

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روشنیبیری

*

خاوەنی نیمیازی: شوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد حەیب

***

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، شەقامی گولان، ھەولێر

راپۆرت
بۆ گریکو

نيكۆس كازانتزاكيس

رپورت

بۆ گريكو

وهريگراني

دلاوهر قهره داغي

ناوي كتيب: رپورت بۆ گريكو

رؤماني: نيكۆس كازانتزاكيس

وهريگراني بۆ فارسي: د. صالح حوسيني

وهريگراني بۆ عارهبي: مهمدوح عه دوان

وهريگراني بۆ كوردی: دلاوهر قهره داغي

بلاوكراوهي ئاراس- ژماره: ۵۸۲

دهرهيناني هونه ربي ناوه وه: ئاراس نه كره م

دهرهيناني بهرگ: حه مبيد رهزا نازمووده

هه له گري: شيرزاد فه قی ئيسماعيل

سه ربه رشتيبي چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مه محمود

چاپی دووهم، هه وليتر- ۲۰۰۷

له كتيبخانه ي گشتيبي هه وليتر ژماره (۴۸۹) ي سالي ۲۰۰۷ ي دراوه تي

سەرەتا

نيكۆس كازانتزاكيس له خودا دەپارایهوه كه ۱۰ سالی تریش مؤلەتی بدات تا كارەكەى تەواوكات. لەو كارەدا هەموو ئەو شتانه بلای كه پێویستە بیانلی و ئیدی پشوو بدات. كازانتزاكيس لهخودای داوا دەکرد كاتى مردن دەگاتە سەرى، مشتى چلوچىوى لى مابیتەوه. ۱۰ سالی بۆ ئەوه بەس بوو، یان خۆى وای مەزەندە دەکرد كه ۱۰ سال بۆ ئەوه بەسه.

بەلام كازانتزاكيس لەو جۆره كەسانە نەبوو كه بكرى پشوو بدات. له تەمەنى حەفتا و چوار سالیدا هەستی بەپیریتی و ماندوویی نەدەکرد و تەنانهت پاش دواين رووداو و دواى فاكسىنه كارەساتاوییهكه، ئەوسا هەردوو تاپیه تەمەندی گەورەى خوین، (هیلیمیر) و (كراوس)ى بەخەیاڵدا هات كه خۆى پیشانیان بدات.

بەدریژایى مانگەکانى دواتر، پرۆفیسۆر هیلیمیر دواى هەر سەردانى هاواری دەکرد: "پیتان دەلیم ئەم پیاوه چاك بۆتەوه، خوینەكەى ساخ و سەلیمە وهك خوینى من."

هەمیشە بەسەر نیکۆسدا هەڵدەشاخام: "بۆچی ئاواها رادهكەیت؟" ئاخر دەترسام لەسەر عەرە بەردینهكه بکەوێ و ئیسکیکی بشکیت. وهلامى دەدایهوه: "لینوتسكا نیگەران مەبه. من بالم هەیه!" بونیادەم دەیتوانی هەست بەو متمانه بەخۆبوونه بکات كه لهپێکھاتە و لەرۆحیدا قولپی دەدا، متمانه بەخۆبوونیک كه دەستەمۆبوون زەفەری پی نەدەبرد.

هەندى جار بەهەناسەهەلکیشانەوه دەیگوت: "ئای گەر تەنها بمتوانیبا بۆم بخویندبايتایهوه و تۆ بئووسیا!" پاشان هەولێ دەدا بنووسى، قەلەمەكەى بەدەسته چەپ دەگرت.

– پەلەى چیتە؟ كى راوتدەنى؟ وا خەریكه چاك دەبیتەوه. لەمیانەى چەند رۆژیکى كەمدا دەتوانیت بەئارەزووى دلای خۆت بنووسیت!

سەرى وەرەدەگێرا و قەیریک بەبێدەنگی لیم رادهما. پاشان بەهەناسە هەلکیشانەوه دەیگوت: "شتم زۆر زۆر كه پێویستە بیانلیم. جاریکى تر سى بابەت وروژاندوویمان، سى رۆمانی تازە. بەلام پێویستە یەكەمجار راپۆرت بۆ گریکو تەواوكەم."

– تەواوى دەكەین. خەمت نەبى!

– لەبەرنامەمدایه گۆرانکاری تیدا بکەم. بى زەحمەت كاغەز و قەلەمىك دەدەیتى؟
بزانم دەتوانین پێكەوه كار بكەین؟
بەلام كارکردنمان بەیەكەوه پینچ دەقیقه زیاترى نەدەخایاند.
– مەحاله! ناتوانم بخوینمەوه و تۆ بنووسیت، قەلەم بەدەستهوه نەبیت ناتوانم بیریكەمەوه.

پیشینان، باوان، تافی مندالی، ئەسینا، کریت، گەشتەکان... سیکیانوس، فینا، بەرلین، بریفیلاکيس، مۆسکۆ...

ئەلعان ساتەوهختیکى وردى تری ژيانى خۆمانم وهبیردیتەوه. له نهخۆشخانهیهكى تر و ئەمجارەیان له پاريس. نیکۆس زۆر نەخۆش و پلەى گەرمای لەشى بى ئەندازە بەرزبۆوه، پزیشکەکان شپرزە ببوون، هەمووان ئومیدیان بەچاکبوونهوى بریبوو. كەچى نیکۆس بەتەنى خۆراگر بوو. گوتى:

– لینوتسكا، قەلەمىك دەدەیتى؟

نوقووم له خەونەكەیدا و بەدەنگیکى لەرزۆك و پچر پچر، ئەو وشانەى قەدیس (فرانسيسکۆس)ى پى نووسيم: "بەدارچوالەم گوت: خوشكى لەبارەى خوداوه بۆم بدوى، كه وام گوت، دارچوالە شكۆفەى کرد و پشکووت!"

بەرلەوهى بەرهو چين بەریكەوين، (راپۆرت بۆ گریکو)ى لای وینەكیشیکى جاحیل جیھتشت. ئەو جاحیلەى ناوناوو مامانى كتیبهكه، لەبەرئەوهى هەر له سپیدەوه دەهات و بەشپرزەى و كیشەى گەورەوه لەبارەى خودا و خەلك و هونەرەوه، خۆى بەكتیبخانەكەى نیکۆسدا دەکرد. دەكەوتە پرسیاره بیکۆتاییبهکانى لەبارەى (كەى) و (ئەگەر) و (چۆن)هوه، نیکۆسیش دۆشداما و پیدەكەنى و بەگەرم و گورپی ئەو كورپه گەنجە و خوشەویستی بەلرفەى بۆ هونەرەكەى سەرسام دەبوو. ئاخر ئەو گەنجیک

بوو که راشکاوانه بیر و ئەندیشه‌کانی خۆی دەرده‌برین و باری شانی خۆی سووک دەرکړد. نیکۆس پیدده‌گوت: "رهنګه تا دیمه‌وه ماله‌که بسووتی، له‌به‌رئ‌وه دهنوسوی (راپۆرت بۆ گریکو) ت لا جیدیلیم. ئاخړ گهر له‌م قوناغه‌یدا بسووتی، ئەوا جارێکی تر ناتوانم بینوسمه‌وه. زۆر شه‌رمه‌زارم که تا ئیستا نه‌متوانیوه ته‌واوی که‌م."

به‌لام چۆن دهرکرا ته‌واوی کات؟ له‌میان‌ه‌ی ئەو چەند مانگه‌ که‌مه‌ی به‌ر له‌ سه‌فه‌ره‌که‌دا، چ شتی که‌ هه‌بوو به‌ته‌واو نه‌کراوی جی هیشتبیت؟

پاییزی سالی ۱۹۵۶ و دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌مان له‌ قینا، که‌وته نووسینی (راپۆرت). کاتی پیوستی به‌هه‌وا گۆرینیک با، ئەوا ئۆدیس‌ه‌ی هۆمیرۆسی دهرگرت به‌ده‌سته‌وه که به‌هاوکاری پروفیسۆر کاکریدیس کاری تیداده‌کړد.

– پیوسته له‌سه‌رمان له‌کاتی خۆیدا ته‌واوی که‌ین، به‌رله‌وه‌ی به‌شه‌له‌شه‌ل بۆ هادیس(*) دابه‌زم!

ئمه‌ ئەو وته‌یه بوو که راهاتبوو به‌شتیک له‌ شوخی و به‌شتیکیش له‌ترسه‌وه ده‌یگوته‌وه. هه‌ر له‌میان‌ه‌ی ئەو مانگان‌ه‌دا و له‌ ماوه‌ی جیاوازا، خه‌ریک بوو برکه‌گه‌لیک له‌ وه‌رگه‌یرانه ئینگلیزیه‌که‌ی بۆ ئۆدیس‌ه و لاپه‌رگه‌لیکی ته‌واو له‌و وشانه‌ی که‌ پاچه‌ ناکرین، به‌ناکام ده‌گه‌یشتن. ئای چ کات و چ هه‌ولتیکی سه‌رله‌نوئ له‌ئۆدیس‌ه‌دا سه‌رف کړد. ئمه‌ جگه له‌چاپی جوړاو جوړی کاره گرتیکیه‌کانی تری، ده‌قه‌گه‌لیک هه‌بوون که پیوستیان به‌پیداچوونه‌وه و بۆ زیادکردن بوو. جگه له ئیشکردنی له (پوسیا) دا. روسیا ئەو دهنوسه‌ بوو که دواتر بزر بوو. (بیرسیبریۆ)ش له ئیزگه‌ی فه‌ره‌نسه به‌وتووێژه‌کانی ماندووی کردبوو. فیلمه‌که و ئەو سه‌فه‌ره‌ی هیندوستان که نه‌هرو بۆ بانگه‌یشت کردبووین و خۆمان بۆ ئاماده‌کردبوو، به‌لام نه‌چووین، چونکه له‌و شرینقانه ترساین که ده‌با له‌خۆمانیان بده‌ین.

نه‌خیر ئەو نه‌یده‌ویست راپۆرت بۆ گریکو له‌کاتی دیاریکراودا ته‌واوکات. چونکه نه‌یده‌توانی نووسینه‌که بۆ دووه‌مجار پاکنوس بکات، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی نه‌ریتی وا بوو. به‌لکو ده‌یویست هه‌موو به‌شی یه‌که‌م و یه‌کێ له‌برکه‌کانی کۆتایی که ناوی (کاتی

(*) هادیس: شینی مردووان له ئەفسانه‌کانی گریکا. و. ف

تۆوی ئۆدیس‌ه له‌ناوه‌مه‌را چرۆی کرد) ی لینابوو، بنوسیت‌ه‌وه که پیش مردنی هه‌ناردی تا له‌گۆفاری وه‌رزی نیائستییا Neaestia دا بلاویته‌وه. جگه له‌وه‌ش مه‌به‌ستی بوو له‌ خویندنه‌وه‌ی دهنوسه‌که‌ی بیت‌ه‌وه و به‌قه‌له‌م لیره و له‌وئ هه‌ندی شتی لێ که‌م و بۆ زیاد بکات.

هه‌نووکه که به‌ته‌نیم، ئەو سپیده پاییزیه‌ بیر خۆم دینمه‌وه که به‌وپه‌ری ئارامی و میهره‌بانیه‌وه وه‌ک مندالکی گچکه به‌به‌شی یه‌که‌می کتیه‌که‌یه‌وه بۆ لام هات.

– لینوتسکا که‌م بیخوینه‌وه. بیخوینه‌وه و با گویم لیت بی.

ئەشیاکانم کۆ ده‌که‌مه‌وه: ئەشیای بینین، بۆن، به‌رکه‌وتن، چه‌شتن، بیستن و ئەقل، تاریکی داها‌تووه و کاری رۆژانه ئەنجامدراوه. وه‌ک جرج ده‌گه‌ریمه‌وه ماله‌که‌م، ده‌گه‌ریمه‌وه عه‌رد، نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی ماندووم و ناتوانم کاربکه‌م. من ماندوونیم، به‌لام خۆر ئاوا بووه...

نه‌متوانی به‌رده‌وام بم. دل‌م پر بوو. ئاخړ ئەوه یه‌که‌مجار بوو که نیکۆس له‌باره‌ی مه‌رگه‌وه دهدا.

به‌ناو‌میدیه‌کی راسته‌قینه‌وه هاوارم کرد:

– بۆ دهنوسیت؟ وه‌ک ئەوه‌ی ئاماده‌ی مه‌رگ بیت؟

پاشان له‌ دل‌ی خۆدا گوتم: ئاخۆ بۆ ئەمرۆ ته‌سلیمی مه‌رگ بووه؟

بئ هیچ دوولیه‌ک وه‌لامی دایه‌وه:

– لینوتسکا نیگه‌ران مه‌به، من نامرم. نه‌مگوت ۱۰ سالی تر ده‌ژیم؟ هه‌نووکه ده‌نگی کپتر بوو. پاشان ده‌ستی رایه‌ل کرد و خستییه سه‌ر ئەژنۆم. گوتی: ده‌ی ئیستا بیخوینه‌وه، با بزانی چیم نووسیوه!

له‌لای من نکویی ده‌کرد. به‌لام ده‌شی له‌ناخیدا هه‌موو شتیکی لایه‌کلایی بوویته‌وه. هه‌مان شه‌و ئەو به‌شه‌ی له‌ زه‌رفیک نا و بۆ (باندیلیس بریفیلاکیس)ی هاو‌رپی هه‌نارد. لئی نووسی: "هیلین ناتوانیت بۆم بخوینیت‌ه‌وه. به‌خویندنه‌وه‌ی کولی گریان‌ی به‌ر ده‌بی، به‌لام بۆ خۆی و _ هه‌روا بۆ منیش – وا باشتره‌ راپیت..."

پیده‌چئ شه‌یتانه‌که‌ی ناوه‌وه‌ی هانی دابی که ده‌سبه‌رداری (فاوست) به‌شی سی‌یه‌م) بوویت که مه‌به‌ستی بوو بینووسی و له‌بری ئەو ناو‌نیشانه، ناوی

(یادهوهرییهکانی خوئی) لئی بنی.

راپورت بۆ گریکو تیکه لهیهکه له واقیع و ئەندیشه، بریکی زۆره له حهقیقهت و لانی کهمه له ئەندیشه. چەند میژووویهکی تیدا دەسکاری کراوه، بهلام کاتیک لهبارهی خهڵکانی ترهوه ددهوئ، ئەوه حهقیقهته بهبۆ چ گۆرانکارییهک: ئەوه ئەوهیه که بهتهواوی بینویهتی و بیستوویتی. کاتیکیش لهبارهی سه رکیشیه شهخسیهکانی خوویهوه دواوه ئەوا ههندی گۆرانکاری تیدا کردوون. بهلام شتیک ههیه دلنیام لئی، ئەویش ئەوهیه که گهر بیتوانییا سه رهلهنوئ ئەم راپورته بنوسیتتهوه، ئەوا دهیگۆری... بهلام چوئن؟ ئەمه ئەو شتهیه که نایزانین... دیاره بهسه رهلهنوئ نووسینهوهی، بابهتهکهی دهوله مه ندر دهکرد. له بهر ئەوهی ئەو هه موو رۆژیک رووداوی نوئی بیر دهکهوتهوه که بیری چوو بوونهوه، هه مديس ئەو رووداوانه ی - وهک بزانه - لهقالبی حهقیقهتدا داده رشتنهوه. ئاخو ژيانی پر له ماتریال بوو: پر له نازار و شادومانی و عهزاب... بهیهک وشه ژيانی پر بوو له عیززهت. باشه ئیدی بۆچی ژيانی خوئی دهگۆری؟ نهک له بهر ساته وهخته سه ختهکانی لاوازی و لادان و عهزاب، بهلکو بهپهچه وانهوه، خودی ئەو ساته وهخته سه ختانه لای ئەو دهبوونه پلهی نوئ که یارمه تیایان ددها بۆ هه لگژان به رهو ژوورتر، هه لگژان تا گه یشتن به ترۆپک، ئەو ترۆپکهی که کازانتزاکیس به لئنی به خوئی دابوو به رهلهوهی شه و دابی و ده سه برداری که رهستهکانی ئیشکردن بی، پیایدا هه لگژی. ئەو له بهر خو ده ریکی تر ده پارایه وه و پتی دهگوت: "به کاره کانه دا حوکم به سه ردا مه دن، له پروانگه ی مرۆفیشه وه حوکم به سه ردا مه دن، به لکو له پروانگه ی خودا وه حوکم به سه ردا مه دن." - له ئامانجی کورتره وه ی ئەو دیو کاره کانه وه حوکم به سه ردا مه دن!

ده بوو ئاوا حوکم به سه ر کازانتزاکیسدا بدهین. نهک به وهی کردوو یه تی و ئاخو له وهی کردوو شیه تی به های بالا هیه یان نا، به لکو پیویسته به و کارانه حوکمی به سه ردا بدهین که دهیویست ئەنجامیان بدا. به وهدا حوکمی به سه ردا بدهین که ئاخو ئەو کارانه ی دهیویست ئەنجامیان بدا خاوهن به هایه کی بالان بۆ خوئی و بۆ ئیمه یان نا.

به شبه حالی خوّم پیموایه کارهکانی وی خودان ئەم به هایه ن. لهو سی و سی

ساله ی له گه لیدا ژيام، بیرم نایهت له هه لسوکه وتیکی شه رمه زار بوویم. ئەو له راده به در پاقر و بی فیل، دلپاک و میهره بان له گه ل خه لک، ته نها به رامبه ر خوئی توندوتیژ بوو. کاتی بۆ گۆشه گیری خوئی ده گه رایه وه، له بهر ئەوه بوو که هه سستی ده کرد ئەو کارانه ی که پیویسته ئەنجامیان بدا زه حمه تن و سه عاته کانی ژيانی ئەمیش دیاریکراو.

وا رها تبوو هه میشه به چاوه ره شه گرده کانییه وه که نو قوم له تاریکی و لیوریژ بوون له فرمی سک، پیم بلئ: "وا هه ست ده که م خه ریکم ده که ومه پراکتیزه کردنی ئەوه ی که بر گسو ن با سی ده کرد. واته چوونه سه ر جاده و ده ست پان کردنه وه له ری بواران: خیری ک براده رینه، له ته مه نی هه ریه که تان چاره که سه عاتی کم بده نی. ئای بۆ تۆزیک عومر، تۆزیک عومر بۆ ته واو کردنی کاره که م، ئیدی دوا ی ئەوه با چیرۆن بیت و بمبا! (*)"

دوا جار چیرۆن هات - نه فره تی لئیی - هات و نیکۆسی له هه ره تی لاویدا برد. به لئیی خوینه ری نازین، پیمه که نه. نیکۆس له وه ختیکدا جیی هیشتین که کاتیک گونجاو بوو بۆ گه شان ه وه ی به ری هه موو ئەوه ی که ئەو پیاوه ده سستی پیکردبوو. ئەو پیاوه ی که خو شمه ده ویست و که تۆی خو شمه ده ویست، ئەو (نیکۆس کازانتزاکیس) ی ها ورپت بوو. هیلین. ن کازانتزاکیس

ژنیف

۱۵ ی حوزهیرانی ۱۹۶۱

(*) چیرۆن یان شیرۆن: گوێزهره وه ی رۆح بۆ هادیس. و. ف

بەر لە پێشەکی

راپۆرتەكەم بۆ گریكو ژياننامە نییە. ژيانى شەخسىم هەندى بەهاى هەيه، بەهايهكى تەواويك پێژەيهى، ئەوەش بۆ خۆم نەك بۆ ههچ كەسێكى تر. وەك بزائم تەنها بەهايهك لە ژيانمدا لەو هەولانەدايه كە بۆ هەلگزان لەپەلەپەكەوه بۆ پەلەپەكەى تر بۆ گەيشتن بەبالاترین خاڵێك كە دەشى پراوپى ئیراده و سەركێشىيى بێت، داومن. واتە ئەو لوتكەيهى كە خاواراسان ناوم ناوه (پوانگەى كرىتيى).

لەبەر ئەوه خوينەرى ئازيز تۆ لەم لاپەرانەدا ئاسەوارى سوور دەبينى كە بەدڵۆپە خوينى من تەپ بوون، ئاسەوارێك كە سەفەرى من لەنيو ئينسانەكان و هەست و سۆز و فيكردا ديارى دەكات. هەموو ئينسانێك كە شايانى ئەو بێت بەئينسان ناوژەد بگرى، پيوستە لەسەرى كە خاچى خۆى لە كوڵ نى و بەجەلجەتاي خويدا هەلگزی. زۆرێكيان، لەراستيدا زۆرپەي زۆريان، دەگەنە مەنزەلگەى يەكەم يان دووهم، پاشان لەنيوه پى ئەو سەفەردا هەناسەبركێيان پى دەكەوئ و لە پى دەكەون، ناگەنە ترۆپكى جەلجەتا، بەواتا يەكێ تر ناگەنە ترۆپكى فەرمان، ناگەنە لەخاچدان و هەستانەوه و رزگار بوونى رۆح. ترسى لەخاچدان دليان پى دەدۆرێنى، ئەوانە نازانن كە خاچ تەنها رێگەى هەستانەويه، جگە لەوه چ رێگەيهكى تر نییە.

چوار پێپليكهى يەكلاكەرەوه لە هەلگزانمدا هەن و هەريەكەيان ناويكى پيرۆزى هەلگرتوو: ئەوانيش (مەسيح و بوزا و لينين و ئۆليسۆس) ن. سەفەرە خويناوويهكەشم بەنيو ئەم هەموو رۆحە مەزنەدا ئەويه كە دواى ئەوهى خەريكە خۆرئاوا دەبى، بەوپەرى توانا هەول دەم روخسار و تايبەتمەنديهەكانى ئەو رۆحە مەزنانە لەم يادەوهرينامەيهدا ويناكەم. ئەمە سەفەرى ئينسانێكە كە دلى وا لەنيو لەپى دەستيدا و بەسەر شاخى قەدەرە سەخت و توورپەكەيدا هەلگرتى، ئاخى رۆحەم هەر هەمووى هاوار بووه و كارەكانم هەر هەموويان شوينپى هەلگرتنى ئەو هاواره بوون.

بەدریژایى ژيانم وشەيهك هەبووه كە هەميشە عەزابى داوم و تازەى كردوومهتەوه، ئەويش وشەى (هەلگزان) ه. دەى من ئەم هەلگزانە دەخەمەرۆو. لێردا واقيع ئاويتەى خەيال دەكەم، لەگەڵ ئەو شوينپى سوورانەدا كە لەكاتى سەركەوتن لەدواى خۆمەوه جيم هيشتوون. سوورم لەسەر ئەوهى كە بەزويى كۆتايى بەو سەفەرە بێم بەر لەوهى (كلاوه ئاسنینه رەشەكەم) لەسەر بێم و بگەریمەوه بۆ خۆ. لەبەر ئەوهى ئەم ئاسەواره خويناوويه تاقە نيشانەيه كە لە تێپەربوونمدا بەسەر عەرددا دەمێنێتەوه. هەموو ئەوهى كە نووسيوومه و كردوومه، لەسەر ئاو نووسراون ياخۆ لەسەر رووى ئاو ئەنجامدراون، بۆيه چتاقيان ديارنەماون.

زەبەم وەخەبەر دێم تا شتەكانى وەبیر بێتەوه. وەك سەربازێك دەچمە بەردەمى ژەنەرآلهكەم، تا راپۆرتەكەم بۆ گریكو بنوسم. ئاخى گریكستان هەويړيكە لە خاك و خۆلى كرىت، هەمان ئەو هەويړەى كە منى لى شيلراوم. هەر بۆيه ئەو دەتوانى لە هەموو تێكۆشەرانى ئىستا و رابردووم زياتر تيم بگات. ئاخۆ ئەوه هەمان شوينپى خويناوويهى نييه كە بەسەر گاشە بەردەكانەوه جيمآوه؟

*

سى جۆر رۆح، سى نزا:

* خودايە من كەوانێكم لەنيو دەستدا، راکيشە تا نەپرێم

* خودايە زۆرم راکيشە تا نەپچرێم

* خودايە زۆرم راکيشە، دە لێگەرئى با بچرێم!

پيشه‌کى

ئەشياکانم كۆدەكەمەو: ھەستى بىنين، بۆن، بەركەوتن، چەشتن، بىستن، ئەقل. تاريك داھاتوو، ئيشوكارى رۆژانە ئەنجامدراو. ھەكى جرج بۆ مائەكەم، بۆ عەرد دەگە پىمەو. نەك لەبەرئەوھى ماندووم و ناتوانم كار بكەم، ماندوو نيم، بەلام ئاخىر ئىدى خۆر ئاوابوو.

خۆر ئاوابوو، تەپۆلكەكان تاريكن، دامىنى زنجيرە چىاي زەينم ھىشتاكە رۆشنايىيەكى گچكەى بەبەرزايى ترۆپكەكانيانەو لەخۆيدا پاراستوو، بەلام شەوى پيرۆز كىشىكى قورسى وا بەسەرمەو: لەسەر عەردەو ھەلدەگژى و لەئاسمانەو دادەچى. رووناكىي سوئىدى خواردوو كە خۆى بەدەستەو نەدا، بەلام دەشزانى چ رزگار بوونىك لەميانا نىيە. رووناكىي خۆى بەدەستەو نەدا، بەلام دواجار دەكوژىتەو. دوا سەرنج لە دەوروبەر دەدم، مائئاوايى لە كى بكەم؟ بەچى مائئاوايى بكەم؟ مائئاوايى لەچىيا و زەريا و كەپرى تەژى بەترى بەرھەيوانى مائەكەم؟ مائئاوايى لە چاكە... لە گوناھ؟ مائئاوايى لە ئاوى سازگار؟ بىھوودە، بىھوودە... ئەوانە ھەمووى لەتەكمدا دەخرىنە گۆرەو.

بە كىيى بسپىرم؟ سندووقى گچكەى نەينى شادومانى و خەمەكانم بە كى بسپىرم؟ سندووقى پىر لەسەرچلىي دۆنكىشۆتانە و عارىفانەى جىلىي و پاشان رووبەر رووبونەوھى سەختم لەگەل ئىنسانەكاندا بە كى بسپىرم؟ ئەو سندووقە بە كى بسپىرم كە لە دوا غرورى دىندانەى تافى پىرىدا ھىشتا ھەر دەسووتى، بەلام تا سەرۆختى مردن مل بۆ بەخۆلەمىش بوون نادات؟ قسەوباسى ھەلخلىسكان و گلان و خلۆربوونەوھى يەك لەدوايەكەكانم لەكاتى رۆيشتن بەمىعراجى سەخت و ناھەمواردا و ھەمدىس و ھەمدىسان ھەستانەوھى و سەرلەنوئى كەوتنەوھى ھەلگژان بەجەستەيەكى شەلاڤ لەخوئىنەوھى، بۆ كى بگىرمەوھى؟ لەكوئى بتوانم رۆحىكى ياخى بەجىنیشانەى ھەزاران برىنەوھى، رۆحىك ھەك رۆحى خۆم بدۆزمەوھى تا گوئى لە ددانپيانانەكانم رادىرى؟

بەسۆز و مېھرەوھى چنگىك خۆلى (كرىت) لەنىو دەستەدا دەولم. بەدرىژايى رۆژانى ئاوارەيىم ئەو چنگە خۆلەم پىبووھى. لەساتەوھى شىپىزەيى و تەنگەتاويىيە گەرەكاندا ھەك گوشىنى دەستى يارىكى ئازىن، ئەو خۆلەم لەنىو لەپىمدا ولىوھى و ئىدى ھىزم تى ھاتۆتەوھى. بەلام ئەلعان كە خۆر ئاوابووھى و كارى رۆژانە ئەنجامدراوھى، ئىدى چىي لە ھىز و توانا بكەم؟ ئىدى پىويستم پىي نىيە. ئەم خۆلەى (كرىت) لە نىو لەپى دەستەدا دەھىلمەوھى و بەشادومانىي و لوتف و سوپاسگوزارىيەكى لەوھسەف بەدەرەوھى دەيوئم، ھەك گوشىنى مەمكى ئەو ژنەى كە خۆشم دەويست. دەيوئم و خوداحافىزىي لى دەكەم. ئەو خۆلە، نەمرىتىيى من بوو، ئەو خۆلە، نەمرىتىيى من دەبى. ئەى خاكوخۆلى زىرى كرىت، ئەو لەحزەيەى گوشىمىت ھەك نەيزەك كىشايت و لە شىوھى ئىنسانىكى جەنگاوەردا خولقايت.

لەنىو ئەو مشتەخۆلەدا چ شەروشۆرىك رووى دا؟ چ ئاشويىك، چ ھەولىك بۆ ھەگىرھىنانى دەعبايەكى ئەفسانەيى مرۆخۆر؟ چ ئاھورا و ئەھرىمەنى ھىزە خەتەرناكەكان! ئەو خۆلە بەخوئىن و ئارەقە و فرمىسك گىرابوھى. بووھى قور، پاشان بووھى ئىنسان و ھەلگژانى بەرەو گەيشتن دەس پىكرد. بەرەو گەيشتن بەچىي؟ بەھەناسەبىركىوھى بەرەو قەوارەى تاريكى ھەلگشا، باسكى راپەل كرد و كوئىرە كوئىرە بەدواي دۆزىنەوھى روخسارى خوداوند كەوتە گەران.

لەھەمان ئەو سالانەى دوايىدا، كاتىك ئەو پياوھى بەنائومىدىيەوھى ھەستى بەوھى دەكرد كە قەوارەى تاريك چ روخسارىكى نىيە، ئىدى بەرگەى بەرخۆدانىكى نوئى لىوانلىو لە چاوقايىمى و ترس گرت تا ئەو دوندە بى شىوھىيە داتاشى و روخسارىكى پى بىبەخشى، روخسارى خۆى.

بەلام ئىستا كە كارى رۆژانە ئەنجامدراوھى، ئەز ئەشياكانم كۆدەكەمەوھى. دەى.. با مشتە خاكەكانى ترىش بىن و درىژە بەجەنگ و زۆران بەدن. ئىمەى فانييان، لەشكرى جاويدانىي كار، خوئىنمان مەرجانى سوورە و دوورگەيەك بەسەر خەرەندى نەينىيەوھى رۆدەنىين.

خودا سەرگەرمى ئەفراندەنە. منىش بەچەوھى سوورەكانم، دلۆپە خوئىن، بەشدار بووم تا گوئى ئەوھى پى بىبەخشىم تۆكمە بى و ھەرەس نەھىنى، بەشكەم ئەوئىش گوئى

ئەووم پى بېخشى تۆكمە بىم و ھەرەس نەھىنم، ئىدى من ئەركى خۆم بەجى ھىناوہ.
بەدوعا!

دەست رايەل دەكەم. دەسكى دەرگای دونیا دەگرم تا بیکەمەوہ و برۆم. بەلام
تۆزىكى تر لەبەر دەرکی پروناکدا خۆم تاخیر دەخەم. چاوانم، گویم، ناخم، دابرايان
لەبەرد و سەوزايیپھەکانى دونیا پى زەحمەتە. ئىنسان دەتوانى بەخۆى بېژى که
خۆشنوود و سەرھالە، دەتوانى بلای که ئىدى چ نامانجىكى ترى نىیە، کارى خۆى
ئەنجامداوہ و ئامادەى ئوغرکردنە. بەلام دل نایەوئى پروات و ھەروا که چنگى لە بەرد
و سەوزايیپھەکان گیرکردوون، دەپارێتەوہ: " تاویک بمینەوہ!"

ھەموو بەرخۆدانم بۆ ئەوہیە سەبوورپى دلەم بدەمەوہ و قايلى بکەم که ئازادانە
وشەى (بەلای) بەھینتە سەر زوبان. ئاخىر ئیمە نابى وەكى کۆیلەیکە زەلیل و دەم
بەگريانى بەر رەحمەتى قامچى، عەرد جى بیلین. بەلکو دەبى وەک ئەو پادشایانە
ئوغرکەین که دواى تیرخواردن و تیرخواردنەوہ، دەست لەسەر سفرە ھەلەگرن.
بەلام وا دل ھىشتا لە قەفەسى سینەدا لیدەدا و لەکاتیکدا که ھاوار دەکات: " تاویكى تر بمینەوہ!"، مل بۆ رویشتن نادات.

منیش دەمینمەوہ و دوا سەرنج لە پرووناکی دەدەم. پرووناکییش وەک دلای مروۆتیک
پى دادەگرى و دەجەنگى. ھەور ئاسمانى پۆشیوہ، نمە نمە بارانیکى گەرم دەباریتە
سەر لۆوم، خاک بۆنیکى خۆشى گرتوہ، دەنگىكى شیرین و ئەفسووناوی لەخاکەوہ
بەرز دەبیتەوہ دەبېژى: " وەرە، وەرە، وەرە.."

باران بەلێزمە دەبارى. یەكەمین بالندەى شەو ھەناسە ھەلەكیشیت. ئازارى ئەو
تەیرە لەو ھەوا شیداردەدا، بەوہەرى چێژوہ لەچلای بەشەو تەپبووى درەختەوہ دەتکى.
ئارامى، چێژىكى قوول! کەس لەمالەوہ نىیە... لە دەرەوہ چیمەنزارى تینوو،
بەشوکرانەبۆزىرى و دلایكى خۆشەوہ لەیەكەمین بارانى پاییز دەخواتەوہ. عەرد وەک
ساواپەك ھەلەدەسیتە سەر پى تا مەمكى ئاسمان بمژى.

لەکاتیکدا وەك ھەمیشە چنگى خۆلى کریتەم لەنیو لەپى دەستدا بوو، چاوانم
لیکنان و نوستم. نوستم و خەونم بینى: وەك بلایى خۆر ھەلەد، ئەستیرەى بەیان
بەژوور سەرمەوہ بوو، لەبەر ئەوہى وام دەزانى بەسەرمدا دەکەوئى، بۆیە ترسام و بى

يار و یاوہر بەنیو چیا قاقری و پرووتەنەکاندا ھەلھاتم. خۆر لە خۆر ھەلاتەوہ
وہدیارکەوت، خۆر نەبوو، بەلکە ئاگردانیکى برۆنزى پى لەپشکۆى ھەلایساو بوو.
ھەوا کەم کەم گەرم دەبوو، جارناجار کەوئى بۆر لەتەپکەیکەوہ دەھاتە دەرى،
بالەکانى لیکدەدان و بەقاسپەقاسپى خۆى گالتهى پى دەکردم. قزقزەیکە بەببینى
من لەدامینى کێوہکەوہ بەرەو سەرى ھەلەفرى، ھەلەبەت چاوەرپى دەرکەوتنى من بووہ
و ئىدى بەقاقای پیکەننەوہ دوام کەوت. لەرقدا دانەویمەوہ، بەردیکم ھەلگرت تى
بگرم، بەلام قزقزەیکە دەگۆرا و دەبووہ پیرەمیدىکى گچکە، زەردەخەنەى دەھاتى و
تەماشای دەکردم.

بەواقورماوی کەوتەوہ راکردن. چیاکان دەسوورانەوہ و منیش لەتەکیاندا
باوہخولیم پى کەوتبوو. ئەلکەکان وردە وردە دەھاتنەوہیکە، سەرم گىژى دەخوارد،
چیاکان بەدەورمدا سەمایان دەکرد. کوتوپر ھەستم دەکرد ئەوانە چیا نەبوون، بەلکە
ئاسەوارى بەردینى کەللەسەرىکى بەر لەمىژوو بوون. لەلای راستیشەوہ، بەژوور
سەرمەوہ، خاچىکى گەورە لەنیو گابەردىکدا، ماریکى برۆنزى زەبەلاحى لەسەر
لەخاچ درابوو.

پشتوینى بروسکەیکە لەزەینمەوہ ئالا و شاخەکانى دەوروبەرمى پرووناک کردنەوہ.
بینیم لە زنارىکى تەنگ و پىچاوپىچ و ترسناکدام کە ھەزاران سال لەمەوہبەر بەنى
ئیسرايیل بەسەرکردایەتى (یەھوہ) لەکاتى ھەلاتن لەسەر زەمینى بەبرشتى
فیرعون، لەوێوہ تىپەپىون. ئەو زنارە تەنگە کورەیکە تاقیگەى بوو کە تیايدا
قەومى بەنى ئیسرايیل لە برسیتى و تینویتی و کوفردا خارا بوون.

ترس، ترس و شادومانىیەكى قوول سەراپای بوونى لە خۆوہ پىچا. پالم
بەگابەردىکەوہ دا تا سەرە گىژىیەکەم ھیوربیتەوہ. چاوانم لیک نان. دەستوبرد
ھەموو شتەکانى دەوروبەرم مەحف بوون و ھیلایک لەکەنارى گریکستانەوہ
لەبەرامبەرمدا خۆى کردەوہ: زەریای رەشى مەیلەوشین، گاشەبەردى سوور، لەنیو
گاشە بەردەکاندا باریکەرپیکە بەئەشکەوتىکى رەشى شەبەقەرەنگەوہ. دەستىک
پەردەى ھەواى درز تى برد و مەشخەلایکى ھەلایساوى نایە دەستم، فەرمانەکەم
وەرگرت، خاچم کیشا و ئىدى بۆ ناو ئەشکەوتەکە چووم.

گيژووڙ، به نيو ناوي رهشي شهخته به نندا، به ملاولادا ده پوښتم. هر چراوگي شيني بلوورين بوو به ژور سهرمه وه شورېبوونه وه. گابه رديكي گوره که له بهر پوښنايي مه شخه له کهدا پرسنگي ددا و پنده که نې، له عه رده وه سهرې ه لېرې. نه و نه شکه و ته منالذاني روو باريكي گوره بووه و له ماوه ي چندين سه ددا رهوتي خو ي گوريوه و نه شکه و ته که ي جيپه ښتووه.

ماره برنزيه که له توو رهيديا ده فيشکاند. چاوانم کردنه وه و همديس چياو زناري تهنگ و ه لديره کانم بينين. سه ره سوو ريکه م نيشتبووه. هه موو شتيک بيدهنگ و ته زي له رووناکيي، حالي بووم: (يه هوه) يش به هه مان شيوه له ناخي چياکاني دهو ربه رمدا تونليكي ليدا بوو، نيدى من چوو بووم نيو روحى ترسناكى خودا وند و جيپيم هه لده گرت و به هه مان ريگا که ي نه ودا ده پوښتم.

له خه ونه که مدا هاوارم ده کرد: "ريگا که نه مه يه، ريگه ي نينسان نه مه يه، نه مه ته نها ريگه يه که که هه بي!" هر که نه م وشانه بي په روا له زارمه وه هاتنه دهر، گيژه لوو که يه ک له خو يه وه پچام، باي کيو ي له ره گوه هه لي کيشام. له ناکاو خو م له سه تر وپي کيو سينا بينيه وه. هه وا بو نې گوگردى لى دهات و لئوم که و ته برژانه وه وه ک نه وه ي لئکا لئکا پريشكي ناگريكي ناديارى بهر که وى. له سه ره وه م روانى، چ کاتى چاوو ناخم تامى له زه ته ديمه نيکى نائينسانى له و جوړه و ناوا هاوئا هه نگان له گه ل دلمدا نه کرد بوو- ديمه نيکى بي ناو، بي درخت، بي نينسان و بي نومي د. روحي نينسانى که له خو بياي يا خو نائوميد دهيتوانى ليره دواين به خته وه ريبى بدو زيته وه.

له و گابه رده م روانى که له سه رى راوه ستا بووم. دوو چالى قوول له سه ر به رده چه خماخه که هه لکو لرا بوون. نه و دوو چاله هه لبت جيپي پيغه مبه ريكي قوچدار بوون، جيپي نه و پيغه مبه رى که چاوه رپي دهر که وتنى شيرى برسبي بوو. چما مه گهر هر نه و شيره نه بوو که فرمانى دابوو پيغه مبه ر تا له وى له سه ر نه و تر وپيکه چاوه رپي بکات؟ ده ي نه و يش چاوه رپي ده کرد.

منيش چاوه رپي بووم. پالم به ليوارى هه لديره وه دا و به وردى گويم هه لخت. له ناکاو و پکرا گرمه ي کپي هه نگا و گه ليکم له دوورى دووره وه هاته گوئ. که سيک نزيک

ده بووه. چياکان له رزين، په رى که پووم که و ته له ره، هه وا ي دهو ربه ر بو نى بزنى پيش گه له ي لى دهات. چه ده ق گوتم: "نه و خه ريکه دى... خه ريکه دى!" وام ده گوت و پشتينه که م لى توند ده کرد. خو م ناماده ي جهنگ ده کرد.

ناى چند نار ه زوى نه و ساته وه خته بووم که له گه ل ديوى برسى دار ستانى ناسماندا روو به روو بيمه وه: ساته وه ختيک که روو به روو به رامبه رى راوه ست م به ي نه وه ي دونيا ي به تال و ديار بيته به ربه ستى ريگه م و به لار يما به ريت. چاوه رپي نه و ساته وه خته ي له گه ل "باوک" ي ناديار و هه ميشه برسى و دلپاکدا که فرزند هکانى خو ي ده کاته پر يو له و له ليوو ريش و نينو که کانييه وه خو ين ده چور ي، به رامبه ر راوه ست م. که ديت نازايانه له گه ليدا ده ناخقم، له باره ي عه زابى نينسان و ته ير و درخت و به رده وه قسانى بو ده که م. پي ده ليم بريارى نيمه نه وه يه که نه مرين، نه و يادا شنا ميه ي ته سليم ده که م که نيمزاي ته واوى درخت و ته ير و گيانه وهر و نينسانه کاني له سه ره، يادا شتيک که لى نوو سراوه: (باوک نه نيمه نامانه وى بمانخويت!) يادا شنا ميه که ي ده ده مى، ده يده مى و هيچ ناشتر سم!

وام ده گوت و ده پارامه وه و به رده و اميش پشتينه که م لى توند ده کرده وه و هه لده له رزيم. له وکاته ي که له ويدا چاوه ريم ده کرد، وا پنده چوو به رده کان جيگور کى بکن. دهنگى هه ناسه بر کپيه کى گوره م بيست.

له بهر خو وه گوتم: "نه وه... خو يه تى... هاتووه!"

روحم له رزيكى تى گه را و لام کرده وه. به لام يه هووه نه بوو. يه هووه نه بوو، نه وه تو بوويت باپيره گوره، نه وه تو بوويت خو لقاو له خاکو خو لى نازيزى کريت. له به رده ممد توى نه جيبزاده گرژومون راوه ستا بوويت. به ريشه سپيه به فرينه که ته وه، به لچوليوى وشکه لاته ي نه ستوور ته وه، به نيگاي به رينى پر له بلئسه و بالته وه، ره گى گياي شيوهران به تاله مووه کاني قرته وه لکابوو.

لیم خوورد ده بوويته وه و له نيگاتا هه ست م ده کرد نه م دونيا يه هه ور يکه ناوس به ته رزه و با، روحي نينسان هه ور يکه ناوس به ته رزه و با، خوداش له سه ره وه فوو به و هه ورده دهکا و چ ريپه ک بو رزگار بوون نييه.

بو سه رى روانيم تا بتبينم، ده مويست بپرسم: "باپيره گوره، ناخو راسته چ

پښه په کله بڼه پزگار بوون نښه؟" به لومړنی زویانم به سترابوو. دهمویست لیت نزیک بمه وه، به لومړنی قاجم له دووم نه ده هات.

له م کښین و بهینه دا دستت رایه ل کرد، وهک بللی من خه ریک بڼی بخنکیم و تویش بته وږی پزگار مکه یت.

به په روښییه وه به دستته وه نووسام. دستت به وینه ی رهنګا ورهنگ رازابووه. پیده چوو هیشتا هر وینه بکیشیت. له پی دستت دسووتا. به دستدان له دستته وه هیزم تی هاته وه و توانای قسه کردنم په یداکرده وه.

- باپیره ی نازیز، نه مرکه!

به زرده خه نه وه دستت به سه رمدا هینا. نه وه دست نه بوو، به لکو ناګریکی رهنګا ورهنگ بوو، بللیسه مؤخی بریم و تا رهنګه کان پوچوو.

- کوره کم، بګره نه وهی که ده توانیت پی بګه یت!

دهنګت جیدی و تاریک بوو، وهک بللی له گه رووی قوولی نه رزه وه هلقولی. دهنګت هه تا بنی نه قلم پوچوو، به لومړنی دل نه لهر زاندم.

هه مدیس بانګم کردیت و نه مجاره یان به رزتر: "باپیره، فه رمانیکی قورستر، فه رمانیکی کریتیانه ترم پی بسپیره!" قسه که م ته او نه کردبوو که یه کسه ر بللیسه یه کی به لرفه هه وای شق کرد. باپیره ی هه رګیز ته سلیم نه بوو، به رهنګوریشالی شیوه رانی نووساو به تاله مووه کانی قژییه وه له به رچاواندا رهوییه وه. هه وار یکی له سه تر ویک کیوی سینا جیهیشت. هه وار یکی فه رمانده رانه، فه زه هاته له رزه:

- بګره نه وهی که ناتوانی پی بګه یت!

*

راچله کیم و ترس وه ناګای هینامه وه. خوړ هه لاتبوو. هه ستام، به ره لای دهرګا که رویشتم و چوومه هه یوان. که پری شه لال به بوله تری هینامیه وه سه رخو. باران خویشی کردبوو. به رده کان ددرهوشانه وه و پیده که نین، فرمیسک شانی گه لاکانی قورس کردبوو.

- بګره نه وهی که ناتوانی پی بګه یت!

نه وه دهنګی تو بوو، جګه له تو باپیره، که سی تر شیواوی دهر کردنی ناوها

فه رمانیکی جوامیره نه بوو. چما نه دی تو ژنه رالی ناومید و ته سلیم نه بووی نه سلی به رخودری من نیت؟ نه دی نیمه نه و قهومه بریندار و نه هاتی دیوه نین، نه و قهومه نه قل سووک و گیله نین که تهنگانه یی و متمانه مان له دووی خو مانه وه جیهیشت تا به سه رکر دایه تی تو هیرش به ره و سنوره کان به رین و تیکوپیکیان بشکینین؟

خاوه ند درهوشاوترین روخساری ناومیدی و درهوشاوترین روخساری ناومیدیشه. باپیره.. تو من به ره و نه وسه ری ناومید و ناومیدی به ری ده که یت، به ره و نه وسه ری سنوره کانی پیری. به ره و کو؟ له دهره وره ورد دهمه وه، له ناخ ورد دهمه وه، چا که خوازی حه په ساوه، نه ندازه و ماده حه په ساون، زهینی یاساسان، ده بی همدیس ته شریف بینی تا سیستیم و یاسای نوی داریژئی. پیویسته دویا دهستی به هارمونییه تیکی شیواتر دا رابګات.

نه مه نه وهی که تو دته وږی. نه مه نه شوینه یه که منی بو ره وانه ده که یت، نه شوینه یه که هه میسه منت بو ره وانه کردوه. شه و روژ گوئی قولای فه رمانت بووم. به پیی توانا جهنګیم تا دهستم بګاته نه و شته ی که ناتوانم دهستم پی بګات. نه وهم به نه رکی خو دم ده زانی. نیدی تو ده بی سه رکه وتن یاخو شکسته کانم پی بللیت، ناماده باش له به رده متا راده وهستم و چاوه ریم.

نه ی ژنه رال(*)، واجه نګ له ته او بووندا یه و منیش راپورتی خو دم ناماده ده که م. گوره پانی جهنګ و چوینیتی به رخودانم ناوهایه: بریندار بووم، ناومید بووم، عاشق بووم، به لومړنی رام نه کرد، گه رچی له ترسا ددانه چوقه م پی که وتبوو، به لومړنی به ده سه سړیکی سوور، توند توند نیوچه وانم به ست تاخوینه که بشارمه وه و هه مدیس بو گوره پانی جهنګ بګه ریمه وه.

به ره وهی له حزوورتا یه که یه که په ره گرانبه ها کانی خه سله تی قه له ره شانیه ریوچم هه لکیشم تا نه و مشته خاکه ی که تیکه ل به خوین و ناره قه و فرمیسک بووه له شوینی

(*) له به شی کوتایی نه م کتیه دا، نه وه ساخ ده بیته وه که کازانتزاکیس لیره دا بیره وه رینامه ی خو ی نانوسیتته وه، به لکو راپورتیک له باره ی ژبانی خو یه وه دداته باپیره ی. باپیره شی، نیل گریکو ی نیگارکیشی به نیویانگی به ره چه له ک کریتییه. و. ع

خۆیدا بىمىنىتە، قىسە و باسى بەرخۆدانمت بۆ دەگىرمە، تا بارى شانى خۆم سووک كەم. فەزىلەت و شەرم و حەقىقەت وەلادەنمىم – تا بارى شانى خۆم سووک كەم. رۆحى من لە مەخلۇقەكەى تۆ (تۆلیدۆ لە تۆفاندا) دەچىت، كە لە بروسكەى زەرد و گەوالە ھەورى پەشەو پىچرا و نائومىدانە شەرى چارەنووسى دژى ھەر يەك لە رووناكى و تارىكىي راگەياندا. تۆ رۆحم دەبنىت، بەرۆ چروپەرەكانتەو دادىتەو و رۆحم كىشانە دەكەيت و دەكەويتە داوهرىي. ئاخۆ ئەو پەندە جوانە كرېتییەت لەبیرە كە دەلى: (بگەر پىرەو ئەو جىگایەى كە تىايدا شكستت ھىنا، ئەو جىگایە جىبىلە كە تىايدا سەرکەوتىت!) گەر دۆرام ئەوا دەگەر پىمەو مەيدانى شەر تەنانت گەر زیاتر لە سەعاتىك عومرىشم نەمايى. خۆ گەر بردىشمەو، ئەوا دەركى عەرد و الادەكەم تا بىم لە لاتەو و پاكشیم و بەویمەو.

كەواتە ئەى ژەنەرالى، گووى لە راپۆرتەكەم رادىرە و خۆت حوكم دە. گەر لە پىزى تۆدا جەنگىبم، گەر برىندار بووبم و نەمەشتىبى كەسى لە سووى برىنەكەم وەئاگابى، ئەگەر ھىچ كاتى پالم بەدورژمنەو نەدابت، ئەوا لە دوعاى خىرى خۆتم بى بەش مەكە!

*

پىشىنان

لە ناخم دەنۆرم و ھەلەلەرزىم. باپىرانم لەباوكەو لە ئاودا چەتەى خۆنپىژى زەريا بوون و لەسەر وشكانىش جەنگاور، نە ترسىان لەخوداوەند ھەبوو نە لە ئىنسان. لەدايكىشەو باپىرانم جوتيارانى دل و دەروون پاك بوون كە بەدرىژايى رۆژ بەوپەرى راستگۆيىيەو لەسەر عەرد دەچەمىنەو: تۆويان دەكرد و بەمتمانەو چاوەرىتى باران و خۆر دەبوون. دەرەويان دەكرد و دەمەو عەسرانىش لەسەر سەكۆى بەردەم مالىكانياندا دادەنىشتن، باسكىان لەنىو باسك دەنا و ئومىديان بەخودا دەبەست.

ئاگر و خاك. چۆن دەمتوانى ئەو دوو باپىرە جەنگاورە ھاودرە لەناووەمرا ھاوئاھەنگ بكەم؟ ھەستەم دەكرد كە يەكەمىن ئەركم ئەويە خەسمەكان ئاشت كەمەو تا تارىكايى ئەستوورى باپىرانم لە لاکەلەكەم دەرکىشم و بىكەمە رووناكيى. ئەدى مەگەر روخسارى خوداوەندىش ھەر ئاواھايى نىيە؟ ئەدى مەگەر وەزىفەى ئىمەش ئەو نىيە كە بەھەلگرتنى جىپىكەنى وى، ئەم شىوازە بەكاربەرىن؟ تەمەنى ئىمە لە نىگايەك زىاتر نىيە. دەى ئەوھش بەسە.

تەواوى دونيا، بى ئەوھى خۆى پىبزانى، ئەو شىوازە پەيرەو دەكات. ھەر مەخلۇقىك بۆ خۆى كارگەيەكە و تىايدا خودا بەنھىنى گل نامادە دەكات و رۆحى خۆى تىدەمىنى. بەو ھەنجانەتەيە كە دەرختەكان چرۆ دەكەن، كە ئازەلەكان زاووزى دەكەن، ھەر بەم ھەنجانەتەشە كە مەيموون پىي لە كەوشى چارەنووسى خۆى نا و توانى لەسەر دووپى راوہستى. لەمىژووى دروستبوونى دونياو تا ئەمرو، بۆ يەكەمىن جار، ئىنسان تواناى ئەوھى پەيدا كەرد كە بچىتە كارگەكەى خوداوەند و شان بەشانى ئەو (شان بەشانى خوداوەند) كار بكات. ھەرچى زىاتر گوشتى جەستە بگۆرپتە ئەفەين و ئازايەتى و ئازادىي، ھەر بەراستىي ئەو ئىنسانە دەبىتە كورى خوداوەند.

ئاوا ئەركىك برىست لىبىر و بى كۆتايىيە. من سەراپاي عومرم جەنگىوم و ھىشتاكەش ھەر دەجەنگم. بەلام ئاسەوارىك تارىكايى لەدلمدا جىماو. لىكدا لىكدا زۆران گرتن دەست پى دەكاتەو. باپىرانم لەباوكەو زۆر بەتوندى رەگيان لەمندا

داکوتیوه، به‌رده‌وام شیوه‌یان ده‌گۆردری، بۆیه زه‌حمه‌ته بتوانم له‌تاریکی ره‌ها‌دا
 روخساریان له‌یه‌کتر جیا‌بکه‌مه‌وه. له‌گه‌راندا به‌دوای دۆزینه‌وه‌ی یه‌که‌مین با‌پیره‌ی
 ترسناک له‌ناخدا، هه‌رچی زیاتر بچمه‌پیشی و به‌نیو‌چینه‌کانی عه‌ردی رۆح‌مدا –
 تاک، نه‌ته‌وه، ئینسانیه‌ت – دا رۆبچم، زیاتر ترسی پیرۆز دامده‌گرێ. سه‌ره‌تا
 روخساره‌کان له‌شیوه‌ی روخساری برا یان بابدا ده‌رده‌که‌ون، پاشان که زیاتر بۆ
 قوولایی داده‌بەزم، له‌لاکه‌له‌که‌مه‌وه، با‌پیره‌یه‌کی کولکنی شه‌ویله‌زل ده‌رده‌به‌رێ. ئەم
 با‌پیره‌یه‌ برسی و تینووه و هاوار ده‌کا و خوین به‌ری چاوانی گرتووه. ئەم با‌پیره‌یه
 ده‌عبایه‌کی زل و نا‌قوولایه و دراوته من تا بیکه‌مه‌ئینسان. خو‌ج باشتر ئەگه‌ر له‌و
 مۆله‌ته‌دا که بۆم ترخان کراوه هه‌ول بده‌م بیکه‌مه‌مه‌خلوقی‌کی بالاتریش له‌ئینسان.
 چەند سامناکه له‌مه‌یموونه‌وه بوون به‌ئینسان و له‌ئینسانه‌وه بوون به‌فریشته!

شه‌ویکیان له‌گه‌ل هاورپیه‌کدا به‌شاخکی به‌رز و به‌به‌فر پۆشراوه‌وه بووین.
 رینگه‌مان وێڵ کرد و تاریکی گه‌مارۆی دا‌بووین. چ هه‌وری به‌ئاسمانه‌وه نه‌بوو، مانگ
 چوارده و به‌خامۆشی به‌ژوور سه‌رمانه‌وه بوو. له‌به‌رزایی شاخه‌که‌وه، جی‌گایه‌ک که
 خۆمان لێ بینیبووه‌ تا‌پیده‌شت، به‌فر به‌رهنگی‌کی شینی کال ده‌ده‌وشایه‌وه.
 بیده‌نگی ترسناک و شپه‌زه‌یی هینەر و برست لێ‌بر بوو. هه‌لبه‌ت هه‌زاران ملیۆن
 سال له‌مه‌ویه‌ریش، شه‌وانی به‌مانگ شۆراو هه‌روه‌ک ئە‌مشه‌و بوون. خوداش
 له‌شه‌ویکی وه‌ک ئە‌مشه‌ودا، بیده‌نگیه‌کی ئاوا برست لێ‌بری په‌یدا کرد و قوری گرت
 به‌ده‌سته‌وه و ئینسانی پێ دروست کرد.

چەند هه‌نگاوێک له‌پیش هاورپیه‌که‌مه‌وه بووم. زه‌ینم سه‌ره‌سوورپیه‌کی سه‌یری
 پیکه‌وتبوو، وه‌ک سه‌رخۆشیک له‌ترم د‌دا. واپیده‌چوو له‌سه‌ر رووی مانگ برۆم یاخۆ
 به‌سه‌ر عه‌ردیکی دێرین و چۆل، به‌لام زۆر ئاشناوه‌م. کوتوپر له‌پێ‌چیکێ دووری
 پیده‌شته‌که‌ی نزیک کۆتایی زنا‌ره‌که‌وه، رۆشنایی چ‌را ده‌بینرا. هه‌لبه‌ت ئە‌وئ
 گوندیکی گچکه‌ بوو که هینشتا خه‌لکه‌که‌ی نه‌نوستبوون. له‌و ساته‌دا حاله‌تیکێ سه‌یر
 گرتم، حاله‌تێ که تانیستاش له‌وه‌یاده‌هینانه‌وه‌یدا له‌رز دامده‌گرێ. راوه‌ستام،
 مشت‌م هینایه‌وه‌ یه‌ک و به‌ره‌و رووی گونده‌که‌ گورمدا‌یه‌ خۆم، به‌توورپیه‌یه‌کی
 شیتانه‌وه هاورم کرد: "هه‌مووتان سه‌رده‌برم!"

ئە‌و ده‌نگه‌ وشک و شکاوه ده‌نگی من نه‌بوو. به‌بیه‌ستنی ئە‌و ده‌نگه‌ هه‌موو ئازای
 جه‌سته‌م له‌ترسا که‌وته هه‌للە‌رزین. هاورپیه‌که‌م به‌ره‌و لام ر‌ایکرد، به‌نیگه‌رانییه‌وه
 ده‌ستی گرت‌م و پرس‌ی: "چیت ده‌وئ؟ ده‌ته‌وئ سه‌ری کێ ب‌پریت؟"

ئە‌ژنۆم سه‌ر ببوو، کوتوپر هه‌ستم ده‌کرد بێ ئە‌ندازه‌ماندووم، به‌لام به‌بینینی
 هاورپیه‌که‌م هاتمه‌وه سه‌رخۆ. چه‌دۆ گوت‌م: "من نه‌بووم، من نه‌بووم، که‌سێکی تر بوو!"
 که‌سێکی تر بوو. کێ بوو؟ هه‌چ کاتێ ناخ‌م ئاوا قوول و ئاشکرا نه‌که‌وتبووه‌ روو.
 له‌و شه‌وه‌وه به‌دوا، مه‌زنده‌ی سالانی له‌وه‌به‌رم بووه‌ یه‌قین: له‌ ناخی ئیمه‌دا، چین
 له‌سه‌ر چین تاریکی هه‌یه: چین له‌سه‌ر چین ده‌نگی هیشک و شکاو و ده‌عبا‌گه‌لی
 برسی قژن. که‌واته هه‌چ شتیک نامرئ؟ ئایا له‌م دونیا‌یدا هه‌چ شتیک نامرئ؟
 تینووتیی، برسیتیی و به‌لای به‌رای و ته‌واوی شه‌وان و مانگان، به‌ر له‌هاتنی ئینسان
 درێژه به‌ژیان ده‌دن و برسیتیی‌ش له‌قوولایماندا‌یه، مادامه‌کی زیندوون، ئە‌وا
 ئە‌وانیش له‌ته‌ک ئیمه‌دا تینوویان ده‌بێ. به‌بیه‌ستنی باره‌ی ئە‌و به‌رانه‌ سامناکه‌ی که
 له‌هه‌ناومدا هه‌لمگرتبوو، ترسیکی گه‌وره‌م لێ نیش‌ت. مانای وایه هه‌رگیز ر‌زگارم
 نابێ؟ ئاخۆ ئیدی ناخ‌م پا‌قژ نابیته‌وه؟

ناویه‌ناو و به‌شیوه‌یه‌کی پ‌چ‌ر پ‌چ‌ر بانگی‌کی شیرین له‌قوولایی د‌مه‌وه‌را
 به‌رزده‌بیته‌وه و پ‌یمده‌لێ: (مه‌ترسه‌ من یاسا داده‌پ‌ژم و نه‌زم به‌رقه‌رار ده‌که‌م،
 ئیمان‌ت هه‌بێ!) به‌لام یه‌کسه‌ر له‌قوولایی بوونمه‌وه‌را گرمه‌یه‌کی قورس هه‌لده‌سێ و
 ئە‌و بانگه‌ له‌گویدا شیرینه‌ ده‌ره‌وێته‌وه: (ئهی خو‌په‌رست، من یاساکانت به‌تال
 ده‌که‌مه‌وه، نه‌زم و نيزامت به‌یه‌ک‌داده‌دم و تۆیش نابووت ده‌که‌م. من بیه‌سه‌روبه‌ره‌بیم!)
 ده‌لێن: جاروبار خو‌ر له‌کاتی رۆشیتیدا ر‌اده‌وه‌ستی تا‌گۆئ له‌ده‌نگی گۆرانیی
 چ‌رینی کیژۆله‌یه‌که ر‌ادێرێ. خو‌زیا ئە‌م قسه‌یه‌ راست ده‌بوو. خو‌زیا زه‌رووره‌ت
 به‌سیحری کیژۆله‌یه‌کی گۆرانییژ ره‌وتی ر‌یروشتنی خو‌ی گۆریبا! خو‌زیا بمانتوانیبا
 به‌گریان و پ‌یکه‌نین و گۆرانیی یاسایه‌کمان خو‌لقاندا تا نه‌زمیکمان له‌سه‌ر رووی
 بیه‌سه‌روبه‌ره‌یی به‌رقه‌رار کردبا! چ ده‌بوو گه‌ر بانگی له‌گویدا شیرینی ناخی ئیمه
 بیتوانیبا هه‌راو زه‌نا و ژاوه‌ ژاوی دا‌پۆشیبا!

کاتێ سه‌رخۆشم یان توورم، یاخۆ کاتێ ده‌ستم به‌ر جه‌سته‌ی ئە‌و ژنه‌ ده‌که‌وتێ که

خۆشم دەوئ، ياخود كه زولم دەمترسینى و له یاخیبوون لهخودا و ئەهریمەن و خەلیفەکانى خودا و ئەهریمەن لەسەر زەوى كۆل دەدم، هاوارى ئەو دەعبایانە لەناخدا دەبیبەم كه بەرەو دەرگای تەلەكە هوروژم دین، دین تا بیشکین و هەمدیس بەرەو رووناکیی تەكان بەدەنە خو و جارێكى تر چەك هەلبگرەوه. هەرچۆنێك بێت، دواجار من دوايەمین و ئازیزترین نەسەم و ئەوانیش جگە لە من چ ئومید و پەناگەیهكى دى شك نەبن. تەنها لە پێگەى مەوهیە كه دەتوانن تۆلە بكەنەوه یان لەزەت وەرېگرن یاخۆ برەنجین. گەر من تیا بچم، ئەوا ئەوانیش لەگەڵ مندا تیا دەچن. كاتى دەخریمە گۆرەوه، سوپایەك درندەى كۆلكن و خەلكى غەمگینیش لەگەڵ مندا دەخرینە گۆرەوه. پەنگە لەبەر ئەوهبى كه ئاوا ئازارم دەدەن و ئاواش بەپەلەن، ئەوه بۆیە جەننەم بەو شێوهیە ناآرام و سرك و بەدەخت بووه.

ئەوان بى ئەوهى نرخ بۆ رۆحى خۆیان یان ئەوانیتر دانین، كوشتوكوشتاریان دەكرد و كوشتوكوشتاریان لى دەكرا. بەهەمان خۆشەویستی لە پادەبەدەریانەوه بۆ ژیان، رقیان لە مەرگ بوو. وهكى ديو دەیانخوارد و وهك وشتر دەیانخواردەوه، كاتیکیش مەسەله مەسەلهى جەنگبا، ئەوا جەستەى خۆیان لەژن نزیك نەدەخستەوه. هاوینان هیچیان نەدەپۆشى و زستانانیش فەروویان لەبەردەكرد، هاوین و زستان بۆنى نێرە ئازەلیان لێدەهات.

هەست دەكەم هێشتا خۆینى باپیره گەورەم بەشادەمارەكاندا دەگەرئ. بروام وایە لەناو هەموویاندا، وى لەهەموویان زیاتر ئامادەیی لە دەمارەكانما هەیه. باپیرەم پێشى سەرى دەتاشیی، پرچێكى هۆنراوى درێژى لە دواوه هەبوو، لەگەڵ چەتە زەریاییه جەزایریهەكاندا ببوو هاورئ و هیرشى بۆ زەریا ئازادەكان دەبرد.

ئەوانە مۆلگەى خۆیان لە دوورگە لاكەوتەكانى (گرابوسا)، لەپنتى خۆرئاواى كریت دامەزراندبوو، لەوێو چارۆكەیان هەلدا و هیرشیان دەبردا سەر ئەو كەشتیانیەى كه بەزەریادا رەت دەبوون. هەندى لەو كەشتیانیە خەلكانى موسوڵمانیان بەرەو مەككە دەبرد، هەندىكى تر مەسیحییەكانیان بەرەو تەووافى مەرقدى مۆتەهەر. دزەكانى زەریا، بەنەعرەتە كیشانەوه قولاییان هەلدا و خۆیان دەگەیاندا كەشتییهكە، روحمیان بەموسوڵمان و مەسیحییەكان نەدەكرد، پیرەمێردەكانیان بە

قەمە دەكۆشت، جەیلەكانیان بەدیل دەگرت، سواری ژنەكانیش دەبوون و ئەوجا هەمدیس بۆ پەناگەكانیان دەگەرانەوه. كه دەگەرانەوه سمیلیان بۆنى ژنى لى دەهات و خۆینى لێوه دەچۆرا. زوربەى كات هیرشیان دەبردا سەر ئەو كەشتیانیەى كه لەخۆرەلانیەوه دەهاتن و بارەكانیان داوودەرمان و عەتر بوو، پیرەمێردان هێشتا چیرۆكێكىیان لەیاده كه جارێكىیان سەراپای دوورگەى كریت بۆنى دارچین و میسكى گرتبوو، لەبەرئەوهى باپیرەم كەشتییهكى پى داوودەرمانى بەتالان بردبوو، كاتى چ كهلكێكى لى وەرئەگرتبوو، ئەوسا هەمووى بەناوى دیارى بۆ كچەزا و كۆرەزاكانى لە ئاوايیهكانى كریت هەناردبوو.

ماوهیهكى زۆر لەوهوبەر، كاتى پیرەمێردى سەد سالیەى خەلكى كریت ئەو رووداوى بۆ گێرامەوه، بى ئەندازە ورووژام. ئاخىر من بى ئەوهى بزەم بۆچیی، بەردەوام حەزم كردوو كه لە سەفەرەكاندا شووشەیهك دارچین و چەند دەنگە میسكىك لەگەڵ خۆمدا ببەم و لەسەر میزى نووسین لەبەردەمى خۆمدا داياننیم.

بەگوێرەدیوان بۆ دەنگە پەنەهەكانى ناخ، دەمتوانى لەبرى زەین جیپى خۆین هەلگرم. بەیهقینىكى عاریفانەوه دەگەشتەم دورترین بەرایى باپیرانم. دواتر ئەم یەقینە نەینىامێزە لەشوینى خۆیدا و بەنیشانەى بەلگەدار، لەژیانى رۆژانەدا تینى تى هات. گەرچى سەرەتا ئەو نیشانانەم بەتشتى رێكەوت دەزانین و گرینگیم پى نەدەدان، بەلام دواتر بەئاوێتەكردنى دەنگە ئاشكراكانى دۇنيا و دەنگە ئاشكراكانى ناخمانم پى رۆ بچمە قوولایى تارىكى ئەزەلبى زەینمەوه، دەرگاكه بكەمەوه و بنۆرم.

لەو لەحزەیهوه كه بینیم، رۆجم رسكا، ئیدی وهك ئاو هەلنەدەكشا و دانەدەچوو، بەلكو بەدەورى ناوكێكى تەنكدا رۆخساریك دەنەخشى، رۆخسارى رۆجم.

بە درێژایى رینگا هەمیشە گۆراوهكان، لەبرى ئەوهى یەكەمجار بەراست و دواتر بەچەپدا برۆم، تا بۆم دەرکەوئ كه نەوهى كام ئازەلى درندەم، بەمتمانەوه دەچومە پیش. لەبەرئەوهى رۆخسارى راستەقینەى خۆم دەناسى و دەشمزانى تاكه ئەركم چیبە. تاكه ئەركم ئەوهبوو ئەو رۆخساره بەتەواوى حەوسەلە و ئەقین و سەلیقەیهكەوه كه لە توانامدا هەبوو بدۆزمەوه، بیدۆزمەوه یانى چیبى؟ واتە بیکەمە بلیسە و بەر لەمردن دەرفەتێك بقۆزمەوه و ئەو بلیسەیه بكەمە رووناکیى، تا كه مردم شتیکم لى

نه مینیتته وه بۆ ئیزراییل بیبات. گهرهترین ئامانجم ئه وه بووه جگه له مشتتێ چلوچتو شتیکی تر بۆ مه‌رگ جێ نه‌هێلم.

تاقه شتی که به‌زۆری بۆ گه‌یشتنه ئه‌و متمانه‌یه یارمه‌تی دام، خاکێ بوو که باپیرانی باجم له‌ویدا له‌دایک ببوون. نه‌سه‌بی باجم ده‌چیتته وه سه‌ر گوندیک به‌ناوی (به‌ره‌ری) که دوو سه‌عاتیک له‌ (میگالۆ کاسترۆ) وه دووره، کاتێ له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌مدا (نیفروس فۆکاس) ی ئیمپراتۆری بیزانس، (کریت) ی له‌ عاره‌بان پاک کرده‌وه، ئه‌و عاره‌بانه‌ی که له‌ کوشتن رزگاریان ببوو، به‌سه‌ر چه‌ند گوندیکدا دابه‌ش بوون و ئیدی ئه‌و گوندانه ناوهران (به‌ره‌ری). له‌ گوندیکی وه‌ک ئه‌و گوندانه‌دا بوو که باپیرانی باجم ریشه‌یان داکو‌تی. هه‌موو ئه‌وانه سروشتی عاره‌بانان هه‌یه، ئه‌وان وه‌ک عاره‌بان له‌ خۆبایی، که‌له ره‌ق، که‌م دوو، زاهید و گۆشه‌گیرن. سالانگی درێژ رِق و ئه‌فین له‌دایاندا ده‌هێلنه‌وه و دم هه‌لناهێننه‌وه، وه‌ک بلایی کوتوپر شه‌یتان چوو‌یتته بن کلێشه‌یان، له‌تورپه‌یه‌کی شه‌یتانه‌دا ده‌ته‌قنه‌وه. نیعمه‌تی گه‌وره لای ئه‌وان زیان نییه، به‌لکو ئاشووب و شه‌ره، ئه‌وانه خه‌لکانی میهره‌بان و له‌پز شیرین نین. تۆماریان پشێویی ئامیزه، نه‌ک له‌به‌ر خه‌لک به‌لکو به‌هۆی خۆیان. دیوێک له‌ناوه‌وه‌را ده‌ستی ناوه‌ته بینه‌قاییان. له‌ پیناوی رزگاری و پراکردن له‌ ده‌ستی تاسان و ئارامی ده‌بنه‌ چه‌ته‌ی زه‌ریا، یان له‌وپه‌ری سه‌رخۆشیدا ده‌ماری خۆیان ده‌برن، یاخۆ ئه‌و ژنه ده‌کوژن که خۆشیان ده‌وێ، نه‌با ببنه‌ دیل و کوێله‌ی. یان وه‌ک من، منی نه‌وه‌ی بێ جه‌وه‌ریان هه‌ول ده‌دن تاریکی بکه‌نه رۆح. ئاخۆ من باپیره درنده‌کانم ده‌که‌مه رۆح؟ مانای وایه به‌راگرتنیان له‌به‌ر ئه‌و ئه‌زموونه دژوار و بالایه‌دا، مه‌حف و نابووتیان ده‌که‌م.

هێشتا ده‌نگی نادیا‌ری تر به‌زه‌و لای باپیرانم ده‌مبه‌ن. هه‌ر کاتێ به‌دارخورمایه‌ک ده‌گه‌م له‌شادییدا دلم راده‌چله‌کی، وه‌ک بلایی دلم به‌ره‌و زیندی خۆی گه‌رابیتته‌وه، زیندی قاهر و خۆلای گوی بیابان که خورما تاکه زینه‌تی به‌نرخیه‌تی. جاریکیان که به‌سواری حوشره‌وه چوو‌بوومه بیابانی عاره‌بستان، له‌شه‌پۆلی لمی بێ سنوور و ناو‌میدی به‌رده‌مم ورد ده‌بوومه‌وه. لمی زه‌رد و گولپه‌نگ و وه‌نه‌وشه‌یی له‌ عه‌سراندا و بێ ئاسه‌وار له‌ شه‌ودا، سه‌رمه‌ستییه‌کی سه‌یر له‌خۆیه‌وه پێچام. دلم ده‌تگوت مییه

شه‌هینیکه که به‌ره‌و هیلانه‌که‌ی خۆی گه‌راوته‌وه، هیلانه‌یه‌ک که هه‌زاران سال له‌وه‌په‌ر جێ هێشتووه، دلم که‌وته هاوار.

جاریکیان ته‌نیای ته‌نیا له‌ کوختیکی لاکه‌وته‌ی نزیک گوندیکی گریکستاندا رۆژگارم ده‌گوزه‌راند، به‌قه‌ولی زاهیدیکی بیزانسی (شوانی با) بووم، به‌مانایه‌کی تر واته‌ خه‌ریکی شیعر نووسین بووم. ئه‌و کوخته گچکه‌یه به‌دره‌ختی زه‌یتوون و کاج شاردرابۆوه. زه‌ریای بێ سنوور و شینی (ئیشه) له‌نیوان په‌لکی دره‌خته‌کانه‌وه ده‌بینرا، که‌سیک له‌وێهه‌رته نه‌ده‌بوو. (فلۆرۆس) ی شوانی سافیلکه و کراس چلکن به‌ریشه ره‌نگ خورماییه‌که‌یه‌وه، هه‌موو به‌ره‌به‌یانییه‌ک به‌مه‌ره‌کانییه‌وه ده‌هات، بو‌تلیک شیر و هه‌شت هیلکه‌ی کولاو و که‌می‌ک نانی بۆ ده‌هینام و ده‌رۆشیت. که ده‌یبینیم سه‌رم به‌سه‌ر په‌ره‌ کاغه‌زاندنا شو‌رکردۆته‌وه و خه‌ریکی نووسینم، ده‌که‌وته سه‌ره‌لقان‌دن و ده‌یگوت: "گه‌وره‌م.. خودا بمانپاریزی، ئه‌رێ ئه‌م هه‌موو نامه نووسینه بۆچی؟ مه‌گه‌ر هیلاک نابیت؟" دوا‌ی ئه‌و قسانه له‌ قاقای پیکه‌نینی ده‌دا. رۆژیکیان به‌په‌له به‌لای کوخته‌که‌مدا ره‌ت بوو، هیند بێ خولق و تووره‌ بوو که ته‌نانه‌ت سلاویشی نه‌کرد. بانگم کرد: " فلۆرۆس.. چ بووه؟"

ده‌سته زله‌که‌ی ته‌کان دا و گوتی: "گه‌وره‌م.. جا چ نه‌بووی؟ به‌دریژیایی دوینی شه‌و خه‌و نه‌چۆته چاوم، چما ئه‌دی تۆ گویت له‌ هیچ نه‌بوو؟ ناشی هه‌ستی ژنه‌فتنت له‌ده‌ست دابی؟ نه‌فره‌ت له‌و شوانه‌ی سه‌ر شاخ، بیری چوو‌بوو زه‌نگۆله‌کانی گه‌له‌که‌ی میزانکا، ئیتر چۆن بمتوانیبا خه‌وم لی بکه‌ویت!"

- فلۆرۆس.. ئه‌دی ئه‌لعان بۆکوێ ده‌رۆی؟

- هه‌لبه‌ت ده‌رۆم زه‌نگۆله‌کان میزانکه‌م تا بتوانم هیور ببه‌مه‌وه!

ئێواره‌یه‌ک کاتی شیو، به‌ره‌و لای دۆلابه‌که‌ چووم تا خویدانه‌که‌ بینم، له‌و کاته‌دا تۆژی خوی رژایه سه‌ر عه‌رده‌که. دل‌ه‌کو‌تیم پیکه‌وت. به‌په‌له‌ چه‌ممه‌وه و زه‌رپه‌ زه‌رپه‌ که‌وته‌م کۆکردنه‌وه‌ی خویکه. له‌ ناکاو‌یکرا به‌خۆدا هاتمه‌وه و به‌خۆم گوت ئه‌رێ ئه‌وه چ ده‌که‌م؟ ئه‌م هه‌موو نیگه‌رانییه بۆ تۆژی خوی رژاو له‌به‌ر چیی؟ چ نرخیکی هه‌یه؟ هیچ!

گه‌ر له‌سه‌ر رووی لمیش بکه‌وتینایه‌ گه‌ران، ده‌متوانی نیشانه‌ی تر بدۆزمه‌وه که

بهره لای باپیرانم بهریتتهوه. ئەو نیشانانەش ئاگر و ئاو بوون.

کاتی سەرنج دەدم ئاگر لەخۆرا دەسووتی، بەنیگەرانیی لەجیگەکەم ڕادەپەرم و دەیکوژیتنمەوه، لەبەرئەوهی ناخوارم فەنابوونی ببینم. کاتی دەبینم بەلوعە ی ئاو کراوتەوه، نە سەتلیکی لای پر دەبی و نە ئینسانیک لای دەخواتەوه و نە باخیکی پێ ئاو دەدری، هەڵدەسم و دەیگرمەوه.

من تەواوی ئەو شتە سەیر و سەمەرانەم ئەزموون کردوون، بەلام هیچکات ئەو شتانەم بەناشکرای بەزەینمەوه گری نەداون تا یەکانگیرییە نەینیا میژەکیان بدۆزمەوه. دلم بەرگە ی بەهەدر رویشتنی ئاو و ئاگر و خویی نەدەگرت. هەر کاتی دارخورمایەکم دەبینی حالم لای دەهات. کاتیک پام دەنایە بیابانیکەوه حەزم نەدەکرد لای بیەمە دەری. بەلام زەینم چوونە پیشتری پێ نەدەسەلمینرا. ئاوها سالانیک زۆر تێپەڕین، بەلام لە کارگە تاریکەکی ناووەمەرا، ئەو ویستە بەنەینیی سەرگەرمی کار بوو. تەواوی ئەو رووداوە نەینیا نە خۆ بەخۆ لەناخمد پتکفە گری دەدران. کاتی لەپال یەکدا ریزبوون، هیور هیور مانایەکیان وەرەگرت. روژتیکیان کە لەشاریککی گەورەدا بی مەبەست هەنگاوم دەنا و بیرم لەو مانایە نەدەکردەوه، کەچی ئەو مانایەم هەلگۆزی: خوی، ئاگر، ئاو. دارونەداری بیابان بوون. هەر بۆیە، هەر بەراستی یەکی لە باپیرانم لە ناخمد بوو، کاتی دەبینی خوی و ئاگر و ئاو بەهەدر دەروون، ئیدی هەڵدەسایە سەرپێ و یارمەتی دەدام.

ئەورۆژە لەو شارە گەورەیهدا، بارانیککی هیور دەباری. بیرم دای کیژتیکم بینی چوو بوو ژیر کەپری دەرگای مالتیکەوه، چەپکی گچکە گچکە گولە وەنەوشە ی دەفرۆشت، وەنەوشەکان تەر بیوون. ڕاوەستام و لەکیژۆڵەکەم روانی، بەلام زەینم کە هەنووکە دوور و ئارام و زۆر بەختەوهر بوو، دوور لەو پەری بیاباندا پیاسە ی دەکرد.

بۆی هەیه هەموو ئەو شتانە وەهم بن یاخۆ نیگەرانییەکی نەینیا میژ بن بۆ شتە غەریب و دوورەکان. دەشی تەواوی ئەو رووداوانە ی کە ژماردمن سەیر نەبن، یان خاوەن ئەو مانایە نەبن کە من پیدانەدم. بەلای بۆی هەیه، لەگەڵ ئەو هەموو فرتوفیلە ریکخراو و بەوردی لەپال یەکدا دانراوانەدا، ئەم وەهمەش (گەر بکری پێ بگوتری وەهم)، وەهمی ئەوهی کە لە دەمارەکانما دوو جوور خوی دین و دەچن،

خوینیککی گریکی لە دایکەوه و خوینیککی عارەبیش لە بابمەوه، کاریگەراییەکی باش و بەسەمەریان لە مندا هەبووی و هیزو لەزەت و توانایان پێبەخشیم. هەولێ من بۆ ریکخستی ئەو دوو خوینە دوژمن بەیهکە، ئامانج و هاوسەنگیی بەژیانم بەخشیوه. ئەو ساتە ی کە مەزەندە ی شاراوە ی ناخم بوو یەقین، ئیدی دونیای دەورو بەرم ریکخراو بەدۆزینەوه ی رەچەلەکی دوورگی باووباپیرانم، ژیان ی ناووه و دەرەوهم هیدی بۆوه. بەو جوورە و دوا ی سالانیک زۆر، ئەو نەفرەتە شاراوەیهی کە بەرامبەر بابم هەستم پیدەکرد، دوا ی مردنی بوو ئەقین.

*

باوک

بابم بەدەگمەن قسانی دەکرد، قەت پینەدەکەنی، قەت خۆی هەلنەدەقورتانە مەملانی و جالۆجەنجالەوه، تەنێ هەندێ جار نەبیت دانی جیر دەکردهوه یاخۆ مشت ی دەهینایەوه یەک. گەر بەرپیکەوت بادامیککی رەقی بەدەستەوه با، ئەوا لەنێو پەنجەکانیدا دەیگوشی و خرمە ی لای هەلەسان. جاریکیان کاتی بینی کابرایەکی تورک پاوانیککی ناووتە کوڵ مەسیحییەک و وەکی گویدریژ باری کردووه، چاوی پەرییە پشتی سەری و بۆ کابرای تورک چوو، ویستی جنیوی پێ بدا، بەلام دەمی بۆ هەلنەهاتەوه. لەبەر ئەوهی نەیدەتوانی ئەو شتە بەینیتە سەر زوبان کە دەیویست بیلای، ناچار وەک ئەسپ حیلاندى. ئەوسا من منداڵ بووم، لە ترسا هەلەلەرزیم و تەماشای ئەو دیمەنەم دەکرد. روژتیک تر پاش نیوهرۆ لەکوڵانیککی باریکەوه رەت دەبوو تا بۆ فراوین بۆ مالهوه بگەریتتەوه، لەو کوڵانەدا دەنگی قیژەوهواواری ژنان و زرمە ی داخستنی دەرگای ژنەفت. بینی تورکیککی مەستی شمشیر بەدەست سەری خستۆتە سەر مەسیحییەکان و شەریان پیدەفرۆشی. کە بابمی بینی، یەکسەر هیروشی بۆ هینا. دنیا گەرم و بابیشم کە تازه لە ئیش گەرابۆوه، حەوسەلە ی شەری نەبوو. هات بەخەیا لیدا راکاو لەکوڵانیککی ترهوه بۆ مالهوه بگەریتتەوه، کەسیش ئاگای لای نەدەبوو، بەلام کاریکی لەو جوورە بۆ وی شوورەیی بوو، بۆیە کراسەکە ی بەری داکەند و لە مشتیهوه ئالاند. ریک لەو ساتەدا کە کابرای تورک شمشیرەکە ی بۆ

وهشاندن داهینایه‌وه، ئەم بۆکسیکی توندی له ورگی وهشان و تهختی عه‌رده‌که‌ی کرد، پاشان نوشتایه‌وه و شمشیره‌که‌ی له‌دهستی کابرای تورک دهرکیشا و پیری ماله‌وه‌ی گرت‌ه‌بەر. دایکم کراسیکی پاکی بۆ هینا، جه‌سته‌ی بابم شه‌لالی ئاره‌قه ببوو، منیش (وابزانم ته‌مه‌نم نزیکه‌ی سی سالانیک بوو)، له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشتیبووم و لیتی وردبوومه‌وه. هه‌لم له‌سینگه‌ تووکنه‌که‌یه‌وه هه‌له‌ده‌سا. دوا‌ی ئەوه‌ی کراسه‌که‌ی گۆری و فینکی بۆوه، ئەوسا شمشیره‌که‌ی له‌ته‌نیشته‌ منه‌وه له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی دانا، رووی کرده‌ دایکم و گوتی: "کاتی منداله‌که‌ت گه‌وره‌ بوو چووه قوتابخانه، ئەم شمشیره‌ی بدهری تا وه‌ک قه‌له‌مدایان به‌کاری بینی!"

بیرم نایه‌ت قسه‌یه‌کی له‌وه‌ خو‌شترم له‌ بابم بیستبیت، ته‌نها یه‌کجار نه‌بی. ئەویش کاتیک که‌ گه‌رمه‌ی شو‌رش و له‌ (ناکسۆس) ده‌ژیا‌ین و له‌قوتابخانه‌یه‌کی فه‌ره‌نسایه‌ی ده‌مخو‌یند که‌ قه‌شه‌گه‌لی کاسۆلیک مه‌زه‌ب به‌پۆه‌یان ده‌برد. من له‌و قوتابخانه‌یه‌دا خه‌لاتی زۆرم وه‌رگرتبوون. خه‌لاته‌کان کتیبی ئەستور بوون به‌به‌رگی ته‌جلیدکراوی ئالتونیی ره‌نگه‌وه، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی نه‌مه‌ده‌توانی هه‌موو کتیبه‌کان هه‌لگرم، بابم نیوه‌ی له‌گه‌له‌دا بۆ هه‌لگرتبووم. هه‌ولی ده‌دا ئەو خو‌شیه‌ی به‌شاریته‌وه که‌ هه‌سته‌ی پنده‌کرد، خو‌شیه‌ی ئەوه‌ی که‌ کورپه‌که‌ی سه‌رشۆی نه‌کردوه. کاتی گه‌یشته‌ینه‌وه‌ مال، زاری هه‌له‌ینایه‌وه، به‌ده‌نگی‌کی نه‌وا‌زنشامیز و له‌ کاتی‌که‌دا که‌ سه‌یری نه‌ده‌کردم گوتی: "ئافه‌رین، کریتت سه‌رشۆر نه‌کرد!"

به‌لام هه‌ر زوو به‌خو‌یداها‌ته‌وه. پیده‌چوو دهر‌برینی ئەو هه‌سته‌ی میه‌ره‌بانیه‌ی فریوی دا‌بی، بۆیه‌ ته‌واوی ئەو پۆژه‌ مۆنی کرد و ته‌ماشای نه‌کردم.

کاتی خزم و هاوسییان هاتبان بۆ مالم‌ان و ده‌ستیان به‌پیکه‌نین و قسان کردبا، زۆر خه‌ته‌ر بوو گه‌ر له‌و کاته‌دا دهر‌گا کرابایه‌وه و بابم خو‌ی به‌ژووردا کردبا. ئیدی یه‌کسه‌ر قسه‌و پیکه‌نین نه‌ده‌ما و بیده‌نگیه‌کی قورس بالی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا ده‌کیشا. سلۆیکی ساردوسری ده‌کرد و له‌ جیگا هه‌میشه‌یه‌یه‌که‌ی خو‌ی، له‌ گۆشه‌یه‌کی قه‌نه‌فه‌که‌ و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا دا‌ده‌نیشته‌، چاوانی ده‌بریه‌ عه‌رده‌که‌، کیسه‌ تووتنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه و بی ئەوه‌ی یه‌ک حه‌رفی له‌زار بیته‌ده‌ر سیغاریکی ده‌پێچایه‌وه. میوانه‌کانیش ده‌که‌وتنه‌ ئهم‌ ئهم‌ کردن و پاک‌کردنه‌وه‌ی

قورگیان، به‌تیه‌ی چاو ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد و دوا‌ی تاوی هه‌له‌ده‌ستان و له‌سه‌ر نووکی پی‌ خو‌یان ده‌گه‌یانه‌ دهر‌گا‌که و لیوه‌ی ئاودیو ده‌بوون.

بابم رقی له‌ قه‌شه‌گه‌ل بوو. هه‌رکاتی قه‌شه‌یه‌کی له‌ کۆلان بینیا، نیشانه‌ی خاچی ده‌کیشا تا جادووی ئەو ریکه‌وته‌ شوومه‌ به‌تالکاته‌وه. خو‌ گه‌ر قه‌شه‌ی به‌سته‌زمان له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ گوته‌ی:

(پۆژباش قاره‌مان میخایل!) ئەوا بابم له‌ وه‌لام‌دا ده‌یگوت: (به‌ نه‌فره‌تمکه‌!). بۆ ئەوه‌ی خو‌ی له‌ شه‌ری بینینی قه‌شه‌گه‌ل به‌دوور بگرێ، هه‌رگیز به‌شداری له‌ رپۆره‌سمی شتیوی ره‌ببانی‌دا نه‌ده‌کرد. به‌لام پۆژانی یه‌کشه‌مووان، دوا‌ی ته‌واوبوونی نوێژ و پاش ئەوه‌ی هه‌مووان کلێسایان جیده‌هیشته‌، ئەوجا ده‌چوووه‌ ژووری و به‌رامبه‌ر ئەیکۆنه‌که‌ی قه‌دیس (میناس)، مۆمیکی دا‌ده‌گیرساند. ئاخ‌ر بابم قه‌دیس (میناس)ی له‌ هه‌ر مه‌سیح و مه‌ریه‌مکی پا‌قیژه‌ی تر زیاتر ده‌په‌رست. چونکه‌ قه‌دیس (میناس) قاره‌مانی (میگالۆ کاسترۆ) بوو.

قورسایه‌ی سه‌ر دلی لانه‌ده‌چوو. باشه‌ بۆچی؟ ئاخ‌ر بابم تو‌کمه‌ و له‌ش ساخ بوو، کاروباره‌کانی به‌باشیه‌ی به‌پۆه‌ ده‌چوون، چ شیکایه‌ت و گله‌یی له‌ ژن و منداله‌کانی نه‌بوو. خه‌لکی ریزیان لی‌ ده‌نا، خه‌لکانی ده‌ست کورت له‌کاتی ره‌ته‌بوونیدا، له‌به‌ری هه‌له‌سه‌نه‌ سه‌رپی و ده‌ستیان بۆ به‌سینگه‌وه‌ ده‌گرت و به‌(قاره‌مان میخایل) بانگیان ده‌کرد. پۆژی جه‌زنی پاک، مه‌تران بۆ کو‌شکی ئەسقه‌فیی داوه‌تی ده‌کرد و دوا‌ی رپۆره‌سمی زیندوو بوونه‌وه، شان به‌شانی ریش سپیانی‌ شار، قاوه‌و کیکێ تایبه‌تی جه‌ژن له‌گه‌ل هیلکه‌ی ره‌نگکراوی پێشکه‌ش ده‌کرا. پۆژی یانزه‌ی نو‌فه‌مه‌به‌ریش، پۆژی قه‌دیس (میناس)، له‌به‌ر دهر‌گای ماله‌وه‌ را‌ده‌وه‌ستا و کاتی که‌ ژاوه‌که‌ به‌به‌رده‌میدا تیده‌په‌ری، دۆعای ده‌خو‌یند.

به‌لام هیشته‌ هه‌ر دلی به‌هیچ نه‌ده‌کرایه‌وه. پۆژیکیان قاره‌مان (ئه‌لیاس)ی خه‌لکی (میسارا)، ئازایه‌تی دایه‌ به‌ر خو‌ و لیتی پرسی: "ئه‌ری قاره‌مان، بۆچی هه‌رگیز خنده‌ به‌سه‌ر لیوته‌وه‌ نابینری؟" بابیشم که‌ فیله‌ته‌ری سیغاره‌که‌ی له‌ده‌میدا ده‌جوو، تفی کرده‌وه و گوتی: "قاره‌مان ئه‌لیاس، ئەدی تو‌ش پیم‌ بلێ بۆچی قزق‌ره‌ ره‌نگی ره‌شه‌؟"

دایک

دایکم قه‌دیس‌یک بوو بۆ خۆی. سه‌یرم لیدئ چۆن توانیویه‌تی بی ئه‌وه‌ی دلئ بره‌نجی ماوه‌ی په‌نجا سال له پال شیری‌کدا بنوی؟ دایکم هه‌سه‌له و ئارامیی و میهره‌بانیی خودی خاکی هه‌بوو. باویا‌پیرانم له دایکه‌وه خه‌لکانی جوتیار بوون، له‌سه‌ر رووی خاک دهنووشتانه‌وه، به‌خاکه‌وه لکابوون. ده‌ستوی و زه‌ینیان لئو‌رێژ له‌خاک بوو. عاشقی عه‌رد بوون و ته‌واوی ئومیدیان به‌عه‌رده‌وه گریدابوو. نه‌وه به‌نه‌وه له‌گه‌ل عه‌رددا ببوونه یه‌ک. له رۆژانی وشکه‌سالییدا ئه‌وانیش وه‌ک عه‌رد له تینواندا ره‌ش داده‌گه‌ران، هه‌ر که په‌له‌شی ده‌دا، ئیسکیان کرتی لئوه ده‌هات و وه‌ک نه‌ی ده‌ئاوسا. کاتی به‌گاسن زه‌ویان ده‌کیلا، له‌سه‌ر سینگ و رانیان هه‌مدیس شه‌وی عه‌روسییان ئه‌زموون ده‌کرده‌وه.

سالی دووجار، له جه‌ژنی پاک و کریسم‌سدا، باپیره‌م له‌گونه‌ زۆر دووره‌که‌ی خۆپانه‌وه، به‌ره‌و میگا‌لوکاسترۆ ده‌که‌وته ری تا کچ و کچه‌زاکانی ببینی. پدشتر حیسابی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌نگی بیت و له‌ ده‌رگا بدات که زاوا دیوه‌که‌ی له‌ مال نه‌بی. باپیره‌م پیره‌م‌یردیکی چوست و چالاک و به‌گور بوو، قژی بز و سپیی و قه‌ت سه‌رتاشی نه‌بینیبوو، چاوانی شین و دم به‌پیکه‌نین و ده‌سته‌کانی زل و زبر و توپخ هه‌لداو، کاتیک ده‌ستی به‌رم ده‌که‌وت و نه‌وازشی ده‌کردم، پیستی له‌شم میرووله‌ی ده‌کرد. هه‌میشه‌ش پۆتینی ره‌شی له‌ پئ ده‌کرد و جلکه‌ شینه‌ تایه‌تیه‌که‌ی رۆژانی یه‌ک شه‌مووانی ده‌پۆشی، ده‌سه‌سریکی سپیشی هه‌بوو که خالی شینی تیدابوو. به‌رده‌وامیش هه‌مان دیاری له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هیتا: به‌چکه‌ به‌رازیکی برژاوی له‌ توپکله‌ لیمووه‌ پچراو. کاتیک سه‌ره‌که‌ی لاده‌برد، بۆنکی خوش به‌هه‌موو ماله‌که‌دا بلاوده‌بووه. باپیره‌م به‌ته‌رزیک به‌چکه‌ به‌رازه‌ برژاوه‌که‌ و توپکلی لیموکه‌ی ئاوتیه‌ی یه‌ک ده‌کرد، که دواتر به‌بۆنکردنی به‌چکه‌ به‌رازی برژاو و چوونه‌ نیو باخی لیمووه‌ نه‌مه‌توانی باپیره‌م وه‌یادنه‌هینمه‌وه. یادی پیکه‌نینه‌ خوشه‌که‌ی و به‌چکه‌ به‌رازه‌ برژاوه‌که‌ی ده‌ستی. من له‌م رووه‌وه خوشحالم. چونکه‌ مادامه‌کی زیندووم، ئه‌وا ئه‌ویش به‌زیندوویی له‌یاده‌وه‌ریمدا ده‌مینیته‌وه، گه‌رچی ئیستا جگه‌ له‌ من چ که‌سی

بیستم رۆژیکی تر به‌مجیوره‌که‌ی قه‌دیس میناسی گوتبوو: "تۆ ده‌با باوکمت بینیا. باوکم دیویک بوو بۆ خۆی، من له‌ چاوه‌وه‌دا چیم؟ مشتی پوشوپه‌لاشم!" ناخر باپیره‌م به‌پیری و کوپیره‌سه‌وه‌ چه‌کی هه‌لگرت و به‌شداری له‌ شوژی سالی ۱۸۷۸ دا کرد. دایه‌ شاخ تا بجه‌نگی، به‌لام تورک که‌مارویان دابوو، به‌ئه‌لقه‌ی گوریس گرتبوویان و ئه‌وجا له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌یری (ساوا تیان) دا سه‌ریان بریبوو. ره‌هه‌بانه‌کان که‌لله‌سه‌ره‌که‌یان له‌ میحرابه‌که‌دا پاراستبوو. رۆژیکیان له‌میانه‌ی په‌نجه‌ره‌ بچوکه‌که‌ی کلێساوه‌ که‌لله‌سه‌ره‌که‌م بینی، ده‌بریسکایه‌وه و به‌زه‌یتی پیروزی چرای نه‌زویی چه‌ورکراوو. تیغی شمشیر تا قوولایی بریبوو!

له‌ دایکم پرسی: "دایکه‌، باپیره‌م شیوه‌ی چۆن بوو؟"

– هه‌ر عه‌ینه‌ن بابت.. نه‌ختیک ئه‌سمه‌تر!

– ئیشی چ بوو؟

– جه‌نگ!

– ئه‌ی له‌ ئاشتیدا خۆی به‌چپیه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کرد؟

– سه‌بیلیکی دریزی قانگ ده‌دا و له‌ کتوه‌کانی ده‌نۆری!

له‌به‌ره‌وه‌ی خۆیشم له‌ جحیلیدا ئیماندار بووم، پرسیاریکی ترم لئ کرد: "ئه‌دی هاموشۆی کلێسای ده‌کرد؟"

– نا. به‌لام سه‌ره‌تای هه‌موو مانگیک قه‌شه‌یه‌کی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینایه‌وه‌ ماله‌وه‌ و داوا لئ ده‌کرد بپاریته‌وه‌ که‌ کریت هه‌مدیس ده‌سه‌باته‌وه‌ چه‌ک. که‌ بی ئیش ده‌بوو ده‌که‌وته‌ بیانووگرتن. کاتی هه‌مدیس چه‌کی هه‌لگرته‌وه‌، لیم پرسی: (باوکه‌، له‌ مردن ناترسی؟) به‌لام ئه‌وه‌ نه‌ک وه‌لامی نه‌دامه‌وه‌، به‌لکو هه‌ر ئاوریشی لئ نه‌دامه‌وه‌.

که‌ گه‌وره‌ بووم، ویستم له‌ دایکم بپرسم: "دایکه‌.. باپیره‌م چ ژنیکی خوش ده‌ویست؟" به‌لام شه‌رمم کرد ئه‌و پرسیاره‌ بکه‌م و ئیدی قه‌ت په‌یم به‌وه‌نه‌برد. به‌لام هه‌لبه‌ت زۆر ژنی خوشویستوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتی تورک کوشتیان و که‌سوکاره‌که‌ی باوله‌که‌یان کردبووه‌، بالشتیکیان تیدا دۆزیبووه‌ که‌ پری ببوو له‌ که‌زی و پرچی ره‌ش و زه‌رد.

*

لهم دونيا يهدا نبييه نهو وه ياد بينيتته وه. ئيمه به يه كه كه وه دهمرين. نهو با پيره يه م يه كه مين كه سي بو هاني دام كه ناره زووي مهرگ نه كه م تا مردووه كاني ناوه وم نه مرن. لهو روظانه وه به دوا زور له نازيزان هه لخران، نهك بو ناو گور، به لكو بو ناو ياده وه ريم. من ئيستا ده زانم كه مادامه كي زيندووم، نهو نه وانيش به زيندووي له ياده وه ريمدا ده ميننه وه.

كه با پيره م وه ياد دينمه وه بروام به خوم زياتر ده بي و دنيا ده بم له وه ي كه دلم ده تواني به سهر مهرگدا زال بي. له ته مه نمدا كه سيكي ترم نه بينيوه روخساري هينده ي روخساري نهو خاوه ن رووناكويه كي ناوها ميهره بان و دره وشاوه بيت. رووناكويه كه ده تگوت شه وقى چراي شوكرانه بژيرييه. يه كه مجار كه هاته ماله وه و بينيم، هاواريكم كرد. بهو جلكه تا يبه تيه يه يه كشه مموان و پشتينه سووره كه يه وه، به سيماي ناسك و تريفه ناميزي و رهوتاري شاد و شه نكيه وه له روحي ناو ده چوو، يان روحي عهد كه هه ره له هه مان له حزه دا له باخه كان هاتبيتته در و بوئي گزوگياي ته ري لي بيت.

كيسه چه رمه تووتنه كه ي له چاكي په سته كه كه ي در ده هينا و سيغار يكي ده پي چايه وه، پي ده كرد و دواي مژيك به خو شحالي و ناسووده بييه وه له كچ و كچه زا و ماله كه ي دنوري. كه م جار زاري هه لده هينا وه. له باره ي مابينه كه يه وه ده دوا كه جوانويه كي بووه. له باره ي باران و ته رزه وه، له باره ي كه رويشكه كانويه وه ده دوا كه زوو زوو زوو زوو ده كهن و زيان به بيستانه كه ي ده گه يه نن. من له سهر راني داده نيشتم، ده ستم له مليه وه ده نالاند و گويم راده ديرا. دونيا يه كي نه ناسراو له زه ينمدا راده خرا، كي لگه كان، شه سته باران، كه رويشكه كان. له خه يالمدا ده بوومه كه رويشكيك و دزم ده كرده بيستانه كه يه وه و شيلمه كانيم ده كرؤژت.

دايكم حالوئه حواله خه لكي گوندي لي ده پرسى، ناخو گوزهرانيان چونه و زيان چون به سهر ده بن، نيا هيشتا زيندوون؟ با پيره م گا وه لامى ده دايه وه: به لي زيندوون، منداليان خستوتته وه، به خو شيه و شاديي زيان ده گوزهرين. گا له باره ي مهرگي خه لكانتيكي تره وه ده دوا: "فلان كوچي كردوه، عه مري بو ئيوه جي هيشتبي!" وهك نه وه ي له باره ي له دايكبوونه وه بناخفي، نارام و به هه مان سوژ له باره ي مهرگه وه

ده دوا، پيده چوو باسى سه وزايي و كه رويشك بكات. ده يگوت: "كه نيشكم... نه ويش كوچي كرد، به خاكرمان سپارد، پرته قاليكي شمان نايه ده ستي تا بيداته چيرون، راسپارده شمان بو خرمانمان له هاديس پيدا نارد، سوپاس بو خودا، هه موو شتي به باشيه به ريوه چوو." پاشان مژيكي له سيغار كه ي ده دايه وه. دوو كه له كه ي له كه پويوه وه ده هينا يه ده ري و زهر ده خه نه ي ده هاتي.

سالانيك له وه به ر نه كه ي مردبوو. هه ر كاتي با پيره به اتبا بو مالمان، نه كه ي وه ياد ده هينا يه وه و چاواني پر له فرميسك ده بوون. نه كه ي له كي لگه كه ي و مابينه كه ي زور خو شتر ده ويست و پيزي لي دنا. گه رچي به هه ژاريي ثني هينا بوو، به لام به هيممه ت و هه ول و كار توانيووي ژياني خوي دامه زريني. با پيره م ده يگوت: "هه ر نه يكي باشت هه بي، نهوا هه ژاريي و پرووت و ره جاليي چ نين!" نهو روظانه به پي دابونه ريته ديرينه كان، له گونده كاني كر يتدا عاده ت وابوو كاتيكي پياو له كي لگه ده گه رايه وه، نه كه ي ناوي بو گه رم ده كرد و پيوپلي ميرده كه ي ده شت. ده مه وه سريك كاتي با پيره م كفت و ماندوو ده گه ر يتته وه، له هه وشه داده نيشي و نه كه ي به ته شتيك ناوي گه رمه وه ديت له به رده ميده له سهر نه ژنو داده نيشي تا پيوپلي خو لاوي با پيره م بشوات. با پيره م تاوي لي ورد ده بيتته وه و سه رنج ده دا كه ده ستوپلي نه كه ي به هوي ئيشه وه قليشاوه و خه ريكه پرچيشي تالي سپي تي ده كه وي. ئيدي له به ر خويه وه ده لي: "نه م زه عيفه يه م پير بووه و پرچي له مالي مندا سپيي كردوه!" ئيدي هه ستي دل سوژي به رانه ر نه كه ي هاني ده دا شه قتيك له ته شته ناوه كه هه لدا و بيژي: "نه كه، ئيتر تو له م سه عاته وه پيوپلم ناشويت. خو تو كويله ي من نيت، تو ژني من و خانمي منيت!"

گويم لي بوو روظيكيان گوتي: "هه رگيز نه كه م دلي نه ئيشان دبووم، ته نها يه كجار نه بي. هيوادارم خودا روحي غه رقي ره حمه تكات."

هه ناسه يه كي هه لكي شاو بيده نگ بوو. دواي ساتي له سهر قسه كاني به رده وام بوو: "هه موو روظ ده مه وه سه ران له به ر ده رگاي ماله وه ده وه ستا و تا ده گه رامه وه چاوه ري ده كردم. كه ده بينيم رايده كرد، نه شياكاني له كو لم داده گرت و پاشان پي كه وه ده چووينه ژوره وه. به لام عه سريكيان بيري چوو، به پيرمه وه نه هات. نه مه سه له يه

دلی ئیشاندم. "خاچی کیشا و لهژیر لپوهه گوئی: "خودا گورهیه، من هیوام به خودایه که دهیبه خشی." ئەوجا به چاوانیکی رووناکوه ته ماشایه کی دایکمی کرد و زه رده خه نه یه کی هاتی.

جاریکیان لیم پرسى: "ئەرى باپیره، مه گەر له كوشتنى به چكه به راز بپزار نه بویت؟ كاتى دهیانخویت هیچ به زهیییت پیااندا نایه ته وه؟"

له كاتیکدا كه له پیکه نینا خه ریک بوو به پشستا ده كه وت، وه لآمی دامه وه: "ئەدى كوره كه م چۆن، خودا ده زانی به زه ییم پیااندا دیته وه. به لآم چ بکه م، گوشتى ئەو به چكه به رازه نارسه نانه زۆر خوشه!"

هەر كاتى ئەو جوتیاره گۆنا سووره پیره وه یادی خو دینمه وه، باوه رم به خاك و پهنجى ئینسان له سه ر خاك زیاتر ده بى. ئاخه ئەو یه كیکه له و كۆله گانه ی كه شانیا ن ناوته بهر دنیا و ناهیلن بنه وئى.

بابم تاقه كه سه یك بوو كه خو شى به و باپیره یه مه نه ده هات. كاتیک باپیره م بۆ مآلمان ده هات و له گه ل مندا ده دوا، بابم بى تاقه ت ده بوو، وهك ئەوه ی بترسى كه نه با خوینم ئالوده بىت. كاتیکش سفره ی کریسمیس و جیژنى پاک راده خرا، ده می له گوشتى به چكه به رازى برژاوه وه نه ده دا. وای پيشان ده دا كه به بۆنه كه ی دلی تیکه ل دى، له سه ر سفره كه ده كشایه وه و سیغارى كى پیده کرد تا ئەو بۆنه ناخو شه له كه پوویدا بره وینیته وه. هه رگیز قسه شى نه ده کرد، ته نها جارىکیان نه بى دوا ی رۆیشتنى باپیره م برۆی گرژ کرد و به تو وره بییه وه له به رخۆوه گوئی: "واى له چاوى شین!" دواتر تیگه یشتم كه بابم زیاتر له هه ر شتى كى تر له دونیادا، رقى له چاوى شین بوو، ده یگوت: "شه یتان چاوى شین و قزى سووره!"

كاتى بابم له مال نه ده بوو، مآله كه له و په رى ئارامی و ئاشتییدا بوو. زه مه ن چهن د خیرا و چ به خته وه رانه به نئو باخچه ی هه وشه كه ماندا ره ت ده بوو. كه پرئى میو، گوئی ئەكاکیای بهرز و بۆنخۆش له گو شه ی هه وشه دا، ئینجانە ی ریحان و ماده نووس، گو له یاسه مینى عاره بیی له لیواری ئینجانە كانا... دایکم له بهر په نجه ره كه دا داده نیش ت و گۆره وى ده چنى، سه وزه ی پاک ده کرد، قزى خوشكه چكۆله كه می داده هیتنا یاخۆ داره داره ی پیده کرد. منیش له سه ر چه رپا كه م داده نیش ت و له دایکم ده نۆرى. كه دهنگی

پى ریبوارانم له ده ره وه ده ژنه فت و بۆنى خاکی شیدار و گو له یاسه مینم هه لده مژت، ئیسكى سه رم كرتە ی ده هات و ده كه وته سه ر پشت تا ئەو دونیا یه به خیر بینیت كه ده هاته نئو چه سته مه وه.

ئەو ساتانه ی له گه ل دایكدا ده مبرنه سه ر، ته ژى له په مز و راز بوون. به رامبه ر یه ك داده نیش تین - ئەو له سه ر كورسى بهر په نجه ره كه دا و منیش له سه ر چه رپا كه م. هه ستم ده کرد سینگم له میانە ی بیده نگیدا، لیواریژ له خو شنوودى ده بى، وهك بلئى فه زای نیوانمان شیر بى و من مه مك بمژم.

به ژوور سه رمانه وه، دار ئەكاکیا هه لكشابوو. كاتى ئەو دره خته گو لى ده گرت، هه وشى مآله كه مان پر له بۆنى كى خو ش ده بوو. وای كه خو نچه زه رد و بۆن خو شه كانیم خو ش ده ویستن! دایکم خو نچه كانى له نئو باوله كان و جلکی ژیره وه و كراسه كانمان ده نا، ئیدی ته وای تافی مندا لیم بۆنى ئەكاکیای لیده هات.

قسانمان ده کرد و ماوه یه كى دریژ له گه ل یه كدیدا ده كه وتینه ده مودۆ. گا دایکم له باره ی باوكی و گونده كه یه وه ده دوا، گا منیش چیرۆكى ئەو قه دیسانه م بۆ ده گتیرایه وه كه خو یندبوومنه وه. له زه ینى خو دا تشتى زیاده م به و هه كایه تانه وه ده نا. ئەزموونى شه هیده كانم پى به س نه بوون، بۆیه ئەزموونى نویم پیوه ده لكاندن. كاتى دایکم كو لى گریانى به رده بوو، به زه ییم پیدایا ده هاته وه، له سه ر رانى داده نیش ت و ده ستم به سه ریدا ده هیتنا و دلنه واییم ده کرد.

- دایکه، ئەوان چوون بۆ به هه شت. خه فته مه خو. ئەلعان له ژیر دره ختگه لى پر له خو نچه دا پیاسه ده كه ن و له گه ل فریشتاندا ده ئاخفن و ئازاره كانیا ن بیرچۆته وه. یه كشه مووان جلکی ئالتوونى ده پۆشن، كلاوى سوورى گولینگه دار ده نینه سه ر و بۆ دیدارى خودا ده رۆن.

دایکم فرمیسكه كانى ده سرى. ته ماشای ده کردم و زه رده خه نه ی ده هاتى، وهك ئەوه ی پیرسى: "به راست... وایه؟" ده تگوت كه نارى ناو قه فه سه كه گوئى له ده نگمان بووه، بۆیه گه رووى دریژ ده کرد و به نه شوه یه كى مه ستانه ده یچریكاند، وهك بلئى له به هه شته وه دابه زیبى، بۆ چهن د ساتیک قه دیسه كانى ته نیا جیه یشتبى و بۆ دلخۆشکردنى خه لکی بۆ سه ر عه رد هاتى.

دايكم و ئەكاكيا و كەنارايى بەجۆزىكى تۆكمە و نەمر لە زەبنمدا پىكفە گرىدراون. ھەرگىز ئەكاكيايەكم بۆن نەكردووه، ياخۆ چرىكەى كەنارايەكم نەژنەفتووه بى ئەوھى ھەست بەوھ نەكەم كە دايكم لە گۆرەكەيدا - لەناخمر - رادەبىتەوھ و لەگەل بۆنى عەتر و چرىكە كەناريدا يەكانگىر دەبى.

قەت نەمبىنىبوو دايكم پىبەكەنى، ئاخىر ئەو تەنھا زەردەخەنەى دەھاتى و بەچاوانىكى ئارام و مېھربانەوھ لە ھەمووانى دەنۆرى. لە مائەوھ وەكى رۆحىكى مېھربان دەھات و دەچوو، بىدەنگ ھەموو خواستەكانمانى جىبەجى دەکردن. پىدەچوو رەحمەت و توانايەكى ئەفسانەى لە دەستەكانيدا ھەبىت كە ئاوا خىرخوايانە وىستە رۆژانەيىبەكانى حوكمرانى دەکرد. كاتى بەھىمنى دىقەتيم دەدا، بەخۆم دەگوت رەنگى ئەم دايكەى من (نەرىدى*) يەك بى كە لە ئەفسانەى ديوو درنجاندا باسى دەكرىت. ئىدى ئەندىشە لەزەينى مندالىمدا دەكەوتە جوولە:

گوايە بابم شەويكىيان بەگوئى روبرايتكدا رەت دەبى، دايكم دەبىنى لەژىر تريفەى مانگدا سەما دەكات، شالاولى بۆ دەبات و دەسەسرىكەى دەگرى. ئەوسا دەبىننىتەوھ بۆ مائەوھ و دەيكات بەژنى خۆى. وا ھەنووكەش دايكم بەدرىژايى رۆژ لە مائەكەدا دىت و دەچى تا دەسەسرىكەى بدۆزىتەوھ و ھەمدىس بىتەوھ بەنەرىدى و ئوغركاتەوھ. من لە ھاتوچوونى دايكم لەمائەكەدا ورد دەبوومەوھ، لە كردنەوھى سندوق و باوھلى جلكەكان، لە بەتالكردى گۆزەكان، لە چەمىنەوھ بۆ سەيركردى ژىر تەختەنوئىن، كوتوپر دەترسام نەبا دەسەسرى ئەفسانەيىبەكەى بدۆزىتەوھ و ديارنەمىنى. ئەو ترسە سالانىك درىژەى كىشا و برىنىكى قوولى لەسەر رۆحى تازە زاوم جىھىشت. تەنانەت تا ئەلعان ئەو برىنە لەجاران بەسووتر ماوھتەوھ. بەھەمان عەزاب و رەنجەوھ لەتەواوى خەلك و ئەو ئەندىشانە دەنۆرم كە خۆشم دەوئىن، چونكە دەزانم ئەوانە بەدواى دەسەسرىكانياندا دەگەرپىن تا ھەمدىس ئوغركەنەوھ.

تەنى يەكجارم لەبىرە كە چاوانى دايكم بەرووناكىيەكى سەير پرشنگيان دا و پىكەنى و ھەك رۆژانى دەستگىرانيى يان تافى كچىنىى لەزەت لە روخسارىدا رەنگى دايەوھ.

(* نەرىدى Nereid: ھەر يەك لە پەنجا حۆرىيە زەربايىيەكە، كىژانى(نيرۆس) خواوھندى زەريا. و. ف

ئەوھ لە يەكەمىن رۆژى مانگى مايسدا بوو. ئىمە بۆ گوندى (فودھىل)، كە ئەوئى گوندىكى پر لە ئاو و لەدارپرتەقال بوو. رۆيشتەبووین تا بابم شاھىدى غوسلى مندالىك بىت. كوتوپر زىيانىكى بەھىز ھەلى كرد، باران وەك كوندەى سەربەرەو خوار كەوتە بارىن. عەرد دەم بەپىكەنىن و پەرۆش ئاوى نىرىنەى لە قوولايى سىنگىدا جىگە دەكردەوھ. زىيانەكە رىش سىپىيانى گوند و ژنان و كچانىيانى راوانايە ژوورىكى گەورەى مالى خاوەن ئاھەنگەكەوھ، باران و ھەورەبرووسكە لە پەنجەرە و لە درزى دەرگاكوھ دەزەيان دەكردە ژوورى. ھەوا بۆنى خۆل و نارنجى لىدەھات. ھەر شەراب و عارەق و مەزەش بوو پەيتا پەيتا دەھىترانە ژوورى و دەبرانە دەرى. خەرىك بوو شەو دادەھات، چراكان پىكران، پياوان زەوق گرتنى، ژنان چاوانى سەربەرەوژىريان ھەلبىرى و ھەكى كەو كەوتنە قاقبەقاق. لە دەروەشرا ھەور لە گرمە گرمى خۆى بەردەوام بوو، تا دەھات ھەورە گرمە توندتر دەبوو. كۆلانە بارىكەكانى گوند ببوونە جۆگە، بەرد بەنىو ئەو جۆگانەدا تلى دەدا و درندانە پىدەكەنى. ئاسمان ببووه زىيان و عەردى لە ئامىز دەگرت، ئاودىرىى دەكرد و تول برىى دەكرد.

بابم رووى كرده دايكم. يەكەمجار بوو بىنىم بابم ئاوا بەسوژەوھ لە دايكم بنۆرى، يەكەمجار بوو جۆرە چىژى لەدەنگى بابمدا بىبەم. بەدايكى گوت: "مارگى.. گۆرانىى بىژە!"

مۆلەتى دايە دايكم گۆرانى بلى! لەكوئىش؟ لەبەردەم ئەو ھەموو پياوھدا. من نازانم بۆچى لەخۆمەوھ رقم ھەستا. بەشپىزەيى ھەستام و بەرەو لای دايكم رامكرد، وەك بلىى بمەوئى لە شتىكى بپارىزم. بەلام بابم پەنجەى نايە سەر شانم و داينىشاندم. ئىدى روخسارى دايكم پرشنگى دا، وەك بلىى ھەموو ئەو باران و ھەورە برووسكەيە ئەويان لەئامىزگرتبى. سەرى ھىنايەوھ دوا. يادم دى كە پرچە شەبەقەرەنگەكەى كوتوپر لىك جوئى بوونەوھ و بەسەر شانيدا كەوتن و تا سمتى گەيشتن. كەوتە گۆرانىى چرىن، خودايە... چ گۆرانىيەك! قوول، شىرىن، پۆشراو بەسايەيەك لە غەم، تەژى لەسوژ. ھەروا كە چاوه نيوەكراوھكانىشى لەسەر بابم بوو، گۆرانىيەكى چرىى كە ھەرگىز يادم ناچىتەوھ. ئەو كات تىنەگەيشتم ئەو گۆرانىيە بۆچى و بۆكى دبىژى، بەلام كە گەورە بووم لەوھ حالى بووم. واى كە دەنگە خۆشەكەى لىورپىژ بوو لە چ خرۆشانىك:

کاتی تو پیاسه دهکهیت

سهیرم لیدیت چون شهقامهکان ناپوشرین بهغونچه و

تویش نابیته هه لویهکی بال زپین

بوخو بهدورگرتن له سهیرکردنی بایم، بو خو پاراستن له بینینی دایکم، له شوینیکی ترم دنوړی. بهرهو لای په نجرهکه رویشتم و نیوچه وانم به شووشه ی په نجرهکه وه نووساند و تماشای نهو شهسته بارانهم دهکرد که خاک دهینوشی.

زریان بهدریژایی روژ وچانی نهدا. شهو بالی بهسهردا کیشاین، دونیای دهرهوه تاریک داهات، ئاسمان و عهرد بوونه یهک. ههردووکیان بوونه قوراو. چرای زیاتر پیکران، ههمووان بهرهو لای دیوارهکان هاتن، میزو کورسیهکان هینرانه لاهه تا جیگه بیتهوه. جحیل و پیر دهیانویست سهما بکن. کهمانچه ژهن لهناوهراستی ژوررهکهدا و لهسهر چوار پایهکی بهرز دانیشتبوو، کهوانهکهی وهک شمشیریک بهدهستهوه گرت، له ژیر لپوهوه بهیتیکی چری و پاشان دهستی بهژهنین کرد. ئیدی پیوپلهکان کهوتنه میرووله و ناوقه دهکانیش کهوتنه جووله. ژنان و پیاوان سهیری بهکتریان کرد و ههستانه سهری. یهکهمین کهسی هاته سهر سهحنه ی سهما، ژنیکي رهنگپهریو و باریکهله بوو که تهمنه نی چل سالیک دهبوو. ایوی نارنجیی و ددرهوشایهوه له بهرتهوهی تویکله گویزی لیداو و زهیتی گه لای داردیمشتی له پرچه شهبهق رهنگهکهی ساوی بوو. ههر که لام کردهوه و نهو ژنهم بینی، ترس دایگرتم. نووریکي خهمین و شین له ژیر چاوانیدا دهواری هه لدا بوو. کوتوپر بیلبله ی چاوانی پرشنگی دا، نا، راستره بلیم: هه لایسا. وا هات به خه یالدا تماشای من دهکات. له ترساندا چمکی کراسهکهی دایکم گرت. ههستم کرد نهو ژنه دهیهوی قوالم بگری و له گه ل خویم بیات.

پیره میردیکي کهته و ریش بزنی، هاواری کرد: "باره که لالا سورمیلینا!" وای گوت و چوه بهردهم سورمیلینا. دهسته سهره ره شهکهی دهرهینا، چمکیکی دایه دهستی وی و چمکه کهی تری بهدهستی خویهوه گرت. پاشان دوو قوولی کهوتنه سهما. له کاتیکدا که سهریان بو سهروهه و جهسته یان وهک مؤم قنچ و قیت راگرتبوو، خویمان بهدهستی سهما سپارد.

سورمیلینا قاپقاپی تهخته یی له پیدابوو. به هه موو هیزی خو، پاژنه ی قاپقاپه کهی به ئه رزی ژورره کهدا ده کیشا و ته وای ماله کهی ده هینایه لهره. گری سه ریوشه سپییه کهی کرایه وه و ملوانکه لیره کهی، که گردن و سه رسینگی رازاند بووه، وه دیار کهوت. په ری که پووی داده خرا و ده کرایه وه و بوئی هه وای هه لدهمژت. هالاوی هه ناسه ی پیاوان نه لقاونه لقا گه ماروی داو و به ده وریدا شه پوولی دها. نه ژنوی دهنوشتانه وه، ده سوورایه وه، خه ریکبوو به سه ر نهو پیره میرده دا ده کهوت که له به رده میدا سه مای ده کرد، به لام یه کسه ر به پیچدانی سمتی له به رده میدا بزر ده بوو. پیره میردی سه ماکه ریش وه کی نه سپ ده یحیلاند، ههر به حه واهه ژنه ی ده گرت هوه و توند به خو یه وه ده یگرت، به لام نهو هه مدیس له باوه شی هه لده خزایه وه. ژنه و پیره میرد گه مهران ده کرد، یه کدی یان راوده نا. هه وره گرمه و باران نه مان. دونیا بارگه وپنه ی پیچایه وه و جگه لهو ژنه (سورمیلینا) که سه مای ده کرد، چ شتیکی تر به سه ر هه لدره وه نه ما. ئیدی که مانچه ژهن خو ی به سه ر چوار پایه که وه بو رانه ده گیرا و هه ستایه سه ری. که وانه کهی وه ک بونیاده م هه ناسه ی هه لده کیشا و هاواری ده کرد، خو ی له گه ل سوورانه وه ی پی سورمیلینا دا ها ونا هه نگ ده کرد.

روخساری پیره میرد رهنگی درنده ی لی نیشتبوو. تا بنا گوئی سووره لگه راو و لپوه له ره ی پیکه وتبوو. له ژیر چاهوه له ژنه کهی دنوړی، ههستم ده کرد که ههر نه لعان هه لده کوتیته سه ری و له توکوتی ده کات. پیمو ابوو کابرای که مانچه ژهنیش هه مان ههستی هه یه، بو یه یه کسه ر مؤسیقا که ی بری. سه ما ته و او بوو. ههر دوو سه ماکه ر له جووله که وتن، ئاره قه له ته وای جه سته یانه وه ده چورا. پیاوان به رهو لای پیره میرد رایان کرد، بردیانه نه ولاره و به عاره ق کهوتنه شیلانی. ژنه کانیش دهوری سورمیلینایان دا تا پیاوان نه بیینن. منیش که هیشتا نه بیومه پیاو، له نیو ژنه کاندای شوینیکم بو خو م کرده وه، ژنه کان رییان دام. سوخمه کهی سورمیلینایان تراناند بوو، ئاوی نارنجیان به مل و ژیر بال و لاجانگه یدا دهر ژاند، نه ویش چاوانی لیکناو و زهرده خه نه ی ده هاتی.

نه مه نهوکاته بوو که سه ما و سورمیلینا و ترس، یاخو سه ما و ژن و مهرگ له ناخمدا ئامیته و یه کانگیری یه کدی ده بوون. چل سال دواتر، له بانیزه ی به رزی

هۆتپلى (ئۆزىنت) له (تفليس)، ژنىكى هيندوستانىي كهوته سهما. ئەستېرهكان به ژوور سهرييه وه دهرهوشانه وه، چرايهك له ويدا هه لئه كرابوو. ده دوانزه كهسى به دهورى ئەو ژنه دا راوهستابوون، جگه له رووناكيي كزى سيگار هكانيان هيجى تر ديار نه بوو. ژنه هيندوستانييه كه له ژير قورسايي زي و زيو و گواره و پلپلهي زيپندا، به ترسيكي په نهان و له سه رخۆ سه ماي ده كرد، وهك بللي به ليواري خه رهنديكه وه سه ما بكاو گه مان بكا. ده هاته پيشه وه، ده كشايه وه، سه ري ده كرده سه ري و له ته واوي ئەو ماوه يه شدا هه موو گياني له ترسا هه لئه له رزى تا نه با هه لئيرى، ناو به ناو بي جووله له جيى خويدا را ده وه ستا. قوئل و باسكى له يهك ده ئالان و ده تگوت دوو مارن كه به هه واوه له گه ل يه كديدا جووت ده بن. رووناكيي سيگار هكان كوژانه وه و له پانتايي شه ودا جگه له وه سه ما كه ره و ئەستېره كاني ژوور سه ري شتيكي تر ديار نه ما. ئەستېره كانيش بي جووله كه و تنه سه ما. ئيمه هه ناسه مان له خو بريبوو. كوتوپر ترسيك دا يگرم، ئاخۆ ئايا ئەوه ژنيك بوو له گوئ خه رهند سه ماي ده كرد؟ نا، ئەوه روحي خودى ئيمه بوو كه گه مه ي ئەفيني به مه رگ ده و ژان!

*

كور

هه ر شتى به اتايه زهيني منداليمه وه، هيند به تاسه وه ئاميزم بو ده كرده وه و هيند به قوولاي له زهيندا تو مار ده بوو، كه ئەلعانيش له تافىي پيرييدا له وه ياد هينانه وه ي ماندوو نابم. يه كه مين ئاشنايه تيم له گه ل زهريا و ژن و رهنگ و بوني دونيادا به بي كه م و زياد وه ياد دئيمه وه.

دوور ترين ياده وه ري ژيانم ئەمه يه: هيشتا به ته واوي نه مده تواني به پيوه خو م را بگرم، كه به گاگولكي به ره وه ده رگاي هه وشه ده رويشتم و ترساو و په روش سه رم بو فه زاي كراوه ي هه وشه ده برده ده ري. تا ئەو كاته ته نها له شووشه ي په نجه ره وه ته ماشاي ده ره وم كرد بوو. شتيكي وام نه ديتبوو، به لكو ته نها سه رنجم دا بوو. به لام وا ئيدي بو يه كه مين جار دونيام ده بينى. وه ي چ ديمه نيكى سه رسوور هين بوو!

باخچه ي هه وشه كه مانم بي سنوور ده هاته پيش چاو. ويزه ويزى هه زاران ميشه نكي نه بينراو فه زاي لي پر ببوو. بونيكى مه ستيهين ده گه يشته لووت و گه رماي خو ريش به چريي هه نگوين بوو. ده تگوت فه زا به شمشير دهره وشيته وه و له نيو شمشير ه كاندا ميروو گه لي قه د راست و فريشته ئاسا، به با له رهنگا وره نكه كانيانه وه، بي جووله به ره و لام دين. له ترسا هاواريكم ده كرد، چاو انم پر ده بوون له فرميسك و دونيا له بهر چاو انمدا بزر ده بوو.

روژنيكي تر وه ياد دئيمه وه كه پياويكي ريش قرژ له باوه شي گرتم و بو به نده ري بردم. كه نزيك بووي نه وه، ده نكي ئاه و بو رهي ئاز ه لئيكى درنده وهك بللي بريندار بي يا خو گه ره كي بي هه ره شه مان لي بكا، هاته گويم. به ترسه وه خو م راپسكاند و له باوه شي پياوه كه خو م خسته خواره وه و وهك مه ليك زي قاندم. ده مو يست بگه ريمه وه. كوتوپر بوني تيژى خر نووك و قير و ليموي گه نيو گه ييه كه پووم. ناخم بو هه لمز تنى ئەو بو نه كه وته سه ر پشت. له نيو باسكى تووكنى پياوه كه دا كه وتمه خو را پسكان. تا ئيدي له پيچي شه قامي كدا هه موو زه راي كه فچر ين رزيا ه ناخمه وه. زه رايه كي شين، پر له هاوار و بو ن (وه ي چ بوونه وه ريكي سه ير بوو! چ ته رو تازه ييه ك بوو! چ ديمه نيكى بي سنوور بوو!). سه رم ته ژى له پي كه نين و خو ي و ترس بوو.

ژنيكي هاو سيمان وه ياد دئيمه وه كه ناوي (ئانیکا) بوو. ئانيكاي نو بووك و تازه دا يك، شوخ و نازدار، كه زىي دريژ كال و چاو گه وره. عه سري ئەو روژه له هه وشه ياريم ده كرد. و ابزانم ته مه نم سي سالان بوو. باخچه بوني هاوينى لي ده هات. ئانیکا نوشتايه وه و له كو شيدا داينام و له باوه شي گرتم. منيش پيلووم ليكناو سه رم خسته نيو مه مكو لانييه وه و بوني جه سته يم هه لمز ت: ها لاوي بونيكى گه رمى چر و تيژى شير و ئاويته به ئاره قه له جه سته ي نو بووكه وه هه لئه سا. به نه شه يه كي هاو ئاميزيه وه ئەو ها لاوه م رزانه ناخمه وه. كوتوپر سه رم گيژى خو ارد و له هوش خو چووم. ئانیکا له شه رمداسوور هه لگه را، له نيوان دوو ئينجان ه ي گو له ريحاندا، له سه ر عه رده كه داينام. ئيدي له وه به دوا هه رگيز له باوه شي داينه ده نيشاندم. به لكو ته نها به چاوه گه وره كاني سه رنجى نه واز شئاميزى لي دهام و زه رده خه نه ي ده هاتى.

شه و پکیان هاوین له حه وشه له سه ر کورسییه گچکه کهم دانیشتبووم. بیرم دئ کاتی سه رم هه لبریی و بۆ یه که مین جار ئه ستیره کانم بینی، هه ستامه سه ری و له ترسا هاوارم کرد: "بلیسه.. بلیسه...!" ده تگوت ئاگر له ئاسمان هه لایساوه و جهسته ی چکۆ له م که وتۆته بهر مه ترسیی لرفه ی ئاگره وه.

ئاوها بوو یه که مین بهر که وتنم به عه رد و و زه ریا و ژن و ئاسمانی پر له ئه ستیران. ئه لعانیسه له قوولترین ساته کانی ژیاندا، ئه م چوار توخمه ترسناکه به هه مان تاسه ی تافی مندالیمه وه ئه زمون ده که م. له حه زی هه مدیس ئه زمونکردنی ئه م توخمه ترسناکانه دا (به هه مان ترس و سه رسوورمان و په رووشیی تافی مندالیم) هوه یه که ئه ورو دیسان ئه وانه به قوولی له جهسته و په روحمدا هه ست پیده که م. به بهرئه وه ی ئه وانه یه که مین هیزیک بوون که هوشیارانه تو ماربوونیانم له په روحمدا پیزانی و ئیدی به ته رزیک لیکه نه پچراو، پیکفه گری دران و یه کانگیری یه کدی بوون. به روخساریک ده چن که هه میسه له شیوه گو رکیدا بن. کاتی ته ماشای ئاسمانی پر له ئه ستیران ده که م، هه ندی جار مه زهنده ده که م باخیک پر له گول بی، یاخۆ زه ریا یه کی ره ش و خه تر. هه ندی جاری تریسه له وینه ی روخساریکدا یه غه رق له فرمیسه.

ویرای ئه وه، هه ری که له سوژ و خه یالاتم، ته نانه ت رووته ن ترینیشیان، له م چوار پیکهاته سه ره تاییه دروست بوون. له ناخمره فه لسه فیتیرین مه سه له، شیوه ی جهسته یه کی گه رم و دونیای به خووه ده گری و شه لال له بوونی زه ریا و خاک و ئاره قه ده بی. وشه بۆ ئه وه ی بتوانیت دهستم تیوه بدا، ئه و ده بی ببیته جهسته یه کی گه رم. کاتی ده توانم په ی بیه م که بتوانم بۆن بکه م، ببینم و له مس که م.

جگه له و چوار ههسته، په روحم به قوولی له رووداوه ریکه وته کان راچله کی. رودای ریکه وت؟ چ ده کریت کاتی زهینی ترسنوک له راقه کردنی شتی کدا دۆش داده مین و ئیدی له حه ژمه تا په نا بۆ گوزارشتی خو پاریز و ناجوامیرانه ده با تا نه با قسه کانی ببینه چه نه بازی و شکوی بریندارکات. و بزانم ته مه نم چوار سالان بوو که با بم به بو نه ی سالی نو یوه که ناریه که و گۆیه کی وه که جه ژنانه، یان ئه وه ی که له (کریت) پی دی ده لپین (ته به روک) بۆ هینام. ده رگا و په نجه ره ی ژووره که م داده خست، ده رگای قه فه سه که م ده کرده وه و که ناریه که م ئازاد ده کرد. که ناریه که راهاتبوو له سه ر گۆکه

بنیشیته وه و چه ند سه عاتیک له سه ری که بچری کینی. منیش به دیارییه وه هه ناسه م له خو ده بری و گویم راده دیرا.

پیموایه ئه م رووداوه زۆر ساکاره، له هه موو کتیبه کان زیاتر و له و که سانه ش زیاتر که دواتر ناسیم، کاریگه ری له سه ر ژیانم، له سه ر هه لسوکه وته کانی سالانی دواتر له سه ر عه رد، له سلو و مائنا واییه کانداهه بووی. ههستم ده کرد سه رم ئه و گۆیه یه و که ناریه که له کاتی گۆرانی چریندا، هیتلانه ی له سه ر چی ده کات.

راقه کردنی یه که به یه کی یاده وه رییه کانی مندالیم له بهر ئه وه نییه که خاوه ن سیحریکی گه وره ن، به لکو له بهرئه وه یه که له و سه رده مه دا، هه روه کی خه ون، رووداوکی به روا له ت گچکه، روخساری راسته قینه ی په وحی ئاشکرا ده کرد، زیاتر له وه ی که شیکاری و راقه ی ده روونی ئاشکرای ده کات. هۆکاری گوزارشتکردن له مندالییدا یاخۆ له خه وندا زۆر ساکاره، هه ر بۆیه جوانترین لایه نی ده روونی به بی زۆر پیوه نان، ئالوگۆر ده بی و ته نها جه وه ره ده مینیته وه.

زهینی مندال بیکه رد و جهسته شی نه رم و نیانه. خوژ و مانگ و با و باران و بیده نگیی به سه ریدا ده رژین. مندال هه ویریکه و ئه وانه هه لیدین: مندال به ئیشتیاوه دونیا قووت ده دا، گه ده ی وه ری ده گری، هه رسی ده کاو ده ی کاته مندال.

کاتی که هه تاو هه وای گه رم ده کرد و له خانوو هه وره که ی دراوسی که ماندا، تری ده گوشراو دونیا ته ژی له بوونی شیله ی تری ده بوو، به زۆری له سه ر سه کووی به رده م ماله که مان داده نیشتم. به خو شحالییه وه چاوانم لیک ده نان، دهسته کانم رایه ل ده کردن و چاوه ری ده بووم. هه میسه خوداوه ند له شیوه ی مندالیکه وه که خو مدا ده هات و یارییه مندالانه کانی خو ی - خوژو مانگ و با - ی ده دایه دهستم و ده یگوت: "ئه مانه دیاری من، یاریان پیکه. یاری مندالانه ی زیاتریشم هه ن!" ئیدی من چاوانم ده کردنه وه. دیار نه ده ما، به لام هیشتا یارییه مندالانه کانیم هه ر به دهسته وه بوون.

قودره تی ره های خواوه ندم له بهر ده ستدا بوو (ئه وه م نه ده زانی، له بهرئه وه ی ئه زمونیم ده کرد) دونیام به و جوژه ده خو لقا ند که خو م ده مویست. ئاخه ر من هه ویر بووم، دونیاش هه روا. بیرم دئ له تافی مندالییدا ئالبالو و گیلسم له هه ر میوه یه کی تر خو شتر ده ویستن. جامیکم له بیره که پر له ئا و ده کرد، ده نکه گیلسم و ئالبالوه کانم

تۆ دەکردن و ھەر بەگەشتنیان بۆ ناو ئاوەکە دەئاوسان. دەنوشتامەو و تەماشای بریقەدانەو ھەیانم دەکرد. بەپەرۆشەو ھەلیم دەنۆرین. بەلام کاتێ لە ئاوەکە دەرمدەھێنان، بەو پەری ناو مەیدییەو ھە چرچ بوونیان ورد دەبوومەو. چاوانم دەنووقاند تا ژاکیان نەبینم، ئینجا دەماویشتنە زارم.

ئەم ڕووداوە ھاگەزایییە، لە ڕەوتی گشتگیرانەیی خۆیدا ئەو شێوازە ئاشکرا دەکات کە تا ئیستا لە تافی پیریشدا ڕووبەرووی واقعیی پۆ بوومەتەو. من واقعییەت، ڕووناکتر، باشتر و گونجاوتر بەمەبەستم دەخۆلقینمەو. ئەقل ھاوار دەکات، ڕاھە دەکات، ریتوینی دەکا، بەرەنگار دەبیتەو، بەلام نەغمەییەک لە ناخمەو ھەر بەرز دەبیتەو و ھاوار دەکا: "ئەو ئەقل، بیدەنگبە! وا باشترە گوێ لە دەنگی دڵ پادیرین!" ئەدی کام دڵ؟ شتی: جەوھەری ژیان. ئینجا دڵ دەکەوێتە گۆرانیت چرین.

یەکی لە عاریفە بیزانسییەکان دەلی: "ھەنووکە کە ناتوانین واقعی بگۆرین، وا باشترە ئەو چاوە بگۆرین کە واقعی دەبینی!" (*) لە تافی منالیدا وام دەکرد. ئەلعانیشت لە ئەفرینەرتین ساتەکانی ژیانمدا، ھەروا دەکەم.

بەراستی زەین و چاوە و گوێی منداڵ موحیزەن. بەبرسیتیییەکی بۆ ئەندازەو ئەم دونیایە قووت دەدەن و لێی تیر دەبن. دنیا مەلیکە بەپەری سوور و سەوز و زەردەو، منداڵ ئەو مەلە ڕاوەکات.

لە چاوانی فریشتەییەک چ شتیکی تر نییە لە چاوانی منداڵ بچی. منداڵ بۆ یەکەمجار دنیا دەبینی و دەبخۆلقینی. بەر لەو دنیا بۆ سەرۆبەرەو. تەواوی مەخلوقاتەکان (ئازەل، درخت، ئینسان و بەرد)، تەواوی شتەکان (شیو، ڕەنگ، دەنگ، بۆن، تیشکی برووسکە) لەپیش چاوی منداڵدا بەتەرزیکێ گوزارشتنەکراو ڕەت دەبن - لەپیش چاویدا نا، بەلکو لە ناو ھەویرا - منداڵ ناتوانی پیکیانەو گری بەدا و نەزمی لەنیوانیاندا پیک بینی. دونیای منداڵ لەقور نەخۆلقاوە تا بەرگە بگری، بەلکو لە ھەور دروست بوو. نەسیمیکی فینک بەسەر لاجانگەکانیدا ھەلەکا و دنیا لەبەر یەک دەپەوینیتەو و دیار نامینی.

(*) دەبی چاوەکان بشۆردرینەو .

تا جۆریکی تر ببینرێ. (سۆھرابی سوپەیری) .

بۆ شک، بەر لەخەلیقەت، بیسەرۆبەری بەو شیوہیە ڕەت بوو.

کاتی منداڵ بووم، لەگەڵ ئاسمان، میروو، زەریا و با دا، واتە لەگەڵ ھەموو ئەو شتانەدا کە دەبینین یاخۆ دەستم تێو دەدان یەکانگیر دەبووم. (با) سینگێ ھەبوو، دەستی ھەبوو، نەوازشی دەکردم. ھەندێ جار توورە دەبوو، مەملانیی دەکردم و نەیدەھیشت بڕۆم. ھەندی جار دەبێستم بەعەردا، گەلی مێوھەکانی دەوھراند، قژی تیکدەدامەو کە دایکم جوان بۆی شانە کردبووم، دەسەسەرکەیی سەری (دیمیتروسی) دەرفاند و داوینی کراسەکی (پنلۆپ) خانی ژنی دیمیتروسی ھەلەدایەو.

ھیشتا من و دنیا لەیەک جوی نەببووینەو. بەلام وردە وردە خۆم لە نامیزی و دەردنا. ئەو لە بەریک ڕاوەستا و منیش لەبەریکی تر. ئەوسا ھەمدیس شەری ھەلەسایەو.

منداڵەکە کە ھەروا لەسەر سەکی بەردەم مائەکەیاندا دادەنیشت و پەیی بەزریانی چر و ڕەشی دنیا دەبرد، ڕۆژیکیان کوتوپر چاوانی کرانەو و دونیای بینی. ھەر پینچ ھەستەکی کەوتنە خۆ، ھەریەکیان پۆ خۆی کردەو و بەشی خۆی لە دنیا وەرگرت. بیرم دێ ھەستی بۆکردن بەر لە ھەستەکانی تر لە مندا وروژا. ئەو یەکەمین ھەست بوو کە کەوتە بەر قەرارکردنی نەزم و یاسا بەسەر بی سەرۆبەرەیدا.

دوو سالان بووم، ھەر کەسیک لەلام بۆنیکی تاییەتی خۆی ھەبوو. بەر لەو ھەیی سەر ھەلپرم و ئەو کەسە ببینم، بەبۆنیدا دەمزانی کیتی. دایکم، باپم، خالەکانم، ژنەکانی دراوسێمان، ھەریەکیان بۆنی تاییەتی خۆیان ھەبوو. کاتی کەسیک لە باوھشی دەگرتم، بەبۆنیدا ئەو کەسەم خۆش دەویست یاخۆ دەکەوتەم لنگە فرتی تا لەباوھشیم داگری. لەگەڵ سالاندا ئەو توانایە لە بووندا بارگەوبنەیی پێچایەو و بۆنی جۆراوجۆر ئامیتەیی یەکی بوون.

یەکەندەردو بەبۆندا مەسیحیی و تورکم دەناسینەو. مائیکی میھرەبانی تورک دراوسێمان بوو. کاتی ژنی مائەکە بۆ مائمان دەھات، بەبۆنەکی دلم تیکەلەھات، ناچار چلی پێچانەم لیدەکردەو و دەکەتمە بۆکردنی، یان گوئیکی ئەکاکیام

دهترنجانه كونه لووتمه وه. به لآم نهو ژنه توركه، كه ناوی فاتيমে بوو، كچيكي چكولهی چوار سالانی هه بوو ناوی (نامينه) بوو - و ابزانم نهو كاته ته مه نم سی سالان بوو- نهو كچه چكولهیه بونیکی سهیری لیده هات كه نه توركيی بوو نه گریكيی. بونیکی له كه پوو مدا خوښ بوو. نامينه سپيكلانه و خړتول، دهست و پی خه ناوی، به هر پرچيكيه وه سه دهف يا خو موروی چاوه زار شو پېووه. نامينه بونی میسكي لیده هات.

دهمزانی كهنگی دايكي له ماله وه نابي. دهچومه دهري و نامينه م دهبيني له بهر ده رگا دانيشتووه و بنیشت دهجوي. بريارم ددها بچم بق لای. بونیادهم به سي پيپليكانه بق ماله كه يان سهر دهكوت. نهو سي پيپليكانه يه م به لاهو زور بهرز بوو. بيرم دهكردهو نهو چون بتوانم بهو پيپليكانانه دا سهركه وم؟ هرچونيكبا خنه خن به پيپليكانه ی كه مدها سه رده كه وتم، نینجا هه ولم ددها دوو هميش بيرم، توژی بوی راده وه ستام تا هه ناسه يه كم تي بيته وه. سه رم هه لده بري تا ته ماشايه كي بكه م، ده مبيني نهو ببياك له بهر ده رگا دانيشتووه، له بري نهو هی دهست رايه ل كا و يارمه تيم بدات، كه چی سهیری دهكردم و جوولهی له خو ی بريبوو. وهك نهو هی بلئ: "كاتی به سه ر كو سپه كاندا زال دهبيت، نینجا هه موو شتيك به دلئ خو ت دهبي. ئیدی نهو كات ده كه يته لام و به يه كه وه كه مه ده كه ين. خو گه ر نايشتوانی نهوا فه رموو بگه رپوه!" به لآم من نه ده گه رامه وه. دواي هه ولتيكي زور به سه ر پيپليكانه كانا سه ر ده كه وتم و ده گه يشته م لای. كه ده گه يشته م لای هه لده سايه سه ر پی، دهستی ده گرتم و ده بيردمه ژوره وه. دايكي تا نيوه روه نه ده هاته وه، جلشوري ده كرد. بي نهو هی ته نها ساتيك به هه ده ر بده ين، گوره ويه كانمان داده كه ندن، راده كشايين و پاژنه ی پيمان دهنوساند به پاژنه ی يه كدييه وه. ورته مان له خو ده بري. من چاوانم ليكده نان و هه ستم ده كرد كه گه رمای له شی نامينه له پاژنه ی پييه وه بق پاژنه ی پيم رت ده بي، هيدي هيدي به رهو نه ژنوم، زگم، سينگم، هه لده چي و ته وای بوونم له خو ده گري. نهو چيژه هي ند قوول بوو كه هه ستم ده كرد له هوشخوم ده بات. به دريژاي ته مه نم هيچ ژني چيژيكي تر سناكتری له و چيژه ی نامينه پی نه به خشيووم و هه رگيز گه رمای له شی ژنم بهو قووليه هه ست پی نه كرده وه. نه لعانیش دواي هه فتا سال، چاوانم

ليكده نيتم و گه رمای له شی نامينه هه ست پيده كه م كه له پاژنه ی پيمه وه هه لده كشي و به سه رايای روح و جهسته مدها بلاوده بيته وه.

ورده ورده له سه ركه وتن و دابه زين ترسم شكا. خو م به مالی دراوسنيكاندا ده كرد و له گه ل منداله كانيانا كه مه م ده كرد. هيور هيور دونيا فراوانتر ده بوو.

كه ته مه نم بووه پينچ سالان، ژنه ماموستايه كيان بق گرتم تا له سه ر ته خته رهش فيري كيشانی هي ل و بازنه م بكات. نهو كاره دهستی راده هي نام تا دواتر نووسيني بيته كان فيريم. ماموستا كه م ژنيكي ساكار و لاديی بوو، ناوی خاتوو (نارت) بوو. كورته بالا، قه له و و توژی كوم، بالووكه يه ك به لای راستی چه ناگه يه وه بوو. خاتوو (نارت) دهستی ده گرتم و فيري ده كردم كه چوناو چوني ته باشير به دهسته وه بگرم و به نه گانم بجووليم. خاتوو نارت ده می بونی قاوه ی لیده هات.

يه كه مچار چ هه قم به سه رييه وه نه بوو. نه خو شيم به بونی ده می ده هات و نه به كوميه كه ی. به لآم دواتر نازانم چون بوو كه هيدي هيدي شيوه ی له بهر چاوم گورا. بالووكه كه ی سه ر چه ناگه ی نه ما، كوميه كه ی ريك بووه، قه له ويه كه ی نيشته وه و جهسته ی باريك و جوان بووه. تا ئیدی له ماوه ی چند هه فته يه كدا بووه فريشته يه ك بق خو ی. فريشته يه كي باريكه له به كراسيكي سپي ئاودامان به رهنگی به فر و شه پوريكي برو نزي گه وره شی به دهسته وه. هه لبه ت من نهو فريشته يه م له يه كيك له نه يكونه كانی كلئسای قه ديس (ميناس) دا بينبوو. جاريكي تر چاوانی منداليی موجيزه ی خولقاند و فريشته و خاتوونی ماموستای يه كانگير كرد.

سالان تيپه رين. من چووم بق دهره وه ی ولات و هه مديس بق كریت گه رامه وه. به دواي ماموستا كه مدها گه رام. پيريژنيكي گچكه له بهر ده ركي ماله كه ياندا خو ی دابووه بهر هه تاو. به بالووكه كه ی سه ر چه ناگه يدا ناسيمه وه. خو ی بوو. كه ليی نيزيك بوومه وه و خو م پينا ساند، له خو شيدا دهستی به گريان كرد. دياريم بق هي نابوو: قاوه و شه كر و پاكه تيك رهحه ته لقوم. سه رته تا دودل بووم، شه رمم ده كرد پرسيا ري لي بكه م. به لآم وينه ی فريشته ی شه پيور به ده ست، هي ند توند له ناخما بنجی داکوتيوو كه نه متوانی دان به خودا بگرم. ليم پرسى: "نه ري خاتوو نارت، تو قه ت كراسی دريژی سپيت له بهر كرده وه و شه پوريكي برو نزي گه وره شت

پیریژنی به‌سته‌زمان خاچی کیشا و هاواری کرد: "خودا بوخوی روحم کات. من و کراسی سپیی؟ من و شه‌پوور؟ خودایه تۆبه.. من و گۆرانی گوتن؟"
 هه‌موو شتی موجیزه‌ئاسا سه‌رله‌نوئ له ئەقلی هه‌ویرینی مندالی‌مدا دروست ده‌بووه. له‌سنووری ماقولی تیده‌په‌راند و له شیتی نیژیک ده‌بووه. به‌لام نه‌و شیتییه جوړه خوئییه‌که که به‌سه‌ر ئەقلی ساختا ده‌کریت تا بوگهن نه‌کا. له‌دونیای ئەفسانه‌ی دیو و درنجاندا که له‌هه‌ر ساتیکدا ده‌مخولقاند، ده‌ژیام و ده‌دوام و ده‌بزوام و ریگه‌م بو خۆم ده‌کرده‌وه و به‌نیوانیاندا ره‌ت ده‌بووم. چ شتیکم دووجار نه‌ده‌بینی، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر جارهی روخساریکی نویم پیده‌به‌خشی. ئیدی به‌و جوړه به‌رده‌وام پاکیژیه‌ی دنیا تازه ده‌بووه.

چهند میوه‌یه‌کی تایبه‌تی سیحریکی په‌نهانیان تیدا ده‌رووژاندم. به‌تایبه‌تی گیلای و هه‌نجیر. به‌گه‌لاو بوئی گه‌لای هه‌نجیر هه‌ر وه‌ک خواردنیان، ئەفسوون ده‌بووم. چاوانم لیک‌ده‌نان و بوئی گه‌لای هه‌نجیرم هه‌لده‌مژت، له‌خۆشییه‌کی ترسناکدا غه‌رق ده‌بووم و په‌نگم ده‌په‌ری: خۆشیی نا، به‌لکو خرۆشان، ترس، هه‌لل‌ه‌رزین. وه‌ک بلایی چووبیتمه‌ ناو دارستانیکی تاریک و خه‌ته‌رناکه‌وه.

رۆژیکیان دایکم له‌گه‌ل خۆیدا بو گوی زه‌ریایه‌کی لاکه‌وته‌ی ده‌روه‌ی میگالۆ کاسترۆی بردم. ئەوئ شوینی مه‌له‌ی ژنان بوو. زه‌ینم پر له‌زه‌ریای بی سنوور و به‌لرغه‌ بوو، پیده‌چوو له‌میانه‌ی ئەو فه‌زا شینه‌وه قلافه‌تی په‌نگه‌ریو و لاواز و سه‌یر هاتبیتنه‌ ده‌ری، وه‌ک بلایی نه‌خۆش بن، ده‌بانزریکاند و ئاویان به‌یه‌کدیدا ده‌کرد، تا ناوقه‌ له‌ئاودا بوون. به‌خۆم ده‌گوت: "ده‌شی له‌ناوقه‌ به‌ره‌و خوار ماسیی بن. هه‌مان ئەو کیژانه‌ی زه‌ریا بن که خه‌لکی له‌باره‌یانه‌وه ده‌په‌یفن!" هه‌کایه‌ته‌که‌ی نه‌نکم بیره‌اته‌وه له‌باره‌ی کیژیکی زه‌ریاوه که خوشکی ئەسکه‌نده‌ری گه‌وره‌ بووه. هه‌موو زه‌ریاکان به‌دوای براکه‌یدا ته‌ی ده‌کا. هه‌ر به‌له‌می‌ک به‌لایدا ره‌ت ده‌بی له‌سه‌رنشینه‌کانی ده‌پرسی: "ئه‌ری شا ئەسکه‌نده‌ر زیندووه؟" به‌له‌مه‌وانه‌که‌یش وه‌لام ده‌داته‌وه: "به‌لئ خانمه‌که‌م، شا ئەسکه‌نده‌ر خۆشحال و زیندووه!" وای به‌حالی ئەو به‌له‌مه‌وانه‌ی گوتبای: "شا ئەسکه‌نده‌ر مردووه!" ئیدی کیژه‌که کلکی به‌زه‌ریادا

یه‌کێک له‌و کیژانه‌ی زه‌ریا به‌سه‌ر شه‌پۆلیکی به‌رزوه‌ به‌ره‌و لام هات. شتیکی لی پرسسیم. به‌لام هاژهی زه‌ریا هیند به‌رز بوو که له‌پرسیاره‌که‌ی حالی نه‌بووم. له‌به‌رئه‌وه‌ی پیشتتر تیکه‌لی دونیای ئەفسانه‌ی بووم و وامزانی پرسیری براکه‌یم لی ده‌کات، بویه‌ به‌ترس و له‌رزوه‌ هاوارم کرد: "شا ئەسکه‌نده‌ر زیندووه، خۆشحال و زیندووه!" وام گوت و کوتوپر سه‌رجه‌م کیژانی زه‌ریا دایانه‌ قاقای پیکه‌نین.

به‌شه‌رمیکی تیکه‌ل به‌توو‌په‌یی رامکرد. له‌به‌رخۆوه گوتم: "نه‌فره‌تیان لی بی، ئەوانه ژن بوون، کیژانی زه‌ریا نه‌بوون!" ئیدی له‌سه‌ر به‌ردیکی بچووک دانیشتم و له‌رقدا پشتم له‌ زه‌ریا کرد.

سوپاسی خودا ده‌که‌م که هیشتا ئەو خه‌ونه‌ خۆشانه‌ی مندالیی به‌ته‌واوی په‌نگ و ده‌نگیانه‌وه له‌گه‌لمدان. هه‌ر ئەوه‌شه‌ زه‌ینم له‌چنگی ئافات قوتار ده‌کا و له‌ژاکان و وشکه‌ه‌لاتن ده‌په‌په‌ری. ئەوه‌ ئەو قه‌تره‌ی ئاوی په‌روزی ژیا‌یه‌ که له‌چنگی مه‌رگم ده‌ردینئ. هه‌ر کاتی به‌هوی له‌نووسینه‌کاندا له‌باره‌ی زه‌ریا و ژن و خوداوه‌ بدویم، ئەوا چاو ده‌به‌رمه‌ دلّم، گوی بو منداله‌که‌ی ناخه‌م شل ده‌که‌م و ئیدی ئەو شته‌کانم پیده‌نووسیتته‌وه. گه‌ر من توانیبیتم جاریک له‌جاران له‌هه‌یزه‌ گه‌وره‌کانی ژن و زه‌ریا و خودا نیژیک بووبیتمه‌وه و له‌په‌ی وشه‌وه‌ گوزارشتم لی کردبن، ئەوا بو ئەوه‌ خۆم به‌قه‌رزارباری مندالیی ده‌زانم که هیشتا هه‌ر له‌گه‌لمدایه‌. سه‌رله‌نوئ ده‌بمه‌وه به‌مندال تا بتوانم هه‌میشه‌ دنیا بو یه‌که‌مجار و به‌چاوانیکی پاکیژه‌وه‌ ببینم.

دایک و باج له‌ ده‌ماره‌کاندا دین و ده‌چن: یه‌کێکیان گرژ، توندوتیژ و مۆن. ئەویتریشیان: ناسک، میه‌ره‌بان و ئیماندار. به‌رده‌وام ئەو دوو که‌سه‌م له‌گه‌لدا بوون. هیچ کامیان نه‌مردن. مادامه‌کی من زیندووم، ئەوا ئەوانیش له‌ناخدا هه‌ر زیندوو ده‌بن و بو حوکمکردن به‌سه‌ر په‌وتار و کردارمدا له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌جه‌نگین. مه‌ده‌لعومر هه‌ول ده‌ده‌م ئەو دووانه‌ له‌خۆمدا ئاشتکه‌مه‌وه تا یه‌کێکیان قودره‌تی خۆی و ئەویتریان میه‌ره‌بانیی خۆیم پی به‌خشی. تا پیکه‌وه‌ نه‌گونجانیان که بی وچان له‌ ناوه‌ومرا درێژه‌ی هه‌یه، له‌ دلی کوره‌که‌یاندا هاوئا‌ه‌نگ که‌م.

ئاماده‌یی دایک و باج به‌ئاشکرا به‌ده‌سته‌کانمه‌وه‌ دیاره. ده‌ستی راستم به‌هه‌یزتره‌،

بەتال لەهەست و تەواویک پیاوانەیه. بەلام دەستی چەم زۆر هەستیارە. بەو یادەینانەوهی مەمکی ژنیک که خۆشم دەویست، دەستی چەم دەئیشا و میروولەهی دەکرد، لەئازادا شین هەلەگەر و هیندەهی نەدەما ببیتە برین. لەخەلۆهتی تەنیاپی خۆمدا، کاتیک لەفرینی مەلیک دەنۆرم، گەرماي ژیر زگی مەلەکه لە لەپی دەستی چەمدا هەست پیدەکەم. لە دەستەکانمدا، تەنها و تەنها لە دەستەکانمدا یە دەیک و بابم شویندییان دیارە. بابم دەستی راست و دایکیشم دەستی چەمی بوخۆی هەلگرتوو.

هەر لیڕەدا ئەو هەش بلیم که رووداویک کارێگەرێیەکی قوولی لەسەر ژیانم جێهێشت. ئەو یەکەمین برینیک بوو کەوتە رۆجم. وا پیر بووم و کەچی ئەو برینە هەر بەسۆیە و هیشتا ساریژ نەبوو.

وابزانم تەمەنم چوار سالان بوو. رۆژیکیان یەکیک لە خالۆکانم دەستی گرتم تا بۆ دیدەنی گۆری هاوسێیەکانم لەگۆرستانی کچکە کلتسای قەدیس ماتییۆ بچین.

وهرز وهرزی به هار بوو. گۆلە بەییوون رەشمالی بەسەر گۆرەکانا هەلدابوو. تەلانیکی گۆلی سوور لەقوژبنیکدا تەژی لەخونچەیی چکۆلەیی بەهاریی بیوو. کات نیوهرۆ بوو، هەتاو عەردی گەرم دەکردهوه و گزگیاش بۆندار. دەرگای کلتساکە کرابۆو. قەشە بخووری خستبوو بخووردانەکەوه و ئیخەیی قەشەیی بەستبوو. لەدەرکی کلتسا هاتە دەرەوه و رووهو لای گۆرەکان چوو.

من لەو کاتەدا که بۆنی بخوور و خاکم هەلەمژت، لەخالۆم پرسی: "ئەو بۆچی بخووردانەکە دەگەرین؟" بۆنەکە گەرم و کەمی ناخۆشیش بوو، بۆنی ئەو حەمامە تورکییەیی و هیاد دەهینامەوه که شەممەیی رابردوو لەگەل دایکەدا، خۆمان لێ شتبوو. خالۆم بەبێدەنگی بەنیو گۆرەکانا دەرۆیشت. هەمدیس لیم پرسی: "ئەو بۆچی بخووردانەکە دەگەرین؟"

خالۆم وەلامی دامەوه: "وس بە.. ئەلعان دەبینی بەدواما وەرە!"

که لەپشتی کلتساکەوه داگەرین، دەنگە دەنگیکمان هاتە گۆی. پینچ شەش ژنی رەشپۆش لەمبەر و ئەوبەری گۆرێکدا راولەستابوون. دوو پیاو کێلی گۆرەکیان لادەبرد، پاشان یەکیکیان چوو نیو گۆرەکە و کەوتە هەلکەندن. من و خالۆم نزیکیان

بووینەوه و لەگۆی چالەکەدا راولەستاین.

پرسیم: "ئەو خەریکی چین؟"

خالۆم وەلامی دامەوه: "ئیسک و پرووسک لەژێر خۆلدا دەرینن!"

پرسیم: "ئیسک و پرووسکی چیی؟"

وەلامی دامەوه: "راوہستە، ئیستا خۆت دەبینیت."

قەشە بەسەر گۆرەکەوه راولەستابوو. بخووردانەکەیی بەرز و نزم دەکردهوه و لەژێر لیوہوه دوعای دەخویند. بەسەر خۆلە تازە دەر دراولەکەدا دانەویمەوه، بۆنیکێ ناخۆش دەهات. کەپووم گرت، گەرچی دلم تیکەل دەهات بەلام نەکشامە داوہ. چاوهرێ بووم و لیکدا لیکداش لەخۆم دەپرسی: "ئیسک و پرووسک؟ ئیسک و پرووسکی چیی؟"

چاوهرێ بووم. کوتوپر ئەو پیاوہی که خۆلەکەیی دەرەدا، خۆی راست کردەوه. کەلەسەریکی بەدەستەوه بوو، خۆلەکەیی لێ پاک دەکردهوه. پەنجەیی بەچالی چاوہکەیدا دەکرد و خۆلی لێ دەرەهینا. پاشان کەلەسەرەکەیی لەسەر لیواری گۆرەکەدا دانا، دانەوپیوہ و هەمدیس کەوتەوه خۆل دەرەدان.

من که له ترسا هەلەلەرزیم، له خالۆم پرسی: "چییه؟"

- ئەی نابینی.. کەلەسەری مردووہ، کەلەسەرە!

- کەلەسەری کێیە؟

- بیرت نایە، کەلەسەری (ئانیکا)ی دراوسێمانە!

- کەلەسەری ئانیکا؟

دامە خوهری گریان و کەوتە قیژە و هاوار. هاوارم کرد: "کەلەسەری ئانیکا؟ کەلەسەری ئانیکا؟" وام گوت و بۆ ئەرزەکە دانەویمەوه و هەر بەردیکم بەدەستەوه هاتبا دەمگرتە گۆرەهەلکەنەکە. بەگریان و هاوارەوه دەمگوت: "ئانیکا چ شوخ بوو؟ چ بۆنیکێ خۆشی لێدەهات!"

ئانیکا دەهات بۆ مالممان. لەباوہشیدا دایدەنیشاندم و بەشانەکەیی قزێ بۆ دادەهینام. ختوکی ژیر بالی دەدام و پیدەکەنیم، وەکی مەلیک دەمچریکاند.

خالۆم لە باوہشی گرتم و بردمییە ئەولاوہ. بەتوورەیی گوتی: "بۆچی دەگریت؟ وادەزانی چییە؟ مردووہ... هەموومان دەمرین!"

به لآم من بیرم لای قژه زهرده کاله کهی ئانیکا، خه یالَم لای چاوه درشته کانی بوو. بیرم لای ئەو لیوه سوورە ی بوو که ماچی پیدە کردم، که چی ئیستا....

قیژاندم: "قژی، لیوی، چاوانی...؟"

- له بهین چوون... خاک لووشی دان!

- بۆچی؟ بۆچی؟ نامەوی خەلک بمرن!

خالۆم شانیکێ هەلته کاند و گوتی: "کاتی گەوره دەبی، وه لآمی ئەو بۆچییهت دەست دهکه ویت!"

دەستم نه کهوت. گەوره بووم، پیربووم، به لآم وه لآمی ئەو بۆچییهم هەر دەست نه کهوت!

*

قوئاغی خویندنی سه ره تایی

به چاوانی هه میسه ئەفسووناویمه وه، زهینی لیوانلیوم له ههنگوین و ویزه ویزی ههنگ، کلاویکی تیسکن له سهردا و جووتیک پیلایوی گولینکه دار له پیددا، به یانییه کیان، نیوهی به خواست و نیوه کهی تری به نابه دلایی به ره و قوتابخانه به ری که وتم. بام دهستی گرم، دایکم چلی ریخانهی دامی، گوايه بۆنکردنی شه هه مه تم پیده به خشی، خاچی ئالتوونی ریپوره سمی غوسلدا نه که می کرده ملم و به شانازییه وه ته ماشای کردم و له ژیر لیوه وه گوتی: "خودا ئاگادارت بی و به دوعای خیری منت له گه ل بکات."

به قوچی قوربانییه کی گچکه دهچوم که زهنگۆله کانی، قورسای خستیته سه ره گهردنی. له ناوه وه مره ههستم به شانازی و ترس دهکرد، به لآم دهستم نوقوم له دهستی پیاوانه ی بامدا و ئازایانه ریتم دهکرد. به کۆلانه باریکه کاند رت ده بووین. گه یشتینه کلئسای قه دیس میناس، له ویوه داگه راین و خۆمان به ساختمانیکێ کۆندا کرد که هه وشیکێ گه وره ی هه بوو. چوار هۆده ی گه وره له هه ره چوار لای هه وشه که دا، دارچناریکی سه رو قژ خۆلایوی له ناوه راستا. ترسام و له رویشتن سله میمه وه. دهستم له نیو دهستی زل و گهرمی بامدا ده لهرزی.

بام دانه و ییه وه و دهستی به سه رمدا هینا. راپله کیم، چونکه وابزانم ئەوه

یه که مجار بوو بام دلنه واییم بکا. سه رم هه لبری و به ترسه وه ديقه تیم دا. بام سه رنجی ترسه که می دا، دهستی کی شایه وه و گوتی: "لیره خویندنه وه و نووسین فیرده بیت تا بۆ خۆت ببیته پیاو... دهی خاچ بکیشه!"

مامۆستا له بهر ده رگاوه وه دیار کهوت. شولکیکی درژی به دهسته وه و له بهر چاومدا به ئاژه لیکێ لۆز زل دهچوو. له ته و قی سه ری ورد بومه وه تا به لکو قوچیک ببینم به لآم له بهر ئەوه ی کلاویی له سه ردا بوو نه مبینی.

بام گوتی: "ئه مه کوری منه!" وای گوت و دهستی له نیو دهستم ده رهینا و منی به مامۆستا سپارد. پاشان گوتی: "ئیسقانی بۆ من و گوشتی بۆ تۆ. به زه بیته پیایدا نه یه ته وه. دارکاری بکه و بیکه ره ئینسان!"

مامۆستا ئاماژه ی بۆ شولکه که ی کرد و گوتی: "قاره مان میخایل، نیگه ران مه به! ئەم شولکه هۆکاریکه بۆ دروستکردنی ئینسان!"

له و رۆژانه ی تافی خویندنی سه ره تاییدا، کۆمه له روخساریک له یاده وه ریمدا ماون. کۆمه لی سه ری مندا لانه که وه ک که له سه ره به یه که وه نووساون. ئەلعان هه لپهت زوربه ی ئەو سه ره انه بوونه ته که له سه ره. به لآم به رزتر له و سه ره انه - چوار مامۆستا که م له زهینمدا به نه مریی ماونه ته وه.

له پۆلی یه ک، (پاترۆ پۆلۆس): پیره میردیکێ گچکه و کورته بنه به چاوانیکێ درندانه و سمیلکی شۆره وه، هیچکات شولکه که ی دهستی دانه دنا. به ئاماژه یه کی شولکه که هه موومانی کۆده کرده وه. پاشان ریزی ده کردین. وه ک بلئی مرای بین و بمانبا بۆ بازار بمانفرۆشی. هه موو باوکیک به سپاردنی مندا له که ی به و مامۆستایه، پیی دهگوت: "مامۆستا، گوشتی بۆ من و ئیسقانی بۆ تۆ. دارکاری بکه تا بۆ خۆی ببیته ئینسان!" ئیدی ئەویش بی روحمانه بهر شولکی ده داین. هه موومان، هه ره له مامۆستا وه تا قوتابی، چاوه ری ئەو رۆژه بووین که ئەو شولکانه بمانکاته ئینسان. که گه وره بووم و تیوره کانی مرۆقدۆستی زهینمی به ره و گومرایی راپیچا، بۆم ساخ بۆوه که ئەو جوړه فیرکردنه فیرکردنیکێ درندانه بووه. به لآم بۆ باشتر ناسینی ماهیه تی ئینسان، له وه یاندا دۆعام بۆ شولکه که ی پاترۆپۆلۆس ده کرد و تا ئەلعانیش هه ره دوعای بۆ ده که م. ئاخر هه ره ئەو شولکه بوو فیری کردین که عه زاب گه وره ترین

مورشیده بۆ ھەلۋىنى ئاژەل بەرھو ئىنسانبۇن.

(تیتىرۆس) - چ جۆر پەنیر- لەسەر عەرشى پۆلى دووھەدا ھەكەمى دەکرد. فەقىرە تەنھا ھەكەمى دەکرد نەك ھوكمراىى. پىاوتىك بوو چاويلكە لە چا و رەنگپەرىو، كراسى يەخە رەقى لەبەردا و پىلاوى چەرمى پاژنە نزمى نووك بارىكى لەپىدا. خودان كەپوويەكى زل و موواويى، دووكەلى جگەرە پەنجە لاواھەكانى زەرد ھەلگە راندبوو. ناوہ ئەسلىيەكەى (چ جۆر پەنیر) نەبوو، بەلكو ناوى پاپادا كىس بوو. بەلام رۆژىكيان بابى كە قەشەى گوندىكى چەپەك بوو، دەچى بۆ شار و پەنیرى بەدىارى بۆ دىنى. كورەكەى ھاواردەكا: "باوكە.. ئەمە چ جۆرىكى پەنیرە؟" (لەبرى شىوہزارى تايرى، شىوہزارى تايرۆس بەكاردينىت بۆ ئەوہى وا خۆى بنوینى كە گوايە زوبانى ستانداردى گرىكى دەزانىت) بەرىكەوت دراوسىيەكيان گوپى لەو قسەيە دەبى و بلاوى دەكاتەوہ. ئىدى مامۆستاي بەستەزمان ئەو نازناوہى بەسەردا دادەبەردى. مامۆستا (چ جۆر پەنیر) دارى نەدەوہشانە، بەلام ھەپەشەى دەکرد. (رۆبىنسۆن كرۆزۆ) بۆ دەخویندینەوہ و وشە بەوشەش راقەى دەکرد. ئەوسا بەمىھەربانىي و دلەراوكيوە دىقەتى دەداين، وەك بلىي تكامان لى بكات تىبگەين. بەلام ئىمە سەرقالى ھەلداھەوہى پەرەكانى كىتەبەكە بووين. لەژىرەوہ سەرنجمان لە وینەى جەنگەلە گەرمەسىرىيەكان دەدا، لە درەختە گەلا پان و ئەستورەكان. سەرنجمان لە (رۆبىنسۆن كرۆزۆ) دەدا بەكلاوہ ھەسىرىيە پانەكەى لەپانتايى ئوقيانوسە لاکەوتەكەى چوار دەوریدا. مامۆستا (چ جۆر پەنیر) داماو لەزەنگى پشوو دا كىسە تووتەكەى دەردەھىنا، سىغارىكى دەپچاپیەوہ و تەكاكارانە تەماشاي دەكردين.

رۆژىكيان (مىژووى پىرۆز) مان دەخویند. ناوى (عیسو) (*)، ئەوہى بەخاترى ئەو شۆرباي نىسكىنەيەى كە ياقوبى براى لىي نابوو، مافى (سەر بەمۆربوون)ى خۆى فرۆشتبوو، بەرگوئى كەوت. ئىوارە كە گەرامەوہ مالاھوہ، ماناي (مافى سەر

(*) لەبەر ئەوہى بەھۆى ئەو شۆرباي نىسكەوہ كە ياقوبى براى لىي نابوو (مافى سەر مۆر بوون)ى خۆى فرۆشت، لەبەر ئەوہ لەبەر سوورىي رەنگى روخسارى ناويان نابوو(عیسو)، نازناوہكەى (ئادوم)ە، واتە سوورو نىسك رەنگ. (فەرھەنگى كىتیبى پىرۆز) و. ف

بەمۆربوون)م، لەبابم پرسى. بابم تۆزى سەرى خوراند و بەكۆكەكۆكەوہ گوتى: "ئەوہ لە خالۆ (نىكۆلاكى)ت بپرسە!"

خالۆ نىكۆلاكى دەرچووى خویندنى سەرەتايى بوو. ھەر بۆيە بەخوینەوارترين پىاوى بنەمالەكە دەژمىردرا. خالۆ نىكۆلاكى كورتەبنەو قەلەو و كەچەل، خودان چاوانىكى گەورە و ترسنۆكانە، دەستى زل و تووكن. لە ژنەپىناندا پىي بەقەدەر بەرەكەى خۆى رانەكيشا و پاروويەكى زلتى لەدەمى خۆى قووت دابوو، ئىدى ببووہ مەسخەرەى ژنە نالەبار و بەخيلەكەى. ھەموو شەوئى ژنەكەى قاچى خالۆمى بەتەختە نوینەكەيانەوہ دەبەستەوہ، نەبادا بچى لەگەل كارەكەرە قەلەو و مەمك زلەكەياندا - كە لەخوارەوہ دەنووست، بنوئى. كە رۆژ دەبۆوہ ئەوسا پىي خالۆمى لە تەختە نوینەكە دەكردەوہ. ئەو خالۆ داماوہم بۆ ماوہى پىنج سال ئاواھى ژيانى لەگەل ژنەكەيدا گوزەراندبوو. بەلام دواتر ئىرادەى خودا واى ويست كە ئەو ژنە نارەسەنە بمرى (ئاخر ھەر لەبەر ئەمەشە كە ناوئ خودامان ناوہ مېھەربانى رەھا). ئەمجارەيان خالۆم كچىكى لادىيى مېھەربان و لەشساخ و دەم نوقلیي ھىنا. ئەم ژنەى تر شەوانە قاچى خالۆمى نەدەبەستەوہ. ئىدى خالۆم بەسەرفەرازييەوہ دەھات بۆ مالمان و سەردانى خوشكەكەى دەكرد.

دايكم لىي دەپرسى: "نىكۆلاكى، ئەرى لەگەل ژنە تازەكەتا چۆنىت؟"

- مارگى، ھەر مەپرسە چەند بەختەوہرم... ئاخر ئەو نامبەستىتەوہ!

خالۆم لەبابم دەترسا و ھەرگىز نەيدەوئرا لەھاستيا سەربەرزكاتەوہ و چا و لەچاوى بىرى. بەلكو كاتى دادەنىشت بەردەوام دەستە تووكنەكانى بەيەكدا دەھىنا و سەرنجى لە دەرگاھە دەدا. ئەو رۆژە ھەر كە بىستى قارەمان مىخايل كارى پىيەتى، يەكسەر لەسەر سفرە راپەرى و ھىشتا پارووەكە لە دەمیدا بوو، بەرەو مالى ئىمە بەرىكەوت. بەدەم رىوہ پارووەكەى ناو دەمى دەجويى و بەتوورەيىيەوہ لەخۆى دەپرسى:

- بلىي جەنابى دىو چ ئىشىكى پىم بى وا لەم كاتەدا ناردوويەتى بەدوامدا؟ ئەرى

ئەو خوشكە داماوہم چۆن لەگەل ئەو دىوہدا ھەلدەكا؟" بەلام بەوھيادھىتەنەوہى ژنى يەكەمى، سەرىكى رەزامەندى دەلەقاند و بەزەردەخەنەيەكەوہ بەخۆى دەگوت:

سوپاس بۆ خودا که من دواچار رزگارم بوو!

هەر که بابم خالۆمی بینی، گوتی: "ئا وەرہ ئیره، تو خویندہواریت، وەرہ ئەمہ لیکبدرهوه!" ئەوسا هەردوو بەجووتە سەریان بەسەر کتیبەکەدا شوپکردەوه.

بابم دواى پامانیکی درێژ گوتی: "یەعنی جلکی راوا!"

خالۆم رەتی دایەوه و گوتی: "وابزانم یەعنی بێرەوا!"

که وای گوت دەنگی دەلهزری.

بابم نەراندى: "گوتم یەعنی جلکی راوا!" که وای گوت، برۆی گرژ کرد و خالۆم راچلەکی.

پۆژی دواتر، مامۆستا پرسى: "مافى سەربەمۆربوون یانى چى؟" منیش یەكسەر هەستامە سەپى و گوتم: "یەعنى جلکی راوا."

- ناماقولیت کرد... چ و لاخی ئەوهی پى گوتیت؟

- بابم!

مامۆستا ساکا، ئاخەر ئەویش وەك هەر كەسێكى تر له بابم دەترسا، چۆن دەپوێرا قسە له قسەیدا بكات؟ مامۆستا بەزەحمەت تەفیکى قووت دا و گوتی: "بەلى.. بەلى.. هەلبەتە یانى جلکی راوا، بەلام زۆر بەدەگمەن یانى جلکی راوا، بەلام لێرەدا...."

وانەى میژووی پیرۆز، وانەیهکی خۆش بوو لەلام. حەكایەتى سەیری دیوودرنجان بوو، پر لە سەرگوزەشتەى ئەو مارانە بوو که دەناخفن، حەكایەتى زریان و پەلکە رەنگینە، حەكایەتى دز و پیاو کوژان. لەو حەكایەتەدا برا براى دەكوشت، باوك دەیویست كورە تاقانەكەى سەر بپێرێ. خودا... هەر دوو دەقیقە جارێك دەخالەتى دەکرد و بەشى خۆی لە كوشت و كوشتار ئەنجام دەدا. خەلكی بى ئەوهی قوله‌پایان تەر بپێ، بەزەریادا دەپەڕینەوه.

لەوانە نەدەگەشتین. لەوبارەیهوه پرسیارمان له مامۆستا دەکرد، ئەویش كۆكەیهکی بۆ دەکرد و بەتووڕه‌بى دارەكەى هەلدەبێرى و دەینەراندى: "فەزولى نالەبارینە، چەند جار پێمگوتن بى قسە!"

ئیمەش دەمانگوت: "قوربان ئاخەر تیناگەین؟"

مامۆستا وەلامى دەداینەوه: "ئەوانە هەمووی ئیشی خودان، ئیمە بۆمان نییە

تێیانگەین، گوناهاه!"

گوناھ! ئەو وشە ترسناکەمان دەژنەفت و لە حەژمەتا خۆمان مت دەکرد. ئەوه وشە نەبوو، بەلکو مار بوو. هەمان ئەو مارە بوو که حەواى فریودا و وا ئەلعانیش له شوینەكەى مامۆستاوه دەهاتە خوارەوه. دەمى دەکردەوه تا قووتمان بدا. ئیدی له جیگەکانماندا دادەنیشتین و ورتەمان لەخۆ دەبێرێ.

وشەیهکی تر که بۆ یەكەمجار بەر گویم كهوت و تۆقان دمیی، وشەى (ئىبراهیم) بوو: (ئا) و (یا) ئەم وشەیه له ناوه‌مەرا دەنگی دەدایەوه. پێدەچوو له دوورى دوورەوه، لەناو چالێكى قوول و تاریک و خەتەرناکەوه بێت. بەنهیئینی لەبەر خۆمەوه دەمگوت: "ئىبراهیم.. ئىبراهیم!" و... ئیدی دەنگی تەپەى پى و هەناسەبێرکیم لەدواى خۆمەوه دەژنەفت. هەستم دەکرد كەسى بەپا پەتیی و زەبەلاحەکانییهوه بەدوامەوهیه. کاتى زانیم ئىبراهیم پۆژى له پۆژان كورەكەى خۆى بردبوو سەرى بپێرێ، ئیدی بەیه‌كجاری زەندەقم چوو. هەلبەت وى هەمان ئەو كەسە بوو که مندالانى گچکەى سەردەبێرى. لەپشت میژەكەمەوه خۆم قایم دەکرد تا نەبا بمبینى و لەگەل خۆیم بەرێ. کاتى مامۆستا پێیگوتین گەر ئەو كەسەى ملكەچى فەرمانەکانى خودا بى ئەوا دواچار دەچیتە نىو سینگی ئىبراهیمەوه، ئیدی من سویندم خوارد که لەوه‌بەدوا سەریپێچى هەموو فەرمانەکانى خودا بکەم تا خۆم له چوونە نىو سینگی ئىبراهیم رزگارکەم.

که بۆ یەكەمجار واژەى (حەبەقوق) (*) یشم له هەمان وانەى میژووی پیرۆزدا بەر گوێ كەوت، بەهەمان شێوه وروژام و زەندەقم چوو. ئەو واژەیهش لەلام بى ئەندازە تاریک دەینواند. ئاخەر (حەبەقوق) خێوی بوو كەهەر دونیا تاریک دادەهات، له حەوشەكەماندا خۆی له بۆسە دەنا - باش دەمزانى له‌كویدا خۆى دەشاریتەوه، لەوديو بیرەكەوه. جارێكیان جورئەتم دایە بەرخۆم و بەتەنها چومە حەوشە. لەوديو بیرەكەوه دەریپێرى، دەستی رایەل کرد و هاواری کرد: "حەبەقوق... واتە" راوه‌سته. ئیستا دیم و دەتخۆم!"

ئەو وشانە بەتایبەتى وشە عیبرییه‌كان دەیانخروشاندم. ئەم خروشانەش له

(*) حەبەقوق: Habakkuk: حەبەقوق یان هاباکوک، یەكێكە لەپێغەمبەرەکانى بەنى ئىسرائیل. و. ف

ترسەوہ بوو نەك له شادومانیی. باپیرەم پیتی گوتبووم: "رۆژانی هەینی پاك، یەهودییەكان مندالانی مەسیحییان دەگرت، دەیانخستنه نیو كەنالیك بزمارەوہ و خوینیان دەمژین!" زیاتر وا پێدەچوو كە واژە عیبریەكانی تەورات و - واژە یەهووہ له هەموویان زیاتر - كەنالیك بزمار بن و كەسی بیەوی فریەمباتە ناوییەوہ.

(پریاندر كراكیس) ناوی مامۆستای پۆلی سییەممان بوو. دەبی كام باوەپیارە ی دڵرەق، ناوی ئەو دەعبا بیروحمە (كۆرنس)ییە لەم كۆترە بریندارە لە بونیادەم چووہ نابی؟ كراسیكی یەخە دەلبی لەبەردەگرد تا غودەكانی ملی داپۆشی. قاچی دەنگوت قاچی كوللەییە. هەمیشەیش دەستەسپریكی بەدەمییەوہ دەنا و تفی رۆدەگرد، وەك بلیی دوا نەفەسی گیان دەرچوون بدا. ئەو مامۆستایە شیتی پاك و تەمیزی بوو. هەموو رۆژیک گویچكە و لووت و دان و نینۆكەكانمانی دەپشكنی. لێی نەدەداین، هەر شەشی نەدەگرد، بەلكو تەنھا كەللە زل و ناوۆلا و پری زییەكەیی تەكان دەدا و هاواری دەگرد:

- ئازەلینە! بەرازینە! گەر هەموو رۆژی دەست و دەم و چاوتان بەسابوون نەشۆن قەت نابنە ئینسان! دەزانن ئینسان بوون یانی چی؟ یانی دەست و دەم و چاو بەسابوون شتن. مندالینە تەنھا میشك بەس نییە، بەلكو سابوونیش پێویستە. ئەدی چۆن دەتانەوی بەو دەستانەوہ لەبەردەم خودادا دەرکەون؟ دەی.. یالا دەی برۆنە حەوشە و دەستان بەسابوون بشۆن!

بۆ ماوہی چەند سەعاتیک بەباسکردنی ئەوہی كە كام پیتی دەنگدار بەرزە یان نزم، کامیان ناسكە و کامیان گری، سەرمانی دەهینایە ژان. لە كاتیكدا كە ئەو سەرگەرمی ئەو باسانە بوو، ئیمە گویمان بۆ ئەو دەنگانەیی لە كۆلانەوہ دەهاتن، پادەدیرا. دەنگی سەوزەفرۆشان، دەنگی مندالانی كولیچەفرۆش، زەرینی كەر، پێكەنینی ژان. گویمان پادەدیرا و چاوەروانی لیدانی زەنگ دەبووین تا بچینە دەر. تەماشای مامۆستاكەمان دەگرد كە هیندە لەبارەیی پێژمانەوہ چەنەیی دابوو، شەلالی ئارەقە و تەواوی هەولێ بۆ ئەوہبوو دەر سەكە رۆبباتە زەبنمانەوہ. بەلام خەيالێ ئیمە لە شوینیکی تر بوو: خەيالێ ئیمە لەبەر هەتاو و لای شەرە بەرد بوو. ئاخەر زۆر حەزمان بەو گەمەییە دەگرد و زۆربەیی جار بەسەری شكاووہ لە

قوتابخانەوہ خویمان بەمالدا دەگردەوہ.

رۆژیکی بەهار، پەنجەرەكان كرابوونەوہ. لە كۆلانەكەیی ئەودیو قوتابخانەوہ درختیكی نارنج خونچەیی كردبوو. بۆنی خونچەیی درەختەكە دەرژایە پۆلەوہ. زەینی ئیمە ببووہ دار نارنجە بەخونچە رازاوەكە. ئیتر حەوسەلەیی گویگرتنمان لە مامۆستا و تاقەتی دەنگی بەرز و نزم، ناسك و گریمان نەمابوو. ریک لەو لەحزەییەدا چۆلەكەییەك هات و لەسەر چلی دارچنارەكەیی حەوشی مەكتەب نیشتەوہ و كەوتە جریوہ. قوتابیەكی رەنگ پەریو و سەر سوور كە ئەو سألە لەگوندەوہ هاتبوو و ناوی (نیکۆلۆس) بوو، نەیتوانی دان بەخۆیدا بگری. پەنجەیی هەلبیری و هاواری كرد: "مامۆستا بیدەنگ بە و لیگەرێ با گویمان لە جریوہی ئەو چۆلەكەییە بیت!"

ئای (پریاندر كراساكیس)ی داماو! رۆژیکیان بەخاکمان سپارد. ئیمە مردنەكەیشیمان بینی. بەئارامی سەری نابووہ سەر میزەكەیی، لەحزەییەك وەك ماسی خۆی راپسكاند و ئیدی گیانی سپارد. ئیمە كە لەدیداری رووبەرووی مەرگ زەندەقمان چوو بوو، بەقیژەقیژ و هاوارهاوارەوہ ریمان كردە حەوشە.

رۆژی دواتر، جلکی تابیەتی یەك شەممانمان پۆشی، جوان جوان دەستمان شت (ئاخر دەمانویست ئامۆژگارییەكانی لەگویی بگرین) و بەرەو گۆرستانیک دیرینی كەنار زەریامان برد. وەرزێ بەهار بوو، ئاسمان دەتریقاییەوہ، عەرد بۆنی گولە بەیبوونی لیدەهات. سەری تابووتەكە هەلدرا بوو. روخساری مردووہكە، پری لە زیپكەیی پری لەكیم. رەنگی سەوز و زەرد هەلگەرابوو. كاتی قوتابیەكان یەكە یەكە نوشتانەوہ تا ماچی بكەن و دوا مائناوایی لی بكەن، ئیدی بەهار بۆنی گولە بەیبوونی لی نەدەهات، بەلكو بۆنی گۆشتی گەنیوی لی دەهات.

لە پۆلی چوارەم، مامۆستاكەمان بەرپۆبەری قوتابخانەكە بوو، كە هەم حوكمرا نیی دەگرد و هەم حەكەمیش. وی كورتەبنە و خریلانە. قەلەو وەکی كووپەلە. ریشیكی تەنکی دەهیشتەوہ، رەنگی چاوانی خۆلەمیشیی، هەمیشە توورە و خاوەن دوو قاچی گێری. بەجۆریك كە گویی لیمان نەبی دەكەوتینە چپەچپ و دەمانگوت: "دە توخوا سەیر، قاچی جوانە، سەیر چۆن لەیەكترەوہ دەنألین. چاو لەو كۆكەییە. ئەم كابرایە كریتی نییە!" ئەو مامۆستایە لە ئەسیناوە هاتبوو. مامۆستایەكی تازە

دەرچوو بوو، لای خوئی (پیداگوژی نوی) (*) ی له گه ل خویدا بو هینابووین. وامان دهرانی رهنکه (پیداگوژی) ناوی خانمیک (**). بی. به لام که یه که مجار نهو ماموستایه هاته پولهوه، خاتوو (پیداگوژی) له گه ل نه بوو. وامان مه زنده کرد که هبی و نه بی خاتوو پیداگوژی له مالهوهیه. نهو ماموستایه قامچییه کی گری گری و کولی به دهستهوه بوو که له پیستی گا چنرابوو. ریزی ده کردین و ده که وته قسان. دهیگوت: ههرچییه که فیر دهین، ده بی بیبینین و دهستی تیوه بدهین، نهو جا به خال له سه ر کاغه ز ره سمی کهین. ده بی هوشمان ته و او یک گرد که یه نهوه. نهو ماموستایه حه وسه له ی گو یگرتنی له قسه ی زیاده نه بوو. ته نانه ت نه مانده و پیرا له زهنگی پشووشدا پیبکه نین و هاوار کهین. ده بوو ده ستیمان به نیشانه ی خاچ له سه ر یه که دانابا، ده بوو ههر کاتی قه شه یه که ده بینین، دهستی ماچ کهین. دهیگوت: "مندا لینه، ته و او یک هوشتان لای خوتان بیت، نه گینا - ناماژه ی بو قامچی که ده کرد - خو ده بینین، من ته نها قسان ناکه م، به لکو جیبه جیشی ده که م!" به راستییش ههر و ابوو. گهر هاریمان کردبا، یان حالووه زعی خوئی باش نه با، نهو پانتو له که ی له بهر داده که نین و ده ری کورته که مانی راده کی شایه خوارئ، نهو جا به قامچی له قوونی روومانی ده سره واند. خو گهر حه وسه له ی داکه ندنی پانتو له کانمانی نه با، نهو هینده ی له په نا گو یمان دها که خوینی لیده هات.

رؤژیکیان ویرام په نجه هه لبرم و بپرسم: "ماموستا، نه ری نهوه خاتوو پیداگوژی له کوئییه؟ باشه بوچی بو قوتابخانه نایه ت؟" له سه ر کورسییه که ی راپه ری و قامچییه که ی له قولای سهر دیواره که کردهوه و هاواری کرد: "هه ی بی نه ده ب، نا وهره ئیره. ده ی پانتو له که ت داکه نه!" خوئی حه وسه له ی نه بوو پانتو له که م داکه نی. هه روا که به رقامچی دابووم، هاواری ده کرد: "نه مه تا، نه مه تا، نه مه تا!" ده موچاو و روخساری شه لالی ئاره قه ببوو. که ماندوو بوو، نهو جا دهستی له لیدانم هه لگرت و گوتی: "خاتوو پیداگوژی نه مه تا، نه مجاره کر بیت!"

نهو ماموستایه، میرده که ی (پیداگوژی خانم) شهیتانکی فیلباز بوو. رؤژیکیان پییگوتین: "سبهینی ده مه وی له باره ی کریستوفر کولومبس و چوئیتی دوزینه وه ی کیشوهری نه مریکاوه قسانتان بو بکه م. ئینجا بو نه وه ی باشتر له وه تیبگهن، نهوا ده مه وی سبهینی ههر یه که تان هیلکه یه که له گه ل خوئی بیئی، ههر که سیکیش له مالهوه هیلکه یان نه بوو، وا باشتره که میک که ره بیئی."

کچی کی هه بوو به ناوی (تریسیکور) که وهختی شووی بوو، کورته بالا به لام شوخ. خوازینی که ری کی زوری هه بوون، به لام بابی نه یده ویست به شووی بدات. دهیگوت: "ریگه به کاری کی ئاوها ئابروو به رانه له ماله که مدا نادم!" سه ره تای زستانانیش کاتی پشيله نیره کان ده هاتنه ده ری و ده که وتنه میاو میاو، نه م په یژه ی دها به دیواره وه و ده چوو سه ربان و راوی دهان و له به رخو یه وه دهیگوت: "نه فره ت له سروشت که نازانی نه خلاق چییه!"

رؤژانی (ههینی پاک) دهیبردین بو کلئسا تا له به رامبه ر مه سیحدا کرئوش به رین. دوا ی نهوه دهیبه ی ناینه وه قوتابخانه تا له باره ی نهوه ی بینوومانه وه و نهوه ی کرئوشمان بو بردوو به مان بدوی و باسی مانای له خاچدانمان بو بکا. ئیمه ش کفت و ماندوو له جیگه کانمان داده نیشتنین. له بهر خاتری چه ستنی عه زابی مه سیح، جگه له لیمو و سرکه زاد نه چوو بووه ده ممان. بهو برسیتی و شه که تیه وه، میرده که ی (پیداگوژی خانم) به دهنگی کی شکودار ده که وته باسکردنی چوئیتی هاتنی مه سیح، باسی عه زاب و مردنی له پیناو رزگار بوونی ئیمه دا له گونا ه. به جوانی له ماهیه تی نهو گونا هه تینه ده گه یشتین، به لام دلنیا بووین له وه ی که مه سیح دوانزه قوتابی هه بوون و یه کی لهو قوتابی یانه ی ناوی (یههوزا) بووه و خیانه تی لی کردوو.

- یههوزا.. له کی... له کی ده چوو؟

ماموستا له جیگه که ی هه ستا و هیور و هه ره شه نامیز له کورسییه که وه بو لای کورسییه کی تر ده هات و چاوی به یه که به یه که ماندا ده گپرا.

- یههوزا.. وهکو.. وهکو...

په نجه ی دوشاومژه ی دریز کرد. به سه ر یه که به یه کی قوتابییه کاندای گپرای. هه ولی دا بزانی کاممان له یههوزا ده چین. هه موومان له ترسدا خو مان ته ر کردبوو،

(*) پیداگوژی: Pedagogie: وشه کی فهره نسویه، اته په روه رده و فیرکردنی مندا لان، هونه ری

ماموستایه تی. و. ع

(**) وشه ی نوئی له زویانی گریکییدا واتای خانمی جییل ده گه یه نی. و. ئینگلیزی

خاتوو پئۆب دەیدایه قاقای پیکه نین، به دهنگی بهرز به دهره دراوسیی دهگوت: "ئه وهتا، بۆم هاته وه تا پانتۆله که ی پرکاته وه!" ئه وانیش به دوایدا ده یاندایه قاقای پیکه نین.

له سه هری کۆلاند، جه نابی (مانۆسۆس) ده ژیا. مانۆسۆس بازرگانیکه به شکۆ بوو، به لام ئه وی که میک ته و او نه بوو. به یانیان که له مال ده چوه دهری، به پارچه که چی خاچیکه له سه ره دهرگا که یان وینه ده کیشا. نیوه روانیش که بۆ فراوین بۆ مال هوه ده گه رایه وه، له سه هری سه عاتیکه دیاریکراودا ده که وته لیدانی خوشکه که ی. کاتیک هاواروقیژه ی خوشکه که یمان ده ژنه فت، ئیدی ده مانزانی کاتی فراوینه و له سه ره سفره داده نیشتین. مانۆسۆس قهت بۆ به یانی باشکردن لێوی هه لئه ده هینایه وه، ته نها به درنده یی و ترسیکه وه ته ماشای ده کردیت.

ئه ندریاسی (پیشه نگ) که میک له سه روو مالی ئیمه وه بوو. له سه هری کۆلاند له خانوویه کی گه ورده دا ده ژیا. ئه ندریاس ده وله مند و ده موچاوی ئاولاوی بوو، که پوویه کی زل و دوو کونه لووتی زل که به هی گویره که ده چوون. هه رکاتی دهرگای حه وشه ی مال هکه ی داده خست، بۆ ماوه ی یه ک سه عات ده ستی به دهرگا که دا ده هینا تا دلنابی له وه ی نا کریته وه. به رده وام دوعای ده خویند تا گوایه دز و ناگر و نه خویشی له مال هکه ی به دوور بیت. دوا جار سی که رهت خاچی ده کیشا. ئه و جا ده که وته ری و جار نا جاریش ئاوری له دوا وه ده یه وه. مندالانی دهر و جیران بۆیان دهر که وتبوو که ئه ندریاس به سه ره چه ند به ردیکه دیاریکراودا ده روا. ئینجا بۆئه وه ی سه ره بکه نه سه ری، تۆپه له قور یاخۆ ته سه قولی ئه سپیان له سه ره ئه و به ردا نه دادنا. به لام ئه و به گۆچانه که ی تۆپه له قور و ته سه قوله که ی له سه ره به رده کان لاده دا و به ری خۆیدا ده ریشت.

له هاوسیکانماندا دکتۆر (پریکیس) یشمان هه بوو که ره مزی شانازی گه ره ک بوو. ئه و پزیشکی بوو تازه کیی دوا ی وهر گرتنی بره وانامه ی دکتۆرا، له پاریس گه رابۆوه. موو زهر د و قۆز، چاویلکه ی ئالتوونیی له چا و ده کرد، شه پقه یه کی له گه نیی له سه ره دنا (ئه وه یه که مین شه پقه یه ک بوو که هاتبووه میگالۆ کاسترۆوه). به نه عله وه بۆ سه ردانی نه خو شه کانی ده چوو، له به ره ئه وه ی به قه ولی خۆی گوایه پپولی بریندار بوو.

خوشکه قهیره که ی ئه و نه علانه ی بۆ گولچینی کردبوو. دکتۆر پریکیس به پارهی جازیی ئه و خوشکه ی خویندنی ته و او کردبوو. وی دختۆری مالی ئیمه ش بوو. کاتی ده هات بۆ مالم، داده نه ویمه وه و به تاسه وه له گوله کانی نه عله که یم ده نوپی - گولی سووری ئاوریشمی له ناوه ندی گه لای سه وزدا. جاریکیان (تا) م لئ هاتبوو، دختۆریان هینایه سه رم. به پارانه وه وه پیمگوت: "گه ره ده ته وی چاک بيمه وه، ئه و پپوسته نه عله کانتیم به دیتی!" ئه ویش هه ره به راستی نه عله کانی خۆی له پی کردم تا بزانی به پیتم ده بی یان نا. به لام زۆر به پیتم گه وره بوو، ناچار بۆ ئه وه ی تاسه ی خۆم بشکینم، که پووم به گولی سه ره نه عله که وه نا تا بۆنی که م، بۆنی لیده هات. به لام بۆنی گول نا.

به رده وام به پیکه نینیکه ئاویته به فرمیسه که وه، هاوسیکانمانم بیر دینه وه. ئه و رۆژانه خه لکی له یه ک قالددا دانه ریژرابوون. هه ریبه که و بۆ خۆی دونیایه کی جودا و تاییه تی خۆی هه بوو. پیکه نین و قسه ی له گه ل پیکه نین و قسه ی هاوسیکه یدا جیاواز بوو. دهرگای به رووی خۆیدا داده خست و له شه رم یان له ترسا ئاره زووه په نه انه کانی لای خۆی ده هیشته وه و ده یپاراست. تا ئیدی ئه و ئاره زووانه له ناوه وه یرا په لک و چل و گه لایان لئ ده بۆوه و ده یانته اساندا. به لام زاری هه لئه ده هینایه وه و ژیا نی و یقاریکی تراژیدیانه ی له خو گرتبوو. هه ژاریی دهردی سه رباری دهردان بوو. عیزه تی نه فس ری نه ددا هیچ که س له و هه ژارییه ئاگاداری. خه لکی نان و زه یووون و چله خه رده لیان ده خوارد تا به جلکی پینه کراوه وه نه چنه دهری. جاریکیان گویم لیبوو، دراوسیه کمان گوتی: "هه ژار که سیکه که له هه ژاریی ده ترسی، ده ی من له هه ژاریی نا ترسم!"

*

مردنی باوه گهره م

هیشتا له قوناغی خویندنی سه ره تاییدا بووم که رۆژیکیان شوانیکه شپرزه له گونده وه هات تا بۆ لای باوه گهره مم به ریت. دیاربوو باوه گهره م گیانی ددا. به دوامدا نارده ووی تا بچم و به ره که تم بدا. بیرم دی مانگی ئاب بوو، دونیا گهرم، من

سواره و شوانه‌پیش پیاده له دوامه‌وه هه‌نگاوی دهنه. به‌داره دوولاکه‌ی که بزماریک به‌نووک‌که‌یه‌وه بوو، په‌یتا په‌یتا نه‌قیزه‌ی له گویدریژه‌که ده‌ژنده، خوین فیچقه‌ی ده‌کرد و ئازهلای داماو له‌تاو ئازار هه‌لیده‌تیزان و به‌له‌سه ده‌بوو. ئاورم ده‌دایه‌وه و له شوانه‌که ده‌پارامه‌وه: "روحمت هه‌بی، مه‌گه‌ر به‌زه‌ییته به‌و بی‌زوبانه‌دا نایه‌ته‌وه؟ خه‌ریکیت برینداری ده‌که‌یت!"

وه‌لامی ده‌دامه‌وه: "ته‌نها بونیاده‌م هه‌ست به‌ئازار ده‌کات. که‌ر، که‌ره!" به‌لام که‌گه‌شتینه ره‌ن و زه‌یتوونستانه‌کان، ئازاری (گویدریژ) هه‌که‌م بیر خو‌ب‌ده‌وه. ژنان هه‌شتا ترییان ده‌رنی و له‌جیگایه‌کی وشکدا و له‌سه‌ر راخه‌ریک هه‌لیانده‌خست تا ببه‌ته میوژ. هه‌وا بو‌نیکی خو‌شی گرتبوو، و‌ژه‌ی کولله گو‌تی بونیاده‌می که‌ر ده‌کرد. یه‌کیک له‌ تری‌رنه‌کان ئیمه‌ی بینی و له‌ قاقای پیکه‌نینیدا.

له‌ شوانه‌که‌م پرسى: "کریاکۆس (تا ئیستا ناوه‌که‌یم له‌یاد ماوه) ئه‌وه به‌چی پیده‌که‌نی؟"

وه‌لامی دامه‌وه: "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن و ئیدی پیده‌که‌نی!"

واى گوت و تفيكى پوکرد.

- ختوکه‌ی ده‌ده‌ن؟ کریاکۆس، کى ختوکه‌ی ده‌دا؟

- شه‌یتان!

حالی نه‌بووم، به‌لام ترس دایگرتم. بو‌ئوه‌ی شه‌یتان نه‌بینم به‌مشت که‌وتمه لیدانی گویدریژه‌که تا خیراتر له‌و جیگایه‌ دوورم بخاته‌وه.

که‌ به‌یه‌کیک له‌ گونده‌کاندا ره‌ت ده‌بووین، خه‌لکانی کولکن و که‌ته، تا ناو قه‌د رووت، ترییان ده‌فلیقاندوه. له‌ناو ته‌شتیکی گه‌وره‌دا سه‌مایان ده‌کرد و گالته‌ی بی‌مانایان له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد و وه‌خته بوو له‌تاو پیکه‌نین به‌پشتا بکه‌ون. عه‌رد بو‌نی شیله‌ی تری‌ر گرتبوو، ژنان نانی برژاویان له‌ ته‌نوور ده‌رده‌هینا، چه‌په‌ی سه‌گ، ویزه‌ی هه‌نگ. خو‌ر مه‌ست و روخساری سووری به‌ره‌و خو‌رناو لار کردبووه، وه‌ک بلایی ئه‌ویش کفت بووبی و به‌دریژایی پوژ شان به‌شانی خه‌لکه‌که‌ تری‌ر فلیقاندبیته‌وه. منیش دامه‌ قاقای پیکه‌نین، به‌فیکه‌لیدانه‌وه داره‌که‌م له‌ کابرای شوان وه‌رگرت و که‌وتمه نه‌قیزه‌ تیه‌وه‌ژنه‌ینی گویدریژه‌که.

کاتی گه‌شتینه مالی باوه‌گه‌وره‌م، له‌تاو ماندوویی و خو‌ر و کولله و پرو کاس ببووم. کاتی گه‌شتین و باوه‌گه‌وره‌م بینی له‌ ناوه‌راستی چه‌شه‌که پال خراوه و کچه‌زا و کوره‌زاکانی ده‌وره‌یان لی داوه، ئیدی هه‌ناسه‌یه‌کی ئیسراحه‌تم هه‌لکیشا. له‌به‌رئه‌وه‌ی تاریک داها‌تبوو، گه‌رما تینی شکابوو. باپیره‌م چاوانی لی‌کنا‌بوو، چ ئاگای له‌ناماده‌بوونی من نه‌بوو. ئیتر به‌و جو‌ره له‌شه‌ری باپیره‌م رزگارم بوو که‌ هه‌ر جاریک ده‌ستی تیه‌وه‌ده‌دام، پیستم سوور هه‌لده‌گه‌را و له‌چه‌یوه‌تا تیم ده‌ته‌قاند.

به‌و ژنه‌ی که‌ کردمیبه‌ باوه‌ش و له‌ گویدریژه‌که دایگرتم، گوت:

- ماندووم!

وه‌لامی دامه‌وه: "ئارامت هه‌بی، باوه‌گه‌وره‌ت له‌ ئان و ساتدایه. باشتره له‌ لای بیت تا یه‌که‌م که‌س بیت به‌ره‌که‌ت بدرییت!"

ئهو به‌ره‌که‌ته‌ی که‌ ئهو هه‌موو ریگه‌یه‌م بو‌ بریبوو، به‌دیارییه‌کی ئه‌فسووناوی، یان یارییه‌کی مندا‌لانه‌ی گرانبه‌ها ده‌چوو: وه‌کی مووی ئه‌ژدیها که‌ له‌ئه‌فسانه‌ی دیوودرنجاندا باسی کراوه. ئهو مووه‌ت وه‌ک جادوو لای خو‌ت ده‌پاراست و له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ده‌تسووتاند و ئیدی ئه‌ژدیها به‌هاناته‌وه ده‌هات. هه‌ر بو‌یه‌ منیش چاوه‌ری بووم تا باپیره‌م چاوانی بکاته‌وه و مووی ئه‌ژدیهاکه‌م بدات.

باوه‌گه‌وره هه‌ر ریک له‌و کاته‌دا هاواریکی لی هه‌ستا و کوور و گرمۆله راست بووه و له‌سه‌ر ئهو فه‌رووی مه‌ره دانیشته که‌ له‌ژیریدا راخرابوو.

پیریژنیک گوتی: "ئهو مه‌لایکه‌ته‌که‌ی خو‌ی بینی. ئیتر له‌هه‌ر له‌حزه‌یه‌کدا بی‌رۆحی ده‌رده‌چیت!" پیریژنه‌که به‌ده‌م گوته‌ی ئهو قسانه‌وه خاچی کیشا و پارچه‌یه‌ک مۆمی هه‌لگرت، به‌ها‌لوی هه‌ناسه‌ی که‌وته گه‌رمکردنی و به‌په‌نجه‌شی نه‌رمی ده‌کرد. شیوه‌ی خاچیکی لی دروست کرد تا لئوی مردووه‌که‌ی پی کلۆم بدا.

یه‌کی له‌خالۆکانم که‌ ریشیکی ره‌شی شه‌به‌قه‌رنگ و زبری هه‌بوو، له‌جیی خو‌ی هه‌ستا. چووو ژووری، هه‌ناریکی هینا و خسته‌ی نیو له‌پی بابییه‌وه تا له‌گه‌ل خویدا بو (هادیس)ی به‌ریت.

هه‌مووان لی‌ی نیزیکی ببوینه‌وه و دیقه‌تیمان ده‌دا. ژنیک که‌وته لاواندنه‌وه، به‌لام ئهو کوره‌ی که‌ ریشیکی زبری هه‌بوو ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌می ژنه‌که و پیگوت: "بیده‌نگ!"

لهو کاتهیدا باوه گهوره چاوانی کردنهوه و ئاماژهی بۆ خه‌لکه‌که‌ی ده‌وروبه‌ی کرد لیتی نزیك بینه‌وه. خه‌لکه‌که‌ی چوونه پیش و کورپه‌کانی بازنه‌ی یه‌که‌میان به‌ده‌وریدا دروست کرد، کورپه‌زا و کچه‌زا کورپه‌کانی له‌دوای ئه‌وانه‌وه دانیشتن و پاشان که‌نیشک و بووکه‌کانی.

باوه گه‌وره ده‌ستی هه‌لینا. پیریژنیک سه‌رینیکی نایه ژیر سه‌ری. ده‌نگیمان هاته گوئی، گوئی: "مندالینه، خوداحافیز. من به‌شی خۆم نام خواردوه، ئیتر وا ئه‌لعانیش ده‌رۆم. حه‌وشی ماله‌که‌م پر له مندال و نه‌وه کردوه، کووپه‌له‌کانم پر له زه‌یت و هه‌نگوین و به‌رمیله‌کانم پر له شه‌راب کردوون. چ گله‌ییم نییه، ئیدی خوداحافیز."

ده‌ستی به‌نیشانه‌ی ماله‌ئاوایی ته‌کان دا. له‌سه‌رخۆ به‌ملاولای خۆیدا ئاوری دایه‌وه و سه‌رنجی له یه‌که به‌یه‌که‌مان دا. من ئیدی ته‌واویک مه‌سه‌له‌ی به‌ره‌که‌تانه‌که‌م بیرچوو‌بووه. له پشت سه‌ری دوو سی خالۆزانه‌وه خۆم شارده‌بووه و باوه گه‌وره منی نه‌ده‌بینی. که‌س ورته‌ی ئیوه نه‌ده‌هات. باپیره‌م هه‌مدیس زاری هه‌لینایه‌وه:

- مندالینه، گوئی بۆ دوایین وه‌سیتم رادیرن. ئاگاتان له ئاژه‌لان بی، له گاو مه‌ر و گویدریژان. خۆتان فریو مه‌دن. ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه رۆحیان هه‌ن، ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه بونیاده‌من. ته‌نها هینده هه‌یه ئه‌وان کلکیان هه‌یه و ناشتوانن بناخفن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه سه‌ر ئاده‌م، خواردنی ته‌واویان ده‌نی. ئاگاتان له دار زه‌یتوون و ره‌زه‌کان بی، گه‌ر ده‌تانه‌وئ میوه‌تان ده‌نی ئه‌وا له په‌یین و ئاو و قه‌له‌م کردنیان ته‌قسیری مه‌که‌ن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه سه‌ر ئاده‌م، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر ده‌میکه، بیریان نایه‌ت. به‌لام ئینسان بیری دیت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که ئیمه بونیاده‌مین... گویتان ئیمه یاخۆ بۆ که‌رولالان ده‌په‌یقم؟

هه‌مووان گویتان: "گویمان ئیته، گویمان ئیته."

پیره‌میرد ده‌سته زه‌به‌لاحه‌که‌ی ته‌کان دا و کورپه گه‌وره‌که‌ی بانگ کرد: "کوستاندیس، ئا وهره ئیره."

کوستاندیس ناکه‌سه‌به‌چه‌یه‌کی قژ بژ، خاوه‌ن ریشیکی دیز و دووچاوی گه‌وره وه‌کی چاوی گا. کوستاندیس ده‌ستی بابی گرت.

- قوربان، ئه‌مه‌تام. ئه‌مر به‌رموون.

- بریک گه‌نمی ده‌ستچنم له کووپه‌له‌یه‌کی گچکه‌دا هه‌لگرتووه. ماوه‌یه‌کی زۆره ئه‌و گه‌نمه‌م بۆ رپوره‌سمی خه‌تم داناوه. نۆیه‌م رۆژ بیکولینه، بیرت نه‌چیت بادامی زۆر تیکه‌یت (سوپاس بۆ خودا بادامان زۆره) بۆ شه‌کریش ره‌زیلی نه‌که‌یت، گویت ئیمه؟ تۆ بونیاده‌میکی به‌دخوویت و چ متمانه‌م پیت نییه!

کورپه گه‌وره دواي ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌نیشانه‌ی ره‌زانه‌ندی له‌قاند. له وه‌لامدا گوئی: "رپز له وه‌سیته‌که‌تان ده‌گرم، به‌لام وا چاکتره هه‌مووان له‌خه‌رجیی و مه‌سه‌ره‌فدا شه‌ریک بین. به‌و جووره هه‌موو شتیک به‌ریکوپیی به‌رپه‌وه ده‌چیت. مه‌سه‌له مه‌سه‌له‌ی رپوره‌سمی خه‌تمه. گالته نییه. پول و پارهی ده‌وئ، مۆمی ده‌وئ، کریتی قه‌شه و گۆرپه‌له‌که‌نی ده‌وئ. بیرت نه‌چۆ پارهی شیرینی دواي رپوره‌سمی به‌خاک سپاردن و پول و پارهی شه‌راب و مه‌زه‌ی دواي خه‌تم و پارهی قاوه خوارده‌وه‌ی ژنان. عه‌رزى جه‌نابتانی ده‌که‌م که ئه‌و هه‌موو مه‌سه‌ره‌ف و خه‌رجییه‌ی ده‌وئ. گالته نییه، ده‌بی هه‌مووان له‌و مه‌سه‌ره‌ف و خه‌رجییه‌دا شه‌ریک بین!"

ئه‌وجا روى کرده براکانی و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "گویتان ئیمه؟ ده‌بی هه‌موومان له‌و خه‌رجیی و مه‌سه‌ره‌فدا شه‌ریک بین. وا چاکتره ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌تان لا رۆشن بیت!"

کورپه‌کان ددانه جیره‌یان پیکه‌وت. یه‌کیکیان به‌ده‌نگیکی به‌رز گوئی: "زۆر باشه کۆستاندیس، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاوها نایکه‌ینه هه‌را!"

خۆم خزانده‌بووه یه‌که‌مین بازنه‌وه. پیتشان گوتم که مه‌رگ هه‌میشه نه‌پینییه‌کی سه‌ر سوپه‌ینه‌ر بووه که ئه‌فسوونی کردووم، بۆیه نزیکتر بوومه‌وه، تا به‌باشیی مردنی باوه گه‌وره‌م (بابی دایکم) ببینم.

باوه گه‌وره بینیمی.

- ئی به‌خیربیتی کورپه گچکه‌که‌مان له میگالۆ کاسترۆوه. ئا دانه‌وه تا به‌ره‌که‌تت بده‌م.

ئه‌و پیریژنه‌ی که مۆمی نه‌رم ده‌کرد، سه‌ری چه‌مانمه‌وه. باپیره‌م ده‌سته زه‌به‌لاح و قورسه‌که‌ی به‌سه‌رمدا هینا. گوئی:

ئازادىي وەدەس بېنىم. بەلام ئازادىي لە چىي و لە كى؟ ھىدى ھىدى و بەمروورى زەمەن بەپىپىلىكانەي قوقز و سەختى ئازادىدا سەرکەوتم. يەكەمىن پىپىلىكانە وەدەسھىنانى ئازادىي بوو لە تورک، پاشان شەرىكى نوئى ھەلايسا: وەدەسھىنانى ئازادىي لە توركى ناخ. واتە لە جەھل، لە شەرانگىزىي و ھەسەد، لە ترس و تەمبەلىي، لە مەزەندە درۆينەكان. دواچار وەدەسھىنانى ئازادى لە بتەكان، لە تەواوى بتەكان، تەنانەت لە بەرپىزترىن و شكۆدارترىن بتيان.

گەورە بووم و زەينم زياتر دەكرابو، بەرخۆدانەكەش بەرفەراوانتر دەبوو. لە سنوورى كریت و گرىكستانى تىدەپەراند. تەواوى زەمەن و شوینەكانى تەي دەکرد و مېژووى بەشەرىيەتى دەخستە ژىر نقىمەكەي خۆيەو. ئاخىر ھىشتا كریت و تورک دەستيان نەدابوو يەخەي يەكتر كە خىر و شەرى ھەبوون، پروناكىي و تارىكىي ھەبوون، خوداوشەيتان ھەبوون. ھەميشە ھەمان جەنگ، جەنگىكى ھەميشەيى. ھەميشەش كریت لەپال خىر و پروناكى و خودا دا راوہستابوو، توركىش لەپال تارىكىي و شەيتاندا. قەدەرم وابوو كە لە ساتەوختى قەيراناوي شەرى كریت بۆ وەدەسھىنانى ئازادىيدا، لەم نىشتىمانەدا لەدايك بىم. بۆيە ھەر لەتافى مندالىيەو ھالىي بووم لەوہى كە دونيا خاوەنى نىعمەتىكە ئازىزتر لە گرىكستان، شىرىنتر لە بەختەوہرىي. ئەو نىعمەتەش ئازادىي بوو.

قارەمانىكى پىر و بەسالاچووى ھاوپىيى بايم ھەبوو بە(پۆلى مانتىلياس)، واتە چەند دەسەسرى بانگ دەكرا. نازناوى (چەند دەسەسرى) لەوہو بەسەرا دا بربوو چونكە ھەميشە چەند دەسەسرىكى پىبوو. يەككىيان بۆ قوئى، يەككىيان بۆ ژىر بائى چەپى، دوو دەسەسرى بۆ بەر پششىنە ئاورىشمىنەكەي، دەسەسرىكىش بەدەستىيەو بۆ سىرىنى ئارەقەي نىوچەوانى، چونكە بەردەوام ئارەقە لە نىوچەوانىيەو دەچۆرا. دوكانەكەي بايم ببوو جىژوانى ئەو. بايم نىرگەلەيەك و فنجانىك قاوہى بۆ بانگ دەکرد. ھاوتەمەنەكانى بايم لەو دوكانەدا كۆدەبوونەو. قارەمان مانتىلياس كىسە تووتنەكەي دەكردەو، نەختىكى دەترنجاندە كەپوويەو، دەپژمى و ئەوجا سەرى قسەي دادەمەزراند.

من لە قوزبىنىكدا رادەوہستام و گويم رادەديرا. جەنگ و دەسدرىژيى و كوشتار و

مىگالۆكاسترو ديار نەدەمان و شاخەكانى كریت لەبەردەمدا سەريان قىت دەكردەو. ھەوا تەژى لە نەعرەتە دەبوو: نەعرەتەي مەسىحىيان، نەعرەتەي توركان، تەھنگى قوناق زيوين برىقەي دەدايەو. ئاخىر ئەو كریت و توركىا بوون لەشەردا بوون، يەككىيان ھاواري دەکرد: ئازادىي و ئەوى تريان ھاواري دەکرد: مەرگ. ئىدى زەينم تەژى لە خوين دەبوو.

رۆژىكىيان قارەمانى پىر، بەوردىي دىقەتى دام. ھەلىسەنگاندم و گوئى: "گەنم لە گەنم دەروئى و جۆ لە جۆ (**). پالىكار (***) ي چكۆلە، تىدەگەيت؟" سوور ھەلگەرام و وەلامىم دا يەو: "نەخىر پالەوان!"
- بابت پالىكارە. تۆيش بتەوئى و نەتەوئى دەبىتە يەك پالىكار!
بتەوئى و نەتەوئى! ئەو وشە قورسانە لە زەينمدا رۆدەنىشتن. كریت لە زوبانى ئەو قارەمانە پىرەو دەدا. ئەوكات من لەقسەكەي قارەمان مانتىلياس ھالى نەبووم. دواتر سەرنجم دا خاوەنى ھىزىكى زياترم. ئەو ھىزە لە منەو نەبوو كە ھوكمى بەسەر بوونمدا دەکرد. ئاخىر چەند جاران دەمويست خۆم دەست پىبەكەم، بەلام ئەو ھىزە نەيدەھىشت. كام ھىز؟ كریت!

كە مندالىيش بووم، لە ھەولى زالبوون بەسەر ترسدا بووم. لەلايەك بەخاترى عىزەتى نەفسى كریتىي بووم و لەلايەكى تر لە ترسى بايم. لە بەرايىدا نەمدەوئىرا شەوانە بچمە ھەوشە. شەيتانىكى گرگن بەچاوانىكى زىتەو لەسووچ و قوزبەكاندا، لەودىو ئىنجانەكانەو، لەگوئى بىرەكەدا بەدزىيەو لىي دەنۆرىم. بەلام بايم لەسەرئەوہى كە نەمدەوئىرا بچمە ھەوشە، قسەي رەقى پىدەگوتم، دەيكردمە ھەوشە و دەرگاگەي لەو دىوہو لەسەر كليل دەدام.

تا ئەو كاتە نەمتوانىبوو ترسى خۆم لە بوومەلەرزە بشكىنم. زۆر جاران مىگالۆ كاسترو دەلەرزى، دەنگى گرمە و نەعرەتە لە گەنجىنەكانى دونياو دەنگى دەدايەو. ھەرد كازى فرى دەدا و خەلكانى داماو لەتاوا شىت دەبوون. كە (با) لە ناكاوئىكرا دەيخست، گەلايەك چىيە نەدەجوولاً و بىدەنگىيەكى ترسناك بائى بەسەر ھەموو

(**) لە دەقە ئەسلىيەكەدا: (كۆتر لە ھىلكەي قۆقرە ناجوقئى) و. ف

(***) Pallikari: واتە ئىنسانى حىسابىي، كە مەبەست لىي ئىنسانى ئازا و بەھىزە. و. ف

شتیځدا دهکیشا. دانیشتوانی میگالو کاسترو له مال یان له دوکانه کانیان رایان دهکرده دهړی و یه که مجار له ناسمان پاشان له عهردیان دنوړی. بیدهنگ. وهک نهوهی حهپی بیدهنگییان قووت دابیت، تا نه با شهړ گوپی لییان بیت و بیت. به لام به ترسه وه به خو یان دهگوت: "ته لعان بوومه له رزه رووده دا!" وایان دهگوت و خاچیان دهکیشا.

روژیکیان ماموستا که مان، (پاتروپولس) ی پیره میرد، هه ولی ددها ترسمان له بوومه له رزه بشکینیت. ناوها که و ته قسان: "بوومه له رزه چ نییه، لپی مه ترسن. گایه که له ژیر عه ردايه، نهو گایه ده بوړینتی و قوچ له عهرد ددها و نیدی ده له رزی. گریکیه دیرینه کان پیدانگوتوه: مینوتور (*). باوهرم پیکه ن، بوومه له رزه هه هر هیچ نییه!" دواي نهو دلنه واییهی ماموستا، هه ستمان دهکرد ترسمان له بوومه له رزه زیاتر بووه. ناخر ماموستا بوومه له رزه ی لئ دهکر دینه مه خلو قیکی زیندوو، لپی دهکر دینه دهعبایه کی قوچدار که له ژیر پیماندا ده بوړاند و ده له رزی و نینسانی ده خوارد.

(ستراتیس) ی چکو له و ته پو، کوری زویانی کایسا، له ماموستای پرسیی: "ته دی باشه بوچی قه دیس میناس نایکوژیت؟" به لام ماموستا توپره بوو. هاواری کرد: "قسه ی قوړ مه که!" نهو جا یه کسه له سهه میزه که ی هه ستا و توند گوچکه ی ستراتیسی راکیشا.

روژیکیان (له بهر نهوهی به بونی جهسته ی تورک سه خلهت ده بووم) به په له له گه په کی تورکانه وه رت ده بووم. لهو کاته یدا عهرد سهه له نوئی له رزی، ده رگا و په نجه ره کان به یه که دا دران. گرمه یه که هاته گویم وهک بلپی خانوه کان هه ره سیان هینا بیت. سهه راپا زندهه قچو له کو لانیکی باریکدا راوله ستام و چاوم برییه عه رده که، چاوه ری بووم عهرد بقلیشی و (گا) که بیته دهړی و بمخوات. له نا کاو ده رگایه کی تاقدار کرایه وه و باغیک وه دیار که و ت. سی کیژی پا په تیی تورک، پرچ ژاکاو و بی سهه ریوش رایان کرده ده روه. ساکاو به هه ر لایه که دا رایان ده کرد و وهک په ره سیلکه دهیانز یقاند. کو لان بونی میسکی گرت. لهو ساته وه به دوا، چیدی بوومه له رزه روخساریکی تری پو شیی، روخساریک که مه ده لومر له گه لمدایه وه. نهو

(* Minotaur: نینسانی گا. و. ف

روخساره چیدی روخساری ترسناکی گا نه بوو، به لکو له نه عه رته که و ت و وه کی مه له که و ته چریکه. بوومه له رزه و کچه تورکه کان یه کانگیری یه کدی بوون. نهوه یه که مین جار بوو ببینم که هیزی تاریک له گه ل رووناکییدا دیته دهړی و ده بیته هیزیکی ناسک و نه رمونیان.

زوړچاران له ژیاندا، گا ناگا و گا نااگا، بهو شیوه یه روپوشی گونجاوم به سهه ترس و نه فین و چاکه خوازیی و نه خو شیدا داوه. ناخر نه ز بهو جوړه به رگه ی ژیانم گرتوه.

*

نهفسانه ی قه دیسان

نازادی یه که مین ناره زوی گه وره م بوو. دووه مین ناره زوو که تا نه مر و له بووندا شار او هیه و نازارم ددها، ناره زوی قه دیس بوونه. قاره مان و قه دیس به یه که وه: نهوه نمونه ی بالای به شه رییه ته. ته نانه ت له تافی مندا لیشمدا نهو نمونه یه م به ژورر سهه و له ناسمانی شیندا تو مار ده کرد.

نهو روژگار له میگالو کاسترو، هه موو که سیک ره گیتی له قوولایی عهرد و ناسماندا هه بوو. هه ر بویه دواي فیربوونی حونجه و پیکه وه نانی وشه، یه که مین شتی که له دایکم داوا کرد بوم بکریت کتیبی نهفسانه بوو: کتیبی گوتی پیروزی پیغه مبه ران. (جیلوهی خودا په رجوویه کی سهه سو رهینه ره! به ردی که له ناسمانه وه بهر عهرد که و ت....) و نهو به رده شکا، له ناو به رده که دا نوو سرا بوو: (واي به حالی نهو که سهی که روژانی چوار شه ممه یان هه یینی روژن به کار دینی یاخو شه راب دنوشی!) کتیبی پیروزم به دهسته وه ده گرت، وهک نالا به رزم ده کرده وه و هه موو روژانی چوار شه ممه و هه یینی که له ده رکی مالانم ددها. مالی خاتوو پنلوپ، مالی خاتوو فیکتوریا، مالی خاتوو کاترینا دیلیقاسیلا ینا ی پی ریژن. سهه راپا غه ریب ده چوومه حه وشه کانیانه وه. یه کراسه خوم به موبه قدا ده کرد و بونم ده کرد. نای لهو روژه ی گه ر بونی گوشت یان ماسییم کردبا. به هه ره شه وه کتیبی پیروزم راده وه شاندا و هاوارم ده کرد: "واي به حالتان، وای به حالتان!" نیدی ده ستوبرد چهند هاوسنیه که که

بیره‌که‌ی حه‌وشه تا شو‌رپ‌بمه‌وه ناوی و خو‌م بگه‌یه‌نمه ئەو شاره ئەفسانه‌یییه. دایکم له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی رووه‌وه حه‌وشه دانیش‌ت‌بوو قژی خوش‌که چکۆ‌له‌که‌می شان‌ه ده‌کرد. هه‌ر که چاوی به‌من که‌وت، قیژاندی و یه‌کسه‌ر له‌و کاته‌دا پیم به‌زه‌ویدا ده‌کوتی تا هه‌لبه‌زمه‌وه و خو‌م هه‌لبه‌مه‌ بیره‌که‌وه، نیو‌قه‌دی گرت‌م (*).

یه‌کشه‌مموان که بۆ کلێسا ده‌چووم، ئەیکۆنی‌کم ده‌بینی که مه‌سیحی له‌کاتی رابوونه‌وه و پیاسه‌کردن له‌فه‌زادا و ئالایه‌کی سپیی به‌ده‌سته‌وه، پیشان ده‌دا. له‌به‌رده‌م ئەیکۆنه‌که‌دا پاسه‌وانه‌کان ده‌بینران که که‌وت‌بوون به‌پشتا و به‌ترسه‌وه له‌مه‌سیحیان ده‌نۆری. من ئەو ده‌مه‌ هه‌کایه‌تی زۆرم له‌باره‌ی راپه‌رینی خه‌لکی کریت و جهن‌گه‌وه بیسته‌بوون. زانیاریم په‌یدا کرد‌بوو له‌وه‌ی که باپیره‌م راپه‌ریکی گه‌وره‌ی سه‌ربازیی ئەو راپه‌رینه‌ بووه. بۆیه کاتیک له‌و ئەیکۆنه‌م ده‌نۆری، ورده‌ ورده باوه‌ریم به‌خۆ ده‌هینا که مه‌سیح له‌راستیدا باپیره‌م بووه. هه‌ر بۆیه هاو‌رپ‌یکانم له‌دوری ئەیکۆنه‌که‌ کۆده‌کردنه‌وه و پیم‌ده‌گوتن: "ته‌ماشای باپیره‌م که‌ن، سه‌یری که‌ن چۆن ئالاکه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت‌وو و بۆ شه‌ر ده‌چیت، ئەوانه‌یش که له‌به‌رپیتیدان، تورکن!"

ئوه‌ی ده‌مگوت نه‌ راست بوو نه‌ درۆ. له‌سنووره‌کانی مه‌نتیق و ئەخلاقیات تیده‌په‌ری تا له‌هه‌وایه‌کی سووکه‌له‌تر و ئازادتردا بفری. گه‌ر به‌درۆ بخرامایه‌وه، ئەوا له‌شه‌رمدا کۆلی گریانم به‌رده‌بوو. ئیدی ئەو په‌ره‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو په‌ری که‌له‌شیر نه‌بوو، به‌لکو فریشته‌ پیتی به‌خشیبووم. درۆم نه‌ده‌کرد، به‌لکو ته‌واویک دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که مه‌سیحی ئالا به‌ده‌ست، ریک باپیره‌مه و پاسه‌وانه زهنده‌قچوو‌ه‌کانی پای ئەیکۆنه‌که‌ش تورکن.

ماوه‌یه‌ک دواتر، کاتیک ده‌ستم به‌شيعر و رۆمان نووسین کرد، بۆم ده‌رکه‌وت ئەوه‌ی من له‌من‌دالیدا کرد‌وو‌مه، به‌زاراوه‌ی (ئه‌فراندن) ناوزه‌د کراوه.

رۆژیکیان ئەفسانه‌ی قه‌دیس (ژان)م ده‌خوینده‌وه. هه‌ستام و بریارم دا بۆ چپای ئاتوس برۆم و له‌وه‌ی ببه‌مه‌ قه‌دیس! بینه‌وه‌ی ئاو‌ر بده‌مه‌وه و ته‌ماشای دایکم بکه‌م (ئاخ‌ر قه‌دیس ژانیش هه‌ر وای کرد‌بوو) له‌مال چوومه‌ ده‌ری و له‌ترسی ئەوه‌ی نه‌با یه‌کیک له‌خالۆکانم بمبینی و بۆ ماله‌وه‌م بگه‌رینیت‌ه‌وه، ریتی کۆلانه‌ چه‌په‌که‌کانم

(* هاو‌شپوه‌ی ئەم رووداوه له‌رۆمانی (نازادیی یان مردن)دا هه‌یه. و. ف

گرت‌به‌ر و له‌ته‌واوی رینگه‌دا هه‌ر رامده‌کرد. گه‌یشتمه‌ به‌نده‌ر. به‌ره‌و لای به‌له‌میک چووم که له‌وه‌دا بوو به‌رپێ بکه‌وئ. به‌له‌مه‌وانیکی هه‌تاو‌برد‌وو له‌نیو به‌له‌مه‌که‌دا نوشتا‌بووه و له‌هه‌وایی کرنه‌وه‌ی گوریسه‌که‌دا بوو. له‌کاتیکدا له‌په‌رۆشیدا هه‌لبه‌له‌رزیم، بۆ لای به‌له‌مه‌وانه‌که‌ چووم.

- کاپتن.. له‌گه‌ل خۆت ده‌مبه‌یت؟

- ده‌ته‌وئ بۆ کوئ برۆیت؟

- چپای ئاتوس!

- کوئ؟ چپای ئاتوس؟ ئەدی له‌وه‌ی چ ده‌که‌یت؟

- ده‌مه‌ قه‌دیس!

کابرای به‌له‌مه‌وان دایه‌ قاقای پیکه‌نین. ده‌ستی به‌یه‌که‌دا مالی، وه‌ک بلێی کشه‌ له‌م‌ریشک بکات. هاواری کرد: "یاللا، بگه‌رپه‌وه!"

به‌شه‌رمه‌زارییه‌وه گه‌رامه‌وه ماله‌وه. چوومه‌ نیو جیگا‌که‌مه‌وه و ئیدی هه‌رگیز ئەو نه‌هینیه‌م لای که‌س نه‌درک‌اند.

ئهم‌رۆ یه‌که‌مجاره‌ که‌ ددان به‌و نه‌هینیه‌دا ده‌نیم. هه‌وایی یه‌که‌مینم بۆ به‌قه‌دیس بوون به‌(با) چوو. سالانیک ئەو نائومی‌دییه‌م، ره‌نگه‌ تا ئەمه‌رۆش، به‌رده‌وام بوو. ئاخ‌ر من رۆژی هه‌ینی، هه‌ژده‌ی شو‌بات، رۆژی رۆحه‌کان، رۆژی سه‌ختی پیرۆز له‌دایک بووم. مامانه‌ پیره‌که‌م، به‌دوو ده‌ست هه‌لیگرت‌بووم و له‌به‌ر رووناکی‌دا به‌وردی دیقه‌تی دابووم، وه‌ک بلێی سه‌رنجی چه‌ند نیشانه‌یه‌کی نه‌هینیی له‌جه‌سته‌مدا دابیت. گوت‌بووی: "باوه‌رپه‌که‌ن، رۆژیک له‌رۆژان ئەم کورپه‌ ده‌بیت‌ه‌ ئه‌سقه‌فا!"

له‌گه‌ل رۆژگادا، په‌یم به‌و پیشبینییه‌ی مامانه‌که‌م برد و باوه‌ریم هینا. ئاخ‌ر ئەو پیشبینییه‌ له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌ شاراوه‌کانمدا ده‌هاته‌وه. به‌رپرسیار‌تییه‌کی گه‌وره‌ ده‌که‌وته سه‌ر شانم. ئیدی کاریک نه‌ما‌بوو ئەسقه‌فه‌کان کرد‌بیتیان و من نه‌یکه‌م. دواتر کاتیک به‌چاوی خو‌م کاروباری ئەسقه‌فه‌کانم بینی، باوه‌ریم گۆریی. له‌وه‌ به‌داوا، له‌به‌ر خاتری قه‌داسه‌ت که‌ به‌دل و گیان به‌داویدا ده‌گه‌رام، هه‌یج کام له‌و تشتانه‌م نه‌ده‌کرد که ئەسقه‌فه‌کان ده‌یانکرد.

*

تاسه‌ی هه‌لهاتن

ئەو زەمانە، پۆژەکان خاوەن و یەکتا رەت دەبوون. خەڵک پۆژنامەیان نەدەخویندەو، هێشتا رادیۆ تەلەفیزیۆن و سینەما دانەهاتبوون. ژیان بێ قەرە، جیدی و بێدەنگ بەرپۆش دەچوو. هەرکەسێک بۆ خۆی دۆنیاپەیک بوو داخراو. دەرگای خانووەکان ئەلفەرێز دەکران. سەرگەورەیی خێزانەکان پۆژ بەرپۆش پیرتر دەبوون. بەچرپە دەدوان نەبا دەنگیان ببیسترئ. بەنەپتینی دۆژمنایەتی یەکتریان دەکرد، یاخۆ بێدەنگ نەخۆش دەکەوتن و دەمردن. پاشان بۆ هێنانه دەرەوێ تەرمەکە دەرکی حەوشەکانیان دەکرانەو و بۆ ساتیک نەپتینی نیو چوار دیواری ماله‌کانیان دەکەوتە پوو. بەلام هەم‌دیس دەرکی حەوشە دادەخراپەو و ژیان سەرلەنوێ بەبێدەنگی دەکەوتەو جویی عومر.

خەڵکی له کاتی پشووی سالانه، له‌دایکبوون، مردن، یاخۆ رابوونه‌وه‌ی مه‌سیحدا جلکیان دەپۆشی. زیرو زیوه‌کانیان له‌خۆ دەدان، له‌مال ده‌هاتنه‌ دهری و دهرژانه‌ کۆلانه‌کانه‌وه. رێگه‌ی کلێسیان ده‌گرتە‌بهر و دهرکی کلێسا بۆ پێشوازیان ده‌کەوتە سەر پشت. چرا و مۆم دادەگیرسێنران، مه‌یته‌ر و خاوه‌ن مال، واته‌ قه‌دیس میناس، له‌بهر دەرگاکه‌ راده‌وه‌ستا تا پێشوازی له‌ هاوڕێ ئازیزه‌کانی، له‌ دانیشتوانی میگالۆ کاسترۆ بکات. دل‌ه‌کان ده‌کران‌ه‌وه، داماو‌یه‌کان له‌بیرده‌کران، ناوه‌کان یاد ده‌چوونه‌وه. هه‌مووان ده‌بوونه‌ یه‌ک. ئەوانه ئیدی کۆیله‌ نه‌بوون. شه‌رو تورک بوونیان نه‌ده‌ما، هه‌روه‌ها مه‌رگیش نه‌ده‌ما. له‌ناو کلێسادا به‌پێشه‌وايه‌تی قاره‌مان میناسی سواره، هه‌ر که‌سێک خۆی به‌جه‌نگاوه‌ری سوپای نه‌مریی ده‌زانی.

ئەو پۆژگاڕه، ژیان قوول و بێدەنگ بوو. ئەو پۆژگاڕه له‌ میگالۆ کاسترۆ پێکه‌نین که‌م بوو، به‌لام گریان زۆر، وتووێری ئاشکرانه‌کراوی دل‌ زۆرتر. شارنشینانی ره‌سه‌ن، خه‌ڵکانی جیدی‌یی بوون و سه‌رگه‌رمی کاری خۆ. ره‌شه‌ خه‌ڵکه‌که‌ گویا په‌ڵ. هه‌ر کاتیک سه‌روه‌تمه‌ندیک به‌لایاندا رەت دەبوو، ئەمان به‌رپۆشه‌ له‌به‌ری هه‌ل‌ده‌سان. به‌لام ئەه‌پتینیکی هاوبه‌ش هه‌مووانی پێکه‌ه‌ گری د‌دا و ده‌بووه‌ هۆی ئەوه‌ی هه‌مووان ئازار و میحنه‌ت و گه‌نجینه‌ی نه‌پتینه‌کانیان له‌بیرکه‌ن و برایانه‌ پێکه‌وه‌ هه‌ل‌که‌ن.

به‌لێ، ئەو ئەه‌پتینه‌یان نه‌ده‌درکاند، چونکه‌ له‌ تورک ده‌ترسان.

وای له‌و پۆژه‌ی که‌ ئاوه‌ مه‌نگه‌کان جووله‌یان تی‌ که‌وت. به‌ره‌به‌یانیه‌که‌ که‌شتیه‌کی هه‌لمی رازاوه‌ به‌ئالا گه‌یبیه‌ به‌نده‌ر. ئەو خه‌ڵکانه‌ی میگالۆ کاسترۆ که‌ به‌رپۆشه‌وت له‌و به‌یانیه‌دا له‌ له‌نگه‌رگه‌ی به‌نده‌ر بوون، کاتیک که‌شتیه‌که‌یان بینی حه‌په‌سان. ئەدی ئەو که‌شتیه‌ ئالووالا و به‌ئالا رازاوه‌یه‌ چ بوو که‌ له‌نیوان دوو بورجه‌ ئینیساییه‌که‌ی کلکه‌ی به‌نده‌رکه‌وه‌ ده‌هاته‌ پێش؟ که‌شتیه‌که‌ نه‌یکبۆوه. په‌نا به‌خودا! یه‌کیک ده‌یگوت: "پۆلیک مه‌لن!" یه‌کیک تر ده‌یگوت: "تیپی ره‌قس و سه‌مان!" هه‌ندیک تر ده‌یانگوت: "باغیکی نیو زه‌ریایه، له‌و باغانه‌یه‌ که‌ سه‌ندیباد له‌زه‌ریا گه‌رم و دووره‌کانا بینویه‌تی!" له‌و بینه‌به‌رده‌یه‌دا، چه‌ند ده‌نگیکی نامۆ و کیوی له‌ چاخانه‌که‌ی به‌نده‌روه‌ ده‌هاتنه‌ گۆی: "شال له‌ملان! سه‌فاتان هێنا!"

ته‌ماشاجییان هه‌ناسه‌یه‌کی قوولیان هه‌ل‌کیشا. ئاخ‌ر مه‌سه‌له‌که‌یان بۆ یه‌کلایی ببۆوه. که‌شتیه‌که‌ نه‌یک و نه‌یکتر ده‌بۆوه. ئیدی ئاشکرا بوو باره‌که‌ی چیه‌: باره‌که‌ی ژنانی جوانپۆش به‌کلاو و په‌ر و شالی ره‌نگاوه‌رنگی مل و گۆنای سووره‌وه. پیره‌مێرده‌ کریتییه‌کان به‌بینینی ئەو ژنانه‌ خاچیان کیشا و به‌ده‌م تفکرده‌ سینگ و مه‌کیانه‌وه، له‌به‌رخۆوه‌ گوتیان: "شه‌یتان کوپیره، شه‌یتان دوور که‌و!" ئەدی باشه‌ بۆچی قه‌حه‌په‌کان هاتبوون بۆ ئیره‌؟ ئاخ‌ر ئیره‌ میگالۆ کاسترۆ نه‌زر کردوو بوو که‌ ریسواییه‌کی ئاوه‌ی پی‌ قووت نه‌ده‌چوو!

سه‌عاتیک دواتر دیواره‌کان به‌بانگه‌وازی سوور پر کرانه‌وه. خه‌لکی ئاگادارکران که‌ ئەوانه‌ تیپیکی نواندنی ژنان و پیاوان، هاتوون تا خه‌لکی میگالۆ کاسترۆ دل‌خۆشکه‌ن.

تا ئەمرۆ نه‌متوانیوه‌ حالیی ب‌م ئاخۆ ئەو موجیزه‌یه‌ چۆن ر‌ووی دا. به‌لام بابم ده‌ستی گرتم و گوتی: "با برۆین بۆ شانۆ و بزاین ئەوانه‌ چ چروجان‌ه‌وه‌رێکن!" شه‌و هه‌ل‌کشابوو. بابم ده‌ستی گرتم و ر‌پی به‌نده‌رمان گرت‌ه‌به‌ر. به‌ره‌و گه‌ره‌کیکی هه‌ژارنشین که‌ به‌ من نا‌ئاشنا‌بوو که‌وتینه‌ ر‌ی. هه‌موو ناوچه‌که‌ پر له‌ ته‌ویله‌ و پشتیری مه‌ر و مالات بوو. تاکوته‌را خانوو له‌ ناوه‌دا ده‌بینرا. له‌ یه‌کی له‌و ته‌ویلان‌ه‌وه‌ ر‌ووناکی پرشنگی د‌دا. ده‌نگی ته‌پل و جوزله‌ ده‌هاته‌ گۆی. چارۆکه‌یه‌ک

به‌ده‌رگای دهره‌وه کرابوو. بایم ئەوهی لادا و خۆی به‌ژووردا کرد. که چووینه ژووره‌وه، میژ و چه‌ریا و کورسی سه‌رنجیان راکی‌شاین. هەر ژن و پیاو بوو له‌سه‌ر کورسییه‌کان دانیشتبوون و چاوه‌ریی لابرندی په‌رده‌که‌ی به‌رامبه‌ریان بوون. شنه‌یه‌کی فینک له زه‌ریاوه هه‌لی کرد. بۆنی هه‌وا خۆش. پیاوان و ژنان به‌یه‌که‌وه دهدوان، پیده‌که‌نین و فستق یاخۆ ناوکه‌ کوله‌که‌یان ده‌خوارد.

بایم که هەر وه‌ک من به‌که‌م جاری بوو له ژیانیدا پێ بنیته ئەو چۆره شوینانه‌وه، پرسى: "ئەى شانۆکه کوانی؟" په‌رده‌که‌یان پیشان دا. ئیدی ئیمه‌یش دانیشتین و چاومان له‌سه‌ر په‌رده‌که جیگیر کرد.

له ژوو په‌رده‌که‌وه به‌پیتی گه‌وره نووسرابوو: (چه‌ته‌کان.. نووسینی: شیلله‌ر، سه‌رگه‌رمکه‌رتزین نمایش). له‌ژیریشیدا نووسرابوو: (مه‌ترسن له‌وهی ده‌بیین، ئەوهی ده‌بیین شتیکی فانتاسییه‌!)

له بایم پرسى: "باوکه، ئەرى فانتاسییه‌ی به‌عنى چى؟"
وه‌لامى دامه‌وه: "به‌عنى هه‌واى گه‌رم!"

بایشم پرسى یاری تایبه‌تى خۆی هه‌بوو. لای کرده‌وه تا له‌وه‌سه‌ی تهنیشتی بپرسیت ئەرى ئەو چه‌تانه کین، به‌لام ئیدی کات دره‌نگ بوو. سێ زه‌ربه‌ لیدرا و په‌رده‌ کرایه‌وه. به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌رنجم دا. به‌هه‌شتیک له‌به‌رده‌مدا راخرا: ژنان و پیاوانی فریشته، جوان پۆش به‌په‌ر و زێر، گۆنا ره‌نگکردوو به‌ره‌نگی سپی و نارنجی، ده‌هاتن و ده‌چوون. ده‌نگیان هه‌لده‌بیری و هاواریان ده‌کرد، به‌لام من تینه‌ده‌گه‌یشتم. تووره‌ ده‌بوون، به‌لام من نه‌مه‌زانی بۆ؟ پاشان دوو زه‌لامی که‌ته و سه‌یر هاتنه‌ ژووری که له‌ برا ده‌چوون، که‌وتنه‌ شه‌ر و ده‌مه‌قالی و به‌مه‌به‌ستی کوشتن که‌وتنه‌ راوه‌دووانی به‌کتر.

بایم به‌وردی گوێی را‌دی‌رابوو، له‌ نار‌ه‌زایه‌تیدا که‌وتبووه بۆله‌ بۆل. خۆی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌گرت. ده‌تگوت له‌سه‌ر پشکۆی هه‌لایساو دانیشتوو. ده‌سه‌سه‌رکه‌ی ده‌ره‌ینا و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانی س‌ری. به‌لام کاتیک سه‌رنجی دا که ئەو دوو برا حوشتره له‌گه‌ل یه‌که به‌شه‌ر هاتوون، ئینجا به‌وپه‌ری تووره‌یه‌ی هه‌ستایه سه‌ره‌پێ.

به‌ده‌نگیکی به‌رز گوئی: "ئهمه‌ چ مه‌هزه‌له‌یه‌که، یاللا با برۆینه‌وه ماله‌وه!" ده‌ستی گرتم و هاتینه‌ دهره‌وه. له‌ په‌له‌ په‌لیدا دوو سێ کورسی هه‌لگیرانه‌وه.

به‌توندی شانی راوه‌شاندم و گوئی: "ئیت‌ر نه‌بینم پێ بخه‌يته شانۆ. گویت ئیمه؟ گه‌ر پێ بخه‌يته شانۆ ئەوا پیتست ده‌گرووم!"
ئەوه‌ به‌که‌مین ئاشنایی من له‌گه‌ل شانۆدا بوو.

*

شنه‌یه‌کی گه‌رم هه‌لی ده‌کرد. گژوگیا له‌ زه‌ینمدا چ‌رۆی ده‌کرد. ناخ‌م پر له‌گولاله‌ سووره‌ ده‌بوو. به‌هار له‌گه‌ل قه‌دیس (جیۆرج) ده‌سگیرانیدا، به‌سوار گالیسکه‌یه‌کی سپییه‌وه ده‌هات. به‌هار تیده‌په‌ری. هاوین ده‌هات و پا‌قی‌زه‌ی پیرۆزیش به‌رگرتوو را‌ده‌کش، تا ئەویش دوا‌ی هه‌ینانه‌ دونه‌ی ئاوها کور^(*) یک، بۆ خۆی به‌وه‌یته‌وه. قه‌دیس (دیمیتریس) به‌نیو باراندا به‌سواری ئەسپه‌ قاوه‌یی ره‌نگه‌که‌یه‌وه ده‌گه‌یشت، پاییزی به‌دوا‌ی خۆدا ده‌هینا و گه‌لا مێوه‌کانی ده‌ژاکاند. زستان به‌سه‌رماندا رۆده‌نیشت. له‌ماله‌وه (کاتیک بایم له‌وێ نه‌بوو) من و دایکم و خوشکه‌که‌م ئاگردانه‌که‌مان گر د‌دا، له‌به‌ریدا داده‌نیشتین و گوێز یان نۆکمان ده‌برژاند. له‌چاوه‌ریی له‌دایکبوونی مه‌سیحدا داده‌نیشتین، تا باوه‌ گه‌وره‌ ناو له‌پ خۆلاویه‌که‌م به‌خۆی و به‌چکه‌ به‌رازی پێچ‌راو له‌ توێکلی لیمۆه‌ بیت. زستان له‌مه‌زنه‌ده‌ی ئیمه‌دا ریک ئاوه‌ایی بوو: ته‌واویک وه‌ک باپیره‌م، به‌پۆتینی ره‌ش و سمیلی سپی و به‌چکه‌ به‌رازی برژاو به‌ده‌سته‌وه.

زه‌من تیده‌په‌ری و من گه‌وره‌تر ده‌بووم. له‌ هه‌وشه‌ گوله‌ریحانه‌ و گولی هه‌میشه‌ به‌هاریی له‌ ئینجان‌ه‌کاندا ده‌ژاکان. هه‌نوکه‌ پێپلیکه‌یه‌ک به‌پێپلیکانه‌کانی مالی ئامینه‌دا چوو‌بوومه‌ سه‌رێ. گه‌وره‌تر ده‌بووم و ئاره‌زووی دیرینیش له‌ناوه‌وه‌م‌را گه‌وره‌تر ده‌بوو. وه‌ک بلیی ئاره‌زووی نوێ له‌پال ئەوانی پێش‌شودا چ‌رۆ بکه‌ن. ئیدی ئەفسانه‌ی قه‌دیسان رقیان هه‌لده‌ساندم. من باوه‌رم له‌ ده‌ست نه‌دا‌بوو، باوه‌رم هه‌بوو، به‌لام ئەو قه‌دیسانه‌م له‌لا ببوونه‌ خه‌لکانی داماو. ئاخ‌ر ئەوانه‌ هه‌رده‌م له‌به‌رامبه‌ر خودادا سه‌ریان نه‌وی ده‌کرد و به‌لی قوربانیان ده‌گوت. خوینی کریت

(*) مه‌به‌ست له‌ مه‌سیحه‌. و. ع

لەناووه مەرا وەئاگا ببۆوه. بێئەوهی ئەو مانایە لەزەیندا شروۆقه بکەم، بەهەستی شەشەم بۆم ساخ ببۆوه کە ئینسانی واقعیی کەسیکە بتوانی بەرگری بنوین، بتوانیت بەرخۆدان بکا. لەکاتی وەدیھێنانی خواستی گەرەدا نەترسیت لەوهی کە تەنانت بەخوداش بلی (نا).

نەمدەتوانی ئەو خرۆشانە نوێیە بەرستیگ وشە دەربریم، بەلام خو من لەو قووناغە ئیاندا پێویستیم بەوشە نەبوو. بێ کۆمەکی ئەقل یان وشە، تێدەگەیشتم. ئاخر تێگەیشتم کەمە بوو. کاتیک دەمبینی قەدیسان دەستەوئەزۆ لەبەر دەرکی بەهەشتا دانیشتون و زەلیلانە چاوەرپێ کردنەوهی دەرگاکن، ئیدی خەم سەرپای بوونمی داگیردەکرد. ئەو گەرۆ گولانەیان دەھینامەوه یاد کە لەکاتی چوونە نیو باغدا دەمبنین. ئەوانە لەدەرەوهی دەرۆزە ی شار، بەکەپووی شوپ و دەست و پەنجە لەرزۆک و لچ و لیوی کیمایویەو دادەنیشان و لەپی دەستیان بۆ زێیواران پان دەکردهو و داوای سەدەقیان لێ دەکردن. یەک تۆزقال بەزەیم پیاواندا نەدەهاتەوه. بەببینیان بۆژۆ دەبووم. هەمیشە سەرم وەردەچەرخان و بەوپەری خێرای لێیان رەتدەبووم. قەدیسان تا ئەو رادەیه لەزەینی مندالیمدا نزم ببوونەوه. ئاخۆ جگە لەوه چ رێگەیهکی تر بۆ چوونە بەهەشت نەبوو؟ بەپشتکردنە ئەژدیهەا و شازادە خانەکانی ئەفسانەیی دیوودرناجان، لەگەڵ قەدیسانی پرسیارکەردا چووبوومە بیابانی تیبس و ئەلعانیش لێیان هەلەهاتم.

دایکم لەجێژنە گرینگەکاندا شیرینی دروست دەکرد: هەندیک جار کولیچەیی شەکر، هەندیک جاری تر رەحەتەلقوم. لەجەژنی (پاک)یشدا کێکی تاییەت بەو جێژنەیی دروست دەکرد. منیش جوانترین جلکەکانم دەپۆشی و وەکی نیشانەیی خۆشەویستی، شیرینیەکانم بۆ مائی پوور و خالۆکانم دەبردن. ئەوانیش هەر یەک لای خۆیەوه شتیگ پارەیی دەدامی تا گوايه شوکولاتە و وینەچەسپی پێ بکرم. بەلام من رۆژی دواتر خۆم دەگەیاندا کتیبخانە گچکەکی جەنابی (لوکاس). بەو پارەیه نامیلکە چیرۆکی تاییەت بەولاتانی دوور و گەریدە گەرەکانم دەکری. خەیاالی (رۆببیسۆن کرۆزۆ) لە کەللەیی دابووم، ئەو خەیاالە وردە وردە گەلا و پەلکی لێ دەبۆوه.

زۆر سەرم لەو ئەفسانە نوێیە قەدیسان دەرندەدەچوو، بەلام جەوهەری ئەو ئەفسانانە لەقوولایی رۆحدا رۆدەنیشتم. هەنووکە دەریچەیی زەینم کەوتبوو سەرپشت و لیوانلیو لە بورجگەلی سەدەکانی ناوهراست، لە ناوچە نامۆکان، لەو دورگە نەینیا مێزانەیی کە بۆنی شەوهر و دارچینیان لێ دەهات، دەبوو. دێندەکان، بەپەری سوورەوه لەناووه مەرا هەنگاویان دەنا، سەمایان دەکرد، ئاگریان دەکردهو و ئادەمیزادیان دەبرژاند. دورگەکانی دەوروپەریان بۆنی ساوای تازە لەدایکبویان لێ دەهات. ئەو قەدیسە نوێیانە سوالیان نەدەکرد، هەرچیەکیان ویستبا بەزەبری شمشیر بەدەستیان دەھینا. بەخۆم دەگوت: "چ دەبوو بونیادەم بیتوانیبا بەو شیوہیە، بەسواری ئەسپەوه، تەواویک وەک ئەو پیاوہ دلیرانە چووبایەتە بەهەشت! قارەمان و قەدیس پێکەوه: ئادەمیزادی کەمە ئاواھیە!"

مائی بابم لێ دەهاتەوه یەک، هەر وەها میگالۆ کاسترۆیش. عەرد بەدارستانیکی ئیستوایی دەچوو پێ لەمەل و ئاژەلی رەنگاوپرەنگ، پێ لەمیوہی گەییوو، میوہی شیرینی وەک هەنگوین. منیش دەمویست (مەزەندەم وا دەکرد) تەواوی ئەو دارستانە تەیی بکەم تا لەسەر ئەو کیژۆلە رەنگ پەریو و خەمینە بکەمەوه کە لە تەنگژەدا بوو. ئەو کیژۆلەییە کە رۆژیکیان لای قاوہخانەیه کەوه رەت بووم و روخساریم بینی. ناوی (جینیقی) بوو.

قەدیس و قارەمانان لەئەندیشەمدا یەکانگیر دەبوون. ئەوانە لەپیناوی رزگاریی دویا (مەرقدی مۆتەهەر) یاخۆ لەپیناوی رزگارکردنی کیژۆلەیه کدا دەکەوتنە رێ. قەدیس و قارەمان لەگەڵ گەریدە گەرەکانا ئامیتە دەبوون. کەشتییەکانی (کریستۆف کولۆمبس) کە لە بەندەرێکی گچکەیی ئیسپانیاوہ کەوتبوونە رێ، هەمان ئەو کەشتییانە بوون کە پێ لە قەدیسان بوون و لەناووه مەرا بەرەو بیابان دەکەوتنە رێ و هەمان ئەو بایانەش بوون کە چارۆکەکانیانی وەجوولە دەخستن.

دواتر کە (سیرفانتیس)م خویندەوه، پالەوانەکی وی، (دۆنکیشتۆت) لەلام وەک قەدیس و شەھیدیکی گەرە خۆی نوواند کە لەمیانەیی تەنز و خەندەوه رەوانە کرابوو، تا لەودیو شتە رۆژانەییەکانەوه، ئەو شتە جەوهەرییانە وەدۆزیت کە لەودیو شتە بینراوہکانەوه شاردراونەتەوه. کام جەوهەر؟ ئەوکات نەمدەزانی، دواتر

تیگه‌یشتم. تهنه‌ا یه‌ک جه‌وه‌ر هه‌یه و هه‌میشه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه. به‌و جوړه ئاده‌میزاد جگه له‌ئامیته‌کردنی ماده و ته‌سلیمی رۆح به‌مه‌به‌ستیک که مایه‌ی بالابوونی تاک بی، جا با ئه‌و مه‌به‌سته‌ش وه‌م بیت، جگه له‌وه رینگه‌یه‌کی تری نه‌دوژیه‌ته‌وه. کاتیک دل باوه‌ر دینی و خو‌شه‌ویستی ده‌کا، ئیدی چ وه‌میک بوونی نییه. جگه له‌غیره‌ت و پشت به‌خو‌به‌ستن و کاری به‌سه‌مه‌ر، چ شتیکی تر بوونی نییه.

سالان تیده‌په‌رین. هه‌ولم ده‌دا پردیک له‌نهم به‌سه‌ر هه‌راوه‌وریای ئه‌ندیشه‌مدا پایه‌ل که‌م. به‌لام ئه‌و جه‌وه‌ره، جه‌وه‌ریک که له‌کاتی مندالیما تو‌زو‌خو‌لاوی خوی دهنو‌واند، به‌رده‌وام له‌شیوه‌ی دلی حقیقه‌تدا خوی پیشان ده‌دام. ئه‌وه ئه‌رکی ئیمه‌یه که له‌ودیه‌و ئاره‌زووه تاکه که‌سیه‌کانی خو‌مانه‌وه، له‌ودیه‌و عاده‌ته راحت و دلنشینه‌کانه‌وه، بالتر له‌بوونمان، ئامانجیک بۆ خو‌مان ده‌ست‌نیشان که‌ین. به‌که‌م ژماردنی پیکه‌نین، برسیتی، ته‌نانه‌ت مه‌رگ، شه‌وو رۆژ هه‌ولی گه‌یشتنه ئه‌و ئامانجه‌ بدین. گه‌یشتن به‌ئامانج؟ نا... رۆحیک که ریزی خوی بگریت هه‌ر که گه‌یشته ئه‌و ئامانجه‌ی، ئیدی له‌مه‌ودایه‌کی دوورتردا پاید‌گریت. نه‌گه‌یشتن به‌ئامانج، واته‌ رانه‌وه‌ستان له‌هه‌لگزان. تهنه‌ا به‌و شیوه‌یه‌یه که ژیان به‌ره‌سه‌نیتی و یه‌کانگیری ده‌گات.

ئاوها بوون ئه‌و بلی‌سانه‌ی که تیا‌یاند مندالیما ده‌گوزهراند. به‌رزایی و نشیوه‌ زوره‌کانی قه‌دیس و قاره‌مانان له‌لام، له‌ شیوه‌ی ساکارترین و واقیعیترین ره‌وتی ئاده‌میزادا خو‌یان دهنو‌واند. به‌لام ئه‌و بلی‌سانه به‌و بلی‌سه‌ گه‌ورانه‌ی تری ئه‌و زه‌مانی کو‌یلایه‌تییه‌وه که میگالۆ کاسترو و کریتی ده‌سو‌تاند، گری‌ ده‌دران.

له‌و سه‌رده‌می قاره‌مانیه‌ دیرینه‌دا، میگالۆ کاسترو چه‌ند مال و دوکان و ریزه‌ کو‌لانی‌ک نه‌بوو که به‌هیللی که‌ناری کریتا به‌رامبه‌ر زه‌ریایه‌کی تووره‌ دریز بو‌ویته‌وه. خه‌لکه‌که‌ی کو‌مه‌لیک پیاو و ژن و مندالی بی نهم و بی سه‌روبه‌ر نه‌بوون که ته‌واوی خه‌م و ئاره‌زووی خو‌یان بۆ په‌یوه‌ندییه‌ رۆژانه‌یییه‌کانی وه‌ک خواردن و ژن و مندالی ته‌رخان کردی. یاسایه‌کی وشک و نه‌نووسراو هوکمرانی ده‌کردن. که‌سیک نه‌بوو ده‌ستی یاخییبوون دژی یاسا وشکه‌که‌ی ژوو سه‌ری به‌رزکاته‌وه. که‌سیک به‌ژوو سه‌رییه‌وه فه‌رمانی ده‌رده‌کرد. ته‌واوی شار ره‌بیه‌یه‌ک بوو، هه‌ر شارنشینیکیش بۆ

خوی ره‌بیه‌یه‌کی جاویدانه‌ی گه‌مارۆدراو. قاره‌مان و قه‌دیس ئه‌و شارنشینه‌ که‌سیک بوو به‌ناوی قه‌دیس (میناس) که به‌رگریلیکه‌ری میگالۆ کاسترو بوو. ئه‌م قه‌دیسه، به‌سواری ئه‌سپه‌ شیوه، نيزه به‌ده‌ست رووه‌ ئاسمان، به‌دریژی رۆژ بی جووله‌ له‌کلیسا چکو‌له‌که‌یدا - چاو وه‌حشی، هه‌تاو بردوو، ریش کورت و لوول- راده‌وه‌ستا. به‌دریژی رۆژ له‌ژیر باری به‌ردی زیوینی موراز که خه‌لکی میگالۆ کاسترو بۆ شیقای خو‌یان به‌- ده‌ست، پی، چاو و دل - ی ویانه‌وه ده‌کرد، بی جووله‌ ده‌مایه‌وه و وای ده‌رده‌خست له‌ نیگاریکی سه‌رته‌خته زیاتر نییه، به‌لام هه‌ر که شه‌و داده‌هات و مه‌سیحیه‌کان بۆ مالی خو‌ ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌ر که یه‌ک یه‌ک چراکان ده‌کوژانه‌وه، ئیدی به‌ئامانه‌ی ده‌ستی، ئه‌و نیگار و به‌رده‌ مورازانه‌ی لاده‌دا، قامچی له‌ئه‌سپه‌که‌ی ده‌سه‌رواند و بۆ ئیشک‌گرتن و پاراستنی گه‌ره‌که‌ گریکی نشینه‌کان ده‌چوو. ئه‌و ده‌رگایانه‌ی داده‌خستن که مه‌سیحیه‌کان بیریان ده‌چوو دایانخن. فیکه‌ی بۆ کونه‌په‌پوه‌کان ده‌کیشا تا بۆ هیلانه‌کانیان بگه‌رینه‌وه. هه‌رکات گوپی له‌ گورانییه‌ک با، له‌به‌ر ده‌رگاکه راده‌وه‌ستا و به‌خو‌ش‌حالییه‌وه گوپی راده‌دیزا. به‌چریه‌ به‌خوی ده‌گوت: "دیاره مه‌سه‌له‌که ژن هینان و شووکرده، دو‌عای خیرم بۆ ئه‌و زاوا خو‌شبه‌خته، هیوادرم بۆ زیادبوونی ژماره‌ی مه‌سیحیه‌کان مندالی بخه‌نه‌وه." پاش ئه‌وه سه‌ریکی له‌شورا و سه‌نگه‌ره‌کانی میگالۆ کاسترو ده‌دا. له‌گه‌ل قوقه‌ی که‌له‌باب و به‌رله‌وه‌ی گزنگ‌دا، قامچییه‌که‌ی له‌ئه‌سپه‌که‌ی ده‌سه‌رواند و به‌یه‌ک گور ده‌گه‌یشته‌وه کلیسا و ده‌چوو نیو ئه‌یکونه‌که‌ی. جاریکی تر قلا‌فه‌تی بی په‌روایی به‌خو‌وه ده‌گرت‌وه. به‌لام ئاره‌قه له‌ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌چو‌را، ده‌می که‌فی کردبوو. کاتیک به‌ره‌به‌یان (ه‌ارا لامبیس)ی مجیوری کلیسا بۆ سرین و بریقه‌لیته‌نیانی مؤمدانه‌کان ده‌هاته ژووری، ئه‌سپه‌که‌ی قه‌دیس (میناس)ی ده‌بینی شه‌لالی ئاره‌قه‌یه. ئه‌وه نه‌ده‌بووه مایه‌ی سه‌رسورمانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یزانی (هه‌موو خه‌لکی ده‌یانزانی) که قه‌دیس به‌دریژی شه‌و پاسه‌وانی کردوو. هه‌ر کاتیک تورک چه‌قویان تیژ ده‌کرده‌وه و خو‌یان بۆ هی‌رش کردنه سه‌ر مه‌سیحیه‌کان ئاماده‌ ده‌کرد، قه‌دیس میناس جاریکی تر له‌ئه‌یکونه‌که‌ی ده‌هاته ده‌ری تا پاریزگاری له‌ هاوشارییه‌کانی خوی بکات. تورکان ئه‌ویان نه‌ده‌بینی، به‌لکو تهنه‌ا حیل‌ه‌ی ئه‌سپه‌که‌یان ده‌ژنه‌فت. ده‌نگیان

دهناسییه وه. پزیسکی نالی ئه سپه که بیان ده بینی کاتیک بهر بهرده کان ده که وت. ئیدی زنده قچوانه به ره و مال رایان ده کرد و خویمان حه شار دها.

تورکان چه ند سالتیک له وه وه بهر، قه دیس میناسیان به چاوی خویمان بینیبوو. ئه وکات خویمان بۆ قه تلوعامیکی تر ناماده ده کرد. به لام قه دیس میناس به سواری ئه سپه که په وه، به ره و ناوچه تورک نشینه کان غاری دابوو. کاتیک لای کۆلانیکه وه داگه رابوو، حاجی (مسته فا)ی شیتۆکه بینیبوو. حاجی که وت بووه هاوار هاوار: "ئه لالا.. ئه لالا.. قه دیس میناسمان بۆ دابه زیوه!" له و کاته دا تورکه کان له درزی دهرگاوه سهیرتیکی دهر وه بیان کردبوو. هه ر که قه دیسیان به زرتی ئالتوونیی و پیشی خورماییی و لوول و نیزه سووره که په وه بینیبوو، ئه ژنۆیان شکابوو. ئیدی شمشیره کانیان نابۆوه کیلان.

قه دیس میناس بۆ خه لکی میگالۆ کاسترو هه ر به ته نها قه دیس نه بوو، به لکو قاره مانیشیان بوو. به قاره مان میناس بانگیان ده کرد و به نه تینی تهنه گه کانیان بۆ به ره که ت پیدان بۆ لای دهبرد. ته نانه ت بام مۆمی بۆ داده گیرساند. خودا دهیزانی سه باره ت به دوا که وتنی ئازادبوونی کریت، چیی پی ده گوت و چ سه رزه نشتیکی ئاراسته ی ده کرد.

قه دیس میناس قاره مانیی دونیای مه سیحیییه ت بوو. (حه سه ن به گ) دوژمنی خوینه خۆری مه سیحیییه کان، هاوسیی وی بوو. میحرابه که ی (حه سه ن به گ) پالی به پال دیواری کلێساوه بوو. شه ویکیان که سیک به دیواره که پیداه ممالی، به کسه ر دلای خه بهر دها که ئه وه قه دیس میناسه هه ره شه ی لی ده کات، چونکه هه مان ئه و رۆژه حه سه ن به گ به قه سدی کوشتن له مه سیحیییه کی دابوو. هه ر بۆیه قه دیس میناس له وه تووره بووه و ئه لعانییش به دیواره که ی حه سه ن به گیدا ده مالی. حه سه ن به گ مشتی بهرز کردبووه و به دیواره که پیداه مالی بووه. هاواری کردبوو: "هیی هاوسی حه قی خۆته. به لی به ئیمانم حه قی خۆته، به لام ده ست له به دیوار مالین هه لگره. هه ر ساله ی دوو دیزه زهیت بۆ چرای شوکرانه بژیری و بیست پاکه ت مۆمت بۆ دینم تا تووره بیست دامرکیتمه وه. ئاخیر ئیمه هاوسیی یه کترین، وا چاکتره به شه ر نه یهین!" ئیدی له و کاته وه حه سه ن به گی (سه گ!) هه ر ساله ی له رۆژی یازده یه می نۆقه مبه ردا که

تایبه ت بوو به رۆژی قه دیس میناس، خزمه تکاره که ی به دوو دیزه زهیت و بیست پاکه ت مۆمه وه دهنارد. له وساو قه دیس میناس هه رگیز به دیواری مالی حه سه ن به گیدا نه مالیبووه.

بلیسه یه که له کریت هه یه - باشتره به رۆح ناوی به رین - که به هیزتره له مه رگ یان له ژیان. ئه و بلیسه یه شانازییه و سه رسه ختییه و نازایه تی. هاوشانی ئه وانه ش شتیکی تری به یاننه کراو و به دهره له ئیدراک، شتیکی که تۆ له وه ی ئینسانیت، ده تخرۆشینیت و له هه مان کاتیشدا جه سته ت دینتیته هه لله رزین.

که مندال بووم، هه وای کریت، بۆنی هه ناسه ی تورک، بۆنی هه ناسه ی ده عبایه کی درنده ی لی ده هات. شمشیریکی تورکی به ژوور سه رمه وه هه لواسرابوو. سالانیک دواتر، به بینینی (تۆلیدۆ له تۆفان) دا بۆمده رکه وت که له تافی مندالیما چ جوهره هه وایه کم هه لمتزووه و کام فریشته ی له نه یزه ک چوو به ژوور سه ری کریته وه ده سووریته وه.

*

له تافی مندالیما، مانگی (ئاب)م له هه موو مانگه کانی تر خۆشتر ده ویست و هیشتا که ش هه ر وام، بیرمان نه چیت که له م مانگه دا تری و هه نجیر و کاله ک پی ده گن. ئه و مانگه م ناونا بوو ئابی قه دیس. به خۆم ده گوت: "پشت و په نای من لیره یه. رووه و قیبله ی ئه و نویتز داده به ستم. خواست و ئاره زوو که نام به ئابی قه دیس ده لیم، ئه ویش ئه و خواستانه م ده گه یه نیته خودا و خوداش جیبه جییان ده کات." جاریکیان به بۆیه ی ئاوی وینه ییم کیشا. شیوه و قلافه تی باپیره گوندنشینه که می به خۆوه گرت، به هه مان گۆنای گۆشتن و زهرده خه نه ی به رین، به لام پی خاوس، له نیو ته شتیکی گه ورده ا تری ده فلیقاندوه. قاچیم تا ئه ژنۆ به لکو تا ران، به شیله ی تری رهنگان، تاجیکیشم له گه لامیو له سه ری کرد. له گه ل ئه وه شدا، وینه که له شتیکی که م بوو. له چیی؟ که لپی وردبوومه وه، له نیوان گه لامیوه که انه وه دوو قوچم بۆ دروست کرد، چونکه ئه و ده سه سه ره ی که باوه گه وره م سه ری پی ده به ست، دوو گرتی پیوه بوو له قوچ ده چوون، یه کیکیان لای راست و ئه ویتیشیان لای چه پ.

ئه و ساته ی (ئاب)م وینه ده کیشا و شیوه و نیشانه ییم دهنه خشان، متمانه م به و

مانگه له ناوه و همرا تومار ده بوو. هه موو سالیك چاوه پتیم ده كرد تا بیت و له رهنه كانی كریتا تری برنی و تری بقلیقینیته وه و موجیزه ی خوی له گوری نی تری بو شهراب بنوینی. بیرم دی ئه وه نهینیه بی ئەندازه ئازاری دهدام. ئەدی چون تری ده بیته شهراب؟ ئاوا موجیزه یك ته نها له قودرته ی ئابی قه دیس ده وه شیته وه. خۆزگه م ده خواست روژیک به ریکه وت بمتوانیبا ئه وم له و رهنه ی له ده ره وه ی میگالو کاسترو هه مانبوو، بینباو ئه و نهینیه م لی پرسیا!

سه رم له و موجیزه یه ده رنه ده چوو. چوناو چونی به رسيله ده بیته تری و تری ده بیته شهراب، چون خه لکیی شهراب ده خونه وه و سه رخوش ده بن، بوچی؟ بوچی سه رخوش ده بوون؟ ئه و شتانه، نهینیه کی ترسناکیان له لام خولقاندبوو. جاریکیان که له و باره یه وه پرسیارم له بایم کرد، نیوچه وانی گرژ کرد و وه لامی دامه وه: "خه ریکی تشتی خۆتبه!"

هه ر له مانگی ئابدا بوو که تلپه ی تری هه لده خرا تا وشک بیته وه و ببیته میوژ. سالیکیان چوو بوینه رهنه که مان و له کوختی ناو باخه که مابووینه وه. هه وا بوئدار، عه رد ده سووتا و هه روه ها کولله کانی ش ده تگوت له سه ر پشکوی هه لایساو دانیشتون.

روژی پازده ی ئاب بوو، روژی هه لگژانی پاقیزه ی پیروژ. کریکاره کان له پشوو بوون. بایم له ژیر دارزه ی توونیکدا دانیشتبوو سیگاری ده کیشا. هاوسیکانی ش تریان هه لخستبوو، لای بایمه وه دانیشتبووون و سیگاریان ده کیشا. خه مبار دیار بوون. دیقه ته ی په له هه ورکی رهشیان دهدا که له ئاسۆوه دیار و ورده ده هاته پیش. وهک ئه وانی تر، منیش له نزیک بایمه وه دانیشتبوووم و ته ماشای په له هه وره که م ده کرد. خو شیم پیی ده هات. وهک قوماشی مه له ل رهنگیکی خۆله میشی و مه یله و ره شی هه بوو. لیکندا لیکندا گه وره تر و به رده وام روخسار و بیجمی خوی ده گوری. جاریک له مه شکه ی ده مبه ستر او ده چوو، جاریک له داله که ره خوره یه کی ره ش، جاریکی تریش له و فیله ده چوو که له وینه دا بینیبوووم. که پووی به رز و نزم ده کرده وه و هه ولی دهدا عه رد له مس کات. بایه کی گه رم هه لی کرد. گه لای دارزه ی توونه که که وتنه خشوهرۆ. که سیک له هاوسیکان قنجه پی هه ستا و ده ستی به ره و رووی هه وره که

رایه ل کرد. به ورته ورت گوئی: "نه فرهت له شهیتان، پیاو نه بم گه ر ئه و هه وره به سه رماندا نه یکاته ره هیله و زریان!"

پی ره می ردیکی ئیماندار وه لامی دایه وه: "کوره ئاگات له ده مت بیت. چون مه ریه می پاقیزه مۆله تی شتیکی له و جوړه ی پی دهدا، ئاخه ئه مرقو روژی مه ریه می پاقیزه یه!" بایم مره مریکی کرد، به لام چ وشه یه کی له دم نه هاته ده ر. بایم باوه ری به مه ریه می پاقیزه هه بوو، به لام دوودل بوو له وه ی که مه ریه م بتوانیت ده سه لاتنی به سه ر هه وره کاند هه بیت.

له کاتیکدا ئه وان خه ریکی مشتومر بوون، هه ور سه راپای ئاسمانی داپوشی و یه که مین دلۆپه گه رم و درشته کان که وتنه بارین. هه ور له عه رد نزیک بووه، قامچی زه ردی برووسکه له ئاسمانه وه وه شینرا، هاوسیکان هاواریان لی هه ستا: "وه ی پاقیزه ی پیروژ.. هاوار!"

گورج هه ستانه سه ری و به هه موو لایه کدا بلا بوونه وه. به په له رووه و رهنه کانیان، بو ئه و شوینه ی که به ره می سالانه ی میوژیان لی هه لخستبوو، رایان کرد. تاده هات دنیا تاریکتر داده هات، قه لبه زه ی ره ش به هه وردا شو ر ده بووه و ته رزه دای کرد. ئاو دیراوه کانی داپوشی، شه قامه کان ده تگوت جوگه له ن. دهنگی گریان و شیوه ن له رهنه کانه وه به رزبووه. هه ندیک که س جنیویان دهدا، هه ندیکی تر له مه ریه می پاقیزه ده پارانه وه به زه یی به حالیاندا بیته وه و ده خاله تیک بکات. دواچار، هاوار و گریان و شین و فوغان له ویدیو دارزه ی توونه کانه وه به رزبووه.

له خانوو هه کی باخ هاتینه ده ری و له ژیر تاوه ته رزه دا و له کاتیکدا په رو شیه یه کی مه ستانه ی سه یه له خووه ی پیچا بووم، تیم قوچاند. بو یه که مین جار ئه وم له خو مده هه ست پی کرد که له گه ل هاتنی به لا گه وره کاند، ئیدی په رو شیه یه کی به یاننه کرا و نائینسانیی، بوونم له خو ده گری. یه که مجار که ئاگریکم بینی، ئه و کاته ی مالی پوره (کالیوپ) م سووتا، له به رده م بلێسه کانا که وتمه سه ما. باش بوو که سیک ملی گرتم و له ناگره که دووری خستمه وه. کاتیکیش (کراساکیس) ی مامۆستامان مرد، به زحمه ت توانیم جله وی پیکه نینم بگرم. وهک بلێی مامۆستا که م و مالی پورم ئه لقه بووبن له گه ردمندا و ئه لعان ئه و ته وقانه شکابن و ئیدی ده توانم هه ناسه یه کی ئاسووده هه لمژم.

ئاگر و توفان و مردن به لامله وه وهك تارمايي ئازيز خوڤيان دهنواند. ههستم دهكرد بهبنه ماله ي تارمايييه وه پيوهستم. ههستم دهكرد هه موو ئيمه تارمايين و له هه ولى پزگار كردنى عهدداين له شه پرى مال و خه لكه كانى ناويان.

گه يشتمه سه ر جادده. به لام لافاو هه ستابوو، نه متوانى بپه رمه وه. له هه مان شويندا راوه ستام و كه وتمه ته ماشاكردن. ترى نيوه وشكه وه بوو، به رى په نجى يه ك سال، به دم ئاوه وه رووه زه ريا ده رويشت. تا ده هات شيوه و گريان به رزتر ده بووه. ژماره يه ك ژن تا نه ژنۆ له ئاودا، چه مي بوونه وه و له هه ولى گرته وه ي چنگي ك ميوزدا بوون. ژماره يه كى تر له چكيان له سه ر ببووه، له گوئى جادده كه راوه ستابوو و قزى خوڤيان ده رنييه وه.

به په له، وهكى مشكى ته ر، له كاتيكدا كه هه ولم ددا شادوماني خوم وه شارم، بو ماله وه گه رامه وه تا بزائم ئاخو كار دانه وه ي بام چوناو چونييه. بلئى بگرى؟ بلئى جنيو بدا؟ يان كه وتيئه هاوار هاوار؟ ئاخو باران ته واوى تريكه مانى به تالان بردبوو. باوكمم بينى بي جووله له بهر ده رگاي هه وشه راوه ستاوه و سميلى ده جوئ و داكيشم له دوايه وه راوه ستاوه و ده گرى.

هاوارم كرد: "باوكه.. تريكه مان فه وتا!"

وه لامى دامه وه: "بيده نگبه، خو خومان نه فه وتاوين!"

هيچ كاتيك نه وه ساته وه ختمه له ياد ناچيئه وه. پيموايه له قهيرانه كانى ژياندا ده رسيكى گه ورم له وه لويسته وه رگرتبيت. به رده وام بام وه ياد دينمه وه كه ئارام و بي جووله له بهر ده ركى هه وشه راوه ستاوه. بي ئه وه ي جنيو بدات، يان هه ره شه بكات، ياخو بگرى، بي جووله له كار ه سات ده نوڤى و له نيو گشت هاوسيكاندا به ته نها غروورى ئينسانى خو ي پاراستوه.

*

كوشتار

له كرئت په نديكمان هه يه ده لئيت: (كاتيك به دبختى خو ي به ته نيا هات، بلئى با به خير بي!) نه وه پنده راسته. چونكه به دبختى به ده گمه ن به ته نها هه ر خو ي دئ. روژى دواتر ئاسمان سامال بوو. روژى پيشتر ژه ه رى خو ي پزانده و ئه مروش پيده كنى. خاوه ن باغه كان به ره زه كانى خو ياندا ده گه ران. هه موو تريكان فه وتابوون. هيشتا بوئ بوئ تريى غه رقبوو له قور و ليتاودا ده بينرا. ريك لاي نيوه رو، بام به په له له ميگالو كاسترووه گه رايه وه. يه كيك له هاو رپيكانى به ره به يان شتيكى به گو ييدا چريانده و ئه ويش رو يشت. وا بلاويبووه كه مه سيحيه كان له گوند ئاغايه كى به ناويانگيان كوشتوه. توركان له وه تووره ببوون و خوڤيان چه كدار كردبوو. چاوه رپى په لاماريكى تر بووين. تورك رژابوونه ميگالو كاسترو تا له پال ديواره فينيسييه كاندا په ناگه يه ك بو خوڤيان ببينه وه.

من و دايم و خوشكه كه م نه وه دوا بوئه تريانه مان ليده كرده وه كه به ميوه كه وه ما بوون. گه رما تاوى سه ندبوو. هه وا پونگى خوار دبووه. كو توپر ده نكي هاواري بونيادهم و بوڤه بوڤى ولاخ له جادده كه وه گه يشته گويمان. هه شاماتيكي زور به هه را و زه ناوه ره ت ده بوون. ته شت و كتري و ژنانى تورك به سوار كه روه، پياوانى مي زه ر به سه ر له دواوه، ژماره يه كيان پا په تى، هه نديكيان جزمه له پيدا و به نيو قورو ليتاودا هه نكاويان دنا. به بوڤه بوڤى و بي قسه به ره و ميگالو كاسترو ده هاتن.

دايمك له به رخويه وه گوئى: "توركه سه گبا به كان!" واى گوت و باوه شى پيدا كردين و به ره و كوختى ناو باخه كه ي بردين.

به نه ژنويه وه نووسام و پرسيم: "دايه بو و به په له ري ده كهن؟ چييان ده وي؟ بوچى هه لده له رزيت؟"

دايمك ده ستى به قژمدا هينا و وه لامى دامه وه: "كور كه م، هيشتا له كويمانه! به كرئتي له دايبوون شتيكى تر سناكه!"

له درزى په نجه ره كه وه له ده ره وه مان ده نوڤى. هه شاماته كه دوور ده كه وته وه. له وديو دار زه يتوونه كانه وه ديارنه مان. بيده نكيى بالئى به سه ر جادده كه دا كيشتا.

بابم گوتی: "یالا پەلە بکەن. دەبێ بەر لەخۆرتاواو بوون بگەینەووە مאלەو!"
دایکم دەستی گرتین. بابم دەمانچەکە لە ژێر بالشتەکەیدا دەرھێنا. تاقی کردووە.
پێ بوو. لەکاتێکدا کە دەمانچەکە خستە گیرفانی، لەدوای ئێمەووە کەوتە رێ.

خەریک بوو خۆرتاوا دەبوو کە بەدەروازەى شاردا چووینە ژووری. پێدەچوو
تاریکیی لەکۆلانەکاندا بارگەوینەى خستبێ. خەلکیی بەپەلە رایان دەکرد. دەرگاگان
لەودوووە بەقوفلی تەختە کلۆم دەران. دایکان منداڵەکانی خۆیان لەکۆلان بانگ
دەکردنەووە. فاتیمە، ھاوسى تورکەکەمان، ئێمەى بینی و چاکوچۆنیی لەگەڵ
نەکردین.

بابم لەجیگە ھەمیشەییەکەى خۆى، لەسەر قەنەفەکەى بەر پەنجەرەى رووھو
ھەوشەدا دانیشت. دایکم گوێ لە مستی فەرمان و لەبەرەمبەردا راوہستا. دەیزانی
بابم نامادەى فەرماندانە. بابم کیسە تووتنەکەى دەرھێنا، لەسەرخۆ سیغاریکی
پێچایەووە. پاشان سەرى ھەلبێرى و گوتی:

- نابێ هیچ کەسێک پێ لەمال بنیتە دەر!

ئەوجا بەتورپەیی لای بۆ من کردووە و پرسى: "دەترسیت؟"

وہلامیم دایەووە: "نەخێر!"

- ئەدى ئەگەر تورک دەرگاکیان شکاند، ھەر ناترسیت؟ گەر ھاتنە ژووری و
تۆیان کوشت چۆن؟

کە ئەوہم بیست لەرز دایگرتەم. نووکی شمشیرم لەسەر گەردنم ھەست پێ کرد.
دەموست ھاوارکەم: "بەلێ دەترسم!" بەلام لەنیگای بابم سڵەمیمەووە. کوتوپر سینگم
پر لە نازایەتیی بوو. ھەستم دەکرد دلم پر لەغیرەت و پیاوہتیی دەبێ. گوتم: "گەر
بشمکوژن، ھەر ناترسم!"

بابم گوتی: "باشە!" و ئیدی سیغارەکەى پێکرد.

ھاوینی رابردوو کە چوو بوومە گوند تا شاھیدی مردنی باپیرەم بم، لەگەڵ یەکیک
لەخاڵۆکانما لە بیستان نووستم. خەوم لیکەوتبوو کە کوتوپر دەنگی کرتەکرتیکم
بیست. زەندەقم لەو دەنگە چوو. خۆم بەرەو لای خالۆم خزاندا، پرسیم: "ئەو دەنگە
چیە؟ من دەترسم!" خالۆم لەتاو ئەوہى کە خەبەرم کردبوو، توورە بوو. پشستی تى

کردم و گوتی: "کوپرە شاربی بنوو. مەگەر تا ئەلغان دەنگیکى ئاوات نەبیستووە؟ ئەوہ
دەنگی کالەکەکانن کە گەورە دەبن!" ئەو رۆژەش کە بابم ئاوا دیکەتی دەدام، ھەستم
دەکرد دلم گەورە دەبێ و دەنگدانەوہى ئەو گەورەبوونە دەبیەم.

میگالۆکاسترۆ چوار دەروازەى ھەبوو. ھەموو رۆژیک لەکاتی خۆرتاواو بووندا، تورک
ئەو دەروازانەیان دادەخستن و لەگەڵ ھەلھاتنی خۆردا دەیانکردنەووە. بەدریژایی شەو
کەس نەیدەتوانی بیستە ئەمدیو بۆ ناو شار یاخۆ لەشار بچیتەدەر. بەو جۆرە
مەسیحییەکان بەتەلەکەووە دەبوون. مادامەکی دەروازەکان داخراوون، ئیدی تورک
دەیانتوانی شەوانە دەست بەدەنە قەتلوعام، لەبەرئەوہى ھەم ژمارەیان زیاتر بوو، ھەم
بارەگا و ھیزیان ھەبوو. یەکەمین جار بوو کە من شاھیدی قەتلوعام دەبووم. چەند
رۆژی لەوہووبەر، زەینی منداڵیم روخساری راستەقینەى ژيانى لەودوو دەمامکە
جوانەکانی زەریا، دارمیوی پر لەترى و نانی گەنم و زەردەخەنەى دایکیکەووە دەبینی.
بەلێ، روخساری راستەقینەى ژيان: کەللە سەر!

ھەر لەو سەردەمەدا بوو کە تۆویک بەنھینیی لەناخمدای شین بوو. دەبوو ئەو تۆوہ
ماوہیەک دواتر چرۆ بکا و بەرەکەى لەشپۆھى چاوی سێیەمەدا، لەشپۆھى چاوی
ناوہوہمدا دروست بیت: چاویکی رووناک کە شەو و رۆژ کراوہ بى و ترس و خۆف
نەناسی.

من و دایکم و خوشکەکەم لەمالەوہ پالمان داو بوو بەیەکەووە و خۆمان قایم کردبوو.
لەدەرەوہ دەنگی جنیو و ھەپەشەى تورکە شیتەکان، دەنگی شکاندنی دەرگاگان و
قەتلوعامی مەسیحییەکانمان دەژنەفت. دەنگی قروسکەى سەگ و ھاواری
گیانکیشانی برینداران. ھەراوھۆریایەک فەزای گرتبوو کە دەتگوت بومە لەرزە
قەوماوہ. بابم لەمدیو دەرگاکیو بەتفەنگی پرەوہ، نامادەباش لە بۆسەدا بوو. بیرم
دئ بەردیکی شپۆھ لاکیشەیی بەدەستەوہ بوو کە بەردی چەقۆتیزکەرەوہیان
پێدەگوت، چەقۆیەکی درێژی دەسک رەشى پێ تیز دەکردووە. ئیمەش چاوەرێ بووین.
ئاخر بابم گوتبووی: گەر تورک دەرگاکیان شکاند و ھاتنە ژووری، بپارم داوہ
بەرلەوہى بکەونە بەر دەستیان، خۆم بتانکوژم! ئیدی دایکم و من و خوشکەکەشم
قاییل بووین، بۆیە ھەنووکەش چاوەرێ بووین.

لهو دهقیقانه‌دا، ئه‌گه‌ر نادیار دهرکه‌وتبا ئه‌وا و ابرازم رۆحم کامل ده‌بوو. هه‌ستم ده‌کرد له‌ماوه‌ی چه‌ند سه‌عاتیکدا کوتوپر له‌مندالیکه‌وه بوومه‌ته پیاو.

شه‌و به‌و شیوه‌یه ر‌هت بوو. رۆژ بۆوه. هه‌راو هۆریاکه دامرکایه‌وه. سوپای مردن پاشه‌کشیی کرد. به‌وریایی دهرگا‌کانمان کردنه‌وه و سه‌رمان برده‌ده‌ری. هه‌ندئ له ژنه‌ دراوسیکان، به‌دزی و ترس و له‌رزوه‌ په‌نجه‌ره‌ی ماله‌کانیان کردبوونه‌وه و دیقه‌تی کۆلانیان ده‌دا. هه‌ر له‌و کاته‌دا کولیچه‌ فرۆشه‌ تورکه‌که، که کۆسه و ده‌نگیکی زیکنی هه‌بوو، وه‌دیارکه‌وت. به‌گۆرانیی چرینه‌وه جاری بۆ فرۆشتنی ئه‌و سینییه‌ کولیچه‌ی دارچین و په‌لکه‌ خه‌شخاشانه‌ ده‌دا، که نابوویه سه‌ر سه‌ری. چ که‌یفیکی هه‌بوو! وا پیده‌چوو هه‌موو شتی‌ک سه‌رله‌نوئ له‌ دایک بووبیته‌وه. ده‌تگوت یه‌که‌مجاره ئاسمان و هه‌ور و سینییه‌کی پر له‌کولیچه‌ی بۆندار ده‌بینین. دایکم کولیچه‌یه‌کی بۆ کریم و ئیدی به‌ویه‌ری خرۆشه‌وه که‌وتمه‌ خواردنی.

پرسیم: "دایکه‌ قه‌تلوعام ته‌واو؟"

به‌ترسه‌وه وه‌لامی دامه‌وه: "کورده‌که‌م و سه‌به، ناوی قه‌تلوعام مه‌هینه. ئاخ‌ر رهنه‌گه‌ گویی له‌ ده‌نگت بۆ و هه‌مدیس بگه‌ریته‌وه!"

ئه‌لعان که‌ وشه‌ی (قه‌تلوعام) له‌سه‌ر کاغه‌ز ده‌نووسم، مووی سه‌رم راست ده‌بیته‌وه. کاتیک منداڵ بووم، ئه‌و وشه‌یه ته‌نها پینج پیت له‌پیته‌کانی ئه‌لف و بۆ نه‌بوو، به‌لکو هه‌را و زه‌نایه‌کی گه‌وره‌ بوو. پاگه‌لیک بوو که‌ دهرگا‌کانیان به‌له‌قه‌ ده‌شکاندن، رۆخسارگه‌لیکی تۆقینه‌ر بوون که‌ چه‌قۆیه‌ک له‌نیوان ددانه‌کانیا بوو، قیژه‌ و زیریکه‌ی ژنانی دهرودراوسۆ بوون، پیاوانیک بوون که‌ له‌مدیو دهرگاوه‌ خۆیان ده‌نایه‌وه و فیشه‌کیان داده‌گرته‌وه. بۆ ئیمه‌ که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا منداڵ بووین و له‌کریت ده‌ژیاين، وشه‌گه‌لی تریش هه‌بوون که‌ فرمی‌سک و خوی‌نیان لۆ ده‌چۆرا: وشه‌گه‌لیک که‌ ببوونه‌ هۆی له‌سیداره‌دانی خه‌لکی. ئه‌وانه‌ش وشه‌گه‌لی: ئازادیی، قه‌دیس میناس، مه‌سیح و شۆرش بوون.

نووسه‌ر، قه‌ده‌ریکی زالمانه‌ و تالی هه‌یه، چونکه‌ ماهیه‌تی کاره‌که‌ی وشه‌ی پۆ به‌کاردینی تا کولی ناخی بۆ بیده‌نگی پۆ بگۆری. هه‌ر وشه‌یه‌ک بۆ خۆی سه‌ده‌فیتی رهنه‌ و هیزیکی گه‌وره‌ و ته‌قینه‌وه‌یی له‌خۆیدا هه‌شارداوه. بۆ هه‌لگۆزانی مانا‌که‌ی،

ده‌بۆ رینگه‌ بده‌یت له‌ناخترا وه‌ک بۆمبیک بته‌قیته‌وه. به‌و جۆره‌ ئه‌و رۆحه‌ ئازاد ده‌که‌یت که‌ زیندانی کراوه.

جاریکیان حاخامیک هه‌بوو که‌ هه‌میشه‌ به‌ر له‌چوون بۆ کلێسا بۆ نوێژ، وه‌سیتی ده‌کرد و به‌چاوانی پر له‌ فرمی‌سکه‌وه خودا‌حافیزی له‌ ژن و منداڵه‌کانی ده‌کرد. ئاخ‌ر ئه‌و دلنیا نه‌بوو له‌وه‌ی که‌ ئاخۆ دوا‌ی نوێژ ده‌مری، یاخۆ به‌زیندووویی ده‌مینی. ده‌یگوت: "کاتیک وشه‌یه‌کی وه‌ک وشه‌ی خودا ده‌هینمه‌ سه‌ر زوبان، ئه‌و وشه‌یه‌ دل‌م هه‌پروون به‌هه‌پروون ده‌کات، زهنده‌قم ده‌چی و ئیدی نازانم ئاخۆ ده‌توانم وشه‌کانی دواتر (روحم پۆ بکه‌) بلیم یان نا!"

چ ده‌بوو گه‌ر که‌سیک توانی‌بای شیعریکی به‌و جۆره‌ بخویندبايه‌وه، یان وشه‌ی (قه‌تلوعام)ی نوتق کردبا، یاخۆ نامه‌ی ئه‌و ژنه‌ی خویندبايه‌وه که‌ خۆشی ده‌وی، یان به‌و جۆره‌ ئه‌م راپۆرتی خویندبايه‌وه که‌ شه‌رحی حالی ئینسانیکه‌ که‌ زۆر له‌ژیا‌نیدا جه‌نگی و شتیکی که‌می ده‌ستکه‌وت.

*

رۆژی دواتر، سوپای سالحان، بایم ده‌ستی گرتم و گوتی:

– وه‌ره!

دایکم به‌ترسه‌وه گوتی: "ئه‌ری ئه‌و تۆلفه‌ بۆ کوئ ده‌به‌یت؟ ته‌نانه‌ت مه‌سیحییه‌ک له‌مال نه‌هاتۆته‌ ده‌ری!"

بایم دووباره‌ی کرده‌وه: "وه‌ره!" وای گوت و ئیدی دهرگا‌که‌ی کرده‌وه و چووینه‌ ده‌ری.

لیم پرسى: "بۆ کوئ ده‌چین؟" وام گوت و ده‌ستم له‌نیو ده‌ستی زلی پیاوانه‌یدا ده‌له‌رزایی.

ته‌ماشایه‌کی خواروو ژووری کۆلانم کرد. جگه‌ له‌ دوو ژنی تورک که‌ له‌ سووچی کۆلان و له‌به‌ر به‌لوعه‌دا خه‌ریکی شت شتن بوون، که‌سی تر به‌ده‌ره‌وه نه‌بوو. رهنگی ئاوه‌که‌ سوور بوو.

– ده‌ترسیت؟

– به‌لئ؟

- قەيدى ناکا، رادىيىت!

لە سووچى كۆلەنەكەۋە داگەراين و بەرەۋ دەروازەى بەندەر كەوتىنە رى. لاي دەرگاي مالىكەۋە رەت بووين كە هېشتا دوكلە لى ھەلدەسا. لاي مالى زۆرەۋە رەت بووين كە دەرگاكانيان شكاو و هېشتا خوينەكەى سەريان وشك نەببۆۋە. گەيشتىنە گۆرەپانى شار كە ئەستىركىكى پەيكەرى شىر و دارچنارىكى بەتەمەنىش لەگوئى ئەستىركەكەدا بوو. بابم لەۋيدا راۋەستا.

بەدەم ئامازەكردەۋە گوئى: "بۆرە!"

سەيرى دارچنارەكەم كرد و لە ھەيوەتا قىژەيەكم لى ھەستا. سى كەس لە پال يەكدا لەسەدارە دراۋوون. پايان پەتتى و جلكى نووستىيان لەبەرداۋو. زوبانىان بەرەنگىكى سەۋزى تۆخ لەدەميانەۋە ھاتبۆۋە دەرى. ئەو ديمەنە زياد لە وزەى من بوو. سەرم ۋەرچەرخان و بەئەژنۆى بابمەۋە نووسام. بەلام ئەو بەدەست سەرى گرتم و بەرەۋ ئاراستەى دارچنارەكە ۋەرى چەرخاند.

ھەمدىس ئەمرى پى كەردمەۋە: "بۆرە!"

پانتايى چاوانم پر لە خەلكانى لەسەدارەدراۋ بوو.

- ئومىدەۋارم بەدرىژايى تەمەنت، ديمەنى ئەم لەسەدارەدراۋانە لە پىش چاوانت نەسپدريتەۋە!

- كى ئەۋانەى كوشتوون؟

- ئازادى، خودا لىمانى پىرۆزكات!

من لەۋ قسەيە ھالى نەبووم. بەچاۋانكى دەرىقويۋەۋە لەۋ سى جەنازەيە ۋرد دەبوومەۋە كە بەئەسپايى لەنيوان گەلا زەردەكانى دارچنارەكەۋە دەلەرىنەۋە.

بابم چاۋى بەملاۋادا گىرا و گوئى ھەلخست، كۆلەنەكان چۆل بوون. رووى تى كردم و گوئى: "دەتوانىت دەستيان تىۋە بەدەيت؟"

بەترسەۋە ۋەلامىم داۋەۋە: "نا!"

- چۆن؟ دەتوانىت... ۋەرە!

نزىك بووينەۋە. بابم بەپەلە خاچى كىشا، فەرمانى دا:

- دەى دەست لە پايانەۋە بە!

دەستى گرتم. پىستى سارد و ھىشكى جەنازەكانم لەسەر پەنجەكانم ھەست پىكرد. ھىشتا شەۋنمىان لەسەر بوو.

بابم فەرمانى داۋەۋە: "ماچيان كە. رىۋرەسمى دۆعاكردن بەجى بىنە!"

كاتىك سەرنجى دا دەمەۋى پرۆم، ژىربالى گرتم. بەرزى كەردمەۋە. سەرى چەماندەۋە و لىۋمى بەپايانەۋە نووساند. پاشان داىگرتەم سەر ەردەكە. لەشم لەسەر پام قورس بوو. بابم دانەۋى و تەماشاي كردم. گوئى: "ئەمە بۆ ئەۋە بوو تا لەسەر مەرگ رابىيىت!"

ئەمجارەيش دەستى گرتم و بۆ مالىۋە گەراينەۋە. داىكم بەنىگەرانىيەۋە لەۋديو دەرگاۋە چاۋەرپى دەكرد. بەدەم باۋەش پىداكردن و ماچكردنمەۋە گوئى: "توخودا ئەو تولىفەت بۆ كوئى برد؟"

بابم ۋەلامى داۋەۋە: "چووين بۆ دۆعا كردن!" ۋاى گوت و سەرنجىكى پر لە متمانەى لى دام.

*

بۆ ماۋەى سى رۆژ دەروازەكان بەداخراۋى مانەۋە و لەرۆژى چوارەمدا كرانەۋە. بەلام تورك بەكۆلەنەكاندا دەگەران، چاخانەكانيان تەھەرىپى دەكرد، لە مزگەوتەكان كۆدەبوونەۋە. ھىشتا كەفوكولى دەروونيان نەنىشتبۆۋە. چاۋانىان پر لەقەتلوعام بوو. كرىت بەلىۋارى تەقىنەۋەۋە بوو، تەنھا پرىشكىكى گەرەك بوو. ئەۋ مەسىحىيانەى مندالىان ھەبوون، سواری بەلەم و كەشتى ھەلمىى بوون و بەرەۋ گرىكستانى ئازاد رۆيشتن. بەلام ئەۋانەى مندالىان نەبوون، مىگالۆ كاسترويان جى ھىشت و دايانە شاخ.

ئىمە لەۋ كەسانە بووين كە بەنىازى سەفەر بۆ بەندەر چووين. بابم لە پىشەۋە دەپرۆيشت و من لەدواۋە و داىكم و خوشكەكەشم لەدواى بابمەۋە.

بابم بەمنى گوتتو: "ئىمەى پىۋان دەبى ئاگادارى ژنان بىن - من ھىشتا تەمەنم نەگەيىبوۋە ھەشت سالان - من لە پىشەۋە دەپرۆم و تۆ لە دواۋە بە، زۆر وريابە!"

لاى مالى سووتاۋى ھاۋسىكانمانەۋە رەت بووين. ھىشتا ژمارەيەك لە جەنازەكان لانەبرا بوون. لاشەكان بۆنيان كەردبوو. بابم لەبەر دەرگاۋەكدا دانەۋىيەۋە و بەردىكى

به خوین سووری هه لگرته وه. به ده ده که ی دامی و گوتی:

- ئەمه بۆ تۆ، هه لگرته!

سه ره نجام په يم به په وتاری توند و هیشکی بام ده برد. وی شیوازی (پیداگوژی نوی) ی پیرو نه ده کرد. ئەو پیرو و کاری شیوازیکی دیرین و بیرو حمانه بوو. پیرو و کاری شیوازیکی که دهیتوانی پارێزگاری له نه ژاد بکات. گورگ یه که مین به چکه ی خوی فییری راوو کوشتن دهکات. فییری دهکات چوناو چوینی به فییل یان ئازایه تی، خوی له ته له پژگار بکات. هه وه سه له و سه سه ختیم که هه میسه له هه لومه رچی خه ته رناکدا پشتوپه نام بوون، به قه رزارباری (پیداگوژی) یه زبر و وشکه که ی بامیان ده زانم. هه روه ها ئەو ئەندیشه دهسته مونه بووانه ی که هه ر ئەلعان له کوتایی عومرمددا حوکمرانیم ده که ن و ئاماده ی قه بوو لکردنی ته سه للای من له خودا یاخو شهیتان نین، قه رزارباری ئەو په وتاره وشک و زبره ی باوکمن.

*

به ره له وه ی مال جیبیلین، بام پی گوتم: "وا باشته ره بچینه ژووره که ی تۆ و بریار به دین بۆ کوئی برۆین!"

له ناوه راستی ژووره که دا راوه ستاو ئامازه ی بۆ نه خشه ی گریکستان کرد که به دیواره که وه هه لواسرابوو.

- پیرایۆس یان ئەسینام ناوی، هه مووان له وی کۆده بنه وه. دواتریش ده که ونه هاوارهاوار که شتیکی شک نابهن بیخۆن و ئینجا ده که ونه دهستی سوال پانکردنه وه. ئەو چۆره کارانه په ست و توورم ده که ن. دوورگه یه که هه لگرتیه.

- هه ر کامیک خۆم به وی؟

- به لی، هه ر کامیک خۆت به وتیت.

له سه ر کورسییه که هه ستام و له ته وای دوورگه کانی (ئیجه) - خالچینی سه وز له زه ریای شیندا _ وردبوومه وه. پاشان له (سانتۆرینی) یه وه دهستم پیکرد و په نجه م به (میلۆس) و (سیپینۆس) و (میکۆنۆس) و (پارۆس) دا گتیرا و له سه ر (ناکسۆس) رام گرت.

گوتم: "ناکسۆس!"

شیوه و ناوه که يم پی خوش بوو. له و ساته دا چۆن ده متوانی پیشبینی ئەوه بکه م که ئەو هه لگرتنه ریکه وت و خه ته رناکه چ کاریگه ریه که له سه ر ته وای ژیانم جی دیلی.

له کاتیکدا که ته ماشای بام ده کرد، هه مدیس گوتم: "ناکسۆس!"

وه لامی دامه وه: "زۆر باشه، ده چین بۆ ناکسۆس."

*

ناکسۆس

ئەم دوورگه یه خودان رووناکیی و ئارامیه کی گه وره بوو. له هه موو لایه ک کاله ک و هه لئووزه و هه نجیر هه لدرابوونه وه. زه ریایه کی ئارام ده وری دابوو. له خه لکی ئەو دوورگه یه م ده نۆری، روخساریان میهره بان و هه رگیز له هه ژمه ت تورک یان بوومه له رزه رانه چله کی بوون و رووبه رووی مه ترسی نه ببوونه وه. لیره ئازادیی، په رۆشبوونی بۆ ئازادیی ره واندبووه. ژیان وه کی گه لای ناو ئاویکی بی لرفه، گه رچی ناو به ناو ده خرۆشا به لام هه رگیز لافاویکی لی نه ده که وته وه، په ت ده بوو. کاتیک له و ناوه دا پیاسه م ده کرد، یه که مین دیارییه که که سه رنجی راکیشام، ئاسایش بوو: ئاسایش و چه ند رۆژیک دواتریش بیزارایی. به پیاویک ئاشنا ببوین که ناوی (لازارۆس) بوو. ئەو پیاو ه ناکسۆسییه ده وله مه ندیکی خه لکی (ئینگاریس) بوو، ئەوی سه عاتیک له شه ره وه دوور بوو. لازارۆس باخیکی گه وره ی هه بوو. ئیمه ی بۆ ئەوی ده عوات کرد و دوو هه فته یه ک لای ماینه وه. چ فه ره حییه ک و چ جوانیه ک و چ دره ختگه لیکی به ردار! کریت له لامان بووه ئەفسانه ی دیو درنجان. هه وری هه ره شه که ره له و دووره وه چ خه ته ری بۆ سه ر ئیمه نه بوو. نه له خوینریتی هه واییک هه بوو، نه له جه نگی بۆ ئازادیی. ئەوانه هه مووی ره و ببوونه وه و له نیعمه ته کانی ناکسۆسدا بزر ببوون.

ژماره یه ک کتیبم له گه نجینه ی خانوی باخه که دا دۆزینه وه. رۆژگار په ره کانی زه رد هه لگه راندبوون. کتیبه کانه م هه لگرتن و رۆژانه له ژیر دار زهیتوونیکدا داده نیشتم و به په رۆشه وه ده که وتمه هه لدانه وه ی په ره کانیان. له وینه ی کۆن و بی رهنگی قاره مانان و خانمان، له ئاژه لانی درنده و مۆزی کیوی ورد ده بوومه وه. له کتیبیکی تردا وینه ی

زهریای شهخته بهند و کهشتیی له ناو سههۆلدا گیرخواردوو، وینه‌ی بیچوو ورج که وهک تۆپه‌له لۆکه له‌سه‌ر رووی به‌فر تلیان دهدا. له کتییکی تردا وینه‌ی شاری دوور به‌گۆلخه‌نی به‌رز، به‌کرێکاران و ئاگری گه‌وره‌وه.

زه‌ینم ده‌کشا و دونیاش له‌گه‌لیدا به‌رفه‌راوان ده‌بوو. خه‌یال‌م پر ده‌بوو له‌ دره‌ختی گه‌وره، له‌ گیانه‌وه‌ری سه‌یر، له‌ خه‌لکانی ره‌ش و زه‌رد. له‌ یه‌که‌یک له‌و کتیبانه‌دا ئه‌م وشانه‌م هاتنه‌ به‌رچاو: چه‌ند به‌خته‌وه‌ره ئه‌و که‌سه‌ی که زۆرت‌ترین زه‌ریاو کیشوه‌ره‌کان ببینی! له‌ کتییکی تردا ئه‌م رسته‌یه سه‌رنجی راکیشام: گوێره‌که بۆ رۆژیک باشته‌ره له‌ گا بۆ سالیکی! باش له‌و رسته‌یه‌ی حالێ نه‌ده‌بووم، به‌لام ده‌مزانی نامه‌وی ببه‌م گا. به‌داخستنی کتیب و سه‌یرکردنی داره‌به‌هی و داره‌ه‌لووژه‌ی گه‌ییو و ئاودار، هه‌وای گه‌رم و بۆنخۆشم هه‌لده‌مژت. می‌روویه‌ک بووم که هیشتا باله‌کانی ته‌واو کامل نه‌بوون و پا گچکه‌کانی به‌عه‌ردا دهدا تا به‌لکو بال بگرێ و بفرێ، گه‌رچی ده‌شترسی له‌وه‌ی ئاخۆ سه‌رده‌که‌وی یان ده‌به‌زێ؟ ئه‌مه‌ بوو وای لێ ده‌کرد که خوو به‌که‌مه‌کتیکی تر له‌ ئارامیه‌وه بگرێ.

من خووم به‌و ئارامیه‌وه گرت. بێ ئه‌وه‌ی چ زانیاریه‌که‌م هه‌بێ، به‌نه‌ینیی خۆم بۆ رۆژیک ئاماده‌ ده‌کرد که باله‌کانم ئاماده‌ی فرین ده‌بن و ئیتر بۆ خۆم ده‌رۆم.

به‌لام خوشکه‌زایه‌کی لازارۆس، که کیژیکی کورانیی دوانزه‌ سالان و ناوی (ستیلا) بوو، به‌دارزه‌یتوونه‌که‌ی ئه‌ولامه‌وه جۆلانه‌ی ده‌کرد و گۆرانیی ده‌چرپی. له‌کاتی جۆلانه‌کردندا داوینی کراسه‌که‌ی هه‌لده‌درایه‌وه و پێوپوزه‌ خپ و وه‌ک به‌فر سپیه‌که‌ی له‌به‌ر رۆشنایی هه‌تاودا ده‌بریسکایه‌وه. هه‌وسه‌له‌ی بیستنی گۆرانییه‌که‌ی، یاخۆ بینیی پێوپوزیم نه‌بوو. رۆژیکیان به‌تووره‌یی کتیبه‌کانم کیشا به‌عه‌ردا. ئه‌ویش به‌ده‌م بنیشت جوینه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم و ده‌یدایه‌ قاقای پیکه‌نین. زۆرت‌ترین کات به‌گۆرانییه‌ سه‌ره‌زنشت ئامیزه‌کانی گالته‌ی پێ ده‌کردم. له‌وه‌موو گۆرانییه‌ی ستیلا ته‌نها یه‌کتیکیانم بیرماوه که ده‌لێ:

ئهو چاوه ره‌شانه داگره که ته‌ماشای منیان پێ ده‌که‌ی
زێر و زیوه‌که‌م دایانگره، وا خه‌ریکه ئاگرم تیبه‌رده‌دن

هه‌ستامه سه‌رپێ و هاوارم کرد: "ستیلا، یا تۆ برۆ یان من ده‌رۆم!"

له‌ جۆلانه‌که دابه‌زیی و ئیتر بێ ئه‌وه‌ی پێ بکه‌نی، وه‌لامی دامه‌وه:

- "وه‌ره با هه‌ردووکه‌مان برۆین!" پاشان ده‌نگی نزم کرده‌وه و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "رۆله، باش‌تره‌ پیکه‌وه برۆین. چونکه رۆژی دووشه‌ممه له‌ قوتابخانه‌یه‌کی کاسۆلیکه‌کاندا زیندانیی ده‌کریت. گویم لێ بوو باوکت له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی بۆ خالۆم ده‌کرد!"

له‌ناو قه‌لاکه‌ی ناکسۆسدا، که داگیرکه‌ره فه‌ره‌نگیه‌کان له‌دێرزهمانه‌وه تیایدا نیشته‌جێ ببوون، قوتابخانه‌یه‌کی به‌نیویانگی فه‌ره‌نسایی هه‌بوو که قه‌شه‌ی کاسۆلیک مه‌زه‌ب به‌رپه‌ویان ده‌برد. من و با‌م رۆژیکیان بۆ ئه‌وی چوو بووین. با‌م قه‌یریک دیقه‌تی دا و ئه‌وجا سه‌ریکی له‌قاند و گوتی:

- ئیره بۆ فی‌ریبون به‌هه‌رحال، به‌لام مامۆستا‌کانی قه‌شه‌ی کاسۆلیکن، نه‌فره‌تیان لێ بێ. ده‌شی بته‌که‌نه کاسۆلیک!

گه‌رچی دووباره‌ ناوی ئه‌و قوتابخانه‌یه‌ی به‌زاردا نه‌هاته‌وه، به‌لام ده‌مزانی که خه‌یالێکی له‌و جۆره‌ گینگلی پێ دهدا و نازانی چ بریارێک بدا. شه‌وی هه‌مان ئه‌و رۆژه‌ی که ستیلا له‌وباره‌یه‌وه قسانی بۆ کردبووم، داوی شیو با‌م له‌گه‌ل خۆیدا بۆ پیاسه‌ به‌ره‌و باغه‌که‌ی بردم. مانگ تریفه‌ی دهدا، هه‌موو شتی‌ک ئارام و بۆنیکی خۆشی لێ ده‌هات.

باوکم ماوه‌یه‌ک زاری هه‌لنه‌هینایه‌وه. که کاتی گه‌رانه‌وه‌هات، راوه‌ستا و گوتی: "له‌ کریت شۆرش هه‌لایساوه‌ته‌وه و ئیدی من بۆ ئه‌وی ده‌گه‌ریمه‌وه. ره‌وای حه‌ق نییه‌ برا مه‌سیحیه‌کانم له‌وی بجه‌نگن و منیش ئیره له‌باغه‌کاندا پیاسه‌ بکه‌م. هه‌موو شه‌ویک خه‌و به‌باپیره‌ته‌وه ده‌بینم و له‌وباره‌یه‌وه گله‌ییم لێ ده‌کات. ده‌بێ برۆم. تۆیش نابێ هه‌ل له‌ده‌ست بده‌یت. ده‌مه‌وی بۆ خۆت ببیته‌ پیاو!"

هه‌مدیس بیده‌نگ بووه، چه‌ند هه‌نگاوێکی نا و جارێکی تر راوه‌ستا.

- تیده‌گه‌یت؟ پیاو واته‌ به‌که‌لکی ولات هاتن. حه‌یفیک که ناوکیان بۆ ده‌رسووه‌ور بریویت نه‌ک بۆ چه‌ک هه‌لگرتن. داخه‌که‌م تازه‌ چ شتی‌ک ناکرێ. ئیتر رینگه‌ی تۆ ئه‌وه‌یه، ئه‌و رینگه‌یه بگه‌به‌ر. تیده‌گه‌یت؟ ده‌رس بخوینه‌ تا له‌ رپی وه‌ده‌سه‌هینانی نازادیدا یارمه‌تی کریت بده‌یت. ده‌بێ ئامانجی تۆ ئه‌وه‌ بێ. ئه‌گه‌رنا ئه‌وا خویندن و

خویندهواریی بهجهههنهم. من نامهوی ببیته ماموستا و قهشه و سولهیمانی حکیم، تیدهگهیت؟ من بریاری خۆم داوه، ئەلعان تۆیش بریاری خۆت بده! گەر له زیی قهلهم یان تفهنگهوه نهتوانیت یارمهتی کریت بدهیت، ئەوا وا باشتهر بۆ خۆت پراکشیت و بمیریت!

گوتم: "ئاخر من له قهشهی کاسۆلیک دترسم!"

– ههروهها منیش لییان دترسم. پیاوی حیسابی دترسی، بهلام بهسه ترسهکهیدا زال دهبی. من متمانهم پیتته.

ساتیک بیرى کردهوه و ئەوجا ئاوها قسهکانی راست کردنهوه:

– نا، متمانهم بهتۆ نییه، بهلکو متمانهم بهو خوینه ههیه که لهدهمارهکانتا دیت و دهچی. متمانهم بهخوینی کریتی ههیه. یاللا دهی خاچ بکیشه، مشت بینهوه یهک و بهئومیدی خودا رۆژی دووشههمه دهچین ناوנוوست دهکهین.

ئەو رۆژهی من و باجم بهو تهپۆلکهیهدا سههر دهکهوتین که لهبهردهم قهلاکهدا بوو، باران دهباری: نمه بارانیکی پهراگهندهی پاییزی ریگاکانی تاریک دهکرد. زهریا لهدوامانهوه ههناسهی ههلهکیشا. شنهیهکی فینک گهلاى درهختهکانی شهن دهکرد. گهلاکان یهکه یهکه، بهرهنگی زهرد و خۆلهمیشیی دهڕژانه سههر عهرد و بهرزایییه نمناکهکانیان ئارایشت دهکرد. بایهکی توند که ههلبهت لهوسهروهه ههلی کردبوو، ههوری دهپهواندهوه. سههرم ههلبیری و سههرنجیکی قوولم له هههر دا. هههر رای دهکرد، یهکی دهگرتهوه، جوئی دهپۆوه و ههندیکیان دامینی خۆیان نزم دهکردهوه و ههولیان دها بهر عهرد بکهون.

لهتافی مندالیمهوه بهدوا، ههزم دهکرد له ههوشه لهسههر پشت پال کهوم و له هههر بنۆرم. زۆربهی کات مهلیک، ریشۆلهیهک، پههرسهیلکهیهک یاخۆ کۆتریک دهفری و بهتهرزیک لهگهلهیدا یهکانگیر دهبووم که گهرمای سینگی لهسههر لهپی دهستم ههست پی دهکرد. خاتوو (پنلوپ)ی هاوسیمان رۆژیک بهدایکمی گوتبوو: "مارگی، مهزنهده دهکهم کوپهکهت بونیادهمیکی خهیاڵ پلاو یاخۆ فالچی لی دهچئی. هههمیشه تهماشای هههر دهکات."

دایکم وهلامی دابۆوه: "پنلوپ خهفهت مهخۆ، شهقی زهمانه ناچاری دهکات که

سهرنجی بۆ خوارهوه نهوی کات!"

بهلام هیشتا ئەو رۆژانه نههاتبوون. ئەو رۆژهی بهرهو قهلاکه سهردهکهوتم، هیشتا ههر هههرم ستایش دهکرد. هیشتا زهمانه شهقی خۆی نهوهشاندبوو. جار ناچار ههلهنگوام و پام دهخزا. باجم شانی دهگرتم و دهیگوت:

– هههر لهبیرکه. تهماشای بهردهکانی بهر پیت بکه تا نهکهویت و ههلهدیتریت!

کیژۆلهیهکی جحیل و مهلول لهخانویهکی نیوه ویران دههاته دهری. ئەویش له ئاسمانی دنۆری. کیژۆلهکه خهمین و لاواز بوو، لهپوخساریدا نیشانهی وبقار و خانهدانیی دیار بوو. شالیکی شیری لهخۆوه پچاو و ههلهلههرزی. دواتر زانیم ئەو کیژۆلهیه سههر بهیهکیک لهبنهماله بهنیویانگه کاسۆلیکهکان بوو. ئەندامانی ئەو خیزانه کۆنت و ژنه کۆنت بوون و چهند سهدهیهک لهوهوبهرا ناکسۆسیان داگیرکردبوو، ئیدی ئەو قهلایهیان بۆ نیشتهجیبوونی خۆیان رۆنابوو. قهلاکه کهوتبووه بهرزترین جیگای شار و لهویوه دهیانتوانی رهشه خهلهک ههترتهدۆکسیهکه کۆنترۆل بکهن و لهبهندهروهه تا عهرده تهختانییهکانی پشتهوه، له رهنج و ههلهپرووکان و بیگاریی پیکردنیان بنۆرن. بهلام ئەلعان ئیدی کهوتبوونه سههر بهرهی خالی و لهمهزلهتدا دهژیان. کۆشکهکانیان داروخوا و نهوه بهئسل و فهسلهکانیان برسی و پهنگیان پهری بوو. کیژانی ئەو بنهمالهیه بهدلی خۆیان میردیکیان نهبینیبۆوه، لهبهرهئوهی پیاوانی هاوسینفی ئەو کیژانه پیاوتییان لهدهست دابوو. ئەو پیاوانه یان ئارهزوی ژن هینانیان نهبوو، یاخۆ دهرهقهتی ژنی ژن و مندال خستنهوه نهدههاتن. له لایهکی تر ئەو خانمه شکۆدارانه پییان شوورهیی بوو شوو بهههترتهدۆکسیکی ههژار بکهن. ئەوانه له کهری خۆبهشتزانیی و شکۆی خۆیان نهدههاتنه خوارهوه. ئاخر تهنها خۆبهشتزانیی و شانازیان شک دهبرد. کیژۆلهکه بۆ ساتیک له ئاسمانی نۆری، سههریکی بادا و ههمدیس خۆی بهژووردا کردهوه.

موو بهموو تهواوی رووداوهکانی ئەو رۆژه، ئەو رۆژهی که بهقهلاکهدا سهردهکهوتم تا له قوتابخانهی کاسۆلیکهکان خۆم ناوونوس بکهم، وهیاد دینمهوه. هیشتا دهتوانم پشیلهیهک ببینم که لهسههر سهکۆیهک له بهر باراندا کرووشکی کردبوو. سهگیکی سپی بهپهلهی نارنجییهوه. کیژۆلهیهکی پا خاوس مهقهلییهکی پر لهپشکۆی سووری

به دهستهوه و پرای دهکرد. روخساری به بلایسهی ناگرهکه هه لایسابوو.

بام گوتی: "وا گه یشتین! ئیدی دهستی برد و له ئەلقهی دهرا گه وره کهی دا.

له ژبانی فیکریمدا، ئەوه یه کهمین و رهنگه گرینگترین راجله کین بی. دهرا گایه کی ئەفسووناوی له زهینمدا کهوته سه رپشت و به رهو دونیا یه کی سه رسوپهین رانوماپی کردم. تا ئەو دهمه رۆحم له دونیای داخراوی کریت و گریکستاندا دیل بوو. به لام هه نوکه دونیا بهر فراوان ده بوو، دابه شکاری گروپه به شه ریبه کان زیاتر ده بوو، ئیسی سینگ هه رزه کاریم بۆ له خوگرتنی هه موو ئەو شتانه که وتبووه کرت. بهر له و ساته، نه گه یشتبوومه ئەو یه قینهی که دونیا زۆر گه وره یه و رهنج و بهرخۆدان تنه لای جهنگاوه رانی کریت نییه، به لکو لای هه موو ئینسانیک هه یه. له وهش زیاتر، له پیتی شیعروه ده توانی ته وای ئەو ژان و بهرخۆدانانه بکرتنه خهون، جیلوهی بوون به هه ر پاده یه کیش زوو گوزهر بی، شیعر ده توانی له شیوازی گۆرانییدا نه مری بکات. تا ئەو دهمه تنه لای دوو یان سی ئەقینی سه حراپی حوکمرانییان به سه ر بوونمدا کردبوو: ئەوانیش ترس، بهرخۆدان بۆ زالبوون به سه ر ترسدا و په رۆشیی ئازادیی بوون. به لام حالێ حازر دوو ئەقینی تازه له ناخما کلپه یان ده سه ند: ئەوانیش جوانیی و ئەقینی فیروبوون بوون. ده مویست بخوینم و فیرو بوم، سه رزه مینه دوره کان ببینم، ئەزموونی شه خسیم له باره ی رهنج و شادییه وه هه بی. ناخر دونیا له گریکستان به رفراوانتر بوو، رهنجی دونیا له رهنجی ئیمه گه وره تر بوو، په رۆشبوون بۆ ئازادیی، مو لکی ره های کریت نه بوو، به لکو بهرخۆدانی هه می شه یی ته وای به شه ریبه ت بوو. له گه ل ئە وه شدا، کریت له پانتایی رۆحمدا نه سپردرایه وه، به لکو ته وای دونیا له ناخما بووه کریتیکی گه وره که گیرۆده ی زو لمی جو رواجو جۆری تورکان ببوو، به لام لیکدا لیکدا هه لده سایه سه ر پا و دا وای ئازادیی ده کرد. له و ریگه یه وه، له پیتی گۆرینی ته وای دونیا وه به کریت، له سه الهه کانی یه که می هه رزه کاریمدا توانای ئەو هم په یدا کرد که رهنج و عه زابی ته وای به شه ریبه ت هه ست پی بکه م.

له ته وای گریکستانه وه قوتابیان بۆ ئەم قوتابخانه فه ره نساییه ده هاتن. له بهر ئەوه ی من کریتی بووم و کریتییش له و رۆژگارهدا دژی تورک ده جهنگا، بۆیه

به ئەرکی خو م ده زانی نه بمه مایه ی سه رشو پیری زی ده که م. به ئەرکی سه ر شانی خو م داده نا که به یه که م ده رچم. ئەوه با وه ریک بوو پی موابوو له شانازی شه خسیمه وه هه لئه ده قوولا، به لکو له ئەرکی نه ته وه ییمه وه بوو. ئەو با وه ره توانای ئەوه ی پی دام که پی شتی هه موو ها وپۆله کانم بده مه وه - نا، من نا... به لکو کریت - به و جو ره چند مانگی که له سه رمه ستیه کی بی پیشینه دا ره ت بوو: ئەوه ئاره زو ویه کی مه ستانه بوو بۆ فیروبوون و پیشکه وتن و شوین با له لگرتنی ئەو مه له شینه ی (که دواتر زانیم) پی ده گوتریت رۆح.

زه نیم ئازایه تیه کی وای په یدا کردبوو که رۆژیکیان بریارم دا به رام بهر هه ر وشه یه کی فه ره نسی له فه ره نگدا، مانا گریکیه که ی بنووسم. ئەم کاره چند مانگیکی خایاند. بۆ ئەنجامدانی سووم له فه ره هنگی جو رواجو جۆری زوبان وه رگرت. کاتی که ته وایم کرد، به شانازییه وه فه ره نگه که م پیشانی (پیرو لورن) ی به ری وه به ری قوتابخانه دا. ئەو پیا وه قه شه یه کی بیریار و که مدوو بوو. چا وانی خو له می شتی و زه رده خه نه یه کی تالی له سه ر لیو، ریشیکی پانی نیوه سپی و نیوه زه ردی هه بوو. فه ره نگه که می به ده سه ته وه گرت، په ره په ره هه لی دایه وه. به ستایشه وه ته ماشای کردم و ده ستی به نیشانه ی ته قدیس به سه رمدا هینا. گوتی: "کریتی جحیل، ئەو کاره ی تو کردو ته ئەوه ده گه یه نی که تو رۆژیک له رۆژان ده بیته که سیکی گرینگ. تو بونیاده میکی به خته وه ریت که له م عومره دا ریگه ی خو ت دۆزیوه ته وه، ریگه ی گه ران. خودا ئاگای لیت بی."

ته ژی له شانازی به دوا ی (پیرو لورینت) ی یاری ده ده ریدا گه رام. پیرو لورینت قه شه یه کی نهوسن و قو ز و چاو باشقال بوو. پی ده که نی و نوکته ی ده گپرایه وه و گه مانی له گه لدا ده کردین. پشووی هه فتان به ره و یه کی که له باغه کانی دوروبه ری قوتابخانه بۆ پیاسه ی ده بردین. له وێ ده که وتینه زۆران، پی ده که نین، میوه مان ده خوارد، له نیو چیمه نه که دا ده گه وزاین و ماندووی ئەو هه فته یه مان له جه سه ته ده کرده ده ر.

به په له به شوین (پیرو لورینت) دا گه رام تا شا کاره که می پیشان بده م. له حه وش ی قوتابخانه دۆزیمه وه. گو له سو سه نه کانی ئا و ده دا. فه ره هنگه که ی لی وه رگرتم و په ره

په په تهماشای کرد. هه رچی زیاتر په ره کانی هه لده دایه وه، زیاتر روخساری داده گیرسا. کوتوپر فهره ننگه که ی به زکرده وه و به دهموچاویدا کیشام. هاواری کرد: "ئه ری ئه وه شهرم ناکه ییت؟ تو مندالیت یاخو پیره میردیکی سهر له گوپی قهر له رزیو؟ ئه م کاره پیره میردانه یه چیه که وهختی خوئت پیوه به فیرو داوه؟ له باتی پیکه نین و گمه و میبازی، وهک پیره میردیکی خه له فاو دانیش توویت و فهره نگی زوبانت وهرگی راوه! دهی برۆ له بهرچاوم ونبه و ئیدی سهر و فسهالت نه بینمه وه. له منی وهر بگره.. گهر له سهر ئه م ریگه یه به رده وام بیت، ئه وا قهت هیچ به هیچ ناکه ییت! ده بیته مامؤستایه کی داماوی پشت کو ماوه ی عینه ک له چاو. گهر تو به راستیی کریتیت، ئه وا ئه م فهره ننگه بسووتینه و خو له میشه کهیم بو بینه. ئه وسا به ره که تت ددهم. باش بیخهره میشتکه وه، دهی ئیستا برۆ و له بهر چاوم مه مینه!"

سه راپا گیز و ور گه رامه وه. ئه دی کامیان له سهر حهق بوون؟ ئه ی من چیم کردبا؟ کام ریگه له وه دوو ریگه یه راست بوو؟ سالانیک ئه و پرسیاره نازاری دام، کاتیک وه لامه کهیم دهس کهوت ئیدی سهرم سپیی ببوو. روحم له نیوان پیتر لورن و پیتر لاورینتدا دهات و دهچوو. سهیری فهره ننگه کهم ده کرد که وشه گریکیه کان به خه تی سووری ورد له په راویزدا نووسرا بوون، به وه بیر هینانه وهی ئامؤزگار یه که ی پیتر لاورینتیش دل م دهشکا. نا.. من نازایه تی سووتاندنی فهره ننگه که و بردنی خو له میشه کهیم بو پیتر لاورینت نه بوو. سالانیک دواتر، کاتیک پهیم به مه سه له که برد، فهره ننگه کهم خسته نیو ناگره وه، به لام خو له میشه کهیم کو نه کرده وه. ئاخر چونکه ئیدی پیتر لاورینت مرد بوو.

بابم هه ره یه کسه ر دوای ئه وهی خستمیه قوتابخانه و له و باره یه وه دلنیا بوو، خویشی له نیو به له میک نا و به نه پینی خو ی به کریتدا کرده وه تا له و ی بجه نگی. جاریک چه ند دیزیکی کورتی له سهر کاغه زیکی باروتایی بو ناردم: (من ئه رکی خو م ئه نجام ددهم. دژی تورک دهجه نگم. تویش بجه ننگه. جی خالی مه که و مه هیله ئه و کاسؤلیکانه میشتک تیکدن. ئه وانه سه گن، ته واویک وهک تورک وان. بیرت نه چیت که تو خه لکی کریتیت. ئه قلت مولکی خو ت نییه، به لکو هی کریته. تا ده توانیت قالی بکه، تا روژیک له روژان بتوانیت له پیناوی نازادی کریتدا بیخه یته کار. حالی حازر

که ناتوانیت به چه ک یارمه تی کریت بدهیت، ئیدی بوچی به قه له م ئه و کاره ناکه ییت؟ قه له میش وهک تفه ننگ وایه. تیگه یشتیت من چیم لیت دهوی؟ بللی به للی، ئه مه ش بو ئه مری و سبه نی و بو هه میشه سه رو زیاده. ها.. رووم ره ش نه که ییت!

ته واوی قورسای کریتم له سهر شانم هه ست پی ده کرد. گهر به باشی له دهر سه کان نه گه یشتبام، ئه گهر به پرسیارکی بیرکاریم نه ویرابا، گهر له تاقیکردنه وه دا به یه کهم دهر نه چوویام، ئه وا هه ستم ده کرد کریتم سه رشور کردوه. من له تافی هه رزه کاریدا شه ره شهق و بزویی و شتی له و جوړه م نه دهر زانین. کاتیک ده مبینی هاویله کانم پیده که نن و گه مان ده کن، پیان سه رسام ده بووم. ئاخر منیش وهک ئه وان حه زم له گمه و پیکه نین بوو. به لام کریت دهجه نگی و له خه ته ردا بوو. له وه ش ترسناکتر ئه وه بوو که سه رجه م مامؤستا و قوتابیه کان به ناوی خو مه وه بانگیان نه ده کردم، به لکو به (کریتی) بانگیان ده کردم. ئه مه ش وه بیر هینانه وهی ئه و ئه رکه بوو که که وتبووه سهر شانم.

به لام سه باره ت به کاسؤلیک بوون، چ ترسیکم نه بوو. نهک له به ره ئه وهی ده مزانی کام مه زه ب له سهر حه قه، به لکو هؤیه کی تری هه بوو که له گه ل رووکه شیه بی بایه خه کهیدا، قوولتر روچی هه رزه کاریمی له هه ر ئاپین و مه زه بیک خسته ژیر کاریگه ری خو ی، به یانیانی هه موو روژیک له نوێرخانه ی قوتابخانه، ریوره سمی زوره ملیتی نوێرمان هه بوو. نوێرخانه که هؤده یه کی گچکه و ها که زایی و که وتبووه ناوه راستی قوتابخانه وه. ئه و ی هاوینان ترسناک و گهرم و زستانانیش ترسناک و سارد. دوو په یکه ری رهنگا وره نگی له گه چ دروستکراوی لی هه بوون، یه کیکیان هی مه سیح و ئه وی تریشیان هی مه ریهمی پا قیزه. له گولدانه شوشه ییه به رزه کانی سه ر میحرابی پیروژدا، چه پک چه پک گوله سو سه نی سپیی دانرا بوون. گرینگیه کی ئه وتو به و گولانه نه دهران و بو ماوه ی چه ندین روژ ئاوی گولدانه کانیا ن نه ده گوړین. سه ره نجام دهر زین و به یانیان که ده چوومه نوێرخانه که، بوړزیو هیلنجی پی ددهام. بیرمه جاریک خه ریک بوو به بوئی ئه و گولانه ببووریمه وه. به و جوړه ورده ورده کلئیسای کاسؤلیک و گوله سو سه نه رزیوه کان له ناوه وه مرا ئاویته ی یه کدی ده بوون. ئیتر له وسا وه مه سه له ی بوون به کاسؤلیک هیلنجی پی ددهام.

له گه لئو وهشدا ساته وهختيک پيشهات که تيايدا به لئواري هه لئيري خيانه تکردين له نيمانم گيرسامه وه (تا ئه مرؤش به شه رمه وه ئه وه ساته وهخته وه ياد دئنه وه) چؤن؟ ئه دي کام شه يتان چوو بو وه بن کلئيشه مه وه؟ ده بي ئه وه شه يتانه چهند فيلباز و ئارام بي که ئاوها له وديو چاکه خوازيه کاني ئيمه وه ده چيته بؤسه وه و خوئيشي جلکي فه زيله ت ده پؤشي، دلئياشه له وه ي که درهنگ يان زوو، بي ئه ملاولا نيچيره که ده که وپته بؤسه که يه وه!

له راستيدا ئه وه ساته وهخته هات. به ياني رؤژيکيان کاردينالئک که قوتابخانه کاسؤليکه کاني خو ره لاتي به سهر ده کردنه وه، خوئ به قوتابخانه که ي ئيمه دا کرد. جبهه يه که ره شي ئاوريشميني به ريشالئ سووره وه پؤشيوو، کلاويکي سووري لئوار پاني له سه ردا و گؤزه وي سووري له پادا، ئه نگوستيله يه که گوره ي ياقيقبي له په نجه دا. فه زاي ده وروبه ري پرشنگي ده دا و ليورپژ له بؤني عه تر بوو. ئه وه ساته ي هاته قوتابخانه که مانه وه و له به رده مي ئيمه دا راهه سته، گومانمان نه کرد له وه ي که بونياده ميکي بيگانه يه و هه ر ئه لعان له به هه شته وه دابه زيوه. ده سته سپي و قه له وه که ي، هه مان ئه وه ده سته ي که ئه نگوستيله ياقيقبيه که له په نجه که يدا بوو، هه لئيري و به رکه ته ي داين. هه مووان هه سته مان کرد هيزيکي شاراو له ته وق ي سه رمانه وه دپته جه سته مانه وه و تا قوله پيمان ده رپژئ. پيده چوو شه رابي تريمان نو شيبئ و مؤخمان به سووري چربي خوئن رهنگيبي.

گومانم له وه نه بوو که پيتر لورن باسي مني بؤ کردبوو. له به ره ئه وه ي کاتيک رؤيشته، ئاماژه ي بؤ کردم به داويدا بچم. چووينه ژووره که ي. مؤله تي پئ دام له سه ر کورسيه که ي به رده مي دا نيشم.

به نه غمه يه که ي شيرين، شيرين وه کي ههنگوين گوتي: "حه ز ده که يته له گه ل مندا بييت؟"

به سه رسورمانه وه پرسيم: "بؤ کوئ؟ ئاخه من کرئيم!"

کاردينال پيکه ني. پا که تيکي کرده وه، چکلي تيکي ده ره ينا و نايه ده مم. ده مي کاردينال گچکه و ورد و پاقر، لئوي ئه سته ور، رهنگي لئوي سووريکي توخ. هه ر کاتيک ده سته ده جوولان، بؤني عه تر ئه وه ناوه ي ده ته ني.

گوتي: "ده زانم. هه موو شتيک له باره ي تو وه ده زانم. تو کرئيت، به مانايه که ي تر تو بزنه کئويت. به لام ئارامبه و گويم بؤ راديره. ئيمه بؤ رؤما، بؤ شاري پيرو ز ده چين. بؤ ته و او کردني خوئندن ده چيته قوتابخانه يه که ي گوره تا ببينه که سيکي به ناويانگ. کئ چوزانئ، رهنگه رؤژيک جلکيکي وه که ئه م جلکانه ي من بپؤشيت. بيريشته نه چئ کاتيک کرئيتيه که ده بيته پاپا، واته ده بيته راهه ري هه موو مه سيحيه کاني دونيا، که وره تر له يه که ئيمپراتور. ئه وکات تو ده توانيت بيته مه يدان و کرئت ئازاد بکه يته. حالئ بوويت؟"

به چريه گوتم: "به لئ.. به لئ!" سه رم هه لئيري و به په رؤشه وه گويم راديرا.

- کوپه که م، له م له حزه يه وه ته و او يک ژيانته له خه ته ردايه. گه ر وه لام به به لئ بديه ته وه، ئه و رزگار ده بيت. ئه گه ر نا، ئه و بؤ خوئت زايه ده بيت. ئه دي گه ر ليره بميئيته وه ده بيت به چي؟ باشه بابت ئيشي چيه؟

- بازرگان.

- که واته توئيش ده بيته بازرگان. ئه و په ره که ي ده بيته قازي يان پزيشک. به واتايه که ي تر ده بيته به تاله. گريکستان له کوپره ديه که زياتر نييه. کوپه که م، له و کوپره ديه وه ره ده ري. زور شتم له باره ي تو وه بيستوه، نامه وئ زايه بيت!

دلئ به توندي که وتبووه ته په ته پ. جاريکي تر دوو ريگه له به رده ممدا راخرا بوون. ده بوو کاميانم هه لئار دبا؟ ده ستي داواي يارمه تيم بؤ کئ رايه ل کردبا؟ پيتر لورن بؤ ريگه يه که ي ده بردم و پيتر لورينتئيش به ره و ريگه يه که ي تر. ئه دي کام ريگه يان راست بوو؟ چؤنه له بابم پرسيا؟

که بابم بيرکه وته وه زنده قم چوو. جلک و سه ر و گوئلاک باروتايوي، تازه کي له کرئت گه رابؤوه و قؤلي به قورسي پيکرابوو. هه نووکه تفهنگه کان کر ببوون. داوي چهند سه ده يه که خوئ و خوئيرپژيي، بوو کي ئازادي پي نابوو خا کي کرئت. به و زوانه شانزاده ژورئ هيلينييه کان ده گه يشته و ريک له و کاته دا که کرئت و گريکستان بؤ هه ميشه ده بوونه يه که، ئه ويش ئه لقه ي له په نجه ي دولبه ره که ي ده کرد.

بابم له گه رانه وه يدا يه که سه ر بؤ بينيم هات. يه که م جار نه مناسيه وه. رهنگي پيستي له جاران ره شتر و زه رده خه نه يه کيش له سه ر لئوي نه خشبي بوو. ئه وه

یه که مین زهرده خنه بوو به پوخساری بامه وه بیینم. به پیکه نینه وه لئی پرسیم: " حال و نه حوالت چونه؟ خو نه چوویت ته سه ر ئایینی تازه؟" له شه رما سوور هه لگه رام. دهسته زله که ی خسته سه ر سه رم و گوئی: " گالته ده که م، متمانم پیتته!"

ئه لعان که له حزووری کار دینالدا، بیرم له قسه کانی بام ده کرده وه، شین و مؤر هه لگه رام. کار دینال دهسته زله که ی به میهره وه نایه سه ر سه رم و پرسیی: " بیر له چ ده که پته وه؟"

به چریه گوتم: " بیر له وه ده که مه وه، چیی جوابی بام بده مه وه؟"

- نابئی بابت به م مه سه له یه بزانی، نه ئه و و نه هیچ که سیک تر. ئیمه شه وانه به نه پینی لیره ده رۆین!

- ئه ی دایکم چۆن؟ ئاخو دوایی دایکم ده گری؟

- مه گه ر ئه و وته یه ی عیسات نه ژنه فتوو که ده لئی: هه ر که سی حاشا له دایک و بابی خوئی نه کات، ناتوانی شوینپی من هه لگه ر!

بیده نگیی لئوه کانی دروو. له رۆژانی مندا لیمه وه به ره و ژوور، پوخساری عیسا ئه فسوونی کردبووم. له ئه یکو نه کاندان هه نگاو به هه نگاو که وتبوومه شوین چیرۆکی ژیا نی وی: له دایکبوون، گه یشتن به ته مه نی دوا زده سالیی، را وه ستان له نیو به له مه که دا و ده ست رایه لکردن بو هیور کردنه وه ی زه ریا. پاشان قامچی چه شتن و له خاچدان، هاواری وی له سه ر خاچ که گوئیوی: (خودایه، خودایه، بوچی به ته نیا جیت هی شتم؟) دواتر ئه و به یانییه دلرفینه ی که له نیو گویره وه هاته ده ری و به به یداختی سپییه وه به ره و ئاسمان هه لگه ر. به بیینی وی، منیش به قامچی ده درام، له خاچ ده درام، را ده بوومه وه. ئه و سه ر ده مه ی (کتییی پیروژ)م ده خوینده وه، داستانه کو نه کانم له لا ده ژیا نه وه: رۆحی بونیاده م له جانه وه ریکی کتویی و نووستوو ده چوو که له خه وندا هاواری ده کرد. کوتوپر ده روازی ئاسمانه کان ده کرانه وه و مه سیح ده نیشه وه. ئه و جانه وه ره که ی ماچ ده کرد و ئه میش یه کسه ر هه ناسه یه کی خو شیی هه لده مرژت، وه ئاگا ده بووه و له وینه هه میشه یییه که ی خویدا وه دیار ده که وته وه، ده بووه به شانزاده خانمیکی زۆر ناسک و نازدار.

دهستی کار دینال ماچ کرد و گوتم: " زۆر باشه، من حاشا له دایک و بام ده که م!"

کار دینال گوئی: " کوری خو م، هه ر ئه لعان روه لوقود سم بینی که به سه ر تو دا دابه زی. تو ئیدی رزگارت بوو." وای گو ت و ئه نگوستیله یاقیقیکه ی بو را گرتم تا ماچی بکه م.

بریار بوو دوا ی سی رۆژی تر ئوغر بکه ین. من ده مو یست بی ئه وه ی ئه و نه پینی به بدر کینم دایک و بام بیینم و له دلی خو دا، خودا حافی زییان لی بکه م. به لام کار دینال قایل نه بوو. گوئی: " بونیاده می حیسابی که سیکه که بی خودا حافی زیی، نازیانی خوئی جی دلی!"

له به ره وه ی منیش ده مو یست بیمه بونیاده میکی حیسابی، پیم به دلی خو دا نا و هیچم نه گو ت. ئه ی مه گه ر چه ند جار له ئه فسانه کاندان نه مخویند بووه که کاتیک قه له نده ران ده دنه بیابان، هه مان شت ده که ن؟ ته نانه ت بو بیینی دایکیشیان ناو ر ناده نه وه و خودا حافی زیی لی ناکه ن. ده ی منیش ده بوو هه مان شت بکه م.

چه ند کتییکی قه به و به رگ ئالتوونیان دامی سه به رت به شاری رۆمای نه مر و باوکی پیروژ و پاپا. کتیه کانم ده خویندنه وه، له وینه ی کتیسای قه دیس په ترۆس و فاتیکان ورد ده بوومه وه، له نیگار و په یکه ره کانم ده نو ری و سه ر مه ست ده بووم.

هه موو شتیک به باشیی ده چوو پش. له خه یالی خو دا له زه ریا ده په ریمه وه و ده گه ی شتمه شاری پیروژ. خویندیم ته واو ده کرد، جبه یه کی سووری ریشال ناو ریشمینم ده پۆشی. هه ر که ته ماشای په نجه گه وه ری دهستی راستم ده کرد، ئه نگوستیله یه کی یاقیقیم تیدا ده بینی که له نیو تاریکیدا ده ره وشایه وه. به لام یه کسه ر دهستی قه ده ر که وته جووله و ریگه ی لی گرتم. که سیک به گوئی بامدا چریاندبووی و پیی گوئیو: " وا کاسۆلیکه کان خه ریکن کوره که ت ده بن!" شه و بوو. بام، ئه و کریتییه گرژ و مونه، له سه ر جیگا که ی را ده په ری و ژماره یه ک به له مه وان و ماسیگری ره فیقی خه به ر ده کاته وه. مه شخه ل گر ده دن، ته نه که یه ک نه وت و گوریس و تیشه له گه ل خو یان دین و به قه لاکه دا سه ر ده که ون. له ده رگای قوتابخانه ده دن و هاوار ده که ن: ها تووین قوتابخانه که ناگر تیبه رده ین! قه شه کان ده چه په سین. پییر لورن ئه ره قچه که ی له سه ر ده نی، سه ر له په نجه ره وه ده با ته ده ری و نیوه ی به فه رهنسای و نیوه شی به گریکی ده که ویتته هاوار هاوار و پارانه وه.

بام به دم را وه شانندی مه شخه له که ی ده ستییه وه هاوار ده کات:

- کورەکهەم دەوێتەوه، ئەهی سهگانی لایهنگیری پاپا کورەکهەم دەوێتەوه؟ ئەگەر نا، ئەوا بهئاگر و تیشە دەتانەیتنمه ژێر بار!

خه بهریان کردمەوه. به په له جلکم پۆشی. خست میانه سه به تهیه کهوه و له په نجه رهیه کهوه شوپریان کردمە خوارهوه و که وتمه نیو باوهشی بامهوه. بام ملی گرتم و سی جار سه رمی به عه رده کهدا کیشا. ئەوجا رووی کرده هاو پیکانی و گوتی: "مه شخه له کان بکوژیننهوه، دهی یاللا با بگه پیننهوه!"

بام سی رۆژ قسهی له گه له نه کردم. حه مامی بۆ گهرم کردم و جلکی پاکی بۆ ئاماده کردم. سه ریان به زهیتی چرای شوکرانه بژیری پاقیژه بۆ چه ور کردم. به دواوی قه شه دا ناردی تا بیت و ناوی پیرۆزم پیدا بپه رژینن و به خویندنی دوعا، جادووی پیسی کاسۆلیک له رۆحمدا پووچه له کاتهوه. پاشان رووی تی کردم و به ددانه جیرویه گوتی: "یههوزا!" وای گوت و سی تفی کرد.

به لام خودا میهره بان بوو. چند ههفته دواتر مژدهیه که هات که شازاده ژۆرژ به پیرهویه بگاته کریت و جللهوی دهسه لات بگریته دهست. بام راپه ری، سی جار سوژدهی برد، خاچی کیشاو بۆ لای سه رتاش چوو. ریش و قژی بام هه رگیز گویزانیان به خووه نه بینیبوو. ریشی تا سه ر سینگی درێژ ببوو، چونکه خووی به تازیه بار دهزانی، تازیه باری کریت که له دیلتیدا دهژیا. له بهر هه مان هۆ بوو که بام نه که هه ر پینه که نیبوو، به لکو بهو مه سیحییانهش تووره و قه لس دهبوو که پیده که نین. به لای ئەوهوه پیکه نین کاریکی نانیشتیمانپه روه رانه بوو. به لام ئەلعان که کریت ئازاد ببوو، یه که راست بۆ لای سه رتاش رۆیشت. کاتیک بۆ ماله وه گه راپه وه، روخساری پرشنگی دها و ماله که پر بوو له بۆنی ئەو عه تره ی که سه رتاشه که به سه رو ریش و روخساریدا پرژانده بوو.

پاشان رووی کرده دایکم و ئامازهیه کی بۆ من کرد و پیکه نی:

- کریت ئازاد بووه. ئەوهی چوو چوو. وا باشتره ته نانهت له یه هوزاش خویشین!

دواوی چند رۆژیک ریگهی گه رانه وه مان به ره و کریت گرت بهر. خودایه چ سه فه ریکی ته ژێ له سه رفرازبی بوو! خودایه چون هه تاو له و رۆژه پایزیه دا به قوولایی دلدا رۆ ده چوو! خودایه په رینه وهی که شتی به زه ریای ئیژدها چهندی

خایاند! به ره به یان بام له سه ر رووی که شتی به که دانه وییه وه، رووه و باشوور دهینۆری. گه ر چاوی بونیاده م توانیای چیاکان له شوینی خویان هه لکه نی، ئەوا له و ساته دا کریتمان ده بینی که وه که شتی به کی جهنگی چارۆکه دار رووه لای ئیمه دههاته پیش.

*

ئازادی

دواوی تپه رپوونی هه موو ئەو سالانه، هیشتا به وه یاد هینانه وهی ئەو رۆژه، چاوانم پر له فرمیسک ده بن: رۆژیک ده لیم که شازاده (ژۆرژ) هیلینییه کان، واته ئازادی، پیی نایه خاکی کریت. هه ر به راستی به رخوا دانی ئینسان عیاده تیکی لیک نه چپراوه. که واته ئەم چینه عه ردیهه - توره هات و له ق و درز بر دووه - چیه که مرۆقه کان، ئەو مشه خوژه پۆشراو به قور و قه وزه و خوینه، له ساته وهختی گه ران به دواوی ئازادی خویندا، له سه ری دهخشین؟ چند راجله کینه ره ته ماشا کردنی گریکیه کان له پیشه نگدا، ئەو ساته ی که به دوندی بلندی ئازادییدا سه رده که ون و یان به پالتۆ و و نیزه وه، یان به تفه نگه لی سالی ۱۸۲۱ و په سه ته که وه، یاخۆ به شه روا له ده لبه کریتییه کانیانه وه ری شق ده که ن.

قاره مانیکی کریتی دیته وه یادم که شوان و بۆنی پشقلی نیره بزنی لی دههات. تازه کیی له جهنگ گه رابوو. وهکی شیر جهنگی بوو. رۆژیکیان پاش نیوه رۆ له پشتیری مه ره کانیدا له ته کیدا بووم. له کۆمه لهی (برایه تی کریت) له ئە سیناوه نامه یه کی چاپکراوی پی گه یشتبوو که به پیستی درشتی سوور و رهش نووسرابوو. کۆمه له که له نامه کهیدا به سه ر قاره مانیتی ویدا هه لی دابوو. له نامه کهدا به قاره مان ناوی برده بوو.

به تووره یی له گه یه نه ری نامه ی پرسی: "ئوه چیه؟ ناشی هه مدیس مه ره کانم چووینت نه ناو ده غلی که سیکه وه؟ چیه، داوا ی غه رامه م لی ده که ن؟"

گه یه نه ری نامه به شادومانییه وه نامه که ی کرده وه و به دهنگی به رز بۆی خوینده وه.

- خو مانه بدوی تا له مه سه له که بگه م! ئەدی مه به ستیان چیه؟

- مەبەستیان ئەو ھەبە تۆ قارەمانیت. گەل ئەم نامەبەیی بۆ ناردوویت تا بۆ مندالەکانتی لە چوارچۆبە بگریت.

قارەمان دەستە زلەکەیی راگرت و گوتی: "ئادەیی بمدەرئ!" نامەکەیی وەرگرت، ورد ردی کرد و خستییە نیو ئاگرەکەو ھە قەبلەمەبەیک شیریی لەسەر بوو.

- بۆ پێیان بێژە من لەبەر خاتری ئەم کۆتە کاغەزانە نەجەنگیوم، من جەنگیوم تا مێژوو پۆبێم!

تا مێژوو پۆبێم! شوانەیی نەخویندەوار باش دەیزانی دەبەوئ چ بلی. بەلام نەیدەزانی چۆن ئەو بلی. خو دەشی بەباشترین شیوہی گونجاویش ئەوہی دەربریبێ.

گەبەنەری نامە، بەببینینی نامەیی وردکراوی لەناو ئاگرەدا تووپردرا، نیگەرەن بوو. قارەمان ھەستایە سەرپێ، کاسەبەیک شیر و برێک پەنیر و دوو نانێ جۆی ھینا. پاشان پوووی کردە گەبەنەری نامە و گوتی: "برادەر، وەرە ئێرە. توورە مەبە. ھانی وەرە بۆ خۆت بخۆ و بخۆرەو، نەفرەت لە ھەرچی نامە و سوپاسنامە ھەبە. پێیان بێژە من پاداشتم گەرەک نییە. من شەر دەکەم لەبەر ئەوہی ھەزەم لە شەرە. بۆ ئەوہیان پێ بێژە. دەی یاللا وەرە و تشتیک بخۆ!"

دوو پۆژی شکۆدار لەژێماندا ھەن. یەکەمیان ئەو پۆژەبەیک شازادە ژۆرژ پێی نایە خاکی کریت. دووہمین پۆژیش، سالانیک دواتر، پۆژی ئاھەنگی دەبەمین سالوہگەری شۆرشێ ئۆکتۆبەر بوو. لەو دوو پۆژەدا ھەستەم دەکرد کە جەستە و مۆخ و پۆخی ئینسان توانای وێرانبوونی ھەبە و مۆقائەتی دوا سەرگەردانییەکی ترسناک و خویناویی، ھەمدیس دەتوانی یەکانگیرییە خۆرسک و خودایییەکەیی خۆی بەدەست بێنیتەو. لە ھەلومەرجیک ئاھادا، ئیدی (من) و (تۆ) و (ئەو) بارگە و بنەیان دەپێچنەو و ھەموو شتیک یەکانگیر دەبێ. ئەو یەکانگیریوونە سەر مەستیەکی عاریفانە و قوولێ و ھەا دەخولقینێ کە ئیدی مەرگ داسەکەیی لەدەست دەکەوێتە خوارێ و لەبووندا نامینێ. جیا جیا لە یەکدی، ئیمە یەکە یەکە دەمرین. بەلام لە پەبووندیمان بەیەکتەرەو نەمر دەبین. ھەرەک کورانی ئەھلی عەببایش (*)، دوا

(* ناماژە بەئینجیلی لوقا، دەروازەیی پانزەھەم. و. ف

برستی و تینویتی و یاخیبوونیکی سەخت، ئامیز و الە دەکەین و باب و دایکمان، ئاسمان و عەرد لەباوہش دەگرین.

قارەمانانی کریت، کە زەنگۆلی فرمیسک ریشیانێ تەر کردبوو، دەسەسەرەکانیان لە ھەوادا رادەوہشان. دایکان ساوا شیرەخۆرەکانیان لەسەر دەستیان ھەلەبەری تا بتوانن ئەو غۆلە موو زەردە، ئەو شازادەبەیک ئەفسانەکانی دیوورنجان ببینن، ئەو شازادەبەیک کە چەند سەدەبەیک لەمەوہەر دەنگی نالە و شیوہنی کریتی ژنەفتبوو، ھەک قەدیس ژۆرژ بەسواری ئەسپە سپییەکەبەو بۆ وەدەسەتانی ئازادیی دوورگەکە ھاتبوو.

کریتیەکان ھیندە لەزەریایان پوانیبوو پوانیکی چاوانیان کۆژابۆو. بنۆرن... و ھات! نا، ھیشتا وەدیار نەکەوتوو، بەلام ھەر لەحزەبەیک بۆی ھەبە وەدیارکەوئ. گا ھەوریک بەھاری یاخۆ چارۆکەبەیک سپیی ئەو خەلکەیی بەھەلەدا دەبرد، گا خەون نیوہ شەو. بەلام ھەمیشە ھەورەکە دەروہیبەو، چارۆکەکە دیار نەدەما، خەون کۆتایی دەھات و جاریکی تر کریتیەکان لە باکوور، لەگریکستان و لە مۆسکۆ، لە مۆقانی بی روحم و خاوخلیچکیان دەنۆری.

ھەنووکەش بنۆرن! تەواوی کریت لەرزی. قەبرەکانی دەمیان کردوہ، ھاواریک لە ترۆکی (پسیلۆریتی) دا دەنگی دایەوہ: "ئەوا ھات، ئەوا گەیشت، بنۆرن!" قارەمانە پیرەکان بەجیگەزانی جەستە و تەنگە زیوینەکانیانەو لەشاخەکانەو دابەزین. جحیلان بەخەنجەری دەسک رەش و کەمانچە کۆک کراوہکانیانەو ھاتن. زەنگەکان لیدران. گەلای دارخورما و دارمۆرت شاریان رازاندەو. قەدیس ژۆرژ قژ زەرد لە کەژاوی رازاوە بەگەلای دار دیمشتدا راوہستابوو، زەریای کریتیش لەویدیو شانەکانییەو دەدرەوشایەو.

کریتیەکان لەمەبەیاندا گۆرائیان دەچری و سەمایان دەکرد. دەیانخواردوہ و کەمانچەیان دەژەند، بەلام نائارام و بی ئۆقرە. بەوہی کە لە پستی خۆیاندا دانەدەسەکنان، ناچار دەستیان دەدایە خەنجەر و بەقۆل و رانی خۆیاندا رۆیان دەبرد تا خوین فیچقەیی دەکرد و لەو ھەستە پۆنگخواردوہی ناوہویان بەتال دەبوونەو. مەترانی پیر دەستەکانی لەژێر گومبەزی کلێسادا ھەلەبەری و لە

پهیکه‌ری قودره‌تی بی هاوتا (*)ی دنوږی. ده‌یویست نوتق بدا، به‌لام گه‌رووی نووسابوو. هه‌ر که زاری هه‌لینایه‌وه، هاواری کرد: "رۆله‌کانم، مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه!" جگه له‌وه نه‌یتوانی هیچی تر بیژیت. ده‌نگه‌کان تیکه‌لأوی یه‌کدی ده‌بوون: "هه‌ر به‌راست مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه؟" چلچرا گه‌وره‌کانی کلێسا ده‌له‌رینه‌وه، ده‌نگوت بوومه‌له‌رزه خستوونییته‌له‌ره.

من ئەو کات جاحیل و بی ئەزموون بووم. ئەم سەر‌مه‌ستییه پیرۆزه تا ماوه‌یه‌کی درێژ له‌بووندا مایه‌وه – په‌نگه تا ئیستاش هه‌ر ئاسه‌ه‌واری مابێ. ته‌نا‌نه‌ت له‌قوولترین ساته‌کانی شادومانییدا – کاتیک له‌ زه‌ریا، له‌ ئاسمانی پر ئەستیره، یان له‌ دارچواله‌یه‌کی چرۆکردوو دنوږم، یاخۆ ئەو ده‌مه‌ی یه‌که‌مین ئەزموونی خۆشه‌ویستیم وه‌بیردینمه‌وه – نوێ دیسه‌مبه‌ری سالی ۱۸۹۸، ئەو پۆژه‌ی که ده‌سگیرانی کریت (شازاده‌ی گریکستان) پیتی نایه‌ خاکی کریته‌وه، له‌ ناخدا چه‌خماخه‌ هه‌دا و دلم هه‌روه‌ک ئەو پۆژه‌ی کریت، به‌دارمۆرت و گه‌لای داردیمشت ده‌پازیته‌وه.

لای عه‌سر، له‌ کاتیکدا که خه‌لکی میگالۆ کاسترو له‌شادومانییدا هاواریان ده‌کرد، بابم ده‌ستی گرتم و به‌دریژایی شه‌قامه‌ سه‌ره‌کیه‌که کهوتینه‌ پیاسه‌. سه‌راپای شه‌قام به‌گه‌لای دار مۆرت و دار دیمشت پۆشرا‌بوو. پاشان له‌ ده‌روازه‌ی شاره‌وه په‌ت بووین و له‌ کیلگه‌کانه‌وه سه‌رمان هینایه‌ ده‌ری. وه‌رز وه‌رزی زستان بوو، به‌لام هه‌وا به‌ته‌رزیکه‌ نه‌شه‌به‌خش گه‌رم بوو. دارچواله‌یه‌ک له‌دیو په‌رژینه‌که‌وه یه‌که‌مین خونچه‌ی خۆی کردبووه. کیلگه‌کان به‌هۆی ساته‌وه‌خته دل‌رفینه‌کانی فینکایی هه‌واوه، مه‌یله‌و سه‌وز ده‌یاننواند. له‌لای چه‌په‌وه، شاخه‌کانی (سلیلینا) ئه‌ره‌قچنی به‌فریان له‌سه‌رنابوو. گه‌رچی دارمیوه‌کان له‌ په‌لکه‌داری وشک زیاتر نه‌بوون، به‌لام غونچه‌ی دارچواله‌که، هاتنی وه‌رزی به‌هاری راگه‌یاندبوو، هه‌ر بۆیه‌ په‌لکی دارمیوه‌که جاریکه‌ی تر خونچه‌ی ده‌کرد تا تری سپی و په‌شه‌کانی ناو ناخی ئازادکات.

(*) Pantocrator وه‌رگێری فه‌ره‌نسابی رۆمانی (مه‌سیح هه‌مدیس له‌ خاچ ده‌دریته‌وه، ئاماژه‌ی به‌وه داوه که له‌ کلێساکانی گریکستاندا وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی مه‌سیح به‌ناوی پانتوکرآتۆر له‌ژێر گومبه‌زه‌که‌یدا وینه‌ کیشراوه. و. ف

پیاویکی که‌ته به‌باوه‌شیک گه‌لای دار دیمشته‌وه به‌ره‌و لامان هات. که بابمی بینی، له‌شوینی خۆیدا راوه‌ستاو گوتی:

– قاره‌مان میخاییل، مه‌سیح هه‌ستاوه‌ته‌وه!

باوکم ده‌ستی بۆ به‌سینگه‌وه گرت و وه‌لامی دایه‌وه: "کریت هه‌ستاوه‌ته‌وه!"

به‌رێگه‌ی خۆماندا که‌وتینه‌وه ری. بابم په‌له‌ی بوو. ده‌بوو منیش راکه‌م تا پیتی بگه‌مه‌وه.

به‌هه‌ناسه‌برکێوه پرسیم: "باوکه، بۆ کوێ ده‌چین؟"

– بۆ بینینی باپیره‌ت! ده‌ی بی به‌ریتوه!

گه‌یشته‌ینه سه‌ره‌قه‌بران. باوکم به‌شان ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه. به‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌وه، که‌لله‌سه‌ریک به‌ژوو دوو ئیسقانه‌وه وینه‌کیشرا‌بوو. ئیسکه‌کان له‌شێوه‌ی نیشانه‌ی لیکدان (X) دا‌بوون – شێوه‌ی یه‌که‌مین پیتی ناوی مه‌سیح له‌ گریکیدا. ناوی مه‌سیح، ئه‌وه‌ی که هه‌ستا‌بووه، به‌ (X) ده‌س پێ ده‌کات – به‌ژێر دار سه‌روه‌کاندا و له‌لای راسته‌وه به‌سه‌ر گۆره‌ له‌بیرکراوه‌ خاچ شکاوه‌کاندا چووینه‌ پێش. من له‌مردووه‌کان ده‌ترسام و له‌کاتیکدا که پام هه‌لده‌نگاوت، چا‌که‌ته‌که‌ی بابم گرت‌بوو، له‌دوا‌یه‌وه هه‌نگاوم دانا.

باوکم له‌لای یه‌کێ له‌گۆره‌ لاکه‌وته‌کاندا راوه‌ستا. گۆره‌که له‌ ته‌پکه‌یه‌کی چکۆلانه‌ و خر ده‌چوو، خاچیکه‌ ته‌خته‌یی له‌سه‌ر بوو. زه‌مانه‌ ناوی مردووه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ریبووه. بابم ده‌سه‌سه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ری کرده‌وه و ده‌موچاوی به‌عه‌رده‌که‌وه نووساند. پاشان به‌نینۆک که‌وته لابرده‌نی خۆلی سه‌ر گۆره‌که و کونیکه‌ بچووکی تی کرد. ده‌می به‌کونه‌که‌وه نا و سی جار به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: "باوکه، ئەو هات! باوکه ئەو هات! باوکه ئەو هات!" ده‌نگی به‌رز و به‌رتر ده‌بووه و بۆ نه‌عه‌رته ده‌گۆرا. بوتلیکی گچکه‌ی پر شه‌رابی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا و دلۆپ دلۆپ رو‌ی کرده‌ کونه‌که‌وه تا خاک بینۆشیت. ئەوسا هه‌ستا‌یه‌وه سه‌ر پا، خاچی کیشاو ته‌ماشایه‌کی منی کرد. چاوانی برووسکه‌یان دادا.

پرسی: "گویت لێ بوو؟" ده‌نگی له‌ خرۆشاندا گری ببوو. "گویت لێ بوو؟"

بێده‌نگ بووم، ئاخ هه‌یج ده‌نگیکم گوئی لێ نه‌ببوو.

باوكم بهتوورهي گوتي: "گویت لی نهبوو؟ دهنگی کرتھی ئیسکهکانی هات!"

*

هر کاتیک ئه و پوژه وهیاد دینمهوه، سوپاسی خودا دهکهم که منی دروست کردوه. زیاتریش سوپاسی دهکهم که بهکرتیتی دروستی کردووم، ئهوش له سهردهمیتکا که بههرتک چاوی خوّم شاهیدی رتهوونی نازادی بووم بهسهر گه لای دار دیمشت و پیشرهویی ئه و له دروازهی بهندهروه بهرهو بیتههی قه دیس میناس. چند شهرمه زاریه چاوانی له قور دروستبووی بونیادهم نهتوانی نادیار ببینی. گهر چاو توانای ببینی نادیار ههبا، ئهوا من له و پوژدها (قه دیس میناس)م دهبینی که له ئهیکونه کهیهوه دههاته درئ، له بهردهم کلّی سادا بهسوار ئهسپه کهیهوه رادهوهستا، له چاوه پروانی شازادهی گریکستاندا، فرمیسک بهگونای خوڤردوو و ریشه ماش و برنجیه کهیدا دههاته خوار.

سهره نجام دواي نیشتهوهی شهپولی شادومانی و دواي چند پوژیک، پاش هه لکردنی بایه کی بههیز که گه لای دار دیمشتی له کوّلان و جادهکان رامالی، دواي بارینی بارانکی تازه که شهرابی پوژاوی سهر شوستهکانی ده شوشتهوه، ژیان ههمدیس بیدار بووه و زهینمان بو حهره می سنورهکانی خوئی گه رایهوه. سهرتاشهکان مووی قژ و پیشیان له دوکانهکانیان گسک دا. ریشی تاشراوی مهسیحیهکان بریقهی ده رایهوه. بهردهوام دهنگی وشک و شکاو له مهیخانهکانهوه دهگه یشته گوئی.

من به و کوّلاناندا پیاسهم دهکرد که بهباران ته پ بپوون. هر کاتیک چو لو هوئی کوّلانان سهرنجی راکیشابام، ده مقیژاند و هاوارم دهکرد تا هیور ببهوه. هه زاران نهسل له ناوهوه مرپا دهیانقیژاند و هاواریان دهکرد تا هیور ببهوه.

هیچ کاتیک ئاوها قوول ههستم نهکردبو بهوهی که باپیرانی ئیمه نه مردوون. له ساته وهخته ههستیارهکاندا هاواردهکن، رادهپه رنه سهر پا و چاو و دست و زهینی ئیمه دهخه نه ژیر پکیفی خوین. له میانهی ئه و پوژاندا هر کاتیک کوّلان چوّل با و کهس ئیمه ی نه بینیا، ئهوا تهواوی باپیره کوژراوهکانم بهدهستی تورک، تهواوی نهکنه ئهشکه نجه دراوهکانم بهدهستی تورک، له شادومانییدا هاواریان دهکرد و

دهیانقیژاند. منیش شادومان بووم و پیشبینی ئهوهم دهکرد که منیش وهک ئهوان وهام، نامرم و تهنا نهت دواي مردنیش توانای بیرکردنهوه و بینیم دهبی. تهنها بوونی بهردهوامی دلّهکان بهس بوو تا له یادهوه ریدا بمینمهوه.

*

له میانهی ئه و دروازیهوه، له میانهی ئه و دروازهی سهر فراهیهی که بهگه لای دا رموژت و ئیسک و پرووسکی باپیران رازابووه، خوّم بهنئو سالهکانی ههرزهکاریدا کرد. ئاخر من ئیدی مندا ل نهبووم.

*

گرفتهکانی ههرزهکاری

سالانی ههرزهکاریم بهکیشه و گرفته ئاساییهکانی تافی جحیلیهوه تپه رین. دوو دهعبای زل و زه به لاج له ناخمدا وهئاگابوونهوه: یهکتیکیان، جهسته، واته پلنگ، ئهوی تریشیان: زهین، واته ئه و بازه تیرنه خوڤه ی که ناوهوهی ئینسان دهخوا و ههرچی زیاتریش بیخوات، برسیتر دهبی.

که ته مه نم سی چوار سالان بوو، له ژیر زهبری دهسه لاتی په یجو ریدا بو پرسیارکردن، هه ولی ئه وه م ددا نه نینی له دایکبوون ئاوه لاکهم. له دایک و پوره کانم ده پرسی: "ئه ری مندا لان چو ن له دایک ده بن؟ چو ناو چو نینی ئاوها کوتوپر خوین به مالدا دهکن؟ له کو یوه دین؟" به لگه م بو ده هی نانه وه که ده بی و لاتی کی پر خیر و به ره که ت هه بی، ده شی ئه و شو یته به هشت بی، له وی مندا لان به چه شنی گولاله سووره ده روین. هر جارئ که باوکیک پی ده نیته به هشت، گولاله سووره یه ک لی ده کاته وه و له گه ل خو ی بو مال وهی دین ته وه. بی ئه وهی متمانه یه کی زورم به وه هه بی، چه ندین جار له زهینی خو دا تاوتویم ده کرد. به لام دایکم و پوره کانم یان نه یان ده زانی چو ن وه لامم بده نه وه، یا خو حه کایه تی دیو درنجانیان بو ده گیرامه وه. به لام زیاتر له وهی که خو م و ئه وان مه زنده مان ده کرد، من تیده گه ی شتم و ئه فسانه ی دیو درنجه کانی ئه وان به ئه قلمدا نه ده چوو.

هر له و سهرده ماندا، پوژیکیان خاتوو (کاتینا)ی هاوسیمان که ژنکی جاحیل

بوو، مرد. کاتى تهرمه که پان له مال هینایه دهري و ژماره یه کی زور خه لک بهه له داوان کهوتنه دواى تابووته که ی و له پیچی کولاندا بزربوون، ئیدی ترس سه راپای بوونمی له خوگرت. پرسیم: "ئهرى بۆ کوپیان برد؟ بۆچی بردیان؟" وه لامیان دامه وه: "مرد!" پرسیم: "مرد؟ یه عنى چى؟" به لام چ شتیکیان بۆ راقه نه کردم. له ویدیو قه نه فه که وه هه لئرووشکام. به دهست روخسارم شارده وه و کولى گریانم به ربوو. ئه و گریانم له دلته نگى یاخو ترسه وه نه بوو، به لکو بۆ ئه وه بوو که له مانای مردن حالى نه ده بووم. به لام چنه د سال دواتر کاتى (کراساکیس) ئ ماموستامان مرد، ئیدی مه رگ سه رسامى نه ده کردم، به لکو هه ستم ده کرد په ی به مردن ده به م و ئیتر له و باره یه وه هیچم نه ده پرسى.

مه رگ و له دایکبوون، ئه وه لاین نه ئینییه ک بوون که پوچی مندا لانه میان هینایه گیروگان. مشتى چکولانه م به ده رگای داخراوى ئه و دوو نه ئینییه دا ده مالى بۆ ئه وه ی بیانخه مه سه ر پشت. سه رنجم دا که نابى بۆ وه دیه ئینانى ئه رکىکى ئاوها چاوه رپى یارمه تى له هیچ که س بکه م، ئاخه ر خه لکى یان قوروقه پیان لى ده کرد یاخو پیم پیده که نین. ده بوو خو م فی ریم.

هپور هپور جهسته ش وه ئاگا ده بووه. قه له مرۆى من که له هه ور و که شفکردن پیکه اتبوو، قالبى جهسته ی خو ی ده دۆزییه وه. قسه وباسى کولان و بازار ده که وتنه به ر گویم. گه رچى به باشى له وه قسه و باسانه حالى نه ده بووم، به لام هه ندى له و قسانه به لامه وه نه ئینى ئامیز و ئالووده به گونا ه بوون. به و جو ره پتوشوینى ئه و قسانه له زه ینمدا دیارى ده کردن و له گه ل خو مدا ده مگوته وه تا بیرم نه چنه وه. به لام پوژیکیان یه کى له وه قسه قه ده غانه م به زاردا هات، له به رده مى دایکمدا و به ده نگىکى به رزیش. دایکم به سه رمدا قیژاندى: "کى ئه و قسه ناشیرینه ی فی رکردیت؟ گویم لى نه بى جاریکى تر دووباره ی بکه یته وه!" ئه و جا بۆ موبه ق پویش و بریک ورده بیبه رى تیژى هینا و ترنجانیه ده م. که وتمه قیژه و هاوار، ده م ئاگرى گرتبوو. له ر قدا به لاینم به خو م دا که به رده وام ئه و وشانه له به ر خو مه وه بلیمه وه، له به ر ئه وه ی به گوتنیا ن هه ستم به چىژ و خو شى ده کرد.

به لام، له و وه خته وه به دوا تا ئه لعان، ته نانه ت دواى تیپه رپوونى سالانىکى زور و

ئاشنابوون به گونا هى بى شومار، هه ر وشه یه کى قه ده غه به زارمدا هاتى، لىو سوتاندووم و ده م بۆنى بیبه رى لى هاتووه.

*

له و سه رده مه دوورانه دا له کریت، زور درهنگ بالقبوون خو ی وه دیار ده خست. له تاو شه رم و شووریه ی هه ولى ده دا خو ی له ویدیو ده مامکه جو را و جو ره کانه وه هه شار بدا. ئه وه لاین جار هاو رپیه تى بۆ من، یه کىک له و ده مامکانه بوو. ئه و ده مامکه ش ئه فینیک بوو که به رامبه ر یه کى له هاو پوله کانم هه مبوو. ئه و هاو پوله م هه ر به ناو بو نیا ده م بوو. مندا لىکى کورته بنه و خرتول، قاچ گىر و جهسته ی به هیز به لام خالى له په یجو رى و خه یال. هه موو پوژیک نامه ی گه رمو گو رمان بۆ یه ک ده نار د. گه ر پوژیک به اتبا نامه یه کیم به ده ست نه گه ییبا، ئه و هه ستم ده کرد فریودراوم و زور جاریش له حه ژمه تا کولى گریانم به رده بوو. ده ور وخولى ماله که یانم ده دا و چاوه رپیم ده کرد بزانه که نگى دیته ده رى. کاتى ده هاته ده رى، ئیدی دلم بۆ ساتیک له جو و له ده که وت. جه ستم بیدار ببووه، به لام هیشتا نه یه دزانی چ روخساریک به خواسته کانى به خشى و به باشى نه یه ده توانى ره گه زى نیر له مى جیاکاته وه. له لایه کى دیبه وه هاو رپیه تى به ستن له گه ل کوردا که م خه ته رتر و بى سه ر ئیشه تر بوو. کاتى به ژنیک ده گه یشتم، له ناخه مراهه ستم به نه فره تىکى ئاو پته به ترس ده کرد. کاتیک (با) هه لى ده کرد و داوینى کراسه که ی هه لده دایه وه، یه که نه در دوو رووم وه رده گىرا و له شه رم و نه فره تدا تا بناگو ی سوور هه لده گه رام.

پوژیکیان - وابزانه نیوه رۆ بوو، له به ر ئه وه ی هه تاو وه ک ته نوور هه لایسه بوو - له رپى گه رانه وه مدا بۆ ماله وه، به کولانىکى باریک و سینه رداردا ده هاتمه وه. کو توپر ژنیکى تورک له وه رى کولانه که وه وه دیار که وت. کاتیک به به رده ممد ر هت بوو، تو زى سنگى کرده وه و مه مکولانى وه دیار خستن. که ئه وه م بینى ئه ژنو کانم سست بوون. هه رچو نیک بوو به هه لده داوان خو م گه یانده ماله وه و له سه ر ده سته شو ره که دانه ویم و رشامه وه.

سالانىک دواتر، کاتى نامه کانى هاو رپیکه م له نپو گه نجینه تو ز لى نیش تو وه که ماندا دۆزینه وه، راجله کیم. خودای گه وره، چ په رۆشیه ک و چ تو ره هاتیه ک! بى ئه وه ی

خۆم ويستبیتیم یاخۆ ئاگام لى بوبو، ئۇ ھاوپۇلە دەعجانەم لى بېووه دەمامک و تا چەندین سالل ژنى لى حەشاردا بوم. بەدلىنبايىپەو گەر تۆزى ئۇ لەزەتە مەرگهينە، واتە ھەلخلىسكانى وىم بۇ بۆسەى تۆقىنەرى ژن دواخستبا، ئۇا منىش بۇ ئۇ دەبوومە ھەمان دەمامک.

ھەوالم پىگەيشت كە ئۇ دواچار كەوتۆتە بۆسەو، كەوتۆتە بۆسەى ژنەو و ئىدى تياچووه.

پشوو ھاوینىكىيان، من و ئۇ ھاوپىپە و ھاوپۇلىكى تر، (ئەنجومەنى ھاوپىيان)^(*) يىكى نويمان دامەزاند. بەنھىنى كۆدەبووینەو و سوئندى وەفادارىمان بۇ يەكتر تازە دەكردهو. ئامانچىكمان بۇ ژيانمان ديارى كرددبوو. ئۇ ئامانجەش ئۇو بوو كە تا مردن، جەنگىكى درىژخايەن دژى درۆ و كۆيلاپەتى و ناعەدالەتتى بەرپاكەين. پىمان وابوو دونيا لەسەر بناغەى درۆ و ناعەدالەتتى و فرتوفىل رۆنراو. بەرپرسىيارىتى رزگاركردىنى دونيامان خستبوو ئەستۆى خۆمان. ئىمە ئىدى يەكيتىيەكمان لەنىوان خۆماندا رۆنا و خۆمان لە ھاوپۇلەكانى ترمان دابرى. بۇ گەيشتنە ئامانچ، نەخشە و پلانمان دادەرشت. ئەركى من لەو جەنگەدا برىتتى بوو لە نووسىنى نمايشنامە و ئەركى ھاوپىكەشم تەمسىلكردىن لەو دەقاندە بوو. ھاوپى سىپەم كە شىت و شەيدای بىركارى بىو، دەبوو بىتتە ئەندانىار و داهىنانىكى گەورە وەدى بىتتت، تا بەپارەى مۆلى ئۇ داهىنانە كۆمەكى ھەژار و زۆرلىكراوان بگەين. پەلەمان بوو تا ھەرچى زووتر بگەينە ئۇ ساتەوختە مەزە. تەواوى ھەولەكانمان بۇ ئۇو بى لە سوئند و بەلىنەكانمان لانەدەين. ھەرگىز درۆمان بەدەمدا نەدەھات. كە لە كۆلانەكاندا بەمندا لانى تورك دەگەيشتىن دەكەوتىنە بىرازكردىان، فالىنەكانى ژىرەوھمان بەرەنگى سىپى و شىن بوو، رەنگى ئالای گرىكستان.

دەمەو ئىوارەى رۆژىكى زستان، لەگوئى بەندەر، حەمالىكى توركى پىرمان بىنى كە لەقوژبىنىكدا ھەلترووشكابوو ھەلدەلەرزى. دونيا تارىك داهاتبوو. كەس ئاگای لى نەبوو. يەكىكمان فالىنەكەى، ئۇوى ترمان كراسەكەى، سىپەممان ھىلەكەكەى لەبەرى خۆى داكەند و بەو حەمالەمان بەخشى. تەنانەت دەمانوىست بىكەينە كۆل، بەلام

(*) ئەنجومەنى ھاوپىيان لە سالى ۱۸۲۱ دا نەخشەى شوړشى گرىكستانى دارشت. و. ف

نەمانوئىرا. شەرمەزار و پەرىشان لەوہى كە نەمانتوانىبوو ئەرکەكەمان بەتەواوى بەئەنجام بگەينەن لەو ناوہ دوور كەوتىنەوہ.

ھاوپىكەم پىشنىارى كرد: "باشترە بگەرىنەوہ و ئۇ پىرەمىردە بدۆزىنەوہ!"
- زۆر باشە، با بگەرىنەوہ!

بەھەلەداوان كەوتىنە سوڤاخى حەمالى پىر تا لەكۆلى كەين، بەلام لەوى نەمابوو. رۆژىكى تر، بىستمان قازىيەكى بەنىوبانگى خەلكى مىگالوكاستروڤ خانمىكى جاحىل و دەولەمەندى نىشانە كرددبوو. برپار بوو زەماوئەدەكەيان لە ھەمان ئۇ يەكشەممەپەدا ساز بەدن. لەو كەينوبەينەدا كوتوپر خانمىكى جاحىلى تر لە ئەسىناوہ گەيشتبوو. ئۇ خانمە جوانكىلە بەلام ھەژارە، ھاوپى كچەكەى قازىى بوو لەزانكۆ و كاتى خۆى قازىى بەلىنى پى داوہ بىھىنى. بەبىستنى ئۇ ھەوالە، ئەندامانى (ئەنجومەنى ھاوپىيان)م بۇ كۆبوونەوہ بانگ كرد. ھەرسىكمان لەتووپرەيدا قولپمان دەدا، لەژوورەكەى من كۆبووینەوہ. بەگوئىرەى رىتورەسى رىكخراوہىيمان نەدەبوو ئاوا ناعەدالەتتەك قەبوول بگەين. دواى چەند سەعاتىك وتوویژ لەبارەى رىتوشوئىنى جىبەجىكردىنى برپارەكان، دەرئەنجام لەسەر ئۇوہ رىكەوتىن كە ھەرسىكمان بچىنە لای مەتران و ئۇ كارە نائەخلاقىيە ھەلوەشىنەوہ. نامەيەكىشمان بەئىمزای ئەنجومەنى ھاوپىيان بۇ قازىى رەوانە كرد كە ئەگەر دورۆتى - ناوى خانمە ئەسىنبايىپەكە بوو- نەھىنى، ئۇا دەبى حىسابى خۆى لەگەل ئىمە و خودادا يەكلایى بكاتەوہ. جلكى پاكوتەمىزى رىتورەسى كلىسامان پۆشى و بۇ حزوورى مەتران چووین.

مەتران پىرەمىردىكى لاواز و سىلاوى و لەھەمان كاتىشدا فىللباز بوو. گەرچى بەزەحمەت قسانى بۇ دەكرا و خىرا خىرا تەنگەنەفەس دەبوو، بەلام چاوانى وەكى پشكۆى ھەلايساو دەدرەوشانەوہ. ئەيكۆنى ھەلواسراو بەدیوارى پشت مۆزەكەيەوہ، وینەى مەسىحىكى سوروسىپى و باشخۆر و قژ بەملاولادا شانەكراوى پىشان دەدا. وینەيەكى بەردىنى گەورەى قەدىس (سۆفيا)ش بەدیوارەكەى بەرامبەرەوہ ھەلواسرابوو.

مەتران بەواقورماويىپەوہ دىقەتى دەداين، پرسى:

- مندالینه چیتان دهوئی؟

هرسیکمان بهیه که وه گوتمان: "قوربان، ناعده اله تیبیه کی گوره به ریوهیه بقهومی!"
مه تران کوکی، به لغه میکی له نیو دسه سره که ی کرد و به دهنگیکی فیلبازانه گوتی:
"ناعده اله تی گوره؟ باشه ئەو مه سه له یه چ پیوه ندیبیه کی به نیوه وه هیه؟ نیوه ته له به ی
مه کته بن. وایه؟ هر به راست وا باشتره نیوه خه ریکی دهر سو ده وری خوتان بن!"

هاوریکه م که گوتار بیژیک لیهاتووی ریکخراوه که مان بوو، وه لامی دایه وه:
"قوربان..." نیدی مه سه له که ی له سیره وه تا پیاز بۆ گتیرایه وه.

له کو تایی قسه کانیدا گوتی: "قوربان، تا ئەم ناعده اله تیبیه رانه گیرئ، نیمه ناتوانین
هیور ببینه وه. پیویسته قازیی خاتوو دورۆتی بینئ!"

مه تران هه مدیس کوکی، چاویلکه که ی داگرت و ماوه یه کی درپژ دیقه تی داین.
پیده چوو سیبهری خه میکی سهیر له سه ر پوخساری نیشته بی. هه رسیکمان
به شپرزهبییه وه له به رده میدا راره ستا بووین و چاوه ری بووین. دوا جار زاری هه لئنا و
گوتی: "نیوه جاحیلن. هیشتا مندالن. نازانم خودا هینده ته مه نم دهادتی تا ببینم
دوای پازده بیست سالی تر چوناوچونی له ناعده اله تیبیه وه ده گلین!"

ماوه یه کی که م بیده نگ بوو. ئەوسا به چرپه، وه که ئەوه ی له گه ل خویدا بدوئ، گوتی:
"نیمه هه موومان ئاوها ده ستمان پی کرد!"

هر که زانیم ده یه وی بابه ته که بگورئ، یه کسه ر گوتم: "قوربان، چ بکهین بۆ ئەوه ی
به ر له ناعده اله تیبی بگرین؟ له پینا و چه سپاندنی عه داله تدا، فه رموو نیوه ئەمر بکه ن و
نیمه ش ئامادهین خومان فری بدینه نیو کوره ی هه لایساوه وه!"

مه تران هه ستایه سه ریا، له کاتیکدا ده ستی بۆ ماچکردن به ره و لامان رایه ل کرد،
گوتی: "نیوه برۆن، دوعای خیری منتان له گه ل بی. نیوه ئەرکی خوتان به ئەنجام
گه یاند. ئەوه ش به سه. ئەوه ی که ماوه پیوه ندیبی به منه وه هیه!"

خه نیی و خۆشحال گه راینه وه. له ریگه هاوریکه مان که له ناوه راسته وه دهر پویشته،
ده ستی نایه سه ر شانی من و هاوریکه ی تر و گوتی: "ئافه رین هه ی ئەنجومه نی
هاوریکان!"

هه مان ئەو یه کسه ممه یه، قازیی زه ماوه ندی له گه ل خانمه ده وله مهنده که دا کرد.

دواتر زانیمان که مه تران روودای دیداره که ی نیمه ی به قاقای پیکه نینه وه بۆ
هاوریکانی گتیرابۆوه.

*

هه رچ رۆمانیکمان به ده ست گه ییبا ده مانخوینده وه. زه ییمان ئاگری ده گرت،
سنوره کانی نیوان واقیع و ئەندیشه، حه قیقه ت و شیعر له به یین ده چوون و پیده چوو
رۆحی نینسان توانای له خۆگرتن و کارایی هه موو شتیکی هه بی.

به لام چه ند زه ینم کرابایه وه و له سنوره کانی حه قیقه تی تپه راندبا، به هه مان
پیوانه دلم پر له غه م ده بوو. ژیانم بی ئەندازه ته نگ ده هاته به رچاو و له به رئه وه ی
نه مه دته وانی له گه لیدا هه لکه م، ئاره زووی مردنم ده کرد. ئاخه ر ته نها مه رگ بوو که
رووبه ریکی به رفراوان و بی سنووری وه های هه بوو که ده متوانی تیایدا جیگه م
بیته وه. رۆژیکان - بیرم دی - خۆر ده ره وشایه وه و هه ستم به له شساغیی و قاییل
بوون ده کرد. پيشنیارم بۆ هاوریکه م کرد خۆمان بکوژین. پيشتر نامه یه کی درپژی
خه مینم نووسیوو. وه سیتنامه یه ک بوو که تیایدا مائئاواییم له دونیا ده کرد. به لام
هاوریکه م قایل نه بوو، منیش هه یچ حه زم نه ده کرد به ته نیا خۆم بکوژم.

ئو غه مه به یاننه کراو و په ی پی نه براوه، هیند ده ستی رۆیردبووه بوونمه وه، که
نیدی حه زم به بینینی هاوریکه شم نه ده کرد. نیواران ده چومه ده ری و ته نیای ته نیا
به درپژایی دیواره فینسیایییه که، که به سه ر شه پوله کانداه دینۆری، پیاسه م ده کرد.

خودایه هه وا چ موجیزه ئامیز بوو! چ شنه یه کی دلنه واز له زه ریاوه هه لی ده کرد!
کیژان به قردیله ی ئاوریشمی به که زی و پرچه په خشه کانیانه وه ده هاتن و ده چوون.
منداله گچکه تورکه کان، به پیپی په تی و به دهنگ و نه غمه ی کچانه یان یاسه مین و
ناوکه کووله که یان ده فرۆشت. (بار بالاریس) له قاوه خانه که ی، میز و کورسییه کانی
ریکده خسته ن تا پیواونی دیار له گه ل هاوسه ره کانیاندا، کوران له گه ل
ده سگیرانه کانیانا بچه ئەوی و قاوه و شه ربه ت و مره با داواکه ن و به دلکی
ئاسووده وه له ئاوابوونی خۆر بنۆرن.

به لام من هه یچ نه ده بینیی: نه زه ریای بی سنوور و ئارام، نه کلکه ی بلند و
سیحراوی (ئاجیاپلاجیا)، نه چیای (ئه سترومبولاس) ی شیوه قووچه کیی

به (نوٲڙخانهی له خاچدراو) و هٲلکه گچکه و سپیبه کهی سهر تر ٲوکه که یه وه و نه کوران له گه ل ده سگیرانه کانیانا. فرمیسک به رچاوی تاریک کردبووم. دوو نهٲنی گوره رٲوحمیان هٲنابووو گیروگان، دوو نهٲنی که سالتیکیان ماموستای فیزیا ناوه لای کردبوون. مه زنده ده کم نهو برینانهی نهو ماموستایه کردنییه رٲوحم، تا هه نوو که ش ساریژ نه بووین!

یه که مین نهٲنی، نهٲنییه کی له حقیقه تا ترسناک، نهو بوو که عهرد پیچه وانهی باوهری ئیمه، ناوهندی که ون نییه و خور و مه داره پر نه ستیره کان به دهوری عهردا ناسوورینه وه. به لکو هه ساره کهی ئیمه له نه ستیره کی گچکه زیاتر نییه که به خه مساردیی فریدراوته که نه ستیره و به دهوری خوردا ده سوورینه وه... بهو پیچه تاجی پادشایه تی له ته وقه سهری (عهرد) ی دایکمان که وتیووو خواره وه.

سه راپای بوونم ته ژئی له خه م و دلته نگیی بوو. ئاخر ئیمه ش له گه ل دایکماندا له سهر عهرشی پادشایه تی داگیرابووین. به واتایه کی تر، عهرد ده کهی ئیمه وه ک خانمیک بی جوول له ناوهندی مه داره کاندا، له گه ل نه ستیره کانی چواره ووریدا رانه وه ستاوه، به لکو نه م خانم له نٲو بلٲسه مه زنه کان و له نٲو بی سهروه ریدا وٲله و له چاوشارکیه کی هه تاهه تاییدایه. نه دی به ره و کوٲ ده چی؟ بو نهو شوٲنه ی بوٲ ده ستنیشان کراوه، به پیٲی خوری سهروه ریبه وه به ستراوه و به دوا ی نه ودا ری ده کات. ئیمه ش ههروه ک نهو به ستراوینه وه، ئیمه ش کوٲله یین و پاشکوٲ. خوریش به هه مان شیوه پاشکوٲیه. پاشکوٲی کی؟

که واته خورافیه چییه که ماموستا کانمان تا نه لعان به بی شه رمیی بوٲان گٲیراوینه ته وه؟ خورافه ی نه وه ی که گوایه خودا خور و مانگی وه ک خشل بو عهرد خو لقا ندووو و مه داری پر نه ستیره ی وه ک چرا به ژوور سه رمانه وه هه لواسیوه تا رٲوشناییمان پی ببه خشی.

نه وه یه که مین زام بوو. زامی دووهم نه وه بوو که ئینسان مه خلوقی نازیز و له به ردلانی خودا نییه. به لکو نه ویش وه ک مه خلوقه کانی تر، باز نه یه کی گچکه ی نیو باز نه ی بی کوٲتایی نازه لان و نه وه و نه بیره ی مه میوونه. پشتمان بگه ریٲین، رٲوحمان بگه ریٲین، له ژیر داپیره گوره ماندا هه مه میوون ده بینین!

خه م و دلته نگیم به رگه نه ده گیران. ته نیای ته نیا به درٲژایی رٲوخی زه ریا، یان به نٲو کی لگه کانا پیاسه م ده کرد، یا خو به په له ده رٲویشتم تا ماندوویم و نهو خه م و دلته نگیه له بیرکه م. به لام چٲن ده متوانی فه رامٲوشی بکه م؟ به سه ری رٲوت ده رٲویشتم و هه ر ده رٲویشتم. ته وای قٲٲچه کانی کراسه که م ده ترا زاند چونکه خه ریک بوو ده خنکام. هه نگاوم ده نا و له خٲم ده پرسی: "بوٲی نهو هه موو سالانه فریومان خوارده؟ بوٲی نهو تاجی پادشایه تییه کی که له سه ر ئیمه ی ئینسان و عهردی دایکمان نرابوو که وته خواره وه؟ واته ئیدی عهرد هٲچ! ئیمه ی ئینسان بی بایه خ بووین، رٲوٲیکیش دی که هه ر هه موومان نابووت ده بین؟" له به رخٲمه وه هاوارم ده کرد: "نا.. نا.. من سه ر بو قه ناعه تی کی لهو جوړه نه وی ناکه م. ئیمه ده بی هٲند ته قوبلاب له ده رکی چاره نووسمان بده یین تا به رووماندا ده کرٲته وه و خو مان رزگار ده که یین!"

رٲوٲیکیان عه سر، که ئیتر نه مه ده توانی به رگه ی نهو دٲو خه بگرم، بو لای ماموستای فیزیا رٲویشتم. نهو ماموستایه که سیکی زه رده ل، که م دوو، قسه ی ده بیژا نه و جا ده بیٲژا، به لام قسه کانی هه میشه ره ق و کینایه تامیز بوون. زیره کی و فیلبازی له چاوانی سارد و لٲوی ناسکی ده بارٲی. نیوچه وانٲکی چکو له و تا برٲی هه ر قژ بوو، له راستیدا هه ر له مه میوونٲکی نه خو ش ده چوو. بینیم له سه ر کورسییه که ی دانیشتبوو ده ی خوٲنده وه. دیقه تی دام و به ئاشکرا سه رنجی شپزهییمی دا بوٲیه زه رده خه نه یه کی ته شه راوی هاتی.

پرسی: "نه وه چٲن بوو؟ دیاره ده بی بو شتیکی گرینگ هاتبیت؟"

- بمبووره که مه زاحیمتان بووم، به لام ده مه وٲ حقیقه ت بزنام!

به گالته پی کردنه وه وه لامی دامه وه: "هه ر نه وه! داوا که تان داوا یه کی مه حاله، کام حقیقه ت؟"

- حقیقه تی نه وه ی که (نهو) چنگی به خاکدا کرد و له هه ناسه...

- کی؟

- خودا وه ند!

پی که نینٲکی وشک و برنده له لٲوه ناسکه کانیه وه قولٲی دا.

چاوه ریٲی وه لام بووم. به لام ماموستا پا که تیکی گچکه ی کرده وه، چو کلیٲتیکی ناوی

نهواتی دهرهینا و کهوته جوینی.

غیرهتم دایه بهر خو و پرسیم: "قوربان، ناتانهوی و هلامم بدهنهوه؟"

بهدهم نهملاولا پیکردنی چکلیتهکه لهدهمیدا کوتی: "با...چون!"

دوای ماوهیهک، سهرلهنوی پرسیم: "کهنگی؟"

- ده سال، رهنهگ بیست سالی تر. نهو کاتهی زهینی چکولت دهبیته زهینیکی کامل و حیسایی. نیستا بۆ وهلامدانهوهت زوهه. فهرموو بۆ مالهوه بگه ریوه!

دهمویست بهگریانهوه بلیم: "قوربان، روحم پی بکه، حهقیقهتم پی بلی، ههموو حهقیقهت!" بهلام قورگم گیرا بوو. ههمدیس کوتی: "بۆ مالهوه بگه ریوه!" وای کوت و ئیدی دهرگاکی پیشان دام.

له پی گه رانهوهدا، (نارچماندریت) (*) م بینی که وانهی ئایینی پی دهگوتین. نهو ماموستایه کهسیکی ساکار و ئیماندار بوو. گوئی گران و کورتهبنه، پیریژنهکهی دایکی که لهگوندیکی گچکهی دور له میگالوکاسترو دهژیا که بی نهاندازه خوشدهویست. زوربهی جاران نهو ماموستایه بهچاوانی فرمیسکاوویهوه پی دهگوتین که خهونی بهدایکیهوه بینیهوه. وی هیند داوین پاک بوو که ئیدی سهرهنجام لهپیاوهتی کهوتبوو. کاتی زهنگی پشوو لئی دهدا و دهرس تهواو دهبوو، بۆ ساتیک لهبهر دهرگاکه رادهوهستا و پاشان ناوری دهدایهوه. بهنهغمهیهکی گریاناوییهوه پی دهگوتین: "رۆلهکانم، لهپیناونهمرکردنی نهسلی خوتاندا تیبکوئن!" ئیمهیش که خهریک بوو لهپیکهینا ژانمان دهکرد، هاوارماندهکرد: "خهمت نهبی قوربان، خهمت نهبی!"

من هیچ نهو ماموستایهیم خوش نهدهویست. نهقلی هیندهی نهقلی بزنیک بوو که بهردهوام دهیاراند و نهیدهتوانی وهلام بههیچ یهکی له دلراوکیکانمان بداتهوه. رۆژیکیان که بنهماکانی ئایینی بۆ باس دهکردین، پهنجهی بهنیشانهی سهرکهوتن بۆ سهروهه ههلبری و کوتی: "خودا یهکه، یهک ک! لهبهرئهوهی بنهمای ئاین دهلی: من بروام بهخودایهک ههیه. گهر خودا دوو بایه، نهوا بنهماکانی ئاین دهیانگوت: من بروام بهدوو خودا ههیه... دوو... دوو..."

(*) Archimandrite، لیکدراوه له archos واته سهروک و mandrita واته شوان. و. ف

بهزهیمان پیدای دههاتهوه، هیچ کامان بهرهوای حقی نهزانی بهرهپرچی بداتهوه.

بهلام رۆژیکیان نهمتوانی دان بهخودا بگرم. باسی قودرتهی رههای خودای بۆ دهکردین. قهلهمهکهه ههلبری و پرسیم: "قوربان، خودا دهتوانی واقیعهتی بوونی ئهم قهلهمه رهت کاتهوه؟"

نارچماندریتی بهسهزمان سوور سوور ههلهگهرا، بۆ ساتیک تی فکری و ههولی دا وهلامیک بدوژیتهوه. کاتی چ وهلامیکی بۆ نههات، نهوسا تهختهسرهکهی گرته دهموچاوم. منیش ههستامه سهرپی و بهوپهیری شانازییهوه گوتم: "جا نهوه کهی وهلام بوو!"

سی رۆژ له قوتابخانه دهری کردم و عهسری ههمان نهو رۆژه چوووه لای بایم و پی گوتبوو: "کورکهت ناژاوه گپ و هاروهاجه، پاشه رۆژیکی خهراپ چاوهروانیتی، باشته توند جلهوی بگریت!"

- چپی کردوه؟

ماموستای ئاین تهواوی رووداوهکهی له نووکهوه بۆ گپرابووه. بایم بهشان لهقاندنهوه وهلامی دابووه: "کاتیک مهسهلهیهکی نهوها پیوهندی بهمنهوه ههیه که کورهکهم درۆ بکا یاخو لیبدهی. جگه لهوه، ههنوکه نهو ئیدی پیاویکه بۆ خوی، لیگه ری با ههرچی پی خوشه نهوه بکات!"

نهوه نهو نارچماندریته بوو که لهسهه جاده بینیم. ههر که بینیم، روم وهرچهرخاند تا ناچار نهیم سلوی لیبکهیم. ئاخه لهو ساته دا زور داخ له دل بووم. دواچار بۆم ساخ ببووه که سالانیکه نهو و هاوکارهکانی فریومان دهدهن. لهو بهشهی تاییهت بهپیرۆزترین بهرخودانی بهشهریهتدا، گالته و سووکایهتییان پی دهکردین.

چهند خوش بوون نهو رۆژانهی که دوو پرسنگی خیرا، زهینیان شهق کردم! وای چ شهوانیک بوون نهو شهوانهی که خهوه نهدهچوووه چاوانم! نیوهشهوان لهسهه تهختهنوینهکهم رادهپهیریم، نهبا بانگم کهن و ئاشکرابیم، هیور هیور لهسهه نووکی پی بهپتلیپلیکانهکاندا دههاتمه خوار، وهک دز دهرگاکهم دهکردهوه و دهچوممه کۆلان. ههموو شوینیک چۆل و بیدهنگ. دهرگاگان داخراو، چراکان خاموش. بهکۆلانه تهنگه بهرهکانی میگالوکاسترودا دهکهوتمه پیاسه و بهوردی گویم بۆ ههناسه دانی

ئارامى شارى نووستوو رادەدېرا. بەلام جارناجارىك دەنگى ژنانىكى عاشقم دەژنەفت كە لەودىيو پەنجەرە داخراوەكانەو، بەگىتار و عود گۆرانى عاشقانهى خەمىنيان دەچرى. گۆرانىيەكى بەشكۆو گرياناويى كە لەساپىتەكانەو بەرز دەبوو و هەلەدەفرى. سەگەكانى دەروچىران گۆرانىيەكەيان دەبىست، وە ئاگا دەبوونەو و دەكەوتنە وەرپىن. بەلام من لە ئەفەين و لە ژن بىزار بووم. لىكدا لىكدا لەخۆم دەپرسى: "خەلكىي چۆن دەتوانن گۆرانى بلىن؟ چۆن دلان راناچلەكى بۆ تىگەيشتن لەماهىيەتى خودا و بۆ حالىبوون لەوەى كە لە كوێو هاتووین و بۆ كوێ دەرۆين؟" بەخىرايى لەو ناو دەبووم، دەگەيشتمە دىوارەكانى كەنار و لەوئى هەناسەيەكى ئاسوودەبىم هەلەدمژت. زەرياي قىررەنگ لەو خوارەو گرەمەى دەهات، هورۆمى بۆ دىوارەكان دەبرد و دەپرووشاندن. كەفئى ئا و بەدىوارەكاندا سەرى دەكرد و بەنىوچەوان و لىو و دەستىدا دەپرژا و فىنكى دەكردمەو. چەند سەعاتىك بەژوور ئاوەو دەمامەو، هەستم دەكرد زەريا دايكە نەك عەرد. ئاخىر تەنها زەريا بوو كە نىگەرانىمى پەى پى دەبرد، لەبەرئەوەى ئەویش لەو نىگەرانىيەدا شەرىكم بوو، بۆيە ئەویش چاوانى نەدەچوونە خەو. زەريا بەسىنگى خۆيدا دەكىشا، هورۆمى بۆ كەنار دەبرد و ئەویش بەشئى خۆى گورزى بەردەكەوت. ئەویش لە گەرانىيدا بەدواى ئازادىدا، هەولئى دەدا دىوارەكانى كەنار رامالئى و لەو سنوورانەو بەرەو دىوى ئەودىو رەت بىئى. وشكايى ئارام و دلنيا و سادە دل و رەنجدەرە، شكۆفە دەكا، ميوە دەدا و دەژاكئى. بەلام نايەلئى ترس دزە بكاتە دلئىيەو، لەبەرئەوەى دلئىايە بىهوى و نەيهوى بەهار جارىكى تر لە خاكەو سەر دەردىنئى. بەلام زەرياي دايكم، ئارام نىيە، شكۆفە ناكات، ميوە نادات، لەباتى ئەو دەگرەمىنئى و شەو و رۆژ لە بەرخۆداندايە.

من گويم بۆ ئەو رادەدېرا و ئەویش گوئى بۆ من رادەدېرا و تا كازىوەى دەدا دلئى يەكترمان دەدايەو. پاشان لە ترسى ئەوەى كە نەبا خەلكىي پىكەو بەمانبىن، بەپەلە بۆ مالەو دەگەرامەو و لەسەر تەختەنوئىنەكەم رادەكشام. دلئىايەيەكى تال و سوئىر لەجەستەمدا دەبزوت. خۆشحال بووم كە لە ئاوى زەريا خولقاوم نەك لە خۆل.

يەكئى لە هاوسئى نزىكەكانمان مەيموونىكى هەبوو: بوونەوهرىكى بئى شەرم و گەلوقوون سوور و خاوەن چاوانىكى مرۆفانە بوو. هاوړپى پىرەمىردىكى ئەو هاوسئىمان كە خەلكى ئەسكەندەريە بوو، ئەو مەيموونەى بۆ يادگار دابووى. هەر

كاتئى لەوئىو رەت دەبووم، لەسەر سەكۆى بەر دەرگا دەمبىنى. بەردەوام بەستەى دەكرتاند. هەمىشەش خۆى دەخوراند تا لە گۆبەنى رىك و ئەسپىكانى لەشى رىزگاربئى. بەزۆرىي رادەووستام و تەماشاي جوولە و پىكەنىنەكەم دەكرد. وەك كاريكاتىرئىكى بوئىدەمانە دەهاتە بەرچاوم. مەخلوقىكى عەبىيار و بئى حەيا و خالئى لەنەينى بوو. دەكرا خەلكىي بئى بايەخانە لئى بنۆرن و پىكەن. بەلام ئەلعان من كە دەمبىنى زەندەقم دەچوو. بۆ ئەوەى سەر و فەسالى نەبىنم رىكەكەم دەگۆرى. بەخۆم دەگوت: "بلىئى ئەو نەنكم بئى؟ ئەمە ئىدى سووكايەتتە بۆ ئىنسان!" شەرمەزار و توورە هەستم دەكرد دەسلەلاتى ناووەوم و ئىران دەبئى.

ئاي نەنكى ئەوئىنم ئەم مەيموونە بوو؟ بەواتايەكى تر ئاي راستە دەستكردى خودا نىم و رۆحى خۆى لە مندا نەچاندوو؟ ئاي من لە نىرە مەيموونىك كەوتومەتەو كە تۆو كەى لە مئى مەيموونىكەو بۆ مئى مەيموونىكى تر گۆيزاوەتەو؟ بەكورتىي ئاي من لە بنەرەتدا كورئى مرۆف و كورئى مەيموونم؟

چەندىن مانگ ئەو سەرە گىژئى و توورەبىيەم درىژەى كىشا. كئى چوزانئى، رەنگە تا هەنووكەش بەردەوام بئى. لە بەرىكى ئەو هەلەدەرە نەئىنئىمئىزەدا مەيموون رادەستابوو، لەوبەرئىشەو مامۆستاي ئايين. لەنئىوان ئەمبەر و ئەوبەردا، بەژوور ئەو فەوزا و بئى سەروەريەو، من بەسەر تالە دەزوويەكەو بووم و بەوئىو هاوسەنگى خۆم پاراستبوو. بەترسەو هەنگاوم دەنا. رۆژگارئىكى ناخۆشم دەگوزەراندا.

كاتئى پشوو قوتابخانە هاتبوو، بەباووشىك كتئىبى خوازراوەو لەبارەى ئازەل و كژوكيا و ئەستىزەو دەرگام لەسەر خۆ كليل دا. بەپىاوئىك دەچووم كە لە تىنوواندا خەرىك بئى لە پەلوپۆ بكەوئى، تا ئەو كاتەى لە رۆخى روبراىكدا بەدەمدا دەكەوئى تا ئا و بنۆشى. شەو و رۆژ سەرم بەسەر ئەو كتئىبانەدا شوړكردبوو. نەدەچوومە دەرى. بەدەستى ئەنقەست نىوەى سەرم سفر كردبوو. كاتئى هاوړپىكانم دەهاتن بەدواما تا لەگەلئاندا بچم بۆ پياسە، سەرم لە پەنجەرەكەو دەبردە دەرى و ئامازەم بۆ سەرە نىوە سفركارەكەم دەكرد و دەمگوت: "چما نايين؟ چۆن بەم وەزەو دەتوانم بىمە دەرى؟" ئەوجا هەمدىس سەرم بەسەر كتئىبەكانا شوړ دەكردنەو و بەئارامىي گويم بۆ پىكەنىنى گالئەئامىزئى هاوړپىكانم رادەدېرا كە دوور دەكەوتەو.

هه‌رچی زانیارییه‌کانم زیاتر ده‌بوون، دلم زیاتر ته‌ژی له دلته‌نگیی و گومان ده‌بوو. سه‌رم هه‌لده‌بیری و گویم بۆ قریشکه و هاواری مه‌یموونه‌که‌ی دراوسیم راده‌دیرا. رۆژیکیان په‌ته‌که‌ی پچراند، هاته‌هه‌وشه و به‌سه‌ر دار ئه‌کاکیاکه‌دا سه‌رکه‌وت. کاتی سه‌رم هه‌لبیری سه‌رنجم دا له‌نیو په‌لکه‌کانی دره‌خته‌که‌وه دیقه‌تم دها. له‌رزم لای هات. به‌هه‌موو ژیانم چاوانیکی ناوها بونیاده‌مانه‌م نه‌بینیبوو. دووچاوی بازنه‌یی، دووچاوی ره‌ش و بۆ جووله، دووچاوی لیوانلیو له‌فیل و گالته‌جاریی دیقه‌تیا‌ن دهدام.

هه‌ستام و کتیبه‌کانم له‌ولاوه دانان. به‌ده‌نگی به‌رز گوتم: "ئاوهای نابی، من پێچه‌وانه‌ی ماهیه‌تی ئینسان هه‌لسوکه‌وت دهنوینم و له‌پێناو تارمایی‌دا چاو له‌جه‌سته ده‌قوچینم. ژیان له‌گۆشت و جه‌سته پیکهاتوو و منیش برسیم!" له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه بۆ ده‌روه نه‌ویم و گوینم بۆ مه‌یموونه‌که‌ هه‌لدا. گوینم به‌هه‌واوه گرته‌وه، به‌دان شکاندی، توێکله‌که‌ی لیکرده‌وه و به‌ده‌م جوینی ناوکه‌که‌یه‌وه به‌گالته‌جارییه‌وه ته‌ماشای بانگی ده‌کردم.

فیری خواردنه‌وه‌ی شه‌راب کرابوو. رامکرده ژیر زه‌مینه‌که و پیاله‌یه‌ک شه‌رابم هینا و له‌سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که بۆم دانا. به‌ئیشتیاوه په‌ری که‌پووی له‌رییه‌وه، قه‌له‌مبازیکی دا و خۆی که‌یانده سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که. لمۆزی نایه‌ نیو پیاله‌که و که‌وته خواردنه‌وه‌ی شه‌راب. هیند به‌که‌یف و له‌زه‌ته‌وه شه‌رابه‌که‌ی ده‌خواردوه که به‌زویان ته‌قه‌ی له‌نیو زاری هه‌لده‌سان. پاشان ده‌ستی کرده مالم، وهک بلایی نه‌یه‌وئ جیم بلایی. بۆنی شه‌راب و چلکی لای ده‌هات. گه‌رمای جه‌سته‌یم له‌سه‌ر مالم هه‌ست پێ ده‌کرد. مووی سمیلی ده‌چوو به‌نیو که‌پوومدا، ختووکه‌ی دهدام و ده‌بخستمه پیکه‌نین. به‌هه‌موو جه‌سته‌ی ئامیزی پیداکردبووم و وهک بونیاده‌م هه‌ناسه‌ی دها. گه‌رمای جه‌سته‌مان ئاویتته‌ی یه‌کدی ببوو، هه‌ناسه‌ی له‌دووی هه‌ناسه‌کانی منه‌وه ده‌هات. پیکه‌وه بوینه هاواری. کاتیک رۆیشت، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و له‌ئامیزگرته به‌جیژنی ته‌بشیری شووم ده‌چۆ. فریشته‌یه‌کی ره‌ش، په‌یامه‌نیکی کولکن و چوار پا، له‌په‌نجه‌ره‌ی ژووهره‌که‌مه‌وه ده‌چوو ده‌ر.

رۆژی دواتر، ده‌مه‌و ئیواره بۆ به‌نده‌ر چووم. وهک بلایی له‌وه‌به‌ر نیازیکی له‌وه‌چشنه‌م نه‌بووی. خۆم به‌مه‌یخانه‌یه‌که‌دا کرد که جیژوانی ماسیگران بوو. داوی

شه‌رابم کرد. نه‌مه‌زه‌انی خه‌مین و تووره‌م یان خۆشحال، هه‌موو شتی - مه‌یموون، ئاسمانی ئه‌ستیره‌باران، خوداو په‌له‌ی ئاده‌می - هه‌موو شتی له‌ ناخدا ببوونه گریکویره. پیده‌چوو ئومیدم له‌سه‌ر کحول هه‌لچینی تا ئه‌و گریکویره‌یه‌ی پێ بکه‌مه‌وه.

چه‌ند ماسیگر و هه‌مالیک که هه‌موویان مه‌یخۆری حیسابی بوون له‌ گۆشه‌یه‌که‌دا دانیشتبوون، پیک پیک باده‌یان هه‌لده‌دا. هه‌ر که منیان بینی، دایانه قاقای پیکه‌نین. یه‌کیکیان گوئی: "هیشتا ده‌می بۆنی شیریی خاوی لیدی و ده‌یه‌وئ لاسایی پیاوان بکاته‌وه!"

ئه‌وی تریان گوئی: "لاسانی بابی ده‌کاته‌وه، به‌لام ریه‌کی درێژی له‌پیشه‌!" به‌بیستی ئه‌و وشانه له‌ تووره‌ییدا قولیم دها. هاوارم کرد: "هیی هاواریان، وه‌ر نه‌ ئیره، تا سه‌رخۆشان که‌م!"

به‌قاقای پیکه‌نینه‌وه هاتنه سه‌ر میزه‌که‌م. خیرا خیرا په‌رداخه‌کانمان پێ ده‌کردن و چۆپرمان ده‌کردن. ئه‌وان به‌توره‌یی دیقه‌تیا‌ن دهدام. نه‌ قسه‌مان ده‌کرد و نه‌ گۆرانیمان ده‌گوت، تنه‌ها په‌رداخه پره‌کانمان به‌رز ده‌کردنه‌وه و سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد تا ببینن کامان گره‌وه‌که ده‌باته‌وه. عیززته‌ی نه‌فسی کریتی بوون ئاگری تی به‌ردابوون. ئاخر ئه‌و مه‌یخۆره به‌ئهموونا‌ه شه‌رمیان ده‌کرد له‌وه‌ی که می‌ردمندا‌یک لێیان به‌ریته‌وه.

به‌وه‌شه‌وه، یه‌که یه‌که ته‌ختی عه‌رد بوون و من تا کۆتایی به‌ئاگا مامه‌وه. پیده‌چوو عه‌زایم هیند قورس بووی که ئه‌وها به‌سه‌ر کاریگه‌ری باده‌که‌دا زال ببوو.

شه‌وی دواتر و شه‌وانی تریش، هه‌مان به‌زم دووباره ده‌بۆه. چیرۆکی شه‌ونشینیم له‌گه‌ل ماسیگر و هه‌ماله‌کانی به‌نده‌ردا که‌وته سه‌ر زاری خه‌لکی و له‌ سه‌راپای میگالۆ کاسترۆدا وهک مه‌یخۆریکی به‌دمه‌ست ناویانگم ده‌کرد.

هاواریکانم به‌وه هه‌لخلیسکه‌نه‌م خۆشحال بوون. ئاخر نه‌یانده‌توانی بروا به‌و واقیعه‌ بێن که من رقم له‌ هاوارییه‌تی ئه‌وان ده‌بیته‌وه و ده‌رگا به‌روویاندا داده‌خه‌م و ده‌خوینمه‌وه، یاخۆ باوه‌ر به‌وه‌ی که به‌وداویییه‌ کتیبیک بنیمه‌ گیرفان و به‌تاقی ته‌نیا بۆ پیاسه‌ بچم. ئه‌و هاوارییه‌نه‌ نیگای نه‌فره‌تاویی و به‌تانه و ته‌شه‌روه‌ه گوتبوویان:

"ئاخرييهكهى سهرث بهر ئهستيران دهكهوى و ههپروون بههپروون دهبى!" بهلام ههنوكه خووشحال بوون كه دهيانبنى لهگهه لهكانى ههچه و پهچه مېگالوكاسترودا دهخومهوه و باجى رورهبىي خووم دهدهم.

لېم نزيك دهبوونهوه، خو دهشى له رووى ميههربانبىشهوه لېم نزيك بووبهوه. شهويكى شهممه، بهپى بهلېن و بريارىكى نهينى، بو باشترين تياترؤخانهى شاربان بردم. تياترؤخانهكه ناوى تياترؤخانهى (جهنگاورانى ۱۸۲۱) بو. ماوهيهكه لهوهوبه تيمىكى نوپى نمايشكار، كه پيكهاتبوو لهژنانى شوخ و شهنگى رومانى و فهربنسايى هاتبوونه مېگالوكاسترؤ و ئهقلىان لهسهرى پياوماقوولانى شاردا نههيشتبوو. عهرانى شهممه ئه پياوانه، بهوپهرى حيرسهوه لهمال دههاتنه در و وهك دز پپيان دهنايه ئه بههسته قهدهغه و نيوه تاريكهوه. بهترس و لهرزهوه لهميزه دورهكاندا دادهنېشتن، بهملاولاي خوينايدا دهيانروانى تا دلنباين لهوهى كه لهژير چاوديرى ناسياويكدا نين. ئهوسا دهستيان بهيهكدا دها تا ژنه گورانىبيژىكى بوخوش و ئارايشتكارو بيت و له نيو ئاميزياندا دانېشى. پياوه هاوشارييه ماقوولهكان بهو جوهره چهند ساتهوهختىكى شهرمهزارانهى پر شهروشوربان لهبهر خودهبردهوه، ساتهوهختگهليك كه پهيوهست لهگهه ژيانىكى هاوجووت لهگهه فهزيلهته.

هاورپكانم منيان بو ئهوى برد و داواى شهرابيان كرد. ژنىكى رومانىي خري و خهپان هاته ميزهكهمان. مهكه ئارهقاوييهكانى هينابووه دهري. بهو تهمن و نهزموننهى كه ههيبوو، بهتهواوى كارى خووى دهزاني. هاورپكانم پيك دواى پيك بويان تى دهكردم و منيش دهمخواردوه. سهرم گهرم بوو، بهبوئكردى رهگهزى مى ههستم دهكرده كه مهيمونهكهى ناخم وهئاگادېتهوه. تاكى پاپووجى ژنه گورانىبيژهكهه ههنگرت، خيرا خيرا شهپانيام تى دهكرده و دهمخواردوه.

رؤزى دواتر، چيرؤكى ريسوايى گهوره له مېگالوكاسترودا دهنگى دايهوه: قهديس، سولهيمانى كهكيم شهوى له قههپهخانهيهكا رؤز كردوتهوه و له پاپووجى ژنه گورانىبيژىكدا شهپانايى خواردوتهوه. قيامتهى ههستا بوو نهبيتهوه. يهكى له مامهكانم، تووره له پى ههلهخيسكانى ئابرووبهيرانهى برازاكهى چووبووه لاي بام و ههوالهكهى پى راگهياندبوو. بهلام بام بهدهم شان لهقاندنهوه وهلامى دابووه: "ئهلعان

ئيتر ئه پياويكه بو خووى، واته دهبهوى ببېته پياو. تاقه ئيشى بيكات ئهوهيه، جووتيك پاپووج بو ئه ژنه گورانىبيژه بكرى!"

بهلام من، له دلهوه خووشحال بووم، لهبهر ئهوهى سهريپچى ياسام دهكرده. خووم لهشهري ماموستاي ئاين و ديوى (ده فرمان)هكه رزگار دهكرده، شوينپى جىگير و توكمهى باپيره كوئكنهكانم ههلهدهگرت.

ههلهخيسكا بوومه نشيويكهوه و ئهوه ههلهخيسكانم پبخوش بوو. دوا سالى قوناغى خوئندى ئامادهييم بوو. بهرقهوه لهماموستاي ئاينم دهنورى كه لهپال چاكه خوازىيهكانيدا، بهئارامىي زهردهخهنهى دههاتى. ئهوه پياوه مهره، ئاسوودهخهياى له دونياو قيامت، بهميههربانبىشهوه له ئيمهى گورگى دهنورى. منيش بهرگهى ئهوهم نهدهگرت. دهبوو ئارامىي و ئاسوودهبييهكهى تيكوپيك بشكىنم، دهبوو توفايتيك له دهمارهكانيا بهرپاكهه و ئهوه زهردهخهنه گيلانهيهى پانتايى روخسارى بسرمهوه. ههه بويه بهيانىيهكيان، كارىكى شهيتانانم بهرامبهرى لئوهشايهوه. چووم نامهيهكى كورتم بهم ناوهپوكه بو نووسى: "تهندروستى دايكت زور خهراپه. ههه ئهلعان گيان دها و ئيتر لهوهدايه بمرى. خيرا وههه بو لاي تا لهدوعاى خيرى مهحرووم نهبيت!" نامهكهه بو پؤست كرد، ئهوسا چووم بو قوتابخانه و چاوهريم كرد.

ئهوه روزه ئارچماندرىت نههاته پولهوه. رؤزى دووم و رؤزى سيديهميش ههه نههات. دواى پينچ روزه هاتهوه. نهدهناسرايهوه. بههوى نهخوشى ئاگزىماوه دهموچاوى ئاساو و رهنگى مرؤقى پتوه نهمابوو. تا مل و ژير بالى ههمووى ببووه لير. ليكدا ليكدا خووى دهخوراند، پيستی سوور ههلهدهگهرا، لهقسان دهكوت و بهه لهوهى زهنگ لييدا لهپول دهچوو دهري. سى مانگ لهجىگادا كهوت. پاشان بهيانىيهكيان هاتهوه، ئاساوييهكهى نيشتبووه. بهلام هيشتا كارىگهري نهخوشىيهكه بهروخسارييهوه ههه دياربوو. بهميههربانبىشهوه تهماشاي دهكردين. جارىكى تر زهردهخهنه سيماي پوشىيهوه. يهكهمن قسهى گوتى: "رؤلهكانم، سوپاسى خودا دهكهه دهستىكى ئاوهاى راسپارد نامم بو بنووسى كه تهنروسىيى دايكم زور خهراپه، بهو جوهره دهرفهتى بو رهخساندم تا بهشى خووم تيكوشم بو بهرز و بهريز راگرتنى بهشهرييهت: واته بهشى خووم عذاب بچيژم."

ئەو وشانە رايانچلەكاندم. ئاخۇ زالبوون بەسەر چاكانەخوازیدا هیند كیشە بوو؟ بۇ ساتى ويستم لە جىگەى خۆم هەستم و هاواركەم: "بمبوورە لەبەر ئەو گوناھەى كە كردم!" بەلام خىرا دەنگىكى تر لەناخمەو بەرزىوۆ، دەنگىك تەژى لە لۆمە و شەپەنگىزى، گوتى: "تۆ سەگىت، سەگى مامۆستای ئاين، قامچىت لىدراو و تۆيش ئەو دەستە ماچ دەكەيت كە قامچىيەكەى لىداويت!" نا، كارەكەم راست بوو. نەدەبوو داواى لىبوردين بكەم!

*

رۆژى دواتر، ئەندامانى (ئەنجومەنى هاوړپيان)م كۆكردنەو و پىم گوتن: "ئەلعان ئىدى زەينمان رۆشن بۆتەو، پىويستە هەول بەدين زەينى خەلكانى تىرش رۆشن بكەينەو. دەبى ئەركى مەزنى ئەنجومەنى هاوړپيان ئەو بى كە بۆ هەر شويىنى سەفەر دەكەين، لەهەر جىگايەك لا دەدين، دەبى كار و قسەمان بۆ يەك ئامانچ بىت: ئامانجى رۆشنگەرى!"

ئەركى رۆشنگەرى دەستى پى كرد. ئامادەيىمان تەواو كردبوو، هەنووكە ئازاد بووين. بابم كە دەيوست بچمە ناو سياسەتەو، بۆ گوندىكى هەناردم تا شاهيدى رپورەسمى غوسلى مندالىك بم. دوو هاوړپكەشم لەگەل خۆمدا بردن. ئەو هەلىكى دەگمەن بوو تا تەواوى خەلكى ئەو گونە بەرۆشنگەرى ئاشنا بكەين. داواى تەواو بوونى رپورەسمى غوسل، كاتى لەسەر سفرە دانىشتين و دەملەوەرەن دەستى پى كرد، هاوړپى گيانى بەگيانىيەكەم، بەوپەرى گەرموگورپىيەو كەوتە وەعزەدان و باسكردنى رۆشنگەرى. بەر لەهەر شتى، سەرەتا لەبارەى خولقاندنى مرۆفەو قسانى كرد و گوتى: "ئەو هەلەن باپىرەمان مەيموونە و ئىمە نابى لافى ئەو لىدەين كە شەرافەتمەندترين بوونەوهرى خوداين!"

لەتەواوى ئەو ماوہيەدا كە هاوړپكەم سەرگەرمى نوتقەكەى بوو، قەشەى گوند بەچاوانىكى زەقەو دىقەتى وى دەدا و زارى هەلنەهينايەو. كاتىك باسى رۆشنگەرى تەواو بوو، ئىنجا قەشە بەمىهەربانى سەرى تەكان دا و گوتى: "كۆرەكەم بمبوورە لەكاتى نوتقەكەتدا دىقەتم دەدايت. بەقسەى تۆ بى، دەشى نەسەبى بونىادەم بچىتەو سەر مەيموون. هيوادارم لىم ببووريت، بەلام من پىماويە كە نەسەبى راستەقینەى تۆ دەچىتەو سەر كەر!"

لەرزىك رۆچووہ گيانمەوہ. تەماشای هاوړپكەم كرد. وەك بلایى يەكەمجار بى ببينم. بەدەم و قەپۆزى پان و شورپەوہ، بەگوپى قەرنابىتيانە و چاوانى ئارام و رەنگ مەخمەلىيەوہ، هەر بەراستى لە كەر دەچوو. ئەدى باشە بۆچى تا ئەو كاتە سەرنجى ئەوہم نەدابوو؟ تالە داويك لەناخمدا چىرا و ئىدى لەو رۆژەوہ بەدوا، نامەم بۆ نەنارد و چ ئىرەيىشم پى نەدەبرد.

رۆژانى دواترىش، مىگالۆكاسترۆمان تەى دەكرد و بەگونەكاندا سەفەرمان دەكرد. لە هەولەكانماندا بۆ رۆشنىبركردنى خەلك، بەرگەى دەردەسەرى و ئازارىكى زۆرمان دەگرت. ئاخىر بەكافر و فەرمەسۆن و بەكرىگىراو ناويان دەهينان. داواى ماوہبەك بۆ هەر شوپىك دەچوو، خەلكى دەكەوتنە هەوا لىكىشان و توپكە لىمۆ تىگرتنمان. بەلام ئىمە بەشانازىيەوہ گويمان بەوانە نەدەدا و سەربەرزانە لە تانە و تەشەر و توپكە لىمۆمان تىدەپەران. ماىەى دلخۆشى ئىمە ئەوہبوو كە لە پىناوى (حەقىقەت)دا شەهيد بىن و شەهادەت بەگيان بكرىن. بۆ دلدانەوہى يەكتر بەيەكدىمان دەگوت: "تەى مەگەر هەمىشە هەر ئاوا نەبوو؟ چەند خۆشە مردن لەپىناو فىكرى گەرەدا!"

جارىكيان، سى قۆلى بۆ شارۆچكەيەك چوو، كە دوو سەعات لە مىگالۆ كاسترۆو دوور بوو. كەوتبوو دامتى چىاى (يۆكتاس)وہ و بەرەن و ميوەكانى بەنىوبانگ بوو. دەيانگوت: زيۆس باوكى خواوہندەكان و مرۆفەكان لەو چىا پىرۆزە نىزراوہ. بەلام ئەو خودا مردووى كە ئەمىستا لەژىر بەردەكانا بەئارامى پاكشاوہ، هيشتا تواناى ئەوہى هەيە ئەو چىايە سەر لەنوچ دانا شىتەوہ. بۆيە شوپىنگەى بەردەكانى ئالوگۆر پى كردوون و شكلى كەللە سەرىكى هەلاوگىراو و زەبەلاخى پى داوہ. دەتوانرا بەئاشكرا ئەوہ ببىنرى كە دارگويىز و خرنوك و دارزەبىتوونەكان لەشىوہى برو و كەپوويدا بوون و ريشە درىزەكەى تا رىكى پىدەشەكە درىز ببۆوہ. ئەو هاوړپىيەمان كە بەهيو بوو بىتتە داينەر و ئەنجومەنى هاوړپيان دەولەمەند بكات، گوتى: "تەنانەت خوداوەندكانىش دەمرن!"

وہلامىم داىەوہ: "خوداوەندكان دەمرن، بەلام خوايتى نەمرە!"

گوتى: "مەبەستت چىيە؟ تىناگەين!"

به پیکه نینه وه وه لایم دایه وه: "خویشم به ته وای تینا گه!"

گه رچی ههستم ده کرد قسه کانم راستن، به لام نه مده توانی مه به سته که م به رویشنی دهر بریم. دهره نجام دهمام کیکم له پیکه نینه دروست ده کرد و خوّم له ژیر باری وه لامدانه وه پی رزگار ده کرد. ئاخر من به رده وام له هه لومه رجه خه ته رناکه کاندای، پیکه نینم وهک ریگه یه که بۆ هه لاتن هه لباردوه.

گه یشتینه شاروچکه که. هه وای بۆنی ئارهق و شیله ی تری لای دهات. خه لکی شاروچکه که له کاری تری رنین ببوونه وه، ئاوی ترییان کردبووه ته نه که وه و تلپه که شیان کردبووه ئارهق. ئیدی هه نووکه له باره کان دانیشتبوون و ئاره قیان دهمواردوه، یاخو له دهره وه له سه ر سه کو یه کی به ر دین یاری قاقزینیان ده کرد، یان له ژیر سیبه ری سپیداره کانا دانیشتبوون و ماندوویی خو یان له جه سته دهره کرد.

چه ند که سیک به ریزه وه له به رمان هه ستان. له سه ر میزه که ی خو یان دایانیشاندین و ئاوی گیلایان بۆ بانگ کردین. سه ری قسانمان دامه زراند. ئیمه هه رسیکمان له سه ر خالیک بۆ ده سپی کردنی قسه کانمان ریک که وتبووین و ورده ورده لیزانانه بابه تی قسه کانمان هینایه سه ر باسی موجیزه کانی زانست.

پرسیمان: "ده توانن مه زنده بکه ن که چو ن کاغه ز دروست ده کری و روژنامه چاپ ده کری؟ چ موجیزه یه کی گه وره یه! دره خته کانی دارستانیک دهر بر دینه وه، کو ته ره داره کان دهرینه ئامیریکه وه، له و ئامیره دا ده کری نه هه ویر، ئه وه هه ویره ده کری ته کاغه ز. له دهرگایه که وه دهری ته چاپخانه و له دهرگایه کی تره وه روژنامه دیته دهری!"

خه لکه که به دیفه ته وه گو ییان بۆ رادیرابووین. ئه وان هیشی که له میزه کانی دهره و به ر دانیشتبوون، هاتنه سه ر میزه که ی ئیمه.

به خو مان گوت: "زور چاکه، وا خه ریکه ته سقیفیان ده که یین!"

به لام له نا کاویکرا پی او یکی که ته و زل که هینده ی باری و لاخیک داری هه لگرتبوو، له به ر دهرگاوه وه دیار که وت، هاته ژووری و قینج و قیت له به رده مماندا را وه ستا بۆ ئه وه ی گو ی له قسه کانمان رادیرای. یه کی تک پی گوت: "هیی دیمترۆس، ئه ری ئه و دارانه بۆ کو ی ده به یته؟"

وه لامی دایه وه: "ده چم روژنامه یان پی دروست ده که م!"

به و قسه یه، هه موو خه لکه که، ته نانه ت ئه وان هیشی که له پرووی ئه ده به وه گو ییان بۆ رادیرابووین، دایانه قاقای پیکه نین.

به چریه به هاوری کانم گوت: "باشتره لیره بروین. هه ست ده که م که هه ر ئه لعان به ر تو یکلّه لیمۆ دهری یین!"

خه لکه که که له پیکه نیندا ژانیان کردبوو، هاواریان ده کرد: "بۆ کو ی مندالینه؟ له لامان بمیننه وه و زیاتر قسه مان بۆ بکه ن. ئاخر ئیمه ده مانه و ی پیکه نین!" ئه و جا که وتنه دوامان و هاواریان ده کرد:

- بلین با بزانی، کامیان یه که م جار هه بوو، مریشک یان هیلکه ی مریشک؟

- ئه ری خودا چو ن کلک به بی بزمار ده وه ستینی؟

- ئه ری ئه وه سوله یمانی هه کی م نیر بوو یان می؟ مندالینه گه ر ئازان له ناوقه د به ره و خواری خو تانمان پیشاندن!

- باشه بوچی بزنی به له ک پیده که نی؟ ده توانن ئه و مه ته له هه لبین؟

به لام ئیمه ئیدی تیمان قوچاندبوو!

دوچار ناؤمید بووین له وه ی که بتوانین له ری قسه وه روژنگه ری له ناو خه لکا بلاو بکه ینه وه. بۆیه روژیکیان بریارمان دا به یان نامه یه که بۆ خه لک چاپکه یین و تیایدا به رویشنی و بی ئه ملالو باس له ئامانجی خو مان و ماهیه تی ئه رکی ئینسان بکه یین. پاره پاشه که وته کانی خو مان کرده یه ک و چووین بۆ لای خاوه ن چاپه مه نیه ک که ناوی (مارگولیس) بوو. له به ره وه ی له به یان نامه کانیدا هه ژار و بی نه وایانی بۆ راپه رین و یه کی تی هان دها، بۆیه به جه نابی پرۆلیتار بانگ ده کرا. ئامانجی (مارگولیس) ئه وه بوو که هیزکی گه وره له خه لک پیک بیتی تا بۆ نوینه رایه تی پار له مان هه لی بژیرن. هه ر بۆیه ئیمه ش چووین بۆ لای. جه نابی (مارگولیس) پی او یکی ته مه ن مام ناوه نجی بوو، سه رو قژیکی لول و ماش و برنجی، چاویلکه له چاو، کراسی ده لب له به ردا و پی گیر و ورد ئه ندام. ده سه سریکی سووری له ملیه وه ده پی چا. ره شنووسی به یان نامه که مانی به زیده رو یی و ده نگیکی به رز خوینده وه. هه رچی زیاتر به یان نامه که ی ده خوینده وه، ئیمه زیاتر خه نی و خو شحال ده بووین. چه ند جوان و به چ هیزیک وشه کان دارپژر ابوون. هه رسیکمان ملمان وه کی که له باب

له کاتی قووقاندندا، به نیشانهی سه رکه وتن بردبووه پیش.

کیژه ئایرله ندیی

به وه شهوه، هیشتا به ته وادی نه گه یشتبوومه قه ناعت. ئه و ریگه یه م خوش دهویست که گرتبوومه بهر، به لام هه ستم ده کرد که ده بی بگه مه کوتاییه که ی. ئه و ساله کیژیکی ئایرله ندیی بۆ میگالۆ کاسترۆ هاتبوو. وانه ی ئینگلیزی ده گوتته وه. له بهرئه وه ی هه میشه خولیا ی فیروون له مندا قولپی دها، بۆیه داوام لی کرد ئینگلیزیم فیركات. ده مویست فیتری ئه و زوبانه بم تا به یاننامه به زوبانی ئینگلیزی ده ربکه م و رۆشن گه ری له نیو ئه و خه لکانه دا بلاوبکه مه وه که له ده ره وه ی گریکستان ده ژیان. ئاخر چۆن ده بوو به یلین له تاریکیدا بمیننه وه؟ هه ر بۆیه به دل و گیان خۆم بۆ فیروونی زوبانی ئینگلیزی، فیروونی ئه و دنیا سهیر و ئه فسانه ییبه ته رخان کرد. چه ند خوش بوو ئه و ساته وه ختانه ی که له گه ل ئه و کیژه ئایرله ندییه دا به نیو دنیا ی شیعری لیریکی ئینگلیزیدا پیاسه م ده کرد. زوبانی ئینگلیزی به پیته ده نگار و بیده نگه کانی ده بوونه مه لی نه غمه خوین. تا شه ویکی درهنگ له مالی ئه و کیژه ده مامه وه. له باره ی موزیکه وه ده واین، شیعردمان ده خوینده وه، بۆشایی نیوانمان ناگری ده گرت. هه روا که له سه رشانی دنوشتامه وه و شیعره کانی (کیتس) و (بایرون) (*) م بۆ ده خوینده وه، بۆنی گه رم و تیژی بن بالیم هه لده مرث. زه نیم شپرزه ده بوو، کیتس و بایرون دیار نه ده مان و دوو ناژه لی نا ئارام، یه کیکیان پانتۆل له پی و ئه ویدیان له پۆشاک ی ژندا، له ژوو ریکی گچکه دا جیده مان.

هه نووکه که قۆناغی ئاماده ییم ته و او کردبوو، خۆم ئاماده ده کرد تا بۆ ئه سینا بروم و ناوم له زانکو تۆمارکه م. کی ده یگوت جاریکی تر ئه م کچی قه شه ئایرله ندییه، ئه م کچه چاوشین و بریک کۆم به لام گوشتنه ده بینمه وه!

له گه ل نی زیک بوونه وه ی رۆژی جیا بوونه ودا، غه م و نار هه تیم زیاتر ده بوو. هه نجیریکی گه ییو بیننه پیش چاوی خۆتان که شیله ی لی ده تکی. ئیمه ش برسی و تینوو، به وه پری په رۆشییه وه ده ست رایه ل ده که یین تا له په لکه که ی بکه ینه وه، ریک له گه ل لیکردنه ویدا ئا و ده زیته ده مان. به هه مان شیوه منیش به دزییه وه له و کیژه

(*) کیتس و بایرون له شاعیرانی رۆمانتیکی سه ده ی نۆزه.

مارگولیس که له خوینده وه ی ره شنووسی به یاننامه که بۆوه، به ده م پیچانه وه یه وه گوتی: "نافه رین مندا یینه، ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که ئیوه رۆژیک له رۆژان بۆ نوینه رایه تی پار له مان هه لده بژی رین و خه لکی ئیمه رزگار ده که ن. که واته بۆچی نایه ن پیوه ندی به هیزی هه ژار و بی نه وایانه وه بکه ن؟ منیش به یاننامه یه که ده ره که م، یاللا ده ستان بین!"

به لام من قایل نه بووم، گوتم: "تۆ ته نها له بیری هه ژار و بی نه وایاندایت، به لام ئیمه له بیری هه موو خه لکداین. ئامانجی ئیمه مه زنتره!"

جه نابی مارگولیس، به دلشکاوییه وه وه لامی دایه وه: "به لام زه نیی ئیوه چکۆله تره. پیتان وایه ده توانن ده وله مه نده کان بیننه سه ر بیروبا وه ری خۆتان؟ په ندیکی به نیویانگ هه یه ده لی: (ژهنگ به شتن سپی نابیته وه!) (*). گوئی له من بگرن، خه لکانی ده وله مه ند کاریان به پیوه ده چی و له گه ل ه یچ جو ره گۆرانکارییه کدا نین، نه خودا، نه نیشتیمان، نه ژیا نی خوش و ده وله مه ندانه یان. که واته ئیوه ده تانه وی له ده رگای خه لکانیکی که ر بدن. که له شپیره گچکه کانم، ده ی وهرن به هه ژار و بی نه وایان ده ست پی بکه ن، ئه وانه ی ژیا نیان به پیوه ناچی، به زولم لیکراوان ده ست پیکه ن. ئه گه رنا، ئه و برۆن به دوا ی خاوه ن چاپه مه نییه کی تر دا بگه رین، من به جه نابی پرۆلیتار ناسراوم!"

سی قۆلی چووینه بهر ده رگا تا له نیوان خۆمانا مشاوه ره ت بکه یین. به بی به هه ده ردانی کات گه یشتینه بریاریکی هاو به ش. هاو ریکه م رووی له جه نابی پرۆلیتار کرد و گوتی: "نه خیر ئیمه به پیشنیاره که ی ئیوه قایل نین. هه ول و کاری ئیمه هی سازش نییه. پیچه وانه ی ئیوه، ئیمه جیا وازی له نیوان خه لکانی هه ژار و ده وله مه نددا ناکه یین، هه مووان ده بی بگه نه رۆشن گه ری!"

مارگولیس نه راندی: "که واته نار هه سه نینه له به رچاوم مه مین!" وای گوت و ره شنووسی به یاننامه که ی به ده م و چاوماندا کیشا.

*

(*) له ده که که دا: شتنی غولامیکی ره ش به هه ده ردانی سابوونه. و. ف

تایرلهندییه گهییووم دهنۆری و له ئەندێشەیی خۆدا وهک ههنجیر لهپه‌لک و لقه‌کانیم ده‌کرده‌وه.

رۆژیکی مانگی سیپتیمبه‌ر بریاری خۆم دا. لیم پرسی: "هه‌ز ده‌که‌یت پیکه‌وه بچین بۆ چیا‌ی پسیلۆریتی؟ ته‌واوی کریت له‌ترۆپکی ئەو چیا‌یه‌وه دیاره. نوێژخانه‌یه‌کی گچکه‌یشی لێیه که ده‌توانین شه‌و له‌وێ رۆژ بکه‌ینه‌وه و منیش ده‌توانم له‌وێ خوداحافیزیت لێ بکه‌م!"

گوێچکه‌ی سوور هه‌لگه‌را، به‌داواکه‌م قایل بوو. ئای.. چ نه‌پێنیه‌ک له‌و گه‌شته‌دا خۆی هه‌شار دا‌بوو. چ تام و چێژتیک. چ چاوه‌روانییه‌کی دله‌راوکی نامیز. ته‌واویک وه‌ک مانگی هه‌نگوینی! شه‌و که‌وتینه‌ رێ. له‌ مانگه‌وه هه‌نگوین ده‌چۆرا، هه‌یج کات له‌ژیا‌ندا مانگم به‌و شه‌وه‌ نه‌بینبوو. روخساری مانگ که هه‌میشه له‌لام وه‌ک روخساریکی خه‌مین خۆی نواندوو، که‌چی - له‌و شه‌وه‌دا پێده‌که‌نی و به‌هه‌مان پیکه‌نینه‌وه له‌گه‌لماندا، له‌ خۆره‌لاته‌وه بۆ خۆرئاوا که‌وتبوو رێ و بێبا‌کانه ته‌ماشای ده‌کردین. له‌ یه‌خه‌ی کراوه‌ی کراسه‌کانمانه‌وه خۆی به‌ژووردا ده‌کرد و ده‌گه‌یشه‌ گه‌روومان و له‌وتشه‌وه بۆ سینگ و زگمان به‌ره‌و خوار ده‌بووه. به‌بێده‌نگی ده‌رۆشیتین و زارمان هه‌لنه‌ده‌هێنا‌یه‌وه. ده‌ترساین نه‌با وشه، لێ‌کحالی‌بوونی ته‌واوی جه‌سته‌مان که له‌ پال‌یه‌کدا هه‌نگاوایان ده‌نا، تیکۆپتیک بدات. کاتێ به‌دریژایی تووله‌رییه‌کدا رته‌ ده‌بووین، هه‌ندێ جار پانمان به‌ر پانی یه‌کدی ده‌که‌وت. به‌لام کۆتوپر هه‌ریه‌که‌مان دوور ده‌که‌وته‌وه و خۆی لاده‌دا. پێده‌چوو نه‌مانه‌وێ ئاره‌زووه ئاگرینه‌کانمان له‌ له‌زه‌تی هه‌یچوو‌چدا به‌هه‌در بده‌ین. ده‌بوو ئەو ئاره‌زووانه‌ ده‌ست لێ نه‌ده‌ین و بۆ ساته‌وه‌خته مه‌زنه‌کان هه‌لیان بگه‌ین. به‌په‌له ده‌رۆشیتین، وه‌ک دوو هاو‌رێ نا، به‌لکو وه‌کی دوو دوژمنی به‌خوێنی سه‌ری یه‌کتر تینوو. به‌ره‌و جه‌نگتیک هه‌نگاویمان ده‌نا که تیا‌یدا ده‌سته‌ویه‌خه ده‌که‌وتینه گیانی یه‌کتر.

گه‌رچی تا ئەو ساته‌وه‌خته قسه‌یه‌کی عاشقانه‌مان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌کردبوو، چ بریار و به‌لێنتیکمان بۆ ئەم گه‌شته‌ دانه‌پشتبوو، به‌لام هه‌ردوو‌کمان به‌باشی ده‌مانزانی بۆ کوێ ده‌چین و بۆچی ده‌رۆین. نیگه‌رانی گه‌یشتن بووین. هه‌ستم ده‌کرد نیگه‌رانییه‌که‌ی ئەو بۆ گه‌یشتن له‌من زیاتره.

به‌یانی له‌گه‌ل کازیه‌وه‌دا خۆمان له‌ گوندێکی بناری پسیلۆریتی بینیه‌وه. شه‌که‌ت و ماندوو بووین و له‌مالی قه‌شه‌ی گوند دامه‌زراین. له‌باره‌ی هاو‌رپیکه‌مه‌وه بۆ قه‌شه دوام که‌ کیژی قه‌شه‌یه‌کی خه‌لکی دوورگه‌یه‌کی دوور و به‌برشته و ده‌خواری له‌ترۆپکی چیاکه‌وه بروانیته کریت. ژنی قه‌شه‌ سفره‌ی راخست. به‌رچاییمان کرد. پاشان له‌سه‌ر قه‌نه‌فه دانیشتین و سه‌ری قسه‌مان دامه‌زرا‌ند. سه‌ره‌تا له‌باره‌ی هه‌یزه گه‌وره‌کان - ئینگلیز، فه‌ره‌نسه، ئەمه‌ریکا و مۆسکۆ - وه‌ دوا‌ین، پاشان له‌باره‌ی تری و زه‌یتوونه‌وه. دوا‌یش قه‌شه له‌باره‌ی مه‌سیحه‌وه قسانی کرد که گوا‌یه مه‌سیح ئەرته‌دۆکسه و هه‌رچیه‌کی لێ بکه‌ن نابێته‌ پرۆتستانت. گه‌روه‌یشی کرد که ئەگه‌ر بابی ئەو کچه‌مان له‌گه‌ل بایه، ئەوا به‌یه‌ک شه‌و ده‌یکرده ئەرته‌دۆکس. به‌لام کچه‌ چاوشینه‌که‌ی هاو‌رپیم خه‌وی ده‌هات. قه‌شه به‌ ژنه‌که‌ی گوت: "برۆ جیگه‌ی بۆ داخه‌ تا به‌و‌یته‌وه. به‌هه‌رحال ژنه و ماندوو!" پاشان رووی کرده‌ من و گوتی: "به‌لام تۆ پیاویکی به‌هه‌یزی کریتیت. نووستن له‌ رۆژدا بۆ کریت مایه‌ی سه‌ر شو‌رییه. وه‌ره‌ تا رهنه‌کانمت پیشان ده‌م. هه‌شتا میوه‌کان تریان پێوه ماوه. ده‌ی با بچین پیکه‌وه تری بخوین."

له‌ ماندوویی و خه‌والووییدا توانای هه‌یچم نه‌بوو، به‌لام چیم کردبا؟ کریتی بووم و نه‌ده‌بوو کریت سه‌رشو‌رکه‌م. وه‌لحال چووین بۆ رهنه‌کان. له‌به‌رماوه‌ی تریکانمان خوارد و پیا‌سه‌یه‌کمان به‌ئاواییدا کرد. تلپه‌ی تری له‌ هه‌وشه‌کانا ده‌پیشاو ده‌بووه ئاره‌ق. به‌ئەندازه‌ی پێویست ئاره‌قی گه‌رممان خواردوه و قوڵ له‌ قوڵی یه‌کدا و به‌ له‌تردانه‌وه بۆ ماله‌وه گه‌راینه‌وه. خه‌ریک بوو خۆرئاوا ده‌بوو. کیژه‌ تایرله‌ندیی خه‌به‌رێ ببۆوه و ژنی قه‌شه‌ش مریشکیکی سه‌ر بریبوو. هه‌مدیس نانمان خواردوه. قه‌شه گوتی: "ئه‌مشه‌و بێ قه‌ره‌ بنوون. نیوه‌شه‌وه خه‌به‌رتان ده‌که‌مه‌وه و شوانه‌که‌م وه‌ک رینوین له‌گه‌لتان ده‌نێرم تا ریکه‌ بزر نه‌که‌ن."

ئه‌وجا چوو هه‌وشه و وه‌کی ئەسته‌یره‌ناسیک چاویکی به‌ئاسماندا گه‌یرا. پاشان به‌روویه‌کی خۆشه‌وه هاته‌وه ژوورێ و گوتی: "به‌ختان هه‌یه، هه‌وا‌ی سه‌به‌ی وه‌ک هه‌وا‌ی شه‌ر گه‌رمه. هه‌موو شتی به‌خودا بسپه‌رن. شه‌وا‌ش!" لای نیوه‌شه‌وه، قه‌شه به‌پیدا کیشام و خه‌به‌ری کردمه‌وه. به‌لێدانی مه‌نجه‌لێکی

مس، کیزه‌که‌ی هاوړېشمی خه‌به‌ر کرده‌وه. کورپه شوانیک، به‌گویی پان و پروانینی وه‌حشییانه‌یه‌وه له‌ه‌وشه‌ چاوه‌ړی‌ی ده‌کردین. بۆنی نیره بز و هه‌ل‌له‌ی کتوی لی ده‌هات.

له‌گه‌ل هه‌ل‌برینی داره‌که‌یدا گوتی: "یا‌لا ئاماده، با برۆین. ده‌بی له‌گه‌ل خور‌ه‌ل‌اندنا بگه‌ینه‌ ترۆپک."

مانگ هیشتا شادوشه‌نگ به‌ئاسووه‌ بوو. هه‌وای دهره‌وه‌ سارد بوو. خو‌مان له‌ پالتووه‌ پېچا. که‌پووه‌ گچکه‌که‌ی کیزه‌ ئایرله‌ندی سپی هه‌ل‌گه‌ړابوو، به‌لام لیوی وه‌کی خوین سوور بوو. رووم وه‌رگړیا تا ئه‌و دهمولتووه‌ نه‌بینم.

چپایه‌کی کووړ بوو. له‌ رز و باخی زه‌یتوونه‌کان رت بووین، ئه‌وسا گه‌یشتینه‌ دارگویتز و سه‌رووه‌ کیوییه‌کان، گه‌یشتینه‌ گردۆلکه‌ به‌ردینی رووته‌ن. بنی پتلاوه‌کانمان بزماری پیوه‌ نه‌بوو، به‌رده‌وام هه‌ل‌ده‌خلیسکاین. کیزه‌ ئایرله‌ندی دوو سی جار که‌وت، به‌لام بی‌ ده‌ستگرتن هه‌ل‌ده‌سایه‌وه. ئیدی سه‌رممان نه‌بوو. ئاره‌قه‌مان دهردابوو. له‌کاتیکدا که‌ به‌توندی زارمان لیک نابوو تا له‌ هه‌ناسه‌ نه‌که‌وین، به‌بیده‌نگی پیمان ده‌کرد. شوانه‌که‌ له‌پیشه‌وه، کیزه‌ ئایرله‌ندی له‌ ناوه‌راستدا و منیش له‌دواوه‌.

بناری ئاسو‌رووناک ده‌بووه‌. گاشه‌ به‌رده‌کان وه‌دیار ده‌که‌وتن. شه‌هینه‌کانی سه‌هر له‌ هه‌وایه‌کی شیندا پیاسه‌یان ده‌کرد و له‌دووی نیچیر ده‌گه‌ړان. کات‌ی گه‌یشتینه‌ ترۆپک، خور‌ه‌لات گول‌رهنگ بوو. به‌لام نه‌مانده‌توانی له‌وه‌دایه‌دا چ شتیک ببینن. ته‌میکي چر که‌مارۆی دابووین، ته‌میک که‌ عه‌رد و زه‌ریای هه‌شارداو و ته‌وای کریتی پۆشان‌دبوو. له‌کاتیکدا که‌ له‌حه‌ژمه‌ت سه‌رما هه‌ل‌ده‌له‌رزین، دهرگا گچکه‌که‌ی نوپزخانه‌که‌مان کرده‌وه و چووینه ژووری. له‌وه‌که‌ین و به‌ینه‌دا کورپه شوان به‌دوای چیلکه و چوتلی ده‌گه‌ړا تا ئاگریک بکاته‌وه.

نوپزخانه‌که‌ له‌به‌رد، به‌بی به‌کاره‌ینانی چیمه‌نتۆ پوړنرابوو. من و کچه‌ ئایرله‌ندی ته‌نیا ماینه‌وه. مه‌سیح و پاقیزه‌ له‌میحرابه‌ په‌رپووته‌که‌یانه‌وه ته‌ماشایان ده‌کردین، به‌لام ئیمه‌ ته‌ماشامان نه‌ده‌کردن. شه‌یتانگه‌لیکی یاخی له‌مه‌سیح و پاقیزه‌، له‌ دژه مه‌سیحه‌کان، له‌ دژه پاقیزه‌کان له‌ ناخمانرا سه‌ریان هینابوووه‌ ده‌ری. ده‌ستم رایه‌ل

کرد و گه‌ردنی کیزه‌م گرت. بی‌ چ به‌رگریه‌که‌ خوی به‌ده‌سته‌وه‌ دا - ئه‌مه‌ش هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که‌ چاوه‌ړی‌ی ده‌کرد. ئیدی هه‌ردوو‌کمان له‌سه‌ر ورده‌ به‌رده‌که‌ گه‌وزاین.

دهرگایه‌کی ره‌ش بۆ لووشدانم که‌وته‌ سه‌ر پشت و من له‌ناویدا مه‌حف بووم. هه‌ر که‌ پیلووم کرده‌وه، سه‌رنجم دا عیسا له‌نیو ئه‌یکونه‌که‌یه‌وه به‌بوغزه‌وه ته‌ماشام ده‌کات. ئه‌و سه‌وله‌جانه‌ سه‌وزه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پییه‌وه‌ بوو ده‌له‌ریه‌وه، پیده‌چوو بیه‌وی تیم بگری. ترسام، به‌لام باسکی ژن له‌خویه‌وه‌ پیچامه‌وه و هه‌مدیس له‌ تیکه‌ل پیکه‌لیدا رۆ چوومه‌وه.

کات‌ی دهرگا‌که‌مان کرده‌وه بچینه‌ ده‌ری، ئه‌ژنۆکانم له‌رزین. کات‌ی ده‌ستم دایه‌ کیلونی دهرگا‌که‌، ده‌سته‌کانم له‌رزین. کوتوپر ترسیکی دیرین بالی به‌سه‌ر بووندا کیشا: ترسی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر ئه‌لعان خودا برووسکه‌یه‌که‌ نازل ده‌کات و هه‌ردوو‌کمان، کیزه‌ ئایرله‌ندی و من - هه‌واو ئاده‌م - ده‌کاته‌ قه‌ره‌برووت. هه‌ر به‌راست بی حورمه‌تی کردن به‌مالی خودا و به‌به‌رچاوی پاقیزه‌وه، بی‌ سزا به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌ ناچی. هیزیکم دایه‌ به‌ر خووم و بۆ دهره‌وه‌ گوژم دا. به‌خووم گوت: هه‌رچی ده‌بی با زوو بی.

به‌لام کات‌ی چوومه‌ دهره‌وه، خودایه‌ چیم بینی! وای چ شادومانیه‌کی مه‌زن! چ بوو ئه‌و موجیزه‌یه‌ی که‌ له‌به‌رامبه‌رمدا راخرا‌بوو! خور وه‌دیار که‌وتبوو، ته‌مه‌که‌ ره‌ویبووه و ته‌وای دوورگه‌ی کریت له‌وه‌ سه‌روه‌ بۆ ئه‌مسهر، به‌ره‌نگی سپی و سه‌وز و سوور دهره‌وشایه‌وه و وه‌کی نیگین له‌نیوان چوار زه‌ریاکه‌یدا دانرابوو. کریت به‌ سی‌ ترۆپکه‌ به‌رزه‌که‌یه‌وه - ترۆپکی کینه‌ سپی، ترۆپکی پسیلوریتی و ترۆپکی ده‌یکیتی - که‌شتیه‌کی سی‌ ستوون بوو که‌ له‌نیوان شه‌پۆله‌کاندا چارۆکه‌ی هه‌ل‌ده‌دا. هیولا‌یه‌کی زه‌ریایی بوو، (گورگون) (*) یک بوو به‌مه‌که‌ بی‌ شوماره‌کانیه‌وه‌ له‌سه‌ر شه‌پۆله‌کان

(* Gorgon گورگونه‌کان سیان بوون له‌نیو ئه‌و سیانه‌دا ته‌نها (مه‌دوز) نه‌مر بوو، ناویشانی (گورگون) ته‌نها به‌ (مه‌دوز) دهراو ئه‌ویان به‌گورگونی ئه‌سلی ده‌زانی. ژماره‌یه‌که‌ مار چوارده‌وری سه‌ریانی دابوو، خاوه‌ن ددانی گه‌وره‌ی وه‌کی ددانی به‌راز و ده‌ستی برۆنزی و بالآ زپړین. به‌هوی ئه‌و بالانه‌وه‌ ده‌یانتوانی بفرین. چاویان زور ته‌نک و نیگیان به‌ئهنه‌دازه‌یه‌که‌ برنده‌ بوو که‌ هه‌رکه‌سی له‌و نیگایه‌ی پروانیا، ده‌بووه‌ گاشه‌به‌رد. فه‌ره‌نگی ئه‌فسانه‌کانی یونان و روم، ترجمه (أحمد بهمنش). و. ف

پراکشاو و خوئی بهخوژ دهدا، لههتاوی ئەو بهیانیهدا بهئاشکرا، روخسار و دەست و پێ و کلک و مەمکه هەلتۆقیوهکانیم دەبینین. له تەمەندا زۆر لهزەتم چەشتوون، چ شکایهت و گلهیییهکم نییه، بهلام بینینی دوورگهی کریت بهسەر شهپۆلهکانهوه، گهورهترین لهزته چەشتبیتم. لام کردهوه تا له کیژه ئایرلهندیی بنۆرم. پالئی بهدیواری کلئیسای گچکهکهوه دابوو، دهنکیک نوقلئی له دهمدا و ئارام و خهمسارد لیوئی دهلتسایهوه، لیوئیک که بهگازی من پۆشرا بوو.

گهرا نهوه بۆ میگالۆ کاسترو، خهمین و دلتهنگیی ورووژین بوو. ههچوئی بوو گهیشتینهوه. دیواره فینیساییهکان بهشیره بهردینه بالدارهکانییهوه وهدیارکهوتن. کیژه ئایرلهندیی لهتاو ماندوویی و شهکهتی، نزیکم بۆوه تا خوئی بهباسکهکانمهوه رابگری، بهلام نهمتوانی بهرگهی بۆن و بهرگهی چاوه بئی رهنگهکانی بگرم. ناخر وی سیوئیکی دهرخوارد دابووم که لیو و ناودهمی کردبوومه خوولهمیشت. خیرا چوومه ئەولاه، ئەویش بئی ئەوهی تهنها وشهیهک بلئی، ههنگاوئیک لیم دواکهوت. قولئی گریانیم دهژنهفت. ویستم بگهڕیمهوه، تا له ئامیزی بگرم و قسهیهکی خوشی لهگهڵ بکه، بهلام له بری ئەوه ههنگاوهکانم خیرا کرد و بیدهنگ مامهوه. دواچار گهیشتینهوه بهر مالهکهی. کلپلهکهی له گیرفانی دهرهینا و دهرگاکهی کردهوه. پاشان له بهر دهرگا چاوهڕۆی بوو. بهسهڕیکی نهویییهوه چاوهڕۆی بوو. بچوومایه ژووری یان نا؟ میهرهبانیهکی زیاد له وزه و وشهگهلی شادیی ورووژین و خهههین لهناخمهوه ههلقولین و تا گهرووم هات، بهلام لیوم لیک نا و هیچم نهگوت. تۆقهم لهگهڵ کرد، لیک جوئی بووینهوه. رۆژی دواتر بۆ ئەسینا دهرۆیشتم. مهیموونیکم نهبوو بهدیاریی بیدهمی، بهلام له ریتی یهکی لهقوتابیهکانییهوه، تووله سهگیکم بۆ نارد، تووله سهگیک که خووشم دهویست و چهزی له گازگرتن بوو. ئەو تووله سهگه ناوی (کارمهن)** بوو.

*

(**) کارمهن: دهنگی ساحیرانه. و. ف

ئەسینا

جیحایی گیانهوهڕیکی کوپر و گوشهگیره. خواردنی دهوئی، بهلام ناخوا، شهرم دهکا بیخوا. بهختهوهریی له کولان پیاسه دهکا و هینده بهسه سهڕیکی بۆ بلهقیینی و بهپیر داواکهیهوه بئی. بهلام سهری بۆ نالهقیینی، بهلوعهی ئاو دهکاتهوه و لیدهگهڕی زهمه ن بئی سوود لیوهرگرتن برژی و سهر کات. وهک بلئی زهمه ن ئاوه. جیحایی ئاوهایه: ئاژلهئیکه بئی ئەوهی خوئی پهی بهئاژلهئیتی خوئی بهری.

بهوهبیرهینانهوهی رۆژانی زانکۆم له ئەسینا، دلّم دهسکی. ههچهند ديقهتم دهدا هیچم نهدهبینی. دونیا بهتهمیکی چری رهوشت و فیکری وهمامیز و پروپووج، لهچاوانی من شاردرابۆوه. جیحایی تال و نهفرهتاوییه. له هیچ حالی نابئی، تا زیاتر بکهویته خووت، ئەو زیاتر بههدهر دهچی. ئەو چهکیمه چینییه کی بوو، ئەوهی که بهسهر و ریشی سپیی و چاوانی پر له فرمیسهکهوه لهدایک بوو؟ لهگهڵ رۆژاندا ورده ورده سهر و ریشی رهش بۆوه، پیکههین لهنیو چاوانیدا بارگهوبنهی خستهوه، باری دلئی سووک بوو، دواچار که مهرگ لپی نیزیکی بۆوه، تازهکیی گۆنای وهک گۆنای گهنجیک گهندهمووی لی دهروا... گهر خودا روحمی بهبهشهرییهت کردبا، دهبوو عومری ئیمه بهو جوژه تییهریبا!

له کریت، دژی چارهههوسم یاخی ببووم. دهمیگ دهستم بهداوینی باده و دهمیکی تر خوّم هاویشتبوووه نیو ئامیزی کیژه ئایرلهندییهوه. بهلام ئەوه ریکهی من نهبوو. ههستم دهکرد گوناهم کردووه. ئیدی شهرمهزار و ژێوان بۆ کتیب و تهنیایی گهرامهوه.

لهجیحایییهوه تا پیری، ههر گوفتار یان رهفتاریک که منی لهپهوتی چارهههوسم لادهدا، ئەو گوفتار و رهفتارم بهگوناها داناوه. ئیدی چارهههوسم چ بوو؟ بۆ کوئی کیش دهکردم؟ تا ئەو جیکهیهی ئەقلم پهی بهجهوههری نهیینی نهدهبرد، بریارهکهم بهدل دهسپارد: (ئمه بکه. ئەوهیان مهکه. برۆ بۆ پیشهوه! مهوهسته و هاوار مهکه. تهنیا ئهرکیکت له ئەستویه و ئەویش گهیشتن بهکووتاییه!) دهمپرسی: (کام کووتایی؟) دهیگوت: (مهپرسه و بهرهو پیش برۆ!)

کاتى له تهنياييدا گويم بۆ ئاموژگارى گيلانه و پر ده عواى دلم راده ديرا، خواسته کانم به ر فراوان ده بوون. نه وهى له شارى نه سيناي به نيويانگدا ده ميبني و ده مبيست، نه يده تواني تينو يتيم بشکيني. وانه کاني کولتري مافناسي، نارهنزوه ر وحيه کاني منيان تير نه ده کرد. قه ناعه تيشيان به په يجوړي فيکريم نه ده هينا. هيچ چيژيک له و کوړ و کوږونه وانه نه ده ميبني که هاوري کاني له گه ل کيژه قوتابيه کاني هاوپولياندا کوږه کرده وه. نه و سپوهى کيژه ئاير له نديي دهر خواردي دابووم، هيشتا ناسه وار که ي به سهر ليومه وه بوو. به رده وام بۆ شانؤ ياخؤ کونسيرتيک ده چووم و چيژم ليوره ده گرت، به لام چيژيکي رووکه ش که ناوه ومي نه ده وروژاند. که ده گه ي شتمه وه مال، نه و چيژم بيرده چووه. له سهر فيربووني زوبانه بيانيه کان به رده وام بووم. هو شيار بوون به رامبه ر به ر فراواني فيکر زور خو شحالي ده کردم، به لام زو به زوو (با) ي نه يني ناميز و گهرمي جحيلي هلي ده کرد و گولي نه و شادومانيه ي ده ژاکاند. ئاخر شتيکي ترم ده خواست، شتيک له وديوي ژن ياخؤ فيربوون، له وديو جوانيه وه. نه و شته چ بوو؟

نه و دوو زامه ي تافى هه رزه کاريم ليکدا ليکدا به سوتر ده بوون. هه موو شتي بي هووده و بي به ها خو ي دهنواند، له به رنه وهى هه موو شتي زوو تپه ر و به ره و ناو گه رداويکي نه يني ناميز غاري ددا. ده ستيکي شاراوه و بي روحم نه وهى وه ک گالته يه کي بي مانا ده وروژاند. ده مامکي روخساري شادومانانه ي کيژوله کانم هه لده گرت و له وديو وه پيريژني ئاينده م ده ميبني. ئيدي گول ده ژاکا، له وديو زاري پيکه نيناوييانه وه ئيسکي شه ويلاگه کانينام ده ميبني. دنيا له پيش چاواندا نه غمه يه کي ره ق و زبري له خو ده گرت و به ره و نابووتي ده کشا. ئاخر جحيلي به دواى نه مريدا له گه راندايه. نايوژيته وه، ناماده ي چ جوړه سازيکيش نيه. به و پييه له رووي خو به زل زانيه وه ته واوي که ون رت ده کاته وه. نه م مه سه له يه خاوه ن ميسداقيه تیکی گشتگير نيه. وهختي حقيقه تيکي سووتينه ر ده خاته وه، نه وسا نه م مه سه له يه ميسداقيه ت پيدا ده کات.

يه کشه مموان، به تهنيا ده چوومه دهر وه. هه ستم ده کرد چوونه دهر وه له گه ل هاوپرياندا - قسه و شوخي و پيکه نينه کانينان - بيده نگي پيروژ له که دار ده کات.

ههنگوين و دار کاجه کان، کيوه کانينان بونخوش ده کرد. ده چوومه نيو زهيتونستانه کانه وه و چاوانم پر له ته روپري ده بوون. گه ر بۆ نمونه جوتيار يکي ئالبانايي به نيوچه واني گچکه و کلاوه رهش و چلکنه که يه وه که بوني شير و سيري لي ده هات، به ريکه وت به لامدا رته با، نه و دوو سي قسه مان ئالوگوږ ده کرد. گوته کاني عه وامانه و قورس و ئالوز و پر له په يجوړي پرسيار کردن بوون. نه و جوتيارانه به تيله ي چاواني فيلبازانه و ورديان ته ماشايان ده کردم. ميشکي چکوله يان ده گوشي تا ناو نيشانم بزائن و به لگه يه ک بۆ نه م گه شت و هاتوچويه م له چيکاندا بدوزنه وه. بلي سيخور بي؟ بلي شيت ياخؤ ديوره بي؟ درندانه له کوله پشته که م ورد ده بوونه وه. ده يانپرسی: "نه ري هاوپري چ ده فرو شيت؟ کتبي پيروژ؟ ناشي فهرمه سو ن بيت؟"

روژيکيان دهنگي جريوه جريو يکم ژنه فت و مه ليکي شينم له کاتي هه لفرينا بيني. جوتيار يک به لامدا رت بوو، لي م پرسى:

- برادر، نه ري نه وه چ جوړه ته ريکه؟ ناوي چيه؟

به دم شان هه لته کاندنه وه وه لامى دامه وه: "فه قير خو شيت لي نه يه، گوشتي ناخوري!"

کاتي سپيده ي ددا وه ئاگا ده بوومه وه. نه ستيره ي سه هر رو شنايي به سهر عه ردا ده پر ژاند، ته ميکي سووکه له به سهر به رزايي چي اي (هيمتوس) دا پياسه ي ده کرد. شنه يه کي سارد روخسارمي ده ته ژاند. کلاوکوره کان به دم خو يندنه وه به ره و سه ري هه لده فرين و له نيو رو شناييدا بز ده بوون. بيرم دي روژيکي يه کشه ممه ي به هار، دوو سي درهختي پر له شکوفه ي ئالبالوم له باغيکي تازه کي تراودا بيني، دلم ليوانليو له به خته وه ري بوو. هه مان وهخت خو ر هه لات. خو ر ده تگوت هه ر هه مان نه و روژه له کارگه که ي خودا هاتوته دهر وه. که نداوي (سارونیک) ددره وشايه وه، (نه جينا) له دووري دووره وه و له نيو رو شنايي به ره به ياندا، پر له گولي سوور بوو. دوو قزقره که باله کانينان وه ک ژي که مان ده له رييه وه، له لاي راسته وه به ره و لاي من هه لفرين، من نه وم به شانسي باش ليکدايه وه.

له لايه ک، شه پؤل يال سپي وه که نه سپه کاني هو مه ر، وه ک شيعره تيژرو و ته ر و

پاراوه‌کانی هۆمەر. له لایه‌کی تریش، زه‌یتوونی پر له‌پۆن و رۆشنایی (ئاتینا) و داردیمشتی (ئاپۆلۆ) و تریی موجیزاویی (دیۆنیزیۆس) ی پر له باده و گۆرانی. عەردی هیشک و له‌خۆگره‌وه‌ش که به‌رده‌کانی له‌ژێر هه‌تاودا به‌ره‌نگی گۆلیی سوور دەرده‌که‌وتن، چیاکان به‌ره‌نگی شین له‌میانی هه‌وادا هه‌لده‌واسران، له‌ژێر رۆشناییدا خۆیان ده‌شت و رووت و قووت وه‌ک پالەوانان به‌ئارامیی له‌ژێر رۆشنایی هه‌تاودا راده‌کشان.

ده‌چوومه پێش، هه‌روا که ده‌چوومه پێش، هه‌ستم ده‌کرد ته‌واوی عەرد و ئاسمان له‌گه‌لمدا سه‌فه‌ر ده‌کەن. هه‌موو موجیزه‌کانی ده‌ورو به‌رم رۆده‌چوونه ناخمه‌وه. چرۆم ده‌کرد، پێده‌که‌نیم و منیش هه‌روه‌ک ژیی که‌مان ده‌له‌ریمه‌وه. وای له‌و رۆژی یه‌کشه‌ممه‌یه‌ی که چۆناوچۆنیی رۆحم دیارنه‌ما و وه‌کی کلاوکوپه به‌جریوه جریو له‌پرووناکیی به‌ره‌به‌یانییه‌کدا بزر بوو.

به‌گردۆکه‌یه‌کدا سه‌رده‌که‌وتم و ته‌ماشای که‌ناره‌ ته‌نگه‌به‌ر و گۆله‌نگه‌کان، زه‌ریا و دوورگه نیوه دیاره‌کانم ده‌کرد. وای خودایه چ له‌زهی له‌و ته‌ماشاکردنه‌دا هه‌بوو! خودایه چۆن گرێکستان به‌جسته‌ی پاکیزه‌یه‌وه له‌نیو شه‌پۆله‌کانا مه‌له‌ ده‌کا و به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کانه‌وه قه‌د راست ده‌کاته‌وه، خۆریش وه‌ک زاوایه‌ک، به‌سه‌ریدا پرشنگ ده‌دا! چۆن ئاو و به‌رده‌کانی که‌وی کردووه و خۆی له‌چه‌سپاوی و گرژیی ماده‌ه‌ پزگار کردووه و ماهیه‌تی خۆی پاراستووه.

من ده‌گه‌رام تا بيمه ئاشنای ئاتیکا (یان وا مه‌زهنده‌م ده‌کرد ده‌مه‌وی بيمه ئاشنای) به‌لام له‌ راستیدا ده‌گه‌رام تا بيمه ئاشنای رۆحی خۆم. ده‌مویست بیدۆزمه‌وه و له‌ دره‌خته‌کان و له‌ چیاکان و له‌ ته‌نیایدا به‌شانازیی ناسینی بگه‌م. به‌لام بێ هووده بوو. له‌شادومانییدا دلم له‌لیدان ده‌که‌وت، ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌کی دنیایا‌که‌روه‌ه بوو بۆ ئەوه‌ی که ئەو شته‌ی که من به‌داویدا ده‌گه‌ریم هیشتا نه‌مدۆزیوه‌ته‌وه.

ته‌نها جارێکیان نه‌بیت، ده‌مه‌ونیوه‌رۆ، باوه‌رم هینا به‌وه‌ی که دۆزیومه‌ته‌وه. به‌تاقی ته‌نیا سه‌فه‌رم کردبوو بۆ (سونیون). سه‌روه‌ختی هاوین و که‌تیره له‌ درزی قه‌دی دارکا‌جه‌کانه‌وه هاتبووه ده‌رئ. کولله‌یه‌ک دابه‌زی و له‌سه‌ر شانم نیشته‌وه. ماوه‌یه‌ک

پێکه‌وه رۆشیتین. ته‌واوی جه‌سته‌م بۆنی کاجی لێ ده‌هات، ببوومه کاج. پاشان که له‌ دارستانی کاج هاتمه ده‌رئ، کۆله‌گه سپیه‌کانی په‌رستگای (پوسیدون)م بینین و له‌میانه‌ی په‌رستگاکانییدا زه‌ریای شینی پیرۆزه‌یی که‌وتبووه له‌ره. ئەژنۆم سست بوو، له‌جیی خۆدا ر‌اوه‌ستم. به‌خۆم گوت: ئیدی ئەمه‌یه جوانیی، ئەمه‌یه فرین به‌بی بال، ئەمه‌یه ترۆپکی شادومانیی. ئینسان ناتوانی له‌مه زیاتر ئە‌ولاوتر بجی. ئەمه‌یه گرێکستان. روانین له‌ جوانیی گرێکستان بۆ ساتیک شادومانییه‌کی وه‌های پ‌ژانده گیانمه‌وه که ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌ردوو برینه‌که‌م سارپ‌ژ بوون و ئەم دونیایه له‌گه‌ل زوو به‌سه‌رچوونه‌که‌شیدا - ر‌یک به‌هۆی ئەو زوو به‌سه‌رچوونه‌شیه‌وه - خاوه‌نی به‌هایه. ئیدی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هه‌له‌ بووم که هه‌ولم داوه له‌ودیو روخساری گه‌نجانه‌ی کیزۆله‌وه، پیر‌ژنی ئاینده ببینم. ئاخ‌ر خۆی ده‌بوو له‌ روخساری پیر‌ژندا، ته‌رو بریی گه‌نجیی کیزیک که ئیتر نه‌بوو، بخۆل‌قینم و زیندووی بکه‌مه‌وه.

دیمه‌نی (ئاتیکا) سیحریکی به‌یاننه‌کراو و برنده‌ی هه‌یه. هه‌ست ده‌که‌یت هه‌ر شتی پاشکۆی گۆرانییه‌کی ساکار و دنیایا و هاوسه‌نگه. لێره هه‌موو شتی خاوه‌نی شکۆ و ئارامیه‌کی نه‌جیبزادانه‌یه: عەردی له‌خۆگره‌وه و هیشک، چه‌مینه‌وه‌ی فریوده‌رانه‌ی (هیمتۆس) و (پنتلیکوس)، دره‌ختانی گه‌لا زیوینی زه‌یتوون، دار سه‌رووی باریک ئەندام و خه‌لوه‌ت نشین، دره‌وشانه‌وه‌ی سرکی به‌رده‌کان له‌ژێر هه‌تاودا. له‌سه‌روو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه، رۆشنایی سووکه‌له و ته‌نکی مه‌له‌کویتی که جلك ده‌کاته به‌ری هه‌موو تشته‌کان و رووتیان ده‌کاته‌وه.

دیمه‌نی ئاتیکا پۆرتیتری روخساری مرۆقیکی خاوه‌ن ئامانج ده‌کیشی: مرۆقیکی باریک ئەندام، که‌مدوو، ره‌ها له‌ ناز و نیعمه‌ت، به‌ده‌سه‌لات، به‌لام له‌هه‌مان کاتییدا خودان توانا له‌ جله‌وکردنی هیزو ده‌ست‌نیشانکردنی سنوره‌کانی خه‌یالی خۆی. هه‌ندی جار دیمه‌نی ئاتیکا وشک و بێ روخسار خۆده‌نوینی، به‌لام له‌وه زیاتر ئە‌ولاوتر ناچی. له‌تۆکمه‌یییه‌کی خرۆشینه‌ر و پر میه‌ره‌بانییدا ده‌مینیته‌وه. دل‌فینیه‌که‌ی له‌زه‌لکاوی بێ تین و تاویی و نا‌ئارامیدا رۆناچی و هیزو گوری بۆ توندوتیژیی و زه‌بروزه‌نگ هه‌لناکه‌رپته‌وه. هه‌موو شتی هاوسه‌نگ و پ‌توراوه. ته‌نانه‌ت

چاکه خوازیه کانیسی ریگهی زیاده پرویی ناگرنه بهر، له سنووری وزهی ئینسان ئەولاهتر ناچن، به لکو له جیگه به کدا ده میننه وه که له کاتی چوونه ئەویدیوا، یان زالمانه و نائینسانی، یاخۆ مه له کوتیی وه دیار ده که ون. دیمه نی (ئاتیکا) ناز ناکات، ده سه و دامینی خوازه نابیی، خۆی فه قیر ده رناخا و نا پارێته وه. به لکو به پیداکرتنیکی ئارام و جوامیترانه وه و یژدانی خۆی ده خاته پروو. به ساکارترین شیوه هیله سه ره کییه کان وینا ده کات.

به لام جارناچار له نیوان ئەم تۆکمهی و توندوتۆلییه دا زه رده خه نه یه ک هه یه - دوو سی دره ختی په لک زیوینی زه ییتوون له داوینی چیا یه کی پرووته ن و بی پیتدا، تاک و ته را داردیتمشت، گولاله سووره ی گوئی رووباریکی هیشک و سپیی، چه پکیک وه نه وشه ی کیوی له نیوان به رده گه لیکی وشک و شیندا. لیره دژه کان پیک ده گهن، یه کانگیر ده بن، سازش بۆ یه کدی ده که ن و هاوئا ههنگی وه دی دین. هاوئا ههنگیه ک که ئەوه ئیدی بالاترین موجیزه یه.

ئەدی چۆن ئەو موجیزه یه پرووی دا؟ له کوپوه دلفرینی به وه هه موو تۆکمهییه گه یشت و له کوپوه تۆکمهی ئەو هه موو دلفرینییه وه ده ست هینا؟ ده سه لات چۆن توانی له به د سوود وه رگرتنه وه ئاماده باش بی؟ ئەمانه هه مووی موجیزه ی گریکستان پیک دین. ئەو کاته ی که هه روا له ئەتیکادا ده گه رام، چه ند ساتی له بیری ئەوه دا بووم که ئەم سه رزه مینه له شارستانییه ت و په سه نیی و هیژدا، ده توانی وانه یه کی نمونه یی بیت.

هه رجا ریک دوا ی گه ران و پیاسه له ده وره یه ئەتیکا، بۆ (ئاگروپلیس) ده چم تاکو دووباره و دووباره ته ماشای (پارتنون) بکه م. ئەو په رستگایه م پی نه یینئامیزه. ناتوانم دووجار وه ک یه ک ئەو په رستگایه ببینم. پیده چی به رده وام له خوگۆریندا بی، جاریک ژیا نی تی دیته وه و جاریکی تریش بیدهنگی بایی به سه ردا ده کیشیت. یاری به پرووناکیی و چاوی ئاده میزاد ده کات. به لام کاتی دوا ی ئاره زوویه کی درێژ بۆ زیاره تکردنی ئەو په رستگایه، که بۆ یه که مجار بینم، وه ک په یکه ری ئیسکی ئاژه لکی کیوی بی جووله هاته به رچاوم و دلم وه ک گۆلکی رانه چه نی. (له سه راپای ژیا نندا، ئەم رانه نیی دله، وه ک ئامازه یه کی هه له قه بولنه که ر بووه. هه ر کاتی له گه ل

هه لاتنی خوژدا، له گه ل نیگاریکدا، له گه ل ژنیک یاخۆ فیکریکدا روبه پروو بوو بیتمه وه و دلم وه ک گۆلکی رانه نیی، ئیدی زانیومه به خته وه ریه ک رووم تی ده کات.) به لام کاتی بۆ یه که مجار به رام به ر (پارتنون) راوه ستام، دلم رانه چه نی. ساختمان، شاکاری ئەقل - ژماره کان، ئەندازه - فیکری بی خوشی مه رمه رین، وه به رها تووی بالای زهین و هه موو جوژه باشیه کیان تیدابوو، ته نها یه کیک نه بی، به به هاترین و ئازیزترینیان، ئەویش ئەوه بوو که (پارتنون) دلی بونیاده می رانه ده چه ناند.

هه ستم ده کرد پارتنون پیکهاتوه له ژماره ی جووت، وه ک دوو، چوار. ئاخه ژماره ی جووت پیچه وانه ی دلی منه. دلم نیوانی له گه لیاندا خو ش نییه. ژیا نی ئەو ژمارانه زۆر ساکار ریکخراوه. زۆر تۆکه له سه ر دوو قاچ راوه ستاون و گچکه ترین ئاره زوویان بۆ گۆرینی شوینه کانیان نییه. ژیا نیکی قاییل، کۆنسیرقاتیفانه و بی دله راوکی ده ژین. هه ر پرسیا ریک شیه له بکه ن، ئاره زوویان به واقیعییه ت ئالگوگۆر پیده که ن و ئارام ده بنه وه. ژماره ی تاک له گه ل ریتمی دلمدا هاوده مه. ژیا نی ژماره ی تاک، ساکارانه ریک نه خراوه. ژماره ی تاک ژیا نی به و ته رزه خو ش ناوی که هه یه، به لکو هه ولی گۆرینی دها. هه ول دها لپی زیاد بکا و به ره و پی شتی به ری. له سه ر یه ک قاچ راوه سه تی، قاچه که ی تری ئاماده باش له هه وادا را ده گری و له خواستی جووله دایه. به ره و کوئی؟ به ره و ژماره ی جووتی دوا یی، تا بۆ ساتیک ئیستیک بکات، هه ناسه یه ک وه رگری و هیزی تی بیته وه.

ئەم ئەقلگه راییه هۆشیار و مه رمه رییه، له گه ل چیژی دلی یاخیبووی جحیلیدا نایه ته وه. ئەم دله ده یه وی راخه ری کۆنه یی بی پی چیته وه و دونیا یه کی تازه را خات. پارتنون به پیره می ردیکی چه نه باز و دوور ئەندیش ده چی که بیه وی به په ند و حیکمه ت، لیورپژبوونی دل جله و بکات. له گه ل پشتکردنه پارتنون، له دیمه نیکی دلفریندا غه رق بووم که تا زه ریا درێژ ده بووه. خو ر له نیوه ی ریدا بوو. نه سی به ری بارگه و بنه ی له سه ر عه رد خستبوو، نه رۆشنا ییه ک گه مه ی ده کرد. ساکاری و بالای و کاملی بوو. له شارم روانی که له ژیر تینی هه تاودا به رهنگیکی سپی ددره وشایه وه، له زه ریا ی پیروژ که به ئەلقاوه لقی (سالامیس) بریقه ی ده دایه وه، له شاخه کانی ده وره یه ر که رووت و قووت و قاییل له ژیر هه تاودا راکشابوون. غه رق له و دیمه نه دا،

(پارتنون)م له یادی خۆبردهوه که وهک جاران له پشتمهوه راوهستا بوو.

به لام له گه ل هه گه رانه وهیه کی تازه له زهیتونستانه کانی ئاتیکا و کهنداوی ساروونیک، هاوئا ههنگیه کی شاراوه، یه که یه که روپوشه کانی لادهدا و ورده ورده و هیدی هیدی خۆی بۆ زهینم ئاشکرا ده کرد. هه ر جاریک که هه مدیس ده چووم بۆ (ئا کروپولیس)، وام هه ست ده کرد که پارتنون به حاله تی وهک سه مایه کی بۆ جووله، راده چهنی و هه ناسه هه لده کیشی.

مانگانیک، رهنه گه سالانیک، ئەم نهینیی فیروونه به رده وام بوو. تا ئەوکاته ی له گه ل رازیک ته واو ئاشنادا له به رده م پارتنوندا راوه ستام – به وردیی بیرم نییه چ رۆژیک بوو – دلم وهک گۆلکی راجهنی. ئەم په رسته گیه ی له به رده ممددا قه دی راست کردبووه، سه رسامیی یاده وه ریه ک و به ری هاوکاری نیوان عه قل و دل و میوه ی گه ییوی هه ولئ به شه ریی بوو! فهزا شکستی هیناو و جیاوازی نیوان گه وره و گچکه مه حف ببوو. بۆ سنووریه ک چوو بووه نیو ئەم لاتهریبه باریک و ئەفسانه یییه وه و له ویدا راکشابوو. زه مهنیش شکستی خواردبوو، ساته وهختی بالا به ئەبه دییه ت گۆرا بوو.

نیگام له سه ر مه رمه پۆی گه رم، که خۆراکی خۆی له هه تاو وه رده گرت، ده خلیسکا. ده ستی له به رده کانه وه دها. پیده چوو ده ستی له ناخیاندا بگه رۆ و نهینیه شاراوه کانیان ئاشکرا بکات. به به رده کانه وه دهنووسا و پیتی له سه ر مانه وه داده گرت. کۆله گه به روو که ش ته ریه کانه م ده بینیی که سه ریان به سه ر یه کتردا چه ماندبووه تا له کۆمه له یه کی هاوئا هه نگدا، به میهر و هیزه وه، باری ئەمانه تی وینه ی هه لکۆلراو و پیروزی سه ر به رده کانه له کۆل نین. جووله شه پۆلییه کانه هیچ کات ناوها هیلئ راستیان نه خو لقا ندبوو. هیچ کات ژماره و موزیک به ناوها ئەفین و لیکه آلبوونیکه وه، ئاو پته ی یه کدی نه بیوون.

*

وا بزانه ئەوه گه وره ترین چیریک بوو که له چوار سالی خویندنی زانکۆمدا له ئەسینا ئەزمومنه کرد. هه ناسه م تیکه لی هه ناسه یه که نه بیوو بۆنی ژنی لی بۆ، به لام چه ند هاو رپیه کم هه بوون که له گه لیاندا ده چووم بۆ شاخ و هاوینان به یه که وه له زه ریادا مه له مان ده کرد. له به ره ی رووداوه هه نوو که یییه کانه وه ده داوین و جارنا جار

کۆر و کۆبوونه وه مان ریک ده خست که هه ندیک له و براده رانه، کچه هاو رپیکانیان له گه ل خۆیاندا ده هینان. به بی هۆ پیده که نین له به رته وه ی گه نج بووین. بۆ هۆ خه ممان ده خوارد، له به رته وه ی گه نج بووین. به گۆلکیک ده چووین له کاتی بۆراندنا، له به رته وه ی توانا و هیز تا ساند بووینی.

ده رفه تی زۆر له ریکه ماندا هه بوون. له چاوانی یه ک به یه کی هاو رپیکانه ورد ده بوومه وه و هه ولم دها مه زهنده بکه م هیز و توانایان چ رپچکه یه ک ده گریته به ر. یه کی له و هاو رپیه، کاتی زاری هه لده هینایه وه تا له به ره ی فیکریک یاخۆ ئەفینیکه وه بدوئ، یه کسه ر ئاگرۆ ده گرت. وه کی بولبول گوزارشتی له بیر و ئەندیشه کانی خۆی ده کرد. گوێرا دیزان بۆ قسه کانی چیریک زۆری ده به خشی. من ئیره ییم پۆ ده برد، له به رته وه ی هه ر کاتی خۆم زارم بۆ قسه کردن هه لده هینایه وه، یه کسه ر ژیاوان ده بوومه وه، ئاخ و شه کانه به دژواری ده هاتنه زهینمه وه. گه ر به رپیکه وت بۆ سه لماندنی قسه یه ک به لگه یه کم هینا بایه وه، ئەوا به لگه یه کی پپچه وانه که به هه مان راده راست بوو، به زهینمدا ده هات. ئیدی شه رمه زار له گوتنی درۆ بیدهنگ ده بووم. هاو رپیه کی تر، که مدوو و بژارده قسه، هه رگیز لئوی هه لئه ده هینایه وه، مه گه ر کاتی مه سه له یه کی مافناسیی کۆلیژی مافی باس کردبا. به ده ستی ئەنقه ست کیشه مافناسییه کانی ده کردنه گریکویره و پاشان لیزانانه ده که وته کردنه وه یان. مامۆستا و قوتابی به ستایشه وه گویمان بۆی راده دیرا. یه کیکی ترمان ریکخراوه یییه کی گه وره بوو، به سه ر خه لکیدا فه رمان ره وایی ده کرد، خۆی تیکه لی سیاست ده کرد، خۆپیشاندانی ریکه ده خست، نوتقی دها، زیندانیی ده کرا، ئازاد ده بوو، هه مدیس دریزه ی به به رخۆدان ده دایه وه. هه مووان پیمان وابوو که رۆژیک له رۆژان ده بیته ده سه لاتداریکی گه وره. یه کیکی تر، رووه کییه کی رهنه گه په رپو و ده نگ ناسک، چاوانی شین و خاوه ن ده ستوپلیکی ژنانه بوو. به هه ولئیک زۆر توانیبوو یانه یه ک بکاته وه که سیمبوله که ی گۆله سۆسه نیکیی سپی بوو. له ژووور ئەو سیمبوله وه نووسیبوو ی: (پیکان پاکژترن له ده سته کانه). مانگی خۆشه ده یست، ده یگوت: "مانگ ته نها ژنیکه که نازیزه له لام." هاو رپیه کیتر، به سۆسه نیکیی ده ست لینه دراو ده چوو. رهنه گه په رپو، په ریشان، چاوانی شین و گه وره و قامکی دریز. شیعره ی دهنووسی، له دوو سی به یته

زیاتر له شیعره کانییم له یاد نه ماوه. هر کاتې له تهنیا پیدا نهو بهیتانه له بهر خووه ده لیمه وه، چاوم پر له فرمیسک ده بی. له بهر نه وهی شه ویکیان نهو گه نجه له دره وهی په رستگه ی (کایسیاریانی) ده دوزنه وه که خو ی به په لکی دار زهیتوونیکدا هه لواسیوه. زور هاورپې تریش هه بوون، هر یه کي به روجی ئیندی قیدوالی خوییه وه، پر له غونچه ی چرؤ نه کردوو. له خو م ده پرسې: "تاخو کهنگی نهو غونچانه چرؤ ده کهن و بهر ده گرن؟" له خودا ده پارامه وه هیند در فته تم بداتی تا نه وانه ببینمه وه. بیان بینمه وه و بزانه کام غونچه بیان له ناخی مندا چرؤ ده کا و چ به ریک ده هینې. به دل ه پراوکی و خه میکی شار اووه له هاورپیکانم ورد ده بوومه وه، وهک بلایې مائل اواییان لی بکه م. ده ترسام زه من (با) یه کي توند بی و له کاتی چرؤ کردنی سروشتدا هه لکات. ده ترسام نهو (با) یه بیرو حمانه هه لکا و نه م روجانه وشک هه لگه پینې.

*

کاتی رویشتن له نه سینا، دوو تاجی گوره ی دار دیمشت که تاکه خه لاتی روژانی ژیانم بوون، جیهیشتن. یه که میانم به بو نه ی شمشیر بازییه وه و هر گرتبوو. تاجیکي قورس بوو، تانوپوی به قردیله ی سپی و شین پوشر او و له گه لای دار دیمشت دروست کرابوو. گوايه نهو که لایانه له زناری په رستگه ی (دلفی) لیکرابوونه وه. ده مزانی نهو درو یه، هه موو که سی ده زانی درو یه، به لام نهو درو یه که لاکانی غه رقی شکو کردبوو. دووه مین خه لات، له پی شبرکي شانؤ نامه نووسیندا و هر م گرتبوو. نازانه بوجی، به لام روژیکیان هه ستم وروژا و شانؤ نامه یه کي حه ماسی پر له سوژ و په شبینیم نووسی. شانؤ نامه که له باره ی نه فینه وه بوو، به ناو نیشانی (گزنگ ددا). وام هه ست ده کرد، په وشتیکی بالآتر، نازادییه کی گوره تر، رو شنائییه کی تازم به دیاری به خشیوه ته دنیا. یه کي له مامؤ ستاکان که که سیکی جیددی بوو، کراسیکی په خه زلی ده پوشی، وهک لیژنه ی هه لسه نگاندن، شانؤ نامه که ی منی به یه که م در چوواند. به لام به دهنگیگی به نه ده بانه و فهرمی، رایگه یاند که شانؤ نامه که ی من با شترین شانؤ نامه بووه، به لام برگه ی چاوقایمانه و وروژانی سیکسوالی هه وسار چپراوی تیدا بووه. له کو تاپیدا کوتی: "تاجی گه لای دار دیمشت ده دینه شاعیر، به لام له

ناوچه پیروزه وده ری ده نین! " وای گوت و منیش، منی قوتابی بی نه زمون و مووی ریش نه هاتوو، له وې، له هو لی گه وری زانکو گویم رادیرابوو. له کاتیکدا که هه تا بناگوی سوور هه لگه رابووم، له جیگا که م هه ستام، تاجه که م له سه ر میزی لیژنه ی هه لسه نگاندن داناییه وه و چوومه ده ری.

هاورپیه کم له وه زارته ی کاروباری دره وه هه بوو. دواچار به لینمان دابوو پیکه وه سه فهر بو نه وروپای خو رئاوا بکه یین. روژیکیان پی گوتم: "وا با شتره خه لاتی شمشیر بازییه که ت له گه ل خوت به ینیت. له نه وروپا گه لای دار دیمشتمان ده ست ناکه وې، بو شله پیویستمان پی ده بی!"

تاجه که م به دیواره که وه هه لواسی و نه م فه وتاند. سالان تیپه رین. کاتی بریاری من و نهو هاورپیه م هاته دی و به ره و نه لمانیا رویشتن، من تاجه که م له گه ل خو مدا برد. له ماوه ی دوو سالدا، ته وای گه لاکانمان بو شله به کاره یینا.

*

گه رانه وه بو کریت... کنؤ سو س

بو گوزه راندنی پشوی هاوینه ی دوا یین قوناعی خویندنی زانکو، بو کریت گه رامه وه. دایکم له جیگا هه همیشه بییه که ی خویدا، له بهر په نجه ره ی رووه و هه وشه دانیشتبوو گوژه ی ده چنی. کات عه سر و خوشکه که م ئینجانیه ی گوله ریحان و شیوه رانه کانی ناوده دا. دارمیو به ژور بیره که وه پر له هی شووه تری ناودار و نه گه ییو بوو.

هه موو شتیکی ماله که له جی خویدا بوو. هیچ شتی نالوگو ری پی نه کرابوو: ناوینه، چرا و وینه ی قاره مانانی شو رشی سالی ۱۸۲۱ به سمیلی فش، سینگی تووکن، هه وت تیر به بهر پشتوین، درنده و عاشق، کرده به باش و خه راپ به دیواره که وه هه لواسرابوون. (کاریاسکاکیس) بو قاره مان (ستورناراس) ی نووسی بوو: "قاره مان نیکولاس، برای دلیرم، نامه که ت گه یشت. نه وه ی نووسیوته بینیم. یادم هه م شه پیور ده ژنه ی و هه م توبلیکیا. هر کامیان عه شقم بکوژی، من نه و بیان ده ژنه م!" توبلیکیا نامیرکی مؤسیقای تورکیه و شه پیوریش گریکستانی. نهو پاله وانانه خاوه ن روچی مه زن بوون، ناخر روچی مه زن هه همیشه خه ته رناکه.

زوربهی کات له زه‌ریای ئه‌و نه‌ئینییه‌دا غه‌رق ده‌بم که چۆن له‌زه‌لکاوێکی ئاوه‌ادا -
زه‌لکاوێ نه‌فره‌ت، خیانه‌ت، دوو پروویی، ئازایه‌تی، ئه‌فینی ئاگرین بۆ زیدی باوان و
سه‌ما له‌ زالونگون (*) - گولی شینی ئازادیی ئاودراوه و چرووی کردووه!

پوژی دواتر، به‌ره‌به‌یان که‌وتمه‌ سو‌راخی دوو هاو‌پیکه‌ی قو‌ناغی خو‌یندنی
ئاماده‌ییم. چوار ساڵ بوو نه‌مبینیبوون. نه‌مه‌ده‌توانی به‌هاسانی بیانناسمه‌وه،
له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ژێر داروپه‌ردووی ژياندا نه‌وی بوون. کاتێ له‌باره‌ی (ئه‌نجومه‌نی
هاو‌پییان) هه‌و ده‌په‌یفین، ده‌یاندا به‌ قاقای پیکه‌نین. به‌کیکیان ده‌نگیکی خو‌شی
پێوه‌بوو، بۆ هه‌موو ئاهه‌نگ و غوسل و جێژنه‌کان داوه‌ته‌ده‌کرا. ده‌بخوارد و
ده‌بخواردوه و گۆرانیی ده‌گوت. خه‌لکی بۆ ئه‌و ده‌نگه‌ خو‌شه‌ی ئافه‌رینیان ده‌کرد،
ئه‌ویش نازی ده‌کرد. پێی هه‌لخایسکانی گرتبووه‌به‌ر. به‌هۆی خو‌اردنه‌وه‌ی زۆره‌وه
ده‌ستی ده‌له‌رزى. ئه‌و‌یت‌ریش فێری گیتار ژه‌نین ببوو، له‌گه‌ڵ هاو‌پیکانیدا ئاوازی
خو‌ش و عاشقانه‌ی ده‌ژه‌ند. ئه‌و دوو هاو‌پیه‌م خو‌شخو‌لق و که‌یف‌ساز بینین. له
کارگه‌یه‌کی سابوون سازییدا کاریان ده‌کرد، تامی ژیانیان ده‌کرد و له‌ دا‌لغه‌ی
ژنه‌تیاندا بوون.

لێیان ورد ده‌بوومه‌وه، گویم بۆ قسه‌کانیان راده‌دێرا، به‌لام هیچم نه‌ده‌گوت - قورگم
گیرابوو. ئاخۆ بلی بلیسه‌ بتوانی ئاوها به‌و خیراییه‌ بپه‌ته‌ خو‌له‌میش؟ ئایا رو‌ح له
پێوه‌ندییه‌کی ئاوه‌ادا له‌جه‌سته‌وه‌ نزیک بوو؟ ئه‌وان ده‌یانزانی جازیی کچان چه‌نده،
له‌کوێ ده‌توانی ر‌ه‌حه‌ته‌لقومێکی ئاوها بخوری و له‌ کام مه‌یخانه‌ باشترین باده
هه‌یه.

به‌دلیکی شکاوه‌وه‌ جیم هێشتن. پێده‌چوو تازه‌کیی له‌رێپوره‌سمی به‌خاکسپاردنی
ته‌رمیک گه‌رابیتمه‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه‌ که‌ چاکه‌خو‌ازیه‌ گچکه‌کان له‌ خه‌راپیه‌
گچکه‌کان خه‌ته‌رناکترن. ئاخ‌ر گه‌ر ئه‌وان باش گۆرانییان نه‌گوتبا و جوان

(*) زالونگون Zalongon هه‌لدیرتکه‌ له‌ ئه‌پیرۆس، له‌ مێژووی گریکستاندا به‌ناوبانگه، له ۱۸ ی
دیسامبه‌ری ساڵی ۱۸۰۳، له‌م هه‌لدیره‌وه‌ بوو که‌ په‌نجا و هه‌وت ژنی گریکستانی مه‌رگیان
له‌ که‌وته‌ به‌ر ده‌ستی تورک به‌باشتر زانی. ئه‌و ژنانه‌ دواى ئه‌وه‌ی مندا‌له‌کانیان له‌و هه‌لدیره‌وه
فۆیدایه‌ خو‌اره‌وه، بازه‌یه‌کیان پیکه‌تینا و هیند سه‌مایان کرد تا خو‌شیان هه‌لدیران و گیانیان
له‌ده‌ست دا. و. ئینگلیزی

مۆسیقایان نه‌ژه‌ندبا، ئه‌وا بۆ ئاهه‌نگ و شایى بانگێشت نه‌ده‌کران، سه‌رخو‌ش
نه‌ده‌بوون، کاتیان به‌بێ ئیشى نه‌ده‌برده‌ سه‌ر و قوتاریان ده‌بوو. به‌لام له‌حال و
وه‌زعیکی ئاوه‌اییدا، به‌ده‌نگی خو‌ش و ژه‌نینس گیتار، پێی هه‌لخایسکانیان
گرتبووه‌به‌ر.

پوژی دواتر، کاتێ له‌ دووره‌وه‌ بینیم، ر‌یگایه‌کی ترم گرته‌به‌ر. شه‌رمه‌زار بووم
له‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو هاو‌پیه‌تی و په‌رۆشبوونه‌ به‌خیراییه‌کی ئاوها له‌ناخدا کال
بپووه‌ و ئه‌و هه‌موو نه‌خسه‌ گه‌وره‌یه‌ بۆ ر‌زگاریی دونه‌یا به‌با چوو بوو. ئاخ‌ر (با)یه‌ک
هه‌لیکردبوو که‌ دره‌ختی جحی‌لی له‌ په‌لک و گه‌لا رووت کردبووه، ئاخۆ ئیدی ئه‌و
دره‌خته‌ به‌ری نه‌ده‌گرت؟ ئایا ئاوها نه‌بوو کاتێ زۆر که‌شتی چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا تا
ئوقیانوس شه‌فکه‌ن، که‌چی سه‌ره‌نجام خو‌یان له‌ زه‌لکاوێکی گچکه‌دا ده‌بینیه‌وه.

ته‌نیای ته‌نیا به‌کو‌لانه‌ باریکه‌کاندا ده‌رۆیشتم و دووباره‌ و دووباره‌ ده‌گه‌رامه‌وه
به‌نده‌ر تا سه‌ره‌له‌نوێ بونی خو‌شی خر‌نووک و لیموێ گه‌نیو بکه‌م. به‌رده‌وام کتیبیکم
به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، گا دانتي و گا هۆمه‌ر. به‌خو‌یندنه‌وه‌ی ئه‌و شیعره‌ نه‌مرانه‌ هه‌ستم
ده‌کرد که‌ ئینسان ده‌توانی نه‌مر بێ و رو‌خساری ناهاو‌ره‌نگی خانووه‌کان، خه‌لک،
شادومانیه‌کان، سووکایه‌تیه‌کانی دونه‌یا - بێ سه‌روبه‌رییه‌ک که‌ ناومان ناوه‌ ژیان -
هاونا‌هه‌نگ بکات.

پوژیکیان بۆ مالی کیزه‌ ئیرله‌ندییه‌که‌ چووم، به‌لام پو‌یشتبوو. جاریکی تریش بۆ
مالیان چووم، له‌وه‌ی کردبووم و نه‌مکردبوو هه‌ستی ژێوانیه‌کی سه‌یر و رو‌ح
بریندارییه‌ک دایگرتبووم. وه‌ک بلی تاوانیکم کردبێ و له‌نیو بازه‌یه‌کی ته‌نگ و
ترووسکدا به‌ره‌و لای قوربانیه‌که‌م کیش بکریم. خه‌و له‌ چاوام تو‌رابوو. شه‌ویکیان
له‌گه‌ره‌کی تورکانه‌وه‌ ر‌ه‌ت ده‌بووم، گویم له‌ گۆرانییه‌ک بوو، ژنیک به‌ده‌نگیکی خه‌مین
گۆرانیی (ئامان ئامان)ی ده‌چری. ده‌نگیکی هیشک و له‌توپه‌ت له‌قوولایی بوونی ئه‌و
ژنه‌وه‌ هه‌لده‌گۆزرا و شه‌وی ته‌ژی له‌ نا‌ئومیدی و مه‌لوولیی ده‌کرد.

کاتێ هه‌ستم کرد که‌ مه‌حاله‌ بتوانم در‌یژه‌ به‌پو‌یشتن بده‌م، راوه‌ستام، سه‌رم
به‌دیواره‌که‌وه‌ نا و گویم ر‌ادیرا. ته‌نگه‌نه‌فه‌س ببووم. مه‌لی رو‌حم له‌ قه‌فه‌سه‌
قورپنه‌که‌یدا هه‌لی نه‌ده‌کرد و دوودل بوو له‌وه‌ی هه‌لفری یان نا.

نا، نهخپړ. . . ئەو گۆرانپهه یی له سینگی پر ئازاری ئەو ژنهوه بهر زدهبۆوه له ئەفینهوه نهبوو، له هاوئامیزیهوه نهبوو، له شادی و ئۆمیدبهستنیشهوه بهکوپ نهبوو. بهلکو هاواریک ئەو سینههه یی دهرزی ئازن دهکرد، هاواریکی فهرماندهرانه بۆ پچراندنی کۆتهکانی زیندانی ئەخلاق، زیندانی شهرم و ئۆمید و سپاردنی بریاری خۆی بهدهستی (عاشق)ی ترسناک و خانهگومان، تا لهودا بزر ببین و لهگهلهیدا ببینه یهک: عاشقی که لهتاریکیدا خۆی لهبۆسه ناوه. و ناومان ناوه ...

ئەو شهوه بهگوترا دهران بۆ گۆرانپهه خه مینی ئەو ژنه، ههستم دهکرد که عیشق و مه رگ یه کیکن. بهتپه رینی زهمه ن، قوولتر لهو سێ کوچکه خه ته رناکه حالی بووم که له زه لکاو ی تیکه لپیکه لپی - زه لکاو ی دلمان - دا خۆی لهبۆسه ناوه. سێ کوچکه نهبوو، بهلکو بهقه ولی عاریفکی بیزانسی (جهوه هری تاکی جهنگاوهر) (*). بوو.

دهنگی ژنه گۆرانپهه که نه ما. سه رم له سه ر دیواره که هه لگرت. دونه یا هه مدیس سه ری له تیکه لپیکه لپی هینا یه وه ده ر. خانوو هکان راست بوونه وه، کۆلانه کان جاریکی تر ئامیزیان بۆ هه نگا وه کانم کرده وه و توانیم ری بکه م. شهو، ته واوی شهوم به ریگه سپارد. زه یمن هه روا لال. چ بیریک به زه یمندا نه ده هات تا شپرز هیم دامرکینیته وه یاخو شیوه ی بگۆری. له کاتیکدا که بریارم دابوو ده ست جه سته م، تا بۆ هه ر کوپی گه ره که بمبا، به دریزایی دیواره فینسییه کاندایا سه م کرد. ئاسمان برووسکه ی دها. هه موو شتی رووناک ببوو. وینه ی فه له کی جیگۆرکییان ده کرد، به ره و خۆرئاوا هه لده خزین و مه حف ده بوون. روچی منیش له گه ل ئەواندا مه حف ده بوو. شنه یه کی فینک له چیا کانه وه هه لی ده کرد، له درزی په نجه ره کانه وه دزه ی ده کرده ماله کان و خه لکانی نوستوو و ئاره قه کردوو ی ئەو ماله نه ی فینک ده کرده وه. دهنگی هه ناسه دانی شارم له بیده نگیه کی قوولدا ده ژنه فت.

ئەو شهوه هه مدیس لای مانی کیزه ئایرله ندیه وه ره ت بووم. چه ند سه عاتیک گه رام و بی ئەوه ی بمه وی یان ئاگام له خۆبی، له باز نه گه لی ته نگوترووسکدا به ره و ناوه ند، به ره و مانی وی کیش ده کرام. وه ک بلپی هاواریک لهو ماله وه هه سته. هاواریک که فه رمانده رانه و سه رزه نشته که ر بانگی ده کردم و نه مه ده توانی خۆمی له به ردا راگرم.

به لام به ره به یان که جاریکتر له هه ولی خۆگه یان دن بۆ به ر په نجه ره و ده رگی داخراوی ماله که ی ویدا بووم، پشتوینی برووسکه یه ک له زه یمنه وه ئالا و زه یمنی رووناک کرده وه. هاوار نه بوو، بهلکو گۆرانپهه ژن بوو، ئەو گۆرانپهه هیشک و شکاو و گیان سووتینه ره بوو که ئیواره ی ئەو روژه له گه ره کی تورکان بیستبووم. هه نووکه ئەو گۆرانپهه له ناخما روخساری خۆی گۆری بوو، ببوو له وره ی ئازهلکی ته نیا و بی جووت و ده رکراو.

گۆرانپهه، لوهری گیانه وه ر و هاواری نائۆمیدانه ی کیزه ئایرله ندیی، وه ک ملوانکه یه ک کرابوو ملام و خه ریک بوو ده یخنکاندم. قسه ی پیره میردیکی هه وه سیبازم بیرکه وته وه که ده لی: "گه ر ژنیک داوات لی بکات له گه لیدا بنوویت و قایل نه بیت، ئیدی به ر له عنه ت ده که ویت. خودا له کاریکی لهو جۆره نابوو ری. له بنی دۆزه خ له گه ل یه هوزادا داده نیشیت!" که ئەو قسه یه م وه بیرهاته وه زنده قه م چوو. جه سته م که وته سه ر ئاره قه یه کی سارد. له کاتیکدا که وه ک ئازهلکی پیکراو له ترم دها، به په له ری ماله وه م گرت به ر.

له سه ر نووکی پی به پیلپیکانه کانا سه ر ده که وتم، گوتم نه با بام وه ئاگابیته وه. چوو مه نیو جیگه که مه وه. هه لده له رزیم. بۆ ساتیک هه ستم به گه رماییه کی سووتینه ر ده کرد و بۆ ساتیکی تریش له رز رو ده چوو جه سته مه وه. دیار بوو تام هه بوو. خه و وه ک جالجالو که یه کی ژه روا یی هات و ته ونه که ی به ده ورمدا ته نی. روژی دواتر که ده رووبه ری نیوه رو و هگا بوومه وه، هیشتا هه ر هه لده له رزیم. سێ روژ ئەو نائارامیه دریزه ی هه بوو. نائارامی نه بوو، بهلکو گرئیه کی گه وه بوو له دلما و ده مم وه کی ژه هه ر تال بوو. کاتی له په نجه ره ی ژوو ره که مه وه له دارنه کاکایا ناوه راستی هه وشه م ده نو ری، له که پری پر له میوو تری و خوشکه که م ده نو رین که سه رگه رمی چن بوو، له دایکم ده نو ری که به زنجیری کویلا یه تی پیروزی خیزانییه وه به بیده نگیه ده هات و ده چوو، گریکه به ره و گه رووم ده هات و ته نگه نه فه سی ده کردم. هه ستم ده کرد له به هه شت وه ده رنراوم. نا... ده رنه کرابوو م، بهلکه به خواستی خۆم له په رزینی باغی به هه شته وه بازم دابوو ئەمدیو و هه لاتبووم. هه نووکه ش نائارام و نیگه ران له ویدیو ده رگا داخراوه کانه وه ده هاتم و ده چوو م. لهو کاره ی کردبووم ژیاوان بووم.

چاره‌م رۆژ به‌ره‌به‌یان له جینگه‌که‌م راپه‌ریم و بێ ئه‌وه‌ی چ مه‌به‌ستیکی دیاریکراوم له زه‌یندا هه‌بێ یان بزانه‌م چ ده‌که‌م، قه‌له‌مم گرت به‌ده‌سته‌وه و که‌وتمه نووسین.

ئه‌م بڕیاره له ژياندا بووه ساته‌وه‌ختیکی چاره‌نووسساز. ده‌شی له‌وه‌یانه‌دا نا‌ئارامیی دهرووینم له‌وه‌ی رینگه‌یه‌وه و یه‌ستبێتی ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه و هه‌لبێ. کێ چووزانی؟ (ده‌بێ بیرم له‌وه‌ی کردبێته‌وه به‌لام بێ ئه‌وه‌ی به‌روونی فۆرمۆله‌م کردبێ). ده‌شی به‌به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و نا‌ئارامییه‌ی له‌رینگه‌ی قه‌له‌مه‌وه، بتوانم روخساری ببنم و ئیدی لێی نه‌ترسیم. ئاخ‌ر من له‌ گونا‌هێکی گه‌وره‌وه گلا بووم. گه‌ر ددانم به‌و گونا‌هه‌دا نا‌با، ئارام ده‌بوومه‌وه.

هه‌ر بۆیه‌ شیع‌ر، ئه‌فسانه‌ی قه‌دیسان و ئه‌و رۆمانانه‌م هه‌له‌ینانه‌وه که‌ خویندبوومه‌وه. که‌وتمه هه‌له‌پژاندنی وشه‌کان. له‌کاتی‌که‌دا که‌ شتی‌که‌ له‌وه‌ و شتی‌که‌ له‌مم وهرده‌گرت، که‌وتمه نووسین. به‌لام یه‌که‌مین وشه‌ که‌ له‌سه‌ر په‌ره‌ کاغه‌زه‌که‌ نووسیم، سه‌رسامی کردم. شتی‌که‌ له‌وه‌یانه‌دا نه‌بوو. له‌نووسین راپه‌ستام. به‌لام بۆچی ئه‌وه‌م نووسی؟ وه‌ک بلیتی بۆ هه‌میشه‌ له‌یه‌که‌مین هاونا‌می‌زیم قوتار نه‌بووبم (که‌رچی دل‌نیابووم قوتار ببووم)، چیرۆکی‌که‌ی پر له‌ ئه‌قین و خه‌یاڵم له‌باره‌ی کیژه‌ ئایرله‌ندییه‌که‌وه‌ خولقاند. قه‌تاو قه‌ت وشه‌گه‌لیکی ئاوها جوان و شیاوم به‌و کیژه‌ نه‌گوتبوو. له‌میان‌ه‌ی به‌ریه‌که‌وتنی جه‌سته‌ماندا قه‌تاو قه‌ت هه‌ستم به‌ئاوها جه‌زه‌یه‌که‌ نه‌کردبوو که‌ ئه‌مجاره‌ له‌ کاتی نووسیندا تیامدا وروژابوو. ئه‌وانه‌ هه‌مووی درۆ بوون، به‌لام به‌نووسینی ئه‌و درۆیانه‌، به‌سه‌رسامییه‌کی زۆره‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که‌ له‌ راستیدا چی‌ژیکی گه‌وره‌م له‌گه‌ڵ ئه‌و کیژه‌ ئایرله‌ندییه‌دا چه‌شتوو. باشه‌ ئایا ئه‌و هه‌موو درۆیه‌ له‌ واقیعه‌دا راست بوون؟ بۆچی له‌کاتی ئه‌زمونکردنی ئه‌و چی‌ژده‌دا، لێی به‌ئاگا نه‌بووم؟ ئه‌لعانی‌ش که‌ وه‌سفی ئه‌و له‌زه‌ته‌ ده‌خه‌مه‌ سه‌ر کاغه‌ز، بۆچی بۆ یه‌که‌مجار لێی به‌ئاگا ده‌بم؟

له‌کاتی نووسیندا، پر له‌ هه‌ستی شانازیی ده‌بووم. ئاخۆ ئایا من چی بووم که‌ به‌پێی مه‌یلی خۆم کارم ده‌کرد و واقیعه‌یه‌تم به‌و ته‌ززه‌ ده‌گۆڕی که‌ ده‌بوو بێ، یاخۆ به‌و جوهری که‌ خۆم پێم خۆش بوو وابی؟ درۆ و راستییم پێکفه‌ ده‌چن. نا، ئیدی شتی نه‌بوو ناوی راست و درۆ بێ، به‌لکو هه‌موو شتی هه‌وینێکی نه‌رم بوو که‌ به‌پێی

ده‌ستوری خه‌یاڵ ده‌مشێلا و بێ ئه‌وه‌ی مۆله‌ت له‌ که‌س وهربگرم به‌تیرۆک پانم ده‌کرده‌وه. مه‌سه‌له‌یه‌کی گومان‌ناوی هه‌یه‌ که‌ له‌ خودی یه‌قین یه‌قیندا تره‌، به‌لام ده‌بێ یه‌کی له‌وانه‌ چیرۆکی‌که‌ی بالاتر له‌ بونیادی نزمی چیرۆکی به‌شه‌ریی بدۆزیته‌وه که‌ ناوی حه‌قیقه‌ته‌.

ئه‌و کیژه‌ ئایرله‌ندییه‌ توهره‌هات و بڕی کۆمه‌، له‌ چیرۆکه‌که‌مدا نه‌ده‌ناسرایه‌وه. خۆشتم که‌ له‌ بابێکی په‌ر هه‌لکیشراو بووم، په‌ری رهنگاوهرنگ و گه‌وره‌م به‌خۆوه کردبوون که‌ هه‌ی خۆم نه‌بوون.

به‌چه‌ند رۆژیک نووسینه‌که‌م ته‌واوکرد. ده‌ست‌نووسه‌که‌م کۆکرده‌وه و به‌پیتی گه‌وره‌ له‌سه‌ره‌وه نووسیم: (مار و گۆله‌ سۆسه‌ن)*. ئه‌وسا هه‌ستام و به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌ رۆشتم تا هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لمژم. ئیدی کیژه‌ ئایرله‌ندیی ئازاری نه‌ده‌دام. وازی لێ هێنا‌بووم و چوو بوو تا له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ راکشی و قه‌تاو قه‌ت لێی جیا‌نه‌بیته‌وه. من ئیدی قوتار ببووم!

هه‌ور ئاسمانی پۆشیبوو. دونه‌یا تاریک و باران ده‌باری. گه‌لای پانی میوه‌کان برفه‌یه‌یان ده‌هات و ده‌نکه‌ تری گه‌وره‌کان ده‌ره‌وشانه‌وه. بۆنی خاکی شێدارم بۆ ناو سییه‌کانم هه‌له‌ده‌مژت. به‌رده‌وام ئه‌و بۆنه‌ گۆری تازه‌ هه‌لکه‌نراوی له‌ یاده‌وه‌ریمدا ده‌رووژاند. به‌لام ئه‌و ورۆ هه‌لاوی مه‌رگ ئه‌فسووناوی و زه‌ینم ته‌ژی له‌ بۆنی خۆش ببوو. پاسارییه‌که‌ ته‌رته‌ر به‌باران دابه‌زی و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا په‌ناگه‌یه‌کی دۆزییه‌وه. له‌سه‌ر بانه‌وه ئاو وه‌ک پۆله‌ کۆتر ده‌یگماند.

جوان نووسینه‌که‌م هه‌لگرتیوو. وه‌ک بلیتی مه‌خلوقی‌که‌ی وردیله‌ بێ و نه‌مه‌وی له‌ ده‌ستم هه‌لبێ. پێده‌چوو پاسارییه‌ ته‌ره‌که‌ له‌نیو ده‌ست‌مدا بگوشم، یاخۆ ده‌نگوت له‌گه‌ڵ کیژه‌ ئایرله‌ندییه‌که‌دا ئاشت بوومه‌ته‌وه: خۆله‌میش ببوو سێو و من ئه‌و سێوهم به‌ده‌سته‌وه بوو.

چوومه‌ حه‌وشه‌ و له‌نیوان ئینجانه‌کانا و به‌ژێر باراندا که‌وتمه‌ پیاسه‌. هه‌ستم به‌چی‌ژیک ده‌کرد وه‌ک ئه‌و چی‌ژه‌ی که‌ دره‌ختی‌که‌ی تۆزو خۆلاوی و تینوو هه‌ستی پێده‌کات کاتی ئاسمان به‌زه‌یی پیایدا دیته‌وه و بارانیکی رهمه‌تی به‌سه‌ردا

دهبارینى. بهر دهوام باران چيژيكي رافه نه كراوى پى به خشيووم. گهر شه ررم نه كردها
 ده مگوت باران بهر دهوام چيژيكي سيكسوالى پى داوم. ههست ده كه م له عهرد، له
 عهرد يكي تينوو دهچم. توخمي ژنانه ي بوونم، ژنيك كه له ناخمد ا شار اوويه،
 وه ناگاديت هوه و ناسمان له ناميز دهگرئ. ريك وهك له ناميز گرتنى پياويك. په روش و
 شهيدا به ژير باراندا پياسه م دهكرد، قورساي سهر دلم لاجوو بوو، ئيدى خه يالم لاي
 كيژه ئاير له ندى نه بوو، ئه وه نه بي كه هه مديس ئه وم به وشه خو لقان دبووه. وي
 ئه مجاره له سهر رووى كاغز راكشابوو. ئه وه حه قيقه ته ي كه روژان يكي دريژ
 نا ئارامى رژان دبووه گيانمه وه، حه قيقه تيكي واقيعى نه بوو. حه قيقه تي واقيعى ئه م
 مه لو تكي خه ياله بوو، ئاخر له رپي خه ياله وه واقيع م حه ف كرده بووه و ئيدى ههستم
 به رزگارى دهكرد.

جهنگ له نيوان واقيع و خه يال، له نيوان خود اوهند و ئينساندا، بو ساتيك مهستى
 شه رابى رژان دبووه گيانمه وه. له كاتيكا له حه وشه، به ژير باراندا دههاتم و دهچووم،
 هاوارم دهكرد: "ريگه كه ئه مه يه، وه زيفه م ئه مه يه!" هه مرؤ قيك له شه رى خويدا له گه ل
 دوژمن، قلافه تي وي به خووه دهگرئ. جهنگ له گه ل خود اوهند، ته نانه ت گه ر به به هاي
 نابوت بوونم له سهرم كه وتبى، منى شادمان و خو شحال كرده وه.

فريشته بو خو لقاندى دنيا، قورى به دهسته وه گرت، من وشه به كار ديم، ئه و
 ئاده ميزادى دروست كرد كه ده بيبنين له سهر عهرد هه لده خزي، منيش له هه واو
 ئه نديشه، مادده ي بونيانه رى خهون، ئاده ميزادى تر به روحيكي زياتر هوه ده خو لقيتم:
 ئاده ميزادگه ليك كه له به رامبه ر په لامارى زه مه ندا به رهنكار ده بنه وه. له كاتيكا
 ئاده ميزاد هكان دهمرن، كه چى ئينسانه كانى من به زيندوويى ده ميننه وه.

ئه لعان به وه بيه ر هينانه وه ي ئه و شانازيه شه يتانييه، ههستى شه رمه زارى
 دامده گرئ. به لام ئه وكات جاحيل بووم و جاحيليش واته ويران كردنى دنيا و
 دارشتنى پلان و نه خشه ي نوئ.

سينگم ته ژى له ئازار بوو. گه رچى نا ئاراميه ديرينه كان هيو ره يو ر له قوژ بن يكا
 كروشه كيان كرد، نا ئارامى نوئ سهر يان ده ر هينا. ريگه يهك كه له به رده ممدا
 ده ره وشا يه وه، ريگه يهك بوو سهخت و پر له نشيو. ئه و ريگه يه كه قه تا و قه ت تا

هه نوو كه روخسارى پيشان نه داوم، ئه دى چو ن كو تو پر وه ديار كه وه ت؟ كى ئه م
 ده رگايه ي نا وه وه ي كرده وه و به ئامازه تكا ي كرد ژوو ر كه وم؟ بل يى ئه وه ده رگايه ك
 نه بي بو رزگار بوون؟ ئايا ئه مه ئيشى ئه فينى پيو انه نه كراو بوو، يا خو ئه وه قه ديسانه
 ئه م ده رگايه يان خستبو وه سه ر پشت كه به مندال يى ئه فسانه كان يانم مو تالا كرده بوو؟
 يا خو ناز و عيشو ه ي كريت بوو كه ده بيبنى نا توانم له شه ردا كو مه كى بكم، له برى
 ئه وه چه كى ترى ده دا يه دهستم؟

*

له پيناو گو رپنى رستى بير و ئه نديشه م، سه ر له به يانى روژى دواتر، كاتى
 زهنگه كان ليدران و مه سيحيه كان بو رپور هسى نوئز به ره و كل يسا ي قه ديس ميناس
 كه وتنه رى، من رپى زياره تنگه يه كى ترم گرته بهر. رو يشتم تا سه ر به ده رگاي قه ديس
 (كريت) هوه بنيم كه له م سالانه ي دوا ييدا له ژير خا كى ديرينى كنو سو سه وه سه رى
 هينا بو وه ده رى.

كريت خودان نه ينيه كى گه ليك قووله. هه ركه سى پى ده نيته ئه م دوور گيه وه،
 ههست دهكات كه هيزيكي نه ينياميزى گه رم و ميهره بان له ده مار هكانيدا ده كه ويته
 گه ر. ههست دهكات روحي ده كه ويته خو رزگار كردن. به لام له و كاته وه ي ئه م
 شارستان يتيه خا وهن هونه ر و رهنگاو رهنگه ي ژير خا ك كه شف كرا وه، كه ليا و ليو
 له ره سه نا يه تى و شادى جحيلييه، ئه م نه ينيه قوولتر بو وه.

شارم جي هيشت و شه قام يكي ئه فسو و ناويم گرته بهر كه به قه بر سانه نو ييه كه
 كو تايى دههات. به بيستنى شيوهن و گريان و هاوار، گو رم دا يه ههنگاو هكانم. دوو
 روژ له وه وه بهر باز رگان يكي به ئه سل و نه سه بي هاوسيمان مر دبوو، يه كي ك بوو له
 گه وه كه سي تيه كانى ميگالو كاسترو و ئه مرؤ له و گو رستانه نو ييه دا به خا ك
 ده سپير درا. ژنه كه ي خو ي دابوو به سه ر تابو ته كه دا و نه يده هيشت ها و ر يكانى
 تهرمى مي رده كه ي به خا ك بسپيرن. من له و ساته دا له وي وه ره ت ده بووم. رووم
 وه رچه ر خاند تا تابو ته كه نه بينم. بو م باس كردن كه من چوار سالان بووم بينم
 ئيسك و پروسكى (ئان يكا) ي هاوسيمان له گو ر ده هيننه ده ره وه. له و روژه وه تا ئه مرؤ
 نه متوانيو ه له مر دوو بنورم. ترس سه راپا ي بوونم داده گرئ. (ئان يكا) ي بي كه زى و

پرچ، بى چاۋ و بى لىو لەبەرامبەرمدە دەردەكەۋى و دېتە پېشى تا بىمگرى و لەسەر رانى دامنىشىنى. ھەلبەت دەزانم كە شتىكى ئاۋھا راست نىيە، بەلام ئەۋەش دەزانم كە شتىك ھەيە لە خودى حەقىقەت راستەقىنەترە. بەم بەلگەيە ھەر كاتى تەرمىك دەبىنم، ترس دام دەگرى و گور دەدەمە ھەنگاۋەكانم.

دەۋرۋبەرم بەرەز و باغى زەيتوون گەمارق درابوو. ھىشتا ترى رىنى دەستى پى نەكردبوو. ھىشووە ترى سەريان بەخاكەۋە نابوو. ھەۋا بۆنى گەلا ھەنجىرى لى دەھات. پىرىژنىكى گچكە ھاتەپېشى. راۋەستا. دووسى گەلا ھەنجىر كە لەسەر زەمىلەكەى بوو، لادا و دوو ھەنجىرى ھەلگرت و پى دام.

پرسىم: "داپىرە دەمناسىت؟"

بەسەر سورمانەۋە تەماشى كىردم و گوتى: "نە. كورەكەم، چما دەبى بتناسم ئەۋجا دەتوانم شتىكت بەش بەم؟ تو بونىادەمىت و منىش ھەروا. ئەدى ئەۋە بەس نىيە؟" واى گوت و بەدەم پىكەنىنىكى كچانەۋە شەلەشەل رىگەى خۆى بەرەۋ مىگالو كاسترو گرتەبەر.

ھەنگوین لەھەنجىرەكانەۋە دەچورا. وا بزانم ئەۋە بەتامترىن ھەنجىرى بوۋە كە لە تەمەنما خواردبىتم. بەدەم خواردنىانەۋە قسەكانى داپىرە تەروپىريان پى دەبەخشىم: "تو بونىادەمىت و منىش ھەروا، دەى ئەۋەش بەسە!"

سىبەرىك لەپال سىبەرەكەما كەوت. ئاورپم دايەۋە و قەشەيەكى كاسولىكم بىنى. تەماشى كىردم و زەردەخەنەيەكى ھاتى. دەستى ھىنايە پىش و گوتى: "ئابە مونيە(*)، ھەز دەكەيت پىكەۋە پىاسەيەك بىكەين؟ من زوبانى نوپى گرىكى نازانم، گرىكى كۆن بەلەم: ئەى خوداۋەند، سروودى توورەى مەرگاۋى ئەخىلوسى فرزەندى پلائوس بچرە..."

منىش بەگرىكى كۆن بۆم تەۋاۋكرد: "... كە ھەزاران دەرد و غەمى بۆ گرىكىيەكان ھىنا (**)..."

بەدەم رۆيشتەۋە پىدەكەنن و شىعەرە نەمرەكانمان بۆ يەكدى دەخوئىندەۋە. دواتر

(*) Abbe Mugnier.

(**) يەكەمىن بەيتى ئەلىيازە، شاكارى ھۆمەر. و. ف

سەرنجم دا ئەم قەشەيەى كە لە كاتى پىكەنن و شىعەر خوئىندەۋەدا چەپكى قزى ماش و برنجى بەسەر نىۋچەۋانيدا دەكەۋى، ناوبانگى بەپىرۆزى و ھۆشيارى دەركردوو. لە پارىس خەلكانىكى زۆرى بى ئىمانى ھىناۋوۋە سەر رى. بەزەينىكى پر لە ھۆشەۋە دونىاي تەى دەكرد، لەگەل ژنە قەيرەكانا دەدوا و نوكتەى بۆ دەگىرانەۋە. بەلام لەۋديو ئەم روخسارە بزىو و خۇشخولق و پر جوۋلەيەۋە، مەسىحى لەخاچدراۋ، ۋەكى گابەردىك بى جوۋلە و پتەۋ قەدى راست كىردبۆۋە. نا، مەسىحى لەخاچدراۋ نا، بەلكو مەسىحى زىندوۋبۆۋە.

پاسەۋانى كنوسوس، بۆ بەخىرەھىنان و رانومايىكردنمان ھاتە پىش. ئەۋ پاسەۋانە، كرىتىيەكى ساكار و خۇش مەشرەب بوو. شەروالىكى دەلبى كرىتىيە لە پىدا و گۆچاننىكى دىژى بەدەستەۋە، ناۋى (داۋد) بوو. ۋەك پاسەۋان و رىنوۋن لە كنوسوس شتى زۆر فىر بىوو. بەجۆرىك لەبارەى ئەۋ كۆشكەۋە دەدوا ۋەك ئەۋەى مالى خۆى بى. ۋەك خانەخوئ پىشۋازى لى كىردىن. لەپىشمانەۋە دەرۋىشت و بەئامازەى گۆچانەكەى بەشە جىاجىكانى خەلۋەتگەكەى پىشان دەداين.

- "ئەۋەى بەرامبەرتان ھەۋشەى گەۋرەى پادشايە، شەست مەتر بەبىست و نۆ مەترە. ئىرە ئەمبارە بەكوپەلە گەۋرە نەخشىنراۋەكانىيەۋە. (شا) دانەۋىلەكەى لىرە ئەمبار دەكرد تا رەعىيەتەكەى خۆى پى خوراك بدات." لەبنى كوۋپەلەكانا تلىپەى شەراب و رۆن زەيتوون، دەنكە خورما، گەنم و جو و نىسكمان بىنى. كەۋتنەۋەى ئاگرە مەزەنەكان ھەموو شتىكى كىردبوۋە خەلوۋز.

چوۋىنە نەۋمى سەرۋوتر: لەھەموۋ لايەكەۋە كۆلەگەى كورت و ئەستور بەرەنگى رەش و ۋەنەۋشەيى. لەپارەۋەكاندا نىگارى قەلغان و گامان بىنى كە لەسەر دىۋارە گلېنەكان كىشراۋوون. گەيشتىنە بانىژە بەرزەكە. دىمەنى ئاشنا بەچۋاردەورمانا پارابوو. لە ناۋەندى ئاسۆى يوكتاسدا سەرى نوستوۋى زىۋس ھەبوو. كۆشك نىۋەۋپىران، نىۋە دەسپىياھىنراۋ، دواى ھەزاران سالل جارىكى تر لەژىر ھەتاۋى پىۋانەى كىرتدا، بەۋپەرى شكوۋە دەدرەۋشايەۋە. لەم كۆشكەدا بىناسازى ھاۋسەنگى گرىكستان نابىنى. لىرە ئەندىشە و دلفرىنىيە و گەمەى نازادىي، قودرەتى داھىنەرانەى بەشەر ھوكمرانى دەكرد. ئەم كۆشكە، ۋرە ۋرە ۋەك ئەندامىكى

زیندوو، وهکی درهخت گهشه‌ی کرد و رهونه‌قی په‌یادا کرد. به‌نه‌خشه‌یه‌کی جیگیر و پیش‌شوخت داریژراو رونه‌نرا. به‌بهره‌فراوانکردن، گه‌مه و هاونا‌هه‌نگکردنی خواسته همیشه تازه‌بووه‌کانی زه‌من نه‌شه‌ونوما‌ی کرد. لیتره لوژیکی وشک و بی‌ئه‌فسوون ریئوینی بونیاده‌م نه‌بوو. ئه‌قل به‌بایه‌خ بوو، به‌لام وهک خزمه‌تگوزار، نه‌ک وهک سه‌روه‌ر. سه‌روه‌ر شتیکی تر، یاخو که‌ستیکی تر بوو. چ ناویک له‌و سه‌روه‌ر بنیین؟
رووم کرده قه‌شه، رای خو‌م پی‌ گوت و داوای رای ئه‌وم کرد.

به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه وه‌لامی دامه‌وه: "ده‌ته‌وی بزانیته سه‌روه‌ر کی بوو؟ چاوه‌ریت قه‌شه چ وه‌لامی‌کت بداته‌وه جگه له‌وه‌ی بل‌ی: سه‌روه‌ر خودا بوو. خودای کریت سه‌روه‌ر بوو. ئه‌و ده‌ست و ئه‌قلی ئه‌وانی رانومایی کرد و ئه‌وانیش که‌وته‌نه ئه‌فراندن. خودا وه‌ستای بینا‌که بوو. ئه‌م خودایه‌ی کریت وهک زه‌ریا‌یه‌ک دورگه‌که‌ی له‌ نامیزگرتبی، چوستوچالاک و زیته‌له و خو‌شخو‌لق بوو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که دیمه‌ن و کو‌شک و نیگار و زه‌ریا، هاونا‌هه‌نگی و یه‌کانگیریه‌کی ئاوا بی‌ خه‌وشیان هه‌یه!"

به‌پیلپیکانه به‌ردینه‌کاندا هاتینه خوار‌ی و به‌بیده‌نگی که‌وته‌نه ته‌ماشای نیگاری سه‌ر دیواره‌کان: گا، گوله‌ سو‌سه‌ن، ماسی له‌ زه‌ریای شیندا، ماسیه ته‌یره‌کان که‌ باله‌کانیان کردبوونه‌وه تا به‌سه‌ر ترۆپکی شه‌پوله‌کاندا باز بدن، وهک بل‌یی ئاو – توخمی دایکانه‌یان – ده‌ستی نابیته بینیان و ئه‌مانیش بیان‌ه‌وی له‌فه‌زایه‌کی ناسکتردا هه‌ناسه بدن. له‌به‌ر ده‌رکی ته‌ماشاخانه‌که‌دا راره‌ستاین. لیتره‌دا کابرای ریئوین ناگری گرت و برووسکه‌یه‌ک له‌شانازی به‌روخساریه‌وه ره‌نگی دایه‌وه. گوتی: "له‌م شوینه‌دا شه‌ره‌ گا ئه‌نجام ده‌دا. به‌لام شه‌ره‌گای کریت وهک شه‌ره‌گای ئیسپانیا درندانه نه‌بوو. وهک بیستوومه له‌ ئیسپانیا، گایان ده‌کوشت و ریخوله‌ی ئه‌سپه‌کانیان ده‌هینایه‌ ده‌روه‌ه. به‌لام لیتره شه‌ره‌گا پیش‌برکیه‌ک بوو خوینی تیدا نه‌ده‌رژا. مرؤف و گا گه‌مه‌یان له‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کرد. پاله‌وانی شه‌ره‌گا، قوچی گا‌که‌ی ده‌گرت، گا تووره‌ ده‌بوو، سه‌ری به‌ره‌و ژوو ته‌کان ده‌دا. ئه‌مه‌ش ده‌بووه ه‌وی ئه‌وه‌ی پاله‌وانی شه‌ره‌گا به‌یه‌ک باز خو‌ی هه‌لبداته سه‌رپشتت گا. پاشان گوژمیتی تری ده‌دا و له‌ودیدو گا‌که‌وه له‌سه‌ر عه‌رد خو‌ی ده‌گرت‌ه‌وه. ئیدی له‌ویانه‌دا کیژۆله‌یه‌ک چاوه‌رپی ده‌کرد تا له‌ نامیزی بگری."

قه‌شه دیقه‌تی سه‌کو‌ی به‌ردینی شوینی دانیشتنی ته‌ماشاخانه‌که‌ی ده‌دا. پیده‌چوو له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دابی که نه‌ینی شاراه‌ی پیش‌برکیی ئیلاهی ئاشکراکات. قسه‌کانی کابرای پاسه‌وانم بو‌ راقه‌ کرد. باسکیم گرت و دریژه‌مان به‌گه‌رانه‌که‌مان دا. له‌به‌رخو‌یه‌وه گوتی: "گه‌مه‌کردن له‌گه‌ل خوداوه‌ند، بی‌ ئه‌وه‌ی خوینی تیدا بریژری، بی‌ ئه‌ندازه‌ دژوار و زه‌حمه‌ته!"

له‌پال کۆله‌گه‌یه‌کی چوارگۆشه‌دا راره‌ستاین. به‌ژوو کۆله‌گه‌که‌وه وینه‌ی پیروزی ته‌وری دوو ده‌م هه‌لکۆل‌رابوو. قه‌شه ده‌سته‌کانی نایه نیو‌یه‌کدی، له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ چه‌میه‌وه و وهک دوعا بخوینی لی‌وه‌کانی جوولاند. به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه پرسیم: "دوعا ده‌خوینی؟" وه‌لامی دامه‌وه: "هاورپی جحیل‌م، هه‌لبه‌ت دوعا ده‌خوینم. هه‌ر نه‌ژادیک و هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک ده‌مامکی تایبه‌تی خو‌ی ده‌داته خودا، به‌لام له‌ودیدو هه‌موو ده‌مامکه‌کانه‌وه، هه‌میشه هه‌مان خودای نه‌گۆر هه‌یه!"

ساتیک بیده‌نگ بوو، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "میدالی پیروزی ئیمه‌ خاچه. باوو باپیرانی تو ته‌وری دوو ده‌م میدالیای پیروزیان بوو. به‌لام من هیمما تیپه‌ره‌کان به‌لاوه‌ ده‌نیم و له‌ پشت خاچ و ته‌وری دوو ده‌مه‌وه خودای یه‌کتا ده‌بینم. ده‌بینم و ده‌که‌ومه په‌رستنی!"

من ئه‌و ده‌مه‌ زۆر جاحیل بووم. له‌وه‌ حال‌ی نه‌بووم، به‌لام سالانیک دواتر زه‌نیم توانی ئه‌و وشانه‌ بگری و توول بریان کات. منیش روخساری نه‌مر و نه‌گۆری خودام له‌ودیدو هیمما مه‌زه‌بیه‌کانه‌وه بینین. له‌و کاته‌وه به‌دوا، کاتی زه‌نیم به‌فراوانتر و دلم‌ نازاتر بوو، له‌ودیدو روخساره‌کان شتیکی تریشم بینی – بی‌ سه‌روه‌ری، تاریکاییه‌کی ترسناک و بزۆز –. ئه‌و رۆژه له‌ کنۆسو‌س، ئه‌و قه‌شه‌ پیروژه، بی‌ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیکی له‌و جو‌ره‌ی هه‌بی، ریگه‌یه‌کی بو‌ من کرده‌وه. ئه‌و ریگه‌یه‌م گرت‌ه‌به‌ر، به‌لام له‌ ویستگه‌که‌ی ئه‌ودا رانه‌وه‌ستام. له‌ژیر ده‌سه‌لاتی په‌یجوریه‌کی شه‌یتانانه‌دا، به‌ره‌و پیشتر رۆیشتم و خه‌ره‌ندی نه‌تینامیزم که‌شف کرد.

له‌نیوان دوو کۆله‌گه‌دا له‌سه‌ر عه‌رده‌که دانیشتم. ئاسمان ناگرین و هه‌روه‌کی پۆلی پرشنگی ده‌دا. له‌باخی زه‌یتوونه‌کانی چوارده‌وری کو‌شکه‌وه، ده‌نگی سیسرک گوپی بونیاده‌می که‌ر ده‌کرد. پاسه‌وان پالی به‌کۆله‌گه‌که‌وه دا، کیسه‌ تووته‌که‌ی له‌به‌ر پشتینه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و سیغاریکی پیچایه‌وه. هیچ کامان قسه‌مان نه‌ده‌کرد، ناخر

ههستمان به پیرۆزی کات و شوپنه که دهکرد و دهمازانێ که تهنی بیدهنگی جوانه. دوو کۆتر به ژوور سه زمانه وه هه لفرین و له سه ره یه کێ له کۆله که کان نیشته نه وه. ئه وانه مه لی پیرۆزی خودای مه زنی کریتییه کان بوون، گا به سه ره کۆله که یه که وه ده نیشته نه وه و گا خوا وه نه له نیوان مه مکه پر شیره کانیدا ده نیشاندنه وه.

به ئه سپایی گوتم: "کۆتره کان..." وه ک بلایی بترسم له وهی له ده نگم بسله منه وه و هه لفرین.

قه شه په نجهی نایه سه ره لیوی و به چرپه گوته: "بیدهنگ!"

گه رچی زه نیم لێوا لێو بوو له پرسیار، به لام هیچم نه گوت. هه مدیس نیگاری سه ره دیواره کان به به رچا و انمدا ره ت بوون: چاوانی گه وه ره ی بادامیی، هاله ی په رچه می ره ش، خانمانی ده سه لاتدار به سینگ و مه مکی رووت و لیوانی هه وه سبازییانه وه، مه له کان - که له بابی بیابان و که و - مه میوونی شین، شازاده کان به په ری تاوس به قززی سه ره وه، گای پیرۆزی کێوی، کیزۆله ی رۆحانی به ماری پیرۆزی شو رێو وه به باسه که کانیا نه وه، کورانی تازه بالقبوو له باخچه پر شکوفه کاند، شادیی، ده سه لات، توانا، دونیایه کی پر له نه یینی، ئاتلانتیس (*) یک که له قوولایی خاکی کریتته وه سه ری هینابووه ده ری. ئه م دونیایه به چاوانی ره ش و گه وه ره یه وه ته ماشای ده کردین، به لام هیشتا لیوه کانی کلۆم درابوون.

له خۆم پرسى: "تاخۆ ئه مه چ جوړه دونیایه که؟ کهنگی دم بۆ قسه هه لدینیتته وه؟ لیره، به سه ره ئه م خا که وه که ئه میستا پتی له سه ره داده نیتین، ئه و با و با پیرانه چ کاریکێ ئاشکرایان ئه نجام داوه؟"

کریت یه که مین پردی نیوان ئه وروپا، ئاسیا و ئه فهریقا بوو. کریت له ئه وروپای تاریکی ئه وکاتدا یه که مین شوینی بوو که رووناکی شارستانیتی تیدا پرشنگی دا. هه ره لیره ش بوو رۆحی گریکی ئه رکی له چاره نووسراوی خۆی ئه نجام دا: لیره له کریت، په یکه ره زل و زه به لاح و بی جووله کانی میسر و ئاشوور، چکۆله و فریوینه ره بوون، به و جه ستانه وه که ده جوولان، به و ده مانه وه که پیده که نین، شیوه و قامه تی

(*) Atlantis دورگه یه که ده لێن پشتر له خۆرئاوای جه به ل تاریق هه بووه و له ئه نجامی بومه له رزه دا رۆچۆته قوولایی ئوقیانوس. و. ف

خودا وه نه، شیوه و قامه تی ئینسانیان به خۆوه ده گرت. مرۆفایه تییه کی نوێ و ره سه نه، پر له چالاکیی، دلفرینی و جوانیی خۆره لاتی له سه ره خاکی کریت هه ناسه ی ده دا و گه مه ی ده کرد، مرۆفایه تییه که جیاوازی له گه ل ئه و گریکییانه دا هه بوو که دواتر هاتن.

هه روا که ته ماشای چوار ده وری خۆم ده کرد، له گردۆلکه بچو که کان، له دار زه یسوونی نیمچه رووته نه، له دار سه رووی باریکه له م ده نوپی که له نیوان گاشه به ره ده که انه وه قه دیان هینابووه ده ری و که میک ده شان وه، هه روا که گویم بۆ ده نگی خۆش و گوینه وازی زه نگۆله ی گه له بزنیکی نادیار رادپراو و شنه ی عه تراوی زه ریام هه لده مژت که ته پۆلکه کانی ده ته نه ی، رازی دیرینی کریت قوولتر له جار ان دزه ی ده کرده ناخمه وه و په نه ناییه که ی که متر و که متر ده بۆوه. ئه م نه یینی به سه روکاری له گه ل مه سه له سه روو رۆژانه یییه کانا نییه، به لکو پپوهنده له گه ل مه سه له رۆژانییه کانا به ته وای ورده کاریه کانیانه وه، به ته وای ورده کاری مه سه له گه لی په یوه ست به تاز ه بوونه وه ی ژیا نی ئینسانه وه له سه ره عه رد.

قه شه پرسى: "بیر له چ ده که یته وه؟"

- له کریت.

- منیش بیرم له کریت ده کرده وه، له کریت و له رۆحم... گه ره هه مدیس له دایک بیه مه وه، ئه و حه زده که م هه مدیس رووناکی لیره، له سه ره ئه م خا که ببینم. جوړه سیحریکی شاره وه لیره هه یه... وه ره، باشته ر بگه رینیه وه.

هه ستاین و دوا نیگامان به رامانه وه له و دیمه نه سه ره و نا ئاسایییه دا. من هه مدیس ئه و دیمه نه م ده بینیه وه، به لام قه شه به هه ناسه هه لکیشانه وه له به ر خۆیه وه گوته: "خودا حافیز، بۆ دوا جار خودا حافیز!" وای گوت و ده ستی بۆ کۆله که و حه وشه و نیگاری سه ره دیواره کان ته کان دا و له سه ره قسه کانی به ره وه ام بوو: "خودا حافیز. قه شه یه کی کاسۆلیک له و په ری دونیا وه بۆ دۆعا خویندن بۆ دیده نی ئیوه هات. دۆعای خویند و وا هه نوو که ش خودا حافیزی ده کات!"

رپی گه رانه وه مان گرت به ره. رپی گه رم و خۆلویی قه شه یان ماندوو کرد بوو. له خانه قایه کی بچووک لامان دا که له و رۆژانی هه یینیانه دا ده رویتشه کان سه ما و زیکیان تیدا ده کرد. ده رگا که که وانه یی و په نگی سه وز بوو، به ژوور ده رگا که شه وه

دهستیکی برۆنزیی - نیشانهی پیرۆزیی ئیسلام - هه‌لۆاسرابوو. چووینه‌هه‌وشه ساکاره‌که‌ی خانه‌قا که به‌خیره‌به‌ردی سپی‌به‌ردی‌پژکرابوو. له‌هه‌ر چوار لای‌هه‌وشه‌دا ئینجانه و لاولاو، له‌ناوه‌راستی‌شدا دار‌دیمشتی ته‌ژی به‌میوه. له‌ژێر سی‌به‌ری ئه‌و دره‌خته‌دا راوه‌ستاین تا هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌گرین. ده‌رویشیک له‌هۆده‌که‌یه‌وه ئیمه‌ی بینی، نزیک بۆوه و به‌ئامازه‌ی سلّو، ده‌ستی نایه‌سه‌ر سینگ و لێو و نیوچه‌وانی. جبه‌یه‌کی شینی له‌به‌ردا و کلّوئیکی خوری سپی له‌سه‌ردا. ریشی درێژ و شه‌به‌قه‌نگ، گواره‌یه‌کی زیوین له‌گوئی راستیدا بوو، ده‌ستی به‌یه‌کدا مالیی. مندالێکی قه‌له‌و و پا په‌تێ، کورسی بۆ هینانین. دانیشترین. ده‌رویش له‌باره‌ی گوئی ئینجانه‌کان و له‌باره‌ی زه‌ریاوه که له‌نیوان گه‌لای دار‌دیمشته‌که‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه، سه‌ری قسانی دامه‌زاند. دوا‌جار له‌باره‌ی سه‌ماوه دوا:

- گه‌ر که‌سێ سه‌ما نه‌زانێ، ئه‌وا ناشتوانی نوێژ بکات. مه‌لایکه‌ته‌کان ده‌میان هه‌یه به‌لام ناتوانن بناخفن. ئه‌وانه به‌زوبانی سه‌ما له‌گه‌ڵ خوداوه‌ند ده‌وین.

قه‌شه‌ پرسی: "مورشید... چ ناویک له‌خوداوه‌ند ده‌نیی؟"
 ده‌رویش وه‌لامی دایه‌وه: "خوداوه‌ند ناوی نییه. خوداوه‌ند له‌چوارچێوه‌ی ناودا جیی نابێته‌وه. ناو زیندانه. به‌لام خوداوه‌ند ئازاده."

قه‌شه‌ پێی داگرت: "باشه، گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ پێویستی به‌ناوانانی خوداوه‌ندبێ و تو بته‌وئ ناویکی لێ بنییت، ناوی چی لێ ده‌نییت؟"

ده‌رویش سه‌ری داگرت و له‌فیکروهه‌ چوو. دوا‌جار گوئی: "هوه، ناوی ده‌نیم هوه، نه‌ک خوداوه‌ند..."

قه‌شه‌ به‌شپه‌رزه‌یییه‌وه له‌به‌رخۆوه گوئی: "راست ده‌کات!"
 مندالێکه هه‌مدیس ده‌رکه‌وته‌وه. ئه‌مجاره‌یان له‌سه‌ر سینیه‌که قاوه و ئاوی سارد و دوو بۆلی گه‌وره‌تریی هینا. جووتیک کۆتر له‌سه‌ربان عه‌شقبازیان ده‌کرد و ده‌یانگماند. ئایا ئه‌م جووته‌ کۆتره، هه‌مان ئه‌و جووته‌ کۆتره نه‌بوون که له‌کنۆسۆس بینبوومان؟

ساتیک که بیده‌نگ بووین، هه‌وای خانه‌قا پر له‌هه‌ناسه‌برکینی ئاه‌ی عاشقانه‌ بوو. ته‌ماشای قه‌شه‌م کرد، چاوی له‌کۆتر و ئاسمانی پشت سه‌ریان بریبوو، فرمی‌سک له‌چاوانیدا قه‌تیس مابوو.

زانی ته‌ماشای ده‌که‌م. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و گوئی: "دوینا جوانه، به‌لێ، دوینا له‌سه‌ر زه‌مینه هه‌تاوییه‌کاندا، له‌هه‌ر شوینی ئاسمانی شین و کۆتر و تریی هه‌بێ دوینا جوانه. به‌مه‌رچی دار دیمشتیکیش به‌ژوور سه‌رته‌وه بێ!"
 به‌وپه‌ری ئاسووده‌یییه‌وه ده‌نک ده‌نک تریی ده‌خوارد. هه‌ستت ده‌کرد هه‌زناکات ئه‌و له‌حزه‌یه‌ کۆتایی بێ.

گوئی: "گه‌ر دلنیا‌بام ده‌چمه به‌هه‌شت، ئه‌وا داوام له‌خودا ده‌کرد مۆله‌تم بدا به‌دریژترین رێگه‌دا بچمه به‌هه‌شت."

له‌هه‌وشی خانه‌قادا، هیند هه‌ستمان به‌به‌خته‌وه‌ریی ده‌کرد، که ئیدی نه‌مانده‌توانی برۆین. ده‌رویشه‌کانی تر له‌هۆده‌که‌نه‌وه هاتنه‌ ده‌ری. ده‌رویشه‌ جحیل‌ه‌کان ره‌نگ په‌ریو و چاوانیان ئاگرین، ئاخ‌ر ئه‌وان له‌هه‌ولی نائومیدانه‌ی وه‌ده‌سه‌هینانی رێگای خودادا بوون. به‌لام ده‌رویشه‌ پیره‌کان که هه‌لبه‌ت رێگای خودایان دۆزیبۆوه، روخساریان نوورانی و چاوانیان پر بوو له‌نوور. به‌چیچکانه‌وه به‌چوار ده‌ورماندا دانیشتن. هه‌ندیکیان ته‌سبیحه‌کانیان ده‌ره‌ینا و به‌ئارامیی که‌وتنه ته‌سبیحات و به‌چاوانیکی ته‌ژی له‌پرسیار له‌قه‌شه‌ی مه‌سیحیان ده‌نۆرێ. هه‌ندیکی تریان سه‌بيله درێژه‌کانیان ده‌ره‌ینا، چاویان تا نیوه‌ لێک نا و خۆش‌حال و ئاسووده‌ که‌وتنه کیشانی سه‌بيله‌کانیان.

قه‌شه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه گوئی: "چ له‌زه‌تیکه! نووری خودا لێره‌ش، له‌ودیو ته‌واوی ئه‌م روخساران‌ه‌وه، چ رووناک ده‌دره‌وشیته‌وه!"

ده‌ستی به‌شانمدا دا و به‌تکاووه گوئی: "ده‌رویشه‌کان له‌تاقم و فیرقه‌ی مه‌زه‌بین، تکا ده‌که‌م لێیان بپرسه سه‌ر به‌کام ته‌ریقه‌تن!"

پیرترین ده‌رویش، که ریشیکی درێژ و سپیی هه‌بوو، سه‌بيله‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا و وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌ژاری، نه‌داری و نه‌بوونی ته‌واوته‌یی و رویشتن به‌ره‌و لای خودا به‌رێگه‌یه‌کی به‌گول پۆشراودا. پیکه‌نین و سه‌ما و شادی، ئه‌و فریشتانه‌ن که ده‌ستی ئیمه‌ ده‌گرن و رێنۆینیمان ده‌که‌ن."

قه‌شه‌ هه‌مدیس رووی تێ کردم: "لێیان بپرسه‌ چۆن خۆیان بۆ به‌رده‌م خودا ئاماده ده‌که‌ن؟ له‌رێی پۆژووه‌وه؟"

ده‌رویشیکی جاحیل به‌پیکه‌نینه‌وه گوئی: "نا، نا، ئیمه‌ ده‌خۆین و ده‌خۆینه‌وه و

سوپاسی خوداش دهکهین که ئاو و خۆراکی به ئینسان عهتا فرمووه.

قهشه پرسى: "باشه چۆن؟"

دهرویشی ریش سپیی وهلامی دایهوه: "بهسهما!"

قهشه گوتی: "بهسهما؟ بۆچی؟!"

– له بهرئهوهی سهما نهفس دهکوژی. کاتی نهفسیش دهکوژی، ئیدی هیچ کۆسپی له بهردهم پهيوهندی گرتن بهخوداوه نامینی.

چاوانی قهشه برووسکهی دا. بهحهپهساویی دهستی دهرویشی پیری گۆشی و گوتی: "فیرقهی مهزهبیی قهدهیس فرانسيسکۆس(*)! قهدهیس فرانسيسکۆسیش ههراى دهکرد، بهسهما لهسهه عهردهوه بۆ ئاسمان ههلهدهگزا. دهیگوت: (ئیمه جگه له مهيمونهکانی خودا هیچی تر نین. ئیمه بۆ ئهوه لهدایک بووین تا دلێ ئینسان ساریژ بکهین و بیخهینه وهجد.) بهم جوژه هاورپی جحیل، جاریکی تر دهبینی که ههمان خودای نهگۆر له میاندايه!"

ئازایهتی پهرتکردنهوهی ئهوه قهسهیهه دایه بهرخۆم و گوتم: "گهر وایه، ئهدی بۆچ میسیۆنه رانی مهزهبیی بههه موو لایهکی دونیادا دهگهڕین و ههول ددهن خه لکی قهناعهت پی بکهن که دهمامکی خوداکانی خۆیان بدرین و لهجیتی ئهوه، دهمامکی بیگانه، دهمامکی خودای ئیمه دانین؟"

قهشه له جیتی خۆی ههستا و گوتی: "وهلامی ئهم پرسیاره زۆر زهحمهته. به ئومیدی خودا، گهر بۆ تهواوکردنی خویندن بۆ پاريس هاتیت، وهه بۆلام!" پاشان به زهرده خه نهیهکی فیلبازانهوه گوتی: "دهشی تا ئهوه کاته وهلامیکم پهیدا کردبێ!" خواحافیزیمان له دهرویشهکان کرد. به زهرده خه نه و ریزهوه به پێیان کردین. که گهیشینه بهردهرگا، قهشه گوتی: "تکا دهکهه پێیان بلێ ئیمه هه موومان خودایهکی بهکتا دهپه رستین. پێیان بلێ منیش دهرویشیکم بهلام له جبهیهکی پهشدا."

*

زیارهتکردنی گریکستان

بایم به ئینی دابوو گهر نمرهیهکی بهرز بینم، ئهوا خهرجی سهفه ریکی یهک سالهم بکیشی. ئهوه خه لاتیکی گهوره بوو بۆیه بهدل و گیان دهخویند. یهکی له هاورپی کریتییهکانم که ئهقلیکی شهیتانانهی ههبوو، له گهله منداییمتیحانی دها. رۆژی تاقیکردنهوه هات. ههردوو کمان به نیگه رانیی و ترسهوه ری زانکۆمان گرت بهر. ههرحیهک فیربووم بیرم چوو بۆوه. زهینم بهتال، ترس بالی بهسهردا کیشابووم.

هاورپیکهه پرسى: "هیچت بیرماوه؟"

– هیچ شتی!

– منیش ههروا. دهلی چی بۆ مهیخانهیهک برۆین و بهر له تاقیکردنهوه خوومان سهرخۆش کهین. باوکیشم هه به سهرخۆشی بۆ جهنگ دهچوو!

– دهی با برۆین!

خواردمانهوه و ههستی شادومانی دایگرتین.

هاورپیکهه پرسى: "دونیا چۆن دهبینی؟"

– بهدووان دهبینم!

– منیش بهدووان دهبینم، دهتوانیت برۆیت؟

ههستم و چهندهنگاوێکم نا. وهلامیم دایهوه: "بهلی!"

– کهواته باشتره برۆین، ئهی یاسای رۆمی بلهزره!

یهکهه جار قۆل له قۆلی یهکدا کهوتینه ری، بهلام پاشان ههریهکه مان ئازایهتی دایه بهرخۆ و لهسهه قاچی خوومان لهسهه رۆیشتن بهردهوام بووین.

هاوارم کرد: "هیی باخۆس(*)، ئهی جهنگاوه ری من! چهکوشی بماله بهسه ری (ژوستینین)** و یاساکانیدا. ساردی کهوه و تهختی عهردی که!"

(*) باخۆس Bacchus یان دیونیزیۆس، خواوهندی شهراب له ئهفسانهکانی گریکدا. و.ف.

(*) Justinian دواین ئیمپراتۆری گهورهی میژووی رۆما. ناوبانگی وی بهو یاسایانهوهیه که دایرشتوون. و.ف.

(*) یهکتیک له رۆمانهکانی کازانتزاکیس به ناوینیشانی (فرانسيسکۆس قهدهیسی من). و.ک.

هاورپیکه گوتی: "بۆچی داوای یارمەتی لە باخۆس دەکەیت، خۆ ئیمە بیرەمان خواردۆتەووە نەک شەرەب!"

– دانیایت؟

– گەر باوەرناکەیت فەرموو با بگەرێنەووە و بپرسین!

گەر پێکەووە.

بیرە فرۆشەکە که خەریک بوو لە پێکەنینا ژانی دەکرد، گوتی:

– بیرە، بیرە، بیرەتان خواردووە! ئەو ئەلعان بۆ کوێ تەشریف دەبەن؟

– دەچین تاقیکردنەووەی مافناسی بدەین.

گوتی: "پراوەستن، منیش هەر بۆ پێکەنین دێم!"

بەرکۆشەکە لە ناو قەدی کردووە و بەدوامانا کەوتە پێ. مامۆستاکان چاوەرپیمان بوون. بەرپز لە جێگەکانی خۆیاندا دانیشتبوون و لە مێش و مەگەز دەچوون. لە مۆخی ئیمەشەووە ئاگر دەچۆرا، هەر بەحەواوە پرسسپارەکانیانمان دەگرتنەووە و بەخەمساردییەکی ئاویتە بە ئازایەتی و لەلامان دەدانەووە، هەر بۆ زۆلیتیش چەند زارواویەکی لاتینیمان تیکە لاوی و لەلامەکانمان دەکردن. زوبانمان لیکدا لیکدا لە زارماندا دەهات و دەچوو. دواجار من و هاوڕیکەم بەنومرەیهکی بەرز لەو تاقیکردنەووەیدا دەرچووین.

خۆشحالیمان وەسف نەدەکرا. هاوڕیکەم بیرێ لەووە کردووە نووسینگەیهک لەکرێت بکاتەووە و خووە بداتە سیاسەت. منیش خۆشحال بووم بەووەی که دواجار، دەرگای سەفەرەم بەرپوودا والا دەبوو. ئاخر یەکێ لە گەورەترین خواستەکانی ژیانم سەفەر بوو: بینین و دەستلێدانی وڵاتانی دوور، مەلەکردن لە زەریا دوورەکانا، گەرەن بەدونیادا، بینینی عەردەکان، بینینی زەریاگان، بینینی خەلکان و فیکری نوێ، بینینی هەموو شتێ بۆ یەکەمین جار و دواوەمین جار، پامانیکی لەسەر خۆ و تۆلانی، پاشان پێلۆو لیکنان و هەستکردن بەم حەمکە سەرۆتەئەیی که ئارام یاخۆ بەخوڕ دەپژێتە ناخمەووە تا سەرەنجام زەمەن دەپالێوی و شیلەیی خەم و شادومانییەکانی لێ دەگرێ. پێموایە ئەم کیمیای دلێ چێژێکی مەزنە که شایانی هەموو مەژۆتێکە.

کەناریی، هەمان ئەو مەلەیی بابم که وەک دیاریی سالی تازه پێی بەخشیبووم،

سالانیک لەووەیەر مردار ببۆووە. نا، مردار نەببۆووە. شەرەمەزارم که وام گوت، بەلکو وەک بونیادەم، گیانی تەسلیم بەکردگار کردبۆووە. یان چاکتر بلێم، نەغمەیی خۆی سپاردبۆووە بەخودا. لە باخچەیی حەوشە بەخاکمان سپارد. خوشکەکەم گریا. بەلام من ئارام بووم، لەبەرئەووەی دەمزانی مادامەکی زیندووم، ناهێلم لەبەین بچێ. بۆیە کاتی گۆم دەکرد بەسەریدا، لەبەر خۆووە دەمگوت: "ناهیتم لەبەین بچیت. ئیمە پێکەووە دەژین و پێکیشەووە سەفەر دەکەین!"

که گەورەتربووم و کرێتم جێ هێشت و بەدونیادا کەوتەمە گەرەن، هەمیشە هەستم دەکرد که ئەو کەنارییە لەسەر تەوقی سەرم هەلنیشستوووە و گۆرانی دەچرێ. تەرجیعەبەندیی گۆرانییەکەشی هەریەکی بوو: (هەستە با برۆین، بۆچی لێرە دانیشتووین؟ ئیمە مەلین نەک هێلکە شەهیتانۆکە.. دەی هەستە، با برۆین!) سەرم ببوووە گۆیهکی خاکی، کەنارییەکە بەسەر تەوورەکەیهووە هەلنیشستوو، گەرۆوی گەرمی بەرەو ئاسمان رایەل دەکرد و سترانی دەچرێ.

دەگێرێنەووە که لە سەردەمانی زوودا، ژنانی سیغەیی ئەندەرۆونەیهک، ئیواران دواي حەمامکردن و عەتر لەخۆدان، لەباخی حەرەمسەرەکەدا بەپرز رادەووەستان. سولتان دەهاتە خوارێ تا یەکیکیان هەلبژیرێ. دەستەسپێکی گچکەیی بەدەستەووە دەگرت و دەیخستە بن بالی ژنەکانەووە و پاشان بۆنی دەکرد. ژنێکی هەلدەبژارد که ئەو شەووە بۆنی عەترەکەیی لە کەپوویدا لەژنەکانی تر خۆشتر بووی.

منیش وڵاتانی جۆراوجۆر، وەک ژنانی سیغەیی لە بەرامبەرەمدا ریزیان بەستبوو. بەپەلە و پەرۆشییەووە چاوم بەنەخشەکەدا دەگێرا، بۆ کوێ رۆیشتبام؟ یەکەم جار کام کیشوهر، کام ئۆقیانوسم بینیا؟ تەواوئ وڵاتان دەستیان راگرتبوو، بانگیان دەکردم. سوپاس بۆ خودا که دونیا بەرفراوان و تەمەنی مەژۆش دێژ، ئەو تەمبەلەنەشی که پیشەیان خەوش دۆزینەووەیە هەرچێ دەلێن با بیلێن، من دەرەتم هەیه تەواوئ وڵاتان ببینم.

ئەدی بۆچی لە گریکستانەووە دەست پێ نەکەم!

*

زیارەتەکەم بۆ گریکستان سێ مانگی خایاند. هەنووکەش دواي تێپەرپوونی هەموو

ئەو سالانە، بەوھيادھيئانەھەي چيا و دوورگە و گوند و دەير و ھيئەکانی کەنار، دلم لە ناٹارامیی و خوشحالیدا رادەچلەکی. سەفەرکردن بۆ گریکستان و بینینی، چيژيکی مەزنی ھەھە، چيژي مەزن و عەزاب.

گریکستان گەرام و ھيئورھيئور ھەموو شتیکم بەچاوانم بینین و بەدەستەکانم لەمسم کردن که فيکری رووت توانای بینین و لەمسکردنیانی نییە: شيوازی پيوەندی قودرەت و دلفرپینی. پيموانییە ئەم دوو ھەويانی کاملییە، ئارس (***) و ئەفرۆدیت (***)، لە ھيچ جيگەھەکی تر وەک سەرزەمینی بی رووئوش و ھەمیشە دەم بەپیکەنی گریکستان، ئاوا سازگار یەکانگير بوويتن. ھەندئ لەناوچەکانی گریکستان مۆن و بەخوڤا نازن، ھەندیکی تریان تەژی لە ناسکییەکی ژنانەن، ھەندی ناوچەي تریش جیدی و لەھەمان کاتیشا دەم بەپیکەنین و مېھرەبان. بەلام بەرۆح فوودراون و لەپیی پەرستگە و ئەفسانەو، یان لە پیی قارەمانەو، پوچيکی گونجاو بەھەریەک لەوانە سپیردراو. لەبەر ئەم ھۆیەھە گەر گەشتیاریکی گریکی چاوی بینین و زەینی بیرکردنەو ھەبئ، ئەوا لەزنجیرەھەکی نەچراو و سیحراویدا، لە سەرکەوتنیکی پوچییەو بۆ سەرکەوتنیکی پوچي تر سەفەر دەکات. لە گریکستان بونیادەم باوەر دەھینئ بەوھەي که پوچ بەردەوامی و نۆبەرەي ماددەھە و ئەفسانەش گوزارشتیکی سادە و یەکانگيرە لەواقعی ھەستپیکراو. ئاخەر سالانیکی زۆر دريژە پوچ پیی ناوئە سەر بەردەکانی گریکستان و بۆ ھەر کوئیەک برۆی جيگەپئ مەلەکوئیەکانی دەدۆزیتەو.

زۆر ناوچەي جۆراوجۆری گریکستان ماھيەتیکی دووانەبیان ھەھە و ئەو سۆزەش که لییان بەرزەبیتەو، بەھەمان شيوە ماھيەتیکی دووانەھەھە. گرژی و ھاوگونجایی لەپال یەکدا راوستان، تەواو کەری یەکیدین و وەک ژن و مپرد یەکانگيری یەکتربوون. ئەسپارتا یەکی لەسەرچاوەکانی ئەم گرژی و ھاوگونجاییەھە. تايژتوس لەبەر امبەرتایە، یاسا دريژەری رق و نەفرەتئامیز، پر لە

(*) Ares خواوھندی جەنگ.

(**) Aphrodite خواوھندی ئەفین. بەجووتبوونی ئارس و ئەفرۆدیت ھارمۆنی لەدایک دەبیت که واتە ھاوگونجان.

گاشەبەرد و خەرەند. بەلام لەخوارەوھە لەبەر پیتدا، دەشتیکی بەبەرەکەت و گومانایی، وەک ژنیکی عاشق دامینی راخستوو. لەلایەک تايژتوس، چياي (تور)ی گریکستان، ئەو جيیەي که خواوھندی بیروھم قەوم، یاسا رەقوتەق و توندوتیژەکانئ لی دەخوینیتەو: (ژیان جەنگە، دنیا گۆرەپانئ جەنگ و وەزیفەي تویش سەرکەوتنە. مەخەو. مەپەرژیرە سەرخۆت. پیمەکەنە. قسە مەکە. تەنھا ئامانج ئیانئ تۆ جەنگینە. کەواتە دەي جەنگە!) لەلایەکی تر لەخوار تايژتوسەو ھیلین، ریک ئەو کاتەي که دەتەوئت ببیتە قەلەندەر و روو لەخۆشی و شیرینی عەرد وەرگيریت، کوتوپر ھەناسەي ھیلین وەک دارلیمۆیەکی بەگولپوشرائ ئەفسوونت دەکات.

سەرسامم لەوھەي ئاخۆ ئەم دەشتەي ئەسپارتا خۆي ئاوا ناسک و تەر و ھەوەسبازە؟ ئاخۆ بۆنی گولالە سوورەکانی ئاوا سەرخۆشکەرن، یان دەشی ئەم سیحرە لە جەستەي ماچکراو و سەربەدەرەو بووی ھیلینەو بەرزبیتەو؟ بەدنیاییەو ئیروتاس شوخی و نازدارییەکی ئەمرۆی نەدەبوو گەر لە ئەفسانەي نەمری ھیلیندا خوړی نەھاتبا. لای ھيچ کەس شاراو نییە که سەرزەمینەکان، زەریا و رووبارەکان بەناوی گەرە و خۆشەویست پیکەو گری دەدرین و لە دلماندا خوړیان دی. بەدریژی کەنارە ناچیزەکانی ئیروتاس پیاسە بکە، ھەست دەکەیت دەست و بیرت لە عەبیری ژنیکی خەیاڵییەو دەئالی که واقعیتر و ھەستپیکراوترە لەو ژنەي خۆشندەوئ. ئەمرۆ وا خەریکە دنیا لە خویندا غەرق دەبئ، لە دۆزەخی پر لە بی سەرۆبەری ئیستادا، خروشانەکان ھاتوونەتە جۆش. کەچی لەگەل ئەوھشدا، ھیلین لە گۆرەپانی شیعرە بەرز و بلندەکانیدا، نەمر دەستلینەدراو و بی جوولە لەجی خۆي راوستانا و زەمەن بەبەردەمیدا رەت دەبئ.

خاک بۆندار بوو. دلۆپە شەونم بەگولی دارلیمۆکانەو شوڕ ببۆو و لەبەر روئشنايي ھەتاودا سەمای دەکرد. کوتوپر شەھەکی فینک ھەلی دەکرد. گولە لیمۆیەک بەر تەوئلم کەوت و شەونم لە روخساری دام. لەرزئی پوچوو گیانمەو، وەک بلئی دەستیکی ناديارم بەرکەوتبئ. تەواوی عەرد لە ھیلینیکی تازە ھەمامکردوو، دەم بەپیکەنین و دەم بەگریان دەچوو. رووئوشەکەي که بەگولی لیمۆ چنرابوو،

له پوخساری بېووه و ئەمیش دەستی بە دەمییه وه گرتبوو. له کاتیکدا که سات به سات باقیژهیی تازه دهبووه، رهدووی به هیترترین پیاو دهکوت. هەر که قاچی هه لده بریی، قوله پی وهک به فر سپییه که ی وه دیارده که وت، پاژنه خرهکانی له خویندا بریقه یان ده دایه وه.

چ به سهر هیلیندا دههات گهر به هه ناسه ی هۆمه ر نه خه ملایا؟ هه مان شتی به سهر دههات که به سهر هه زاران هه زار شوخه ژنی ترده هاتووه. دههاته دونیا و له بهین دهچوو. دهرفینرا، ههر بهو شیوه یه تا ئەلعانیش کیژانی شوخ له ناواییه کویتانییهکانی ئیمه دا دهرفینرین. ته نانه ت گهر ئەو رفا نده نش جهنگی لی که وتبایه وه، ئەوا جهنگ و ژن و کوشتار، گهر شاعیر دهستی به رزگار کردنیان رانه گه ییبا، ئەوا له بهین دهچوون. شاعیر هیلینی رزگار کرد، ئیروتاس، ئەم رووباره، نه مرییه که ی قه رزارباری هۆمه ره. زه رده خه نه ی هیلین ته وای فه زای ئەسپار تایی ته نیوه. زیاتر له مهش پی لی هه لبریه و رۆچوته نیو هاشموی خوینمانه وه. ههر پیاویک وهک گوشتی قوربانی به شیکی له و نازایه تییه بۆ خو ی بردووه، هه تا ئەمرو ش ههر ژنیک شکۆ و گه وره بی وی پرشنگ پیده دا. هیلین بوته هاواری ئەفین. سه دهکان ته ی دهکات، له ههر پیاویکدا ئاره زووی ماچ و نه مریی بیدار دهکاته وه. ههر ژنیک له نامیز دهگرین، ته نانه ت ساکارترین ژن، ده بیته هیلینیک بۆ خو ی!

به به ره که ته ی بوونی ئەم شاژنه ئەسپار تییه، هه وه سی سی کسوالیی، پیناسه ی به رزی نه جابه ت له خو دهگری. حه سره تی شاراو ه بۆ هاو نامیزییه کی بزبوو، ئاژه لی درنده ی ناخمان رام دهکات. کاتی دهگرین یاخو هاوار دهکه یین، هیلین چهنگیکی ئەفسووناوی دهرفینرینه ئەو پیکه تاله ی که هه لی دهدهین. ئیدی نازاری خو له بیره دهکه یین. ئاخو وی گوئیکی به دهسته وهیه مار دوور دهخاته وه، مندالانی ناشیرین به به ره که وتنی وی جوان دهبنه وه. سواره ی سهر بزنی ریوره سمی دیرینی باخو س، لنگه فرتی دهکات و ئیدی ته وای دونیا ده بیته ره زستان. رۆژیکیان کاتی (ستیزنیکوروس) ی شاعیری دیرین، له یه کی له غه زه له کانیدا قسه یه کی ناشایسته ی له باره ی ئەوه وه گوت، یه کسه ر کویری داهات. پاشان له رزوک و ژیوان عوده که ی هه لگرت، له جیژنه گه ورهکانا به رامبه ر گرکیکیه کان راده وه ستاو پاشگه زنامه به ناوبانگه که ی خو ی بیژا:

هیلین... ئەوه ی له باره ی تۆوه گوتم، راست نییه
تۆقه تاوقات له که شتییه تیزرۆکانا دانه نیشتوویت و
هه رگیزاو هه رگیز نه گه ییویته قه لای ته روا.

دهگریاو دهستی بۆ یارمه تی رایه ل دهکرد، ئیدی یه کسه ر رۆشناپی له نیو
فرمیسه کهکانیا هاته ده ری و له گو شه ی چاوانیدا قه تیس ما.

باوو باپیرانمان به شانازی هیلینه وه، پيشبرکیی جوانی (هیلینیا) یان ریک
دهخست. هه رچۆنی بی، عه رد گو ره پانیک پيشبرکییه و (هیلین) یش سه رکه وتنیکه
که کهس تیایدا براوه نابی. ئاخو ئەو له ویدیو ژیا نه وهیه. خو ده شی بوونی نه بی و
له بنه ره تا له تارماییه که زیاتر نه بی. له یه کی له مه زبه نه یییهکاندا، دهگوتی که
(ئاکییهکان) له ته روا له پیناوی هیلینی راسته قینه دا نه جهنگیون، به لکو له ته روا
ته نها تارماییه که ی دۆزراوته وه، هیلینی راسته قینه په نای بر دۆته بهر میسر و له و ی
له په رسته گه یه کی پیروژدا خو ی شار دۆته وه. له و ی ماوه ته وه بی ئەوه ی چ هه ناسه یه کی
پیس ی به شه ری به رکه و ی. کی چوزانی، ده شی ئیمه یش له سه ر ئەم عه رده ته نها
له پیناوی تارمایی هیلیندا بجهنگی و بگرین و یه کتری بکوژین. چوزانم، ده شی
تارمایی هیلین به خوینیک که له میانه ی چه ندین سه ده وه نو شیویه تی، بتوانی
هه مدیس بۆ ژیان بگه رپه ته وه. ئە ی مه گه ر تارماییه کان به نو شینی خوینی بونیاده می
زیندوو له هادیس بۆ ژیان نه گه راونه ته وه؟ ده شی دوا جار تارمایی هیلین رۆچیته وه
جهسته ی و ئیمه یش رۆژی له رۆژان بتوانین جهسته ی واقیعی و گه رم و گوری
هیلین له نامیز بگرین، ده شی.

تایژتوسی جهنگاوه ری درنده و هیلینی ژنی. بۆنکردنی عه تری هیلین له نیو گولاله
سوورهکانی ئیروتاسدا، هۆشی له بهر نه هیشتبووم. هه ستم به شه رمه زاری دهکرد.
رۆژیکیان به ره بیان چووم بۆ چیای تایژتوس تا هه وایه کی پیاوانه هه لمرم.

پاقرژی چیا، بۆنی دارکاج، گاشه به ردی ئاگرین، ئەو شه هیلانه ی به ژوور سه رمه وه
پیا سه یان دهکرد، خه لوه تی قوول، هه مووان پۆل پۆل دههاتن و نازایه تییان پی
ده به خشییم. چه ند سه عاتیک به شادومانی به کپه وه که دا هه لزنیم. به لام ده مه ونیوه رۆ،
هه وری رهش به ناسمانه وه وه دیارکه وت. نه وای خنکینه ری هه وره گرمه هاته گو ی.

به په له پټی گه پانه وهم گرت بهر . هه ستم ده کرد زریان له دوامه وه هه نگاودهنی . له بهردیکه وه ده په پیمه وه سهر بهردیکی تر . له گه ل زریاندا له پیشیر کیدا بووم ، هه ولم ددا پیشی بدهمه وه . کوتوپر ، دارکاچه کان له رزین ، دنیا تاریخ و پشتینی برووسکه گه ماروی دام . ببوومه دیلی گه رده لول . به دهمدا خووم به عه ردا دا تا نه که وم . چاوانم لیکنان و چاوه ری بووم . کوتوپر زریانه که هیوربووه ، با خستی و ئاویره ی گه وره ی ئاو له ئاسمانه وه رڅا . بوئی عه تری شیوه ران و پونگه و ریخان له هه وادا بلاوبووه . هه لم له ته وای چیا که وه هه لده سا .

هه ستمه وه و که وتمه وه دابه زین . باران قامچی به روخسار و قژ و سهر و دستمدا ده کیشا و منیش له زتم دهر د . زیوس به هه موو هیزیه وه به سهر ژنه که دا ، واته عه ردا ، داده به زی و عه ریش به قاقای پیکه نینه وه خوئی ده کرده وه و ئاوی نیره ی له خویدا جیگه ده کرده وه .

به زووی ئاسمان بووه سامال . زریان ، دابه زینی توندوتیژی روح لودس بوو . هه نووکه کوکوختی هه وائی خو شکر دنه وه ی بارانی راده گه یاند . له هه مان له حزه دا خو ر پونیش . له و دووری دووره وه ، له بهر پیمدا ، ویرانه کانی قه لای (فرانک رابر)م به سهر گردولکه یه که وه له (میستر)ا بینی که باران شت بوویه وه . ته وای ئاسمان رهنگیکی ئالتونی و سهوزی پو شیبوو .

*

پوژی دواتر ، به نیو باخ و دارسهر ووه کاندا بو دیده نی میستر ، (بوومی) گریکستان چووم . ئه م گردولکه پیروزه ، زیدی گریکستان نوئی ، به سیحره ئاشکرا و په نه انه که یه وه ، سهر چلترین پوچ ده خاته داوه وه - دارلیمو و پرته قال ، کولانی باریک و پیچاویچ ، مندالانی نیوه رووت که له شه قامه کاندا گه مان ده کن ، ژنگه لیک که ده چن بو جه نگ ، کچگه لیک که له ژیر دره ختی پر شکوفه دا دانیشتوون و خه ریکی چینن . ژیان هه مدیس چنگ به خاکدا ده کاته وه و هه ول ددا سهر له نوئی به گردولکه ی باپیراندا هه لگژی . ئه م ناوچه سهوز و ئاوه دانه ، یه که مین ناوچه ی میسترایه . گه ر بچیه پیشتر ، ناوچه یه کی قاقر و بی درهخت و ته م و مژاویت دینه ری . به ره تبوون به نیو داروپه ردوی خانووی دارووخادا ده گه یته کلّی سای ئه فسوونوایی و

هه تاو بردوی بیزانسی ، ده گه یته کلّی ساکانی پریولپتوس ، متیرو پلی ، ئاجیو تیو دوری ، ئاپیندیکو و پانداناسا . ئیره دووه مین ناوچه ی میسترایه .

تینووم بوو . بو کلّی سای پانداناسا رویشتم تا راهیبه کان چو ری ئاوم بده نی . هه وشی کلّی ساکه بریقه ی ده دایه وه . هه ده گه لی ساکار و گه چکاریکراو . به تانیی چنراو له سهر قه نه فه کان راخراو . ژنه راهیبه کان په له به پیرمه وه هاتن . هه ندیکیان جاحیل و ژماره یه کی تریان به هوئی روماتیزمه وه وه کی ته خته وشک هه لگه رابوون . هه موویان رهنگیان په ری بوو ، له به ره وه ی بو گوزهراندنی ژیان ده بوو سهخت کار بکن . ئاخر ئه وان شه وانه نانوون و خه ریکی عیبادت دهن ، قه تاوقه ت تیر به زگی خو یان ناخون . هه رکاتی ده ستیشیان به تال بی ، ئه و سهریان به سهر کاره ده ستیه کانیانا شو رده که نه وه و ده که ونه چینکاری : گولئی سووری ورد به ده زووی سووری ئاوریشمین ، خاچ ، سهومه عه ، ئینجانیه ی پر له میخه ک ، دارسهر ووی گچکه . ئه و چینیکاریانیه یان له به رده متا راده خهن ، وه ک بلّی جازیه کانیانت پیشان دهن . ئیدی خه م داتده گری ، ئاخر ئه وان ته نها زه رده خه نه ده یانگری ، چ نالین ، به لام دهنانیت چ زاویه ک له گو ری نییه !

درهوشانه وه ی پانداناسا له و بوومه لیله سهوزه هه نگوینییه دا ، له په ریبه کی عاجی بیزانسیی ده چوو . په ریبه ک به ری هه وسه له و ئه قین ، تا له په نای هه ناسه ی پیروزی مه ریبه می پا قیژده ا ئو قره بگری . ئه م کلّی سایه ، له به ردی بناغه وه تا چه مینه وه ی گومبه زه که ی ، خاوه ن چ یه کانگیری و دلرفینی و سینترالیه تیکه ! سه راپای ئه م په رستگه سیحراوییه ، وه ک په یکه ریکی زیندوو و گهرم هه ناسه ددا . سه رجه م به رده کان ، وینه و راهیبه کان ، وه ک به شی پیکه ی نه ری ئه م کلّی سایه یه کانگیری یه کدی بوون . وه ک بلّی هه موویان پیکه وه له نیوه روپیه کدا و له هه مان روحمه وه هاتییته دنیا .

هاوگونجان و لیکه لیبوونیکي ئاوها گهرمی ئینسانیی له وینه بیزانسییه کانا ، دوور له چاوه روانیم بوو . پیشتر ، ته نها شیوه ی زاهدانه و زبرم بینیبووه که تو ماری به پیتی سوور نووسراو به ده سته وه ، بانگیان ده کردین تا له سروشت ببیزرین و بدهینه بیابان ، بمرین تا رزگارمان بی . به لام لیره رهنگی به شکو و وینه ی دلرفین

هه‌بوون. مەسیح، بەسوار ئاژەلێکی هاكەزایییەوه، میهرەبان و زەرەدەخەنە لەسەر لێو خۆی بەئۆرشلیمدا دەکرد، قوتابییه‌کانی بەگەلای دارخورماوه له‌دوايه‌وه دەرۆشتن، خەلکیی بەچاوانی ته‌ژی له‌ جه‌زبه‌وه ته‌ماشایان دەرکرد، وه‌ك بلیی له‌ هه‌ریك بنۆرن كه‌ به‌ئاسماندا رەت ده‌بی و پاشان دەرپوێته‌وه. ئەو فریشتەیه‌ش كه‌ له‌ (ئافندیكۆ) بینیم، جه‌نگاوهریکی جوان بوو به‌ره‌نگی سه‌وز، قژه‌ لووله‌كه‌ی به‌قردیلەیه‌کی پان به‌ستبوو. به‌هه‌نگاوی خیرا و ئەژنۆی تۆكمه‌یه‌وه به‌زاوايه‌ك ده‌چوو بۆ... برۆا، هه‌ر به‌راست به‌ئاوها په‌رۆشی و خێراییه‌ك بۆكۆی دەرۆشت؟

له‌هه‌مان وه‌ختدا زه‌نگه‌كه‌ به‌نه‌غمه‌ی نه‌رم و گوێنه‌وازی، ساته‌وه‌ختی هاتنی شه‌وی (هه‌ینی خه‌مین) ی راگه‌یاند. چوومه‌ ناو کڵیساكه‌وه. له‌ ناوه‌راستدا مه‌زاری گولبارانی مەسیح، پۆشراو به‌گولە‌لیمۆ، ئەوه‌ی كه‌ به‌رده‌وام ده‌مری و هه‌میشه‌ هه‌لدەستیه‌وه، له‌سه‌ر گولە‌ لیمۆ راكشایوو. زه‌مانی (ئەو) یان به‌ئەدۆنیس بانگ دەرکرد و هه‌نووكه‌ش ناویان ناوه‌ مەسیح. ژنانی ره‌نگه‌ریو و ره‌شپۆش بازنه‌یه‌کیان به‌ده‌وریدا دروست كرده‌بوو، به‌سه‌ریدا نه‌وی بوونه‌وه و شیوه‌نیان بۆ دەرکرد. ته‌واوی کڵیسا وه‌ك شانە‌ی هه‌نگوین بۆنی می‌وی لی ده‌هات. ژنه‌ كاهینییه‌كانی تر، (ملیسا) (*) كانی ترم هاتنه‌وه‌ یاد له‌ په‌رستگه‌ی (ئارتیمیس) (***) له‌ (ئیفیس) (***) و په‌رستگه‌ی ئەپۆلۆ له‌ دیلفی كه‌ له‌ میو و په‌ر پۆنرا‌بوون.

كوتوپر شیوه‌نی ژنان به‌رزبووه. نه‌مه‌دزانی كه‌ عه‌زاب هیژیکه‌ مرۆف زیندوو ده‌كاته‌وه، به‌لام لێره‌ له‌ فه‌رمانه‌ه‌وايه‌تی هێلیندا، دلم ئاره‌زووی شیوه‌نی نه‌بوو. هێشتا تاریك دانه‌هاتبوو. هه‌ستام و به‌سه‌ر ئەم گرده‌دا كه‌ وتمه‌وه سه‌رکه‌وتن. دەرگا گه‌وره‌كه‌ كرابۆوه و هه‌وشه‌كان چۆل و هۆل. به‌پێلێكانه‌ داڕووخواه‌ه‌كانا چوومه‌ سه‌ری و گه‌یشتمه‌ بورج و هه‌ساره‌كان. پۆلیك قژقره‌ سه‌رسام به‌بینینی من، دایان له‌ شه‌قه‌ی بال و فرین. ته‌ماشای ده‌شته‌ به‌پیته‌كه‌ی خواره‌وه‌م كرد و له‌ دووكه‌له‌ ورد

(*) Melissa: ١- چەند خانمێکی قاره‌مان به‌ناوی ملیسا به‌ناوبانگ بوون. له‌وانه‌: ملیسا، خوشکی ئامالته‌ كه‌ به‌منداڵی خۆراکی داوه‌ته‌ زیۆس. ٢- ملیسا: یه‌كێ له‌ پیرێژنه‌ كاهینه‌كانی دیمتر. ملیسا واته‌: هه‌نگ. (فه‌ره‌نگی ئەفسانه‌كانی گریك و رۆم) و. ف (***) ئارتیمیس: خواوه‌ندی پیت كه‌ په‌رستگه‌یه‌کی له‌ ئیفیس هه‌یه‌.

(**) ئیفیس: شارێكه‌ له‌ ئاسیای گچكه‌. و. ف

ده‌بوومه‌وه كه‌ له‌گولخه‌نی كوخته‌ نزمه‌كانه‌وه هه‌لدەسا. جیپه‌جیپی گالیسكه‌یه‌ك هاته‌ گویم و گۆرانیه‌یه‌کی پر جۆش و خرۆش. فه‌زای ده‌ورو به‌رم ده‌ینالاند. هه‌وا پر ده‌بوو له‌ تارمایی. كیژۆلانی كه‌زی و پرچ خورمایی، سینییۆراگه‌لی فرانکیی له‌گۆر ده‌هاتنه‌دەر، هه‌روا شوالیه‌گه‌لی زریپۆشیش، شوالیه‌گه‌لیك كه‌ له‌ رۆلی رزگاركه‌ردا له‌ (پلۆپۆنز) هوه‌ بۆ ئێره‌ ده‌هاتن و كیژانی گریکیان دەرکرده‌ ژنی خۆ. خوینی گریکیی له‌ ده‌ماره‌كانیاندا ده‌كه‌وته‌ گه‌ر و زیدی خۆیان له‌یاد ده‌چۆوه. له‌ سای ژنانی ئەسمه‌ر و قژ ره‌ش و چاوگه‌شی ئیمه‌وه به‌سه‌ر سه‌رکه‌ه‌تووانا زال ده‌بوون.

*

چەند رۆژێك دواتر، دیمه‌نێکی تر حاالی لی هینام. له‌ شیویکی وشك و برینگه‌وه رەت ده‌بیت كه‌ دارچنار سیب‌ه‌ری به‌سه‌ردا كرده‌وه و قه‌وزه‌ گولبارانی كرده‌وه، به‌چیايه‌کی روتنه‌ندا هه‌لدەگژیی كه‌ بۆنی پونگه‌ و شیوه‌رانی گرتوه‌، چیايه‌ك چۆل له‌ ئاواپی، چۆل له‌ خه‌لك و مه‌ر و بز. كه‌ داده‌به‌زیت، له‌و دیو پێچیکه‌وه، كوتوپر له‌دلی پلۆپۆنزدا په‌رستگه‌ی ئەپۆلۆ ده‌بینیت كه‌ له‌به‌رده‌متدا قه‌دی راست كرده‌وته‌وه. به‌ردی بناغه‌كه‌ی هه‌ر هه‌مان به‌ردی خۆله‌میشی ره‌نگی كیوه‌كه‌یه. ئەو ساته‌ی له‌به‌رامبه‌ریدا راده‌وه‌ستیت، په‌یوه‌ندی نیوان په‌رستگه‌ و خه‌لوته‌گه‌كه‌ هه‌ست پێده‌كه‌یت. به‌شێك له‌چیاكه‌ ده‌مینی كه‌ به‌گاشه‌ به‌رده‌كانی خۆیه‌وه هاتۆته‌ سه‌ری و بۆ خۆیشی یه‌ك گابه‌ردی گه‌وره‌یه‌، به‌لام گابه‌ردیك كه‌ رۆح له‌ به‌رزاییه‌كه‌یه‌وه په‌رپوه‌ته‌وه. جۆری داتاشین و دانانی كۆله‌گه‌ی ئەم په‌رستگه‌یه‌، گوزارشته‌ له‌ جه‌وه‌ری ئەو هه‌موو بی په‌رده‌یی و لاكه‌وتیه‌یه‌. واپێده‌چی په‌رستگه‌كه‌، كه‌له‌سه‌ری دیمه‌نه‌كه‌ی ده‌ورو به‌ری بی. لێره‌، هونه‌رمه‌ندی پێشینان كه‌ به‌رده‌وامی به‌خش و راڤه‌كه‌ری دیمه‌نه‌كه‌یه‌ به‌كاملی، له‌سه‌رسامیدا ته‌نگه‌نه‌فه‌ست ناكات، به‌لكو به‌دریژیی رێگه‌یه‌کی به‌شه‌ری، هیند ئارام و لیزانانه‌ به‌ره‌و تروپك‌ت په‌لكیش ده‌كات كه‌ له‌كاتی هه‌لگژاندا ته‌نگه‌نه‌فه‌س نابیت. وه‌ك بلیی ته‌واوی چیاكه‌ له‌ناخی قه‌واره‌ی تاریکی خۆیدا، ملیۆنه‌ها سال بیت هاتبیته‌ زویان و له‌ ئاره‌زووی دهربرینی هه‌ستی نیو قوولایی ناخیدا بووی. ئیدی ئەو ساته‌وه‌خته‌ی ئەم په‌رستگه‌یه‌ بووه‌ هی خۆی، ئارام بۆوه. هه‌ستی به‌ئارامی كرد - به‌واتایه‌کی تر، مانایه‌کی دۆزییه‌وه، مانای خۆی و ئیدی خه‌نیی بوو.

گهشت و گه پرائى هەر پوژى به سەر زه مینى گریکستاندا، زیاتر له جاران سهرنجی راده کیشام بۆ ئەوهی که شارستانیتى گریکستان، ئەستیرهى تابانى هه لاسراوى نیوان نیوه ریگهى عهردو ئاسمان نه بووه، به لکو درهختیک بووه که رهگی به قوولایی خاکدا پوچوووه، خۆراکی له خاکه وه وهرگرتوووه و کردوووه به گول، هه رچی زیاتر خۆی له خاک تیر کردوووه، رهنگی گولێ گه شتر و بۆنى گولێ خۆشتر بووه. ساکاری و هاوسهنگی و ئارامی شكوڤدارى پیشینان، بهری چاکه خوازى سروشتی و دلپاکى نهژادى ساکار و هاوسهنگ نه بوون، به لکو ئەوانه بهری زۆرانبازییهکی سهخت بوون و دهستکهوتی شه ریکی خویناوی و خهتەرناک بوون. ئارامی گریکستان، پىچاوپىچ و خه مینه. هاوسهنگی نیوان هیزه توور و ناکوکه کانه که دواى زۆرانبازییهکی درێژخایه و پر له عهزاب، ملیان بۆ ئاشتی دا و گه یشتنه خالیک که سوڤییهکی بیژانسى به هاسان (ناته قهلا) effortlessness ناوی بردوووه. به مانایهکی تر واته ترۆپکی ته قهلا.

پووناکی هه وینیکه که چیا و ئاوی خاکی گریکستانى له فهزادا راگرتوووه و نامادى کردوووه. له ئیتالیا پووناکی نهرم و ژنانیه، له ئەیونیا فینک و پر له نانارامی خۆره لاتینیه، له میسر چر و ههستییه، به لام له گریکستان پووناکی مه له کویتیکه بۆ خۆی. له تینی ئەم پووناکییه دا، بونیا ده م توانی یاسا به سهر تیکه لپیکه لیدا بهرقه رارکات و یه که که ون بدۆزیته وه، ئاخه که ونیش واته هاوئا ههنگی.

پیریژنیکی گچکه له کوختی پاسهوانی ته نیشته په رستگه که هاته دهره وه، دوو دهنگ ههنجیر و بۆله ترنیهکی به دهسته وه بوو. میوهکان نۆبه ره بوون و پیریژن ههزی ده کرد وهک دیاری به منی به خشی. پیریژنیکی میهره بان و رووخۆش بوو، هه لبهت له جی لیدا ژنیکی خوین گه رم بووه.

پرسیم: "ناوت چییه؟"

- ماریا!

که ته ماشای کرد خه ریکم ناوه که ی یاداشت ده که م، دهسته چرچه وه بووه که ی هینایه پيش و به ناز و عیشه وه کی کچانه وه گوتی: "ماریتسا! ماریتسا!"

به وه هۆیهی که ناوه که ی له ریگه ی نووسینه وه نه مر ده بوو، ههزی ده کرد ناوه خۆم آلییه که شى پیا ریزی. ئەم ناوه، ساته وه خته شیرینه کانی ژيانى له یاده وه ریدا ده ژيانه وه.

ترسا وه وهی نه با دا گویم له ناوه که ی نه بووی، هه مدیس گوتی: "ناوم ماریتسایه!" خۆش حال بووم که ده مبینی هیشتا هیزی ژنانه ته نانهت له م جهسته دا که وتوو ه شدا رهگی هه یه.

پرسیم: "ئه رێ ئەم هه مکه شته ی ده ور به رمان چین؟"

- مه گه ر نابینی؟ مشتى به ردن!

- ئەدى بوچی خه لکی له وه پری دونیا وه دین ئەم به ردا نه ببین؟

پیریژن بۆ ساتیک دوودل بوو، پاشان دهنگی نزم کرده وه و پرسى: تو غه ریبه ییت؟

- نا، گریکیم!

شانى هه لته کاند و به پیکه نینه وه گوتی: "غه ریبه گیله کان!"

ئوه یه که م جار نه بوو که ئەم پیریژنگه لی پاسهوانی په رستگه دیرینه، یاخۆ پیریژنگه لی پاسهوانی کلپسای به ناوبانگی خاوه ن په یکه رى موجیزه ئامیزانه م ده بینی که له رووی بى حورمه تیه وه، به قه دیسان یاخۆ به په یکه ره مه ره پینه دیرینه کان پیده که نین. هه رچۆنى بى هاو ده می ئەوانه ن، له کۆنیش ه وه گوترا وه: دووری و دۆستى (*).

هه روا که بۆله ترى ترش و شیرینه که م تام ده کرد، ماریتسای به سال اچوو به شادومانییه وه ته ماشای ده کردم. ویستم سه ر بخره سه رى، لیم پرسى: "ئه ی له باره ی سیاسه ته وه چ ده لیتی؟"

به شانازییه کی چاوه روانه کرا وه وه وه لامی دایه وه: "کورکه م، چ بلیم، ئیمه له سه ر ئەم ترۆپکه له دنیا دا براوین، قیل و قالى ئەوانه نابیه یین!"

مه به ستی له (ئیمه) خۆی و په رستگا که بوو، (دا براوین) یشی به نه غمه یه که ده بری که مانای (باشتر) ده گه یاند. خۆش حال بووم. قسه که ی پیریژن زیاتر له په رستگه که دل می پر له شادومانیی کرد.

(* له ده قه که دا: ئاشنایى مایه ی نه فرته. و. ف

به ژير كۆله گه كانا سهر ده كه وتمه سهرى و ده هاتمه وه خوار. دوو رۆژ له وه وه بهر باران باريبوو، هيشتا پاشماوهى باران، بى جووله و رۆشن، له چاله مه رمه ره شكاهه كاندا جى مابوو. چه ميمه وه و هه ورى سپيم بينى كه وهك تارمايى به سهر رووى ئاودا تيد په پرى. له شوينى كدا خويندبوومه وه كه له خوره لاتی دوردا، به هه مان شيوه خودايان له چالى پر له ئاودا كه هه ور به سه ريانا رت بووه، په رستوه.

كاتيك ده گه رامه وه دهشت، پيره مي رديكم بينى له سهر به رده كان كه وتبووه سهر ئه ژنو. به سهر چال كدا چه ميبوو و له تيبه ر بوونى ئاوى ده نوڤرى. نه شوه يه كه به ياننه كراو روخسارى پۆشيبوو. پيده چوو لووت و دم و گوڤاى مه حف بوو. جگه له دوو چاو چ شتيكى تر به روخساريه وه نه مابوو، ئه و دوو چاوه ش شوينى ئاويان هه لده گرت كه به نيو گاشه به رده كاندا رت ده بوو. به ره و لای رۆيشتم و پرسيم: "پيره مي رت، ئه رى له ويدا چ ده بينيت؟"

بى ئه وهى سهرى به رزكاته وه يا خو چاو له ئاوه كه وه رگيڤرى، وه لامى دامه وه: "تيبه ر بوونى عومرم!"

*

له گريكستان، چيا و رووبار و زهريا و دۆله كان (ئينسانى) ده بن. به زوبانىكى نزيك به زوبانى ئينسان له گه ل بونيه ده ما ده په يقن. بونيه ده م هه راسان و بيزار ناكهن. به لكو ده بنه هاوڤى و هاوكارى. هاواري تووڤه و ناآرامى خو ره لآت، به ره تبوون به رۆشنايى گريكستاندا ناسك ده بيته وه. كاتيك ئينسانى ده بى، ده بيته - لۆگۆس - ئه قل. گريكستان به ته قه لای زۆر، هه موو شتى له بيژهنگى خو ى ده دا: ئاژه ل به ئينسان، كۆيلايه تيبى خو ره لآتى به ئازادى، مه ستى درنده به عه قلگه رايى و هۆشيارى، به خششى روخسار به بى روخسارى و پيوانه به نا پيوانه، هاوسهنگ كردنيش به هيزى نابينا له كاتى شه ردا: ئاوه ايه مه ئموريه تى ئه و زهريا و عه رده زۆر گورز چه شتوه ى كه ناو ى گريكستانه.

گه شت و گه ران به گريكستاندا، چيژيكي واقعي و سهروه تىكى گه وره يه. خاكي گريكستان هيند به خو ى و ئاره قه و فرميسك ئاو ى ته بووه و چياكانى گريكستان هيند شاهيدى هه لگزانى ئينسان بوون، كه ئيدى بير كرده وه له وه حه قيقه ته ئه ژنو ت

سسست دهكات كه ليره، له سهر ئه م چياو له م كه نارانه دا، چاره نووسى نه ژادى سپيى، چاره نووسى ته واو ى به شه رييه ت له خه ته ردا بووه. هه لبه ت له يه كى له م كه نارانه دا بووه كه گواستنه وه ى موجيزه ئاساى له ئاژه له وه بۆ به ئينسان بوون رووى داوه. بيگومان له چيگايه كى ئاوه دا، (ئه شتارت) ى هه زار مه مك له ئاسياى ناوه ند له نگره رى گرت و گريكييه كان، ئه م په يكه ره دارينه درنده يه يان هه لگرت و روخساره ئاژه لييه كه يان لى سرييه وه، ته نها دوو مه مكيان لى هيشته وه و جه سته يه كى ئينسانى شكۆداريان پى به خشى. گريكييه كان له ئاسياى كچكه، ئه شتارتيان هه لگرت، ئه شتارت: غه ريزه ى كيويى، مه ستى زۆر بل ى، هاواري درنده، غه ريزه يان گوڤى به ئه قين، قه پاليان گوڤى به ماچ، زۆر بل ى يان گوڤى بۆ ويڤرد و دۆعاى مه زه بيبى، هاواريان گوڤى به گوڤرانى ژيرليوى عاشق. ئه شتارتيان كرد به ئه فروديت.

سروشتى مه له كوتى و جوگرافيايى گريكستان، ئه رك و به رپرسياريه كى عاريفانه ى له ئه ستويه. چونكه دوو رووداوى كاريگه ر هه ميشه له عه ردو زه رياكانيدا پيك ده گن. هه ميشه دوو سروشتى مه له كوتى و جوگرافيايى له بهر گه رده لوولدا بوون. ئه م سروشته چاره نووسسازه، كاريگه ريه كى بونيا ديبى به سهر چاره نووسى گريكستان و چاره نووسى سه راپاى دونيا وه جيه شتوه.

ته نيائى ته نيا، به گوچان يكي له دار زه بيتوون دروستكراو و كۆله پشتي كه وه سه راپاى گريكستان گه رام و ته ماشام كرد، بۆنم كرد و ده ستم ليوه دا. هه روا كه گريكستان له ناخمدا رۆده نيشت، هه ستم ده كرد كه جه وه رى عيرفانيى عه رد و زه رياكه ى ريتميكه. ديمه نى گريكستان له هه ر ساتي كدا له گوڤراندايه و له هه مان كاتيشدا چه سپاوه. جوانيه كه ى ده بزوى و تازه ده بيته وه.

يه كانگيرييه كى پته و له هه مان كاتيشدا گوڤرانكارييه كه ى به رده وام له نو ى بوونه وه دايه. سه رسام له وه ى ئاخو هه مان نه غمه به سه ر هونه رى گريكييه ديرينه كانه وه فه رمانه روا نه بووه؟ ئه م هونه ره له تيشكى نيگا و ئه قين و ليكحايبوون و به خشينى گوزارشتيكي هه ستيڤكراو به دونياى بينراوى ده وره بى، پي ناوه ته گوڤه پانى بوونه وه. له په يكه ريكي قوڤاغى گه وره ى كلاسيك ورد به ره وه: ده بينيت بى جووله نييه، به لكه له ره ى هه ستيڤكراوى ژيان له خو ى گرتوه. وهك ئه و شه هينه ى كه

له ترۆپکی فریننی خویدا بۆ ساتیک رادهوهستی، بآل لیک دهدا و کهچی له بهرچاوی ئیمهدا بی جوولە خو دهنوینی. بهیکه ره دیرینه کان به ته رزکی ههستپیکراو دهجوولین و دهژین. له ساته وهختیکی ئه به دیدا، گا به ردهوامیی ده به خشنه کولتووری هونه ریی و گا ئاراسته ی ئاینده ی هونه ر ئاماده ده که ن. سوورانه وه ی سی لایه نه ی زهمه ن له هاوسه نگی ته واودا ده پاریزن.

گریکیه کان له پتی به رخۆدانه وه هه ر ناوچه یه کیان پیروژ ده کرد و هه ریه که بیان ده هینایه ژیر فه رمانی مانایه کی والوه که جه وهه ری پیکهاته یان بوو. له پتی جوانیی و ئه ئینی دیسپلینکراوه وه، ماهیه ته ی فیزیایی هه ر ناوچه یه کیان ده کرده جه وهه ریکی میتافیزیکی. گیا و خاک و به ردیان وه لا دهنه و رۆحی ساردی هه ر ناوچه یه کیان له قوولایی خاکدا ده دۆزیه وه. ئه و گیانه یان گا له په رستگه یه کی دلرفیتندا، گا له ئه فسانه یه که دا، هه ندیک جاری تریش له خوداوه ندیکی دم به پیکه نین و سروشتیدا به رجه سته کرد.

به دیریژی چه ندین سه عات له دیمه نی پیروژی ئۆلۆمپ ورد ده بوومه وه - له ئارامیه ئه شرافی و فانتاسیه که ی، له زناری ته روتازه و میواندۆست که بناری چیاکانی ده وره به ری له به لای وشکه (با) ئ باکوور و بای قامچی وه شینی باشوور پاراستووینه و ته نه لای خو رئاواوه رووه ئا و دایانناوه. جیه که که شنه ی فینکی زه ریای لیوه هه لده کا و به ئاراسته ی (ئالفیوس) به ره و سه ره وه ده چی. چ خه لوه تگه یه کی تر له گریکستان، به هاوگونجان و تۆپزیه کی ئاواوه هه سته ئارامی و هاوئا هه نگی ناو رووژینی. گریکیه دیرینه کان به روانینی پته وه وه ئه م خه لوه تگه یه بیان کرده جیگایه که تا گه لانی گریکستان هه ر چوار سال جاریک برایانه دیده نیی بکه ن. به مه به سته یی ئاواوه لیواولتویان له مانا و ئارامی کرد و قودره تیان زیده کرد تا بتوانی هه ر جو ره سازشیک ره ت بکاته وه.

ده مارگیری و رق و شه ری ناوخۆ گریکستان له به ریه که هه لوه شاندا. دیموکراته کان، ئاریستۆکراسه کان، زالمه کان په کتریان له ناو برد. ریگا بنه به سته کان، دوورگه لاکه وته کان، هیلی لاکه وته ی که نار و ده وله تۆچکه سه ره به خو کان، هه موو پیکه وه جه سته یه کی چه ند سه ره یان خو لقاند که حوکم دراو بوو به رقی به رامبه ر و هه سته سوژی به لرفه ی نیو هه ر سنگیک، کوتوپر، هه ر چوار سال جاریک

په یامه پینانی گۆل به سه ر، هه ر که هاوین داده هات، له م زناره پیروژه وه ده که وته ری و به په له تا ئه وه ره ی سنووری گریکستان ده رۆیشتن. مانگی پیروزی پیشبرکیان راده گه یاند، بانگه شه ی ئاگریری گشتییان دهدا، دۆست و دوژمنیان بانگه یشت ده کردن تا بۆ ئۆلۆمپ بین و به شداری له و پیشبرکیانه دا بکه ن.

له ته واوی پلپونز و گریکستان، له مه که دۆنیا، تسالی، ئیپیروس و تراسه وه، له که ناره کانی زه ریای ره ش، ئاسیای ناوه ند، میسرو قهیره وانه وه، له ماکنه گراسیا و سیسیله وه، پآله وانان و بینه ران ده هاتن و ته ماشای پیشبرکیکه یان ده کرد. ریگه به کوپله و تاوانبار و غه ربیه و ژن نه دهدرا، ته نه ا گریکیگه لی ئازاد مافی هاتنه ژووره وه یان هه بوو.

چ خه لیک ئاواها کامل له به های ئاشکرا و شاراوه ی وه رزش حالی نه ببوون. له کاتیکه ژیان له گه ل هه راره نای هه وله کانی رۆژانه بۆ زالبوون به سه ر دوژمنانی ده وره به ریدا یه کانگیر ده بی - هیزی سروشتی، ئازهلانی کیوی، برسیتی، تینویتی، نه خوشی - خوشبه ختانه هه ندی جار گوریکی زوری لی ده مینیتته وه و هه ول دهدا ئه م گو ره له وه رزشدا سه رف کات. شارستانیتی له ساته وه ختی ده سته پیکردنی وه رزشه وه ده ست پی ده کات. مادامه کی ژیان له هه ولدایه بۆ مانه وه تا خو ی له ئازاری دوژمن پاریزی و له سه ر عه رد بمینیتته وه - شارستانیتی له دایک نابی. شارستانیتی کاتی له دایک ده بی که ژیان له خواسته به راییه کان تیر بووی و له هه ولی سه ر په رژان به تۆزی ده سه به تالیدا بیت.

ئدی چۆناوچۆنی ئه و ده سه به تالییه به کاربیری؟ چۆناوچۆنی له نیوان چین و تویره کۆمه لایه تیه جۆراوجۆره کانا دابه ش بکری؟ چۆناوچۆنی تا راده ی کۆتایی بو ی زیادبکری و له بیژهنگ بدری؟ له سه ر بناغه ی یه کلاکردنه وه ی ئه م جو ره مه سه لانه، ده توانی به ها و جه وه ری شارستانیتی هه ر نه ژاد و قوئاغیک بنرخدی.

به نیو ویرانه کانی ئالیتسدا سه ر ده که وتم و ده هاتمه خواری و به چیژه وه له و به رده سه ده فیانه م دهنۆری که بینای په رستگه کیان پی رۆنرابوو. مه سیحیه کان ئه م به رده یان شکاندبوون، بومه له رزه کانی ویرانیان کردبوون. باران و لافاوی ئالفی دره وشانه وه سه رسوهرینه ره که یان له به ین بردبوون. په یکه ره کان سووتابوون و ته نی

گهچه که بیان مابووه، چهند دانه یهک مابوونه وه، ئەو ژماره یهش بۆ خۆراکدانى ئەقلمان بەس بوون. دووسى چله ریحان له درزیکه وه سهريان هینابووه دهري، دهگوترا ئەو جیگه یه مەنزلی پهیکه ری له ئالتوون و عاج دروستکراوی فیدياس بووه، چله ریحانه یهکم لیکردوه وه و په نجه کاتم تهزی له بوی نهمیری بوون.

ئەم شوینە عیرفانییه گۆره پانی بهرخۆدانی ئینسان بووه، به لام بهر له و خوداکان زۆرانبازی خویان لی کردبوو. زیوس له گه ل (کرۆنوس) ئ باوکیدا جهنگی تا قودرەت و دەسه لاتەکانی وی بۆخوی کۆنترۆل کات. ئاپۆلۆ خواوهندی رووناکیی له پیشبرکیی پاگردندا له (هیریس) و له پیشبرکیی بۆکسیندا له (هورمز) ئ برده وه _ ئیدی ئەقل به سه ر زه من و رووناکیی به سه ر هیزى تاريک و فریودەر و توندوتیزدا سه رکه وت. دواى خوداکان، ده بوو قاره مانان بۆ زۆرانبازی بینه ئیره. (پلۆس) له ئاسیاوه هات و (ئۆنومۆس) ئ خویخۆر و درنده ی تهختی عەرد کرد، پاشان (هیپودامیا) ی کیژه ئەسپ رامکەری کرده ژنی خوی. شارستانیتی پیشکەوتووی (ئونیان) (*) ی پرشکو و دلرفین، شکستی به خه لکانی بی کولتوری ئەم ناوچه یه هینا. ئەسپی خسته خزمەتی ئینسانه وه و قودرەتی مروفی توندوتۆل کرد. (هیراکلیس (**)) قاره مانیتی تر، دواى پاکژکردنه وه ی ته ویله کانی (ئۆزیاس (***))، بۆ ئیره هات تا به شانازی (زیوس) ی خوداوهندی نوپوه، قوربانیی گه وه ری بۆ بکاته دیاری. له خۆله میشی قوربانیه کان میحرابیکی رۆنا و یه که مین پیشبرکیی (ئۆلۆمپ) ی راگه یاند. ئەم میحرابه پیروژه به خۆله میشی قوربانیی نوئی به رزتربووه و ئۆلۆمپیا بووه کوره یه ک که تیايدا نه زاده جوړبه جوړه کانی گریکستان، جهسته برۆنزییه کانی خویان خارا کرد.

(*) Ionin

(**) هەرقل

(***) ئۆزیاس Augias: گوپی نه ده دایه پاککردنه وه ی ته ویله کان له پاشه رۆ و پیسایى ناژه لان. ئۆریسته بۆ سووکایه تی پیکردنی هیراکلیس، ئەو کاره ی به و سپارد. (هیراکلیس) یش به گۆرینی ئاراسته ی رووباری ئالی به ره و ته ویله کان، به لینی خوی به نه نجام گه یاند. به لام ئۆزیاس که به لینی دابوو به شی له ولاته که ی خوی به هراکلیس بسپری، ئەو قه وله ی شکاند. (به کورتی له فه ره نگى ئەفسانه کانی یۆنان و رۆم) وه. و. ف

ئەوانه ئەم کاره یان له پیناوه له شجوانیدا نه ده کرد. گریکییه کان هەرگیز هونه ریان له پیناوه هونه ردا به کار نه هیناوه. هه میشه مه به ستیک له ودیو جوانیه وه هه بووه: مه به ستی له خزمەت ژياندا بوون. جهسته ی به هیز و جوانیان بۆ ئەوه ده ویست تا ببیته قالبی ئەقلیکی هاوسه نگ و ساخ. ئامانجی گه ورهش له ودیو ئەم ئامانجه وه، به رگریکردن بووه له پۆلیس، واته (شار).

لای گریکییه کان، وه رزش بۆ ژيانی هەر شارنشینیک وه ک ئەندامیتی کۆمه لگه، پیویست بوو. شارنشینى حیسابیی که سیک بوو که به ئاماده بوونی به رده وام له وه رزشگه کاند دهیتوانی جهسته ی به هیز و هاوئا ههنگ کات، به واتایه کی دی دهیتوانی جهسته ی جوان کا و بۆ به رگریکردن له هاویره گه زی خوی ئاماده ی کات. به دیقه تدان له په یکه ریکی سه رده می کلاسیک، یه کسه ر بۆت ده رده که وئى که ئەو ئینسانه ی په یکه ره که ی بۆ رۆنراوه ئازاد بووه یاخۆ کۆیله. جهسته ی گوزارشتکەری ئەوه یه. نیشانه کانی ئینسانی ئازاد ئەمانه ن: ئارامیی، عه شقیکی ته واو دیسپلینکراو، جهسته ی جوان و به هیز. کۆیله هه میشه به جووله ی شیرزه و شیرازه پچراو و جهسته ی قه له و یان خه مبار وینا ده کری. دیۆنیزیۆس خوداوهندی مه ستیی، ئارام له جیگه یه کدا راوه ستاوه، (سیلین) (*) و (ساتیره کان) (***) مه ست و ویران ده وریان داوه، واته کۆیله و خزمه تکاره کانی، به خه مساردی سه رگه رمی سه ما ناچۆره کانی خویانن.

ئامانجی بالای گریکییه کان، هاوئا هه نگرندی ئەقل و جهسته بووه. پینانوابوو گه شه ی نابه جیتی یه کى له و دووانه بۆ زه ره ر گه یاندن به ویتتر تشتیتی درندانه یه.

(*) سیلین Silene ناوی سه رجه م ئەو ساتیره انه یه که ده گه نه ته مه نی پیری، به لام یه کى له ساتیره کان که به پیی ریوايه ته دیرینه کان، دیۆنیزیۆسی په روهرده کردوه، ناوی سیلین بووه. ئەم سیلینه زۆر ناشیرین بووه، که پوو کول و پان، لیوی ئەستورو چاوانی وه ک چاوی گا، خاوه ن ورگیکی زل. سیلین هه میشه سه رخۆش بوو، به زحمەت دهیتوانی هاوسه نگى خوی به سه ر گویدرێژوه راگری. و. ف

(**) ساتیره کان Satyrs هاویتیان و موریدانی دیۆنیزیۆس. کلکی درێژ و کۆلکنی وه ک کلکی ئەسپیان هه بووه، وایان دنواند که هه میشه له هاوینه هه وارەکانا سه رگه رمی سه ما و پی کوتانن. و. ف

کاتی گریکستان به رهو نشیوی تیاچوون هه‌لدیرا، جه‌سته‌ی قاره‌مانیش گه‌شه‌ی نابه‌جیی خوی ده‌ست پی کرد و نه‌قلی له‌ناوبرد. (یورپید) (*) یه‌که‌مین که‌سی بوو که ده‌نگی نارهن‌زایی هه‌لبیری. وی رایگه‌یاند: رۆح به‌ده‌ست قاره‌مانبازیه‌وه له خه‌ته‌ردایه. (گالن) (***) یش دوا‌ی ئه‌و هه‌جوونا‌مه‌که‌ی خوی هۆنیه‌وه: (ئه‌وانه ده‌خۆن، ده‌خۆنه‌وه، ده‌خه‌ون، پیسای نیو ورگیان خالی ده‌که‌نه‌وه و له خۆل و زه‌لکاودا تل ده‌دن - بنۆره، چۆن قاره‌مانان رۆژگار ده‌گوزهرین!) هیراکلیسی شه‌هیدی گه‌وره، ئه‌وه‌ی له سالانی پر شانازیدا له‌قوناغه‌ جۆراوجۆره‌کانی تیپه‌راند و نه‌قل و به‌ده‌نی گه‌یاند هه‌وا‌ناهه‌نگیه‌کی کامل، ورده ورده بو مه‌خلوقی‌کی ناوزگ بۆگه‌ن و به‌ده‌ست و گاخۆری چه‌کل دابه‌زی. هونه‌رمه‌ندانیش که له قوناغه مه‌زنه‌کانا، نمونه‌ی ئامانجی شیوه‌جیحی‌لییان خولقاندبوو، هه‌نووک به‌واقیعه‌گراییه‌کی ناکامل، که‌وتیونه‌ نمایشکردنی جه‌سته‌ی ته‌مه‌ل و کتویی.

له گریکستان، وه‌ک هه‌ر جی‌گایه‌کی تر، هه‌ر که واقیعه‌گرایی له‌زه‌یندا رۆ ده‌نیشیت، ئیدی شارستانییتی روه‌و لیکبه‌ره‌ئه‌وه‌شان ده‌چۆ. به‌م جۆره، ده‌گه‌ینه قوناغی واقیعه‌گه‌را، قوناغی زۆر بلایی و بی ئیمانی هیلینستی که له ئامانجه سه‌روو ئینسانیه‌کان دامالراوه. له بی سه‌روه‌رییه‌وه بۆ پارتنۆن، دووباره له‌پارتۆنه‌وه بۆ بی سه‌روه‌ریی - نه‌غمه‌ی مه‌زن و بی رۆح، شیرازه‌ی هه‌ست و سوژه‌کان ده‌چپری. ئینسانی ئازاد هیز و توانا دیسپلینکراوه‌کانی خوی له‌ده‌ست ده‌دا و جله‌وی غه‌ریزه‌ی له‌ده‌ست به‌ر ده‌بی. خرۆشان، هه‌ست، واقیعه‌گرایی... جۆریک نا‌ئارامیی عاریفانه و هیستریایی رۆخسار داده‌پۆشی. خه‌ونه ترسناکه ئه‌فسانه‌یییه‌کان ده‌بنه شتگه‌لی زینه‌تی. ئه‌فرۆدیت وه‌ک ژنیکی ئاسایی جلوه‌رگ ده‌پۆشی، زیۆس مه‌کر و ناسکی له‌خۆده‌گرئ، هیراکلیس بۆ ئاستیکی نزمی ئازه‌لانه داده‌بزی. دوا‌ی جه‌نگی پلویونز، له‌تویه‌ت بوونی گریکستان ده‌ستی پی کرد. ئیمان به‌سه‌ر زه‌مینی باوان له‌به‌ین چوو، خۆبه‌زلزانی ئیندیفیدوالی زال بوو. له‌دیمه‌نی شانۆنامه‌کانا ئیدی که‌سیتی یه‌که‌م خودا‌هه‌ند یاخۆ جاحی‌لیکی خاوه‌ن ئامانج نه‌بوو، به‌لکو شارنشینییکی

(*) Euripides شاعیر و درامانوسی ناو‌داری گریکی.

(**) Galen

ده‌وله‌مه‌ند و پارهدار بوو به‌له‌زه‌ت و هه‌وا و هه‌وه‌سی شه‌هوانیه‌وه - پوول په‌رستیکی به‌دگومان و هه‌وه‌سباز. بێشتر ئاماده‌گی جیی کاملی گرتبوو، به‌لام هه‌نووکه خۆش سه‌لیقه‌یی جیی به‌ئاماده‌گی چۆل کردبوو. هونه‌ر ده‌بیته هه‌مه‌بانه‌ی مندا‌لان و ژیا‌نی به‌عیشه‌وه و دیمه‌نی واقیعه‌گه‌را. ئینسانیش ده‌بیته درنده یاخۆ دانا.

به‌و گرده‌دا سه‌رده‌که‌وتم که به‌مۆزه‌خانه‌یه‌ک کۆتایی ده‌هات. په‌له‌م بوو په‌یکه‌ری (هورمز) شاکاری (پراکسیتس) (*) و دوانزه قوناغی (***) هیراکلیس و دوو به‌رده‌نیگاری ده‌گمه‌نی جی‌ماوی سه‌ردیواره‌که ببینم. په‌له‌م بوو، وه‌ک بلایی بترسم له‌وه‌ی به‌ر له‌گه‌یشتم، عه‌رد ئه‌م شاکاره جی‌ماوانه‌ش قووت بدا. بۆچی؟ ده‌شی له‌به‌ر ئه‌وه‌بی که هه‌ولی به‌رزی ئینسان، سه‌رپێچی له یاسا نا‌ئینسانیه‌کانی ئه‌به‌دیته ده‌کات. (به‌م پیه، ژیان و هه‌ولی ئیمه، ره‌نگی خه‌م و قاره‌مانی‌تی له‌خۆده‌گرئ. ساته‌وه‌ختیکی زیاترمان له‌به‌رده‌ما نییه، باشته‌ر ئه‌و ساته‌وه‌خته بۆ ئه‌به‌دیته بگۆرین. ئاخ‌ر شیوه‌یه‌کی تری ئه‌به‌دیته بوونی نییه).

هه‌ر که گه‌یشتمه هۆلی گه‌وره‌ی مۆزه‌خانه‌که، دل‌م ئارام بۆوه. ئه‌پۆلۆ، هیراکلیس، نایک، سانتوره‌کان، لاپیته‌کان به‌ئارامی له‌رۆشنایی به‌ره‌به‌یاند ده‌دره‌وشانه‌وه و هیشتا زیندوو بوون. خۆش‌حال بووم. دونیای ئیمه‌ پابه‌ندی یاسای سه‌روو ئینسانیه‌یه. له‌م سه‌رده‌مه مه‌رگبارده‌دا که به‌حوکمی چاره‌نوس تیا‌یدا ژیان به‌سه‌ر ده‌بین، هه‌ست ده‌که‌ین له هه‌ر ساتیکدا بۆی هه‌یه بۆمبی بکه‌ویتته خواره‌وه و ئازیزترین یاده‌وه‌ریی ئینسان بکاته قه‌ره‌برووت. هه‌نووک به‌بینینی شاکاریکی هونه‌ریی هه‌ستی چیژ وه‌رگرتنمان له‌گه‌ل مه‌ترسیی دابرا‌نی هه‌میشه‌ییدا یه‌کانگیر

(*) Praxiteles به‌ناویانگترین په‌یکه‌سازی ئه‌تیکی. و. ف.

(**) دوانزه قوناغ: رافه‌ی فه‌رمانیکه که هیراکلیس به‌بیری ئۆرسیته‌ی ئامۆزای ئه‌نجامی داوه، له روانگه‌ی عیرفانییه‌وه، کاره‌کانی ئه‌و بۆ پیشاندانی (تاقیکردنه‌وه‌کانی رۆح) بوو، که ورده ورده له کۆیله‌یی جه‌سته و هه‌وه‌س ئازاد ده‌بی و خوی به‌قوناغی بالایی ده‌گه‌یه‌نی. ناوی لاپیته‌کان: شیرنی، نه‌مه، ئه‌ژدیه‌های لورن، به‌رازی ئه‌ریمانت، ئاسکه میی سرینی، مه‌لانی ده‌ریاچه‌ی ئیستمفال، ته‌ویله‌کانی ئۆژیاس، گای کریت، ماینه‌کانی دیومد، که‌مه‌ره‌ندی شازنه هیه‌پۆلیته، گاوانی گریون، سه‌گی سه‌ره‌ر، سیوی زی‌پینی هه‌سپریده‌کان. (فه‌ره‌نگی ئه‌فسانه‌کانی گریک و رۆم). و. ف.

دەبى، مەترسىيەك كە باالى بەسەر كارە ھونەرىيەكەدا كىتساوہ.

بە تەماشاكردنى دوو بەردەنىگارە گەورەكەى سەر دىوارەكە، بى سىودوو پەى بەگوتەى ھەكىمىكى خۆرھەلاتى دوور دەبەيت كە دەبىژى: "ھونەر نەمىشكردنى جەستە نىيە، بەلكو ھەدىارخستنى ھىزەكانى خولقىنەرى جەستەىە!" لىرە لەژىر ئاستىكى تەنكدا، بەتايبەتتى لە بەردەنىگارەكەى خۆرئاوادا، ئەو ھىزە خولقىنەرانە دەبىنرى. تازە ميوانداریيەكە تەواو بووہ. سانتۆرە مەستەكان سەريان خستۆتە سەر ژنە لاپىتەكان. يەكىكان دىتە پىشى و ژنىك لە باوہش دەگرى، لە ھەمان كاتىشدا بەدەستە زلەكانى مەكى دەگوشى. پىدەچى ژنەكە بەھوى ئازار و ھەروہا بەھوى لەزەتتىكى شاراوہ و لە ھەسەف بەدەرەوہ لە ھۆش خوى چووبى. لە شوپىتىكى تردا، جەنگاوہران قەپال لە يەك دەگرن ياخۆ چەقۆ دەوہشىن. لەژىر كارىگەرى زالبوونى ھەستى زەبروزەنگدا، گيانەوہر لەكۆت ئازادە. گۆرەپانى جەنگە دىرینەكان، لەنيوان ئادەمىزاد و بونىادەمى لەمەيموون چوودا، لەبەرچاوماندا زىندوو دەبىتەوہ. بەلام ئارامىيەكى عارىفانە بال بەسەر ئەم ھەموو شەيدايىيە سەرسورھىنەر و كىويىيەدا دەكىشى. لەبەرئەوہى لەنيو خەلكى خرۆشاو و دوور لەچاوى جەنگاوہراندا، ئاپۆلۆ بەوپەرى ئارامىي راوہستاوہ و دەستى راستى بەشپۆھىەكى ئاسۆى رايەل كرددوہ.

گەرچى خولقىنەرى ئەم دىمەنە گەورەىە لە بى ئەزموونى ھونەرمانەندى كۆنى تىپەراندوہ، بەلام ھىشتا بەكاملى ھونەرى كلاسىك نەگەىشتوہ. وى ھىشتا گرفتارى جەنگە، نەگەىيوہتە ترۆپىكىك و بۆ لە ئامىزگرتنى سەركەوتن لە ئارەزوويەكى ئاگرىن و ئانارامدا قولپ دەدا. تايەكى ھاوسەنگىيەكەى شكاندوہ، بەلام دەستى نەگەىيوہتە تاكەى تر و بەئاراستەى دوا ئامانچ بەرەو پىش دەچى. گەر ئەم بەردەنىگارى سەر دىوارە بەقوللىي رامانچلەكىنى، لەبەر ئەوہىە كە ھىشتا بەترۆپكى بەرزى بەشەرىي، ترۆپكى كاملىي نەگەىشتوہ. ھىشتا دەتوانرى پالەوانى رەنجدىدە و جەنگاوہر بناسرىتەوہ.

لىرە چىژىكى ترىش ھەيە. لەسەر ئەم بەردەنىگارە، زنجىرەى پلەوپايەكان دەناسرىتەوہ: ئىنسانى ئازاد، ژن، كۆيلە، ئاژەل. خوداوەند لە ناوہراستدا، رىك و ئارام و باوہرپەخۆ راوہستاوہ. ھەشەتى دەوروبەرى خوى دەبىنى، بەلام ھىچى

بەخەيالدا نايەت. لەھەمان كاتىشدا بەرامبەر قىن و ئەقىنى خوى خەمسارد نىيە. بەئارامىي دەست رايەل دەكات و سەركەوتن عەتا دەكات. پياوانى ئازاد- لاپىتەكان- ىش نىشانەى ئىنسانىان بەروخسارەوہيە. نايكەنە ھەرا، ناخرۆشىن، بەلام ھەرچىيەك بن ئىنسانن. لىوہلەرە و لۆچى برۆ ئازارىان ھەدىار دەخا. ژنان ئازارىكى زياتر دەچىژن، بەلام ئازارەكانىان لەگەل ھەوہسىكى تارىكدە يەكانگىر دەبى. لە كەوتنە نيو جەنگى نىرە دىووىكى ترسناك خۆشحالن، شادومانن لەوہى خويىن لە پىناوى ئەماندا دەپىژرى. لەلەيەكى تر كۆيلەكان دەسوورپىنەوہ و تەماشاي خەلكانى تر دەكەن. ئانارام و خويان پى كۆنترۆل ناكرى. زەمانى كە ئەم بەردەنىگارە خولقىنرا، شپۆھ راکشاوہكانى پەراويز نەيدەتوانى نەمىشگەرى خوداكان بى. خوداكان ھەرگىز شكوى پىرووزى خويان فەرامۆش ناكەن. دواچار سانتۆرەكانمان ھەن. ئاژەلگەلى بەرەلا و مەست، بەقىزە قىز و ھاوار ھاواروہ خويان بەسەر ژنان و كوراندا دەدەن. ئەقلىان لەدەستداو و بەم پىيە ھىزىك نىيە گور و قودرەتبان بەنەزم جەلەوكات، ياخۆ گەورەيى بداتە ھەست و سۆزبان.

ساتەوختىكى سەرسورھىنە. تەواوى يەقىنەكانى ژيان، تايبەتمەندىيەكانى خويان دەست لىنەدراو پاراستوہ. لەم ساتە مەرمەرىيەدا، تەواوى توخمەكان لەپىكەوہ ژيانىكى ئاشتىيانەدان: باوہرپەخۆبوونى خودايى، زەبتورەبى ئىنسانى ئازاد، سەركىشىي ئاژەل، نىشاندانى واقىعەگەرايانەى كۆيلە. چەند نەوہ دواتر، دوو توخمى تر لە توخمە ناچىزەكان، ھاتنە مەيدان. خرۆشانى واقىعەگەرايى پىدەگەيى و ھەم ئىنسانى ئازاد و ھەم خوداوەندەكانىشى مەسخ دەكرد. ئىدى جەلەوى ھونەر دەپچرا، گورى دەدايە خۆ و ھەمدىس دەكەوتەوہ.

ئەم بەردەنىگارە لەزەتتىكى ترمان پى دەبەخشى. لەكاتى تەماشاكردنىدا پرسىارى زۆر بەزەينماندا رەت دەبى. دواى ئەوہى ھىزى گرىكستان ئىرانىيەكانى شكست پى ھىنا و شەپۆلىكى ئارامىي و شانازىي و قودرەت باالى بەسەر زەمىنى گرىكستاندا كىشا، ئەم بەردەنىگارە كىشرا. گرىكستان ھەستى بەقودرەتى خوى كرد، دۇنياي دەوروبەر و ناخى تازەبوونەوہ، پروناكىيەكى نوئى ئىنسانەكانى پروناك كردەوہ. ھەنووكە دەبوو ھەموو شتەكانى ترىش نوئى بىنەوہ: كلىسا، پەيكەرەكان، تابلوكان، شىعەرەكان. دەبوو بەشانازىي سەركەوتنى گرىكستان بەسەر بەرپەرەكانا،

یاده وهرییه کی نه مر بخولقینری. ده بوو ئەم یاده وهرییه چ شیوهییه کی په یکه ساریی بیوشی؟

هونه رمندی گوره له ویدیو پروداوه واقعی و پوژانه یییه کان دهنوری و په مزه نه مر و نه گوره کان ده بینی. له ویدیو چالاکییه بی سهره وهر و زورجار بی بناغهی ئینسانه کانه وه، پروداوی گوره دهناسیتته وه که رۆحی ئینسان به دهستی شه پوله کانی خوی ده سپیری. پروداوه تپه ره کان له نیو فزاییه کی ئە به دیی ده نی. ئەم هونه رمنده گوره یه، نمایشی واقعی گه رایانه وهک مه سخ و کاریکاتیری نه مریی ده بینی.

به هه مان به لگه، نهک ته نها په یکه ساران، به لکو ته وای گوره هونه رمندانی کلاسیکی گریکستان، له پیناو زه مانه تی نه مریی و یاده وهرییه سهرکه وتندا، میژوو یان له پانتاییه کی بالو هیمای میتولۆژیا دا رهنگ پی دده اییه وه. له بری پیشاندانی گریکی گه لی هاوچرخ له شه ری دژ به فارسه کاندا، هاتن لاپیت و سانتوره کانیان بو نمایش کردین. له ویدیو لاپیت و سانتوره کانه وه دوو دوژمنی گوره و ئەزه لیی ده بینن: ئەقل و درنده، شارستانیتی و درنده یی. بهم جوړه، پروداوی میژوو یی که له سه رده مانیکی دیاریکراودا پروده دا، له چنگی زه من ه لادی و به ته وای نه ژاد و خه ونه دیرینه کانی ئەو نه ژاده وه ده چه سپی. دوا جار له دهستی نه ژادیش ه لادی و ده بیتته یاده وهرییه کی نه مر و ئینسانی. له ریگه ی به رز و گوره راگرتنی هیما سارییه وه، شانازییه کانی گریکستان، بو هه موو مرؤقایه تییه ده بیتته شانازیی.

هه موو ئەوه هه مدیس به سه ر دوانزه (میتوپ)^(*) یشدا، که په رستگه ی زیوسیان پازاندو ته وه، ده چه سپی. میتوپه کان نیشانده ری دوانزه نه به رده که ی هیراکلیسن. ته نانه ت بهو حال و وه زعه تیشکاو و له به ینچوه ی ئیستایانه وه به دیواری مؤزه خانه که وه، به قوولی ئاده میزاد راده چله کینن و زهین ده گه یه ننه ترؤیکی شانازیی. ئاتینا ئەقلی ئینسانی، جاحیل و به هیز له پال هیراکلیسی پاله واندا راوه ستاوه و

(*) دوانزه میتوپ، کیژانی ئازوپوس Asopps خوداوه ندی پروباریک به هه مان ناو و Metope کیژی Ladon ن. و. ف

یارمه تی ددهات. هه لبهت ساتیک له وه وهر، له ئە کرؤپؤلیسه وه قه له مبرزیکی بو مارتون و سیلامیس داوه تا به هانای گریکییه کانه وه بچی. دوورتر له میتوپه کان، له سه ر گابه ردیک دانیشتوه، ته قه لاکانی که میک ماندوو یان کردوه، به لام له خؤباییه. بنؤره چون چاوی بریوه ته قاره مان که به سه رکه وتنه وه ده گه رپته وه و مه له کانی (ئیستمفالوس)^(*) ی وهک غه نیمه ت بو ده کاته دیاریی. که میک دوورتر، بنؤره چون به خؤشحالیه وه ده ست رایه ل دهکا و هه روا که له پشت قاره مانه وه راوه ستاوه، بو له کؤلگرتنی دونیا یارمه تی ددهات.

گه رچی هونه رمه ند خوازیاری ریزنان بووه له گریکییه کانی سه رده می خوی، به لام ئەم ریز و گوره یییه ی پتسکه شی هیراکلیس، باپیره ی مه زن و سه ردار ی گه ل کرد. گوایه سه رگوزه شته ی ئەم ریز و گوره یییه ی ئاوه اییه: نه وه ی ئیمه سه رکه وتنی به ده ست نه هینا، به لکو هؤشیاری و زرنگی گه ل به دهستی هینا. باپیره ی ئیمه، قاره مان ی سه رسه خت و خاوه ن ئیراده، ئەوه ی به چنگ و ده ده ست هینا. بهم جوړه، به ته رزیکه ی ره مزیی، ئەم ریزلینانه به رفراوانتر ده بی، ته وای جوړه کانی ئینسانی ئازاد له خؤده گری. ده لی: ئیمه ی گریکییه کان ئەم سه رکه وتنه مان به ده ست نه هینا، ته نها نه ژادی ئیمه نه بوو که ئەم سه رکه وتنه ی به ده ست هینا، به لکو سه رکه وتن مولکی هه ر ئاده میزادیکه که به تپه پاندنی قوناعه جوړاوجوړه کانی، هه ولی دا له ئاژه لان و درنده کان و مه رگ به رپته وه.

له مؤزه خانه که هاتمه ده ری و چوومه هه یوانی سیبهری دارکاج لیراخراو. دلته نگیه کی ناکاو چنگی له رۆحم گیر کرد. بیرم کرده وه: ئاخو ئیمه ی ئاده میزادی نوئ ده توانین ده ستمان به خه ونی قاره مان یی هاوسه نگ و ئارامی گریکییه دیرینه کاندا رابگا؟ هه ر گه شتیاریک دوی رزگار کردنی خوی له دهستی ئەم خه ونه، دوی هاتنه ده ره وه ی له مؤزه خانه که و رووبه رووبونه وه ی له گه ل هه تاودا، ده بی

(*) مه لانی ئیستمفالوس (مه لانی ده ریچه ی ئیستمفال) له یه کی له دارستانه چره کانی ئیستمفال ده ژیان، میوه ی باخه کانیان ده خوارد و زهره ر و زیانکی گه ره شیان له به رووبه کانی تر ده دا. هه ربؤیه ئوریسته، هیراکلیسی بو له ناوبردنیان راسپارد و ئەویش هه موویانی به تیر قه تلوعام کرد. فره نگی ئەفسانه ی گریک و رۆم. و. ف

به دلله پراو کیتوه ئەم پرسیاره سه ره کیه له خۆی بکات. به لām بۆ ئیمه ی گریکی، ئەم خه مه دوو جه مسه ریه، له بهر ئه وه ی خۆمان به نه وه ی گریکیه دیرینه کان ده زانین. له م پروه وه، خۆشیمان بۆ و ترشیمان بۆ ئه و ئه رکه له سه ر شانمان هه ست پۆ ده که بین که وه کی با پیره مه زنه کانمان بین - ته نانه ت زیاتریش له وه - ئه رکی هه ر کوریک بۆ تیپه راندن له باوانی.

*

چه ند خۆش بوو گه ر گریکی توانیبای و لاته که ی گه رابا و دهنگی تیژ و تووره ی ژیر خاکی نه ژنه فتبا! - به لām گه شت و گه ران بۆ گریکیه که به گریکستاندا تا ئاستیک ئه شکه نجه یه کی ئه فسووناوی و برست لیبره. له سه ر خا لیک له سه ر عه ردی گریکستان راده وه ستیت و هه ست ده که یه ت که دلله پراوکی ته واوی بوونت له خۆ ده گری. ئەم خاله، گۆرێکی قوولە و تهرم له پال تهرمدا دهنگی جۆراوجۆریان لێ به رزده بیته وه و بانگت ده که ن. ئاخو ر چونکه دهنگ تاقه به شیکه جهسته یه که به نه مریی ده مینیته وه (*). له نیو ئه وه دهنگانه دا ده بی کامیان هه لبریت؟ هه ر کامه یان پۆخیکه بۆ خۆی، هه ر پۆخیکه په رۆشی قابلی جهسته ی خۆیه تی، ئیدی دلت به شپه رزه بییه کی زۆره وه گوێ راده دیرێ. دوودله له بریار داند، له بهر ئه وه ی زۆر جار ئازیزترین پۆخ، شایسته ترینیان نییه.

بیرم دێ نیوه رۆیه کیان له ژیر دره ختیکدا به درێژایی که ناری ئیروناس، له نیوان ئه سپارت و میسترادا پراوه ستام. هه ستم به و زۆرانازییه دیرینه ی نیوان ئه قل و دل ده کرد. دل م هه وسار پچرا و بۆ پێشه وه غاری دهدا تا (کوستانین پالویولوگ) ی ئیمپراتۆر بیزانسی بۆ ژیان بگه رینیته وه. په روه وه ی زه مه ن بۆ شه شی ژانویه ی سا لی ۱۶۴۹ ی زاینی، بۆ ئه و پۆزه ی لیره، له به رزاییهکانی میسترادا تاجی ته مه ن کورت و به خوین سووری بیزانسی قه بول کرد، بگه رینیته وه. تینوتاری با پیره گه لیکه ی بۆ شومار، نا ئارامیه نه ژادگه لیکه ی بۆ شومار، هانمان دده ن تا دوا ی ئاره زووهکانی دل بکه وین. به لām ئه قلی دل به رد به رگری ده نوینێ. هه روا که به تووره یی له ئه سپارت ده نوێ، ده یه وێ ئیمپراتۆر به دهسته ی غاره تی زه مه ن بسپیرێ و پپوهندی له گه ل

(* دهنگ، دهنگ، دهنگ، ته نه ا دهنگه که ده مینیته وه. فروغ فروخزاد

لاوانی دل وه که به ردی ئه سپارتیدا دامه زینێ - چونکه ئاره زووی ئه قل پیک شتیکه که داوا ی ئەم ساته وه خته ترسناکه مان لێ ده کات، ساته وه ختیکه ترسناک که به حوکمی چاره نووس تیایدا له دایک بووین. گه ر خوازیاری ئه وه بین ژیا نمان به سه مه ر بۆ، ئه وا ده بی بریاری به دین که له گه ل نه غمه ی خه ته رناکی سه رده مه که ماندا ها وئا ههنگ بۆ.

کاتی گریکیه که به گریکستاندا ده گه رێ، سه فه ره که ی وی ده بیته گه رانیکه تاقه ت پرووکین بۆ بینینه وه ی ئه رکی خۆی. ئه دێ چۆن خۆی به شایانی با پیرانمان بزانی؟ چۆنا وچۆنی بتوانی دابونه ریتی میلی، بۆ ئه وه ی بیته مایه ی روو ره شی بۆی، درێژه پۆ بدات؟ هه ست به قورسایه به پرسیاریه کی گران و نا ئارام به کۆلییه وه، ده کات. هه ر گریکیه کی زیندوو هه ست به و قورساییه ده کات. خودی ئەم ناوه هیزیکه دوور له شان و ئه فسووناوی هه یه. هه ر که سی له گریکستاندا هات بیته دنیا، هه ست ده کات که ئه رکی درێژه پیدانی ئه فسانه ی نه مریی گریکستانی له سه ر شانه.

هیچ ناوچه یه که له نیشتمانی وی له گریکستانی ئه مرۆدا نییه که هه سته ی بۆ لایه نی له ناسینی جوانییدا بوروژینێ. هه ر ناوچه یه که ناویکی هه یه: ماراتۆن، سالامیس، ترمویلا، میسترا. هه ر ناویک به یاده وه ریه که وه گریداره: لیره دۆراین، له وێ سه رکه وتین. کوتوپر هه ر ناوچه یه که بۆ رووداوی به رینی خه مناکی میژوو ده گۆردرێ و سه راپای گیانی زیاره تکاری گریکی ده خاته زاری و فوغان. هه ر ناوچه یه کی گریکستان، به هۆی ئامیته بوونی به سه رکه وتن و شکست و ته ژری بوونی به به رخۆدانی به شه ری، ده گاته ترۆیکی به رزی وانیه کی ده وریشانه که بۆ ئیمه هه لاتن لێ شتیکی مه حاله. ده بیته هاواریک و بیستنی ئه و هاواره ش ئه رکی ئیمه یه. له راستیدا بارودۆخی گریکستان خه مگینه. ئه رکیک ده خاته سه ر شانی هه ر گریکیه که که هه لگرتنی ئه و ئه رکه هه م خه ته رناک و هه م بۆ نه دانه یه کیشه یه. ئیمه به پرسیاریه کی زۆر سه ختمان له ئه سته ویه. ئاخو هیزێ نوێ له خۆرئاوا وه راست ده بیته وه، گریکستانیش له بهر ئه وه ی به رده وام له نیوان ئه و دوو هه وله به رامبه ردا بووه، جاریکه تر ده بیته وه به گه رداو: خۆرئاوا، به په یه وه کردنی سونه تی ئه قل و گه رانی ئه زموونیه، به ره و پێش دێ تا دنیا داگیرکات. خۆر هه لاتیش که

ئیتالیا

بۆ مالى بابم گه رامه وه. له نيو بیدهنگی میهره بانانهی دایکم و له ژیر نیگای گرزموونی بامدا، ماجه رای گه شته کهم وه بیر خو ده هینانه وه و شادی و خه مه کانیم ریک ده خستن. نه مده توانی گوئی له بهر پرسیار تیتیم بخه وینم، چونکه ئیدی هه نووکه دهنگیکم له ناخمرای دۆزیبووه. عهرد هاتبووه قسه، مردوو هکان زیندوو ببوونه وه و گریکستانیان له شتیهی کریتیکه مه زندا له لام خو لقاندبوو. گریکستانیش بهردهوام له پیناوی ئازادیدا جهنگیوه (ئاخر قهدهری وابوو بهنگی). ئه دی له هه لومه رجیکه ئاوهادا ئه رکی من چ بوو؟ ئه رکی من ئه وه بوو که هاوکاری بم و له پالیدا به دل و به گیان بجهنگم.

به لام ئازادیم له کئی و له چیی سهندیا؟ ئه وه پرسیاریکی قورس بوو، نه مده توانی وه لامی بده مه وه، به لام به باشیی ههستم به شتیک دهکرد. ئه ویش ئه وه بوو که کارم ئه وه نه بوو بده مه شاخ، چهک هه لگرم و دژی تورک بجهنگم. چهکی من جو ریکه تر بوو. بئ له وه، هیشتا نه مده توانی شوناسی دۆژمه نه کانم بکه م. به لام زۆر به چاکی شتیکم لا روون بوو: هه ر بریاریکم دابا، شه رافه تمه ندانه چی به جیم دهکرد، له ئیراده و غیره تی خو م دلتیا بووم.

ئو رووداوه تان له یاده که مامۆستای ئاین لای بابم شکاتی لی کردم. خو م له وئی بووم و گویم لی بوو. بابم وه لامی دایه وه: "ته نها له دوو حاله تدا مه سه له که پیوه ندی به منه وه هه یه، گه ر درق بکا یاخو بیراز بکری. ته نها ئه و دووه و هیچی تر. جگه له وه، هه نووکه ئه و ئیدی پیاویکه بۆ خوئی، لیگه ری با هه رچی پیخوشه ئه وه بکات." ئه و وشانه به قوولی له زه ینمدا رۆچوون. گه ر ئه و وشانه م نه ژنه فته بان، وا بزانه ژیانم ریکه یه کی تری ده گرت به ر. وهک بلای هیزیکه تاریک و غه ریزه یه کی شاراوه، غه ریزه ی گورگی بۆ ته ربیه تدان ییچوو هه کی، بابمی بۆ په روه رده کردنی کوره که ی رانوما یی ده کرد!

پیم له مال نه دهنایه دهر. هه نووکه بئ هاوری بووم. (ئه نجومه نی هاوری تیان) یش کۆلاره یه ک بوو (با) بر دبووی. به وه لانانی هه وا وه وه سی نوئی که دوا ی گه رانه وه م له

هیزی خه ته رناک و نیوه ناگا تیوه ی ده ژهنن، به ره و پیشدی تا دنیا داگیرکات. گریکستانیش له ناوه ر استدا یه. ئاخر ئیره دووریانی جوگرافیایی و مه له کوتیی دنیا یه. جاریکه تر ئه رکی ئاشتکر دنه وه ی ئه م دوو ته قه لا هیۆلاییه ی ده که ویته ئه ستو و ئه مه ش واته دۆزینه وه ی ریکه ی خوئی.

ئه مه چاره نووسیکی پیرو ز و زۆر تاله. له کو تایی زیاره نه که مدا، زه ینم ته ژری له پرس یاری غه مگین و چاوه رینه کراو بوو. له جوانیی هه ده ستمان پیکردبوو، گه هیشته بوینه ئازاره کانی سه رده م و ئه رکی ئه مرۆی هه ر گریکیه ک. ئه ورۆ هه ر ئینسانیک که زیندوو هه، هه ر ئینسانیک که بیر ده کاته وه، که خو شه ویستی ده کا و ده جه نگی، ئیدی ناتوانی به لار و له نه وه هه نگاو هه لینی و بی په رژیته سه ر ستایش کردنی جوانیی. به رخۆدان وه کی بلایسه یه کی سووتینه ر ئاگر ده خاته وه و ئیدی شتی نییه ناوی ئاسایش و دلارامیی بی. هه رکه سی هاوشان له گه ل مرۆقایه تیدا بجهنگی و بسووتی _ گه لی گریکیش که زیاتر له هه مووان جهنگیوه و سووتاوه - چاره نووسی ئه مه یه.

*

گه شته که م کو تایی هات. چاوانم لیوریژ له گریکستان بوو. پیده چوو له و سئ مانگه دا زه ینم پیکه بیی. پیموایه به نرخترین غه نیمه تی ئه م جهنگه فیکریه ئه مانه بوون:

ئاشکراتر له په یامی میژوویی گریکستان گه یه شتم و حالی بووم له وه ی که ده سه که وتی بالای گریکستان جوانی نییه، به لکو به رخۆدانه له پینا و ئازادیدا. قوولتر ههستم به چاره نووسی خه مگینی گریکستان و ئه و ئه رکه قورسه ی که به کوئی هه ر گریکیه که وه یه، کرد.

پیموایه دوا به دوا ی زیاره تکر دنم له گریکستان، بۆ چوونه ژوره وه ی تافی کاملبوون، زه ینم تاراده ی پیوست کامل ببوو. ئاخر ئه وه جوانی نه بوو که به ره و ده روازه ی کاملبوون رینوینی ده کردم، به لکو به پرس یاری بوو.

دوا ی گه رانه وه م له سه فه ره سی مانگیه که م، کاتی خو م به مالی بامدا کرده وه، ئه مه ئه و میوه تاله بوو که له گه ل خو م هینا بوومه وه.

*

سەفەرەكەى گرىكستان ئازاريان دەدام، خۆم بەخویندەنەوهى رېنيسانسى ئىتالىا و ئەو رۆحە مەزنانەوه سەرقال کرد که ئەو رېنيسانسەيان خولقاندبوو. لەبەرئەوه بریارم دا بۆ ئىتالىا برۆم و لەوئى باقى ئەو پارەيه خەرچ کەم که باجم وەك خەلاتتیک بۆ سەفەرىكى يەك سالە پىئى دابووم.

بەجۆرە، هەمدیس بەيانىيەك خۆم لەئامىزى مالەوه هینایەدەر. دایکم بەگریانەوه پرسى: "تا کەى كۆل لەسەفەر نادەيت.. ئاخر تا کەى؟" دەمويست وەلامى بدەمهوه: "تا ئەو کاتەى زیندووم. دایە، تا ئەو کاتەى زیندووم!" بەلام خۆم گرت. دەستيم ماچ کرد و خۆم بەفەر اوانىی زەريا سپارد.

جەيلىكى بیست و پینچ سالان بیت و لەوپەرى لەشساغیشدا بیت، کەسىكى تايبەتت، چ پیاو و چ ژن خۆشنەوئى، بەپىی پیاو و تەنیاى تەنیا بەکۆلەپشتیکەوه ئەمسەر تا ئەوسەرى ئىتالىا بگەرپى، بەهار بى و پاشان هاوین و ئەوکات پاییز و زستانی لیواولتو له باران و میوه، ئارەزووی بەختەوهرییهكى لەمه گەرەتر، ئارەزووییهكى سەرەرۆیانەیه.

وا بزنام له هیچم کەم نەبوو. هەر سى ئازەلى دێندە - جەستە، زەین و رۆح - وەك يەك لەزەتیاں دەبرد، هەرسىکیان قايیل بوون و برسیتىيان دامرکابۆوه. لەتەواوى ماوهى ئەو مانگی هەنگوینییهدا لەگەل رۆجم، هەستم دەرکد که جەستە و زەین و رۆح لەیهك قور شیلراون. تەنها کاتیک که بونیادەم پیر دەبى، یاخۆ گیرۆدەى نەخۆشییى یا نەگبەتییهك دەبى، ئەوسا ئەو سىیه لیک دەترازین و دەکەونه دوژمنایەتیکردنى یەکدى. گا جەستە دەپەوئى فەرمانرەوايى بکا، گا رۆح ئالای یاخیبوون بەرز دەکاتەوه و هەولئى خۆدەرپازکردن دەدا. (زەین)یش داماوانه لەقوربنتیکدا هەلدەترووشکى، ددان بەخۆیدا دەرگى و دەکەوئتە تۆمارکردنى ئەو لیکبەرەلۆهشانه. وەختى جەيلى و بەهیزیت، ئەو توخمە سىیینهیه، برایانه یەکانگیری یەکدى دەبن و لەیهك مەمک شیر دەمژن.

چاوانم لیک دەنیم. جەيلى دەگەرپتەوه، هاوئاهاهنگى لەناخدا دەژیتەوه، کەنار و چیاکان لەوپەرى تەرۆ تازەییاندا بەبەرچاوانمدا رەت دەبن. هەرۆا ئاوايیهکانیش بەبورجى بارىكى کلئيسا و گۆرپانى چکۆلەى سىبەرداريان، دارچنار، فوواره،

سەکۆى بەردین و پیرەمێردگەلیک که دەمهوخۆرنشینان دەست لەسەر کەمهى گۆچان دادەنیشن و بەکاوهخۆ دەدوین. هەواى دەوروبەر و ژوور سەریان دیرین هیندەى زەمەن. خودایە وەختى بۆ یەكەم جار، تابلۆ بەناوبانگەکانم بینین، دلئى تینووم چ تەپەتەپتیکى پى کەوت! بەئەژنۆى سستەوه، هیند لەبەر دەروازەکەدا راوەستام، که ئیدی دلئى داخوړپاوم له لەرزین کەوت و توانیم بەرگەى ئەو حەمکه جوانییه بگرم. هەمان جۆر بەزیرەکیى خۆم پەیم بەو بەرد که جوانیى بى رۆحمە. تۆ سەپىرئى ناکەیت، کەچى ئەو تەماشات دەکا و هیچت بەش نادات.

بەپەله لەشاریکەوه بۆ شارىكى تر دەچووم. هەموو جیگەیهك هەر نەقاشیى و پەیکەر و کلئيسا و کۆشک بوو. وای لەو هەموو تامەزرۆیى و پەرۆشبوونە! برسیتى و تینووتیم دانەدەمرکایهوه. شنهیهكى عاشقانه خۆى له لاجانگەکانم هەلدەسوو. ئیدی چ کاتى لەژيانمدا چىژىكى جەستەيى ئاواها سەرپاگیرتر لەچىژى لهگەل ژندا جووتبوون، له لەزەتى فیکر، یاخۆ له لەزەتى بەخوداوه پەيوهستبوون، هەست پینەکردبوو. لەبەر ئەوهى پيشتر گرینگىپیدانىكى ئاواها بى غەل و غەش کۆنترۆلى نەکردبووم، بۆیه لەزەتم له بینین و بیستن و دەست تێوەدان دەبرد. دونیای ناوهوه لەگەل دونیای دەرەودا یەکیک بوون. دەستم تێوەدەدا، گەرم و بۆنى جەستەمى لى دەهات. گەر لەو دەورو زەمانەدا، دروستکردنى خوداوەندیان بەمن سپاردبا، ئەوا ئەوم بەبەدەنیکى گەنجانەى تازە شکۆفە کردووهوه دەخولقاند - وەك پەیکەرى دیرینى کۆرۆس^(*) - کچىنییهكى چر لەسەر گۆناکانى، ئەژنۆى توندوتۆل و تۆکمە، نیتوقەدى بارىک و وەك بلئى دونیا گۆلکىک بى بەسەر شانیهیهوه.

لێره له ئىتالىا سىوى ژيان کرمى نەبوو. گرىکستان تەواو جیاواز بوو. دیدەنیم بۆ گرىکستان زۆرجار بەسۆ بووه، لەبەرئەوهى ئەو خاکە زیاد لەپىويست لەمنهوه نزیک بوو، خاکی خۆم بوو، چاک بەعەزابەکانى ئاشنا بووم. ئەو ئازارانەم لەوديو رۆخسارە قەشەنگەکەیهوه دەبینین و ئازارم بەئازارەکانیهوه دەچەشت. بەلام ئىتالىا، خاکیكى بیگانه بوو، خاوەن عەزابى تايبەتیى خۆى بوو، بەلام من لئى بەئاگا نەبووم. خۆ گەر لیشى بەئاگابام، ئەوا وەك ئازارەکانى گرىکستان پەريشانیان نەدەکردم.

(*) Kouros پەیکەرى کوریکى جاحیل بەراوەستانهوه. و. ف

ئىرە برىنىك بەسەر پوخسارە جوانەكەيەوۈ نەبوو، نازام خۆى وابو ياخۆ من وام
هەست دەگرد كه ئاواھايە .

من كورە لادىيەكى ساكار و تازە ھەلچوو بووم كه بۆ يەكەم جار، تەنھا و ئازاد،
پىم دەنايە ولاتىكى غەربەوۈ . ھىند شادومانىم مەزن بوو، كه ھەندى جار ھەستى
ترسم تىدا دەوروژا . لەبەرئەوۈى چاك دەمزانى خوداۋەندەكان مەخلوقاتى بەخىلن .
بۆيە خۆشحال بوون و پەيبردن بەو خۆشحالىيە لەخۆبايى بوون بوو . لەپىناو
پوچەلكردەنەوۈى كارىگەرى چاوى پىس، كارى ھەزەلىانەم دەگرد تا
لەخۆشحالىيەكەم كەم كەمەوۈ . بىرم دى لە فلۆرەنسا خۆشحالىيى و شادومانىم
بەرادەيەك بوو كه سەرنجم دا مافى بەخىراو بەئىنسان لە رادەبەدەرە، ھەر بۆيە
جووتى پىلاوى زۆر تەسك كرى، بۆ بەيانى لەپام كردن و ھىند ئەزىتە پاميان دەدا
كه نەمدەتوانى رىبكەم - وەك قزقرە ھەلدەقونىمەوۈ - بەدرىژايى ئەو بەيانىيە تا
نيوەرۆ، لەعزابدا بووم . بەلام كاتى پىلاوۈكەم گۆرى و پاش نيوەرۆ بۆ پىاسە چووم،
خودايە ھەستم بە چ لەزەتتىك كرد! سووكەلە رىم دەگرد، ھەلدەفرىم . ھەمدىس دونيا
دەبوۈە بەبەھەشت . بەدرىژايى كەنارەكانى (ئارنۆ) ھەنگاوم دەنا، لەپەردەكان
دەپەرىمەوۈ و بۆ (سان مېنىاتۆ) دەچووم . دەمەو عەسر، شەنەيەكى فېنك ھەلى
دەگرد، لەژىر دوا تىشكەكانى خۆردا جلكى بەرى خەلكى، بەپۆشاكى ئالتوونىي
دەچوو . بۆ سبەينى بەيانى، پىلاوۈ تەسكەكانم لەپا كردەنەوۈ و جارىكى تر لەگەل
عزابدا ئاوتتە دەبوومەوۈ . ئىدى بىانوويە بەدەستەوۈ نەما بۆ دەست تىوەردان . ئاخىر
ئىدى پاك لە پاك بووين .

ھەموو تىشتى ساكارىيەكى مندا لانەى ھەبوو . چ كېشە و گرفتىك ئازارى نەدەدام .
سىوى ژيان تۆزقالتىك كرمى نەبوو . روالەتەكان بەس بوون . لەھەولى گەران بەدواى
چ شتىكدا نەبووم لەودىو روالەتەكانەوۈ . ھونەر مەندىك لەگىرىكستانى دىرىندا،
نىگارىكى لەسەر پەردەيەك كىشا و وىنەكىشىكى ركەبەرى خۆى داوت كرد تا
حوكم بەسەر نىگارەكەيدا بدا .

- پەردەكە لادە تا تابلۇكە بىنىم!

ھونەر مەندەكە وەلامى دا يەوۈ: "پەردەكە خودى تابلۇكە يە!"

منىش پەردەى چىپاكان، درەختەكان، ئوقيانووسەكان و خەلك، كه ھەنووكە

لەبەردەمدا دەمبىنىن، تابلۇ بوون و بەچىژىكى پاقىژە و تىر نەبووۈە لەزەتم لى
و ەردەگرتن .

ياخىبوونى ئەوۈلەين سالاكەنى ھەرزەكارىم رەويبوۈە . لە مەزەندە ناچىزەكان،
لەوانەى كه رۆنرابوون لەسەر ئەوۈى كه عەرد ناوەندى كەون نىيە و بونىادەم نەوۈى
ئازەلە و وى بۆ خۆى ئازەلەكى ئاقلتر و نەمرترە لەباوانى، تىپەراندىبوو . بەلام
سەبارەت بە(ژن)، ئەوۈى ھاتبو بۆ ساتىك دلى راجلەكاندىبووم، ھەمان ئەو ساتەى
كه ئەوم لەسەر كاغەز نابوو، ھەمدىس گەرابوۈە تا ژيانم لى تال بكات . ھەر
ئەندازەيەك كه ئەقلم بگەوئتە سەلماندى ئەوۈى كه ژنان ھەمان بەھاي پىاوانيان
ھەيە و خاۋەنى يەك رۆحن، دلى دىرىنەى ناخم، دلى ئەفرىقاىم كه ئەقلى
بەئەوروپايى بووى سەرزەنش دەكا و دانووى لەگەلدا ناكولتى، پال بەژنانەوۈ دەنى
و لە پشت بەستن ياخۆ مۆلتدان پىيان كه بەقوولاى ناخما رۆبچن و بگەونە ژىر
دەسلەتتىيەوۈ، بەرەركەكانى دەنوئى . ژنان زىننەتى پىاوانن و زۆر بەى جارانىش
نەخۆشى و پىداويستىن .

(كۆستاندىس) دىتەوۈ يادم، ئەو پاسەوانە كرىتتىيە كىويەى كه وەك دەروئىش دەژيا
و سىبەرى ژنى بەر تىر دەدا . كوتوپر ھەوال بلبوۈوۈ كه كۆستاندىس دەيەوئى ژن
بىنى .

پىم گوت: "كۆستاندىس، چ دەبىستم؟ ئەرى راستە دەتەوئى ژن بىنى؟" لەوۈلامدا
گوتى: "باشە گەرەم، ئەدى چ بگەم؟ بىرم كردەوۈ ئەگەرەكو سەرمام بى ئەى كى
كەلەشاخىكم لى بگرى؟"

كەسىكى تر لەعومرى پەنجا سالىدا بوو خاۋەنى ژن و مندال، لەوبارەيەوۈ پىي
گوتم: "باشە كورى خۆم چىم كردبا؟ عەرزى كورى خۆمى بگەم كه منىش وەكى
خەلكانى تر حەز دەكەم مووى لوولى نەرم لەسەر سەرىنەكەم ھەبى!"
ھەرەكو گوتمان: گا پىداويستى و گا زىننەت .

لە تەواوى ئەو ماۋەى مانگى ھەنگىنىيەدا، لە ئىتالىادا ئازاد بووم و چ كىشەيەكى
فەلسەفى ياخۆ نىگەرانىيەكى سۆزدارىم نەبوو .

لەگەل ئەوۈشدا، ھەنووكە كاتى دەمەوئى دواى ھەموو ئەو سالانە، ئەو لەزەتە

بژینمه‌وه، سه‌رم سوږده‌می. ده‌بینم له‌زه‌تی ئەقلانیتر دزه‌یان کردۆته ناخمه‌وه، له‌گه‌لمدا یه‌کانگیر بوون و ئیدی له‌وه‌ده‌رچوون یادوه‌ریی بن. له‌زه‌بنمه‌وه‌وه‌چوونه‌ته‌ه‌خوینمه‌وه‌وه‌له‌وه‌ئ‌وه‌کی‌غهریزه‌ی‌س‌روشتی‌ده‌ست‌به‌کاربوون. کاتی‌بریاریک‌ده‌ده‌م، دواتر دیته‌وه‌بیرم‌که‌بریارده‌ره‌که‌من‌نه‌بووم، به‌لکو‌کاریگه‌ریی‌فلان‌تابلۆ، یان‌فلان‌بورجی‌قو‌نا‌غی‌پ‌نیسانس، یا‌خۆ‌فلان‌ش‌ی‌ع‌ری‌دان‌تی‌بووه‌که‌له‌یه‌کی‌له‌شه‌قامه‌باریکه‌کانی‌ناوچه‌یه‌کی‌قه‌دیمی‌فلۆره‌نسادا‌هه‌لکو‌ل‌راوه.

ئ‌وه‌ی‌به‌سه‌ر‌ته‌خته‌ره‌شی‌زه‌بنمه‌وه‌تۆمار‌ک‌راوه، چ‌ی‌ژی‌ئه‌قلانی‌نییه، به‌لکو‌چ‌ی‌ژی‌عه‌ردی‌تر‌و‌ن‌زیک‌تره‌له‌گه‌رم‌و‌گ‌وری‌ئ‌ینسانه‌وه. ئ‌ه‌و‌چ‌ی‌ژانه‌به‌میه‌ره‌بان‌یی‌و‌خه‌می‌کی‌مه‌زنه‌وه‌ل‌یم‌ده‌نۆرن. له‌وه‌موو‌به‌زم‌و‌رووداوه‌ی‌تافی‌ج‌ح‌ی‌لی، ج‌گه‌له‌ده‌سه‌تکه‌وت‌ی‌کی‌که‌م‌هی‌چی‌تر‌نه‌ماوه‌ته‌وه: گ‌ول‌له‌سه‌وره‌یه‌که‌که‌له‌په‌رژینی‌با‌خچه‌یه‌ک‌دا‌له‌(پال‌یرمۆ)‌به‌ژا‌کاوی‌بینیم، ک‌چ‌ۆ‌له‌یه‌کی‌پا‌ه‌تی‌که‌له‌ک‌ۆ‌ل‌انی‌کی‌پ‌یسی‌ناپۆل‌یدا‌ملۆمۆ‌ی‌ده‌کرد، پ‌ش‌یله‌یه‌کی‌ره‌ش، به‌خالی‌س‌پی‌گه‌وره‌وه‌که‌له‌سه‌ر‌تافی‌په‌نجه‌ره‌یه‌کی‌به‌سه‌ب‌کی‌گوتیک‌رۆن‌راو‌له‌(ف‌ی‌ر‌ونا)‌هه‌ل‌ت‌رو‌ش‌کا‌بوو. چۆنییه‌تی‌گ‌ول‌ه‌وه‌چ‌ن‌یک‌ردنی‌یاده‌وه‌رییه‌کانی‌ئاده‌م‌یزاد‌له‌ن‌ی‌و‌یاده‌وه‌رییه‌جۆراو‌جۆره‌کانا، له‌شته‌سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانی‌زه‌مانه‌یه. ئ‌ه‌ری‌ئ‌ه‌و‌سه‌ر‌کرده‌گه‌وره‌یه‌کی‌بوو‌که‌له‌نو‌ی‌تی‌م‌ردندا‌به‌قه‌هره‌وه‌گوتی:

– له‌ژیانمدا، ئاره‌زووی‌س‌ئ‌ت‌ش‌تم‌ه‌بوون‌که‌ه‌لی‌ئ‌ه‌وم‌بۆ‌نه‌ره‌خ‌سا‌به‌ده‌ستیان‌بینم: م‌ال‌ی‌کی‌گ‌چ‌که‌له‌گوتی‌زه‌ریا، که‌نارییه‌که‌له‌قه‌سه‌دا‌و‌ئ‌ینجانه‌یه‌که‌ر‌یحان!

له‌ن‌ی‌و‌یاده‌وه‌رییه‌کانی‌سه‌فه‌ره‌که‌ی‌ئ‌یتالیامدا، دوو‌یاده‌وه‌ریی‌تال‌له‌ناخ‌مدا‌رۆن‌یش‌توون. دوو‌یاده‌وه‌ریی‌پ‌ر‌له‌سه‌ره‌ن‌شت‌که‌تا‌م‌ردن‌له‌ئ‌ی‌خ‌ه‌م‌نا‌بنه‌وه‌گه‌ر‌چی‌خه‌تا‌که‌ش‌له‌منه‌وه‌نه‌بوو.

یاده‌وه‌ریی‌یه‌که‌میان‌ئ‌ه‌مه‌یه: خه‌ریک‌بوو‌شه‌و‌داده‌هات. به‌در‌ی‌ژی‌پ‌رۆژ‌باران‌به‌ل‌یزمه‌باریبوو. وه‌ک‌مش‌کی‌ته‌ر‌خۆم‌گه‌یاند‌ه‌گوند‌ی‌کی‌گ‌چ‌که‌ی‌(کالابریا)، له‌دووی‌ئاگر‌دان‌یک‌ده‌گه‌رام‌تا‌خۆم‌وش‌ک‌به‌مه‌وه‌و‌له‌قو‌ژ‌بن‌یک‌دا‌بنووم. کۆلانه‌کان‌چۆل‌و‌ده‌رگا‌کان‌دا‌خ‌راو. سه‌گه‌کان‌تاقه‌مه‌خ‌لوقات‌یک‌بوون‌که‌بۆنی‌غهریبه‌یان‌ده‌کرد‌و‌له‌سووچی‌حه‌وشی‌ماله‌کانه‌وه‌پ‌ی‌ده‌وه‌رین. جوتیارانی‌ئ‌ه‌و‌ناوچه‌یه، ک‌یوی‌ی‌و‌د‌ژه

مرو و به‌رامبه‌ر به‌خه‌لکانی‌غهریبه‌خانه‌گومان‌بوون. له‌به‌ر‌ده‌رگا‌کانا‌ده‌وه‌ستام، ده‌ستم‌رایه‌ل‌ده‌کرد، به‌لام‌نه‌مه‌وه‌ی‌را‌لیان‌بده‌م.

باپیره‌ی‌خوال‌ی‌خۆ‌ش‌بووم‌له‌کو‌ئ‌ی‌بوو‌که‌هه‌موو‌ئ‌ی‌واره‌یه‌که، چ‌رایه‌کی‌هه‌ل‌ده‌گرت‌و‌بۆ‌دۆزینه‌وه‌ی‌غهریبه‌یه‌که‌ئاوایی‌له‌پ‌ت‌وه‌ده‌دا. که‌ده‌یدۆزیه‌یه‌وه، ئ‌ه‌وسا‌له‌گه‌ل‌خۆی‌بۆ‌ماله‌وه‌ی‌ده‌ه‌ینا‌یه‌وه، پ‌یش‌وازییه‌کی‌باشی‌لی‌ده‌کرد‌و‌به‌یان‌یش‌به‌پ‌یاله‌یه‌که‌شه‌راب‌و‌له‌تی‌نان‌به‌پ‌تی‌ده‌کرد. حه‌یف‌که‌ئاوها‌باپیره‌یه‌که‌ل‌یره، له‌گوند‌ه‌کانی‌(کالابریا)‌نه‌بوو.

کو‌ت‌وپ‌ر‌له‌وسه‌ری‌گوند‌ه‌وه، ده‌رگا‌یه‌که‌م‌بینی‌له‌سه‌ر‌پ‌شت‌بوو. سه‌رم‌دا‌گرت‌و‌سه‌یر‌ی‌کی‌ناوه‌وم‌کرد. سه‌رانسه‌ر‌تاریکی‌بوو. له‌سه‌ری‌ئ‌ه‌و‌سه‌ره‌وه‌ئاگر‌یک‌ک‌رابۆوه‌و‌پ‌یر‌ی‌ژن‌یک‌به‌دیارییه‌وه‌هه‌ل‌ت‌رو‌وش‌کا‌بوو. پ‌ی‌ده‌چ‌وو‌چ‌ی‌شت‌ل‌ی‌بنی. ج‌گه‌له‌قرچه‌قرچی‌سووتانی‌دار، چ‌ده‌نگی‌نه‌ده‌ب‌ی‌ست‌را. بۆنی‌داره‌که‌خۆش‌بوو، ده‌بی‌دار‌کاج‌بووبی. له‌ده‌رگا‌که‌وه‌ئاویدو‌بووم‌و‌چوومه‌ژووری. خۆم‌له‌م‌ی‌ز‌ی‌کی‌گه‌وره‌دا‌که‌له‌ناوه‌راستی‌ژووره‌که‌دا‌دان‌رابوو. دوا‌جا‌ر‌خۆم‌گه‌یاند‌ه‌لای‌ئاگره‌که‌و‌له‌سه‌ر‌کورسییه‌که‌دان‌یش‌تم. پ‌یر‌ی‌ژنه‌که‌له‌سه‌ر‌کورسییه‌کی‌تر‌دان‌یش‌تبوو، به‌که‌و‌چ‌کی‌کی‌دار‌چ‌ی‌شته‌که‌ی‌ت‌یک‌ده‌دا، بی‌ئ‌وه‌ی‌ئاو‌ر‌ب‌دا‌ته‌وه، سه‌رنج‌ی‌کی‌خ‌یرای‌لی‌دام، به‌لام‌هی‌چی‌نه‌گوت.

چاکه‌ته‌که‌م‌دا‌که‌ند‌و‌که‌وتمه‌وش‌ک‌کردنه‌وه‌ی. هه‌ستم‌ده‌کرد‌به‌خته‌وه‌ریی‌وه‌ک‌گه‌رما، له‌پ‌ت‌وپ‌لمه‌وه‌هه‌ل‌ده‌سی‌و‌به‌ران‌و‌س‌ینگ‌مدا‌به‌رز‌ده‌ب‌یت‌ه‌وه. له‌حه‌ژمه‌ت‌بر‌س‌ی‌تی، په‌رۆش‌و‌به‌ئ‌یش‌ت‌یا‌وه‌بۆنی‌ئ‌ه‌و‌هه‌لمه‌م‌هه‌ل‌ده‌م‌ژت‌که‌له‌چ‌ی‌شته‌که‌وه‌هه‌ل‌ده‌سا. بۆنی‌پا‌قله‌ی‌کول‌او‌بوو، بۆنه‌که‌ی‌بی‌ئ‌ه‌ندازه‌خۆش‌بوو، جار‌ی‌کی‌تر‌یش‌بۆم‌ده‌ر‌که‌وت‌که‌به‌خته‌وه‌ریی‌زه‌م‌ینی‌به‌قه‌د‌و‌بال‌ی‌ئ‌ینساندا‌ل‌کاوه. به‌خته‌وه‌ریی‌مه‌ل‌ی‌کی‌ده‌گمه‌نه‌که‌گا‌له‌ئاسماندا‌به‌دوا‌یدا‌ده‌گه‌ر‌پ‌ین‌و‌گا‌له‌زه‌ینماندا. به‌خته‌وه‌ریی‌مه‌ل‌ی‌کی‌مال‌ییه‌و‌له‌حه‌وشی‌ماله‌کانمانا‌ن‌یش‌تۆته‌وه.

پ‌یر‌ی‌ژن‌هه‌ستا‌و‌دوو‌قا‌پی‌شۆربای‌له‌دۆ‌ل‌ابه‌که‌ده‌ره‌ینان. پ‌ری‌کردن‌و‌ماله‌که‌ل‌ی‌وا‌لی‌و‌له‌بۆنی‌پا‌قله‌بوو. چ‌را‌که‌ی‌به‌رز‌کرده‌وه‌و‌له‌سه‌ر‌م‌یزه‌که‌ی‌دانا. پاشان‌دوو‌که‌و‌چ‌کی‌دار‌و‌نان‌ی‌کی‌جۆی‌ه‌ینا. به‌رامبه‌ر‌یه‌که‌دان‌یش‌ت‌ین. خاچی‌ک‌یشا‌و‌به‌په‌له

ته ماشایه کی کردم، تیگه یشتم. منیش نیشانه ی خاچم کیشا و که وتینه خواردن. هردوو کمان برسیمان بوو، قوروقه پیمان لی کردبوو. بریارم دابوو زار هه لئه هینمه وه تا بزائم چ رووده دا. له خوم دهرسی ناشی لال بی، یان رهنگه شیت بی، یه کی لهو شیت هیمن و میهره بانانه ی که له قه دیسان دهچن.

که شیومان کرد، له لای راستی میزی نانخواردنه وه له سهر قه نه فه یه که چیگه یه کی بو پراخستم. پراکشام. خویشی له سهر قه نه فه یه کی تر پراکشا. له دهره وه باران شهستی دهکرد. تا ماوه یه که دهنگی خوره خوری بارانم له سهر بان ده ژنهفت که نامیتته ی هه ناسه ی نارامی پیریژنه که ده بوو. هه لبت ماندوو بوو، له بهرئه وه ی هه ر که سهری نایه سهر سهرین، خه و بریدییه وه. منیش ورده ورده به ئاوازی خوره ی باران و هه ناسه ی ریتمیکی پیریژن خوم لیکه وت. کاتی خه بهرم بووه، تیشکی خور له درزی دهرگا که وه هاتبووه ژووره وه.

پیریژن هه ستابوو، شیری ده کولاند. ئیدی له بهر پروناکیی که مرهنگی به یاندا لئی وردبوومه وه. پیریژنیکی کووم و په ژمورده، پیکانی هیند ئاوسابوون که هه ر ههنگاویکی دهن، توژی ده وه ستا تا هه ناسه وهر بگری. به لام چاوانی، به لئی چاوانی رهش و گهره ی، لیوانلیو له پرشنگی ته پرونازه یی جحیلی بوون. به خوم گوت: ده بی له تافی لاویدا چ شوخی بووی؟ نه فرتم کرد له چاره نووسی ئینسان، له و سهره نجامه زه لیلانیه ی.

هه مدیس بهرام بهر یه که دانیشترین و که وتینه شیر خواردنه وه. ئه وسا هه ستام و کو له پشته که م نایه کوئل. جزدانه که م دهره ینا، به لام پیریژن رهنگی تا بناگوئی سووره لگه را.

دهستی هینایه پیش و له بهر خویه وه گوتی: "نه، نه!"

هه روا که به سهر سورمانه وه ته ماشایم ده کرد، کوتوپر ته وای روخساره چرچوله که ی گه شایه وه. گوتی: "خودا حافیز، خودا حافیز، خودا ئاگای لیت بی، هیوادارم بهرام بهر ئه و چاکه یه ی له گه لت کردم، خودا پاداشتی خیرت بداته وه. له و ده مه وه ی که میرده که م مردوه، هه رگیز ئاواها قول خوم لی نه که وتووه!"

*

ئهمه ش یاده وهری دوومه که له یه که میان تالتره:

دهمه و به هار بوو که گه یشتمه (ئاسیزی)، پیرۆزترین شاری ئیتالیا. باخچه کان، سهربانه کان، هه وشی مالان، خودی هه و تهژی به ناماده یی په نهانی هه ژاره گچکه و نازیزه که ی خودا وهند (*) بوو. روژی یه کشه ممه بوو، زهنگه گهره کانی کلئیسای ئهم هه ژاری خودا وهنده که وتبوونه زرینگه و زهنگه کانی ئاوازی شیرینی دهیری (قه دیس کلارا) یش له گوهره پانه بچوکه که ی بهرام بهر دا وه لامیان ده دانه وه. ئه و دووه، قه دیس کلارا و قه دیس فرانسیسکووس، که پیرۆزیی و مرگ دهنگی نه مرییان پی به خشیبون و توندوتول و توکمه یه کانگیری یه کدی ببوون.

- باوکه فرانسیسکووس کهنگی له دهیر بو دیده نی ئیمه ی خوشکانی بیچاره دیتت؟
- هه ر کاتی درکه کان برازینه وه به گولی سپی دیم، بنوره! هه نووکه درکه کان نه مرانه چرو ده که ن و دوو کوتری خودایش هه میسه به ئاسمانی (ئاسیزی) دا بال لیکه دهن!

به شه قامه باریکه کانداهه لده گه رام. دهرگا کان دهرانه وه و ژنان ده هاتنه دهره وه؟ ژنانی تازه هه مامکردوو، بوون و کریم له خوادا، پرچ و کهزی شان هه کراو، په له و خوشحال به ره و کلئیسا دهرۆیشن - تا ببین و ببینین. کاتی به هار، له سهر زه مینه کانی هه تاو دا، کلئیسا ژووری میوانی خودایه. هاو پیانی ئه و، ژن و پیاو وه کو یه که، به ره و ئه وئ دهرۆن، له سهر کورسییه کان داده نیشن، ساتی له گه ل خودا وهندا ده ئاخفن و ساتیکی تریش له گه ل که سه که ی پالیاندا سهری قسه داده مه زین. خزمه تکاری خودا، به پیلاوی سپی و جبه ی رهش یاخو سووره وه دیت و ده چی. زهنگ لیده دا و به نه غمه یه کی شیرین ده که ویتته ستایشکردنی قه دیس فرانسیسکووسی خاوه ن مال. پاشان میوانه کان هه لده ستن، خودا حافیزی ده که ن و به ره و دهرگا که دهچن. ئیدی ئه وان دیده نی قه دیسیان کردوو و وا هه نووکه ش دیده نییه که ته و او. ئاسمان به وپه ری ئاسووده ییه وه پیده که نی و له خواره وهش، له سهر عه رد، دهرگای مه یخانه کان دهرکینه وه.

نامه یه کم بو (کوئتیس ئیریچتا) پیبوو، به و نامه یه ده متوانی له ماله خوشه که یدا

(*) مه به ست له قه دیس (فرانسیسکووس) ه.

بژیم. پښتر باسی خاتوو ئیریچتایان بۆ کردبووم: خانمکی نهجیبزادهی بهتەمەن که بهتاقی تەنیا لهگەڵ (ئیرمیلیندا) (*)، کارهکەرە وهفادارهکهیدا دهژی و لهرادهبهدر بهناسینم خوڤشحال دهی.

خاتوو ئیریچتا که سهردهمانیک شاجوانی ئاسیزی بوو، لهبیست و شهش سالیدا بیوهژن دهکهوی. لهوکاتهوه بهدوا به چ پیاویک ئاشنا نهیبوو. خاوهن مولکیکی زۆر بوو له زهبتوون و رهز و میو. پښشان بهسواری ماینیکهوه بۆ سهردانی زهوی و زارهکهی دهچوو، بهلام هه نووکه پیر ببوو، تاقهت و ههوسهلهی نهوهی نهمابوو. هه میسه سهرمای بوو، بهغه مباریی له بهر ئاگردانه کهدا داده نیشته و به دهگمەن قسانی دهکرد. وهک بلایی له داوینپاکیی خۆی ژوانی. پښان گوتبووم: بهجۆریک لهگه لیدا بدوی و لیتی بنۆره، ههروهک نهوهی هیشتا ته مەنی بیست و شهش سالان بی، خوڤشالی که، گه رچی تازه درهنگیشه!

رۆژیکی خوڤشی بههار بوو. په ره سیلکه کان گه رابوونهوه، کێلگه کان لیواو لیتو له گۆله مرواری چکۆله و سپی بوون. شنه هه م گه رم و هه م بۆنخۆش. بهلام له کۆشکی گه وردها هیشتا ئاگر هه ر داگیرسابوو، کۆنتیسی پیر له سه ر کورسییه کهی له پال ئاگره کهدا دانیشتبوو. سه رپۆشکی شینی ئاوریشمی به سه ر پرچه سپیه کهیدا دا بوو. هه روا که نامه کهی له سه ر نه ژنۆی دانا، ئاوری داپه وه تا ته ماشام کات. به هۆی سه رکه وتن به سه ر پښلیکانه کاند، شه لالی ئاره قه ببوو و قوچچه کانی کراسه که م تا خواره وه کرابوونه وه. نه ژنۆکانم - پانتۆلیکی کورتم له به ردا بوو - به هۆی بلایسه ی ئاگره که وه برووسکه ی ده دا. ته مەنم بیست و پښنج سالان بوو.

کۆنتیسی، به زه رده خه نه وه گوتی: "وهی وهی.. کوتوپر ته واوی گریکستان هاتۆته ماله که وه، خوڤش هاتیت!"

ئه رمیلیندا که دوا جار به خت چوو بووه پښوازی و جازی له خانمه کهی وه رده گرت، هاته ژووری و له سه ر سینیه ک شیر و که ره و نان و میوه ی هینا و سینیه کهی له سه ر ته پله کیک دانا.

(*) ئیرمیلیندا Ermelinda له رۆمانی (فرانسیسکۆس، قه دیسی من) دا، کاره که ری خاتوو کلارایه. و. ک

کۆنتیسی گوتی: "زۆر خوڤشالم، ئیتر تەنیا نیم."

وه لام داپه وه: "هه روا منیش. لیره که دانیشتووم، له مانای نه جابه ت و جوانیی و میهره بانیی ده گه م."

گۆنای رهنگه پریوی کۆنتیسی سووره لگه را، به لام هیچی نه گوت. پرشنگی بلایسه یه کم له چاوانیدا بینی. بښگومان له گله یی و تووره ییدا، له دلی خویدا ده لی: نه فرته له نه جابه ت و جوانیی و میهره بانیی! ته نها جحیلی به عه مه ل دی و ئیدی هیچی تر نا!

ژووریکی گه وره ی پی دام، که ته خته نوینییکی پانوپۆری به چه رچه فیکی مه خمه لیه وه تیدا بوو. دوو په نه ره ی گه وره به رووی شه قامدا ده کرانه وه. ده متوانی له وپوه هوشی دهیری قه دیس کلارای به رامبه رمان ببینم. راهیبه کان به کلاره شوپه کانیا نه وه، به بیده نگیی ده هاتن و ده چوون. بورج، ساپیته و هه وشه ی دهیر پر بوو له کۆتر. ته واوی دهیره که، وهک کۆتریکی میی گه وره، به نه ئه ئینه وه ده یگماند. رۆژیکیان کۆنتیسی لیتی پرسیم: "راهیبه کان ده یانه وی له گه ل نه و کۆترانه دا چ بکه ن! شه رم شتیکی باشه. مه گه ر نه و کۆترانه نابین و گمه یان نابیست؟ مه گه ر سه رنج ناده ن چه ندیک حه یا به ره یه؟ پیویسته نه و کۆترانه به ره لاکه ن، یاخو سه ریان بپرن و گۆشته که یان بخۆن تا پرزگاریان بی لیتان و هه ره ها ئیمه ییش پرزگارمان بی لیتان!"

سی مانگ له ئاسیزی مامه وه. قه دیس فرانسیسکۆس و کۆنتیسی مۆله تی رۆیشتیان نه ده دام. ئاخو بۆ کوئی چوو بام؟ گه ر ئامانجی ژیان به ختیاریی بی، ئیتر بۆچی رۆیشتبام؟ له کوئی ده متوانی هاوده میکی ئازیزتر و به وه فاتر له قه دیس فرانسیسکۆس په یدا که م که هه موو رۆژی له ماله کهی خویدا بۆ دیده نی ده چووم؟ له کوئی ده متوانی هاورییه کی دلر فینتر له کۆنتیسی، نه و قه دیس کلارا زیندوو به دۆزمه وه؟ به درتژیایی رۆژ له (ئامبریا) پیاسه م ده کرد و شوینپی قه دیسم له تیو دارنارنج و ره زه کانا هه لده گرت. به هار له شپوه ی چه پکه گولی سوور، زه رد و سپی به فرینی فیرقه ی فرانسیسه کاند ده هاته به رچاوم: قه دیس فرانسیسکۆس له گه ل گۆله کانی هاورییدا، جاریکی تر له خاکی ئاسیزییه وه هه لده سایه سه ر پی تا سلوو له (هتاوی برا) بکا، سلوو له (بای برا) و (خوشکه ئاگر) و (ئاوی برا) ی خه نیی و

گچکه شمان بکا. سلاو له کۆنتیس و کورپه خوښحال کریتییه که ی لایه وه بکات.

عسراڼی هه موو روژیک خوښحال و قایل، بۆ مال هوه دهگه رامه وه. ئاگر کرابووه. کۆنتیس به جلیکی جوانه وه، به پوخساری پوره کراوه وه، له سه کورسییه نزمه که ی، دهست له بن هه نگل چاوه پتی ده کرد. هه میسه، خه مبار و بیدهنگ به چاوانی داخراوه وه داده نیشت. به لام نه وساته ی که دهنگی ده رگای ده ژنه فت و به ته په ی پتی منی ده زانی، چاوانی ده کردنه وه، ئامازه ی بۆ کورسییه که ی ته نیشتی ده کرد و دهستی به سه نه ژنۆکاندا ده ینا.

– بدوی، بدوی، زار هه لینه وه و مه وهسته. نه مه ته نها شادومانییه که که هه مه!

منیش زارم هه لده ینا یه وه و ده که وتمه قسان. قسه له باره ی کریت، له باره ی باب و دایکم، ژنانی دراوسی، شه ره کانی کریت له پینا و ده دهسته یانی ئازادییدا، له باره ی شازاده ژورژ، نه و کاته ی پتی نایه خاکی کریته وه. ته وای دوورگه که، به دارمورت و داریمشت ئارایشترابوو، له باره ی جهنگا و ره پیره کان – به ریشی سپی و دریز و به جهسته ی به شم شیر پیکراویانه وه – ده چه مینه وه تا دهستی شازاده ی گریکستان ماچکن، به سه ریه کدا ده تلیسانه وه، توانای بینیان نه بوو، له به ره وه ی چاوانیان نوقمی فرمیسک ببوو. هه ندی جاریش له باره ی که چه ئیر له ندیه که وه بۆ کۆنتیس ده دوام، له باره ی چوونمان بۆ (پسیلوریتی)، له باره ی نه وه که له کلایسا چکۆله که ی نه وی چیمان کرد و چۆن له یه کتری جیا بوینه وه.

کۆنتیس سه رسورما وانه ده پرسی: "به لام چۆن؟ چۆن؟ مه گه ر نه و کیزه داماوه خوښبه ختی نه ده کردیت؟"

– با... زور به خته وهر بووم.

– نه ی که واته بوچی؟

– کۆنتیس، ته وای له بهر نه مه بوو.

– تیناگه م؟

– ئاخو نه و خوښبه ختییه زیاتر بوو له خواستی کورپکی جحیل، له خه ته ردا بووم.

– له خه ته ری چیدا؟

– خه ته ری یه کی له م دووه: یان خووم به و خوښبه ختییه وه ده گرت که ئیدی به و

شیوه یه مه زنی و شکویم له دهست ددا، یاخو خووم پیوه نه ده گرت و هه میسه ده مپه رست، به و شیوه یه ش ته وایک خووم ده دژاند. جاریکیان هه نگیکم بینی له ناو هه نگوینه که یدا خنکابوو، ده ی منیش ده رسم له وه وهرگرت.

کۆنتیس له فیکره وه ده چوو. دوا جار ده یگوت: "تۆ پیاویت، ته نها نه و مه سه له یه ت له زه یندا نییه، شتی تریش هه ن، به لام ئیمه ی ژنان..."

عه سری نه و روژه، قسه ی ترمان نه کرد. هه ردوو کمان له بیده نگیدا تا نیوه شه و چاومان له ئاگره که بریبوو.

جاریکیان ئه رمیلیندای هه ناردا تا بپرسی: "مۆله ت ده فه رموون پاش نیوه روپی نه مریۆ کۆنتیس دیده نیتان بکات؟" چوومه ده ری تا گول و شیرینی بکرم. پاشان گه رامه وه و چاوه ریم کرد. له سه عاتی دیاریکرا ودا به ترس و له رزه وه له ده رگای دا، ده رگا که م لی کرده وه و هاته ژووره وه.

له شه رما تا بنا گوئی سوور هه لگه رابوو، وه ک بلای کچۆله یه کی پازده سالان بی و یه که م جار بی له گه ل کورپکدا بچینه ده ره وه. ماوه یه کی دریز له حاله تیکی بیه وشیدا مایه وه و نه ی توانی قسان بکا. نه وسا چاوانی بریبه عه رده که و به وشه ی پچرپچر وه لامی پرسیاره کانی ده دایه وه. دلیم ریشال ریشال ده بوو. بنۆره چۆن شه رم و کچینی هه مدیس دینه وه و له بوونی ژنیک راس ته قینه دا، به نه رمی ده مینه وه و له و په ری پیریدا پرشنگیکی ئاومیدانه و تالی پی ده به خشن.

نه و روژه ی که ئیدی ده بوو برۆم، کۆنتیس دهستی کرده ملم و سویندی دام که جاریکی تر سه ر له ئاسیزی بده مه وه و بیبینم. گوتی: "هه رچی زووتر، زووتر... هه ولی دا پیکه نی به لام نه ی توانی و فرمیسک زایه چاوانی. گوتی: "زوو وهره وه، چونکه ده شی تا نه و کاته کوچم کردی!"

هه رگیز وشه ی (مردن) بۆ به زاردا نه ده هات.

سوینده که م نه شکاند. چه ند سال دواتر، له (دون دیونیژی) ئیعترا فگه ره که ی کۆنتیسه وه برووسکه یه کم به دهس گه ییشت، نووسی بووی: "وهره، کۆنتیس له وه دایه کوچ بکات!"

له ئیسپانیا بووم. برووسکه یه کم کرد و یه کسه ر به ریکه وتم.

له کاتیکدا که چه پکی گولی سپیم به دهسته وه بوو، به دهستیکی له رزۆک له ده رگای کۆشکه کهیم دا. له دلی خودا ده مگوت: "بلی زیندوو بی یاخۆ مردبی؟" ئه رمیلیندا ده رگاکه ی کرده وه، به لام نه مویرا هیچی لی بیرسم. گوله کانم پی دا. گوتی: "کۆنتیس چاوه پیتانه، له سه ر ته خته نوینه که یه تی، ئیدی له پی که وتوو!"

له سه ر ته خته نوینه که ی دانیشتبوو. پرچی شان کراو، زیرو زیوه کانی له خۆی دابوو. که می کریمی له گۆنای ساویبوو، پارچه یه ک قوماشی سووری بو شار دنه وه ی چرچی و لۆچی به ملیه وه به ستبوو. باوه شی کرده وه، خۆم هاویشته نیو باوه شی، پاشان له لیواری ته خته نوینه که یدا دانیشتم و که وتمه ته ماشا کردنی.

له هه شتا سالی شدا چ جوان بوو، چ شوخییی و دل راوکییه ک له چاوانیدا دهره و شان وه!

به نه سپایی گوتی: "له وه دام کۆچ بکه م!"

ده مویست زار هه لبینمه وه و قسه که ی نه سه لمینم و ته سه للای بده مه وه، به لام نه و دلی دامه وه و دهستی گرتم، وه ک بلی خودا حافیزیم لی بکات.

هه مدیس به چرپه وه گوتی: "له وه دام کۆچ بکه م!"

شه و داها تبوو. ئه رمیلیندا هاته ژووری تا چراکان داگیرسینی، به لام کۆنتیس ریگه ی نه دا. له و تاریکورو نه دا، ده متوانی بریقه ی کزی روخساری ببینم. چاوانی ببوونه دوو چالی گه وره ی پر له شه و. هه ر که تاریکی زیاتر بوو، هه ستم کرد کۆنتیس ئارام و نائومیدانه له کۆچ کردنایه.

چه ند سه عاتی دواتر، ده مه و نیوه شه و ئیدی کۆنتیس کۆچی کرد.

*

هاوړی شاعیره که م..

کیوی ناتوس

چه ند زه حمه ته بو رۆح خۆی له جهسته، دونیا، کیو، زه ریا، شار و خه لک جیاکاته وه. ئاخ رۆح وه ک هه شت پییه ک وایه و نه وانه هه موو پییه کانی نه ون.

نیئایا پری کرد به رۆحمدا و رۆحیشم پری کرد به نیئایادا. هه نووکه ببوینه یه ک و نه ستم بوو له یه ک جیا بینه وه، یه کانگیری یه کدی ببوین. له راستیدا له سه ر نه م عه رده چ شتیک نییه هینده ی رۆحی ئینسان دونیا خۆتر بی. دونیای دهرخوارد بده نه و جا هه ر تیر نابی، گا داگیر ده کا و گا داگیر ده کری، هه تا زیاتریش داگیرکا رپوه ری ده سه لاته که ی پی ته نگه. ته نگه نه فه س ده بی و پشووی سوار. هه ول دها دونیا کۆنترۆل کا، تا بتوانی به نئزادیی هه ناسه بدات.

ئه وه له ین سه فه ری نۆبه ره م بو نه و روپای خۆرئاوا ئاوهایی بوو. سنووره کان له ناخمر مه حف ده بوون. بۆم ده رکه وت که دونیا ده وله مه ندر و به رفراوانتره له گریکستان. ده کری جوانیی و ره نج و هیزیش خاوه ن روخساریکی تر بن، جیاواز له و روخساره ی که کریت و گریکستان پۆشیویانه.

هه روا که چاوم ده برییه نه و جهسته گه له جوانه ی نیگاره کانی رینیسانس، که به نه مرییه کی روواله تی پرشنگیان دها، دیسان و هه مدیسان په ژاره و تووره بییه کی ئۆقره لیبر له ناخمر ده هه ژا. ئاخ هه موو نه و له شولاره مه له کوتیانه ی که پاسا و بوون بو خولقاندنی نه م وینه و په یکه رانه، هه نووکه گشتیان له ژیر خاکدا رزیبوون و نامیته ی خۆل ببوون، چونکه هه موو جوانیی و گه وره یی ئینسان وه ک پرشنگیکی رووناکیی، هه ر ته نها ساتیک له به رامبه ر تیشکی خۆرا خۆی پی راده گیری و دوایی له ناو ده چی. دوو برینی قوول هه مدیس له ناخمدامه میان کرده وه. دوا ی نه م سه فه ره، هه موو کات جوانیی له سه ر لیوه کانم سووکه چیژیکی مه رگیشی جی هیشتوو. هه ر به و هۆیه وه رۆحم ده وله مه ندر بوو، سه رچاوه یه کی تری بو یاخیبوون چنگ که وت. چونکه رۆحی کالی گه نجی تی، به هاسانی گۆرینی جوانیی به عه ده م پی قه بول ناکری، نه وه له کاتیکدا که خودا وه ند له قوژبنیکدا رپاوه ستاوه و بیرری ده چی ده ست

هه لبرئ و ئەو جوانییه نەمر بکات. بونیادەمی گەنج بەخۆی دەلێ: "گەر توانیبام، ئەوا بە دەست و دلێکی فەراوانەو نەمریی و ژیاانی بێ کۆتاییم دەبەخشییهو و قەت لێ نەدەگەرام پەیکەرێکی جوان، یاخۆ پۆحێکی جەسوور و ئازا ببێتە خاک. ئەمە ئیتر چۆن سەروشتیکە که جوان و دزیو، ئازاو خویزی وەک یەک دەتەپێنیتە چالێکەو و دلێقەنە ژێر پێیان دەنێ و دەیانکاتە خاک و خۆل؟ دەی ئەم سەروشتە یان سەروشتێکی دادپەرورە نییە، یاخود قودرەتی رەهای نییە، یاخۆ ئەو تەتیناگات!" بونیادەمی گەنج زۆر جار بێ ئەو دەی بەخۆی بزانی، بەدزییەو لەناخی خۆیدا دەکەوێتە داتاشینی کەسیک که نابێتە هۆی شەرمەزار بوونی دلێ.

جاریکیان لە (ئێرنیست رینان) یان پرسى: "بیرورات چییە سەبارەت بە نەمریی پۆح؟" ئەو پیرەمێردە مەرد و رەندە لە وەلامدا گوتی: "چ پاساویک بۆ ئەو نابینم که من یاخۆ بەقالێک نەمر بین. بەلام پاساو بۆ ئەو دەبینم که بۆچ نابێ پۆحگەلی مەزن کاتێ لەش جێدیلن بمرن!"

ئاوا بەبرینداریی بۆ گریکستان گەرامەو. لە ئاگری ئەو زەبروزەنگە فیکری و نانارامییە پۆحییەدا دەسووتام که هیشتا گومانابوو و ناخی دەهەژاندم. نەمدەزانی لەگەڵ ژیااندا چ بکەم. بەر لەهەر شتێک دەموست وەلامێک بۆ پرسیارگە لە بێ زەمەنەکان بدۆزمەو، دواى ئەو بپارم دەدا که دەبم بە چى. بەخۆم دەگوت: تا سەر دەرەنەکەم لە ئامانجی مەزنی ژیاانی ئینسان لەسەر ئەم خاکە، ئیدی چۆناوچۆنی دەتوانم لە ئامانجی کاتی و هەنووکەیی ژیاانی خۆم تێبگەم؟ تا ئامانجێک بۆ ژیاانی خۆم دەستنیشان نەکەم چۆناوچۆنی دەتوانم دەست پێ بکەم؟ زۆریش بەدواى ئەو وەو نەبووم که ئامانجێکی ئەوتۆ بۆ ژیاان بدۆزمەو، چونکه پیمابوو شتێکی لەوجۆرە مەحال و بێهۆدەبە. تەنها بەشوین ئامانجێکی واو بووم که لەگەڵ خواستە پۆحی و فیکرییەکەمدا بێتەو. ئەو کاتانە زۆریش راستیی و ناراستیی ئەو ئامانجەم پێ گرینگ نەبوو. بەلکو گرینگ ئەو بوو که ئامانجێکی هاواناھەنگ بەبوونم بخوێنم و بەم تەرزە ویست و توانا تاییبەتییەکانم تا ئەو جێیە که دەکرێ و دەست دەدا فەراوان کەم. بەم شێوێیە بوو که دوا جار دەمتوانی بەشێوێیەکی هاواناھەنگ هاریکاری گشتگیرییەتی کەون بکەم.

گەر بوونی ئەم سەودا فەلسەفییانەى تافی جەیلێ نەخۆشیی بێ، دەی ئەوا من ئەو کاتە زۆر خەراپ نەخۆش بووم.

ئەسینا چۆل و هۆل، فیکر و خەیاڵی پۆژانە زەین و دلێ هاوپیکانمی وشک هەلگەراندبوو.

یەکی لەو هاوپیانە دەیگوت: "ئیمە دەرفەتی بیرکردنەو هەمان نەماو!" یەکی تریان دەیگوت: "ئیمە چ دەرفەتێکمان بۆ خۆشەویستی نییە!" سێیەمیان بەپێکەنینەو هەلی دەدایە و دەیگوت: "کەواتە تۆ لە دووی ئامانجی ژیاانیت؟ فەقیر، بۆ دەبی بۆی نیگەران بیت!"

ئەو وەلامەم بیرکەوتەو که جوتیارێک دایمەو کاتی لەبارەى ناوی تەپریکەو پرسیارم لێ کرد. وی بەتەوسەو سەپریکی کردم و گوتی: "فەقیر، زۆر بۆی دامەچۆ. گۆشتی ئەو مەلە ناخوری!"

هاوپیەک بەرەو پیرم هات، گالته جارێ تەماشای کردم و بەگۆرانیی گوتنەو گوتی:

گۆرانییەکت بۆ دەلیم

خۆشترین گۆرانییەکت که بیزانم:

بخۆ و برێ

بخۆرەو و هەلمیزی.

ئا ئەمەیه ژیاانی ئینسان!

پروناکبیرانیش هەر خەریکی دەمارگیری و ململانێی تورەهات و لەپاشەملە زەمکردنی یەکتەر و لووت بەرزیی بوون. من ئەوکات دەستم کردبوو نووسین تا پۆچنی بۆ دەربازبوونی هاوارەکانی ناخم بدۆزمەو، تا بەشکم بتوانم بەر بەتەقینەوێ خۆم بگرم. وا راھاتبووم بۆ یانەى ئەدەبیی خەتەر و مەزنی (پوورەى هەنگ) لە گۆرەپانی (دیکسامینی) سەردەکەوتم. لەوێ لە سووچێکدا دادەنیشتم و گویم رادەدێرا. چەنەبازیم نەدەکرد، سەرم بەمەیخانەدا نەدەکرد، یاری کاغەزینم نەدەکرد، ئیدی کەس چارەى نەدەویستم. سێ تراژیدیای ئەو وەلینم لە ناو وەمرا قەوارەى خۆیان وەردەگرت. شیعرەکانی داھاتووم هیشتا موزیک بوون، لەشەری

ئەو ھەدا بون لەسنووری نەغمە تێپەرپەن و ببنە وشە.

سۆ کەسیتی گەرە: ئۆدیسە، نیسفوئرس فۆکاس و مەسیح لەناو ھەومرا ھەولیان ھەدا سیمای خۆیان بدۆزەو ھە ناخمرا بێنە دەری و خۆقوتارکەن، بۆ ئەو ھەم خۆیان ئازادکەن و ھەم منیش بتوانم ئازاد بۆم. سەرپای ژیانم کەوتبوو ژیەر پەرشنگی کەسایەتی ئەو قارەمانە مەزنانەو. دەشی ئەمە لەبەر ئەو بویە کە لەمندا ئیدا بەسەرھاتی قەدیسەکانم بەتاسە و خولیاو خۆیندبوونەو ھەوام ئەو ھەبوو بێمە یەکی لەوان، پاش ئەو ھەم بەھەمان خولیاو تاسەو ژیانی خۆم بۆ خۆیندەو ژیاننامە قارەمانگەل و رزگارکەران و داھینەران و دۆنکیشتوگەلەکان تەرخان کرد. ھەر کاتی بەریکەوت کەسیتیە ک، قارەمانیتی تیکەل بەدەست و داوینپاکی و پیرۆزییەو گری دابا، ئیدی من ئەو کەسیتیەم دەکردە نمونە ی بالۆ ھەزم دەکرد منیش ھەک ئەو بام. بەلام کاتی بینیم ناتوانم نە بێمە قەدیس و نە بەقارەمان، ئیدی ناچار ھەولم دا بەنووسین رێگە یە ک بۆ دلدانەو و تەسەللدانەو ھەم خۆم لەو نەتوانینەم بدۆزەو.

زۆر جار بەخۆم دەگوت: "تۆ بزە لاتیکی دەستەمۆیت. ھەول دەدەم پێبکەنم، تا دەستەمۆیت بە شێو. بەلێ ئەو پۆچی پیر و بەستەزمان، تۆ بزە لاتیکی دەستەمۆیت. برسیتە، کەچی لەبری خواردنەو ھە شەراب و خواردنی چیش و گوشت، پەرە کاغەزیکۆ سپی ھەلدەگرت و وشە شەراب و نان و گوشتی لەسەر دەنووسیت و ئەو جا دەکەوتتە خواردنی!"

کوتوپر، رۆژیکیان رۆشناوییە ک لەتاریکیدا درەوشایەو. لە (کیفیسیا) لەخانویەکی گچکەدا نیشتەجۆ بووم کە بەدارکاج دەورە درابوو. ئەز ھیچ کات دژە کۆمەل نەبووم، بەلکو لەراستیدا ھەمیشە خەلکیم (لەدوورەو) خۆشویستوون. خۆ گەر کەسێکیش بۆ دیدەنیم بێت، ئەوا ھەستی میوانداریتی کریتییانەم دەبروو و تا بۆم بکرا، میواندا

ریی ئەو ھاورەگەزەو خۆم دەکەم. ماو ھەیکە درێژ گوێ بۆ قسەکانی رادەدێرم. دەچمە ناو دۆنیای قسە و باسەکانییەو، خۆ گەر یارمەتیە کیشم لەدەست بێ، ئەوا بەخۆشحاڵییەو لەخەزمتیا دەبم. جا ئەگەر وتووێژ و پێوەندیە کە درێژە بکیشی،

ئیدی دەچمەو ناو خۆم و بیزوو بەتەنیا ییەو دەکەم. خەلکی پێیانواوە کە من پێویستم بەوان نییە و دەتوانم بۆ دەمودۆ لەگەڵیاندا ھەلکەم، ئەمە بەتاوانیک دەزانن و لێم نابورن. کەسانیک کەم شک دەبەم کە بۆ ئەو ھەست بەو ھەرسی بکەم، بتوانم تا قیامت لەگەڵیاندا بژیم.

بەلام رۆژیکیان رۆشناوییە ک درەوشایەو. ئەو رۆژە لە (کیفیسیا) لەگەل کابرایەکی جاحیلی ھاوتەمەنی خۆم یە کترمان بینی کە زۆرم خۆش دەووست و ریزیکۆ زۆریشم لێ دەنا. وی لە ریزی ئەو کەسانە بوو کە بەبینینیان خۆشحال دەبووم و بەنەبینینیان دلتنەنگ. لەو کەسانە بوو کە بەپەنجەو دەست دەژمێردان، بۆ ئەندازە قۆز و ئیسک سووک بوو، خۆشی ئەمە دەزانی. ئەو ھیشی دەزانی کە شاعیریکی لیریکیژی گەرەو. شیعریکی بەرز و مەزنی نووسی بوو کە دەیان جار خۆیندبوومەو. لەشێوازی نەزم، ھەلگۆزانی وشە، فەزای شیعەر و ھاوئاھەنگی ئەفسوونایی ئەو شیعەرە چێژیکم وەر دەگرت ھەر مەپرسە. نەسەبی ئەم شاعیرە دەچۆو سەر ھەلۆ. لە ئەو ھەلۆ بەل لەیە کدانیدا گەیشتبوو دەندی شیعەر، کاتیکیش دواو شیعەر دەستی دایە نەسر نووسین، تێگەیشتم کە ھەر بەراستی ھەلۆیەکی رەسەنە. چونکە لەکاتی نیشتنەو و رۆیشتن بەسەر عەرددا، ھەستم دەکرد لەشی قورسە و دەست و پای رۆیشتنی نییە. وی ھەر بەراستی ھەلۆ و جێگەشی ھەر سینگی ئاسمان بوو. ئەو شاعیرە بەل ھەبوو، زەینیکی وشکەلگەراو و زەمینیی نەبوو. جێگە دوور و تاریکەکانیشی دەبینن. بە (وینە) بیری دەکردەو، لای وی دیمەنی شاعیرانە ی بابەتە مەنتیقیەکان کەم و کورتیی نەدەگرتە خۆی. کاتی پێی لەکەوشی تەسکی ئیستیدالدا گیری کردبا و نەیتوانیا خۆی دەربازکا، ئەوا وینە یەکی بریقەدار لەسەر پەردەو زەینی دەکەوتە درەوشانەو. گەر وایش نەبا، ئەوا لە قاقای پێکەنینی دەدا و بەگالتهوگەپ خۆی لەو تەنگژەو دەرباز دەکرد. بەلام ھەبیتیکۆ شاھانە ی ھەبوو. کاتی دەتبینی چۆن لەکاتی ئاخاوتنا چاوە شینەکانی دەردەوشینەو بەنەشئە، یاخۆ کاتی گویت لێ دەبوو کە چۆن لەکاتی خۆیندەو ھە شیعەرەکانیدا پەنجەرەکانی دەھینایە لەرە، ئیدی لەشاعیرە کۆنەکانی گریکستانی دیرین دەگەیشتیت، ئەو شاعیرانە ی کە بەتاجیک گەلامیو یان گولەو ھەنەو ھەو ھەلۆشکێکەو خۆیان بەکۆشکێکی تردا دەکرد و گوێگرە سەرکێشەکانی خۆیان

به‌شيعره‌كانيان كه‌وى ده‌كرد. هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ى ئەم كوره جحيلەم بينى، هه‌ستم كرد كه ئەو جىي شانازى نه‌ژادى به‌شه‌ره.

ده‌موده‌ست بووينه هاورى. هيند له‌يه‌كتر جياواز بووين كه ئىدى تىگه‌يشتين پىوستمان به‌يه‌كتره و هه‌ردوو پىكه‌وه ئىنسانىكى كامل پىكدىنين. من تووره و كه‌مدوو. زه‌ينم به‌ته‌رزىك لى‌ورىژ له‌پرسىار و ناخم وه‌ها ببوو كه‌شمه‌كىشى فله‌سه‌فىي كه ئىدى به‌رواله‌ته‌كان هه‌لنه‌ده‌خه‌له‌تام، ئاخه‌ر له‌وديو هه‌ر سىمايه‌كى جوانه‌وه كه‌لله‌سه‌رىكم ده‌دیت. له‌سافىلكه‌يى دامالرابووم و متمانه‌م به‌ چ شتى نه‌بوو. به‌شازاده‌يى له‌دايك نه‌ببووم به‌لام هه‌ولم ده‌دا بىمه‌شازاده. كه‌چى ئەو هاورى شاعيره كه‌يفساز و به‌رزه‌فر و متمانه به‌خۆ بوو. برىواى به‌نمى خۆى هه‌بوو. دلنيابوو له‌وه‌ى كه به‌شازاده‌يى له‌دايك بووه و ئىدى مه‌راقى شازاده‌بوونى نه‌بوو. چ تامه‌زرۆى ئەوه‌ش نه‌بوو بگاته‌ ترۆپك. دلنيابوو له‌وه‌ى زۆر له‌وه‌و پىشتر گه‌يبوه‌ته ئەوى. كه‌سى له‌خۆى به‌به‌رزتر نه‌ده‌زانى. قه‌ت خۆيشى له‌گه‌ل هونه‌رمه‌نده گه‌وره‌كانا (چ زىندوو چ مردوو) به‌راورد نه‌ده‌كرد. ئەم سافىلكه‌يبىه‌ برىوا به‌خۆبوون و هيزىكى مه‌زنى پى به‌خشىبوو.

جارىكيان به‌سه‌ره‌اتى مېشه‌ه‌نگه‌كانم بۆ گىرايه‌وه كه چۆن له‌رۆژى زه‌ماوه‌نديانا، شاهه‌نگى دايكه هه‌لده‌فرى و گرووپىك هه‌نگى نىره‌يش ده‌كه‌ونه دواى. له ئە‌نجامدا يه‌كى له نىره‌كان سه‌ر ده‌كه‌وى، ئىدى زاوا له‌گه‌ل شاهه‌نگى دايكه جوت ده‌بى و ئەوانى ترىش يه‌كه‌يه‌كه له‌سه‌ر عه‌رده‌كه به‌لادا دىن و ده‌مرن. هه‌روه‌ها پىمگوت: "عاشقان كه به‌موراد ده‌گه‌ن ده‌مرن، چونكه چىژى شه‌وى زاوايه‌تتى ده‌چىژن، وه‌ك بلىي له‌و كاته‌دا هه‌موويان بووبه‌ يه‌ك!"

به‌لام هاورىكه‌م قاقا پىكه‌نى و گوتى: "من تىناگه‌م تو باسى چ ده‌كه‌يت! زاوا ده‌بى خۆم بم، ته‌نها خۆم و كه‌سىتر نا!"

به‌پىكه‌نینه‌وه پىمگوت: "رۆح له وشه‌ى (من)دا جىي نابىته‌وه. رۆح به‌وشه‌ى (ئىمه) ده‌خوینرئىته‌وه." گوتى عارىفىكم وه‌بىره‌ينايه‌وه كه ده‌لى: "كاتى خه‌لك سه‌ر كه‌وتنى وه‌ده‌ست دىن، هه‌ست ده‌كه‌م تاج له‌سه‌رى من ده‌نرئ!"

ورده ورده كه باشتر ناسىم، پىمگوت: "ئانجىلووس، ده‌زانىت گه‌وره‌ترىن جياوازى

نىوان من و تو ئەوه‌يه، تو پىتوايه رىگه‌ى رىزگارىيت دۆزىوه‌ته‌وه، هه‌ر ئەو بۆچوونه‌ش رىزگارت ده‌كات، منىش پىموايه چ رىزگارىبوونىك له‌ئارادا نىيه و هه‌ر ئەوه‌ش ده‌بىته هۆى رىزگارىيم!"

به‌لام له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا، جوړه لاوازيه‌ك له‌ناخيدا خۆى له‌بۆسه نابوو. بى ئە‌ندازه كه‌زى به‌وه بوو كه خه‌لكى خۆشيان بوى و پىيدا هه‌لبلىن. ده‌مامكىك به‌پروخسارىيه‌وه بوو، ئەو هه‌موو سه‌ر كه‌وتووى و پشت به‌خۆيه‌ستنه‌ى له‌ژىريدا هه‌شاردا بوو. گه‌ر بتوانىبا ئەو ده‌مامكه‌ت لا‌بردا، ئەوا به‌گزاده‌يه‌كى زىز و په‌شوت ده‌بينى كه ده‌ستى نىازى بۆ لای هه‌موو كه‌س درىژ بوو. رۆژىكيان يه‌كى له هاورىكاني پىگوت: "وى سولتان نىيه، به‌لكو لاساى سولتان ده‌كات وه!"

زۆر كه‌س له روى ئىره‌يى يان رىكه‌وه كه به‌رامبه‌ر له‌خۆيايىبوونه‌كه‌ى هه‌يانبوو، به‌ئە‌كتر و ته‌له‌كه‌باز ناويان ده‌برد. ده‌يانگوت: "باوه‌رى به‌هېچ نىيه و ته‌واوى گوته و كرداره‌كانىشى درۆ روو كه‌شن. ئەو تاوسىكه كه په‌رپۆ رهنگه‌ورهنگه‌كانى گىف كردۆته‌وه، به‌لام كاتى په‌ره‌كانى هه‌لده‌كىشى، ئىدى مامرىكى هاكه‌زايى لى ده‌مىنئىته‌وه!"

هه‌خىر، ئەو فشه‌باز و درۆزن نه‌بوو. روواله‌تى ژيانى ده‌ره‌وه‌ى: قسه‌ى زل، خۆ هه‌لكىشان، دلنيابوون له‌وه‌ى كه له دونيادا بى هاوتايه و هه‌ر كاتى بيه‌وى ده‌توانى موجيزه بنوینى، ئەوانه هه‌مووى له‌گه‌ل راستگۆيى رها و متمانه‌ى قوولى ناوه‌وه‌يدا ده‌هاتنه‌وه.

به‌بى هاوتايى خۆيه‌وه خۆى نه‌ده‌نواند، به‌لكو له دل‌وه باوه‌رى به‌وه هه‌بوو. ته‌واوىك دلنيابوو كه ئەگه‌ر ده‌ستىش بخاته ناو ئاگره‌وه ده‌ستى ناسوتى، يان گه‌ر له‌گه‌رمه‌ى شه‌ردا بچىته مه‌يدانى جه‌نگه‌وه گولله‌يه‌كى به‌رناكه‌وى. له‌خواردندا زۆرخۆز و شانازىشى به‌و زۆرخۆزىيه‌ى خۆيه‌وه ده‌كرد، چونكه پىياوبوو ئەوه‌ى ده‌خوا ده‌يكاته رۆح و گيان. به‌پىكه‌نینه‌وه ده‌يگوت: "به‌لام سه‌باره‌ت به‌خه‌لكانى تر...."

رۆژىكيان له گه‌ره‌كه دىرينه‌كه‌ى ئەسینا پىاسه‌مان ده‌كرد. به‌ده‌م پىاسه‌وه گوتى: "هيند هه‌ست به‌بوونى بالايى له‌ناخمرا ده‌كه‌م كه ئەگه‌ر هه‌ر ئىستا ده‌ستم لى‌ده‌يت، كپه ده‌سه‌نم!"

هیچم نه گوت. هر که بیدنگ بینمی، گوتی: "چییه، بروام پی ناکهیت؟ دهی تا قی کهوه، دهستم تیوه بده!" وای گوت و دهستی بۆ راگرتم.

نه مویست ته ریقی بکه مه وه. گوتم: "بروات پی دهکهم، ئیتر چ پیویست به وه دهکا تا قیت که مه وه؟"

دلنیا بووم که کلپه دهسه نی. بلئی دلنیا بوویم؟ کی چوزانی... حالی حازر ژیوانم که تا قیم نه کرده وه. ئاخر نهنجیلۆس و فشه کردن؟ گهر ده مامکی خاکیتی و خو نه ویستی به روخساره وه با، به دوورووم دادنا. به لام نه و راستگوترین مروقی دنیا بوو. رۆژیکیان له پروودا و یکدا که له سنووری جه فهنگ و پیکه نینی تیپه پرا ند و ئاراسته یه کی خه ترناک و ئاگرین و دیوانه یی وهرگرت، نه وهم پی سه لما.

پیکه وه له خانوویه کی لادی گوی زه ریا که به دارسه ول گه مارۆ درابوو، ده ژیا یین. پیاسه ی دووردریژمان پیکه وه ده کرد، دانتی و تهورات و هومهرمان ده خوینده وه. نه وه به دهنگیکی دلیرانه شیعرهکانی خو ی بۆ ده خوینده مه وه. یه که مین رۆژهکانی هاوړتییه تیمان بوو. خه نی بووم به وهی که سیکم دۆزیبوه که له دوندی به رزی ئاواتدا نه بی هه ناسه نادات. پیکه وه دونیامان ده پرووخاند و سه رله نو ی پومان ده نایه وه. هه ردوو کمان ده مانزانی که رۆح تاکه هیزی بی به رهنگاره، به جیاوازی نه وه که نه وه ته نها سه باره ت به رۆحی خو ی وا بیري ده کرده وه و من هه موو رۆحی ئینسانم پی به و جوړه بوو.

ئیواره یه کی درهنگی رۆژیکیان هر به ده م پیاسه کردنه وه له بهر ده رگای ماله وه دا راوه ستابووین و له زه ریا مان ده نو ری. پۆسته چی گوند هات و نامه یه کی له جانتا که ی ده ره ئینا و به هاوړتی که ی دام. پاشان سه ری برده بنا گوئی و به ترس و شله ژانه وه گوتی: "به سته یه کی گه وره شت بۆ هاتووه!"

به لام هاوړتی که م گوئی لی نه بوو. به ده م خوینده وه ی نامه که وه روخساری سووره لگه را. پاشان نامه که ی به من دا و گوتی: "بیخوینه وه!" نامه که م وهرگرت و خوینده مه وه. نووسرا بوو: (بوزای چکوله ی ئازیم! به رگدرووه که ی هاوس تیمان مرد، وا بۆت ده نیرم تکایه رۆحی به به ردا بکه وه!) نامه که ئیمزای ژنه که ی خو ی پیوه بوو.

ئانجیلۆس به ترسه وه ته ماشایه کی کردم و گوتی: "تۆ پیتوا یه من... بلئی زه حمه ت بی؟"

به شان هه لته کاندنه وه گوتم: "نازانم، به لام به هه رحال، به لی زۆر زه حمه ته!" پۆسته چییه که په له ی بوو، گوتی: "نه دی چی له و به سته گه وره یه بکه م؟" هاوړتی که م وه لامی دایه وه: "بۆم بی نه!" ئاوری دایه وه و هه مدیس ته ماشای کردم. پیما وایه چاوه پروانی نه وه بوو ئافه رینی که م. به لام من زۆر چه په سا بووم و هیچم پی نه گوترا.

له نیو بیدنه گیدا چاوه پروانی به سته که بووین. خو ر خه ریکبوو داده چوو، رهنگیکی سووری توخ به سه ر زه ریا دا راکشابوو. هاوړتی که م به ده م چاوه پروانییه وه لیو ی ده کرۆژت.

زۆری پی نه چوو دوو پیماوی لادیی ده رکه وتن. تابووتیکیان به سه ر شان وه بوو که کابرای به رگدرووی تیدا بوو. ئانجیلۆس زۆر جوامیرانه گوتی: "ئاده ی بۆم به رنه سه ره وه!" روخساره گه شه که ی ره ش داگیرسابوو.

جاریکی تر ئاوری دایه وه و ته ماشای کردم و به نیگه رانییه وه گوتی: "چ ده لئی؟ بلئی بتوانم؟ تۆ بلئی نه وه م له ده ست بی؟" وه لامیم دایه وه: "تۆ هه ولی خو ت بده، منیش ده چم پیاسه یه که ده که م!"

دریژیایی که نار زه ریا م گرت به ر. بۆنی سه ول و زه ریا م هه لده مژت و به خو م ده گوت: "ئه لعان ساخ ده بیته وه ئاخو نه و هاوړتییه م فشه که ر و ته له که بازه یا خو رۆحیکی چاوقایمه و سه روکاری له گه ل مه حالدا هه یه و وه دی بی نی. له به رامبه ر وه دیه ئینانی شتیکی مه حالدا چی له ده ست بی؟ بلئی چ بکات؟ بلئی هه ول بدا مردووه که زیندوو بکاته وه؟ یا خو له حه یوه ت ئابروو چوون وه ک ریوییه کی فیلباز ده خزیته نیو جیگه که ی و خو ی ده کا به نوستوو، نه مشه و ده بینین!"

دل م که وتبووه ته په تپ. خیرا تر هه نگاوم ده نا و له وهی که رۆحی هاوړتی که م به م شیوه یه له به رامبه ر مدا که وتبووه به ر نه زمون و تا قی کردنه وه، موچور که م پیاده هات. خو ر خو ی کیشابوو ژیر بالی ئاسۆ و خویندنی خه مین و ئارامی بایه قوشه کان له نیو جه نگه لی سه وله کانه وه سه ری هه لدا و ده هاته گو ی. لووتکه ی کیوه دووره کان ورده ورده له تاریکیدا بزر ده بوون.

به نه نقه ست دریژه م به پیاسه که م دا. ئاخر بیري گه رانه وه بۆ ماله وه نازاری ده دام. به ر له هه ر شتی بوونی ته رمیک له ماله وه نه شکه نه جه ی ده دام. هیچ کاتی نه متوانیوه

تهرمیک ببینم و موجورکهی ترس و بیزاریم پیدا نهیعت. دواى ئەو هوش حەزم دەکرد تا ئەو جیگەیهی پیمدهکرئ پەبیردن بەهەلسوکەوتی هاوڕیکەم لەو ساتەوهختە قەیراناوییهدا دوا بخەم.

کاتى گەرمامه مالهوه، ژووری هاوڕیکەم که له نهۆمی سه رهوهی ژوورهکهی منهوه بوو، لهرووناکیدا پرشنگی دەدا. چونکه ئیشتیای خواردنم نهبوو، بۆیه چوممه نیو جیگەکههه. بهلام ناخۆ چۆن دەمتوانی بنووم!

بهدریژایی شهو دهنگی نووزه و جیرهجیری قهرهویڵه له گویمدا دهرزنگایهوه. پاشان دهنگی تهپهه پى بهدریژایی و پانتایی ژوورهکه. ههمدیس نووزه و هاوارهاوار و جیرهجیری قهرهویڵه. بهردهوام گویم لى بوو هاوڕیکەم ههناسهیهکی قوولى ههلهدمژت و پهنجهرهکهی دهکردهوه، وهک بلایى خهريک بى بخنكى و پىويستى بهههلمژتنى ههوا بى. تاريک و لیلهى بهریهیان، لهشهکهتیی خۆمدا خه و بردمییهوه. که وهئاگا بوومهوه و چوممه خوارهوه، کات درهنگى کردبوو. هاوڕیکەم لهسه مێزهکه دانیشتبوو. شیرهکهی دهست لینه دراو له بهردهمیدا بوو. بهبینی راجلهکیم، رهنگى مردووئ لى نیشتبوو. دەم و لىوئى خۆله میشتی دهچۆوه، دهوری چاوانی شین ههلهگهراو. هیچم نهگوت، واقورماو له لایهوه دانیشتم و چاوهری بووم. خهريک بوو دردۆنگی دهیخواردم.

دواچار هاته زوبان: "من ههولئى خۆم دا!" وهک ئەوهی بیهوی دهرهتانیک بۆ خۆی بکاتهوه، گوتی: "لهبیرته که (ئهلیهشع) پیغه مبهه مردوووه کهی زیندوو کردهوه (*); لهسه تهرمهکه راکشا، دهمی لهنیو دهمی مردوووه که نا، بههاوار هاواروه ههناسهی خۆی بهسینگی مردوووه که دا کرد، دهی منیش هه وام کرد!" بۆ ساتیک بیدهنگ بوو، پاشان درێژهی بهقسهکانی دا: "بهدریژایی شهو، بهدریژایی شهو، بهلام بیهوهوه بوو!"

بهسه رسورمان و ستایشهوه له هاوڕیکەم دهنۆری. هه بهراستی ئەو پیتی نابوو

(* ۱- ئهلیهشع: پیغه مبهریکی عیبرییه و له لایهنگیرانی ئهلیجایه. ئهلیجا پیغه مبهریکی سهدهی نۆیهمی بهر له زاینه. و.ع ۲- کتیبی ئههدی ئهتیق، دهروازهی چوارهم، کتیبی دوهم، پادشایان. و. ف

گۆرهپانی جهفهنگهوه، بهلام لهوهش بهرزهفرتر و گهیشتبوه ههریمی دیوانهیی، ئیستایش لاواز و لهپى کهوتوو، گهراپۆوه و لهتهنیشتمهوه دانیشتبوو.

لهجی خۆی ههستا و بۆ لای دهرگا که چوو. بهدهم سرینی ئارهقهی نیوچهوانییهوه کهوهک دهنکه مرواری لهسه تهختی تهویلی زهنگۆلهی بهستبوو، چاوانی له زهريا بریبوو.

رووی کرده من و گوتی: "ئیستا دهبی چ بکهین؟"

وهلام دایهوه: "بهقهشهی گوند راگهیهنه تا بیت بهخاکی بسپیرن. خۆیشمان دهچین بۆ گوئى زهريا پیاسهیهک دهکهین!"

دهستم- هه چهنده که دهلهرزئ- نایه سهershانی. کهوش و گۆرهوییهکانمان داکنندن و بهدریژایی گوئى ئاوهکه خۆمان دا بهدهم زهرياوه و ئاهیکمان وهبهه هاتهوه. ههچهند که ئەو هیچی نهدهگوت، بهلام من ههستم دهکرد فینکایى ئاوهکه و نهوازشی شهپۆلهکان کوئ و کوئیان دادهمرکاندهوه.

دواچار، ورتهیهکی لیوههات و گوتی: "شهرم دهکهه... کهواته رۆح قادیری رهها نییه؟"

وهلامیم دایهوه: "هیشتا نا، بهلام دهبیته قادیری رهها. تو بۆ گهیشتن بهئاواتی ئهوپهری سنورهکانی مرۆقایهتی، کاریکی زۆر سهرکیشانهت لیوهشایهوه. دانان بهبی ترس و ناو میدی بهم سنورهانهشدا هه کاریکی سهرکیشانهیه. ئیمه بریارمان داوه بهسهه دیوارهکان برووخین، بیگومان کهلی سهه لهم ریگهیهدا دهشکین، بهلام رۆژیک دى دیوارهکان دارمین."

خه بهریکی ههلهگرت و فری دایه نیو زهريا و گوتی: "ئهو سهرهی دیوارهکان دهرووخین، دهبی سهه من بى! ئەمه ویست و خواستی منه!" ئەوجا بهنه رهنه روهه درێژهی بهقسهکانی دا: "تهنها سهه من، نه سهه هیچ کهسیکی ترا!"

زهردهخنهه هاتی. ئەم (هئ من، هی من) و (من، من) کردنانه ببوو زیندانی ئەو برادهه. ببوو چاله قوولکهیهکی بى دهرگا و پهنجهره.

بهدهم ههولدان بۆ هیورکردنهوهی، پرسیم: "دهزانیت بهرزترین ترۆپیکیک که ئینسان بتوانی بیگاتی چییه؟ زالبوونه بهسهه خۆدا، زالبوونه بهسهه (من) دا.

ئانجیلۆس بەگەیشتن بەو ترۆپکەیه که رزگار دەبین!

هیچی نەگوت، بەلام هەرۆک شیت پاژنەپیی بەسەر شەپۆلەکاندا دەکوئا. فەزای نێوانمان سیخناخ بوو.

گوئی: "وا باشتەر بگەپینەوه، من ماندووم!"

ماندوو نەبوو، بەلکو توورپە بوو.

لەگەرانیوەدا کەسمان لەگەڵ ئەویدیمان نەدەدوا. بەپەلە رێگەمان دەبری. شەنبایەک هەلی کردبوو. زەریا دەینالاند. هەوا شتدار و سوێر.

کاتی گەیشتینەوه مالهوه، هەولم دا ئەو رووداوه ناموبارەکه ئەفسووناوییکەم. بەرەو کتیبخانە گەرەکهی ئەو هاورپیە رویشتم و گوتم: "چاو دەنووقینم و کتیبیک هەلدهگرم، هەرچی کتیب بیللی بەقسەیی دەکهین!"

هاورپیکەم بەتوورەبییەوه گوئی: "کتیب چیمان پێ دەلی؟"

– پیمان دەلی بەیانی چ بکهین!

چاوم نووقاند و بەپەلەکوئی کتیبیکم هەلگرت. ئەو کتیبەکهی لی رفاندم و کردییەوه.

ئەلبومیکی گەرەهێ پر لەوینە بوو: دەیر، قەشەگەل، منارەهی کلێسا، سنۆبەر، هۆدەهی سەر گابەرەدەکانی گوئی هەلدیرەکان و زەریای کەفچرین لە خوارەوه.

هاوارم لی هەستا: "کیوئی ئاتوس!"

روخساری هاورپیکەم گەشایەوه و هاواری کرد: "رێک هەمان ئەو شتەهی که من دەمخواست. ساله‌های ساله ئەوهم دەوئی. یه‌للا با برۆین."

ئامیزی بۆ کردمەوه و توند لەباوہشی گرتم و بەخۆیەوه گوشیمی. پرسی: "ئامادەیت؟ پیت چۆنە پۆستالە قەبەکانمان لەپێ کەین، ئەی مەگەر ئیمە دیو نین؟ با، ئیمە دیوین. کەواتە وەرە، با ئەو پۆستالانە لەپێ کەین و بەوانەوه پێ بنیینه سەر کیوئی پیرۆز!"

*

باران دەباری. ترۆپکی کیوئی ئاتوس لەویدیو تەم‌تومانیکی چرەوه خۆی حەشاردابوو. زەریا ئارام و لێل. لە نێوان داربەرەرووہکانا که بەهۆی بارانەوه رەش

دەچوونەوه، کلێسایەکی سپی دەدرەوشایەوه. ئاسمان تا سەر درەختەکان نەوی بوو. باران بەردەوام و ئارام دەباری، لەو جوۆرە بارانە بوو که عەردی تیر ئاو دەکرد. پینج شەش قەشەیی خوساو بەباران، وەک دارسنۆبەر لە لەنگەرگەکه راوہستابوون.

لە بەلەمییدا که ئیمەیی بۆ بەندەری دافنە، بەندەرە گچکەکهی کیوئی پیرۆز دەبرد، دوو راهیب لەتەنیشتمانەوه دانیشتبوون و قسانیان دەکرد. گەنجەکهیان ریشیکی تەنکی هەبوو، کۆلەپشتیکی قورسی بەکۆلەوه بوو، دەیگوت: "لەگەڵ بیستنی سروودی ئەودا، دونیات لەبیر دەچیتەوه. نەغمەیی ئەو سروودە لە دایک و باب شیرینترە!"

ئەویکەیان گوئی: "بەمن دەلی؟ ئیمە لە کلێساکەمانا مەلیکی (توکا) (*مان هەیه که بەسروودی (ئەیی پەرەردگار، لەبەردەم بارەگاگەتا گریام) و سروودی (مەسیح هەستاوہتەوه) دەتخاتە سەرە سوورە. ئیمە ئەو تەیرە بەباوہ توکا بانگ دەکهین. لەگەلمانا دیتە کلێسا و هەموو رۆژەکانی پاریزیش بەرۆژوو دەبی!"

– باوہ لافریندیۆس، کەواتە ئەو مەلە نابێ مەلی توکا بی،

نا... ئەو مەلی توکا نییە!

پیمان نایە خاکی پیرۆزەوه. ئەو رەهبانگەلەیی لەبەندەر راوہستابوون، بەچاوانیکی تیزهوه هەموو ئەو کەسانەیان هەلدهسەنگاندن که دادەبەزین، نەبادا ژنیک بەپۆشاکیی پیاوانەوه لەنیو موسافیرەکانا خۆی شارەدبیتەوه. لەهەزار سال لەمەوبەرەوه، لەوکاتەوهی کیوئی پیرۆز وەقفی مەریەمی پاکیژە کرابوو، هیچ ژنیک بۆی نەبوو پا بنیتە سەر ئەم خاکە پیرۆزە. هەناسەیی ژن هەوای ئیرەیی ئالوودە نەکردبوو. تەنانەت دوور لەهەناسەیی ئازەلی مێیینەشەوه بوو، ئازەلی وەک گامیش، بز، مامر و پشیلە. دوو راهیبە هاوسەفەرەکه‌مان که وەک دوو هیتستری بارکراو بەدوامانەوه بوون، هەنگاوه‌کانیان خیراترکرد تا بەئیمە بگەنەوه.

راهیبە گەنجەکه‌یان بەبزهوه پرسی: "بۆ تەوواف دەچن؟ دەک سوۆزی مەریەمی پاکیژە یار و یاوہرتان بی!"

قەلەندەران شیت و شەیدای ئاخافتن. ئەو جووتە بەگەرمی باسی موجدیزە، باسی

(* توکا Toukan مەلیکی رەنگاوپەنگ و خاوەن دەنووکێکی درێژو پانە، لە ناوچە گەرمەسپیریەکانی ئەمریکا دەژی. و. ک

شمه که پیروزه کان، باسی ئەو پیاوچا کانه یان دەر کرد که له گوێ گاشه بهرده کاند
دهستی پارانه وه یان بۆ ئاسمان ههلبه یوه.

گهجه که یان گوئی: "تا ئەو رۆژهی ئەمانه دهستی نزیان رووه ئاسمان بێ،
له رووخانی دنیا مه ترسن. ئەوانه ئەم دونیایه یان راگرتوه و ناهێلن بنه وێ!"
پرسیم: "ئەری راسته تا ئیستا هیچ ژنیک نهیتوانیوه بێ بنیته ئەم خاکه وه؟"
راهیبه پیره که بهدم هه لانی تفیکه وه رووه ئاسمان، به پرته پرته وه گوئی:
"شهیتان دوور کهۆ!"

پاشان گوئی: "هه رگیز، هه رگیز! ناو به ناو ئەگه ر ژنیک فیلباز له پۆشاک
پیاوانه دا بتوانی تا بهنده ریش بێ، ئەوا ئەو پینج شهس راهیبه ئیشکچییه، خیرا
پێی دهزانن و دهیگه ریننه وه."

هاوریکه م به پیکه نینه وه گوئی: "باشه چۆن دهزانن ئەوانه ژن؟"
راهیبه گهجه که وه لای دایه وه: "به بۆنه که یاندا، له م باوه به پیره، کاتی خۆی
ئهمیش ئیشکچی بووه!"

هاوریکه م رووی کرده وه راهیبه پیر و گوئی: "باوکی پیروژ، مه گه ر بۆنی ژن
جیاوازی هه یه؟ ئەری بۆنیان چۆنه؟"
پیره میرد وه لای دایه وه: "وهک بۆنی که لاکه گه نیوا!" وای گووت و ههنگاوه کانی
خیرا تر کرد.

باران خه ریک بوو خووشی دهر کرده وه. بێگومان (با) یه که له بهرزاییه کاند
هه لیکردبوو. هه وره کانی راونا بوو. خۆر وه دیار که وت. کوتوپر عه رد که هیشتا
فرمیسک له چاوانیدا قه تیس مابوو، زه رده خه نه یه که له سه ر لێوی نه خشی و په لکه
زێرینه یه کی که مپه رنگ له گه ل خۆره که دا به ئاسماندا شوڤبووه و په یمانی برایه تی
نیوان ئاسمان و عه ردی به باران خوساوی تۆکمه تر کرد.

جووته راهیبه بهدم خاچ له سه ر سینگ کیشانه وه، به سه رسورمانه وه گوئیان:
"پشتینه ی مه ریه می پا قیژه!"

به پالپشتی گۆچانه له دار به روو دروستکراوه کانمان، به کوڵ و باری سه ر شانمانه وه،
به جاده ده یه کی به رد ریژ کراودا که به ره و (کاریاس) ده چوو، سه ر که وتین و له ته واوی

رینگه دا به نیو جهنگه لێکی ئاخراو له داری نیوه گه لا وه روی به روو و بسته و
دارچناری گه لا پاندا تیپه رین. هه وا بۆنی بخووری دها، یاخو ئیمه لامان وابوو.
وامان هه ست دهر کرد له نیو کلێسایه کی گه وره داین که له زه ریا و کوێستان و
جهنگه لی دار به روو پیکهاتوه و له بری گومه زیش ئاسمانی بۆ کراوه به میچ.

رووم کرده هاو ریکه م و ده مویست ئەو بیده نگیه قورسه بشکینم که به سه ر
شانمه وه ههستم پێ دهر کرد.

پیشنیارم کرد: "ئەری بۆ نهختی قسان نه که یین؟"
ئەویش به ئارامی دای به سه ر شاندا و گوئی: "قسان ده که یین، به لام به بیده نگیه:
به زوبانی فریشته کان!"

پاشان کوتوپر وهک شیر هه لچوو. گوئی: "دهته وێ قسه ی چ بکه یین؟ که جوانه!
دلمان بالی دهر کرده وه و هه زده کا بفری. ئەو رینگه یه ی گرتوومانه ته به ر ده چیته وه
سه ر به هه شت؟ هه مووی هه ر قسه .. قسه .. قسه. ده به سه بیده نگبه!"

جووتیک مه لی توکا له سه ر دار گوێژیک دهر په رین و هه لفرین. چله ته ره کان
له رینه وه و چه ند دلۆپێ باران به روخسارمدا پزا.

راهیبه پیر گوئی: "دونیای مه له کانیش راهیبه تایبهت به خۆیان هه یه. توکا کان
ئەو راهیبه نه ن. کیو به پیروژ پره له وه تهیره."

راهیبه گهجه که پرسی: "باوکه لا فریندیوس ئەی ئهستیره کان چی؟ ئەوانیش
راهیبه تایبهت به خۆیان هه ن؟"

- براهیم، هه موو ئەم ئهستیرانه رۆژیک له رۆژان راهیبه بوون. لیره، له سه ر ئەم
عه رده له گه ل ئایینی مه سیحدا په یمانیان به ستووه، پاشان شه هید بوون و چوونه ته
نیو سینگی ئیبراهیمه وه. به س بۆ ئەوه ی بیرت بکه ویته وه پیت ده لیم ئاسمان سینگی
ئیبراهیمه!"

له هه مان کاتدا که گویم بۆ قسه ی ئەو جووته را دیرابوو، ستایشی رۆچی ئینسانم
دهر کرد، هه ر ئەو هیزه ی که به هه موو توانای خۆیه وه توانیویه تی هه موو شتی ئالوگۆر
پێ بکاو بالی سیحراوی خۆی به سه ریدا بکیشی. ئیمانداران ئاسمان و عه ردیان
هان داوه تاکو به ده وری ئهستیره یه کی سه ره کی و هه میشه یی - واته مه سیح - تا قه

مروقی نه گۆردا بگهړن و له خزمه تیدا بن.

بۇ ئەوانه مه سیح مه زنترین وه لآمه. هه موو شتیك دهرده كه وئ، پروناك ده بیته وه و دیته ژیر رکیفی یاسا و ئیدی رۆح ده وه و پته وه. تنهها كافران پرسیار ده كهن، ئەوانه ی كه ده جهنگن، رۆ و ن ده كهن و ده كه ونه نیو چاله قولكه ی نائومی دییه وه. به لام چه ند رۆژ دوا ی گه یشتنمان به كیوی پیرۆز، زاهیدیکی شتیك شتیکی گوت كه بووه مایه ی سه رسورمانم. ئەو زاهیده به شیوه شیتیتیه کی سه رخوشانه له ئەشكه وتیکی گوی زه ریادا ده ژیا.

بۇ ئەوه ی سه ر بکه مه سه ری، پیمگوت: "فه قیر، وادیاره ئەقلت له ده ست داوه!" پیکه نی و له وه لآمدا گوتی: "راسته من ئەقلم له ده ست داوه، به لام له به رامبه ردا خودا وه ند م به ده ست هیناوه. یان و اباشتره بلیم به هه شتم کریوه. تۆیش پیتوانییه کاریکی باشم کردبی؟"

پاش که می بیده نگیی، گوتی: "به س بۆ ئاگاداریت، با شتیکی تریش بلیم. پادشایه ک هه بوو له ئەنده روونه (*کهیدا سیسه د و شه ست و پینج ژنی هه بوون، خویشی قۆز و هه زی به خواردن و رابواردن بوو. رۆژیکیان چوو بۆ کلێسایه ک و زاهیدیکی بینی. به به زه بییه وه پپی گوت: (چ خۆبه ختکردنیکی گه وره ت نواندووه!) زاهید وه لآمی دایه وه: (خۆبه ختکردنی تۆ گه وره تره!)

- (چۆن؟)

- (چونکه من وازم له دنیای فانیی هیناوه، که چی تۆ وازت له دنیای نه مریی هیناوه!)

له شوینیکه وه، له پشت داربه پرووه کانه وه زهنگ لیدرا و نوژی شیوان راگه یانرا. له کاتیکی که له که لیک ئاودیو بووین، ئاواپی راهیبه کانمان لی ده رکه وت. هه نگاوه کانمان خیرا تر کرد.

له به قال و سه وه زه فرۆش و چیشتلینه ره وه بیگره تا چه رچی و که ناس، هه ر هه موویان راهیب بوون. گوندیکی ناخۆش و خه مبار که بونیاده م دلێ تیددا ده ته قی. بی ژن، بی مندال، بی پیکه نین. هیچی تیدا نه بوو جگه له ریشی ره ش، بۆر، قاوه یی،

(*) ئەنده روونه: هه ره سه را.

سپی وهک به فر، هه ندیک نووک تیژ، هه ندیک ریشال ریشال وهک په لکی گسک، هه ندیک پر و چر، لوول و تیکنالاو، وهک که له رمیکی پته و و ساخ.

چووینه (پرۆتاتۆن)، جیگه ی کارگی رانی بیست دهیری ئەو ناوچه یه. ئەوانه ی ئەوی له سه ر ته ختی ده سه لاتداریتی خویانه وه زیت زیت به چاوانیکی ئازارده رانه و گوماناوییه وه ته ماشایان ده کردین. خۆمان ناساند: "دوو مه سیحی له خوداترس که خولیای هه قیقه تین و بۆ عیباده ت هاتووین. به ر له چه شتنی ئازاری دونه، به ر له زه ماوه ند، بۆ باغی پاکیژه هاتووین تا عینایه تی خۆیمان پی عه تا به فرموی و رینۆینمان بی. ئیمه موحتاجین و به ئومی دی عینایه تی ئەوه وه هاتووین!"

هاوریکه م که به ده نگیکی له خۆبایی و هه ستیکی به رزی شاعیرانه ده دا، سات به سات زیاتر ئاگری ده گرت. راهیبه کان به ده می داچرا وه وه گویان بۆ رادی رابوو، هه ندیکیشیان ریشی خۆیان هه لده گلۆفت. هه رچی هاوریکه م زیاتر ده ناخفی، زیاتر له مه به ستی تیده گه یشتم و باشتر له هۆی سه ره کی هاتنمان بۆ کیوی پیرۆز حاالی ده بووم. هه لبه ت هاوریکه شم له و مانایه نه گه یشتبوو، به لکو له کاتی ئاخافتندا په ی به وه ده برد.

راهیبه کان سه ریان برده بناگویی به کتر و که وتنه سه رته سه رت. پاشان هه موو پیکه وه هه ستان و مۆله تنامه یه کیان پی داین که به هۆیه وه بۆمان هه بوو سه ردانی ته واوی سه ومه عه و خه لوه تگاگان بکه یین و تیا یاندا پاریننه وه، تا ئەو ده مه ی مه رییه ی پاکیژه به زه یی پیماندا دیته وه و به ئامازه یه ک تیمان ده گه یه نی که نیازه که مان هاتۆته دی و بۆمان هه یه له وی بمینینه وه.

سه فه ره که مان ده ستی پی کرد. سه ره مه ست و خۆشحال له م سه ومه عه وه بۆ ئەو سه ومه عه و له موجیزه یه که وه بۆ موجیزه یه کی تر ده چووین. وهکی ئیماندارانی دیرین به ده نگیکی وهک بلمه بلم سه باره ت به خودا و چاره نووسی ئینسان و ئەرکی تایبه تی خۆمان ده داوین. من ده فته ریکی یاداشتم پیبوو، هه موو رۆژی ئیواران پروداوه کانی ئەو رۆژه م تیدا دنوووسی. حاالی حازر دوا ی چل سال، زه من ئەو ده فته ره ی زه رده هه لگه راندووه. به لام کاتی لاپه ره کانی هه لده ده مه وه، ئەو رۆژگاره مه له کوتی و ده گمه نانم له لا تازه ده بنه وه. هه ر وشه یه ک، ته نانته بی بایه خترین وشه ش، دیسان

ئاگرى ھەز و ئاوات لەناخدا ھەلەگىرسىننېتەوھ. دلەراوکیکانى تافى لاویم دەبووژیننېتەوھ، ھەروھە ئەو نەخشە دىوانەیی ئامیزانەش کە من و ھاوړیکەم بۆ پزگارکردنى پۆحمان دامانرشتبوو، پزگار کردنى پۆحمان لە ھەر ھەموو سەرکیشیی گەنجانە و نەجابت و سافیلکەبیبەکەى.

*

سەومەعەى ئیڤیرۆن Iviron

نۆزدەھەمى نۆڤەمبەر

پىاسەى بەیانیان لە کەنار زەریا. کانییەکی گچکەى ئاوى پیرۆز و نوێژخانەییەکی بچووکیش لە تەنیشتیدا، بەئەیکۆنیکى مەریەمى پاقیزەوھ لەنوێژخانەکەدا کە خەریکە خوین بەگۆناکانیا دیتەخوار. وینەى دوو راھیبى ماسیگر لە کاتى تۆر دەرکیشانا، ماسیپەکان لەناو تۆرەکەدا لەسەما و ھەلبەزینەوھدا.

گەرانەوھ بۆ سەومەعە. ھەزرەتى خاتوونى دەروازە (*)، وای چ موجیزەییەک بوو! چاوانیکى درشت و خەمین، دەمیکی گچکە و گردوکۆ، چەناگەییەکی پتەو-شادومانى، غەم، تەواوى چيژ و ئازارى مرۆڤایەتیی.

لە شەویدا. چ ساتیکى مەلەکووتی بوو کاتى لە زەریامان دەنۆرى. زەریا لەناو سپیتیدا شەپۆلى دەدا و ھەناسەى ساردى ھەلەکیشا، مانگیکی گەورەشى بەژوور سەرھوھ. ھاوړیکەم دەیگوت، ئەمشەو مانگ ئەوپەرى پیاوھتیی دەنۆینى: ئاخر ئەبەدیەتى رووناک کردۆتەوھ.

پالمان بەیەکەوھ دا و بەچرپە پیکەوھ دەدواين. دەمانگوت پىویستە بریاریکى شۆرشگێرانە بەدەین، پىویستە لەھەر ساتەوھختیکدا ئەبەدیەت ئەزموون بکەين.

بەھەر لایەکدا دەرویشتین، راھیبیکى رەنگپەریو و بیدەنگ بەشوینمانەوھ بوو. مەخلوقیکى نەخۆش دیار بوو کە دەکۆکی، تفى دەکردەوھ و بەردەوام خۆى دەخوراند. بەلام سیمای لەخۆشحالیدا پرشنگى دەدا.

ھاوړیکەم دەیگوت: "لەوانەییە شیت بى!"

The Portaisissa (*)

من دەمگوت: "لەوانەییە قەدیس بى، ئەى نابینى چۆن پوخسارى دەدرەوشنیتەوھ؟ ھەر دەلێى خۆر بەسەریدا پرشنگ دەدا!"

جاریکیان راوہستاین تا ئەویشمان پیکەیشتەوھ، گوتى: "من پاپا لاڤریندۆسم. ئەو پیاوھ ھەپ و حۆلەم کە لەوانەییە ھەندى شتتان لەبارەمەوھ بیستبى!" ھاوړیکەم گوتى: "تۆ مرۆڤیکى بەختەوھریت، چونکە ھەر لەم دونیایەدا چوویتەتە بەھەشت. ئەھا چۆن سیمات دەدرەوشنیتەوھ!"

راھیب خاچیکى کیشا و گوتى: "سوپاس بۆ خودا، ئەوھى خەلک بەدیوانەیی دەزانن، من بەبەھەشتم داناوھ. بەلام لەکاتى کردنەوھى دەرگاکیەدا تووشى چەرمەسەریی بووم!"

- کام دەرگا؟

- ھىی برالە، دەرگای بەھەشت. سەرەتا کە ھاتمە ئەم سەومەعەییە ھەللەرزیم و لە ترسا گریام. بەخەيالى بەھەشتەوھ دەگریام. بەخەيالى دۆزەخەوھ دەگریام. بەلام پۆژیکیان کە لەخەو ھەستام بەخۆم گوت: (ئەرى من بۆ بگريم؟ مەگەر خودا خاوەنى ئیمە نییە؟ مەگەر ئیمە رۆلەى خۆى نین؟ دەى باشە، ئیتر بۆ دەبى بترسم؟) ئیدی لەو پۆژە بەدواوھ بەگێلەپیاوم ناو دەبەن!

لەتى نانە رەقەى لەژیر جلکەکیدە دەرهینا و بەئیمەى دا. گوتى: "ئەمە نانى فریشتەکانە. ھا منالینە بیخۆن. بیخۆن، بەشکەم ئیوھش بال دەرکەن!"

سەومەعەى ستاڤرۆنیکیتا Stavonikita

بیست و یەکی نۆڤەمبەر

ئەم سەومەعەییە زۆر لە ئاستى زەریا بەرزترە. دەرکەوانیکى پیری ھەییە خەلکى کریتە.

دەستى گرتم و گوتى: "پیم بلای بزائم تۆ کیتت؟"

- کریتیەکا!

- وەرە ژوورئ.

لە یەکیک لەحوجرەکانا چەند گەنجیکى تازە پیکەیشتوو خەریکی فیربوونى

موزیکی بیزانسی بوون. میلۆدیییه بهراییییهکانیان بهدنگگیکی بهرز دهژهند. کهلهپوریان وهک چرایهکی داگیرساو بهدهسته چلکن و مندا لانهکانیان گرتبوو.

لهسهه قه لای سهومهعهکهوه که سهیری زهریات دهکرد وهک کهوانیکی گهوره و مهزن دهینواند، کهوانیکی زور زل و گهوره که لهرادهبهدهر کشایی.

ههر لهو سهومهعهیهدا، توژیک نهولاتر، سهری دوانزه سالهیی مهسیح، تهژی له لیک حالیبوون و شکوی مهلهکوتیی. بی پهروا، بهنیوچهوانی هه لایساو، سینگیکی گوشتن و سپیی، چاوانی قوول و راماو. ههر بهراستی کوره شایستهکهی (خاتوونی دروازه) بوو. نهیکوئیکی تر. وینهیهکی گهورهی قه دیس نیکولا له ئوربسترز. سهدهفیکی گهوره بهنیوچهوانییوه، ئاوی زهریا له لهپی دهستهکانییوه دهچکی.

لهگه ل دههکهوانه کریتییهکهدا کهوتمه دهمودو.

– چۆن بوو بوویته راهیب؟

– روژتیکیان پورم کتییی پیروزی بو دهخویندمهوه و گوتی: دنیا بی بایهخه.

نابی پاپا فیلیمون یش لهبیر بکهه. لهسهه سفرهکه میوانداری دهکردین. بالایی باریک چون شمشیری دیمهشقیی. وهک فریشته نوور له جهستهیهوه دهچکا. هزی له میوانداریی و پیشوازیکردنی خه لکیی بوو، هیند هزی بهوهبوو که ئیدی نهیده توانی خو شحالییهکهی بشاریتهوه و ههمیشه بزه لهسهه لپوی بوو.

لیم پرسی: "کهنگی نورهی من دی خوداوهند بینم؟"

وهلامی دایهوه: "زور هاسانه. چاوانت هه لبره، ده بیینی!"

سهومهعهی پانتوکراتوروس Pantocratoros

بهه لهتاریک و لیلهیی به بیان نهغمهیهکی سیحراوی له ههوشی سهومهعهکهوه دههاته گوئی. نهغمهیهکی زور نهرم و نیان بوو. بهرهو پهنجهرهکه رام کرد و لهو تاریک و پرونی بهربهیهاندا راهیبیکم بینی که چارشیتویکی دریت و رهشی بهسهه ریدا دابوو. بهچهکوشیکی بچووک بهدارنایمیر (*) یکدا دهیکیشا و نهو ئاوازه خو شیهی دهخولقاند.

(*) Sematron نامیریکه له ئاسن یاخو تهخته که لهسهه ردهمی ئیمپراتورانی روم له کلایسا نههته دۆکسییهکاندا له بری ناقوس بهکارهینراوه. و. ف

هپور هپور بهدهوری ههوشهکهدا دهگهرا. لههوهدهیهکهوه بو هوهدهیهکی تر دهچوو تا برادههکانی بو نوژیی بهیانی خه بهرکاتهوه.

هاوریکهشم که خه بهری ببووه، هاته ته نیشته من و له بهر پهنجهرهکهدا ئانیشکی دادا. ئیمه که بهجوته نهفسوون ببووین، گویمان بو ئاوازی نهو ئامیره سهرنج ئاسایه راده دیرا. کاتی ئاوازه که تهواو بوو، خو مان گوژی و بهرهو نوژخانه که چووین. تهواویک تاریکیی بالی کیشابوو، ته نیا دوو چرای پیوسوژ له به ردهم وینهکانی مهسیح و مه ریهمی پاقیژهدا دهسووتان. ههوا تهژی بهبوئی میو و بخووری گولی سوور بوو.

ویردی بهه بهیان نهرم و ئارام وهک خه شهی گه لای دار و هه ناسهیی زهریا دهستی پی کرد. عابید بهمؤمیکهوه هه موو هوه دهکانی بهسهه کردنهوه تا دلنایبی لهوهی که هه موو برایان هاتوون. پاشان ئاوی پیروزی بهنیوچهوانی راهیبهکاندا پرژاند. دوا ی تهواو بوونی رپوره سمه که، من و هاوریکه م سه بارهت بهژیانی نه م سهومهعهیه سهری قسه مان دامه زراند. چ ریتمیکی پیروژ. به رهه می چهنده ها نهوهی نه ناسراو. به لام نه لعان له م بوخچهیه دا سه ده فیک که نه م مروارییهی هینابوووه بوون و رازاند بوویهوه، خو ی مردبوو. پیکه وه سویندمان خوارد: "ده بی رپوره سمیکی نو ی به ئایینی خودا و خوداپه رستی بیه خشین، جاریکی تر گیانی خولقاندنی به به ردا بکهین، ئاخه ئیمه هه ر بو نه م مه به سه ته بو کتوی پیروژ هاتووین."

سهومهعهی قاتوپیدی Vatopedi

له به ره به یانیکی پر له رحمهت و نه فینی خوداییدا، له به ره به یانیکدا که هه ر ئیستا له ئاسمانه وه هاتبوو، له م سهومهعهیه نزیک بووینه وه. پینجه مین روژی خولقاندنه و هیشتا خوداوهند له دروستکردن نه بوته وه تا ئیشه کهی لی خه راپ بکه ن.

خوره لات هیدی هیدی وهکی گوله باخ ده پشکوت. هه وره ساروفیمه کان گولئاسا وهک فریشته ی مندال له ویدیو ئاسوو ده رده که وتن و ورده ورده گه وره ده بوونه وه و وا پیده چوو له سهه عه رد خه ریکی نیشته وه بن. مه لکی توکا له چه قی ریکه دا نیشته بووه و له ئیمه ی ده نوژی، هیشتا شه ونم به باله کانییوه بوو. به لام وهک بلئی مه لی توکا

نەبى، بەلكو پۇچىكى مېھرىبان بىي كە ئىمە بناسى. نە لىمان دەترساو نە لەسەر پىگەكەشمان لا دەچوو. بايەقوشىكى وردىلە لەسەر تاشەبەردىك هەلكورماو و پووناكيبەكە گىژى كردبوو. كشموات لەجىي خۆى نەدەبزات و چاوپرېي داھاتنى تارىكىي دەکرد.

ئىمە نەدەدواين. هەردووكمان هەستمان دەکرد كە دەنگى ئادەمىزاد هەر چەندە ناسك و چپەئامىزىش بىي، لىرە دەنگدانەوھىەكى ناخۆش و نالەبارى ھەيە و ئەو پەردە سىحراوييە دەدرىنى كە ئىمەى لەئامىز گرتووھ. لەگەل پۇيشتن و لادانى پەلكە شۆرەكانى داركاجدا، دلۆپى شەونمى بەرەبەيان لەدەست و پوخسارمان دەپرژا. لەخۆشحاللىدا خەرىك بوو دەتاسام. پووم كرده ھاوپىكەم و دەمويست زار ھەلبىنمەوھ و پىي بلېم: "ھەر بەراست، كە بەچىژە!" بەلام نەمويرا. دەمزانى ھەر كە بىمە گۆ ئىدى ئەو تەلىسمە دەشكى.

لەبىرمە پۇژىكىيان پاش نيوەرۆ لە تايەژتوس پىوييەكم دىت، ملې نابوو بەلارەوھ و خەرامان خەرامان دەپوويى. كلكە تووكنەكەى قىت راگرتبوو، سىبەرە درىژ و ئەرخەوانىيەكەى دەكەوتە سەر بەردەكان. مەتەقم لەخۆ برى نەبا ھەستم پىبكا و پىرەوتتەوھ. بەلام نەمتوانى بەر لەخۆشحالپوونم بگرم و بەئاستەم نووزەيەكم لىوھەت. پىويى گويى لىم بوو، تىي تەقاند و بزر بوو. بەرلەوھى بزائم لەكوپوھ بۆى دەرچووھ، بۆم دەركەوت كە شادومانىش ھەمىشە لەژيانى مرؤفدا ئاواھىيە.

لەپر دەنگى گفنوگۆ و پىكەنن ھات. سەرەنجام گەشىتبويىنە دەيرەكە. دوو راھىيى چاك لەوھراو لەبەر دەرگاي دەرەوھ لەسەر سەكۆيەكى بەردىن دانىشتبوون و سەريان خستبووھ سەر دەركەوانەكە.

ھەرەك مارمان بىنبىي، لەجىي خۆماندا وشك بووين. ھاوپىكەم تەماشاي كردم. سەرىكى راوھشاند و گوتى: "لە خەون و خەيال زياتر چ شتىكى تر نەبوو. بۆ ساتىك وام دەزانى چ ئادەمىزادىك بوونى نىيە!"

وھلامىم داھەوھ: "ھەيف! ئەوھ بەھەشتى راستەقىنە بوو. ئەوھ زۆر لە بەھەشتەكەى تر بالاتر بوو. لە برى ژن و پياو، دوو ھاوپى لەژىر درەختەكانى خودادا پياسەيان دەکرد و ئىدى سەيركە ئەلعان لەبەھەشت دەركراين. فرىشتەيەكى شمشىر بەدەست دەرى نەكردىن، بەلكو مرؤفك و دەدرى نائىن كە چەكدار بوو بەچەكى دەنگ!"

راھىبەكان لەگەل راپواردندا بەدەركەوانەكە، ھەرا ھەرايان دەھات. وەخت بوو لەپىكەنينا ژانيان دەکرد. بەلام ھەر كە ئىمەيان بىنى، بىدەنگ بوون. ھەستان و دەستىكىان لەسەر زگ و دەستەكەى تىرشىيان بۆ ماچكردن بۆ لاي ئىمە راگرت.

گوتيان: "بەخىر بىن. خودا ئاگادارتان بىي!"

ھاوپىكەم كە تەماشاي ورگى زل و پوومەتە سوور ھەلگەراوھەكانيانى دەکرد، گوتى: "باوكە پىرۆزەكان، پىدەجى بۆ خۆتان خۆش راپوئىرن!" لە داخى ئەوھى كە لەو بەھەشتەيان دەركردبووين، لىيان نەدەبوورا.

راھىبىك كە رىشىكى زەردى ھەبوو، ھەلى داھە و گوتى: "ئىمە چاوپۇشيمان لەم دنيا درۆينەيە و لەچىژەكانى كردووھ!"

زارمان ھەلنەھىنايەوھ. بەلام راھىبەكەى تر كە رىشىكى رەشى پىوھبوو، كەوتە قروسكە قروسك و گوتى: "بۆ وا غەرىب سەيرمان دەكەن؟ عىبادەت لە گۆشت وزە بەخشترە!"

لىمان نىزىكىتر بوونەوھ. دەمىيان بۆنى سىرىكى واى لى دەھات كە بەرگە نەدەگىرا. ئىمە كە دەمانويست ئەم دوو راھىبە سىر خۆرەمان لە كۆل ببنەوھ، گوتمان: "وا باشە بچىنە ژوورى و خەرىكى عىبادەت بىن."

خانەخوئ كە راھىبىكى چاوشىن، خودان رىشىكى سىي و ئاورىشمىن، پىستىكى سوور بەچەشنى گولالە سوورە بوو، بەپىرمانەوھ ھات. پاش ئەوھى بەخىرى ھىناين، پىشمان كەوت و ئىمەش بەدوايدا.

دەيرىكى دەولەمەند بوو. شارىك بوو بۆ خۆى، بەمىوانخانەيەوھ، بەدەرگا و پەنجەرەى تازه رەنگكراويەوھ، بەكارەبا و باغ و باغاتى رووھو زەريايەوھ. راھىبەكان فراوينيان كردبوو. لەدەرەوھى ھۆدەكانيانا خۆيان لەبەر خۆر ھەلخستبوو تا بەشكەم خواردەنەكەيان باشتر بەگيان بەكەوئى. چوويىنە ناو كلىپساكە و سەرى پىز و نەوازشمان بۆ وىنەى مەريەمى پاقىژە دانەواند. خانەخوئ قوتوويەكى گرانبەھى لەكەلوپەلى پىرۆزكراو ھىنايە بەردەممان و سەرقەپاخەكەى كردەوھ. ھەياسەى پىرۆزى پاكىژەمان ماچ كرد.

لەبىرمە ھىشتا كە مندال بووم، دوو راھىب ھەياسەى پىرۆزىيان بۆ كرئت ھىنابوو.

کلیسای قه‌دیس میناس پر بوو له خه‌لک که بۆ عبادت هاتبوون. هوروزمیان دهبرد و تووره‌که‌ی راهیبه‌کانیان پر له لیره‌ی زیر و گواره و نه‌نگوستیله ده‌کرد. من هیچم نه‌بوو پی‌شکه‌شی که‌م، گیرفانه‌کانم گه‌رام، قه‌له‌می‌کم پی‌وو ئاخنیمه تووره‌که‌که‌وه.

چووینه حه‌وشه و به‌و پی‌لیکانانه‌دا سه‌رکه‌وتین که ده‌چۆوه سه‌ر میوانخانه‌که. چیشتیکی چهر و نهرم و پر له نیعمه‌تی ئیلاهییان بۆ لینابووین. هاوریکه‌م که حه‌زی له خواردن بوو، گوتی: "لیره باش بۆمان ده‌چیته سه‌ر. ده‌لئی راهیبه‌کانی ده‌یری فانۆپیدین!"

گوتم: "وهره با له سلامه‌تی پرۆدرۆمۆس^(*) ی هه‌زار بخۆینه‌وه. ئه‌و برسیمییه داماوهره کاتی خواردنی راهیبه‌کانی ده‌که‌وته‌وه یاد، ئیره‌یی پی دهبردن. له حه‌ژه‌مه‌تا ئاو ده‌زایه ده‌می. ئیدی ده‌که‌وته چ گازنده‌گه‌لێک له ئیمپراتۆره‌که‌ی! ئه‌و شیعه‌ریت له یاده?"

– هه‌لبه‌ت له یادمه.

ئیمپراتۆر.. کاتی سه‌ره‌ک ده‌یره‌کانم ده‌که‌ونه بیر

له‌سه‌رخۆ ده‌چم و هۆش له سه‌رمدا نامینی

وا خۆیان چاکترین ماسی ده‌ته‌پیننه هه‌مبانه‌که‌ی ورگیانه‌وه

ماسییه گه‌نیویکیش ده‌دنه من

هیند شه‌راب ده‌خۆنه‌وه، ده‌بنه عاره‌بانه

که‌چی ئه‌وا زگه هه‌زاره‌که‌ی منیش

سه‌رکه هه‌لیده‌قرچینی!

هاوریکه‌م له‌قاقای پیکه‌نینی دا، به‌لام ده‌ستبه‌جی هاته‌وه سه‌رخۆ و گوتی: "پیکه‌نین شووره‌یییه. ئه‌م ده‌یره رقم هه‌لده‌سینی. مه‌گه‌ر راهیبه‌کانت نه‌دیوه؟ هه‌موویان چاک له‌وه‌راون. گه‌ر مه‌سیح به‌هاتبایه‌وه سه‌ر عه‌رد و رپی بکه‌وتبایه ئیره، ئه‌وسا ده‌مدی چۆن قامچی به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه هه‌لده‌سووراند. ده‌لیم وا باشتره لیره برۆین!"

(*) تیۆدۆر پرۆدرۆمۆس Theodore Prodromos ی ناسراو به‌پرۆدرامۆس ی هه‌زار، شاعیریکی بیزانسی بوو، سالی ۱۱۶۰ ی زاینی کۆچی دوا‌ی کردوه. و. ئینگلیزی

– بۆ کوئی؟ نه‌ک هه‌ر ئه‌م ده‌یره، به‌لکو ته‌واوی دونیا رقمان هه‌لده‌سینی. بۆ؟ مه‌گه‌ر هه‌ستی پیناکه‌یت؟ له‌هه‌موو شوینی خه‌لکانیک هه‌ن بی شیو سه‌ر ده‌نینه‌وه و خه‌لکانیکی تریش ورگیان ئاخنیوه و ده‌م و فلّقیان ده‌لیسنه‌وه. له‌هه‌موو جییه‌ک گورگ و مه‌ر هه‌ن. یاسایه‌ک هه‌یه که هیشتا له‌ته‌واوی دونیادا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، یان ده‌بی بخۆی یاخود ده‌بی بخوریت. یاسای جه‌نگه‌ل!

– واته چ رزگارییه‌ک له‌ئارادا نییه؟ چما چ گیانه‌وه‌ریک نییه له‌گه‌ل میهره‌بانیدا، هینده‌ش به‌هیز بی که نه گیانه‌وه‌ری تر بخوا و نه هیتیش بتوانن بیخۆن؟

– نا. به‌لام ده‌شی رۆژیک له‌رۆژان، هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ر، گیانه‌وه‌ریک هه‌ولێ ئه‌نجامدانی ئامانجیکی ئاوه‌ای دابی، به‌لام تا ئه‌لعان به‌و ئامانجه نه‌گه‌یشتنوه.

– کام ئازه‌ل؟

– مه‌میوون. ئیمه هیشتا له‌نیوه‌ی ریگه‌داین. چاوه‌ری که، ئارام بگره!

– خودا ده‌توانی ئارام بگرێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌مره. زه‌مه‌ن به‌لای ئه‌وه‌وه چ بایه‌خیکی هه‌یه؟ به‌لام ئه‌دی ئینسان؟

وه‌لام دایه‌وه: "مرۆفیش نه‌مره، به‌لام هه‌موو بوونی نا. به‌لکو به‌شه نه‌مره‌که‌ی. مه‌به‌ستم ناوه‌یه‌تی، ده‌توانی چاوه‌ری بکات!"

له‌سه‌ر سه‌فره هه‌ستاین و چووین بۆ رۆخی زه‌ریا. خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. خشه له گه‌لایه‌کیشه‌وه نه‌ده‌هات. جووتی نه‌وره‌س به‌سینگی سپی به‌فر ئاسایانه‌وه، له‌سه‌ر سینگی زه‌ریا سه‌ولیان لیده‌دا.

هاوریکه‌م له‌کاتیکدا که به‌چاوی ریز و ئافه‌رینه‌وه ته‌ماشای ده‌کردن، گوتی: "ده‌بی ژن و میرد بن!"

من گوتم: "یان ده‌شی دوو هاوری بن!"

بۆ ئه‌وه‌ی له یه‌کیان هه‌لبێرم، ده‌نکه زیخیکم له‌سه‌ر عه‌رده‌که هه‌لگرت و تیم گرتن.

*

ئه‌لعان که له‌ته‌مه‌نی پیریدا به‌سه‌ر ئه‌م یاداشتانهدا ده‌چمه‌وه و به‌رخۆدانه دۆنکیشو‌تیه‌کانمان وه‌بیرخۆ دینمه‌وه – رمی رزیو، قه‌لغانی کرمخواردو، کلاوه ئاسنینی فافۆن، ئه‌قلیکی لیواولیتو له‌نه‌جابه‌ت و به‌خۆدا ناز – کاتی ئه‌وانه وه‌بیر خۆ

دهیری کاراکالو Karakallou

هور دوند و داوینی (ئاتوس)ی پۆشی بوو. ناوچهیهکی فهراوان له ناوهراستا بۆ هور مابۆوه و بهفر بهسپیتیی ئهلماس دهرهوشایهوه. باران دایکرد، بارانیکیی بهخور. رینۆینهکه مان پیش کهوت و بهتفهنگهکهی فیشهکیکی تهقاند. زرينگهی زهنگی سهومهعهکه، بهشادومانیی لهودیدو سنۆبهرهکانهوه دهیسترا. عابید خاچیکیی دریژی بهدهستهوه بوو وهکی ئاماژه بۆ وهزیفهکهی، بهگۆچانیکیی دریژهوه و لهگهڵ رهعیهتهکهیدا له بهر دهراکه راوهستابوو تا بهخیرمان بینێ.

چووینه هۆلی ناخواردن. هۆلیکی تهنگ و و دریژکۆله بوو، کۆلهگهکانی بهرهنگی رهش و شین رهنگ کرابوون. عابید ریشی رهش، مۆن و کهمدوو، له لای سه رهوه دانیشت. وینهی مهسیحیکیی تووره و مۆن که بهرهنگی رهش و سهوز وینه کیشرابوو، به ژوو سهریهوه ههلواسرابوو. له سهه مینه ریکیی بچووک، قاریئی که راهیبیکیی زهردهل و که مته مهن بوو، به سه رهاتی قه دیسهکانی دهخویندهوه. هه مووان به سهه دهفری خواردنهکانا چه مانه وه. کهس ورتهی لیوه نه دههات. عابید ده می له خواردنه که نه ده دا. له پر سی جار ان له زهنگیکیی بچووک لای راستیه وهی دا. راهیبهکان به پارووی نیوه جوورا له ده مدا، قنجه پی هه ستانه سه ری. خزمه تکاره که رایکرده پیشه وه، له بهر پی عابیددا چۆکی دادا و عابیدیش دهستی به سه ریدا هینا و به ره که تی دا. پاشان قارییش هه مان شتی کرد و داوای لیبور دنی کرد به وهی که نه یوانیوه وهک پیویست سه ربورده که به باشی بخوینتته وه. ئه وسا پارچه یهک نانیا ن له سهه سینییه کی بچووک هینایه ژوو ره وه و هه ر کامه له ره هبانه کان تۆزیکیا ن لی قرتاند و وهکی نانی پیرو (*) هه لمه قووتیا ن کرد.

ئو شهوه تا به یانی نه نووستین و قسانمان ده کرد. باسی ئه وه مان ده کرد که ئیتر کاتی ئه وه هاتووه به شیوه یه کی نوێ مه سیحمان خو شبوئی. پۆژی پیشتر راهیبیکمان بینی له دهره وهی گۆرستانی ده بره که راوه ستابوو، کاتی لیمان پرسی: "بۆچی وینهکانی ناو گۆرستانه که هه موو مه سیحیا ن به له خاچدراوی پیشان داوه، که

دینمه وه ناتوانم زهرده خه نه بمگری. خو شبه حالی ئه و گه نجه ی که پی وایه ئه رکی رۆنای دونه یه کی نوێ و هه رچی زیاتر هاوگونجان دنییه تی له گه ل مه زنا یه تی و یه کسان ی و ویسته کانی دیدا. حه یف و مه خابن بۆ ئه و که سه یش که بی دیوانه یی ده ست به ژیا ن ده کات.

به کیوی پیروژدا ده گه راین. هه ر چه ند پتر هه وای ئه ویمان هه لده مژت، دل مان پتر ئاگری ده گرت و دل خوربه مان زیاتر ده بوو. وهی چ برپارگه لیکمان ده دا و چ په یمانگه لیکمان ده به ست! چه ند سووکوسۆل به سهه ر گابه ره کاندان با زمان ده دا و له دهیری که وه خو مان به دهیری کی تر دا ده کرد، هه ستمان ده کرد نه ک هه ر به خه یال، به لکو به ته وای جه سته مان بالی فریشته کانمان لی رواه. ئه مه ش ریک ئه و فه زایه یه که گا شیتیتیی به ره م دینی و گا پیروزی و قاره مانیتیی. به لام دواتر له ژیر داروپه ردووی سالاندا، نه من و نه هاو پیکه م ئیتر باسی ئه و ساته پیروژ و دۆنکی شو تیا نه مان نه کرد. هه ستمان به شه رم ده کرد. نه ک له به ره وهی ئه و بلێسه یه مان تیدا دامرکابوو، به لکو چونکه بالی ئیمه له چاو بالی ئاواته کانمان چه ند په نجه یه ک کورتی هینابوو. ئیمه هیشتا ده مانویست دونه یه کی نوێ و با شتر رۆنیا ن، به لام تیگه یشتین که ناتوانین. من دانم به و نه توانینه دا نا، به لام هاو ریکه م له ته وای ژیا نیدا ده یشار ده وه. هه ر له بهر ئه مه یش له ناوه وه را پتر له من عه زابی ده کیشا و گینگلی ده دا.

سالانیک دواتر، کاتی دهیری (ئیسپیتساتی) مان جیده هیشت و مانگ چوارده و ته وایک به په ژاره وه به سهه زه ریدا هه لده هات، رووم کرده هاو ریکه م و گوتم: "ئانجیلۆس، له بیرته؟" که وام گوتم، رهنگی په ری. زانی مانگی کیوی (ئاتوس) م بیر کهوتۆته وه.

له کاتیکدا که دهستی نایه سهه ده م و بیدهنگی کردم، هه نگا وهکانی خیرا تر کرد. ئیستا جاریکی تر سهه به سهه یادداشته دیرینه کانا شو ر ده که مه وه و هه مدیس خه ریکی هه لدا نه وهی لاپه رهکانی ده بم.

(*) ئه و نانه یه که وهک نیعمه تی خودا به سهه نوێز که ره ئه رته دۆکسیه کاندان دابه ش ده کریت. و. ع

خۆی وا ره‌وايه مه‌سیح له کاتی هه‌ستانه‌وه له‌گۆردا پیشان بدری؟" که وامان گوت، لیمان توورپه بوو، گوتی: "مه‌سیحی ئیمه، مه‌سیحی له‌خاچ‌دراوه. قه‌ت له ئینجیله‌کانا دیوتانه عیسا پێبکه‌نی؟ ئه‌و هه‌میشه هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کێشا و قامچی لێ دهدرا و ده‌گريا، چونکه ئه‌و هه‌میشه له‌خاچ دهدرا!"

هه‌نووکه‌ش که خه‌ومان لێ زرابوو، ده‌مانگوت: کاتی ئه‌وه هاتوو مه‌سیح بخه‌ینه پێکه‌نین. تازه ئیدی ده‌بی فاتیحای قامچی و گریان و له‌خاچدان بخوینین. پێویسته مه‌سیح خوداوه‌ند به‌هیز و شادومانه‌کانی گریکستان له‌ناخی خۆیدا یه‌کانگیرکات. ده‌بی هه‌موویان له‌خۆیدا بتوینیته‌وه. کاتی ئه‌وه هاتوو مه‌سیحی جووله‌که‌کان بپیتته‌ گریکی.

هاورپیکه‌م ده‌ستی هه‌لینا وه‌ک ئه‌وه‌ی سویند بخوا، گوتی: "ئه‌وه ئیمه‌ین که ده‌بی ئه‌م حه‌قیقه‌ته به‌پیننه‌ دی!"

منیش به‌ش به‌حالی خۆم گوتم: "وايه، وايه!"

له‌و ساته‌دا پێمابوو چ شتی نییه‌ بتوانی به‌ره‌نگاری رۆحی ئینسان بپیتته‌وه.

هاورپیکه‌م نه‌راندی: "ئیمه هه‌رگیز له‌یه‌کدی جیا نابینه‌وه. وه‌ک دوو گا، گاسن له‌ خۆمان ده‌به‌ستین و عه‌رد ده‌کێلین!"

سالانی دواتر تیگه‌یشتین که ئیمه وه‌کی گا، گاسنمان له‌ خۆمان به‌ستبوو، به‌لام هه‌وامان کینا بوو!

ده‌یری فیلو‌سیۆ Philotheou

پیاسه‌یه‌کی زۆر خۆش له‌ته‌مومژدا، چناره ناسک و بالابه‌رزه‌کان. راهیبی‌کی یاخی به‌نیوی یوانیکیۆس، که ده‌می وه‌ک ئاشه‌هاره له‌کاردا بوو. هه‌میشه له‌باره‌ی یه‌کی له‌ خوشکه‌کانیه‌وه دهدا که جنۆکه ده‌ستی لێ وه‌شاندبوو. که‌چی پێده‌چوو شه‌یتان چووبیتته‌ له‌شی خۆیه‌وه، نه‌ک دانه‌یه‌ک به‌لکو دووان. یه‌کی‌کیانی ناو نابوو (حیجا) و به‌ویتریشیانی ده‌گوت (ئیسماعیل). ئه‌م دوو بوونه‌وه‌ره نه‌فره‌تلی‌کراوه هه‌میشه له‌گه‌ڵ خوداوه‌ند، له‌گه‌ڵ یوانیکیۆسدا رکه‌به‌ریان بوو. ئه‌وان ده‌یانویست له‌رۆژانی پارێزدا گوشت بخۆن. نه‌قیزه‌یان له‌یوانیکیۆسه‌وه ده‌ژهند تا شه‌وانه به‌ئه‌سپایی له

پێلیکانه‌کان بچیتته‌ خواری و خۆی به‌موبه‌قدا بکا و پاشماوه‌ی خواردنی شیو بخوا. سه‌روو ئه‌مه‌ش به‌یانیان کاتی زینگی زه‌نگی نوێژ ده‌هات، حیجا و ئیسماعیل هاواریان لێ هه‌لده‌سا و ده‌یانگوت: "من نایه‌م، من نایه‌م!"

به‌ره‌و هه‌وشه‌ی ده‌یره‌که رۆیشتین. له‌نیوان خه‌ره به‌رده‌کانی هه‌وشه‌دا، گژوگیا له‌ سه‌ره‌ه‌لانا بوو. دیواره‌کانی ده‌روبه‌ر و هۆده‌کانیش به‌هۆی شی و ته‌رومییه‌وه ره‌ش داگه‌رابوون. نوێژخانه‌که له‌ناوه‌راستدا بوو. چوینه نوێژخانه‌که تا به‌رامبه‌ر وینه‌ی موجیزه‌ناسای خاتوونی پاکیژه‌ی میهره‌بانی ماچ، دۆعا بکه‌ین. گۆنای میهره‌بانی به‌شیوه‌یه‌کی له‌وه‌سفه‌ده‌ر نابوو به‌گۆنای عیسا کۆرپه‌ی نوستوووه‌ و چاوه‌ خه‌مینه‌کانی له‌شوینیکی نادیار رامابوون.

راهیبی که پێنوینمان بوو، گوتی: "باش سه‌رنجی چاوه‌کانی پاکیژه‌ بده‌ن. چ ده‌بین؟"

چوینه پێش و دیقه‌تمان دا.

هه‌ردووگمان گوتمان: "هیچ نابین!"

راهیب به‌مۆنییه‌که‌وه ته‌ماشای کردین و گوتی: "هه‌ر که‌سی ئیمانی هه‌بی ئه‌وا مه‌سیحی له‌خاچ‌دراویان تیدا ده‌بینی!"

پاشان سه‌رقه‌پاخی قوتوویه‌کی زیوینی ئه‌شیای پیرۆزکراوی هه‌لدايه‌وه که ئیسقانیکی درێژی تیدا بوو.

- بکه‌ونه عیباده‌ت! باسکی راستی (کریسۆستۆم) (*), خاچ بکێشن!

(* کریسۆستۆم Chrysostom یه‌کیکه له‌ قه‌شه‌ گه‌وره‌کانی دونیای مه‌سیحیه‌ت که به‌باوکی کلێسای ئه‌رتهدۆکس ناویانگی ده‌رکردوه. له‌ ساڵی ۳۴۴ زایینی له‌ ئەنتاکیه له‌دایک بووه و له‌ ساڵی ۳۹۷ ی زایینی کراوه به‌سه‌رۆک و قه‌شه‌ی کۆستانتینییه. له‌ کۆستانتینییه بکه‌یه‌کی خه‌رخوازی رۆنا و دژایه‌تی دونیاپه‌رستی رۆحانییه پایه به‌رزه‌کان و داوین پیسیی ئیمپراتۆری ده‌کرد. له‌ ساڵی ۴۰۴ ی زایینی دوور خرایه‌وه بۆ قه‌وقاز و تا ئه‌وی به‌پیتی پیاده رۆیشت. له‌ ساڵی ۴۰۷ ی زایینی کۆچی داوی کرد. له‌ پاش مه‌رگی نازناوی موقه‌ده‌سی پێ درا و تاهه‌نووکه‌ش له‌پز شیرینی و قسه‌ ره‌وانی وی له‌ کتیبی مه‌سیحیه‌کانا هه‌ر باس ده‌کری و نازناوه‌که‌شی هه‌ر له‌وه‌وه هاتوو. وشه‌ی کریسۆستۆم به‌زوبانی گریکی واته (ده‌م زێرین). له‌ سه‌رووی دوانزه‌هه‌می (به‌هه‌شتی) داننیدا ناوی هاتوو. و. ف

سەر له بهیانی بوو که چووین. دلەراوکەیی بینینی (لافراس) مەزن و بهناوبانگمان هەبوو: دەیریەک که ئیمپراتۆری بەدبەخت (نسیفۆرس فوکاس) ڕۆینابوو. ئەو تامەزرۆ بوو تاجی پادشایەتی فری دا و وەک زاھیدیەک لەپەنا ئەم دەیرەدا بژیت. بەلام لەلایەکی تریشەووە زۆر حەزی لە ژن بوو، هەر ئەوەش بوو هۆی ئەوێ ڕۆژ بە ڕۆژ بۆ دەیرچوونەکەیی دوا بکەوێ، تاوەکو یەکیەک لە ئەمەکدارترین ھاوڕێکانی، بەشمشیریکەووە هات و سەری لە لەشی جیاکردەووە. گەیشتینە دەیرەکە. جووتی سنۆبەر لەحەوشەکەدا بوون، یەکیکیان (سان ئاتاناسیۆس) ی ئیعتراف وەرگری (نسیفۆرس فوکاس) ناشتوو، ئەوێ تریشیان موریدەکەیی که ناوی (ئیمیسۆس) بوو. (ئاتوس) ترۆپک بەفرین، وەک (هیزی بی ھاوتا*) بەسەر دەیرەکەدا دەبنۆری.

بۆ ژووری شمەکی پیروۆز و جلو بەرگی کاهینەکانیانی کلتیسیان بریدین و بەشانازییەووە گەنجینەگەلی دەیرەکەیان پیشان داین: کاسە سەری (سان بازیل)ی گەرە، شەویلکەیی (تیۆدۆستراتیلاتیس)، باسکی چەپی (کریسۆستۆم) و گەلی ئیسکی جۆراوجۆری تر. قوتوویەکی جوانی پڕ لەخاچیان کردەووە، بەبەردی گرانبەها و مرواری رازابۆووە و هونەری ھەلکۆلینی تیدا بەکار ھاتبوو. ناو قوتووەکە پارچەییەکی گەرە لە خاچە راستەقینەکەیی مەسیحی تیدابوو. راھیب لەحاست شکۆی ئەم شتانەدا لێوہلەری پێ کەوتبوو. وتەیی مەسیحییەکی راستەقینەم وەبیرھاتەووە که گوتوویەتی: "ھەموو پارچە دارێک خاچە، چونکە دەتوانی خاچی لی دروست کەیت!" (***) ئینجا جلو بەرگی سەربازی (نیفۆروس فوکاس)یان پیشان داین. جلکەکان لە زێر بوون و بەگولەباخ و سۆسەن مەلیلەدۆزیی کرابوون. ھەر وہا تاجە زێرینەکەیی بەزێرۆزیی سەوز و سوور رازابۆووە و کتیبی پیروۆز بەدەسختی خۆی، بڕیکی زۆریش دەفتەری ژمیریاریی که مۆرکە لێی دابوون.

من و ھاوڕێکەم تەژی لە ستایش ببووین. بەلام ئەمانەش تاری دلمانە دەدەھێتایە

(*) لەکلیسا خۆرھەلاتییەکاندا، مەسیح گۆی زەوی بەدەستە چەپی گرتووە و دنیا بەرکەت دەدا.

وع
(**) ئەمە قسەیی قەدیس فرانسیسکوۆسە. و. ک

خروۆش. لەبەردەم دەرگای کتیبخانەدا بۆنی دوو داری (گیزگل)ی تازە چروۆ کردووم باشتر لەھەر شتێ بەسوپاسیکی ھەراوانەووە وەبیر دێ. تەواوی لەشم ھەروا بۆنی ئەو دار (گیزگل)ھیی که ئەو ھەمووہ خۆشم دەوێ- ئەو بۆنە دلگیر و توندەیی که مەستی ھینەرتر لە شەراب و ژن و شکۆی دونیایە- ھەلەمژت. لیواولتو بووم لە تەرو تازەیی.

ڕۆژی دواتر بەیانییەکەیی، پێش خۆرکەوتن، بەرەو دوندی کێوی ئاتوس بەرێ کەوتین. ھیشتا دەنگی سەنج نەدەبیسترا و مەلەکان وەخەبەر نەھاتبوون. ئاسمان سامال و شیریی ڕەنگ. ئەستیرەیی گەلوێژ لەدوورەووە وەک سەرافیم(*) یکی شەش بال بەسەر بەرزایی خۆر ھەلاتەووە دەدەرەوشایەووە.

پاپا لۆوکاسی کولەبنە بەقاچی چەماوہووە -پیشمەرگەیی دێرین- ھەنووکە پێشمان کەوتبوو تا رێگەمان پیشان دا. جارجارە دەوہستا تا سەبارەت بەزەریا، سەبارەت بەشەر و شوۆر لەگەل تورکاندا بۆمان بدوێ. ژیان یابردووی وەک ئەفسانەیی دیوودرنجان لەناخیدا مابۆووە. دەتگوت ئەو ژیانەیی پێشووی لە ھەسارەییەکی فراوانتر و پڕ مەترسیتەر، لە ھەسارەییەکی تەژی لەھاوار و نەفرەت و ژندا رووی داوہ.

پەیتا پەیتا بەسەرھاتی خۆی دەگێراییەووە و زیندووی دەکردەووە و ھەستی شادومانیی دایدەگرت. لەگەل ئەوہشدا کہ حاشای لەژیانی یابردووی کردبوو، بەلام یەکە بەیەکەییانی لە جەبەکیدای پێچابۆووە و لەگەل خۆیدا کۆلکیشی دەکردن. ھەنووکە، لەژێر دارسنۆبەریکی گەرەدا راوہستا. دلێ بۆ قسە و باس کەوتبوووە فرتە فرت.

- کورپنە وا باشترە لێرەدا پشوویەک بەدەین و تۆژی قسان بکەین، خەریکە دل دەتەقی!

کیسەییەک تووتنی لەژێر چاکی جەبەکەیی دەرھینا و سیگاریکی پێچاییەووە و ئینجا سەری قسانی دامەزاند:

(*) سەرافیم: بوونەرگەلێک بەشەش بال و دەست و پێ و خاوەن دەنگی ئینسانیی. (ئەشعیا پێغەمبەر) لە ئەندیشەیی خۆدا ئەو بوونەوہرانەیی بینووە کہ بەدەوری عەرشیی خودادا پیاسە دەکەن. و. ف

- هەر ئەم زەلامەى كە ئىستا لەم جەبەيدا بەرامبەر خۆتان دەبیین، پۆژگارێ بەلیۆنیداس، بەقارەمان لیۆنیداس کالیمنۆسى ماپەى ترسى تورک، بانگ دەکرام. ئەوکات پێشمەرگە بووم، بەلام ناخۆ ئەدى چۆن بوو جەم پۆشى؟ ئەمەیان با بمینى بۆ کاتىكى تر. هیندە بەسە بلیم كە هیچ كات پێشمەرگەكەى ناخم بیانوو ناگرێ. ئەدى بۆچى بیانوو بگرێ كە من بەخواردن و شەراب، وەك ئەوهى ئاغا بى، تیرى بكەم؟ (لۆكاس) لەگەڵ راهیبەكانى تردا نان و زەیتوون دەخوا، بەلام كاتى دەچیتە هۆدەكەى خۆى، ئەوسا دەرگاكه دادەخا و سفرە بۆ لیۆنیداس رادەخا و دەكەویتە گوشت خواردن. بینیتان ئیمە یەك كەس نین، بەلكو دوو كەسین. تێگەشتن؟ هەر دەمویست ئەمەتان پى بلیم. ددانان بەتاوان وەك تۆبە وایە. من قسەى خۆم كرد و هەست دەكەم بارى شانم سووكەلە بوو. ئەلعان وا چاكە بەرێ كەوین!

هاورپێكەم كە لەپێكەنیا ژانى كردبوو، گوتى: "ئافەرىن قارەمان لۆوكاس، هەر بەراستى دەستت نەرزى. بەلام پیتوانییه كە ئەمە ئىشى شەیتان بى؟"

راهیب بەسەگیتى چاویكى داگرت، گوتى: "بێگومان. بێگومان بەیانیان دەكەومە وەها گومانیکەوه، بەلام تا شتیوان ئەو گومانەم بێردەچیتەوه!"

گوتم: "بۆ ئەوهى لەبیرت بى ئەوا گرێهەك لەدەستەسپرەكەت بدە!"

مزىكى قوولى لە سیگارەكەى دا و دووكەلەكەى لە كەپووییهوه دەرکرد و گوتى: "ئاخر دەسەسپرم نییه!"

هەمدیس كەوتینەوه هەلزنین. سەول، سنۆبەر، خەرەندگەلى ترسناك. زەریا كە ئەمرۆ ئارام بوو، لەو خواروه لەژێر تیشكى هیدمى بەرەبەیاندا راکشایوو. پروناكى كە بەرەو زیادبوون دەچوو. دەمانتوانى دوورگەكانى ئیمبرۆس، لیمنۆس و ساموسراس لەدووروه ببینین. پێدەچوو لەهەوادا مەلە بكەن و ئاو جورئەت نەكا توخنیان كەوێ.

گەشتینە ناو بەفر. پاپا لۆكاس بەپاریزەوه و بەهیدواشى هەنگاوى دەنا. ئیمە هەلەدەخلیسكاین و دەكەوتین. بەئەسپایى و ترسەوه بەسەر بەفر و شەختەدا دەپۆشیتین. كێو زۆردار و ترسناك و نائینسانى بوو. هاورپێكەم كە لەپێشمەرگەوه دەپۆشیت، كۆتوپر راوەستا و دانەوێوه، سەیرىكى خەرەندە قوول و بى بنەكەى كرد.

سەرەسوورەى پێكەوت. پرووى كرده من و بەورتهوورته گوتى:

- وا باشتره بگەریینهوه!

بەتانووتەوه تەماشایەكیم كرد و گوتم: "جا عیب نییه؟" ئاخر من زۆر حەزم دەكرد بگەمە ترۆپك.

بەسەرشۆرییهوه گوتى: "با، با، عەییە. دەى بۆ پێشەوه!"

هەمدیسان بەرەو سەرەوه بەرێ كەوتین. كاتى پیمان نایە سەر دوندى كێوهكە، خۆر لەئاسۆ هاتبوو دەر. هەردووكمان هەناسەبەركیمان بوو، بەلام رۆخسارمان دەردەوشایەوه، لەبەرئەوهى ئامانجمان ئەنگاوتیوو.

بۆ عیبادەت چووینە نوێژخانەیهكى بچووكەوه تا كورته نوێژىك بۆ تەجەلاى مەسیح بكەین. لەم ماوهیدا باوكە لۆوكاس بەچەخماخەكەى و پووش و پەلاشى كە لەسەر رێگەكە كۆى كردبوو، ئاگرى كردەوه. لەهەگبەكەى تۆزىك قاوهى دەرھینا و كۆلاندی. شەبایەك هەلى كرد.

لە حەژمەت سەرما، لە پشت گابەردىكى گەرەوه هەلكورمابووین و تەماشای زەریای مات و بى بنارى پێشمان و دوورگە سەرئاو كەوتووكانمان دەكرد، هەرۆهە سەیری ئەو دوور دوورانە كە كێوه غەریبەكان قەبارەیهكى قورقوشمییان بەهەوا بەخشیبوو.

باوكە لۆوكاس گوتى: "دەلێن لەم دوندە پیرۆزەوه دەتوانیت كۆستانتینیە ببینیت!" واى گوت و چاوى برییه خۆرەللات تا بەشكەم ئەو پایتەختە پادشایەتییه ببینى.

- باوكە لۆوكاس، تۆ تا ئىستا بینووتە؟

راهیب هەناسەیهكى هەلكیشا و گوتى: "نا، شایانى ئەوه نەبووم ببینم. وەك بلایى تەنیا چاوى لەش بەس نەبى، بەلكو پێویستە چاویكى ترت هەبى، چاوى رۆح! حەیفێك رۆحى من نزیكبینە!"

گوتم: "بەلام تۆ توانای بینینى خودات هەیه!"

راهیب وەلامى دامەوه: "بینینى خودا پێویستى بەچاوى نییه. ئەو لە جگەر و (سى)ش لیمان نزیكترە." (*)

(*) ئەو قسەیه چەند لەم ئایەتەى قورئان دەچیت: انا اقرب اليكم من حبل الوريد. و. ف

له هه موو ئه و ماوه يه دا هاوړيکه م مات و بېدهنگ بوو. هه لېهت نه يده توانی له جهسته ی خوښ بئ که بؤ ساتيک ترس دايگرتبوو. له وه زياتر نه ي توانی خوئی ړا بگړئ. دهستی هينا يه پيشی و به گور دهستی گرم و گوتی: "تکا ده که م بيووره. سویند ده خوم جاريکی تر دووباره نابيته وه."

ئايوسافيو Iosaphioio

شانزه يه می ديسامبه ر

ئه وړومان له ستوديوئی نه قاشی به نيويانگی ئايوسافيو دا به سهر برد. (ده) راهیي وینه کيش له و ستوديويه دان. هه هه فته يه ک، يه کيکيان کاروباری ناومال و گسکدان و شت شوړدن و چيشتلينان ده گريته ئه ستو و ئه وانيتر خه ريکی وینه کيشانن.

له م ستوديويه دا، مه سيحگه لی زولف شان ه کراو و تير و ته سل، پاقير ه گه لی شوخ و شنگ و ته رلان، قه ديسانی گونا سوور و قانيع و به تال له پيروزی به ره م دين و له شيوه ی وینه دا بؤ ئه وپه ری سنوره کانی دونيای مه سيحييه ت بلاو ده بنه وه.

راهیبه کان خه لکانی ساکار و ميوان دؤستن. حه زيان به خواردن باش، شه را بی چاک و گوربه ی خه سيوه. دوا ی ژه می شيو چنه د سعاتيک به ده وری ناگردا دانيشتين و که وتينه ده مودؤ. قسه کانی ئيمه سه باره ت به م دنيا بوو، که چی ئه وان سه باره ت به و دنيا قسانيان ده کرد. باوکه ئاکاکیوس، راهیبيکی کورته بنه و قه له و قاچ ئاوساويوو، ته وای ئه و پؤزه هه له به يانيه وه خه ريکی کيشانی وینه ی قه ديس ئه ننوئيؤس ببوو، هه نوو که ش به دم ده سته ينان به سهر گوربه ره شه قه له وه که ی سهر کوشيدا، زور به گور باسی ئه و زاهيده موقه ده سه ی ده کرد:

- رؤژيکيان که نيشکی ده چی بؤ لای زاهيد و پئی ده لئ: هه موو فه رمانه کانی خودام به جئ هيناوه، هه موو کات پشت به خودا ده به ستم، ئاخو خودا ده رگا کانی به هه شتم بؤ ده کاته وه؟ قه ديس ئه ننوئيؤس ليی ده پرسى: ئايا هه ژاری بؤته سه روه ت؟

- نا باوکه!

- ئه ی ريسواييت بووه ته شه ره فی تو؟

- نا باوکه!

- دؤمنت بؤته دؤست؟

- نا باوکه!

- که واته کچم بگه ريره وه و خه ريکه به. چونکه حالی حازر خاوه نی هيچ نيت!

هه روا که له ئاکاکیؤسم ده نوړی، هه ر ئه وه ی که له به ر زورخوړی و تینی ناگره که و ياده وهری ئه و زاهيده ترسناکه شه لال له ئاره قه ببوو. له دلی خودا گوتم: "بلئی به دريژايی ئه وړو چ نانتوئيؤسيکی گونا سووری وینه کيشابی؟"

هه ستيکی ئه هر يمه نانه هانی ده دام پئی بلیم: "هه سته بگه ريره وه و خه ريکه به. چونکه هيشتا خاوه نی هيچ نيت!" به لام هيچم نه گوت!

تويزالیک له چه وری و خووگرتن و ترسنؤکی گه ماروی رؤحيان دابوو. ئه لعانيش گه ر رؤح له قوولایي زيندانه که يه وه هه ر ئاره زوويه کی با، ئه واه چه وری و خووگرتن و ترسنؤکی شتيکی ته واه پيچه وانه يان له وه ئه نجام ده دا که رؤحی گه ره کی بوو. هه ر بؤيه، له ترسنؤکيه وه هيچم نه گوت.

ئه و شه وه که چووينه ناو جيگه، مه سه له که م بؤ هاوړيکه م گيړايه وه.

ئه و بؤ دلخوشيدانه وه م گوتی: "وايش نييه. بيگومان له رووی ريزگرتنه وه بووه نه ک ترسنؤکی. به زه یی نه يه يشتووه که سيکی ناسکی وه ک ئه و پياوه دلگير که يت، يان رهنگه له به ر ئه وه هيچم نه گوتووه که قسه که ی تو ده وای ده رده که ناکات!"

به نار هزايی ده ربړينه وه گوتم: "نا، نا، خو گه ر واشبی وه ک تو ده يلی، ده بی به سهر ئه و توژه چاکه خواز ييانه ی تو باسيان ده که ی- ريزنان، به زه یی، به رژه وه ندی- دا سه رکه وين. ئاخه ر ئه و چاکه خواز ييه گچکانه زياتر له خراپه کار ييه گه وره کان ده مترسین، چونکه به روواله ت جوان و له به ر دلن و زور سانتر فریومان ده دن. ده بی بلیم له به ر ترسنؤکی هيچم نه گوت، له به ر ئه وه ی ده مه وئ رؤحم شه رمه نده که م و له دووباره بوونه وه ی کار يکی ئاوها به ری پئ بگرم!"

بؤ رؤژی دوا یی، له هه يوانی شووشه به ندی خه لوه تگه که دا، له نيؤ قه ديسگه لی روومه ت ئال و پاقير ه گه لی خروخه پانی وینه کيش راودا، له گه ل (ده) هونه رمه ندی

دهیری سانت پاول Saint Paul

به به لاهم بۆ ئەو دهیره چووین. چەند بە شکۆ بوو! زەریای هەزار رەنگ - شینی کال و سەوز - لەگەڵ رەنگی پیرۆزەیییدا. گاشەبەردی هەلۆاسراو وەک پلی خوین. ئەشکەوتی رەش. کۆترە کێوی و پاشان ناکاوی سپیی راخراو.

ئەمرۆ ھاوڕیکەم سەر و دل خۆش بوو، قاقای پیکەنینهکە بە لەمەکە دەلەرانهوه. پیمگوت: "دەوری چینییهکی توورە ببینه!" ئەویش بەخیراییهکی سەر سوپهینهوه ریزی وشەیی بەخەیاڵ چینی لەزاری هەلرشت. هیند کەیفم پێی ساز بوو کە لە بە لەمەکەدا جیم نەدەبۆوه. پیمگوت: "ئێستا عارەبیاڤە عیشق بکە!" ئەویش بەخۆشانهوه کەوتە دەری پینی عیشقی خۆی بەرامبەر ژنە عارەبیکە نادیار. بەم شیوهیه بەخیرایی برووسکە، گەیشتینه بەندەری سەومەعەکە و ملی هەورازی سەخت و دژوارمان گرتە بەر.

دەرکەوانەکە خەلکی سیفالۆنیا (*) بوو. پیرەمیردیکە نارەسەن و تانەباز بوو. بۆ کات بەسەربردن، بەرۆژ لەبەر دەرگا کە دادەنیشت و بەچەقۆ شتگەلیکی دادەتاشی کە لە مەسیح و قەدیس و شەیتان دەچوون. بەوردی هەلیسەنگاندین و بەبزەوه پرسى: "بێ ئەقڵینە، ئەو لێرە چ دەکەن؟"

- پیرەمیرد، بۆ عیبادەت هاتووین!

- لە کوێ؟ ناشی میشتکتان کای تیا بێ؟

- لە دەیر!

- کام دەیر، کام دەیر؟ چ دەیریک لە ئارادا نییه. بەقسەم کەن، بگەرێنەوه باوہشی دونیا!

دەممان بوو تەلەیی تەقیو و لیتی راماین. هەر بەراستی دیار بوو بۆمان بەداخ بوو.

پاش ئەو هەلی دایە و گوتی: "گالته دەکەم. فەرموو بێنە ژوورەوه، بەخیر بێن!"

(*) دوورگەیی سیفالۆنیا، دوورگەیهک کە بەناوی (سیفالۆس) هوه ناوێراوه. سیفالۆس چیرۆکیکی درێژی لەگەڵ (بورکرسی)ی ژنیدا سەبارەت بەگومان و دلپرسی هیه کە بەکۆشتنی ژنەکەیی و ئاوارەبوونی خۆی کۆتایی هات. و. ع

جەبەپۆشدا شیرمان خواردهوه و نانێ برشتهی گەنمان خوارد. خۆرەتاوی زستان هیدی هیدی لەگەڵ بۆنی خۆشی سنۆبەردا لەپەنجەرە گەورەکانەوه دەهاته ژوورەوه. قسانمان دەرکرد و پێدەکەنین. ئێرە کێوی ئاتوس نەبوو، لێرە مەسیح هەستا بۆوه و لەگەڵ ئێمەدا پێدەکەنی.

کاتی رەهباڤەکان، موجیزەگەلی قەدیسەکانیان دەگێرێاوه و چاوانیان لەئیمان، یان بێ ئیمانیدا دەیدا لەیهک، روخساریان ئارنگی دەدا.

پاپا ئاکاپیۆس دەستی رایەل کرد و یهکیک لەو پێنەکانی پیشان داین کە بەدیوارەکەیی بەرامبەرمانەوه هەلۆاسرابوو. وی لە هونەرمانەکانی تر جەحیلتر بوو. ریشی بریقەدار و رەش و لێوهکانی سوورباو. بە دەم هەلگوتن بەکارمەیدا گوتی:

- ئەمە زاهیدی گەورە (ئارسنیۆس) ه. ئەو ژنەیی لەبەر پێیدا چۆکی داداوه بانوویهکی قەشەنگ و بەگزادەیی رۆمە کە دەشت و کێو و زەریای بریوه تا لەبەر دەمیدا کێرۆش ببات. بەلام ببین کە ئەو چۆن بەپەنجە ئاماژە بۆ زەریا دەکا و نیوچەوانی تیکناوه - دەمووی ئەوه پیشان دەم کە ئەو چۆن بەتوورەیییهوه ئەو ژنە لە خۆی دەتارینی - پێی دەلی: برۆ و بەکەسیش مەلی منت ببینوه، چونکە ئیدی لەمەولا زەریا دەبێتە پێی کانی و ژنان بەلێشاو روو دەکەنە خەلوەتخانەکەم! ژنەیش بەتکا و رەجاوه دەلی: باوکە دۆعام بۆ بکە! زاهید لەوه لامدا دەلی: ژنەکە، لە قاپی خودا دەپارێمەوه کە من لە دەست یادی تۆ غافل کات!

شێوهکار، رووی کردە ئێمە و بەنیگایهکی دزیوانهوه پرسى: "لەقاپی خودا دەپارێمەوه کە من لە دەست یادی تۆ غافل کات، یهەنی چی؟"

بێدەنگ بووین چونکە لە مەبەستی راییب حالێ نەبووین.

- یهەنی جوانیی ئەو ژنە زاهیدی وروژاندبوو. لەبەر ئەوه لەخودا دەپارێاوه له یادی ئەو ژنە غافل کات! "هاوڕیکەم لەکاتیکدا کە چاویکی لە راییب داگرت، گوتی: "ئەدی باشە لەبیری کرد؟"

راییب گوتی: "شتی وا دەبێ؟" بەلام هەر کە بینی هاباکوکی پیر نیگا خەنجەر ئاساکانی دەبێتە چاوانی، لە قەسەکانی ژێوان بۆوه و لێوه سوورەکەیی خۆی گەست.

چووینه ژووری و له هۆدهکانی چواردهوری ههوشهکه مان پروانی. راهیب بهتانوتهوه گوتی: "له پوره ههنگه کهی خودا بنۆرن. ته ماشای هۆدهکان بکهن. رۆژانیک ئیره جیی می شههنگ بوو، جیگه ی ئه وههنگانه ی که ههنگوین دروست دهکن. وا ئه لعانیش بووته جیگه ی ئیره ههنگان. وای... وای له چزووهکانیان!"

پاشان به پیکه نینه وه قسه که ی ته و او کرد: "خودا روحمتان پی بکات!"

ئیمه دوو لیوه مان نه کرد. به لام له دل وه زیز بووین. چما ئه م دهیره مه زنه تا ئه م پادهیه پاکیتی و پیروزی خوی له دست داوه؟ ئاخو هه پیلوه به تاله کان بو راهیبه کان ماونه ته وه و په پوله پیروزه کان پیلوو یان چۆل کردوه و فریون؟

به پیلوی شه که ته وه به پیللیکانه به ردینه کانا سه رکه وتین که ده چۆه ژووری میوانخانه. هاو پیکه م وه که به زهیی پیامدا بیه وه، باسکی گرم و گوتی: "په له مه که. هیوا بر او مه به. مادامه کی وره ی رۆحمان بهرز و ریگه ی تیکشکانی نه گرتیه بهر، نیگه ران مه به. چونکه به تیکشکانی وره ی چهند رۆحیک ئیدی دنیاش ده روخی. ئه مانه کۆله گه ی دنیان. هه رچهند له په نجه ژمیریک زیاترین، به لام ده ی ئه وهش کیفایه ته!"

ئینجا به توندی رایته کاند و به پیکه نینه وه گوتی: "هیی مؤسۆلینی داماو، بهر خۆدانت هه بی!"

چووینه هۆله که. ئه ندامان، پینج شهش که سی که ته و چوارشانه که ده ستیان به شیوه ی خاچ له سه ر سینگ دانابوو، به ده وری عابیددا دانیشتبوون.

عابید له سه ر ته ختیک له نیوه راستیان دانیشتبوو. زه لامیکی قورس و به ریز بوو به ریشیکی ره شی لوول، سیمایه کی ژنانه، دست و په نجه ی سپی و کلاویکی ره شی ئاوریشمینی له سه ردا. دهستی به نازه وه رایه ل کرد تا ماچی کهین. پاشان سه بارهت به بارو دخی دنیا پرسیری لی کردین.

یه کی له ئه ندامان پرسی: "له ئینگلستان چ باسه؟ ئه دی له ئه لمانیا؟ پیتانویه شه ریکمان له پیشی؟"

ئهی که یان له کاتیکدا که چاوی له وهی ته نیشتی ده قرتاند، گوتی: "ئینشه لالا، هیوادارم ئه لمانه کان ریسوابن!"

هه ر که ئه مه ی گوت، یه کیکی قه له و و که ته یان تیدابوو، قنجه پی هه ستا و گوتی: "ئه لمانه کان، هه موو ئینگلیزه کان و فه ره نس ی و روه سه کانیش وه ک پاروو ده پچنه وه. گه ر درۆم کرد لووتم بپرن. ئاخو ئه لمانیا مه سیحی سه رده مه، دنیا رزگار ده کات!"

عابید له کاتیکدا که دهسته سپیکه لانه که ی به ده مییه وه گرتبوو تا بهر له پیکه نینه که ی بگری، گوتی: "جیرمانۆس دانیشه!"

ئینجا رووی کرده ئیمه و گوتی: "زۆر گوتی مه ده نی، ناوی جیرمانۆسه و مانای وایه لایه نگرئ ئالمانه. ئه وه برادران پیی راده بوین!"

به لام له کاتیکدا که خه ریک بوو وتووێژه که ریتمیکی گونجاری به خۆوه ده گرت، ده رگای ژوره که که وته سه ر گازهرای پشت و راهیبیکی وشک و ره قه له و دریز به سه ری داتلیشاوه وه خوی به ژوردا کرد. خوین به ریش و جبه شر و دراوه که یدا ده چۆرا.

هاواری کرد: "عابیدی پیروژ، بنۆره دژه مه سیحه کان چیان لی کردووم، ته نها له بهر ئه وه ی له رۆژی هه لبژاردندا ده نگم به تو داوه."

عابید به رهنگ هه لبزرکاوییه وه هه ستایه سه ری و نه راندی: "ونبه له بهر چاوم، مه گه ر نابینی میوانمان هه یه؟"

راهیب به نیاز نه بوو بچیه ده ری. کلاوه که ی داگرت. کلاویکی شیتال شیتال که خوینی لی ده تکا.

- ده مه وی ئه م کلاوه به دهیره که ی قه دیس پاو لدا هه لواسم تا بزانی چۆن دهیره که ی به ره و دارپووخان و دارمان ده روا!

ئه ندامان به په شوکاوییه وه هه ستان و هه رچی سه رزه نشتیان کرد سوودی نه بوو. تا ورده ورده به ره و ده ره وه رایانکیتشا. ئیمه یش له م بینه وه به رده یه دا، هه لمان قۆسته وه و به نیو راهیبه کانا خۆمان ده رباز کرد و بۆی ده رچووین.

چووینه دالانه که و بیده نگ سه روخوارمان ده کرد و ده گه راین. ده رکه وانه که هه سستی پی کردین و تیگه یشت. ده سستی له قه دیس و زورپیه تاشین هه لگرت و به قاقای پیکه نینه وه بو لامان هات.

گوتی: "برادرهینه نیگه ران مه بن. خو ئیوهش باوکه (ئینۆسینت) (*تان بینى، بینیتان چۆن سهریم دادر دادر کردبوو! به لام ههمدیس چاک ده بیتهوه. مه ترسن، یه کهم جاری نییه!"

هاوریکه م پرسى: "بو له م دهیره دا ئه م شتانه زور رووده ده؟ یان باشتر بلیم، ئایا شهیتان هاتۆته ئیره ییش؟"

– ئەدئى چۆن کورم، چما ئیوه چۆن بیرده که نه وه؟ هه رچى بکه ی شهیتان به جۆریک خو بییت پیده گه یه نئى. هه بوو نه بوو دهیریک هه بوو، سئسه د و شهست و پینچ راهیبى تیدابوو. هه ر راهیبى سئى دهست جلی شه ر و سئى ئەسپى هه بوو. ئەسپى سپى، یه کئى سوور، یه کئى رهش. رۆژئى سئى که رهت پاسه وانى دهیره که یان ده کرد تا به ر له هاتنه ژووره وه ی شهیتان بگرن: به یان یان به ئەسپى سپیه وه، دواى نیوه پروان به ئەسپى سووره وه، شه وان هیش به ئەسپى ره شه وه.

– ده ی، شهیتان توانئى وه ژوور که وئى؟

راهیبى دژبو پیکه نئى، گوتى: "ئه وه به راسته؟ هه مان کات که ئه وان به سه ر ئەسپه وه پاسه وانى دهیره که یان ده کرد، شهیتان له ژووره وه له سه ر ته خته که ی عابید دانیشتبوو. ئاخه شهیتان هه ر خودى عابید بوو!"

هاوریکه م پرسى: "ئه دئى تو قه دیسى ده رکه وان، تا ئیستا شهیتان بینیه؟"

– هه لبه ت بینومه!

– قلافه تئى چۆنه؟

– خه ر و خه پانئیکئى بئى ریش، جوانکیله و ناسک، ته مه ن دوانزه سالان!

ته ماشایه کئى هه ردوو کمانئى کرد و چاویکئى داگرت. گوتى:

– "لام وایه عابیده موقه ده سه که ی ئیمه تان بینئى. به رای ئیوه چۆن زه لامیک بوو؟ له دوعای خیرئى بئى به رئى نه بن!" ئەمه ی گوت و له کاتیکدا که خه ریک بوو له پیکه نینا ژانى ده کرد، هه مدیس له ویدیو ده رگا که وه بزربوو.

هه ر پینچ شهش راهیبه که هاتن و ده ره یان لئى داین. بو ئەوه ی سه رئى داقلیشاوی (ئینۆسینت) مان له بیر به رنه وه، به ره و باره گای پیروژئى دهیره که یان بر دین تا که لوه په لئى

(* ئینوسنت Innocent واته مه عسوم و دلساف. و. ف

پیروژمان پیشان بدن – هه ندئى ئیسقان و هه دیه ی (مۆغه کان) (* – زبیر و بخوور و دارى عوود و سیسعومبه ر – داوا یان لئى کردین بۆن یان که یین. گوتیان که رچى سه دان سال به سه ر ئەم هه دیانه دا تیده په رئى، که چى هیشتا بۆن و به رامه ی خو یان له ده ست نه داوه و ئەمهش خو یى له خویدا موجه یه که ی گه وره یه! له وئى هاتینه ده ره وه و چووینه وه هه وشه. ده رکه وان که چاوی کردین و به ئیشاره ت بانگی کردین. چووین بو لای. به پیکه نینه وه گوتى: "بۆن یان خو ش بوو، وایه؟ موجه یه گه لئى گه وره! ئەگه ر قۆلۆن یای به سه را بکه ن، بۆنى قۆلۆن یای لئى دئى، نه وتى پیدای بکه ی، بۆنى نه وتى لئى دئى. ئەدى نالیم موجه یه گه وره! ئەمرو بۆنى چیان لئى ده هات؟"

هاوریکه م گوتى: "بۆنى سووره گۆل!"

– که واته بیگومان گۆلویان به سه ردا کردوون!

ئه و کوته داره ی ده نوشتانه وه که خه ریکئى هه لکۆلئینى بوو، هیند پیکه نى که ئیدی به پشتا که وت.

– ده ی یه للا ئیستا بقوچین، ئەگینا بزائن له گه ل ئیوه دا دواوم، تووشى گچه لیک ده بم. ئەوان به شیتم داده نئین و منیش ئەوان به فشه که ر. شهیتانیش دار به رۆچى هه مو مانا ده دات!

دهیری دیونیزیۆ Dionusio

به ره به یان بوو به به له م بو ئەم دهیره چووین.

گه میه وانه که مان (باوکه پیندی کئیت) ده یگوت که ئەم دهیره خه مناکترین دهیری کئوی پیروژه. هه رچه ندیک دلئت شاد بووبئى، ئیره نه تتوانیوه پیکه نیت. له م دهیره دا چه ندی شه رابت خوار دبایه وه، سه رخو ش نه ده بوویت. دار دیمشتیک له م دهیره دا هه بوو که له هه وشه پرویننرابوو.

گه ر باش سه رنجت دابا، ده تبینى مه سیح به هه موو گه لاکانى ئەو دره خته وه له خاچ دراوه.

(* مؤغه کان: مه به ست له و سئى زه رده شتیبه یه که کاتى له دایکبوونى چه زه رته ی عیسا، ئەستیره ی ئەویان له خۆره لاتدا بینیبوو، ئیدی بو په رستنى وی ده چنه ئۆرشه لیم. و. ف

قهشه‌یه‌کمان له‌گه‌ل بوو، بۆ (دافنه) ده‌رۆیشت و ئێهری جێده‌هێشت. گوتی: "باوکە پێندیکیت، هه‌موو ئەم دونیایه‌ خاچیکه‌ که‌ مه‌سیحی له‌سه‌ر له‌خاچ دراوه‌، نه‌ک هه‌ر به‌گه‌لای ئەو داره‌وه‌، به‌لکو به‌من و به‌تۆ و به‌ته‌واوی به‌رده‌گانی ئەم عه‌رده‌وه‌!"

ئەمه‌ ئیتر له‌ حه‌وسه‌له‌ی من به‌ده‌ر بوو!

– قه‌شه‌ بمبووره‌، من له‌ هه‌موو جێه‌ک مه‌سیح له‌هه‌ستانه‌وه‌دا ده‌بینم!

قه‌شه‌ سه‌ری راوه‌شاند و گوتی: "کورم تۆ زۆر به‌په‌له‌یت. ئێمه‌ مه‌سیحی هه‌ستاه‌وه‌ ده‌بینن، به‌لام دوا‌ی مردنمان. ئەم تونێله‌ خاکیه‌، ئەلعان و مادامه‌کی زیندووین هه‌مووی هه‌ر له‌خاچدانه‌!"

دۆلفینیک به‌ئارامی له‌ئاوه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌. سه‌رپشتی نه‌رمی له‌ژێر تیشکی خۆردا بریقه‌یده‌هات. هه‌مدیس خۆی به‌ئاوه‌که‌دا کرده‌وه‌. دیسان هاته‌وه‌ ده‌ره‌وه‌ و شادومانانه‌ هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌. زه‌ریای به‌رفه‌راوان له‌ژێر ڕکێفیدا بوو. له‌ناکاوه‌ دۆلفینیک تر له‌دووره‌وه‌ ده‌رکه‌وت و هه‌ر کامه‌یان په‌له‌ی به‌یه‌ک گه‌یشتیان بوو. به‌دیداری یه‌کتر شادبوونه‌وه‌. ئەوسا شان به‌شانی یه‌ک به‌کلکه‌له‌قی و سه‌ما سینگی ئاوه‌که‌یان شه‌قار کرد و که‌وتنه‌ مه‌له‌.

له‌ خۆشحالییدا ڕۆحم له‌ له‌شما جێی نه‌ده‌بۆوه‌. ده‌ستم هه‌لێنا و ئەو جووته‌ دۆلفینه‌م پیشان دان و به‌سه‌ر به‌زیه‌وه‌ پرسیم: "چما مه‌سیح له‌خاچ دراوه‌ یان هه‌ستاه‌ته‌وه‌؟ ئەو جووته‌ دۆلفینه‌ چیمان پێ ده‌لێن؟"

به‌لام تازه‌ گه‌یشتبووینه‌ دیونیزیۆ و جه‌نابی قه‌شه‌ ده‌رفه‌تی نه‌بوو وه‌لامم بداته‌وه‌.

کاتی پیمان نایه‌ حه‌وشی ده‌یره‌که‌وه‌، وه‌خته‌بوو له‌ترسا دلمان بووه‌ستی. هه‌ستمان ده‌کرد به‌زندانێی هه‌تاه‌تایی حوکم دراوین و هاتووینه‌ته‌ به‌ندیخانه‌یه‌کی ته‌ر و تووش و تاریکه‌وه‌. کۆله‌گه‌کان کورت و ره‌ش بوون، تا‌قی به‌ینه‌کانیان نارنجیه‌کی تۆخ. هه‌موو ئینجیکێ دیواره‌کان به‌وێنه‌ی وه‌رگیراو له‌ (ئیلهامه‌کانی یۆحنا) پۆشراوون: شه‌یتانه‌کان، ئاگری دۆزه‌خ، سۆزانیگه‌لیک که‌ رووباری خوین به‌نیوان مه‌که‌کانیاندا ده‌هاته‌ خوار، دیوی دۆزه‌خیی شاخدار، هه‌وه‌سی کلێسا بۆ تۆقاندنی خه‌لک و هیئانیان بۆ به‌هه‌شت، نه‌ک له‌پێگه‌ی ئەفینه‌وه‌، به‌لکه‌ له‌پێگه‌ی ترس و تۆقاندنه‌وه‌.

خانه‌خوێ گه‌یشت. که‌ ئێمه‌ی بینی به‌حه‌په‌ساوییه‌وه‌ چاومان بریوه‌ته‌ وێنه‌کان،

لیوه‌ باریک و زه‌رده‌گانی که‌ ئاژاوه‌گیرییان لی‌ ده‌باری، له‌ یه‌ک هه‌لپه‌ری – له‌ دیتنی دوو که‌سێ ته‌رپۆش و به‌ختیار له‌ تافی لاویدا، ناخی پر له‌رق و نه‌فره‌ت بوو. گوتی: "جوان چاوتان بکه‌نه‌وه‌. عینجه‌ و فینجه‌ مه‌نوین. باش سه‌یرکه‌ن! جه‌سته‌ی بونیاده‌م لیوانلیۆ له‌ئاگر و دیو و قه‌حبه‌یه‌. ئەو چه‌په‌لییه‌ی ده‌بینن دۆزه‌خ نییه‌، به‌لکو گه‌ده‌ و گیپال و ناوژگی ئینسانه‌!"

هاورپیکه‌م به‌نا‌ره‌زاییه‌وه‌ گوتی: "ئینسان له‌سه‌ر شیوه‌ی جوان خه‌لق کراوه‌، که‌واته‌ ئەم چه‌په‌لییه‌ نییه‌، به‌لکو شتیکی تره‌!"

راهیب نه‌راندی: "شتیکی تر بوو، به‌لام ئیستا وا نییه‌. ئیوه‌ له‌ دونیایه‌کدا ده‌ژین که‌ ڕۆحیش بووه‌ته‌ جه‌سته‌. گونا‌ه به‌به‌ر مه‌مکی خۆیه‌وه‌ ناوه‌ و شیریی ده‌دات!"

پرسیم: "ئه‌دی چار؟ چما چ ده‌رگایه‌ک بۆ ڕزگاربوون نه‌ماوه‌ته‌وه‌؟"

– با، با، به‌لام ده‌رگایه‌کی ته‌سک و ترووسک. ده‌رگایه‌کی تاریک و پر مه‌ترسیی، ده‌رگایه‌ک که‌ به‌هاسانی زه‌لامی پیا‌دا ناچێ!

– مه‌به‌ستت کام ده‌رگایه‌؟

– بنۆرن!

ده‌ستی رایه‌ل کرد و ده‌رگای ده‌یره‌که‌ی پیشان دا‌ین.

هاورپیکه‌م که‌ رقی له‌ قسه‌گانی راهیب هه‌ستا‌بوو، گوتی: "حالی‌ حازر ئاماده‌نین، مه‌گه‌ر له‌ دوا‌رۆژدا که‌ پیر و په‌که‌وته‌ بووین. ئا‌خر جه‌سته‌یش ده‌ستکردی خودایه‌!"

بزه‌یه‌کی تال له‌سه‌ر لیوی راهیب نه‌خشی و قیراندی: "جه‌سته‌ ده‌ستکردی شه‌یتانه‌. کاتی ئەوه‌ هاتوو ته‌بگه‌ن ڕۆح ده‌ستکردی خودایه‌!" به‌ده‌م ئالاندنی جبه‌که‌ی له‌خۆیه‌وه‌، له‌ژێر یه‌کێک له‌تاقه‌ نارنجیه‌کاندا بزر بوو.

له‌ ناوه‌راستی حه‌وشه‌دا به‌ته‌نیا ماینه‌وه‌.

هاورپیکه‌م گوتی: "وا چاکه‌ برۆین، دیاره‌ مه‌سیح لێره‌ نا‌ژی!"

ده‌رگای دووسی هۆده‌ کرانه‌وه‌. ره‌هبانگه‌لس له‌په‌یکه‌ری ئیسکیی چوو، وه‌دیارکه‌وتن. ته‌ماشایان ده‌کردین، پرته‌ و بۆله‌یه‌کیان لیوه‌ هات و هه‌مدیس ده‌رگا‌کانیان داخستنه‌وه‌.

هاورپیکه‌م دووباره‌ی کرده‌وه‌: "وا چاکه‌ برۆین. ئەفین لێره‌ به‌دی نا‌کری!"

پرسیم: "چۆن؟ مەگەر بۆیان بەداخ نیت؟ پیت چۆنە چەند رۆژیک لێرە بمینەو و باسی مەسیحی راستەقینەیان بۆ بکەین؟"

– بۆ ئەمانە؟ قەت شتی وانابیت. هەولێکی بێهۆدەیه!

– هیچ شتی بێهۆدە نییە. گریمان نەمانتوانی رزگاریان کەین، خو کارێکی مەحالممان کردوو!

هاوریکەم کە بەسەر سوورمانەو سەیری دەکردم، گوتی: "بەراستتە؟"

من کە دلتەنگییەکی ناکاو خۆی لە رۆحمەو پێچابوو، لەو ئەمدا گوتم: "چ دەبوو گەر بمزانایا! چ دەبوو گەر بمتوانایا ئەو کارەم کردبا! دلم دەلی گەر بەراستی بیاویت، لێرە بمینەو و جەنگ راگەیهنە. بەلام بەداخەو ئەقل – شەیتان – مۆلەتم نادات"

دوو راهیب دانیان بەجەرگی خۆیاندا ناو لیتمان نزیک بوونەو، هاتن و ئیمەیان برده ژوورەو. بەدەوری دەیرەکەدا گەرانیانین. وینە دیۆیک کە سەری بەرازی پێو بوو. وینە قەدیس کریستۆفەرمان بەسەر دیوارەکەو بینی. وینە دانەکانیان پیشان داین کە بەدانی دێو دەچوون. پاشان ناچاران کردین کە نۆش بۆ بازۆلەیی راستی یەحیای غوسلەر بەرین. لە هۆلی ناخواردنا، وینە دوو سەرافیمی سوور و ئاگرین، هەر یەکیان جووتی ڕم بەدەستەو. پێو پلە سپیکە لانهکانیان لەسەر عەردیکی سەوز بوو. لەسەر دیواری لای چەپەو وینە پاقیزە لەنیوان دوو فریشتەدا دانیشتبوو. لە دوو لاو وینە درەختی سەوزی ڕووناک هەبوو. تەیرەکان لەسەر پەلکی درەختەکان هەلنیشتبوون. لەپشت هەرکام لەفریشتەکانەو دارسنەوبەرکی باریک دانرابوو. وینە (قودرەتی بێ هاوتا) لەسەر گومەزەکە کیشرابوو. قەدیلەیهک بەدەمیەو و چەند پیتی درشتی سووری لەسەر نووسرابوو.

راهیبەکان ئاماژەیان بۆ مەسیح کرد و گوتیان: "دەتوانن ئەو پیتانە بخوینەو: (یەکتەرتان خۆشبوی!) ئەم وشانە بەسەر گۆچانە وشک هەلاتەیه کیشدا بخوینیت، شین دەبی و چرۆ دەکات. ئیمە هەموومان شوینمان دۆزەخه!"

گۆرستانەکە هاگەزایی و ئەفسوونکەر بوو. لەبەرە هیوانیک دەچوو بەسەر زەریادا بنۆرێ. تەنھا پێنج شەش خاچی دارینی تێدابوو کە بەهۆی با و خوێو پرتوکابوون. ناکاو پۆلیک کۆتری سپی بەسەر سەرمانا هەلفرین. لە دووی ئاو بوون. یەکی لە

راهیبەکان، بەچاوانیکی لیوانلیو لە کوشتن و برسیتییهو وەک ئەوێ بیەوی بیانگرێ دەستی هەلینا. لە هەمان کاتدا کە لەتاو برسیتی ددانە کرەوی پێ کەوتبوو، بەبۆلەبۆل گوتی: "خودایە، چ دەبوو گەر تەنگتێکم پێبووایه!"

*

دوچار دیدەنییەکەمان کۆتایی دەهات. چەند رۆژ بەر لەگەرانەو، خووم بۆ (کارولیا) رۆشتم: کارولیا ئەو خەلوەتگە کێوییه کە لەنیوان دوو گابەردا رۆنراو و بەسەر زەریادا دەنۆرێ. لەوێ لەو ئەشکەوتانەدا کێویترین و موقەدەستەترین زاھیدگەلی (کێوی پیروژ) دەژین. هەر یەکیان دوور لەوێتر لە ئەشکەوتیکدا نۆیژ بۆ پاککردنەوی گوناھەکانی دنیا دەکات. هەلبژاردنی ئەو دووری و تەنیاپییه بۆ ئەویە نەبا بەببینینی ئادەمیزادیکی تر هەستی ئارامیی دایانگرێ. هەر کامەیان زەمیلەیهکی گچکە لەگۆی ئەشکەوتەکەیدا داناو. ئەو گەمیانە کە بەرێکەوت واو دەین، لەتێ نان و چەند دەنکی زەیتون دەخەنە ناو زەمیلەکانەو تا ئەم زاھیدانە لەبرسانا نەمرن. زۆر لەم زاھیدە کێوییانە بەرەو شیتی دەچوون. پێیانوابوو بآلی چکۆلەیان لێ روواو، بەهەلدێرەکەدا دەفرن و دەکەونە خوارەو، هەر بۆیە ئەو کەنارە خوارەو پرە لە ئیسک و پرووسک.

ئەو دەمە، راهیبیک کە ناوی ماکاریووس بوو، لەنیو ئەو قەلەندرانەدا دەژیا. پیروزی و پاقرزی ئەم راهیبە دەنگی داوۆ. لەبەر بینینی ئەو بوو کە بەرەو کارۆلینا چوو. هەر ئەو کاتە ی پیم نابوو (کێوی پیروژ)، بریاری ئەو دەم داوۆ لەبەردەم ئەم زاتە گەورەیدا سەری کەنوش دانەوینم و دەستی ماچ کەم و لای ئەو دان بەتاوانەکانما بنیم. نا – بەتاوانەکانما نا – پیموانییه تا ئەو کاتە تاوانیکی ئەوتۆم کردبێ، بەلکو دان بنیم بەسەر کیشییەکی ئەهریمەنانەدا کە گەلی جار دەچوو بن کلێشەم تا سووکایەتی بە (حەوت فەرزە*) ی پیروژ و (دە وەسیەت) هەکە بکەم و بەلای تۆمارکردنی وەسیتە تاییهتیەکانی خوومەو بچم.

(*) ئەم فەریزەتانە، بەگۆرەوی رپوایەتیک، لە سەدە دیوانزەهیمدا کە لەلایەن (پیتەر لومبارد) هەو نووسراون، بریتین لە: غوسلی تەعمید، تەسلیق، شیوی پیروزی رەببانی، تۆبە، چەرکردن، نەزم، نیکاح. و. ف

لای نیوهرۆ گه‌یشتمه‌ خه‌لوه‌تگه‌کان. هه‌ریه‌ک له‌و خه‌لوه‌تگانه‌ کونیکێ ره‌ش بوو له‌رۆخی گابه‌رده‌کانا و هه‌ریه‌که‌شیا خاچی ئاسنینی خۆی له‌دلێ به‌رددا داکوتیبوو. له‌یه‌کێ له‌و خه‌لوه‌تگانه‌وه‌ په‌یکه‌ریکی ئیسکی هاته‌ دهره‌وه‌ و زهنده‌قم چوو. دهن‌تگوت قیامه‌ته‌ و ئه‌م په‌یکه‌ره‌ ئیسکیه‌ به‌رله‌وه‌ی جلکی گۆشت بپۆشی، له‌ژێر عه‌رد هاتۆته‌ ده‌ری. ترس و نه‌فره‌ت سه‌راپای بوونی له‌خۆگرت و له‌هه‌مان کاتیشدا ستایشیکی شاراه‌وه‌ و رانه‌گه‌یه‌نراوه‌ له‌خۆوه‌ی پێچام. نه‌مویرا لێی نزیک بکه‌ومه‌وه‌. ناچار له‌دوره‌وه‌ پرسیا‌ری رێگام لێ کرد. بێ ئه‌وه‌ی دوولێوه‌ بکا، ده‌سته‌ وشکه‌ه‌لاته‌که‌ی راپه‌ڵ کرد و ئه‌شکه‌وتیکی ره‌شی به‌لیواری گاشه‌به‌ردیکه‌وه‌ پیشان دام.

دیسان مله‌ی هه‌ورازم گه‌رته‌وه‌به‌ر. ته‌له‌زمی به‌رد پێویلی بریندار ده‌کردم. که‌ گه‌یشتمه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌، دانه‌ویم تا سه‌یری ناوه‌وه‌ بکه‌م. تاریکیه‌کی ته‌واو، بۆنی خۆل و بوخوور پۆنگی خوارده‌بووه‌. ورده‌ ورده‌ توانیم گۆزه‌یه‌کی گچکه‌ له‌ قه‌له‌شی به‌ردیکدا له‌لای راسته‌وه‌ به‌دی بکه‌م. جگه‌ له‌وه‌ هه‌چی تری لێ نه‌بوو. هاتمه‌ سه‌رئه‌وه‌ی هاوارکه‌م، به‌لام بیده‌نگی له‌ قوولایی ئه‌و تاریکیه‌دا هه‌ند به‌لامه‌وه‌ پیرۆز و ترسینه‌ر بوو که‌ نه‌متوانی هاوار بکه‌م. هه‌ستم کرد دهنگی ئینسان لێره‌، کوفره‌ و تاوان. دواچار چاوم به‌تاریکیه‌که‌ راها‌ت. هه‌روا که‌ به‌نیگای تیزه‌وه‌ چاوم بریبوووه‌ ناوه‌وه‌، پرنشنگیکی فسفۆریم بینی - روخساریکی ره‌نگه‌په‌ریو و دوو ده‌ستی لاواز که‌ له‌قوولایی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌جوولانه‌وه‌ و دهنگیکی خۆش ده‌هاته‌ گویم:

- خۆش هاتیت!

غیره‌تم دایه‌ به‌رخۆم. چوومه‌ ژوره‌وه‌ و بۆ لای دهنگه‌که‌ چووم. زاهید له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ کروه‌شکه‌ی کردبوو. سه‌ری هه‌لێنا و له‌و تاریک و لێله‌دا توانیم روخساری ببینم که‌ له‌قوولایی جوانیه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ردا ده‌ده‌وشایه‌وه‌ - سه‌ریکی بێ قژ، چاوانیکی به‌قوولدا چوو- برسیتی و شه‌ونخوینی برستیان لێ بریبوو. هه‌موو قژی وه‌ریو و سه‌ری وه‌ک که‌لله‌سه‌ر ده‌بریسکایه‌وه‌.

له‌کاتیکدا که‌ بۆ ماچکردنی ده‌ستی دانه‌ویم. گوتم: "باوکه‌.. به‌ره‌که‌تم ده‌!"
 ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌یچ کامان دوولێوه‌مان نه‌کرد. به‌تاسه‌ و تامه‌زرۆییه‌وه‌ له‌و رۆحه‌م دهنۆری که‌ په‌رده‌ی جه‌سته‌ی دراندبوو. ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که‌ بال سست ده‌کا و

لێناگه‌ری رۆح به‌ره‌و ئاسمان له‌ شه‌قه‌ی بال بدات و بفری. ئاخ‌ر رۆح درنده‌یه‌کی بێبه‌زه‌یی و مرۆخۆره‌، زاهیدی هه‌ر به‌جاری خوارده‌بوو.

نه‌مه‌دزانی چ بلێم و له‌کوێوه‌ ده‌ست پێ که‌م. ئه‌و جه‌سته‌ په‌رپوته‌ی به‌رامبه‌رم له‌گۆره‌پانس جه‌نگ ده‌چوو دوا‌ی کوشتاریکی بێروحمانه‌. جێچنگ و ددانی شه‌یتانم پێوه‌ ده‌بینی. سه‌ره‌نجام وره‌م به‌خۆدا و پرسیم: "باوکه‌ ما‌کاریۆس، هه‌شتا له‌گه‌ڵ شه‌یتاندا ده‌جه‌نگیت؟"

- ئیتر نا.. رۆله‌. هه‌نوکه‌ پیر بووم و ئه‌ویش له‌گه‌ڵ مندا پیر بووه‌. چ توانایه‌کی نه‌ماوه‌... من ئیدی ده‌جه‌نگم!

به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ گوتم: "له‌گه‌ڵ خوداوه‌ند؟ چما به‌ته‌ماشیت بێبه‌یته‌وه‌؟"
 - کو‌رم هیوادارم بدۆریم. هه‌شتا ئیسقانه‌کانم وه‌ک خۆیانن و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌ ناده‌ن!

- باوکه‌، ژیا‌نی تۆ ژیا‌نیکی زۆر سه‌خته‌. منیش ده‌مه‌وی پزگار بم. باشه‌.. ئاخۆ چ رێگه‌یه‌کی تر نییه‌؟

زاهید بزیه‌کی دلسۆزانه‌ که‌وته‌ سه‌ر لێوی و گوتی: "رێگه‌یه‌کی دلپه‌سه‌ندتر؟"
 - باوکه‌، رێگه‌یه‌کی مرۆفانه‌تر!
 - ته‌نها رێگه‌یه‌که‌ هه‌یه‌. یه‌ک رێگه‌!
 - ئه‌و رێگه‌یه‌ کامه‌یه‌؟

- هه‌لگژان! هه‌لگژان به‌ریزی پێپلیکانه‌دا. له‌ زگی تیره‌وه‌ بۆ برسیتی، له‌ گه‌رووی تیره‌وه‌ بۆ تینویتی، له‌شادومانیه‌وه‌ بۆ عه‌زاب. ئاخ‌ر خوداوه‌ند له‌سه‌ر ترۆپکی برسیتی و تینویتی و عه‌زاب دانیشتوووه‌. شه‌یتانی‌ش له‌سه‌ر ته‌ختی ئاسووده‌یی پالی لێ داوه‌ته‌وه‌. هه‌لبێژیره‌!"

- من هه‌شتا گه‌نجم. دنیا جوانه‌. ده‌رفه‌تی ته‌واوم هه‌یه‌ بۆ هه‌لبێژاردن!
 زاهید به‌پێنج ئیسکی ده‌ستی، ئه‌ژنۆمی گوشی و گوتی:
 - کو‌رم هه‌سته‌ له‌خه‌و. هه‌سته‌ له‌خه‌و به‌رله‌وه‌ی مه‌رگ له‌خه‌وت هه‌ستیانی!
 له‌رزیک رۆچوووه‌ گیانمه‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی غیره‌تم بێته‌وه‌ به‌ر، هه‌مدیس گوتم:
 - ئاخ‌ر من گه‌نجم!

- مەرگ جوانگەلى خۆش دەۋى. دۆزەخ گەنجەكانى خۆش دەۋى. ژيان مۆمىكى كزەلەيە بەئاسانى دەكوزىتەۋە. ئاگادارە، لەخەۋ راپچەنە!

ساتىك بىدەنگ بوو. پاشان گوتى: "ئامادەيت؟" من كە ليورپىژ ببوم لەرق و لاسارى، هاوارم كرد: "نا!"

- ئەمە سەرەرۋى گەنجىتەيە! وادەلەيت و پىشتوايە ئەۋە تىتەكە كە شايانى خۆپتوۋە بادانە. هاوار مەكە، دەرستىت؟

- كى ھەيە نەترسى؟ بەللى دەرستم. باوكى پىروژ ئەدى تو؟ چما تو ناترستىت؟ برستىتى و تىنوۋىتى و عزابت چەشتوون، خەرىكىت بەبەرزترين پلە دەگەيت، دەرگاي بەھەشتت لى دەرگەوتوۋە. بەلام ئاخو ئەم دەرگايە دەكرىتەۋە و دەتكەنە ژوورەۋە؟ دلنبايت؟

دوۋ دلۇپ فرمىسك لەچاۋاننەۋە خزىنە خوارەۋە، ھەناسەيەكى ھەلكىشا و ئىنجا دواى تۆزىك بىدەنگى، گوتى: "متمانەم بەمىھەربانىي خودا ھەيە. ھەر ئەمەشە گوناھەكانى ئىنسان دەبەزىنى و لىيان خۆش دەبى!"

- منىش متمانەم بەمىھەربانىي خودا ھەيە. يان باشتر بلېم لەوانەيە ھەرئەمەش بىتتە ھۆى ئەۋەى كە لە سەرەرۋى گەنجان خۆشبى!

- هاوار بەمالمان گەر تەنھا پىشت بەمىھەربانىي خودا بېستىن. لەو حالەتەدا چاكە و خەراپە شان بەشانى يەكتر دەچنە بەھەشت!

- باوكە پىتواننەيە مىھەربانىي خودا ھىندە بەرفەرەۋاننى كە شتتى لەو جۆرەش رېى تىچى؟

ھەر كە ئەۋ قسەيەم بەزاردا ھات، تىشكى بىرۆكەيەك (بىرۆكەيەكى موقەدەس، لەوانەشە ناموقەدەس، لەمىشكەدا پىشنگى دا) بىرۆكەيە ئەۋەى كاتى رىزگارىي تەۋاۋەتى بەرپۆھە، كاتىي ئارامىي تەۋاۋەتى بەرپۆھە، كاتى ئاگرى دۆزەخ دەكوزىتەۋە و شەيتان (كۆرە لاسارەكە) بەرەۋ ئاسمان ھەلدەگژى، لەۋى چاۋبەفرمىسك دەستى (باوك)ى ماچ دەكا و هاوار دەكا: (گوناھم كرد!) ئىدى باوكىش ئامىزى بۇ دەگرىتەۋە و دەللى: (سلاۋ كۆرەكەم! بەخىر بىتتەۋە. بمبوورە لەۋ قەدەرەۋەم گلاندى و ئازارمدايت!)

نەموپرا راستەۋخو ئەۋ بىرۆكەيە دەربىر. لەبرى ئەۋە رېگەيەكى پىچاۋپىچم بۇ گوتنى كرتەبەر:

- باوكە... بىستوۋمە قەدىسك - ئەلعان يادم نىيە كاميان بوۋە - لە بەھەشتا ئۆقرەى لەبەر ھەلدەگىرى. خودا گوتى لە ئاھ و نالەى دەبى. بانگى دەكا و لىي دەپرسى: (چىيە؟ چ باسە؟ ئاھ و نالەى چىتە؟ مەگەر بەختەۋەر نىت؟) قەدىس ۋەلامى دەداتەۋە: (چۆن دەتوانم بەختەۋەرىم لەكاتىكدا كە لەناۋجەرگەى بەھەشتا جۆگەلەى فرمىسك ببىنم!)

- (چ جۆگەلەيەك؟) - (جۆگەلەى فرمىسكى دۆزەخىيەكان!)

زاھىد بەدەستە لەرزۆكەكانى خاچى كىشا و بەدەنگىكى مردوۋانەۋە پرسى: "تو كىتت؟ شەيتانىت؟ دەك كۆپرايىت دايە! دووركەۋە لىم!"

سى جارى تر خاچى كىشا و تفى كردهۋە و ھەمدىس گوتى: "شەيتان كۆپرىت، دووركەۋە!" ئەمجار دەنگى بەگۆرتر بوو.

لەۋ بوولتەيەدا ئەژنۆيم - كە دەدرەۋشايەۋە - نەۋازش كرد، دەستم تەزى. گوتم: "باوكە، من نەھاتوۋمەتە ئىرە ئىغوات بىكەم. من شەيتان نىم، بەلكو گەنجىكەم دەمەۋى ۋەك باپىرە جوتيارەكەم بەسادەيى و سافىلكەيى و بەبى چ پرسىار كرىدىك باۋەربىنم. بەلام ناتوانم!"

- ھەش بەھاللى رۆلەى چارەپەش. ئەقل دەتخو. (خود) دەتخو. (من) دەتخو.

چما دەزانى ھەر ئەۋ شەيتانەى بەرگرى لىدەكەيت و دەتەۋى رىزگارى كەيت چۆن كەۋتە دۆزەخەۋە؟ ئەۋكاتە بوو كە ئەۋ فرىشتە نىكە روى كرده خودا و گوتى: (من!) بەللى، بەللى ئەى كورى گەنج، گوتى رادىرە و باش لەمىشكەتا تۆمارىكە: تەنھا يەك شت لەئاگرى ئازارى خودادا دەسوۋتى ئەۋىش (من)ە. بەللى من، نەفرەتى خوداى لىيى.

بەلاسارىيەۋە سەرم راۋەشانى و گوتم: "بەلام ھەر لەرېگاي ئەم (من)ەۋە بوو، ھەر لەرېگاي ئەم ھوشىار بوۋنە بە(خود)ەۋە بوو كە ئىنسان خۆى لەئازەل جىاكردهۋە. باوكە ماكارىوس بەكەمى دامەنى!"

- ناخر هر له پټی ئەم به خوئاگاییهوه بوو که ئینسان لهخودا جیابۆوه. هه مووشتی لهسهرهتادا لهگهڵ خوادادا یهک بوو. هه موو شتی له ئامیژی خودادا دلتیا و خووشنوو بوو: شتی وهک (من)، (ئهو)، (هی تو) و (هی من) لهئارادا نهبوو. دووانهیی نهبوو، یهکی هه بوو. یهک کهون، یهک بوون. ئەمه خودی بهههشت بوو. ئەمه و هیچیتر. سهرهتای هه موومان لیرهوه بوو. ئەمه شتیکه که رۆح بیری دئی و ئاواتهخواری گهرا نهوهیهتی. پیرۆزی مه رگا! ئەدی پیتوایه مه رگا چییه؟ مه رگا ئیستریکه سواری ده بین و ده رۆین!

ئهو هه ر ده یگوت و هه رچه ندیش زیاتری ده گوت، سیمای پروناکتر ده بۆوه. بزیهکی دلتیا و شیرین لهسهر لئوانی دهنهخشی و هه موو روخساری ده گرتوه. دهتوانی ههست بکهیت چۆته بهههشت. پرسیم: "باوکه بۆچی، بۆچی بزته دئی؟"

- ئەدی چۆن خۆم راگرم و بزهم نهیهت؟ کوپم من خووشحالم. هه ر رۆژ و هه ر ساتیک ته په ی پئی ئیستره که ده بییه م. دهنگی نزیکبوونهوهی مه رگا ده بییه م!"

بهم هه موو شاخ و داخدا هه لگه را بووم تا له به رده م ئەم زه لامه کیویه دا که ژیا نی ته لاقدا بوو دان به تاوانه کاندا بنیم. به لام بۆم ده رکه وت هیشتا زوه. هیشتا ژیا ن له ناخمره نه ببوو هه لم. ئەم دونیا بینراوهم زۆر خووشده و بیست. شهیتان له می شکما ورشه یهکی سه رنجرا کیشی هه بوو. هیشتا له پرشنگی نابینا که ری خودا وه ند مه حف نه ببوو. به خو مگوت: "دواتر دان به تاوانه کاندا ده نیم، ئەو کاته ی که پیر و په ککه وته ده بم و شهیتانیش له ناخما پیر و په ککه وته ده بی دان به تاوانه کاندا ده نیم!"

هه ستام. پیره میرد سه ری هه لئینا و پرسى: "ده رۆیت؟ بهخت یا وه رت بی. خودات له گه ل بی!"

پاش تاویک به گالته پیکردنه وه گوتی: "سلووم به دونیا بگه یه نه!"

له وه لامدا گوتم: "سلووی منیش به به ههشت بگه یه نه و بیژه: هه له له ئیمه وه نییه، به لکو خه تای خو یه تی چونکه دونیای جوان خه لق کردوه!"

*

به مه یشه وه، هه موو ره هبانه کان خووشحال و دلتیا نه بوون. هه مووشیا ن متمانه یان به خو یان نه بوو. یه کیکیانم به تایبه ت دیته وه بیر: باوکه ئیگناتیوس. هه موو شه وی دوا ی ئەوه ی ره هبانه کان دهنووستن و له ژووری میوان جی یان ده هیشتن، من و

هاوړیکه م سه ری قسه مان داده مه زران د و له زۆر شت ده دوا یین. له پتو هندیه گه وه ره رو حییه کانمان و له و ریگا جو را و جو رانه ی که ئینسان بو گه یشتن به خودا ده یانگریته به ر. بی له وهش هه ولمانده دا ناوهر پوککی پا قژ تر به م دونیا یه بیه خشین که له که لامی قه شه و ره هبانه کانا ببوو ه شتیکی تو ره هات. جا ریکیان له گه رمه ی قسه کردنا بووین، هه لبه ت نیوه شه و بوو، کو تو پر له قو ژبنیکی تاریکه وه ده نگیک به خرۆشانه وه بالیگرته وه.

- خودایه، توانای ئەوهم بده ری لیره بمینمه وه و تا ئە به د گویت بو را دیترم. جگه له وه به هه شتیکی ترم ناویت!

ئهو دهنگه هی باوکه ئیگناتیوس بوو. له تاریکاییه که دا به کزیی کروشکه ی کردبوو، گوئی له ئیمه را دیترابوو. بیگومان به ته واوی له قسه کانمان نه ده گه یشت، به لام وشه گه لی (خودا)، (ئه فین)، (ئه رک) که به رده وام له وتوو یژه کانمانا دوویاره ده بۆوه و هه روه ها نه وا و نه غمه ی ده نگمان، ده روونیا ن هینا بووه جو ش و خرۆش. له وانه شه دیمه نی روخساری ره نگه پریومان له به ر پرشنگی چرا که دا ئەو جو ش و خرۆشه ی پتبه خشیی.

پیکه وه بووینه برادره. له و شه وه به دوا وه، لای ئیمه ده ما یه وه. دوو لپوه ی نه ده کرد و ته نها گوئی را ده دیرا. تیگه یشتین که چه نده تامه زرو ی ژنه فتنی گوتنی که جیا وان له گوتنی ره هبانه کان. شه وی گه رانه وه مان بانگی کردمه حو جره که ی خو ی. دره نگانی بوو، هاوړیکه م له به ر شه که تیی خه وی لیکه وتبوو.

گوتی: "گه ره کمه لای تو دان به تاوانه کاندا بنیم. دانیشه!!"

ئه سه که م لیکى دامی و دانیشتم. دیقه تیم دا، ریشه ته نک و سپییه که ی له ژیر تریفه ی مانگه شه ودا پرشنگی ده دا. جبه ره شه که ی له کوئیدا سه وز ده یناوند و پرتوکا بوو. له به ر چلک و چه وری بریقه ی ده هات. گو په کانی قوپاو و سیمای وه ک عه ردیکی قاقر پر له قه له ش و چرچ و لۆچ بوو. برۆ ئەستوور و نووک باریکه کانی وه ک خپوه تیکی ره ش به سه ر چاوه به قوولا چوه کانیدا هه لدرابوو. بو نی بخوور و رو ن زه یتونی ترشاوی لی ده هات. په نجه گه و ره ی پئی راستی له پیلاره دراو نا قولاکه یه وه ها تبووه ده ره وه.

گه نجانم بیرچوو یوو که چله ریحانه له پناگووی دهنین و له مه یخانان شه راب دهخونه وه. بینیم ژنیک له بهر دهرگای خانه خه لاتییه که دا شیر دهادته ساواکه ی نامیزی. بۆ ساتیک پیم وابوو ئەو ژنه مەریه می پاقیژیه - خودایه تویه - دهمویست کړنوشی بۆ ببه م. ئاخر بیست سال دهبوو ژنم نه دیتبوو، وهک پیمگوتیت ئەقلم تیکچوو بوو!

به لام هه رکه ژنه که منی بینی، دوگمه ی کراسه که ی داخست و مه مکۆلانی هه شاردا. پاشان بۆ ماچکردنی دهستم دانه ویتوه و گوتی: (باوکه خو ش هاتیت، دوعای خیرم بۆیکه!) به لام من بئی ئەوه ی بزانه بۆچۆ، لیتی تووره بووم. دهستم کشانه وه و به سه ریدا نه راندم: (له هه ر شوینی پیاوان ده تبین، شیر مه دهره منداله کهت. یاللا برۆ ژوو ره وه!)

له شه رما سوور هه لگه را و له چکه که ی تا سه ر دهمی هینایه خوار. پاشان به ترس و له رزه وه و بئی ئەوه ی وسته بکات، چوو مه ماله وه.

راهیب چاوانی لیکنان. دیاربوو دهیویست بهر دهرگا و ژن و دوگمه ی کراوه بهینیته وه پیش چاوی.

بینیم بیده نگیه که ی زۆری خایاند. گوتم: "ده ی، دوا یی چی؟"

راهیب وه لامی دامه وه: "لیره وه یه که هه لگزان دهست پیده کات: هه لگزان بۆ سه ره وه، مه به ستم له رۆچوو نه. پیشتر له سه ر ئەوه ریک که وتبووین که بئی ئەوه ی قسه م پی بپریت یان به جیم بیلیت گوئی بده بته قسه کانم. گوناھی من نه بوو، به لکو گوناھی شه یتان بوو، نا.. گوناھی شه یتانیش نه بوو، هه موو شتیک کاری خودایه. کتیبی پیروژ ده لی: (کاتی گه لایه ک له درهخت ده بیته وه، ئەوه کاری خودایه و ئەمری خودای له سه ر بووه) که ئەمه ده لیم، بۆ ئەوه یه ویزدانی خو م هیورکه مه وه، به لام ئیدی بۆم هیور نا کړیته وه. به رۆژ ه یچ نالی، به لام شه وانه لیم راست ده بیته وه و ده که ویته هاوار هاوار و ده لی: هه مووی خه تای تویه!

له باره ی ئەو ژنه وه قسه م بۆ کردیت که له بهر دهرگا که دا مه مکی ده دایه ساواکه ی. هه ر له و ساته وه ی مه مکیم دیت، ئیتر ئوقره م لی هه لگی را. زاهیدیکی گه وره که ئەویش قه دیس ئەنتۆنیۆسه، گوتوو یه تی: (گه ر له ساته وه ختی هیمنا یه تیدا بیت و

دهنگی په ره سیلکه یه کیش به یه یت، ئیدی دل ت ناتوانی هه مان نارامی پیشووی خو ی به ده ست بهینیته وه.) ده ی که واته کاتی دهنگی په ره سیلکه یه ک دل بهینیته خو ریه، ئیدی سنگ و مه مکی رووتی ژنیک چ ده کات؟ ئەوه ت له بیریی که کاتی چوو نم بۆ دهر هیشتا گه نج بووم و به چ ژنیک ئاشنا نه ببووم. بۆچی بلیم ئاشنا نه ببووم؟ به لکو ده لیم ده ستم بهر ژن نه که وتبوو.

باشه چیم کردبا؟ چۆنا وچۆنی شه یتانم له خو م دوورخستبا؟ خو م هاویشته باوه شی عیبادت و رۆژوو. به قامچییه ک که هی لیدانی گا بوو له کاتی گیره کردنا، بهر دهبوو مه جه سته ی خو م تا هه موو جه ستم دهبوو یه ک برینی گه وره. به لام بیهوده بوو. هه ر که فتیله ی چرا توژیک داده کشا و کاتی نووستن ده هات، ئیدی مه مکۆله یه کی سپی ده هاته پیش چاوم که له تاریکیدا ئارنگی ده هات. شه ویکیان خه ونیکی ناخوشی وه هام دیت که ئیستایش وه بیره یتانه وه ی موچرکم پیادینی!

کو توپر زمانی گیرا و دهمی وشکه لات. به لام من بیرو حمانه زۆرم لی ده کرد که خه ونه که یم بۆ بگیریته وه. وچانیکی دا و ئاره قه ی نیوچه وانی سړی:

- خه ونم به مه مکیکی سپییه وه بینی. خه ونم به له شیک یا خو ژنیکه وه نه بینی. له قوولایی تاریکیدا مه مکیکی سپی، منیش به جبه و کالو و ریشه وه به و مه مکه دا نووسا بووم و ده مژت!

وهک گو یلکیک ئاهیکی هه لکیشا و بیده نگ بوو. بیرو حمانه گوتم: "ده ی، ده ی، به رده وامبه!" ئاخر ویستی بیستن له مندا به سه ر لوتف و مه یره بانیدا زال ببوو. مه سه له که له په یجو ریه وه نه بوو، به لکو له دل سوژییه وه بوو بۆ ئەو قوربه سه ره ی که له ئاره زووی قسه کردندا ده سووتا و که چی نه یشیده توانی بناخقی.

راهیب که به تکا و لالانه وه وه ته ماشای ده کردم، پرسی: "بۆ ئەوه نده زۆرم لی ده که ی؟ مه گه ر رو حمت نییه؟"

گوتم: "نا!" به لام له دل وه شه رم دایگرتم و گوتم: "با.. با.. دل م پیت ده سووتی، هه ر له بهر ئەوه ش زۆرت لی ده کم. خو ت ده بینی چۆن دوا ی قسه کردن ده چه ویته وه!"

- راسته. به لی. کاتی ده دویم ده چه ویمه وه. که واته گوئی رادیره. ئەم ژنه ی که یه که مین رۆژ له بهر دهرگا که دا بینیم، هه موو ئیوارانیک سینییه ک خواردن و پیاله یه ک

شهرابی بۆ دههینام. سه رهتا خوار دهنه کهم دهخوارد، به لّام دواتر بۆ ماوهی چند
رۆژیک دهم تۆ ونه دا. به یانیان کاتی بۆ بردنه وهی سینیه که دههات، بۆ ساتیک
به گومانه وه راده وهستا، وهک ئه وهی بیه وئ تیبگا له وهی بۆچی خوار دهنه که ناخۆم.
به لّام نهیده وپرا هیچ پیرسی. وه لّاحال شه ویکیان یهکشه ممه بوو، رۆژی پیتشوو کاری
مه زرا هیلاکی نه کردبوو. سه رشو وراو و جلکی یهکشه ممه له بهر کراو. هه وای دهره وه
گهرم. نهختیک یه خه ی کراسه که ی کردبوو وه که میک گهر دنی وه دیار خستبوو. رۆنی
دار دیمشتی له سه ره دابی ژنانی گوند له پرچه کانی ساویبوو. بۆنیک خۆشی لی
دههات. نه مه ده زانی بۆچی ئه و بۆنه کلّی سای له رۆژانی جه ژنی پاکدا وه بیرم
دههینایه وه، به تاییه تیی که کلّی سامان به دارمۆرت دهراننده وه و گه لای دار
دیمشتمان به حه وشه دا بلاوه کرده وه، ئیدی هه موو شوینیک، ته نانهت هه واش بۆنی
دار دیمشت و رابوونه وهی ده دا.

سینی خواردن و شه رابه که ی نایه سه رمیزه که و جورئه تی دایه به رخۆ. کۆ
چووزانی؟ رهنه که به هۆی هه مام کردنه که یه وه بووی یاخۆ ده شی به هۆی
پشوو دانه که یه وه بووی؟ ئاخه هه مام و عه تر و کراسی یه خه ئاوه لّا، به هه موو
ده تانن یارمه تی شه پتان بدن تا ئینسانیک بخاته ئاگری دۆزه خه وه. وه لّاحال
ئه مجار غیره تی نایه به رخۆ و نه چوو دهره وه، له جیگه ی خۆیدا راره وستا.

پرسی: (باوکه ئیگناتیوس، ئه م چند رۆژه بۆ شیوت نه کردوو؟) دهنگی لیواو لیو
له سۆز و گرنگی پیدان بوو. راست ده وئ دهگوت ساواکه ی چند رۆژیکه شیریی
نه خواردوو و نیگه رانی ئه وه یه نه با نه خۆش بیت!

وه لّامیم نه دایه وه، که چی ئه و نه رۆیشت. ده زانیت بۆ؟ تۆ هیشتا گه نجیت و
تینا گه ییت. له بهر ئه وه نه رۆیشت چونکه شه پتانی ناو ره می ژن ناخه وئ، واز
ناهیئ!

گوتی: (باوکه ئیگناتیوس، ئاگات له ته ندروستی خۆت بیت، ئاخه جه سته ش
ده سکردی خودایه و ئیمه ده بی خواردنی بۆ دابین که یین!)

له به رخۆه گوتم: (شه پتان دوورکه وه، کویراییت دایت شه پتان!)

سه ریشم هه لّنه هینا تا ته ماشای که م.

له پیر وهک ئاویردوو یه که هاوارم کرد: (دوورکه وه لیره!)

ژنه که بزیرکاو به ره و دهرگا که رای کرد. هه ره که هه ستم کرد له دهرگا که نیریک
ده بیته وه. منیش بزیرکام. نیگه ران بووم له وهی جیم بیلی، خۆم گه یاندی و له دوا وه
قزیم گرت. چرا که م کوژانده وه تا (له خاچدراو) نه مبینی، رووناکی ره وییه وه. تاریکی
زید و مائی شه پتانه. هه روا که بسک و قزیم له ده سته وه ئالاندبوو، به سه ره
ته خته نوینه که دا دام. وهک گویره که دهممرخاند و ئه و هیچی نه ده گوت. مه مکیم
هه لّده گلۆفت و به یه که ته کان چی دوگمه به کراسه که یه وه هه بوو تراناندم.

له و کاته وه چند سال تیه ره یوه؟ سی سال؟ چل سال؟ نا، چ زه مه نیک تینه په ریوه،
کات له جیی خۆیدا ویتاوه. قهت له ژیانتا شاهیدی راره ستانی زه مه ن بوویت؟ ده ی
من شاهیدی راره ستانی زه مه ن بووم. سی سالی ره به قه من خه ریکی کردنه وه ی
دوگمه گه لی کراسه که ی ئه وم و ئیستایش کۆتایی پی نه هاتوو. هه ره دوگمه ده که مه وه
و که چی ده بینم دوگمه یه که تر ماوه بیترا زینم!

تا کو سپیده ی به یان نه مه یشت پروات. خودای میهره بان چ چیژیک بوو! چ
هینمایه تیه که! چ هه ستانه وه یه که! به دریزایی ژیانم له خاچ درابووم، که چی ئه وشه وه
رابوو مه وه. به لّام شتیکی تر هه بوو، به شه ترسناکه که ی، ئه و به شه ی که ده مخاته
سه ره ئه و پروایه ی بووته مایه ی گونا هه که م. هه ره بویه بانگیشم کردیته حوچه که م تا
ئه م گریکویره یه م بۆ بکه یته وه. ئه و به شه ترسناک و تۆقینه ره ئه مه یه: بۆ یه که م جار
هه ستم کرد که خودا وه ند لیم نریک بۆته وه، به ئامیزی والا وه لیم نریک بۆته وه. وه ی
چهند هه ستم به سوپاسگوزاریی ده کرد! به دریزایی ئه و شه وه تا سپیده چ ویردیکم
خویند و دلم چون که وته سه رگازه رای پشت و خۆشی لی هاته ژوو ره وه! بۆ یه که م
جار له ژیانمدا، بۆ یه که مجار له ژیانی بیروحم و نائینسانیدا تیگه یشتم که خودا
چهندیک میهره بانه. که خودا چهندیک ئینسانی خۆش ده وئ و به زه یی پیدایه دپته وه
به وه ی ژنی به و هه موو دلفرینیه وه بۆ خولفاندوو تا له دنیا ترین و نریکترین ریگه وه
رینوما ییمان به ره و به هه شت بکات. ئاخه ژن له نویر و رۆژوو به هیتره – خودایه
تۆبه – ژن ته نانهت له چا که خوازییش به هیتره!

بیده نگ بوو. به زوبانه پتانی ئه و وشانه برستی لی بریبوو. هه روا که به ترسه وه
سهیری (له خاچدراو) ده کرد، دوو دلۆپ فرمی سک به سه ره گۆنایدا هه لّخلیسکانه
خوار.

هاواری کرد: "مهسیحه کهم، بمبووره! وای گوت و چاوی نووقاند تا وینه که نه بینن. به لآم زوو به خویدا هاته وه، چاوی هه لبری و ته ماشای کردم. ده مویست شتیگ بلیم. نه مده زانی گهره کهم چ بلیم، به لآم نه شمه ده توانی بهرگی بیدهنگی بگرم و نه فرمیسکانه ی لهو چاوه پیرانه وه خلور ده بونه وه ئوقره یان لی بریبوم. به لآم پیش ئه وه ی زار هه لبینمه وه و شتیگ به زوبانمدا بی، دهستی رایه ل کرد، وهک ئه وه ی له سه ر لیوم داینی، گوتی:

- په له مه که، قسه کانم ته واه نه بوون. له سپیده ی به یاندا، ژنه به په له هه ستا. جلکه کانی له بهر کرده وه، پاشان به ئه سپایی ده رگا که ی کرده وه و رویشت. من له سه ر پشت پال که وتم، چاوانم لینکان و کولی گریانم به ربوو. به لآم فرمیسکه کان له جوژی نه و فرمیسکه تال و دلته زینانه نه بوون که له حوچه که مده رشتبووم، به لکو نه و فرمیسکانه هینده شیرین بوون که له باسکردن نایه. چونکه هه ستم ده کرد خودا له ژووره که ی مندایه و خوئی به سه ر سه رینه که مده داوه. گهر ده ستم گتیرابا، ئه واه دلیام ده ستم بهر خودا ده که وت. به لآم من وهک (تؤماس) (*) خانه گومان نه بووم، پیویستم به ده سته گتیران نه بوو. ناخر ژنیک، نهک نوژی و پوژوو، به لی ژنیک به هه شتی هیجابوو ژووره که مده وه. خودا پاداشتی خیری بداته وه.

له و شه وه وه، به درژیایی سی یان چل سال، هه میشه له بهر خووه ده لیم: "ناخو ده کری گونا هیش له خزمه تی خودا بی؟ نا، ده زانم چ ده لیت! ئه وه ی که هه مووان ده لیت: (گهر توبه ت کردی!) به لآم من توبه م نه کرد. به پراشکاوئی ئه مه ده لیم، ده با هه وره بروسکه ی خودا لیتمدا و بمکاته خو له میش، توبه م نه کردوو و توبه ش ناکه م. گهر بوم ده سته دا جاریکتیریش ئه وکاره ده که مده وه!

کلاوه که ی داگرت تا سه ری بخوریتیت. قزه چه رموو که ی رژیاه خواره وه و سیمای داپووشی. بو چه ند ساتیک که وته زه رای قوولی ئه ندیشه وه. مه زنده م کرد که ئیدی دوودله له وه ی زیاتر له وه دریژه ی بداتی. به لآم دوا جار بریاری خوئی دا. گوتی: "ده کری ئه وه ی من کردوو مه گونا نه بووی؟ به لآم گهر گونا نه بووی ئه ی مانای به که مین گونا، گونا هی مار و سیوی لیکراوه له دره ختی حه رام چییه؟

(*) توماس: Thomas یه کیک له دوانزه قوتابییه که ی مه سیح. و. ف

تیناگه م. هه ر بو ئه مه بانگم کردیته ئیره. گوتم به شکم تو حالی بوویت. به و دوو سی ئیسکه وه که به له شمه وه ماوه به ژیانه وه نووساوم. بهر له مردن ده مه وی تیبگه م... بو هیچ نالی؟ کورم، ده لیی تویش وهک من ری درنا به یه ت!

ده متوانی چ بلیم؟ ناخو گونا له خزمه ت خودا دایه؟ به که مجار بوو ئه م پرسیاره م رو به روو ده بووه. ئایا هاوشان له گه ل ریگه ی چاکه خوازیندا، ریگه یه کی فهراوانتر و سانتر هه یه که ریگه ی گونا هه و ده توانی به ره و خودا رینوینیمان بکات؟

وه لآمیم دایه وه: "باوکه ئیگناتیوس، من هیشتا جاحیلم. ده رفه تیکی وام بو گونا هکردن و عه زابکیشان نه بووه. بویه ناتوانم وه لآمی ئه م پرسیاره ت به ده مه وه. نامه وی ئه قلم بکه مه داوه، چونکه متمانه م پی نییه. متمانه به دلش ناکه م. ناخر به کیان هه میشه تاوانبار دهکا و ئه ویتیشیان هه میشه ده بووری. به چیدا بزانه هه ق به کامیانه؟ ئه قل ده لی: (باوکه ئیگناتیوس، ئه م ریگه ی گونا هه ی که گوت به ره و خودات ده با و گوایه ریگه یه کی خو ش و گونجاوه، من پیم په سه ند نییه!) له لایه کیتره وه دل ده لی: (مه حاله شه رانگیزی و زورداری خودونه دا بگاته راده یه ک که ئازاری شه هیدبوون و برسیتی و رووتی و نزمایه تی بو ئینسان بخوازی. به واتایه کی تر ئایا ته نها بو شیت و که فته گه لان هه یه پا بنینه ماله که ی؟ من ئه م ریگه یه ش ئه فه رۆز ده که م!) که واته باوکه ئیگناتیوس، چاوت لییه به چ ده رنه جامیک ده گه ی کاتی باوه به راست و دروستی هه ردوو ریگه که ده یین!

هه روا که قسانم ده کرد، بو خو م بیرم ده کرده وه بی ئه وه ی ئه و بیره به یئمه سه ر زوبان: ئایینی نوئی! ئایینی نوئی!... ئه وه ی تی نه ده گه ی شتم ئه وه بوو که ئه م ئایینه نوئی چونا و چو نی چاکه و خه راپه خانه به ند ده کات! نه مده توانی په ی به و مه سه له یه به رم. ئه وه ی که جار دوا ی جار به خو م ده گوت، ئه مه بوو: ئاینیکی نوئی شتیکی زور پیویسته. به لآم کی ئه م ئایینه نوئییه مان پی ده به خشی؟

په نجه ره ی گچکه ی حوچه که به رۆشناییه کی کز رووناک ده بووه. له حه وشی دهیره که وه دهنگی ریتی دارنایم ده هات که له ژووریکه وه ده چوو بو ژووریکتر و راهیبه کانی بو نوژی به یان بانگیتنده کرد.

باوکه ئیگناتیوس به سه رسورمانه وه له کلاورۆژنه که ی رووانی و گوتی: "چ زوو روژ بووه..." خوئی کیشایه قوژبیک و له کاتیکدا که به هوئی پشت ئیشه وه ده ینرکاند،

دانه و پوه. گوزه په کی گچکه ی زهیتی هه لگرت و بولای نه یکه نه که ی مه سیح چوو، توژیک زهیتی کرده ناو چرا خه لاتیه هه لواسراوه که ی به رامبه نه یکه نه که. چرا که تینکی تی هاته وه و سیمای مه سیح، نه و سیمای رهنگ زرده نازار چه شته ی که خوینی تاجی در کاوی به سه بر و گوناکانیا دهاته خواره وه، پروناک بووه.

راهیب ماوه په کی در یژ له و سیمایه راما و پاشان رووی کرده من، هه ناسه په کی هه لکیشاو گوتی: "که واته چ وه لامیکت نه بوو بده یته وه. هیچ شتیک؟" دهنکی سه رهنشت نامیز بوو، یان وا دهرده که وت که ناوها بی. له سه ر کورسیه که هه ستام و له پال راهیبا ر اوه ستام و له گه لیدا که وتمه ته ماشای نه یکه نه که ی له خاچدراو. ماندوو ببووم و هزمده کرد بخزیمه ناو جیگه. وه لامیدایه وه: "هیچ شتیک!"

راهیب گوتی: "باشه قهیدی ناکات!" وای گوت و گوجانه که ی هه لگرت تا بو نوژی به یان بجیت. پاشان جاریکی تریش بو راز و نیاز له به رامبه نه یکه نه که دا ر اوه ستایه وه تا دوعا بخوینی. سیمای تیکشکاو و په ژمورده ی له ژیر تیشکی چرا که دا نارنگی دها. قامکی هه لینا و ناماژهی بو نه یکه نه که کرد و گوتی: "نه و وه لامی دامه وه!"

هه ر له م کاته دا ته قه یه که له دهرگای حوجره که درا و دهنکیک گوتی: "باوکه نیگناتیوس..."

راهیب وه لامی دایه وه: "باوکی پیرو زمان نه وادیم!" وای گوت و دهسکی دهرگا که ی بادا!

*

هه نووکه کات تی یادداشته کانم هه لده دمه وه، بو م دهرده که وئی که هیچ شتیک له به یان ناچی. به لکو هه موو شتیک له قولاییمرا خه وی لی که وتوو. هه نووکه بنوره چون هه موو شتیک به خه بهر دی و له توئی توئی لپه ره کون و در اوه کانا که به چاکیش ناخویندرینه وه، سه ر هه لده دن تا جاریکی تر لیم ببنه وه به دهر و ره بان، به نیگار و زه ریا. هاو پیکه شیم هه مان شیوه وه که خوئی بو شناخ، له هه رته ی لاییدا، به پیکه نینه هومه ریبه که ی و به چاوه شینه هه لئ ناساکانی و به سینگی ناخرا و له شیعر، سه ر له توئی خاک دهر دینی. وی زیاتر له توانای ئینسان بو وهرگرتن، به خشی و فره تریش

له توانای ئینسان بو به خشین داوای کرد. نه و ته نیا و خه مین مرد و جگه له خه نده په کی تالی رچحیکی بریندار و خاوه ن غرور هیچی تری لی جی نه ما. نه و وه که نه یزه کیک وها بوو که بو ساتیک تاریکی شه ق کرد و پاشان خویشی فه وتا. هه موو ئیمه یش هه روا دهنه وتین و عه ردیش هه ر به و جوړه دهنه وتی. به لام نه م حه قیقه ته هیچ ته سه لایه کمان ناداته وه، چ بیانویه کیش نابی بو (نه و) که دروستمان دهکا و ده مانفه وتینی.

ماوه ی چل رچر به کیوی پیرو زدا گه را بووین. سه رهنجام، کات تی گه شته که مان کو تایی هات و ئیواره ی جیژنی له دایکبوون به نیازی گه رانه وه بو دهنه چووین، له وئی موجیزه په کی سه ر و چاوه روانه کراومان بینی: گه رچی له چله ی زستاندا بووین، که چی له باخچه په کی چکو له و ها که زاییدا، دارچواله په که چروئی کردبوو.

باسکی هاو پیکه م گرت و ناماژهم بو دارچواله که کرد و گوتم: "نانجیلوس! به در یژی گه شته که مان گه لی پرسیاری ناسک دلیان نازارداوین، هه نووکه بروانه وه لامه کانیان!"

هاو پیکه م سه ریریکی دارچواله چرو کردوه که ی کرد و خاچی کیشا. پیده چوو له به رامبه ره په یکه ریکی موجیزه نویندا دوعا بکا. ماوه په کی در یژ هه روا مایه وه بی نه وه ی مته قی لیه بیت. پاشان زور به هیمنی، وه که نه وه ی له گه ل خویدا بدوئی، گوتی:

- وا شیعریک بو سه ر لیوم هه لده قولی، پوسنره شیعریک!

هه مدیس ته ماشای دارچواله که ی کرده وه.

به دارچواله م گوت:

خوشکی له باره ی خوداوه ند

بو م بدوئی

که نه وهم گوت:

دارچواله چروئی کرد و پشکووت.

*

نۆرشه لیم

کاتی سەرله نوئی بۆ تهنیاییه کهم گه رامه وه، چاوانم لیکنان و له خۆم پرسى که دوا جار له کێوى پیرۆز چیم بۆ ماوه ته وه. له وه موو چیژ و ئەزمونه راجله کینه ره، له وه موو پرسیاره ی که من و هاوڕیکه میان عه زاب دهدا، دوا جار چ شتی له ناخما رۆنیشتوو؟ که چوومه کێوى پیرۆز به دواى چیدا دهگه رام و له وئى چیم دهستکه وت؟

ئهو دوو زامه ی له تافى هه رزه کاریمدا لیم ناسۆر ببوون- واته ئه وکاته ی که مامۆستا کهم دوو نه ینى گه و ره ی بۆ ئاشکرکردم به وه ی عه رد ناوه ندی که ون نییه و ئینسانیش مه خلوقی هه لئیردراو و راسته وخۆ نازلیبوی خودا نییه - دوو برین بوون که ساله ها بوو ده میان لیکنابوو، که چی له کێوى پیرۆز سەرله نوئی هاتنه وه سۆ. دوو عه زابى فه لسه فیه ی: له کوپوه هاتووین و بۆ کوئى ده رۆین؟ مه سیح وه لامیکى دابۆوه. وى هه توانیکى هینابوو که گه لیک برینی ساریژ ده کرد. به لام ئاخۆ ئه وه هه توانه ده یتوانی برینه کانی من ساریژکات؟ دارئامیر و نوئیژى به یانیان و وێرد خویندن - ریتى غه یبى ژيانى زا هیدانه- بۆ ماوه یه کی که م ئازاره کانیان هتور کردبووه. به ئاشنا بوونیشم به به رخوا دانی مه سیح له لایه کی تره وه، هه ستم ده کرد که خوینى ئازایه تی و شیرینی و ئومید له به رخوا دانه که مدا ده جمی. به لام هه ر زوو ئه وه سیح ره په وییه وه و سەرله نوئی رۆحم ته نیا و بیکه س که وه ته وه. ئه رى بۆچی؟ مه گه ر له چیه کهم بوو؟ غه ریبیه کی ده کرد؟ کاتیک رۆحم بۆ کێوى پیرۆز چوو، به شوین چیدا دهگه را و له وئى نه یتوانی چ شتیک به ده ست بینه؟

به تیه په ریبوونى سالان، هتوره هتور تیگه ی شتم له وه ی من بۆ دۆزینه وه ی شتیک بۆ کێوى پیرۆز چوو بووم که هه موو ته مه نم به دوایدا گه راوم. بۆ ئه وئى رۆشیتبووم تا هاوړى یان دۆژمنیکى گه و ره - نه که به قه د خۆم، به لکو له خۆم گه و ره تر- بدۆژمه وه تا له گه ل مندا بیه ته مه یدانى جه نگ. ژنیک نا، ئه ندیشه یه ک نا، به لکو شتیکى تر، که سیکى تر. ئاخو رۆحى من له وه که س و له وه شته ی کهم بوو. بۆیه هه ستم ده کرد که رۆحم پشووسوار و بى ئۆقره یه!

دواتر- له کاتی دیداره که دا نا- تیگه ی شتم که نه متوانیوه له کێوى ئاتوس، ئه وه

که سه و ئه و تشته بدۆژمه وه. پیم سه ی ره ئه وه به رى ته واوی سه فه ره که م بۆ کێوى ئاتوس بووی!

له و کاته دا که به کێوى ئاتوسدا دهگه رام، تاقه شتیک که دۆزیمه وه، به رخوا ده ریکى به ئەزمون بوو (یاخۆ له سه ره تادا به لای منه وه ئاوها بوو) که ده سته برینداره کانی بۆ ره هبانه کان رایه ل ده کرد. له پتوپله خاوسه که یه وه خوین ده چۆرا، گۆنای له برسای قووی بوو، جه سته لاوازه که ی له ژیر جلکه دراوه که یه وه دياربوو. به چاوانیکى فرمیسک تیزاو و له کاتیکدا که له سه رمادا چۆقه ی ددانى ده ات، له ده رگا کانی دهدا و که س ده رگای لى نه ده کرده وه. له ده ریکه وه بۆ ده ریکى تر که وتبوونه شوینی و سه گه لیش راویان دهن و پتی ده وه رین. ده مه و ئیواره یه کیان بینیم پالی به به ردیکه وه دا و له زه ریای لاکه وته رامابوو. له ویدیو دارسنۆبه ریکه وه خۆم هه شاردا و چاودیریم ده کرد. ماوه یه کی درێژ بیده نگ و له جیبى خۆى نه بزوت، به لام ئیتر گه یبیه تینی و پر به گه روو هاواری کرد: (ته نانه ت ریبیه کانیس کونیکیان هه یه تیایدا بسره ون، به لام من هیه چ کویم نییه.) برووسکه یه ک له میشکی دام، ناسیمه وه (*). به راکردن چوومه پیش تا ده سته ماچ که م. له مندالیمه وه تا ئه لعان ئه وم خۆشویستوو. ئه وا ئیستایش هه موو شوینیکى به دوا دا دهگه رام، به لام دیارنه ما بوو. به خه م و په ژاره وه له سه ر ئه و به رده دانی شتم که ئه وئى له سه ر دانی شتیبوو. ئای... چ ده بوو گه ر بمتوانیبا ده رکى دلم بۆ کردبایه وه و لیوه ی به اتبایه ژوورئى تا ئیدی نه سه رمای با و نه بى خانه و لانه ش با. (پراکلیوس) ی فه یله سووفم بیره که وه ته وه. ئاخو ئه و له سه رده میکدا ده ژیا که ئیدی مرۆقه کان متمانه یان به خوا وه نده کانی ئۆلۆمپ نه ماو و له خۆیانیان ده تارانن. پراکلیوس له نیتو کوختیکدا له بناری ئاکرپولیس، نوستبوو، له ناکاوتیکرا ته قه ی ده رگا هات. راجه نی، هه ستا و به ره و لای ده رگا که رای کرد. (ئه سینا) ی بینی که به ته واوی شکۆی خۆیه وه له به ر ده رگا که دا راوه ستاوه. گوئی: "پراکلیوس، بۆ هه ر کوئى ده رۆم ده ست به روومه وه دهنین، هاتووم تا له هه نییه ی تۆدا په نا بگرم!"

چ ده بوو ئه گه ر مه سیحیش توانیبای له دلئى منا په نای گرتبا!

کاتی له کێوى ئاتوس گه رامه وه، بۆ یه که م جار هه ستم کرد که مه سیح، برسى و

(* راناوه که HIM به پیتی گه و ره نووسراوه، ئه مه ش واته مه سیح یان (خودا). و. ع

ئاۋارە دەسۋوپتەۋە و لەخەتەردايە، ئىدى ئەلغانىش نۆرەي پزگارکردنى - بەدەستى ئىنسان - ھاتوۋە.

پەژارە و سۆزىكى فراوان دايانگرتم. بىزار لە ژيانى ئارام و بى خورپە، پى دەشتودەرم گرتەبەر. چەندىن رۆژ گەرام و شاخەكانى مەكدۆنىام لەپتوۋەدا. سەرەنجام گوندىكى تاريك و ويران و نەفرەتلىكراوم دۆزىيەۋە. كۆلبەي پر لەپەين، رەۋىك مندال و بەرازى گەوزاۋ لەزەلكاۋدا. پياۋان بەمۆنىيەكەۋە تەماشايان دەكردم. سلاوم لى كردن، ۋەلاميان نەدامەۋە. ژنان ھەر كە منيان بينى دەرگاكانيان لەو ديوەۋە داخست.

بەخۆم گوت: "ئىرە جىگەي منە. ئەي رۆحى من، تۆ لىرە لەم گوندە ترسناكە و لەنيو ئەم خەلكە ترسناكانەدا دەتوانىت تواناي خۆراگرى خۆت بسەلنىت!" بەرخۆدەرى برىندار لەخەيالەم دەرەچوو بوو. بەھەنجەتى گۆشەگىرىي و بەھىزكردنى جەستە، بىپارم دا زستان لەو گوندەدا بەرمە سەر.

دوای عەزاب و ماندوويىيەكى زۆر توانىم شوانىكى پىر تىبگەيەنم كە پياۋ كوژ و سىخور، ياخۆ شىت نىم. ئىدى قايىل بوو لە قوژبىنىكى كۆلبەكەيدا جىگەم كاتوۋە و ھەموو رۆژىكىش چۆرى شىر و نەختى نام بداتى. دار لەو گوندەدا زۆر بوو، بەردەوام لەبەر ئاگردا دادەنىشتم و دەمخویندەۋە. جگە لە ئىنجىلەكان و ھۆمەر، ھىچى ترم پىنەبوو.

ھەندى جار وتەكانى مەسىح لەبارەي ئەفەين و لەخۆبوردنەۋە دەخویندەۋە و ھەندى جارى تىش شىعەرە نەمرەكانى شىخ و باۋكى گرېكىيەكان(*)، پىويستە ئارام و مېھرەبان و لە خۆبوردوويىت، كە زللەيەكيان لەلاي راستت دا، ئەۋا لاي چەپىشت بۆيان راگرە، ژيانى ئەم دونيا بى بايەخە، ژيانى راستەقىنە ئەۋەتا لە ئاسمانە. يەكەميان ئاۋھا ئەمرى دەكرد. دەبى بەھىز بىت، ژن و جەنگ و شەرابت خۆشبوئى، دەبى بكوژى و بكوژى تا شكۆ و مەزنايەتى ئىنسان دانەبەزى، ژيانى ئەم دونيات خۆشبوئى، ژيانى كۆيلەيى لەژيانى پادشايەتى لە (ھادىس) باشترە. ئەمەشيان باپىرەي گرېكستان پى دەگوتم.

(*) مەبەست لە ھۆمەرە. و. ف

ئاكى(*) يەكان لەملاولاي زەينمەۋە راست دەبوونەۋە، ئاكيەكان بەكەپوۋى زل، زىي قاج، رانى كۆلكن، ريشى نووك درىژ، قزى درىژ و چەور، بۆنى شەراب و سىرەۋە. ھىلنىش بەسەر دىۋارەكانا - نەمر و پاقىژە - دەگەرا. لەرووناكىدا ئارنگى دەدا و پەلەيەك چىيە بەلەشىيەۋە نەبوو جگە لەپاژنەي پىكانى كە خەلتانى خوين بوون. خواۋەندەكانىش لەسەر ئەسكەملەكانى خۆيان لەسەر ھەورەكان پالايان دابۆۋە و كاتيان بەتەماشاشا كردنى خەلكىيەۋە كە يەكتىريان سەردەبىرى، دەبىردە سەر.

لىرە، لەو خەلۋەتەي خۆمدا، گويم ھەلدەخست و دەنگى ئەو دوو سايرىن(**) ھەم دەژنەفت. چنگالايان لە ناخم گىرکردبوو. ھەردووكيان ئەفسونويان دەكردم و نەمدەزانىپ ئىسك و پرووسكم بەتارمايى كاميان بېخشم.

دەرەۋە بەفر بوو. لەپەنجەرە گچكەكەۋە تەماشاي دەرەۋەم دەكرد و سەرنجم دەدا كە چۆن كلوۋە بەفر، ناشىرىنى گوند دادەپۆشى. ھەموو بەيانىيەك مەر و بەرغەل بەلامدا تىدەپەرىن و لە زرنگەي زەنگۆلەكانيان ۋەئاگا دەبوۋمەۋە. لەناو جىگەكەم ھەلدەسام و لەرىگە بەبەفر پۆشراۋەكانەۋە لەگەلىياندا سەردەكەۋتم و لەگەل شوانەكەدا چەند وشەيەكمان لەبارەي ھەژارىي و سەرما و ئەۋ مەرئەي كە دەمرن ئالوگۆر دەكرد. بەدرىژايى تەمەنم گويم لى نەبوۋە شوانىك لەبارەي تىشتى دلرفىنەۋە بدوئى، بەلكو ھەمىشە لەبارەي ھەژارىي و سەرما و مەرى مردوۋەۋە سەرى قسان دادەمەزىن.

رۆژىكيان بەفرىكى قورس ھەموو شوپىنىكى داپۆشىبوو. زەنگەكانى ئاۋايى بەنەۋايەكى ماتەمەۋە لىدران. بىگومان كەسك مردبوو. خەلكى گوند خۆيان لەمالەۋە زىندانى كردبوو. بەردەوام زەنگۆلەي ھىستىرىك بىدەنگىيەكەي دەشلەقاند. لەپەنجەرەكەۋە قزىرەكانم دەبىنن كە لەتاۋ برسىتىي لەملا بۆ ئەۋلا ھەلدەفەرىن. ئاگرىكم كردبۆۋە. گەرمايى ئاگرەكە ۋەك دايكىكى مېھرەبان لەئامىزى خۆيدا

(*) مەبەست لە خەلكى گرېكستانە. و. ف

(**) سايرىنەكان دوو فرىشتەي زەريايىن كە نىۋەي لەشيان ۋەك ژن و نىۋەكەي تىشى لەشى بالندەيە. بۆيەكەم جار ناويان لە ئۆدىسەدا ھاتوۋە كە گوايە دەنگى چەنگ (قىسارە) و گۆزاني چىرپىيان ھىند ئەفسونوۋايى بوۋە كە گوئىرى لە ھۆش خۆ بردوۋە. فەرھەنگى ئەفسانەكانى كرىك و رۆم. و. ف

گوشیویومی. ههستم دهکرد بهخته وهرم. بهلام کوتوپر وهک ئهوهی بهخته وهری گوناھ و خیا نهتیکی گهوره بی، گریانیکی بهکول له ناخمه وه ههلقولا - گریانیکی هیور، گریانیکی هیور و خوش - دهنگوت دایکیک له پرسه ی کوره که پیدایا، دهلاوینیتته وه.

ئهوه یه کهم جار نه بوو که دهنگی ئه م گریانه م له ناوه وهرمرا دهژنهفت. هه کاتی ههستم به په ژاره دهکرد، گریانه کهم هیورتر ده بووه و دهنگی به ویزه ی می شه ههنگیکی دوور دهچوو. بهلام کاتیک شادومان بام، ئهوا ناخم دهکولا. له ترسا هاوارم دهکرد: "کیته له ناخما دهگرئ؟ هوی چیه؟ ئه دی من چ هه له یه کم لته و شاره ته وه؟"

شه و داها تبوو. هه روا که له ئاگره که رامابووم، دل م نهیده ویست بچیتته ژیر زهبری ئه و ناله و گریانه وه. ئاخو بۆچ ده بی شیوهن که م و بگرم؟ خو خه میکی قورس دهستی نه ناوته رۆحم. هیمنایه تی و گهرام هه ن، هه وای دیهاتی مال که بونی پونگه و به هیی لی دی. له بهر ئاگردا دانیش تووم و هومر دهخوینمه وه، من خو شحالم. هاوارم کرد: "من خو شحالم. ئه دی له چیم که مه؟ له هیچ. ئه ی که واته چیه یان کیته له ناخما دهگرئ؟ چی گه ره که؟ چی لیم دهوئ؟"

بۆ ساتیک ههستم دهکرد له ده رگا ده درئ. هه ستام و کرده وه، بهلام کهس نه بوو. ئاسمان ته و او یک سامال و ئه ستیره کان وهک په نگری هه لایسا و ده سووتان. دانه ویم، له ژیر رۆشنا یی ئه ستیره اندا ریگه به به فر پۆشرا وه که م دایه بهر ریژنه ی سه رنج تا به شکم به ریکه وت شوین پیهک بدۆزمه وه. بهلام هیچم نه بینی. دهستم خسته په نا گوئ و گویم هه لخت. له ولا گونده وه سه گیک مه لوولانه ده یقرو سکاند. بیگومان (چیرۆن) ی بینیوه که له وپوه به سه ر به فره که دا رۆیش تووه. دوو رۆژ له وه وه بهر شوانیکی پیر، بهلام که ته و به روو آلهت نه مر، هه لخلیسکا بووه زنا ریکی عاسییه وه. سه رانسهرئ ئه مرۆ گیانی دابوو. ته و او ی خه لکی گوند له تاو نازاری گیاندانی ئه و بۆژو بیوون. بهلام ئیستا ئیتر له ناله نال که وتبوو، جگه له سه گه که ی که به خه مینی ده یقرو سکاند، چ دهنگیکی دی نه ده بیسترا.

موچورکیکم پیداهات. بهخۆم گوت: ده بی مردبی، مردن توو ره ی ده کردم. هیشتا وشه گه لی ته سه له لاده ره وه سه باره ت به ژیانی دووم و سه باره ت به و دونیا نه یانده توانی فریوم بدن. بهلام له لایه کی تریشه وه توانای ئه وه م نه بوو بی ترس له گه ل مه رگ روویه روو ببه مه وه.

جاریکی تر دهسته و دامینئ هومر بوومه وه. گواپه هه ر ته نها ده متوانی له نامیزی ئه م بابه گه وه ره پیره دا ئوقره بگرم. شیعر گه لی نه مر هه مدیس وهک شه پۆل به سه ریه کدا ده گلان و به لاجانگه کانمدا ده هاتنه خواره وه. به در یژایی سه ده کان، کرچه کرچی نیزی خوا وهنده کان و ئینسانه کانم ده ژنهفت. (هیلین) م به سه ر دیواره ته روا ده ییه که وه ده بینی که پیاسه ی ده کرد و پیره میردانی شار گه مارۆیان دابوو. به بینی وی هه ولم دها مه رگ له بیر خۆم به رمه وه. بهلام هوش و گو شم لای مه رگ بوو. بهخۆمه گوت: "ناخ، چ ده بوو گه ر دلئ ئاده میزاد قادی ری ره هابا و توانی بای له گه ل مه رگدا جه نگیبا! چ ده بوو گه ر وهک مه ریه می مه گده لیه - مه ریه می مه گده لیه ی سۆزانی - با و توانی بای ته رمی دلداره که ی راپه راند بایه وه!"

ههستم به په ژاره یه کی گه وه له سه ر دل م ده کرد. مه خابن! چۆن توانی بام به نۆره ی خۆم (ئه و) م راپه راند بایه وه و دل م ئارامی گرتبا! ههستم ده کرد (ئه و) ته نها جه نازه یه که که له ناوه وهرمرا راکشاره و به رده وام ده گرئ. (ئه و) له ته قه لای هه ستانه وه دا بوو، بهلام به بی یارمه تی ئاده میزاد نهیده توانی. له م رووه وه ههستی به بیزاریه کی توند ده کرد به رام به رم. ئاخو چۆن ده متوانی رزگارم کردبا و - خویشم رزگارم با؟

ئه گه ر با پیره م له جی من با، ئهوا سوار به له مه که ی ده بوو، چارۆکه ی هه لده دا تا کو له گه رووه کاند که شتی به جه نگییه کانی تورکان تیکو پیک بشکینئ. ئاخو با پیره م تورک و جووله که ی وهک یه ک به به رپر سیاری له خاچدانی مه سیح ده زانین. به م شیویه رقی داده مرکایه وه و ئارام ده بووه. ئه گه ر با بی شم له جی من با، ئهوا سواری ئه سپه که ی ده بوو، هی رشی ده کرده سه ر کافران و که شه و له شه ر ده گه راپیه وه میزه ری سپی به خوین سووری دوژمنانی مه سیحی له گه ل خو ده هی نایه وه و به ژیر ئه ی کۆنه که ی مه سیحدا هه لیده واسین. به مجۆره ئه ویش سوکنای ده هات و ههستی ده کرد مه سیح له دلئ ویدا راده بی و هه لده سیته وه. ئاخو بام جه نگا وه ر بوو، جه نگیش بۆ ئه و ریازی رزگار کردن و رزگار بوون بوو.

بهلام من - بنکری بنه مال - چیم کردبا؟ له سه ر دوندی کوپستانه کانی کریت، ناو به ناو، هه رچه نده به ده گمه ن، ری ده که وئ که له بنه مال ه ی زه به لاهه کانا مندالکی سیسه له له دایک ده بی. باوکه پیره که ی سه یریکی

دهكات به لآم هيچى لى تيناگا . جارىكى تر ته ماشاى دهكاتوه و نازانى ئاخو ئەم تلبهى ناباره چۆن له پىشتى ئەم وه هاتوو؟ كوربه درندهكانى ترى بانگدهكا بۆ كۆبوونه وه و راويژ تا به شكه ئەوان بزانن سه بارهت به مه شتيك بكن. پيره مپرد به سه ريانا دهنه پىنى و ده لى: "ئمه هوى ريسوايى بنه ماله كه مانه. كورپنه پيم بلين چ بكهين؟ ناتوانى ببىته شوان، ئيدى چۆن ده توانى خوئى بكا به پىشتيردا و مهر بدزى؟ ناتوانى ببىته جهنگاوهريش، له بهرئوهى كوشتن نازارى دهدا. ئەمه مايهى ريسوايى بنه ماله كه مانه، دهى با ليگه پىن ببىته ماموستاى قوتابخانه!"

مه خابن منيش ماموستاى بنه ماله كه مان بووم. به لآم بۆ ده بى رووى خوتم له م چاره نووسه وه رگيتم؟ پيوسته شانى بدهمه بهر. چه نديك باووپايرانم زياده پوييان له گچكه كردنه وه ما كردى، خو منيش چهكى خوتم هيه و بۆ شهر ده پۆم.

له دهر وه به فر ده بارى. خودا به به خششى فهراوانى خوئى، ناشيرينى دونهى به به فر داده پۆشى. شروشىتالى هه لواسراو به ديوارى كوله كه دا ببوونه پىستهى سى به نرخ و ته لانه دركه نوستوو هكانيش چرويان ده كرد. جارناجاري قيزهى منداليك، وه پىنى سه گيك ياخو دهنكى پياويكت ده ژنه فت. به لآم هه مديس هه موو تشتيك كپ ده بۆوه و ئەوسا جگه له بىدهنكى، جگه له دهنكى خودا، چ دهنكى تر نه ده بىسترا.

له كاتيكدا كه كوته دارىكم ده خسته نيو ئاگره كه وه و باوه شىكيش گه لاي دارديم شتم بۆ بۆن خو ش كردنى تى ده هاويشت، ديسان سه رم به سه ر هۆمه ردا شوڤر ده كرد وه. به لآم ئيدى بيرم لاي ئاكايبه كان و ترواييه كان و خودايانى ئۆلۆمپ نه بوو. ديمه نى به خوڤه تاو شوڤردراو، وهك په پوله له پيش چاومدا ده كه وته سه ما و بز ده بوو. جارىكيتر دهنكى گريانى ناخى خوتم ده ژنه فت.

وى له مه رقه ده كهيدا به ئارامى نوستبوو. چاوه پى حه وارييه كان بوو تا بىن و به رده كه لابه رن. له تاريكيدا دانه ون و بانكى كه ن تا هه مديس له سه ر عه رد هه ستىته وه. به لآم هيچ كه س نه ها تيوو، ئەويش دلئيشاو ده گريا.

هه روا له بلىسانه رامبووم كه به ره دامركاندنه وه ده چوون، حه واريه كانم بىن به په شوكاوييه وه له باله خانه يه كدا كۆببوونه وه و ده يانگوت: (مه ولامان مردوو، به لى مردوو). چاوه رى بوون شه و دابى تا ئورشه ليم جى بلىن و هه ريه كه به لايه كدا برون.

به لآم ژنيك هه ستايه سه رپا، ته نها ئەو بوو كه مردنى (مه و لاي) پى نه ده سه لما، ئاخو چونكه مه سيح له ناخى دل ويدا رابوو. له سپيدهى به ياندا پىخاوس و قز ژاكاو و نيوه پرووت به ره و مه رقه ده كه راي كرد. دلئيا بوو كه مه سيح ده بىنى و بىنىشى. دلئيا بوو كه مه سيح راده بى و راي شىپه ران. هاوارى ده كرد: (مه و لاي كه م...!) و ئيدى مه و لا له گۆره كهيدا دهنكه كهى ده ژنه فت. هه لده ستايه سه ر پا و له سپيدهى به ياندا به سه ر گۆگياى به ها ريبدا ده كه وته پياسه.

*

زه ينم ليوانليو له و خه ونى رابوونه وه يه ده بوو. سووكه تايه كى ته نك و خو ش له سه ر پىلوم دهنىشت و خو ين هورومى بۆ لاجانگه كانم ده ينا. كاتيك ره شه بايه ك هه لده كات، هه وره كان دهره ونه وه، سه رله نوئى يه ك ده گر نه وه، شيوه ي ئينسان و ئازهل و كه شتى له خو ده گرن و شيوه گۆركى ده كن. هه روا كه له بهر ئاگره كه دا كسكه م كردبوو، زه ينى منيش وهك ره شه با هه لى ده كرد و خه ونه كانى ناوه وه مى دهره واندنه وه. قه باره ي ده گۆرين و ده يكر دنه روخسارى ئينسانه كان. به لآم ئەم روخساران به خيرا يى له سه رمدا وهك بازنه ي دو كه ل دهره وينه وه. مه گه ر ئەوه ي كه وشه كان - سه رها به گومان و ترس و له رزه وه و پاشان هيدى هيدى دلئياتر و بى په روا تر - ده اتن و روخساره كانيان جى گير ده كرد. تىگه يشتم: باى تو په رين كه له ناخدا هه لى كردبوو، تو ويكى پى تان دبوو، ببوو كۆرپه له و به ئوميدى له دا يكبوون په له قا ژه يى بوو.

قه له مم هه لگرت و كه وتمه نووسين تا له ئازار رزگاريم، تا بزيم!

له سه ره تا وه ده ستم پى نه كرد. يه كه مين كه س مه گده ليه بوو كه نيگه ران و چاو به فرميسك و سه روپر چ ژاكاو دهره پى. به ر له سپيده رايه نيو و وه خه به رها تيوو. بى شك له خه ونيدا (مه و لاي) بى نيوو. وهك رايه ييه كه كه نيچيره كهى له بۆسه بنى كه وته بانگ كردن:

وهى چهند دلپينه! هه وا بوئى عه تريكى واى گرتوو

كه ناتانم سه ره له يئم.

ده هه سته وه دل كه م، سه ر له نوئى بكه وه تريه

تا عه رد ناچار بكه يت بكرىته وه!

شان و ملی له قورم وهك بال تهپ و کوتيانه
 به لام سپیده خاو و خلیچکه و
 حریف، که جهستهش چهند قورس!
 ئەى رۆح، بهرله وهى جلکه کانم بیوشم و برۆم
 په له مهکه، سهیرم که چلۆن وهکی تازه بووک
 خۆم دهراژینمه وه و دهست له خه نه دهگرم
 چوانم به سورمه ده ریژم و برۆم بهوسمه ده رهنگینم
 چونکه هه روا که ئاسمانی شکۆدار
 به ئارامی له قهفه سهی سینهدا لیده دا
 ئەفینیش عهرد دینتته جۆش و
 منیش به کړنوشه وه (وشه) م ههروهک بلایی
 پیاویک بئ
 به شادی و شیوه نه وه قه بوله
 کاتیکیش به ریگه به گول پۆشراوه کاندا
 دهگمه سهه قه بره کهت... ئەى مه سیح
 وهک ژنیک که دلداره کهی ده ری کردبئ
 ئەژنۆ بیرهنگه کانت له نامیز دهگرم
 بۆ ئەوهی هه رگیز جیم نه هیلت
 هه ر دهویم و باوهش به ئەژنۆ رهنگه ریوه کانتدا دهکه م
 ئەى مه سیح.. با خه لکیش پشتت به ربدهن
 به لام تۆ هه رگیز نامریت
 چونکه مه که کانم پرن له ئاوئ ژیان
 ئەز ئەم ئاوه ت پئ ده به خشم و
 جاریکی تر هه لده گژیتته وه بۆ سهه عهرد
 له گه ل مندا، له نئو چیمه ن و گولاندا پیاسه ده کهیت.
 منیش وهک پاسارییه کی عاشق
 که له کاتی بارینی به فردا به سهه په لکی

دارچواله وه هه لده نیشی و
 سهه رمه ستانه ده خوینی
 منیش ئاوها ده نوکم رووه و ئاسمان ده که مه وه
 تا په لکی درهخته که چرۆ دهکا
 هه ر ده خوینم!

*

نهمده توانی بنووم. په له م بوو، چونکه هه نووکه ده موست ئەو روخسارانەى بۆ
 ساتیک مابونه وه - پیغه مبه ران، مه گدەلییه و مه سیح، ته متومانیک که ده بیته وینه و
 درۆیه ک که ده بیته راست، رۆحیک که له هیلانه که یه وه له سهه به رزترین په لکی هیوا
 ده خوینی- له کاتی خویدا بیانگرم و به وشه گه لی تۆکمه و به هیز بۆ هه میشه
 بیانپاریزم.
 له کۆتایی چه ندین شه و و رۆژدا ده سنووسی شانۆنامه که م له سهه ئەژنۆ و
 له به رده می خۆمدا بینی. توندوتۆل گرتبووم، له کوریک ده چوو که دایکی دواى هاتنه
 دونیای، توندتوند به باوهشی خۆیه وهی گرتبئ.

*

رۆژانی پاریز هاتبوون و جه ژنی پاک به ریوه بوو. بۆ پیاسه بۆ کیلگه کان ده چووم.
 دنیا بیوه به هه شت، به فری چپای ئۆلۆمپ له ژیر تیشکی خۆردا ده دره وشایه وه و
 کیلگه کان له رهنگیکی سهه زى کالدا شه پۆلیانده دا. په ره سیلکه کان وهک مه کۆی
 جۆلایی به هاریان به ئاسماندا ده چنی. ورده گولی کیوی به رهنگی سپی و زه رده وه،
 به سهه ره وردیله کانیا ن خۆلیان له سهه ر خۆیان لاده برد، له ژیر تیشکی خۆره تاودا
 سهه ریان قوت کردبۆوه تا له دنیا بنۆرن. دیاره که سیک به ردی قه بره کانی له سهه ریان
 لایر دبوو: ئاخه ئەوان رابوونه وه. کی رابوو بیته وه؟ بیگومان ژیان، ژیانى هه زار
 روخسار: ژیانیک که تاوی گولە، تاویک پاسارییه، تاویک به رسيله ی گه بیوه، تاویکی
 تریش گه نمه.

هه روا که به کیلگه به گول پۆشراوه کانتدا ده که رام، سهه ر گیتیه کی ته نک، کات و
 شوینی ده وره به ری لی تیک ده دام. وهک ئەوه وابوو له فه له ستین پیاسه بکه م نه ک

گريکستان. دهمتوانی جيگهپي خوينواوييهکاني مهسيح بهسهر خاکوخولي پهناوي بههاروه ببنيم و چيا پيروزهکاني کهرميل(*)، جيلبوا(**) و تابور(***) لهدهورويهمدا قهديان راست کردبووه. ئەم لاسکانهی سهريان له عهرد هينابووه دهر تا بالايان بهبالای ئينسان بگهيهنن لاسکی گولهگهمنه بوون، بهلکو ئەوانه مهسيح بوون که سهريان لهگور هينابووه دهري. ئەو گولانه، گولاله سووره نهبوون، بهلکو خوينی پيروزی مهسيح بوون.

جاريکیان کهسيک له حاخام ناهمهنی پرسى: "مه بهستت لهم هه موو مه وعيزهيه چيه له باره ی رويشتنهوه بو فلهستين؟ له راستيدا فلهستين ته نهها خه يالايکه، نامانجيکی دووره که دهبي رورزي له رورزان روهگهلی يه هود بيگهنی." ناهمهن تووره بوو، له کاتيکدا که گوچانه کهی به عهرددا دها، نه راندی: "نا، نا، کاتي دهليم فلهستين مه بهستم له بهرد و سهوزايی و خا که که يه تي. فلهستين خه يالايک نييه، بهلکو بهرد و سهوزايی و خا که. جيگايه که که دهبي بوي بچين!"

بهخوم گوت: "ئهوي جيگايه که که دهبي بوي بچم. تا جهستهی گه رمی فلهستين ببنيم و دهستی تيوه بدهم. بهوه دانه سه کنيم که ته نهها بهدم پياسه و گه رانهوه له شاخ و مهزراکاني گريکستاندا له زه تي لي بکه م. دهمه وي سهر زه ميني که مهسيح پي ناوه ته سهر و ئەو بهردانهی دهستی ليداون و هه وايه که که هه لي مژتووه، منيش پا بنيمه سهری و دهستی لي بدهم و هه واکه ی هه لمژم. شوينپي ئەو دلويه خوينانه هه لبرگم که ريگه ی ئەوي له نيو ئينسانه کانا ديارى کردووه. به لي، دهبي بروم، رهنگه له وي له فلهستين ئەو تشته بدوزمه وه که له کيو پيروز بيهوده له دووی گه راوم!"

جاريکی تر، باي سه فهر له زه ينمدا هه لي دهکرد. ئه ري تا کهنگی ئەو بايه هه هه لدهکا؟ ئينشاللا تا مردن. چهند له زه تبه خشه هه لبران له عهردی قاقري و سه فهر کردن. چهند له زه تبه خشه پساندنې ئەو تاله دهزووهی که له گه ل يه قيندا گريمان دها و ئينجا برياری سه فهر ددهين! چهند له زه تبه خشه ته ماشا کردنی

(*) Carmel

(**) Gilboa

(***) Tabor

دوواوه و بينینی ئينسانه کان و ئەو کيوانه ی خویشان دهوين کاتي له دووراييه کانا بزر دهبن!

ههفته ی پيروز دههات. له سهرتاسه ری دونيا ی مهسيحييه تدا مهسيح له خاچ دهدرا. ئەو پينچ زامه نه مره سه ره له نو ي ده ميان ده کرده وه. دلي - مهريه می مه گده لييه - دههاته پيشی تا له گه ل مردندا زوران بگری. چهند بهخته وه رانه يه پياويک دلي مندالايکی هه بي و له ماوه ی ههفته ی پيروزدا نازار بچيژي: توانای خورد و خه وي نه بي و کاتي له نو يژه کاني جيژندا جهسته ی به گولي ليمو پوشراوی خوداوهنديک ده بينی که له سهر خاچ گينگل دها و ناتوانی بهر به لافاوی فرميسک بگری. خاوهن چ خوشبهختيه کی له وه گه وره تره کيزوله يه کی خوشبووي و به هاريش له په نجه ره کراوه کاني که لئساوه بيته ژوروي و له نيوه روي (هه يني پاک) دا له گه ل ئەوه و لئ ئەفينيدا بيت بو کليسا و به ماچکردنی پي (له خاچدراو) بکه ويته دوعا و نزا و له ترسی گه نجيتيه که ی هه لبله رزی، چونکه پنيوايه تاوان دهکا کاتي له سهر ليوي به ليوي ژنيک دهگات.

هؤمهرم داخست و دهستی باپيره ی نه مرم ماچ کرد. به لام نه مويرا سهر هه لبرم و چاو له چاوانی بپریم. له خزمه تيدا هه راسان و شه رمه زار بووم، چونکه باش ده مزانی له و ساته دا، به پشتگو يخستنې ئەو و بردنی دوزمه نه گه وره که ی (کتیبي پيروز) له گه ل خومدا، خيانه تی لي دهکه م.

هيشتا عهرد و ئاسمان وه ئاگا نه هاتبوونه وه، ته نهها که له شيرتيک له سه ربان ملی به ره و خو ره لآت قوت کردبووه و بانگی خو ري ده کرد ده رکه وي. ئاخو شه و دريژه ی کيشا بوو.

وهکی دز ده رگا که م کرده وه، وهک بلئي بترسم باپيره گوپی له جيره ی ده رگا که بيت. ريگه ی به ندهرم گرت بهر. کو مه لي ژن و پياو له گونده کانيانه وه هاتبوون تا وهک من به ره و سه فهری فلهستين برون و له سهر مه زاری پيروز بکه ونه وي رد و دوعا و نزا. هه رگيز سهر له ئيواره ی به ريکه وتنم ياد ناچيته وه - هيمنايه تی و شيريني و ميهره بانويه که ی - نمه نمه باران دهباری، گه ر سهرت به ره و ئاسمان هه لبريبا، ئەوا روخساری خوداوهندت ده بينی که به فرميسک پوشرا بوو.

لهکه شتییه که دا لیفه و به تانیی چهور و چلکن و به رهنگی جوراوجور لهسهر عهرده که ی راخرا بوون. کوومه لیک پیریژن زهمیله کانیان دهکرده وه و خه ریکی شت جوین ده بوون. ههوا بوونی ماسی و پیازی گرتبوو. له نیوه راستا پیایوکی به پرووالهت دانای گونا سووری بالابه رزی قژ ماش و برنجیی راوه ستابوو. به دم له راندنه وهی جبه که یه وه بو پیش و دوواوه، به دهنگیکی بهرز و به سوز داستانی مه سیحی ده خوینده وه - ژیان و نازارهکانی مه سیح - چون زاوا هاتوو بو نورشه لیم، پاشان چون له گه ل قوتابییه کانیدا دوا بین شیوی کردوو، چون اوچونی قوتابییه خایینه که ی به پهله رویشتوو، پاشان چون عیسا به کیوی زهیتووندا هه لزانوه و نارهقه وهک (پلی خوین) له هه نیی چوراوه.

پیریژنه گچکه و ره شیوشه کان ناخیان هه لده کیشا، سهریان بو پیش و دواوه دهله قاند و له هه مان حالدا که وهک پهز نارام و بیده نگ کاویژیان دهکرد، به ههستیکی قولوه وه گوئیان راده دیرا. خودا له دلله ساکاره کانیا نا جاریکی تر ده بووه جهسته، له خاچ ددرا و مروقیایه تی رزگار دهکرد. شوانیکی گه نج پشتی کردبووه پیریژنه کان و به وردیی گوئی رادیرابوو، به دم گویرادیرانه وه دانه ویبووه و به قهله مبره که ی وینه ی سهری چوله که یه کی لهسهر که مه ی گوچانه که ی هه لده کوئی.

کوتوپر کاتیک گهرووی گراوی مه سیح به جوریکی تاقهت پرووکین تینویتی زوری بو ده هیئی و هاوار دهکات: "تینومه!" ئیدی ژنیکی گه نج و توژیک قهله و به جوریک هه ژا که قنجه پی هه ستایه سه ری و هاواری کرد: "وهیش.. کوره کهم!" وای چهند وروژام به بیستنی هاواری دایکانه و قولی هه ژنه، چهند وروژام کاتی گویم لی بوو که به کوری خوی بانگ دهکرد.

هه نووکه زه ریای (ئیژه) مان جی ده هیشت و ده گه یشتینه خوره لاتی نزیک. نه فریقا له لای راستمانه وه - هه رچهنده نادیار - به نارامیی لی راکشابوو، قوبروس له بهشی راستی ناسووه بوو. زه ریای ناگرین دهره وشایه وه. دوو په پوله بهسهر چاروکه ی که شتییه که وه ده فرین. تهیریکی گچکه و برسیی که شوینمان که وتبوو، وهک تیریکی له که وان دهره پری و په پوله یه کیانی گرت و خواری. کچیکی ناسکی رهنگه پریو که هه وهی بینی زریکاندی، یه کی پییگوت: "بیر خوتی به ره وه، یاسای

سروش تئاوهایه. بو پیتوایه خودا وه ندیش زه عیفه یه که بی؟"

لهسهر زه مینیکی به هه تاویرژا و نیزیکی ده بوینه وه که رژی له رژان لهوی و له کولبه یه کی هه ژارانه و گچکه دا له (ناسره) کلپه یه که بلئسه ی سه ندبوو، کلپه یه که که دلی نینسانی سووتاند و دوباره ژیانی پی به خشییه وه. نه مرویش ژیان جاریکی تر، وهک دوو هزار سال له مه و بهر له گه نده لیدایه. به لام هه و گیروگرفتانه ی که نه مرو هاوسه نگی نیوان دل و میشک ده شیوین، ته نکترن و چاره سه رکردنیشیان نهسته متر و خویناویتره. نهوکات په یامیکی ساکار و دلرفین سه ری هه لدا و رزگاری وهک وهرزی به هار بالی بهسهر عهردا کیشا. په یام له وه ساکارتر و دلرفینتر نه بوته وه. ئیستایش رهنگه هه و په یامه بتوانی وزه ی رزگارکردنمانی هه بی. کی چوزانی؟ له بهر نه مه بوو بو نورشه لیم ده چووین تاجاریکی تر گوئی له کوری مه ریهم رادیرین!

شه بوو. لهسهر سه حنه ی که شتییه که راکشام تا بنووم، به لام ده مه قریه کی توند له نه مباره که وه دهات. دوو گویم هه بوو دووانی تریشم بو بیستنی هه و ده مه قرییه قهرز کرد. یه کیکیان که هه له چوینییه تی دهنگیرا دهتوانی مه زنده ی جحیل بوونی بکهیت، به گور و تینه وه گومرایی و زولم و زوری ژیانی نابووری و کوومه لایه تی ئیستای ریسوا دهکرد. دهیگوت: "جه ماوه برسی دهن که چی به رپرس و زورداران سهروهت و سامان که له که دهکن!" دهیگوت: "ژنان خوین ده فروشن، که چی قه شه گه ل باوه رناکه ن!" دهیگوت: "به ههشت و دوزه خ ههردووکیان لیره ن لهسهر نه م عهرده. ژیانیکی تر بوونی نییه، پیویسته لیره داد په روه ری و به خته وه ری بدوزینه وه!" له هه موو لایه که وه هاوار بهرز ده بووه: "به لی، به لی، راست ده که هیت! ناگر و ته ور!" ته نها یه که سه هه ولی دا به ره رچی هه و قسانه بداته وه. به تونی دهنگیدا ناسیمه وه، نه ویش مجیوره که ی هاوسه فه رمان بوو. به لام دهنگی له نیو هاوار هاوار و پیکه نینی خه لکه که دا بزر ده بوو.

به تاسوق و په روشییه وه گویم راده دیرا. نه مباری نه م که شتییه له ژیر زه مینیکی تازه ده چوو که جاریکی تر کوپله کانی تیدا گردبوو بیتنه وه - کوپله گه لی نه مرویی - تا جاریکی تر سیستیمی دنیا تیکوپیک بدنه وه. شتیکی ترسناک بوو. نامانجی نه م سه فره ی ئیمه سنایشی روخساری خورهم و ناشنای خودا بوو، روخساریکی پر له

میهره‌بانی و عه‌زاب، روخساریکی پر له‌هومیډ بۆ ژیانیکی نه‌مر. پیریژنه گچکه‌کان نان و مۆم و فرمیسک و عیباده‌تیاں بۆ ده‌برد. له هۆده نمره به‌که‌کانیشدا خه‌لکانی بۆ خایله و بۆ ئیمان له سیاسه‌ت ده‌دان یاخۆ ده‌نووستن. که‌چی لی‌ره، له ژیره‌وه، ئی‌مه تۆوی تیۆریکی گه‌ردوونی نوێ و خه‌ته‌رناکمان وه‌ک دیارییه‌کی ترسناک له‌گه‌ڵ خۆدا ده‌برد.

دونیای خۆشه‌ویست و پیروژ له مه‌ترسیدا بوو. دونیایه‌کی تر، دونیایه‌کی لی‌واولتو له‌قورولیته و بلێسه، که له‌خاک و دلێ ئینسانه‌وه سه‌رێ ده‌هینایه‌ ده‌ر، له‌ژیره‌مینی که‌شتیه‌که‌دا خۆی هه‌شاردا‌بوو. هه‌ر به‌له‌میکی ده‌سکه‌وتبا، سه‌رده‌که‌وت و سه‌فه‌ری ده‌کرد.

به‌یانی رۆژی دواتر، ورده ورده سه‌ر زه‌مینی مه‌وعود وه‌دیار ده‌که‌وت. سه‌ره‌تا هی‌لێ دوور و نادیار له‌ئاسۆدا، پاشان چیا نزمه‌کانی یه‌هودیه^(*)، یه‌که‌م جار به‌ره‌نگی خۆله‌میسی و ئینجا به‌شینیکی کال که دوا‌جار تیشکی به‌زه‌بری خۆر له‌خۆیدا نو‌قمی ده‌کردن و دیار نه‌ده‌مان. پیریژنه گچکه‌کان وه‌خۆ ده‌که‌وتن. بوخچه‌کانیان ده‌پێچانه‌وه و له‌کاتیکدا که ده‌سماله ره‌شه‌کانیان به‌سه‌ریاندا ده‌دایه‌وه، خاچیان ده‌کیشا و ده‌گریان. لم، باخ، ژنگه‌لی چاره ره‌ش و چلکن، هه‌رمیی در‌کدار و خورما. رۆیشتن به‌ره‌و شارێ پیروژ به‌ترومبیلی شپ و لی‌دانی کوتوپری سامناکی دل. دیواره‌کان، بانیزه‌کانی جه‌نگ، بورج و قه‌لاگه‌ل، بۆنی ته‌پاله‌، به‌هات و میوه‌ی گه‌نیو. دزداشه‌ گه‌ل، پرته‌وبۆله و ورته‌ورت. سی‌به‌ری هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره کوژراوه‌کان له‌خاکه‌وه هه‌لده‌سان. به‌ردگه‌لی به‌خوین شه‌لا‌ل، زیندوو ده‌بوونه‌وه و هاواریان ده‌کرد:

"تۆر شه‌لیم!"

*

نامه‌وێ و جورئه‌ت ناکه‌م هه‌فته‌ی پیروژ وه‌بیرخۆ بینمه‌وه. له‌ماوه‌ی ئه‌و حه‌وت رۆژهدا هه‌موو رووداوه دلته‌زینه‌کانی ئینسان خۆیان ده‌نواند- ئومیدو ئه‌فین، خیانه‌ت و له‌خۆبردوویی، هاواری: (خودایه، خودایه، بۆچی به‌ته‌نها جیت هی‌شتم؟)، (نه‌ک

(*) 13 کم باکووری یافا. پیتشینان به‌یه‌هودیه (ده‌ناسراو دواتر ناو‌نرا (عه‌بباسیه). و. ع

هه‌ر مه‌سیح، به‌لکو هه‌ر مرۆفیکی پاک و دادپه‌روه‌ر خیانه‌تی لی ده‌کری، قامچی ده‌خوا و له‌خاچده‌دری، به‌بی ئه‌وه‌ی خودا ده‌ستی یارمه‌تی بۆ رایه‌ل کا. له‌راستیدا ئه‌گه‌ر دلێ میهره‌بانی ژن نه‌با، ئه‌وا خودا تا هه‌تا هه‌تایه‌ پیاوی له‌نیو گۆردا جیده‌هیشتم. ئاخ‌ر رزگاریی ئی‌مه به‌تالیک ده‌زووه‌وه، به‌هاواری ئه‌فینه‌وه به‌نده.

شه‌و له‌دوای شه‌و تیده‌په‌رێ تا سه‌ره‌نجام سپیده‌ی پیروژی جه‌زنی پاک هات. کلێسای رابوون وه‌ک پووره هه‌نگیکی زۆر گه‌وره جمه‌ی ده‌هات. بۆنی میو و ئاره‌قه‌ی ئینسانی لی ده‌هات. بن باخه‌لگه‌لی سپیی، قاوه‌یی و ره‌شی ئاره‌قه‌کردووی ژن و پیاوگه‌لیک که ئه‌و شه‌وه له‌ژیره بانیزه‌ی په‌رستگه‌که‌دا نو‌ستبوون و چاوه‌پێی ساتی خولقی‌نه‌ری که‌ون بوون که تیا‌یدا رووناکیی پیروژ له‌مه‌رقه‌دی مه‌سیحه‌وه دیته‌ده‌ر. له‌هه‌موو شوینی بۆنی ناخۆشی میو و رۆنی ترشاو ده‌گه‌ییبه‌ که‌پوو. له‌ژیره ئه‌یکۆنه پیروژه‌کاندا، قاوه له‌ ده‌فیری چکۆله‌دا ده‌کولێ و ژنان بۆ شیردانی ساواکانیان مه‌مکیان ده‌رده‌هینا. ژنه زنجیه‌کان دووگی ئازه‌لیان له‌ که‌زی و پرچیان ساو‌یبوو، هه‌ر بۆیه بۆنی په‌زیان لی ده‌هات. می‌رده‌کانیشیان بۆنی ناخۆشی بز.

پۆل پۆل زیاره‌تکاران ده‌گه‌یشتم. له‌په‌رستگه‌که‌ رێ به‌ر پێدار نه‌ده‌که‌وت. هه‌ندی‌ک به‌سه‌ر عاموده‌کانا هه‌ل‌زنیبوون و ژماره‌یه‌کی تر له‌سه‌ر کورسی دانیشتبوون. هه‌ندی‌کی تریش چوو‌بوونه شوینی ژنانه‌وه و به‌چاوه خرو‌شاوه‌کانیان له‌و گۆره‌ بچو‌که‌یان له‌کلێسا‌که‌دا ده‌نۆرێ که ده‌رکه‌وتنی رۆش‌نایی پیروژ تیا‌یدا له‌ئانوسادا بوو. حه‌به‌شیی و عاره‌به بیابان نشینه‌کان، زنجیه‌ ته‌رپوش به‌سه‌ره‌کان به‌دزداشه‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ و چاوانی فرمیسک تیزاو و کلپه سه‌ندوو‌یانه‌وه - هه‌موو نه‌ژادی ئینسان - هاواریان ده‌کرد، پیده‌که‌نین و هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌کیشا. کوریکه‌ گه‌نج له‌هۆشخۆی چوو. ده‌ست به‌ده‌ست بۆ حه‌وشه‌یان برد. قه‌شه‌یه‌کی پیر و لاواز له‌سه‌ر ورده به‌ردی حه‌وشه‌ که‌وت و که‌فی ده‌چراند.

له‌ناکا‌ورا خه‌لکه‌که‌ بیده‌نگ بوو. هه‌وا ته‌ژی له‌چاوه‌گه‌لی ئاگرین بوو. په‌تریارک به‌جلکی زیرک‌ه‌فته‌وه وه‌دیارکه‌وت. ته‌نیا و بیده‌نگ سه‌ری داخست و به‌ژیره مه‌رقه‌دی موته‌هه‌ردا به‌ره‌ ناوه‌راستی کلێسا هه‌نگاوی نا. جوتیاران به‌ده‌می دا‌چراوه‌وه راده‌وه‌ستان، دایکان منداله‌کانیان ده‌نایه سه‌ر شانیان تا ئه‌وانیش بتوانن ببینن.

هەر چرکه‌یه‌ک وه‌ک دڵۆپێکی درشت به‌سه‌ر سه‌رمانا ده‌که‌وت. ئیدی تیشکیک له‌مه‌رقه‌دی پیرۆزه‌وه درده‌په‌ری و په‌تریارک به‌گورزیک مۆمی سپی داگیرساوه‌وه ده‌هاته دره‌وه. له‌چاوترووکانی‌کدا کلێسا له‌خوار بۆ سه‌ر نوقمی بلێسه‌ ده‌بوو، ته‌واوی ئاماده‌بووان، هه‌ریه‌که‌یان مۆمی سپی به‌ده‌سته‌وه و به‌ره‌و لای په‌تریارک ده‌چوونه پێش تا به‌شکه‌م به‌فه‌یزی نووردا رابگه‌ن. ده‌ستیان ده‌خسته‌ ناو بلێسه‌که‌وه و پاشان له‌ده‌م و چاو و سنگیان هه‌لده‌سوو. ژنان ده‌یانق‌ریشکاند، پیاوان ده‌که‌وتنه هه‌له‌که‌ سه‌ما. تا بچنه دره‌وه، به‌هاوار هاواره‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ شالۆویان ده‌برد.

کلێسا چۆل بوو. هه‌را و زه‌نایه‌کی سامناک، جه‌ماوه‌ری خرۆشاو، جلوه‌رگی ره‌نگاو‌ره‌نگ – هه‌موو ئه‌وه له‌خه‌ونیکی سه‌یر ده‌چوو. به‌لام که‌ سه‌یری عه‌ردی کلێسا که‌م ده‌کرد، دڵنیا ده‌بووم له‌وه‌ی که‌ ته‌واوی ئه‌م خه‌ونه راست بووه. چونکه له‌سه‌ر سه‌نگچه‌که‌ی به‌ر پیمان پاشماوه‌ی حاله‌تی جه‌زه‌به‌م ده‌بینی: توێکله‌ پرته‌قال، ناوکه‌ زه‌یتون و شووشه‌ی شکاو.

چوومه هه‌وشه‌ تا هه‌وایه‌کی تازه هه‌لمژم. پر به‌دڵ هه‌زم ده‌کرد په‌رستگه‌که‌ جێ بێلم و بچمه کێوه چۆل و سه‌رکه‌شه‌کانی به‌رامبه‌رم تا جگه له‌خۆر و مانگ و به‌رد، هه‌چ شتیکی تر نه‌بینم و ئینجا هه‌ر برۆم و برۆم. له‌ گێژهنی ئه‌و هه‌موو سه‌رمه‌ستی و له‌خۆبوونه‌وه‌یه‌دا که‌ ئیمانداران به‌په‌له‌ بوون بۆ بانگکردنی مه‌سیح – ئه‌مرپێکردنی – که‌ له‌ گۆردا رابی، دلم لغاو کردبوو، نه‌مه‌هێشتبوو سه‌رخۆش بێ. ئاخ‌ر رۆحیش وه‌ک جه‌سته‌ شه‌رمی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه و له‌به‌ر چاوترا رووت نابێته‌وه. به‌لام هه‌رکه‌ به‌ته‌نیا مامه‌وه، هاوارم بۆ خۆم کرد: "بۆ دوور! بۆ بیابان! له‌وێ خوداوه‌ند وه‌ک بایه‌کی سووتینه‌ر هه‌لده‌کات. له‌وێ خۆم رووت ده‌که‌مه‌وه و (ئه‌وه) هان ده‌ده‌م که‌ بمسووتینی!"

خوداوه‌ند ده‌لێ: "خانمی رۆح، ر‌اوه‌سته، مه‌رۆ!"

– خودایه، چیت لێم ده‌وێ؟

– خانمی رۆح، ده‌مه‌وێ خۆت رووت که‌پته‌وه!

– خودایه، چۆن داوا‌ی شتی وام لێ ده‌که‌یت؟ ئاخ‌ر من شه‌رم ده‌که‌م!

– خانمی رۆح، چ په‌رده‌یه‌ک، ته‌نانه‌ت ناسکه‌ تو‌رپیکیش نابێ له‌نیوانمانا بێت.

که‌واته خانمی رۆح، ده‌بی خۆت رووت که‌پته‌وه!

– خودایه ئه‌وا خۆم رووت ده‌که‌مه‌وه، ده‌ی بمبه!

هه‌روا به‌ده‌م چرپینی ئه‌م قسه‌ نه‌مرانه‌ی رۆحی عاشقی خوداوه، به‌ره‌و (به‌حرله‌بیت) به‌رێ که‌وتم. تامه‌زرۆی بینینی ئه‌و زریباره بووم که‌ ئه‌و دوو شاره گونا‌ه‌باره دروستیان کردبوو. گابه‌ردی ره‌ساسی، زه‌رد و سوور هه‌لمیان لێ هه‌لده‌سا کاتی خۆری تووره و لینج لێی ده‌دان. لێکدا لێکدا پریشکی بایه‌کی سووتینه‌ر ده‌م و رۆحی پر ده‌کردم له‌ لم. به‌رده‌کان هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو کلپه‌ سه‌هن. نه‌ گولێک، نه‌ دڵۆپه‌ ئاوێک، نه‌ بالنده‌یه‌کی ده‌نگخۆش که‌ به‌چرپینی گۆرانییه‌ک ر‌یبواران به‌خیردینی یاخۆ شوینیان بکه‌وێ. ته‌نها خوداوه‌ند وه‌ک شمشیریک به‌ژوور سه‌رمه‌وه هه‌ل‌واسرابوو.

رۆحم ر‌اچله‌کی و به‌خۆم گوت: "ئه‌م خودایه مه‌سیح نییه. ئه‌مه کورپه‌ میه‌ره‌بان و له‌پز شیرینه‌که‌ی مه‌ریه‌م نییه. ئه‌مه (یه‌هوه‌)یه، یه‌هوه‌ی سامناک و مرۆخۆر. من له‌دووێ ئه‌ویان ده‌گه‌رام که‌چی ئه‌میانم دۆزییه‌وه. ئه‌دی چۆن ده‌توانم له‌ هه‌زه‌ی تاریک و سنوور نه‌برێ سکوتی وی ده‌رباز بم؟"

هه‌رچی زیاتر بیابان قووتی ده‌دام، سه‌رم پتر گری ده‌گرت. هاوارم له‌خودا ده‌کرد که‌ خۆیم پیشان دا و له‌ته‌ک‌مدا بناخقی. ئه‌ی مه‌گه‌ر خۆی به‌ئینسانی نه‌خولقاندبووم؟ مه‌گه‌ر ئینسان ئازه‌لێک نییه که‌ پرسیار ده‌کا؟ ده‌ی باشه، من پرسیارم هه‌بوو. ئه‌ویش ده‌بوو وه‌لامم بداته‌وه. له‌و (با) سووتینه‌رده‌ا ئیعتیرافنامیزانه لێم پرسی: "خودایه، له‌ ساته‌وه‌ختیکی دژواردام. ده‌بی چ بکه‌م؟ پشکوێیه‌ک بخه‌ره ده‌مه‌وه، وشه‌یه‌ک، وشه‌یه‌کی ساکار که‌ ر‌زگارکه‌رم بێت. له‌به‌ر ئه‌مه‌ خزاومه‌ته ئه‌م بیره قوول‌ه‌وه. ئه‌م بیره‌ی که‌ تیایدا به‌هۆی رووناکیی زۆره‌وه به‌شه‌واره که‌وتووم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لت بناخقم، خۆتم پیشان ده‌!"

چاوه‌رێم کرد و چاوه‌رێم کرد، چ وه‌لامیک نه‌بوو.

له‌تافی مندا‌لییم به‌ملاوه، هه‌ر کاتی له‌هه‌وشی مالی خۆمان ژیاننامه‌ی (قه‌دیسان)م ده‌خوینده‌وه، وه‌خت بوو له‌ تاسه‌ی دیده‌نیکردنی ئه‌م عه‌رده‌ا بسووتیم که‌ حاالی حازر پیم ناوه‌ته سه‌ر: تاسه‌یه‌کی سووتینه‌ر بۆ پ‌یخستنه سه‌ر ئه‌و به‌رد و خاکه‌ی که‌ مه‌سیح پ‌یی نابوو سه‌ر، تاسه‌یه‌کی سووتینه‌ر بۆ بیستنی ده‌نگی.

همیشه قسه‌یه‌کم هه‌بوو که دهبای پیتی بیژم. (نهم‌یستاش هه‌مان قسه‌م هه‌یه) بیگومان به‌زه‌یی پیمدا ده‌یته‌وه. وه‌لام ده‌داته‌وه؟ به‌لی. وه‌لام ده‌داته‌وه! ره‌وره‌وه‌ی دنیا به‌ره‌و پیشه‌وه ده‌چی، پرسیار و عه‌زاب و شه‌یتانه‌کانی خوی ده‌گورچی. ده‌بی مه‌سیح وشه‌یه‌کی نویی هه‌بی بۆ شیفا به‌خشین به‌برینه تازه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی روخساریکی نویی و پیاوانه‌تر به‌ئەفین به‌خشئی.

ئاوها له‌گه‌ل خۆمدا ده‌دوام و ده‌رویشتم، هه‌مان هه‌وای ئه‌و بیابانه‌م هه‌لده‌مژت که له‌ بلایسه و لم پیکهاتوو و پیغه‌مبه‌ره‌کانیش هه‌لیانمژتوو. هه‌روا که گه‌یشتمه قوولایی زناکه‌ه، کوتوپر (به‌حروله‌ییت) ئارام و خۆله‌میش ئاسا وه‌کی قورقوشمیکی جو‌شدراو و لیوریژ له‌ئای لیخن و ره‌شداگیرساو له‌به‌رده‌مدا که‌وته دره‌وشانه‌وه. رووباری ئوردون به‌ره‌نگی سه‌وزو شین، وه‌ک لقیک له (به‌حروله‌ییت) به‌نیو قامیش و سووره چناره‌کانا به‌ره‌وه‌له‌ستین ده‌کشا. تا قمیگ پیاوی دزداشه له‌به‌ر خاچیان ده‌کیشا. له‌کاتیکدا ئه‌وان خویان به‌ئای موفه‌رکدا ده‌کرد و ده‌بوونه حاجی، قه‌شه‌یه‌ک له‌که‌ناری چۆمدا راوه‌ستاو و بالۆره‌ی دبیزا.

له‌به‌ری رووباره‌که‌وه و له‌ژیر ساپیته‌یه‌کی قامیشدا، مه‌خانه‌یه‌ک روئرابوو. له‌کاتیکدا که گرامافونیکه‌ی زۆر کۆن گۆزانی ئامان ئامانی لیده‌دا، کابرای مه‌خانه‌چی که پیاویکی قه‌له‌و و خرپلانه و دزداشه‌یه‌کی چه‌وری له‌به‌ردابوو، جگه‌ری به‌رخه‌ی ده‌برژاند و گۆزانی گرامافونه‌که‌ی ده‌گوتوه.

هه‌نگاه‌ه‌کانم خیراتر کرد. له‌که‌ناری (به‌حروله‌ییت) دا ده‌گه‌رام و سه‌ره‌نوی پیم ده‌نایه‌وه بیابان. چاوانی نیگه‌ران و ترس تیزاوم له‌ئاوه مردووکه‌ه بریبوو. وه‌ک بلایی چاوانم بیانه‌وی هه‌ردوو شاری نو قومبوو، له‌قوولاییرا ببینن. هه‌روا که رامابوو، قامچی برووسکه‌یه‌ک کسپه‌ی له‌سه‌ر شانی خه‌یالم هه‌ستاند. خۆم بینیم، بینیم که پیتی قه‌ده‌ر به‌تورپه‌یییه‌وه هه‌ردوو شاری (سوودوم و گووموره)^(*) ی پلایشانده‌وه و نو قمی زه‌ریای بی بنی کردن. دلم له‌لیدان که‌وت. ئاخیر روژیک دئی سوودوم و

(*) سوودوم و گووموره Sodom and Gomorran دوو شاری دیرینی فه‌له‌ستین که خه‌لکه‌که‌ی به‌ به‌دروشتی و به‌دکاری به‌ناویانگ بوون. به‌گویره‌ی ریوایه‌تی ته‌ورات برووسکه‌ه له‌م دوو شاره‌ی دا و ویرانی کردن. و. ف

گووموره‌ی ئیمه‌ش به‌پای قه‌ده‌ری قودره‌ت بپلایشینزیننه‌وه و ئه‌م دنیا‌یه‌ی که پیده‌که‌نی و ده‌جه‌نگی و خودای له‌بیرکردوو، ده‌بیته (به‌حروله‌ییت) یکی دی. له‌کوئایی هه‌ر سه‌رده‌می‌کدا وا ریکه‌وتوو که پای خودا هه‌م شارگه‌لی به‌دروشتان و هه‌م شارگه‌لی بیریرانی پلایشاندۆته‌وه.

ترس روچوووه گیانمه‌وه. (ئاخر جاروبار وا هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م دنیا‌یه سوودوم و گووموره‌یه‌کی تره به‌ره‌وه‌ی خودا به‌سه‌ریدا بروواو بپلایشینزیننه‌وه. پیموايه ده‌کری ده‌نگی ترسناکی پیتی خودا ببیه‌ین کاتی نیزیکی ده‌بیته‌وه.)

له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌کی لم راوه‌ستام و بۆ ماوه‌یه‌کی دریز له‌و ئاوه به‌نه‌فره‌ت بووه رامام، ئاویک که‌هه‌ولی ده‌دا هه‌ردوو شاری ئه‌فسوونگه‌ر و تاوانبار له‌قوولایی ره‌شاییدا هه‌لکیشی. هه‌زم ده‌کرد بۆ ساتیکیش بی سه‌ره‌نوی له‌به‌ر تیشکی خۆدا بیرسیکنه‌وه. هینده به‌س بوو نیگام کردبان، ئیدی پیلووم لیکنابا و سه‌ره‌نوی دیار نه‌مابان.

سوودوم و گووموره به‌دیرژیایی به‌ستهری رووباره‌که‌ه وه‌ک دوو سووزانی، که خه‌ریکی ماچکردنی یه‌کتر بن، پاکشابوون. پیاو له‌گه‌ل پیاو و ژن له‌گه‌ل ژن و پیاوان له‌گه‌ل ماین و ژنان له‌گه‌ل گا دا ئاویزانی یه‌کتر ده‌بوون. هه‌مووان تا سنووری ئینته‌لالاگردن له‌ دره‌ختی ژیان و له‌ دره‌ختی ماریفه‌یان ده‌خوارد. کاتیک په‌یکه‌ره پیرۆزه‌کانیان شکاندن، بینییان جگه له‌دار و به‌رد چیدیکه نه‌بوون، کاتیک ئه‌ندیشه‌کانیان شکاندن، بینییان پر بوون له‌هه‌وا. که له‌ خودا نزیکی و نزیکتر بوونه‌وه. گوئیان: "ئه‌م خودایه باوکی ترس نییه، به‌لکو روژه‌ی ترسه!" ئیدی ترسیان شکا. له‌سه‌ر هه‌ر چوار ده‌روازه‌ی شار به‌پیتی زه‌رد و درشت نووسییان: (چ خوداوه‌ندیک لیره نییه!) ده‌سته‌واژه‌ی خوداوه‌ند لیره نییه مانای چ بوو؟ مانای ئه‌وه بوو که چ سانسوویک له‌سه‌ر غه‌ریزه‌مان نییه. کاری چاک پاداشت و کاری خه‌راپ سزای نییه، نه چاکه‌خوایی هه‌یه و نه شه‌رم هه‌یه و نه دادپه‌روه‌ری، واته ئیمه هه‌موومان گووله گورگ و ده‌له گورگین له‌حاله‌تی ناوه‌کوئیدا^(*).

خوداوه‌ند تووره بوو. بانگی ئیبراهیمی کرد: "ئیبراهیم!"

(*) ترۆیکی چیژی سیکسوالی لای ئاژه‌لی می. و. ک

– په روهر دگار، نه مرکه!

– نهی ئیبراهیم، مهر و وشتر و سهگ و خزمه تکار و که نيزهک و ژن و کورده که ت به و برؤ، برؤ. من گه یشتوومه ته بریاریک!

– گهورم (گه یشتوومه ته بریاریک) له که لامی تودا واته (بریارم داوه بکوژم)!

– ناخر میشکیان زیاد له پیویست سهره رو بووه، دلیان زیاد له پیویست شادومان بووه، ورگیان پتر له نه اندازه هه لاساوه، قیزم لیان دیته وه. له ناسن و بهرد خانوو رو دهنین وهک بلایی نه مر بن. کووره به کار دینن و ناگری تیداده که نه وه و ناسن دهن پینه وه. من بیابانه کهم وهک مرویه کی گه روگول، له سهر عهر داناوه. بوچی؟ چونکه ئیرادم وای خواستووه! که چی خه لکه که هی سودوم و گوموره ئاویان بو راکیشاوه و کیلاویانه و کردویانه ته باغ. توخمه نه مره کانی ئاو و ناسن و بهرد و ناگریان خستوته ژیر کوئنروالی خو یانه وه. ئیدی من لیان وهرس بووم و گه ییو ته تینم. له درهختی ماریفیان خوارد، سیویان رنی و ئیدی مهرگیان شتیکی حتمیه!

– خودایه، ده بی هه موویان بمرن؟

– هه هه موویان! نهی مه گه ر من قادیری ره ها نیم؟

– خودایه، تو قادیری ره ها نیت له بهر نه وهی دادپه روهریت. ناخر ناعه داله تیی و عهیب و عه به ست لی نایه ت!

– ئیوه، ئیوهی کرمگه لی سهر له ژیر خاک دهرهانیو، له خاکه وه تین تیهاتوو، له خاکبوو. ئیوه که نگی عدل و ناعه دل، سهره ریی و شووره یی، مه نتیق و نامه نتیق ده فامن؟ حیکمه تی کاملی من که نگی له باز نه هی دهرکی ئیوه دا جیی ده بیته وه! گه ر راسته وخو رو به رووی ببنه وه ده توقین!

– تو خاوه نی عهر د و ناسمانیت. ژیان و مهرگت له پال یه کدا به ده ستیک راکرتووه و هه لیان ده بژیریت. من له کرمیک زیاتر نیم، له ئاو و خاکم. به لام تو روچی خو ت پی به خشیوم و روحت به بهری ئاو و گلدا کردووه. هه ر بویه جورته تی نه وه م هه یه بدویم! هه زاران ئینسان له سودوم و گوموره هه ن که ده خوئن، ده خوئه وه، لاف لیده دن، پیده که نن، گالته ده که ن، دهن زین و دهن زین. هه زاران نه قل هه ن هه ر وهک مار هه لده ستنه سهر کلک و به فیکه یه ک ژهری خو یان به ره و ناسمان هه لده دن. به لام

گه ر له نیو نه وه هه مووه دا چل روچی چاکه خواز هه بی، گه وره م ئایا نه وانیش ده سووتینیت؟

– ناویان بینه، نه و چل که سه کین؟

– په روهر دگاری من، نهی گه ر بیست که س بن چی؟ بیست روچی چاکه خواز؟

– ناویان بینه، تا بیاننمیرم!

– په روهر دگاری من، نهی نه گه ر (ده) که س بن؟ (ده) روچی چاکه خواز! نهی نه گه ر پینچ که س بن؟

– ئیبراهیم، نه و ده مه سهره روپیه ت داخه!

– په روهر دگار به زه ییت هه بی. تو نهک هه ر به ته نه ها دادپه وهریت، به لکو میهره بانیشیت. هاوار به مالمان گه ر تو ته نه ها قادیری ره ها بایت، نه وسا هه موومان ته فروتوونا ده بووین. به لام نهی په روهر دگار تو میهره بانیت. هه ر بویه ناده میزاد هیشتا ده توانی له سهر پای خو ی راوه ستی!

– کړنو ش مه به، ده ست مه هینه بو گرتنی نه ژنوم. من نه ژنوم نییه. بیه ووده یه، مه کړووزیره وه و مه نالینه. من دل نییه. من سهرسه ختم، هه چ شتیق له من ناچی، هه چ ده ستیک ناتوانی شوینی خویم له سهر جیبیلی. من بریاری خو م داوه: سودوم و گوموره ده سووتینم!

– په روهر دگارم په له مه که. کاتی مه سه له که کوشتن بی په له مه که. ره وا نییه، نارام بگره یه کینکم دوژییه وه!

– نهی کرمی چنگ له خو ل گیر کردوو، کیت دوژییه وه؟

– ئینسانتیکی پاک!

– کی؟

– لووت، کورپه که ی هاروونی برام.

هه روا که بیجووله له سهر ته پو لکه که راوه ستا بووم، هه ستم ده کرد خوین هوروم بو هه نییه م دینی. له ناوه ومه را دهنگی خودا وه ندم ده ژنه فت که له گه ل دهنگی ئینساندا ده سته ویه خه لیک نالابوون. بو ساتیک وا پیده چوو که هه وا قه باره ی گرتبی و ئیدی لووت پخاوس و تووره، به ریشی بژ و گریک به هه نییه وه له به رام به رمدا راوه ستایی.

بهلام ئەم (لوت)ه، ئىدى ئەو كۆيلەيه نەبوو كە لەتەوراتدا باس كراوه. بەلكو (لوت)ىكى تايبەت بەخۆم بوو. ياخيگەريك بوو كە سەرپيچى فەرمانى خوداي بۆ هەلاتن و خۆدەربازکردن دەکرد. لەبەرامبەردا بەزەيبى بەهەردوو شارە دلرفين و تاوانبارەكەدا دەهاتەوه و بەويستى خۆى، خۆى لەنيو ئاگر دەنا و لەگەل ئەواندا تىادەچوو.

بەدەنگى بەرز بانگى ئىبراهيمى كرد: "بە(ئەو) بللى من ليرە نارۆم. من سودوم و گومۆرەم. ئەمەى پى بللى و پيشى بللى من نارۆم. چما ئەدى خۆى نالى و شانازى بەوهوه ناكات كە منى ئازاد خولقاندوو؟ كەواتە هەرچيم پى خۆش بى ئەوه دەكەم. دەى كەواتە من نارۆم!"

– ئەى ياخيگەر، من ناچمە ژير بارى ئەوهوه. مائاوا!

– مائاوا ئەى چاوگەى پيرى فەزىلەت، مائاوا ئەى بەرخۆلەى خودا! بەئاگەت بللى كە (لوت)ى پير سلۆت لى دەكا.

هەنووكە خۆزئاوا ببوو. رووناكىى دلرفينتر و لاجانگەم هيتور ببۆوه. هەناسەيهكم هەلمژت، وەك بللى تازە لەمەيدانى بەرخۆدانىكى سەخت هاتبىتمەوه. ئاورپىكم لەدواوه دايەوه. ئەدى چۆن ياخيگەريكى ئاوها لەناخما سەرى هەلدابوو؟ ترسناك بوو، ئەم رۆحه درنده و كۆلنەدەرە، لەوديو لەكام پەنهانخانەى بوونما خۆى حەشاردابوو؟ لەگەل ئىبراهيم، ئەو باوكە ئيماندار و ملکهچەدا بووم، ئەدى ئىستا چۆن بوو كە دەستبەردارى دەبووم؟ چۆن بوو كتيبى پيرۆزم نابوو ژيرپى تا- لوت- يكيتر بخولقيتم و لەتەكيدا يەكانگير بيم؟ شەيتانى چەقاوسوو لە پەنهانخانەى بوونما كسكەى كردبوو. چاوهرى بوو ساتىك سەرم لى بشيوى و كليلهكانم بيرچى و خۆى هەليانگري و دەرگای (تەلە) كە بكاتەوه و باز بۆ رووناكىى بدات. ئەوسا رەفتارىكى چاوقاييمانه بەرامبەر بەخوداوهند، بەرامبەر ئەو دۆزمنە ئەبەديەى خۆى بنوينى.

بەپيوستەم دەزانى ناخ پاقژ بكەمەوه و – گورگ و مەيموون و ژن- ي لى دەرکەم، چاكەخوازيبە گچكەكان و چيژە گچكەكان و سەرکەوتنەكانى لى دەرکەم. تا كلیپەيهكم لى بمينتەوه و ئەويش بەرهو ئاسمان هەلگژى. هەنووكە كە ببوومه پياو،

چيم كردبا جگە لەوهديهينانى ئەو شتەى كە بەمندالىى لە حەوشى مالى خۆماندا بەئاوتم خواستبوو. ئاخر بونىادەم تەنى جارێك دیتە دونياوه و ئىدى هەليكى ترم بۆ نارەخسيتهوه.

*

كە گەرامەوه نۆرشەليم، شەو داهاتبوو. ئەستيرەكان لە هيتشوو ئەگر دەچوون كە بەژوور سەرى خەلكەوه هەلواسراين، بەلام هيچ كەس لە نۆرشەليم سەرى هەلنەدەهينا تا بيانينى و لە ترسا بتوقى. خايلهگەلى رۆژانه، پەيوهنديه گچكەكان، خواردن و كتيبى گيرفان و ژن، بەسەر ترسى گەورەدا زال ببوون. بەم جۆرە خەلكى هيشتا دەيانتوانى لەسەر فەرامۆشکردن بەردەوام بن و دريژە بەژيان بدەن.

هەروا كە لەسەر قەرەويڵەكەم تلاوتلم دەکرد، بەخۆم دەگوت كاتى ئەوه هاتووە بريار بدەم ئەو شتە تەواو بكەم كە بەمندالىى هيشتا شيرى خودا بەليومەوه بوو، پيشبينيم كردبوو.

كاتى لە كتيوى ئاتوس بووم، راهيبى دەستى گرتم و لە لەپى دەستم رامما. گوتى: "دەمەوى بەخت بۆ بگرمەوه!" لەراستيدا روخسارى هەر لەروخسارى قەرەج دەچوو: رەش و پىست ئەستوور، دەمولچى شۆر و چاوانى پرشنگى ئاگريان دەدا. بەپيكنەنينەوه گوتم: "بروام بەسيحر و جادوى تۆ نيبه!"

و لەمى دامەوه: "قەيدى ناكات. گرینگ ئەوهيه خۆم بروام پييهتى!"

لەهیل و ئەستيرە و خاچ و چرچولۆچەكانى لەپى دەستم وردبۆوه. پاش ليوردبوونەوهيهكى زۆر، گوتى: "خۆت هەلمەقورتينە ناو ئيشوكارى خەلكى. تۆ بۆ كردهوه دروست نەبوويت. خۆت دووره پەريز راگره. تۆ ناتوانى مملانيى خەلكى بكەيت. چونكە هەر لەكاتى مملانيكەدا بير لەوه دەكەيتەوه كە رەنگە هەق بەدۆزمنەكەت بى. پاش ئەوهش هەر بەلایهكت بەسەر بينى دەيبەخشيت. تيگەيشتيت!"

گوتم: "دەى بەردەوامبە!" قسەكانى تا رادەيهك رايانچلەكاندبووم. چونكە دەمبيني كە گەرچى ئەم راهيبە قەت منى نەبينبوو، كەچى راستى دەکرد.

جارێكى تر بەوردىيى لە لەپى دەستى روانيم:

- خایله گه لی یه کجار زۆر وهک خۆره که وتوونه ته گیانت. خواسته کانت زۆرن و زۆریش پرسسیار ده که هیت. تو خه ریکه ناوجه رگی خۆت ده خۆیت. به لām ئەم نامۆژگارییه م له گوێ بگره: بۆ دۆزینه وهی وه لām زۆر خۆت تووشی مه راق مه که. پێویسته به دوای دۆزینه وهی وه لāmدا نه چیته دهر وه، به لکو ئەو خۆی بۆ دۆزینه وهت دئ. به گویم بکه و ئاسوو ده خه یال به. وا خه ریکه دئ. لیگه رێ با قسه یه کی مورشیده که شمت بۆ بگێرمه وه: راهیبی به درێژایی ته مه نی به دوای خودا وه نددا ده گه را. له دوا هه ناسه کانی گیان دهر چوونا تیگه یشت که به درێژایی ئەو هه موو سالانه، خودا وه ند به دوای ئەمدا گه راوه!

جاریکی تر بۆ دهستم دانه و پێوه و به دوو چاوانی زهقه وه لیم راما و گوتی: "له پیریدا ده بیته راهیب. پێمه که نه. تو ده بیته راهیب!"

هه ندئ جار پێشبینیه کی درۆ دیته دی. پێویسته به ساده یی باوه ری پێ به یترئ. ئەوه پێشبینیه کی تری بیرخسته مه وه که کاتی خۆی مامانه که م له ساتی له دایکبوونا دابوو میه به ر رووناکیی و گوتبووی: (ئەم مندا له رۆژیک له رۆژان ده بیته راهیب!)

ترس بالئ به سه را کیشام و هاوارم کرد: "نا، نا، نامه وئ ببمه راهیب!" وام گوت و دهستم کیشایه وه، وهک ئەوهی ههستم به خه ته ریک کردبئ.

پێموابوو دوای هه موو ئەو سالانه، قسه کانی ئەو راهیبه م بیرچوو بووه. به لām ئەم شه و کوتوپر قسه کانی له نیو زه نیمدا هه لقولانه وه. هه ول م دا پێبکه نم، به لām نه متوانی. وهک بلئی قسه کانی راهیب به درێژایی ئەو ماوه یه به نه یینی ئیشیان تیدا کردبیتم و بۆ شوینیکیان بردبیتم که خۆم نه مده ویست بۆی بچم. ئاخر ئیتر مه سه له که له وه دهرچوو بوو پێکه نیناوی بی!

چاوانم لیکنان. گوتم به شکم خه و بمباته وه و رزگار بم. له ناکاو بوومه یاخیه ک که له شه قامه کانی شاریکی گه وره دا راوده نرام. ده سگیر ده کرام، دادگایی ده کرام و حوکمی مه رگیان به سه ردا ده دام. جه لاد ده بگرتم و پیش خۆی ده دام. خۆیشی له دوامه وه ته ور به سه ر شان وه ده هات. که وتمه را کردن. جه لاد به هانکه هانک پرسی: "بۆ را ده که هیت؟" گوتم: "په له مه!" که قسه که م ته واو کرد، شنه یه کی گه رم هه لئ کرد و جه لاد له چاوانم بزر بوو. ئەوه جه لاد نه بوو، به لکو په له هه ورپکی ره ش بوو که ره ویبووه. ده مو یست له را کردن به رده وام بم، به لām نه متوانی. کیوێک له به رده ممدا

قووت بووه و رینگا که ی لئ داخستم. گابه ر دیکي نیژ و یهک پارچه چه خماخ. ئالایه کی سوور به ترۆپکه که په وه ده شه کایه وه. به خۆم گوت: "ئەگه ر نیازی پێشقه چوونم هه یه، ئەوا ده بی بیره دا سه رکه وم!" که واته دهی. به ناوی خودا، بۆ پیشه وه. خاچم کیشا و به چیا که دا که وتمه هه لژنین. پۆستاله که م به بزمار ی گه وره بزمار رێژ کرابوو. که بزماره کان به ر به رده چه خماخه که ده که وتن، پریشکی ئاگریان لئ ده بووه. سه رده که وتم و هه ر سه رده که وتم، هه لده خزیم، ده که وتم، هه مدیس تینم تئ ده هاته وه و نه ختیکی تر سه رده که وتم. هه ر که له ترۆپک نزیک و نزیکتر ده بوومه وه، ده مبینی که ئەوه ئالا نه بوو، به لکو بلئسه بووه. له سه رکه وتن به رده وام ده بووم و چاوم له سه ر ترۆپک بوو. نا، ئاگریش نه بوو، هه نووکه به روونی ده مبینی خودا وه ند بوو. به لām نه ک خودا وه ندئ باوک، به لکو خودا وه ندیکي تر، یه هو ی ترسناک له وئ چاوه ریم بوو.

له شم نیشه سه ر ئاره قه یه کی سارد. بۆ ساتیک ویستم بگه ریمه وه، به لām پیم شووره بی بوو. به چرپه به خۆم گوت: "تازه را وه ستان بیهووده یه. بۆ پیشه وه!" ده نگیکي ژنانه له ناوه وه م را پرسی: "ده ترسیت؟" نه راندم: "به لئ، ده ترسم!" هاواره که م هیند به رز و به سو بوو که ئیدئ له خه و را چه نیم.

له سه ر قه ره و ئله که م دانیشتم. خه ون هیشتا له نیوان پێلوه کانمدا بریسکه ی ده هات. به خه ونه که مدا چوومه وه، هه مدیس پێیدا چوومه وه، به لām نه متوانی لیکی بده مه وه. یاخیه گه ر بۆ؟ جه لاد بۆ؟ بۆ ئالا؟ ئەدی بۆ ئاگر و خودا وه ند؟ سه رم را وه شاندا. به خۆم گوت: کاتی له پرسسیار کردن ده وه ستین وه لām خۆی دئ! وام گوت و هیور بوومه وه. وه لām کاتی دئ که پرسسیار له ئەقلئ فره و ئژمانه وه بۆ دل و لاکه له که مان داد به زئ. (ئەهی چاوه گی گه وارا، داباره به سه ر تینواندا. ئاوی تو به رووی ئەوانه دا به ستراوه که قسان ده کن، به رووی ئەوانه شدا کراوه یه که بیده نگیان هه لئژار دووه. ئەهی سه رچاوه، ئەوهی مۆری بیده نگی له لیوی ده دا، دیت و تو ده دۆزیته وه و ده تنوشئ.) ئەم گوته دیرین و نه مره ئەمرۆ به ستایشه وه هاته سه ر زارم.

گروویکی مه زه بی به ژیر په نجه ره ی ژووره که مدا تیده په رین. هه وا ته ژئ له بونی بخوور و گۆرانیی بوو. کوتوپر ههستم به خۆش حالئ کرد. بریارئکی نه یینی

له ناخمد، له تاریکیدا ددرا. هیشتا نه مده توانی سیمای بناسمه وه، به لام ئیمان هه بوو.

هه ستام، جلکه کانم پووشی و په نجره کهم کرده وه. له ئاسمانه وه ئاگر دهباری. ریگه کهی خواره وه له خه لکانی جوړاوجوړ جمه ی دهات و هه مووش په له یان بوو. ههوا لیوانلیو بوو له بوونی بخوور و میوه ی رزیو و چلک و کیمی خهست و قورسی بونیادهم. ژنیکی عاره بی قه له و سه به ته یه ک گهرمه کابه (*) ی نابوو سه سه و به دهنگیکی ناقولآ کریاری بانگ ده کرد. ددانه کانی له بهر تیشکی هه تاودا به وینه ی سپیته یی ئه لماس ورشه یان دهات. شتن و له که پوو قو قزه کانیانه وه ژهر ده رزا. قه شه کاسولیک و ئه رته دوکس و ئه رمه نه کان به لای یه کدیدا ده رویشتن و سلوویان له یه کتر نه ده کرد، مه سیح به دهستی ئه وان وه بو ئالای رق نزم ببوو.

به کولانه که دا به ره و خوار بوومه وه و پیاسه یه کم به ناو شارد کرد. هه موو شتیکم بو دوواین جار سه یرکرد و ما ئئاواییم لی کرد. له جامخانه ی دوکانیکا په یکه ریکی کونی کیوی سینام بینی. قه دیس کاترین تاجی پادشایه تی له سه ر، له ناوه راستا وه ستابوو. له ملاولاشیه وه هه ردو کیوی سینا و قه دیس ئیستم، وهک دوو بالی مه زن له سه ر شان هکانی رووا بوون. په ریکی به دهستی که وه گرتبوو، به دهسته که ی تریشی شاخیکی نه وازش ده کرد که ببوو هؤکاری شه هیدبوونی. له ژیره وه به خه تی گریکی کون نووسرابوو: (ئیوه ئه ی کیوه له بن نه هاتوو هکان، ئیوه چ بایه خیکتان هه یه؟ شانازی به چیتانه وه ده کهن؟ به وه وه که به گزوگیا پوشراون، یاخو دره ختتان زوره یان پر له شیرن؟ تنها و تنها کیویک هه یه که ته ژری له درهخت، پوشر او به ته مومژ، به ته قوا، عاسی، شکومه ند، به ئاکار، خاوین، ئاسمانی، مه له کوتی، فریشته ئاسا و خوداییه: ئه کیوه ش کیوی سینایه. ئه کیوه ی که خودا پیینایه سه ر!

تا ماوه یه کی زور نه متوانی چاو له په یکه ره که هه لگرم. تا زیاتر لی راده مام، زیاتر دنییا ده بووم له وه ی که ئه گهر پتر له و خه ونه مدا خو م راگرتبا و هاوارم نه کردبا

(*) گهرمه کابه: گه نمه شامیه به ساخی. له سه ر مه قه لی ده بیرژین و له سویراوی دهنن، تامیکی تایبهت و خووشی هه یه. له بادینان زوورمت و له موکریان سه رداریی و هه روه ها گهرمه کابه شی پیده گوتیت.

ده ترسم!) و خه به رم نه بایه ته وه، ئه وا ئه کیوه ی پیایدا سه رده که وتم ده بووه جووتیک بال. چونکه ئه کیوه ی که یه کپارچه به ردی چه خماخ و پریشک بوو، ری پی هه لگزان ی به رخودانم بوو. به هه لگزانم پییدا، به رخودانه که م ده بووه بال و له گه ل هه رشتی کی سه ر تر ویک: ئالای سوور یان بلتسه، یاخو خودا وه دندا یه کانگیر ده بووم.

خه ون و ئاواتگه لی مندالانه و پیشبینییه ته مومژاوییه کان له گه ل واقعی ئه و وینه یه ی سینای پیش چاواندا یه کانگیر ده بوون. کوتوپر بریاره که ی ناخم روخساری خو ی دوزییه وه. به دهنگی به رز گومت: "ئه مه یه ریگه ی من. ئه وه م دوزییه وه که پیوسته بیکه م: ده چم بو کیوی سینا. له وئ چاوانم ده کرینه وه."

*

بیابان... کیوی سینا

ساله های سال (سینا) ئه کیوه ی خودا پیی نابوو سه ر، له زه ینمدا وهک دوندیکی دووره دهست دره وشا بووه. به ر له دهیری به ناوبانگ که له سه ر پنچکه گیایه ک له ئاگردا سووتا، به لام له به ین نه چوو، روئراوه. زه ریای سوور، (ئه ره بیا پیتر*) به ندهری بچوکی (رایسو) له ریگه مدا بوون، ئینجا سه فه ریکی دریژ به سواری وشتره وه به ناو بیابان و کیوی ترسناکی نائینسانیدا، جیگایه ک که قهومی به نی ئیسراییل سالانگی زوریان به شکو و گله یی و گازنده وه تیدا برده بووه سه ر.

(جهلیل) به ئه فسوونی ئه فسانه یییه وه، به شاخ و هه ردی هاوئا هه نکه وه، به زه ریای شین و زه ریای باریک و عیشوه گره وه، به بزوه له ویدیو (یه سوع) وه راخرا بوو. وهک لیچوونی شیوه ی دایکیک له کوره که ی، ئاوها شیوه ی ئه ویش له یه سوع ده چوو. راقه یه کی ساکار و روشن له په راویزی ئینجیلدا یه: له (جهلیل)، خودا خو ی له شیوه ی ئینسانیکی ئارام و بی به هانه و رووخوشدا، وهک ئینسانیکی جوان ئاشکرا دهکا. به لام هه میشه ته وراتم به لاهه سازگارتر بووه و جیددیتر وه لامی

(*) ئه ره بیا پیتر Arabia Petra واته عاره بستانی به ردین. پیتر عاره بییه که ی (به ترا) یه، پایته ختی مهمله که تی نه به تییه کان، ویرانه کانی ئه و اشاره له دوی موسا یاخو لای چیا ی هارونه وه له مهمله که تی ئوردونی هاشمی ده بیرین. و. ف

داخوارییه رۆحیییهکانی داومهتهوه. هه رکاتی ئەم کتیبه پیرۆزه پر له رق و برووسکهیه مواتا کردووه، کتیبیک که کاتی دەستی لێوه دەدهیت ههلمی لێ ههلهدهسی، تهواویک وهک ئەو کێوهی که خودا پێی نابووهر. ئارهزوویهکی بهتین بۆ رۆیشتن و بینینی ئەو دوندگهلهی که ئەم کتیبه لێ هاتوته خوارهوه، له ناوهومهر چنگه کرپی کردووه، تا ئەم ترۆپیکانه بهچاو ببینم و دهستیان تێوه بدهم.

جاریکیان له باخچهیهکدا، کورته گفتوگۆیهکی تهژی له توورهبیم لهگهڵ کێژیکدا بۆ هاته پیش که هه رگیز بیرم ناچیتهوه. من گوتم: (له ههچ شیعهر و هونههر و کتیبه بیزارم. هه موویانم بهلاوه بێ ناوهروکن. قهباریهکی کارتۆنین. تهواویک وهک ئەوهی که تو برسیت بێ و له بری نان و شهراب و گوشت، لیستی خوارهمهنی بخهنه بهر دهستت و تۆیش وهک بزنی کاغهزهکه بجووت!)

نه مزانی بۆچی تووره بووم. دهسی له بهر ئەوه بووی که چهزم دهکرد دهستم بهو کێزه راگهشتبا، بهلام نهدهتوانی.

له کێزه جوتیاریکی رووسی دهچوو: رهنگ بزراکاو و دم پهله و ئیسکی روخساری دهرپهریو. که تهماشایم دهکرد، توورهبییهکه مژندهتر دهبوو. گولهباخیکم بهدهستهوه بوو، که وتمه پهه پهه کردنی.

– ئاوها رۆحگهلهی لاوازی ئیمه وهک بزنی برسیتی خۆی دادهمرکینتتهوه!

کێژولهکه زیرهکانه چاویکی لێ داگرتم و بهبزهوه وهلامی دامهوه: (بهتوورهبی لهگهلم دهوویت گهچمی من له گهلیشتا کۆکم. تهنها کتیبی راستهقینه تهوراته. چونکه له کاغهز دروست نهکراوه. هه مووی گوشت و ئیسکه و خوینی لێ دهچۆرئ. بهبروای من ئینجیلهکان له پیالهیهک چای دارچین دهچن که بهدردی خهڵکانی سافیلکه و کهفتهکار دهخۆن. عیسا هه به راستی یهک مهه بوو. له رۆژی جیژنی پاکدا له سههر چیمهنی سهوز سهریان بری بێ ئەوهی چ بهرخۆدانیکن بنوینئ. ملکه چ و دهستهمۆ تهنها دهیبا عاند. خودای من (یههوه) یه، یههوهی تووره و سهنگین، پیستی ئاژلهی کێوی له بهردا، ئاژلهیک که خۆی کوشتوویهتی، وهک زهلامیکی کێوی که تهشوپی به بهر پشتوین و له بیابانهوه دئ، یههوه بهو تهشوپی دلم شهقار شهقار دهکا و دیتته ژوورهوه!)

ساتیک بیدهنگ بوو. کولمهکانی هه لایسابوون. بهلام بلایسه دانه مرکا بۆوه. درێژهی بهقسهکانی دا: (له بیرته یههوه چۆن لهگهڵ ئینساندا دهپهقی؟ ئەهه بینوته که چۆن ئینسان و کێوهکان له نیو لهپی دهستیادا دهتوینتتهوه و چۆن عهرشی مهله کوتیی له ژێر پێیدا نوقووم دهبی؟ ئینسان هاوار دهکا، دهگری، له ئەشکهوتهکاندا خۆی دهشاریتتهوه، له چالهکاندا پهنا دهگری، ههول دهدا راکا، بهلام یههوه وهک خهنجهریک له لایدا نێژراوه!)

جاریکی تر هه م کچه و هه م منیش بیدهنگ بووین، بهلام من له قوولایی دلمرا ههستم به سوپی خهنجهرهکه دهکرد.

ئهو رۆژه یهکه مین ئارهزووم بۆ بینین و دهستلیدانی بهستهری رووباریک که خودا له کاتی تێپه ربوونیدا به بیاباندا شهقاری کردبوو، کلپههه سهند. ئارهزووی ئەوهی بچمه ناوییهوه وهک چوونی مرۆفیک بۆ ناو بیسهه شیر. هه نووکه یهس سوپاس بۆ خودا که ئەو ساته رهخسابوو تا ئەم برسیتییه نوپیه شم دامرکینمهوه.

سهفه رهکه م له خهونیک خیرا، له خهونیک ئاگرین و جادوویی دهچوو، له ئورشه لیمهوه بۆ سوپس، پاشان له سوپسهوه بۆ رایسو و بهندهری ئارابیا پیترا و له ویشهوه به رهو کێوی سینا. چیاکان شینی کال و ئاوهکان مهیله و سهوز، بهندهر فراوان و کراوه به بهله می سوور و زهرد و رهشهوه، ژمارهیهک کوختی داته پیویش به درێژی که نار زهرا.

چ ئارامیهکی مهزنا دوو وشتر لای بهندهرهوه وه دیارکه وتن. بۆ ساتیک سهریان به رهو لای زهرا وه رگیترا و به چهند ههنگاوی زل زل و ریتیمیک له نیو کوختهکانا بز بوون.

به له میک به چارۆکهی سپییهوه هاتبوو من بیات. راهیبیک مندا لکارهه قهلهوه له به له مه که دا بوو. باپیرانی سینای دانیشتووی قاهیره، هه والی هاتنمیان راگه یاندبوو. هه ر که پیم نایه سه ر زیخ و چهوی زبر، دلم له شادیدا کهوته سه ما. تو بلایی ئەم هه مووه خهون بێ؟ هیلی که نار پر له سه دهفی گهوره گهوره بوو. خانووهکان لهو دارانهی که له زهرا دهرهینرا بوون، له مهرجان و ئیسفینجه بهردینه، له پیستی ئەستیرهه زهراییی و کیسه لای زه به لاه رۆنرابوون. چهند جوتیاریک له که نار

لهنگه‌رگه‌که‌دا راوه‌ستا‌بوون، دزداشه سپییه‌کانیان، زیدده‌تر پیسته ره‌شه‌که‌یانی به‌رجه‌سته ده‌کرد. کچۆله‌یه‌کی ره‌شتاله به‌جلکیکی ورشه‌داره‌وه وه‌ک گۆله‌کاغه‌زیی له‌سه‌ر له‌که‌گه‌مه‌ی ده‌کرد.

نه‌ختی ئه‌ولاتر چه‌ند خانوویه‌کی ئه‌ورویایی ده‌بینران که له‌دار پۆن‌را‌بوون، به‌بانیژه و چه‌تری ره‌نگا‌ورهنگی گه‌وره‌وه، باغگه‌لی بووکه‌شووشه‌یی ئاسا و قوتووی ته‌نه‌که به‌ملا‌ولادا بلا‌و ببوونه‌وه. دوو ژنی ئینگلیز له‌به‌ر هه‌یوانیکی سه‌وزدا دانیشتبوون. له‌م بیابانه‌گه‌رمه‌دا، بی‌ئهندازه‌ی پهنگ و هه‌لپه‌رووکا‌و دیار بوون، وه‌ک له‌هۆشخۆ چوو‌بیتن وه‌ها بوو.

ئه‌و راهیبه‌ی هاتبوو من بیات، گوئی که حاجیبه‌کان له‌مه‌ککه ده‌گه‌رینه‌وه، لیره له‌ (رایسو) بۆ تا‌قیکردنه‌وه‌ی ته‌ندروستی راده‌گیرین. له‌و کاتانه‌دا ئه‌م گوئی زه‌ریا چۆله‌هۆله‌ ته‌ژی له‌هزاران حاجی ده‌بیت. ده‌بیته‌ هاتوها‌وار و ساز و زورنا ژهنی‌تک نه‌بیته‌وه. حاجیبه‌کان له‌سه‌ر چۆک داده‌نیشن و ده‌کونه‌ خۆ‌پندنه‌وه‌ی قورئان.

گه‌یشینه (به‌خشینرا‌و)ه‌کانی با‌پیرانی سینا له‌ رایسو. ئیتر لیره‌وه به‌سواری وشتر به‌ره‌و سینا ده‌که‌وتینه‌ پری. چه‌ندین هۆده به‌ده‌وراندووری هه‌وشه‌گه‌وره‌که‌دا هه‌بوون. چه‌ندین ژووری تایبه‌تی میوان، قوتابخانه‌یه‌کی کورانه، قوتابخانه‌یه‌کی کچانه، چه‌ند ئه‌مبار و ئاشپه‌زخانه و ته‌ویله‌ش له‌هه‌وشه‌هه‌بوون. نوێژخانه‌که که‌وتبووه ناوه‌راستی هه‌وشه‌وه. به‌لام گه‌وره‌ترین موجیزه له‌م بیابانی عاره‌بستانه‌دا، دلای به‌سوژ و پر له‌میهری (ئارکی مه‌ندره‌یت تیۆدۆسیۆس)ی سه‌ره‌رشته‌یاری ده‌یره‌که‌ بوو. گرێکیه‌کان به‌ده‌گه‌من ریان ده‌که‌وته ئه‌م به‌ره‌هه‌وته، تیۆدۆسیۆسیش هیلینیه‌کی بالابه‌رز و شکۆمه‌ند بوو، خه‌لکی (تیسوموس)ی ئاسیای ناوه‌ند بوو. به‌جۆرێک به‌خیره‌هاتنی کردم، ده‌تگوت به‌خیره‌هاتنی خودی گرێکستان ده‌کات.

هه‌موو رپۆره‌سمی ئاهه‌نگی میوانداریی پیرۆزیان بۆ به‌رپه‌وهره‌م بردم. رپۆره‌سمیک که ته‌وا‌و پیتی ئاشنا بووم: که‌وچکیک مره‌با، قاوه‌ی تورکی له‌گه‌ل په‌رداخیک ئاوی سارد، میزی خواردنی شاهانه به‌روومی‌زی سپی و بۆنخۆشه‌وه، روخساری پیتشوازیکه‌ران له‌شادومانیدا ورشه‌ی ده‌هات.

ده‌متوانی له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه زه‌ریای سوور ببینم که پرسنگی ده‌دا و شاخه‌کانی (تیبا‌ید) له‌دوره‌وه ده‌بینران که نوقووم له‌رووناکیی بوون. له‌گه‌ل سه‌ره‌رشته‌یاردا

له‌باره‌ی (هه‌فتا خورما*) وه‌سه‌ری قسانم دامه‌زاند، ئه‌وه‌ی که له‌ته‌ورا‌ندا باسی ده‌کا یه‌هودیه‌کان له‌کاتی تیپه‌رین به‌زه‌ریای سووردا له‌م گونده‌گچکه‌یه دۆزیویانه‌ته‌وه. سه‌بارت به‌(دوا‌زده‌کانی) به‌جۆرێک پرسیارم له‌کابرا کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی حال و ئه‌حوالی ئازیزانی دووره‌ولاتی لی پیرسم. گه‌لیک شادومان بووم کاتی پیتی گوتم که بيشه‌ی دارخورماکه هه‌ر ماوه و کانیه‌کانیش هیشتا هه‌ر ئاویان لی هه‌لده‌قولیت.

له‌ژياندا گه‌لی جاران تامی به‌خته‌وه‌ریی له‌م چه‌شنه‌م کردووه. جامیک ئاوی سارد پاش هیلاکیی دوا‌ی سه‌فه‌ر، مالکی ساکار و دل‌رفین، دلای ئینسانیکی نه‌ناسرا‌و که له‌گۆشه‌یه‌کی په‌رت له‌م دونیا‌یه‌دا ده‌ژی و چاوه‌ریتی غه‌ریبه‌یه‌ک ده‌کات. کاتیکیش ئه‌و غه‌ریبه‌یه‌ دیت، ئیدی له‌خۆشیدا دلای ده‌که‌وتیه‌ سه‌ما، چونکه ئینسانیکی دۆزیوته‌وه که میوانداریی ده‌کا و خۆشی ده‌وی. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشی شادومانتره له‌و که‌سه‌ی که وه‌رده‌گری.

له‌گه‌ل به‌رپرسیاری به‌خشینرا‌و، پیکه‌وه نانمان خوارد و وه‌کی دوو ها‌ورپۆ که به‌بینینی یه‌کدی گه‌لیک خۆش‌حال بن، که‌وتینه‌ قسان. له‌م بیابانه‌دا زۆر پرسیار می‌شکی ئه‌ویان وروژاندبوو که هه‌زی ده‌کرد من وه‌لامیان بده‌مه‌وه. گه‌لیک تشتم له‌باره‌ی شاره‌گه‌وره‌کان، بی‌بروایی و عه‌زایی مرۆفی سه‌رده‌م، غرووری سامانداران، بی‌وه‌زیی هه‌ژاران و بی‌خیره‌بیری نه‌جیبزادان بۆ باس کرد. پاشان باسی ئه‌و ئالوگۆرانه‌م بۆ کرد که له‌رووسیا رووی دابوو.

به‌نیگه‌رانییه‌وه پرسی: "باشه ئه‌م رووسانه‌ بر‌وایان به‌خودا هه‌یه؟"

- نا، بر‌وایان به‌ئینسان هه‌یه.

به‌سووکایه‌تییه‌وه گوئی: "بر‌وایان به‌و کرمانه‌ هه‌یه؟"

منیش که کوتوپر که‌لله‌ره‌قییم هانی دابووم دا‌کوکیی له‌و کرمانه‌ بکه‌م، زۆر سه‌رسه‌ختاته‌ گوتم: "به‌لی با‌وکه تیۆدوسیۆس، بر‌وایان به‌و کرمانه‌ هه‌یه!"

(*) له‌ده‌روازه‌ی پازده‌ی (سفر‌الخروج)دا باسی (هه‌فتا دارخورما و دوا‌زده‌کانی) کراوه‌ به‌م شیوه‌یه: (پاشان هاتن بۆ ئیلم و له‌وی دوا‌زده‌کانی و هه‌فتا دارخورمای لی بوو. له‌وی لای ئاوه‌که لایان دا.) و. ع

خواستی شەیتانانە لە ناوھەمرا وروژابوو. مارەکە بەدرەختی ماریفەتدا ھەلەگژا و دەیفیشکاند. راھیبیش بەتاسووقەوھ گۆیی بۆ رادێرابووم.

بەم شیوھە، بەراکێشانی دلێ ئەم قەلەندەرە بەرھو ئەزموون و ھەلگێرانەوھێ دلنیاپیھە بەدلەراوکی، بەباشترین شیوھ پاداشتی میواندارییەکی دەداوھ.

تۆعمە و مەنسور و عەواد سێ وشترەوان بوون، ھاتن. دزداشەیی رەنگاوپرەنگ لەبەردا و عەگالی چنراو بەمووھ وشتر لەسەردا و خەنجەر بەبەر پشتموین. ئەوان لە عارەبە بیابان نشینەکان بوون. ھاتبوون بەچاوی بچووی ھەلۆئاسا و پێوپی باریکیانەو، لەو سێ شەو و رۆژەدا کە دەچوووم بۆ دەبەر و ئەگەر مەترسییەکم رووبەرۆو بیتەو، بەرگریم لێ بکەن و ھاوڕۆی و پاسەوانم بن. مێژووی کۆن دەلی خەلکی بەدو چاویان دوو ھێندە لەئیمە تیژترە و لە دووری سێ میلەوھ بۆن دەکەن و دەزانن ئەو چ جۆرە دارێکە کە دەسووتی. ھەرۆھا جیکەپێی پیاو و ژن، تەنانەت شوینپێی ژن، بێوژن، کچ و ژنی دووگیان لەیەک جیا دەکەنەوھ.

بەدانانی دەستیان لەسەر دەم و تەوێڵ و سینگیان سلۆویان لێ کردین. لە ھەوشە و لەو دیوانەوھ سێ وشتری بارکراو ئامادە بوون: خوار دەمەنی پێویست و پەتۆ و چادریان لێ بار کردبوون. چەند وشەپەکی عارەبیش کە بۆ ئەم سەفەرە سێ رۆژییە پێویست بێ، فێر ببووم وەک: خوین، مای، نار، اللھ.

وشتەرەکان کەوتنە سەر ئەژنۆ. چاوە درەوشاوەکانیان جوان، بەلام چۆلۆھۆڵ لە میھرەبانیی. رەشمەکانیان بەگۆلینگەیی خوری پرتەقالیی و رەش رازابۆوھ.

سەرپەرشتیار بەزوبانیکی فەرماندەرە گوتی: "تا چەند دەنکە خورمای نەگەییو بدەنە ئەو و شترانە تا دەمیان شیرین بێ!" وای گوت و راھیبی جھیل کە ھەردوو مستی پر لە خورما بوو، پەلە پەل ئێیان چووھ پێش.

من و سەرپەرشتیار باوھشمان بەیەکدا کرد. ھێندە نەمابوو چاوانمان پر لە فرمیسک بێ. لێک جیا بووینەوھ. لەودیو بەخشینراوی دەبەرەوھ بیابان دەستی پێ دەکرد. بیابانیکی خۆلەمیشیی و بێدەنگ و قاقری.

جوولەیی ریتیمیک و دلنیاوی وشتر، جەستەت بەرھو پێش دەبا و خۆنت بەریتمی ئەم شەپۆلدانە رادێ و رۆحیشت خوو بەھەمان جوولەوھ دەگری. زەمەن خۆی لەو

دابەشکارییە ئەندازەبییانە قوتار دەکا کە زەینی ھۆشیار و تەنکی خۆرئاوا لەناویدا رۆی بردووھ. بەلام لێرە و لەگەڵ لەرەیی (کەشتی بیابان)دا، زەمەن لە زیندانی تۆکمەیی ماتماتیک رزگاری دەبێ. زەمەن دەبیتە ماددەییکی شل کە دابەشکردنی مەحالی دەبێ: سەرگێژەییکی سووکەلە و سەرەستەنەیش ئەندیشە بەناشکراکردن و موزیک دەگۆریت.

کاتی بۆ ماوھێ چەند سەعاتیک خۆم دایە دەست ئەم جوولە ریتیمیکە، تیگەیشتم کە بۆچی خەلکی ئەنادۆڵ لەکاتی خۆیندەوھ قورئاندا، وەک ئەوھیی بەسواری وشترەوھ بن، بۆ پێش و دوواوھ خۆیان رادەژەنن. ئاخەر ئەوان بەم شیوھە جوولەییکی یەکتا و سەرەستەنە دەبەخشنە رۆچی خۆیان کە بەرھو بیابانی گەرھ و نادیار، بەرھو جەزبە، رینۆینیان دەکات.

تا چاوی برکا رووبەرێکی تۆفانزا و گۆلرەنگ لە پێشمانەوھ راخراوو. وام زانی زەریایە. عارەبەکان لێکتر نزیک دەبوونەوھ، بەنھێنی بەگۆیی یەکیددا دەیانچرپاند و ھەمدیس لەیەکتەری جوو دەبوونەوھ. ملی ریتگەمان گرتەوھەر. زەریا نەبوو، ھەموو ئەو رووبەرە گۆلرەنگە بیابان بوو کە گەردەلوولێکی خەتەرناک پێکیدا دەدا و رەنگی گۆل دەبەخشییە لی سووتینەر. زۆری نەخایاند چوونە ناو گەردەلوولی لەوھ. ھەناسەبرکێمان پیکەوت. تۆعمە وازی لە گۆرانی گوتن ھێنا و ھەرسێکیان عەباکانیان لەخۆیانەوھ ئالاند و دەم و کەپوی خۆیان پێ داپۆشی.

لە ھەلەسایەوھ و بەدەموچاوی دەستماندا دەیدا و برینداری دەکرد. وشترەکان بەملاوولادا دەکەوتن و ھاوسەنگیی خۆیان پێ رانەدەگیرا. گەرچی سێ سەعات بوو لە تۆفانی لدا بووین، بەلام لەدلەوھ خۆشحال بووم کە ئەم گەردەلوولە خەتەرناکەیشم بۆ سەر ئەزموونەکانم زیاد کرد.

خۆر لەوھدا بوو ئاوابی. گەردەلوولمان جێ ھێشتبوو، ئیدی دواچار لەکێوھکان نزیک دەبووینەوھ. کەم کەم رەنگی بیابان مۆر ھەلەگەر و بەسێیەر دەپۆشرا.

تۆعمە کە پێشەنگی کاروان بوو، راوھستا و فەرمانی وەستانی دا. وشترەکان پرمانیان و ئەژنۆی قاقی راستیان دادا و ئینجا لەسەر دوو پێی پاشەوھ خۆیان بەعەردا دا. خۆ بەعەردانەکیان ھەر دەتگوت زرمەیی دارووخانی خانووھ.

باره‌کانمان داگرتن و ره‌شمالمان هه‌لدا. عه‌واد گورزیک چیلکه‌وچوئیلی کۆمه‌ل کردبوو که له‌رێگادا به‌دیفه‌ته‌وه کۆی کردبووه، پاشان ئاگری تێ به‌ردا. مهنسور له یه‌کیک له‌تیره‌کانا گوشت و ئارد و برنج و که‌ره‌ی ده‌ره‌ینا و که‌وته چیشته لێتان. تۆعمه‌یش ئاو و ئاردی گه‌مه‌شامی تیکه‌ل کرد. هه‌ویره‌که‌ی له‌ناو تاوه‌یه‌کدا پان کرده‌وه و نانی بۆ برژان‌دین. له‌م سه‌سویه‌سه‌دا بۆنی خووشی پلاو بلاوبووه، له‌ده‌وری ئاگره‌که کۆبووینه‌وه. نانمان خوارد. چامان دهم کرد. ئینجا به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئه‌ستیره‌ بۆ ئۆقره‌ هه‌لواسراوه‌کانی ژوور سه‌رمان و رامان له‌ئاگری به‌خۆله‌میش بووه‌وه که‌وتینه سیگارکێشان.

هه‌ستیکی سه‌یر به‌خۆشنوویی ته‌واوی جه‌سته‌می داگرت. به‌لام هه‌ولم دا هه‌موو ئه‌و رۆمانسییه‌ته‌ عاره‌بستان و بیابان و بیاباننشین- له‌ناخدا کۆنترۆل کم و سه‌ره‌نشتی دلم بکه‌م که ئاوها هه‌ژاو لێی دهدا.

له‌کاتێکدا که له‌نیو ره‌شماله‌که‌دا راکشا بووم و چاوانم لێکنان، ورته‌ورتی کپ و نه‌ینیا‌میزی بیابان له‌سه‌رمدا که‌وته هه‌ژا. له‌ده‌ره‌وه‌ی ره‌شماله‌که‌، وشتره‌کان کاوێژیان ده‌کرد، ته‌قه‌ی شه‌ویلاگه‌کانیان ده‌گه‌یییه‌ گویم. سه‌رانسه‌ری بیابانیش وه‌ک وشتره‌کان کاوێژی ده‌کرد.

سپێده‌ی رۆژی دواتر، سه‌فه‌ره‌که‌مان به‌نیو شاخوواخدا ده‌ست پێکرده‌وه، به‌نیو ئه‌و شاخوواخه‌ چۆل و پروته‌ن و قاقرا‌نه‌ی که رقیان له‌ ئینسان و له‌خۆیان ده‌تاران‌دن. گا که‌ویکی بۆر له‌نیو چاله‌ به‌ردیکدا باله‌کانی لیک دهدا، گا قه‌له‌ره‌شیک به‌ژوور سه‌رمانه‌وه ده‌فیری و ده‌سوورا‌یه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هوی بۆنکا تا بزانی بۆگه‌نمان کرده‌وه یان نا، تا هه‌یرشمان بۆ بێنی.

به‌دریژی رۆژ له‌گه‌ل ریتمی رێرۆیشته‌نی وشتره‌کان و گۆرانییه‌ هه‌یم و یه‌ک نه‌زمه‌که‌ی تۆعمه‌دا، خۆر وه‌کی ئاگر لێی ده‌داین. هه‌وا له‌سه‌ر به‌رده‌کان و به‌ژوور سه‌رمانه‌وه ده‌له‌رییه‌وه.

به‌هه‌مان ئه‌و رێگه‌یه‌دا ده‌رۆیشته‌ن که سێ هه‌زار سال له‌مه‌به‌ر قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بۆ هه‌له‌هاتن له‌سه‌ر زه‌مینی به‌پیتی فیرعه‌ون گرتبوویانه به‌ر. ئه‌م چۆله‌وانییه‌ ترسناکه‌ی ئیمه‌ی پێدا ده‌رۆیشته‌ن، کارگه‌یه‌که بوو که به‌نی ئیسراییلی

تیادا تینوو ببوون و تیایدا ئازاریان چه‌شتبوو، هه‌ر له‌وێشدا پێگه‌یشتبوون. به‌چاوانیکی نیگه‌رانه‌وه له یه‌که به‌یه‌که‌ی گابه‌رده‌کانم ده‌نۆری، ده‌چوومه ناو دۆله پێچاوپێچه‌کانه‌وه که لووتکه‌ی دره‌وشاوه‌ی کیوی له‌زه‌ینمدا دهنه‌خشان. بیرم که‌وته‌وه که چۆن رۆژیکیان له‌که‌ناری گریکستاندا چه‌ندین سه‌عات به‌ناو ئه‌شکه‌وتیکی پر له‌چلووره‌ی بلوورین و گابه‌ردا رۆیشته‌بووم که له‌ژێر تیشکی لایته ده‌ستییه‌که‌دا پرشنگیکی سووریان هه‌بوو. ئه‌و ئه‌شکه‌وته رۆژانیک منال‌دانی رووباریکی گه‌وره‌ بووه و پاشان وشکی کردووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی رووباره‌که به‌دریژی سهده‌کان ره‌وتی خۆی گۆریوه. ئه‌ندیشه‌یه‌که له‌ زه‌ینمدا پرشنگی دا به‌وه‌ی هه‌مان شت به‌سه‌ر ئه‌م زناره‌ عاسییه‌دا هاتووه که ئه‌لعان له‌ژێر هه‌تاودا پیایدا ده‌رۆین. - یه‌هوه‌ی بۆ روح - ئه‌م زنجیره‌ شاخه‌ی هه‌لکه‌ندووه تا بتوانی لێیه‌وه ره‌ت بێی.

به‌ر له‌تێپه‌ریبوون به‌م به‌ره‌هوته‌دا، یه‌هوه ناسنامه‌ی خۆی ئاشکرا نه‌کردبوو، چونکه هه‌شتا گه‌له‌که‌ی دیاری نه‌کرا. (ئیلوهیم)* هه‌ جۆراوجۆره‌کان یه‌ک نه‌بوون. رۆحگه‌لێکی بۆ شومار بوون و سه‌رگه‌ردان له‌هه‌وادا، نه‌ ناویان هه‌بوو، نه‌ ده‌توانا ببینرین. ئه‌وان بوون رۆحی ژیا‌نیان ده‌ده‌مانده‌ دونه‌یاوه و وه‌چه‌یان ده‌خسته‌وه، ئه‌وان بوون له‌ئاسمانه‌وه داده‌به‌زین و خۆیان به‌سه‌ر ژناندا دهدا، کوشتاریان ده‌کرد، ده‌یانگرماند، ده‌یانشریخاند و له‌شێوه‌ی برووسکه‌دا بۆ سه‌ر عه‌رد داده‌به‌زین. ئه‌وانه‌ نیشتمانیان نه‌بوو، سه‌ر به‌هیچ که‌س و هیچ خه‌لیک نه‌بوون. به‌لام ورده‌ ورده‌ گوشتیان گرت و بینران و په‌رستگه‌یان بۆ خۆیان له‌سه‌ر گابه‌رده‌کان رۆنا. ئیدی خه‌لکه‌که چه‌وریان به‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌دا سپی و قوربانیان سه‌ربری و خوینیان به‌گابه‌رده‌کانا ساوی. ئیدی ئینسان هه‌ر شتیکی ئازیزی خۆی شک بردبا - کوره‌ نۆبه‌ره‌که‌ی یاخۆ کچه‌ تاقانه‌که‌ی - ناچار بوو بۆ خودای خۆی بکاته قوربانیی تا به‌شکه‌م به‌زه‌بی و عینایه‌تی وی پێ عه‌تا به‌رمووی.

له‌میانه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌که له‌ پێشقه‌چوونی ئه‌و قه‌ومه‌دا، بونیاده‌م هه‌یور هه‌یور خۆی ده‌گونجاند و شارستانیی ده‌بوو. هه‌روا خوداوه‌ندیش هه‌یور ده‌بووه و

(*) ئیلوهیم: Elohim ناویکی عیبرییه‌ بۆ خودا له‌ چه‌ند بره‌گه‌یه‌کی ته‌وراتدا به‌کاره‌ێنراوه که ده‌گه‌رێته‌وه بۆ دوا قوناغه‌کانی میژووی ته‌وراتیی. و. ع

شارستانی دهبوو. هه نووکه له بری ئینسان، ئاژهلان بۆ ده کرده قوربانایی. پوخسارگه لی ئاشنای وهک: مار، شه هین، گویره که ی زییرین(*) و هه ره مگه لی بالداریان(**) پی ده به خشی. به م جوړه له م عه رده به پیته ی میسر دا خودای به نی ئیسراییل که وته دامرکانده وه ی رق و تووریه ی خوی. به لام کوتوپر فیرعه ونه نه یاره کان هاتن و رهگ وریشه ی به نی ئیسرایلیان له سه ر ئه وه عه رده به پیته هه لکه ند و له بیابانی عاره بستاندا توورپان دا. ئیدی برسیتی و تینویتی ده ستیان پی کرد، هه روا بیزاریی و یاخی بوونیش سه ریان هه لدا. بیگومان له م ده وره به ردها بووه که پوژیک له کاتی نیوه پوړدا، له تاو برسیتی و تینویتی هاواریان لی هه ستاوه و گو توویانه: "خوزیا ئه وه کاته ی له میسر بووین و به ده وری مه نجه له گوشتا داده نیشتن و تا سنووری ئینته لاکردن چیشتمان ده خوارد، خوزیا هه ر ئه وه کاته مردباین!" ئیدی موسا به تووریه ی و نا ئومیدییه وه ده س هه لدینی و هاوار ده کات: "خودایا چیی له گه ل ئه م قه ومه ناشکوره دا بکه م؟ هه ر ئه لعان به رد هه لده گرن و ده که ونه به ردباران کردنم."

ئینجا خودا به سه ر قه ومه که یدا دانه وپوه و قسه کانیا نی ژنه فت. گا خوړاکی ئاسمانیی بۆ دهناردن و گا شمشیر بۆ له توکوت کردنیان. هه رچی زیاتریش له بیاباندا پوړده چوون، خوداش پوړ به پوړ توورتر و رق ئه ستوورتر مامله ی ده کردن. شه وانه ده بووه ئاگر و به سه ریاندا ده باری، به پوژیش ده بووه ئه ستونگه یه ک دوکه ل و ده چووه تابووتی په یمانه وه. (لاویه کان) (***) به ترسه وه هه لیان ده گرت، هه ر ده ستیک به ری که وتبا ده بووه خو له میش. تا ده هات زیاتر قلافه تی ئاشکرا ده بوو. توندوتیژ و نموودی توندوتیژی ئیسراییلی به خووه ده گرت. ئه وه ئیدی کو مه له پوچیکی بی ناو و

(*) هه مان ئه وه شته یه که له کلتوری ئسلامییدا گویره که ی سامه ری پی ده لین. و. ف
 (***) بوونه وه ریکی ئه فسانه یییه له میتو لوژیای گریکییدا که جه سه ی شیر و بالی ته ییر و مه مک و سه ری ژنی هه یه. و. ع

(***) s Levite خزمه تکارانی بیت المقدس و نیسه به ته بۆ خیللی (لاوی) عیبری. له ته وراتیشدا به (لاوی) ناوبراون و یه کیک بوون له قه ومه کانی میسر که له وئ ده کرارون و خزمه ت و پاراستنی په رستگاکان و تابووتی به لین (ئه و باوله ی که په یمانه که ی خودای تیدا بوو) به وان سپی رابوو. و. ع

نه بیئراو نه بوو که بی لانه له هه وادا په رته وازه بووی، ئه وه خودا وه ندی سه رانه سهری عه رد نه بوو، به لکو ئه وه یه هوه بوو: خودای رقه ه لگر و تو له ستین و خوینخوړی قه ومیکی تاقانه، خودا وه ندی قه ومی به نی ئیسراییل بوو. ئه و ناچار بوو که رقه ه لگر و تو له ستین و خوینخوړی، چونکه به هه لومه رجیکی دژواردا تیده په ری. له گه ل ئه مالیک(*) و میدیانییه کان(**) و بیاباندا له شه ردا بوو. ده با له ریگه ی عه زاب و زرنگیی و کوشناره وه، به سه ریاندا سه رکه وئ و خوی رزگارکات.

ئه م دو له قاهر و بیبه ر و نا ئینسانیه ی پیایدا ده رویشتن، کیلانی سامناکی یه هوه بووه، وی به نه عه رته لیدانه وه لیروه ته پیه ری بوو.

چون ده کری بونیا ده م به باشیی قه ومی به نی ئیسراییل بنا سی گه ر به م بیابانه سامناکه دا تینه په ری و تاقی نه کاته وه؟ ئیمه سی پوژی له سه رییه ک به سواری وشتره وه به م بیابانه دا به ریوه بووین. گه رووت له تینویتییدا ده سووتی و سه رت له گیژه وه ده چی و له کاتی دا گه ران به دو لی خز و پیچاویچدا میشتک وه ک فر فر و که ده خولیته وه. قه ومیک که بۆ ماوه ی چل سال له م کووره یه دا خارا بووی، کی ده توانی ناوی له ناو ناواندا بسریته وه؟ شادومان بووم به بیینی ئه و گابه رده سامناکانه ی که فه زیله تی قه ومی یه هودی له سه ر هاتبووه بوون: به رخو دان، هیزی ئیراده، سه سه ختی و توانایان بۆ به رگه گرتن. بالآتر له مانه خودا وه ندیک که گوشتی له گوشتی ئه وان و بلایسه ی له بلایسه ی ئه وان پیکه اتبوو، ئه وه خودا وه ندی که هاواریان لی کردبوو: (خوړاکمان بده، دوژمنانمان بکوژه، رینوینمانبه به ره و سه ر زه مینی مه وعود!)

قه ومی یه هود قه رزارباری ئه م بیابانه ن له توانای هه میشه بییان بۆ مانه وه و بۆ ئه و چاکه خواری و خراپه کاریبانه ی که کوئترولی دونیا یان پیکرد. ئه مریش، له م قو ناغه گرژ و ناله بار و تو له ستین و توندوتیژده که پیایدا تیده په رین، پیده چی جاریکی تر یه هود گه لی هه لبرژردراوی خودا بی بۆ چوونه ده ره وه ی ترسناک له عه ردی کو یله.

سه ره نجام له و پاش نیوه پوړیه دا خه ریک بوو ده گه یشتینه دهیری سینا. به سه ر

(*) Amalekites
 (***) Midianites

بەرزاييەكەى (میديانى) دا سەرکەوتبووین کە زیاتر لە پینچ ھەزار پى بەرز بوو. شەوى رابوردوومان لە قەبرسانىكى موسولمانان رۆژ کردبوو. لەبەردەم مەزارى (شىخ) دا چادمان ھەلدابوو. سپىدەى بەیان لەخەو ھەستاین. سەرما بڕندە بوو، بەفر چادەرکەمانى داپۆشبوو. دەنگوت لە تەواوى پیدەشتەکەدا مافورىک بەسپىتییى ئەلماس، لەبەردەمماندا راکراو. لەبنمىچى کوختە رووخاویكى گۆرستانەکەدا چەند دارىکمان دەرکیشا و ئاگرىکمان کردەو. ئاگر بلیسەى دەدا و بۆ ئەوێ گەرمان بێتەو ھەر چوارمان بەدەورى ئاگرەکەدا ھەلکورماين. وشترەکانیش نزیک بوونەو و ملیان بەسەرماندا شوپکردەو. ئارەقى خورمانان خواردەو و چامان دەم کرد. ئینجا بەدووھەکان ھەسیرىکیان لەسەر بەفرەکە راکست و لەکاتیکدا کە روخسارە باریک و ھەتاویردووھەکان کردە مەککە، کەوتنە نوپژکردن.

نوقمى جەزبە بوون و روخساریان ئارنگى دەدا. بەچاوى ریزىكى مەزنەو ھەو سى جەستە برسىتتى و عەزاب چەشتووھم دەنۆرین کە ئاوا تیر ببوون. مەنسور و تۆعمە و عەواد بەجۆرىک ھەلگۆرآبوون، کە ئىدى دەرکى بەھەشتیان بەرودا کرابوو و چوو بوونە ژوورى. ئەو بەھەشتى تايبەتییى خوڤیان بوو. بەھەشتى پیاوچاکانى: بەھەشتى خۆر، وشترگەلى سپى، گامیشى لەوھراو لەچەمەنزارى سەوزدا، خیمەى رەنگاوپرەنگ و ژنانىک کە لە دەرەوێ خیمەکاندا لەسەر ئەژنۆ دانىشتبوون. ژنانىک کە کاتى پیدەکەن سەریان بۆ دواو دەگىرايەو، ژنانىكى بازنگى ئالتون لەمەچەک و پاوانە لە پا، ژنانىكى چاوان بەکل و پرچ و کەزى خەنەکراو و دوو خال لەسەر گۆنا کوتراو. لەولایشەو ھەلم لە چىشتەکەیان بەرز دەبوو: پلاو لەگەل ماست، خورما، نانى گەنم، گۆزەبەک ئاوى سارد، سى خیمەى گەورەتر لە خیمەکانى تر، سى و سى وشترى خیراتر لە وشترەکانى تر، سى سەد و سى و سى ژنى ئەفسووناوى تر لەژنەکانى تر: خیمەکان و وشترەکان و ژنەکان بۆ مەنسور و تۆعمە و عەواد.

نوپژ تەواو بوو. بەھەشت دەرگاكانى داخست، بەدووھەکانیش بۆ سەر بەرزاييەکانى (میديانى) گەرانەو. بەبیدەنگى لەئاگرەکە نزیک بوونەو و بەجۆش و خرۆشەو کەوتنەو کاروبارە ھىچەکانى رۆژانەیان. ئاخىر مەگەر چەندىک ئەم ژيانە دريژ دەکیشى؟ بەھەشت کۆتاييیە. ھەر بۆیە ئەو کەسە باشترە کە خۆى لەسەر ئارامگرتن رايینا.

دەستم بۆلای تۆعمە رايەل کرد کە لەلای راستمەو دانىشتبوو. گوتم: (الله اکبر، اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان محمدا رسول الله.) تۆعمە لە سەرسورماندا راپلەكى، وەک بلی نەپىنەيەکەم ئاشکرا کردبى. بەروخسارىكى لیوانلیو لەشادومانى تەماشای کردم و دەستى گویشم.

کەوتینەو رى. بەپى پیاو دەرۆیشتم. ئىدى ھوسەلەى جوولەى ھیور و ئارامى وشترەکانم نەبوو. چیاگەلىک لە بەردە چەخماخى سوور و سەوز لەھەردوو لامانەو قەدیان راست کردبوو. وەخت و ناوخت مەلىكى چکۆلەى رەش بەکاکۆلىكى ورد و سپیەو بەژوور سەرماندا تیدەپەرى. لەوسەرى رىگاگەو کاروانىكى وشتر وەدیارکەوت. بەدووھەکان لەخۆشحالیدا ھاواریان کرد و راوہستاین.

دوو وشترەوانى پىشەنگى کاروانەکە نزیک بوونەو و گوٹیان: "سەلامون عەلەیکوم." تەوقەیان لەگەل وشترەوانەکانى ئیمەدا کرد و ماچ و مووچیان کرد. ئىدى بەدەنگىكى نزم و ھیور سەرى قسە بۆ ھەوالپرسىنى ئاسایى و دىرینە دامەزرا: (وہزعى ئیوہ چۆن؟ ژنان خەرىكى چىن؟ وشترەکان چۆن؟ لە کوپوہ دین و بۆ کوپى دەچن؟) وشەگەلى (سەلام) و (الله) لىکدا لىکدا لەزاریان دەھاتەدەر. ئەم دیدارە بیابانىیەى ئەوان مانایەکى بەرزو پىرۆزى وای بەخۆو دەگرت کە دەبوو بىتە سەر مەشقى دیدارى ئینسان لەگەل ئینساندا.

من لەقولایى دلەو ستایشى ئەم کوپرانەى بیابان دەکەم. بنۆرە چۆن دەژین- بەچەند دەنکىک خورما، مستى گەنم، کوپىک قاوہ- کەچى جەستەیان چاپووک و پىوپلیان باریک وەکى پىوپلى بزە کىویى و چاوانیشیان تىژ بەوینەى چاوى شەھین. ئەوانە دەست کورتترین خەلکانى ئەم دونیایەن و لەھەمان کاتیشدا میواندۆستترینیان. برسىتییان ھەر چەندىک بى تا رادەى تىربوون ناخۆن. کەمىک قاوہ و نەختىک شەکر و مستىک خورما لای خوڤیان گل دەدەنەو تا بەرپىوارىكى ببەخشن. لە راپسۆ سەرپەشتیاری دەیرەکە بۆى گىرامەو کە چۆن ژنىكى کورتەبالایى بەدو راوہستاوہ و لەگەشتیاریكى ئینگلیز ورد بۆتەو کە قوتوویەک خواردنى کردۆتەو و کەوتۆتە خواردنى. کابرای ئینگلیز پاروویەکى بەش داوہ، بەلام ئەم عیزەتى نەفسى رىگى نەداوہ وەرى بگرى، پاشان کوتوپر برسىتییى زۆرى بۆ ھیناوہ و لەھۆش خوێ چووہ و بووراوہتەوہ.

یه که مین ئه قینی به دو خو شه ویستییه تی بو و شتره که ی. کاتی یه کی له و شتره کان گچکه ترین نرکه ی ده کرد، گوچکه ی تو عمه و مه نسور و عواد له حه ژمه تا ده که وته له ره و پاده وه ستان. هور ه که ی سهر پشتیان ریک ده کرده وه، پاشان چاویان به ژیر زگ و ژیر پییدا ده گیترا و هه رچه ندیک ئالفیان شک بردبا له به رده میدا دایانده نا. ئیوارانیش هور ه که یان داده گرت و به تانی خوریان به پشتیدا ده دا. پاشان راخه ریکیان له سه ر عه رده که داده خست و زور به وردی خواردنی و شتره کانیان له شتی پیس ده بژارد.

شیریکی کۆنی عاره بیی هه یه ئاوها ستایشی ئه و هاوری ئازیزه ی به دو ده کا:

و شتر به بیاباندا ده روا و ده چته پیش

و شتر تو کمه یه وه ک داری تابووت

رانی هه ده لئی ده روا زه یه کی به رز

ئاسه وارای قایش له لاکه له که ییدا

هه ده لئی ده ریچه ی وشکی پر له چه وه

ده ست له سمته وه بده، وا ده زانیت

ده ست له بر به نگه وه داوه

به پردیک ده چی که میعماری گریکی رۆینابی و

خشتپۆشی کردی.

به په له به سه ر چیاکاندا هه لده گژاین. په رۆشییه کی سووتینه ر هانی ده داین که دوا جار بگه یه نه دهیر. توژیک ئاو له ئه ستیرکیکی سروشتیدا، چه ند دارخورمایه ک، کوختیکی به ردین و ئه ولاتریش خاچه دارینه یه کی له سه ر گابه ردیکدا دانراو. کوتوپر توعمه ده ستی هه لبری و هاواری کرد: "دهیر!"

له خوارمانه وه، له نیوان دوو چیا ی به رزدا، دهیری سینای به دیواری بلند که مار و دراو وه دیار که وت. له قوولایی دلوه تامه زرۆی بینینی ئه م ساته وه خته ببووم، که چی هه نووکه که به ری ئه و هه مو هه وله م له نیو ده ستدا بوو، بی هات و هاوار و به ئارامی، خو شحالیی خو م ده رده بری. بگره هه نگاوه کانیشم خیرا تر نه کرد. بو ساتیک هه ستم ده کرد که شتی که هانم ده دا بگره یه مه وه، له زه نتیکی سه رسه ختانه

له ناوه وه مرا پر شنگی ده دا که میوه ی ئاره زووم لی نه که مه وه و نه یخو م. به لام له نا کاویکرا شنه یه کی گه رم هه لی کرد و بوئی دره ختانی پر له شکوفه ی بو هی نام. ئیدی ئینسانه که ی ناوه وه م بر دییه وه و به ره و پیش رۆیشتم.

هه نووکه ده متوانی ئاشکرا تر رو خساری دهیره که ببینم، ده متوانی ئاشکرا تر دیوار و بورج و نوپژخانه و دار سه رووه کانی ببینم. گه یشتینه باخچه ی راهیب که که وتیوه ئه مدیوی شوورا کانه وه. به په رژینه که دا سه رکه وتم و دار زه یتون و پرته قال و گوپز و هه نجیر و چره دارچواله ی پیرو زیشم بینین. هه موو ئه وانه لی ره، له دلی بیاباندا و له ژیر هه تاو دا ده ره وشانه وه. به و گه رما فیکنه و به و بوئی عه تره و به ویزه ویزی میشووله بچوکه کانییه وه، ئیدی ئیره به هه شت بو!

ماوه یه کی دریژ تامی ئه م رو خساره م چه شت. رو خساریکی ره زاسووک که مرۆقه کانی خو ش ده وی و له خاک و ئاو و ئاره قه دروست بووه. له میانه ی سی رۆژی رابوردو دا له گه ل روویه کی تریدا رو به روو ببوومه وه، روویه کی ترسناک و تاریک که ته نها له به ردی چه خماخ دروست بووه. له دلی خو دا گوتم: "ئه م ئاگره ی که ده سووتینی، ئه م به رده چه خماخه توندوتو له ی که ریگه نادات خواسته ئینسانیه کانی له سه ر نه خش بی، ئه مه خودای راسته قینه یه!" به لام ئه لعان که به سه ر په رژینه که دا دانه و ببوومه وه و له و باخچه پر شکوفه یه م ده نوپی، به خرۆشه وه وته ی زاهیدم به هاوار گو ت که خودا وه ند را چه نین و فرمی سکیکی میهره بانه.

بوزا ده لی: "دوو جو ر موجیزه هه ن: موجیزه کانی جهسته و موجیزه کانی رو ج. من بروام به دووه میان هه یه نه ک به یه که میان!" دهیری سینا موجیزه ی رو ج ه. ئه م دهیره له ناوه راستی بیابانی نائینسانیی و به چواردهوری بیره ئاویکدا دروست کراوه و خیلی زویان و مه زب جیاوازی له ده ور کۆبوونه ته وه، ئه م دهیره ماوه ی چوارده سه ده یه وه ک قه لایه ک سه ری هه لبریوه و له به رامبه ر هیزه سروشتی و مرۆیییه کاندا به رگری نواندووه. به شانازییه وه بیرم له وه کرده وه که ویزدانیکی بالای ئینسانیی لیره هه یه، لیره چاکه خوازیی ئینسانیی، سه ری به بیابان نه وی کردووه.

به زهمه ت توانیم جله وی شادومانیم بگرم. پیم عه ردی نه ده گرت. لیره له نیوان ترۆکی ته وراتیی و ته پۆلکه ی به رزی (عه هدی عه تیق) دا بووم. له خو رئاو دا (چیای مه عریفه) راکشابوو، له هه مان ئه و جیگایه ی که موسا ماره مسینه که ی لی راده هیتا.

لهو دیوهوه زیدی ئەمالیکهکان و چیاکانی (ئاموریت)، لای باکوریشهوه شاخهکانی (کیدار) و (ئەدومیه) و (تیمان) که تا بیابانی (مواب) دهگه‌یشتن. لای باشووریش تهنگه‌ی (فاران) و زهریای سوور، دواچار به‌رهو لای خۆرئاوا، زنجیره چیاکانی سینا به‌ترۆپکی پیروژهوه، ئەو ترۆپکه‌ی که موسا له‌ویدا له‌گه‌ڵ خودا ئاخافت. دورتریش چیا‌ی قه‌دیس کاترین. باخچه‌ی دهیره‌که له‌نیوان خۆر و به‌فردا دهردهوشایه‌وه. دارزه‌یتوونه‌کان هێور هێور خشه‌ی گه‌لاکانیان ده‌هات، پرته‌قاله‌کان له‌نیوان په‌لکه‌کاندا پرشنگیانده‌دا، دارسنۆبه‌ره‌کان عاریفانه قه‌دیان راست کردبووه و ره‌ش ده‌چوونه‌وه. بۆنی دارچواله چرۆکردووه‌کان وه‌ک هه‌ناسه‌ی ئاسمان، هێور و هاوسه‌نگ ده‌هات و زه‌ین و که‌پووی بونیاده‌میان ته‌ژی له‌دڵخۆشی ده‌کرد.

له‌راستیدا ئەم دهیره قه‌لایه، چۆناوچۆنی توانیبووی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هه‌ناسه‌ی وروژینه‌ری ئەم (با) به‌هارییه‌دا راگرێ؟ به‌دریژایی سه‌ده یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کان چۆناوچۆنیی به‌ناخی عه‌ردا رۆنه‌چوووه؟

*

له‌ده‌روازه‌ی بلنده‌وه خۆم به‌دهیره‌که‌دا کرد. نوێژخانه‌که له‌ناوه‌راستی هه‌وشیکی گه‌وره‌دا و مزگه‌وتیکی بچووک به‌مناره‌یه‌کی باریکه‌وه له‌ته‌نیشتییدا. دواچار لێره خاچ و هیلال یه‌کانگیر ده‌بوون. ده‌وربه‌ری هه‌وشه‌که به‌به‌فر پۆشراو و وه‌کی ئەلماس دهردهوشایه‌وه. ژوور و هۆده‌ی میوانان و ئەمباره‌کانی لێ بوون. سێ راهیب خۆیان دابوو به‌ر هه‌تاو و خۆیان گه‌رم ده‌کرده‌وه. ماوه‌یه‌کی درێژ له‌جیی خۆم راوه‌ستام و به‌په‌رۆشه‌وه گویم بۆ قسه‌کانیان را‌دێرا. قسه‌کانیان له‌سکو‌تی مه‌زنی فه‌زادا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بئاخۆی و باری شانی خۆی سووک کات. یه‌کتیکان له‌باره‌ی ئەو موجیزانه‌وه ده‌دا که له‌ئەمریکا بینیبوونی: که‌شتیگه‌لی بوخاریی، ئاپارتمانی به‌رن، ژنان، پروناکیی پرشنگذار له‌شه‌ودا. ئەویتریان باسی ئەوه‌ی ده‌کرد که چۆناوچۆنی به‌رخ له‌زیده‌که‌یدا ده‌برژینرێ. سییه‌میشیان باسی موجیزه‌کانی قه‌دیس کاترینی ده‌کرد که چۆن فریشه‌ته‌کان له‌ئەسکه‌نده‌رییه‌وه هیناویانه بۆ ئێره، بۆ سه‌رتروپکی چیاکه‌ی و چۆن بونیاده‌م ده‌توانی جیگه‌پێکانی به‌سه‌ر گاشه‌به‌رده‌کانه‌وه بناسینه‌وه.

بۆ سه‌ر بورجه‌که سه‌رکه‌هه‌تم تا ته‌ماشایه‌کی ده‌وربه‌ر بکه‌م. راهیبیکی گه‌نج و په‌نگه‌په‌ریو بینیمی و به‌راکردن بۆ به‌خێره‌ینانم هات. ده‌رکه‌وت ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالانه و خه‌لکی کرێته. به‌هۆی هه‌تاوه‌وه گه‌نده‌مووی تازه‌هاتووی لاجانگی به‌ره‌نگیکی ته‌نکی خورمایی ده‌ینوواند. هه‌روا که له‌باره‌ی زیدی خۆمانه‌وه سه‌ری قسانمان دامه‌زاند، پیره‌مێردیکی نوورانیی و ئارام، که ته‌مه‌نی ده‌وربه‌ری هه‌شتا ساڵیک ده‌بوو، به‌هانکه هانک لیتمان نزیکبووه. سه‌رێ له‌ گوێ قه‌بر ده‌له‌زری و ته‌مه‌نای خیر یان شه‌ری له‌ده‌ستدا بوو. هه‌ناوی چۆله‌هۆل و به‌و جووره‌ی لیه‌هاتبوو که بوزا ده‌یویست.

سێ قۆلیی له‌سه‌ر ئەسکه‌ملیکی درێژ له‌به‌ر هه‌تاودا دانیشتن. راهیبی گه‌نج مستی خورمای له‌ژێر جلکه‌که‌یدا ده‌ره‌ینا و دایه ده‌ستم. هیشتا گه‌رمایی جه‌سته‌ی به‌خورماکه‌وه بوو. پیره‌مێرد ده‌ستی به‌ئه‌ژنۆمدا هینا و که‌وته گێرانه‌وه‌ی ئەوه‌ی چۆن دهیره‌که رۆنراوه و چۆناوچۆنی به‌دریژایی سه‌ده‌کان به‌رگه‌ی گرتووه. هه‌روا که له‌به‌ر هه‌تاو و له‌نیوان ئەم چیا ئەفسانه‌ییانه‌دا دانیشتبوو، هه‌کایه‌تی دهیره‌که به‌لامه‌وه، وه‌ک ساکاریی و راسته‌قینه‌ی هه‌کایه‌تی دیو درنجان ده‌ینواند:

- ئیمپراتۆر (جوستنیا) ئەم دهیره‌ی به‌ده‌وری بیره‌ئاویکدا رۆنا که کیژانی بیترۆ(*) مه‌ره‌کانیان لێ ئاو ده‌دا، رێک له‌و جیگه‌یه‌دا که پنچک سووتا به‌لام له‌به‌ین نه‌چوو. جوستنیا دووسه‌د خیزانی له‌(بونتوس) و میسه‌ره‌وه هه‌نارد تا له‌نزیك دهیره‌که‌دا نیشته‌جێ بن و ببنه خزمه‌تکار و پارێزه‌ری. سه‌ده‌یه‌ک دواتر، پیغه‌مبه‌ر هات و دیده‌نی کێوی سینای کرد(**). هیشتا شوینپی و شتره‌که‌ی به‌سه‌ر له‌و‌حی چه‌خماخه سووره‌که‌وه ماوه‌ته‌وه. ره‌هبانه‌کان به‌شکو و ریزیکی فره‌وه به‌خیریا نه‌یناوه که بۆته مایه‌ی خۆشحالیی پیغه‌مبه‌ر. و بووه هۆی ئەوه‌ی که ئیمتیازاتی گه‌وره به‌ده‌یر بیه‌خشی. هه‌موو ئەم به‌سه‌ره‌اته به‌ده‌سخه‌تی کوفیی

(*) Jethro خه‌زووری موسا. و.ف

(**) هاتنی محهمه‌د پیغه‌مبه‌ر(د.خ) بۆ کتوی سینا راست نییه و هیچ بناغه‌یه‌کی میژوویی نییه. به‌لام کازانتزاکیس لێره‌دا قسه‌ی خه‌لکانی تر به‌سه‌لیقه‌یه‌کی وردی رۆمانووسییه‌وه ده‌گێرته‌وه. ئاشکرایه ئەوه‌ی که سیتییه‌ک له‌ کاریکی ئەده‌بییدا ده‌یێ، به‌زه‌رووره‌ت ده‌برێ را و زانیاریی نووسه‌ری کاره ئەده‌بییه‌که نییه. و.ع

لهسه پسته ئاسك نووسراوتهوه. لهپي دهستی بۆ ئيمزاکردن بهکارهتياوه، ههلبهته ئهوه نهيدنه زانی بنووسی. لهو ئيمتيازبانهدا هاتوو: (ئهگه راهيبیکی کيوی سینا له دهشت یان لهسهحرا، له شاخ یان لهئشهکوت پهنا بگری، ئهوا من لهگه لیدام و لهههه جوړه نازاریک دهپاریزم. لهسه راهيبهکانی کيوی سینا دیمه دنگ لهههه کوپیهک بن - لهسهه وشکایی بن یان له زهريا، لهخورههلات بن یان لهخورهئاوا، لهباکور بن یان لهباشوور - ئهوان ناچاری باجدان نین، بۆ خزمهتی ئیجباریی بانگ ناکرین، زهکات لهسهه بهروبوومهکانیان نییه. بالی رحمهت بهسهه سهريانهوه دهسهکیتهوه.)

ههروا که پیرهمیرد دهوا، دنگی لهوهه موو بهریهککهوتنه ئینسانیههدها هیند دهلهزی که گیانی بهبهری چیا و دیواره بیزانسییهکانی دهروبهرمدا دهکرد، فهزا تهژی له قه دیس و شههید دهبوو. جحیله کرتییهکه بهدهمی داچراوهوه گوپی بۆ ئهوه ئهفسانه موجیزهئاسایه رادهدیرا و نوومی جهزبه دهبوو. لهخواریشهوه لهحهوشه، راهيبهکان له هۆدهکانیان هاتبوونه دهری تا ئهوه گهنمه بکیشن که عارهبهکان هینابوویان. دهراگی موبهقهکه کرابووه و دهمتوانی لیهوه میزکی درێژکۆله ببینم که پر بوو له قرژالی سوور و گهوهزی زهريایی. راهيبیکی رهنگهپهريو خۆی لهبهتانییهکی قاوهبییهوه پچابوو، وینهی سهدهفیکی زلی زهريایی دهکیشا.

پیرهمیرد بهپیکه نینهوه گوتی: "ئهوه باوکه (پاکومیوس)ی شیتۆکهیه و وینه دهکیشی!". منیش که دهمویست بهرگری له هه موو هونهرمهندان بکه، گوتم: "ئهوی خۆ لوقا پیغهمبه ریش هه وینه کیش بووه!"

- کورهکهه ئهوه وهسههسهیهکی خهتهرناکه،. خودا لیت بهدوورکات. دهبی پیغهمبهر بیت بۆ ئهوهی بتوانیت بهرگه بگریت!

راستی دهکرد بۆیه من بیدهنگ بووم. ههستام و بۆ حهوشه دابهزیم. راهيبهکان وهک مندال له بهفرهکهدا کهوتبوونه شه ره تۆپه ل. بهبارینی بهفر خه نی بوون، چونکه ئه مه ئهوهی دهگه یاند که گژوگیا له بیاباندا شین دهبی و مه ر و بزنی دهخۆن و خه لکی دهتوانن نان بهشی خۆیان دابین کهن.

چهند کۆیلهیهک هاتبوون و لهپال دیواری دهیرهکهدا دانیشتبوون. جگه رهیان دهکیشا، کړنۆشیان دهبرد و دهوان. چهند ژنکی پیسو پۆخ و پیخاوس و

ره شیۆشیان له نیودا بوون. په رچه میان بهسهه نیوچه وانیا ندا دابوو، وهک گولینکهی رهشمه هۆنیوویانهوه. روخساریان له که پوووه به رهه خوار بهنجیری باریک که سهدهف و پارهی وردی زیوین بهکۆتایی هه ره یهکیکیانهوه کرابوو، پۆشیبوو. هه ره یهکیک لهژنهکان کراسهکه یان هه لدايهوه و مندالکیان ده رهتیا و بهرامبهه خۆیان لهسهه بهردهکه دایاننا. هه مووان چاوه ری بوون راهيبهکان بین و بهشه رزقی خۆیانیان ده نی: سی کولیره ی گچکه بۆ هه ره پیاویک و دوو کولیره بۆ هه ره ژن و مندالیک. دهشبوو هه ره کهس خۆی بۆ وهرگرتنی کولیرهکانی بیت. هه ره بۆیه چهند سهعاتیک لهوهویه ره لهخپوهتهکانیان هاتبوونه دهروه تا لهکاتی خۆیدا بگهن. بهلام برسیتییان بهو کولیره گچکانه دانه دهمرکایهوه. ناچار کوللهشیان کۆده کردنهوه، وشکیان دهکردنهوه و دهیانکو تین و دهیانکردنه نان.

بهبینینی ئهوه براده ره کۆیلانه تهواویک نیگه ران بووم. ئاخه ئهوانه لهچه ندین سهده لهوهویه رهوه، بهدهوری ئه م شورا بیزانسییانهدا کۆبوونه تهوه و وهک بهرد کولیره یان بۆ هه لدهدری. له ری هه ره شه و گوره شه ی دهیره وه دهژین و دهمرن. ئه مرۆیش هه ره وهک دهورانی (بیترۆ) کیژان ته نها مه ر دهله وه ری ن. هه چ کهس مه زاحیمیان نابی. کاتی دوو گهنج عاشقی یهکتر دهبن، شهوانه به نهینی دهچنه کپوهکان. کورهکه دهکه ویتنه نهی ژهنین و که نیشکه ییش گۆرانی دهچری و له تهواوی ئه و ماوه یه دا هه چکامیان دهستی بهر ئه ویتریان ناکه وی. پاشان کورهکه به مه بهستی کړینی دو لبه ره که ی لهچیا داده به زی. خه زووری ئاینده ی له ده ره وه ی خپوه ته که داده نیشی، کچه دهگاته جی و ئه م عه باکه ی خۆی بهسهه کیژه که دا ده دات. باوکی کوره و (شیخ) ییش دهگه نه جی. باوکی کچه و کوره، گه لا خورمایهک دهگرن و دوو کهرتی دهکن. پاشان باوکی کچه ده لی: "هه زار لیره (*م بهرامبهه کچه که م دهوی!"

شیخ بهسهه سوړمانه وه ده لی: "هه زار لیره! کچه کهت دوو هه زار لیره ش دینی و زاواش ئاماده یه ئه و بره لیره یه بدات... بهلام له بهر خاتری من پینچ سه د لیره وه ره خواره وه."

(* له دهقه ئینگلیزییه کهدا پاوهند Pound بهکارهاتوو، که خۆی دهشیت جونهیه یاخود دینار بیت... بهلام له هه ره دوو دهقه فارسی و عاره بییه کهدا لیره بهکارهاتوو. و. ک

باوکی کچه وه لّام دداتهوه: "ئمه پینج سهد لیرهش له بهر خاتری شیخ".
لهم هیس و بهیسه دا، خزم و خویش یهک یهک گهیشتونته جی و چوار مشقی
له بهر دم خیه ته که دا دانیشتوون. له وکاته دا هه مووان هه لدهسنه سه ری.

– له بهر خاتری من پینج سهد لیره ی تریش وهره خواره وه!

– سهد لیره ی تر!

– په نجا لیره ی تر!

– بیست و پینج لیره ی تریش!

تا دوا جار بره پاره که بۆ یهک لیره داده به زی. ریک له و کاته دا ژنان که له
قوژبنیکدا خه ریکی گه نمه شامی هارپین، ده که ونه هه له هه کیشان.

باوکی کچه هه لدهسیته سه ری و ده لی: "له بهر خاتری ئه م ژنانه ی که گه نمه شامی
ده هارن، کچه که م به نیو لیره دده م!"

ئیدی شه وئ زه ماوه ند، هه مووان ده خۆن و ده خۆنه وه و سه ما ده کن.

به م جوړه، داب و نه ریتی بیابان به دریزایی هه زاره ها سال وهک خۆی ماوه ته وه.

*

کریتییه جحیل که هات و گوتی: "باوکانی پیروژ له هۆلی پیشوازیی چاوه ریت
ده کن، بفرمو!"

نزیکه ی بیست راهیب له هۆلی گه وره ی پیشوازی دانیشتبوون. به په یجوژییه وه
سه ریان ده کردم. ویستم دهستی یه که به یه که یان ماچ که م، به لّام له بهر ئه وه ی
ژماره یان زۆر بوو ته نها دهستی (عابید) م ماچ کرد. عابید لاواز و مؤن، بی
دولتیه کردن له ناوه راستدا دانیشتبوو. جار یکی تریش قاوه، که وچکی مره با،
په رداختیک شه رابی خورما و قسه و باسی ها که زایی وهک: خه لکی کوئی؟ کتیت؟
خۆش هاتیت.

عابید، ئه و داربه رووه پیره ی که هه وره برسکه ی خودا کردبوویه خه لّوون،
ته ماشای ده کردم. به لّام دنیابووم نامینی. ئاخر چاوانی تاریک دا هاتبوون. چیدی
به ئاشکرا دنیای بینراوی بۆ له یه کتر جیا نه ده کرایه وه. هه نووکه ئیدی دنیای
نه بینراوی ده دیت. ته ماشای ده کردم و له ویدیومه وه شارگه لی گه وره ی ده بینی،

(دونیایه کی ده بینی که له زه لکاو ی گونا ه و فیز و چه قاوه سووی و مه رگدا
په له قاژئی بوو.

پیمگوت: "من له ته نگزه یه کی گه وره دام و هیوادارم مؤله تم بده نی که چه ند رۆژیک
له دهیر بمینمه وه تا به شکم رۆحم هیوربیته وه و بگاته بریاریک!"

عابید پرسی: "ده ته وئ خودا وه ند بدۆزیته وه؟" ئه لعان بۆم ده رکه وت که بۆ یه که م
جار ده مبینی. ئاخر پیشتتر ته نها ته ماشای کردبووم.

وه لّامیم دایه وه: "ده مه وئ ده نگئ بییه م. ده خوازم داوا ی لی بکه م پیم بلّی کام
رینگه بگرمه بهر. ئاخر ته نها له بیاباندا یه که رۆح ده توانی ده نگی خودا وه ند بییه ت!"

عابید گوتی: "لیره له بیابان هه موو ده نگه کان ده بیستری ن: به تاییه تیی دوو ده نگ
که جیا کردنه وه یان له یه کتری زحمه ته، ئه وانیش ده نگی مرۆف و ده نگی شه ی تانه.
کورم وریابه!"

دوو راهیب هاتنه ژووره وه تا ئه م حاجییه تازیه به بین و به خیری بین. یه کتیکان
به پرسی میوانداری بوو. زه لامیکی قه له و و خودان ریشیکی لوول و چاوانیکی شین
و خه ندان. کاره که ی بریتی بوو له سه ره رشتیکردنی بیانییه کان. راهیبه که ی تر
زه رده خه نه یه کی خه مین و گالته جار بیانه ی له سه ر لئو بوو. بالای بهرز، ریش و سمیل
و برۆی سپی وه کی به فر. قامک و نینۆکه دریزه کانیشی هه ر سپی. ئه و له گه لّم
نه دووا، به لکو ته نها به زه رده خه نه وه دیکه تی ده دام، نازانم زه رده خه نه بوو یان
مه سخه ره؟ له و ساته دا نه مده زانی، چه ند رۆژ دواتر تیگه ی شتم.

عابید هه ستا. دهستی بۆ رایه لّ کردم و گوتی: "خودا بکا ئه وه ی تا ئیستا
بپه ووده له دنیادا به دوویدا گه راویت، له بیاباندا بیدۆزیته وه."

راهیبه ی رای کرد تا ده رگا که ی بۆ بکاته وه. عابید به هه نگاوی قورس که وته ری و
دیارنه ما.

ئه و راهیبه ی به پرسیاری کاروباری میوانداری بوو، به ره ولّام هات و گوتی:
"وهختی شیوه. تکایه بفرموون بۆ هۆلی ناخواردن."

راهیبه کان به دوری میزیک دریزکۆله دا دانیشتبوون و عابید له سه رووی
هه مووانه وه. راهیبه ی خزمه تچی شیوی هیئا. قرژالی سووره وه کراو و سه وزه له گه لّ
کولیره یه ک و په رداختیک شه راب بۆ هه ر که سیک. باوکه کان که وتنه خواردن. که س

دوو لیووی نه ده کرد. خه تیب سه رکه و ته سه ر مین به ریکی نزم و به دهنگی خوش که و ته پراهه کردنی وانهی ئه و رۆژه: گه پانه و هی کوره لاساره که.

چه ندین جار و له چه ندین دهیری جۆراوجوڤدا، گویم له و ئاوازه ریتیمیکه مه زه بییهی سه ر سفره ببوو. ئاخر له م رتیه و ه ژمه خوار دهنه که گرینگیه کی تاییه تی عیرفانی و ه رده گرت. جار تکیان خا خامیک گوتی: "مرۆقی ئیماندار له کاتی خوار دنا، گیانی ناو خوار دهنه که ئازاد ده کات!"

خه تیب به دهنگی قوول له باره ی کوره لاساره که وه ده دا: له باره ی عه زاب و ریسواییه کانییه وه دوور له ماله باب، له باره ی ئه و وه که چۆناو چۆنی وه ک به راز خرنووی خوار دوو و چۆناو چۆنی رۆژ تکیان ئیدی پرزه ی لی براوه و به ره لای بابی گه پراوه ته وه.

له میانه ی گوێ پرا دیران بۆ ئه م سروته ئیمانداریه مه سیحیه دا، به خۆم ده گوت: "له دهیری کی تر دا، که زیاتر یه کانگیری له گه ل نا ئارامی و یا خیکه ریتی رۆحی سه ر ده مدا هه بی، ئاکامیک شکوڤار، وه ک ئه مه ی خواره وه، له و به سه ره اته ده که ویتته وه:

کوره لاساره که شه که ت و تیکشکا و بۆ ماله هیمنه که ی بابی ده گه ریتته وه. له و شه وه دا که له سه ر جیکه ی گه رم و نه رم راده کشتی تا بنوێ، ده رگا که به ئه سپای ده ک ریتته وه و برا گچکه که ی دیتته ژووری و ده لی: (ده مه وئ برۆم، ماله بابم لی بوته زیندان!) برای تیکشکا و به بیستنی ئه و قسانه خو شحال ده بی. براهه ی له ئامیز ده گری و ده که ویتته ئامۆژگاری کردنی که پیویسته چ بکا و ئاراسته ی کام ریکه بگریته به ر. زوری لی ده کا له م ئازاتر و باوه ر به خوتر بی و هه رگیز خه یالی گه رانه وه بۆ (ته ویله) ی باب له که لله ی نه دا. (ئاخر ئه و به ماله بابی ده گوت ته ویله)، براهه ی تا به ر ده رگا به ری ده کا و تۆقه ی له گه ل ده کات. بیره ده کاته وه و له دلی خویدا ده لی: براهه له من به هیتر ده بی و ناگه ریتته وه!

*

چۆناو چۆنی ده توانم یه که مین شه ویک له بیر که م که له قه لا بیابانییه که ی خودا دا رۆژم کرده وه؟ بیده نگی ته ژبی له تارمایی بوو. وه ک ئه وه ی که وتبیتمه بنی بیریکی

وشک و تاریکه وه، بیده نگی له هه ر چوار لاره گه مارۆی دا بووم. پاشان له نا کا ویکرا بووه دهنگ و رۆحی هی نامه له ره.

– ئه وه لی ره، له ماله که ی من دا چ ده که ی ت؟ تۆ پاک و شه رافه تمه ند نیت. نیگات به ملا ولادا ده فری. من متمانه م پیت نییه. تۆ له هه ر ساتیکدا بی ئاماده ی خیانه ت کرد نیت. ئیمان ت تیکه له یه کی ناموقه ده سه له بی ئیمانی. ئاخر تۆ نازانیت که خودا له کو تایی هه ر ریکه یه کدا دانیش تووه، به لام تۆ هه میشه په له ته و هه میشه له نیوه ی ریکه دا نا هو مید ده بیت و ریکه یه کی تر ده گری ته به ر. خه لکانی ئاسایی (سایرین) (* ه کانیا ن بۆ نابینری و ناتوانن گۆرانی له فه زادا ببییه ن. که پرو کویر و داماوانه له ئه مباری عه ردا داده نیشن و سه ول لیده دن. به لام ده ستبژیره کان، ناخودا کان، دهنگی (سایرین) یک له ناخیانرا، له قوولایی رۆحیا نرا ده بییه ن و ئازایانه شوینپی ئه و دهنگ هه لده گرن. پیتوایه جگه له مه چ شتیکی تر نرخ ده داته ژیا ن؟ به لام ناخودا فه قیر و خانه گومانه کان، دهنگی (سایرین) ده بییه ن و باوه ر نا که ن. خو یا ن له پشت خو پاریزی و ترسنۆکییه وه مه لاس ده دن و به درتیایی ته مه نیان بیانوو ه ئه رینی و بیانووه نه رینییه کان به ته رازووی وردی شیکاری ده کیشن. خوداش که نازانی له کو پیا ن دا بنی و هه زیش ناکات بیانکاته زینه ت بۆ دۆزه خ، یاخو به هه شتیان پی ئالووده بکا، له به ر ئه وه فه رمان ده دا لنگه و قووج له فه زادا له نیوان پاقرژی و گهنده لیدا بمیننه وه.

دهنگه که نه ما. چاوه ریم کرد. سه ر پرومه ته کانم له شه رم و توو ره ییدا سوور هه لگه رابوون. پاشان له جیکه یه که وه، که نازانم له خودی بیابانه وه بوو یا ن نا – هیترم تی ها ته وه تا سه ری نار هزایی و یاخیبوون هه لبرم.

– ئه ز گه یشتوو مه ته کو تایی و له کو تایی هه ر ریکه یه کیشدا هه لدی ری نه پنی ئامیزم دۆزیو ته وه.

– تۆ ناتوانیت له وه زیاتر برۆیت. هه لدی ری نه پنی ئامیز ناو تیکه ده یده یه نه هه موو ئه و شتانه ی که ناتوانین پر دیا ن له سه ر را کیشن. ئه گینا چ هه لدی ریک بوونی نییه. ریکه که ی ش کو تایی نییه، به لکو ته نها رۆحی ئینسان هه یه که شته کان به گویره ی

(* له په راویزه کانی پیتشوودا ئاماژه ی بۆ کراوه.

نازايه‌تی و ترسنۆكی خۆی ناو ده‌نی. مه‌سیح و بوزا و موسا، هه‌موویان هه‌لدیری نه‌ینیا مێزبان دۆزیوه‌ته‌وه. به‌لام پرديان به‌سه‌ردا لیداوه و لێی په‌ریونه‌ته‌وه. چه‌ندین سه‌ده‌یه و تا ئیستا جه‌ماوه‌ری خه‌لك له‌دوایانه‌وه ده‌په‌رینه‌وه.

– هه‌ندێ كه‌س به‌فه‌رمانی خودا ده‌بنه‌ قاره‌مان، هه‌ندێكی تریش به‌به‌رخۆدانی خۆیان. ده‌ی من تیده‌كۆشم!

پێكه‌نینێكی ترسناك له‌ده‌وره‌یه‌ر و له‌ناوه‌مه‌را ته‌قییه‌وه.

– قاره‌مان؟ به‌لام بوون به‌قه‌ره‌مان واته‌ خۆسپاردن به‌پیتمیك كه‌ ئینسان له‌ تاكیتی تیده‌په‌رینی. به‌لام تۆ هیشتا لیوانلیویت له‌نیگه‌رانی و ته‌مه‌لێی. نه‌توانینت بۆ زالبوون به‌سه‌ر فه‌وزای ناوه‌وه‌ت و ده‌سته‌پاچه‌ییته‌ له‌خولقاندنی (وشه‌ی) كامل و هاوگونجاو، وات لێ ده‌كا سه‌رزهنشتی خۆت بکه‌یت و بلیت: (فۆرمه‌ كۆنه‌كان زۆر سنووردان!) به‌لام ئه‌گه‌ر تۆ له‌فیکر و له‌ كرده‌وه‌دا له‌مه‌ زیاتر پێ هه‌لگه‌ریت، ئه‌وا ده‌توانیت بگه‌یته‌ سنووره‌كانی قاره‌مانیته‌ی. ده‌توانیت بگه‌یته‌ ئه‌و مه‌رزانه‌ی كه‌ (ده‌) رۆحی وه‌ك رۆحی خۆت له‌ناویدا جیگه‌یان ده‌بیته‌وه و ده‌توانن كاربه‌كهن. گه‌ر خواسته‌كانت له‌ په‌رمه‌ ناسراوه‌ ئاسمانیه‌كانه‌وه و هه‌رگه‌ریت، ئه‌وا ده‌توانی كه‌شتی ئه‌زمونه‌ تایبه‌تییه‌كانی خۆت بخه‌یته‌ جووله‌ و شكلیكی ئه‌مرویی به‌ئینسان به‌خشیت. ده‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌و شته‌یه‌ كه‌ به‌دوایدا ده‌گه‌ریت، به‌لام هیشتا نه‌تدۆزیوه‌ته‌وه!

– تۆ بێ وێژدانیت. پوحم بێ و له‌ دلتا نییه‌. هۆ ئه‌ی ده‌نگی دل‌ره‌ق، پێشتریش هه‌ر گویم له‌تۆ بووه. هه‌ر كاتێ له‌ دوورپێانیكدا راوه‌ستابم و له‌بیری هه‌لبێژاردنی ئه‌و رێگه‌یه‌دا بووبم كه‌ پێویسته‌ بیگه‌مه‌به‌ر، گویم له‌ تۆ بووه!

– هه‌میشه‌یش هه‌ركاتێ رابكه‌یت، گویت لێم ده‌بێ!

– قه‌ت رام نه‌كردووه. هه‌میشه‌ به‌ره‌و پێشقه‌چووم و هه‌رشتی خۆشم ویستووه، جێم هیشته‌وه و دلم دوو كه‌رت بووه.

– تا كه‌نگی هه‌ر ئاوها ده‌كه‌یت؟

– تا ئه‌و كاته‌ی ده‌گه‌مه‌ هه‌لگه‌زان. له‌وێ ده‌حه‌ویمه‌وه!

– چ هه‌لگه‌زانێك بوونی نییه‌، ته‌نها ترۆپكه‌كان هه‌ن. چ هه‌وانه‌وه‌یه‌ك نییه‌، ته‌نها

به‌رخۆدان هه‌یه. بۆ سه‌رت سوورماوه؟ بۆچی ئاوها به‌چاوانێكی زه‌قه‌وه‌ ته‌ماشام ده‌كه‌یت؟ هیشتا نامناسیته‌وه؟ پیتوايه‌ من ده‌نگی خودام؟ نه‌خێر، من ده‌نگی خودی تۆم. هه‌میشه‌ له‌ ته‌كتا ده‌رۆم و هه‌رگه‌ز به‌رتناده‌م. هاوار به‌مالم گه‌ر تۆم بۆ خۆت جێ هیشتا! جارێكیان، ئه‌و جاره‌ی كه‌ به‌تووره‌یی له‌ نه‌یینه‌خانه‌ی بوونته‌وه‌ بازم دایه‌ ده‌روه‌، ناویكت لێ نام. ئه‌و ناوه‌م لای خۆم پاراست له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆشم ویست. ئاخ‌ر من – هاوڕێی سه‌فه‌ری تۆ، مێیه‌ پلنگ-م!

ده‌نگه‌كه‌ نه‌ما. به‌ناسینی ئه‌و، هه‌ستی دلتایایی دایگه‌رم. ئاخ‌ر بۆچ ده‌بێ له‌و مێیه‌ پلنگه‌ بترسم. ئێمه‌ هه‌میشه‌ پێكه‌وه‌ سه‌فه‌ر ده‌كه‌ین. هه‌موو شتیكمان بینه‌وه‌ و پێكه‌وه‌ له‌زه‌تمان له‌ شته‌كان بردووه. هه‌ردووكمان پێكه‌وه‌ له‌ولاته‌ بێگانه‌كاندا خواردوومانه‌ و خواردوومانه‌ته‌وه‌ و عه‌زابمان كێشاوه. پێكه‌وه‌ تامی شار و ژن و ئه‌ندیشه‌كانمان كردوون. كاتێ بۆ هۆده‌ بیده‌نگه‌كه‌مان كه‌ پر له‌ غه‌نیمه‌ت و پۆشراوه‌ به‌ برین، ده‌گه‌رپێینه‌وه، ئه‌م مێیه‌ پلنگه‌ به‌ئه‌سپایی بۆ لانه‌كه‌ی له‌ته‌وقی سه‌رمدا، كه‌ بێشه‌ی ئه‌وه، گه‌راوه‌ته‌وه. خۆی به‌ملاولای كه‌له‌سه‌رمه‌وه‌ نووساندووه‌ و چنگاله‌كانی به‌نیو مۆخمدار پۆ بردووه. ئیدی ئه‌وسا دوو قۆلێی، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ كاممان دوولێوه‌ بكا، به‌ئه‌ندیشه‌ی بینه‌كانماندا رۆچووین و ئاره‌زووی بینه‌ی ئه‌و شتانه‌مان كردوون كه‌ پێویسته‌ بیانبینین.

ئێمه‌ خه‌نین چونكه‌ دونه‌ی بینه‌راو و نه‌بینه‌راو لوغزێكی قوول و نه‌كراوه‌ن، له‌ژوور تێگه‌یشتنه‌وه‌ن، له‌ودییو ئه‌قله‌وه‌ن، له‌ودییو ئاره‌زووه‌وه‌ن، له‌ودییو یه‌قینه‌وه‌ن. من و مێیه‌ پلنگی هاوڕێی سه‌فه‌رم، پێكه‌وه‌ ده‌ناخفین و پیده‌كه‌نین، له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌سه‌ختین و برسه‌تیبمان به‌هه‌یچ ناشكیت. گه‌رچی دلتایین ده‌مه‌وعه‌سه‌ریك چنگی خۆل ده‌خۆین و تیر ده‌بین، ئه‌وسا به‌تیر نه‌خۆری خۆمان پیده‌كه‌نین.

ئه‌ی رۆحی ئینسان، هاوڕێی سه‌فه‌رم، ئه‌ی مێیه‌ پلنگ: وای چه‌ند به‌چێژه‌ بژین و عه‌ردمان خۆش بوێ و به‌بێ ترس له‌ مه‌رگ بنۆرین.

تاریك و روونی به‌یان هه‌ستام. چه‌زم له‌ پیاسه‌یه‌كی بیابان بوو. ئه‌ستیره‌ی به‌یان هیشتا دیار و پروناکییه‌كی ته‌نك ترۆپكی چیاكانی داگیركردبوو. كه‌وه‌كان له‌خه‌و هه‌ستابوون، له‌هه‌موو بیاباندا ئه‌و دونه‌ پیرۆزه‌ی كه‌ (یه‌هوه‌)ی له‌سه‌ر دابه‌زیبوو، نه‌غمه‌ی قاقه‌په‌ق قاق ده‌نگی ده‌دایه‌وه. ئاسمان سامال و به‌فره‌ كه‌له‌كه‌بووه‌كانی

خواروه تو ابوونه وه و لم هه ليمژتبوون، به لام به فری سهر چياکان له ژير يه که مين
رؤشنايي خوردا، هيشتا به رهنگيکي په مهي ددره وشايه وه. چ دهنگي نه ده بيسترا،
ناو چ سوراييکي نه بوو، چ گژوگيايه کي سهوز نه بوو، تهنی گۆشه گيريه کي
نائينسانيانه هه بوو که له لم رۆنرابوو.

هه لبهت تهنه دوو جوړ له خه لکيی دهنوانن له م بيا بانه دا به رگه بگرن: نه وانيش
شيت و پيغه مبه رانن. ليره نه قل له ترسا تیک ناچی، به لکو له سامی پيرؤزدا تیک
دهچی: گا ههرس دینی و خوراگريی خوی له دست ددا، گا به رهو بالا دهکشی،
به رهو ناسمان هه لده گژي و رووبه روو سرووش ده بينی. دست له چمکی جبه کلپه
سه ندوو هه که يه وه ددا بی نه وهی بسووتی، گوئی له قسه کانی ده بی، که قسه کانی
وهرگرت، نه وسا ده ناخاته قوولایي هوشياربی نينسانه وه.

ته نی له بيا باندایه که شاهیدی له دايکبوونی نه م رۆحه درنده و دسته مؤ نه بووانه
ده بين، رۆحگه ليک که تهنانه دژي سروشتيش هه لده گه رينه وه و بی ترس
له به رامبه ريدا راده وه ستن. خوداوه ند ده يانبيني و شانازيان پتوه دکات، چونکه
ئیدی دلنیايه که فووه که ی له رۆحی نه وانداهه ده ر نه چوو. دلنیايه که له وانداه،
سازشی بو نه وه نه کردوو ببیته نينسان.

جاریکیان، دوو پيغه مبه ر به بيا بانداهه رۆن و ده بیته ده مه قالیان. يه کيکیان ده لی:
خوداوه ند ناگره. نه وپتريشيان ده لی: خوداوه ند شان هه نگوينه. سه ره رای نه و
هه موو ده مه قالی و هاتوهاواره، که چی هیچکاميان ناتوانی نه وپتر به ينيته سه ر
باوه ری خوی.

دواچار، يه که میان له وپه ری هه ژاندا ناماژه بو کتوه که ی به رامبه ری ده کاو ده لی:
"که حه قيهت ده ليم، نه و کتوه ده که وپته له رزه!"

هيشتا قسه که ی ته واو نه کردوو، کتوه که ده که وپته له رزه.

پيغه مبه ری دووم به سووکايه تی پیکردنيکه وه وه لامی دداته وه:

– جا نه وه که ی به لگه يه!

پيغه مبه ری يه که م ده لی: "که حه قيهت ده ليم، مه لايکه تیک له ناسمان دپته خواروه وه
و پيولم ده شوات!"

هيشتا قسه که ی ته واو نه کردوو مه لايکه تیک دپته خواروه وه و ده که وپته شتنی
پيولی.

به لام پيغه مبه ری دووم، به شان هه لته کاندنه وه ده لی: "دهی نه مهش به لگه نييه!"

پيغه مبه ری يه که م ده لی: "که حه قيهت ده ليم، خوداوه ند ده لی: نه مه حه قه!"

هيشتا قسه که ی ته واو نه کردوو، دهنگيک له ناسماندا دهنگ دداته وه و ده لی:
"نه مه حه قه!"

به لام پيغه مبه ری دووم هه مديس شان هه لده ته کينيتيه وه و ده لی: "نه مهش به لگه
نييه!"

ریک له و کاته دا، نه لياس به ناسماندا تپده په ری. کاتی خوداوه ندی بينی پتده که نی،
لی نزيک ده بیته وه و ده پرسى: "خودايه نه وه به چيی پتده که نی؟"

خوداوه ند وه لام دداته وه: "نه لياس، له به رنه وهی خو شحالم. له خواروه وه، له سه ر
هرد دوو نه فهر ده بينم سه رگه رمی ده مه قالیان. نه وانه کورانى راسته قينه ی خو من!"

هه روا که به ریگادا ده رويشتم، نه ندیشم ته ژي له م دوو پيغه مبه ره سه رسه خته
بوو، وه ک بلئی هيشتا جيپيکانيان به سه ر له که وه بينم. به خو م گوت: "به خته وهره
نه و باوکه ی که شايسته ی نه وه بی کوری ناوها ی هه بی! به خته وهره نه و بيا بانه ی که
ده بينی شیری ناوها به سه ريدا ده رۆن."

*

بو سبه ينی، له گه ل باوه ناگاپيوس و باوه پاکوميوس وپنه کيشدا، چووينه ترؤپکی
پيرؤز که له وئی موسا رووبه روو خودای بينيوه و قسانى له گه ل کردوو. هیلئ
ناسوی کتوه که له دوروه له یالی به رازيکي کتوي ده چوو. کتبی پيرؤز ده پرسى:
"نپوه نه ی کتوه کانی تر، نه ی کتوانی پؤشراو به گژوگيا، پر له مه ر و په نير، نپوه چ
به هايه کتان هه يه؟ تهنه و تهنه کتويکي واقيعی هه يه، نه وپش کتوي سينايه که
خودای لی دابه زئ و هه نوکه وی له وئی نيسته جييه!"

(يه هوه) سه رکرده ی خه ترناکی به نی ئيسراييل، وه کی ناگر چوارمشقی له سه ر
ترؤپکی نه م نؤلؤمه عيبريه دانيشت و کتوه که ی وا لی کرد ببیته هه لم. نه که س
ده يتوانی ده ستی لپوه بدا و نه که سيش ده يتوانی رووبه روو چاو له چاوانی ببری. هه ر

کهسی دهیبینی دهمرد. یههوه یهکسان بوو بهئاگر. قهومی یههود هر شتیکیان دهخسته ئاگرهکهوه ئەم دهیسووتاند. لهسەروو هەموو شتیکهوه حەزی بهوه بوو مندالەکانی ئەو قهومه له بلێسهی خۆیدا بسووتینێ.

بهکیوهکهدا سههرکهوتین که له دامینهوه تا ترۆپک ۳۱۰۰ پلهیه. لهکاتی سههرکهوتندا بهلای دەرگایهکی نزمی کهوانهیدا تپهپین که له گابهرد دروست ببوو. لهو دور و زهمانهدا که خه‌لکی لهدهستیوه‌دانی ترۆپکی سینا دهرترسان، ئیعتیرافگه‌ریک لیره‌دا دانه‌نیش و گوپی بو دانه‌پانانی ئەو خه‌لکانه راده‌دیرا. هر کهسی به‌سه‌ر ئەم کیوهی خودادا هه‌لگژابا، ده‌بوو خاوه‌ن دوو دهستی پاقر و دلکی بیگه‌رد با، ئەگینا ئەو ترۆپکه ده‌یکوشت. ئەم‌پرو ئەو دهروازیه پشتگوئی خراوه. ده‌ستگه‌لی پیس و دلگه‌لی گونا‌ه‌بار ده‌توانن بی ترس لیره‌وه تپه‌پین، ئاخ‌ر چونکه ئیدی ئەو ترۆپکه کهس ناکوژی.

له دهروازکه تپه‌پین بووین.

سه‌رووتر، ئەشکه‌وتیک بوو له‌ویدا (یه‌شاع) پیغه‌مبەر وه‌حییبه مه‌زنه‌کانی بو هاتبوونه خواره‌وه. چووبوووه ئەشکه‌وته‌که‌وه و که‌لامی خودای بو نازیل ببوو: (سه‌بینی برۆ و له‌حرزوری خودادا ر‌اوه‌سته، گه‌رده‌لوولیکی به‌هیتت به‌سه‌را هه‌لده‌کا که شاخه‌کان له‌بنه‌وه هه‌لده‌کنی و گاشه به‌رده‌کان تیکوپیکی ده‌شکینێ، به‌لام خودا له‌وه‌شه‌بایه‌دا نییه. د‌وای ره‌شه‌باکه بوومه‌له‌رزه‌یه‌ک رووده‌دا، به‌لام خودا له‌و بوومه‌له‌رزه‌یه‌دا نییه. د‌وای بوومه‌له‌رزه، ئاگریک پیده‌پێ، به‌لام خودا له‌و ئاگره‌شدا نییه. د‌وای ئاگره‌که، شنه‌یه‌کی فینک و خۆش هه‌لده‌کات، ده‌ی خودا له‌و شنه‌یه‌دایه (*))

رۆح ئاوها دێ. د‌وای گه‌رده‌لوول و بوومه‌له‌رزه و ئاگر: شنه‌یه‌کی خۆش و فینک. له‌م رۆزگاره‌ی ئیمه‌شدا رۆح هر ئاوها دێ. ئیمه به‌زهمه‌نی بوومه‌له‌رزه‌دا تیده‌په‌رین، پاشان نۆزه‌ی ئاگر دێ و د‌و‌ا‌ج‌ار که‌نگی؟ د‌وای چه‌ند نه‌وه؟ شنه‌یه‌کی خۆش و فینک هه‌لده‌کات.

له ژورر ئەم ئەشکه‌وته‌وه، پاکومیوس ر‌اوه‌ستا و ئاماره‌ی بو لیواری تاویره

(* به‌ده‌س‌کاریه‌وه له ئەهدی ئەتیقه‌وه. کتیبی یه‌که‌می پادشایان، د‌ه‌روازه‌ی نۆزه‌یه‌م.

به‌ردیک کرد و گوتی: "ئەو رۆزه‌ی که به‌نی ئیسراییل له‌گه‌ل زه‌به‌لا‌حه‌کاندا که‌وته‌نه جه‌نگ، موسا لیره‌دا ر‌اوه‌ستا. مادامه‌کی ده‌سته‌کانی به‌رز ر‌اگر‌ت‌بوو، به‌نی ئیسراییل له‌سه‌رکه‌وتنا بوون. به‌لام کاتیک ماندوو بوو، ده‌سته‌کانی داگرت، ئیدی زه‌به‌لا‌حه‌کان غیره‌ت گرتنی. ئینجا (هارون) و (حور) هاتن و ده‌ستس موسایان به‌رز کرده‌وه، تا سه‌ره‌نجام د‌وا جه‌نگاوه‌ری دوژمن به‌نووکی شمشیر به‌زینرا (*)."

ته‌واوی ئەم ئەفسانه‌هه‌ له‌رۆحه ساکاره‌که‌ی پاکومیوسدا گرینگیه‌کی ده‌گمه‌نیان هه‌بوو. به‌چاوانیکی زه‌قه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد وه‌ک بلێی له‌باره‌ی هیولاگه‌لی پیرۆزه‌وه— د‌ایناسۆرگه‌ل و مه‌گاتریومگه‌ل—ه‌وه بدوێ که هیشتا به‌چیاکاندا دین و ده‌چن و خاوه‌ن دل به‌گه‌رده‌کان ده‌توانن بیانین.

باوه (ئاگاپیوس) ی لاواز و باریکه‌له، به‌گورجوگۆلی گه‌نجیک ر‌ینوینیی ده‌کردین. دوولپوه‌ی نه‌ده‌کرد. له زۆربلایی پاکومیوس قه‌لس ببوو، ده‌یویست هه‌رچی زووتره‌ خۆی بگه‌یه‌ننه‌ ترۆپک.

کاتی پیم نایه سه‌ر ترۆپکی پیرۆز، دل‌م که‌وته ته‌په‌ ته‌پ. چاوانم له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز دیمه‌نکی ئاوها به‌شکو و تراژیدیایی نه‌بینیبوو. خواره‌وه‌مان (ئارابیا پیترا) بوو به‌چیا ئەرخه‌وانیه‌کانیه‌وه. له‌و دوره‌شه‌وه، زنجیره شاخه‌ شینه‌کانی (ئارابیا فلیکس) بوو. زه‌ریای سه‌وزیش وه‌ک مرواری د‌ه‌ره‌وشایه‌وه. لای خۆرئاواوه، بیابان له‌ژێر خۆردا هه‌لمی لی هه‌لده‌سا و له‌ویدیوشه‌وه، دوور دوور، شاخه‌کانی ئەفریقا بوو. به‌خۆم گوت: "لیره‌دایه رۆحی ئینسانی باوه‌ر به‌خۆ، یاخۆ رۆحی ئینسانی نائومید، ئەوه‌په‌ری به‌خته‌وه‌ریی ده‌دۆزینته‌وه."

خۆمان به‌نوێژخانه‌یه‌کی گچکه‌ی سه‌ر دونه‌که‌دا کرد. پاکومیوس به‌نینۆک که‌وته ک‌راندنی دیواره‌کان تا به‌شکم پاشماوه‌ی به‌رده‌نیگاری دیرینان له‌سه‌ر بدۆزینته‌وه. به‌شپوه‌ زوبانیکی شه‌لال له سه‌رکه‌وتن ئاماره‌ی بو ستوونی بیزانسی گچکه‌ی په‌نجه‌ره‌کان که د‌ارووخا بوون، کرد و به‌شانازییه‌وه بانگی کردم تا هیمای ر‌وحلقودس ببینم: جووتیک کۆتری بیزانسی دهنوکیان له دهنوکی یه‌کتر دا. باوکه پاکومیوس له‌هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی ژبانی دیرین و سه‌رله‌نوێ رۆنانه‌وه‌یدا بوو. حەزی

(* ئەهدی ئەتیق. سیفری خروج، د‌ه‌روازه‌ی هه‌ژده‌هه‌م.

نەدەکرد رابردوو تىپەرى، لىرە، لەسەر ئەم ترۆپكەى كە خودا وەك بلىسەيەكى نەمر لىى دابەزىو، رۆحى ھەلكۆلىنى ئاسەوارناسى قەلسى دەكردم. رووم كرده رايهيبەكە و پرسىم: "باوھ پاكومىۆس، بەراى تۆ خوداوند لە چ دەچى؟"
بەگومانەوھ تەماشايەكى كردم و دواى ساتىك بىركردنەوھ وەلامى دايەوھ:
"لەباوكىك دەچى كە مندا لەكانى خۆى خۆش دەوین!"

ھاوارم كرد: "چ شەرمەزارىيەكە! لىرە، لەسەر ترۆپكى كىوى سىنا، چۆن دەوئىرئىت ئاواھ لەبارەى خوداوند بدوئىت؟ مەگەر كئىبى پىرۆزت موتالا نەكردوھ؟ ئاخىر خوداوند خوداى ئاگرئ بوون سووتىنەرە!"

– بۆ ئەمەم پىدەئىت؟

– بۆ ئەوھى لىگەرئىت ئەو ھەموو ئەم شتەنە بسووتىنى. مەبەستم لە رابردوھ. پاكومىۆس شوئىنپى ئاگرى خوداوند ھەلگرە و خۆلەمىشەكان كۆمەكەرەوھ!

دواچار، باوھ ئاگاپىۆس لىوى ھەلئىنا و گوتى: "گوى لەئامۆژگاريم بگرە و بەباسكردنى ماھىيەتى خوداوند، خۆت ئەزىيەت مەدە. يارى بەئاگر مەكە ئەگىنا دەسووتىت. ھەول مەدە خوداوند بىنىت ئەگىنا كوئىرئىت دايەت!"

ئەوجا جانتاكەى كردهوھ و لەناويدا دوو كۆترى برژا و دوو قىرژالى زەريايى و بريك گۆيز و خورما و گۆزەيەكى دارىنى پر لەئارەقى خورما و كولتەرەيەكى گەرەى كەنمى دەرھىنا.

– بەفرموون، خواردنەكە ئامادەيە!

كوتوپر زانىمان كە چەندمان برسىيە. خواردنەكەمان لەسەر سەكۆيەكى بەردىن دانا. وەك دەيانگوت ھىشتا دەتواىرئ جىپىتى موسا بەسەر ئەم سەكۆيەوھ بىنىرئ. سەكۆيەكى داچووى رىك وەك تابووتى مندا لىكى چكۆلە. پاكومىۆس دوو كۆترە عاشقەكەى نىگارەبەردەكەى لەبىرخۆ بردەوھ و بەئىشتىايەكى فرەوھ ھورۆمى بۆ كۆترە برژاوەكان برد. پىشتەر چ كەسىكم نەبىنىبوو وەك ئەو لەكاتى خواردندا بەئاواھ حىرسىك چا و دەست و ددانى بەكاربىنى. تەنانەت ئىسقانە گچكەكانىشى لەبەردەمى خۆيدا كۆكردنەوھ و كەوتە كراندنەوھيان.

بەپىكەنەنەوھ گوتم: "باوھ پاكومىۆس، كۆترەكانىش رۆحىان تى ھاوتۆتەوھ. برۆ

نوئىرخانەكە تا بىنىت لەوئى نەماون!"

پاكومىۆس گوتى: "بۆ پىدەكەنىت؟ ھەموو شتىك دەبى!"

ئاگاپىۆس كە خۆى لە نەوسنىى پاكومىۆس نەگەياندبوو، گوتى: "بەلئى! گەر رولقودس كۆترىا، ئەوا ئەوئىشت دەخوارد!" لەكاتىكدا كە خاچى دەكىشا، بەدەم ھەناسە ھەلكىشانەوھ چاوى برىيە بىابان.

لىم پرسى: "باوھ ئاگاپىۆس، بۆچى ھەناسە ھەلئەكەئىشئىت؟" پەرۆش بووم زىاتر لەبارەى ئەم رايهيبە سەرسەختەوھ شت بزەنم كە بەو پىرىيە ئاواھ گورج و گۆل بەكۆرەكەدا ھەلئىنىبوو.

وہلامى دامەوھ: "كۆرەكەم، چۆن دەتوانم ھەناسە ھەلئەكەئىشم كە دەست و پى و دلم بەزەلكا و پۆشرايى؟ ئىتر كاتى ئەوھىە دواچار لەحزوورى دادى خودادا ئامادەبم. بەلام بە چ دەست و پا و بە چ روويەكەوھ؟ ئاخىر دەستەكانم خويئاوئىن و قاچوقولم قور و لىتاوييە. كى دەتوانى بۆم پاك كاتەوھ؟"

پاكومىۆس بۆ تەسەللادانەوھى گوتى: "باوكە ئاكاپىوس، مەسىح پاكىان دەكاتەوھ. ئەگىنا بۆچى دادەبەزىيە سەر عەرد؟ پىويستە پىى بلىى: ئەى مەسىح، ئەمە دەست و ئەمەش پىولم، دەى فەرمو بىانشۆ!"

من پىكەنم. ئاخىر ئىشى خوداوند ئەمەيە كە پىوپلمان بشوا؟

پاكومىۆس بەبىزارىيەوھ گوتى: "بۆ پىدەكەنىت؟"

وہلامىم دايەوھ: "باوھ پاكومىۆس بەيارمەتى. بەمەسەلىك وەلامت دەدەمەوھ. ھەبوو نەبوو پادشايەك لەدوورگەى عارەبستان ھەبوو كە زۆر فىلئاز بوو. ئەم پادشايە ھەموو بەيانىيەك بەر لەخۆرەلەتن كۆيلەكانى خۆى كۆدەكردنەوھ تا فەرمانى ھەتاوكەوتنى نەدایا، نەيدەھىشت بچنە سەر ئىشەكانىان. رۆژىكىان ھەكىمىكى پىر دەچىتە لای و پىى دەلئى:(خاوەن شكۆ مەگەر نازانىت خۆر چاوەرپى فەرمانى تۆ نىيە؟) پادشا وەلامى دەداتەوھ: (دەزانم، مامۆستا پىرەكەمان دەزانم. بەلام گەر خۆر نەبووايەتە كەرەستەيەكى دەستى من، پىم بلى ئەوسا چۆن خۆرىكمان دەبوو؟) دەى باوھ پاكومىۆس، ئىستا تىگەئىشئىت؟"

بەلام كاتىك من قسەم دەكرد، پاكومىۆس ئىسقانىكى وردى دۆزىبووھ كە تۆزىك

گۆشتی پئوه مابوو. كهوتبووه كړاندنه وهی و وهلامی نهدامه وه.

بۆ ئه وهی باسه كه بگورم، رووم كرده باوه ئاگاپیوس و لیم پرسی: "باوه ئاگاپیوس، چۆن بوو بوویته راهیب؟"

- چۆن بوومه راهیب؟ ئه وه ههزی من نه بوو، به لكو ههزی خودا بوو. كاتیک ته مه نم بووه بیست سالان، په رۆشییه کی گه وره م بۆ پۆشینی جبهی راهیبی تیدا ورووژا. به لام شهیتان كۆسپی له ریگه داده نام. لیم ده پرسیت چ كۆسپیک؟ باشه.. منیش هه ر ئه مه ت پیده لیم: كاروباره كام به باشیی به ریوه ده چوون. پارهم په یدا ده كرد. پاره په یدا كردن یه عنی چی؟ یه عنی له بیركردنی خودا. به لئندهر بووم و پرد و خانووم رۆدنه نان و ریگام راده كیشا و پاره یه کی زۆرم چنگ ده كه وت. به خۆم ده گوت: هه ر كاتی پارهم به دهسته وه نه ما، ئه وسا ده رۆم و ده بمه راهیب. ئه وسا خودا به زه یی پیدما دیته وه. له موزایه دده تانه ت جلکه كانی به ریشم دانا. گوتم: سوپاس بۆ خودا. هه موو داویکی په یوه ندیم له گه ل دونیادا پچرا و له دونیا گۆشه گیر بووم. میزه لانت بینیه كه په ته كه ی ده پچری چۆن به حه وادا ده چی؟ ده ی منیش هه ر ئاوها ته رکی دونیام كرد!

روخساره رهنگه ریوه كه ی سوور داگه را. بیری كه وته وه كه خۆی له دونیا دا بریوه و ههستی خۆشحالیی دایگرت.

- ئاوها بوو هاتم بۆ ئیره، ئاخه نه مده زانی بۆ كوئی بچم. خودا به پرهمه تی فراوانی خۆی دهستی گرتم و بۆ ئیره ی هینام. هاتم، به لام هیشتا گه نچ و به قلافت بووم. حال و وهزی ئیستاكیم مه بینه. هه نوو كه پیربووم و وه کی میوژ هه لچروسكاوم. به لام ئه و كاتانه، هیشتا خوین له ناوه ومرا قولپی دده. نه مده توانیی دهسته وئه ژنۆ بم و بۆ ئیش دانیشم. عیبادت ته سه لای نه دده ام، هه ر بۆیه تیهه لچووم. جاده م راكیشا. ته و او ی ئه و جاده نه ی كه پیداندا هاتین هی منن. لیره جاده راكیشان ئیشی سه ره کی من بوو. ئاخه ر من بۆ ئاوها كاریک هاتوومه ته دونیا. خۆ گه ر بچمه به هه شت، ئه و به و جاده نه دا ده چم كه خۆم را مکیشاون!

پیکه نی و ویستی گالته به و خه ونانه ی خۆی بکات. گوتی: "تړحیوا! به هه شت! ئه دی توخودا ئا به م وه زعه وه بونیاده م ده چیته به هه شت؟"

پاکومیۆس، كه زۆرخۆری مری كردبوو، به تانییه کی له خۆوه پچاو و خه وی لیکه وتبوو. قسه كانی ئه ودوای ئاگاپیۆسی گوئی لیبوو، چاوانی كرده وه و به دهنگیکی زولال گوتی: "ئاگاپیۆس، دل له دل مه ده، ده چیته به هه شت!"

ئاگاپیۆس پیکه نی و گوتی: "هه موو شتیك لای تۆ ته واره. چ ترسیكت نییه. تۆ به پره نگ و فلچه به هه شت دروست ده كه یت و پاشان ده چیته ناوی. به لام ئه دی من چ بکه م؟ ئای خودایه! من هه ر ده بی رۆبنیم و رۆبنیم و پیدوسته له سه رم تا به ر ده رگای به هه شت ریگه راكیشم و تا ئه وی بکه مه جاده، ئه گینا نامکه نه ژوورئ. هه ر كه س به قه د هیممه تی خۆی خانوو رۆدنه ئی!"

پاشان رووی كرده من و پرسی: "ئه دی تۆ چۆن؟"
- من؟ من پیشتر چوومه ته به هه شت. له مه زنده ی مندا به هه شت ده بینم کیوئیکه به رن، نوێژخانه یه کی گچکه به ترۆپکه كه یه وه تی. له ده ره وه ی نوێژخانه كه سه كوویه کی به ردین هه یه و گۆزه یه ك ئاره قی خورما، دوو كوتری برژاو، بریک گوپز و خورما له سه ر سه كوکه ن. دوو پیای میهره بانیشم له گه لدان و هه موومان له باره ی به هه شته وه ده دوین!

به لام پاکومیۆس هه لده لهرزی. توندتر به تانییه كه ی له خۆوه پچاو هه ستایه سه ری. لیبوی شین هه لگه را بوو. دانه ویوه و گۆزه كه ی هه لگرت و پاشماوه ی ئاره قه كه ی چۆرپر كرد.

- بۆ خاتری خودا هه ستن با برۆین، لیره له سه رمادا ره ق ده بینه وه!
وای گوت و كه وته دا به زین.

*

ئه و شه وه له ژووره كه مده به تاقی ته نیا لاپه ره كانی ته وراتم هه لده دانه وه و زه نیم لیواولیو له وینه ی بیابان بوو. هه لبه ت هه یچ كه س په ناگه ی له بیاباندا هه لنه بژاردوه. مه گه ر یه ك كه س، ئه و كه سه ش نه ده بوورئ، نه زه رده خه نه ده یگرئ، نه به زه بی ده جوولئ. ترس فه رمانرِه وای بیابان نییه، تینویتی و برسیتی و شه كه تیش نین، مردنیش نییه، به لگو فه رمانرِه وای بیابان خودایه.

هه روا كه له زه ریای ته وراتدا، ئه و پنچکه ی كه کلپه ده سه نی به لام ناسوتئ،

رۆچوو بووم، واپتدهچوو که همدیس چوو بیتمه ئەو دۆله ترسناکهی که یه هوه له نیوان چیاکاندا شهقی کردبوو تا لئوهی تپه پری، کتیبی پیرۆز له زنجیره شاخیک دهچوو به ترۆپکی زۆروه که پیغه مبه ران به نه عه رته کیشان و به ستراو به گوریس و پتچراو له جلکی شری، له سه ریان دابه زیون.

هه روا که به سه ر کتیبی پیرۆزدا چه مابوو مه وه و له گه ل هه ر لاپه ریه کدا که ده مخوینده وه، له دوندیکه وه بازم ده دایه سه ر دوندیکێ تر، بیرێ ئەو کیژهم که وته وه که جارێکیان به ورووژانه وه باسی هه رزه کاریکی در و قۆزی بۆ ده کردم که سه ره رای نارهنای خه لک، که چی خودا به پادشا هه لیبژاردبوو. (ساموئیل)، ئەو پیغه مبه ره پیره ی به رامبه ر ئەو بریاره لاساری نواند و بووه بازچه ی دهستی خودا، دلێ پر له په ژاره و گومان کردم. کاغه زم هه لگرت و که وتمه نووسین تا دل هه یورکه مه وه. ئاخه ر پتشتی بۆم ساخ ببۆه نووسین ئەو که رهسته ترسنۆکانه یه یه که ده کری مرۆف بۆ هه یورکردنه وه ی خه مه کانی په نای بۆ به ری.

*

– ساموئیل!

پیغه مبه ری پیر به قایشه چه رم و جلکه چرچ و لۆچه که یه وه له شاری ده نۆری، هاواری خودای نه ده ژنه فت. خۆر بالیک له ئاسۆ هه لکشابوو. (جلجال) ی گونا هبار له و دووری دووره وه، له خواره وه، له نیوان گابه رده سووره کانی چیا ی (که رمل) دا، به دارخورمایدسه وه پیر بوویت؟ مه گه ر گویت له ده نگم نییه؟

ساموئیل راجله کی. برۆ چه ره کانی له تووره ییدا هاتنه وه یه ک و ریشه درێژ و دوو په لکه که ی جوولآ. گویتی وه کی سه ده فی زه ریا فیکه ی ده کیشا. له عه نه ت له هه ناویدا وه کی مایینیکی چه موش ده یحیلاند. دهستی بۆ ئەو شاره ی که پتده که نی و گۆرانی ده گوت و وه ک پوره هه نگ ویزه ویزی بوو رایه ل کرد و نه راندی: "له عه نه تی من له هه موو ئەو که سانه بی که پتده که نن. له عه نه تی من له هه موو ئەو قوربانیه ناشه رعییانه بی که رۆخساری ئاسمانیان ره شدا گه راندوو، له عه نه تی من له و ژنه بی که پاژنه ی قاپقا په که ی به به ردی شه قامه کاند ده کوتی! ئەی خودا وه ند. چما بروسکه له له پی دهسته برۆنزییه کانتدا کوژا وه ته وه؟ ئەم به لآ پیرۆزه ت به سه ر جهسته ی بی خه وشێ پادشا که ماندا هینا که چی له کاتیکدا ئەو وه ک گویت چه ماسی که فی ده چراند

و وه ک کیسه ل هانکه هانکی بوو، به لادا هات و که وته سه ر عه رد. بۆچی؟ چی لی کردبوویت؟ من پرسیا رت لی ده که م، وه لآمم بده وه! که واته گه ر دادپه روه ریت، ئەوا تاعونیک بۆ هه موو به شه رییه ت بنیره، توۆی پیاوه تیی له په راسوویان ده ربینه و به گاشه به رییدا بماله!"

دهنگی خودا وه ند بۆ جارێ سییه م، وه ک هه وره گر مه دهنگی دایه وه: "ساموئیل پتده نگه! ساموئیل گویم بۆ رادیره!"

جهسته ی پیغه مبه ر که وته هه لله رزین. هه روا که پالی به گابه ریکی خوینا و ییه وه، که قوربانیه کانی خودای له سه ر سه ربرابوون، دادا تا نه که وی، هه ر سی هاواره کی خودای به یه کجار گوئی لیبوو. باوه شی بۆ سه ره وه کرده وه و گوتی: "ئهی خودا وه ند.. ئەمه تام لیره!"

– ساموئیل، گۆزه که ت پر له زهیتی پیغه مبه ریتی بکه و بۆ بهیته حم برۆ!

– به لآم ئاخه ر بهیته حم زۆر دووره. سه ده یه ک کوئیلایه تیکردنی تو پتوپلی پیوه نه هیشتوو. ئەی خودا وه ند که سیکی تر بدۆزه وه، من نیتر توانم نه ماوه!

– من له گه ل جهسته دا نادویم. رقم لییه تی و دهستی لئوه نادم. من له گه ل ساموئیلدا ده دویم!

– ئەی خودا وه ند بدوئ، ئەمه تام لیره!

– ساموئیل، گۆزه که ت پر له زهیتی پیغه مبه ریتی بکه و برۆ بۆ بهیته حم. بی لیوه له یینانه وه، بی ئەوه ی بهیلتی که ست له گه لدا بی، له ده رگای مالی (یه سی) (*) بده!

– ئاخه ر من پتشتی قه ت بۆ بهیته حم نه چوو. نیتر چۆن مالی (یه سی) م بۆ ده دۆزیته وه!

– ده رگای ماله که یانم به جپه نه جه ی خویناوی نیشانه کردوو. له ده رگای ماله که ی بده و له نیو حه وت کوره که یدا یه ککیان هه لبریره!

– ئەی خودا وه ند کامیان هه لبریریم؟ چاوانم تاریکدا هاتوون و ناتوانم به باشی ببینم!

(*)Jesse

هه‌نووکە دەنگی خوداوەند میهره‌بانانەتر بوو، پێدەچوو تکای لی بکات. بەلام پێغەمبەری پیر توورەتر و کەللەرەقتر دەبوو.

– بمکوژە! بمکوژە! چ چاره‌یه‌کی تەرت نییه!

وہ‌لام نەبوو. نیوەرۆ تێپەرێ و خۆر خۆر بۆوہ. کورپکی رەشتالە و پێپەتی وەدیارکەوت. بەکوێرە رینگەکەدا سەرکەوت و بەترسەوہ لەپێغەمبەر نزیەک بۆوہ، وەک ئەوہی لە لیواری خەرەندیەک نزیەک بێتەوہ. ژەمە خوارەنەکە پێغەمبەر، کە بریتی بوو لە خورما و هه‌نگوین و نان و گۆزەیه‌ک ئاو، لە سێبەری گابەرەدەکەدا دانا و پاشان بەپەلەپەل و بەهەناسەبرکێوہ لەکێوہکە دابەزی. چۆوہ ناو شار و خۆی خزانە کوختە پەرپووتەکیانەوہ. دایکی دانەوێوہ و لەئامیژی گرت. بەدەنگیکی لەرژۆکەوہ پرسى: "هیشتا هەر...؟ هیشتا هەر...؟"

کورەکە وەلامی دایەوہ: "بەلی، هیشتا هەر لەجەنگدایە!"

خۆر کەوتە ئەودێو کێوہکانەوہ. ئەستێرەى ئیوارە دەرکەوت و وەک سەرەبزوتکیک بەژوور شاری گوناھباردا هەلواسرا. ژنیکى رەنگپەرپو لەودیبوی پەردەوہ ئەستێرەکەى بىنى و قیژاندى: "هەر ئەلعان دەکەوی و دونیا دەسووتی!"

ئەستێرەکان لەئاسماندا گەمەیان دەکرد و بەژوور پرچە درێژەکانی پێغەمبەرەوہ دەدرەوشانەوہ، گوێ قولاغ بەسەر رەورەوہیه‌کی نەبینراوہوہ دەسوورانەوہ. هەروا کە لەنیویاندا راوہستابوو هەلەلەرزی، ئەستێرەکان خۆیان بەپرچیدا دەکرد و وەک دەنکە تەرزە بەر لاجانگەکانی دەکەوتن.

لە تاریک و پرونی بەیاندا، سامۆیل کەوتە ورتەورت: "خودایا.. خودایا!" لەوہ زیاتر نەیتوانی هیچی تر بلێ.

گۆزەکەى داگرت. لە زەیتی پێغەمبەریتی پری کرد، دەستی دایە گۆچانەکەى و بەچیاکەدا کەوتە دابەزین. پیکانیى بالیان دەرکردبوو. دلۆپە شەونم وەک ئەستێران بەسەر ریشە سپییه‌کەیه‌وہ پڕشنگی دەدا. دوو منداڵ کە لەسەر پێپیلیکانەى یەکەمین مالى سەرگەرمى وازی بوون، بەببینینی جلکی چرچ و لۆچ و میزەرە سەوزەکەى پێغەمبەر رایان دەکرد و هاواریان دەکرد: "واھات.. واھات..!"

سەگەکان کلکیان کلاڤەکرد و لەپەنا و پەسێرەکاندا هەلترووشکان. گۆلکێک کە

– کاتی لە بەرامبەریدا رادەوہستیت، دلێت وەک گۆلکێک دەبۆرینى. ئەمە ئەو کورەیانە کە دەبی هەلیبژیریت. قژی لادە، تەوقە سەری بدۆزەوہ، ئینجا بەناونیشانی پادشای ئیسراییل تەوقە سەری بۆ چەرکە!

– بەلام ئاخر شاول (*) پێدەزانى و لەگەرانیەوہمدا بۆسەیه‌کم بۆ دەنیتەوہ و دەمکوژی!

– من چ باکم بەوہ هەیه! من هیچ ژيانى بەندەکانى خۆم پێگرنگ نییه، دەى بکەوہ رێ!

– نەخیر، نارۆم!

– سامۆیل، ئارەقەى رۆخسارت بىسەر. ددان توند لەسەر یەک دانى تا چۆقەیان نەیت، ئەوسا لەگەل من، لەگەل خوداوەند بدوی! سامۆیل منگە منگى چیتە، بەئاشکرا بدوی!

– منگەمنگ ناکەم، گوتم نارۆم!

– هیتواشتر بدوی، هاوار دەکەیت وەک ئەوہى بترسیت. بۆچی نارۆیت؟ من دلنیام سامۆیل وەلام دەداتەوہ. دەترسیت؟

– نا، ناترسم. خۆشەویستیى رینگەم نادا برۆم. ئاخر من بووم (شاول)م وەک پادشای ئیسراییل چەرکەرد. لەکورەکانم زیاترم خۆشەوہیست. رۆحی خۆم دەماندۆتە نیو لیوہ رەنگ پەرپوہکانییەوہ. رۆحی پێغەمبەریتیى، رۆحی من بوو کە بەناوبانگی کرد. ئەو ئیدی جەستە و رۆحی منە. خیانه‌تى لی ناکەم!

– بۆچی بێدەنگ بوویت؟ ئاخۆ بەم خیراییه‌ دل سامۆیل چۆل بووہ؟

– ئەى خوداوەند، تۆ قادیری رەھایت. گەمەم پى مەکە، بمکوژە! چ چاره‌یه‌کی تەرت نییه، بمکوژە!

چاوانی سامۆیل خوینیان تى زا. چنگى بەگابەرەدەکەدا کرد و چاوہری بوو. هەمدیس نەراندى: "بمکوژە! بمکوژە!"

– سامۆیل..!

(*) Saul

ملی نابووه سهر عهردهکه بۆراندی. رهشهبانگ کردنهوه. سامۆییل لهکاتیکدا که گۆچانهکهی بهبهردا دهکیشا، بهههنگاوێ گهروهوه بهشاردا تیدهپهپهپی. لهبهرخۆیهوه دهیگوت: "ههست دهکهه جهنگیک وهک تاعون، ژووهری سههری خهلکی تهنیوه!" دوو شوان که سههر و گۆچانیکی درێژیان بهدهستهوه بوو، لهریگاکهدا دهکهوتن. ههر که پیغهمبهریان بینی کرنوشیان بۆ برد.

– خودایا، ئەمرم پێبکه تا بهگۆچان مێشکیان بپێنم. لهگهڵ دلمدا بدوێ، من ئامادهم!

بهلام چ دهنگیک نههات، ئەمیش له کاتیکدا که لهعهتهی لهتوخمی بهشههر دهکرد، ریگهی خۆی گرتوه بهر.

خۆر ههلايساو و تهپوتۆز له ژیر پیدایا بهرز دهپوه و وهک ههر خۆی لێیهوه دهئالاند. ههستی بهتینویتییهکی ناكاو دهکرد و هاواری دهکرد: "خودایه، شتیکم بههری بیخۆمهوه!"

دهنگیکی ئارام، دهنگیکی میهرهبا ن لهتهنیشتییهوه، دهنگیکی سازگار وهکی خورپی ئاو، گوتی: "بخۆرهوه!"

ئاوهری دایهوه و بینی ئاو له قهلهشی بهردیکهوه دهتکی و لهچالیکدا کۆبۆتهوه. دانهویوه. سمیالی لادا و دهمی بهئاوهکهوه نا. فینکایی ئاو تا پاژنهپیتی پهersh بۆوه و گورپی تی هاتهوه.

ههمدیس کهوتهوه ری. خۆر داچوو. پالی بهقهدی دارخورمایهکهوه دا، دهستی راستی خسته ژیر گۆنای و خهویکی قوولی لی کهوت. چهقهلهکان لهدهوری کۆبوونهوه. بهلام کاتیک بۆنیان پیوهکرد، لهترسا تیان قوچاند. ئەستیرهکان وهک شمشیر بهژووهر سهرییهوه ههلاوسرابوون. بهرهبهیان خهبههری بۆوه و سههرلهنوێ کهوتهوه ری.

پۆژی سییههه، دهشت لهمیانی باریکه ری شاخهکانهوه وهدیارکهوت. پووباری ئوردون لهناوهندی دهشتهکهدا وهک ماریکی تیر و خاو و خلیچک، وهک ماریکی پهلهپهلهی سههوز دهرهوشایهوه. سی پۆژی تر تیپهپی و پاشان خانووهکانی بهیتلهحم، سپی وهکی ئەلماس لهودیو دارخورماکانهوه کهوتنه ورشه ورش.

پۆلیک کۆتر بهسههر سههری پیغهمبهردا تیپهپین. بۆ ساتیک له فرین کهوتن و پاشان بهترسهوه وهک تیر بهرهو شار له شهقهی بالیان دا.

لهدهروازه گهورهکهی باکوهری شاردا، لهنیو بۆدیری مهرومالات و کویر و گهر و گولهکاندا که سوالی نانیان دهکرد، پیرهمیردان لهچاوهروانی پیغهمبهردا راوهستابوون. زهندهقچووانه لهنیوخۆیاندا کهوتبوونه ورتهورت و دهیانگوت: "پهتای گهرپی لهناوماندا بلاودهپیتتهوه! خودا دانا بهزیتته سههر عهرد تهنها بۆ ئهوه نهپی که مهخلوقهکانی خۆی ویران کات!"

پیرترینیان پیی بهجههرگی خۆیدانا، ههنگاوێک چوو بهپیشی و گوتی: "من قسانی لهگهڵ دهکهم!"

پیغهمبههر لهگهڵ ههریک تهپوتۆزدا گهپشت و (با) جلکه چرچ و لۆچهکهی وهک ئالای ههلاهلای جهنگ، بهملاولادا دهبرد.

– چیت بۆ هیناوین؟ ناشتی یان کوشتار؟

پیغهمبههر لهههمان کاتدا که دهستی رایهل کرد، وهلامی دایهوه: "ناشتی. بچنهوه مالی خۆتان و شهقامهکان چۆل کهن. دهمهوی بهتهنیا پیاواندا تیپهپرم!"

شهقامهکان چۆل کران و دهرگاکان داخران. سامۆییل لهگهڵ تیپهپینیدا یهکه یهکه دهرگاکانی بهوردی دهپشکنین و پهنجهی پیدا دههینان. له قهراغ گوند، بهسههر دهرگای دوا مالهوه، جیپههجه خویناپییهکهی ناسییهوه. لهدهرگای دا. خانووهکه لهرزئی و (یهسی) پیر بهترسهوه ههستایه سههرپی تا دهرگاکه بکاتهوه.

– یهسی مالت له ئەماندا بی و ههر حهوت کورهکهپشت لهعافییهت. هیوادارم بووکهکانت کورپ بۆ بخهنهوه. خودا یار و یاوهرت بی.

یهسی شهویلهی خوارهوهی لهرزئی و وهلامی دایهوه: "مهشیئهت، مهشیئهتی ئهوه!" پیاویک لهبههر دهرگاکه دهکهوت. سامۆییل ئاوری دایهوه و بهبینینی خۆشحال بوو. پیاویکی کهته و قژی رهش و لول، سینگیپان و کولکن، قاچی ئەستور و وهک دوو ستوونگی برۆنر.

(یهسی) بهشانازییهوه گوتی: "ئهمه (ئهلپاب) ی کوره گهورهمه!"

سامۆییل هیچی نهگوت. چاوهپیی هاواری دلی بوو. ئەقلی دهیگوت: دهپی خۆی

بئ، بئگومان خوڤهتي خودايا .. بؤ قسه ناکهيت؟

ماوهيهکي دريژ چاوهريي کرد. به لام کوتوپر دهنگيکي ترسناک له ناخيدا ته قيهيه وه:
"ئهم چنه بازويه چيهيه؟ نه قلت ئهوي هه لبرژاردوه. راسته؟ به لام من ئهوم ناوي، ئهوم ناوي. من دل تاقی دهکه مهوه، قوولايی دل دهگهرييم و به بره بره ي پشتا روده چم، مۆخي ئيسکه کان وهزن دهکه م. من ئهوم ناوي!"

سامويل فهريمانده رانه گوتي: "کوري دووهمت بينه!" رهنگي ليوي پهری بوو.
کوري دووهم هات. به لام ئه مجار ههش دلي سامويل له جيتي خووي مایه وه و جوولهي نه کرد:

– ئه و نيه، ئه و نيه!

هه روا که به چاوه گي پان به پشت، نه ژنۆ، نيوچه وان، برۆ و دهم و دانس يه که يه که ياندا – وهک ئه وه ي به رانه کيوئ بن – هه شه شياني رته کردنه وه، هاواري کرد: "ئه و نيه، ئه و نيه، ئه و نيه!"

هيئد شه که ت بوو که ئيدي له پي کهوت و له بهر ده رگا که دا هه ره سي هيئا.
له حه ژمهت نازار هاواري کرد: "خودايا، فريوت دام، تو هه ميشه فيلباز و بي به زه ييت. روجم به به شه رييه ت ناکه يت، ده رکه وه! من سامويل، بانگت ده که م! بؤ قسه ناکه يت؟"

(يه سي) شه ژاو هات بؤ لاي. گوتي: "هيشتا (داود) ي کوره گچکه م ماوه، ئه و لاي په زه کانه!"

– بنيره به داويدا!

باوکی گوتي: "ئه ليا ب برۆ براكه ت بانگ که وه!"

ئه ليا ب نيوچه واني گرژ کرد. باوک زهنده قچووانه کوري دووهم ي بانگ کرد:
"ئه بينا داب برۆ براكه ت بانگ که وه!"

ئه ميش نه چوو، هيچکام له براكان نه چوون.

سامويل له بهر ده رگا که هه ستا. گوتي: "ده رگا که بکه وه، خو م ده رۆم."

پيره مي رد لي ي پرسي: "ده ته وي شيوه يت بؤ هه لده م تا بتوانيت بيناسيته وه؟"

– نا .. له باب و دا يکي باشتر ده يناسمه وه!

پاشان، له کاتي کدا که پي له به رده کان هه لده نگوت به داميني گرده که دا سه رکه وت. به دهم سه رکه وتنه وه هاوار يده کرد: "نامه وي، نامه وي!"

له و ساته وه خته دا گه نجيتي بيني که له نيو مه رپه کانيدا را وه ستاو و قژه سووره که ي وهک خو ري سپيده ده ره وشايه وه. له جيتي خويدا تاسا. وهک گۆلکيک بؤ راندي.

فهريمانده رانه بانگي کرد: "داود... ئا وه ره ئيره!"

داود وه لامي دايه وه: "خوت وه ره! من ناتوانم مه رپه کانم جي بيلم!"

سامويل هه روا که ليوانليو له رق ده چوو ه پيش، نه راندي: "خويه تي.. خو يه تي!"

که گه يشته لاي، شاني گرت. په نجه ي به پشتيدا رۆ برد و ده ستی به قاچيدا هيئا و له ويته گه رايه وه بؤ سه ري.

داود به توور يه ي سه ري برده داوه و گوتي: "تو کيتي؟ بؤ جي ده مپشکنيت؟"

– من سامويلم، به نده ي خودا وه ند، خودا وه ند پيم ده لي برۆ و منيش ده رۆم، پيم ده لي هاوار بکه و منيش هاوار ده که م. من پي ئه وه، ده مي ئه وه، ده ستی ئه وه و سي به ري ئه وم له سه ر عه رد. ده ي سه رت دانه ويته!

هه ر که ته وقی سه ري کوره ي بيني، زه يتي پيروزي پيدا رشت.

– من رقم ليته، تو م ناويت، که سي کي ترم خو ش ده ويت. به لام (با) ي خودا وه ند به ژوور سه رمه وه هه لي کردوه و بروانه چون پي چه وانه ي ويستي خو م ده ست هه لده برم و زه يتي پيغه مبه رايه تي به ته وقی سه رتا ده رپژم. داود پادشاي چه ورکراوي ئيسراييله! داود پادشاي چه ورکراوي ئيسراييله!

واي گوت و ئينجا گۆزه ي زه يتي پيروزي به به رديکدا کيشا و شکاندي.

– ئه ي خودا وه ند، تو يش دلي ئيمه ت ئاوها شکاند. ئيدي من نامه وي به زيندوويي بمينم!

ئه وسا حه وت قه له ره ش له قوولايي ئاسمانه وه هاتنه در. له باز نه يه کي چکۆله دا به ژوور سه ري به وه ده فري و چاوه ري بوون. پيغه مبه ر مي زه ره سه وزه که ي داگرت و وهک کفن له سه ر عه رده که رايخست. قه له ره شه کان نزیکتر بوونه وه و زياتر

نازايه تيبان هاته بهر. پيغه مبهه دهم و چاوي خوي به جبهه شره كه ي داپوشي و ئيدي دواي نه وه جووله ي نه كرد.

*

به ناوها دونيا بينييه كه وه له باره ي مرؤقتيك كه بيهووده سه ريچي خودا دهكات، خون بؤ دورى رفاندم و بئى هيچ بهرگرييه ك خوم به دهستگه ليكي نه بينراو سپارد. بهو جوړه، نهو شهوه كه زوري لي دهرسام، به خوشي و به بي بينيني چ خه ونيك تيپه ري.

كه گزنگيدا ته واويك خوشحال دابه زيمه هوشه. راهيبه كان لهو تاريخو روونه دا له تارمايي هله هاتوو دهچوون و پاشان يه كه يه كه له نوپژخانه كه دا بزر ده بوون. له گه لياندا چوومه زوروهه تا له سهه نه سكه م ليك دانيشم و گوئ بؤ نزاى به ياني راديرم. دوو پيوسؤن به رامبهه ميرا به كه ده سووتان - جگه له وه چ رووناكيه كي تر نه بوو - به لام لهو تاريخا ييه دا دهم تواني قلافته ي عه زابديه ي مه سيح و روخساري ميه ره بان و خه ميني پاقيژه ي پيروژ له پاليدا ببينم. ههوا ته ژي له بوئي مؤم و بخوور بوو. په لكى دارديمشتي تايهت به جيژني پاك، هيشتا له سهه به رده كانى عه رده كه په رش بوو.

به خوم گوت: "چ به خته وه رييه كه لي ره دا يه و چ گوشه گيرييه كه! چهند دوره دونيا ي پر واته وات؟ نهدي بوچي له ژير بالي مه سيح را كه م و كوئوه بچم؟ بوچي له دلسوزي و شادي به گچكه كانا غرق بم؟ سه دهفه كه لي ره يه، سه دهفيك كه مرواريه گوره كه ي تيدايه. كوئترؤلي جهسته و روحي خوم ده كه م. ته واوي نهو په لكه ناچيزانه ده قرتينم كه ده بنه مايه ي وشكه ه لگه راني تاج، جگه له تاج چ شتي له من جي ناميني و پاشان بال ده گرم. تيكوشه ريكي مه زلم به رامبهه ره و منيش شوينيچي هه لده گرم. تيكوشه ريك كه به ره وه هه لگزانكي خه ته رناك ده روا و منيش له گه ل ويدا هه لده گرم!"

له بهر روئنايي نه رم ونيان يه پيوسؤزه كاندا، ديقه تم دا يه قلافته ي عه زابديه و پته وي مه سيح. بينيني نهو دهسته ناسكانه ي كه توندتوند دونيايان گرتبوو نه يانده هيشت روچيچته نيو بي سه رويه رييه وه. بوم دهه كهوت مه سيح لي ره، له سهه عه رد و به دريژايي ژيانمان به نده ريك نه بووه كه ئينسان بتواني له نگره ري خوي

تيدابگرى، به لكو به نده ريك بووه كه بونيادهم لييه وه چاروكه ي خوي هه لداوه، له كه نار دور كه وتوتته وه و به گز زه ري ايه كي تووش و توفانا وييدا چوتته وه و به دريژايي ته من بؤ نه وه تيكوشاوه كه له خودا وه ندا له نگره بگرى. مه سيح كوئايي نييه به لكو سهه رتايه. نهو (به خيري يي) نييه به لكو (خودا حافيز) ه. نهو له هه وره مه له لييه كاندا رانه كشاوه، به لكو چاواني له نه ستي ره ي ته وهه بريوه و دهست به سووكانه وه نووساو، وه كي ئيمه شه پوله كان خوياني پيدا ده كيشن. هه ره له بهر نه مه بوو كه خوشمويست، هه ره له بهر نه مه بوو كه شوينيچيم هه لگرت.

نهوي له سهروو هه موو شتيكه وه به ره و لاي خوي رايكيشام و ئوميدم پتي به ست، نهويه كه به چ بهر خودان و نازايه تيبه كي پاله وانانه وه، نهو ئينسانه - ئينسانيك كه خوي له مه سيح دا دؤزيه وه - كه وته ري تا به خودا بگا و له گه لي دا يه كانگير بي. يه كانگير بوونيك كه ئيدي ناكري لهت بكرى. جگه له مه چ ريگه يه كي تر به ره و خودا نييه. به شوينيچي هه لگرتني ريگه خوينا وييه كه ي مه سيح، پيويسته له سه رمان تيبكوشين كه ئينسانه كه ي ناخمان بؤ روچ بگورين تا ئيدي له گه ل خودا وه ندا يه كانگير ببين.

نه م سروشته دوانه ييه ي (مه سيح) (*) م هه ميشه پي نهينييه كي قوول و شاراوه بووه. به تايه تيبى تامه زروئي ئينسانى و سه روو ئينسانى مه سيح بؤ گه يشتن به خودا وه ند، يان وردتر، گه رانه وه به ره و لاي خودا وه ند و خويه كانگير كردن له گه لي دا. نه م نوستاليزيا نهيني ناميز و له هه مان كاتدا واقعيه يه، بريني قوولي كرده بوونمه وه، به لام هه مديس چاوگه ي تري تيامدا ته قانده وه.

هه ره له سهه رتاي تافى لاويمه وه، نازاري سهه ركه يي و سه رچاوه ي تيكراي خه م و دلخوشي به كانم له جه نكي هه ميشه يي و درندانه ي نيوان روچ و جهسته وه سه رچاوه ي گرتوه.

له ناوه وه مرا، هيزه تاريك و نه زه لييه كانى ئيبليس، ئينسانى و بهر له ئينسانى بوون و هيزه دره وشاوه كانى خودا وه نديش هه ر ئينسانى و بهر له ئينسانى بوون.

(*) ليروهه تا چهند لاپه ريه كي تر وهك خوي له پيشه كي (دواين وه سوه سه ي مه سيح) دا هاتوه. و. ف

رۆحیشم گۆرەپانی جەنگی نیوان ئەم دوو سوپایە بوو.

ئەم شپرزەبیبە شپرزەبیبەکی گیانکیشەر بوو. جەستەم خۆش دەویست بەلام ئەم دەویست فەنا بۆ. رۆح خۆش دەویست بەلام ئەم دەویست بۆگەن کا. ئیدی کەوتە جەنگەو تا ئەم دوو ھیزە دژ بەیەک و خۆلقینەرە دونیا ئاشت کەمەو، کەوتە جەنگەو تا لەو دوو ھیزە بگەینم کە ئەوان دوژمنی یەکتەر نین، بەلکو ھاوکاری یەکتەر. کەوتە جەنگەو تا بەیەکانگیری یەکتەر خۆش نوود بن و منیش لەگەڵیاندا خۆش نوود ب.

ھەر بونیادەمێک ھەم رۆحە و ھەم جەستە. لەبەرئەو ھەم لوعزی مەسیح، لوعزی ئاینیکی تاییەتی نییە، بەلکو گشتیی و جیھانییە. مەلانیی نیوان خوداوەند و ئینسان، ھاوشان لەگەڵ خواستی یەکانگیری، لەناخی ھەر کەسێکدا دەتەقیتەو. ئەم مەلانییە، زۆر جار کەمخایەن و نائاگایانە. رۆحی لاواز ناتوانی بۆ ماوہیەکی درێژ خۆی لەبەر مقاومەتی جەستەدا پارێژێ: رۆح قورس دەبێ و دەبیتە گوشت و کۆتایی بەبەرخۆدان دێ. بەلام لەنیو ئینسانە بەرپرسیارەکاندا، ئەوانەکی بەشەو و رۆژ چاویان لە (ئەرکی بالۆ) بپو، مەلانیی نیوان رۆح و جەستە بەتەرزکی بپرومانە دەتەقیتەو و دەشی تا مردن درێژە بکیشی.

ھەرچەندیک رۆح و جەستە قودرەتمەندتر بن، مەلانییکەش بەھەمان پادە بەسەمەر تر و دوا یەکانگیربوونە کەیش دەوڵەتمەندتر دەبێ. خودا رۆحی زەبون و جەستەکی تەمبەلی خۆش ناوی. رۆح دەیەوی لەگەڵ جەستەکی تۆکمە و تەژی لە مقاومەتدا بکەوێتە مەلانی. رۆح مەلانیکی گۆشتخۆری ھەمیشە برسێیە: جەستە دەخوا و بەھەر سکردنی مەحفی دەکا.

بەرخۆدان و مەلانیی نیوان رۆح و جەستە، یاخیبوون و مقاومەت، سازش و خۆبەدەستەو، دواجار - ئامانجی بالۆی مەلانییکە - یەکانگیربوونە لەگەڵ خوداوەند دا. ئەمە ئەو ھەلگۆزانییە کە مەسیح دەستی دای و بەشوینپێھەلگرتنی رێگە خۆیناوییە کە، ئیمەیش ھان دەدا کە بەئاوا ھەلگۆزانییک ھەستین.

رۆیشتن بەرەو ئەو دوندە بەرزەکی کە مەسیح، یەکەمین کۆرپەکی رزگاریی پێی نایە سەر، ئەرکی بالۆی ئینسانی بەرخۆدەرە. بەلام چۆن دەست پێبکەین؟

ئەگەر بمانەوی گۆری رۆیشتن بەرێگەکی ویدا پەیدا کەین، ئەوا دەبێ ناسینیکی قوولمان لەبارەکی مەلانییکە یەو ھەبی و سەرلەنوی ئازارەکانی بژینینەو: ھەر لە سەرکەوتنییەو بەسەر تەلە دانراوەکانی سەر ھەردا تا قوربانیدانییە شادومانییە گچکە و گەرەکانی ئینسان و ھەلگۆزانی لە قوربانییە کەو بە قوربانییەکی تر و لە نەبەردیکەو بە نەبەردیکی تر تا گەیشتن بەتروپکی شەھادەت و خاچ.

من ھەرگیز پێشتر بەو توندوتیزییە شوینپێی سەفەری خۆیناوی مەسیح بەجەلجەتادا، وەک ئەو رۆژان و شەوانەکی کە لە ئۆرشەلیم و جەلیل و کەناری بەحرلەیت بووم، ھەلگۆزانییە (*). ھیچ کاتیک بەلێکھالیبوون و عیشقیکی ئاواو ژیان و موسیبەتەکانیم ئەزموون نەکردوون. ھەرگیز پێشتر بەشیرینی و عەزابیکی ئاواو ھەستم بەخوینی مەسیح نەکردووە کە دلۆپ دلۆپ دەرژیتە دلم.

لەبەرئەو ھەم بۆ ھەلگۆزان بەخاچدا، کە تروپکی قوربانییە، بۆ ھەلگۆزان بەرەو لای خوداوەند، کە تروپکی مەعەوییە، مەسیح بەتەواوی ئەو قووناغانەدا تێپەریو کە ئینسانی کۆلنەدەر پیاواندا تێدەپەری. ھەر بۆیە ئازارەکانیمان پێ ئاشنان، بەزەھیمان پێدایتەو و سەرکەوتنی ھێجگاریی وی سەرکەوتنی تاییەتی ئیمەییە کە لەئایندەدا و دەستی دینین.

ئەم لایەنە لە سروشت مەسیح کە بەشیوہیەکی قوول سروشتیکی ئینسانییە، یارمەتیمان دەدا تێبگەین و خۆشمان بو و شوینپێی ئازارەکان ھەلبگرین، ھەر وەک ئەو ھەم ئازارط خۆمان بن. گەر ئەم توخمە بەشەرییە گەرمە لەناخی ویدا نەبا، ئەوا نەیدەتوانی بەو ھەموو میھرەبانیی و دلنایایییەو ژێی دلمان بەدینیتە لەرە و بێتە نمونەکی ژیانمان. کاتی تێدەکووشین، ئەویش لە تیکۆشاندا دەبینین و بەبینینی گورمان تێ دیتەو. تێدەگەین کە ئیمە لەدنیادا تەنیا نین، بەلکو ئەومان ھەییە کە لە پالماندا دەجەنگی.

سات بەساتی ژیاکی مەسیح مەلانی و سەرکەوتنە. وی بەسەر جادووی

(*) ئەم رستەییە لە پێشەکی رۆمانی (دوایین وەسوسەکی مەسیح) دا بەم شێوہیە: من ھەرگیز پێشتر بەو توندوتیزییە شوینپێی سەفەری خۆیناوی مەسیح بە جەلجەتادا، وەک ئەو رۆژان و شەوانەکی کە خەریکی نووسینی (دوایین وەسوسەکی مەسیح) بووم، ھەلگۆزانییە. و. ف

نه بېنراوی له زهته ساکاره به شهريه کاندای زال بوو، به سهر وه سوه سهدا سهرکه وت و به گورپینی زهرپه به زهرپه گۆشتی جهسته ی به خوینی رۆح، که وت هه لگزان. هه کۆسپیکي سهر ریگای سه فه ره که ی بووه دهره تیک بو و دهیپه تانی سهرکه وتنی زیاتر و بووه نیشانه ی ئه و سهرکه وتنه. ئیمه هه نووکه نمونه یه که مان له به رده مدایه، نمونه یه که که ریگه مان بو دکاته وه و هیژمان پی ده به خشی.

له نیوان ئاسمان و عهرد، له ناخی دلای ئیمه و هه مه خلو قیکي زیندوودا هه ناسه یه که هیه - هاواریکي مه زن- که له هه لکردن دایه وه و ناوه خودا. ژیان ی رووه که تمه ننای ده کرد له که نار ئاوه مه نگه کاندای دریزه به خه وئ قوول و بی جوولهی خوئی بدات، به لām هاوار له ناخیدا ته قییه وه و به توندی ره که کانی هینایه له رزه: (بو دور برۆ! عهرد جیبیلله، بکه وه ری!) گه ر درخت بیتوانیبا بیرکاته وه و حوکم بدا، ئه و هاواری ده کرد: (نامه وی، من بو ئه نجامدانی چ شتی ده نیتریت؟ تو داوای مه حالم لی ده که یه ت!)

به لām هاواره که بیروحه مانه له راته کاندانی ره گی دره خته که به رده وام ده بی و ده لی: (بو دور، عهرد جیبیلله و بکه وه ری!)

هه زاره ها ملیون سال به و شیوه یه هاواری کردووه. هه نووکه بنۆره، له ئاکامی خواست و به رخوا داندای، ژیان له دره ختی بیجوولله هاته ده ره وه و ئازاد بوو.

ئاره لāن وه دیارکه وتن - کره که مان - له ئا و له زه لکاوه کاندای جی خویان خوش کرد. گوتیان: (ئیره بو ئیمه زور چاکه، خاوه ن ناشتی و ئارامین. ئیدی ئیره ناجوولین!)

به لām هاواری ترسناک بیروحه مانه به سه ریاندا داکه وت: (زه لکاوه جیبیللن، رابن.. باشتر له خوتان بیننه دونیا!)

- نامانه وی! ناتوانین!

- ئیوه ناتوانن، به لām من ده توانم، یاللا هه ستن!

ئیدی بنۆره! دوا ی هه زاره ها ملیون سال، ئینسان ده رکه وت له کاتیکدا که خوئی به سه ر قاچه نه ره که کانی وه رانه ده گرت.

ئینسان یه که سانتوره. ناله ئه سپییه کانی ره گیان له ئه رزدا هیه، به لām له ناوقه د به ره و سه ره وهیدا، هاواریکي بیروحه هیه و عه زابی ده دا. وی جاریکي تر بو ماوه ی هه زاران ملیون سال جه نگیوه تا وه که شمشیر خوئی له کالانه ئاره لاییه که ی ده رکیشی. هیشتا که هه ر ده جه نگی - ئه مه ش جه نگی تازه ی ئه وه- تا خوئی له کالانه مرؤفانه که ی ده رکیشی. ئینسان له نائومی دیدا هاوار ده کا: (ده توانم کوپوه بچم؟ ئاخیر ئیدی گه یشتوو مه ته ترؤپک، ئیدی له و دیوه وه هه لدره!) هاواره که وه لām ی ده داته وه: (من له و دیوه وه م، هه سته!) هه موو شتیک سانتوره، گه ر ئاوا نه با، ئه واونیا له زه لکاویکی بی جوولله و تور هاته دا رۆده چوو.

هه روا که سه عات دوا ی سه عات له بیابانی ده وره به ری دهیره که دا پیاسه م ده کرد، خودا وه ند هیور هیور خوئی له ده ستی قه شه که مان رزگار ده کرد. له و کاته وه ئیدی به لای منه وه بووه ئه و هاواره.

به تپه رینی رۆزه که مان له م گۆشه گیرییه مه له کوتییه دا، دلām ئارام بووه. پیده چوو پرپر بووی له وه لām. ئیدی پرسیارم نه ده کرد، ئاخیر گه یشبوو مه یه قین. هه موو شتیک: له کوپوه هاتووین، بو کوی ده چین، ئامانج له بوونمان له سه ر عهرد چییه، له م خه لوه ته خوداییه دا ساکار و خودان یه قین بوو. هیور هیور خوینم خووی به و ریتمه خوداییه وه گرت.

نوئیزی به یانی، شیوی پیروزی ره بانای، نوئیزی شیوان، مه زامیره که مان، هه له اتنی خوئی به یانی و ئاوابوونی له ئیواره دا، کوئه سته ریه که هه موو شه ویک وه ک چلچرا به ژوور دهیره که وه شو رده بوونه وه: هه موو شتیک گوئیرایه ل و ملکه چی یاسا ئه زه لاییه که مان، ده هاتن و ده چوون و هه مان ریتمی خودایان ده به خشییه خوینی ئینسان. دونیام وه ک دره ختیک ده بیانی، سپیداریکی توکمه، منیش وه که گه لایه کی سه وز که لاسکی ناسکی خویم به چلیکییه وه نووساندی له کاتی هه لکردنی (با ی خودادا، له گه ل هه موو دره خته که دا راده په ریم و ده که وتمه سه ما.

له گه ل رۆحمدا ده دوام و به عه زابه وه لیم ده برسی: ئیمانته هیه؟ ئاخو ئاماده بی ئه وه ته هیه که ته وای بوونت بخه یته گه ر؟ ئاماده یه ت؟

ئه وه ی من ده مو یست، هاوگونجان بوو له گه ل ئه و سیستیمه توندوتیژده، تا خویم

لهو سوپایه‌دا ناونووس بکه‌م که به‌رهو داگیرکردنی خه‌ونی بالا ده‌چوو، تا منیش سواری که‌شتی(*) مه‌سیحیه‌ت بم و شانبه‌شانی زاهید و قه‌له‌ندهر و قاره‌مانانی ساکاری ئەم که‌شتیه، چارۆکه‌ی سوور هه‌لده‌م، تا میوی نه‌ینیا‌می‌زی خوانی پیرۆزی رهببانی له‌قده‌ ره‌سه‌نه‌که‌وه چرۆ ده‌کا و وه‌ک چه‌ته‌ی زه‌ریا خوری زیری نی‌میری له‌سه‌ر شانی خودا ده‌فرینم. ئەوه‌ی ده‌مویست ئەوه‌بوو که منیش به‌نۆره‌ی خۆم، به‌سه‌ر توپه‌هات و له‌زه‌ت و مه‌رگدا زال بم.

هه‌موو رۆژیک چه‌ند سه‌عاتیک به‌بیاباندا ده‌گه‌رام و ده‌مزان‌ی که بریاریکی نه‌ینی خوی له‌مندا دواده‌خا، بریاریک که هیشتا جورئه‌ت نا‌کا ناوی خوی ئاشکراکات. عه‌سران که ده‌گه‌رامه‌وه، راهیبه‌کانم له‌ ده‌ره‌وه‌ی هۆده‌کانیان ده‌بینی، تینی گه‌رمای رۆژ ده‌شکا و ئیدی فینکایی شه‌ویان هه‌لده‌مژت.

گۆشه‌گیری بۆ رۆحیک که له‌ئه‌فینی گه‌وره‌دا نه‌سووتی، گۆشه‌گیریه‌کی وێرانکه‌ره. گه‌ر راهیبه‌یک له‌ گۆشه‌گیری خۆیدا نه‌توانی تاراده‌ی شیتبوون خودای خۆشبووی ئەوا تیا ده‌چی. ئاخ‌ر چه‌ند راهیبه‌یک شیت ببوون. ئەو براده‌رانه نه‌ بیران له‌شتیک ده‌کرده‌وه و نه‌ ئاره‌زوویه‌کیان له‌ که‌لله‌دا بوو. به‌چاوانیکی نیوه داخراوه‌وه به‌یه‌ک ریز له‌حه‌وشه‌ داده‌نیشتن و چاوه‌رپی ئەوه‌یان ده‌کرد که که‌نگی خویان به‌نویژخانه‌که‌دا بکه‌ن و که‌ی بۆ هۆلی ناخواردن برۆن و که‌ی به‌ره‌و هۆده‌کانی خویان بچنه‌وه. ئەمه هه‌موو شتیک و ته‌واو. ئەوانه زه‌نیان تاریکدا هاتبوو، دانیان وه‌ریو و پشت ئیشه‌یان گرتبوو. ئینسان نه‌بوون، هه‌روه‌ها ئازه‌لیش نه‌بوون، هیشتا نه‌ببوونه مه‌لابیکه‌ت. نه‌ پیاو بوون و نه‌ژن، نه‌ زیندوو بوون و نه‌ مردوو. به‌لکو له‌ دۆخیکی مه‌ستانه و به‌باسکی خاچئا‌ساوه چاوه‌رپی مه‌رگ بوون، ته‌واویک وه‌ک ئەو نه‌مامه‌ پرووت و قووتانه‌ی که چاوه‌رپی هاتنی به‌هار ده‌که‌ن.

یه‌کێک له‌و راهیبه‌انه به‌رده‌وام باسی ژنه‌که‌ی ده‌کرد و لیکدا لیکدا تفی پۆ ده‌کرد. یه‌کێکی تریان ده‌فته‌ریکی یاداشت و پا‌که‌تیک قه‌له‌مبۆیه له‌ژیر جلکه‌که‌یدا بوو.

(*) له‌ ده‌قه‌که‌دا، له‌ جیگه‌ی وشه‌ی Ship (که‌شتی)، Argo ئارگو به‌کارهاتوو. له‌ ئەفسانه‌کانی گرێکدا، جاسۆن Jason، بۆ وه‌ده‌سته‌پنانی (خوری زیرین) Golden Fleece، که هه‌ژدیه‌په‌که ده‌پاراست، له‌گه‌ڵ لایه‌نگیرانیدا سوار که‌شتی ئارگو ده‌بیت. و. ف

جارنا‌جار ده‌ری ده‌هینا و هه‌میشه‌یش یه‌ک وینه‌ی ده‌کیشا: وینه‌ی مه‌سیح به‌دوو مه‌مه‌که‌وه که شیری ده‌داته دایکی. سینه‌میشیان هه‌ر که رۆژ ده‌بۆوه ده‌چوووه حه‌وشه و له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌و له‌خه‌ودا شه‌یتانیی ببوو، له‌ حه‌وزه‌که ئاوی به‌خۆیدا ده‌کرد. ئەم راهیبه هه‌میشه له‌حه‌وشه له‌یه‌ک شویندا داده‌نیشتن و کتیبیکی داخراوی له‌سه‌ر ئەژنۆی داده‌نا. ئەمه هه‌مان ئەو راهیبه بوو که یه‌که‌مین رۆژی گه‌یشتمان، له‌گه‌ڵ راهیبه‌ی به‌رپرسی میوانداریدا هاته باره‌گاکه‌ی عابید. ئەم راهیبه له‌گه‌ڵ که‌س نه‌ده‌دوا، هه‌ر کاتی ده‌هاته حه‌وشه سه‌ری هه‌لده‌بیری و ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌ندی جار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی میهره‌بانانه‌ی ده‌هاتی و هه‌ندی جاری تریش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گالته‌جاریانه. چه‌ند که‌ره‌تیک، کاتی به‌به‌رده‌میدا تیده‌په‌ریم، ته‌کانیکی به‌خۆ ده‌دا تا هه‌ستی و قسانم له‌گه‌ڵ کا، به‌لام هه‌مدیس داده‌نیشته‌وه و زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی سه‌ر لێوی ده‌ره‌وییه‌وه.

حه‌وت رۆژ له‌م گۆشه‌گیریه‌ دا له‌زه‌تم برد و خه‌نی بووم. رۆژی حه‌وته‌م، به‌رپرسیاری میوانداری، خۆش‌حال و ده‌م به‌پیکه‌نین وه‌ک خویی هه‌میشه‌ی خوی، هاته ژووره‌که‌م.

– عابیدی پیرۆز نارده‌وومییه لات تا بزانه‌م رۆحت له‌ چ قۆناغیکدا یه‌وه و بریاری چیت داوه؟

وه‌لامیم دایه‌وه: "ده‌ستیان ماچ ده‌که‌م. حه‌زده‌که‌م به‌رله‌وه‌ی وه‌لامیان بده‌مه‌وه، بچم ددان به‌گونا‌هه‌کانمدا بنیم!

راهیبه‌ی به‌رپرسیاری میوانداری بۆ ساتیک تیاما و ئەوسا لێی پرسیم: "حه‌ز ده‌که‌یت له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا بمینیته‌وه؟"

– حه‌زده‌که‌م له‌گه‌ڵ خوداوه‌ند دا بمینمه‌وه. لێره له‌ بیاباندا خودا له‌هه‌ر شوینیکی تر، نزیکتر له‌خۆم هه‌ست پی ده‌که‌م. به‌لام به‌داخه‌وه هیشتا ته‌واوی ئەو ره‌گ و ریشانه‌ی که منیان به‌عه‌رده‌وهه گریداوه ریشه‌کیش نه‌بوون. له‌حزووری عابیددا ئیعتیراف ده‌که‌م و با ئەو خوی بریار بدات!

– وریا به، عابید چاوه‌روانی شتی زۆری له‌ مرۆقه‌کان هه‌یه!
– باوکه، منیش چاوه‌روانی شتی زۆرم له‌خۆم هه‌یه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه ئەوه‌نده

دردونگم و جیگه بهخوم ناگرم!

له و ساته دا که درگا کهی کردهوه بچیته دهرهوه، راوهستا.

- باوکه (یهواکیم) نامهیهکی داومهتی، دهیهوی بتبینی.

- باوکه یهواکیم؟

- هه مان ئه و پیره میردهی که له گه ل مندا بۆ هۆلی پیشوازی هاتبوو تا بهخیرت

بینی!

خوشحال بووم. دوا جار له ماهیهتی ئه م راهیبه غه ریب و بیدهنگه دهگیشتم.

پرسیم: کهنگی؟

- ده لیت ئه مشه و. له هۆدهکهی خۆی.

- زۆر باشه. پیی بلای لای ده بم.

- رۆژ و رۆژگاریک خاوهن پله و پایه بووه. دانوی له گه ل که سدا ناکولی، ته نی

له گه ل خودا وهند ده ناخفی. ناوه کهی زانیویت و دهیهوی بتبینی، به ریزه وه له گه لیدا

بدوئی!

بی ئه وهی چاوه رپی وه لامم بی، به و قسانه وه له درگا که وه ئاودبو بو.

ئارام گرت تا به ته واوی شه و درهنگدابی و راهیبه کان خهویان لی بکه وی. چرای

هۆدهکان یه که یه که ده کوژانه وه. له سه ر نووکی پی، به را په وه دریزه که دا ده رۆیشتم تا

گه یشتمه هۆده کهی باوکه یهواکیم. راوه ستام تا هه ناسه م وه بهر بیته وه. پیده چوو

را مکردبی که ئاوا هه ناسه بریکیم پیکه وتبوو. چرا هه لیبوو. گویم به درگا که وه نا و

به وردی گویم را دیرا. سه را پا بیدهنگی بوو. له و کاتهی دهستم به رز کرده وه تا

له درگا که بدهم، درگای ژوره که کرایه وه و باوکه یهواکیم وه دیار که وت. سه ری

رووت و قزه چه رموه کهی به سه ر شانیدا په خش ببوو. گوریسیکی ئه ستوو و گری

گری له ناوقه دییه وه پچا و پیتی پتهی بوو.

گوئی: "خوش هاتیت، هیوادارم که سه نه بیینی بییت. وهره ژوره وه!"

دیواره کان رووت و قووت. له قووزینیکا دۆشه که له یه کی باریکی پووش له سه ر دوو

پای ئاسنین دا نرابوو. دوو کورسی و میزیککی گچکه و گۆزه یه که له قه له شی

دیواره که دا. کتیبکی ئه ستووری ته جلیدکرا و له سه ر میزه که بوو. دیار بوو ئه وه چوار

ئینجیله که بوو. خاچیکی گه وره و دارین به دیواره کهی به رامبه ره وه. وینه ی مه سیحی

له خاچدراوی به سه ره وه نه بوو، به لکو وینه ی مه سیحی له سه ر بوو له کاتی

رابوونه وه دا.

چه ند ریزیک سیو وه که ته سبیح کرابوون به ده زووه وه و هه لواسر ابوون. هۆده که

شه لال له بۆنی میوه ی گه نیو بوو.

باوکه یهواکیم دهستی رایه ل کرد. هۆده که هیند ته نگ بوو که خه ریک بوو دهستی

له سه ری دیواره که وه له وه ری دها. به زه رده خه نه یه که وه گوئی: "ئیره قوژاخه کهی

منه. خۆم وه که کرمی ئاوریشم تیدا زیندانی کردوو. چاوه رپی ئه و رۆزه ده که م که

به په پووله یی لی بچه ده ری!"

وای گووت و سه ری با دا. من ئه وم ده بینی له لای چرا که وه را وه ستاو و رۆشنا یی

چرا که روخساره چرچولۆچه کهی روونا که ده کرده وه، ده مبینی لیوه ناسک و قلیش

قلیشه کهی ده گه زئی. دهنگی ته ژئی له تالیی و تفتیی و گالته جاریی بوو.

- جگه له بال، مه زهنده ده که هیت کرمی ئاوریشمی نه گبه ت خه ون به چی تره وه

بینی؟

بیدهنگ بوو. ئاوری دایه وه و ته ماشای کردم، گالته جاریه کهی ره ویبووه و

روانینه کهی روانینی ئینسانیک بوو که پیوستی به یارمه تی بی.

- تو چ ده لیت؟ بوچی کرمی ئاوریشم خه ون به باله وه ده بینی؟ ئاخو ئه وه له

به رائه تیکی سافیلکانه وه یه؟ یاخو له چه قاوه سووی؟ یان ده شی له به ره وه بی

شانه کانی به هوی ئه و بالانه وه که خه ریکه له سه ری ده روین، ده برژینه وه؟"

جووله یه کی خیرای به باسکی کرد، وه که ئه وهی ئیسفه نجیکی به دهسته وه بی و

شتیکی پی پاک بکاته وه.

گوئی: "تا ئیره و له مه دوورتر نا. خه ریکه وا زوو خۆمان به ئاوه قووله کانا ده که یین،

وا نایت! ده ست بده ره کورسیه ک و دانیشه. بانگم کردیت تا شتیک تری پی بلیم.

باشه، دانیشه و گوئی مه دره من، من ناتوانم دانیشم!" پیکه نی و له سه ر قسه کانی

به رده وام بوو: "ده زانیت بیده یه که هه یه به ناوی: (هه میشه له سه ر قاچه!) سالانیکه،

هه ر له مندالیمه وه تا ئه لعان په یه وه یی له و بیده یه ده که م!"

- باوکه، به لّام من ئەهلّی بیدعه یه کئی ترم که ده لّی: (هه میشه نائارامبه!) هەر له مندالیمه وه تائیسنا له جهنگدام!

- له گه لّ کئی؟

دوودلّی گرتمی. کوتوپر ترسیک بالّی به سهردا کیشام. راهیب لّی دووباره کردمه وه: "له گه لّ کئی؟" وای گوت و به سهردا دانه وییه وه و دهنگی نزم کرده وه و پرسى:

- له گه لّ خوداوهند؟

- به لّی!

پیره میرد بّی ئەوهی هیچ بلّی، لّیم ورد بۆوه.

- باوکه ده شیت ئەمه نه خویشی بّی؟ چۆن ده توانم چاک بيمه وه؟

- ئومید هوارم قهت چاک نه بیته وه!

دهستى هه لّبریبی وهک ئەوهی بیهوی به ره که تم بدا، یاخۆ به نه فره تم کات.

- وای به حالت گهر ناچار بایت له گه لّ دوژمنانیکى هاوشانى خوټ، یان خوار خوټدا جهنگی بایت. به لّام مادامه کئی له گه لّ خوداوهندا ده جهنگیت وای به حالت گهر له م نه خویشیه چاک بیته وه!"

بۆ ساتیک بیدهنگ بوو، پاشان دریزه ی به قسه کانی دا: "لیره له بیابان، زۆر جار خایله دینه بن کلّیشه مان. شه ویکیان له خه وندا، خایله یه کی سهیر لّی دام. خوّم له وینه ی هه کیمیکى مه زندا له ئۆرشه لیم بینى. ده متوانى نه خویشی جۆراوجۆر شه فابدهم. به لّام بهر له هه ر شتیک ده متوانى روّحی شه رانگیز له جهسته ی ئەو که سانه دا ده رکیشم که جنۆکه ده ستى لّی وه شانده بون. خه لّکى له هه موو لایه کى فه له ستینه وه نه خویشیان بۆ ده هینام. روژیکیان مه ریم، ژنى یوسف له (ناسیره) وه هات و (عیسا) ئى کوره دوانزه سالانه که ی له گه لّ خوئی هینابوو. به سهر پیمدا که وت و به گریانه وه هاواری کرد: (ئهی هه کیمی به ناوبانگ، روحم پى بکه و کوره که م چاره سهرکه. شه ی تانگه لّیکى زۆر له ناخیدان!)

داوام له باب و دایکی عیسا کرد بچنه دهر وه. که له گه لّ عیسا دا به ته نى ماینه وه، دهستم به شانیدا هینا و لّیم پرسى: (کوره که م چیته؟ کویت دیشى؟)

عیسا ئامازه ی بۆ دلّی کرد و گوتى: (ئیره م.. ئیره م دیشى!)

- (باشه، چیته؟)

- (خه و خوړاکم نین. ناتوانم کاربکه م. به کو لانه کانددا ده گه ریم و ده جهنگم!)

- (له گه لّ کئی؟)

- (له گه لّ خوداوهند. ئەدی مه زنده ده که یه ت له گه لّ کئی تر دا بجه نگم؟)

مانگیک لای خوّم هیشتمه وه، نازم ده کیشا و به میهره بانیه وه له گه لّیدا ده دوام. داوو دهرمانى گژوگیام دهرخوارد ده دا تاخه وی لّی بکه وی. له دوکانیکى دارتاشیدا دامنا تا پیشه یه ک فیر ببی. پیکه وه ده چووین بۆ پیاسه و له باره ی خوداوه قسانم بۆ ده کرد. وهک ئەوه ی هاوړی و هاوسیه ک بّی و ئیواران بۆ لامان بّی و له گه لّماندا له بهر دهرگا دانیشى و بئاخى. چ شتیکى ئالۆز یان کاریگه ر له قسه کانه مانا نه بوو. له باره ی هه وا و کیلگه ی گهنم و رهز و کچگه لیکه وه ده واین که ده چوونه کانی. له کو تابی ئەو مانگه دا یه سوع به ته واوی چاک بۆوه. ئیدی له گه لّ خودادا نه ده جهنگی و بووه ئینسانیکى وهکی ئینسانه کانی تر. پاشان چوو بۆ (جهلیل) و دواتر زانیم به ناویانگترین دارتاشی ناسیره ی لّی دهرچوو!"

راهیب ته ماشایه کی کردم و پاشان لّی پرسیم: "تیکه یشتیت؟ یه سوع چاک بۆوه. له بری ئەوه ی دنیا رزگارکا، بووه چاکترین دارتاشی ناسیره. که واته نه خویشکه وتن و چاکبوونه وه یانى چی؟ باشه - وا چاکتره بابه ته که بگورین - پیده چی ماندوو بیت. دانیسه!"

له سهر کورسییه که و له ژیر ئەیکۆنه که دا دانیستم. چاوم له پى پتی راهیب له سهر عه رده بهرد رپژکراوه که، له ئیسکه ناسکه کانی قاجوقولی، له قۆزهنگی باریک و قامکه دریز و ریکه کانی هه لّنه ده بری. رووناکیی چراکه، رهنگی به وینه ی مه رمه رپکی دیرین که خوړ سووری هه لگه راندبى، دهره ی نابوو.

دوو ههنگاو بۆ دواوه گه رایه وه. پاشان ئاوری دایه وه و له بهر ده ممدا راوه ستا. دهسته کانی خاچئاسا له سهر سینگی دانا بوو. به دهنگیکى نه وازشکارانه، به دهنگیک که هه ر وهک بلّی قسه له گه لّ مندا لیکدا بکا، گوتى: "باش سهیرم که، نامناسیته وه؟" به سهر سوورمانه وه وه لّامیم دایه وه: "به هه موو ته مه نم توّم نه بینیه!"

- هیچ شتیځ له یاده وهری مندا لدا ناسرپرته وه. دلنیا م روخسارم هیشتا له جیځه یه کی قوولی یاده وهریتایه. ئەم روخساره چرچولوچه نا، به لکو روخساریکی تر- روخساریکی جوان و توکمه و پیاوانه. گوئی رادیره: من هاوینیکیان له کریت بووم. ئەو کات تو ته مهنت نه گه یشتبووه پینچ سالان. من فروشیاری جومله بووم و مامله ی لیمو و خرینوک و میوژم دهکرد. باوکت یه کیځ بوو له وه کیله کانم، ئەری هیشتا له ژياندا ماوه؟

- به لئی. به لام نیست پیریکی پشت کو ماوه ی ددان وهریوه. به دریزایی روژ دانه نیشی و دوغانامه موتالا دهکات!

راهیب دهستی هه لبریی و نه راندی: "ئمه ناعه داله تییه. جهسته گه لی وهک جهسته ی ئەو نابی نابوت بن. ئەو جوړه جهستانه که ئاوها ده روژ و عهرد له ژیر پیداندا دهنگ ده داته وه، ده بی کوتوپر و به یه کجار بکه ون و بمرن. مەرگ نیشی خودایه، ناوی خالیځه که له ویدا خودا دهست له نینسانه وه ددا. به لام هه ره سه پینانی جهسته نیشی خیانه تکارانه و ره زیلانه ی شهیتانه. هه ره به راست چون ده بی کاپتن میخیل پیر و په ککه وه بووی؟

ماوه یه ک بیده نگوو. تو وره بی رژابوو چاوانی. به لام زوو به زوو هه ناسه یه کی قوولیدا و له سه ره قسه کانی به رده وامبوو:

- باوکت میوژ و خرینوک و لیموی بو ده کریم و منیش له که شتییه کانم بار دهکردن و به ره و (تریسته) هم ره وانه دهکردن. روژگارم زور باش بوو. پاره یه ی زورم دهسده کهوت و وهکی ئالی ورج خه رجم دهکرد. ئاژه لکی کیوی بووم و له خواردن و خوار دنه وه و زینا کردن تیر نه ده بووم. ئاخر روحمم به شهیتان فروشتبوو. جهسته م بی کوئرتوژ و هه وسار چراو. گالته م به خودا دهکرد و ناوی خیو و داهولم لینابوو که جگه له ترساندن چوله که ی بیمیشک و دوور خستنه وه یان له کیلگه چ کاریکتری لیناوه شیته وه. هه موو ئیوارانیک دوا ی ته واو بوونم له نیش، تا روژ ده بووه بيشه رمانه خوم ده هاویشته باوه شی عهیش و نوش.

هه نووکه هه ول بده بیر خوتی بینه ره وه: به یانیه کیان زوو، تو له به رده م دوکانه که ی باوکتا راوه ستا بوویت که کوتوپر دهنگی گورانی و پیکه نین هاته گویت و

عاره بانه یه کی چوار تایی به خیراییه کی سه رسورپه ین به لاتا تیپه ری. که ئاورت دایه وه شهش ژنی مهست، له گورانی بیژانی کافه کانت بینی که به دهم گویت و هه نجیر گرته خه لکیه وه، ده یانزریکاند و خه ریک بوو له پیکه نینا ژانیا ن دهکرد. عاره بانچییه که شه قلافه تیکی شاهانه ی هه بوو، کلاویکی له گه نیی بریقه داری له سه ردا، قامچی له ئەسه په کان ده سه ره واند و ئەسه په کانیش به وروژانه وه ده یانحیلاند و غاریان ددا. تو له و کاته دا ترسایت، وات زانی ریک و راست رووبه رووی تو دین، فیژانت و راکرد تا له پشت باوکت هه خوت بشاریته وه... بیرت دی؟ نیستا بیرت که وته وه؟ ده ی عاره بانچییه مهسته که من بووم. کلاویکی له گه نییم له سه ردا بوو، هه ره بو ئەوه ی بتترسینم راسته وخو قامچییه که م گرته تو و له هه وادا وه شاندم. نیستا بیرت دیته وه؟

ئه وجا دانه وپوه و دهستی نایه سه ره شانم و رایوه شاندم.

- ئەدی بیرت دیته وه؟

من چوانم نوقاندبوو. هه روا که گویم رادیرا بوو، هه ولم ددا یه که یه که په رده که له که بووه کانی سه ره سالانی تافی مندالیم هه لبدمه وه. هیور هیور تاریکی ته نک بووه، له ناکاویکرا چوار ئەسه پ، ژنه گورانی بیژانی مهست، کلاوی له گه نیی و وژه ی قامچی به ژور سه ره مه وه، له قوولایی یاده وه ره یمه وه ده ره پهرین.

هاورم کرد: "به لئی، به لئی، بیرم دیته وه. باوکه، ئەو پیاوه تو بوویت؟ تو؟"

راهیبی پیر قسه که می نه ژنه هفت. پالی به دیواره که وه دابوو و چاوانی نوقاندبوون. به و شیوه یه و به چاوانیکی نوقاوه وه دریزه ی به قسه کانی دا:

- به یانیه کیان بوم ده رکهوت که نیتر به سه. مه ودا ی جهسته زور فهراوان نییه. یه کسه ره ده گاته خالی کوتایی. دهخویت، دهخویت هه، ماچ ده که یته... هه مدیس دهخویت، هه مدیس دهخویت هه، هه مدیس ماچ ده که یته. ئیدی چ شوینیکی تر نییه بوی پرویت. دوا جار بوم ده رکهوت که نیتر به سه. روحمم بیرکه وته وه و سوار گالیسکه یه ک بووم و بو ده ریک له کیوی ئاتوس رویشتم. سی مانگ له وئی مامه وه. عیبادت، روژوو، نویژی به یانیه ی، خوانی پیروژ، نانی جو، زهیتونی ترشاو و پاقله ی کولاو. هه ره زوو قیزم له هه موو ئەو شتانه هاته وه. هه مدیس به دوا ی

گالیسکه چیه که دا ناردمه وه، هات و بردمی. به لآم هه نووکه دهمتوانی له م دونیا یه دا چیم کردبا؟ ئاخر دونیا ئیدی یه که له زه تی تری شک نه دهر برد پیمی بیه خشی، ته نانه ت گونا هیکی نه چیژراویشی شک نه دهر برد. بۆ دهر گه رامه وه، به لآم گالیسکه چیه که م راسپارد که ئەمجاره یان له نزیکتین گوند بمینیتته وه، چونکه ده شی پویستم پی بایه ته وه. له راستیدا زۆری نه خایاند پویستم پی بۆ وه. جاریکی تر له دهر هه لاتم.

ژیانم که وتبووه هه لآیره وه و ئیدی له حه وه سه له دا نه مابوو. له نیوان ئاسمان و عه ردا مابوو مه وه، له میانه وه بۆ ئه ویان هه لآه درام و هیچ کامیشیان لای خوئی گلی نه ده دامه وه. بۆ لای زاهیدیکی پیر رۆیشتم که دور له دهره کانه وه، له ئەشکه وتیکدا ده ژیا و داوام لی کرد گوی له ددانپیانانه کانم رادیتری:

– باوکی پیروژ چ بکه م؟ ئامۆژگاریم بکه!

زاهیدی پیر دهستی نایه سه ر سه رم و گوئی: کورپه که م، ئارامبه. په له مه که. په له په ل یه کیکه له ته له کانی شه یان. ئارامبه!

– تا که نگئی؟

– تا ئەو کاته ی رزگارییت تیدا پیده گا. دهره ت بده ره به رسيله تا ئەوکاته ی ده بیته تری!

– باوکه ئاخر چۆن بزانه که نگئی به رسيله ده بیته تری؟

– به یانییه که هه لآه سی و ده بینی دنیا گۆراوه. به لآم کورپه که م له راستیدا ئەوه ی گۆراوه خوئیته نه ک دنیا. واته رزگاریی له تۆدا پیگه ییوه. له و ساته وه خوئیته بده ره ده ست خودا، ئیدی هه رگیز خیانه تی لی ناکه ییت!

ریک ئەمه رووی دا. به یانییه کیان په نجه ره ی ژورره که م کرده وه. خوئیته وه دا بوو گزنگی ده دا. ئەستیره ی سه حه ر هیشتا له ئاسماندا ورشه ی ده دا، زه ریای ئارام، هه روا که خوئیته به که ناردا ده کیشا، به هیمنی و میهره بانیه وه هه ناسه ی هه لآه کیشا. هیشتا له چله ی زستاندا بووین، که چی دارئه زگیلیک، به رامبه ره په نجه ره ی هۆده که م شکۆفه ی کردبوو. بۆنی تیژ و شیرین بوو وه کی هه نگوین. باران له و شه وه دا باریبوو. که لاکان هیشتا دلۆپ دلۆپ ئاونگیان لی ده تکا و ته وای عه رد دهره وشایه وه. به چرپه گوتم: خودایه، خودایه، ئەمه چ موجیزه یه که! وام گوئی و کولی گریانم به ر

بوو. ئەوکات تیگه ییشتم که ئیدی رزگاریی هاتوو. ئیتر هاتم بۆ ئیره، هاتم بۆ بیابان و له م هۆده یه دا، به ته خته نوینه شه ق و شره که ی و به گۆزه ئاوه که ی و به دوو کورسییه گچکه که یه وه خوئیته له چال نا. هه نووکه ییش چاوه ری ده که م. چاوه ری چیی؟ خودایه تۆبه، هه ر به راستیی نازانه چاوه ری چی ده که م. به لآم ئەم مه سه له یه ئازارم نا دا، هه رچی دی، به خیری. پیموایه به هه ر شیوه یه که بی سه رفران دهر ده چم. له راستیدا ئەگه ر ئاخیره تی هه بی، ئەوا من له دوا له حزه دا تۆبه ی خوئیته کردوو. ئەدی مه گه ر مه سیح به لآینی پی نه داوین که ته نانه ت یه ک چرکه ییش به ر له مه رگ، تۆبه ده بیته مایه ی رزگاریی؟ خوئیته چ ئاخیره تیکیش له گۆری نه بی، ئەوا من له زه تم له م ژیا نه بر دووه. به ده ست شیه که ییم گوشیه و پاشان وه ک تۆیکله لیمۆ بۆ پشته وه م توور هه لآوه. تیگه ییشتیته؟ بیر له چ ده که یته وه؟

– باوکه، بیرم له وه ده کرده وه که بۆچی ئەمشه و بۆ ژورره که ت بانگ کردم. دلنیام ده ته وی جگه له مه شتیکی ترم پی بلآیت!

گۆزه که ی لار کرده وه و په رداخی ئاوی تی کرد و پاشان قومیکئی لیدا. له به رئه وه ی سالانیکی زۆر بوو وازی له خووی قسه کردن هینابوو، بۆیه زوو زوو قورگی وشک ده بوو.

– هه لآه ده موسته شتیکی ترم پی بلآیم، به لآم ده بوو یه که م جار بزانیته من کیم و چ بووم. ته نها به و شیوه یه ده توانیته له قسه کانم بگه یته و ده توانیته حه قی ئەوه م بده یته ئەو قسانه ت بۆ بکه م.

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، به لآم دواتر هه روا به ده م هه لآه سگاندنی وشه کانییه وه، به ده نگیکئی لیوانلیو له وروژان له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ته نها حه ق نا، به لکو ئەرکا!"

سه رم هه لآیری تا ته ماشای که م. هه نووکه وه ک کۆله گه ره پ و راست له ناوه راستی هۆده که دا راوه ستابوو. لیی ورد ده بوومه وه و نوقمی سه رسورمان ده بووم. ئەری ئەم پیاوه له ریی جه نگینه وه له گه ل قادیری ره هادا، تامی چ له زه ت و چ حه قاره تگه لیکی چه شتوو و چ ئازایه تییه کی نواندوو! سه رم سورما بوو له وه ی چۆن هاتۆته بیابان بی ئەوه ی شته کانی بیربچنه وه، سه رم سورما بوو له وه ی چۆن به ئازایه تییه وه ریی

داوه کاروانی گوناوه کانی دووی کهون تا تهژی له دلنیايي له گه لیاندا به رهو لای خودا بیت.

بیدهنگ بوو. دیار بوو له هه ولای نه وهدا بوو وشه کانی هه لگوزی و بزانی چوناوچونی دهریانبری که ههستی منی پی بریندار نه بی. له بهر نه وهی دهیبینی توورهم و هه دادانم نییه و له سه کورسییه که جیگه به خوم ناگرم.

دواچار گوتی: "هه زده کهم نه وه بزانی که له ته وائی چیژه کانی دونیا- نه فرهت له دونیا بی که خاوهن چیژی بی نه ژماره- له هه موویان زیاتر ریز له جحیلی دهگرم. له کاتی که جحیلک له مه ترسیدا دهبینم، وا ههست ده کهم نو به ره گولی خودا، یاخو هه موو ژیان له خه ته ردایه. ئیدی ده کهومه یارمه تیدانی و تا نه شوینه ی بتوانم هه ول ددهم نه و جحیل له فه نابوون بپاریزم. به واتایه کی تر هه ول ددهم نه هیلم گومرابی و گوله کانی هه لورهی و بهر له وادهی خوی پیر بی. هه ر بو نه مهش بوو نه مشه و بانگم کردیته ئیره!"

راچله کیم. پرسیم: "مه گه من له خه ته ردام؟"

نه مه زانی تووره بیم یاخو پیبکه نم.

پیره میرد بو هیور کردنه و هم، به نه سپایی دهستی بو پیش و دوا ده برد.

- تووره به، پیبکه نه، به لام ورد گوئی رادیره! له رووی نه زمونی تالی شه خسییه وه قسانت بو ده کهم. پیویسته له سه رت گوئی رادیریت. ههوت روزه ناگام لیته وه کی په روانه ی شه و به ده وری بلایسه ی خودادا ده خولایته وه. من ریگه نادم بسووتیت، نا، تو نا.. دووباره ی ده کهمه وه جحیلی. من به زه ییم به گوناکانتا دیته وه که هیشتا پوشر او له زیبکه ن، به زه ییم به لیوه کانتا دیته وه که هیشتا تامی ماچیان نه چه شتووه و به کوفر نالووده نه بوون. دللم بو روجه ساکاره که ی تو ده سووتی که وهک تیر بو پیشه وه ده هاوژیژی تا به بینه ی پرشنگی روشنایی خودا، خوی بسووتینی. به لام من ناهیللم. تو به لیواری خه رهنده وه بیت، ناهیللم هه لدی ریت!

- هه لدی ری کی؟

- هه لدی ری خودا وه ند!

به گوتنی نه و وشه خه ته رناکه هه ده که دهنگی کی لیوه هات. مه خلوقی کی نه بینه راو

هاتبووه ژووری. هیچ کاتی نه و وشه یه که هه میشه به بی حورمه تیی هینا بوومه سه ر زوبان، ترسیکی ناوهای له مندا نه وروژان دبوو. هه مان نه و ترسه ی که له تافی مندالیدا به بیستنی وشه ی (یه هوه)، که وهک بلای له ناو نه شه که وتیکی تاریکی پر له ژاوه ژاوه بیته ده ری، هه ستم پی ده کرد. هه مان ترس جاریکی تر له ناخدا ژیا یه وه، هه مان نه و ترسه ی که له مندالییه وه تا ئیستا وشه ی (کوشتار) له مندا وروژان دوویه تی.

له سه ر کورسییه که هه ستم و له قوژبندکدا هه لئرووشکام. به ورته ورت گوتم: "باوکه به رده و امبه، ورد گویم بو رادیراویت!"

- خوره ی نه خوشیه کی گه وره رچوخته رچوخته وه. به چاوه سووتینه ر و به برؤکانتا ده زانم که هه میشه هه لبه ز و دابه زیانه، به ده سته کانتا ده زانم که هه میشه کویره کویر له هه وادا ده گه رین، هه ر وهک نه وهی کویر بیت یاخو هه وا جه سته یه ک بی و تو دهستی لیوه بدهیت. ناگادار به، نه دله راوکتیه یان به ره و شیتبوونت ده با یاخو به ره و که مال!

هه ستم ده کرد سه یر کردنه که ی ناوه و هم ده بری و ناخم ده سووتینی.

- کام دله راوکی؟ باوکه نا زانم مه به ستم له کام دله راوکتیه؟

- دله راوکتی قه دیس بوون. مه ترسه، تو خوت له وه بینا گایت، له بهر نه وهی تیدا ده ریت. بوچی نه مهت پیده لیم؟ بو نه وهی بزانی چ ریگه یه کت گرتو ته بهر و چ ناراسته یه کت هه لبراردووه. نه مهت بویه پیده لیم تا نه هیلم گومرابیت. گه رچی تو ده ستم داوه ته قورستترین هه لگزان، به لام هیند په له ی گه یشتن به ترؤپکتی که پیتوایه ده توانیت بهر له تیپه رین به دامین و بناره کانی کیوه که دا، بگه یته نه وئی. وهک نه وهی هه لویه کی تیژرؤ بیت. به لام نه وهت بیر نه چی که تو یه ک ئینسانیت، یه ک ئینسان. نه زیاتر و نه که متر. تو پیت هه یه نه ک بال. به لای ده زانم قه داسهت نارزه ووی به رزی ئینسانه. ده ی باشه، به لام سه رتا ده بی تیکرا نارزه ووه ناچیزه کان ژیر پی بنین، ده بی رقمان له جه سته و رقمان له تینویتی ده سه لات و نالتوون و یاخیبوون بی. مه به ستم نه وه یه پیویسته جحیلی و هه موو هه ست و سوژه کانی له سه رمان بکه ینه ده ر. ده بی هه موو نه و بتانه له ناوه رچوکه کانیان به تال که ینه وه و پروا بنین به وهی که پر له (با) و (کا) بوون، ده بی خو مان به تال که ینه وه و خو مان پاک که ینه وه

تا چیدی حەز لەووە نەکەین کە ئاور بۆ دواوە بدەینەووە. ئەو کاتەییە و تەنھا ئەو کاتەییە کە دەشی لەحزووری خودادا ئامادەبین. موحاھیدی راستەقینە ئاواھا هەلسوکەوت دەکا!

وہ لآمیم دایەوہ: "واز لە جەنگین لەگەڵ خوداوەند ناھینم. تا دوا لەحزە کە لەبەردەمیدا ئامادە دەبم، ھەر لەگەڵیدا دەجەنگم. پیموایە ئەمەییە قەدەری من: نەگەیشتن بەئامانج - کە قەت ناگەم - بەلام جەنگین!"

راھیب ھا تە نزیکتر و بەمپەرہبانییەووە دەستی بەشانمدا ھینا.

- واز لە جەنگین مەھینە. چ پێگەییەکی تر نییە باشتر لەمە. بەلام وا مەزانە کە بۆ ئەووی بەباوەر بەخۆبوونیکی زیاترەووە بجەنگیت ئەوا پێویستە رەگ و ریشە تاریکەکانی ناخ - مەبەستم لە غەریزەکانە - دەرکیشیت. دیداری ژنیکی، تا رادەیی مەرگ تۆ دەترسین. پێی دەلێت: شەیتان، بەلێ شەیتان، بەلام گەر دەتەوێ بەسەر وەسوسەدا زال بیت، ئەوا تەنھا پێگەییەکی لەبەر دەمتایە: ئەویش ئەوہییە کە ئەو ژنە توند لەباوەش بگریت، بیچێژیت و فیربیت چۆن نزم لێی بنۆریت. ئەو کات ئیدی نایەتە بن کلێشەت و وەسوسەت ناکا. ئەگەر نا، ئەوا گەر سەد سالییش بژیت و لەزەت لە ژن نەکەیت، ئەوا چ لە خەودا بیت و چ بەئاگا، بەسۆراغت دێ و خەون و پۆخت ئالوودە دەکا. جارێک گوتم و ھەمدیس دەیلیمەوہ: ھەر کەسێک غەریزەکانی ریشەکیش کا، ئەوا قودرەتی خۆی ریشەکیش کردووە. چونکە بەزەمەن و تیرکردن و دیسپلینەکە دەتوانرێ ئەم ماددە تاریکە بگریتە رۆح!"

سەیریکی ئەملاولای خۆی کرد و بەرەو لای پەنجەرەکە رۆیشت. وەک بلێی بترسی نەبا کەسێک گوێی ھەلخستبێ. پاشان ھەروا کە لیم نزیک بۆوہ، بەدەنگیکی نزم و وروژاو بەگوێمدا چرپاندی: "دەبێ شتیکی تریشت پێ بلێم، ھەر خۆمانین و کەس گوێی لیمان نییە!"

گوتم: "خوداوەند دەتوانی گوێی لیمان بی!"

- من لە خەلک دەترسم. خودا تێدەگا و دەبووری، بەلام خەلک نا! نامەوێ لە ھەر ھەلومەرجێکدا بی ئەم ئارامییە لێرە لە بیابان و دەستەم ھیناوە لە کیس خۆمی بدەم... کەواتە گوێی رادێرە و ئەوہی پێت دەلیم بەویژدانی خۆتی بسپێرە. دلنایام یارمەتیت دەدات.

بۆ تاویک راوەستا و بەچاوانێکی نیوہ داخراوہوہ لەمیانەیی پێلۆوہکانییەوہ تەماشایەکی کردم، وەک بلێی ھەلمسەنگینێ.

چرپاندی: "دلنیا نیم بتوانیت بەرگەیی بگریت!"

بەنارئارامیی وەلآمیم دایەوہ: "بۆچی، بۆچی. باوکە بەئازادیی بدوێ!"

دەنگی زیاتر نزم کردوہ و گوئی: "مەلایکە تەکان... گویت لێیە؟ مەلایکە تەکان چ شتیکی نین جگە لە شەیتانگەلی پاکەوہبوو. رۆژیک... ناخ... چ دەبوو تەمەن بواری دابام ئەو رۆژم بینیا - رۆژیک دێ بونیادەم لەمە حالی دەبێ و ئیدی ئەو کات... " سەری خستە بناگویم، بۆ یەکەمین جار دەنگی دەلەرزێ:

- ئیدی ئەو کات ئایینی مەسیح ھەنگاویک پێشخفەتر دەچێ. تەواوی بوونی ئینسانەکان لە ئامیز دەگری نەک نیوہیان، واتە رۆحیان، رەحمەتی مەسیح بەرفەرەوان دەبێ و جەستەش وەک رۆح لەئامیز دەگری و بەرەکەتی دەدا. ئیدی دەبینی - مەوعیزە دەدا - کە ئەوانە دوژمنی یەکتر نین. بەلکو ھاوکاری یەکترن. بەلام ھەنووکە چۆن؟ گەر خۆمان بەشەیتان بفرۆشین، ئەوا ھانمان دەدا نکوڵی لە رۆح بکەین، خۆ گەر خۆشمان بەخودا بفرۆشین ئەوا ھانمان دەدا نکوڵی لە جەستە بکەین. کەنگی مەسیح دلێ ھیند فراوان دەبێ کە نەک تەنھا بەزەیی بەرۆح، بەلکو بەزەیی بەجەستەشدا بیتەوہ و ئەم دوو ئازەلە کێوییە درندەییە ئاشت کاتەوہ؟ بەقوولیی کەوتە ژێر کاریگەری قسانەکانی.

- باوکە، سوپاس بۆ ئەو دیارییە گرانبەھاییە کە پێت بەخشیم.

- تا ئەلعان بەدوای گەنجیکدا گەر اوام کە بەر لە مردنم ئەم ئەمانەتە پێبسیپێرم. فەرموو ئەم ئەمانەتە وەرگرە. ئەمە بەری تەواوی قوتابیتیمە بۆ جەستە و رۆح!

- تۆ بلێسە تەواوی ژیانتم پێ دەسپێریت. ناخو دەتوانم بۆ پێشتری ببەم و بیکەمە پروناکی؟

- مەپرسە لەوہی کە ناخو سەردەکەویت یان دەبەزیت. ئەمە ھیند گرینگ نییە. ئەوہی گرینگە، ھەولێ تۆیە بۆ پێشتربردنی. خودا ئەمەیی خستۆتە سەر شانی ئیمە. سەرکەوتن و بەزین پەیوہندی بەخۆیەوہ ھەییە نەک ئیمە!

ماوہیەک ھیچ کاممان دوو لێوہمان نەکرد. شەوێ بیابان بەدەنگە بی ئەژمار و

شپرزهی وروژینه کانییه وه به بهر په نجه ره ی گچکه ی ژووره که دا تیده په ری. له دوره وه لووره ی چه قه ل ده گه یییه گوئی، نه وانیش له ژیر چه نگالی نه فین یاخو برسیتیدا بوون.

پیره میرد به دم خاچکیشانه وه به چریه گوتی: "ته وه دنگی بیابانه، دنگی میشه که رانه و چه قه له کانه. دوورتیش، شیره کانن. له ناو دهیره که دا، راهیبه کان نوستوون و نه ستیره کان له ناسمان به ژوور سه رمانه وهن. خوداش له هه موو شوینیکدایه!"

دهستی بو خودا حافیزی رایه ل کرد و گوتی: "کوره که م، چ قسه یه کی ترم نییه!" به هه نکاوی هیور که رامه وه هؤده که م. زهینم رووناک و دل م له سه رخو لئی ده دا. قسه کانی باوکه (یه واکیم) جامی ناوی سازگار بوون و منیش تینوو. فینکایی نه و ناوه تا ناو مؤخی ئیسکه کانم روچوو بوو.

بارو بنه م به کو ل دادا و درگا که م کرده وه. دلنیا بووم که روژبوته وه، چونکه ناسمان رهنگی شیریی و چکو له ترین نه ستیره کانیش له کوژانه وه دا بوون. له خواره وهش، له دؤل و زنا ره که دا که ویک دهی قاسپاند.

هه روا که سپیده ی پیروزم به ره و سییه کانم هه لده مژت، خاچم کیشا و به چریه گوتم: "به ناوی خودا.."

جاریکی تر به پارا وه که دا تیپه ریم. هیشتا چرای ژووره که ی پیره میرد هه ر داگیرسابوو. له درگا که م دا، کردییه وه و ته ماشای کردم. به بینینی کو له پشته که م بزه یه کی هاتی.

له کاتیکدا که بو دست ماچکردنی دانه ویم، گوتم: "باوکه، من دهرؤم. به ره که تم بده."

دهستی نایه سه ر سه رم و گوتی:

- کوره که م، خودا یار و یاوه رت بی. خودات له گه ل بی.

*

کریت

شه که ت ببووم. ناخر جحیل بووم و هه لپه و نیگه رانی جحیل ییش باریکی قورسه و چ گوئی به وه نادا که توانا و هه وسه له ی ئینسان سنوورداره. زور داوا دهکات به لام هیچی له دهس نایه ت. دوا ی هه ول م بو گه یشتن به و سنوورداریبانه و دوا ی ماندوو بوونم له به رخودان، گه ره کم بوو بو سه رزمینی باوانم بگه ریته وه. ده مویست هه مدیس شاخه کانمان، ئالا هه لگره کانمان ببینمه وه به نه ره قچن و پیکه نینه کانیا نه وه و که ره تیکی تر گوئی رادیومه وه بو باسی جهنگ و نازادیی. ده مویست هه مدیس به سه رزمینی زیده که مدا بگه ریم تا هیزم ت بیته وه.

باجم لئی پرسیم: "له کوئوه دبیته وه؟"

وه لامیم دایه وه: "له و دووری دوورانه وه!" وام گوت و چ شتیکم له باره ی سه رکیشییه که ی نه و جاره مه وه له سینا باسنه کرد که نه وه نده ی نه ما بوو به سویند خواردم بشکیتته وه. نه وه دووه مین جار بوو که هه ول م بو قه دیس بوون به با چوو بوو. گه ر له بیرتان بی یه که م جار له تافی مندالیما بوو، نه وکاته ی چووم بو به ندر و به ره و لای ناخودای به له مه که رامکرد که خریکی هه لکردنی چارو که که ی بوو. تیایدا پارامه وه تا له گه ل خویدا به ره و کیوی (ئاتوس) م به ری تا له وئی بیه راهیب. که چی ناخودا، که خریک بوو له پیکه نینا ژانی ده کرد، به هاوارها واره وه گوتی: "بو مال هه وه، ده ی بو مال هه وه بگه ریته وه!" وه ک نه وه ی جووجه له بم، دهستی به یه کدا تا له و ناوه دوورم خاته وه. هه مدیس هه مان تاس و هه مان هه مام. وا نه مجاره ییش هه مان شت دووباره ده بووه. ناخر باوکه یه واکیمیش هاواری ده کرد: "بگه ریته دونه ی. له م ده روزمانه دا، دونه ی دهیری راسته قینه یه. له وئی ده بیته راهیب."

بو نه وه گه رامه وه نیشتمان تا هیزم ت بیته وه. میگالو کاستروم جیه یشت و به پی پیاده رووم کرده گونده کان. له وئی له گه ل شوان و جوتیاراندا ده مخوارد و ده مخوارد وه. شه رمه زاری دایده گرتم کاتی ده مبینی ژیا نی ته مبه ل و ته وه زه لانه ی دهیر ریک پیچه وانه ی ژیا نه له ته وای سه رزمینی کریتدا، هه مان نه و سه رزمینه ی که بی هه دادان له گه ل لافاو و نه هاته سالیی و تورکدا له نه به ردایه، ههستی

شهرمه زاربی دایده گرتم. شهرمه زاربووم له وهی که ویستوومه پیچه وانهی خواستی خۆم هه لسوکه وت بکه م و به راهیب بوونم خیانه تی لی بکه م. باوکه یه واکیم راستی ده کرد. دونیا دهیری راسته قینه ی ئیمه یه، راهیبی راسته قینه که سیکه که له گه ل خه لکیدا دهژی و لیره له گه ل مرۆقه کاندای کار دهکا. خوداوهند به ژوور هه وره کانه وه، له سه ره شتی که دانه نیشتوو، به لکو لیره له سه ره ئه رز و شان به شان ی ئیمه ده جهنگی. ئیدی گو شه گیری ریگه ی ئینسانی تیکۆشه ر نییه. عیباده تی راسته قینه، ئەو عیباده ته ی که ریک ده تباته وه مالی خودا و ده تکتات به ژووردا، بریتییه له کاری شه رافه تمه ندانه. ئەو رۆ جهنگاوهری راسته قینه ئاوهایی عیباده ت دهکا.

جاریکیان کریتییه که پی گوتم: کاتی له به رده م ده روازه کانی ئاسماندا راده وه ستیت و به رووتدا ناکریته وه، ئەوا ده ست بۆ ته قولبا به که مه به تا له ده رگا به دیت، به لکو تفهنگه که ت له شان ت داگره و گولله یه کی پۆه نی!

- پیتوایه به و جو ره ده رگه وان بترسی و ده روازه کانی ئاسمانت به روودا بکاته وه؟
- نا.. کو ریم، ده رگه وان ناترسی، به لام ده روازه کانی ئاسمانت به روودا ده کاته وه چونکه ئیدی ده زانی که تۆ له شه ر گه راو یته وه!

هه می شه له ژیا نندا قسه گه لیکم به و قوولیه له جوتیاران بیستوو که له روونا کبیری کم نه بیستوو. به تاییه تی جوتیاره پیره کانیان، ئەوانه یان که هه موو ته مه نیان به ر خۆدان بووه و ئەلعانی ش هه ست و سو زیان له ناوه وه یانرا دامرکا بووه و له بهر ده رگای مه رگدا راوه ستا بوون و به میهره وه دوا ئاوپیان له دوا وه ده دایه وه.

پاش نیوه رۆی رۆژیکیان، له کویره رییه کی چیا، به پیره میردیک گه ی شتم. پیره میردیکی لاواز و چرچۆل، قژی سپی وه کی به فر، شه روا لکی پینه پینه ی له به ردا و جووتیک که وش ی کون کونی له پیدایا. به دابی شوانانی کریتی، گو چانه که ی نابوو نه تیوان هه ردوو بالی و هیتور هیتور به ردا و به رد به چیا که دا هه لده زنی. لیکدا لیکدا راده وه ستا و ئاوری له شاخ و ده شتی دوور و که ناری زه ریا ده دایه وه که له دووره وه، له نیوان هه ردوو به ری زنا ره که وه دیار بوون.

بانگم کرد: سلو باپیره، ئەوه لیره به ته نی چ ده که ی ت؟

- کو ره که م، خه ریکی خودا حافی زیم.

- له م چۆله وانیه دا؟ من چ که سی که له م ناوه دا نابینم. باشه خودا حافی زیی له کی ده که ی ت؟

پیره میرد به تووریه ی سه ری راوه شاندا و گوتی: "کو ره چۆله وانیه چیی؟ مه گه ر زه ریا و شاخه کان نابینیت؟ ئەدی چما خودا بۆچی چاوی پی به خشیوین؟ مه گه ر جریوه جریوی مه له کان به ژوور سه ره ته وه نابیه ی ت؟ ئەدی چما خودا بۆچی گو ی پی به خشیوین؟ به ئیره ت گوت چۆله وانیه؟ ئەمانه هاو ری من. پیکه وه ده ناخفین. بانگیان ده که م و وه لام ده دهنه وه. من شوانم و دوو نه وه یه له گه لیاندا ده ژیم و هه موو عومرم به هاو رییه تیکردنی ئەوانه وه به سه ر بردوو. به لام ئیدی کاتی ئەوه ها تووه له یه کتر جیا بینه وه. ئاخه ئیدی خۆر ئاوا بووه."

وام ده زانی به هۆی پیرییه وه چاوانی کز بوون، بۆیه گوتم: "به لام باپیره، هیشتا تازه پاش نیوه رۆیه، زۆری بۆ خۆر ئاوا بوون ماوه!"

به سه ر راوه شانده وه گوتی: "من خۆم ده زانم چ ده لیم، من ده مه وی پیت بلیم ئیدی ئیواره یه ئیواره... خودا حافی ز!"

- باپیره، تۆ ته نانه ت ده ره قه تی (ئیزراییل) ی ش دیت!

پیکه نی و گوتی: خه مت نه بی، پیت شتر ده ره قه تی ها تووم. هه مان فیله کۆنه که م به کاره ی نا، واته له ری نه ترسان لی ده ره قه تی ها تووم. ده ی خودا حافی ز! کو ری ئازیزم، تۆ ی ش ده ره قه تی بی تا دۆعای خیری منت پی ببری!

نه متوانی وازی لی بێنم و لیکه ری م بروات.

- باپیره، ناوی خۆتم پی بلی، ده مه وی له یاده وه ریمدا بیت.

- مادامه کی وایه، دانه وه، به ردیک هه لگره و ناوی منی لی بیرسه، پیت ده لی: من ناوم (ماسانوس) ه، خه لکی (کافرو هۆری) م. ده ی باشه، ئەوه ند به سه، بمبووره، وه که ده بی نی په له مه، خودا حافی ز!

وای گوت و به چیا که دا که وه ته وه هه لزنین، له کاتی هه لزنیندا به هۆی کزیی چاوانیه وه پی هه لده نگاوت.

راسته ناتوانین مه رگ به زینین، به لام ده توانین به سه ره ئەو ترسه دا زال بین که له مه رگ هه مانه. ئەم چیا هه لزنه پیره، به وه پی ئارامیه وه له گه ل مه رگدا رووبه روو

دەبىتەو. چىياكان بونەتە شوراي پۇلايىنى رۆحى. چ قايىل نەبوو لەبەردەم ئىزرايىلدا بکەوئتە سەرچۆک. ئەوئە دەيوست دەرفەتتىكى چەند رۆژە بوو كە تيايدا خوداحافىزىي لەهاورپى دىرئىنەكانى بکات، خوداحافىزىي لەهەواي پاك و شيوهران و لە بەرد.

بەلام رۆژتياكان كە لەنزيك (پايستۆس)هوه پياسەم دەکرد، پيرەمىردىكى ترم بينى كە تەمەنى نزيكەي سەد سالىك دەبوو. لەبەردەم كوخته گچكەكەيدا خۆي بەهەتاو دابوو. چاوانى دەتگوت دوو برىنى سوورن، ئاو بەدەم و كەپوویدا دەهاتە خوارەو، بۆنى ميز و تووتنى لى دەهات.

كاتىك چوومه ئەو گوندە، يەكىك لە نەبىرە (*)كانى ئەو پيرەمىردە، بەپىكەننەو لەبارەي باپيرەيهو قسانى بۆ كەردبووم. هانى دام بچم و بيىنم و بزائم چۆناوچۆنى هەمدىس مندال بۆتەو. ئەو پيرەمىردە هەموو عەسرانىك لاي كانىيەكەو دادەنىشت و چاوهريي دەکرد تا كچگەل بۆ پرکردنى گۆزەكانيان دەهاتن.

نەبىرەي ئەو پيرەمىردە پىي گوتم: "كاتى باپيرەم گوتى لە تەپەي پىي كچگەل دەبى، مى قووت دەكاتەو. ئاخ باپيرەم نىمچە كوئىرە و ناتوانى بەباشىي كىزەكان لەپەكتر جياكاتەو. بۆيە دەست رايەل دەكا و بانگيان دەكات: "هەي بزائم تۆ كىيت؟ كچەكەم گەر دەتەوئى دوعاي خىرى منت بەنسىب بىت، وەرە ئىرە، نزيك بەرەو تە بتبىنم!" ئىدى كىزەكە بەترىقە ترىقەو دەچىت بۆ لاي. باپيرەم دەست بۆ روخسارى كىزەكە دەبا. وەك ئەوئە گەرەكى بىيخوا، دەست بۆ روخسارى دەبا. پاشان خەرىكە دەستى بەرەو لامى كىزەكە دەكشەننى، بەلام ئەو لىناگەرپى، زرىكەيەك دەكا و بەقاقاي پىكەننەو هەلدى، هەلدى و ئىدى باپيرەم بەدەستانىكى كراو و كوئىك ئاخ و ئۆفەو جىدىللى.

– وەي چ ئاخ و ئۆفەيكي پى دەكەوئى! خۆزىا لەوئ دەبىت و دەبىينىت! ئاخ و ئۆفەكەي لە بۆرەي گايەكى كىويى دەچى. رۆژتياكان لىم پرسى: "باپيرە ئەرئ ئەو ئاخ و ئۆفى چىتە؟ چىت لى قەوماو؟" بەچاوانىكى فرمىسك تىزاووه وەلامى دامەو: "پىتوايه چىمە؟ مەگەر كوئىرەيت؟ ئەدى نابىنىت وا خەرىكە دادەخزىمە گۆرەو

(* نەبىرە: نەوئەي نەو. و. ك

و ئەم كەنىشكە جوانانەش جىدىللم! ئاخ چ دەبوو پادشا بام و فەرمانى قەتلوعامکردنى چتاقىانم دەركردبا تا بمتوانىبا لەگەل خۆمدا بۆ ناو گۆرم بردبان!" دواي ئەوئە باپيرەم هەستىكى چرى شەرمەزارىي دايدەگرئى، ئەوسا دەكەوئتە چرىنى (مانتنيا)، هەمىشەش بەدەنگە قرخنەكەي هەمان برگە دەلئتەو:

حەيفىك ئەو رۆژانە بەسەرچوون، ئەو رۆژە خۆشانە

ئاي گەر توانىيام بىمگە راندنايه تەو دوا

تەنانەت گەر لەهەر سالىك رۆژىكىش با!

كاتىك ئەم قسانەي نەوئەي ئەو پيرەمىردەم بىست، خۆم پى رانەگىرا و رۆيشتم تا ئەم داربەرەو تەمەن سەد سالىيە بيىنم. كوختهكەيان پيشان دام، كە چووم بيىنم لەبەر هەتاوئا خۆي هەلخستبوو تا گەرم دابى. بۆ لاي رۆيشتم و گوتم: "باپيرە بيستوومه عومرت سەد سالى، بلى بزائم لەم سەد سالىدا ژيان بەلاتەو چۆن بووه؟" چاوه هەلاوسا و بى پىلوووهكەي هەلبرى و گوتى: "كۆرەكەم هەرەك جامىك ئاوي سارد وا بووه!"

– باپيرە هىشتا هەر تىنووتە؟

هەرەك ئەوئە بىهوى شتىك بەنەفرەت كات، دەستى هەلبرى و گوتى: "هەي نەفرەت لەو كەسەي كە تىنووى نىيە!"

*

سى رۆژ لە دەيرىكدا مامەو. ئەو دەيرە بەسەر زەرياي لىبىيدا دەينۆرى. من هەمىشە حەزم لەژيانى ناهاوئاھەنگ بەزەمەن لە دەيرەكاندا بووه. رىتمى دىرئىنەيان، رايىبەكان بەچاوانى فىلپازانە ياخو خەوالوويان، بەورگى هەلاوسا ياخو بەتالايان، بەدەستى زليان كە جارىك داس ياخو بىلليان پىيە و جارىكى ترىش جامى پىرۆز و قاپى خواردنى خوانى خودايى. هەمىشە حەزم لەبۆنى بخوور بووه، لەنەغمەي نوئىزى بەيانىي لە نوئىزخانە (كە دواي نوئىز رايىبەكان پەلەپەل دەكەونە خو تا خۆيان بگەيەننە هۆلى خواردن كە بۆنى پاشەرۆ و زەيتوونى ترشاوى گرتووه) حەزم لە قسەوباسى هىمنى ئىوارانى سەر بانىزەي دەير و سكوتى نىوان ئەو قسانە بووه كە تەژى لە دەنگدانەوئەي دوورى دونيايه. بەدەگمەن لەبارەي مەسىحەو دەدواين. ئاخ

ئیدی ئەو وەك پيشه‌وايه‌كى به‌زهبروزه‌نگ به‌لام بزره‌لكشابه‌ووه ئاسمان و ده‌ستوپتوه‌نده‌كانى به‌ته‌نيا له‌كوڤشه‌كه‌يدا جيه‌ه‌شتبوون، ئەمانيش بيشه‌رمانه ده‌ركى ئەمبارى زه‌خيره‌كه‌يان شكاندووه و دابه‌زبونته ژيتره‌مىنى شه‌رابه‌كه و له‌سه‌ر ته‌خته‌نوينه نه‌رمه‌كه‌ى راكشاون. واته دواى ديارنه‌مانى پشيله، ئەوان وه‌كى مشك كه‌وتبوونه تىلى لى لى... به‌لام ئاى گهر له‌ناكاودا له‌بهر ده‌رگا په‌يدا بووايه، ده‌تبىنى چۆن مېزى ئەم جبه‌ پۆشانه‌ى قه‌لب ده‌كرده‌وه و ده‌يخستنه چ هاوار هاوارىك، ده‌تبىنى ئەوسا چۆن كه‌وانى خودا ده‌كه‌وته ده‌نگ!

رۆژيكيان له‌گه‌ل راهيبىكدا له‌بانيزه‌ى ده‌يره‌كه دانىشتبووين، قسه‌كانم به‌لاى راهيبىكدا برد كه بى ئەندازه خوڤم ده‌وى، ئەويش (فرانسيسكووسى ئاسيزى)يه. ئەم راهيبه هه‌رگيز ناوى ئەو قه‌ديسه‌ى به‌رگوئى نه‌كه‌وتبوو. كه ناوه‌كه‌ى له‌زارى منه‌وه بىست، پرووى گرژ كرد (فرانسيسكووس قه‌ديسىكى كاسۆليك، بىدعه‌تكارىك بوو) به‌لام دواچار هه‌ستى په‌يجۆرانه‌ى گريكى بردييه‌وه:

– زۆر باشه‌ جه‌ناب، فه‌رموو تو قسان بكه و من گوئى راده‌دېرم!

واى گوت و ده‌ستى نايه سه‌ر ورگى و خوئى ئاماده كرد تا هه‌رچيه‌كه بلّيم به‌رپه‌رچمباته‌وه.

گوتم: "ئەم قه‌ديسه‌ وا راهاتبوو كه له دۆعاكانيدا به‌خودا بلّى: خودايه، چۆناوچۆنى له‌ززه‌ت له‌به‌هه‌شت وه‌رگرم له‌كاتىكدا كه ده‌زانم دۆزه‌خ هه‌يه؟ ئەى خوداى ميه‌ره‌بان، يان روحم به‌نه‌فره‌تليكران بكه و ئەوانيش بخه‌ره به‌هه‌شته‌وه، ياخۆ روخسه‌تم بده منيش بچمه دۆزه‌خ و ته‌سه‌لايىيان بده‌مه‌وه. ئاخ‌ر من فيرقه‌يه‌ك رۆده‌نيم كه ئامانجى چوونه دۆزه‌خ و ته‌سه‌للادانه‌وى غه‌زه‌ب ليگيران بى. خو گهر نه‌توانين له‌ ئازاره‌كانيان كه‌م كه‌ينه‌وه، ئەوا خوڤيشمان له‌دۆزه‌خدا ده‌مىنينه‌وه و له‌گه‌ل ئەواندا ئازار ده‌چيژين!"

راهيب دايه قاقاي پيكه‌نين و گوئى: "ده با ئىستا هه‌كايه‌تيكى خوڤت بو بگيرمه‌وه. رۆژيک له‌رۆژان پادشايه‌ك گه‌دايه‌كى بو شيو داوت كرد. قاپيک زه‌يتوون و قاپيک کافياري ره‌شى له‌به‌رده‌ميدا دانا. کابراى گه‌دا بيئيه‌وى سه‌يرى قاپه زه‌يتوونه‌كه بکا، هورۆمى بو قاپه کافياريه‌كه برد و هه‌مووى خوارد. پادشا پتي

گوت: (کاکى برا، توژيک زه‌يتوونيش بخۆ!) گه‌دا وه‌لامى دايه‌وه: (پادشا فه‌نىي بوچى؟ چما کافياريه‌كه چ عه‌ييکى هه‌يه!) ئىستا حالى بوويت؟ به‌هه‌شت، به‌هه‌شت کافياريه ره‌شه‌كه‌يه. ببووره، به‌لام من پيموايه، هاوريکته‌ى تو... فرانسيسكووس، گوت ناوى چ بوو؟ ئەويش يه‌کتيكى تره له‌و کاسۆليکه گيله‌پياوانه!"

ئەو رۆژه‌ى ئەوئيم جيده‌ه‌يشت، به‌ر له سپيده هه‌ستام و بو نوئىزى به‌يانى رويشتم. ده‌مويست گوئى بو ئەو نه‌غمه يه‌کتا و له‌ره‌ئاميزه‌ى راهيبه‌كان راديرم كه له حزوورى خودادا ده‌يانچري. ده‌مويست گوئى بو ئەو وشه‌ كاريگه‌ره پر له په‌شيمانىيانه راديرم كه ئيماندارانى رۆژانى ديريىن به‌ر له‌سپيده به‌به‌رقاپى خودادا ده‌يانپرژاد و سلوايان لى ده‌کرد: "خودايه، خوداى په‌روه‌رديگار، به‌ره‌به‌يان هاتوومه‌ته به‌ر ده‌رگات. رۆحم تينووى ديدارته، له‌سه‌ر زه‌مىنيكى قاقرو تينووه‌وه، ئەو جيگه‌يه‌ى ناوى لى نييه، جه‌سته‌م په‌رۆشى ديدارته!"

له‌پال په‌نجه‌ره‌ى نوئىزخانه‌كه‌دا راهه‌ستام. له‌ويوه زه‌رياي لىبىم ده‌بىنى كه له‌نيو ته‌مومزى به‌ره‌به‌ياندا سپي ده‌ينوواند و تا ئەرزه‌ لىنه گه‌رمه‌كانى ئەفريقا دريژ ببۆوه. مه‌له‌كان له‌گه‌ل راهيباندا بيدار ببوونه‌وه و گۆرانى تاييه‌تتى خويان ده‌چري تا سلوا له‌پروناكيى بکه‌ن. له‌ناوه‌راستى هه‌وشه‌كه‌دا ترۆپكى دارسه‌رووه‌كه نوقمى پروناكيى و له پاليشيدا گه‌لاكانى دارپه‌ته‌قاليك شه‌لالى تاريكى بوون.

سه‌نج ليدەر له‌خه‌به‌رکردنه‌وى راهيبه‌كان ببۆوه، له‌كاتىكدا كه خوئى به‌نوئىزخانه نيوه تاريكه‌كه‌دا ده‌کرد، چارشيوه دريژ و ره‌شه‌كه‌ى لا برد و سه‌نجه‌كه‌ى لاي ده‌رگاكه‌وه هه‌لواسى. هه‌روا كه له‌سپه‌رى پروناكى پال ده‌رگاكه‌دا راهه‌ستابوو، ريشه‌ لوول و ره‌شه‌كه‌ى و په‌رچه‌مه په‌خشه‌كه‌ى دره‌وشانه‌وه‌يه‌كى تاييه‌تتيان هه‌بوو. روخسارى گه‌نم‌ه‌نگ و به‌ژنى زراف و له جحيلىيدا پرشنگى دها. مايه‌ى شه‌رمه‌زارى بوو كه جه‌سته‌يه‌كى وه‌ك ئەو جه‌سته‌يه له‌چاره‌ى نه‌نوسرابوو ئاويزانى ژنيك بى و مندال بخاته‌وه، هه‌لبه‌ت كور و كيژه‌كانى دونيايان جوان ده‌کرد.

له‌خه‌يالى ئەوه‌دا بووم كه چۆن زه‌ره‌ر و زيانى دونيايى له‌به‌رژه‌ه‌ندى خودادا نابى، له‌و كاته‌دا ژنيك كه سه‌ريۆشيكى ره‌شى دابوو به‌سه‌ريدا، به‌ترس و له‌رزوه لاي ده‌رگاكه‌وه وه‌دياركه‌وت و ساوايه‌كى به‌باوه‌شه‌وه بوو. رۆژى پيشتر عابيد

بەزەردەخەنەپەکی فیلبازانەو ئاگاداری کردبوومەو ئەگەر سبەینی تازە بووکیک
لە گوندیکی ئەم نزیکانەو هات و داوای بەرەگەتدانی ساواکەیی کرد، کچیچیک نەکەمە
کچیچیک. ئاخر ئەو ژنە گەرەکییەتی ساواکەیی لەچاوی بەد بیاریزی.

ژنەکە لەپال دەرگاگەدا چاوانی بریبوو ئەرزەکە و چاوەرێ بوو تا نوێژی بەیانینی
تەواوبی و عابید بەئاو پرژینی پیرۆزەو بەتە لای. پێدەچوو هاتنی ئەو ژنە کەشی
نوێژخانەکەیی گۆریبی و هەناسەیی قورسی رەهەبانییەت تیکە لای هەناسەیی ژنەکە
بووینت. ئاخر بەهاتنی وی، نوێژخانەکە بۆنی شیر و بۆنی زەیتی داردیمشتی
گرتبوو کە لەسەر و پرچی تازەشۆراوی نۆبوو کەو هەلەسا. ریک لەو کاتەدا کە
عابید کەوتە چرینی وێردی خۆشوویدی، دەنگە کزۆلەکەیی گوری تی هاتەو... (ئەو
خواوەندی خودایە و لە ئیمە وەدیارکەوت، خۆش بەحالی کە سیک کە بەناوی ئەووە
دئ!) راییهکان لەجیگەکانی خۆیاندا بۆ پیشەوە چەمیوونەو، ئاوریان دەدایەو و
بەتیلەیی چاوە تەماشای لای دەرگاگەیان دەکرد. دوو سینیەکیان کەوتبوونە کۆکە کۆک.
سەنج لێدەر بەرەو لای ژنەکە رویشت و شتیکی بەگۆییدا چرپاند، ژنەش بێئەووی
سەرەهەلبرێ، دوو هەنگاو چوو پێشی و لەسەر کورسییەکەیی لای دەرگاگەو
دانیشت. لەوێوەرا بونیادەم دەیتوانی هەست بکا کە ریتمی ئارامیی و هاوسەنگیی
رەهەبانەکان تیکچوو و هەمووان، بەمنیشەو نەماندەتوانی چاوەریکەین نوێژەکە
تەواو بێت.

ئیدی خۆر هەلاتبوو. هەوشە پر لە رووناکیی و تیرۆژی خواروخیچ دەهاتە
نوێژخانەکە و پەیکەری پیرۆز و هەروەها روخسار و دەست و روخساری راییهکانی
رووناک دەکردەو. ئیدی راییهکان لەسەر کورسییەکانیان هەستان و هەمووان
بەئاخ و ئۆفەو دەیانگوت: "خودایە سوپاس، خودایە سوپاس!" بەو جۆرە رپۆرەسمی
نوێژی بەیانینی کۆتایی هات.

عابید جەبەکەیی پۆشیی و ئاوپرژینی پیرۆزی هەلگرت. سەنج لێدەر بەئاودانی
پیرۆزەو لەداوی عابیدەو راووستا. لەکاتی کە ژنەکە تەواوی جەستەیی نوقمی
رووناکیی ببوو، لەپال دەرگاگەدا دانیشت. هەنووکە سەرپۆشە رەشەکەیی داخزیبوو
خواری و تەواوی روخساری وەدیارکەوتبوو. لە عابیدی دەنۆری کە دەستی نابوو
سەر سەری ساواکە و بەرەگەتی دەدا. پاشان دیقەتی سەنج لێدەری دەدا. چاوانی

رەش و خەمینی بەو جوانییە نەپینی ئامیزەیانەو، چاوانی حەزرەتی خاتوونی
دەروازەیی لە دەیری (ئیفیرۆن) دا هینامەو یاد، بەهەمان قەشەنگیی و بەهەمان
ئازاری دایکەو بۆ کۆر.

کۆتوپر ساواکە کەوتە لنگەفرتی و زریکە. دایک دوگمەیی کراسەکەیی ترازان و
مەمکی دەرهینا تا شیر بداتە ساواکەیی و ژیری کاتەو. ساوا گۆی مەمکی دایکی
گرت و هیوربۆو. ئەووە ساتیک بوو کە هەرگیز یادم ناچیتەو: مەمکۆلەیی تازە بووک
خر و سپیی، پرشنگی دەدا. هەوا زیاتر و زیاتر بۆنی کەسکونی شیر و شیرینی
دەگرت و زەریای لییبی کە هەنووکە شین دەچۆو، لەودیو شانی ژنەکەو درێژ ببۆو.
عابید زوبانی بوو تەلەیی تەقیو، بەلام ئەو تەنی ساتیکی خایاند. خودا دەستوبرد
فریای کەوت و راییب بێئەووی خۆی شەرمەزارکات، کۆتایی بەنوێژەکە هینا.

شەیتان چوو بن کلێشەم تا سەنج لێدەر بەینمە قسان. لەحەوشە بوو. چووم بۆ
لای، خۆیشم نەمدەزانی چیی پی بلیم.

– باوکە نیکۆدیمیۆس...

بەلام ئەو بەپەلە هەنگاوی هەلگرت و خۆی بەهۆدەکەیدا کرد.

دواتر بەپیتی پیادە کەوتەو پیاسە و گەرانی خۆم.

لەوکاتەو چەند سال تپەریو؟ چل؟ پەنجا؟ دەیرەکە لەیادەوهریمدا سرراوہتەو و
لەبری ئەو، جگە لە مەمکۆلەیی سپیی و خر و نەمری دایکەکە، چ شتیکی تر بەژوور
زەریای لییبیو نادرەوشیتەو.

پۆژی دواتر، ئەو کاتەیی کە نزیک گوندیک دەبوومەو و شەوم بەسەردا هات،
لەبەرئەووی ریکەییکی دوورو درێژم بەسەرزەمینیکی قاقری و بەردەلاندای بریبوو،
تەواویک شەکەت و ماندوو بووم. گەرچی چ کەسێکم لەو گوندە نەدەناسی و تەنانەت
نەیشمەدەزانی گوندەکە ناوی چییە، بەلام ئاسوودەخەیاڵ بووم و ئەوهم چ پی گرنگ
نەبوو. ئاخر دەمزانی لە گوندیکی کریتدا، لەدەرگای هەر ماییک بەدەیت، بەرپوتای
دەکریتەو. بەشانازی هاتتەو چیشتیکی خۆشت بۆ لێدەنری و لە باشترین
نوینیشدا دەنوویت. غەریبە لە کریت هیشتا فریشتەییکی نەناسراو، تەواوی دل و
دەرگاگانی بەرپودا کراوہیە.

کاتیک گه‌یشتمه گونده‌که شه‌و داهاتبوو. دەرگاگان داخرا بوون، سه‌گه‌کان له‌ حه‌وشه‌کانه‌وه بوئی غه‌ریبه‌یان ده‌کرد و ده‌که‌وتنه‌ وه‌رین. ئاخ‌ر بۆ کوئی چووبام؟ له‌ کام دەرگام دابا؟ بیگومان دەرگای مائی قه‌شه‌ه. ئاخ‌ر ماله‌که‌ی وی په‌ناگه‌ی غه‌ریبانه. قه‌شه‌گه‌لی ئاواپییه‌کانی ئیمه‌ نه‌خوینده‌وارن، له‌ باسه‌ تیۆرییه‌کانی تایبه‌ت به‌ئایینی مه‌سیحدا کۆلن. به‌لام مه‌سیح له‌دلیانا ده‌ژی. هه‌ندئ جار به‌چاوانی خویان ده‌بیین.

ده‌رگایه‌ک کرایه‌وه. پیرئێنیک گچکه به‌چرایه‌که‌وه هاته‌ده‌ری تا بزانی ئهم غه‌ریبه‌یه‌ کتیه‌ که به‌م ناوه‌خته هاتۆته گوند. به‌ده‌نگی ئارام گوتم: "خانم، خودا عومرت درێژکا! - به‌هیمنی ده‌وام نه‌با بترسی - من غه‌ریبه‌م و چ شوینیک شک نابهم لئی بنووم، لوتف ده‌که‌یت مائی قه‌شه‌م پیشان بده‌یت؟"

- به‌چاوان. من چ‌راکه ده‌گرم تا پیت هه‌لنه‌نگوی. خودا به‌قوربانی ناوه‌که‌ی بم، خوئی به‌هه‌ندی که‌س به‌خشیوه و به‌هه‌ندیکی تریش به‌رد. نسیبی ئیمه‌مانان به‌رد بوو. ده‌ی چاوت له‌به‌ر پتی خۆت بی و وه‌ره!

به‌چ‌راکه‌وه پێشم که‌وت. له‌ سووچی کۆلانیکه‌وه داگه‌راین و گه‌یشتینه به‌ر دەرگایه‌کی که‌وانی. چ‌رایه‌ک به‌ده‌رگاکه‌وه هه‌لواسرابوو.

پیرئێژن گوتی: "ئیره مائی قه‌شه‌یه."

چ‌راکه‌ی هه‌لبیری، رووناکی له‌چاوانی دام و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا. ویستی شتیک بلێ به‌لام ژێوان بووه.

گوتم: "سوپاس خانمی به‌رین، شه‌رمه‌زارم ئه‌زیه‌تم دایت. شه‌وباش!"

به‌لام ئه‌و ته‌ماشای کردم و نه‌رۆیشت.

- گه‌ر به‌مائی هه‌ژاران قایلێت، ده‌توانیت ئه‌مشه‌و له‌ ماله‌که‌ی مندا رۆژکه‌یه‌وه!

به‌لام ئیدی من له‌ده‌رگای مائی قه‌شه‌م دابوو. ده‌نگی هه‌نگاونانیک شه‌که‌تانه‌م له‌ حه‌وشه‌که‌وه هاته‌ گوی. دەرگاگه‌ کرایه‌وه، پیره‌مێردیک به‌ریشیک سپیی وه‌ک به‌فر و قژیکی بژوه له‌ به‌رامبه‌رمدا وه‌دیاره‌که‌وت. بیئه‌وه‌ی له‌ناوم به‌رسی و بزانی چیم ده‌وی، ده‌ستی رایه‌ل کرد.

- خویش هاتیت. غه‌ریبه‌یت؟ فرموو وه‌ره ژووری!

که‌ چوومه ژووره‌وه، ده‌نگه‌ده‌نگیکم هاته‌ گوی. دەرگاگان ده‌کرانه‌وه و داده‌خران و چه‌ند ژنیک به‌په‌له‌ ده‌هاتنه‌ ژووره‌که‌ی ئه‌مدیو و دیارنه‌ده‌مان. قه‌شه‌ه‌رمووی لی کردم له‌سه‌ر که‌ره‌ویته‌که‌ دانیشم.

- وه‌زعی ژنه‌که‌م زۆر باش نییه‌. لئی ببووره. خۆم شیوت بۆ ئاماده‌ ده‌که‌م و جیی نووستنت بۆ راده‌خه‌م.

ده‌نگی قه‌شه‌ کپ و ته‌ژی له‌ عه‌زاب بوو. سه‌یریم کرد، ره‌نگی په‌ریبوو، چاوانی وه‌ک بلێ به‌هوی گریانه‌وه ئاوساو و سووره‌لگه‌راپن. نانم خوارد و نوستم. که‌ رۆژ بووه قه‌شه‌ به‌سینییه‌ک نان و په‌نیر و شیره‌وه هاته‌ ژووری. ده‌ستم بۆ رایه‌ل کرد و سوپاسم کرد و خودا حافیزیم لی کرد.

گوتی: "کورکه‌م له‌ ئه‌مانی خودادا بیت!"

مائی قه‌شه‌م جیه‌یشت. له‌وسه‌ری ئاواپی پیره‌مێردیک وه‌دیاره‌که‌وت. ده‌ستی به‌سینگه‌وه گرت و سلای لی کردم. لئیرسیم: "کورکه‌م ئه‌مشه‌و له‌کوئی بوویت؟" - له‌مائی قه‌شه‌ه بووم!

پیره‌مێرد هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: "هیی قه‌شه‌ی به‌سته‌زمان. ئه‌دی باشه‌ سه‌رنجی چ شتیکت نه‌دا؟"

- سه‌رنج له‌ چی؟

- دوینی به‌یانی کورکه‌ی مرد. کورپه‌ تاخانه‌که‌ی. ئه‌دی گویت له‌ شیوه‌ن و گریانێ ژنان نه‌بوو؟

- نا، گویم له‌ هیچ شتیک نه‌بوو، له‌ هیچ شتیک!

- ئه‌وه ته‌رمه‌که‌یان بۆ ژووره‌که‌ی ناوه‌راست گواستۆته‌وه. هه‌لبه‌ت بۆیه شیوه‌نیان نه‌کردوه نه‌با تو گویت لی بی و نیگه‌ران بیت... ده‌ی سه‌فه‌ریکی خوش! چاوانم پر له‌ فرمیسک بوون.

پیره‌مێرد به‌سه‌رسورماوی پرسی: "بۆچی ده‌گریت؟ ئا... زانیم. تو هیشتا جحیلێت و هیشتا به‌مردن رانه‌هاتوویت. ده‌ی سه‌فه‌ریکی خوش!"

*

مانه‌وه له‌ کریت شتیک باشه‌، به‌لام ته‌نی بۆ هیز تیهاتنه‌وه. دواي چه‌ند مانگیکی

كهم ههمدیس هه ناسه تهنگی دایگرتمه وه. ریگه كان له بهر چاوانمدا تهسكوتروسك بوونه وه، مائی بابم لی هاته وهیهك، ریحان و نه عنای هوشه بوئیان نه ما. رۆحم له دیمه نی داسه كنینی هاوری دیرینه كانم چوو. سویندم خوارد كه هرگیز خۆم له نیو چواردیواری نووسینگه یه كدا زیندانیی نه كه م و له گه ل ژانی خۆش و ناچاریدا رانه یه م. خووم به وه وه گرت كه بۆ به ندهر برۆم و له زه ریا بنۆرم، وا پیده چوو ئه وئ دهر وازه یه ك بئ بۆ نازادی. وهی چ خۆش بوو ئه و دهرگایه ت كردبایه وه و راتكردبا!

مات و بیده نگ به ماله كدا ده هاتم و ده چووم. بابم ته ماشای ده كردم و نیوچه وانی گرژ ده كرد. رۆژیکیان گویم لئی بوو به دایكمی گوت: "ئه ری ئه م كورهی تۆ چیه تی؟ كام خۆره داوییه تییه رۆحیی؟ له بری ئه وهی ته ماشای به رده می خۆی بكا و دهستی له ئیشیک گیركا، كه چی به دووی شتیکی مه حالدا ویل بووه. پئی وایه دوو چۆله كه به سه ر داره وه له چۆله كه یه كی نیو ده ست باشته (*). درۆزن بم گه ر ئه م كورهی ئیمه وه کی ئه و شیخانه نه بیته كه له هه كایه تی دیوو درجاندا باسیان كراوه، وه ك ئه وانه ی سه رتاسه ری ئه رز ته ی ده كهن گوايه به دوای ئاوی ژياندا ده گه رین."

به لام ئیدی گۆزه شكاو و جامی باده رژاو (**). بابم چاوه روانی ئه وه بوو كه نووسینگه یه ك بكه مه وه و له گونده كاندا شاهیدی غوسل و پیرره سمی ژنه پنان بم تا هاوریگه لیک په پیداكه م و بۆ پار له مان هه لبژیردیم. هه روا له رۆژنامه لۆكالییه كاندا شت بنووسم و نامیلکه یه ك دهر كه م تیايدا ئه وه بخه مه روو كه خه ریکه كریت تیا ده چی و پئویسته نه وهی نوئی جله وی كاروباره كان بگریته ده ست.

دواچار رۆژیکیان بابم خۆی پیرانه گیرا و لئی پرسیم: "ئه ری بۆچی هه ر ئاوها ده سوورپیتته وه و هیچ ناکه یته؟ كهنگی نووسینگه یه ك ده كه یته وه و خۆت به ئیشیکه وه خه ریک ده كه یته؟"

– هیشتا ئاماده نیم!

– ههمدیس پئویستت به چیه؟

پئویستم به هیچ نه بوو، هاوکاتیش پئویستم به هه موو شتیك بوو. هیشتا

(*) له دهقه كه دا: دوو مه ل له ته لاندنا، به های مه لیکیان هیه له نیو ده ستا. و. ف

(**) له دهقه كه دا: به لام ئه ی به سه ر شیری رژاودا ده گریا. و. ف

سه رچلیی و حیرسی جحیلی نازاریان ده دام. گۆشه گیرانی (تیبه) به ئاره زوویان بۆ ره های، له ناوه وه مرا له جۆش و خرۆشدا بوون. هه نووکه ش هه ر به و ته رزه ن. هه روا موسافیره گه وره كانیش كه به سه فه ره كانی خۆیان دونیا یان به رین كرد.

غیره تم دایه به رخۆم و ههمدیس گوتم: "هیشتا ئاماده ییم نییه. زانکۆی ئه سینا به س نییه. من ده بی درێژه به خویندنی بالآ بدهم."
– مه به ستت چیه؟

هیچم نه گوت. بابم له جیگه هه میشه یییه كه ی خۆی، له سه ر قه نه فه ی به ر په نجه ره كه، رووه و هوشه دانیشتبوو. بیئه وهی ته ماشام بكا، لیکدا لیکدا سیگاری ده پی چایه وه و ده یکرده وه. پاش نیوه رۆی رۆژیکی یه كشه ممه بوو، تیشکی خۆر له شووشه ی په نجه ره كه وه له روخساره مۆن و هه تاویردوه كه ی و له سمیله ئه ستوره كه ی ده دا، له و زامه ی نیوچه وانی ده دا كه بیگومان کاتی خۆی به شمشیری تورک ئهنگیورا بوو.

هه نووکه سه ری هه لپری و دیقه تی دام. ههمدیس گوتی: "مه به ستت چیه؟ ده ته وی بچیته دهره وه؟"

– به لی!

– بۆ کوئی؟

– پاریس.

وابزانم له کاتی وه لامدانه وه دا ده نگم ده له رزی.

بابم بۆ چه ند ساتیک بیده نگ بوو. دواچار گوتی: "ئه دی چاوه رپی چیت؟ بۆ نارۆیت؟"

بابم کتویی و نه خوینده وار بوو، به لام گه ر مه سه له كه پئوه ندی به خویندن و گه شه ی ئه قلیی منه وه با، ئه وا چ ده ستی نه ده هینایه ریگه م. رۆژیکیان كه خولقی خۆش بوو، گویم لئی بوو به ره فیه قیکی خۆی گوت: "کی له ره زی نه فره تی و له میوژ و شه راب و زه یته زه بیtoon ده پرس، هیچیانم پی گرنگ نین! ده ی با هه موو به ری ره نجم ببیته کاغه ز و مه ره كه ب بۆ كوریه كه م. من بروام پئیه تی."

بابم له و پئناوه دا ئاماده ی هه ر ته رزه قوربانیدانیک بوو. دیار بوو له پئناو

رزگار بوونی خویدا، ته واویک ئومیده کانی له سهر من هه لچنیبوو. ئاخر گهر من رزگار بام، ئەوا ئەویش و ته واوی زیده کهم رزگاریان ده بوو.

که منداڵ بووم، جارێکیان پێم گوت: "گهر کهم فیتری زوبانی عیبری بێم تا بتوانم تهورات به زوبانی ئەسلی خوێ موتاڵاکەم." ئەو سهردهمه له میگالۆ کاستروۆ خه لکانی جووله که هه بوون. بام حاخامی بانگ کرد و له سهر ئەوه ریکه که وتن که بۆ فیربوونی زوبانی عیبری ههفتهی سێ رۆژ بۆ لای بچم. به لām کاتیک خزم و خویش به مهسه له که بیان زانی، ئیدی مووی سهریان راست بووه و به هه له داوان خویمان گه یانده لای بام. به هاوارهاوار و نه رهنه ر گوتیان: "ئەوه تو چ ده کهیت؟ مه گهر کورپه کهت خووش ناوی؟ مه گهر گوايه نازانیت ئەو له خاچدهرانه، له رۆژانی ههینی پاکدا منالانی مه سیحیی ده خه نه ناو ته شتی بزماره وه و خوینیان ده مژن!"

دوا جار بام، له تاو واته واتی ئەوان و گریان و کروزانه وهی دایکم کۆلی دا. ئیدی رۆژێکیان پێی گوتم: "چاک خویمان له سه ر ئیشه یه کی خه راپه وه گلاندووه. له و فیربوونی عیبری هه گه رێ، که گه و ره بوویت خوێت فیتری ده بیت."

هه رکاتیک و یستبام زوبانیکی بیانیی فیتریم، ده یگوت: "یا لآ دهی، ئەدی چاوه ر پێی چیت؟ به لām به مه ر چیک فالینه یه کی تر بیوشیت!"

دیار بوو لاواز بووم و غه می منی بوو. به ر له وهی کریت جیبێلم، خویم فیتری سێ زوبانی بیانیی کردن و ئیدی ناچار بووم سێ فالینه ی زیاده له به ر کهم. که چوومه زانکۆی ئەسینا دامکه ندن.

هه مدیس گوتی: دهی چاوه ر پێی چیت؟

له خووشحالییدا نه مده زانی چ بکه م. دانه ویم تا دهستی بگرم و ماچی که م. به لām دهستی کیشایه وه و گوتی: "خۆ من قه شه نیم!"

رۆژی دواتر دهستی دایکم ماچ کرد. دۆعای خیری بۆ کردم و سویندی دام له به ر خووشه یستی خودا نه به مه کاسۆلیک. پاشان نوشته یه کی کرده ملم که پارچه یه ک خاچی راسته قینه ی له ناودا بوو. پیده چوو باپیره م له جه نکه کاندایه و نوشته یه ی وهکی گولله به ند کردیته مل.

بام تا به ندهر به ر پێی کردم. جار ناچار به نیگه رانیی و په یجۆرییه وه به تیله ی چاو

ته ماشای ده کردم. نه یده توانی تیبگا من کیم، نه یده توانی تیبگا چیم ده وێ و بۆچی له بری ئەوهی له کریت داسه کنیم، کێچ که وتۆته که ولّم و هه ر ئەملاولامه .

خه ریک بوو ده گه یشتینه به ندهر. کوتوپر گوتی: "وابزانم تو له باپیره ت ده چیت. بابی دایکت نا، به لکو بابی خویم. ئەو چه ته ی زه ریا به ده لیم..."

دوای وچانیک له سهر قسه کانی به رده وام بوو: "به لām ئەو هیرشی بۆ که شتییه کان ده برد، کوشت و کوشتار و تالانکاری ده کرد. ئەدی تو؟ تو هیرش بۆ کامه که شتی ده به یته؟"

گه یشتینه به ندهر. دهستی گوشیم. سه ریکی له قاند و گوتی: "خودات له گه ل بێ، به هیوای به خته وه ری... له بیرت بێ به دوای چیه وه یته!"

وای گوت و سه ری راوه شاندا، ئاخر ئەو هه رگیز له کورپه تاقانه که ی رازی نه بوو.

هه ر به راست، من هیرشم بۆ کامه که شتی ده برد؟

*

پاریس... نیچه

شه هیدی مه زن

سپیده، نه نه مه باران ده باری. روخسارم نابوو به په نجه ره ی گالیسکه که وه و له ویدیو تویری رووناکی بارانه وه (پاریس) م ده بینی که تیده په ری، له میانه ی گریاندا پیده که نی و به خیری ده هینام. پرده کانم ده بینین، ئاپارتمانگه لی چه ند نهۆم و دوکه ل زده، پارک و کلێساگه ل، داربه رووی رووت و بێ گه لا، خه لکی که په له په ل به شه قامه پانوپۆر و رووناکه کاندایه نگاویان دهنایه. له نیتو داوه هه لواسراوه کانی باراندا، روخساری ئەفسووناوی و ئیسک سووکی پاريسم ده بینی که له نیتو ئەو تاریکییه دا زه رده خه نه ی ده هاتی و پرشنگی دها، ته واویک وهک وه دیارکه وتنی جۆلا له ویدیو تالّه دزوه کانی مه کۆی جۆلا یییه وه.

له خویم ده پرسی: "ئاخۆ ده بی ئەم شاره چیی بۆ من پێی بێ؟ ئەم شاره ی که له راده به دهر تامه زرۆی دیداری بووم!" سه ر زه نشتی روچی ئاده میزادم ده کرد که

ناتوانی بۆ نیو سه‌عاتیکیش چیه پيشبيني ناینده بکات. ئاخۆ ده‌بی رۆح ده‌سته‌وه‌ئۆنۆ دانیسی و پالی لی بداته‌وه و چاوه‌ری کا تا ئه‌وه‌ی له‌دایک نه‌بووه له‌دایک بی؟ ئاخۆ ده‌بی ئه‌ویش وه‌ک جه‌سته فشه‌ل و بی بونیاد بی؟ سه‌رم سوپامبوو له‌وه‌ی ئایا ده‌توانم له‌م شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ئه‌و شته‌ بدۆزمه‌وه که به‌دوایدا ده‌گه‌ریم؟ به‌لام هه‌ر به‌راست من به‌دوای چیدا ده‌گه‌رام و ده‌مویست چی بدۆزمه‌وه؟ مانای وایه ئیدی ئه‌و مورشیده تاجی درک له‌سه‌ره ناتوانی تینویتیم بشکینی؟ ئه‌و مورشیده‌ی که وه‌کی رینوینیک به‌سه‌ر ترۆکی چیاپه‌کی له‌به‌رد و خوین رۆنراوه‌وه پاره‌سته‌وه و ریگه‌ی پيشان ده‌دام. ناشی قسه‌ی باوه یه‌واکیم بی که هانی ده‌دام گه‌ر ده‌خوارم بچمه به‌هه‌شت، ئه‌وا ده‌بی به‌دۆزه‌خ و به‌رزه‌خی زه‌مینیدا تپه‌رم تا شادومانی و ئازار و گونا هه‌زموون بکه‌م و پاش ئه‌وه له‌پتی گه‌یشتن به‌پرزگاری، له‌ شادومانی و ئازار و گونا تپه‌رینم؟

رووناکیی که‌میک سه‌ری به‌رز کردبووه. خوړیکی روون خو‌ی به‌م ئاسمانه‌ غه‌ریبه‌دا هه‌لواسیبوو که له‌ ته‌م و خه‌مۆکی و هاوگونجاوییه‌کی له‌وه‌سف به‌ده‌ر پیکهاتبوو. چه‌ند ده‌ستوی سپی بوو ئه‌م گالیسه‌چیه یال درێزه‌ی گریکستان(*) له‌م غه‌ریبیه‌دا. ئاخ‌ر له‌و دووراییانه‌را، له‌ نیشتمانی خویدا، هه‌موو شتیکی رووت ده‌کرده‌وه و هه‌مدیس له‌ژیر رووناکیی خویدا ده‌په‌وشانده‌وه و پۆچی وا لی ده‌کرد که وه‌ک جه‌سته بینراو و راشکاوانه‌ بدره‌وشیته‌وه. شه‌یتانگه‌ل له‌ کونجی تاریکی خو‌یا‌نه‌وه ده‌هاتنه‌ده‌ر، رووناکیی تا سه‌ر ئیسه‌کی قه‌ترانیان رۆده‌چوو، ئه‌وانیشی وه‌ک ئینسانه‌کان ده‌کرده‌ مه‌خلوقگه‌لی پاقر و له‌پز شیرین. به‌لام خو‌ر لیره‌ جیاواز بوو، واته‌ پوخساری ئه‌رز و رۆح جیاواز بوو. ده‌بوو فی‌ر بین ته‌ویلی نیوه‌ رووناک، زه‌رده‌خه‌نه‌ی شاراه‌ و ناسکی جوانی تازهمان خو‌ش بو‌ی.

هه‌روا که به‌حیره‌سه‌وه دیقه‌تم دابوو ده‌خت و ماله‌کان، دیقه‌تم دابوو ژنانی ئارایشته‌کراو و کلێساگه‌لی خه‌مین، به‌خۆمه‌گوت: "ئه‌مه‌ پوخساری نو‌یی خوداوه‌نده، ئیدی داده‌نه‌ومه‌وه و نو‌یژی بۆ ده‌که‌م."

یه‌که‌مین به‌رکه‌وتی من له‌گه‌ل ئه‌م پوخساره‌ نو‌ییه‌ی ئه‌رزدا، نه‌شوه‌یه‌ک بوو که

(*) مه‌به‌ست له‌ خو‌ره. و. ع

چه‌ندین رۆژ و بگه‌ر چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک درێزه‌ی کیشا. شه‌قامه‌کان، پارکه‌کان، کتێبخانه‌کان، مۆزه‌کان، کلێساگه‌لی گۆتی، ژنان و پیاوان له‌ سینه‌ما و جاده‌کاندا. به‌فریکی د‌گه‌ر که‌وتبووه‌ بارین، ئه‌مانیش سه‌رخۆش بوون و له‌به‌رامبه‌ر رۆچی سه‌رخۆشمان ده‌سوورانه‌وه تا دواجار سه‌رمه‌ستی ده‌ره‌وییه‌وه و دونیا خو‌ی ئارام ده‌کرده‌وه و له‌ جووله‌ ده‌که‌وت.

رۆژیکیان له‌ کتێبخانه‌ی (قه‌دیس جنیاف) (*) سه‌رم به‌سه‌ر مو‌تالا‌کردنی کتێبیدا شو‌رکردبووه. کێژیک هات بۆ لام. کتێبیک به‌ده‌سته‌وه بوو وینه‌ی پیاویکی تیدا‌بوو. له‌پی ده‌ستی له‌خوار وینه‌که‌وه دانا بوو تا ناوه‌که‌ی بشاریته‌وه. کێزه‌که به‌سه‌رمدا دانه‌ویوه و به‌سه‌رسوپرمانه‌وه دیقه‌تی دام. پاشان ئاماژه‌ی بۆ وینه‌که‌ کرد. لێی پرسیم:

– ئه‌وه کتێبه‌؟

شانم له‌قاند و وه‌لامیم دایه‌وه: "له‌کو‌یوه بزانه‌؟"

– ئه‌وه وینه‌ی تۆیه! به‌ موو جیاوازی‌تان نییه‌. سه‌یری ئیوچه‌وان، برۆی پر و چاوه‌ به‌قوولا‌چوووه‌کانی بکه‌. تاقه‌ جیاوازی ئه‌وه‌یه که وی سمیلکی ئه‌ستوو و شو‌ری هه‌یه و تۆ نیته‌.

ته‌ماشای وینه‌که‌م کرد و راجله‌کیم.

هه‌روا که هه‌ولم ده‌دا ده‌ستی کێزه‌که له‌سه‌ر وینه‌که‌ لابه‌رم، گوتم: "باشه، وینه‌ی کتێبه‌؟"

– نایناسیت؟ یه‌که‌مجاره‌ ده‌بینیت؟ وینه‌ی (نیچه) یه!

نیچه! ناویم بیستبوو، به‌لام چ کتێبیکیم نه‌خویندبووه.

– له‌دایکه‌بوونی تراژیدیا (***) یان زه‌راده‌شت (***) ت نه‌خویندۆته‌وه که ده‌رباره‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌مریی و سو‌په‌رمانه‌؟

به‌ شه‌رمه‌وه گوتم: "هیچیان... هیچیان!"

(*) Bibliotheque Sainte - Genevieve

(**) The Birth of Tragedy

(***) Zarathustra مه‌به‌ست له‌ کتێبی (ئاوه‌ای گوت زه‌راده‌شت) ه. و. ف

کیزه که گوتی: "لیره به!" وای گوت و بهراکردن رویش، دوی ساتیک بهکتیبی زهرا دهشته وه گه رایه وه.

به پیکه نینه وه گوتی: "گهر خاوه نی ئه قلی بیت و ئه وه ئه قلهش برسی بی، ئه واه ئه کتیبه ئه قلیت به هیز دهکا و خوراکی ده دات!"

*

ئه و ساته وه خته یه کیک بوو له چاره نووس سازترین ساته وه خته کانی ژیانم. به هوی ده خاله تی کیزیک نه ناسیاوی زانکووه، قه در له کتیبخانه می سانت جنقیاف بو سه یه کی بو نابوو مه وه. ئه و دژه مه سیحه، ئه و جهنگاوه ره ناگرینه له خویندا شه لاله لیره چاوه ری ده کردم.

سه ره تا ته و او یک زنده قی بردم. ئاخو ئه و خاوه نی هه موو شتیک بوو، خاوه نی چنگال و ددان و بالی ئیبلیس، سه رکیشی و چه تونیی، زه بیک سهرچل، تووره بییه کی شیتانه بو ویرانکردن، گالته جارپی و گومان و پیکه نینی کوفرامیز، ئه و هه موو ئه مانه ی هه بوون.

به لام کوفر و خو به زل زانیه که ی رایانچله کاندم. مه ترسی سه ره مه سته کردم. به ترس و ئومیده وه خو م فریدایه نیو کتیبه که یه وه. واپیده چوو ریم که وتبیتته ناو دارستانیکی خه ته رناکی پر له درنده ی برسی و گزگیای سه رگیزکه ره وه.

رۆژانه نه مده توانی چاوه ری ته و او بوونی وانه کاند له سو ریون بکه م و تا شه و ددان به خو دا بگرم. ده مویست هه رچی زووتره خو م بگه یه نمه وه ماله وه و کتیبه کانی بخوینمه وه. کتیبه کانی له سه ر میزه که م هه لچنرابوون. په له م بوو له به رخو دانه که یدا به شداربم. هیور هیور به دنگی راهاتم، به هه ناسه ته نگیه که ی، به هاواره پر له نازاره کانی راهاتم. تا هه نووکه نه مده زانی که ئه م دژه مه سیحه – ئه لعان ئه وه م هه لگۆزیوه – ته و او یک وه که مه سیح به رخو داند نه نوینی و عه زاب ده چیژئی و هه ندی جاریش له ساته وه خته کاره ساتاوییه کاند ا روخساریشیان ده بیتته یه ک روخسار.

گوته کانی پی گومر ایانه و سو په رمانه که شی بکوژی خودا وه ند بوو. به لام ئه م یاخیه گره خاوه نی سیحریکی په نهان بوو. سیحری په یقه کانی بونیاده می گیز و مه ست ده کرد، دلایان ده خستییه سه ما. له راستیدا فیکری وی سه مایه کی

دیونیزیوسی بوو، له نا ئومیدترین ساته وه خته تراژیدی ئینسانی و ژوو ئینسانیدا خودا وه ندیکی شیفا به خش به سه رکه و تنه وه هه لده سایه سه ریا. ناچار بووم عه زاب و نه خوه ت و سه فای وی ستایش که م، هه روه ها سه رسامیش بووم به و دلۆپه خوینانه ی که به سه ر برۆکانیدا چۆراوگه یان به ستبوو. وه ک بلای ئه م دژه مه سیحه ش تاجی درکی به سه ره وه بی.

به ته رزیکی نا ئاگایانه، ئه م دوو روخساره، واته ئه م مه سیح و دژه مه سیحه، ورده ورده له زهینمدا یه کانگیر ده بوون. که واته بلای راست بی که ئه م دووه دوژمنی هه میشه یی یه کدی نه بوون؟ ئاخو شه یان دوژمنی خودا نه بوو؟ ئاخو دواچار شه ر له خزمه تی خیردایه و هاوکاری ده کات؟ به مرووری زه من، هه روا که کاره کانی ئه م پیغه مبه ره دژه خودا وه ند موتا لا ده کرد، په په له گه یشتمه یه کانگیریه کی سو فیانه ی سافیلکانه. په ی یه که م له سه ره تادا وه ک به خو م ده گوت: خیر و شه ر دوژمنی یه کدین. په ی دووم و سه ره وه: خیر و شه ر هاوکاری یه کترن، دوا په، دوا په یه ک که حا لی حازر توانیم بیگه می ئه مه بوو: خیر و شه ر یه ککن. له م په یه دا را وه ستام، له و به دگومانییه له رز دایگرم که له ئه قلمدا پر شنگی دا، له رزم لی هات: ئاخو ده شی ئه م قه دیسه کافره بیه ویت هانم بدا تا بیمه به شداری کوفره که ی!

ته و او ی زستانم به م شه ره وه به سه ر برد. به مرووری زه من گۆره پانی ئه م جهنگه گچکه تر بووه. هه ناسه ی دوژمن هه لده مژت. هه ناسه ی قوول و نازارایی له دوورایییه کی زۆره وه، تا رق به لایه کدا که وت و بیئوه ی به خو م بزائم جهنگه که بووه ئامیز بو کردنه وه. پیشتر له هه موو ژیانمدا به ئاوها به لگه و سه رسورمانیکه وه هه ستم نه کردبوو به وه ی که رق به تیپه ری نی به لیکه آلیبوون و سو ز و هاودلییدا ده توانی ببیتته ئه قین. به خو م گوت: ده کری له جهنگی نیوان خیر و شه ریشدا هه مان شت رووبدا، وه ک بلای له پیشان یه کیک بووبن و پاشان لیک جیابوو بیتنه وه و ئه لعانیس له جهنگدا بن تا هه مدیس یه کانگیر ببنه وه. به لام دیار بوو زه منی ئاشتی ته و او هتی نه هاتبوو. له گه ل ئه مه شدا، ده متوانی له میانه ی نه زمونی خو مه وه حوکی ئه وه بده م که ئاوها زه مه نیک ده ره خسی، واته روژیک دی که ددان به خه سم و به شداری کردنه نازادانه که یدا له م پیکه اته مه زنه ی که نا و نراوه که ونی ها وئا هه نگ – کو سمو س، دهنی، به مانایه کی تر ها وئا هه نگیی و یه کانگیری – هارمونی.

ئەى شەھىدى مەزن، ئەوھى بەر لەھەموو شتىك رايتهكاندم، ژيانە تراژىدىيە پىرۆزەكەت بوو. نەخۆشىي دوژمنىكى گەورە و ھاورپىيەكى گەورەت بوو، تا مردن بەرامبەرت وەفادار مايەوھ. ھەرگىز دەرڧەتى ھەوانەوھ و ئەوھى پىنەدايت كە وەك خۆت بمىنيتەوھ. ھەرگىز رىگەي نەدايت بلئيت: ئىرەم باشە، لىرە نارۆم. تۆ بلئىسە بوويت، كلپەت سەند، كوزايتەوھ، لەدواي خۆتەوھ خۆلەمىشەكەت جىھىشت و رۆشستت!

بەلى دەزانم لەكوپۆھ دىم

تىنووم ھەرەكەت بلئىسە

دەسووتىم و دەسووتىم

دەستم بەر ھەر شتىك بەكەي دەبىتە رووناكى و

ھەر شتىكىش لەدواي خۆمەوھ جىبىلم

دەبىتە رەژوو

ھەر بەراست... ئەز بلئىسەم.

كە بەھار ھات، ھەوا كەمىك گەرمتر بوو، بىرپارم دا دىدەنيت بەكم تا شوپىنپىي دۆپە خويەنە گەرمەكانى تۆ لەسەر ترۆپكەكانى بەرخۆدان و شەھىدبوونى قارمانانەت ھەلگرم.

سەرلەبەيانىيەكى باراناويى، بەنىو تەمومژ و لەنىو كۆلانە تەنگەبەر و قورايويەكانى گونەدەكەتانا بەدواتا دەگەرام. پاشان مالى داىكتم لە شارۆچكەيەكى ئەولاتر بىنيەوھ. شارۆچكەيەك بەكلئىسا گۆتى و بلندەكانىيەوھ. لەمىيانەي نۆرەتا توندوتىژەكانتا، پەنات بۆ ئەو مالى دەبرد و لەوئى پەنات دەگرت. ئىنجا شەقامە مەلەكوتىيەكانم بەدريژايى كۆرنىشى جەنەوا بىنين، ھەمان ئەو شوپىنەي كە تۆ چيژىكى گەورەت لە زەريا و شىرىنىي ئاسمان و خەلكە خۆنەويستەكانى دەبرد. ئاخىر تۆ ھىند مېھرەبان و خۆنەويست و ھەژار و شادومان بوويت كە پىريژنانى دەردراوسى ناويان نابووويت قەدىس. بىرت دى، لە سەرەتاوھ نەخشەي ئەووت دادەرشت كە ژيانىكى زۆر ساكار و ھىمىن بگريتهبەر... (نيازمە بەشپۆھيەك سەربەخۆ بم كە سەربەخۆيى من نەبىتە مايەي ئازاردانى ھىچ كەس، غرورويكى شاراوھ و

نەوازىشكارانەم ھەبى. بى خەم بنووم، خۆم لە شەراب خواردەنەوھ بەدوورگرم، بەدەستى خۆم خواردى ھەژارانەم ئامادەكەم، ھاورپىگەلى بەناوبانگ و خۆسەپىنەرم نەبى، لە ژنان نەنۆرم، رۆژنامە نەخويىنمەوھ، بەدواي ناو ناوبانگدا نەچم، تەنى لەگەل خەلكانى رىزپەردا ھەستم و دانىشم. خۆ گەر كەسكى رىزپەرم دەس نەكەوت، ئەوا لەگەل خەلكانى ئاسايىدا تىكەل بم.)

تەواويك سەرسام بووم كاتىك لەژىر خۆرەتاويكى بەھاربيدا لە (ئەنگادىن)، لەنىوان (سىلسماريا) و (سىلڧا پلانا)دا بەدواي ئەو بەردە شپۆھ قووجەكەيەدا دەگەرام كە لەوئى بۆ يەكەمجار خەونى (گەرانەوھى نەمرىي) بوونى لەخۆ گرتت. بەنالە و گريانەوھ ھاوارت كرد: گەرچى ژيانم تالە و بەرگە ناگىرىت، بەلام با ھەر بەبەرەكەت بى و ھىوادارم ھەر دووبارە و دووبارە بىتەوھ! چونكە لەزەتى تالى قارمانانەت دەچەشت، لەزەتتىك كە بەلای رۆحە نەوييەكانەوھ لە شەھادەت دەچوو: بىنىي ھەلدىرەكەي بەردەمت و بەرەو پىشڧەچوون بىتەوھى ترس سازشت پى بكات. ترۆپكەكانى دەوروبەرم لەژىر ھەتاودا ھەلمىكى شىنيان دەردەدا. لە دوورەوھەرا دەنگىم دەژنەفت و بىنىم لە ناكاويكرا چىايەك بەفر ھەرەسى ھىنا. بىرم ھاتەوھ ھاورپىكەت چىي بۆ نووسىبوويت. بۆي نووسىبوويت: (كە كتیبەكانت دەخويىنمەوھ، وا ھەست دەكەم لە دوورەوھ تافە تافى قەلبەزە دەبىم!)

لە رىگەمدا بەناو سىلسماريا دا، كاتىك لە پردىكى بچووك دەپەرىمەوھ كە بەگۆرستانىكى ھاكەزايى كۆتايى دەھات، لەرزەلەرز بەلای راستدا لام كردهوھ، تەواويك وەك ھەستپىكردى زەردەشت لەلاتەوھ، منىش ھەمان شپۆھ ھەستم دەكرد سىبەرەكەم بووھتە دووان و تۆ لە تەنىشتەوھ دەرۆيت.

ئەى شەھىدى مەزن، تەواوي جەنگ و مىحنەتەكانت لەزەينمدا وەدياردەكەون. كاتىك كە لىورپىژ بوويت لە جىللىي و ئارەزوو، ھەمىشە پالەوانانت دەخستە بەر لىزمەي پرسیار تا ئەو پالەوانە ھەلبىزىرپىت كە دلت قۆرخ دەكات. ئىدى ئەو رۆژە ھات كە لەگەل شۆپىنھاوهر، ئەو بەرەھمەنەي باكووردا رووبەروو بىتەوھ. لەبەر پىيدا دانىشتى و كەوتىتە دۆزىنەوھى خەونى قارمانى و ناومىدانەي ژيان: دۇنيا خولقپىنراوي خودى خۆمە. ھەموو شتىك، چ ديار و چ ناديار، خەونىكى

فریوډه رانه یه. جگه له ئیراده چ شتیکی تر بوونی نییه، ئەویش ئیراده یه کی نابینا، بئ سهرتا، بئ کۆتایی، بئ ئامانج، سهره پو، نه ئەقلیی و نه ناهه قلیی، به لکو هیولایی. کاتیک ده که ویتته چوارچیوهی زهمه ن و شوینه وه، ده بیته شیوه گه لی بئ شومار. ئەم شیوانه دهریته وه، پاشان شیوهی نوئی ده خولقی نیی و ههمدیس دهیانلپیشینیته وه و تا هه تا هه تاهه به م شیوهیه به رده وام ده بی. شتیکی نییه به ناوی پیشقه چوون. چاره نووس له ژیر فه رمانی نه قلدا نییه. ئایین و رهوش ت و فیکره مه زنه کان ته سه للا یه کی بئ نرخن و ته نی به که لکی تر سنوک و گیلۆکه کان دین. ئینسانی به هیز که ئەمه ده زانی، ئەوسا به ئارامیی رووبه رووی زنجیره یه ک وه هم له دونیادا ده بیته وه و به بینینی ده مامکی چهند شیوه و ته مه ن کورتی مایا (*) دلشاد ده بی.

ئهی په یامبه ری ئاینده ی ئینسانی بالا، هه موو ئەوهی که پیشتر پیشبینیت کردبوو، هه نووکه به وینه ی تیورییه کی توکمه و چنراو وه دیار ده که ویتته وه و ده گاته ترۆیکی خه ونی قاره مانیی. شاعیر و فه یله سووف و جه نگاوه که پیشتر له نیو دلنا به شه ره اتبوون ده بنه برا. ئیدی زا هیدی جحیل، له موزیک و گو شه گیری و پیاسه درێژه کانیادا بۆ ماوه یه کی دیاریکراو تامی به خته وه ریی ده چیژی.

جاریکیان که له چیا بارانیک به لیزمه به سه رتا دای کرد، نووسیت: "چی له واتا ئەخلاقیه کان بکه م؟ چی له ئەمه بکه و ئەوه مه که بکه م؟ برووسکه و توفان و ته رزه شتیکی ترن، هیزی ئازاد و خالیین له وانهی ئەخلاقیی. چهند به خته وه ر و به هیزن ئەو قودره تانه ی که دوورن له گوشاری فیکر!"

رۆژیکیان له به هاری جحیلییدا، کاتیک قه در تۆی له گه ل مورشیده که ی ترت، دوا ی شوپینه هاوه به یه ک ناساند، رۆحت ته ژی بوو له تالی و تفتیی. ئەو پیاوه (فاگنه ر) بوو، پیاویک که گوره ترین له زه تی ژبانی پئ به خشیت.

(*) Maya له بنه رته دا هیزی سیحر و جادوو، له کۆتایی دونیادا هیزی مایا له کار ده وه ستی و هه موو شتیکی ده گه ریتته وه بۆ ئەسلی خۆی. مایا نه واقعییه و نه ناواقعییه، نه بوونه و نه عه دم، له هه مان کاتدا نه بوون و عه ده می شه. مایا مه رزی نیوان وه دیارکه وتنی بوون و دیارنه مانی بوونه. و. ف

ساته وه ختیکی مه زن بوو. ته مه نت بیست و پینج سالان بوو، هه لسوکه وتت ئارام و شکۆدار و چاوانت ئاگرین و به قوولاچوو. فاگنه ر ته مه نی په نجا و نو سالان بوو، له ترۆیکی هیزدا، ته ژی له خه ون و کار، هیزیکی سروشتیی بوو که به سه ر سه ری نه وه ی نویدا ته قبییه وه. به جحیلانی ده گوت: "شانۆیه کم ده وئ تیایدا به ئازادی بکه ومه دا هینان، وه رن و ئەوه م بده نی. خه لکیکم ده وئ له قسه کانه م بگه ن، ده ی ئیوه ببنه خه لکی من! یارمه تیم بده ن، ئەرکی ئیوه یه یارمه تیم بده ن، من به ره و بالاییبوونتان ده به م!"

هونه ر تاقه پێگه ی رزگاریی بوو. فاگنه ر ئاوها بۆ (شا لویس) ی نووسی: (هونه ر له نومایشکردنی ژباندا به شیوه ی گه مه، ترسناکترین لایه نه کانی ئەو ژبانه ده کاته وینه ی جوان. به و جو ره به ره و بالاییمان ده با و سه بووریمان ده دا ته وه.)

به وردیی گویت راده دیرا و وشه کانی مامۆستات ده کرده گوشت و خوین و له پاییدا ده جه نگایت. سه رنجی فه یله سووفانی پیش (سوکرات) ت ده دا. ناکاو له نه رزه وه، قو ناغیکی گه وره و قاره مانانه له پیش چاوانتدا وه دیارکه وت، قو ناغیکی پر له پریشکی به سیره ت و خه رافه ی ترسناک و بیری تراژیدیانه و رۆحگه لی خه مین که هه لدیریان به ئەفسانه گه لی شادیه پین داده پو شی و به سه ریدا زال ده بوون. ئیره ئیدی گریکستانی ئەفسانه یی نه بوو که مامۆستایانی قوتابخانه بۆیان وینا کردبووین، به لکو سه رزه مینیکی به خته وه ر و هاوسه نگ بوو که به ئارامییه کی دل سافانه و زه رده خه نه ئامیزه وه رووبه رووی گریان و مه رگ ده بووه. ئەم ئارامییه له کۆتاییدا ده هات: ئەمه ش به ری دره ختیکی بوو که که وتبووه ژاکان. به ر له هاتنی ئارامیی، بئ سه ربه ریی له سینگی گریکستاندا نه عره ته ی ده کیشا. خودا وه ندیکی کیوی - دیۆنیزیۆس - له چیا و ئەشکه وته کاند، ژنان و پیاوانی بۆ سه مایه کی شیتانه راده کیشا. ته واوی گریکستان وه کی ماینادا (*) سه مای ده کرد.

به تین و تاوی ئەقلی تراژیک، هه نووکه هه ولت ده دا که رت که رتی خه ونه که ت له گشتییدا جیگه بکه یته وه. ئاپۆلۆ و دیۆنیزیۆس، دوانه یه کی پیروژ بوون که

(*) Maenad له ئەفسانه ی گریکییدا ماینده کان له گه ل دیۆنیزیۆسدان. تاجی لاولا و به سه رو رمی تاییه تی یاخۆ جامیان به ده سته وه بووه و گوزارشته ری رۆحی به ده مستیی بوون. و. ف

تراژیدیايان ھېنايە دونيا . ئاپۇلۇ خەونى ھاوتاهەنگى و جوانىي دونيا دەبىنى . بى جوولە ، لەئابلوقەى ئىندىقادىۋىليەتى خۇيدا دەمىنئىتەوہ ، ھىور و دلنيا لەنئو زەرياي بەلرفەى دياردەکاندا رادەوہستى و چىژ لەو شەپۆلانە دەبىنى كە دەرژىنە خەونەکانىيەوہ . نىگای ليورئژە لە نور . تەنانەت کاتىک خەم يان تورپەيى کۆنترۆلى دەکن ، ھاوسەنگى مەلەكوتىيانەى لەق نابى .

ديۋىزىۋس گەمارۆى ئىندىقادىۋىليەت تىكويىك دەدا . خۇى ھەلدەداتە ناو زەرياي دياردەکان و شوپنپى شەپۆلە ترسناک و رەنگاورپەنگەکان ھەلدەگرى . ئىدى ئىنسان و گيانەوہرانى كىويى دەبنە برا ، مەرگ لەشپوہى يەكىك لە دەمامكەکانى ژياندا وەديار دەرەكەوئى . وەھمى (چەند شپوہ) دوو كەرت دەبى و ئىدى خۇمان رۋبەرووى حەقىقەت دەبىننەوہ . كام حەقىقەت؟ حەقىقەتى ئەوہى ئىمە ھەموومان يەككىن ، ھەموومان پىكەوہ خوداوند دەخولقئىنن ، حەقىقەتى ئەوہى كە خوداوند سەلەفى ئىنسان نىيە بەلكو وەچەيەتى .

گرىكىيەکان لەپال قەلاى ئاپۇلۇدا ، لەسەرەتادا ھەوليان دا شووراىەك لەبەردەم ئەم ھىزە جلەو نەبووہ ديۋىزىۋسىيەدا ھەلچن كە لەئەرز و زەرياوہ دەھات تا خۇى بگەيەنئىتە سەرزەمىنى گرىكستان . بەلام نەيانتوانى بەتەواوہتىي ديۋىزىۋس كەوى بكن . ئىدى پاشان پىكەوہ بوونە ھاورئ و تراژىديايان خولقاند .

دپوہ ديۋىزىۋسىيەکان لە درەندەيى دامالران و يقارى رۋوگىرى خەون نوقمى شكۆى كردن . بەلام ديۋىزىۋس وەك پالەوانى ھەمىشەيى و تاقانەى تراژىديا مايەوہ . تەواوى قارەمان و ژنە قارەمانانى تراژىديا دەمامكى ئەم خوداوندەن ، ئەوان زەردەخەنە و فرمىسكى ناسكن و بەشكۆى ئاپۇلۇنىي دەرەوشىنەوہ .

پاشان تراژىديايى گرىكىي لەناكاو مەحف بوو . شىكارىي لۇژىكانە كوشتى . سۆكرات بەديالىكتىكى خۇى ، ھۇشيارىي ئەپۇلۇنىي و مەستىي ديۋىزىۋسىيانەى لەناوبرد . تراژىديا لاي يۋرېدس ، لەبرى سۆزى خواوندانە ، بۇ ئاستىكى ئىنسانىي دابەزى و بووہ مەوعىزەيەكى سۇفىستايى بۇ بانگەشەى بىرى نوئى . ئىدى جەوہەرە تراژىدييەكە رەويىەوہ بزر بوو .

بەلام مەستى ديۋىزىۋسىي وەك خۇى مايەوہ و لە سوننەتە نەپنىي و ساتەوہختى نەشوہ مەزنەكانى ژيانى مرؤفدا درىژەى بەمانەوہى خۇى دا . بەسەرسورمانەوہ

لەخۆت دەپرسى ئاخۆ ھەمدىس خۇى لە قلافتى بالاي ھونەردا دەپازىنئىتەوہ؟ ئاي رۆحى سۆكراتىي - بەواتايەكى تر زانست - ھەتا ھەتايە ديۋىزىۋس بەزنجىركراويى دەھىلئىتەوہ؟ ياخۆ ھەنووكە كە ئەقلى ئىنسان پەى بە سنورەكانى خۇى بردوہ ، دەشى شارستانىيەتتىكى نوئى كە سۆكرات رۋخسارى بى - سوكراتىك كە دواچار موزىكى دەرئەند - وەدياركەوئى؟

تا ئەم قۇناغە ، ئامانجى شارستانىيەتى ئىمە بىريارى ئەسكەندەريە بوو . بەلام تاجى سەر سەرى زانست لەق ببوو . رۆحى ديۋىزىۋسىيانە ھەمىشە لەراچەنندا بوو . موزىكى ئەلمانىايى لە (باخ) ھوہ تا فاگنەر راگەيەنەرى ئەو راچەننە بوو . سىپىدەى شارستانىيەتتىكى تراژىكى نوئى لە وەدياركەوتندا بوو . تراژىديا لە ئەزموونى لەدايكبوونىكى تردا بوو . ئىدى چۆن ئەم دونيا وەھمىيە ، چۆن ئەو بەرەھوتە تاريك و نووتەكەى شۆپىنھاوہر گۆرا و چۇناوچۇنى ھەموو شتە بى گيان و مردوہەكان كەوتنە ناو گەرداوى رەخنەى ئەلمانىايىەوہ!

پىغەمبەرى جحئل ھاوارى كرد : (بەلئى ھاورپىانم! فىربن وەك من باوہر بەژيانى ديۋىزىۋسىي و لەدايكبوونەوہى تراژىديايى ديۋىزىۋسىي بىن . سەردەمى سۆكراتىي كۆتايى ھات! رمى باخۇس بەدەستەوہ بگرن ، تاجى لاو لاو لەسەر نىن ، بوئىرن ببە ئىنسانى تراژىك ، خۇتان بۇ جەنگى مەزن ئامادەكەن ، باوہرتان بەديۋىزىۋسى خوداي خۇتان ھەبى!)

ئەى نىچە ، ئاوا بوو ئەو ئومىدگەلەى كە لەسەر كارەكانى فاگنەر ھەلتچىبوون . شارستانى تراژىديايى نوئى لە ئەلمانىاوە ھەلدەقولى . ئەسخىلۇسى نوئى زرپ و زىندوو لەپىش چاوانتا دەجەنگى . وى سەرگەرمى ئەفراندن و دەبخواست كۆمەكى بگەين .

بەلام پىشېبىننىيەكانى تۆچ وەلامىكيان نەوروژان . ليكۆلەرەوان تەحقىريان دەكرىت و نەوہى نوئىش بى جوولە . گىنگلت دەدا و گومان چەنگالى بەبوونتا دەكرد . بەرادەيەك كە ئىدى كەوتىتە گومان لەوہى ئىنسانى ھاوچەرخ بگا تە بالايى . نەخۇش كەوتىت و قوتابىيەكانىشت لە زانكۆ دەسبەردارت بوون .

ئازارىك دللى دەگوشىت . شاعىرەكەى ناخت ھەلدېرەكەى بەگولى ھونەر دەپوشاند ،

به لّام فهيله سووفه كهى ناخت كه به به هاى مه رگ ئاره زوى فيربوونى هه بوو، رقى له هه رزه ئاراميه كه بوو به ئاراميه هونه ريشه وه. يه كه ميان - شاعيره كه - دهخولقاند و ئومئيدى ده ژيانه وه، دوو ميشيان - فهيله سووفه كه - راقه و شيكاريى ده كرد و نا ئومئيدى ده ژيانه وه. ئه قلى ره خنه ييت به تكانى ده شكاند. هه ميشه له خوت ده پرسى: (هونه رى فاگنه ر چ به ها يه كى هه يه؟ هونه ريكى بى شيوه و بى باوه ر، ئه وه چ نه بوو جگه له سو فيستا ييه كى به تال له سه رمه ستى و نه جابه تى پيرو ز، ريك وهك هونه ره كهى يو زبى دس. هونه ريك كه ته نى به كه لكى خه لكانى فيدار و ته له كه باز و په ككه وتوو دى!) هه نوو كه ني مچه خودا وه نده كهى تو بو مه رزى مرؤ قى كى رپاكار هات بووه خوار. فريوى دابوويت، له سه ر به لى نى خو ي نه بوو. هه نوو كه كارى له سه ر بابه ته مه سيحيه كان ده كرد و ئوپراى (پارسي فال) (*) ي دهنووسى. قاره مان - هه مان ئه و كه سهى كه به لى نى دا ئه فسانه ي نو ي بخولق ينى و پلنگى ئه قل به گاليسكه كهى ديؤ نيز يو سه وه ببه ستى - تي كو پى ك شكاو له به ر پى خا چدا كه وتبوو.

هونه ر حه قيقه تى ترسناك به وينه ي جوان جوان ده پوشى، هه ر بو يه ده بيته ته سه للاى ترس نو كان. ئه مه بوو ها وارى تازه ي تو. به لّام ئيمه چيمان كردبا؟ ده بى حه قيقه ت بدؤ زينه وه گه ر ئه و دؤ زينه وه يه به به هاى ويرا نبوونى دونياش بى!

ئه م ها واره نو يه، پى چه وانه ي ها وارى يه كه م بوو. ره خنه گره كهى ناخت به سه ر شاعيردا سه ركه وت و حه قيقه ت جوانى به زاند. به لّام هه نوو كه شو يني ها وه ريش نه يده توانى برينى خواسته زه ينيه كانه ت هه توان كات. ژيان نه به ته نها ئيراده بو ژيان كردن بوو، به لكو ئيراده بوو بو دسه لات كردن. ژيان پاراستنى خود ده رمان ناكا، به لكو ئاره زوى پاوانخوازى و كو نترؤ لكردى هه يه.

هونه ر چيدى ئامانجى ژيان نه بوو. به لكو پشوويه كى كه مخا يه ن بوو له جه نكى ژياندا. مه عريفه بالآتر له شيعر و سو كراتيش گه وهرتر له ئه سخيلؤس. گه رچى حه قيقه ت مه رگبار، به لّام له دره وشا وه ترين و به سه مه رترين درؤ كان بالآتره.

به دلّيكى شكاو و جه سه ته يه كى نه خو شه وه، ده رگا به ده رگا و كيو به كيو ده گه رايه ت. گه رما له په لو پؤى ده خستى ت، به فر چاوانتى ده برژانده وه، با ئه عسابى به ر قامچى

(*) Parsifal ئوپراى پارسي فال له ستايشى مه سيحيه ت و به زه يى و ئه فينى عاريفانه دا. و ف

ده دايت. به هؤى بى خه وييه وه خووت به به كار هينانى مادده ي هتور كه ره وه وه گرت. له ژوورى ساردو ناخوش و په رپووتدا ده ژيايت. به لّام به شاناز ييه وه ده تگوت: ئينسانى نه خو ش بو ي نييه نه فره ت له ژيان بكا. سروودى خو شنوودى و له شساخى، سر ك و دره وشا وه له ناخى ئازاره كانه ته وه هه لده قولى.

هه ستت ده كرد تو وى كى مه زن له ناخا شين ده بى و هه ناوت ده جو ي. رؤ ژيك يان له ئه نگادين پياسه ت ده كرد، له ناكا وى كرا را وه ستايت. كاتى بيرت له وه كر ده وه كه زه مه ن بى سنووره و مادده يش سنووردار، ترس سه راپاتى له خو گرت. بو يه ده بى به ناچارى ساته وه خت يى كى نو ي به ر يو ه بى كه ته واوى پى كه ه ينه ره كانى ماده، ريك وهكى پيشوو، هه مديس له دا يك ببه وه. دواى هه زاران سه ده، كه سى كى وهك تو - له راستيدا خودى تو - هه مديس له سه ر هه مان ئه م گردؤ لكه يه راده وه ستى و هه مان بيروكه ي بو دى. ئه مه ته نى يهك كه ره ت روونادات، به لكو ژماره يه كى بى شو مار جار. به م جو ره چ ئومئيدى ك نييه به ئاينده يه كى باشتر، چ رزگار ييه ك له گو رى نييه، بو هه تا هه تا يه و به هه مان جو ر و به شيويه كى يه كسان به ده ورى ره و ره وى زه مه ندا ده سوور يينه وه. به م رى گيه، ته نانه ت زو و تى په ر ترين شته كانيش به نه مرى ده گه ن و ناچيزه ترين كرداره كانمان گر ينگيه كى له راده به ده ر و ده س دى ن.

له نه شه ي ئازاردا غه رق ده بوويت. گه رانه وهى نه مرى، ماناى ئه وه بوو كه عه زابى تو بى كو تايى و عه زابى دونياش بى چاره سه ر. به لّام غروورى زا هيدانه ت هانى دايت كه به خو شنوود ييه وه ده رگا به رووى شه هاد هتا والا كه يه ت.

به خوت ده گوت: "ده بى شاكار يى كى نو ي بخولق ينى، ئه ركى منه بيخولق ينىم تا ئىنجيلى كى تر به به شه ر ييه ت را كه يه نم. به لّام له چ قالى بى كدا؟ سيسته مى فه لسه فى؟ نا! ئاخه ر فيكر ده بوو به سه بكى غه زه ل سه ركا. داستان؟ پيشبى نى؟ له ناكا وى كرا فؤرمى زه رده شت له زه يندا پرشنگى دا.

له ميانه ي ئه م ئازاره چى ژبه خشه دا بوو كه (لوسالوم) تو ي دؤ زيه وه. ئه م سلا فه ئا گر يه نه به زه ينى كى ته ژى له وروژان و په يجو ر ييه وه له به رام به ر تو ي شه هيدى گه وهدا كر نو شى برد و له دلّ وه را گو يى بو راد يرايت. تو سه خا وه ته ندانه رو چى خوت پى دا، ئه وى كيش كه هه ر گيز تى نو ي تى نه ده شكا، به زه رده خه نه وه تا دوا يين

دلۆپى لى نۆشى. چەند ساللىك دەبوو دەروازەى دلت بەئاوھا دلنیاييەكەوھە
نەكردبوو، بلىسەى تىن و تاو و سەمەرىك كە ژنان لە رۆحى ئىمەدا پىي دەكەن،
لەرۆختا پىنەببوو. ھەستت كرد دلت لەژىر زرى جەنگىيەكەتا دەتوتتەوھە. ئەو
دەمەوتتوارەيەى خۆت كرد بەھۆدە زاھىدانەييەكەتا، بۆ يەكەمىن جار فەزای ژيانت
بۆنى ژنى گرت و ئەو بۆنەت تا قوولايى رۆخت ھەلمژت.

ئەى زاھىد، شىرىنتىن راجەنىن تا ئەو چىايانەى كە پەنات تىياندا گرت بەدواتا
ھاتن. بەئارامىي چاوەرپى گەيشتنى نامەى ئەو ژنە بوويت. رۆژىكيان چوار بەيەت
شىعەرى بۆ نارديت، تۆيش ھەروا كە وەك كورپىكى تەمەن بىست سالان دلت وەخورپە
كەوت، لەژىر دارسنەوبەرە لاکەوتەكانا كەوتتە خويندنەوھى:

ئەسىرى چەنگال و چاوانى تۆ

چۆناوچۆنى دەتوانریت خۆ دەرباز بكریت؟

گەر بىمە ئەسىرى تۆ، ناخوازم ھەلبىم

پىم وانىيە تەنى بەو پىرانكردنەوھە بووھستت

دەزانم تۆ بەسەر ھەموو مەخلوقىكى زەمىنىدا تىدەپەرىت

چ شتىك لەسەر ھەرد نامىنى دەستى لىوھنەدەيت

ژيان بەبى تۆ دەكرى جوان بكریت

بەلام لەگەل ئەوھشدا... تۆ زۆر شايستەى ئەوھيت بژيت.

پاشان يەكسەر رۆژانى شوومى جودايى ھاتن. ئەو ژنەت تۆقاند. دەتگوت
دارستانىكىت شەوت بەسەردا ھاتبى. لەو تارىكايىيەى تۆدا، ئەو ژنە نەيتوانى
خوداوەندى گچكە بىيىنى كە زەردەخەنەى بۆ دەكرد و قامكى نابووھ سەر زارى.
سەرلەنۆى شەھىد بوويتەوھە، نەخۆشى و گۆشەگىرىي و بىدەنگىي ھاتنەوھە و پىزەت. لە
دەرختىك دەچوويت كە لەژىر بارى ميوەدا چەمابىتەوھە و خواخواى دەسگەلىكى بى،
بىن و ميوەكانى برىن. چەندىك لەوسەرى رىگەكان دەوھستايىت و لە شارەكانى
ئىنسانت دەنۆرى، كەچىي كەسىك نەدەھات. لە گۆشەگىرىتدا ھاوارت دەكرد: "ئاخۆ
چ كەسىك نىيە خۆشى بويم؟ چ كەسىك نىيە سووكايەتى و گالتم پى بكا؟ كوانى
كلپسا نەفرەتەكانىم بەسەردا دابارىنى؟ كوانى دەولەت سەرم بپەرىنى؟ من ھاوار

دەكەم و ھاواردەكەم، ئەرى كەس گوپى لىم نىيە؟"

تۆف لەم تەنبايى و ھىجرانى يارە! ئومىدىكى نوئى لەناوھوترا پىرشنكى دا-
تۆويكى نوئى، سۆپەرمان - سۆپەرمان بوو كە ئامانجى دونياى پىكدەھىنا. ئەو بوو
كە رىزگارىي لە لەپى دەستىدا و ئەو بوو وەلامى پرسىيارە دىرىنەكانتى دەدايەوھە.
وەلامى ئەو پرسىيارەى كە ئاخۆ دەكرى ئىنسانى ھاوچەرخ بەبالايى بگات؟ بەلى
دەشى، ئىنسان دەتوانى بەبالايى بگات. مەسىح ئەم بالايىيەى بەئىنسان نەدەدا،
وەك ئەوھى قاگنەر لە كارە نوپىيەكەيدا وەعزى بۆ دەدا، بەلكو لەرىگەى خودى
ئىنسانەوھە، لەرىگەى فەزل و ھەولەكانى ئۆرستۆكراتىيەتى نوپوھ ئىنسان دەيتوانى
سۆپەرمان وەدى بىنى. گەرانەوھى نەمرىي چنگى لەگەر ووت نابوو. سۆپەرمان(*) يكى
نوئى بوو كە دەيتوانى بەسەر ترسى ژياندا زال بى. ھونەر نا، بەلكو ھىز. ئەى
دۆنكىشۆت، تۆ خوداوەندت بەئاشىكى ھەوايى زانى و كەوتتە و پىرانكردنى.

ھاوارت كرد: "خوداوەند مرد!" وات گوت و ئىمەت ھىنايە لىواری خەرەند. تەنى
ئومىدىك ھەيە، ئەو پىش ئەوھى كە ئىنسان پىويستە لە سروشتى خۆى ئەولاولوتەر بروا
و سۆپەرمان بخولقىنى. ئەمە ئەو كاتەيە كە ئىدارەى تەواوتىي و رىكخستنى
سەراپاگىرىي كەونى دەكەوتتە ئەستۆ و گورى ھەلگرتنى ئەركىكى ئاواھى دەبى.
خوداوەند مرد و عەرشەكەى چۆل وھۆل. ئىمە پال بەبالشتەكەى ئەو دەدەپنەوھە. چما
ئىدى ھەنووكە ئىمە لەدونىادا تەنبايىن؟ چما ئاغاكەى سەرى مردووه؟ باشتر. لەمەولا
كاردەكەين، نەك لەبەرئەوھى ئەو ئەمرمان پى دەكا، نەك لەبەر ئەوھىش كە لىي
دەترسىن ياخۆ ئومىدما پىيەتى، بەلكو لەبەرئەوھى خۆمان دەمانەوئى كار بكەين.

(گەرانەوھى نەمرىي) چۆلوھۆل لە ئومىد و سۆپەرمانىش ئومىدى مەزن. ئەدى
چۆناوچۆنى دەتوانرئ ئەم دوو دونىابىنيە دژ بەيەكە ئاشت بكرىنەوھە؟ ئەمە ئازارىكە
بەدەر لە وەسف. لەوكاتەوھە بەدوا رۆخت بەسەر گەرداوى دىوانەييەوھە بالى لىكدەدا.
زەردەشت تەنى وەك ھاوارىك ماىەوھە. ئەم شىعەرە تراژىكەت بەنىوھناچلىي جىھىشت

(*) Chimera ئاژەلىكى خەيالىي كە لە شىر و بزنىمى دەچوو. ھەندى جار لە شىوھى ئاژەلىكدا
بەسەرى شىر و لەشى بزى و كلكى ھەژدىھا بەرجەستەيان دەكرد، ھەندى جارى ترىش
بەسەرى شىر و سەرى بزى. و. ف

و هه نووکه هه وۆت دهدا به شپوهیهکی زانستی بیسه لئینیت که جه وهه ری ژیان ئیرادهیه بۆ قودرهت.

هاوارت کرد: (ئه وروپا له نابووت بووندایه. ده بۆ خۆ تهسلیمی پرهنسیپی توندوتیژانهی رابههکانی بکات. رهوشتی باوی ئه مرۆ رهوشتی کۆیلهکانه. پیلانیکه که لاوازهکان دژی بههیزهکان چنیویانه، میگهله دژی شوان هونیویانه تهوه. کۆیلهکان موزیرانه بههاکانیان بۆ سوودی خۆیان ئاوهژوو کردۆتهوه. بههیز بووته خویری و لاواز و نهخوشیش بووته چاک. ئاخو ئه کۆیلهگه له بهرگهی عهزاب ناگرن. ئهوانه مرۆدۆست و مهسیحیی و سوسیالیستن. تهنی سوپهرمانه دهتوانی دهستووری نووی داپیژنی و ئامانجی بالا و نووی به جهماوهر ببهخشی.)

ماهییهتی ئهه ئامانجان، ریکخستنی گونجایی خه لکانی دهسبژیر و رهشه خه لک، رۆلی جهنگ لهه قوناغه تراژیکیه نوییهی میژووی ئه وروپادا: ئه مانه لهو کیشانه بوون که له دوایه مین سالانی له شساختیدا شه که تیان کردبوویت. کاتیک نهتوانی وهلامیان بدهیتهوه، هه مدیس سه ره له نووی خۆت بۆ قه سیده دیونیزیوسییهکان تهرخان کردهوه. به ره شیبانه ترین پیشبینی سترانی قو^(*) ت چری:

خۆر رۆده نیشی

ئیدی تینووت نابی

ئهی دلی سووتام

ئه مرۆ ته روپرییه که ههیه له فهزادا

ههست به هه ناسه ی نیو زاری نه ناسان ده کهم

سه رمای مه زن به ریویه...

هه وا سهیر و پاقره

ئاخۆ ئه مشه و

سه رنجیکی گالته جارانه و فریوده رانه ی نه دام؟

ئهی دلی ئازای من... هه ره بههیز به

(*) قو: بالندهیه که له قاز سپیتر و گه وره تره. هه ژار موکریانیی، فه رهنگی هه مبانه بۆرینه.

مه پرسه بۆ

ئه مه ئیوارهی ژیانمه

خۆر رۆده نیشی.

ئه وهی ئینسان مۆله تی بینینی نییه، تۆ بینیت و له ودیو هه وه سه له ی ئینسان و له گوئی خه رهندها سه مات کرد و پاشان تیایدا نو قوم بوویت.

تاریکی ده ستوبرد ئه قلی کۆنترۆل کردیت. ئه م تاریکیاییه، یانزه سال، تا کاتی مردنتی خایاند. هه ندی جار کتیبیکت به ده سه ته وه ده گرت و ده تپرسیی: (منیش کتیبی نایام نووسی... وایه؟) کاتی وینه ی فاگنه ریان پیشان دایت، گوت: (ئه م پیاوهم زۆر خۆشده ویست!)

*

هه رگیز هاواریکی له مه جه رگبیرتر له سینگی ئینسانه وه به رز نه ببۆوه. هه رگیز به توندوتیژییه کی ئاوه اوه ژیانیه قه دیسیک، ته نانه ت له تافی مندالیشدا، کاتیک ئه فسانه پیرۆزه کانم موتالا ده کرد، ئه زموون نه کردبوو. پیموایه دوا ی کۆتایی هاتنی دیده نییه کهم له جه له تایی نووی و گه رانه وه م بۆ پاریس، دلم (زیاتر له زه مینم) گۆرابوو. به توندوتیژییه کی ئاوه اوه عه زابه کانی ئه م شه هیده گه وه و بی ئیمانیه ژیا بووم و هه روا که ئاسه واری شوینپی خویناوییه کهیم هه لگرتبوو، زامه دیرینه کانم به جو ریکی وا کولابوونه وه که شه رمم له ژیانیه ریک و تۆکمه و ترسنۆکانه ی خۆم ده کرد، ژیانیک که ئازایه تی ئه وه ی نه بوو پرده کانی دوا ی خۆی ویران کا و به تاقی تهنی به ره و گۆره پانی ئازایه تی و نائومیدی ره ها بچی. ئه دی ئه م پیغه مبه ره چی کردبوو؟ داوا ی لی کردین به پله ی یه کهم چ بکهین؟ پیی گوتین حاشا له ته وای ته سه للاکان کهین. حاشا، له زیدی باوان، له ئه خلاق و له حه قیقه ته کان. له و کاتیدا که ته نیا و بی هاو ده م ده مینینه وه، جگه له توانای خۆمان په نا بۆ چ شتیکی تر نه بهین و بکه وینه فۆرمۆله کردنی دونیا یه که که دوا جار دلمانی پی شه رمه زار نه بی. خه ته رناکترین ریگه کامه یه؟ ده ی من ئه وه یانم ده وی. گیژنه له کویوه بی ریگه ی من به ره و ئه وییه. ئازایانه ترین له ززه ت چییه؟ بریتییه له قه بولکردنی به رپرسیارییه تی ته واو!

هه روا که به ژیر دار به رووه کانی پاريسدا، یاخۆ به که ناری رووباره به ناوبانگه کهیدا

پياسه م دهکرد، هه ندى جار له ناكاو پكرا سېبه ره كهى ئەوم له پال خۆمدا ههست پى دهکرد. تا خۆرئاوا بوون بېدهنگ له پال يه كديدا ده رۆيشتين. هه ميشه تهنگه نه فهس و بۆنى گۆگردى لى دههات. وادههات به خه يالما كه له دۆزه خ گه رايته وه. هه ناسه له سینه مدا ده گيرا و ده كه وتمه هه ناسه بركى. به لام چيدى نه ده جهنگاين، به لكو ببوونه هاوړى. ته ماشاى ده كردم و روخسارى خۆم له بيلبيله ي چاوانيدا ده بينى. هه رچۆنك بوو عه زابىكى سارى بوو. هه موو شپرز هيبه كانيم بۆ گۆيزا بووه. له پال ويدا شه رى خۆم بۆ هاوړهنگردنى ناهاوړهنگ دهس پى كردبوو- ئاشتكردنه وهى ئوميدى ره ها له گه ل ئاوميدى ره ها و كردنه وهى ده رگايه ك بۆ ئەوسه رى ئەقل و يه قين-.

ئيواره يه كيان كاتيك خۆر له ئاوا بووندا و ده مانويست له يه كتر جيا بينه وه، ئەويك كه هه رگيز له گه ل مدا نه ده دا، رووى تى كردم و گوئى: "منم ديونيزيوسى له خاچدراو، منم نهك ئەو..." دهنگى ته ژى له حه سه دو رق و ئەقین بوو.

رۆژى دواتر كه گويم بۆ دهنگه ئەفسوونا ويه كهى بريگسون راديرا، دلّم هيوو بووه. وشه كانى سرووتيكى ئەفسوونا ويى بوون كه ده رگايه كى گچكه يان له قوولاى تاريخيدا والا ده كرد و ليده گه ران رووناكيبى بۆ ده ره وه برژى. به لام زام و خوین و ئاه و ناله ي مه زن، ته واوى ئەو توخمانه ي كه جحيلي و هك توخمى ئەفسوونكار ده يانبينى، بزر بوون. ئيدى خووم به وه وه گرت كه بچمه ده ره وه و هه مديس له ژير دار به رووه كاندا بكه ومه پياسه تا ئەو كه سه ي تر ببينم، ئەو كه سه ي كه بريندار دهكات.

ئەو رۆژانه هه رگيز زام به قوولاى رۆنه چوووه بوونمه وه. ده بوومه شه ريكه ئازارى، به لام به ته رزىكى رووكه ش. هه ره كه قه ديس فرانسيسكو س. كاتيك پيغه مبه رى كيوپى برينيكى ناسۆر له جهسته ي پيدا ده بوو، سوى برينه كهى ده گه ييه جهسته ي منيش. پيستم ره ش و شين هه لده گه را، هه ر ئەوه نده و ته واو. دواتر بوو زامه كانم ده ميان كرده وه، واته ئەو كاته ي كه مه لايكه تى عه زاب - وهك ئەوه ي كه وى پيشبيني كردبوو- به سه ر خه لكيدا دابه زى. به لى، بيرم دپته وه دواتر، دواى چه ندين سال له لهنده ن. هه مديس وه رزى پاييز بوو، له باخيكا له سه ر سه كو په ك

دانيشتبووم. فهزا ليواولتو بوو له ترس. سوپه رمان له گۆشه يه كى دونيادا له داى كى ببوو. به وريكى چنگ به خوین له جيگه يه كى ئەم دونيا يه دا پى و ابوو كه وى سوپه رمانه. ئيدى له لانه كه يدا خوى بۆ دابين نه ده كرا و تاسه ي ده سه لاتخوازى قورخى كردبوو. جهنگيزخان ئەنگوستيله يه كى ئاسنينى كردبووه په نجه كه ئەم وشانه ي له سه ر هه لكو لرابوو: (راستى روستى) واته (هيز حه قه). سه ده ي ئيمه يش هه مان ئەنگوستيله ي كردبووه په نجه. ديوى سه رده مه كه ي ئيمه له و پادشا ئەفريقيه ئەفسانه ييه ده چوو كه له گه ل دوازه ژن و دوازه گۆرانبيژ و به بيست و چوار به رميل شه رابه وه بۆ به رزترين قه لا له قه لاكانى سه رده كه وت. ئەم پادشايه دريژ وهك بورج و قه له و وهك به راز و كو لکن بوو وهكى مه يموون. ته واوى شار له سه ما و گۆرانيدا ده كه وته له رزه. كوخته دي رينه كان ده رووخان. پادشا سه ره تا سه ماى ده كرد، پاشان كه شه كه ت ده بوو له سه ر به رديك داده نيشت و ده يدايه قاقاى پيگه نين. كه له پيگه نين ماندوو ده بوو، ئەوسا ده كه وته باويشكدان و هه ر بۆ سه رگه رميى خوى، يه كه يه كه ژن و گۆرانبيژ و به رميلى به تالى شه رابه كانى له قه لاكه وه فرى ده دانه خواره وه. به لام به وه شه وه هيشتا هه ر دلى هيوو نه ده بووه و ئيدى ده كه وته لاواندنه وه ي ئيش و ئازارى له سه بوورى نه هاتووى پادشايان.

منداليكى رۆژنامه فروش هات و به دهنگى به رز دوا هه واله كانى جهنگى ده خوينه وه. خه لكى له شه قامه كاندا دلان له مستياندا بوو. وا پيده چوو دلان له ليدان كه وتبى. هه نديكيان به په له ريگه ي ماله وه يان ده گرت به ر، وهك ئەوه ي بيان هوى دلان بن له وه ي كه هيشتا منداله كانيان زيندوون!

تارماييه ك هات و له لامه وه دانيشت. كه سه يريم كرد له رز داى گرتم. خوى بوو. ئەوه كى بوو ئەو كه سه ي كه هاوارى كرد: جه وه رى ژيان برى تيه له په رۆشبوون بۆ پاوانخوازى و كو نتر و لكر دن. ته نى قودرته كه شايانى حه قه؟ كى پيشبيني سوپه رمانى كرد و له گه ل پيشبيني كردنيدا له گه ل خويدا هيناي؟ سوپه رمان هاتبوو، پيغه مبه ره تر سنوكه كه شى لي ره بوو، هه ولى ده دا خوى له ژير پاييزه دره ختيكا وهشارى.

ئەوه ئەوه لىن جار بوو كه ههستم به ئاوها هاوسۆزىيه كى تراژيكيان هه گه ليدا

دهکرد. چونکه يه که مین جار بوو بهرۆشنی دهمبینی که هه موومان شمشالی شوانیکی نادبارین، فوومان پیدادهکا و نه غمه خوڤه که ی خویمان پی دهژنه. نه که نه و نه غمه یی خوومان هه زمان به بیستنییه تی.

له چاوانی به قوولاچوو، برۆی چر و سمیله شویره که می پروانی و به نه سپایی پیم گوت: "سویره مان هاتوو. ئەمه نه و بوو که تو ده تو یست؟"

وهک وه حشیکی بریندار که له هه ولی خوڤه شاراندایی، خوئی گرمۆله کرد. دهنگی پر له شانازی و نازارایی له و دنیای تره وه دهنگی دایه وه: "به لئی!" له و کاته دا هه ستمده کرد که چۆن دلی دوو کهرت ده بی.

– تو نه وهت چاند، نه لعان بنۆره چیت دوریوه ته وه ... ئەمهت پی خوڤه؟

هه مديس له و دنیای تره وه هاواریکی نائومیدانه و به سو بهر زبووه: "به لئی!"

ئه مجارهش ته نیا که وتمه وه و له سه سه کوکه هه ستام تا باخه که جی بیلم. ریک له و ساته دا بۆمب هاویژیک له ئاسمانی نه و شاره تاریکه دا گرماندی. فرۆکه بوو، فرۆکه یه که که لیوناردۆ دافینشی له شیوهی بالنده یه که قاقزینی میهره باندا مه زنده ی ده کرد که له کاتی هاویندا، به فر له دوندی بهرزی چیاکانه وه هه لده گری و به سهر شاره کاندایه پیرزینی تا فینکیان بکاته وه. نه لعانیس به باری بۆمبه وه به ژور سه رمانه وه تیده په ری.

بیرم کرده وه که به هه مان شیوه – له کاتیکدا که هیشتا پیغه مبه ری ناشتیخوازی جهنگم له زه یندا بوو – نه ندیشه کان هه روهک بولبولانی سپیده، له زهینی ئینسانه وه بهر زه بینه وه، به لام هه ر که سه رنجی چا و چنۆکانه ی مرۆقیان به رده که وئ، ئیدی ده بنه ده عباگه لی برسیی و مرۆخۆر. ئەم پیغه مبه ره به ده بخته، نائومیدانه هاواری نارپه زایه تیی لی بهر زه ده بیته وه که: (ویستی من ئەمه نه بوو!) به لام ده عباکان به هه راو زه ناوه به ژور سه ری دا تیده په رن و جنیوی پیده ده ن.

له م ساته وه خته برسی و قهیراناوییهی جی لیما، نیچه خو راکیکی به هیزی وه کی خو راککی شیتری ده رخوا رد دابووم. ئاخو من له ناز و نیعمه تدا گه وره ببووم و نه لعانیس هه م ئینسانی هاوچه رخ که خوئی له هه لومه رچیکی نه ویدا بینییۆوه و هه م مه سیح که ئینسان نه وی کردبووه، له هه لومه رچیکی زۆر سنوورداردا بینیم. له

تووره ییدا هاوارم کرد: ئاخ له دهغه لبازی مه زه ب که پاداشت و سزای هه واله ی ئاخیره ت کردوو تا ترسنۆک و کوپله و خه مینان ته سه للا بداته وه که به ئارامییه وه سه ر بۆ ئاغا کانیان نه وی که ن و بی هیچ ئاخ و ئۆفیک بهرگه ی ژیا نی ئەم دویا بگرن. چ بازاریکی جووله کانه یه که له م دویا فلسیک داده نییت و له و دویا هه زاره ها فلس (*) وه رده گریت! چ دهغه لبازی و به رتیلخۆری و گیل تییه که. نه خیر، نه و ئینسانه نازاد نییه گه ر به هیوای به هه شت بژی و زنده قی له دۆزه خ چوو بی. ئای چه ند شه رمه زارین گه ر ئاوها له مه یخانه کانی ئومید و ژیرزه مینه کانی تر سدا سه رگه رمی مه ست بوون بین. چ سالانیک ژیا بووم و له مه نه گه یشت بووم، ده بوو پیغه مبه ری وه حشی بی و چاوانم بکاته وه!

تا هه نوو که به ریوه برنی ته وای ئینسانمان به خودا سپارد بوو. ئاخۆ ده کرا نۆره ی ئینسان بۆ له کو لگرتنی بهر پر سیاری – نۆره مان بۆ خو لقانندی دویا یه کی تایه ت به خو مان، به ئاره قه ی نیوچه وانمان – هاتی؟ شنه یه کی نه هریمه نانه ی سه رچلیی له مابهینی لاجانگه کانمه وه هه لی کرد. هاوارم کرد: کاتی نه وه هاتوو که ئینسان ده بی ته وای خه ون و ئومیده کان به گیان قه بول کات و بی نه وه ی چاوه ری کۆمه کی خودا بی، نه زم و نيزام له تیکه لپیکه لی هه لگۆزی. به واتایه کی تر، تیکه لپیکه لی بگۆری به که ونیکی هارمونیی. ده بوو پاریزگاری به نازادی شه خسیی خو مانه وه بکه ین و به هیز و خو گرتوو له سه ری بمینینه وه، تا به لکو نه و ساته وه خته بی که هاواره بی ده نگه کان ده که یه په یامیکی ساکار و دروست، ده یکه یه هه ولیکی مژده به خش و له م شه پۆله جیهانگیریه ی ئیستادا، خو مان له سه ر پی خو مان ده بینن.

ئه م مژده یه م وه ک نه غمه یه کی دوور و یه که مین شنه ی به هاری ده ژنه فت. دل م له دارچواله ده چوو. له و دره خته ی که زستان سه رگه رمی قامچی لیدانی تی و ئاسمانه که ی ژور سه ریشی تاریک، که چپی هه ر له گه ل وه رگرتنی سیگنالی نه تینی هاتنی به هاردا، شه لال له شکۆفه ده بی و له بهر چاوانماندا وه دیارده که وئ. ئەم

(*) له دهقه ئینگلیزییه که دا فارزهنگ به کارهاتوو که دراویکی بهریتانییه و به هایه کی زۆر که می هه یه. له هه ردوو دهقه عاره بیی و فارسییه که دا فارزهنگ و شاهی به کارهاتوون. و. ک

درهخته زستانانیش نوقمی شکوفه‌یه، گهرچی له‌بهر بارپزه‌شدا ده‌له‌رزئی. دلئی شکوفه‌کردوی منیش به‌هه‌مان شیوه ده‌له‌رزئی. ده‌شی بارپزه‌یه‌ک هه‌لبکا و هیچی پیوه‌نه‌هیئی. به‌لام قه‌یدی ناکا، وی ئه‌رکی خوی به‌ئه‌نجام گه‌یاندووه. پر به‌گه‌رووی هاواری کردووه که به‌هه‌رتک چاوانی خوی به‌هاری بینووه.

شه‌ویکیان خه‌ونیکم بینی. له‌سه‌راپای ژیاندا خه‌ون هه‌میشه رینوینیکی به‌له‌د بووه. ته‌واوی کیشه و گیروگرفتیکم که له‌حاله‌تی بیدارییدا ئه‌قلیان نازارداوم و له‌دووی ریگه‌چاره‌یه‌کی ساکار و دلنیا‌بووم بویان، له‌خه‌ونه‌کاندا یه‌کلایی بوونه‌ته‌وه. ئاخ‌خه‌ونه‌کان کاژی زیاده‌گه‌ریه‌کان له‌خو‌داده‌مألن و ده‌بنه‌کاکله‌یه‌کی ساکار و ئیدی ئه‌م کاکله‌یه‌ش نازاد ده‌بی. له‌ته‌واوی ئه‌م ماوه‌یه‌دا، وه‌ک (سان سیب‌استیان) ببوومه جینیشانه‌ی تیره‌کانی ئه‌م دوا پیغه‌مبه‌ره‌ی (گه‌رانه‌وه‌ی نه‌مریی) یه. زه‌نیم له‌میان‌ه‌ی تاریکاییه‌ک که کوئترولی کردووین و ده‌مانتاسینی، بیه‌ووده هه‌ولی دها تا بناغه‌ی ئه‌رکی ئینسان بدوژیته‌وه. پاشان شه‌ویکیان خه‌ونیکم بینی. واپیده‌چوو له‌که‌ناری زه‌ریا راوه‌ستابم و له‌دوور بنووم. ئوقیانووس شینیکی شه‌به‌ق ره‌نگ و لیوانلیو له‌ترس و تووره‌یی بوو. ئاسمان ره‌ش و قورس و ترسناک، چ‌شنه‌یه‌ک نه‌ده‌هات، بیده‌نگی و یه‌ک ریتیمی شتگه‌لیک بوون ترسناک. خه‌ریک بوو هه‌ناسه‌م له‌به‌رده‌بیرا، نه‌مه‌توانی هه‌ناسه‌ بده‌م، کوتوپر چارۆکه‌یه‌کی سپیی و ته‌نک له‌وه‌دلاقه‌ ته‌نگه‌وه‌ که هیشتا له‌نیوان زه‌ریا و ئاسماندا بوو پرشنگی دا. به‌له‌میکی گچکه له‌میان‌ه‌ی هیمنییه‌کی تاسینه‌دا له‌نیوان ئه‌و دوو تاریکاییه‌دا پرشنگی دها و به‌خیراییه‌کی شیتانه ده‌هاته پیش. چارۆکه‌که‌ی هیند پر له‌هه‌وا بوو که خه‌ریک بوو ده‌دا. ده‌ستم به‌ره‌و لای رایه‌ل کرد و هاوارم کرد: (وا‌ی دل‌م!) وام گوت و ئیدی خه‌به‌رم بووه.

ئه‌و خه‌ونه یارمه‌تییه‌کی فره‌ی له‌ژیاندا داوم. مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بوو که نه‌مه‌توانی به‌دوای باوکی ئومید و نائومیدکه‌دا بگه‌ریم و له‌مانای شاراوه‌ی خه‌ونه‌که‌م خه‌به‌ری بده‌می. چما ئه‌دی ئه‌مه‌هه‌توان نه‌بوو بو‌سارپژکردنی ته‌واوی نیگه‌رانیه‌کانی؟ مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوو که له‌میان‌ه‌ی نائومیدی ره‌ها‌دا کومه‌کی له‌م به‌له‌مه‌ بی‌په‌روایه‌ ده‌خواست؟ ئه‌م به‌له‌مه‌ بی‌په‌روایه‌ی که به‌بای خوی ده‌رؤیشت و

خاوه‌ن رۆشنایی تایبه‌تی خوی و چ‌پئویستییه‌کی به‌کس نه‌بوو؟

چاره‌های جار، له‌ساته‌وه‌خته دژوار و قه‌یراناوییه‌کاندا، کاتیک که هه‌موو شتیکی چوارده‌ورم تاریک داده‌هاتن و نازیزترین هاواری و نازیزترین ئومید‌ده‌کانم ده‌سه‌ب‌دارم ده‌بوون، ئه‌ی مه‌گه‌ر ئه‌وه من نه‌بووم که له‌وه‌ختانه‌دا چاوانم لیک ده‌نان و ئه‌و به‌له‌مه‌ گچکه‌یه‌م له‌نیو پی‌لووه‌کاندا ده‌بینییه‌وه؟ ئیدی دل‌م نازایه‌تی و به‌رده‌هاته‌وه و هه‌ل‌ده‌به‌زییه‌وه و هاواری ده‌کرد: چارۆکه به‌رزکه‌وه و مه‌ترسه‌! وام ده‌گوت و دل‌م تاریکی شه‌قار ده‌کرد!

برینگه‌لیک که نیچه کردنییه‌ ناخمه‌وه برینگه‌لی قوول و پیروژ بوون. هه‌توانه سؤفییه‌کانی بیرگسون نه‌یاند‌ه‌توانی ئه‌و برینانه سارپژ بکن. به‌شیوه‌یه‌کی کاتی هیوریان ده‌کردنه‌وه به‌لام هه‌ر زوو ده‌هاتنه‌وه سو و خوینیان لی ده‌چوړا. ئاخ‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی جحیل بووم، حه‌زی قوولم برین بوو نه‌ک هه‌توان. له‌م قوناغه‌دا بوو که جه‌نگی من له‌گه‌ل نادیاردا بووه جه‌نگیکی هوشیارانه‌و بی‌روحمانه.

له‌و سالانه‌ی به‌راییدا، تووره‌یی بوونمی قورخ کردبوو. وه‌بیرم دپته‌وه حه‌وسه‌له‌ی به‌رگه‌کرتنی ئاگر‌بازییه‌کانی بوونی ئینسانیم نه‌بوو: ژیان له‌لام بو‌ساتیک کلپه‌ی ده‌سهند، له‌شیوه‌ی پزیسکی ره‌نگا‌وره‌نگ و بی‌شومار له‌فه‌زادا په‌خش ده‌بووه، ئیدی پاشان بو‌یه‌کجاری مه‌حف ده‌بوو. کئی دایده‌گیرساند؟ کئی ئه‌و حه‌مکه سیحر و جوانییه‌ی پی‌ده‌دا و پاشان له‌ناکاو‌یکرا بی‌به‌زه‌ییانه ده‌یکوژانده‌وه؟ هاوارم ده‌کرد: (نا، من ئه‌مه‌م پی‌قه‌بول نییه. ریگه‌یه‌ک ده‌دوژمه‌وه که به‌ر به‌کوژانده‌وه بگرئ!) ئاخ‌ر چونکه به‌زه‌ییم به‌رؤحی ئینساندا ده‌هاته‌وه و به‌وه‌ده‌سه‌ینراوه‌کانی سه‌رسام بووم. ئاخو‌ ئه‌م کرمی ئاوریشمه‌ خا‌ووخلیچکه چو‌ناوچو‌نی ده‌یتوانی ئاوریشمیکی ئا‌وها مه‌له‌کو‌تی له‌ناخیدا ده‌دا؟

کرمی ئاوریشم به‌ته‌ماعت‌ترین کرمه. له‌زگ و دم‌زیاتر چ‌شتیکی تری نییه. ئه‌م بو‌رییه پیسه‌دوو کونییه، ده‌خوا و ده‌ری و هه‌مدیس ده‌خوا، پاشان کوتوپر ته‌واوی خو‌راکه‌کانی ده‌کاته ئاوریشم. ئینسانیش هه‌ر ئا‌وها‌یه. عه‌رد و ئاسمان ده‌ره‌وشینه‌وه، ئه‌ندیشه‌کان به‌به‌های گرانترین جو‌ری ئاوریشم ده‌ره‌وشینه‌وه که

ئىنسان پىي پۇشپون، كەچى لەناكاورا پىيەكى زل دى و كرمى موجيزه نوين دەپلشينيتهوه.

سافيلكەيى و ناز و نىعمەتى مندالىي بەبا چوون. هەنووكە دەمزاني كە ئاسمان بى سەروەريەكى رەشه و تەژييه لە بىدەنگى و بى باكيى. بينيبووم لەناو گۆردا چ بەسەر جوانى و جحيليدا دى. ئىدى دلم چ تەسەللایەكى ئومىدە لەبەردلان و ترسنوكەكانى قەبوول نەبوو.

هيوهيو و بەهەنگاوى دردۆنگانە لە خەرەند نزيك دەبوومهوه. بەلام سەرنجم هيشتا نابەلد و نەمدەتوانى چاو لە چاوانى بېرم. پۆحم هيشتا جووشى دەدا و جيگر نەبوو. گا هەلەسايە سەر پا و بەباوەرپىكى گەنجانەوه رووبەرووى قەدەرى ئىنسان دەبوو، گا پاشەكشەى دەکرد و رەشبينىيەكى رۆمانسىيانە دايدەگرت.

دواى ماوہيەكى زۆر زۆر زۆر، ئەوجا توانيم بەئەژنوى پتەوہوہ لەسەر ليوارى خەرەند راوہستم و بى ترس و بى هيچ لاساريەك لە گەرداو بنۆرم.

*

چ شەوانىكى مەلەكوتيم لە كار و خویندەنەوه لەو ژوورە چكۆلەيەدا، دوور لە ياران و دوور لە نىشتيمان گوزەراند! ناو بەناو ھاوار و پىكەنين و نيوەشەوان گۆرانى عاشقانەم لە شەقامەكانى خواروہ دەژنەفت. هەندى جارى تريس تەنى ھەر بەفرى سپى و هيوو بوو كە لەسەر سەربانەكان دەنيشت. لەبەر زۆيا و لەژير پووناكى گلۆپدا كە تا درەنگانى دادەگيرسا، سەرم بەسەر كتيباندا شۆردەكردوہ و نەبەردە فيكريەكانى بەشەريەتم دەژياندوہ.

بەئاوا ئەندىشەگەلپكى پيشينەوه، ئەندىشەگەلى ھەلگۆزراو لە جحيلىي و لە ھەمان كاتدا لە پيريش، ئەو سالانەم بەرى كردن كە لەپاريس نىشتەجى بووم. خاوەن مالەكەم بەجۆرىك لە جۆرەكان ليم كەوتە گومانەوه و بيزارىي بەرۆخساريەوه وەدياركەوت. بەتيلەى چاو ديقەتى دەدام و ساردوسر وەلامى سلاوہكانمى دەدايەوه. ئىدى رۆژيكيان لەوہندە زياتر خوئى پى رانەگيرا و ھاوارى لى بەرزبووہ: "جەناب تا كەنگى ئەم وەزە بەردەوام دەبى؟"

– كام وەزە؟

– ئەوہى كە عەسران زوو دەگەرپىتەوہ مالەوہ. هيچ كەس، چ پياو و چ ژن سەردانت ناكەن، شەوانيش تا درەنگانى گلۆپى ژوورەكەت ھەر داگيرساوہ. ئەدى تو پىتوايە ئەم دۆخە ئاسايى بى؟

– بەلام ئاخر من بەدرىژايى رۆژ لە زانكۆم و شەوانەيش دەخوينمەوہ و دەنوسم. چما ئەمە قەدەغەيە؟

– نەخىر. بەلام كرىچيەكانى تر شكاتيان لى كرديويت. تو شتيكت لەبن سەردايە. ئەم نەزاكەت و گۆشەگيرىي و بىدەنگيە لەخۆرايى نيبە. واى خودايە، نە ھاوپىيەك، نە ژنيك. ھەلبەت تو نەخوشيت، بەلى بيگومان نەخوشيت. لەگەل ريزى زۆرمدان ناچارم بلیم ئەم ماستە بى موو نيبە. بمبوورە، نابى ئەم بارودۆخە دريژە بكيشى! يەكەم جار خەرىك بوو ھەلچم، بەلام يەكەندەردوو تيگەيشتم كە خاوەن مال لەسەر حەقە. كاتى بونىادەم لە كۆمەلگەيەكى ناەخلاقىي و بى سەروەردا، بەنەزاكەت و سروسشتىي بى و ژنان و پياوان سەردانى نەكەن، ئەوا سەريچى ياساي كرديوو. ناكري لە كەسيكى ئاوا ببووردري. لەويوہ كە ژيانى منيش ھەميشە زۆر ساكار بوو، خەلكى ئەوہيان بەخەتەرناك و سەخت ليكداوەتەوہ. ئاخر قسە و ھەلسوكەوتم ھەرچۆنيك بووى، بەپىچەوانەوہ ليكدراوہتەوہ و ھەميشە ھەولداروہ پەى بە پەنھان و شاراوەكان بېرى.

دواتر، تەنانەت ئازيزترين ھاوپىم نەيتوانى ساكاريەكى لەو جۆرەى قەبوول بى. كاتى قەبووليشى كرد، پىي وابوو ساكاريەكى ئاوا شتيكە بەدەر لە حەوسەلە و بەرگەگرتن. شەويكيان لە حەوشە دانىشتبووم و لە ئەستيرانم دەنۆرى. ئاخر ئاسمانى پر لەئەستىرە ھەميشە بەلاموہ دل رووشينەرتين و ناارامترين ديمەن بوو. چ شتيكى نەداومەتى، جگە لە ترس هيچ شتى. ھەر كە تەماشاي ئەستيرانم كرديوون، ئىدى ترس چنگالى بەدلما كرديوو. ھاوپىكەم ھاتە حەوشە و بەسەرسامىيەوہ پرسىي: (ئەوہ چ دەكەيت ليرە؟) پاشان گوتى: (ئاه، قسە ناكەيت.. بوچيى؟) ئەوسا نزيكتربوو، بەسەرما دانەوى و دلۆپى درشتى فرميسكى بينى كە بەگۆنمادە ھاتە خواروہ. كە ئەوہى بينى دايە قاقاي پىكەنين و ھاوارى كرد: (ھىي رۆژن! رپاكار! دەتوئى واخوت بنويتيت كە سەيركردنى ئەستيران كاريگەرە و

ئەو تا تۆى ھىناوھتە گريان. بەلام ئەى يەسوعىي، تۆ ناتوانىت فرېوم دەيت. ھەلبەت لە خەيالى يەكئى لەم كۆترە مېيانەدايت كە بەدەورتا بالەفرە و كلکە لەقەيانە!) پاش ئەمە، جاريكى تريشيان لە روسيا (پانائىت ئىستراتىي) (*) م ناسىي و پىكەوھ بۆ گريكستان گەراينەوھ. بەدرىژاي سەفەر لىم خور دەبۆوھ، بەردەوام سەيرى دەکردم و بۆى ھەلنەدەھاتم. لەئى ھسینا لە وبارەپەوھ لەرۆژنامەوانىكى پرسىبوو، رۆژنامەوانەكە وھلامى دابۆوھ: (بەخودا چ بلىم؟ وى پياويكى ناسايى نىيە!) پانائىتى بەستەزمان بەدرۆنگىيەوھ پرسىبوو: (ئاخر چ دەكا؟) رۆژنامەوانەكە وھلامى دابۆوھ: (رېك ئەمە كىشەكەيە، ھىچ شتىك ناك. تەنانەت جگەرەش ناكىشى!)

ژيانم ئاوا بوو لە پاريس لەمىانەئى ئەو سى سالىدا كە لەوئى بووم. بىوھى و پەرۆش، بى چ جۆرە سەرچلپىيەك، بى عەشقبازىي، بى مەيخۆرىي لەگەل قوتابيان، بى چ پلانى سىياسىي ياخۆ فيكرىي. دواجار تەنانەت ژنەئى خاوەن مالىيش لەگەلم راھات. ئەو پىي وابوو پەي بەنەينىم بردووھ و ئىدى لە نەزاكەت و ساكارىي ژيانم گەشتووھ، ژيانىك كە پىشتەر پىي نامۆ بووھ.

گويم لىي بوو بە ژنىكى ھاوسىيانى گوت، كە ئەوئىش بەيانى و ئىوارە بەنىگەرانىيەوھ لىم خور دەبۆوھ: "ھەبى و نەبى لە ولاتەكەئى خۆيدا سەر بەمەزەبىكى ئايىنىيە و ئەم بەستەزمانەش دەپەوئى شتىك بكا، بەلام ئەو مەزەبە رېگەئى پى نادا و شتى وا لەو ئايىنەدا ھەرامە!" ھاوسىكەئى بەتورەپىي پرسىي: "باشە گەر ئەو ئايىنە ئاواھايە، ئەدى بۆچىي وازى لى ناهىنى؟" خاوەن مال وھلامى داپەوھ: "دەئى باشە، تا قە رېگەچارەئى ھەر ئەمەيە!"

جانتاكەم پىچابۆوھ و لەوھدا بوو برۆم كە لەگەل (سۆزانا)ى كچىدا ھاتە ژورەكەم. ئەو ژنە كە شىتى درۆنگ كردنم بوو، پرسى: "ھەنووكە كە گەرەكتە برۆيت، كچەكەم ماچ كە!" كاتىك كچەكە بىنى لىي نزيك دەبمەوھ، بەنارەزايىيەوھ گوتى: "نامەوئى نىوچەوانم ماچ كەيت!"

– ئەدى كوئىت ماچ كەم؟

(*) Panait Istrati لە فەسلى رووسىادا، بەدىدارى كانانتزاكيس لەگەل پانائىت ئىستراتىدا ئاشنا دەبىن.

– فەقىر، ھەركوئىيەكت پى خۆشە!

ژنەكە كە خەرىك بوو لەتاو پىكەنەن دەكەوت بەپشتا، ھاوارى كرد: "گىلە، دەمى ماچ كە!"

دانەوئىمەوھ و گوئايىم ماچ كرد.

*

بەرلەوھى پاريس جىبىلم، ئىوارەئى رۆژنىكىان بۆ كلىساي نۆتەردام رۆيشتم تا خودا حافىزى لى بكم. يەكەمىن جار كە ئەم كلىسايەم بىنى لەرادەبەدەر رايچلەكاندم و لەم بارەپەوھ ھەمىشە سوپاسگوزارىم. گومەزى كلىساكانى ئىمە يەكانگىرىي نىوان سنوردار و بى سنور، نىوان ئىنسان و خودا وھبىرى ئىنسان دىننەوھ. پەرسنگاكە بەتەرزىك لە ئەرزەوھ بەرەو ژور ھەلکشاوھ كە پىدەچى بىوئى خۆى بگەيەنىتە ئاسمان. بەلام ئەم جەسارەتە لەناكاوئىكرا دەبىتە خۆنەوئىستىي و لەھەمبەر رەھايى مەھالدا سەر نەوئى دەكا و (قودرەتى بى ھاوتا) لەژىر گومبەزەكەيدا دەنەخشىنى.

كلىساي گۆتىك حال و ھەزەئىكى ترى ھەيە. نۆتەردام بەتەرزىك لە ئەرزەوھ ھەلدەگۆئى كە واپىدەچى بىوئى تەواوئى بەردەكانى بكاتە تىرىكى تىژ و ھەك برووسكەبىر بۆ ئاسمانى بەاوئىژى. لەم بىناسازىيە پىرۆزەدا ھەموو شتىك رووھ ھەلگۆزانە و دەبىتە تىر. لىرە ئىدى چ خەبەرىك لە لۆژىكى لاكىشە و چوارگۆشەئى سەبكى گرىكى نىيە، لۆژىكى كە لە سەر و تىكەلپىكەلپىيەوھ، نەزمىكى ئىنسانىي پىكەئىنى و ھاوسەنگىيەك لەنىوان جوانىي و ھەزدا دروست دەكا و پىوھندىيەكى ماقوول لەنىوان ئىنسان و خودادا ھەلدەچنى. لىرە لە برى ئەوھ سەرگەرمى شتىكىن ناماقوول، جۆرىك دىوانەئىي ھەلگۆزراوھ لە غەيب كە ئىنسانەكان ئامادە دەكات و ھانىيان دەدا ھىرش بەرنە سەر بىبابانى پىر خەتەر و شىنباو تا پرىشكى مەزن – واتە خودا – لەسەر ئەرز دابەزىن.

كى چوزانى، دەشى عىبادەت و رۆحى ئىنسان ئاواھايى بن. بەمۆلداى ترس و ئومىدە ئىنسانىيەكانى خۆمان، دەبى ئەوانە ھەكى تىر بەرەو ترۆپىكە دوورە دەست و ئىنسانىيەكان بەاوئىژىن. رۆحى ئىنسان لاسار و لەخۆبايىيە، ھاوارىكە لەنىوان

بیده‌نگی ترسنۆکانه و به‌دهر له حه‌وسه‌له و به‌رگه‌گرتن، رمیکه توند و پته‌و که ناهێڵی ئاسمانمان به‌سه‌ردا برووخی.

به‌دیقه‌تدانی ئەم تیره‌ی که بێ ترس به‌ناخی ئاسماندا هه‌لده‌گژی، هه‌ستم ده‌کرد رۆحم توند و توکم‌تر ده‌بی و ده‌بیته‌ تیر.

کوئوپر له‌خۆشیدا هاواریکم کرد. ئاخۆ هاواری نیچه‌ش هه‌ر ئاوهایی نه‌بوو؟ ئاخۆ هاواری ئەو تیری که نه‌بوو که به‌ره‌و ئاسمان هاوێژرا؟ ئەدی برووسکه‌بریک نه‌بوو که ته‌مای بوو خوداوه‌ند ده‌سگیرکا و له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی دایگری؟

چ هه‌ستیکه‌ی به‌خته‌وه‌ری دایگرتم کاتێ خۆرنشینان ئاوها له‌ژێر که‌وانه‌ گۆتییه‌ به‌رزه‌کاندا پیاسه‌م ده‌کرد و شه‌لال ده‌بووم له‌م رۆحه‌ زه‌رده‌شتیه‌ی که له‌ به‌رد و ئاسن و زه‌خره‌فه‌ی رهنگا‌ورهنگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌رگه‌نونی نادیار و مه‌له‌کوئیه‌ پیکهاتوه.

ئاوها هیور هیور، به‌ دلێکی ته‌ژی له‌ پرسیار و ترس و ئومیده‌وه، خودا‌حافیزیم له‌ پاریس کرد. ده‌رۆیشتم و ئیدی دل‌م ئارامی و دل‌نایایی خۆی له‌ده‌س دا‌بوو. ئەو زاهیده‌ کێ بوو که ده‌بگوت: (ئارام داده‌نیشیت و دل‌ت ئارامه‌، به‌لام گه‌ر ده‌نگی په‌ره‌ستیکه‌یه‌کیش بیه‌یت، ئیدی دل‌ت هه‌مان ئارامی پیشووی وه‌ده‌س ناهێنیته‌وه!) ئەدی من چم گوتبا؟ منیک که دل‌م هاواری شه‌هینیکی کێویی ژنه‌قتبوو؟

پاریسم جیه‌یشت و زامه‌کانی ده‌ست و پێ و ئەملاولام – ته‌واوی زامه‌کانی له‌خاچدان – ساریژ ببوون. به‌لام له‌جێی ئەو زامانه‌، رۆحم به‌ته‌رزیکه‌ ترسناک ئازاری ده‌دام و له‌ناخمه‌وه‌ یاخه‌گه‌رانه‌ و خویناویی هه‌لده‌سایه‌ سه‌رپێ.

هه‌میشه‌ هه‌ر کاتیک به‌یه‌قینیک گه‌یشتم، ئارامی و دل‌ناییم ته‌مه‌ن کورت بوون. گومان و دل‌ه‌راوکی نوێ له‌م یه‌قینه‌ نوێیه‌وه‌ هه‌لقولبۆن و ناچار بووم سه‌ر له‌نوێ نه‌به‌ردیکی تر ده‌س پێ بکه‌م تا له‌ یه‌قینه‌که‌ی پیشوو رزگاریم و یه‌قینیکه‌ تازه‌ بدۆزمه‌وه. تا ئیدی دواچار ئەم یه‌قینه‌ نوێیه‌ش کۆن ده‌بی و ده‌بیته‌ نایه‌قین. که‌واته‌ چۆن ده‌توانین پیناسه‌ی نایه‌قین بکه‌ین؟ نایه‌قین دایکی یه‌قینی نوێیه‌.

نیچه‌ فیری کردم دل‌ به‌تیۆره‌ گه‌شبینه‌کان خۆش نه‌که‌م. ده‌مزانی دل‌ی ژنانه‌ی ئینسان گه‌ره‌کی به‌ته‌سه‌للادانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی هه‌یه. پیداو‌یستیه‌که‌ که ئەقل، ئەو

سۆفیسته‌ مه‌کر بازه‌ هه‌میشه‌ له‌ به‌خشینیدا ئاماده‌ی کۆمه‌که. هیدی هیدی هه‌ستم ده‌کرد که هه‌ر ئاینیک به‌لێنی وه‌دیه‌نانی خواسته‌ مروییه‌کان دا، ئەو ئایینه‌ په‌ناگه‌ی خه‌لکانی ترسنۆکه‌ و شایانی ئینسانی راسته‌قینه‌ نییه. له‌خۆم ده‌پرسی: ئایا رێگه‌ی مه‌سیح رێگه‌یه‌که‌ بوو ده‌چۆوه‌ سه‌ر رزگاریی ئینسان یاخۆ ته‌نی حه‌کایه‌تیکه‌ی توندوتۆڵ چنراوه‌ که به‌زیره‌کیی و مه‌هاره‌تیکه‌ی فره‌وه‌ به‌لێنی به‌هه‌شت و نه‌مریی ده‌داته‌ ئیمانداران تا هه‌رگیز نه‌توانن له‌وه‌ بگه‌ن که ئەم به‌هه‌شته‌ جگه‌ له‌ پێچه‌وانه‌بوونه‌وه‌ی تینویتی خۆمان چ شتیکه‌ی تر نییه. چونکه‌ دوا‌ی مه‌رگه‌ که ده‌توانین له‌م باره‌یه‌وه‌ دل‌نایین و هیچ که‌سیش له‌زیدی مردووانه‌وه‌ نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌ تا ئەوه‌مان بۆ به‌سه‌لێنی.

هه‌ر بۆیه‌ پێویسته‌ نائومیدانه‌ترین دونیابینی هه‌لبژێرین، خۆ چ باشت‌ر گه‌ر به‌رێکه‌وت خۆمان فریودابی و ئومیدیک هه‌بی. به‌م ته‌رزه‌ رۆحی ئینسان ریسوا نابێ و نه‌ خودا و نه‌ شه‌یتان ناتوانن به‌و قسه‌یه‌ی که گوايه‌ رۆح وه‌ک مرویه‌کی حه‌شیشه‌خۆر نه‌شه‌ ده‌یگرێ و به‌هۆی سافیلکه‌یی و ترسنۆکیی خۆیه‌وه‌ به‌هه‌شتیکه‌ی خه‌یالیی ده‌خولقینێ تا هه‌لدیری پێ دا‌پۆشی، سووکایه‌تیی به‌رۆحی ئینسان بکه‌ن. ئیمانی به‌تال له‌ئومید، نه‌ک راسته‌قینه‌ترین به‌لکو ئازایانه‌ترین ئیمانه‌. ئومیدی میتافیزیکی به‌لامه‌وه‌ چه‌شته‌ ته‌له‌یه‌کی چه‌وره‌ که ئینسانی واقیعی ده‌می بۆ نابا. شتیکم ده‌ویست له‌ هه‌موو شته‌کانی تر قورستر. شتیکم پێ به‌بالای ئینسان، ئینسانیک که نانا‌لێنی و پاشه‌کشی ناکا و به‌تکا و پارانه‌وه‌وه‌ تیناپه‌رێ. به‌لێ، من ئەوه‌م ده‌ویست. سه‌د ئافه‌رین بۆ نیچه‌، ئەو بوو غیره‌تی دامه‌ به‌ر بلیم: ئەمه‌ ئەوه‌ بوو که من گه‌ره‌کم بوو!

کلێسای مه‌سیح، له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا که قه‌شه‌گه‌ل بۆیان دروست کردوه‌، به‌لامه‌وه‌ ته‌ویله‌یه‌که‌ که تیایدا هه‌زاران مه‌ری ترساو شه‌و و رۆژ ده‌باعین. شه‌و و رۆژ یه‌کدی پال ده‌ده‌ن و مل درێژده‌که‌ن تا ئەو ده‌ست و چه‌قۆیه‌ بلیسنه‌وه‌ که سه‌ریان ده‌برێ. ژماره‌یه‌کیان له‌ترسی برژانی هه‌تا‌ه‌تایی ناو ناگر زنده‌قیان چوو، ژماره‌یه‌کی تریشیان په‌له‌یانه‌ زوو بکوژرین تا جاویدانه‌ له‌ چه‌مه‌نزاره‌ به‌هاریه‌یه‌کاندا بکه‌ونه‌ له‌وه‌رین.

به‌لام ئینسانی راسته‌قینه‌ مه‌ر نییه. سه‌گی پاسه‌وانیی یان گورگ یاخۆ شوانیش

نییه. به لکو پادشایه که که دهسه لاته که هی له گه لّ خویدا هه لده گری و دهروا. چونکه دهزانی به رهو کوئی دهروا، بویه که دهگاته لیواری خه رهند، تاجه مقه باییه که له سه ری داده گری و بۆ دوری توور هه لده دا. پاشان له دهسه لاته که هی داده مالری. وهک غه وواسیک پروت ده بیته وه، دست و پی جووت دهکا و به سه را خوئی هه لده داته خواره وه و فهنا ده بی. به سه رسامییه وه له خوّم ده پرسى: ناخو منیش ده توانم به ناوها نیگای نارام و نازایانه وه چاو له چوانی خه رهند بپریم؟

سه رسامم که تو بلئی هاواریکی ناوها پیشتر له سه ر ئه رز بیسترایی! هاواریکی له خو باییه که گالته هی به ئومید بی! ته نانهت نیچه ش بۆ ساته وهختیک زنده قی چوو. گه رانه وهی نه مریی رایچله کاند به وهی شه هاده تیکی له کوتایی نه هاتوه. له ناخی ترسی خویدا، ئومیدی گه وره - پزگار که ری ناینده، سوپه رمان - ی فۆرمۆله کرد. به لام سوپه رمانیش به هه شتیکى تره، سه راییکی تره که مرۆقی به سه ر زمان و کلۆل فریوده دا و ئاماده ی دهکا تاخوی له به رده م ژیان و مه رگدا راگری.

*

فینا ... نه خو شکه وتنم

جه سته م هیند شه که ت و رۆحم هیند ته نگ بوو که له واگوئی قه تاره که دا ناچار بووم پیلوو لیکنیم و ئه و ولاتانه نه بینم که پیاپاندا رته ده بووم. ناخر که وانه که هینده کشابوو که دهنگی جیره ی سیمه که ایم ده ژنه فت. ئیتر له وه دا بوو بچپرئی.

لاجانگه کانم و ده ماره کانى ملم به توندی لییان ده دا. هه ستم ده کرد گوپ و هیز له می شک و پشت و بنه پیم ده نیشتی و ده روه یته وه. به خوّم ده گوت: "که واته مه رگ ناوهایه!" نارام و له راده به در می ره بان، ته و او یک وهک خو کردن به حه مامیکی گه رمدا و برینی ده مار. ژنیک مندا لیکى به باوه شه وه بوو، ده رگا که هی کرده وه تا بیته ئه و واگوئنه وه که منی تیادا به ته نیا راکشابووم. کاتی بینیمی، به په له ده رگا که هی داخسته وه و رای کرد. واهات به خه یالدا، که ده شی سه رم بو بیته که لله سه ر، بویه ئه و ژنه به و راده یه ترساوه.

گه وره م، چه ند خو شه مه رگ ئه قلی نه پیکابام، وهک ئه وهی ده رحه ق به تو کردی.

کاتیک گه یشتینه فینا ته وای گوپ و هیزم خسته کار تا له قه تاره که دابه زم و رۆژنامه یه ک بکرم. به لام هه لخلی سکام، سه رم به ر عامو دیکى ئاسن که وت و بوورامه وه و ته ختی ئه رزه که بووم.

دوای ئه وه چ شتیکم بیرنا یه ته وه. که چوانم کرده وه خوّم له نه خو شخانه بینیه وه. شه و بوو، گلۆپیکى گچکه ی شین به ژوور سه رمه وه داگیرسابوو. سه رم پیچرابوو. تارماییه کی سپی به دوو بالی شینه وه، له هه ر لاجانگه یه کیدا بالیک، به ره و لام هات، ده سته فینک و می ره به بانه که هی له سه ر دلم دانا و زه رده خه نه یه کی هاتی. به نارامی گوتی: "بنوا!"

چوانم لیکنان. خه و، خه ویکى سه یر و قورس هه مدیس له خو یه وه پیچام. هه ستم ده کرد رۆچوومه ته نیو قورقوشمه وه، ده ست و قاجم هیند قورس ببوون که نه مده توانی بیانجو لینم، وهک بلئی باله کانى رۆحم به یه که وه لکان.

ئه و رۆژانه ی نه خو شیی له جیگه دا خسته می، سه راپا بریتی بوون له خه وى قوول. چه ندین رۆژ زاد نه چووه ده م. خه ریک بوو ده تومه وه. نه مده توانی له جیگه که م هه ستم و بجوولیم. رۆژانه هه ستم ده کرد هیور هیور له نیو قه ده وه تا سینگ و تا گه روو له نیو زه لکاویکی نه رم و شله تیندا که بوئی گه لای رزیوی لی ده هات، رۆده چم. هه ستم ده کرد که هه بی و نه بی ئه مه مه رگه.

لیکدا لیکدا سه رم به ر زده کرده وه. له م کاتانه دا که هه مدیس رۆشنایی ده ر ژایه وه هۆشیاریم. سیسته ره که م بانگ ده کرد. ئه ویش به باله سپییه کانى لاجانگ و قه له م و کاغه ز به ده ست و ئاماده بۆ نووسین ده هات. زه نیم ده که وته کار و به رگری ده کرد و پرکیشی ده نواند که هاوشان له گه ل ئه ندامه کانى تری جه سته مدا له زه لکاودا رۆنه چیت. سیسته ره که م وا راهینابوو بیت و هه ندی وشه ی پی بلیم _ هه ندی هایکو (*). یان هه ر تشتیکی تر که ئه م هیولا یه ده یگوت _ و بینوو سی. زۆر له و هایکو یانه هیچ نه بوون. به لام دوای هاتنه ده ره وه م له زه لکاوی مه رگ، هه ندی برکه ی تریانم خسته نه نیو نووسینه کانمه وه.

سیسته ره که له کاتیکدا که ده سته ده گرتم و زه رده خه نه ی ده هاتی، ده یگوت:

(* هایکو: فۆرمیکى شیعری ژاپونیه که له سی به یتی بی سه روا پیکهاتوو. و. ع

"ئامادەم!" ھەميشە كاغەزەكەى لەسەر ئەژنۆى دادەنا و دەينووسى. دەستە بارىك و سىپىيەكانىم لەبىرە. چاوانم دەنووقاندن و دەمگوت بنووسە: "سلاو ئەى پىيا، ئەى كەلەشپىرى كچكەى پەرى قاچوقول ھەلپاچراو! راستە - گرنگ نىيە خەلكى چ دەلئىن - گەر تۆ نەقووقىنى خۆر ھەلئايەت!"

سىستەرەكە پىدەكەنى و دەىگوت: "تەرى لەم وپىنەى (تا) يەدا، چ دەھۆنىيەو!" بنووسە: "گەر دلم بكەنەو، چىايەكى بەرزو ھەلەموت دەبىننەو كە ئىنسانىكى تەنھاي پىدا ھەلدەگۆى!"

ئەمەش بنووسە: "ئەى دارچوالەى پەرىشان، گەر ھەنووكە لە دلى زستاندا چرۆ بكەيت، بەفر دى و نابووتت دەكات. ھەموو بەھارانىك دارچوالە وەلام دەداتەو: دەى با بىت!"

سىستەرەكە كە دەبىنى پەرىو، دەىگوت: "ئىدى ئەمۆ بەسە!" دەمگوت: "نا، نا، ئەمەش بنووسە: دەخووزم ئەقل بىنىم كە لە دەركاى ئاسمان دەدا و سوآل لە خوداوەند دەكات، خوداوەنىش دەركاى بەرودا ناكاتەو و لەتىك نانى ناداتى!"

سىستەرەكە بەھىرسەو دەىگوت: "بەسە... بەسە!" - نا، نا، ئەمەش بنووسە، تا كە مردم، خەلكى لەوى، لە گرىكستان بزائن: بۆ ھەر كوئى برۆم و لە ھەر كوئى نىشتەجى بم، گرىكستانم وەك گەلای داردىمشت بەددان ھەلگرتووه!"

چاوانم دەنووقاند. زەنىم بەتال دەبوو. بەچرپە دەمگوت: "خوشكى ماندووم!" وام دەگوت و ھەمدىس لە زەلكاودا رۆ دەچوومەو.

چىژ و بەرزايى و نشىوييەكانى ژيانم، خەلكانىك كە خۆشم دەويستن، ولاتگەلىك كە بىنىبوومن، ھەموو لەسەردما مەلەيان دەكرد. بۆ ساتىك دەھاتنەو يەك، پاشان دەپەوينەو و نەدەمان. ھەورى تر بەرز دەبوو، گا لە لاجانگەى راستەو و گا لای چەپ. ئاخىر ئەو بەو ئاراستەيەو بەند بوو كە (با) لىوھى ھەلى دەكرد.

رۆژىكىيان لە گىژەنى تا دا، (پاقيژەى ھەنگاو ئالتوونى) م ھاتەو ياد (*). ئەو دەبىرىكى كرىتييە كە بەسەر زەرياي لىبييدا دەنۆرى. واى چ رۆژىك بوو! چ خۆرىكى

(* Virgin of the Golden Steps

دلرفىنى بەھارى! چلۆن زەريا دەدرەوشايەو و بەرەو كەنارى مەغرىبى خۆى دەكوتا. عابىدىش پىرەمىردىكى كورتەبالا و چوست و چالاک و بەخۆ، ريش سىپى و سىمىل قنچ، تا بلئى خۆش مەشرەب. منى بۆ بىنىنى گۆرستانى دەبىرەكە برد. گۆرى راھىبەكانى پىشان دام كە لەسەر گابەردەكانى گۆى ئاوەكە ھەلگەنرابوون. ھەركاتى لافاو ھەلدەسا، زەريا ھورۆمى بۆ خاچە دارىنە رەشەكان دەبرد. ئاكام تەواوى ئەو ناوانە سىررابوونەو كە لەسەر خاچەكان ھەلگۆنرابوون. دەمويست بگەرىمەو، لەبەرنەوھى گەرانم بەناو گۆرەكانا پى شتىكى بىزەوەر بوو، بەلام عابىد توند باسكى گرتم و بەپىكەنىنەو گوتى:

- وەرە، كورپە ئازاكەم وەرە. مەترسە. خەلكى دەلئىن: ئىنسان ئاژەلئىكە بىر لە مەرگ دەكاتەو. بەلام من وا نالىم، نا، بەلكو من دەلئىم: ئىنسان ئاژەلئىكە بىر لە بەردەوامى ژيان دەكاتەو. دەى وەرە و بنۆرە!

لاى گۆرىكى ھەلگەنراو و بەتال راوہستا، گوتى: "ئەمە گۆرى منە. كورى خۆم مەترسە. نىك بەرەو. ھىشتا بەتالە، بەلام دواچار ھەر پر دەبىتەو. وەرە و تەماشاكە!"

واى گوت و لە قاقاي پىكەنىنى دا. ئەو خۆى گۆرەكەى بەپاچ ھەلگەندبوو، كىلى قەبرەكەشى ئامادەكردبوو. گوتى: "بنۆرە چىم لى نووسىو، بۆ دانانەويتەو و بىبىنىت؟ پىم گوتىت ترس بەسە!" ئەوسا كەوتە سەر چۆك، خۆلەكەى لەسەر نووسىنەكە لابرەد و خويندىيەو: "ھىي مەرگ، من لىت ناترسم!" تەماشاي كردم. تەنانەت گويچكەكانىشى پىدەكەنىن. گوتى: "ئەدى بۆ دەبى لە مەرگ، لەم رەندە پىرە بترسم، ئەو بۆ خۆى ھىستەرە، سواری دەبم و ناچارى دەكەم تا لای خوداوەندم بەرى!"

پىموايە برىك لە دەولەمەندترىن ساتەكانى ئىنسان، ئازادترىنيان لە قەيدى زەمەن و شوپىن و لۆژىك، ساتەوختەكانى (تا) ن.

ناوہراستى بەھار بوو كە دواچار توانىم لە نەخۆشخانە بىمە دەرى و پى بنىمەو ھە پروناكىي. گولەياس لە باغەكانا چرۆيان كەردبوو. ژنان جلكى رەنگاوپرەنگى گولگوليان پۆشيوو. كىژان و كوران لەژىر درەختە تازە سەوز بووكاندا، لەگەل يەكدىدا چىچىيان بوو. وەك بلئى نەينى گەورەيان پى بى و بىانەوى بەيەكدى بلئىن.

ئەو پاش نيوەپۆيەيى كە لە نەخۆشخانە مەرەخەسيان كردم، شەنەيەكى فېنك ھەلى كوردبوو كە بۆنى كەزى و بۆنى روخسارى تازە ئارايشتكرامى ژنانى لەگەل خۆيدا ھەلگرتبوو. لىكدا لىكدا بەخۆم دەگوت: "ئەمە عەردە، ئەمە دونىاي ژيەرەويە. چەند خۆشە زىندوو بيت و ھەر پېنچ ھەستەكەت ئىش بكن - ئەو پېنچ دەروازەيەي كە دونىايان لىوہ دىتە ژوورئ- چەند قەشەنگە بلېيت دونيا جوانە و خۆشم دەوئ."

عەردى بەھەتاو شۆزاو، ھەستىكى نازكى تيامدا دەخولقاند و تا رادەيەكى فرە ورووژاندبوومى. ھەستم دەكرد تازەكىي لەدايك بووم و بۆ ساتىك بۆ دونىاي ژيئرئ دابەزىبووم. ئىدى ترس دايگرتبووم، راپەريبووم و چاوانم كوردبوونەو و جاريكى دى خۆم لەبەر رووناكىي ئاشنا و پيرۆزدا بينىبووہە كە وا لەژيئر درەختەكاندا پياسە دەكەم و گويم بۆ قسە و بۆ پىكەننى خەلكي راديراوہ.

ھيئر ھيئر ھەنگاوم دەنا. ھىشتا ئەژنۆم دەلەرزى. سەرەگيژيەيەكى نەرم و خۆش و رەنگاوپرەنگ وەكى تەمومژى سپيدان زەينىمى لەخۆوہ پىچابوو. لەوديو ئەم تەمومژوہ، دونيام دەبينى نيوہى توندوتۆل و نيوہەكى ترى لە خەون چنرابوو. پەيكەريكم كەوتەوہ بىر كە جاريكيان - نازانم لەكام كلىسا - بينىبووم. ويئەكە لە دوو ئاست پىكەتابوو، لەئاستى خوارەوہ، قەدىس ژيۆرژى بەھيژ و كاكۆل زەرد، بەسەر ئەسپىكى سەرکەشەوہ رەمەكى لە جەستەي ئازەلېكى ترسناك و گەوزاو و كەفكردوو رۆبەرد بوو كە دەمى رەنگاوپرەنگى كوردبووہ و خەرىكى خواردى بوو. ھەمان نەبەرد لەئاستى سەروروى ويئەكەشدا ھەبوو، ئەوہ نەبى كە قەدىس ژيۆرژ و ئەسپ و ئازەلەكە لەھەورېكى تەنك خولقابوون و خەرىك بوو لە ھەوادا دەرەوينەوہ و ديار نەدەمان. ھەروا كە بەئەژنۆي لەرزۆكەوہ بەباغ و شەقامەكانى قىنادا تىدەپەريم، ئەم ئاستەي سەروروى ويئەكەم دەبينى كە لە تابلۆي دونيادا كيشراوہ و نيگەرانى ئەوہ بووم نەبادا (با) يەك ھەلكا و بىرەويئيتەوہ.

لەكوپوہ بمزانىبا لەميانەي چەند رۆژيكي كەمدا ئەو بايە ھەلدەكا و بەراستى ئەو ويئەيە پەرت دەكات.

قىنا شارېكى ئەفسوونايى و سەرنجراكىشە. بونىادەم ھەميشە وەك دولبەريك وھيادى دىنيئەوہ. دولبەريكي قەشەنگ و بەناز و لەخۆبايى. دولبەريك كە دەزانى

چۆن جلك دەپۆشى و چۆناوچۆنى خۆي رووت دەكاتەوہ. دەزانى چۆن خۆي بەدەستەوہ دەدا و چۆناوچۆنى خيانەت دەكا: نەك لەرووي رق يان ئەقینەوہ، بەلكە لەرووي گالتهوہ. دولبەريك كە ناروا، بەلكو سەما دەكا. بانگ ناكە بەلكو گۆرانى دەچرئ. دەبينىت بەدرېژاي كەنارەكانى دانووب لەسەر پشت راکشاوہ. باران تەرى دەكا و بەفر دايدەپۆشى و خۆر گەرمى دەكاتەوہ. دەبينى - چ شتىكى نييە لىي حەشار بدا _ و ھاواردەكا: تاليا، ئەگلایا، يوفروسين- قىنا - چوار خواوہندەكەي جواني (*).

چەند رۆژى دواي گەرانەوہم بۆ ژيان، لەزەتم لەم شارە دەم بەپىكەننە برد. لەزەتم برد لە رۆشنايى، لە بۆنى ئەرز، لە گفتوگۆي خەلك و لە سەرور ئەمانەيشەوہ لەزەتم لەئاوى سازگار و لە نانى بەتام و لە ميوہ برد. لەبانىژەي ژوورەكەمدا رادەوہستام و چاوانم لىكەنەن، گويم بۆ ژاوەژاوى دونيا رادەديرا. دونيا دەتگوت پورە ھەنگە، پر لە كرىكار و نيئرە ھەنگ و ھەنگوين. شەنەي بەھاران وەك دەستىكى فېنك و ميھربان خۆي لە روخسارم ھەلدەسوو.

بەلام ھەروا كە جەستەم پر و گيانم ھەمدىس جەلوى دەگرتەوہ دەست، ھيئر ھيئر تەواوى ئەو لەزەتانەم پوچ و توورەھات دەھاتنە پيش چاو. پىچەوانەي خواستە قوولەكانم بوون. مرۆف وای ھەست دەكرد كەسپىك تەواوى پياوان و ژنانى ئيئرە ختوو كە دەدا، ئەمە پىكەننى بەردەواميانى راقە دەكرد. بەلام من ئينسانم پى ئازەلېكى ميتافيزيكي بوو. ئەوكات ئەنجامگيرىم لەبارەي ئينسانەوہ ئاواھايى بوو: پىكەنين، بى باكيى و گۆرانىي بەلامەوہ جوړىك بوون لەخيانەت و چاوقايىمى. باجم بىر كەوتەوہ كە پىكەننى بەجوړىك لە چاوقايىمى دادەنا، ھەرچەندە نەشىدەزانى بۆ. بەلام من ھۆكەيم دەزانى و ئەمەش تەنى ھەنگاويك بوو لەگرەو بردنەوہي كور لە باوك.

دەنگى گر و بىرچومانەي پىغەمبەرى خەمىن كە خۆشمدەويست، تا رادەيەكى زۆر

(* خۆيان سى خواوہندى جوانين و خوشكى يەكدىن. گرېكيەكان بەپىدەرى جواني و نازدرييان داناون. ئەوان دەستە خوشكى ئەفرۆدیت بوون و بەرپرسيارى رازاندنەوہي بوون. كازانتزاكيس لىرەدا ناوى (قىنا) شى بۆ زياد كردوون. و. ع

ئاشكرا له ناخمددا دهنكي دهاديه وه. ئەم دهنگه ناخ نه عره ته ه دهكيشا: (شه رمه زار بيه! ئەمه ئەو ئەقله توندوتۆله شيرانه يه يه كه ده رخوا ردم دايت؟ ئەي مه گه ر فيرم نه كرديت كه له به رام به ر دلدا نه وه دا سه ر نه وي نه كه هيت؟ ته نئ كۆيله و تر سنۆكانن كه ئوميديان هه يه - وا باشتره ئەم واقعيه ته يان قه بول بئ. دونيا بۆسه يه كه كه شه يتان، ده ينيت ه وه. سازش مه كه، نه كه هيت دم بۆ چه شته ته له كه ي به ريت. له برى ئەوه له برسا بمره!)

پاشان به دهنگي مي ره بانتر و مه حره مانه ده يگوت: (من تر سام و شكستم هينا، تو ده بئ بيه يته وه!)

هه ندئ جاري تر ئەم دهنگه، به چرپه و ته نژا مي ز به رز ده بۆوه: (مه به ستت چيه له م به خۆدا نازين و بانگه شه كردنه به وه ي به دوا ي مه حاله وه يت و با وه رت به نا ئينكه كه سه ر بۆ ته سه لدا نه وه دانانه وي نئ، كه چي هه مي شه له و مه يخانانه ي ئوميد - له كلئيسا كاندا - خه ريكي خۆ مه ست كرد نيت. له حزو وري ناسي ريدا سو زده ده به يت و ده ستى سو ال رايه ل ده كه يت و ده لئ ي: خودايه رزگارم كه؟ به تاقى ته نئ بكه وه رئ! بچۆره پئش! بگه ره كۆتايي ريگه. له وي خه رهند ده بيني. لئى بنۆره، هه موو دا وايه كي من له تو ئەوه يه كه له خه رهند بنۆريت به بئ ئەوه ي زنده قه ت بچئ، ئەمه و هيجي تر نا. خۆيشم هه روام ده كرد. به لام ئەقلم هه ره سي هينا. تو با ئەقلت تۆكمه و جيگير بئ. له من ئەولا وه تر بچۆ!)

دلى ئينسان نه ئيني يه كي تاريك و له كردنه وه نه هاتوه. گۆزه يه كي كون كونه به ده ميكي هه مي شه كرا وه وه. گه ر ته واي روبا ره كانى دونيا ي بكه يته سه ر، هه مديس هه ر خالى و تينوو ده بيت ه وه. گه و ره ترين ئوميد هه كان بۆي پر نه كر ان، ئاخۆ هه نوو كه به گه و ره ترين نا ئوميد يه كان پر ده بئ؟

ئەمه ئەو ئاراسته يه بوو كه دهنكي بئ روح هه مي شه هانى ده دام بيگر مه به ر. مه زنده م ده كرد هه ول ده دا به شو ئين پئى هه نگا وه كانى چ كه سي كدا بمني رئ، هه نگا وگه ليك كه تۆكمه و دلنيا به ره و خه رهند ده چنه پئش. ئەم رپرۆيشتنه گا خيرا و گا سست نييه، به لكو به ها وسه نكي و به شكۆيه كي شاهانه وه يه. دهنگه كه ليكدا ليكدا ده يگوت: (ئەوه دوايه مين رزگار كه ر كه بونيا ده م له ترس و ئوميد و خودا كان

قوتار ده كات. دواي كه وه! من خۆم نه متواني ئەوه بكه م، له به ر ئەوه ي سو په رمان له كاتي كدا ئوميد يكي گه و ره ي پئبوو بۆم، تئپه ري و ئيدي منيش ريگه م لئ بزر بوو. چ ده رفه تئكم شك نه ده بر د تيايدا بيه ينمه لاوه و له گه لي دا پئكئيم. به لام سو په رمانى ناسي رى به ينه لاوه و ئەو شته به دي بينه كه من نه متواني به دي بينم: ئازادىي ره ها!)

ده نكه كه به م ته رزه بئ روحم و سه رسه ختانه يه، به حير سه وه هه ولى ده دا و هئور هئور پئغه مبه ري رزگاري، ره ها و كامل، بئ هه را له ناخمر ا هه لده سايه سه ر پئ. هه ناوم ببوووه گوله نيلۆفه ر و ئەو چوار مشقى به و دوو ره و ره وه عاري فانه يه يه وه كه له سه ر بنى پئى هه لكو لرا بوو، دانيشت. قامكه كانى لئزانانه پئكدا ده چوو، لوله كيكي ره ش وهك چاوى سئيه م له نيوان برۆكانيدا بوو. زه رده خه نه ئەه ريمه نانه و ئارامه كه ي له ليوانى نازكي يه وه تا گوئ زله كانى و له وئيشه وه تا هه نييه دريژ ببۆوه، پاشان وه كي هه نگوين دا چۆرابوو خوارئ و هه موو جه سته ي دا پۆشيبوو. گه يشتبوو ه بنى پئى و ئيدي له وئيرا دوو ره و ره وه كه كه وتبوونه جووله، وهك بلئى په رۆشى ده رچوون بن.

*

بووزا! سالانتيك له وه به ر ژيان نامه و په يامه نا ئوميدانه كه يم خويند بۆوه به لام هه موويم بي رچوو بوونه وه. ئاشكرا يه ئەو ده م هئيشتا مندال بووم بۆيه سه رنجى رانه كي شابووم. پاشان دهنكي ويم پئ دهنگي نامۆ و ئەفسووناوي بوو كه له قوولا يى ئاسيا وه، له جه نكه لئ پر له مار و گياسالمه ي سه رگيژ كه ره وه ده هات. به لام منى گيژ نه ده كرد. دهنگي ئاشنا و پر شيله له ناخمه وه را بانگى ده كردم و به دلنيا ييه وه ده چومه پئش تا ديده نئى بكه م. به لام هه نوو كه له ميانه ي قاقاي پئكه نئى ئەم شار هدا، هه مديس دهنكي وى وه كي شم شالئكي نامۆ و ئەفسووناوي ده ر ژايه گويم. وه ي كه چۆن چاوم ليكنا و به خي رم هئنا! هه نوو كه دهنگه كه ئاشناتر بوو. وهك بلئى هه رگيز له ناخمد ا كپ نه بووبئ، به لكو ته نئ دهنكي شه پي وورى رۆژى حه شرى مه سيحيه ت دا پئوشيبوو.

چ گومانى تئدا نييه كه خۆراكى شيرانه ي شه يتانىي گورى پئ به خشيبووم، چونكه ئيدي شه رمم ده كرد له هه ولدان بۆ دا پۆشيني خه رهند به په رده ي ئالووالا.

هیشتا نه مده و پیرا بی که لهک له ئاو بدهم و پرووبه پرووی خه رهند وهک ئه وهی ههیه - پرووت و تاسینه - بيمه وه. مه سیح له نیوانی من و خه رهندا دلسوزانه دهسته کانی رایه له کردبوو تا نه هیلتی خه رهند ببینم و لئی بترسم.

که وتمه وروژاندن و ئازاردانی پوخم. گهرچی پوخم خوازیری خو پپچان له جهسته و به خشین دهم و دهستی بوو تا دونیا یان پی ماچ کا و دهستیان تیوه بدها، گهرچی ئیدی نهیده ویست به چاوی دوژمنه وه ته ماشای پاسه وانی جهسته بکات، به لکو له بری ئه وه ببیته هاو پیتی و دهست له دهستی به کدیدا سه فهر بکه ن و ته نهها له گوردا لهیه کتر جیا وه بن - گهرچی پوخم خوازیری ئه وه هه مووه بوو، به لام من ریگه م لی گرتبوو. کام من؟ دیوه کهی ناخم، دیویکی نوئی - بووزا. ئه م دیوه هه میسه هاواری ده کرد: (ئاره زوو بلایسه یه، عیشق بلایسه یه، چاکه خوازیی و ئومید و من و تو و به ههشت و دوزه خ بلایسن. ته نهها و ته نهها شتیک له پرووناکییه: چاوپوشین له بلایسه. بلایسه گه لیک که تو دهسووتینی، وه ریا نگره، وه ریا نگره و بیانگره پرووناکیی. ئینجا پرووناکییه که بکوژینه ره وه!)

له هیندوستان کاتیک کاری پوژانه کو تایی دیت و سیبهر ده که ویته سه ربان و کو لانی گوند و سینگی خه لک، جادوو گهریکی پیر (*) به مه بهستی پیاسه یه ک له گوند له کوخته کهی دیته ده ر. (نهی) یکی ئه فسووناوی له سه ر لیوی و ده رگا به ده رگا ده گهری. نه غمه یه کی شیرین و لایلاه ئامیز وهک سیحریکی شه فابه خش ده ژهنی. ئه وه نه غمه یه ناوی - نه غمه ی پلنگ - ه و ده لئین زامی پوژانه هه توان ده کات. ئه مه ئه وه نه غمه یه بوو که ئاره زوو ژنه فتنیم بوو. جا بو ئه وهی به و مه رامه بگه م، ده رگای ژوو ره که م له سه رخوم کلوم دا و شه و پوژ سه رم به سه ر کتیبی ئه ستووور ئه ستوووردا شوپ ده کرد ده وه و ده که وتمه موتا لای سرووته کانی بووزا و وانه کانی.

(له هه رته جحیلیمدا، به قژه رهش و لووله که مه وه، له ترۆپکی له زه ته جحیلیمدا، له ئه وو ه لئین شانازی هیزی پیاوه تیدا سه رم سفر کرد. جبه یه کی زه ردم پووشی و ده رگای ما له که م کرده وه و رووم له بیابان کرد!)

لیره وه شه ره کانی ته ریفه تی زاهدانه دهستیان پی کرد. (باسکم ده تگوت قامیشی

(*) وه ده رنه ری پوچه شه رانگیزه کان. و. ع

وشکه هه لاتیه. به یانی و به یانی خورا کم ته نهها ده نکی برنج بوو، پیت وانه بی برنجی ئه وکات له هی ئیستا گه وره تر بووی، ههروهکی یه کن. سمتم وهک قاچی و شتر و بربره ی پشتم وهک ته سبیح و ئیسکی شم ههروهک بیجمی گوندیکی ویران ده ره ری بوو. پرووناکی چاوانم ده تگوت درهوشانه وهی ئاوه له بنی بیریکی قوولدا.

سه رم له کووله که یه کی گه وره ده چوو که له بهر هه تا ودا وشک ده بی و ده رزی!) به لام رزگاریی له م ریگه سه خته زاهدانه یه نه که وته وه. بووزا بو گوند گه رایه وه. خواردی و خواردیه وه. به ئارامی - نه به خته وه ر و نه خه مبار - له ژیر دره ختیکدا دانیشته و گوتی: (هه ئناسم. هه ئناسم، تا رزگاریی نه دوژمه وه له ژیر ئه م دره خته هه ئناسم!)

به روانینی پروون و پوخیکی پا قیزه له ژهنگ، فه نای بینی. بینی ژیان له سه ر عه رد دیت و دیار نامینی. خودا وه ندانی بینی که وهک هه ور له ئاسماندا دره وه نه وه. ته واوی باز نه که ی بینی و پاشان پالی به دره خته که وه دا. هه رکه ئه وهی کرد، شکوفه گه لی دره خته که به سه ر کاکو ل و ئه ژنویدا که وتن و په یامی مه زنیش به سه ر زه نیدا.

ئاو ری بو چه پ و راست، بو پیشه وه و پاشه وه دایه وه. خودی ئه وه بوو له درنده و ئاده مییان و خودا وه ندا نه عه رته ی ده کیشا. ئه فین پالی به سه ردا کیشا، ئه فین و هاوسوژیی بو خودی خو ی که به سه ر پای دنیا دا بلا و ببوو و له کیشمه کیشدا بوو. ته واوی عه زابی عه رد، ته واوی عه زابی ئینسان عه زابی خودی ئه وه بوون. (ئینسانیک له م جهسته ناسکه دا - له م تیکه له ی خوین و ئیسک و موخ و گوشت و به لغه م و هیلکه و ئاره قه و فرمیسک و پاشه رۆیه دا - چونا و چونی ده توانی دلشاد بی؟ ئینسانیک له م جهسته یه دا که حه سه د و نه خو شیی و پیری و مه رگ حو کمی ده که ن چونا و چونی ده توانی به خته وه ر بی؟ هه موو شتیک - گیا و حه شه ره و ئاژهل و ئینسان - پرووه و فه نابوون ده رۆن. له دوا وه بنۆره، له وانه بنۆره که ئیتر نین. له پیشه وه بنۆره، له وانه بنۆره که هیشتا له دایک نه بوون. ئینسان وهک دانه ویلله شین ده بی، وهک دانه ویلله ده که وی و سه ره له نوئی چرو ده کاته وه. ئوقیانوسه بی سنوو ره کان وشک ده که ن، چیا کان داده رمین، ئه ستیره ی ته وه ر داده گیرسی و ده کوژیته وه و مه حف ده بن...)

هاوسوژیی رینوینی سه ر راستی سه فه ری بووزاییه. له ریگه ی هاوسوژییه وه

خۆمان لهجهستهمان قوتار دهكەين، پهردەكه دەدرينين و يهكانگيرى عەدەم دەبين. (ئيمه هەموومان يهككەين، ئەم يەكەش ئازار دەچيژي، پيوسته رزگار يەكەين. ئەنەت گەر يەك دلۆي لەرزۆكى ئاو ئازار بچيژي، منيش ئازار دەچيژم!)

(چوار حەقيقهتە بالاکه) لەزەينمدا چرۆ دەكەن. دونيا تۆريکه تىي کەوتويين. مەرگ رزگارمان ناکا لەبەرئەوهى سەرلەنوئى لەدايک دەبينهوه. وەرن تا بەسەر تينوئيتيدا زال بين، وەرن تا ئارەزوو ريشەکيش کەين، وەرن تا هەناومان بەتال کەين! مەلى: (دەمهوي بمرم) يان (نامهوي بمرم)، بەلکو بلى: (چ شتيکم ناوي!) با زەينت لەژوو ئوميد و ئارەزووهوي بى. ئەوجا لەکاتتکدا کە هيشتا لەم دونيايەدايت و دەتوانيت بچييه نەشوهى جوانى عەدەمهوه، بەدەست و بازووت، رەورەوهى لەدايکبوونىکى تر پادەگريت!

هەرگيز روخسارى بووزا بەئاوها رووناکييهکى پرسنگدارهوه لەبەرامبەرمداه قەدى راست نەکردبووه. پيشتر کاتيک (نيرفانا) م بەهاويهکسانى نەمرى دادەنا، بووزام دەبينى وهک ژەنەرالىک لە ژەنەرالىکانى تری ئوميد کە سوپاکەى پيچەوانەى ئاراستەى رەوتى دونيا پيشرەويى پى دەکا. تازە تيدەگەيشتم کە بووزا ئينسان هان دەدا بەمەرگ قايل بى، لە چارەبەدەرىي خوش بوئ، دل بەگۆرانکاريه جيهانيهکان هاوناھەنگ کات، بەبينىي راکەرکەى ماددە و زەين و يەگگرتن و لەدايکبوون و فەنابوونيان بلى: ئەمە ئەوهيه من دەمهوي!

لەنيو هەموو ئەوانەدا کە لەسەر عەرد لەدايک بوون، بووزا لە تروپکدايه. وى روحيکه پاقر و ساخ، بى ترس و بى ئازار، پر لەبەزەيى و حيکەت، دەست رايەل دەکا و بەزەردەخەنەيهکى شکۆدارهوه ريگەى رزگاريى دەکاتەوه. بى پەروا تەواوى بوونەوهران شوئپيى هەلەدەگرن. هەروا کە ئازادانە خوئيان تەسليمى لەچارەبەدەرىي دەکەن، هەر وهک کارژۆلە کە دەخووزى شيرى دايکى بمرى، دەکەونه هەلبەز و دابەز. هەر ئينسان نا، بەلکو تەواوى بوونەوهران: ئينسان، ئاژەل، درەختەکان. بەپيچەوانەى مەسيحەوه، بووزا تەنى ئينسان دەسچن ناکا، بەلکو ئەو هاوسۆزىي بۆ هەموو شتيک هەيه و رزگاريى بەهەموو شتيک دەبەخشى.

چەندين روژ و چەندين هەفته لەم سەرکيشييه نوئيدە رۆچووم. دلئى ئينسان چ خەرەنديکە! ليدانى دل چۆن ريگە پيشبيني نەکراوهکان دەگريتهبەر! کەواتە ئايا

دەشى تەواوى ئەفەين و پەرۆشيم بۆ نەمرىي بەرەو عەدەمى رەها پەلکيشم کات! خو ناشى نەمرىي و عەدەم يەك شت بن؟

کاتى بووزا لەژير درەختەکه، ئەو شوئپەى کە حەوت سال تيايدا لەدووى رزگاريى دەگەرا، هەستا، کەوتە رى و هەنووکە رەها، لەگۆرەپانى شارتيكى گەرەدا چوارمشقى لىي دانيشت. کەوتە ئاخافتن و ئيدى بەگزادە و بازرگان و جەنگاوەران لەدەورى کۆبوونەوه و ئەميش پەيى رزگاريى بەگوئیدا دەدان. يەكەمجار تەواوى ئەو کافرانە گالتهيان پى دەکرد. بەلام هيوور هيوور هەستيان دەکرد هەناويان بەتال دەبى و لە ئارەزوو پاقر دەبيتهوه. وردە وردە جلکە رەنگاوپرەنگە سپى و سوور و شينەکانيان وهکى جبهکەى بووزا زەرد هەلەدەگەرا. بەهەمان شيوه منيش هەستم دەکرد هەناوم چۆل دەبى و زەينم جبهى زەرد دەپوشى.

شەويکيان بەمەبەستى پياسە چووم بۆ (پراتير) (*) کە يەکيکە لەباخە گەرەکانى قينا. کيژيک لە گروهي خوشکانى ئارايشتکراو بەرەو لام هات. لە ترسا هەنگاوهکانم خيراکرد، بەلام ئەو پيشى دامەوه و باسکى گرتم. بۆنى قورسى و نەوشەى لى دەهات. لەژير رووناکيدا دەمتوانى چاوانى شين و لىوى سوور و سينگ و مەمكى نيوه رووتى ببينم.

بەدەم چاوا داگرتهوه بەچرپە گوئى: "وەرە لەگەلم!"

وهک ئەوهى لە خەتەريکدا بم، هاوارم کرد: "نا... نا!"

قۆلى بەردام و گوئى: "بۆچى؟"

- ببوورە کاتم نييه!

کيژەکه بەبەزەبييهوه تەماشاي کردم و گوئى: "شيت بوويت؟ تۆ کييت؟ رايهبيت؟ کەس نامانينى!"

دەمويست بلىم: "بووزا دەمانينى!" بەلام ددانم بەخۆدا گرت. لەو کاتەدا کيژەکه چاوى بەکەسيكى تر کەوت، بەرەو لاي راي کرد. هەناسەيهکى قوولم هەلمژت. هەستم دەکرد لە خەتەريکى گەرە رزگارم بووه، بەپەلە بۆ ژوورەکەم گەرامەوه.

خۆم لەزەرياي بووزادا نوقووم کرد. زەينم ببووه گولەبەرۆژە و بووزاش بەخۆر.

(*) Prater

ههروا که سه‌ری له ئاسۆ دهردههینا، ده‌گه‌یشته نیوه‌رۆ به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، من هه‌ر به‌دوایه‌وه بووم. جارێکیان پیره‌میردێکی رۆمیلیایی پێی گوتم: (ئاو دهنوێ، به‌لام رۆح نانوێ!) به‌لام ئه‌و رۆژانه‌ وا پێده‌چوو رۆحم له‌ خه‌وێکی پیرۆزدا نوقووم بووێ و له‌زه‌ریای ئارامی بووزادا غه‌رق بووێ. رێک وه‌ک ئه‌وه‌ی که خه‌ون ده‌بینی و ده‌زانیت خه‌ون ده‌بینی و ئیدی ته‌واوی ئه‌وه‌ی له‌خه‌وندا ده‌بینی، چ باش و چ خه‌راپ، شادیی و ترس و خه‌مت تێدا ناوڕووئینێ. له‌به‌رئه‌وه‌ی دلنیایت وه‌ناگا دیتته‌وه‌ و هه‌موو شتی‌ک دهره‌وئیتته‌وه‌. منیش بێ ئه‌وه‌ی ترس یاخۆ شادیی دامگرن، بێ تۆزقالتیک شپه‌زه‌یی، له‌ تارماییه‌کانم دهنۆرین که به‌پێش چاواندا تیده‌په‌رین.

بۆ ئه‌وه‌ی به‌ر له‌ ره‌وینه‌وه‌ی خه‌یرای ئه‌م وینه‌ خه‌وناویانه‌ بگرم و بۆ ئه‌وه‌ی له‌ رێگه‌ی وشه‌وه‌ تۆکمه‌یی زیده‌تر به‌رزگاری ته‌واوه‌تی ببه‌خشم، که‌وتمه‌ نووسینی وتووێژیک له‌نیوان بووزا و ئاناندا (*ی موریدی ئازیزیدا.

*

وه‌حشییه‌کان له‌ چیاکانه‌وه‌ دابه‌زه‌یبوون و شاریان گه‌مارۆدابوو. بووزا دم به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ له‌ژێر دره‌ختی‌کی شکۆفه‌ کردوودا دانیشتبوو. ئاناندا سه‌ری نابوو سه‌ر ئه‌ژنۆی بووزا و چاوانی لیکناوو تا نه‌هیلێ دیمه‌نی خه‌ونالوودی دنیا فیکری گومرا کات. کۆمه‌لێک له‌ گوێگران به‌ده‌وریاندا دانیشتبووون و گه‌ره‌کیان بوو ببنه‌ مورید. گه‌ره‌کیان بوو قسان له‌باره‌ی رزگاریه‌وه‌ بیه‌ن. به‌لام له‌و کاته‌یدا که زانیان وه‌حشییه‌کان جه‌نگیان هه‌لایساندوو، ئیدی هه‌ماسه‌ت گرتبوونی.

هاواریان ده‌کرد: "هه‌سته‌ مه‌ولا! بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی وه‌حشییان رابه‌رمان به‌ دواتر نه‌ینیی ئازادیمان پێ بلێ!"

بووزا سه‌ری ر‌اوه‌شاند و گوتی: "نا، من نایه‌م!"

خه‌لکه‌که‌ به‌تووره‌یی هاواریان کرد: "هیلاکیت؟ ده‌ترسیت؟"

(* ئاناندا له‌ هه‌مان ئه‌و رۆژهدا له‌دایک بووه‌ که بوزای تێدا له‌دایک بووه‌، هه‌روه‌ها ژن و ئه‌سپ و دره‌خت و یاوه‌ره‌که‌شی. وی خاوه‌ن ژنیکی جوان و زۆر هۆگری بوو. بۆیه‌ بووزا پتووستی به‌وه‌ بوو که ئاناندا به‌زنجیره‌یه‌ک ئه‌زموندا بیات (بردنێ بۆ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ) تا ئیمانی به‌زوه‌د و ئایینی بوزی پێ بێنێ. پاشان بووه‌ یه‌کێک له‌ باشترین یاوه‌رانی. و. ع

بووزا به‌ده‌نگیک که له‌شه‌که‌تی و ترس و وره‌ی نیشتمانه‌په‌روه‌ری تێپه‌راندبوو، وه‌لامی دانه‌وه‌: "من ئیدی سه‌فه‌ره‌که‌م گه‌یاندۆته‌ کۆتایی!"

ئه‌وان هاواریان کرد: "باشه‌، با خۆمان برۆین و به‌رگری له‌سه‌ر زه‌مینی باوانمان بکه‌ین!" بووزا ده‌ستی بۆ به‌ره‌که‌تدانیان هه‌لبه‌ری. گوتی: "برۆن و دۆعی منتان له‌گه‌ڵ بێ. ئاخه‌ر من بۆ ئه‌و جێگه‌یه‌ رۆیشتووم که ئه‌نگۆی بۆ ده‌رۆن. رۆیشتووم و گه‌راومه‌ته‌وه‌. ئیدی له‌ژێر ئه‌م دره‌خته‌ شکۆفه‌ کردوودا داده‌نیشتم و چاوه‌په‌یی گه‌رانه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌که‌م. ته‌نێ ئه‌وکاته‌ی هه‌مووان له‌ژێر ئه‌م دره‌خته‌ شکۆفه‌کردوودا داده‌نیشتم، هه‌ر قسه‌یه‌ک من ده‌یڵیم و هه‌ر قسه‌یه‌ک ئیوه‌ ده‌یڵین، بۆ هه‌مووان هه‌لگری یه‌ک مانا ده‌بێ. به‌لام هه‌نووکه‌ هه‌شتا زۆر زوو، من شتی‌ک ده‌یڵیم و ئه‌نگۆ له‌ شتی‌کی تر حالیی ده‌بن. ئاخه‌ر ئیمه‌ یه‌ک زوبان نادوین، که‌واته‌ تا ئه‌و کاته‌ی یه‌کتر ده‌بینینه‌وه‌، سه‌فه‌ری‌کی خۆشتان بۆ به‌ئاوات ده‌خوایم!"

ساریپۆتا گوتی: "مامۆستا من تیناگه‌م. هه‌مدیس به‌زوبانی لوغز له‌ ته‌که‌ماندا ده‌ئاخفت!"

- ساریپۆتا کاتی ده‌گه‌رپیتته‌وه‌ تیده‌گه‌یت. وه‌ک گوتم هه‌شتا زۆر زوو. سه‌له‌های سال ژیان و عه‌زایی به‌شه‌ریه‌تم به‌گیان کرپوه. سه‌له‌های سال پر بووم و پر بووم و پێگه‌یشتووم. هاواریکانم، به‌ر له‌وه‌ هه‌رگیز به‌ئاوها ئازادیه‌ک نه‌گه‌یبوووم. ئه‌دی بۆچی به‌م ئازادیه‌ گه‌ییم؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بریارێکی مه‌زنم دابوو.

ئاناندا پرسى: "بریارى مه‌زن؟" سه‌رى هه‌لبه‌ری و دانه‌وییه‌وه‌ تا پای پیرۆزی بووزا ماچ کات.

گوته‌یه‌وه‌: "مامۆستا، چ بریارێک؟"

- ناخوایم رۆحم به‌خوداوه‌ند، به‌وه‌ی ئیوه‌ ناوتان ناوه‌ خوداوه‌ند بفرۆشم. ناخوایم رۆحم به‌شه‌یتان، به‌وه‌ی ئیوه‌ ناوتان ناوه‌ شه‌یتان بفرۆشم. نامه‌وی خۆم به‌هیچ که‌س بفرۆشم. من ئازادم! خۆش به‌حالی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ چنگی شه‌یتان ئازاد ده‌بێ. ئه‌و، ته‌نێ ئه‌و که ئازادیی ده‌دۆزیتته‌وه‌!"

ساریپۆتا که ئاره‌قه‌ به‌هه‌نیه‌یدا چۆراوگه‌ی به‌ستبوو، پرسى: "ئازادیی له‌ چیی؟ ئازادیی له‌ چیی؟ مامۆستا هه‌شتا وشه‌گه‌لیک به‌سه‌ر زارته‌وه‌ن، ده‌تسووتین!"

- ساریپوئا نا، نامسووتین، به لکو فینکم دهکه نه وه. بمبه خشه. به لام نازانم ناخو بهرگه ی ژنهفتنی ئەم وشانه دهگریت و زندهقت ناچی؟

ساریپوئا گوتی: "ماموستا، ئیمه له وه داین بو جهنگ برۆین و رهنگه ئیتر نه گه ریینه وه. دهشی دووباره نه تانبینی نه وه. ئەم دوایین وشانه مان پیراگه یه نه. ئازادی له چیی؟"

هیور و قورس، وهک هه لدرانی جهسته یهک بو ناو خه رهند، وشهکان له زاری کلۆمدراوی بووزاوه به ربوونه وه:

- له ئازادی!

ساریپوئا به سه رسورمانه وه پرسی: "له ئازادی؟ ئازادبوون له ئازادی؟ ماموستا من تیناگه م!"

- ساریپوئا چ باشتر! ناخر گه تیبگهیت زندهقت دهچی. له گه ل ئەمه شدا ئە ی هاورییانی من، دهمه وئ بزانی شیوه ی ئازادی من ئاوهاییه. من له ئازادی ئازاد بووم!"

بیدهنگ بوو، به لام ئیدی نهیده توانی خو ی کۆنترۆل کات.

- دهمه وئ بزانی که هه ر شیوه یهکی تری ئازادی کۆیله یییه. گه ر هه مدیس له دایک بام، ئەوا له پینا و ئەم ئازادییه گه وره یه دا، له پینا و ئازادبوون له ئازادی ده جهنگیم. به لام هینده به سه. هه نووکه قسه کردن بو ئیمه گه لیک زووه. کاتیک له جهنگ ده گه ریینه وه - ئەگه ر گه رانه وه - ئەوسا هه موو شتیک به یه کتر ده لێین. مائاوا."

هه ناسه یهکی قوولی هه لکیشا. کاتی بینی موریده کانی دوولن له رویشتن، زه رده خه نه یهکی هاتی و پرسیی: "بو راوه ستاون؟ هیشتا ئەرکی سه رشانی ئیوه جهنگه. که واته ده ی، ده ی بو جهنگ... مائاوا."

ساریپوئا گوتی: "ماموستا مائاوا، ده ی با برۆین. به ئومیدی خودا!"

ئاناندا له جیگه که ی نه جوولا. بووزا به ئاسووده یییه وه به تیله ی چا و دیقه تی دها. موریدی ئازیز که تا بناگویی سوور هه لگه رابوو، گوتی: ماموستا من دهمه وئ لای تو بمینمه وه.

- ئاناندا ی ئازیز، له بهر ترس؟

- ماموستا له بهر عیشق!

- هاورپی وه فادارم، ناخر ئیدی عیشق به س نییه!"

- ماموستا ئەمه ده زانم. که ده دوایت، خو م بینیم بلایسه زاری ده لیسایته وه!

- ئاناندا ئەوه بلایسه نه بووه، به لکو وشه کانی خو م بوون. هاورپی جحیل و وه فادارم، له م وشه سه روو ئینسانییانه ده گه یه ت؟

- به لئ پی م وایه تییان ده گه م، هه ر بو یه له ته کتا دهمینمه وه.

- چییان لی تیده گه یه ت؟

- کۆیله یه ئەو که سه ی که بلئ ئازادی بوونی نییه. له بهر ئەوه ی هه ر ساتیک هه موو وشه یهک له وشه کانی و هه موو کاریک له کاره کانی هه لده سه نگینی. به ترس و

له رزه وه له خو ی ده پرسی: ناخو رزگارم بی یاخو نه فره تم به سه ردا داباری؟ به ره و به هه شت ده رۆم یاخو به ره و دۆزه خ؟ ناخر رۆحیک ئومیدی هه بی چۆن ده توانی ئازاد بی؟ هه ر که سه ی ئومیده وار بی، ئەوا له ژبانی خو ی و له دنیای ناخیره ت ده ترسی.

بی چ بریاریک له نیوان ئەرزو ئاسماندا ماوه ته وه و چاوه رپی شانس یاخو ره حمه تی خودا ده بی!

بووزا دهستی به قژه ره شه که ی ئاناندا هینا و گوتی: "بمینه ره وه!"

له کاتیکدا بووزا هیور و به میهره بانیه وه دهستی به قژی موریده ئازیزه که یدا ده هینا، ماوه یهک له ژیر دره خته شکۆفه کردووه که دا بیدهنگ بوون.

- ئازادی واته ئازادبوون له هه موو رزگارکه ران. ئەمه یه ترۆیکی به رزی ئازادی. واته جیگه یهک که ئینسان به زه حمه ت ده توانی هه ناسه ی تیدا بدا. ئایا ده توانیت بهرگه بگریت؟

ئاناندا سه ری داگرت و هیچی نه گوت.

- به واتایه کی تر، هه نووکه تیده گه یه ت رزگارکه ری ته واو چ که سیکه....

بووزا بو ساتیک بیدهنگ بوو. پاشان له کاتیکدا که غونچه یه کی له نیوان په نه کانیدا ده ولی که له دره خته که که وتبووه خواری، گوتی: "رزگارکه ری ته واو ئەو

که سه یه که به شه ربیه ت له ئازادی ئازاد ده کات!"

*

به بیست و شش پیته ئه بجه دییه که ئه و پینگه یه شهق کرد که دهچۆوه سهه نازادیی. هه نووکه ده مزانی، ده مزانی و هه ره له بهر ئه م هۆیه نارام و بی ترس له دونیام ده نۆزی، له بهر ئه وهی که ئیدی نهیده توانی فریوم بدا. له په نجه ره که وه بۆ ده ره وه داده هاته وه و له پیاوان و ژنان و ئوتومبیله کان و له مه غازه ی پر له گوشت و شیرمه نهی و مهی و میوه و کتیجیم ده نۆزین و زه رده خه نه م ده هاتی. هه موو ئه وانه چ نه بوون جگه له هه وری په نگا وره نگ. شنه یه کی فینک هه لی ده کرد و هه مووی ده ره واندنه وه. ئاخه قودره تی شه ی تان ئه وانه ی خو لقاند بوو. هه نووکه بۆ یه ک دوو سه عاتی ک برسیتی و تینویتی ئینسان دزه ی کرد بووه ناویانه وه، له و دیوه وه شنه یه ک هه لی ده کرد و ویرانی ده کرد.

که چوومه سهه جاده، تیکه ل به شه پۆلیک خه لک بووم که هه مووان به خیراییه کی زۆر رایان ده کرد. منیش له گه لیاندا رامده کرد. ئیدی له چ شتی ک نه ده ترسام. به خۆم ده گوت: "ئه وانه تارمایی، ته متومانیکن له دلۆیه شه ونم. ئه دی بۆچی لیان بترسم؟ بۆچ نابی له گه لیاندا برۆم و بزانه چ ده کن؟" گه یشتینه سینه مایه ک به رووناکییه سوور و شین و سه وزه کانییه وه. چووینه ژووری و له سهه کورسییه مه خمه لییه کان دانیشتین. له وسه ری هۆله که وه په رده یه کی رووناک هه بوو که سیبه ره کان به خیرایی له سهه ری ده هاتن و ده چوون. ئه دی ئه م سیبه رانه چییان ده کرد؟ ماچیان ده کرد و ده یانکوشت و ده کوژران. کیژی کم له لاوه دانیشتبوو. ده می بۆنی دارچینی لی ده هات. که هه ناسه ی دها هه ستم ده کرد سینگه به رز ده بیته وه. جار به جار قاچی بهر قاچم ده که وت. له رزیک روچوووه گیانه وه به لام دوور نه که وتمه وه. لای کرده وه و بۆ ساتیک ته ماشای کردم. له و نیمچه رووناکییه ی هۆله که دها پیمابوو زه رده خه نه که ی سهه لیویم بینیه.

زۆر زوو له ته ماشای ئه و سیبه رانه بیزار بووم و به مه به سته جیه یشتنی هۆله که له جیگه که م هه ستم. کچه که ش هه ستم. له چووونه ده ره وه دها هه مدیس لای کرده وه و زه رده خه نه یه کی بۆ کردم. سهه ری قسه مان دامه زران. هه روا که مانگ به ژوور سهه رمانه وه پرشنگی دها، رینگه ی باخیکمان گرته بهر و له سهه سه کۆیه کی گچکه دانیشتین. هاوین بوو. شه و هه ره که هه نکوین شیرین. گو له یاس هه وای پر له بۆنی

عه تر کرد بوو. جووته کان (*) به ویدا تیده په رین. ئه وانی تریش له سهه ر چیمه نه که راکشابوون و یه کتریان له ئامیزگرتبوو. بولبولیک که خۆی له نیوان دوو گو له یاسدا هه شاردا بوو، که وته خویندن و دلّم له لیدان که وت. ئه وه مه له نه بوو، هه لبه ت شه ی تانیکی فیل باز بوو. و ابزانم له کاتی هه لگزان به چیای پسیلوریتیدا ئه و ده نگم ژنه فتبوو، ده شمزانی ده یگوت چیی. ده ستم رایه ل کرد و له سهه ر پرچی کیژه که دامنا. لیم پرسیی: "ناوت چییه؟"

به پیکه نینه وه وه لامی دایه وه: "فریدا! پیویست به پرسیار ناکا، ناوم ژنه!" هه مان سات شتیکی خه تر له زارم ده رچوو. ئه وه ی گوتم قسه ی من نه بوو، به لکو هی ئه وی تر بوو. هی باوکیشم نه بوو که رقی له ژن بوو، قسه ی ئه و که سه ی تر بوو. ئه و کاته ی ئه و قسانه م به زاردا هاتن، ترس سهه راپای بوونمی له خۆوه پدجا. به لام ئیدی کات ده رنگ بوو.

– فریدا ئه مشه و له گه لّم ده بیت؟

کیژه که به هیمنیی وه لامی دایه وه: "ئه مشه و نا، ناتوانم. سهه ینی."

هه ستم به حه وانه وه کرد. به په له هه ستم. جیا بووینه وه و خیرا بۆ ژووره که م گه رامه وه. پاشان شتیکی زۆر سهه ر رووی دا که تا ئیستایش کاتی وه بیرم دیته وه له رز دامه گرئ. هه ره به راست روچی ئینسان نابووت نابی، پره له به ره که ت و شکۆ، به لام جه سته یه کی به خۆیه وه گو شیوه که روژ به روژ بۆگه نتر ده کات. له پری گه رانه وه دها بۆ ژووره که م، وژه ی هه لگزان خویتم بۆ سهه رم ده ژنه فت. روحم تووره و کاتی هه سته ی کرد بوو ده خلیسکی ته گونا هه وه، لیورپژ له بیزاری و تووره یی هه ستمابوو سهه ری و بۆ ساتیک هه دادانی نه بوو. لیکدا لیکدا خویتم بۆ سهه ری به رز ده بۆوه و له روخسارمدا کۆده بووه. تا هتور هتور هه ستم ده کرد که لیو و گو نا و نیوچه وانم زامدار بوون. چاوانم هیند چکۆله ببوونه وه که هینده ی دوو کونیان لی مابۆوه و زۆر به زهحمه ت ده متوانی بینم.

له ترم دها و په له م بوو زوو خۆم بگه یه نمه وه ماله وه و وه زعی خۆم له ئاوینه دها ته ماشاکه م.

(*) مه به سته له نیر و مییه. مه رچ نییه ژن و میرد بن. و. ع

دوچار کاتی گیشتم و گلۆپه کهم داگیرساند و تهماشای ئاوینه کهم کرد، له ترسا هاوارم لی ههستا. بینیم تهواوی روخسارم به شیوهیه کی ترسناک ههلاوساو و شیواو بوو. چاوانم به زحمهت له میانه ی دوو کوته گوشتی سووره وه دیار و دهم ببوو باریکه قهیتانیک که نه دهکرایه وه. فریدام که وته وه بیر. ناخر به وه عتیکی ئاوها نه فره تاوییه وه چون دهم توانی بیبینم؟ برووسکه یه کم بهم وشانه بۆ کرد: "سبه ی ناتوانم بيم، دووسبه ی ديم!" شهلال له ناؤمیدی، خۆم به سه ر تهخته نوینه که دا دا. له خۆم پرسى: "بلی ئه مه چ نه خو شیه که بی؟ گه رییه؟"

که منداڵ بووم، زۆر جار ان له کریت گه ره کانم به روخساری ئاوساو و قلیش قلیش و سوور وه کی خوین ده بینن. هه نووکه هاته وه بیرم که نه وکات ترسیکی وه هایان تیدا چاندبووم که رۆژیکیان گوتم: "گه ر پادشا بام، ئه وا هه موو گه ره کانم ده گرتن و به رد م به ملیانه وه شه ته که دها و ده م خستنه زه رایاه!" ده شی ئه وه نه یینراوه، یه کی که له نه یینراوه کان، ئه و قسه نا ئینسانیه ی منی بیرکه وتیته وه و له تۆله ی ئه وه دا ئه م نه خو شیه ترسناکه ی بۆ ره وانه کردیم!

ئه و شه وه بۆ ساتیک خه وه نه چوو چاوانم. په رۆشی هاتنی سپیده بووم. به خۆم ده گوت و به وه دلخو شیه ی خۆم ده دایه وه که ره نگه تا هاتنی سپیده نه خو شیه که به ریدایم. لی که دا لی که دا دهستم له دم و چاومه وه دها تا بزانه ئاخو ئاوساوییه که م نیشته وه یان نا. کاتی سپیده ی دا، له ته خته نوینه که باز م دایه خواری و خۆم گه یانده بهر ئاوینه که. ده مامکیکی ترسناک له گوشت روخساری پۆشیبووم. پیستی ده موچاوم قلیش قلیش و ئاویکی سپی مه یله و زه ردی لی ده هاته ده ره وه. مرۆف نه بووم، به لکو شهیتانیک بووم بۆ خۆم.

خزمه تچیه که م بانگ کرد تا برووسکه که ی بده می. هه ر ئه و ساته ی ده رگا که ی کرده وه و منی بین، زریکه یه کی کرد و روخساری له نیوان هه رتک ده ستیدا هه شاردا. بی ئه وه ی بویری نزیکم بیته وه، برووسکه که ی رفاند و رویشته. رۆژیک و دووان و سیان و هه فته یه ک و دوو هه فته تیپه رین. هه موو رۆژیک و له ترسی ئه وه ی نه با فریدا بی بۆ لام و به و وه زعه وه بمبینی، هه مان برووسکه م بۆ ده نارد: "ئه مرۆ ناتوانم بيم، سبه ینی ديم!"

تۆز قالی که ههستم به ئازار نه ده کرد، به لام له کاتی خواردندا نه مده توانی زار هه لبینمه وه. خو راکم ته نی شیر و شه ره ته ی لیمۆ بوو که به قامیش ده مخواره وه. دوچار ئیدی برستم لی برا. چه ند کتیبیکی تایهت به ده رووناسی، هی (ولیه م ستیکیلی) قوتابی به نیوبانگی فرۆیدم خویندبوونه وه. رۆیشتم به دوایدا گه رام. ده روونم منی دوو چاری ئه م نه خو شیه کردبوو به بی ئه وه ی هۆکاره که ی بزانه م. مه زنده م کردبوو هه موو ئه و شتانه له بن سه ری ده روونمان.

مامۆستای دانا گوئی بۆ ددانپیانانه کانم رادیرا. هه کایه تی ژیانم بۆ گێرپایه وه که چون له تافی هه رزه کاریه وه به ره و ژوور، به دوا ی رزگارییدا گه رام و چون سالانیک به دوا ی مه سیحدا رۆیشتووم و چوناوچونی دوچار ئایینه که م زۆر پی ساکار و گه شینانه بووه و چون ده سه به رداری بووم و له بری وی شوینپی بووزام هه لگرتوه. پرۆفیسۆر زه رده خه نه یه کی هاتی و گوتی: "گه ران به دوا ی سه ره تا و کو تایی دونه دا نه خو شیه. ئینسانی سروشتی ده ژی، هه ول ده دات، خه م و شادی ئه زموون ده کات، ژن دینی و منداڵ ده خاته وه و کاتی خو ی به پرساری له کو ی و بۆ کو ی و بۆچییه وه به هه در نادات. به لام تۆ چیرۆکه که ت ته وا و نه کرد، هیشتا شتی کم لی ده شاریه وه، ددان به هه موو شتی که دا بنی!"

ئینجا ئه وه شم بۆ گێرپایه وه که چون فریدام ناسیوه و واده یه کمان بۆ یه کتر بینن داناوه.

ئوستاد دای له قاقای پیکه نینکی بهرز و گالته نامیز. به تووریه ی تهماشایم ده کرد. رقم لی ده بووه چونکه نه ئینییه کانمی له ژیر زه ره بینه کهیدا ده پشکنی و له هه ولی ئه وه دا بوو به گوشار ده رگا داخراوه کانی ناوه وم بکاته وه.

گوتی: "به سه، به سه. تا له قینا بیت ئه م ده مامکه به روخسارته وه ده مینی. ئه و نه خو شیه ی دوو چاری بوویت پی ده گوتی (ده رده زا هید). له م سه رده مه ی ئیمه دا ئه م نه خو شیه زۆر ده گمه نه. چونکه ئه ورۆ کام جه سه ته هه یه گوێرپایه لی رۆح بی؟ ئایا هه رگیز ئه فسانه ی قه دیسانت خویندۆته وه؟ ئه و زا هیده ت بیریته وه که بیابانی (تیبس) ی جیه یشت و به هه له داوان خو ی گه یانده نیزی کترین شار، چونکه له نا کاویکرا دیوی زینا سواری کو لی ببوو. هه ستی ده کرد ئیدی ناچار ده بی له گه ل

ژنیکدا بنوی. رای دهکرد و هر رای دهکرد، به لأم هه روا که دهیویست له دهروازهی شارهوه بجیتته ژووری، سهیری خۆی کرد و به ترسهوه بینی گه پیری داویتییه جهستهی. به لأم نهوه گه پیری نه بوو، هه مان نهوه نه خوشییه بوو که نه لعان تۆ دووچاری بوویت. ناخر به روخساریکی ئاوها دزیوهوه چون دهیتوانی له گه ل ژنیکدا رووبه روو بیتتهوه؟ چ ژنیک ههیه ههزکا دهستی لئوهیدا؟ هه بۆیه به په له به رهو بیابان، بۆ سهومهعه که هی خۆی گه رایهوه و سوپاسی خودای کرد که له گوناهییک رزگاریکرد. خوداش لپی بوورا و نه خوشییه که هی له جهستهیدا نه هیشت. ئیستا تیگه یشتیت؟ تۆ که له دونیابینی بووزادا غه رق بوویت، ئیدی رۆحی تۆ نووستن له گه ل ژندا به گوناهییک دادهنی که لئوخوشبوونی نییه. هه بۆیه مؤلهت به جهسته نادا له گوناهییک ئاوهاوه بگلی. له م سهرده مهی ئیمه دا رۆحگه لی له م جوړه دهگمه نن. به دریزی ئهوسالانهی که له دهروونناسیدا کارده که م، ته نها یه ک حالتهی هاوشیوهی ئه مه م بینیه، ئه ویش خانمیکی تا بلپی ئیماندار و داوینپاکی قینای بوو. ئه م ژنه میرده که هی زۆر خوشدهویست، به لأم نهوه له به رهوی جهنگ ده بی که به ریکهوت کورپکی جاحیل دهبینی و عاشقی ده بی. شه ویکیان له وه دا بوو خۆی به دهست کورپی جاحیل وه بدا که رۆحی یاخی ده بی و قه د راست ده کاته وه. ئیدی روخساری هاوشیوهی روخساری تۆ ناشیرین و هه لده ئاوسۆ. ئاومیدانه سهردانی کردم. دانیام کرده وه هه له گه ل گه رانه وهی میرده کهیدا چاک ده بیتته وه. له راستیدا هه له گه ل گه رانه وهی میرده کهیدا، به واتایه کی تر، هه له گه ل لاجوونی خه ته ری گوناهدا، روخساری نهوه خانمه جوانی جارانی بۆ گه رایه وه. بۆ تۆیش هه هه مان شته. له گه ل جیه یشتنی قینا و ده سه رداربوون له فریدا، چاکه ده بیتته وه."

قسه کانی به نه قلمدا نه چوون. هه روا له کاتیکدا که به حالتهی وروژانپکی سه رسه ختانه وه له کلینیکه که ده چوممه ده ری، به خۆم گوت: "ئه مه خه رافاتای عیلمه، له قینا ده میتممه وه و وه زعم باش ده بی!"

مانگیکی تر مامه وه به لأم ده مامکه که له روخسارم دانه مالرا. به رده و امیش برووسکه م بۆ فریدا ده کرد: "ئه مرۆ ناتوانم بيم، سبهی ديم!" هه لبهت قهت نهوه سبهینتییه نه هات. به یانییه کیان که ئیدی ته واویک وه زعم ناجۆر بوو، برپاری سه فه رم دا. له ته خته نوینه که دابه زیم. جانتاکه م هه لگرت، به پیلیکانه کانداهاته خواره وه،

چوممه سه ر جاده و ریگه ی ویستگه ی قه تارم گرت به ر. به یانی زوو بوو. شنه یه کی فینک هه لی کرد بوو. کرپکاران، پیاو و ژن پۆل پۆل به رهو کار ده چوون. هیشتا بابۆله ی خوارنده کانیان ده جوو. هیشتا رووناکی خۆر له جاده کانی نه دا بوو. چه ند په نجه ره یه ک کرابوونه وه. شار له ده می بیدار بوونه و هدا بوو. خولقم ئارام و به هه نگاوی هیور ده رۆیشتم. منیش ریک هه ر وه کو شار خه ریک بوو بیدار ده بوومه وه. هه روا که ده چوممه پیش هه ستم ده کرد قورسایی سه ر روخسارم داده گیرئ. چاوانم نازاد ده بن. هه نووکه ده یانته وانی ببینن. ئاوساوی لچ و لیوم نیشه وه و وه کی مندالیک که وتمه فیکه کییشان. شنه یه کی فینک وه ک ده ستیکی میهره بان خۆی به سه ر روخسارمدا ده هینا. که گه یشتمه ویستگه ی قه تار، ئاوینه کچکه که هی گیرفانم ده هینا تا ته ماشای خۆمی تیدا بکه م. وه ی چ خوشییه ک! چ شانسیک! هه لآوساوی روخسارم به ته واوه تی نیشه تبه ووه. روخساری پیشووم- لووت و دم و گوننا- کرابوونه وه. ناخر شه ینان تی قووچاند بوو. جاریکی تر ببوممه وه به ئینسان.

له و رۆژه وه په یم به وه برد که رۆحی ئینسان چاوه گه یه کی ترسناک و خه ته ری نازاوه کانه. هه موو ئیمه، بی نه وهی به خۆمان بزانی هه لگری هیزکی ته قینه وه بی گه وره ین له گوشت و به ز. خه راپتر له مه نه وه یه خۆمان نامانه وی بزانی، چونکه نه وکات ناپاکی و ترسنۆکیی و درۆزنیی بیانووه کانی خۆیان بز ده کن. ئیدی ناتوانن له ویدیو ده مامکی وه همی لاوزی و بی توانای ئینسانه وه خۆحه شارده ین. گه ر ناپاک و ترسنۆک و درۆزین، ده بی خۆمان به رپر سیار تییان هه لگرین، چونکه گه رچی ئیمه هیزکی به گورمان له ناخدا یه، له به ره نه وهی نه با نابووتمان کا، به لأم جوړه ته ی خسته نه گه ریمان نییه. له بری نه وه ریگه یه کی ئارام و ئاسووده ده گرینه به ر و لیده گه ریین ئه م هیزه هیور هیور دامر کتته وه و ببیتته گوشت و به ز. چه ند ترسناکه بی خه به ربوون له وهی که خاوه نی هیزکی ئاوه این! گه ر به وه مان زانیبا نه وا شانازیمان به رۆحی خۆمانه وه ده کرد. له ته واوی ئاسمان و له سه راپای نه رزدا، چ شتیکی تر نییه هینده ی رۆحی ئینسان له خودا وه ند بچی.

*

به‌رلین

فینام جیه‌تشت و بۆ به‌رلین پویشتم. هرچه‌ند بووزا زۆر له‌تینویتییه‌کانی ناوه‌وه‌می شکاندبوو، به‌لام نه‌یتوانیبوو تینویتییم بۆ سه‌فه‌ر و بینینی سه‌رزهمین و زه‌ریاکان، نه‌وه‌ی که له‌توانامدا هه‌یه، دامرکینیتته‌وه. ئاخ‌ئه‌و شتیکی پیه‌خشیم که خۆی ناوی نابوو چاوی فیل، واته‌ توانای بینینی هه‌موو شتیکی بۆ یه‌که‌مجار و مائئاوایی لیکردنیان، توانای بینینی هه‌موو شتیکی بۆ دووایه‌مین جار و مائئاوایی لیکردنیان. هه‌میشه به‌خۆم ده‌گوت دنیا تارمایییه و مرۆقه‌کانیش تارماییین. نه‌وانه بوونه‌وه‌رانی شه‌ونمیین، فه‌رزهندانی بی‌پیگه‌ی شه‌ونم. بووزا، نه‌و خۆره‌ ره‌شه هه‌لاتبوو، نه‌وانیش توابوونه‌وه و به‌ره‌و زناری عه‌ده‌م شو‌ربوونه‌وه. به‌لام هاوسۆزیی، هاوسۆزیی و نه‌قین بالیان به‌سه‌ر پوچمدا کیشا. چ ده‌بوو گه‌ر بمتوانیبا ساتیکی تر نه‌م تارماییانه له‌که‌ناری خه‌ونه‌کانما گلدابایه‌وه و نه‌هیلم له‌ناوچن! هه‌ستم ده‌کرد دوا تریه‌ی دلم خۆی له‌جبه‌ی زه‌رده‌وه نه‌په‌چاوه، هیشتا تریه‌یه‌کی سووری تۆخ مابۆوه و سه‌سه‌ختانه لێی ددا. ملی نه‌ده‌دا و لینه‌ده‌گه‌را بووزا به‌ته‌واوی داگیرم کا. کریتییه‌ک له‌ ناخدا ده‌ستی نارزایی به‌رزکردبووه و قایل نه‌ده‌بوو یه‌ک فلسی مس وه‌ک باج بداته نه‌و داگیرکه‌ره ئاشتیخوزه.

له‌ به‌رلین بوو که په‌یم به‌هه‌موو نه‌مانه‌ برد. هه‌نوکه‌ش کاتیک چاوانم لیکده‌نیم و گونا‌هه‌کانم - گونا‌هه‌ کوژه‌ره‌کانی یه‌ک له‌ په‌په‌هوانی بووزا - له‌و شاره‌ دزیوه‌دا وه‌بیردیتته‌وه، یاده‌وه‌ریم پر له‌ پیکه‌نین و شه‌گه‌لی ئاگرین ده‌بی. پر له‌ شه‌وانی گه‌رموگور که بی‌نه‌ندیشه‌ی خه‌ون تپه‌په‌رین. پر له‌ داربه‌روو و دارئالبالووی شکۆفه‌کردوو، پر له‌ چاوانی هه‌میشه‌ برسیی یه‌هودیی، پر له‌ بۆنی تیژی بن بالی ژن ده‌بی و ئیدی ناتوانم شته‌کان له‌شوینی گونجایی خۆیاندا دابنیم.

په‌په‌ره‌ ده‌فته‌ری زه‌رده‌ه‌لگه‌راوی یاده‌وه‌رییه‌کانم هه‌لده‌ده‌مه‌وه و هه‌ول ده‌ده‌م وه‌بیرخۆمی به‌ینمه‌وه که ئاخۆ کامه‌یان یه‌که‌م و کامیان دواتر رووی دا. چ سویندیکمان خوارد و هۆی جیابوونه‌وه چ بوو. به‌راستی مه‌زنه‌ قودره‌تی پیه‌ته‌کانی نه‌لفووی، هه‌مان نه‌و بیست و شه‌ش سه‌ربازه‌ وردیله‌یه‌ی که له‌ گوچی خه‌ره‌ندا

یاده‌وه‌ستن تا گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌کی کورتیش بی‌پاریزگاریی له‌ دلی ئینسان بکه‌ن و به‌ر له‌ هه‌لدێران و نوقومبوونی له‌چاوانی ره‌ش و بی‌بنی بووزادا بگرن.

*

دووه‌می نوکتۆبه‌ر

هه‌نوکه‌ سی‌ رۆژه‌ به‌نیو شه‌قامه‌ بیکۆتایی و یه‌ک په‌نگه‌کانی به‌رلیندا ده‌گه‌ریم. داربه‌رووه‌کان رووت بوونه‌ته‌وه و بایه‌کی گه‌لیک سارد هه‌لی کردوه. دلم بووه‌ته‌ شه‌خته. نه‌مروۆ لای ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌وه تپه‌په‌ریم که به‌پیتی درشت له‌ سه‌روویه‌وه نووسرابوو: (کوئگره‌ی ریفۆرمی په‌ره‌ده‌یی). به‌فر ده‌باری و سه‌رمام بوو. چوومه‌ ژووره‌وه. هۆله‌که‌ جمه‌ی له‌ ژن و پیاو و مامۆستا ده‌هات. گه‌رام بۆ جیگه‌یه‌ک لێی دانیشم. له‌ ناکاویکرا بلووسیکی پرته‌قالیم بینی که له‌نیو چاکه‌ته‌ بۆر و په‌شه‌کاندا پرشنگی ده‌هات. چۆن په‌نگی گول میروو بۆ لای خۆی کیش ده‌کات، ئاوها منیش به‌ره‌و لای نه‌و کیژه‌ بلووس په‌نگ پرته‌قالیی پۆشه‌ کیش بووم. کورسییه‌که‌ی لایه‌وه‌ چۆل بوو. دانیشتم. یه‌ک له‌ مامۆستاکان به‌ته‌رزیکیی پیکه‌نیناوییی داده‌هاته‌وه و راست ده‌بووه، نه‌عه‌ره‌ته‌یده‌کیشا، نه‌ختیک ئاوی ده‌خواردوه و که‌میک هێور ده‌بووه، پاشان هه‌مدیس ئاگری ده‌گرتته‌وه. ته‌واوی قسه‌کانی له‌باره‌ی نه‌وه‌وه‌ بوو که چۆن گه‌ره‌کییه‌تی به‌رنامه‌ی قوتابخانه‌کان بگۆرێ و نه‌وه‌یه‌کی نوێی نه‌لمانیاویی دروست بکات که گالته‌ به‌ژیان و مه‌رگ بکه‌ن. ئاخ‌ئه‌میشه‌ پرزگارکه‌ریکی تر بوو که ده‌یویست دنیا به‌وێرانکردنی پرزگارکات.

لام به‌لای کیژه‌که‌دا کرده‌وه. که‌زیی په‌شیکیی قه‌ترانیی و چاوانی گه‌وره‌ و ره‌ش و بادامیی و که‌پوویی که‌میک چه‌ماوه. پیستی نه‌سمه‌ر به‌په‌نگی که‌هره‌مانی دێرین، چه‌ند په‌له‌یه‌کی ته‌نک به‌روخسارییه‌وه‌ بوو. بۆی دانه‌ویمه‌وه و لیم پرسی: "بزانه‌م ده‌زانیت خه‌لکی کویم؟"

تا بناگوێ سوور هه‌لگه‌راو وه‌لامی دامه‌وه: "سه‌رزهمینی هه‌تاوا!"

- راسته‌. لێره‌ خه‌ریکه‌ ده‌خنکیم. ده‌لێی چیی بچینه‌ ده‌ری و پیاسه‌یه‌ک بکه‌ین؟

- به‌لێ، با برۆین!

که چوینه دهرهوه، وهک مندایک یارییهکی نویمان پی به خشیبی کهوته ههلبهز و دابهز و پیکه نین.

- ناوم ساریتایه، جووله کهم و شیعر دهنووسم.

چوینه باخیکه وه. گه لای ورد له سهه عه رده که رژاو و له ژیر پیماندا خرمه یان دههات. دهستم نایه سهه پرچی. گهرم و نهرم و نیان بوو وهکی مه له ل. بی سرته راوهستا و گهردی دریکرد وهک نه وهی گوئی بو شتیک رادیی. گوئی: "دهست هیژ ده به خشیی. هه ده لای گوژیه کم که له کانی پر کرابم له ناو!" کات پاش نیوه رو بوو. گوتم: "باشتره بروین شتیک بخوین. شو ربایه کی خهست و له کول بو نه وهی گهرم ببینه وه."

- روژووی یه هودییه. خواردن گونا هه. منیش وهک تو برسی و سهه مامه، به لام خواردن گونا هه!"

- که واته وهره با گونا هه بکه یان تا دواتر بتوانین توبه بکه یان و خودای تو، یه هودای ترسناک لیمان ببووی!"

پیده چو نیگه ران بووی، له به ره وهی که ناوا به تانوته وه ناوی خودا که یم بردبوو.

- دهی فرموو بزانه خودا وهندی ئیوه کییه؟

پرسیاره که ی له رژیکی روژده جهسته مه وه. ههستم ده کرد به رامبهه خودا وهندی خویشم دوو چاری گونا هه بووم. به درژیایی نهوکاته بیرم چوو بووه که نه روخساره و نه که زییه و نه پیسته که هرمانییه جگه له تارمایی چ شتیکی تر نییه و بو رهواندنه وهی فووم نه کردبوو. ناخر نه موستبوو فوو بکه م.

کیژوله که به پیکه نینه وه پرسیی: "دیونیزیوس؟ مهینوشی گه وره؟"

- نا، که سیکی تر، که سیکی ترسناکتر له یه هوهی خودا وهندی تو... مه پرسه!

دهبوو له هه مان ساتدا ههستم و بروم، به لام به زه یم به حالی له شی خووم و جهسته ی نه ودا هاته وه و مامه وه.

بو نه وهی خه یالی به ره و لایه کی تر ببه م، گوتم: "ناه یه کی له شیعه ره کانت بخوینه وه!"

روخساری پرسنگی دا. دهنگی نهوازش نامیز و برنده بوو:

نه یه فیکراوان که هیشتا په یان به وه نه بردوو هه نفایه نیشتمان

کاتی که پی ده نینه شارگه لی نویوه

نیشتمان وهک خوشکی له لامانه وه ده روا

نه یه نه فیکراوانه ی هیشتا په یان به وه نه بردوو

گهر له دله نه فیکراوه کانمانا

زه رده خه نه په کمان پی به خشری

ئیدی غه زه لی غه زه لان دهس پی دهکا!

چاوانی پر له فرمیسک ببوون. پرسیم: "دهگریته؟"

وه لامی دامه وه: "دهست له هه کوی جهسته ی یه هودییه وه بدهیت، دهست به

برینیک ده که وی!"

*

سیی نوکتوبه ر:

چ دهبوو گهر نیسان بیتوانیبا هه همیشه سهه مست بمایه ته وه! چ دهبوو گهر دیونیزیوس قادیری ره هابا! به لام سهه مستی به خیرایی له به یان دهچی، زه یان پروناک ده بیته وه و جهسته ی گهرم و توکمه ده بیته وه به تارمایی. روژی دواتر زه یم بیدار ببوو. به رقی و زه برو زه نگه وه ته ماشای ده کردم و هاواری ده کرد: (هه ی زه ندیق، هه ی خایین، هه ی په یان شکین. شهه زارم له گه ل تو دا ده ژیم و سهه فهده که م. ده شی بووزا بتوانی لیت ببوری، به لام من ناتوانم. وای گهر جاریکی تر پی به خه یته بوسه ی کیژوله رهنگ پرته قالی پشه که وه!)

له گه ل نه مه شدا یه که مین شتی که له و به یانییه دا کردم، نه وه بوو که هه مان ریگی لای نهوم گرت بهر و بو هو لی کونگره گه رامه وه. سهه نجم دا، کیژده ی پرته قالی پشه ی چ نه سهه ی نییه. گهرچی ده موست شادومان بم، به لام نه متوانی. هه مدیس قسه ی تورهاتم له هو له که دا بهر گوئی ده که وت. زور به ی گو یگره کان بو هیور کردنه وه ی برسیتی خو یان سیویان ده خوارد، ژماره یه کیش دانه و ببوونه وه و خه ریکی تیبینی و

سەرەقەلەم نووسین بوون. کونوپر لەدواوه ههستم به شتیک کرد، شتیک وهک ههناسهی گهرم، روخساریک به دوامدا دهگهرا و لهسهرم دهگیرسایهوه. ئاورم دایهوه و لهوسهری هۆلهکهوه بینیم. شالیکێ زهیتوونیی توخ و درهوشاوهی پۆشیبوو. لهبهرنهوهی هۆلهکه سارد بوو، ئیخهی پالتۆ خورییهکهی بهرزکردبووه. زهردهخهنهیهکی بۆ کردم. روخساری وهک پهیکهریکی مهزمهزینی بهر ههتاو پرشنگی دهدا.

ئیدی بۆ بینینی ئاورم نه دایهوه، ههولم دا بچمه دهرهوه. بهلام لهپارهوهکه خۆی گهیاندمی و نامیلهکهیهکی شیعهرهکانی پی دام. کهوته پیکههین و ههلبهز و دابهز. سهرمهستی رۆژی پێشوو تیدا نههویبووه. بهلام نیگهرانی لیجیابوونهوهی و جیهیشتنی بووم. بۆ ساتیک که دانهویمهوه و بۆ خوداحافیزی دهستم بۆ لای رایهل کرد. سهرنجم دا بهچاوانیکی پر لهپرسیار و گوماناویی که سێبهریک لهترس بالی بهسهردا کیشابوو، سهیرم دهکا. جهستهی چکۆلهتر و چهماوتر دیاریوو، چوو بووه ناو خۆی. بهزهیم پێیدا هاتهوه و لهحهیوهتا دهستم نایه سهر پشتی و شانه لاوازهکانیم گوشی. لهتاو نازار و خۆشی زیرکاندی.

خۆی راپسکاند و ویستی راکا. پرسیی: "بۆ نازارم دهدهیت؟"

لهبهرنهوهی تو لهقورپکی تر دروست بوویت و خاواوهندیکی ترت ههیه. لهبهرنهوهش بهدریژایی شهو بیرم لی کردیتهوه. دهمویست پرسیارگهلیکت لی بکه، بهلام دهبی بهراستی وهلامم بدهیتهوه.

– بۆچ راستیی نایم؟ من له راستیی گوتن ناترسم. من جوولهکه.

– خوداوهندی تو فرمانت پی دهکا چ بکهیت؟ چ ئهركیكت دهخاته سهرشان؟ دهمهوی بهرلهوهی لهمه زیاتر پێوهندییهکهمان په رهبسینی، ئه مه بزانی!

– رقی! ئه مه یهکهمین ئه رکه. ئیسراحتت کرد؟

لهناکاورا روخساری گرژ بوو. گهرچی لیوه گوشتنهکانی ئیدی قسهیان نه دهگوت، بهلام هه دهلهرزین. لهوديو روخساره ئه سمهر و جوانهکهیهوه دوو چاوی زهرد و شهویلهی زلی می پلنگی وه دیارکهوتن. ههمدیس بهگالته جارپی و بهچرپه گوتی:

"هه نووکه ئیسراحتت کرد؟"

قسهکهی بووزام بیرکهوتهوه که ده بیژنی: (گهر وهلامی رق بهرق بدهینهوه، ئهوا هه رگیز دونیا رزگاری نابیت له رقی!)

وهلامیم دایهوه: "رق ئه و خزمهتکارهیه که لهپیشهوه دهروا و ریگه پاک دهکاتهوه تا سهروهی پێدا بروا!"

– سهروه ر کیه؟

– ئهقین!

کیژهی جوو بهگالته جارپییهوه پیکهنی. گوتی: "ئهوه مهسیحهکهی تویه که ئاوها دهبا عینی. بهلام یههوهکهی ئیمه ئه مردهکا: گهر که سیک ددانیکی شکاندیت، تۆیش تهواوی ددانهکانی بشکینه! تو بهرخیت و منیش دهله گورگیکی زامدار. ئیمه هه رگیز ناتوانین تیکه لاو بین. زۆر جوانه که بهرلهوهی یهکتر ماچ کهین درکمان بهو مهسهلهیه کرد!"

– دونیا چ خهراپهیهکی بهرامبه ر کردوویت؟ بۆچ دهتووی ویرانی کهیت؟

– من گومانم ههیه تو پیشتر برسیی بوویت. نا، تو برسیتیت نهچهشتوه، لهژیر پردا نهووستوویت، هه رگیز له قهسابخانهیهکی نهخشه بۆ دارپێژارودا دایکت سهرنهبرارهوه. بهکورتیی تو مافی ئهوت نییه برسییت. ئه م دونیا یه – دونیا کهی تو – زالم و گهندهله، بهلام دلی ئیمه ئاوهایی نییه. دهمهوی کۆمهکی هاو پیکانم کهم تا ویرانی کهن و دونیا یهکی تری لهسه ر رۆنن، دونیا یهک که دلمانی تیدا سه رشۆر نهبی!

بهژیر درهخته رووته نهکاندا ده رۆیشتن. هیشتا چند گه لایهک به په لکی درهخته کانهوه مابوون. بهلام بایهکی توند ئهوانیشی لیده کردنهوه و به سه ر و شانی ئیمه دا ده کهوتن. کیژهی جوو هه لده له رزی. دهسکیشهکانی کون کون بوون. بلووسه کهی ته نک و پاژنه ی پیلارهکانی له وه دا بوو به ری بدا. بۆ ساتیک به تیلهی چاو سهیریکی چاوانیم کرد و به ترسه وه بینیم له من دهنۆرن و له ر قدا هه لایساون.

دهبی چ به سه ر ئه م کیژهدا هاتبی که به رقیکی ئاوهاوه ده دوی؟ به خۆم گوت: "رهنگه بۆ ساتیک ترسابی که نه با له به ره ی دوژمن عاشقی پیاویک بووی!"

دهم و لیوی لهتاو سه رما شین هه لگه رابوو. چۆقهی ددانی دههات. به شه رمه وه

پالتۆكەم لەبەرى خۆم داكەند و بەر لەوێ هەلبێ بەپەلە بەشانیدا دام. بەرقەوێ سەلمییەوێ و هەولێ دا پالتۆكە لەسەر شانی داگرێ، بەلام من توند گرتم و تكام لێ كرد داینەگرێ.

راوەستا. وەك بڵایی هەناسەى تەنگ بووی. دەستی لەبەرەنگاری هەلگرت. هەستم دەكرد گەرمایی جەستەم لەپێ پالتۆكەوێ هێور هێور و بەقوولیی رۆدەچیتە جەستەیهوێ. هەمدیس لێوی سوور هەلگەرا. وردە وردە روخساری هەمان جوانیی پیشووی وەدەس هینایەوێ. خۆی پێوێ راگرت. پێدەچوو ئەژنۆی سێر بووی.

بەچرپە گوتی: "گەرمبوونەوێ شتیکی باشە، كە گەرمت دەبیتەوێ وا هەست دەكەیت ژیان لەگۆراندایە!"

خەریك بوو چاوانم پێر لە فرمیسك دەبوون. لەفیکرەوێ چووم: "تۆزێك گەرما، تیکەیهك نان، ساپیتەیهك بەژوور سەرەوێ، قەسەیهكی خۆش و ئیدی رقی دەرهویتەوێ!" گەیشنبووینە مالهكەى.

پرسیم: "كەنگی بتبینمەوێ؟"

گوتی: "ها پالتۆكەت بگرە. ئەلعان تێگەیشتم كەسێك پالتۆیهكی فەرووی لەبەردابێ، بۆچی وەكى تۆ دەناخفی! ها بیگرە، دلم خەریكە لەئیدان دەكەوێ!"

– ساریتا دلت نا، بەلكو رقت!

– جیاوازی نییە، پیرۆزبێ سەرما و برسیتی. من بێ ئەوانە لەخۆشیدا نوقووم دەبم. بەواتایەكى تر دەمرم و دەبمە جەنازە. خوداحافیز!"

دەستی بۆ رانەگرتم. جانتاكەى كردهوێ و كلیلهكەى دەرھینا تا دەرگاكة بكاتەوێ.

هەمدیس گوتم: "كەنگی بتبینمەوێ؟"

روخساری هەمدیس دەمامكى زەردى رقی پۆشییەوێ، بێ ئەوێ وەلام بەداتەوێ دەرگاكةى كردهوێ و لە تاریكیدا بزر بوو.

ئیدی جارێكى تر نەمبینیەوێ.

لە ژوورەكەمدا خۆم بەند كرد. دلم ببوو هەمبەناكەى كرمى ئاوریشم. دنیا لەناكاوێكرا دووبارە گوشت و ئیسكى پۆشییەوێ. وا پێدەچوو لە راستیدا بوونی هەبێ. تینویتییه پێنجانەكە لەجەستەمدا كرابوونەوێ و كەوتە بانگکردنى بووزا تا

بێ و شەیتانی لێ وەدەرنێ. كاتى خۆى قەدیسێكى گەرە دواى چل سال زوهد نەیتوانیبوو بگاتە خودا. شتیك هەبوو لەرێگەیدا دەوێستا و نەیدەهیشت بگاتە خوداوەند. دواى ئەو چل سالە، ئەوسا تێگەیشت ئەو رێگرە گۆزەیهكی كچكە بوو كە لەرادەبەدەر خۆشى و یستووێ، چونكە ئەو ئاوەى سارد دەكرد كە تێی دەكرد. گۆزەكەى شكاند و یەكسەر یەكانگیری خوداوەند بوو. دەمزانی، دەمزانی سەبارەت بەمنیش، پیرە گۆزە جەستەى پێر لەزەتى كیژۆلەكە بوو. ئاخەر گەر منیش و یستبام لەگەل خوداوەندا یەكانگیربم، ئەوا دەبوو ئەم جەستەیهكە لە ناوێردبا كە چەقى رێگەى لێ گرتبووم. كاتى هەنگێكى بێگانە دزە دەكاتە شانەیهكەوێ تا هەنگوینەكەى بەتالان بەرێ، هەنگەلى كریكار هێرشى بۆ دەبەن، جەستەى لەتۆرێك مێوى بۆنخۆشەوێ دەپێچن و دەیخنكێن. تۆرى مێوینی من لە وشە و شیعر و سەروا پێكەتووێ. بەم قاقزە پیرۆزانە ساریتام دەپێچایەوێ و نەمدەهیشت هەنگوینەكەم بەتالان بەرێ.

خوین بۆ لاجانگەكانم جما. خەيالە پەرتەكانم كۆكردنەوێ و هەولم دا گور و هیزم لەسەر جەستەیهك، دەنگێك، دوو چاوی رەشى گومانایی چر بکەمەوێ. دەمویست هەموو ئەوانە وەدەرنێم، چونكە لە بووزایان جوێ دەكردمەوێ.

*

وشەكانم كۆكردنەوێ و خۆم پیشیان كەوتم و بۆ جەنگ چووم. كەوتە نووسین، بەلام هەرچەندێك زیاتر نووسیام، مەبەستەكەم زیاتر لێ دوور دەكەوتەوێ و پەرۆشیم زێدەتر دەبوو. ئیدی ساریتا دوور و دوورتر دەكەوتەوێ، چكۆلە و چكۆلەتر دەبوو و دیارنەدەما. پێلیكانەیهك لەبەردەمدا پرشنگی دا، پێلیكانەیهكی شیوێ بەردین كە جیگەپێتى سوورى بەسەرەوێ و ئینسانێكى پێدا هەلەدەگزا – پیتی هیرۆگلیفی ساكار كە بەكەمترین هیل رەسم كرابوو – ژيانى خۆم تیدا ناسییەوێ. بەكردنەوێ نەپینیەكانى بۆم دەرکەوت كە چ سافیلکانە و بە چ ئومیدیكەوێ كەوتومەتە رێ. وێستگەگەلى جۆراوجۆر كە بەشیوێیهكی كاتیی پەنام تێیاندا گرتبوو تا هەناسەم بێتەوێ بەر و هەمدیس هیزم تێ بێتەوێ. كامیان بوون – خود، نەژاد، بەشەرییەت، چۆناوچۆنى كوتوپر تروپكى بەرزم لەژوور سەرەوێ بێنى – (پێدەنگی)، بووزا.

دواچار سەرنجی ئەو پەرۆشییەم دا كە لەناوێهەمرا قولپی دەدا: پەرۆشیی

خۆقوتارکردنی ههتا ههتا بای له فریوهکان، فریوه زه مینی و ئاسمانییهکان و پێشهره ویکردن بۆ گهیشتن بهم ترۆپکه دوور و چۆله. کاتی په ره نووسراوهکانم که لهسه ر نه زه که بلأوبیوونهوه، کوکردنهوه و خویندمنهوه، ترس بالی بهسه ر بووندا کیشا. ئاخ ر من ویستبووم بهنووسینی دۆعایهک ساریتا لهناو بهرم، کهچی له بری ئهوه دۆعایهکم نووسیبوو بۆ رزگار بوون لههه موو کهون. بووزا دلنیا و بۆ جووله لهسه ر ترۆپکه که دانیشتبوو، له ههولهکانمی دهنۆری و بهسۆز و میهره بانییهوه زهردهخه نهی دههاتی.

دوای ئهوهی پرسیاره دیرینهکانم ریکخستنهوه، دوای ئهوهی وشهکانم دۆزینهوه و وهلامهکانم دانان، ههستیکم له ئارامیی تۆ رژا. ههستام و چوومه دهری تا ههوا یهک ههلمژم و بایهکی بالی خۆم بدهم. شهو داها تبوو. ههلبهت خه لکی شیویان کردبوو. بهفر و باران نهدهبارین، هه ر بۆیه خه لکی رژابوونه شهقامهکان. گلۆپی رهنگاورهنگم بهدهروازهیهکی گهورهوه بینی، بانگه شهی رهنگاورهنگ که لیبیان نووسرابوو: (سهما له جاوهوه). له ناوهوه دهنگی مۆسیقایهکی بهشکو و تهژی لهسۆز دهگه بییه گوئی. ژن و پیاو خۆیان دهکرد بهژووردا. منیش چوومه ژوورهوه.

سهماو ئاسمانی پر له ئهستی ره هه میشه له ترۆپکی هه ر هه موو ئه و دیمه نانه دا بوون که نه شه یان به رۆحم به خشیون. هه رگیز شه راب، ژن، ته نانه ت ئه ندیشه کانی ش وهک ئه و دووانه جه سته میان ئاوها قوول نه وروژاندوو. بۆیه دوای ئه و هه موو رۆژانه له رۆژووی زا هیدانه، خۆش حال بووم که ئه مشه و نهک ته نی جه سته م دهحه و پته وه و خۆشنوود ده بی، به لکو زه یین و رۆحم له گه لمدا خۆشنوود ده بن- ئه و سی هاوسه فه ره هه ر سیکیان پیکه وه.

که چوومه هۆله که وه، سهما دهستی پی کردبوو. گلۆپه کان کوژابوونه وه، جگه له تیشکیکی شین و سهوزی تاریک که تهخته ی شانۆکه ی رووناک ده کرده وه و کردبوویه بنی زه ریایه کی خۆ ره لاتی. هه رزه کاریکی ره ش و باریک ئه ندام که جلکیکی سهوزی ئالتوونی له بهردا و زیرو زیوی سهیر و سه رسور هینی له خۆ دابوو - وهک میروویه کی نی ر له هاوینه وه رزی جووتبووندا - له بهردهم ژنیکی گه نمرهنگ و ئیسک سووکدا سهمای دهکرد و جوانیی له شی خۆی بۆ نمایش دهکرد. ژنه که بۆ جووله راوه ستابوو.

وهی چ هیز و چ سیحریکی هه بوو! ته نه نا ئه و شایانی ئه وه بوو که له گه ل ئه م ژنه دا جووت بی و کورپکی لپی بی تا ئه م هه موو هیز و چاپووکیی و سیحره له بری ئه وهی به فیرو چن، بۆ ئه و کوره بگو یزر پته وه. ژنه که بۆ جووله راوه ستابوو، ته ماشای ئه وی ده کرد، هه لئ ده سه نگاند و هه ولئ ده دا بریار بدا. ئیدی له نا کاویکرا بریاری دا و خۆی به سه ما سپارد. هه رزه کاره که زهنده قچووانه چووه لاوه. هه نووکه نۆره ی ئه م بوو که بۆ جووله و ئه فسوونبوو راوه ستی و له ژنه که بنۆری. ژنه له بهردهم هه رزه کاره زهنده قچووه که دا سهمای ده کرد، باسکی ده کرده وه، سه رپۆشه که ی وه لا ده نا به جو ریک که جه سته ی گا له رهنگیکی سهوزی شینباودا پرشنگی ده دا و گا دیار نه ده ما. لپی نزیك ده بووه، واخۆی پیشان ده دا گه ره کییه تی خۆی له ئامیزی بنی. ئه ویش هاواریکی سه رکه وتنی ده کیشا و ئامیزی ده کرده وه، به لام ژنه که له چاوترووکانی لپی هه لده ات.

له هه ر جه وله یه کی سه مادا، ده مامکی زووتی په ر له روخساری مه ل و ئاژهل و ئینسان ده که ون و له ویدیو هه موو ئه م ده مامکانه وه هه میشه هه مان روخسار وه دیار ده که وی، روخساری نه مری ئه قین. به ته ماشا کردنی ئه م جووته جاوه بییه، له خۆم ده پرسیی: "ئاخۆ له ویدیو ئه م سهمای ئه قینه وه سه مایه کی دی هه یه - بۆ نمونه سهمای خودا وه ند- که بتوانی له جه وله ی خۆیدا ئه م ده مامکی ئه قینه لابه ری؟" به سه رسورمانه وه ده مپرسی: "بلپی ئه وکات چ روخساریکی ترسناک وه دیار که وی؟" هه ولم ده دا دوا روخسار له ویدیو هه ر ده مامکیکه وه ببینه وه، به لام نه مده توانی. به سه رسورمانه وه ده مپرسی ئاخۆ ئه م دوا روخساره، هه وای به تال- روخساری بووزا- ده بی؟ دوو سه ما که ره که، ژنه و پیاو که، هه نووکه یه کدی یان له ئامیز و باسک له نیو باسکی یه کتردا سه مایان ده کرد. له هه وادا بازیان ده دا، ده که وتن، هه م دیس به رز ده بوونه وه و له میانه ی نه شه وی ئاره زوودا هه ول یان ده دا له سنوور هکانی ئینسان ئه ولا وه تر بچن.

له هۆله که هاتمه ده ری و تا دوای نیوه شه و به شه قامه کاندایا سه م ده کرد. به فر پرووشه ی ده کرد. به هه سته ی که له ئارامیی به خیرم ده پینا، له به ره ئه وه ی لپوه هه لایسا وه که میان فینک ده کرده وه. پرساری نوئی له ناوه وه مرا هه لده گژان. ئاخ ر سه ما که ی ئه و شه وه، سه رچاوه دیرینه کانی له هه ناومرا ته قانده بووه، سه رچاوه گه لیک

که پیمو بوو وشک هه لگه پاون. بۆم ده رکهوت هه ناوی کریتی بهو هاسانییه به تال نابیته وه. له ناوه وه مپرا باوانی ترسناک هه بوون که وهک پیویست گۆشتیان نه خوار دبوو، شه را بیان نه نوشیوو، ژنیان ماچ نه کردبوو، هه نوو کهش به زه بروزه ننگه وه پاده پین تا بهر له مردنی من و - خویمان - بگرن. هه به راست بووزا چ ئیشیکی له کریت هه بوو؟ دهکرا چ ئومیدیکی له کریت هه بی؟

له ژیر پووناکی گلوپه کانی شه قامدا له کلووی به فرورد ده بوومه وه. ئەو ژن و پیاوه جاوهیییه یان وه بیر دهینامه وه که ئەو ئیوارهیه بینیبوو من. ژمارهیهکی بی شو مار ژن و پیاویان وه بیر دهینامه وه که نومایشی سه ما - پاره دوونان و شه و هه وهس - یان دووباره ده کرده وه و له دوا یه مین جووله دا یه کانگیری یه کدی ده بوون تا کوریک دروست کهن و نه مریی خویمان مسوگه رکه ن. ئاخر شکاندنی تینویتی نه مریی قورستره له شکاندنی تینویتی مه رگ.

ته و او پیک شه کهت پراکشام تا بنووم. وهک هه می شه کاتیک زه نیم بیدار بی، پرسیاره کان نازاری دهن و ناتوانی خوئی لیان قووتارکات، خوشبه ختانه ئیدی خه و دئ و پرسیاره کان ساکار ده کاته وه و ده یانکاته هه کایهت. ئاوه یه ترۆپکی مادهی نووستووی حه قیقهت وه ختیک که چرۆ ده کات.

له خه ونمدا به سه ر شاخیدا هه لده گزام. به دابی شوانانی کریتی گۆچانه که م نابوو سه ر شان و گۆرانیم ده گوت. بیرم دئ گۆرانیه کی فولکلۆری بوو که زۆرم حه ز لئی بوو:

تۆوی بیهرم له سه ر لئوی مارگارۆ چاند

په لک و گه لای کرد، به رزبووه، پیگه یی

هه نووکه گریکیان لئی ده که نه وه و

تورکان ده یگۆیزنه وه

مارگارۆش به بلا و کردنه وهی قاچ و هه لگژانی

درهوی دهکا.

له ناکاویکرا پیره میردیک له ئەشکه و تیکه وه هاته دهن. سه ر قۆله کانی به رزکردبوونه وه و ده ست و پلی قورایی بوو. په نجهی نایه سه ر زاری تا بیدهنگ بم. به نه غمه یه کی

فه رمانده رانه گوتی: "به سه گۆرانیهی چرین، من پیویستم به بیدهنگی هه یه. مه گه ر نایینی خه ریکی ئیشم؟"

وای گوت و ئاماژهی بۆ دهسته کانی کرد.

پرسیم: "چ دروست ده کهیت؟"

- مه گه ر چاوت نییه؟ له م ئەشکه و ته دا قوری رزگار بوو ده شیلم!

هاوارم کرد: "رزگار بوو؟ کئییه رزگار بوو؟" وام گوت و هه مدیس برینه دیرینه کان له ناخمره هاتنه وه سوئ.

پیره میرد گوتی: "رزگار بوو ئەو که سه یه که له گشتگیری به ئاگایه و خوئی دهوی و تیدا ده ئی!" وای گوت و به په له خوئی به ئەشکه و ته که دا کرده وه.

ئەو که سه ی له گشتگیری به ئاگایه و خوئی دهوی و تیدا ده ئی!

به درێژایی رۆژ ئەو قسانه م ده گوتنه وه و له دووباره گوتنه وه یان هیلاک نه ده بووم.

به سه رسورمانه وه پرسیم: "ئاخۆ ئەمه دهنگی خودا و هند بوو؟ دهنگیک که ته نها شه وان، ئەو وه خته ی زهینی چه نه باز زار لیکده نی، ده ژنه فری؟"

ئاخر من هه می شه باوه ریم بهو ئامۆژگاریانه بووه که سه عاته کانی زولمهت ده مانکات. هه لبهت شه و قوولتر و پیرۆزتره له رۆژی سافیلکه. شه و به زه بی به ئینساندا دیته وه.

چه ند رۆژ تپه رین و ئەو دوو دیوه بیخه وه، به لئی و نا، له ناخمره یه کیان ده هینا و ده برد. هه ر کاتی وه لایمی بۆ ئەو پرسیارانه ی که نازارم دهن دهن ده دۆزمه وه، هه می شه به نارحه تی به خو میان ده سه لینم. له به رئه وهی ده زانم که هه لبهت ئەم وه لایمه پرسیاره ی نوئی ده خاته وه. به م جوړه پاره دوونانیک که ئەم دوو دیوه له ناخمره ده یکن، پاره دوونانیکه بی کۆتاییه. واپیده چی هه مو وه لایمیک پرسیاره ئاینده یی له تانوپۆی یه قینه کاتییه کهیدا هه شاردا بی. هه ر بۆیه هه می شه به ئارامی نا، به لکو به نا ئارامیه کی شارا وه وه له هاتنی دهنۆرم.

مه سیح تۆوی بووزای له قوولایی بوونی خویدا هه شاردا بوو. به سه رسورمانه وه پرسیم: ئاخۆ بووزا چیی له ژیر جبه زه رده کهیدا هه شاردا وه؟

*

یهکشه ممه یه کی باراناوی، به کاوه خۆ به مۆزه خانه یه کدا دهگه رام و ته ماشای ده مامگه لیکه تۆکمه ی ئه فریقاییم ده کرد که له دار و پیسته ی ئازهل و که له سه ری ئینسان دروست کرابوون. له هه و لدا نمدا بۆ کردنه وه ی نه ئینی ئه و ده مامکانه، به خۆم دهگوت: ده مامک روخساری راسته قینه ی ئیمه یه. ئه م هیولا ده موپل خویناوی و له چ شوڤر و چاو ترسناکانه ئیمه یین. له ویدیو روخساری جوانی ژنیکه وه که خو شمان ده وئ ده مامکیکی ناشیرین ده لوورینئ، له ویدیو دونه یای تیکه لپیکه لپی و له ویدیو روخساری میهره بانئ مه سیحیشه وه بووزا. هه ندئ جار له ساته سه رسور هینه کانی ئه قین و رق و مه رگدا، سیحری فریودهرانه مه حف ده بی و سیمای سه رسور هینه ری حه قیقه ت ده بینن. له رزیکم تئ هات و کیژوله ئیر له ندیه که ی ناو نو یژ خانه گچکه که ی سه ر کتوه که م بیره که وه وه. هه رکه لیوم نایه سه ر لیوی، ئیدی وهک بلپی روخساری بگه نئ و شله یه کی لی بیته ده ری و مه یموونیکه ترسناک و فیدار و نه خو شم لی ده رکه وه ئ و گیانم ته ژئ له ترس و نه فره ت بکا. له و روژه وه، گه رچی به زه حمه ت خو م له روو تکر دنه وه ی روخساره راسته قینه کانی به شه رییه ت به دوور گرتوه، له به ره ئه وه ی ئه وکات ریزو لیکه آلیبوون دیار نامین، واخۆم پیشان ده دم با وه رم به روخساره کانی به شه رییه ت هه یه و له م ریکه یه وه ده توانم له گه ل ها وره گه زه کانی خو مدا بژیم.

ئه م خه لکه ی ئه فریقیا که ده مامکه کانیان داتاشیوو، هه موو روژیک به ر له هه لاتنی خو ر به نیزی کترین گردۆلکه دا سه ر ده که وتن و ده پارانه وه و داوایان له خو ر ده کرد که هه لپی. ئه وان له وه تو قیبوون نه با دا جار یکی تر خو ر هه لنه یه ت. لای ئه وان باران پر له رو حگه لی نی رینه بوو که رو چوو بوونه عه ر ده وه و به پی تیان ده کرد، شه وقی بروو سکه ش نیگای تو وری سه ره وری نادیار بوو. گه لای دره ختان ته واویک وهک ئینسان ده نا خقین، هه ندیک له پی ریزنان له زوبانیان ده گه یشتن. کاتئ خه لکی ئه م ناوچه یه له رووباریک ده په رینه وه، ئه و رووباره به ره و لای خو ی کیشی ده کردن تا غه رقیان بکا، به لام ئه وان به کو کردنه وه ی ته واوی هیزی خو یان و به وه پی خیرایی ده په رینه وه و کاتئ ده گه یشتنه به سته ری رووباره که ده یاندا له قاقای پیکه نین چونکه به سه لامه تی په ریونه ته وه. هه موو شته کان ده نا خقین، برسیی ده بوون، ده یانژنه فت، نیرومی بوون و جووت ده بوون. هه وا لیوریتژ له رو چی مردووان ده بوو. خه لکه که بۆ

ئه وه ی رو چی ئه و مردووانه له سه ر ریکه ی خو یان لابه رن، قو لیان رایه ل ده کرد و به ده وری خو یاندا ده یان سوو رانده وه. له به ر ئه مه بوو که ده یان توانی له مدیو روو که شه وه حه قیقه ت به م ئاشکراییه بیین و له ویدیو روخساری زووتی په ریشه وه ده مامکی نه مری هه لگرن.

کیژوله یه ک هات و له لامه وه را وه ستا. ئه ویش وهک من که وه ته ته ماشای ده مامکه کان. خه ریک بوو له مۆزه خانه که بچمه ده ری. چونکه کاتئ ته نیام و له شتیکی سه رنجرا کیش ده نو رم، گه ر که سیکی تر بی و له هه مان ئه و شته ی من بنو ری، ئه وا بیزار ده م و ئیدی من حه وسه له ی ته ماشا کردنی شته که م نامینئ. کیژوله که گوشتن و کورته بالا بوو، خاوه ن سینگیکی به رز و چه ناگه یه کی تۆکمه و که پوه یه کی هه لوی و چاوانیک بوو به برژانگی گه وره وه.

لای کرده وه و سه رنجیکی دام و لیم رام. پیده چوو وهک ده مامکیک له منیش بنو ری.

پرسیی: "ئه فریقاییت؟"

به پیکه نینه وه گوتم: "به ته واوی ئه فریقایی نیم. ته نها دل م ئه فریقاییه!"

گوئی: "روخسارت، ده ستیشت ئه فریقاییین. من جووله که م!"

بۆ ئه وه ی سه ر بنیمه سه ری گوتم: "ئیه میلله تیکی ترسناکن، خه تهرن. میلله تیکن وا پیده چی بتانه وئ دنیا رزگار که ن. چما ئیه هیشتا چاوه ری مه سیحن؟"

– نا، نا، ئه و هاتوه؟

– مه سیح؟

– به لئ مه سیح!

هه مدیس پیکه نیم: "که ی؟ له کوئ؟ ناوی چیه؟"

– لینین!

کو تو پر دهنگی گر و چاوانی خه مین بوون.

لینین! وا پیده چوو ته واوی ده مامکه کانی به رده م بۆ ساتیک بچوولین و شه وبله کانی خو یان لیک بترازین. کیژوله که به پیده نگیی له ئاسمانی ره شی ده ره وه ی ده نو ری.

به خۆم گوت: به ئی، (لینین) یش رزگار که ریکی دی بوو، رزگار که ریکی نوئی تر بوو که کۆیله و برسیی و ستهمدیدان خولقاندیان تا گوری ئه وه بیان پی ببه خشی بهرگهی کۆیلایه تیی و برسی تیی و ستهم بگرن. ده مامکیکی تری نوئی بوو بۆ ئومید و نا ئومیدی به شه رییه ت.

– من مه سیحیکی تر ده ناسم که ئینسان له برسی تیی و تیری رزگار ده کات، هه روا له زولم و له دادپه وه رییش قوتاری ده کات. له هه موو ئه مانه ش گرینگتر، له هه موو مه سیحه کانی تریشی رزگار ده کات!

– ناوی...

– بووزا!

به بیزاریی هه زه ده خه نه یه کی هاتی. پاشان به نه غمه یه کی تووره گوتی: "ناویم بیستوه. ئاخ مه سیحه که ی تو تارماییه، به لام ئه وه ی من له گوشت و خوینه!"

له ناکاوێکرا هه لبه زیه هه. بۆنی تیژی ئاره قه ی جه سته ی له یه خه ی کراوه ی کراسه که یه وه هه لده سا. بۆ ساتیک چاوانم قورس بوون.

دهستم به باسکیدا هینا و گوتم: "تووره مه به. تو ژنیت و منیش پیاو، ده توانین لیکحالی بین!"

به چاوانیکی نیوه کراوه وه ته ماشای ده کردم. برۆی ده له رزی.

به ده م سه یه کردنی ده مامکه کانه وه، به ده م سه یه کردنی خوداگه لی ته خته یی و به ده م هه لمژننی بۆنی سه یه و نامۆی ده وره به رمانه وه گوتی: "ئه م جیگه یه هه ر ده لئی قه برسانه. خه ریکم ده بووریمه وه. له ده ره وه باران ده بارئ. وه ره با برۆین و ته ر بین!"

له و بارانه دا، چه ند سه عاتیک به ژیر ده خته به ژن زراقه کانی باخدا پیاسه مان کرد. ئه و کیژۆله یه چه ند رۆژیک له وه وه به ره له روسیا _ له به هه شت _ گه رابووه و سه راپای بوونی له ئه قین و رقدا تاوی سه ندبوو. ناوی (ئه تیکا) بوو. گویم بۆ رادیرا.

سه ره تا به ره په رچم دایه وه، به لام زوو به زوو بۆم ده رکه وت که ئیمان له جیگایه کی بالای سه ری ئینساندا حوکم ده کا که ئه قل ناتوانی ده ستی بیگاتی.

بۆیه ئیدی لیوم هه لئه هینایه وه و لیکه رام به ئاره زووی خۆی دونیا ویران بکا و رۆی بنیته وه.

ئیاره داها تیبوو. ریبواران که م ببوونه وه، گلۆپه کان داگیرسان. پیده چوو کوتوپر خه لک و مال و دره خته کان له ژیر بارانی رووناکدا نوقوم بووبن.

کیژۆله که خۆی به باسکه وه گرت و گوتی: "ماندووم. وا باشتره بچینه وه ماله که ی من!"

باخه که مان جیهیشت و به نیو کۆلانه باریکه کاندایه وتینه ری و گه یشتینه گه ره کی کریکاران.

– له ماله وه سی هاوریم ده بینیت. ئه م ئیاره یه پیکه وه چا ده خوینه وه. یه کیکیان شیوه کاره. له گه ل ره نگه کاندایه رییه تی. شتیک دروست ده کا و پاشان تیکوپنکی

ده داته وه. هه میشه ده گه ری، به لام نازانی بۆچی ده گه ری. ده لئی ئه و کاته ی ده یه دۆزمه وه ئه و جا ده زانم بۆچی گه راوم. ئه م هاورپییه م ناوی (دینا) یه و جووله که یه.

هاورپیکه ی تریشم ئه کته ره. ئه ویش وه ک دینا ده گه ری، ده چپته ناو هه موو ئه و کاراکته رانه وه که رۆله کانیان ده بینن. به لام کاتی نواندنه که ی کۆتایی دئ و لیمان

ده چپته ده ری، ئیدی خۆی شه لوکوت ده کات. ئه م هاورپییه شم ناوی (لیا) یه و ئه میس هه ر جووله که یه. هاورپی سییه م کیژۆله یه کی گه لیک جوانه، به لام تا بلئی

نازنازیی و بی که لکه. باوکه ده وله مهنده که ی به م ده ست پاره ی ده داتی، ئه میس به و ده ست جلکی شه وی پی ده کری، بۆن ده کری، له گه ل هه ر پیاویکدا بیه وی دنوی. ئه م

هاورپییه شم ناوی (روسا) یه و جووله که نییه، خه لکی قینایه، خۆشم ده وی. نازانم بۆ!

بۆ ساتیک بیده نگ بوو. هه مدیس گوتی: "ره نگه له به ره وه خۆشم بوئی که هه زبکه م وه ک ئه و بم... کی چوزانی!"

وا خۆم پیشان دا گویم لئی نه بووه، به لام له قولاییمرا زۆر خۆشحال بووم که ده نگی جاویدانی ژنم ده ژنه فت که به سه ر بیه ر و تیوره کانی تایبه ت به رووخاندنی

دونیا و سه ره له نوئی رۆنانه وه یه هه لده گزا.

هاورپیکانی له وی بوون. روسا شیرینی و میوه ی هینابوو. سفره ی پازاندبووه و چاوه ری بوون. روسا له سه ر قه نه فه که راکشا و سووراوی ده کرد. دووانه که ی تریش به حیره س و تووره یییه وه رۆژنامه یه کیان له به ره ده میاندا راختبوو ده یانخوینده وه.

خه لکی هه مەدیس وروژابوونەوه و دنیا تاوی سەندبوو.

بەتەماشاکردنی ئەم چوار مەخلوقە درێدەیهی دەرووبەرم، بەخۆم گوت: "سوپاس بۆ ئەو قەدەرەیی که هەمیشە دەمخاتە ناو جوولەکەوه. پێموایە لەناو ئەمانەدا باشتر هەڵدەکەم وەک لە مەسیحییەکان!"

کاتیکی خۆمان بەژووردا کرد، سێ کیزۆڵەکه هاواریکیان کرد. ئاخر چاوەرێتی ئەوه نەبوون پیاویک خۆی بەمالدا بکا.

ئەتیکا بەپێکەنینەوه گوتی: "تەنانەت ناشزانم ناوی چییە. لە مۆزەخانەیی ئینتۆلۆژی دۆزیومەتەوه. ئەمیش دەمامکیکە!"

رۆسا دانیشتنەکهی رێککەردەوه و هەوا پر لەبۆنی عەتر بوو. بۆنی هەناسەیی گەرم و جیئیلی ناارام نارهەتی دەکردم. نازانم بۆ، بەلام بوونم لەنیو ئەو هەموو سینگ و مەمکە ژنانەیهەدا، بوونم لەنیو ئەو هەموو چاوه گومانایی و لیوه رەنگینانەدا پری لە شەرم و ترس دەکردم. وام پێی باشتر بوو ئەوئ جی بێلم. بەلام چایان هینا. لەسەر سەرینەکان لە ئەرزەکهەدا دانیشتین و ئەژنۆمان بەریهەک دەکەوت. هەنووکە دواي ئەو هەموو سالانە، جگە لە ئەتیکا چ شتیکی ترم لەو ئیوارەیه بیرناپەتەوه – ئیوارەیهەک که زۆر قورس لەسەرم کەوت – تەنئ ئەتیکام بێردیتەوه که زۆر بەپەرۆشەوه لەبارەیی مۆسکۆوه، لەبارەیی پایتەختی سووری دوتیاوه دەدوا. باسی ئەویندەرێی دەکرد و رۆساش پێدەکەنی. دواي چا خواردەوه هەمدیس کەوتەوه سووراوکردن. دوو کچەکهی تریش بەدوو چاوی ئەبلەقەوه سەپریان دەکرد و هیچیان نەدەگوت.

شەو داهاات. سێ کیزەکه بەنیازی رۆیشتن هەستان. منیش هەستام. بەلام ئەتیکا دەستی گوشیم و ئاماژەیی بۆ کردم بمینمەوه. منیش مامەوه. ئەو شەوه بووزا لە ناخدا رەنگی پەری. ئیدی ئەوکات بۆم دەرکەوت که دنیا تارمایی نییە، جەستەیی ژن گەرم و تۆکمەیه و تەژییه بەتاوی ژیان و مەرگ چ بوونتیکی نییە.

شەوانیکی زۆر لەلای ئەتیکا مامەوه. چ قسەیهەکی لەبارەیی خۆشەویستییهوه نەدەکرد. ئاخر دل زاتی نەدەکرد گەمەیی پیروژ و پروتی ئیمە بەئاه و سویند تیکوپێک بدا. هەنووکە جگە لە جەستە چ شتیکی تر لە ئارادا نەبوو. وەک ئازەل

دەجەنگین و پاشان شەکەت و خۆشحال لە خەودا رۆدەچووین. لیکدا لیکدا دەمگوت: " ئاه.. بووزا.. بووزا!" وام دەگوت و پێدەکەنیم.

چ ئارامبەخشە کاتیکی جەستە بەنەوازشە رۆحییەکان ئالوودە نەبووی و پاقیزە و تۆکمە وەک ئازەلیک لەسەر عەرد مابیتەوه. ئاخر مەسیحییەت پێوەندی ژن و پیاوی خەراپ کرد کاتی بەهای (گوناھ)ی بەو پێوەندییهوه لکاند. پێشتر ئەو پێوەندییه پیروژ بوو، خۆبەدەستەوه دانیکی خۆش بوو بەئیرادەیی خوداوهند. بەلام لە رۆحی زەندەقچویی مەسیحییدا کەوتە نیو گەرداوی گوناھەوه. بەر لە مەسیح، سیکس سیوه لاسوورەیهەک بوو، پاشان مەسیح هات و کرمیکی کردە ناو ئەو سیوه و ئیدی ئەوسا کەوتە داخرماندنی.

بەسەر سامییەوه لەم کیزۆڵە هەلایساوهم دەنۆری. بەدریژایی شەو درێدەیهەکی برسیی و مروخۆری و هەبابوو که هەر زەرەیهەکی رۆحی دەبووه جەستە. بەدریژایی رۆژیش بلیسەیهەک بوو لەوپەری پاقرییدا. ئەم کیزۆڵەیه ژنیکی دەگمەنی تری و هیادەیتنامەوه که ئەویش وەک ئەم، یان هەمووی جەستە بوو یاخۆ هەمووی رۆح. ئەو ژنە (قەدیس تیریزا) بوو. رۆژیکیان راهیبەکان بینیان بەئیشتیاوه کەویکی برژاو دەخوا. راهیبە سافیلکەکان بۆی کەوتنە تۆمەت هەلبەستن. بەلام قەدیس تیریزا پێکەنی و گوتی: "لە کاتی عیبادەت کردندا عیبادەت بکەن و لە کاتی کەو خواردنیشدا کەو بخۆن!" ئەو ژنە بەدل و بەگیان خۆی بەدەست کردارەکانییهوه دەدا و بەپەرۆشییهەکی یەکسانەوه رۆح و جەستەیی خۆراک دەدا.

ئەتیکا بەدریژایی شەو گەمەیی لەتەکمدا دەکرد. بەلام که رۆژ دەبووه نیوچەوانی بەیهەکدا دەدا و بەر قەوه تەماشای دەکردم. هەمیشە لێی دەپرسیم: "شەرمەزارنیت لەوهی خۆشحال و دەولەمەندیت؟ شەرمەزار نیت لەوهی نە برسیت، نە زستانان لەسەر ماادا هەڵدەلەرزیت، نە پیللاوه کەت هەلاھەلایه؟ شەرمەزارنیت لەوهی بەشەقامەکاندا دەرۆیت و بەخۆت دەلێیت: دنیا جوانە و خۆشمدەوئ؟" منیش پێم دەگوت: "من نالێم دنیا جوانە و خۆشمدەوئ، بەلکو دەلێم دنیا زنجیرەیهەک تارمایییه. برسیتییی و سەرماو پیللاو- هەلاھەلابی یان نا - تارماییین، شنەباپەکیان بەسەردا هەڵدەکا و هەموویان دەرەونەوه. من وا دەلێم!"

بەتوورپەيبەھەكى شىتەنەو ھەيرشى بۆ دەھىنام و دەمى دەگرتم: "بەدەنگە! ئىتر نامەوئى وشەھەكى تر ببىستم. كەواتە دەبئى راست بئى كە ئىوھى دەولەمەندان ھەمووتان دلتان نىيە بۆيە ھەست بەبەزەھىي ناكەن؟ چما ئىوھ چاوتان دەبىنى. ھەرموو ھەرە سەيركە!"

لەگەل خۆيدا بۆ گەرەككى ھەژارنشىنى دەبردم. ھەمووان لەوئى ئەويان دەناسى. دەچووينە ناو كوختە دارووخاوەكانەو ھە دايكانى چاوەفرمىسك و مندالانى برسىي و پىرەمىردانى بىكارى پىشان دەدام كە دانىشتبوون و لەبەدەنگىدا لىوى خويان دەكرۆژت. كاتى پرسىيارىكم لى دەكردن، سەراپا دىقەتيان دەدام و پاشان روويان ھەردەگىرا.

لە ئەتىكام دەپرسىي: "بۆچىي نادوئىن؟ بۆچىي؟"

- دەدوئىن، ھاواردەكەن، بەلام كەنگى نموونەھى ھەك ئەنگۆ دەتوانن دەنگيان ببىەن. لەگەل ئەمەشدا خەمت نەبئى، رۆژىك دئى دەنگيان ببىەت!

چاوى دەبىريە چاوانم تا بەلكو كارىگەرىي عەزابى بەشەرىيەت لە روخسارمدا بخوئىنئىتەو. بەلام من بەگالئەجارىيەو ھەلام دەدايەو: "مايەھى شەرمەزارىيە كە منىش بۆ شىرىنكردى دەم نوقولئىك نەمژم، نوقولئىك لەو بەرھەمە بەتامانەھى كە ھونەرى شىرىنسىزى بەشەرىيەت: خودا، نىشتىمان ياخۆ كارل ماركسى ھاوړپى ئازىزت بەرھەمى ھىناون. جارىكيان بەبەختەو ھەترىن مرؤقى دونيا ئاشنابووم، دوو نوقولئى پىكەو ھە نابوو زارى: مەسىح و ماركس. لەبەر ئەوھى وى مەسىحىيەھى توندرو و ماركسىيەھى توندرو بوو، توانىبووى تەواوى كىشەكانى ژيانى چارەسەركات، كىشە ئەرزىي و ئاسمانىيەكان!"

قەرىحەھى نوكتەبازىم كرابۆو بەلام كە دەئاخقىم ھەستم دەكرت تالىي و سۆز قورسايىيان خستۆتە سەر رۆجم. بەلام بەھۆى ھەستى درۆزنانەھى عىززەتى نەفسەو ھەو ھەستەم دەشاردەو. سوور بووم لەسەر بەرپەچدانەو ھە شانازىي بەپەنا نەبردن بۆ تەسەللا بەنوقول مژىن.

- "من ئەوھا تەسەللاگەلىكم ھەز پئى نىيە. ئاخەر ھەرچۆرە مەزەبىك بەلئىنى پاداشت و بەختەو ھەرىي بەدا، بەلای مەو ھەسەللادانەو ھەھىكى ترسنۆكانەھى كە

شايانى خەلكانى خەلەفاو و ئىفلىج و ناكاملە!"

بە توورپەيبە ھەلامى دامەو: "من نەخەلەفاوم، ئىفلىج و ناكاملئىش نىم. واز لە لەخۆبايىبوون بئىنە. ئاخەر بووزاكەھى تۆيش ھەك ئەوانى تر نوقولە. شتىكى تر، ئىتر نامەوئى گوئىم لەقسەت بئى و ناشمەوئى بتبىنم!"

بە توورپەيبە سەرى بۆ دواو ھەردەگىرا و قوئى بەردەدام و دەروئىشت! بەلام لای ئىوارە، زەردەخەنە دەرژايەو سەر لىوھ گۆشتنەكەھى و دەيگوت: "بەدرئىزايى رۆژ ھەرچىمان گوتوو نەخشى سەر ئاو بوو، ئەلەعان ئىتر نۆرەھى شەو!"

بەيانىان لەبەكتر جىادەبووينەو. ئەو دەچوو بۆ كارگە و منىش بەتاقى تەنيا بەنئىو گەرەكە ھەژارنشىنەكاندا دەگەرپام. ئىدى نەمدەويست لەگەل ئاتىكادا بۆ ئەوئى برۆم. ئاخەر كاتىك لەگەل ئەودا دەبووم، عىززەتى نەفسم دەيخستەم بەرگى و دلمى بەكلۆمدراوىي دەھىشتەو. بەلام كە بەتەنيا دەچووم، عەزابى ئىنسان لە تارمايئىتى دەكەوت. ئىدى دونيا سىبەر نەبوو، بەلكو جەستەھىكى واقىعەھى و برسىي بوو كە دەينالاند و خوئى لى دەچۆرا.

خودايە، ھەموو ئەو مەدەرە ئىنسان كە دەتوانئى بەرگەھى بگرئى! ھەرگىز نەمدەزانى ئەم ھەموو عەزاب و برسئىتىي و زولمە لەدونىادا ھەن. تا ئەوكات قەت ئاوا لە نزيكەو لەگەل روخسارى ترسناكى نەبوونىيدا رووبەروو نەببوومەو. تابلۆي ياساگەھى تر لىرە ھوكمى دەكرت و بەكەمىن ئەركىشى رق بوو. دەبوو (دە) ھەسەتەكە لىرە بگۆردرئىن، لە پىشدا گۆردرا بوون. ئەفەن، رق، جەنگ و رەوشت ماناي نوئىيان لەخۆگرتبوو. رۆژىكيان ژنىكى لاوازم ببىنى لەسەر شوئىستەھەك كەوتبوو، لەجلكە دراوھەكانىيەو ھەو ھەرتى دىاربوو، بەزەھىم پىيدا ھاتەو، راوھستام تا پئى بلئىم: خوشكى خۆت داپۆشە، گوتم: "عەورەتت داپۆشە!" ئەوئىش شانى ھەلتەكاند و بەپىكەنئىكى گالئەجارىيانەو گوتى: "من برسىمە و تۆ لەبارەھى عەورەت داپۆشەو دەدوئىي. ئاخەر ئابروو ھى دەولەمەندانە!"

ئىدى بەرگەھى ئەم ھەمكە ترسەم نەدەگرت، گۆنا قوپاوە ھەوئى برسئىتىيەو، منالانى بارىك و بنئىس كە لە زبەلكاندا بەدواي پاشماوھى خۆراكدا دەگەرپان، زگيان

سه‌وزباو و هه‌لاوساو، پئوپلیان بریتیی بوو له ئیسکیکی له پیستی زه‌ردهوه پئجراو. ژماره‌به‌کیان خۆیان به‌گۆچانه‌وه راگرتبوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی قاچیان له‌دوویمان نه‌ده‌هات. هه‌ندیکیشیان تازه‌کیی ریشیان لای روا بوو.

له‌وه‌نده زیاتر برستی بینینی ئه‌و وه‌زعه‌م نه‌بوو. رووم به‌لایه‌کی تردا وه‌رده‌گه‌یرا، چونکه هه‌ستم به‌شه‌رمه‌زاریی ده‌کرد.

*

ئه‌مه‌م باش له‌بیره: به‌ر له‌به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌به‌شه‌ریه‌تدا، ئه‌و شه‌رمه ناوه‌کییه‌م هه‌ست پئ ده‌کرد. شه‌رمه‌زار بووم له‌دیتنی عه‌زایی به‌شه‌ریه‌ت و هه‌ولم دها ته‌واوی ئه‌و ترسه بکه‌مه دیمه‌نیکی زووتیپه‌ر و بیه‌ووده. به‌خۆم ده‌گوت ئه‌مه هه‌مووی راست نییه. ئاخ‌ر نه‌ده‌بوو وه‌ک که‌سیکی سافیلکه به‌ره‌و گومرایی بچم و باوه‌ر بینم. نا، برسیتی و تییری، دلته‌نگی و شادیی، ژیان و مه‌رگ هه‌ر هه‌مووی تارمایی بوون! ئه‌مه‌م ده‌گوت و دووباره‌م ده‌کرده‌وه. به‌لام به‌بینینی برسیتی و به‌بینینی مندا لانی گریاو و ژنانی گونا چرچ و چاوانی لیوپیژ له‌عه‌زاب و رق، دل‌م هیور هیور وه‌کی مۆم ده‌توايه‌وه. به‌ووروژانیکی فره‌وه له‌م ئالوگۆره پیتشبینی نه‌کراوه‌ی ناخ‌م ده‌نۆری. سه‌ره‌تا شه‌رم له‌ دل‌مدا ترپه‌ی ده‌هات و دواي ئه‌ویش به‌زه‌یی. هه‌ستم ده‌کرد ئازاری خه‌لکانی تر ئازاری منه، پاشان توورپه‌یی ده‌هات و دواي تینویتی و دواتر دادپه‌روه‌ریی و... له‌ژووور هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه هه‌ستی به‌پرسیاری. به‌خۆم ده‌گوت: "شایانی سه‌رزه‌نشتم که ئه‌م هه‌موو برسیتی و زولمه له‌دونیادا هه‌ن. من به‌پرسیاری ئه‌وه‌م!"

ده‌بوو چیم کردبا؟ بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌رکه‌که‌م ده‌گۆردی. دنیا به‌رفه‌راوان ده‌بوو. پیدایستی له‌وه گه‌وره‌تر بوو بتوانی کۆنترۆل بکری. ئه‌رک له‌جه‌سته‌یه‌کی گچکه و رۆحیکی چکۆله‌دا هه‌ستی به‌دیلتی و هه‌ناسه‌ته‌نگی ده‌کرد. ئاخ‌ر ده‌بوو چ بکری؟ ده‌بوو کام ئاراسته بگیریته‌به‌ر؟ له‌قوولایی ناخ‌مرا ده‌مزانای ده‌بی چ بکه‌م؟ به‌لام جورته‌تی دۆزینه‌وه‌یم نه‌بوو. واپیده‌چوو ئه‌م ئاراسته‌یه پێچه‌وانه‌ی سروشتم بووی و دلنیاش نه‌بووم که ئینسان به‌هۆی ئه‌فین و هه‌وله‌وه بتوانی له‌سروشتی خۆی تیپه‌رینی. به‌لام بیرم له‌مه‌سه‌له‌که ده‌کرده‌وه. به‌سه‌رسورمانه‌وه له‌خۆم ده‌پرسی:

"ئاخۆ ئینسان ئه‌م هه‌موو هیزه خولقینه‌ره‌ی هه‌یه؟ گه‌ر هه‌یبی ئه‌وا چ بیانوویه‌کی به‌ده‌سته‌وه نامینی ئه‌گه‌ر له‌ ساته قه‌یراناوییه‌کاندا هه‌ولی تیکشکاندنێ سنوره‌کانی خۆی نه‌دا!"

له‌و رۆژه سه‌ختانه‌دا، کاتی دژی چاره‌نووسی خۆم له‌هه‌ولدا بووم تا له‌خۆمی توپه‌هات تیپه‌رینم و له‌پیناو ساپیژکردنی ره‌نجی ئینساندا پیتشوازی له‌نازار بکه‌م، نمونه‌ی بالایی قوربانیی و ئه‌فین به‌زه‌بنمدا ده‌هات - گوايه گه‌ره‌کیی بوو پیگه‌م پیشان بدا - یه‌کی له‌گه‌وته‌کانیم بیرکه‌وته‌وه که ده‌لی: (پیدویسته له‌سه‌رمان هه‌میشه سه‌رنجی هاواری ئینسان بده‌ین کاتی داوای یارمه‌تی ده‌کات.)

یه‌که‌م جار، کاتیک له‌سه‌ردانه‌که‌مدا بۆ ئیتالیا، چومه‌ کۆلانه باریکه‌کانی (ئاسیزی)یه‌وه و زینگی زه‌نگی خۆشنوودانه‌ی ناقوسه‌کانم له‌بورجی کلپسای قه‌دیس فرانسیسکۆس - گه‌دای خودا - و له‌ده‌یره چکۆله‌که‌ی قه‌دیس (کلارا) وه‌هاته‌گۆی، به‌خته‌وه‌ریه‌ک که له‌وه‌سفکردن نایه‌ت، دایگرتم. له‌کۆشکه‌که‌ی کۆنتیسه ئه‌ریچتا نیشته‌جی بووم و چه‌ند مانگیک له‌م شاره پیرۆزه مامه‌وه و هه‌زم نه‌ده‌کرد جیتی بیل. هه‌نووکه‌ش له‌م رۆژه دژوارانه‌دا که رۆحم ده‌جنگی تا نه‌ختیک بال له‌یه‌که‌دا، دل‌م کرایه‌وه و ئاسیزی لای هاته‌ دهر. له‌م رۆژه قه‌یراناوییه‌انه‌دا، (بیرناردۆن)* کوره‌ جله‌ک دراو و پئ په‌تییه‌که له‌ناو رووناکییه‌وه هاته‌دهر، هه‌نگاوی بۆ پیتشه‌وه‌نا و به‌ده‌ست ئامازهی بۆ پیگه‌که‌م کرد. پیگه‌ نه‌بوو، به‌لکو پیتلیکانه‌یه‌کی به‌ردین و لیژ بوو، به‌لام سه‌راپای فه‌زای ده‌وربه‌ری شه‌لال بوو له‌بۆنی خۆشی ته‌قه‌دوس.

ئه‌و رۆژه‌م بیرکه‌وته‌وه که به‌(فیرنا)، به‌کیوی شه‌هاده‌ت و شکۆی فرانسیسکۆسدا هه‌له‌ده‌گزام. بایه‌کی توند و سارد هه‌لی کردبوو. زناره‌کان خۆله‌میشیی و رووته‌ن، چۆل له‌سه‌وزایی و گژوگیا، دره‌خته زه‌ه‌کان په‌ش داگه‌را بوون. ناوچه‌که له‌خه‌م و عه‌زاب و کوله‌مه‌رگیدا ده‌ینالاند. چ شتیک ئه‌سه‌ری نه‌بوو جگه له‌هه‌ژاری و رووتوره‌جالیی و ته‌نایی. تاریکی نیزیکی ده‌بۆوه، رووناکیی په‌راگه‌نده و بی پرشنگ، ترۆپک له‌پیش چاوانمدا هه‌لکشابوو. بیه‌هووده هه‌ولم دها ئاره‌زووم چرکه‌مه‌وه و

(* بیرناردۆن، مه‌به‌ست له‌قه‌دیس فرانسیسکۆسه. و. ک.

هه‌موو هیزم بڅه‌مه‌گه‌ر. هه‌ستم ده‌کرد ترس کۆنترۆلی جه‌سته‌ی برسی و به‌شه‌خته‌بووم ده‌کا، جه‌سته‌یه‌ک که شه‌و خه‌ریک بوو له‌م چۆله‌وانییه‌دا قووتی ده‌دا. پاشان کوتوپر موجیزه‌ی رووی دا. پیده‌چوو ئه‌م ناوچه‌ی نامرۆیی و بئ‌ی شکۆفه‌ی گۆله‌ی ده‌وروبه‌رم، جیگۆرکئ‌ی بکا و به‌هه‌نگاوی عیرفانیانه‌هه‌لگژا بیت. هه‌ستم ده‌کرد لێره، له‌ ده‌وروبه‌رمدا هه‌ژاریی - هه‌ژاریی فرانسسیسکۆس - توندوتیژ بوو له‌سه‌ر جه‌سته، بئ‌ی به‌زه‌یی بوو به‌رامبه‌ر ئاکاری ئینسان و چێژه‌ کاتییه‌کانی.

هه‌مان قه‌دیس بوو که که‌وته زوهد. نکۆلی له‌هه‌ستی پینجانه‌ ده‌کرد. به‌لام کاتیک م‌لچه‌ملچی شه‌یتانی ناخی ده‌ژنه‌فت، خۆله‌می‌شی ده‌کرده‌ خوارنه‌که‌ی خۆیه‌وه. له‌چله‌ی زستاندا، له‌جۆگه‌له‌ شه‌خته‌به‌نده‌کاندا شه‌ونخوونیی ده‌کیشا، برسیی و سه‌رمای ده‌بوو، هینده‌ جه‌سته‌ قوراپییه‌که‌ی ئازار دابوو که له‌نیو نوینی مه‌رگدا به‌زه‌یی به‌جه‌سته‌یدا ده‌هاته‌وه، رووی تئ‌ی کرد و گوتی: "برای گویدرێژم، بمبووره‌ که زۆرم عه‌زبدایت!"

به‌لام ئه‌و هه‌ژارییه، هه‌ژارییه‌کی فرانسسیسکۆسیی بوو: د‌نیا له‌ سه‌ر و سامانی خۆی، د‌نیا له‌و به‌هاره‌ عیرفانییه‌ی که ده‌یه‌تئاو د‌نیا له‌و هاوینه‌ گه‌رم و ته‌ژی له‌میوه‌یه‌ی که له‌ناخی ئه‌م به‌هاردا هه‌شاری دابوو. عه‌سری ئه‌مپروش چیا‌ی رووته‌نی فئ‌یرنا، کوتوپر له‌قوولایی زه‌ینمدا نه‌یینییه‌کانی ده‌کرده‌وه و ده‌بووه دیمه‌نیکی ئه‌فسووناویی له‌ به‌هه‌شتی ناوه‌ومان: به‌هه‌شتیکی پر به‌ره‌که‌ت، بۆندار، پر له‌ هه‌نگ و په‌پوله. منیش هه‌نوکه‌ هه‌مدیس به‌و چیا گۆراوه‌دا هه‌لده‌گزام و هاوارم ده‌کرد: خوشکه‌ فئ‌یرنا، ئه‌ی خوشکی هه‌ژاریی ناوتان به‌ره‌که‌ت!

به‌هار هات. چۆناوچۆنی ده‌متوانی ئێره‌ جئ‌ی بئ‌لم؟ له‌کۆشکی کۆنتیسه‌ ئه‌ریجتادا به‌رامبه‌ر ده‌یری گچکه‌ی قه‌دیس کلارا به‌به‌خته‌وه‌ریی ده‌ژیا. قه‌ت ئاوها به‌قوولایی هاوگونجانی نیوان قه‌دیس فرانسسیسکۆس و به‌هارم ئه‌زمون نه‌کردبوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی سئ‌ دروشمه‌که‌ی هه‌ژاریی و پاقرژی و تاعه‌تی فیرقه‌ی فرانسسیسکۆسییه‌کاندا، هیچیان وه‌ک پاقرژه‌یی به‌هار له‌هاوئا‌هه‌نگی ته‌واودا نییه به‌رۆحی په‌سه‌ن و هه‌میشه‌ له‌دایکبووه‌ی فرانسسیسکۆس. له‌ناوچه‌کانی تردا، به‌هاران چه‌نده‌ها چاوی رۆحی ئه‌فسوون و هه‌سه‌ره‌تدیده‌ی ئینسان به‌یاده‌وه‌ریی

ج‌حیلئ‌ی، به‌ ژنیک که خۆشی ده‌وئ‌ی، به‌ کیژه‌ گچکه‌که‌ی ده‌پشکون. چه‌نده‌ها جار ب‌یزاریی ده‌ورووژینئ‌ی که بۆچی تا ئه‌م راده‌یه‌ سروشت سه‌رله‌نوئ‌ی ده‌بووژینئ‌یه‌وه که‌چی ئینسان ناتوانئ‌ی ج‌حیلئ‌ی بگه‌رینئ‌یه‌وه؟ چه‌نده‌ها جار رۆحی ئینسان هان ده‌دا ئیره‌یی به‌زنار و چیاکان به‌رئ‌ی له‌به‌رئه‌وه‌ی چاوه‌روانی مه‌رگ نین و پیریی نانا‌سن. به‌لام به‌هار له‌ئاسیزییدا ق‌لافه‌تی فرانسسیسکۆسی له‌خۆده‌گرت. ئه‌م خاکی (ئه‌میریا) (*)، خاکی که به‌ختی وه‌به‌ره‌ینانی ئاوها میوه‌یه‌کی هه‌یه، به‌ره‌راوانتر و ده‌وله‌م‌ندتر ده‌بئ‌ی. ده‌رگا به‌رووی به‌هارانی دووانه‌ و سییانه‌دا ده‌خاته سه‌ر پشت که تیایدا هه‌ر گۆلئ‌یکی ئاسیزی، بئ‌ئه‌وه‌ی چاره‌نووسی به‌خته‌وه‌رانه‌ی ون کات، ده‌گاته‌ ترۆپکی رۆخساری پیرۆزی پشکوونئ‌ی رۆحی ئینسان.

فرانسسیسکۆس له‌و یه‌که‌مین که‌سانه‌ بوو. یه‌که‌مین سونبولئ‌یک بوو که له‌بیایانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا ر‌وا. د‌لی ساکار و به‌خته‌وه‌ر و پاقرژ، چاوانی هه‌روه‌ک چاوی مندال و شاعیر هه‌میشه‌ دونیایان بۆ یه‌که‌مین جار ده‌بینی. ئاخۆ ده‌بئ‌ی فرانسسیسکۆس چه‌ند جارن له‌میرۆیه‌ک، له‌گۆلئ‌یکی هاکه‌زایی، له‌سه‌رچاوه‌ی ئاویک ورد بووینته‌وه و چاوانی پر بووبن له‌ فرمی‌سک؟ ده‌بئ‌ی چه‌ند جارن به‌خۆی گوتبئ‌ی: (وه‌ی ئه‌مه‌ چ دیمه‌نیکه‌! چ له‌زه‌تیکه‌! گۆل و ئاو و میرووگه‌ل چ نه‌یینیگه‌لیکی مه‌له‌کوئ‌ین؟) دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سه‌ده‌یه، فرانسسیسکۆس یه‌که‌مین که‌سئ‌یک بوو که دونیای به‌چاوانئ‌یکی پاقرژه‌وه‌ بینی. ته‌واوی زری قورس و ناقۆلاکانی سکۆلاستیکی (**). سه‌ده‌کانی ناوه‌راست دا‌که‌وتن و ئیدی جه‌سته و رۆح رووتوقووت مانه‌وه و که‌وتنه‌ به‌ر شنه‌ شنی به‌هار.

چه‌ند مانگئ‌یک دواتر، بۆ دووه‌مین جار ئاسیزیم بینی. ئیدی نه‌مده‌توانی لئ‌ی دوور بکه‌ومه‌وه. می‌رگی ئه‌م‌بیریا به‌ره‌زی پر به‌ره‌که‌ت و باغی هه‌نجیر و زه‌یتوونستانه‌کانیه‌وه هه‌نوکه‌ ته‌ژی له‌ میوه‌ بوو. به‌درئ‌یایی ر‌یگه‌که‌ هه‌ر ده‌رۆیشتم و جارئ‌یکی دی له‌گوندئ‌یکه‌وه بۆ گوندئ‌یکی تر ده‌چووم و به‌هئ‌یورییه‌کی بئ‌ده‌نگه‌وه له‌زه‌تم

(*) هه‌رئ‌یمیک له‌ ئیتالیا. و. ک.

(**) فه‌لسه‌فه‌یه‌ک که له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌رووی بوو. له‌ هه‌ره‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ ته‌رخانکردنی فه‌لسه‌فه‌ بوو له‌ خزمه‌ت لاهووندا. له‌ دیارترین پ‌یش‌په‌روانی ئه‌م فه‌لسه‌فه‌یه‌ تۆما ئه‌کوینی بوو.

لهو خاکه به بژوینه دهبرد: ئه زینکی پیرۆز و پاقیزه که به خۆبه دهسته وه دانه وه خۆی له بهر نازاری کیلان و بیلدا راگرتوو و هه نووکه ش به باوهشی پر له میوه و به ئاسووده هییه وه لێی راکشابوو. هه ستت ده کرد بۆیه ئاسووده و ئارامه چونکه ئه رکی سه رشانی خۆی ئه نجام داوه. به هۆی گوپرایه لیه وه بۆ ریساکانی نه مری، به تیه پیرینی به ته واوی قوناغه کانی رامن و نازاردا، ئارام و باوه به خۆ، توانیبوو ئه م به ره به به ره که ته ی فه زیله ته ی خۆی بچینه وه.

کو توپر، بێ چ هه ولکی ئاگایانه، جاریکی دی مانای قوولی (تاعهت)، سییه مین دروشمی فیرقه ی فرانسیسکۆسیه کانم ئه زمون ده کرد. تاعهت بۆ ئاماره ی توندوتیژ و خۆره هاگردن به ده ست هیزه کانی سه روو ده ور به ر و ناخمانه وه، هیزه دیار و نادیاره کان، به باوه ریکی پته و به وه ی ئه مانه هه موو شتیک ده زانن و ئیمه چ شتیک نازانین - ئه مه یه تاقه ریگه ی گه شتن به برشتیی. ئیدی ریگه کانی تر زر و فریودهرن، چونکه رینوینیمان بۆ چ جیگه یه ک ناکهن و دوا ی گومراییه بێ هوده کان هه مدیس ده مان به نه وه بۆ خوده داماو و نه فره تیه کانمان.

ئاوها بوو فرانسیسکۆس له م سه رزه مینه وه که عاشقی بوو، سه ری هه لئنا. بینیم له سه ر عه رد راکشابوو، ته واویک وه ک ئه و به یانییه زووه ی ره هبانه کان بینیان له باخه که ی قه دیس کلارا راکشاو و به ده م گیاندا نه وه سه روودی سوپاسگوزاری بۆ خۆر و ئاو و ئاگر ده چرێ. ئاخه ئه و ئیدی به خته وه ر بوو. خۆی به یاسای نه مریه وه گریدابوو. ده ستی پر له میوه و وه کی کریکاریکی میهره بان به ره و لای خودای خۆی ده گه رایه وه.

له میانه ی ئه و مانگاندا، کاتێ به کۆلان و کیلگه کانی ئاسیزیدا ده گه رام، یاخۆ له تابلۆکانی کۆشکه مه زنه که ی ئه م گه دایه ورد ده بوومه وه، بیرم دێ هه ولم دها چه ندیک له ته وانمدا بێ به به هاریکی ئاوها یان به پاییزیکی وه کی وی ئاشنابم. وه ی ئه و سالانه چ سالانیکی سرک و پر له په رۆشیی بوون! هه موو به یانییه ک خۆشحال و ناؤمید هه ر له سپیده وه ده چوو مه ده رێ و به و ده قه ره پیرۆزه دا ده گه رام. هه ستم هه ر وه ک هه ستی جحیلانی تر بوو، وه ک هه ستی ئه و جحیله ئه سپارتیه بوو که گۆشتی رووتی جهسته ی ده نایه به رده م ریوی و له گه ل کۆت کۆتکردنی جهسته شیدا نه

قسه یه کی ده کرد و نه هاواریکی لێ به رزبۆوه، به لکو نازاری ده چه شت و شانازی به وه وه ده کرد که توانیویه تی به سه ر نازاره کانیدا سه رکه وێ.

به لام بیئه وه ی خۆم به وێ، روخسارم نه یینی هه ول و عه زابمی ئاشکرا کردبوو. چونکه رۆژتیکیان که به تیه پهرین به ده روازه ی قه دیس کلارادا شارم جیده هیشته، پیاوکی باله به رز و باریکه له - که قه زه زه ده که ی ماش و برنجیی ببوو- هاته سه ر ریگه م. گه رچی زۆر جارن ئه و پیاوهم بینیبوو وه ک من به م ده قه ردا پیاسه ی ده کرد، به لام چ قسه یه کمان له گه ل یه کدیدا نه کردبوو. هه ر کاتێ به یه ک گه یشتبووین، له رووی ئه ده به وه زه رده خه نه مان بۆ یه کتر کردبوو، پاشان هه رییه که مان به ریگه ی خۆیدا رویشتبوو. وه ک بلێی هیچ کامان نه یویستبێ ته نیایی و ئارامیی ئه ویتتر تیکوپییک بدات.

به لام ئه مرقۆ به یانی، ئه م پیاو هه ریب و نه ناسه راوه ستا، ته ماشایه کی کردم و پاش ساتیک دوولیی، پرسیی: "حه ز ده که یه تیکه وه پیاسه یه ک بکه ین؟" - به لێ حه ز ده که م.

دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگا ویکمان نا، گوتم: "من خه لکی گریکستانم. بۆ ئاسیزیی هاتم و عاشقی قه دیس فرانسیسکۆس بووم!" وه لامی دامه وه: "منیش خه لکی ئه وسه ری ئه وروپام. خه لکی دانیمارکم. منیش هه ر عاشقی فرانسیسکۆس بووم. سالانیکه لیره له ئاسیزیی ده ژیم. ناتوانم جیی بیلیم. ناوم جوړگینسینه."

راچله کیم و گوتم: "هه مان ئه و که سه ی ئه و کتیه به نایابه ی له باره ی قه دیس فرانسیسکۆسه وه نووسیوه؟"

جوړگینسین زه رده خه نه یه کی تالی هاتی و سه ری به نیشانه ی به لێ راوه شاندا: "کی ده توانی حه قی ته واو به فرانسیسکۆس بدا؟ ته نانه ت (دانته) یش نه ی توانی. سه روودی یازده یه می پارادیزو^(*) ت خویندۆته وه؟"

خه نیی بووم. ئاخه ریک له و رۆژانه دا ئه فینیکی مه زنم بۆ ئه و فه سلّه تیدا خولقابوو. هه روا له پیاسه کانی ته نیاییمدا به شه قامه کانی ئاسیزی یاخۆ

(*) به هه شته، به شیکی کۆمیدای خودایی، شاکاری دانته. و.ع

ئاواییه‌کانی دەوروبەردا، بەزۆری سێ بەیتی یەکەمی ئەو سرودەم لەبەر خۆوه دەگوته‌وه:

ئەئى هەتوانى نائاقلانەى فانیان

چ درۆزنانەىه بیانووگەلیک که

واتان لێدەکا بالەکانتان رووهو زەلکاو لێکدەن!

کوتوپر بەژێر بالی شیعر و لە هاوئاھەنگییەکی برابەریدا، پێکەوه کەوتینە خۆیندەنەوهی ئەم شیعرە قوولە. ڕێگەییەکی بەر زمان گرتەبەر که بەسەر خوانی پر لەنیعمەتی رەز و چرە زەیتونستانەکاندا دەینۆری. هەنووکە خۆر دیار و دونیای رووناک کردبوو و پری لە سێبەری درێژ درێژ کردبوو. ماوێهەک بەدەنگ بووین. دواجار هاوڕێکەم لای بۆ کردمەوه و پرسى: "بۆچی فرانسيسکۆست خۆشدهوئ؟"

بەلام یەكسەر لە پرسیارەكەى ژێوان بۆوه و گوتى: "بمبوره، ئاگام لەخۆم نەبوو!"
وه‌لاميم دایه‌وه: "ئەوم لەبەر دوو هۆ خۆشدهوئ. یەكەمیان لەبەر ئەوهی شاعیره، یەكێكه له گه‌وره‌ترین شاعیرانی پیش ڕینسانس. بەداھاتنەوه بەسەر ناچیزەترین مەخلوقاتەکانی خوداوه‌ندا، توخمی نەمریی ناخیانی، واتە نەغمەیانى دژنەفت!"
جورگینسین پرسى: "ئەئى هۆئى دووهم؟"

– دووهمیان، ئەوم خۆشدهوئ لەبەر ئەوهی لەرێ ئەقین و تەریقەتی زوهدەوه، ڕۆحی توانیویەتی واقعییەت ببەزینى. برسیتی، سەرما، نەخۆشی، گالته‌جاریی، زولم و زۆر و دژیوی – هەموو ئەو شتانەى که مرۆگەلى بى‌بال ناویان ناوه واقعییەت – هەروەها توانیویەتی له گۆرینی ئەم واقعییەتە بەخەونیکی بەچێژ و هەستپێکراو و راستەقینەتر له خودی حەقیقەت، سەرکەوتن و دەست بێنى. وی ئەو نەهێنیانەى کەشف دەکرد که کیمیاگەرانى سەدەکانى ناوهراست بەپەرۆشەوه لەدووی دەگەران، واتە گۆرینی ناچیزەترین کازنا بەزێرى ساخ. چۆن؟ چونکه کیمیا لای فرانسيسکۆس شتیک نەبوو مەحال و بەدەر له ئینسان که به‌یەكدادانى یاسا سروشتییەکان بتوانرێ دەس بخرێ، بەلکو کیمیا خودی دلایى بوو. بەم پێیە لەرێ ئەم موجیزەى کیمیا عیرفانییەوه واقعییەتی دەستەمۆ دەکرد، مرۆفایەتی لەچنگالی ناچارى رزگار دەکرد و تەواوی جەستەى دەکرده رۆح. قەدیس

فرانسيسکۆس بۆ من ژەنەرالیکی مەزنە که لەشکری ئینسانى بۆ سەرکەوتنیکی نامەرجدار ڕینۆینی دەکات!

– هەر ئەمه؟

وه‌لاميم دایه‌وه: "دەزانم دەتەوێ پرسىارى چيم لى بکەیت. نا، چ شتیکی تر نا. ژەنەرال و شاعیر، لەو دووه زیاتر چ شتیکی تر نا!"

هەمدیس بەدەنگ بووینەوه. بەلام جورگینسین خیرا گوتى: "ئەمه بەس نییە!"
خەریک بوو وه‌لام بدەمەوه، بەلام ددانم بەخۆدا گرت. ئاخر دەترسام نەبا قسەییەکی خەراپ بەزارمدا بى. جورگینسین وهك بلایى قسەییەکی نەگوتراو تەواوکات، گوتى: "لەبەر ئەمەیه روخسارت ئاوها ماندوو دیاره. تۆ هیشتا لەمملانیادیات، دەستت بەرژگاریی نەگەییوه، ئەم مملانییەش رۆژ بەرۆژ شەكەتت دەکا. هەر لەبەر ئەم هۆیەش بوو ئەم بەیانیه رامگرتیت و لەگەلتدا سەرى قسانم دامەزراند!"
بەدەنگیکی خۆنەویستانە، دەنگیک پر له توورەیی و گالته‌جاریی لیم پرسى: "ئاخۆ تۆ دەتوانیت لەو مملانییەدا یارمەتیم بەهیت؟"

هەستم بەشەرم دەکرد. ئاخر هەندى جار بەرله‌وهی رۆحمان دەرفەتی کۆنترۆلکردنى جەستەى هەبى، قسە لەزارمانەوه دەردەپەری.
جورگینسین گوتى: "خۆت کۆنترۆل که. من ناتوانم یارمەتیت بەدم. لەسەر هەموو مرۆفیک پێویستە که ڕێگەى تاییەت بەخۆی بدۆزیتەوه و خۆی رزگار بکا. له چى؟ له زووتیپەر، له زووتیپەر خۆی رزگار بکا و نەمریی بدۆزیتەوه."

هیشتا توورەیی بەرى نەدابووم. گوتم: "بەروخسارى هیمن و ڕیرویشتنى ئارام و دلایا و دەنگی هەمیشە خۆشتدا وا پێدەچى ڕێگەى خۆت دۆزبیتەوه. چ گومانى تیدا نییە که بەهاوسۆزى و دەشى بەبەزەبیشەوه له ئیمەمانان، ئیمەمانانیک که هیشتا لەمملانیادیان، بنۆریت. دەشى تاییەتمەند بەسیفاتی هاوسەنگەوه لەدایک بوویت و هەرگیز تامى مملانییەت نەچەشتبى!"

جورگینسین راوهستاو بۆ ساتیک سەیری کردم. ئەمجار بەحیرسەوه دەستی بۆ رایەل کردم و قۆلى گرتم، وهك بلایى دەستی خنکاوێک بگرى.
گوتى: "تۆ هیشتا جحیلیت. خۆنەویستیت کهمه. هیشتا داواى یارمەتیکردن

به‌شایانی شان و شه‌وکه‌تی خۆت نازانیت. روخسه‌تم بده شتیکت پی بلایم: نا، من تاییه‌تمه‌ند نه‌ها توومه‌ته دونیا. گه‌لیک باش له مانای عه‌زاب و به‌رخۆدان و له‌خۆبایی بوون ده‌گه‌م. رۆمانگه‌لیکی پر له‌هه‌ست و ئەقین و گالته‌جاریم نووسیون. ئیدی له‌گه‌ل رۆژاندا هونه‌رم زۆر پی سنووردار بوو. خۆم بۆ زانست ته‌رخان کرد و بوومه‌ لایه‌نگیری توندرویی داریونیزم و هه‌ر بیریکی دژ مه‌سیحیه‌ت. ده‌مویست حوکمه‌ت، کلایسا، ره‌وشت و ته‌واوی کۆته‌کان بپسینم. ئیدی له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌م له‌ دلای ژياندا دانیستم و جه‌نگم دژی دوژمنی دیرین راگه‌یاندا: دوژمنی دیرین ناویک بوو که له‌ خوداوه‌ندم نابوو. ده‌منووسی، له‌ هه‌موو جیگه‌یه‌ک نوتقم ده‌دا. ئالا به‌ده‌ست رام ده‌کرد و هه‌ر رام ده‌کرد. به‌لام له‌ ناکاویکرا راه‌ه‌ستام و بیده‌نگ بووم. نه‌خۆشیه‌کی نه‌ناسراو و پێشبینی نه‌کراو چنگالی به‌دلما کرد. سه‌رچاوه‌که‌یم نه‌ده‌زانی، ده‌شی له‌ ته‌واوی هه‌موو ئەو ماوه‌یه‌دا هه‌ر له‌ناخما بووی و چاوه‌پێ هاتنی رۆله‌که‌ی خۆی بووی. بۆ ئەوه‌ی له‌هاورپیان و له‌ئاکاره‌ دیرینه‌کانی خۆم راکه‌م، دانیمارکم جیه‌بشت و سه‌فه‌رم بۆ گرێکستان کرد و له‌ویوه‌ چوومه‌ ئیتالیا و پاشان بۆ ئاسیزی هاتم.

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و پاشان گوتی: "ئه‌وه‌ به‌ر له‌ سی سال بوو. ئەو سی ساله‌م لێره، له‌ژێر سایه‌ی فرانسیسکۆسدا گوزه‌راند. سوپاس بۆ خودا!"

له‌ناوه‌ه‌را وروژابووم. گوتم: "ئه‌دی پاشان؟ من جگه‌ له‌ فرانسیسکۆس چ کتیبیکی تری تۆم نه‌خویندۆته‌وه‌!"

- ئەمه‌ باشتر. کتیبیکی سه‌فه‌نامه‌م چاپ کردوو و تیایدا له‌ هه‌سته‌ ده‌دویم که له‌ کاتی بینینی شاره‌ دیرینه‌کان به‌کۆشک و کلایسا و تابلۆکانیانه‌وه‌ تیمدا وروژاوه‌. پێشتر چوو بووم بۆ ده‌یری فیرقه‌ی (به‌ندیکت)، به‌لام ترسام و رۆژی دواتر یه‌کسه‌ر گه‌رامه‌وه‌. گه‌رچی که رپوره‌سمی عیباده‌تی ره‌هبانان بۆ من جیلوه‌یه‌کی سه‌رنجراکتیشی هه‌بووه‌ و پێچه‌وانه‌ی شیوازی ژیانم بووه‌، هه‌رچه‌ند بۆ یه‌که‌مین جار توانای ئەوه‌ی پی به‌خشیبووم پیم به‌سه‌لی کام رێگه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر به‌خته‌وه‌ری، به‌لام له‌گرتنه‌به‌ری ئەو رێگه‌یه‌دا دوودل بووم!"

جوړگینسین ئاوری دایه‌وه‌ و به‌خه‌نیبوونیکی فره‌وه‌ ئاماژه‌ی بۆ ئاسیزی پیروژ

به‌دیوارگه‌لی دیرینی رۆکاگراند و ئەکرۆپۆلۆس و کلایسای مه‌زن و له‌قه‌لاچووی قه‌دیس فرانسیسکۆسه‌وه‌، کرد. پرسیی: "مۆله‌ت ده‌ده‌یت بگه‌رپینه‌وه‌ و ببینین؟"

گه‌راینه‌وه‌ و ئەو رێگه‌یه‌مان گرت به‌ر که ده‌چۆه‌ ئاسیزی. جوتیارانی لاواز و چاوان له‌لایساو به‌لاماندا تیده‌په‌رین. له‌ دواوه‌ (گا) کان، گای سپیی و به‌ئه‌مبیریا ناسراو، له‌ژێر قورسای گاسندا خاوخلیچک ده‌رۆشتن و قۆچه‌ چه‌ماوه‌کانیان به‌گوله‌ گه‌نم رازابۆه. کیژه‌ جوتیاریکی قژ ره‌ش و شه‌به‌قهره‌نگ سلای لی کردین: Pax et bonum جوړگینسینیش به‌شیوازی مه‌زه‌یی فیرقه‌ی فرانسیسکۆسی،

سلایوه‌کی سه‌نده‌وه‌. پاشان ئاماژه‌ی بۆ کۆشکی مه‌زنی سه‌لته‌نه‌تی له‌دامینی ئاسیزیدا کرد. نوێژخانه‌ گچکه‌که‌ی فرانسیسکۆس (پۆرتیۆنکولا)ی له‌ناودا بوو. گوتی: "له‌وی له‌ پۆرتیۆنکولا، به‌ته‌ماشاکردنی قه‌دیس و بینینی پینج زامه‌که‌ی جه‌سته‌ی، بۆ یه‌که‌مجار به‌ته‌رزیک خۆنه‌ویستانه‌ کرینۆشم برد. به‌لام هه‌ستم به‌شه‌رم کرد، به‌تووره‌یی هه‌ستامه‌وه‌ سه‌رپا و ئەویم جیه‌بشت. هه‌میشه‌ به‌تووره‌یی له‌خۆم ده‌پرسی: "چی وای لی کردم سوژده‌ به‌رم؟ چیم به‌سه‌ر هاتوو؟ به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئارامیه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر سه‌راپای بوونمی له‌خۆگرت. هه‌مدیس له‌خۆم پرسى: بۆچی؟ بۆچ ده‌بی ئاوها ئارامیه‌ک هه‌ست پی بکه‌م؟ له‌راستیدا ئەم به‌خته‌وه‌رییه‌ له‌ هه‌موو ئەو له‌زه‌تانه‌ی تپه‌راندبوو که تا ئەو ساته‌ تامم کردبوون. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا، شتیک له‌ناخما هه‌بوو که نه‌یده‌ویست باوه‌ر بینى. رقی له‌هه‌ر شتیک بوو که له‌سه‌روو سه‌روشته‌وه‌ بی، باوه‌ر و متمانه‌ی ته‌نی به‌یه‌ک شت هه‌بوو: به‌ئه‌قلی ئینسان و ئەوه‌ی ئەقل ده‌یگوت. ئەمه‌ بوو که له‌به‌ر ده‌رکی دلما راه‌ه‌ستا و نه‌یده‌ه‌بشت موحیزه‌ی لی بپته‌ ژووره‌وه‌!"

هه‌ر که بینیم سه‌ره‌له‌نوێ بیده‌نگ بوو، به‌نا‌ارامیی پرسیم: "باشه‌ دوايي؟ دوايي چون پرگاریت به‌ره‌و روو هات؟"

- وه‌ک هه‌میشه‌ ئارام و بی هاتوبات، ته‌واویک وه‌ک گه‌یینی میوه‌ و شیرین و ئاودار بوونی، دلای منیش هه‌ر ئاوها شیرین و ئاودار بوو. کوتوپر هه‌موو شتیک به‌لامه‌وه‌ ساکار و یه‌قیناویی وه‌دیارکه‌وت، ئازار و دوودلی و شه‌ره‌کان بنه‌بر بوون. له‌به‌ر پیتی فرانسیسکۆسدا دانیستم و چوومه‌ به‌هه‌شت. فرانسیسکۆس، خودی فرانسیسکۆس- برای ده‌رکه‌وانی به‌هه‌شت- ده‌رگاکی لی کردمه‌وه‌.

دوچار له ناسیزی نیتیک بووینه‌وه. خور به‌سه‌ر قه‌لا خویناوی و نیوه ویرانه‌ک‌ه‌ی شاردا پرشنگی د‌دا. زه‌نگی گچ‌که و گوینه‌وازی ق‌ه‌دیس کلارا، شادمان و وه‌ک که‌وی چیاپان ده‌یقا‌سپاند.

جوړگینسین گوتی: "ده‌بی بمبووریت که له‌بار‌ه‌ی خو‌مه‌وه زور دوام. نه‌و ق‌سان‌ه‌م به‌د‌د‌انپیانان لی وەرگره. ناخر ته‌مه‌نم له تو زیاتره و چیژ له‌وه ده‌بینم لای خه‌لکانیک نیعتیراف که‌م که به‌ته‌مه‌ن له خو‌م گچ‌که‌ترن، چونکه ده‌شی نه‌مه تا‌قه جوړیک‌ی د‌د‌انپیانان بی که که‌لکی ه‌بی."

بو نه‌وه‌ی وروژانی خو‌م ه‌شارده‌م، به‌پیکه‌نینه‌وه گوتم: "وه‌ی چ ده‌بوو گ‌ر ه‌ر به‌راستی فرانسیسکو‌س ده‌رکه‌وان با! چ خو‌ش‌یبه‌ک! ق‌ه‌دیسان و گونا‌ه‌باران و باو‌ه‌رداران و کافران، ته‌نانه‌ت ریگ‌ه‌ی به‌ملیونیره‌کانیش د‌دا بچ‌نه به‌ه‌شت. به‌لی، ریگ‌ه‌ی به‌نه‌فره‌تاویترین بوونه‌وه‌ریش د‌دا. ریگ‌ه‌ی به‌مشک و کرم و که‌متیاره‌کانیش د‌دا."

جوړگینسین بی‌نه‌وه‌ی زه‌رده‌خ‌نه بیگرئ، گوتی: "نه‌وکات ده‌بووه ناژاوه. نه‌ک ه‌ر ناژاوه، به‌لکو ده‌بووه ناع‌داله‌تیش!"

به‌ژیر ده‌روا‌زه‌ی قه‌لاکه‌دا تیده‌په‌رین. ده‌یری ق‌ه‌دیس کلارا لای چه‌پمانه‌وه و نه‌و خانو‌ه‌ش که منی لی ده‌ژیا‌م له‌لای راستمانه‌وه.

هاوریک‌ه‌م گوتی: "له‌ته‌کتا دیم تا سلاویک له کونتیسه‌ی پیر بکه‌م. یه‌که‌مین جارم له‌یاده که بینیم، شو‌خترین ژنه‌ خانه‌دانی ناسیزی بوو. به‌گه‌نجی بیوه‌ژن که‌وت و ئیدی ه‌رگیز شووی نه‌کرده‌وه. بیرم دئ به‌سواری نه‌سپیک‌ی سپیبه‌وه بو س‌ه‌ردانی مولکه‌کانی- زه‌یتونستان و ره‌زه‌کانی- ده‌چوو. گ‌ر له‌پوژگاری سان فرانسیسکو‌سدا ژیا‌با، نه‌وا ده‌بووه ق‌ه‌دیس کلاراک‌ه‌ی وی."

- باو‌ه‌ر ناک‌ه‌م ه‌مان باو‌ه‌ری مه‌زه‌بی تو‌ی ه‌بی."
جوړگینسین وه‌لامی دامه‌وه: "نه‌ی مه‌گ‌ر روخساری نابینی چه‌ندیک نوورانیبه!"
به‌پیلپلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وتین. ه‌ه‌وای کو‌شکه‌ گ‌ه‌وره‌که سارد و له ژووره‌که‌ی کونتیسه‌ ناگریک پیکرابوو. نارمیلیندای کاره‌ک‌ری خ‌ریکی ناماده‌کردنی سفره و هینانی قاوه و شیر و نانی گ‌ه‌نم بوو بو خانمه‌که‌ی. که ئیمه‌ی بینی دوو فنجانی تریشی دانا.

دانیشتین.

به‌لی، ه‌ر به‌راستی له روخساری سالخورده‌ی نورستوکراتیانه‌په‌وه نوور پرشنگی د‌دا. چاوانی ره‌ش و گ‌ه‌وره‌ی پاریزراو بوون له غه‌دری زه‌من. ده‌رگای نه‌وسه‌ری باخه‌که کرایه‌وه، ته‌لانیکی شکوفه‌کردوی گول‌ه‌باخ له‌ژیر تیشکی ه‌تاودا ده‌ره‌وشایه‌وه. کونتیسه‌ پرس‌ی: "ئیوه ه‌ردووکتان به‌و به‌یانی زووه بو کو‌ی چوون؟ دل‌نیا‌م له‌بار‌ه‌ی ق‌ه‌دیس فرانسیسکو‌سه‌وه د‌د‌وان!"

جوړگینسین به‌پیکه‌نینه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی: "نه‌دی تو له‌کو‌یوه ده‌زانیت؟" کونتیسه‌ پیکه‌نی و گوتی: "چونکه ساتیک له‌مه‌ویه‌ر، کاتیک چوومه باخه‌که، له دووره‌وه ئیوه‌م بینی که به‌ره‌و ئیره ده‌هاتن، ه‌ردووکتان بلتسه‌تان تیوه‌ نا‌ابوو!"

*

چه‌ند رووناک نه‌و روژانه‌م به‌ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانیانه‌وه وه‌بیردینه‌وه. من داوای یارمه‌تیم له فرانسیسکو‌س نه‌کردبوو، که‌چی نه‌و له پتشمه‌وه رای ده‌کرد تا رینوینیم کات. چ ده‌بوو گ‌ر گورم تیدابا! ناخر که له دووره‌وه ده‌مبینی باوه‌شی به‌گ‌ه‌ره‌کاندا ده‌کرد، دل تیکه‌لاتن و ترس بالیان به‌سه‌ر بوونمدا ده‌کیشا. کاتیک ده‌مبینی به‌پتی په‌تی ده‌گ‌ه‌را و مه‌وعیزه‌ی د‌دا و له‌ه‌مان کاتیشدا خه‌لکی هو‌هایان لی ده‌کیشا و به‌ردبارانیان ده‌کرد و نه‌میش نوور له روخساریه‌وه پرشنگی د‌دا، ئیدی دل‌م ده‌که‌وته به‌رگریی. له‌گ‌ه‌ل ناگایمدا به‌ناچیزه‌ییم، به‌خو‌م ده‌گوت: ه‌موو شتیک و نه‌و نا، باشتر وایه ئینسان له شه‌هیدبوونیک‌ی ناکاودا تیا‌بچی. ناخر رووبه‌روبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌گ‌ه‌ل سووکایه‌تی و گالته‌جا‌ریدا له‌سه‌روو حه‌وسه‌له‌ی منه‌وه بوو.

ه‌مه‌یشه پیوه‌ندی راسته‌وخو‌م به‌خه‌لکه‌وه، په‌ستی و بیزاریی لی که‌وتوته‌وه. خه‌نیی ده‌بووم به‌پتی توانای خو‌م یارمه‌تیا‌ن بده‌م به‌لام له‌دووره‌وه. ه‌مووانم خو‌شده‌ویستن و هاوسو‌زیم بو ه‌مووان ه‌بوو، به‌لام له‌دووره‌وه. ه‌ر کاتیک لیان نیتیک بوومه‌ته‌وه مه‌حال بووه بتوانم خو‌م له‌به‌ر زوبان در‌ی‌بیاندا راگرم. نه‌وانیش ه‌مان ه‌ستیان ده‌کرد و ئیدی جیاده‌بووینه‌وه. من نه‌فینیک‌ی به‌لرفه‌م بو بیده‌نگی و ته‌نیا‌یی ه‌یه. ده‌توانم به‌سه‌عات له ناگر یاخو له‌زه‌ریا بنورم، بی‌نه‌وه‌ی پیویستم به‌چ هاوده‌میکی تر ه‌بی.

ئەم دوو ھەمیشە یارانى بەھەفا و ئازىزم بوون. ھەر كاتى عاشقى ژنىك ياخۆ ئەندىشەيەك بووبم، لەبەر ئەو بوو كە لە ژناندا سيفەتى سەرھەكىي ئاگر و زەريام بينيووتەو.

زياتر لەمە (وام بەخۆم دەگوت تا پاساو بۆ نەتوانىم بېنمەو لە گرتنەبەرى پىي ھەلگژانەكەى فرانسىسكۆس) چۆناوچۆنى ئەم گەداى خودايە، ئەم دۆن كىشۆتە ئاسمانىيە، بەھەمان ساكارى و سافىلكەيىيەو، بەھەمان سەفا و ئەقىنەو – دەتوانى لەم سەردەمى مەمون^(*) و مولوخ^(**) ھى تيايدا دەژىن، ھەمدىس لەسەر ئەرز دەرکەووتەو؟

ئەمەم دووبارە و دووبارە دەھىنايەو سەر زوبان تا تەسەللای خۆم بەدەمەو. نەمدەزانى گەدایەكى نوپى خودا لەسەر عەرد دەرکەوتۆتەو و ئەو گەرانەى دەورىان داو لەنزجىيەكان بوون. گەر لەو رۆژە قەيراناويى و يەكلاكەرەوانەدا لە بەرلین كە ھانى دەدام لە وروژانى بووزايى بېمەدەر و بەرەو ناخى جوولەى شوپشگىرپانە ھەنگاوبنىم، سەرنجم لىدبا، ئەوا زياتر لەترسنۆكىي خۆم شەرمەزار دەبووم. دواى ئەو بەماوھەيەكى زۆر سەرنجم لىدا. ئەو كاتىك بوو كە ئىدى نەمدەتوانى. دەشى لە بەرژەوھەندىشم نەبووبى رەوتى ژيانى خۆم بگۆرم. ئاخر پىگەيەكى تەواو جياوازم بۆ ئەنجامدانى ئەركى سەرشانم گرتبوو بەر.

لەو پاش نيوەرۆيەى مانگى ئابدا، كاتى ئەو بارىكەرىيەم گرتەبەر كە بەگوندى گونزباخ لە دارستانەكانى ئالستيا كۆتايى دەھات، لىوپرېژ بووم لە وروژان. قەدىس فرانسىسكۆسى سەردەمەكەى ئىمە^(***) خۆى دەرگاگەى كردەو و دەستى بۆ راپەل كردم. دەنگى قوول و گەرم، دىقەتى دەدام و لەودىو سەمىلە ماش و برنجى و

(*) مەمون: زاراوھەيەكى سىرانييە بەماناى دەولەت. ئەھرىمەنى تەماع و ساماندۆستىي. و.ع

(**) مۆلۆخ: خواوھندىكى سامىيە كە دەبوو بۆ پەرسەنتى، مندالانى بۆ سەر بېردىن. ئەم بتە لە مس دروستكراو و لەسەر كورسىيەكى مسىن دادەنیشىنرا. كورسى و بتەكە كلۆر بوون و لەو كلۆرايىيەدا ئاگر دەكرایەو و ھەر كە پلەى گەرماكەى دەگەيشتە رادەى سووربوونەو، قوربانييەكەى دەخرايە سەر و يەكەندەردو دەبرژا. و.ع

(***) كازانتراكىس رۆمانى (فرانسىسكۆس... قەدىس ى من) پىشكەش بە ئالبىرت شوایتزەر كردو و بەفرانسىسكۆس، كورپى ئەم سەردەمەى ئىمە ناوى بردو.

پىرەكەيەو زەردەخەنەيەكى ھاتى. بينىبووم جەنگاوەرانى كرىتتىي پىك وەك ئەو بوون، تەژى لە مېھرەبانىي و لە ئىرادەيەكى پۆلايىن.

قەدەر واى خواست ئەم ساتەوختە پىرۆز بىت. دەركى دلمان بەرووى يەكتردا دەكردەو. تا شەو پىكەو دەماينەو و لەبارەى مەسىح، ھۆمەر، گەرەكان و (سىپاستيان باخ) ھو دەدواين. دەمەو ئىوارە بەرەو كلئىسا گچكەكەى گوند دەكەوتىنە پى.

بەدريژايى رىگە پىدەگوتم: "وا باشترە بىدەنگ بىن!" وروژانىكى قوول روخسارە گرژەكەى پۆشيبوو.

بەرەو ئۆرگەكە دەچوو تا مۆسىقاي باخ بژەنى. دادەنىشت... وابزانم ئەو ساتەوختە لە بەختەوھەترىن ساتەوختەكانى ژيانم بوو.

لە رىي گەرانەو، گولە كىويەكم لەگوئى جادەكە بىنى، راولستام تا لىي بەكەمەو. دەستى گرتم و گوتى: "لىي مەكەرەو. ئاخر ئەو گولە زىندوو. دەبى حورمەتى ژيان بگريت!"

مىروولەيەك بەيەخەى چاكەتەكەيدا دەچوو سەرى و دەھاتە خوار. بەمېھرەبانىيەكى لەرادەبەدەرەو مىروولەكەى گرت و لەسەر ئەرزەكە، لە جىگەيەك كە كەس پىي پىدا نەنى، داينا. گەرچى ھىچى نەگوت، بەلام گوتەى (مىروولەى برا) بەسەر زارىيەو بوو. ئەمە گوتەيەك بوو لەو گوتە خووشانەى كە لە ئاسىزى باوانىيەو بۆى ماپۆو.

كە شەو داھات لەيەكتر جىابووينەو و من بۆ تەنبايى خۆم گەرامەو. بەلام ھەرگىز ئەو رۆژەى مانگى ئابم لەبىرەوھرىدا نەسپرايەو. ئىدى من تەنيا نەبووم. بەلكو ئەم تىكۆشەرە، بەدلىيايىيەكى تۆكمە و بەھەنگاوى پتەو و جىيلاانەو لەگەلمدا پىي دەكرد. گەرچى پىگەى ئەو پىگەى من نەبوو، بەلام تەماشاكردنى وى كە ئاوا بەباوەر و سەرسەختانە بەمىعراجى خۆيدا ھەلدەگژا، بۆ من تەسەللایەكى مەزن و وانەيەكى بالآ بوو. ئىدى لەو رۆژەو بەدوا، باوهرم بەو ھىنا كە ژيانى قەدىس فرانسىسكۆس ھەكايەتى دىوودرنجان نىيە. لەو بەدوا دلىيابووم لەوھى كە ھىشتا ئىنسان دەتوانى لەسەر ئەرز موجىزە بخولقنى. ئاخر من موجىزەم بينىبوو، دەستم

تیوه دابوو، له تهکیدا دوابووم، نیمه پیکه وه پیکه نیبووین و هر پیکه شه وه بیدهنگ ببووین.

لهو رۆژه وه بهدوا، دلّم هرگیز نهیتوانیوه ئهو دوو روخساره لهیه کتر جیاکاته وه. ئهو دوو روخساره ئهفسوونگره ی که له زهمنی فانیی سیرابوونه وه و یه کگرتنیکی له جیابوونه وه نه هاتوو له ئه بهدییه تدا، واته له سینگی خودا وه نندا، یه کانگیری یه کدی ببوون. ئاخر ئهو دووه وهک دوو برا لهیه ک دهچن: قه دیس فرانسیسکۆس و ئالبیرت شوایتزر (*).

هر دووکیان ئهفینتیکی میهره بانانه و پر شوق و شوریان له گه ل سروشتدا ههیه. شه و رۆژ سروودی سوپاسگوزاریی بۆ خوژی برا و مانگ و زهریا و ئاگری خوشک له دلّاندا دهنگ ده داته وه. ههریه که یان گه لایه کی به سهر په نجه کانی گرتوو و له گه ل بهر زکردنه وهیدا بۆ رووناکیی، موجیزه ی هه موو گهردوون له ناویدا ده بیئی.

هر دووکیان ههستیکی ناسک و پر دلّسۆزیی نه و عدۆستیان بۆ ئینسان _ مار و میروو - هه موو ئه وانیه ده ژین و هه ناسه دهن، ههیه. ههر دووکیان به چاوی تهقه ددوسه وه له ژیان دهنۆرن. ههر دووکیان کاتی به سهر بوونه وه ری زیندوودا دادینه وه و وینه ی ئهفرینه به ته وای که مال وه له چاوانیاندا ده بین، ئیدی له خویشیاندا لهرز دایانده گری. له مار و میروو و ئینسان دهنۆرن، ده گه نه ئه وه ی (گه یشتنیکی خوشحالانه) که هه موو شته کان برای یه کدین.

سۆزو میهره بانایی (له پۆشاکای کاردا) بۆ ههر شتیک که نازار بچیتژی لای ئهو دووانه یه کسانه. ههر دووکیان گه ره کانیان هه لپژارد، قوولترین و ترسناکترین هه لپیری کویره وه ری و عه زاب: یه ککیان گه ره سپی پیسته کان و ئه وه ی تریشیان گه ره رهش پیسته کانی ئه فریقیا. گوتم سۆز و میهره بانایی، به لام زاروه ی (میتا) شیواتره. ئاخر ته نی ئه م زاروه بوو زاییه ده توانی به راستی گوزار شتکری نازاری ههستیکی بۆ که عه زابی ئینسان لهو دوو برایه دا ده وروژینی. له میهره بانایی و سۆزدا دوا لیزمیک ههیه، که سیک که نازار ده چیتژی و که سیکیش که سۆزی

(*) ئالبیرت شوایتزر ۱۸۷۵ - ۱۹۶۵ پزیشک و مؤسقیار و پیاویکی ئابینی فه رهنساییه نه خو شخانه یه کی له گابۆن رۆنا و سالی ۱۹۵۲ خه لاتی نۆبلی وه رگرت. و. ع

به رامبه ری ههیه. له لایه کی تر، له میتادا هاوگونجانیکی وه ها ههیه. کاتیک گه ریک ده بینم هه ست ده که م خۆم گه رم. (سری السقتی) سۆفی سه ده ی نۆیه م له م باره به وه ده لّی: "له نیوان دوو که سدا چ ئه فینتیکی ته و او بوونی نییه، کاتیک نه بی که هه ری که یان ئه وه ی تر به (ئهی من) بانگ بکا."

دیوانه یی مه له کوتی له هه ردووکیاندا یه کسانه - چاوپۆشین له هه وه سه کانی ژیان، قوربانیدان به مرواری گچکه له پیناوی مرواری گه ورده دا، دوورکه و تنه وه له ریگه ی هه موار که به به خته وه ری هه رزان کو تایی دی و هه لپژاردنی ریگه ی نا هه موار و به رده لّان که له نیو دوو هه لپیره وه به ره و ترۆپکی دیوانه یی مه له کوتی هه لده گزێ - دیوانه یی هه لپژاردنی نازادانه ی مه حال.

خۆش ته به عی بی فرتو فیلّ له هه ردووکیاندا یه کسانه: پیکه نین له دلّی چا که خوازییه وه ده تکّی، خۆش حالیی، کیژی نازیزی رۆح شه لاله له نیعمه ت، قودره تی دیتن و قه بولکردنی واقیعییه تی رۆژانه به میهره بانایی و لیکه لایی بوونه وه. ئه سپار تییه مۆنه کان میحرابییکیان بۆ خودای پیکه نین رۆنا. ئاخر بی ئالووالایی ره ها هه میشه کو مه ک له پیکه نین ده خوازی، چونکه ته نی پیکه نینه که له توانایه یارمه تی رۆحییکی قوولّ بدا تا به رگه ی ژیان بگری. خودا دلّی شادی به م دوو برایه عه تا فه رموه، هه ر له به ره مه یه ئه وان به شادییه وه به ره و ترۆپکی هه ولی خو یان، به ره و خودا سه فه ر ده کن.

هه ردووکیان عی شقیکی پر شوریان بۆ موزیک ههیه. ئه وه ی (تۆماس) ی خه لکی سیلانۆ له باره ی یه ککیانه وه گو تی، له باره ی ئه وه ی تریشیان وه به ته و اه ته راسته: (په رده یه کی گه لیک ته نک برا فرانسیسکۆس له ئه به دییه ت جیا ده کاته وه. بۆیه وی هه میشه نه غمه ی خوا وه ندانه ی له م په رده ته نک وه ده ژنه فت.) به گو یژا دیران بۆ ئه م نه غمه یه، هه ردووکیان پر له چیتژ و نه شه ده بوون: (فری شته گه لیک که له خه ونه کانمدا قیولا ده ژهن، گه ر ته نی یه ک جاری تر که وانه کانیان به سهر ژیکانیاندا هینابا، ئه و هیند به خته وه ره ده بووم که ئیدی رۆحم خو ی له دیلی جه سته نازاد ده کرد!) یه که میان وای ده گوت، دلّیام دووه میشیان له کاتی ژهنینی مؤسقیای (باخ) دا به خته وه رییه کی ئا وها له خو وه ی پچا وه.

هه‌رووکيان کيميايان هه‌يه، ئه‌وه‌ی که ناچيزه‌ترين کائزا ده‌کاته زۆر و زۆرپيش ده‌گۆرپه‌ته جه‌وه‌ری رۆح. ئه‌وان نه‌خۆشیی، برسیتیی، سه‌رما، زۆلم و زۆر، دزیویی-واقیعییه‌ت له‌ ترسناکترین رۆخساریدا- وهرده‌گرن و ده‌یگۆرپه‌ واقیعییه‌تکی واقیعیتر که هه‌ناسه‌ی رۆح تیایدا هه‌لیکردبێ. نا، هه‌ناسه‌ی رۆح نا، به‌لکو هه‌ناسه‌ی ئه‌فین- خۆری ئه‌فین له‌دالی ئه‌واندا- وه‌ک خۆری ئاسمانی ئیمپریاتۆریه‌ته مه‌زنه‌کان هه‌رگیز ئاوا نابێ.

*

به‌لام زۆر دره‌نگ له‌هه‌موو ئه‌مانه‌ تێگه‌هه‌شتم. له‌و رۆژه‌ قه‌یراناوییا نه‌دا له‌ به‌رلین، له‌و شتانه‌ حالێ نه‌ببوم. کاتی موجیزه‌ی ئینسانیم له‌ گونده‌که‌ی وی، له‌ ئالستیای بی، په‌نجه‌کانم مه‌ره‌که‌باوی بوون. دیوانه‌یییه‌کی قوول منی بۆ گۆرینی ژیان به‌ وشه‌ و لیکچوواندن و سه‌روا راکیشابوو. بۆ ئاستی کاغه‌ز په‌شکه‌ره‌وه‌یه‌کی توپه‌هات دابه‌زیبوم (هه‌نوکه‌ش نازانم چۆن). ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمدا هات ته‌واویک هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که زیاتر له‌هه‌ر شتیکی تر رقم لێی بوو، واته‌ دامرکانده‌وه‌ی برسیتیم به‌ کاغه‌ز.

ئهم دوو هه‌ژاری خودایه‌ ده‌یانته‌وانی له‌ تاقه‌ بواریکی ساکار به‌لام زۆر به‌نرخدا یارمه‌تیم بده‌ن. واته‌ پيشانم بده‌ن ئینسان ده‌ته‌وانی و پتویسته‌ له‌سه‌ری بگاته‌ دوورترین خالی ئه‌و رێگه‌یه‌ی که هه‌لیبژاردوه‌ (کۆ چوانی، ده‌شی له‌وسه‌ری رێگه‌دا به‌رخۆده‌رانی جو‌راوجۆر به‌یه‌ک بگه‌ن) به‌م پێیه‌ ئه‌وانم بۆ ببوونه‌ نموونه‌: نموونه‌گه‌لی به‌رزی سه‌رراستی، ئارامی و ئومید. خودا پاداشتی خیریان بداته‌وه‌. چونکه‌ ئهم دوو به‌رخۆده‌ره‌ فیریان کردم ته‌نها له‌ رێگه‌ی ئومیده‌وه‌ ده‌ته‌وانین ئه‌و شته‌ وه‌دی به‌ئین له‌ وه‌دیو ئومیده‌وه‌یه‌.

ئه‌وانم کرده‌ رینوینی خۆم و هه‌ولم دا به‌سه‌ر سروشتی خۆمدا زال بم. رێگه‌یه‌کم گرته‌به‌ر که میه‌ره‌بانیی و توورپیی و وشه‌ بڕنده‌کانی ئه‌تیکا له‌به‌رده‌مدا راکرابوو. ماوه‌یه‌ک هه‌ر وام کرد و ژوانیش نیم. کاتی بۆ رێگه‌ی سروشتی خۆم گه‌رامه‌وه‌، هه‌ستم ده‌کرد که دلم پر له‌ عه‌زایی ئینسان بووه‌ و تاقه‌ رێگه‌ی خۆ پزگارکردنیش، پزگاریی ئه‌وانی تره‌. یان هه‌ولم بۆ پزگارکردنی ئه‌وانی تر _ ده‌ی ئه‌مه‌ش به‌سه‌ -.

هه‌روه‌ها بۆم ده‌رکه‌وت که دنیا واقیعییه‌ نه‌ک تارمایی، رۆحی ئینسانیش پۆشراوه‌ به‌جه‌سته‌ - نه‌ک به‌و ته‌ره‌زی بووزا ده‌یگوت - پۆشرا بێ به‌ با.

به‌لام له‌و کاته‌دا که هه‌ولم ده‌دا بڕیاری خۆم بده‌م، ئه‌قلم به‌ره‌نگارییه‌کی توندی ده‌نواد. ئاخه‌ر هه‌شتا خۆی له‌ جبه‌ زه‌رده‌که‌ی بووزاوه‌ پێچابوو. هه‌شتا به‌دلمی ده‌گوت: بێهه‌وده‌یه‌ هه‌ولدان بۆ ئه‌و شته‌ی که ده‌ته‌وی ئه‌نجامی به‌دیت. ئه‌و دونیایه‌ی تۆ ده‌ته‌وی، دونیایه‌ک که هه‌یج که‌سێک برسی و سه‌رمای نه‌بی و زۆلم و زۆر و عه‌زاب نه‌چێژی، دونیایه‌که‌ بوونی نییه‌. به‌لام گویم لیبوو دلم له‌ قوولایی بوونمه‌وه‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌: گه‌رچی دونیایه‌کی ئاوه‌ی بوونی نییه‌، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی من ده‌مه‌وی، ئه‌وا دیته‌ بوون. من ئه‌و دونیایه‌م ده‌وی، له‌گه‌ل هه‌ر ترپه‌یه‌کی دلمدا ده‌مه‌وی. من باوه‌رم به‌دونیایه‌که‌ که بوونی نییه‌. به‌لام به‌باوه‌رپوون ده‌یخوولقینم. هه‌رچییه‌ک به‌قوهرته‌ی ته‌واو ئاره‌زوومان نه‌کردبێ، عه‌ده‌می ناوده‌نین!

وه‌لامه‌که‌ی دلم خسته‌میه‌ تین و تاو. گه‌ر ئه‌وه‌ راست بێ، ئه‌وا ئینسان به‌رپرسیارییه‌کی ترسناکی له‌سه‌رشانه‌ بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ته‌واوی زۆلم و زۆر و ته‌واوی نه‌نگیه‌کانی دنیا.

*

له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێکدا، رووداوه‌کان به‌ریتمیکی خیراتر ده‌چوونه‌ پێش. ده‌شی له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبی که دواچار رۆحی من ئاماده‌ ببوو، رووداو به‌دای رووداوا ده‌هات و منی بۆ به‌ره‌و پێشتر ده‌برد. له‌ هه‌ر کاتیکێ تردا با، ده‌شیا ته‌نی به‌روودای رووتم وه‌رگرتبان، به‌لام هه‌نوکه‌ ببوونه‌ گۆشتی جه‌سته‌م.

به‌یانیه‌کیان، به‌رله‌وه‌ی له‌ خه‌و هه‌ستین، هاتوباتیکێ کپمان هاته‌ گوی. له‌دووره‌وه‌ ده‌نگی بۆره‌بۆرێکمان هاته‌ گوی، وه‌ک بلی له‌ دووره‌وه‌ گایه‌لیک به‌ره‌و قه‌سه‌باخانه‌ بیه‌ن و سووسه‌ی په‌رۆ سووره‌که‌ی ملیان کردبێ و ئیدی له‌ حه‌ژمه‌تا که‌وتبانه‌ بۆراندن.

ئه‌تیکا له‌ ته‌خته‌ نوینه‌که‌ی بازی دا، پالتۆ شه‌ره‌که‌ی پۆشی و بێئه‌وه‌ی ته‌ماشام کا به‌په‌له‌ به‌پێلیکانه‌کاندا چووه‌ خواره‌وه‌. ورده‌ ورده‌ ده‌نگی بۆره‌ بۆره‌که‌ نێزیک ده‌بۆوه‌. به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد و کردمه‌وه‌، کلۆکو به‌فریکی ته‌نک ده‌باری، چیا و

زەریاکان لە گریکستان لە ڕووناکی بەرەبەیاندا دەدرەوشانەوه. بەلام ڕووناکی لێرە،
کە لەسەر چیمەنتۆ بە بەفر پۆشراوەکە دەخلیسکا، زامدار و قورایی دەبوو.

نە ئینسانێک و نە سەگێک. شەقام تەواویک چۆل. بەلام لەدوورەوه، لە هەموو
شوینێکی فەزاوه، تەنها ئەم دەنگی بۆرەبۆرە بوو کە نزیك و نزیكتر دەبۆوه. چاوەرێم
کرد. ورده ورده جادده ڕووناک بۆوه. دوو قژقێرە هاتن و بێ هات و بات لەسەر
درەختیکی بە بەفر پۆشراو نیشتنەوه. ئەوانیش هەر چاوەرێ بوون.

لەناکاویکرا ژنیکی بالابەرز و لاوازم بینی بە قژی ئالۆزکاوه بەرەو ئەوسەری
شەقامەکە رای دەکرد. نەدرۆیشت، بەلکو بازی دەدا. وەک بلیی سەما بکات.
ئالایەکی رەش بەژوور سەرییەوه دەشەکایەوه، رێک لەدوایەوه سوپایەک پیاو و ژن و
مندال وەدیاریکەوتن و لە ریزیکی درێژدا بەناو بەفرەکەدا هاتنە پیش. ڕووناکی،
تەپووتۆزایی بەسەریاندا هەلات. جگە لە روخسارگەلی سپی و توورە، بەکونی
رەشەوه لە جیی چا، چ شتیکی تەرت نەدەبینی. دەتگوت سوپایەک کەلەلە سەری کوێر
و کرم خواردوون و هەر ئەلعان لە گۆر هاتوونەتە دەرێ.

هەنووکە ڕووناکی تۆزیک زیاتر خۆی پەخش کرد. دەمتوانی ئاشکراتر دەرەوه
ببینم. چەند دووکانداریک لە دەرھێنانی کلێلەکانیاندا بوون تا دووکانەکانیان
بکەنەوه. کە چاویان بەو سوپا دێرندەیه کەوت، دووبارە کلێلەکانیان نایەوه گیرفانیان
و خۆیان لەپال دیوارەکاندا پەنادا. ژنەکە ئەو دووکاندارانەیی بینی. چوووە سەر
شۆستەکە و ئالای رەشەکەیی بەژوور سەریانەوه دەشەکاندەوه. دەنگیکی زیقن هەوای
شەق دەکرد: "برسیمانە!"

رێک هەر لەو کاتەدا سەری هەلبێری و منی لەبەر پەنجەرەکەدا بینی و دەمی
داپچێری. مەزەندەیی ئەووم کرد گەرەکییەتی چ بلی و ئیدی زەندەقم چوو. بێئەوهی
خۆیشم بەتەواوی بزائم دەلێم چی، هاوارم کرد: "بێدەنگ! بێدەنگ!"

پەنجەرەکەم داخست و لەپال دیوارەکەدا خۆم حەشاردا. منیش رێک وەک
دووکاندارەکان بووم. تەواویک پەشۆکا بووم. بەچرپە گوتم: "ئەوانە برسین... ئەوانە
برسین. ئەوانە سوپای برسیتین!"

بەدریژایی ئەو ڕۆژە نەمتوانی - نەمویرا - بچمە دەرێ. دەترسام نەبا ژنەیی ئالای

بەدەست ببینم. ئاخر ئیدی ئەمجارە بواری نەدەدام و وشەگەلە فیغاناویی و
گورچکبەرەکانی بەسەردا دەباراندم. دەمزانێ ئەو وشانە چین، هەر لەبەر ئەمە
هەستم بەترس و شەرم دەکرد.

ئەتیکا لای نیوهرۆ، رەنگ پەریو و شەکەت گەرایەوه. پالتۆ شپرەکەیی لەسەر
ئەرزەکە فرێدا و بەناو ژوورە تەنگ و تروسکەکەدا کەوتە پیاسە. من لەقوژبێنیکدا
چیچکەم کردبوو. چاوەرێ بووم. هەناسە قوولەکانیم دەژنەفت. کوتوپر ئاوری دایەوه
و ئامازەیی بۆ کردم و قیژاندی: "تۆ دەبی سەرزەنشت بکری! تۆ و هەموو ئەو
کەسانەیی وەک تۆ کە لە یەک قوماشن، تۆ و هەموو ئەو کەسانەیی بێوهی و خۆش
خۆراک و بێ باکن. تۆ دەبوو لە مانای سەرما و برسیتی گەیشتبایت، مندالگەلێکت
هەبان کە برسی و سەرمايان با، بتویستبا کار بکەیت و کاریان پێ نەدابایت. من
چاوەرێ ئەمە بووم لەتۆ، نەک ئەم شار و ئەو شار کردن و دەم داپچرین بەدیار
مۆزەخانە و کلێسای کۆنەوه، نەک نووکه نووکردن بەدیار تەماشاکردنی
ئەستێرانەوه، گوايه لەبەرئەوهی ئەستێرەکان زۆر جوان و ترسناکن. فەقیر، روانیت
داگرە و لەو مندالانەیی بەرپیت بنۆرە کە وا گیان دەدەن!"

بۆ ساتیک بێدەنگ بوو، پاشان گوتی: "تۆ شیعر دەلێیت، لەبارەیی هەژاری و زولم
و زۆر و ناپاکییەوه دەوی - واتە ئازایەتی قسەکردنت هەیه - بەگۆرینی ئازاری
ئیمە بۆ جوانیی، خۆت لەشەری ئەو ئازارە رزگاردەکەیت. نەفرەت لە جوانیی کاتیک
وا لەئینسانێک دەکا ئازاری ئینسانی بیر بچیتەوه!"

دوو دلۆپە فرمێسک لە چاوانییەوه چۆرانە خوار. لێ نزیك بوومەوه. دەمویست
دەست بەسەریدا بەینم و ئارامی کەمەوه. بەلام روخساری گرژ کردبوو. پالێکی
پێوهنام و هاواری کرد: "دەستت لابە!" سەیرکردنیک سەیری کردم، نەک هەر پر بوو
لە بێزایی و سەرزەنشت، بەلکو شەلاییش بوو لە رێ.

خوین هورۆمی بۆ سەرم هینا و بەتوورەیی هاوارم کرد: "ئەری دەتەوی چ بکەم؟
من دەتوانم چ بکەم؟ وازم لێ بێنە!"

- نا، وازت لێ ناهینم! تۆ گەرەکتە وازت لێ بێنم، حەز دەکەیت راکەیت. بەلام من
وا ناکەم. ناتوانیت رقت تیدا بورووزی؟ ها.. باشە من فیرت دەکەم. ناتوانیت

بجنگیت؟ من فیرت دهکهم!

پیکه نینیک روخساری پۆشیی. پیکه نین نه بوو، به لکو گرژیی روخساری بوو. ههنگاو یک نزیکت بۆوه.

– ئەو پهنده خۆر ههلاتیهت بیستوو که دهلی: ئەوهی سواری پلنگ بی، ئیدی ناتوانی لپی دابهزی؟ دهی تو سواری پلنگ – من – بوویت و ئیدی قهت ناهیلّم دابهزیت!

بۆفیه گچکه کهی کردهوه، توژیک نان و کهره و چهند سیوکی دهرهینان. تهپاخه نهوتیه کهی داگیرساند و چای ده مکرد. بیئوهی قسان بکهین کهوتینه خواردن. له برۆکانیم دهنۆری که دهلهرزین. کووی چاکهی بهرز کردهوه بهلام بییری چوو بیخواتهوه. ئیدی دهستی له ههوادا مایهوه، خهپالی له جیکهیهکی تر بوو. ئەندیشهیهک نازاری دهدا. منیش بهسهر شوپی و شهرمه زاری نانه کهم دهخوارد، چونکه ههستم دهکرد ئەم ژنه له من بههیزتره.

نانه کهمان خوارد. سهری ههلبیری و تهماشای کردم. ههنوکه چاوانی پرشنگیان دهدا و لپوی سوور هه لگه رابوو.

– بمبووره که ئاوها ناشیرین له گهلتدا دوام. ئاخ هر ئهلعان له سوپای برسیتی گه رابوومهوه!

ههستا، به رهو لای په نجه ره که رویشت و په رده هه لاهه لاکه ی هه لدا یه وه. رووناکییه کی ئارام و میهره بان رزایه ژووره که وه. تا توژیک بواری بکاته وه، میزه چکۆله کهی برده ئەولاوه. پاشان چوو بۆ لای تهخته نوینه که و چه رچه فه که ی لای برد. به تیله ی چاو ته ماشایم ده کرد. قوچچه ی کراسه که ی ترازاند، ئاوری دایه وه و سه رنجیکی لی دام.

به پیکه نینه وه پرسیم: "خهوت دئی؟"

وه لای دایه وه: "نا! ئەوسا به دهنگیکی کپ گوتی: "وه ره!"

پۆژی دواتر، به ره به بیان ههستا و به په له جانتا چکۆله که ی کو کرده وه. به رهو لای تهخته نوینه که هات و خه بهری کردمه وه.

گوتی: "دهرۆم!"

له رز دایگرتم و پرسیم: "بۆ کوئی؟"

– بۆ جیکه یه کی زۆر دوور. مه پرسه ئەو جیکه یه کوئییه. تا دیداریکی تر مائناوا!
– دیداری تر؟ کهنگی؟

شانی هه لته کاند. شاله که ی توند به سه ریه وه به ست. دانه و پوه و جانتا که ی هه لگرت. پاشان ته ماشای کردم. چاوه شینه کانی بی پرشنگ و وشک، زه رده خه نه له سه ر لپوه گوشتنه که ی بوو. گوتی: "سوپاس بۆ هه موو ئەو شه وانه ی که پیکه وه بووین. ئەرکی خۆمان به ته واوه تی به رامبه ر به جهسته به جی هینا. فاتیه ی بووزا خوینرا و وه دهرماننا... بۆچ ئاوها سه یرم ده که یته؟ ژیوانیت؟"

هیچم نه گوت. شه هدیکی تال وه کی ژهک رویشته بووه هه ناومه وه. تیکرای ئەو شه و پۆژانه تیکه لای ناخم ببوون و پریان له عه زاب و له زهت کردبووم.

هه مدیس پرسیی: "ژیوانیت؟"

گه یشتبووه لای دهرگا که و خه ریکی کردنه وه ی بوو.

به تهو ریه ی وه لامیم دایه وه: "به لی ژیوانم. ئاخ تو قه لای بووزات له دلمدا و پیران کرد. ئیدی دلم چۆل و هۆله!"

به گالته جار بیه وه پیکه نی. گوتی: "به لی. که واته تو پئویستت به سه روه ریک هه یه... وایه؟"

– به لی پئویستمه. سه روه ر باشتره له فهوزا. بووزا ریتمیکی بۆ ژیانم دانا بوو. ئامانجیکی بۆ ده سنیشان کردبووم. شه ی تانه کانی له ناوه وه مرا جله و کردبوون. به لام هه نووکه...

برۆی گرژ کرد. ئیدی پینه ده که نی.

گوتی: "هاورئ – یه که مین جار بوو به هاورئ بانگم کا – دلّت به تال بۆوه و پاقریش بۆوه. هه نووکه ئاماده یه. من ئەمه م دهویست. من متمانه م پیتته. گوئی مه دهره ئەو قسانه ی که له ساته وه ختی توو ره ییدا گوتوومن. تو پیاویکی شه ریف و مرویه کی هاسان نیت. من متمانه م پیتته..."

توژیک له فیکره وه چوو. پاشان گوتی: "نا، باوه ریم به تو نییه، به لکو باوه ریم به هاواری ئەم سه ده یه مان هه یه. بیده نگبه، ئەو هاواره ده بییه یته. مائناوا."

هونەر له شه‌راب و ئەفین و فیکر زیاتر توانای ږاکیشانی ئینسان و ئاماده‌کردنی وی بۆ بیرچوونه‌وه هه‌یه. هونەر جیگه‌ی ئه‌رک ده‌گرێته‌وه. ده‌جنگی تا تێپه‌ر بکاته نهمر و ئینسانیش بکاته جوانی. چ خه‌م گه‌ر (ته‌روا) ببوایه‌ته خۆله‌میش و (پریام) و کوره‌کانی کوژرابان؟ گه‌ر ته‌روا له‌ژیانی به‌خته‌وه‌ریی به‌رده‌وام با و هۆمه‌ر نه‌هاتبا کوشتار بکاته شیعیری جوان جوان، ئەوا دونیا کام ڕینگه‌ی ده‌گرت‌ه‌به‌ر و ڕۆجی ئینسان چ بێچاره‌تر ده‌بوو؟ په‌یکه‌ر، شیعر، تراژیدی، نه‌قاشیی... ئەمانه‌ یاد‌وه‌ریی بالان که ئینسان له‌سه‌ر ئه‌رز خولقاندوونی. بالآ و له‌هه‌مان کاتیشدا خه‌ته‌رناک بۆ عه‌زابی ڕۆژانه‌ی ئینسان. هونەر وامان لێ ده‌کا قی‌زمان له‌ شتی ڕۆژانه‌ی وه‌ک خواردن و ته‌نانه‌ت دادپه‌روه‌رییش بێته‌وه. ئاخ‌ر ئیمه‌ له‌یادمان ده‌چیت‌وه ئەمه‌یه ئه‌و ڕیشه‌یه‌ی که گۆلی نه‌م‌ریی خۆراک ده‌دا.

مه‌سیحییه‌کانی پێشوو له‌سه‌ر حه‌ق بوون که نه‌یاند‌ه‌ویست هونەر‌مه‌نده‌کانیان وینه‌ی مه‌ریه‌می پاکیژه‌ به‌جوانیی له‌ تابلۆکانیاندا بنه‌خشین. چونکه‌ جوانیی وی فریومان ده‌دا و بیرمان ده‌بات‌وه که ئه‌و دایکی مه‌سیحه‌.

له‌ ناکاو پیکرا له‌ ده‌رگا درا، کردمه‌وه. برووسکه‌یه‌ک له‌ مۆسکۆوه! له‌سه‌رسورماندا چاوانم هه‌لگه‌ڵۆفتن و دووباره‌ و دووباره‌ خویندمه‌وه. برووسکه‌که‌م له‌به‌ر ڤووناکیی گه‌ڵۆپه‌که‌دا ڤاگرت. هه‌لگه‌ڤر و داگه‌ڤرم کرد. وه‌ک بلیی نه‌ینیه‌یه‌کی خه‌ته‌ری تێدابه‌ی و به‌له‌وه‌ی چ بریارێک بده‌م ب‌ه‌وئ ئه‌و نه‌ینیه‌یه‌ له‌به‌ر ڤووناکییدا ئاشکرا بکه‌م. به‌خۆم گوت: "ده‌شی ئەم پارچه‌ کاغه‌زه‌، نامه‌یه‌ک بێ له‌قه‌ده‌ره‌وه تا ژیانم بگۆڕی. ئاخۆ له‌ به‌رژه‌وه‌ندیمه‌ یاخۆ له‌دژم؟ کێ ده‌توانی متمانه‌ به‌قه‌ده‌ر بکا؟ کوێر نییه‌، به‌لام کوێر ده‌کات!"

برۆم یان نه‌رۆم؟ برووسکه‌که‌ بانگه‌یشتیک بوو بۆ من تا سه‌فه‌ر بۆ مۆسکۆ بکه‌م و وه‌ک نوێنه‌ری ڤۆشنبیرانی گریکستان له‌ ده‌یه‌مین ساڵه‌گه‌ری شوڤشی گه‌وره‌دا ئاماده‌بم. له‌ سه‌رانسه‌ری دونیاوه، حاجییه‌کان هورۆژمیان بۆ مه‌ککه‌ی سوور ده‌برد. ده‌بێ کێ ناوی منی دابه‌ی و ئەم داوه‌تنامه‌یه‌ی بۆ ڤیک‌خستبم؟ ئەدی بۆچی من هه‌لبژێردراوم؟ سێ ڤۆژ دواتر حالێ بووم. نامه‌یه‌کی کورتم له‌مۆسکۆوه به‌ده‌ست گه‌یشت. داوه‌تنامه‌یه‌کی گالته‌نامه‌یز بوو له‌ئه‌تیکاوه: "سلاوت لێ بێ ئەی بووزایی

دروژنی تیر، ئەی ئۆرستۆکراتیی، ئەی ئازارچه‌شتووی که‌یف‌ساز. تا ئەلعان به‌دوای ڤوخساری بالادا گه‌راویت و له‌بالایه‌کی درۆزنه‌وه بۆ بالایه‌کی درۆزنی تر چوویت. هاوڕیتی داماو، وه‌ره بۆ ئی‌ره، تا ڤوخساری راسته‌قینه‌ی خوداوه‌ند، تا ڤوخساری ئینسان بدۆزیت‌وه. گه‌ر گه‌ره‌کته‌ ڤزگارییت، ئەوا وه‌ره. دونیا‌یه‌ک که ده‌خو‌ازین ڤوینین هیشتا له‌ ئه‌وه‌له‌که‌یدایه‌تی. تۆیش به‌نۆره‌ی خۆت، داب‌یره‌وه و به‌ردیک بخه‌ره سه‌ر به‌ردیک. بووزا باشه، هه‌ر به‌پراست باشه، به‌لام بۆ ڤیش سپیان!"

*

هه‌نوکه‌ شه‌و داها‌تبوو. هه‌ستام و په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه. له‌ده‌ره‌وه هه‌موو شتیک له‌ ئارامییدا بوو. به‌فر خۆشی کردبووه. له‌وه‌وا سارده‌دا زرنکه‌ی له‌گویتدا شیرینی زه‌نگیک له‌بورجی کلێسایه‌که‌وه ده‌گه‌یییه‌ گوی. دره‌خته‌کان له‌ شه‌قامه‌کانی خواریدا ڤرشنگیان ده‌دا و به‌چلووره‌ ڤۆشرا‌بوون. هه‌روا که سه‌رنجم له‌تاریکیی شه‌ودا بزر ببوو، کوتوڤر ڤوسیا له‌به‌رده‌مدا ڤاخرا. بێ سنوور، کفنکراو به‌سپیی، به‌مالۆچکه‌ی گه‌رم و ڤووناک و به‌گالیسکه‌گه‌لییه‌وه که له‌سه‌ر به‌فر ده‌خلیسکان. هه‌لم له‌که‌پووی ئەسپه‌کانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌رێ و ته‌نانه‌ت زرنکه‌ی زه‌نگۆله‌ چکۆله‌کانی ملیانم ده‌ژنه‌فت. له‌دووریش‌وه، له‌ ڤۆخی به‌فره‌که‌دا، گومه‌زه‌ زیرینه‌کان ده‌ره‌وشانه‌وه. خاچیان پێوه نه‌بوو، به‌لکو ئالاگه‌لی سوور بوون و ده‌تگوت بلیسه‌ی ئاگرن. ڤاهیبه‌ شیتۆکه‌که‌ی (ئه‌تۆنیت)م بیره‌که‌وته‌وه که پێیگوتم: (له‌سه‌ر ته‌وقه‌ سه‌ری هه‌ر ئینسان و هه‌ر شتیک هیشوو‌یه‌ک بلیسه‌ هه‌یه، گه‌ر ئه‌و بلیسه‌انه‌ دامرکینه‌وه، ئەوا ئینسان و شته‌که‌ش ده‌فه‌وتین.) راستی ده‌کرد، له‌فیکره‌وه چووم: (که‌واته‌ له‌سه‌ر ته‌وقه‌سه‌ری ڤوسیا هیشوو‌یه‌ک بلیسه‌ هه‌ن، گه‌ر ئه‌و بلیسه‌انه‌ بکوژینه‌وه، ئەوا ڤوسیاش ده‌فه‌وتی.)

په‌له‌ په‌له‌ په‌نجه‌ره‌که‌م داخست. بریارم دا به‌ره‌و مۆسکۆ بکه‌ومه‌ ڤی.

*

روسیا

موجیزه قوچ له واقع ددها، درزیکي تی دهکا و دیته ژووری. که وادهی هات، لینین خرتکه و پرتکهکانی پیدانهوه، دهنوسهکانی کردنه بهستهیهک، دارو نه داری کردنه کولپشتیکهوه و مالئاوایی لهو پینهچییه سویسرائییه کرد که له سویسرا ژووریکي له خانووهکی ویدا بهکری گرتبوو.

خاوهن مال هروا که دهستی لینین ی لهنیو دهستدا و به بهزه بییهوه ديقه تی وی ددها، گوتی: "فیلا دیمیر نیلیچ بۆ کوئی دهچیت؟ خو شیت نه بوویت وا دهگه پیتتهوه روسیا؟ نه دی لهوئی چ دهکته؟ پیتوايه له روسیا دهتوانیت ژووریک بهکری بگریت یان کاریک بدوزیتتهوه؟ فلادیمیر نیلیچ به قسم بکهو لیره بۆ خوټ بهسلامه تی بزی!"

لینین وهلامی دایهوه: "دهبی برۆم!"

- دهبی؟ بۆچی؟

لینین همدیس بهئارامی گوتی: "دهبی برۆم."

- بهلام ناخر تۆ هه موو کریکهت داوه و هیشتا نه بوته سه ری مانگییش. دهبی بزانت باقی پاره کهت نادمهوه.

لینین وهلامیدایهوه: "گرینگ نییه، باقییه که بۆ خوټ. من ناچارم برۆم."

وای گوت و رویشت. کلپتهیهکی گچکهی لهسهردا و کراسیکي کۆن و پاک و چاکهتیکي شری لهبهردا و پپی نایهوه خاکی روسیا. سوپایهکی تاقه نهفهری، کورتهبالا، رهنگ په ریو و بی چهک. لهبهرهی دژیشدا، عهردی بهرفراوانی روسیا، موژیکهلی شه رانگیز، ئورستوکراتیگهلی بهعیش و نوش، قهشهگهلی زالم، قهلا، کوشک، زیندان، رازگه، یاسای کۆن، رهوشتی کۆن، قامچی و ئیمپراتوریه تی تا بینه قاقا چه کدار. ئەمیش بهخوی و کلپته گچکهکی سه رییهوه لهویدا راوهستا. چاوانی مه نغولییانه و وردی برییه فهزا. بهلام لهناوهوه پرا نههریمه نیک کهوتبووه سه ما و بهفیکه کیشان و ددان جیرکردنهوهوه دهیگوت: "فیلا دیمیر نیلیچ، ئەمه هه مووی بۆ تۆ. من بهخوړایی هه مووییت ددهمی. تهنی رستهیهک بلئی، نهو رسته نهفسووناوییه بلئی که ساله های ساله بهگویتا دهخوینم. رستهی (نهی کریکارانی

دوینا په کگرن!) نهو رستهیه بیژه و ئیدی هه رچی قه یسه ر و هه رچی قه شه ی ریش بزنیی و پشتوین ئالتوونی و هه رچی ورگ ئاوساو و جوانپوش هه یه هه موویان بهپشتا دهکهن. فیلا دیمیر نیلیچ، نهوسا بهسهر لاشهکانیانا برۆ، کوره بۆ پيشه وه. بهسهر لاشهکانیانا برۆ و سه رکه وه، ئالای سوور بهکریمیلیندا داکوته. بهچه کوش کهله سه ریان تیکوپیک بشکینه. بهداس گه روویان هه لاهه لاکه!"

لینین هه روا که بهمشتی ویکهاتووهوه گوئی بۆ نههریمه نه کهی ناخی رادیرابوو، پهیتا پهیتا دهپرسی: "نه دی تۆ کیت؟ ناوی خوټم پی بلئی! دهمه وی بزائم تۆ کیت؟" نههریمه ن وهلامی دایهوه: "من موجیزه م!" وای دهگوت و ئیدی روسیای بهر قوچ دا.

تا هه نوکه تهنه چهند کهسیک، که بهپه نه کهانی دهست دهژمیردرین توانیویانه بهچاوانتیکي پروناک و بی غه رهن له روسیا بنۆرن. تا هه نوکه خه لکی نه یان توانیوه له روخساری چهند ره هه ند و پر له سیبه ر و پروناکی روسیادا، له ته رزی دونیایه کی یه کانگیردا بنۆرن. ناخر که لنینیکي گه وره رۆحی سلاقیی له رۆحی خوړئاوایی جیاده کاتهوه. روسیایی له توانایدايه نهو دژه ناوه کییانه هاونا هه نگ کات که له چاوی نه قلگه رایییانه ی نه وروپاوه ناهاو گونجاوه. لای نه وروپایی نه رگیومینتی لۆژیکي له سه روو هه موو به هایه که وهیه. نه رگیومینتخوازی لای نه وان له ژیر دهسه لاتی پیوانه ی نه قلیی به هاکاندایه. به لام لای روسیایی رۆح له سه روو هه موو شتیکه وهیه. واته نهو هیزه تاریک و دهوله مه ند و هاودژ و ئالۆزه ی که ئینسان به ره و دهره وه ی سنوره کانی نه قل، به ره و سوژی توندوتیژی و نا به رپرسیارانه دها. ناخر هیشتا هیزی نابینا و نه فرینهر له ودا له به یه کداهاتنیکي نه قلییانه دا به رجه سته نه بوون. روسیایی هیشتا توند به نه رزه وه لکاوه که لیورپژه له نه رز و تاریکاییه ک که دونیایان لیوه له دایک دهبی.

له روخساری لینین رامام، هه مان روخساری پر له پروناکی و کلپه. له به رامبه رم دا، هه وری تاریک - موژیک - م دهبینی که نه م زینه سه رسه خته به لینی دابوو حیسابی بۆ بکا. به توندی په رۆش بووم نه م دوو هاوړی و دوژمنه نه زه لیبی و قین له دلّه - رۆح و ماده - ببینم که له ناو نه به رده گی داخراوی کریمیلیندا کهوتبوونه گیانی په کتر.

لنكدان لئكدان به فر دهباری و سه راپای دهشته كینلراوهكانی دادهپوشی. گهنم له ژیر به فردا خوراکي هله ده مژت. موژیکه كان - جوتیارانی روس - نارام و بی پهله، وهك بلیی نه مر بن، ده هاتن و ده چوون. ناو به ناو قه له ره شیک هیور هیور له شه ققه ی بالی دها و به ره مه سکه نی ئینسان ده فری تا شتیکی بۆ خواردن ده سکه وی.

چهند سه عاتیک چاوه ری قه تار بووم. له ویستگه که دهوره درابووم به: روخسارگه لی مه غولی، به خاوه ن چاوانی شوپ و پيشگه لی پر له ناوکه کاله ک، به دوو ژنی فالگره وه و جوتیاریکی ریش سپی که چای ده کرده ده فریکه وه و به له زه تیکی ئازه لانه وه هلی ده قوراند. دهوره درابووم به دایگه لی چینی که به تانی پیسیان له خووه پچاو و ساواکانیان له کولی خو به ستبوو، یاخو وه کی که نگر به گهر دنیانا شوپیان کردبوونه وه. دهوره درابووم به ئاپوره ی خه لکانیک که ئاره قه یان کردبووه و بۆنیان لی ده هات. له هه موو جیکه هیه ک هه وا بۆنی ته ویله ی لی ده هات، هه لپه ت وه ک ته ویله که ی به یته لحم.

روژ گه یییه نیوه ی ئاسمان و عه سر داهات و ئیمه ییش هه ر چاوه ری پین. روخساره کانی ده وره به رم هیدی و نارام بوون. چ که سیک رای نه ده کرده ده ری تا بزانی قه تاره که هاتووه یان نا. هه مووان چاوه ری بوون. دلنیا بوون که ئه مری یان سه به ی قه تاره که هه ر دی. ئاخو ئه و خه لکانه کاتیان به کاترمی ره کانی مه چه کیان نه ده ژمارد. ده یانزانی زه من مرویه کی خانه دانه، کۆنتیکی مه زنه، ده ترسان به ره ره کانی بکه ن.

ده مه و سپیده، له ده وره وه گویمان له تووته ی قه تاره که بوو. خه لکه که هه مووی راست بوونه وه و هه مدیس نارام و به کاوه خو، که وتنه کۆکردنه وه ی پریاسکه کانیان. پیره میردیک که له پال مندا راکشاو و به دریزی شه و پرخه ی ده هات، ته ماشایه کی کردم و به هه ستیکی سه رکه وتوانه وه چاویکی داگرت. وه ک ئه وه ی بلی: "باشه ئه ی پیره میرده چکۆله کم، نه هاتنی قه تاره که ئه و هه موو بۆله بۆله ی نه ده هیتا. ئه وه ی نه ده هیتا که ئاوها هه لچیت و به دریزی شه و چاویک نه نیی، ده ی بنۆره ئه وا هات!"

هه مدیس به فر. گونده كان. کلپساگه لی گچکه به گومه زی سه وز و نوکداره وه.

دووه ک لئکی بی جووله به ژوور سه ربانه کانه وه. قزقره ی زیاتر، ئاسمانیکی دابه زیو، به فر. ده منوری و ده منوری. چاوانم وه ک چاوی خه لکانیک که له بیابانه بی سنووره کاندان ده ژین، قوولاییه کی دوور و شینی له خوگرتبوو. ده منوری و کوتوپر له دووره وه له به رامبه ر ئاسمانی ره ش و خو له میشی ره نگدا، گومه زگه لی خر و ئالتوونی وه دیار ده که وتن.

ده مه و نیوه ری بوو. دواچار نزیک ده که وتینه وه و ئیدی ده گه یشتینه قودسی نوئی خوداوه ندی نوئی. ده گه یشتینه قودسی کریکار. ده گه یشتینه مۆسکو، مۆسکوئی دلی روسیا و ده شی دلی ئه مریوش!

ئه تیکا له ویستگه ی قه تار چاوه ری م بوو. هه ر که بینمی، پیکه نی و گوئی: "ئاخریه که ی به ته له که وه بوویت، به لام مه ترسه. ته له یه کی گهره یه. چه ندیک به ناویدا برۆیت رایه له کانی بۆ نادۆزیته وه. هه ر ئه مه یشه مانای ئازادی. خو شه اتیت!"

*

له سپیده وه تا مه غریب ده گه ری م و به چاوانیکی تینووه وه له مۆسکو، له م هیولا هه مه رنه گ و هه مه جۆره ده نویم. ته واوی خو ره لات له سه ر به فر هه لپژاوه: فرۆشیاره ئه نادۆلییه کان به میزه ری قورس به سه ر، چینییه کان به گۆنای چرچ و مه میوون ئاسایانه وه، قایشی چه رم و بووکه شووشه ی چکۆله ی له ته خته و کاغه ز دروستکراو ده فرۆشن. ژنان و پیوانیک که به حیرس و په رۆشییه وه میوه و ماسی برژاو و مه مکه مژه و په یکه ری بچووک بچووک لینین ده فرۆشن و شوسته کانیان کردۆته زبلخانه. کیژانی جحیلی جگه ره به لپو روژنامه ده فرۆشن، ژنانی کریکاری سه ریوشی سوور به سه ر، له جاده که ده په رنه وه. ژنانی قه له و و مۆن به چاو و گۆنای مه غولیانه وه. مندالانی نیوه رووت، کللوی فه رووی شیوه قووجه کییان له سه ردا. ئیفلیجگه لیک که له سه ر شوسته که به گاگۆلکی ده روون و ده ست له ریباران پان ده که نه وه. جوتیاران به ریشی ئالۆزکاوه وه تیده په رن و پیسته ی ره نگ پرته قالیی مانگیان به ده سه ته وه. هه وا ی ئه و ده وره به ر بۆنیک وای لی دی که پیده چی ره ویک مانگا له ویوه تیپه ری بی.

کلپساکان به گومه زی سه وز و زیروپوشکراو. ئه و ئاپارتمانانه ی که به ره و ئاسمان

هه لگژاون. پستهی ئه‌ی کرێکارانی دونهیا یه کگرن له شهقام و کلێسا و پاسه‌کان نووسراوه. به خه‌تیکی سوور له کلێسایه‌کی گه‌وره نووسراوه: (ئاین ئه‌فیونی گه‌لانه). دهمه‌و عه‌سر، له‌سه‌روو ئه‌م هات و بات و ئازاوه‌یه‌وه، له ناکاویکرا زه‌نگی له گویدا خۆشیی ناقوسه‌کان ده‌رژینه گوێ که تایه‌ت به‌رپۆره‌سمی نوێژی ئیواره‌یه. ئاخ‌ر نوێژی ئیواره هیشتا له‌گیانی د‌ل زیندوو‌اندا هه‌ر زیندوو‌ه. هه‌راوزه‌نا: ئه‌مه یه‌که‌مین تشتیکه که سه‌رنجی بو‌ده‌نیام لێره له مۆسکۆ به‌لای خۆیدا را‌ده‌کیشی.

ترس دووهمین تشتیکه که سه‌رنج را‌ده‌کیشی. له‌هه‌ر شارێکی تری دونهیادا ناتوانیت ئه‌م پ‌وخساره گرژ و قوچاخ و مۆنانه ببینیت. ناتوانیت ئه‌م چاوه ئاگرین و لیوه ترنجاو و چالاکیه به‌تین و تاوانه ببینیت. وا هه‌ست ده‌که‌یت که‌وتوو‌یته‌ته ناو شارێکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه، شارێکی پ‌ر له بورج و گۆره‌پانی جه‌نگ که ئه‌سپ سوارانی زریپۆش له‌ودیو ده‌رگا به‌سه‌نگه‌رکراوه‌که‌انه‌وه خۆیان ناوه‌ته‌وه و چاوه‌پ‌یی شالۆی دوژمن که خه‌ریکه نزیکه ده‌بیته‌وه. فه‌زا ته‌ژییه ل ه‌ئاماده‌باشیه‌کی در‌ندانه بۆ جه‌نگ. ترس و ئومیدێکی مه‌زن به‌ژوو‌رسه‌ری خه‌لکییه‌وه‌یه. شتیکی له فه‌زادا پیاسه‌ده‌کا و ترس ده‌رووژینی. فریشه‌یه‌کی ئاگرین وا له‌نیو هه‌موو چاوه‌که‌اندا و شمشیریک وه‌ک (که‌میر)^(*) ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست به‌بورجه‌کانی کریملیندا کراوه و له‌سه‌ر بورجیکی گۆتییه‌وه به‌هه‌زاران چاو و به‌هه‌زاران شمشیره‌وه پاسه‌وانیی له مۆسکۆ ده‌که‌ن.

کو‌توپ‌ر له گۆشه‌یه‌که‌وه، گروپیک سه‌رباز به‌پ‌وخساری توورپه و ئه‌فسووناوییه‌وه ده‌رژینه شه‌قامه‌کان. شو‌سته‌که ده‌له‌ریته‌وه، ر‌یبواران په‌له‌په‌ل ر‌یگه بۆ سه‌ربازه‌کان ده‌که‌نه‌وه. ژنیکی قه‌له‌و و کورته‌بالا زه‌مه‌له‌یه‌که سی‌وی پ‌ییه، له ترسا ده‌زریکینی و سی‌وه لاسوره‌کانی به‌ناو به‌فره‌که‌دا بلا‌وده‌بنه‌وه. سه‌ربازه‌کان به‌هه‌نگاوی قورس ده‌پ‌ون. کلاوی نوو‌کداری مه‌نغۆلییان له سه‌ردا و پ‌التۆی در‌یژ و خۆله‌میشییان له‌به‌ردا. ئه‌فسه‌ریک له پ‌یشیان‌وه ده‌پ‌وات و یه‌که‌مین که‌سیکه ده‌که‌ویتته چ‌رینی سه‌روود. خۆم بینیم که به‌به‌رده‌مدا ت‌یپه‌ری، ده‌می گرژ و ده‌ماره‌کانی ه‌یند هه‌لا‌وسابوون که خه‌ریک بوو ده‌تره‌کین. ئاره‌قه زه‌نگۆل زه‌نگۆل به‌گۆنایدا ده‌رژایه

(*) که‌میر: بو‌ونه‌وه‌ریکی ئه‌فسانه‌یییه. و. ع

خوار. ماوه‌یه‌که به‌ته‌نی سه‌روودی چ‌ری. پ‌یده‌چوو به‌ده‌م ر‌ویشته‌وه سه‌ما بکا. به‌ته‌نی سه‌روودی ده‌چ‌ری و له‌ناکاویکرا سه‌ربازه‌کانیش ده‌ستیان پ‌ی کرد و ئیدی شه‌قامی شه‌خته‌به‌ند بووه یه‌ک پارچه بل‌یسه و فه‌زا هه‌ر وه‌کی گۆره‌پانی جه‌نگ ته‌ژی بوو له سه‌دا. سووکه موچورکه‌یه‌که به‌بر‌بره‌ی پشت‌مدا ر‌هت بوو، حه‌قیقه‌تی ئاینده - کی چ‌وزانی؟ وه‌ک پ‌ریشکی برووسکه جه‌سته‌می پ‌ری. روسه‌کان له شارانی گه‌وره، له‌ندن یان پ‌اریس په‌یدا ده‌بن و تالانی ده‌که‌ن. ئه‌ری چ‌نگ به‌خوینت‌رین و گۆشتخۆرت‌رین در‌نده کامه‌یه؟ ئیمانی نو‌ی. ئه‌ی گیاخۆرت‌رین در‌نده کامه‌یه؟ ئیمانیکی که کۆن بووه. ئاخ‌ر ئیمه ئیدی چ‌وو‌بو‌ینه گه‌ده‌ی ئیمانی نو‌یه.

ئه‌و ئیواره‌یه به‌خه‌زمه‌تی (نیکۆلای کلیۆف)^(*)، عاریفت‌رین شاعیرانی موزیک گه‌یشتم. هه‌لبه‌ت ئه‌و خۆی ته‌مه‌نی چ‌ل سال بوو، به‌لام حه‌فتا ساله‌ دیار بوو. ده‌نگی ه‌یور و لیوپ‌رژ له میهره‌بانیی بوو.

به‌شانازییه‌کی شاراووه‌ پ‌یی گوتم: "من یه‌کیکم له‌و روسانه‌ی که خۆم به‌ سیاسه‌ت و توپخانه‌وه خه‌ریک نه‌کردوو. من به‌شیکم له‌و کانه ئالتوونه‌ی که ئه‌یکۆن و حه‌کایه‌تی په‌ریان ده‌خولقینی. روسیای واقعی به‌بوونی ئیمه‌مانانه‌وه به‌نده." له قسه‌کردن وه‌ستا. پ‌یده‌چوو له‌و راشکاوییه‌ی ژیان بی، به‌لام شانازی ناوه‌وه‌ی بۆ دووری پ‌فاندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی ددان به‌خۆیدا بگری، در‌یژه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "گا و ورج ناتوانن ده‌رگای چاره‌نووس بشکینن، به‌لام د‌لی کو‌تر ده‌یشکینی!" ئه‌وسا په‌رداخه‌که‌ی پ‌ر له فۆدگا کرد و قوم قوم که‌وته نۆشین. له له‌زه‌تی مه‌یه‌که‌دا به‌زمان ته‌قه‌ی له زاری هه‌لده‌ساند. هه‌مدیس له قسان ژیان بۆوه، چ‌اوانی تا نیوه لیکنا و ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی: "گوێ له قسه‌کانم مه‌گره. نازانم چ‌ ده‌لیم. ئاخ‌ر من شاعیرم!"

*

شه‌وی ئه‌و ر‌ۆژه مه‌زنه: شو‌رش‌ی روسیا ئاهه‌نگی له‌دایکبوونی خویناوی خۆی ده‌گی‌را. زیاره‌تکارانی سپی و ره‌ش و زه‌رد له سه‌رانسه‌ری دونهیاوه هاتبوون. له زه‌مانی کۆندا، گه‌لانی ره‌شی خۆره‌لات به‌هه‌مان شی‌وه ده‌رژانه مه‌که‌که، نه‌ژادی

(*) Nikolai Kliuev

زەردیش وەك پووره هەنگ لە (بنارس) كۆدەبوونەوه. هەنووكە ئیدی ناوەندەكانی ئەرز كۆپزرا بوونەوه. ئەمرۆ هەموو چاوهەكان، چاوانی دۆست و دوژمن، بەخۆشیی یان بە تائلی، بەخۆشەوێستی یان بەرق، لە مۆسكۆیان دەنۆری.

لەنیوجەرگەئێ گۆرپەپانی سووردا، مەرقلەدی پیرۆزی قودسی نوێ، مەندیلی بەفری ناوئەسەر. هەزارەها زیارەتكار، لە گروپی بێ مەودای چوار كەسیدا، لەچاوهروانی كردنەوهی دەرگایەکی گچكەدان. ژن و پیاو و مندال لەدوورترین خالی دونیاوه هاتوون تا قەیسەری سوور ببینن كە بەزیندوویی لەژێر ئەرزدا راکشاوه. چاوهڕێن تا ببینن و رێورەسمی رێزلێنانی بۆ بەجێ بێنن. منیش لەگەڵ ئەواندا هاتووم. كەس سرتەئێ لێوه نایەت. چەند سەعاتێك لەو بەفر و سەرمايەدا چاوهڕێن. لە مەرقلەدی پیرۆز دەنۆرین. كوتوپر پیاویكی كەتە لەبەر دەرگا گچكەكەدا دەكەوتنە جوولە. ئیدی پاسەوانی سوور دەرگی مەزارەكە دەكاتەوه.

خەلكەكە چوار چوار، بەبێدەنگی لە دەرگا رەشەكەوه ئاودیو دەبن و دیارنامێن. منیش لەگەڵیاندا دیارنامێنم. هێور هێور رۆدەچینە ناخی ئەرز. هەوا شەلألە لە هەناسە و بۆنی خەلك. كوتوپر رۆخساری ئەسمەر و سافیلكانەئێ دوو جوتیار كە لە پێشمەوێن، پرشنگ دەدا. وەك بلی خۆریكی پەنهانیان لێ هەلاتبێ. مل درێژ دەكەم، لەو دوورەوه، لەخوارەوه، دەتوانرێ شووشەییەکی گەورە ببینرێ كە لاشە پیرۆزەكەئێ داپۆشیوه. لەژێردا سەرە ئەسلەع و رەنگەپریوهەكەئێ لینین دەدرەوشیتەوه. زرپ و زیندوو، بەبەدەله رەساسییە كریكارییەكەئێهوه راکشاوه. ئالای سوور لەناوقەد بەرەو خواری داپۆشیوه، دەستی راستی نووقاو و دەستی چەپیشی لەسەر دلی. رۆخساری بەرەنگی گول و دەم بەپێكەنین، ریشە كورتهكەئێ زەرد، ناو قەفەسە شووشەییەكە شەلألە لە ئارامیی. جەماوەری روس بەنەشووه لێ ورد دەبنەوه، چەند سالیش لەووەبەر هەمان روانینیان هەبوو كاتێ رۆخساری زەرد و گولرەنگی عیسیایان لەتابلۆ ئالتوونیی و خاچناساكاندا تەماشای كردبوو. ئاخر ئەم پیاویش عیسیایەك بوو بۆ خۆی، بەلام عیسیایەكی سوور. جەوهەریان یەكێك بوو: جەوهەری جاویدانەئێ ئینسان، خولقاو لەترس و ئومێد. جیاوازییەكە تەنها لە (ناو) دایە.

هاتمەدەری و نوقووم لە بیركردنەوهدا بەرەو گۆرپەپانە بەبەفر پۆشراوهكە چووم. تەژی ببووم لە سەرسامیی و بەخۆم دەگوت: "ئەم پیاوه دواي ئەو هەموو بەرخۆدانەئێ

شایانی ئافەرینه. وهی چەند تێكۆشاو لە مەنفادا چەند بەرگەئێ هەژاری و خیانت و بوختانی گرت. تەنانەت ئازیزترین هاوڕێكانی، لە باوەر و سەرسەختییەكەئێ سلەمینهوه و دەسبەرداری بوون." لەنیو ئەو كەللەسەرە ئەسلەعەئێ كە لەژێر شووشەكەدا دەببینم، لەودیو ئەو چاوه گچكانەئێ كە هەنووكە كوزاوانەتەوه، روسیا بەگوند و شار و دەشتی بێ شومار و بەرووباری بێ پایان و خاوخلیچك و جار و عەردی قاقرییەوه كەوتبوونە هاوار و داوای ئازادییان دەكرد.

لەویوه كە وی بەهێزترین و وەكیتیش بەرپرسیارترین ئینسانی روسیا بوو، گوتی لێ ببوو كە روسیا بانگی دەكا و ئەركی رزگاربوونی خستۆتە ئەستۆی. گەر نەبویستبا ئەم ئەركە ترسناك و چارەنووسسازە بنیتە سەر شانی ئەم بەهێزترین رۆحە، ئیدی چ پاساویك نەبوو بۆ ئەوهی لەبەرخۆدان و خوین و فرمیسکی خۆی بێخولقیئێ!

هەروا كە بەگۆرپەپانی سووردا دەهاتم و دەچووم و لە فیکرەوه چوووبوم، ئەتیکا كە وەك رینویتی من دەسنیشان كرابوو، لێكا لێكا قسەئێ بۆ دەكردم و بەجھیلی و ئیمانی سەرسام بووم. ئاخر كە دەدوا تەواوی جەستەئێ دەبووه بلیسە.

بە نارەزایییەوه گوتی: "هیچم لەبارەئێ لینینەوه لێ مەپرسە. دەتوانم لەوبارەئێهوه چ بلیم؟ دەتوانم لەكوپۆه دەس پێ بكەم؟ ئاخر ئەو ئیدی لە ئینسان تێپەریوه، بۆتە دروشم. تاییبەتمەندئێ ئینسانی لەدەس داوه و بۆتە ئەفسانە. ئەو زارۆكانەئێ كە لەسالانی شوێشدا لەدایك بوون، بەمنداڵەكانی لینین بانگ دەكرێن. ئەو پیرەمێردە سەیرەئێ سەری سالان دی و دیاری بۆ مندالان دین، ئیدی نە قەدیس نیکۆلاسە و نە قەدیس بازیل، بەلكو ئەو پیرەمێردە لینینە. تەواوی جوتیار و پیرێژنە گچكەكان گەرەکیان بەتەسلەلادەرەوه و پارێزەر و هێزێكی سەروو ئینسانی هەیه. ژنان پەیکەری پیرۆزی لینین بەمیحراپی تازەئێ خوێاندان دەكەن و مۆمی بۆ دادەگیرسێن. لە دوورترین گوندی روسیادا، لە هەموو جێگایەك، هەر لە ئوقیانووسی بەستەلەكی باكورەوه تا ناوچە مەدارییەكانی ئاسیای ناوەراست، خەلكی عەوام – ماسیگران، جوتیاران، شوانان – شەوانە بەدەم قسە و پێكەنین و ئاھ هەلكێشانەوه وینەئێ لینین هەلەكۆلن. ژنان لەسەر جۆرەها قوماشی ئاوریشم دەچن و پیاوان لەسەر تەختە و مندالانیش بە خەلووز وینەكەئێ لەسەر دیوار دەكێشن. جارتیکیان وینەئێهوه كی خۆی

له گوندیکي گچکهي نؤکرايناوه بؤ هات. وينه که مؤزايکيک بوو که له دهنکه گهنم دروستکراو و لئویشی له بیبهری سوور بؤ کرابوو.

لینین بؤ هه موو ئیمه، به خوینه وار و نه خوینه واروه بوته دروشم. ئەم ئینسانه مه زنه به ژوور ئەو جه ماوهره وه نییه که ئەویان به رهه م هیناوه، به لکو له هه ناوی ئەو خه لکه وه هانۆته دهر، به تاقه جیاوازییه که که ئەوهی جه ماوهر به نااشکرای هوتافی بؤ ده کیشی، ئەم له شپوهی په یامیکی هاوگونجاودا فۆرمۆلهی کردووه. ئەو ساته وه ختهی ئەم په یامه ی تیدا فۆرمۆله ده کړی، ئیدی ئەگه ری بزر بوون و له به نچوونی نییه، چونکه ده بیته دروشم و دروشمیش واته کار.

پرسیم: "ئەدی ستالین چۆن؟" په رۆش بووم شتگه لیک له باره ی ئەم پیاووه ببیه م، ئەم پیاوه درنده و سمیل زله به چاوانی فیلبازانه و هیله قوچاخ و هاوسه نگه کانی روخسارییه وه. ئاخۆ بلئی ستالین نه سه بی بچیته وه سه ر کامه هیولای پیروژ.

ئەتیکا بؤ ساتیک بیده نگ بوو. بیده چوو وشه کانی ریزه بند بکا تا نه با شتیکی زیاده بیژی. هه ستت ده کرد پیی ناوته ناوچه یه کی قه ده غه وه. دوا جار وشه گونجاوه کانی دۆزینه وه و گوئی: "لینین پرووناکییه، ترۆتسکی بلتسه یه، به لām ستالین خا که. خاکی قورسی روسیایه. ئەو چنگی به تۆوه که، به دهنکه گهنه که دا کرد. هه نوکه هه رچی رووبدا، چهند باران یان به فر باری یا خود نه باری، ئەو به تۆوه که وه چه سپاوه، به ری نادا تا دوا جار ده ی کاته گوله گهنم. ئەم پیاوه به سه وه سه له و سه سه خت و باوهر به خو بووه، هیزیکی وای هه یه بؤ به رگه گرتن که ناچیته ئەقله وه. روودا ویکت بؤ ده گتیرمه وه هی رۆژانی جیحلی، هی ئەو کاته ی که له تفلیس کریکار ده بی. له م رووداوه وه تیده گه یته مه به ستم له م قسانه م چیه:

ئەو رۆژانه – ئەو رۆژانه ی که هه نوکه وه کی ئەفسانه دینه پيش چاومان – کاتی دۆقه زله کان سه رخۆش ده بوون، جوتیاره کانیان له کیلگه کانیاندا ریزه کردن و په راهی ده سراستییان له سه ر ده کردن. به لām کریکاران ئیدی که وتبوونه خۆریکخستن، پۆلیسی قه یسه ری هه لی ده کوتایه سه ر سه رانی چینی کریکار و یان له زیندانیان ده ناخن، یان نه فی سیبریایان ده کردن، یاخۆ ده یانکوشتن. رۆژیکیان ئەو کریکارانه ی که له تفلیس باری واگونی قه تاره کانیان داده گرت، مانیان گرت و گوتیان: (یان گوزهرانمان چاک کهن تا بتوانین وهک ئینسان بژین، یاخود ده ست

له کار ده کیشینه وه!) ئیدی پۆلیسیان به سه را داباری و نزیکه ی په نجا که سیکیان لی ده سگیرکردن و له کیلگه یه کی دهره وه ی تفلیسدا ریزیان کردن. سه ربازانی قه یسه ر راوه ستان، هه ری که شیان قامچییه کی بزماراوی پیبوو.

کریکاران یه ک له دوا ی یه ک پشتیان رووت ده کرد و به به رده م ریزی سه ربازاندا ده رۆیشتن. هه ر سه ربازه به هه موو هیزی خۆی قامچییه که ی ده وه شاندا و خوین فیچقه ی ده کرد و ئیدی ئازار له وه دا نه بوو به رگه بگیری. زۆربه یان نه یان توانی تا ئەوسه ری ریزه که به رگه بگرن و بوورانه وه، هه ندیکیشیان مردن.

نۆره ی رابه ری کریکاران هات. کراسه که ی دا که ند و پشتی رووت کرد، به لām بؤ ئەوه ی خۆی له به ر ئەو ئەزمونه سه خته دا رابگری، دانه وپوه و ته له گیایه کی هه لگرت و خستیه ئیوان ددانییه وه. پاشان هیور و له خو یایی به ره و ریزی سه ربازه کان به ریکه وت. قامچی بیروحه مانه به سه ر جه سته یدا داباری. خوین وه کی فوواره له برینه کانییه وه فیچقه ی کرد. به لām لئوی هه لنه هینایه وه و هاواریکی نه کرد. سه ربازان تووره ببوون و سوور بوون له سه ر ته مبی کردنی. هه ر یه که یان دوو سی جار قامچییه که ی بؤ داهینا بووه، به لām ئەم نوو زه یه کی لی نه هاتبوو. بی چه مینه وه و بی ناله کردن تا ئەوسه ری ریزه که رویشت و کاتی گه یشته دوا سه رباز ته له گیاکه ی له ده می دهره ینا و بۆی راگرت و گوئی: با بؤ یادگاریی من ئەمه ت پیبی. بنۆره، ته نانه ت ددانیشم پیدانه ناوه. ئەز ناوم ستالینه!

ئەتیکا ته ماشایه کی کردم. زهرده خه نه یه کی هاتی و گوئی: "هه نوکه سالانیکه هه ر روسیاییه ک ئەو ته له گیایه ی له نیوان ددانیدا هه لگرتوووه و هه ولی داوه ددانی پیدا نه ی. تیگه یشتیت؟"

به هه لله رزینه وه وه لāmیم دایه وه: "به لی ژیان توندوتیژه. بی ئەندازه توندو تیژه!" ئەتیکا گوئی: "له گه ل ئەمه شدا رۆحی ئینسان توندوتیژتره!" وای گوت و وهک بلئی بیه وی ئازایه تیم بداته به ر، باسکی گویشیم.

که گویم بؤ قسه کانی ئەتیکا رادیرابوو، سه رم هه لیری. هه ستم ده کرد هه ناسه ی ده ور به ر و نهرز و جار په کان به سه رمدا هه لده کا. بایه کی خۆره لاتییانه ی لیوریژ له ویرانی و ئەفراندن زه یمنی خستبووه سه ره سووری.

ئەوه ی که رۆژانه بی ئەندازه رایده چله کاندم ئەمه بوو: له هه موو ژیاندا پیشتر

ئەوھا ناديارم نەدېتېبوو، وەك ئەوھى لېرە لە روسىيائى بەھاتوباتى دەشتە بە بەفر پۆشراوھەكانىدا دەمبىنى. مەبەستم لە ناديار، بەچەمكى مەزەبىيى خود، يان ھۆشيارى مېتافىزىكىيى ياخۇ بوونى رەھاو كامل نىيە، بەلكو مەبەستم لەو ھىزە نەھىئىئامىزىيە كە ئىنسان وەك رېنۆئى بەكار دىنى- بەر لەئىمە ئازەل و رووھك و ماددەى كانزايى بەكار ھىناوھ- و دەچىتە پىش، وەك ئەوھى مەبەستىكى ھەبى و رېگەيھەكى تايبەتى گرتبىتەبەر. لېرە ھەست دەكەيت ھىزگەلى كوېر، خولقېنەرى بىنن و رووناكىي گەمارۆيان داووت.

لەودىو ھەموو ئەرگىومىننەكانەوھ، لەودىو بېنەوبەردەى رۆشنىفېكرانەوھ، لەودىو خواستە ئابوورى و بەرنامە سىياسىيەكانەوھ، لەسەروو سۆفېتەكان و كۆمىسارىيەكانىشەوھ، ئەوھ رۆھى زەمانى ئىمەيە كە لېرە ئىش دەكا و رېنۆئىنى دەكات. رۆھى خەفەتبار و مەست و بېبەزەبى ئەم سەردەمەمان، ھەمووان، ھەر لەناچىزەترىن مۆژىكەوھ تا كەسېتىيى پىرۆزى لىنن، چ ئاگا و چ ئاگا ھاوكارىي دەكەن. ئەم رۆھە بالآترە لەسەركردە و بالآترە لە روسيا، بەژوور سەريانەوھ ھەلەكا و لەدواى خۆيەوھ جىيان دىللى و دونيا دەجوولئىنى.

كاتى بۆ ئەم تاقىگە ترسناكە ھاتم، چەند پرسىيارىكى فەلسەفەم لەو ئىماندارانە كرد كە روسىيائى نوڤيان رۆدەنا. ئاخىر مەن ھىشتا لەژىر كۆنترۆلى پەيوەندىي بېھوودانەى شارنشىنىدا بووم كە تىر دەخۆيت و كاتت بۆ گفوتوگۆ و گەمە ھەيە. دونىيائى (دىيار) م نەدەبىنى، دەمويست دونىيائى ناديار بىننم. ئاخىر مەن لە چەمەنزارە بەنېرگىز پۆشراوھەكى بووزاوھ ھاتبووم.

دەگېرنەوھ بەيانىيەكىيان سوكراتى پىر لە (ئەگور) (*) پىياسە دەكا و چاوپرېي جىلئىكە بىت و سەرى قسەى لەگەلدا دامەزىنئى و رۆھى بىزۆينئى. بەلام ئەو بەيانىيە لە برى جىلئىك، ھەكىمئىكى ھىندوستانىي پىر دەبىنى. ئەم پىرەمىردە سالانىك لەوھوبەر بەپىي پىادە كەوتبووھ رى تا سوكرات بدۆزىتەوھ. ئەو ساتەى كە سوكراتى بىنى، خۆى فېردايە بەرپىي و گوتى:(بووزا، ئەى ھەكىمى نىردراو لە دونياوھ، ئەى داگىركەرى ژيان و خولى كاملىي، ئەى پادشائى خواوھندان، ئەى ئەو

(*) گۆرەپانى گشتىي لە شارەكانى گرىكستان. و. ع

فېلە سىپىيەى كە ھەنگاو ھەلەدەھىنئىت و پەردەى فرىو و شانازىي ھەلا ھەلا دەكەيت، ئەى ئەو جەستەيەى كە لەودىو سنوورەكانى چاو و گوپۆھىت، لەودىو بۆن و چەشتن و دەست لىدانەوھىت. دەى ئەو جامى سوللەى كە بەدەستتەوھىيەوھ خواركەوھ و وەك قەترەيەك بمرېژوھ ئوقيانووسى عەدەم. ئەى ئوستاد، دەست رايەل كە و رېي موسىبەتى نەمرانەم پىشان دە!

سوكرات بەئەدەبەوھ ئەو زەردەخەنە گالئەجارىيەى شارەدەوھ كە ئەو قسە ھەمەجىيانە تىايدا ورووزاندىبوويان. وەلامى دايەوھ:(ئەى پىاوى غەرىب، گەر باش حالىي بووبم، تۆ لەبارەى خودايان و نەمرىيەوھ دەدوئىت. بۆيە تۆ بۆ لاي يەككە لە ھاوپرېكانم لە(ئىلۆسىس) دەبەم. وى پىاوىكى رۆحانىيە و دەزانئى دونيا چۆن دروست بووھ، دەزانئى ئىمە لەكوپۆھ دىين و بۆ كوئى دەروين، دەزانئى ئەستىرەكان لە پلوپونز گەورەترن. جگە لەمانەش ئەو دەزانئى كە خوداوەند ھىلكەيەكە و لە ئىربوس دەردەوشىتەوھ. جادووى سەرووى سىپىشت فىردەكا... بەلام مەن بەداخەوھم چ وەلامىكەم بۆت نىيە. ئاخىر بوارى پەيوەندىي مەن تەنى بەم دونيا و بەئىنسانەوھىيە.)

بەخۆم گوت: "گەر سبەينئى خۆم بەكرىملىندا بگەم و ئەم پرسىيارانەى كابرارى ھىندوستانىي لە ستالين بگەم، دەبى چەند پىبگەنئى!"

*

سپىدەيە. لە پەنجەرەكەوھ بۆ دەروھ دايەمەوھ. ئەستىرەى سەيروسەمەرە - داس و چەكوش و ئەستىرەى سوور- لە تارىكايى سپىداندا وەك فسفۆر لەبلوورى رووناكىيە رەنگاورەنگەكانىاندا پىرئىنگ دەدەن. ھەول دەدەم پىتە بەسوور نووسراوھەكانى جىيا بگەمەوھ. ھىور ھىور رووناكىيى زياد دەبى و دەخۆينمەوھ: كرىكاران... ھەوت سەعات... لىنن... شوڤشى جىھانىي.

بەپەلە خۆم دەگۆرم. لە پارەوھەكانى ئوتىلەكە و كە لە نەھۆمىكەوھ بۆ نەھۆمىكى دى دادەبەزەم، تەواوى گەلانى سەر ئەرز دەبىنم. ئاپۆرەيەك لە كرىكارانى بانگىشتكراو. كرىكارانى بىر و كرىكارانى بازوو. بەنووسەرانى ژاپۆن ئاشنا دەم. رۆژنامەوانانى ئىرانى و ئەفغانستانىي، دوو حاجى لە عارەبستانەوھ، سى قوتابى جىل و دوو ژنى قەشەنگى ھىندوستانىي كە شالىي پرتەقالىي رەنگى كشمىرىيان داوھ بەشانىاندا، دەبىنم و بۆيان دەنووشتىمەوھ. لەنەھۆمى يەكەم چاكوچۆنى لەگەل دوو مەغولستانى و

سى ژەنەرالى گچكەي چىنىدا دەكەم. لە روانىن و لە قسەياندا خرۆشانى خەتەرنەك و بەكەفوكولې ئاسىيە ھەست پى دەكەم.

پى ھەلدەگرىن تا لەكاتى خۆيدا بگەينە پىرورسەمەكە. كزەيەكى گەلېك سارد، ئاسمان خۆلەمىشى و ھەلم لە زار و كەپووە دىتە دەرى. گۆرەپانى سوور جمەى دى. لىپرسراوانى حكومت بەرىز لەژوور مەرقدى پىرۆزى لىنىنەوہ راوہستاون. لە بەرامبەرياندا، بانگىشتكرراوان لە سەرانسەرى دونياوہ، لەسەر كورسى بەشىوہى پەلپە و يەك لەدواى يەك دانراو، دانىشتوون. سەربازان بى جوولە لەرىزى يەك وەستاون، جەماوهرىش لەدوايانەوہ. وەك بومەلەرزەيەكى دوور، ھاتوباتىكى چر و كپيان ناوہتەوہ. ئەرز لەژىر پىماندا دەلەرزى. كلىساي ئازىزى ئىفانى ترسناك لەدواوہ بەگومەزى جۆراوچۆر و رەنگاوپرەنگىيەوہ، دەلېتى تارمايىيەكە لە تەمتومانى بەربەياندا.

ژەنەرالە چىنىيە گچكەكان بەمىدالەكانى سەر سىنگيانەوہ لەملاولامەوہ دانىشتوون. ھەروا ژمارەيەك ژن و پياوى ھىندوستانى، رووناكبىرانى ژاپونى و رەش پىستىكى كەتەى گوارەى ئالتون لە گوئى، بەمىھەربانىيەوہ لە يەكتر دەنۆرىن. زەردەخەنە دەمانگرى و بەبىدەنگى گوزارشت لە خۆشەويستىمان بۆ يەكتر دەكەين. شاعىرىكى ژاپونى دەستم دەگوشى. من تاقە وشەيەكى ژاپونى بەلەدم، ئەويش وشەى (كۆكۆرۆ) يە و واتە دل. بۆيە دەستم دەنيمە سەر دلەم و بەگوئىدا دەچرىنم: كۆكۆرۆ! ئەويش ھاوارىكى شادومانانەى لى ھەلدەسى و باوہشم پىدادەكا.

لەناكورا شەپپورى سەربازى. ھەمووان ھەلدەسىنە سەرى. روخسارەكان پرشنگ دەدەن. سوارەى چەركەسى(*) و قەوقازى و مەغۆلستانى و كامىوك(**) ھەكان، بەجلكى خۆماليى و بە ىم و ئالاي رەنگاوپرەنگەوہ لەدواى

(*) چەركەسەكان: چەند تىرەيەكى گچكەن كە لە دىرژەماندا لەچەند ناوچەيەكى قەوقاز و كەنارى خۆرەلاتى زەرباي رەشدا نىشتەجى بوون و پاشان زۆربەيان بۆ توركيا و سوريا كۆچيان كردووە. و. ك

(**) خىلەكانى كامىوكى مەغۆلىيە كە نىشتەجى ناوچەكانى نيوان خۆرناوای چىن و دۆلى رووبارى فۆلكاى نزيكن. و. ع

سەر كرده كەيانەوہ دەرۆن كە شمشىرىكى رووتى بەدەستەوہيەوہ، لەبەرامبەر مەزاري لىنىندا سالاوى سەربازى دەدەن و ديار نامىن. ھىزى پىيادە، تۆپخانە، زەرباوانانى بالتىك، زەرباي رەش، ھىزى ئاسمانى، گاردى مۆسكۆ، كرىكاران بەكراسى چەرم و تەفەنگە كۆلەكانيانەوہ، كرىكارانى ژن بەدەسەسرى سوور و تەفەنگەكانى شانيانەوہ پۆل پۆل دىن. پاشان نۆرە دەگاتە سەر ئاپۆرەى سەرسورھىنى خەلك. دەلېتى سى رووبارى سوورن و بەكاوہخۆ لەو سى ئاراستەيەى گۆرەپانى مەزنەوہ ھەلدەقولىن. يەكەمجار قوتابيان و پاشان پىشەنگان، دواى ئەمان كۆمۆنىستانى جھىل، جوتياران، ئاسيايىگەل بەسوارى وشترەوہ، چىنىيەكان بەسوار ھەژدەھاي قوماشەوہ كە شەويەكانيان دادەخەن و دەكەنەوہ. گۆيەكى گەورە بەسەر گالىسكەيەكەوہ كە بەزنجىرىك بەستراوہتەوہ و مندالېك بەچەكوش بەزنجىرەكەدا دەكىشى و دەيشكىنى. پاشان چەند گالىسكەيەكى تر سەربازانى كەم ئەنداميان ھەلگرتووە كە خۆشحال و گۆچانەكانيان لەھەوادا رادەوہشىن. دايكان ساواكانيان بەباوہشەوہ و تىدەپەرن. چەند سەعاتىك تىدەپەرى و كوتوپر خۆر تەمومژ شەقار دەكا و روخسارە جۆراوچۆرەكان پرشنگ دەدەن و چاوەكان تەژى لە بلىسە دەبن. گۆرەپانەكە بەھوتافكىشانى شادى و بەھەنگاوى قورسى خەلكەكە دەلەرزى. ئەو ھىندوستانىيانەى لە بەردەم مندا راوہستاون، شالە پرتەقالىيەكانيان لە شانيان دەكەنەوہ و بەژوور سەربانەوہ رايدەوہشىن.

لەملاولام دەنۆرم. ھەمووان دەگرىن. ھەمدىس دەنۆرم، بەلام چ شتىك نايىنم. وەك خەلكەكە چاوانم پر لە فرمىسك بوون. خۆم بەسەر ژەنەرالە چىنىيەكەى ئەملامدە دەخەم و لەباوہشى دەگرم و ھەردووكمان دەدەينە خورەى گريان. رەش پىستى گوارە لەگوئى بەرەو پىشى رادەكا و ھەردووكمان لە ئامىز دەگرى. ئەويش ھەم دەگرى و ھەم پىدەكەنى. ئەرى چەند سەعات ئەم سەرمەستىيە خواوہندانەيە دىژەى كىشا؟ چەند سەدەى خاياند؟ ئەمە دووھەمىن مەزنترىن و بالاترىن رۆزى ژيانى من بوو. يەكەمىنيان ئەو رۆژە بوو كە شازادە ژۆرژى گرىكستان پىننايە خاكى كرىتەوہ. ھەروا كە ژەنەرالە چىنىيەكەم بەخۆمەوہ دەگوشى و كابرارى رەش پىستىش ھەردووكمانى دەگوشىيى، ھەستم دەكرد سنوورەكان دەرمىن و ناو و ولات و

رهگهزهکان مهحف دهب، ناخر ئینسان بهگریان و پیکه‌نین و له‌ئامیزگرتن له‌گه‌ل
 ئەوی تردا به‌کانگیر ده‌بێ. پریشکی برووسکه‌یه‌ک زه‌ینی رووناک کردبوونه‌وه و ئیدی
 به‌چاوانی خۆیان ده‌یانبینی که: هه‌موو ئینسانه‌کان برای به‌کدین، منیش هه‌ستم
 ده‌کرد له‌ چکۆله‌که‌م وه‌ک سه‌ره‌زمینی به‌ره‌راوانی روسیا هاوار ده‌کات. سویندم
 خوارد که ده‌بێ دواچار ئامانجیکی سه‌راپاگیر به‌ژیانم به‌خشم. خۆم له‌شیاوازه
 جوړاوجۆره‌کانی کۆیلایه‌تی رزگار بکه‌م و به‌سه‌ر ترس و درۆدا زال بم و یارمه‌تی
 خه‌لکیش بده‌م تا خۆیان له‌ترس و درۆ قوتارکه‌ن.

ماوه‌یه‌کی زۆر زۆره به‌شهر خه‌ریکی زۆلم و زۆره. ده‌ی من له‌ئێستا به‌دواوه سازش
 له‌گه‌ل ئەو زۆلم و زۆره‌دا ناکه‌م. پێویسته هه‌وای پاک و گه‌مه و فێربوون به‌خشینه
 مندا لانی سه‌ر رووی ئەرز. نازادی و ئەفین به‌خشینه ژن، ریز و میهره‌بانایی بده‌ینه
 پیاوان و گه‌نمیش به‌خشینه دلای ئینسان، بیبه‌خشینه ئەم ئەسپه شه‌که‌ته‌ی که
 کلکه قونیه‌تی.

به‌خۆم ده‌گوت: "ئهمه ده‌نگی روسیایه!" وام ده‌گوت و سویندم ده‌خوارد که ده‌بێ تا
 مردن شویندیی هه‌لگرم.

ئە‌ی عاشق، چ خه‌وشی له‌ قسه‌کاندا نه‌بوو. سوور بووم له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ژیانم
 بکه‌مه قوربانایی. بۆ به‌که‌مین جار حالی بووم له‌وه‌ی ده‌بێ چ له‌زه‌تیک بچێژن ئەو
 که‌سانه‌ی که له‌ پێناوی فیکردا به‌ردباران ده‌کرین و ده‌سووتینرین و له‌ خاچ ده‌درین.
 ئەوه به‌که‌مین جار بوو که ئاوها به‌قوولیی مانای برایه‌تی، مانای (هه‌موو
 ئینسانه‌کان به‌کێکن) ئەزموون بکه‌م. په‌یم به‌وه ده‌برد که دیاریه‌که هه‌یه بالاتره له
 ژیان و هیزیکیش هه‌یه مه‌رگ تیکوپیک ده‌شکینی.

*

له‌ ژيانی قاره‌مانانه و پر می‌حنه‌تی (پاناییت ئیستراتی) ئاگادار بووم و
 رۆمانه‌کانیم خۆیندبوونه‌وه که ته‌ژی له‌ ئەفسوونی خۆره‌لاتیانه بوون. به‌لام تا
 هه‌نووکه خۆیم نه‌بینیوو. رۆژیکیان پارچه کاغه‌زیک لولکراوم به‌ده‌ست گه‌یشت که
 به‌ده‌سخته‌تیک درشت و به‌په‌له لێی نووسرابوو: دیده‌نیم که. بام گریکستانی و
 دایکم رۆمانییه. ئەز پاناییت ئیستراتییم.

له‌ ئوتیلی پاساژ له‌ مۆسکۆ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌یم دا، شانازی بینینی ئینسانیک
 که مانای به‌رخۆدانی ده‌زانی، لیورپژی له‌ خۆشحالی کردبووم. توانیبووم به‌سه‌ر
 ئەو گومانه‌دا زال بم که هه‌ر کاتی به‌که‌سیک ئاشنا ده‌بم، له‌خۆیمه‌وه ده‌پێچێ. هه‌ر
 بۆیه به‌دلناییی و باوه‌ربه‌خۆبوونه‌وه بۆ دیداری پاناییت ئیستراتی رۆیشتم. له
 نوینی نه‌خۆشیدا راکشابوو. ئەو ساته‌ی منی بینی، راست بۆوه و به‌زوبانی گریکی
 هاواری کرد: گه‌لێکم پێخۆشه ده‌تبینم. سویند به‌خودا زۆرم پێخۆشه ده‌تبینم.

یه‌که‌مین به‌کتر بینین، وه‌ک ساته‌وه‌ختیک چاره‌نووسان، به‌کتر بینینیکی
 گه‌رموگور بوو. هه‌ریه‌که‌مان به‌جۆریک له‌ویتری ده‌نۆری، وه‌ک بلیی بمانه‌وی
 هه‌ریه‌که‌مان مه‌زه‌نده‌ی شتیک له‌وی ترماندا بکا - وه‌کی دوو می‌رووله که
 به‌هه‌سته‌وه‌ره‌کانیان به‌ر به‌کتر ده‌که‌ون - روخساری شه‌که‌تی ئیستراتی لاواز و پر
 له‌ چرچولۆچ، قژه ماش و برنجی و بریقه‌داره‌که‌ی وه‌ک قژی مندا لیک به‌بژی
 به‌نیوچه‌وانیدا که‌وتبوو. چاوانی پرشنگیان ده‌دا و لیورپژ له‌ زینگی و جوانیی بوون،
 لیویشی به‌ته‌ریکی هه‌وه‌سبازانه داکشابوو.

پێیگوتم: "ئەو گوتارتم خۆینده‌وه و به‌دلّم بوو که ئەو رۆژه له‌کۆنگره نوتقت دابوو.
 چاکت به‌و خۆرئاواییه گیلۆکانه کردوه، هه‌قی خۆیانه. پێیان وایه ده‌توانن
 به‌قه‌له‌مه کورته‌بنه و ئاشتیخوازانه‌کانیان به‌ر له‌ هه‌لایسانی جه‌نگ بگرن. خۆ گه‌ر
 جه‌نگیش هه‌لایسا، پێیان وایه کریکاران یاخی ده‌بن و چه‌که‌کانیان داده‌نن. چ
 گیلپتییه‌که! من ئەم کریکارانه باش ده‌ناسم. هه‌مدیس له‌ کوشتوکوشتار
 تیه‌له‌ده‌چنه‌وه. به‌لێ وه‌ک گوتم چاکت پێ کردوون. بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی جه‌نگیکی
 جیهانی تر به‌ریه‌یه، که‌واته و اباشتره خۆمانی بۆ ئاماده‌که‌ین!"

ریک له‌ چاوانی نۆریم. ده‌سته لاوازه‌که‌ی رایه‌ل کرد و نایه سه‌ر ئەژنۆم.
 به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی: "پێیان گوتم تۆ سوڤیت، که‌چی ده‌بینم چاوانیکی تیژت هه‌ن و
 زگت ته‌نها به‌هه‌وای پاقر تیر نابێ. که‌واته مانای عیرفان ئەمه‌یه؟ باشه، ئەدی
 له‌کۆپوه بزانه؟ هه‌مووی قسه‌یه... ده‌ی ده‌ستت بینه!"

هه‌ردووکه‌مان به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌ستی به‌کترمان گۆشی. به‌یه‌ک گۆژم له‌ ته‌خته
 نوینه‌که‌ی دابه‌زی. به‌جوولێی خیرا و چالاک و چاوانی تکاکارانه و ئەفسووناویدا،

ئەم پیاوھ لەپشیلەھ کێوی دەچوو. تەپاخە نەوتییەکەھ داگیرساند و قاوھجۆشەکەھ خستە سەر.

بەنەغمەھەکی خزمەتچیانە بانگی کرد: "قاوھەکی نیوھ شیرین بێنە!" یادەوھری گریکیانەھ تێدا بیدار ببۆوھ و خوینە سفالۆنیاییەکەھ جۆشی سەندبوو. کەوتە چرینی گۆرانیکەلیکی کۆن کە لە (برایلا)، لەو گەرەکە گریکی نشینەدا بیستبووی:

ئای گەر پەپوولەھەک بام و

لە نزیک تۆوھ فریبام....

گریکستان لەناوھوھ پرا سەری دەکرد. ھەنووکە کورە لاسارەکە پەرۆشی گەرانەوھ بوو بۆ زیدی باوان. کوتوپر لیورپۆژ لە ھەلچوون بریاری دا: "دەگەر پیمەوھ گریکستان!"

ماندوو ببوو. کۆکە کۆک بۆ نیو نوینەکەھ گەرایوھ و قومپکی لە قاوھەکەھ دا. لەنوینەکەھدا دانیشت و جگەرە پێدەکرد. بە پەرتبوونیکە ھاوسۆزییەوھ کەوتە قسان لەبارەھ روسیا و لەبارەھ کتیبەکەھ و (ئەدریان زوگرافی) پالەوانی سەرەکی کتیبەکەھە کە ئازار دەچپۆژ لەبەرئەوھ ھەموو ژیان بەدوای ھاوڕێدا دەگەرێ و نایدۆزیتەوھ. ئاخر ئارەزووھکانی وی دیسپلین نەکراو و دلای یاخیی و زەینی ناتوانی بۆ سەرۆبەری ریکخا.

بەئەقین و سۆزیک زیاترەوھ لە ئیستراتییم دەنۆری و ھەستم دەکرد ژیان لەبەرەمبەر گۆرانکاری ریشەییادیە و تا ھەنووکە بریاری نەداوھ کام ریکە بگریتەبەر. لیکدا لیکدا بەچاوانی ورد و کلپە سەندووھوھ تەماشای دەکردم. وەک بلی داوای یارمەتیم لێ بکا.

بەپیکەننەوھ گوتم: "ئەدریان، پالەوانی کتیبەکانت خودی تۆن. ئیوھ لەیەکدی دەچن، بەموو ھەرقنات نییە. تۆ ئەو شۆرشگێر نیت کە پیتوایە ویت. تۆ یاخیت! ئاخر مرۆفی شۆرشگێر میتۆد و یاسا و ھاوئاھەنگی لەکارەکانیدا ھەبە، دلای جڵەوگیر کردووھ. بەلام تۆ یاخیت و زەحمەتە بەلاتوھ بتوانیت پابەندی تاقە یەک روانین بیت. ھەنووکەش کە لە روسیا گیرساویتەوھ، پتویستە مەسەلەکان لەناوھوترا ریکخەیت و بگەیتە بریاریک. تۆ بەرپرسیاریت لەوھ ئەمە بکەیت!"

وہک بلی دەستم نابیتە بینی، ھاواری کرد: "لیم گەرێ!" بەلام پاش ساتیک بە نەغمەھەکی تەژی لە ئازار پرسی: "تۆ دلناییت؟"

وہک بمەوێ تەسەللای بەدەمەوھ، دەستە لاوازەکیم خستە نیو دەستمەوھ و گوتم: "ئەدریان زوگرافی رۆمانیایی مردووھ. کەواتە بژی ئەدریان زوگرافی روسیایی! پاناییت، ھەنووکە ئیدی کاتی ئەوھە لە برایلای تەنگ و ترووسک بپیتەدەر. ئاخر نیگەرانی و ئومیدی دنیا ھەراوانتر بوون و ئادریانیش گەرەتر. لیکەرێ با ریتمی ئیندیقیدوایی و ناھاوئاھەنگی وی لەگەل ریتمی جیھانی روسیادا یەکانگیر ببی تا لە کۆتاییدا ھاوگونجان و باوەر بەدەست بێنێ. ئیدی کاتی ئەوھ ھاوھوھ لەدووی ھاوسەنگی بەلایەھ کە سالیھای سالی ئەدریان و - پاناییت - بپھوودە لەدووی دەگەرین بپیتە کردار. چونکە ھەنووکە ئەم ھاوسەنگی دەتوانی خۆی لەسەر چارەنووسی جەماوھری بەرخۆدەر و گەلیکی مەزن رۆبێ نەک لەسەر چارەنووسی مۆلەقی تاقە یەک ھەرد."

ئیستراتی بەتووری ھاواری کرد: "بەسە! چ شەیتانیک تۆی بۆ ئێرە ھینا؟ لێرە شەو و رۆژ لەسەر ئەم جیکەھەم بیرم لەو قسانە کردۆتوھ کە ئەلعان تۆ گۆت کرد. بەلام لیم مەپرسە کە ئاخۆ دەتوانم. بەسەرمددا ھاوارکە: بازدە! بەلام لیم مەپرسە: دەتوانیت؟"

وہلامیم دایەوھ: "پاناییتی چکۆلە، دەبینن. سۆز کۆنترۆل نەکا. بازدە، دەبینن کە دەتوانیت تا کوێ باز دەدەیت."

- خودایە ئاخر ئەمە گەمە نییە! چۆن دەتوانیت ئاوا بدوێ؟ ئاخر ئەمە مەسەلەھ ژیان و مەرگە.

لە کاتی ھەستاندا گوتم: "ژیان گەمەھە و ھەرۆھا مەرگیش. ئەمە گەمەھە و بردنەوھ و دۆراندمان تەواویک بەساتەوختیکی وەک ئەمەوھ گریدراوھ.

- بۆ ھەستایت؟

- باشترە برۆم. بەداخوھ ماندووم کردیت!

- بۆ ھیچ کوێ نارۆیت. لێرە دەمینیتەوھ. فراوین دەکەین و پاش نیوھرۆ پیکەوھ بۆ جیکایەک دەرۆین.

- بۆ كۆي؟

- بۆ سەردانى گۆركى، جىوابى ناردووه و چاوه پريم دهكا، ئەمرۆ بۆ يەكەمجار ئەو ئىستراتىيە ئەوروپايىيە بەناوبانگە دەبينم.

دەنگە خەمىنەكەي، ئىرهىيەكەي مندا لانهى بەرامبەر بەنموونهى مەزن وەدىار دەخست، لە تەختە نوينهكەي بازى دا و جلكەكانى پۆشين. پاشان چووينه دەرى و بەتوندى قۆلى گرتبووم.

پىيگوتم: "ئىمە دەبينە ھاورى، بەلى، دەبينە ھاورى، چونكە وا ھەست دەكەم پىويستم بەوھىە بۆكسىك بەكەپووتا بمالم، بۆ خۆت و اباشترە بزائىت كە من بەبى بۆكس وەشاندىن ھەست بەھاورىيەتى ناكەم، پىويستە جارناجار شەرپك بەكەين و بەككيمان كەللەي ئەوى ترمان بشكىنى. گويت لىيە؟ ئەمەيە ماناي ئەفەين!"

خۆمان بەرپىستۆرائىكدا كرد و دانىشتىن. شووشەيەكەي گچكەي زەيتى زەيتوونى كردهوه كە وەك نوشتە كردهوويە ملي و زەيتەكەي بەسەر شۆرباي گۆشتەكەدا رىشت. پاشان زەرفىكى بچووكى لە گىرفانى ھىلەكەكەي دەرھىنا كە پر بوو لە بىيەر و برىكى زۆرى بەخواردنەكەدا كرد. بەدەم لىو لستەنەووه گوتى: زەيت و بىبەر، لەسەر دابى برايل!

بەئىشتياو كەوتىنە خواردن. ئىستراتىيە ھىور ھىور زوبانە گرىككەيەكەي وەبىر خۆ دەھىنايەوھ. ھەر جارەي كە وشەيەكەي بىر دەكەوتەوھ، وەكى زارۆك دەستى بەيەكدا دەدا و ھاواری دەكرد: "چۆنىت؟ چۆنىت؟ ئەمرۆ چۆنىت؟"

بەلام ئاگاي لەخۆ و ھەر چەند دەقىقە جارپك تەماشاي كاتژمىرەكەي دەكرد. خزمەتچىيەكەي بانگ كرد، چوار بوتل شەرابى نايابى ئەرمەنستانىي كرى، گىرفانەكانى پالتۆكەي پر لە زەرفى بچووك بچووكى مەزە، قوونووه سىگارەكەي پر لە جگەرە كرد و ئىدى كەوتىنە رى.

ئىستراتىيە ھەجمىنى نەبوو. ئاخىر يەكەمىن جار بوو گۆركى مەزنى دەبينى، ھەلبەت مەزەندەي ماچوموچ، سەفرەي پر لە خۆراك، فرمىسك و پىكەننى دەكرد، مەزەندەي قسە لەدوای قسە و ھەمدىس ماچوموچ و تا ناكۆتا.

گوتم: "پانايىت چىيە، ھەجمىنت نىيە!"

وہلامى نەدامەوہ. بەتوورەيى ھەنگاوەكانى خىراتر كرد.

گەيشتىنە ئاپارتمانىكى گەورە و بەقالدەرمەكاندا سەركەوتىن. بەتيلەي چا و لە ھاورپكەم دەنۆرى، لەزەتم لە سەيركردنى جەستەي لاواز و بارىك و دەستويلە كرىكارىيەكانى دەبرد كە ھەلبەت كارى زۆرى پى كردهبون. لەزەتم لە سەيركردنى چاوه تىنووهكانى دەبرد.

لیم پرسى: "ئەلەكان كە دەتەوى گۆركى بىينىت، دەتوانىت خۆت كۆنترۆل كەيت؟ دەتوانىت دەست لە ماچوموچ و ھاوار ھاوار ھەلگرت؟"

بەتوورەيى وەلامى دامەوہ: "نا! بۆ تۆ پىتوايە من كىم؟ پىتوايە ئىنگلىزم؟ دەبى چەند كەرەت پى بلیم كە ئەز گرىكستانىم، خەلكى سفالۆنىام. من ھاواردەكەم، ماچ دەكەم، دەبوورپمەوہ. جەنابت گەر ھەز دەكەيت ئەوا دەتوانىت دەورى ئىنگلىزىك بىينىت..." پاش ساتىك گوتى: "ھەز دەكەم تەنيا بم، بوونى ئىوھ لە تەكەمدا بىزارم دەكات."

ئىستراتى قسەكەي تەواو نەكردبوو كە لەناكاو گۆركىمان لەسەر قالدەرمەكان بىنى و قونە سىگارپكى بەلپوھە دەدرەوشايەوھ. گۆركى، كەتە و ئىسك درشت، شەويلەي بەقوولآچوو، ئىسكى گۆنا دەرپەريو، چاوانى وردو شىن و لىوانلىو لە نىگەرانىي و رەنج، دەمولىوئىكى ھىند خەمىن، كە لەژياندا كەسىكى ترم نەبىنيوھ بەو ئەندانەيە خەم لەسەر لىوى نىشتبى.

ئىستراتىيە كە گۆركى بىنى، سى پىپلىكانەي بەگۆژمىك برى و دەستى گرت. ھاواری كرد: "پانايىت ئىستراتى!" خەرىك بوو بەسەر شانە پانەكانى گۆركىدا بەكەوى. بەلام گۆركى بىئەوھى ھىچ بللى، بەھىمنى دەستى تۆقەي بۆ رايەل كرد. جۆرىك تەماشاي ئىستراتىيە دەكرد كە چكۆلەترىن نىشانەي لە شادومانىي يان پەيجۆرىي تىدا نەبوو.

دوای تاويك گوتى: "بفەرموون!"

لە نووسىنگەيەكەي بچووك دانىشتىن كە پر لە خەلك بوو. گۆركى جگە لە زوبانى پرووسىي چ زوبانىكى تر بەلەد نەبوو، بۆيە دامەزراندنى سەرى قسە لەگەلیدا زەحمەت بوو. ئىستراتىيە تەواويك ورووژا و كەوتە قسەي ھەلەق و مەلەق، قسەكانىم

بیر نین، به لّام هەرگیز نه غمهی دهنگ و جوولّهی دست و روانینی چاوه هه لّایساوه کانیم له یاد ناچّی.

گۆرکی به له پزّیکی شیرین، هیور و به کورتیی وه لّامی ده دایه وه و لیکندا لیکنداش جگه ره ی پیده کرد. زهرده خه نه خه مینه که هی کهش و هه وایه کی قوولّ و چری تراژیدیانه ی به قسه کانی ده به خشی. پیاویکت تیدا ده بینی که بهرگه ی زۆر گرتووه و هه نوو کهش هه بهرگه ده گری. پیاویک هیند دیمه نی ترسناکی بینیوه، که هیچ شتیکی، نه ئاههنگ و نه هوتافه کانی روسیا و نه ناویانگ و شانازییه که وه دهستی هی نابوو نه یانده توانی کاری تی بکن. له ویدیو چاوه شینه کانیه وه، خورخور خه میکی هیور و بی هه توان هه لّده قولّی.

گوتی: "به لّزاک مه زنترین مامۆستای من بووه. بیرم دی کاتیک کاره کانیم ده خویندنه وه، لاپه ره کانم ده دایه بهر رووناک و لیم دهنۆرین و به ترسه وه هاوارم ده کرد: ئه ری تاقه که سیکی ئه م هه موو گوو و هیزه ی له کوئی بوو؟ چلۆن توانیویه تی نه ئینی مه زن بدۆزیته وه؟"

پرسیم: "ئه دی دۆستۆیفسکی و گوگۆل چۆن؟"

– نا، نا.. له نووسه رانی روسیا ته نها یه که س، ئه ویش لیسکووف.

بۆ ساتیک بیدهنگ بوو، پاشان له سه ر قسه کانی بهرده وام بوو: "به لّام له سه روو هه موو شتیکه وه ژیان. من رهنجیکی زۆرم کیشاوه و ئه فینیکی فرهم بۆ هه موو ئه وانه هه یه که رهنج و عه زاب ده چیژن. جگه له مه چ شتیکی تر نا!"

بیدهنگ بوو. به چاوانیکی نیوه نووقاوه وه که وتبووه دوا ی دوکه لی شینی سیگار ه که ی.

پاناییت بوتله شه رابه کانی دهره یان و له سه ر میزه که دایان. ئینجا زه رفه مه زه کانیشی دهره یان. به لّام جورئه تی کردنه وه یانی نه بوو. پیدابوو کاتی نییه. ئاخه ئه و کهش و هه وایه ئه وه نه بوو که خۆی بۆ ئاماده کردبوو. چاوه ری شتیکی بوو ته وایک پیچه وانه ی ئه مه. چاوه ری ئه وه بوو که خۆی و گۆرکی، ئه م دوو پاله وانه ره نجدیده یه پیکه وه بخۆنه وه و بکه و نه هاوارکردن، به دهنگی بهرز بدوین، گۆرانی بلین و سه ما بکه ن و ئه رز له ژیر پیداندا به رزی. به لّام گۆرکی غه رق له زه ریای

ئه زموونه کانیدا و هیشتا خاوه ن ئومیدیکی ئه وتۆ نه بوو.

گۆرکی هه ستا. چه ند که سیکی له جحیلگه لی ئاماده ی مه جلیسه که بۆ لای خۆیان بانگیان کردبوو. بۆ نووسینگه که ی پالمان بۆ لایان چوو.

که گۆرکی رویشت، پرسیم: "باشه پاناییت، رات به رامبه ر مامۆستا چییه؟" ئیستراتی به جوولّیه کی گرژ، سه رقای یه کی له بوتله کانی هه لپچری و گوتی: "به رداخمان پی نییه. ده توانیت به بوتله که بخۆیته وه؟" – به لی.

بوتله شه رابه که م وه رگرت و گوتم: "له خۆشیت پاناییت، ئینسان ئازله لی بیابانه. هه موو مرۆفیک به دۆزه خ که مارۆدراوه، چ پردیکی لی دیار نییه. پاناییتی چکۆله، نیگه ران مه به، چما ئه مه ت نه زانیبوو؟"

به نه فره ته وه گوتی: "ده ی زووکه بخۆره وه. نۆرهمه. تینوممه!"

لیوی لسته وه. گوتی: "ده مزانی. به لّام هه میسه بیرم ده چیته وه!"

– پاناییت هه ر ئه مه ش هه سته مه زنی تویه. وای به حالت گه ر نه تزانیبا، ئه وکات گیلۆکه یه کت لی دهره چوو. به زانینیشت وای به حالت گه ر له بیرت کردبا، ئه وکات ساردوسر و بی هه ست دهره چوویت. به لّام ئه لعان تۆ ئینسانیکی راسته قینه یه ت. گه رم و گوو و لیورپژ له بیه ووده یی هه تا مردن. کالافه یه کیت له ئومید و تیکشکانه کان!

گوتی: "باشه... ئه مه ش گۆرکی!" وای گوت و بوتله کانی نانه وه گیرفانی، زه رفه مه زه کانی کۆکردنه وه و ئه ویمان جیه یشت.

له ریگه گوتی: "به رای من گۆرکی بی ئه ندازه ساردوسر بوو. ئه دی به رای تۆ چۆن بوو؟"

– به رای من بی ئه ندازه پر له تالیی و تفتیی بوو. که سیکی بوو بی سه بووری.

پاناییت به تووره یی بۆلاندی: "ئاخر ده بوو هاوارکات، ده بوو بخواته وه و بگری تا قورسای سهر دلی هه لگیری!"

– جاریکیان نازیزگه لی فه رمانره وایه کی موسولمان له جه نگدا ده کوژرین، فه رمانره واکه فه رمانیک بۆ قه بیله که ی دهره کا که هیچ که سیکی بۆی نییه شین و

خوارهوه. جھیلکی لاواز و پنهگه پيوم لى نزيك بووه. ريشيكي تهنكى زهره و چاوانىكى شين و ماندوو، ليكدا ليكدا دهكوكى. سهري قسانى دامه زراند و به وروژانه وه پرسى: "تو له نيمه هيت؟ خيانهتت له مه سيح نه كردووه؟"

وه لاميم دايه وه: "گهر نهو خيانهتم لى نه كات، نهوا من خيانهت لهو ناكه!"
جھيلهكه سهري لهو قسه يه م سوورما. گوتى: "مه سيح هه رگيز خيانهت ناكه. به لكو نهو ته نيا خيانهتى لى ده كرئ. دهى با له م قسانه گه پيئن، هه واي دهره وه سارده. باشتره بچينه وه ماله وه و چايه كى گهرم هه لفقورپيئن."

بابى نهو كوره له به گزاده كانى بهر له شوپرش بووه و خاوهن كو شكيتكى گه وره. به لام نه لعان له ته واي كو شكه كه ته نها دوو ژوورى پى برابوو، ژووره كانى تر پر كرابوون له خاووخي زانى كريكاران. نهو ژورانى رووه و خور بوون درابوون به كريكاران له بهر نه وهى مندالى چكوله يان هه بوو. نه م جھيله بو به ريكردنى گوزهران له كارگه يه كدا نيشى ده كرد. به لام خوئى شاعير بوو، هه ر كاتى كه مترين وهختى بو ره خسابا شيعرى دهنووسى. گوتى: "نه لعان له نووسينى قه سيده يه كى دريژدام. قه سيده كه وتووئيژي كه له نيوان مه سيح و كريكاريكدا. به يانيه، دهنگى شووتى كارگه دئ. له دهره وه به فر دهبارى و دونيا تا بلى سارده. پياوان و ژنان له سه رمادا هه لده لهرزن و به ره و كارگه راده كهن. جهسته يان به زهبرى كار شيواوه. كريكاره كه دهستى مه سيح ده گرئ و به كارگه و كانه خه لووز و به نده ره كاندا ده يگه رپيئى. مه سيح هه ناسه هه لده كي شى و ده پرسى: (نه م هه موو نه فرهت ليكراوه بو؟ پيم بلى چيان كردووه؟)

كريكاره كه وه لامى دهداته وه: (نازانم تو پيم بلى!)

پاشان مه سيح بو كوخته شيدار و بى ناگره كهى دهبأ. دهيا بو ناو منداله برسى و چاو به گريانه كانى. دهرگاكه دادخا، قوللى مه سيح ده گرئ و هاوارده كا: (مه ولا، بلى ده بى ره فتارمان به رامبه ر قهيسه ر چون بى؟ مافى نهو چيبه كه بيده ينى و مافى ني مه چيبه كه لتي بسه نين!)

جھيله كه بيدهنگ بوو. هه ناسه ي تهنگ ببوو. ليكدا ليكداش به دردونگي دهستى به تونديى بو پيش و دوا دهبرد.

پرسيم: "نهدى باشه وه لامى مه سيح چ بوو؟"

دوا نيماندار به ترسه وه سه رنجيكي له ده وروبه رى خوئى دا و وه لامى دامه وه: "نازانم. هيشتا نازانم. وردتر بليم له مه زياتر نازانم!" واي گوت و خوئى هاويشته سه ر نه سكه مليكي هه لوه شاو. ده موچاوى نايه نيوان هه رتك دهستى و ناله نال پرسى: "بوچى؟ بوچى؟"

له فيكره وه چووم كه نه وه تا نه ميش ده پرسى و چ وه لامى كى دهست ناكه وئى. گومانم هه يه له وهى مه سيح تواناى وه لامدانه وهى هه بى. نهدى چونه له لينين بپرسى!
گوتم: "بوچى له لينين ناپرسيت؟" بيئه وهى خو م بمه وئى نه م قسه يه به توورهبى له زارم هاته دهر.

- ليم پرسيوه.

- باشه، نهدى وه لامى چ بوو؟

- "كريكارانى دونيا يه كگرن!" به توورهبى هه ستامه سه رپى و هاوارم كرد:
فيلاديمير نيليج من له باره ي روچه وه ده پرسم، له باره ي خداوه، له باره ي نه مرييه وه!
- نهدى دوايى؟

- لينين شانى هه لته كاند و پيكنه نى. له ژير ليوه وه گوتى: هه ي بوژوايى... واي گوت و قونه سيغاره كه ي به پيلاوه كانى كوژانده وه.

جهنگه ل گه وريه، با له بار

دهى كه وانه كهت هه لگره، نهى (بى كو) بچو پيش

ليره وه، ليره وه، ليره وه، له ويوه

به راز، كى به راز ده كوژئ

نهى بى كو، بى كو هه ژار

نهى بى كو، نهى بى كو هه ژار

به لام كى ده يخوا، نهى بى كو هه ژار

دهى لهت لهتى كه، خوئ ناوسكه كهى ده خوئيت

بو م! بو م! فيليتك تلى دا له سه ر نه رز

كى كوشتى؟ بى كو

نهى بى كو هه ژار،

كى عاچه گرانبه هاكانى بو خوئى دهبأ؟

ئارام گرە بى كۆ، كلکیت بەردەكەوئ!
گۆرانىيى گىرگنەكان

*

بە مروورى زەمەن ھەستەم دەکرد، سىحرى نەپنىئامىزى روسيا زياتر و زياتر لە ناخدا رۆ دەچى. ديمەنى زستانى قوتب تاقە ديمەنىك نەبوو ئەفسوونى دەکردم، ھەروا دیدارى يەكەمىنىشم نەبوو بەژيانى سلاڤيا. خەلك، كۆشكەكان، كلتساكان و تروىكا(*) و بۆلايكا(**) و سەماكانى دەوروپەرم- بەلكو شتىكى تر بوو، شتىكى قوولتر و نەپنى ئامىزتر. ئاخىر لىرە، لەم كەش و ھەوا روسيايىيەدا، ھەستەم دەکرد كە ھەردوو ھىزە بنەرتى و دونيازاکە، بەشىوھىەكى كراو و ئاشكرا لەنەبەردان. فەزای جەنگ لە دەوروپەرتا ھىند لە قوولاييترا رۆدەچوو، كە ئىدى خۆشيت با و ترشيت با دەبوو خۆت بۆ ئامىزى يەكى لەو دوو ھىزە ھاويشتبا و جەنگىبايت. ئەوھى من لەم بوونە كەمخايەنەھى خۇدا چەشتبووم، لىرە لەسەر زەمىنى بى سنوورى روسيادا، ترسناك و بىبەزەيى بينيم. ھەمان نەبەرد بوو بەھەمان دوژمنگەلى ئەزەلىيەوھ: رووناكى و تاريكىي. بەم پىيە ھىور ھىور لەگەل مەملانىي روسيادا يەكانگىربوو. رزگارىي روسيا، بوو رزگارىي منيش. لەبەرئەوھى رووناكىي يەكىكە و كەرت ناكى، لەھەر كوئى ئەم سەرکەوئى يان تىكبشكى، ئەوا لە ناخى تۆيشدا سەردەكەوئى يان تىكدەشكى.

لەو ساتەوختەھى كە دواجار بەم ناسنامە ناوھكىيە گەيشتم، چارەنووسى روسيا بوو چارەنووسى من. لەپالىدا دەجەنگىم و ئازارم دەكىشا. ھەنووكە لە مۆسكۆ ھەستەم بەھەناسە تەنگى دەکرد و بريارى رۆيشتم دا تا ھەموو ئەم گۆرەپانە گەورەھىە بىنم- ھەر لە (مورماتسك) ھو لە ئۇقيانوسى بەستەلەكى باكور تا بوخارا و سەمەرقەند. لە لىنينگرادوھ تا فيلادىڤوستوك- لە ھەر كوئىيەك كە دوژمنان و ھاوپەيمانەكانى ئەوولەين كەوتبوونە وىزەھى يەكدى.

ھەر ئىنسانىك خاچى خۆى وا بەكۆلەوھ. ھەر گەلئىكش بەھەمان شىوھ. زۆرىنە

(*) گالىسكەھى روسيايى كە سى ئەسپ رايدەكىشى. و. ع
(**) ئامىرىكى مۆسىقاىي روسيىيە و لە گىتار دەچى. و. ع

تا ساتەوختەھى مەرگ خاچەكەھى خۆيان ھەروا بەشانەوھىە و چ كەسىك نىيە لە خاچيان بدا. بەختەوھەرە ئەو كەسەھى لەخاچ دەدرى، چونكە تەنى ئەوھ كە لەزەت لە ھەستانەوھ دەبا. روسياش خەرىك بوو لەخاچ دەدرا. كاتى بەكۆمارە جىاجيا و بەگونەكانىدا دەگەرپام، لە سەرسامىيەكى پىرۆزدا لەرز دايدەگرتەم. ھەرگىز بەرخۆدان و عەزابىكى ئاوام، ھەرگىز ئومىدىكى ئاوام بەسەر خاچەوھ نەدیتبوو. بۆ يەكەمىن جار پەيم بەوھ دەبرد كە چەند زەحمەتە بۆ ئىنسان بريار بدا ھەنگاويك بۆ تىكويپىكشكاندى ئەقنىي پىشوو، خوداوندى پىشوو، داب و نەرىتى پىشوو بچىتە پىش. گەرچى ھەموو ئەم شتەنە رۆژىك لە رۆژان رۆح بوون و بەرەو ھەلگزان ھانىيان داوھ، بەلام بەمروورى زەمەن بوونەتە ماددەھىەكى قورقوشمىي و لەنىوھى رىگەدا كەوتوون. ھەنووكەش لەبەردەم تىپەرىنى ھەناسە خولقینەرە نوپكاندا ببوونە لەمپەر.

ملىۆنەھا موژىك بەرگرييان دەنواند. حالىي نەدەبوون و نەپانەوويست رزگاربن. بزماريان گرتبوو بەدەستەوھ و بە(دايك)دا دايدەكوتى. كارکردن لەسەر رووى خاك، نەوھ دواى نەوھ كەردبوونىيە خاك و رقيان لە بلتسە دەبووھ. كرىكارانى برسى و برىندار - ھەموو لە بلتسە - جەماوهرى رەشە خەلكەكەھىان گا بەزەبروزەنگ و گا بەمىھەربانىيەوھ ھان دەدا تا خۆيان بەرىگەھى رزگارىيەوھ پىوھست بەن. مىللەتانى دونياش - ھىور و تىر - بەدەورى ئۆردوگاي روسيادا، بەدەورى ئەو شوپنەدا كە رووناكى و تاريكىي تىدا كەوتبوونە گىانى يەكتر، راوھستابوون. بەپىكەنىنەوھ دەيانگوت:(تەواو! روسيا تەواو!) ئاخىر ئەو زرنگ و تىرانە ھەرگىز ناتوانن لەھىزە ناديار و ژيانزاكانى لەخاچدان بەگەن. بەلام وەك مەسىح دەلى: بۆ ئەوھى دەنكە گەنمى بىتە گولە گەنم، دەبى بەئەرزدا رۆچى و بمرى. روسياش بەھەمان شىوھ- وەك دەنكە گەنمىك، وەك فىكرىكى مەزن - گىنگلى دەدا و رەنجى دەكىشا.

لە يەكى لە ئىنجىلە ئەپۆكرىنپىياكاندا(*) باسى ئەوھ دەگىرپىرتەوھ كە چۆن

(*) ئەپۆكرىپىيا: جگە لە چوار ئىنجىلەكە، ژمارەيەك ئىنجىلى تر ھەن كە نووسىنيان نەدراوھتە پال كەسىكى ديارىكراو و جىي متمانەھى پروئستانتەكان نىن. ئەم ئىنجىلانە لە كتىبى پىرۆزدا بەناونىشانى ئەپۆكرىپىيا ھاتوون. و. ف

یۆحه‌نا، ئەو حەوارییە ئازیزە خەونێکی سەیر دەبینی کە بەگریانەوه لەبەرامبەر لەخاچدرادا راوەستاوه. خاچەکە لەتەختە دروست نەکراوه، بەلکە لە رووناکیی. لە بەرامبەریشیدا لەخاچدراو تاقە کەسێک نییە، بەلکو هەزاران پیاو و ژن و مندالە و چتاقیشیان دەنالین و دەگرین. ئیدی حەواریی ئازیز لەرز دایدەگرێ و ناتوانی هیچ کام لەو پوختسارە بێ ئەژمارانە جوێ بکاتەوه. خەلکەکە بەردەوام رادەکەن و دیارنامین. ژمارەیهکیان بۆ جاری دووهم دەگەڕێنەوه. پاشان لەناکاوێکرا هەموو دیارنامین و جگە لە(هاوار) چ شتیکی تر بەلەخاچدراوی لەسەر خاچەکە نامینتەوه.

ئەم خەونە ئەورۆکە لەبەردەماندا شەپۆلانیتتی. بەلام رزگارکەری ئەورۆ تاقە ئینسانێک نییە، بەلکو سەرپای میلیتیکە. تەواوی روسیا، ملیۆنەها ژن و پیاو و مندال لە خاچ دەدرین و ئازار دەچێژن، دیارنامین و هەڵدەقوڵینەوه. ناتوانیت پوختساریکی دیاریکراو بناسییهوه. بەلام لەنیو ئەم لیشاوی مەرگەدا، تەنی (هاوار) کە دەمیتتەوه.

چ شتیکی تر پێویست نییە. چۆنیتی رزگاربوونی سەرلەنوویی دنیا ئاوهاوییە. ئەمە واتە دیتنەوهی پاساویکی تر بۆ ژیان. چونکە پاساوه کۆنەکە گوپی مانەوهی تیدا نەماوه و ناتوانی بونیادی بەرزنی ئینسان بەسەر شانەوه هەلگرێ. خوێش بەحالی کەسێک کە هاواری زەمەنی خوێ دەبییەت. ئاخر هەر زەمەنیک هاواری تاییەت بەخوێ هەیه و دەبیته هاوکاری. تەنها ئەو کەسەیه دەتوانی رزگاریی بەدەست بهێنی.

ئیمە لە زەمەنی خویماندا دەژین و دواچار نایبینین. بەلام ئەگەر فیکری نوێ کە ئەورۆکە لە لەخاچداندا، کڵپە بسەنی و دنیا نوێ کاتەوه، ئەوا ئەوکات ئیمە دەچینه بازنەهی یەکەمی ئاگرەوه. دوا چەند سەدهیهک رەنگە ئەم سەدهیهی ئیمە بەسەدهکانی ناوەراست ناوبەرئ نەک رینیسانس. سەدهکانی ناوەراست، بەدەربرینیکی تر واتە تافی راوەستان. شارستانییهتیک دەکوژیتەوه و هیزه خوڵقینەرەکانی لەدەست دەدا و دەرمی. هەناسەیهکی نوێ، کە لەسینەهی چینیکی نویدا پۆنگی خواردۆتەوه، بەئەفین و توانا و باوەرەوه شارستانییهتیک نوێ پی رۆدەنری.

خوڵقاندنی ئەم شارستانییهتە نوێیه شتیکی رەها و وەدیهاو نییە. ئاخر لەکاری داھینەراندە چ شتیکی نییە پیشوخت رەها و وەدیهاو بی. دەشی ئاینده کارساتیکی لەخویدا هەلگرتی، دەشی سازشیکی ترسنۆکانەش بی، بەلام هەمدیس دەشی سەرکەوتن بی بۆ هەناسەیی ئەفرینەر. بەم پێیه ئەم قوئاغە راگوزەرییەمان قوئاغیکە کە تیایدا ژانی لەدایکبوونی شارستانییهتیک ئەزمون دەکەین کە لە تافی لەدایکبووندا یە.

چ شتیکی پیشوخت رەها و بریاردارو نییە. بەم بەلگەیه، هەر گەلیک، هەر تاکیک لەم زەمەنە مۆلەق و شیوه نەگرتوودا، بەرپرسیارییهتیک گەوره، بەرپرسیارییهکی گەورهتر لە پیشووی لەسەر شانە. لەم قوئاغە مۆلەق و پر لە ئەگەراندەشدا یە کە بەهای بەشداربوونی گەلیک یاخۆ تاکیک شتیکی لە پێوانە نایەت.

کەواتە ئەرکی ئیمە چیه؟ ئەرکی ئیمە ئەوهیه وردبینانە ئەو ساتەوهختە میژووییە دیاری کەین کە تیایدا دەژین. هۆشیارانە توانا بچووکەکانمان لە شەپکی دیاریکراودا بخەینەگەر. هەر چەندیک لەگەڵ تەوژمی پیشەرەودا هاونا هەنگ بین، هیندە دەتوانین یارمەتی ئینسان بەدین لە هەلگژانی سەخت و نادانیا و خەتەرناکیدا رووهو رزگاریی.

*

کاتی سەردانەکەم کۆتایی پی هینا و چەند رۆژیک لە بوخارا مامەوه تا بەویمەوه، هەستم دەکرد دوا سەرما بپروحمەکی سیبریا، دواچار هەتاویکی دلرفین بربرەهی پشت و رۆحم گەرم دادینی. دەمەونیوهرۆ گەیبووومە ئەوێ. گەرما بەتین بوو، بەلام جادەکان ئاورشین کرابوون و هەوا بۆنی یاسەمینی لی دەهات. موسولمانان بەمیژەرە رەنگا ورەنگەکانی سەریانەوه لەژێر کەپرەکاندا دانیشتبوون و شەربەتیان هەلدهقوراند. جحیلانی قەلەو بەکراسی قوچە ترازاوهوه لەسەر ئەسکەملی بەرز لە چاخانهکاندا دانیشتبوون و گۆرانی بەسۆزی خۆرەلاتیایانەیان دەچری. بی ئەندازە هەستم بەتینویتی و برسیتی دەکرد. کالەکیکم کری و لەژێر سیبەری مزگەوتی (گوک قوبه) (*ی) بەنیویانگدا دانیشتم. کالەکەم لەسەر ئەژنۆ

(* گوک وشەیهکی تورکییه، واتە شین. و. ف

دانا و قاشم کرد و که و تمه خواردنی، بۆن و شیرینییه که ی بۆ ناو ئیسکم رۆچوو. له گولئیکی ژاکاوی پیحان دهچووم، له فینکایی کاله که که دا غه رق بووم و گیانئیکی تازهم تی هاتهوه.

کیژئیکی چکۆله ی سهوت سالان به بهردهمدا تپه پری، پرچی هۆنپیووه و له دواوه به ژماره یه کی زۆر قردیله ی زۆر بچووک پۆشرا بوو که سه دهف یان زهنگیانه ی شین یاخۆ هیلالئیکی چاوه زاری به هه ر یه کیکیا نه وه کردبوو. کاتی ئه و کیژه به بهردهمدا تپه پری، سمتی وهک سمتی ژنیک ده له ریه وه و هه وا ته ژی له بۆنی میسک ده بوو.

لای نیوه رۆ، مه لای ریش سپی و میزه ری سهوز به سه ر روه و ئاسمان دهستی نایه په نا گوپی و ئه و جا به دهنگئیکی خۆش و جه هوری که وه بانگ کردنی ئیمانداران بۆ نوێژ، له و کاته یدا که مه لا بانگی ده دا، له قله قئیک له زه ریاچه ی ئه و هه وا که رمه دا سه و ئی لیده دا و له سه ر قاچئیک به سه ر نووکی مناره که وه نیشته وه.

دانیشتم و پراوپری گویم ده مژنه هفت و پراوپری چاوانم ده مبینی. له زه تم له کاله که بۆندار و شیرینتر له ههنگوینه که ده برد. به خته وه ری دایگرتم. چاوانم لئیکنان به لام له ترسی ئه وه ی نه با خه وم لی بکه وئ و ته و او ی ئه م به خته وه ری به له کیس بچی، چاوانم کردنه وه. (ریجستان) گۆره پانی به ناویانگی بوخارا له بهردهمدا چۆل وهۆل. رۆژئیک له رۆژان، هه موو به هارانیک، له سه ر زه مینه موسو لمان نشینه کانه وه زیاره تکارانی دیوانه ده رژانه ئه م شاره و سه سه ن و حوسه یینیان ده لاوانده وه. قافلله کانی داووده رمان، سیو، خورما و سوژانیگه لی پیروژ ده گه یشتن. جحیلان به سه ر ئه سپی سپی و کوئتری سپی به ده سه ته وه ده هاتن. سه ریان تاشراو و خۆله میش و کا لیدراو. له دوا ی ئه وانه وه ئیماندارانی کفن پۆش و فیگرتوو که شمشیریان ده دا له که لله ی خۆیان تا خویین به سه ر ریش و سمیل و کفنه کانیاندا چۆرا وگه ی ده به سه ت. چل رۆژ و چل شه و پر سه یان ده گرت و ده یانلا واند ه وه: سه سه ن! حوسه یین! سه سه ن! حوسه یین! پاش ئه وه که هیشتا تازیه دار و شه لال له خویین بوون، له ژیر دره خته شکۆفه کردوو هکاندا راده کشان و سوژانییه پیروژه کانیان له خۆیان دوور ده خسته وه.

به لام گۆره پانی ریجستان، هه نووکه چۆل و هۆل و مزگه وته سه هیره

رهنگا و رهنگه که ش نیوه و پیران. خه لکه که ببوونه تارمایی. که له باب خویندبووی و ئیدی ئه وان ره ویبوونه وه.

ئه ری ئینسان ئه و هه موو شی تگی ریه مه له کوتیه و ئه و هاتوبات و تازیه داریه ی ئاراسته ی کئ ده کرد؟ ئاخۆ مه به سه ت له وه چ بوو؟

رۆحم لیورپژ له تال و تفتی بوو. ئیدی له زیندوو کردنه وه ی مردوو ان شه که ت ببووم. جا بۆ ئه وه ی بتوانم بنووم و لییان هه لپی، چاوانم لئیکنان. خه ونی کم دیت. له خه ونما، دوو لیوی پر له ئاژاوه، دوو لیوی ژنانه، به بی رۆخسار به فه زاوه بوو. که وته جووله و دهنگی کم ژنه هفت: "خودای تو کییه؟" بی سیو دوو وه لامیم دایه وه: "بووزا!" به لام لیوه که هه مدیس که وته جووله: "نا، نا. ئیپافۆس! (*)"

به گوژمیک هه ستامه سه ری، هه موو ئه و خه م و خه فه ته ی که له سه ی مانگ له وه به ره وه له تاریکاییه کانی زه یینما له جووله دابوو، ئاشکرا بوو. ده رگای ناخم کرایه وه و بینیم. له ته و او ی ئه و ماوه یه دا، وهک ماری ناو درک له ئازار و ته قه لادا بووم تا بتوانم کاژ فریده م و کاژئیکی نوئ ببۆشم. بیئ هه ی بزانه بۆ، ئازار مه ده کیشا. هه نووکه ئه م خه ونه م بینبوو: بووزا له جلکی کۆندا و ئیپافۆس له جلکی نویدا.

ئیپافۆس، خودا وهندی ته ماس که جه سه ته ی به لاوه با شتره له تارمایی و وهک گورگی هه کایه ته کان بۆ تی ز کردنی ورگی چاوه ری به لئینی ئه وانتر نییه. نه متمانه ی به چاوه هیه و نه به گوئ. گه ره کییه تی له مس بکات، ده ست له ئینسان و خا که وه بدا، هه ست بکات گه رمای ئه وانه ئامیته ی گه رمای جه سه ته ی ده بی، هه ست بکا ئه وانه ی له گه لدا یه کانگیر بوون. ته نانه ت ده یه وئ رۆحیش بکاته جه سه ته تا بتوانی دهستی لیوه بدا. خودا وهندی که له هه موو خودا وهنده کانی تر زیاتر جیی متمانه یه و له هه موو شیان کرده تره. ئه و خودا وهندی که به سه ر ئه رزدا هه نگا و ده نی و ئه رزی خۆش ده وئ و ئاره زوو ده کا له سه ر شیوه ی خۆی دروستی کاته وه. ئه وه خودای من بوو.

روسیا بی قسه و بی هاتوبات موجیزه ی خۆی ئه نجام دابوو. وهک مارئیک که هیشتا کاژه نوئییه که ی گه شه ی نه کرد بی، سه رمایه تی و ده خرئیه بهر هه تاو تا گه رم

(*) به ته ماسئیکی زیوئ (ئایق) ی بۆ مرۆف گه رانده وه و له ئیپافۆس بوو. وی کوری ته ماسه. و. ع

دابى. پۇخى منىش ھەر ۋەك ئەو مارە خزابوۋە بەر ھەتاۋى نوپۇە. كاتى ۋەئاگا ھاتمەۋە، ئىدى ئەو كەسەى جاران نەبووم. چونكە پىشتەر نەمدەزانى ۋە ھەنووكە دەمزانى. لىكدا لىكدا لەخۆم دەپرسى: ئاخىر چۆناوچۆنى خەن دەتوانى ژيانى ئىنسان بگۆرى؟ منىش ۋەلامىم دەداپەۋە: ناتوانى، بەلكو تەنھا راپدەگەپەننى كە گۆرانىك بەرپۇە!

ئەرى ئىنسان ھەۋلە شىتگىرەكانى ئاراستەى چ شتى دەكات؟ ئامانجى چىپە؟ جاران زەردەخەنەپەكم دەھاتى ۋەلام دەداپەۋە: زنجىرەپەك ۋەھم. دۇنيا بوونى نىپە، زولم ۋە برسپىتى ۋە شادومانىيى ۋە خەم ۋە ھەۋل ھىچيان نىن. ھەموو شتى تارمايىپە ۋە ھەۋنەۋە!

بەلام ئەلعان، لىورپىژ لە ئارامىي بەگوزمىك ھەستاۋمەتە سەر پى. تارىكىي خەرىكە شان لەسەر گۆرەپانى رىجستان دادەدا. سەرم ھەلپىرى: مەبەست چىپە؟ مەپرسە! كەس نازانى، تەننەت خوداۋەندىش نازانى، چونكە ئەۋىش لەگەل ئىمەدا دەچىتە پىش. ئەۋىش لەگەرانداپە ۋە ژيانىشى ۋا لە خەتەردا. ئەۋىش خۆى بۆ بەرخۆدان سازداۋە. برسپىتى ۋە زولم وان لە دلدا، ئاپۇرەپەك تارىكىشى تىداپە. ئەو شتانەشى دەيانىپى تارمايى نىن. ھەرچەندىك فوو بگەپت، نارەۋنەۋە. ئەۋانە گۆشت ۋە ئىسكن. دەستيان لپۇە بدە، بوونيان ھەپە. ئەدى مەگەر ھاۋارىك لە فەزادا ناپىپەت؟ ئەۋانە ھاۋار دەكەن. ھاۋارى چ دەكەن؟ يارمەتى. ئەى ھاۋارى كى دەكەن؟ ھاۋارى تۆ. ھاۋارى ھەموو ئىنسانىك. ھەستە سەرىپى. ئەركى ئىمە پرسىار كىردن نىپە، ئەركى ئىمە دەسختنە نپو دەستى يەكتەر ۋە ھەلگزانە بەرەو مىعراج.

*

لە كۆتايى ئەو سى مانگەدا، كاتى لە گەرانەۋەمدا بۆ گرىكستان ھەمدىس لە بەرلەن ۋە پاشان لە قىنا لامدا، دۇنيا گۆرەبوو. نا، دۇنيا نا، بەلكو چاۋانى من. سەماگەلى برونزىي، موزىكى ۋە ھىشىيانەى مۆدىرن، ژنان ۋە پياۋانى رەنگ ۋە كرىم لەخۆداۋ، زەردەخەنەى بىرنە ۋە سووكاپەتپىكەر، ھەۋەسى زىر ۋە ماچ، تەۋاۋى ئەو شتانەى كە پىشتەر بەلامەۋە سەپىر ۋە وروژىنەر بوون، ھەنووكە ماپەى ترس ۋە دل تىكەلاتم بوون. دەمبىنى ئەۋانە پەيگەلى شوومى مەرگ بوون. بۆنىكى ناخۆش

لەھەۋادا بلاۋ بپۇۋە ۋە پىدەچوۋ دۇنيا بگەنى- ھەلبەت سەدوم ۋە گمۆرەش ھەمان بۆنى گەنىۋيان ھەبوۋە.

(بۆمباى) ىش بەر لەۋەى بپىتە خۆلەمىش ئاۋا بۆنىكى لى ھاتوۋە. شەۋىكىان بەشەقامە رووناكەكانى قىنادا دەپىشتەم كە جمەى لە ژن ۋە پىكەن دەھات. ھەستەم دەكرد كوتوپر ھەمدىس شارى بەنەفرەت بوو لە زەپىندا ۋە دىاردەكەۋىتەۋە. يەكەمىن جار كە (بۆمباى) ىم بىنى، زۆر جىل بووم ۋە ئەۋكات نەمدەتوانى ئەۋ پەيامە ھەلگۆزم كە بۆ ئىمەى پىبوو. ھەروەھا لە دوۋىشى نەگەرەم. ئاخىر ئەۋكات بەئەقلمدا نەدەھات كە دەشى رۆژىك لەرۆژان چارەنوۋسى بۆمباى بپىتە چارەنوۋسى ئىمە. ئەۋكات دۇنيا ھىشتا لەپىش چاۋاندا تۆكمەۋ پتەۋ، خۆى بەشانى مەسىحەۋە گرتبوو. بەلام ئەى ئىستا؟ بىپارم دا لەگەرانەۋەدا جارىكى تر بۆمباى بىنم.

ئاسمان كەمىك ھەور بوو. گۆگىيە بەھارىي بەر دەرگا ۋە ھەشەكانى پۆشىبوو. شەقامەكان چۆل ۋە ھۆل ۋە جى مەيل ۋە ئارەزوۋى من بوون. بەتاقى تەنى ۋە بەفەكەكىشانەۋە لە شارى چۆلدا كەۋتمە پىاسە.

خانۋەكان بى دەرگا ۋە بى خاۋەن لەسەرپىشت بوون. مەپخانەكان، پەرسىتەگان، شانۆ ۋە ھەمامەكان ھەموو چۆل. بەلام ھىشتا ۋە پىنەى سەماكەرى رووت ۋە فرىشتەكانى ئەقن، بەنىگى گىلانەۋە، ۋە پىنەى كەلەباب ۋە سەگ ۋە ۋىنەى ئابروۋبەرى پەپەندى سىكسۋالى نپوان ئىنسان ۋە ئازەلان، بەرەنگىكى تارىك بەسەر دىۋارەكانەۋە ماۋو.

لەناكاۋىكرا دەنگىك لەگۆپما زىنگاپەۋە: (ئومىدەۋارم خودا گورى ئەۋەم بداتى لە پارىس ۋە لەندەن بەرپىگەدا بىرۆم ۋە لەگەل ھاۋرىپاندا بەرووسى بئاخقم!) لەرز داىگرتم. تەزوۋى نوقلانەپەكى ترسناك بەبىرەپە پىشتەدا تىپەرى.

ئەمبارەكانى بۆمباى پىر، ژنەكانى برونزىي، نەزۆك ۋە تازە ھەمامكردو. پىۋەكانى بى باۋەر، شەكەت ۋە گالتهجار. تەۋاۋى خوداۋەندەكانى نكولىكەرى خودا - گرىكستانىي، ئاسىيى، ئەفرىقايى- لەۋىدا جمەپان دەھات ۋە ۋەك رەۋىك كۆببوۋنەۋە ۋە ناپاكىي بەشىۋەپەكى يەكسان دابەش كرابوو. فىلپازانە پىدەكەن ۋە ئىنسان ۋە دىارىپەكانىيان دابەش دەكرد. تەۋاۋى شار لەبەر پى بوركانى (فىۋ) دا

لهسه پشت ړاکشاو و بېباکانه له قاقای پیکه نینی دابوو.

چوومه سهر به زایبیهک و ته ماشام دهکرد. ههنوکه پاش نهو هه موو سال و نهو هه موو بهر خودانه گه ورانه، تیده گه یستم. پیروژ بئ نه م شاره گونا هکاره بو هینانی نه م په یامه ی که دنیا هه مووی (بو مبابی) ه تاویک بهر له بورکان. ناخر که لکی ناوها دنیایه ک چیه به ژنانی برؤنزی و پیاوانی بی باوه و به ناپاکی و نه خو شیی و زو لم و زورییه وه؟ بوچی نهو هه موو بازرگانه فیلباز و خو پرییه مرؤخو و قه شه خود افرو ش و بوچی نه م هه موو گه واد و خه سیوانه ده ژین؟ بوچ ده بی ته وای نه م منالانه گه وره بن و له مه یخانه و کارخانه و قه حبه خانه کاندای جیی باوکانیان بگر نه وه؟ ته وای نه م ماده یه له به رده م تیپه رینی رو حدا ده بیته له مپه ر. ته وای رو حیک که نه م دنیایه روژیک له روژان هه یبوو، له خو لقاندنی شارستانیه تیکی پرسنگداردا، له فیکر و نایین و هونه ر و پیشه و زانست و دهسکه وندا خه رچی کرد. نه م دنیایه هه نوکه گوړ و هیزی چوړ بر بووه. ده ی با هه مه جییه کان بین و نه م ریگه نوییه بکه نه وه و گوزهر گه یه کی تر بو رو ح لی دن.

ژماره یه کی هیجگار زوړ له خه لکانی چه وساوه و برسی ده بینم که هیرش بو سهر سفره ی پر له خو زراکی خه لکانیک ده بن که هینده بیان خوار دووه و هینده بیان خوار دوته وه خه ریکه دهره کین. خه ون لهو که سانه دا دهورو وژئ که هیرشه که ده که ن. به لام نه وانی تر، دانیشتووان، کوتوپر هاتویات ده بییه ن و ناورد ده نه وه. له سهره تادا پیده که نن، به لام پاشان رهنگیان ده په ری، به نیگه رانیی سهر د ده گرن و تیده گن. تیده گن که کو یله و خزمه تجییه کان، جوتیار و کریکار و پیپه تییان شوړشیان هه لایسان دووه. ساته وه ختی پیروژ! مه زنترین دهسکه و ته کانی فیکر و هونه ر و کار، له میانه ی زه مه نه کانی هه لگزانه پر مه ترسییه کانی نیساندا وه دی هاتوون.

گه وره پیاوان بو به ره نگاریی له ده وری یه کدی کو ده بنه وه و به ره نگاریی دنویتن. به لام ته وای هیزی جووله ی سهر ده می نی م له دژانه. نه وانه خوار دوویانه و خوار دوویانه ته وه و شارستانیه تیان رو ناوه و هیز و توانایان چوړ بر بووه. نی دی ساته وه ختی وه دیه تیانی دوا شیوازی وه زیفه یانه: ده بی مه حف بن!

هر که سفره ی نوئ راخراو خو راکلی لهسه دانرا، کو یله کان ورده ورده رووه و

قه لهو بوون ده چن و نی دی له حه ژمهت تی ریی دهره کین. جه ماوه ریکی زوړ لی کراوی تر له خاکه وه سهر دهر دینی و برسیتی و خه ونیش، هه ردوو ژنه راله که ی رو ح له ته کیاندا. هه مدیس ریگه شه ق ده کری. نی دی نه م ریتمه، به بی وچان تا نه به د دریژه ی ده بی.

نه مه یاسا که یه. ته نی له م ریگه یه وه یه که ژیان ده توانی خو ی تازه بکاته وه و به ره و پیش بچی. ته وای نه م زیندووه کان (فیکر و شارستانیه ته کان نه م زیندوون) هه ست به م پیدا ویستییه ناوه کییه به گوژمه ده که ن، له و دیو نه وه وه نه م نه رکه هه ست پیده که ن که له دهورو به ری خو و به پیی توانای خو وهری بگرن و هه زمی که ن و گه ر توانی یان حوکمی دنیا بکه ن. ناخر فیکری نوئ برسیتترین و دزیوتترین گیانه وه ره.

به لام له هه مان کاتدا، یاسایه کی تر ده که وپته کار: یاسایه کی بیبه زه یی که هه رچه ندیک نه م زیندووه نه رکی خو ی له پاوانخوازی و فه رمانه وایی کردندا به نه نجام بگه یه نی، به هه مان راده و زیاتریش له هه لدرانی نزیک ده بیته وه. ده شی غروور تاقه گونا هیک بی که هاوسه نگی جیهانیی به گونا هیکی گه وره دادنه ی و ناییه خشی. کاملبوونی دهسه لاتی نه م نامیک، ویرانبوونی حه تمی نه و نه م نامه ی لی ده که وپته وه.

نه م حه قیقه ته په ی پی نه براوش هه یه: ته وایک به هو ی نه وه که نه م نامی زیندوو نه رکی خو ی به جی هیناوه، نابووت ده بی. خو گه نه رکه که ی نه گه یه نیته کو تایی، کاتیک زیاتر دریژه به ژیان دده، به بی نه وه ی بیته نه زیته بو خه لکانیت ر و بی نه وه ش که خه لکانی تر بینه مایه ی نه فره ت بو نه م.

وا پیده چی نه م نه رکه رووخیته ره له دلی هه ر نه م نامیکی زیندوودا شراوه بی تا نه و کاته ی نی شی خو ی ته و او و بی که موکوریی به نه نجام ده گه یه نی. یارمه تی دده له دیار نه ماندا تا نه با بیته له مپه ر له به رده م نه م نامیکی زیندووی تر دا که دهستی نار هزایی هه لریوه و نه میش گه ره کییه تی به نو ره ی خو ی حوکمی دنیا بکات. پیده چی چالاکییه کی مه زن و رووخیته ره له هه موو گه ردیله یه ک له گه ردیله کانی ژیاندا هه بی. وه ک بلئی هه موو گه ردیله یه ک جه ساره تی ژیانی له شیوه سهر اپاگیریه که یدا

هه‌بێ و له هەر پرووبوونهوهیه‌کدا ئاماده‌ی ته‌قینه‌وه‌ بێ. ژیان له‌م ڕێگه‌یه‌وه‌ په‌رۆشیه‌ ناوه‌کیه‌کانی خۆی ئازاد ده‌کا و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌چێ.

ئهم یاسایه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ زالمانه‌ خۆده‌نوینێ و توورپه‌مان ده‌کا، به‌لام گه‌ر دانه‌وینه‌وه‌ و وردتر بنۆرین، ئه‌وا لێوڕیژ له‌ ستایش ده‌بین. به‌ به‌ره‌که‌تی ئهم یاسایه‌ هێزی وه‌حشیی قودره‌تی بالای خۆی له‌ده‌ست ده‌دا. ئینسانی به‌ده‌سه‌لات ئیدی ده‌سه‌برداری له‌خۆبایه‌ییون ده‌بێ، چونکه‌ له‌کاتێکدا ئهم یاسایه‌ هاوئاهاه‌نگی وی هان ده‌دا که‌ ده‌سه‌لاتی خۆی تا دواسنور به‌کاربه‌نین، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ وه‌بیری دینته‌وه‌ که‌ هەر ساتیک له‌ خزمه‌ت به‌ (هه‌موو) دا به‌ره‌و پێش ده‌چێ، به‌ره‌و فه‌نابوونی خۆی به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌چێ.

رابه‌ره‌ بۆشه‌وه‌یکه‌کان ئه‌مه‌ نازانن و ناشبێ بیزانن. چاره‌نووس چاویانی به‌سه‌تۆته‌وه‌ تا نه‌هێلێ بزانن کوێوه‌ ده‌چن. ئاخ‌ر گه‌ر بیه‌نن ئه‌وا تین و تاویان داده‌مرکی.

ئز ده‌جه‌نگم تا ته‌واوی بازنه‌ی چالاکی ئینسان به‌وپه‌ری توانمه‌وه‌ له‌پێوه‌بده‌م. تا پێشبه‌ینی بکه‌م که‌ کام (با) یه‌ هه‌موو ئهم شه‌پۆله‌ ئینسانیه‌یه‌ به‌ره‌و ژوور ڕاده‌مائی. به‌سه‌ر ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا دادپه‌وه‌ که‌ تیایدا ده‌ژیم- ئه‌و هیلاله‌ ورد و هه‌ست پێ نه‌کراوه‌ی که‌ بازنه‌یه‌کی به‌رفه‌راوانی هه‌یه‌. هه‌ول ده‌ده‌م له‌ ئه‌رکی ئه‌م‌رۆ گۆشه‌نیگایه‌کی ڕووناک به‌ده‌س به‌ینم. ده‌شی ئه‌مه‌ تا‌قه‌ ڕێگه‌یه‌ک بێ که‌ ئینسان لێیه‌وه‌ بتوانێ شتیکی نه‌مر له‌ ساته‌وه‌ختی تێپه‌ری ژیا‌نی هه‌لگرته‌وه‌. نه‌مر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاوئاهاه‌نگه‌ له‌گه‌ڵ ڕیتمی نه‌مر.

به‌قوولی هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌م که‌ ئینسان به‌خۆسپاردنی به‌هه‌ول، له‌ کانه‌زوه‌ بۆ ڕووه‌ک و له‌ ڕووه‌که‌وه‌ بۆ ئاژه‌ل و له‌ ئاژه‌له‌وه‌ بۆ ئینسان هه‌لده‌گرێ و پاشان له‌ پێناوی ئازادیدا تیده‌کو‌شی. ئاخ‌ر تیکۆشه‌ر له‌ هه‌ر سه‌رده‌میکی چاره‌نووسسازدا قه‌لافه‌تیکی نوێ له‌خۆ ده‌گرێ.

ئهم‌رۆ رابه‌ری پڕۆلیتاریای راپه‌ریو، داوای داد و به‌خته‌وه‌ری و ئازادیی ده‌کات. دروشم ده‌داته‌ هاوڕیکانی و هانیان ده‌دات. که‌چی چ که‌سیک ئه‌و نه‌په‌نییه‌ ترسناکه‌ی لایه‌یه‌ که‌ داد و به‌خته‌وه‌ری و ئازادیی زیاتر و زیاتر دوور ده‌که‌ونه‌وه‌.

زۆر شیاو و به‌به‌هایه‌ گه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی له‌پێناو ئامانجێکدا ده‌جه‌نگن، باوه‌ریان به‌گه‌یشتنیان به‌و ئامانجه‌ هه‌بێ و بزانه‌ هه‌ر به‌گه‌یشتنیان، به‌خته‌وه‌ری سه‌رانسه‌ری دونیا داده‌پۆشی. له‌م ڕێگه‌یه‌وه‌ ڕۆح دایکی به‌هێز ده‌بینته‌وه‌ و له‌پێناو هه‌لگه‌زانی بێ کۆتاییدا ئازایه‌تی ده‌یگرێ، مه‌سه‌له‌که‌ ته‌واویک له‌وه‌ ده‌چێ که‌ عاره‌بانچه‌یه‌ک گورزیک ئالف له‌به‌رده‌م ئه‌سه‌په‌که‌یدا دانێ، ئه‌سه‌په‌که‌ش له‌کاتی راکێشانی عاره‌بانه‌ قورسه‌که‌دا، مل درێژ ده‌کا و هه‌ول ده‌دا لاسکیکی لێ بخوا، به‌لام ئالفه‌که‌ زیاتر لێی دوور ده‌که‌وێته‌وه‌. ئه‌سه‌په‌که‌ له‌ هه‌ولی گه‌یشتن به‌ئالفه‌که‌دا به‌ره‌و پێش ده‌چێ و به‌ره‌و لووتکه‌ هه‌لده‌گرێ.

ستایشیکی قوول بالی به‌سه‌ر بووندا کێشاوه‌. له‌نیو ئهم ئاپۆره‌ی تاریکیانه‌دا، (هاواری نادیار) به‌ئاشکرا ده‌بینم که‌ هه‌لده‌گرێ و نه‌قیزه‌ش له‌ مرۆفایه‌تی ده‌ژهنێ تا له‌گه‌لیدا هه‌لگرێ. گه‌ر له‌ سه‌رده‌میکی تر دا ژیا‌بام، ئه‌وا ئهم هاواره‌م له‌نیو ئاپۆره‌ی به‌گه‌زاده‌ و هاوالاتییان و پێشه‌وه‌ران و بازگانانی راپه‌ریودا ده‌بینی و ده‌بوومه‌ هاوپه‌یمانان. ئاخ‌ر ئینسانه‌کان که‌وتوونه‌ته‌ داوی شالایه‌که‌وه‌ که‌ له‌خۆیان به‌هێزتره‌، شالایه‌کی که‌ به‌ره‌و سه‌رپیان راپێچ ده‌کا و هه‌ر کاتی شه‌که‌تیش بوون، جێیان دێلێ و ڕووده‌کاته‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی خاوی تر که‌ هێشتا هێز و گوری خۆی له‌ده‌ست نه‌داوه‌.

ئه‌رکی ئیمه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می خۆماندا شوینپێی ئهم هێرشه‌ جاویدانییه‌ هه‌لگرین و کۆمه‌کی بکه‌ین و هاوکاری بین. ئه‌و‌رۆ زۆر له‌ کۆیله‌ و برسێیان به‌داوه‌وه‌ بوون. ئه‌و‌رۆ زۆریان که‌ره‌سته‌ی خاوان. جه‌ماوه‌ر ناتوانی له‌م شالاه‌وه‌ بیه‌زه‌یییه‌ بگات. به‌گۆیره‌ی زه‌ینی گچکه‌ و هاوگونجاو له‌گه‌ڵ خواسته‌ ڕۆژانه‌یییه‌کاندا، ناوی بچووک بچووکیان له‌و شالاه‌وه‌ ناوه‌.

ناوی به‌خته‌وه‌ری، یه‌کسانی و ئاشتیان به‌سه‌ردا بریوه‌. به‌لام (تیکۆشه‌ری نادیار) ئهم وه‌همه‌ فریوده‌رانه‌ی که‌ جه‌ماوه‌ر دای خۆیانی پێ خۆش ده‌که‌ن، جێ دێلێ و توندو بیه‌زه‌ییانه‌ ده‌جه‌نگی تا له‌ ئه‌قل و جه‌سته‌کان تێپه‌رینی و له‌ ته‌واوی هاواره‌کانی توورپه‌ی و برسیتی، په‌یامی ئازادیی بئافه‌رینێ.

دانه‌وینه‌وه‌ و ڕوانین بێ ئه‌ندازه‌ ترسناکه‌. ده‌شی ئه‌وه‌ زنده‌هقت به‌ری، چونکه‌ په‌ی

بەنھێنییەکی ترسناک دەبەیت: نھێنی ئەوھێ (تیکۆشەر) ئینسانی پێ گرینگ نییە، بەلکو بلیسە پێ گرینگە کە ئاگر لە ئینسانەکان بەردەدا. ئاخر پێرھوتی وی ھێلکی سوورە کە کەلە سەری ئینسانەکان وەک دەنکە تەسیح کون دەکات. دەی من شوپنپێی ئەو ھێلە سوورە ھەلەدەگرم. لەمیانە تەواوی شتەکانی دنیادا، تەنێ ئەم ھێلە سوورەییە کە جیگە گرینگی پێدانمە، گەرچی ھەستیش دەکەم بەکەلە سەرمدا رەتدەبێ و کونی دەکا و دەیشکینێ. بەئیرادە ئازادانە خۆم ناچارایی قەبول دەکەم.

بەلام وا باشترە لە سنوورگەلی ئینسانیدا راوہستین، تەنێ لەنیو ئەم سنوورانەدایە دەتوانین کار بکەین و ئەرکی خۆمان ئەنجام بدەین. باشترە ئەولاو تر نەچین چونکە دەگەینە لێوار و خەرەندیش لەویدا دەمی داچرپوہ. دەبێ لەویدا تەژی لەترس ببین. بووزا، ئەو جادووگەرە مەزنە، ئەوھێ کە بە فووہکە دنیا دەپوینتەوہ، بەزەردەخەنە رفاوییەکیەوہ لەگوئ ھەلدێر راوہستاوہ. بەلام ئیمە نامانەوئ دنیا دیارنەمپنێ. ھەمدیس ناشمانەوئ مەسیح دنیا بنیتە کۆل و بۆ ئاسمانی بگوینتەوہ. بەلکو دەمانەوئ دنیا بژی و لێرە لەگەلماندا تیبکۆشی. ئیمە دنیامان خۆشدەوئ، تەواویک وەک گۆزەگەریک کە گۆزەکانی خۆشدەوئ و حەزی پێیانە. ئاخر چ کەرەستەییەکی تر شک نابەین ئیشی پێ بکەین. بەسەر ئەم ھەراوزەنا و ھاتوباتەوہ، چ کیلگەییەکی تر شک نابەین تۆوی بکەین و دواتر بکەوینە درەوی.

*

قەوقاز

ھیشتا لە ئیتالیا بووم کە برووسکەییەکم لە وەزارەتی کاروباری کۆمەلایەتییەوہ لە ئەسینا بەدەست گەییشت و تیایدا داوام لێ کرابوو گەر قایل بێ بەوہرگرتنی پۆستی بەرپۆہبەریتی گشتیی ئەو وەزارەتە، ئەوا دەبێ بە سەفەرێکی تاییبەت بچمە قەوقاز، بچمە ئەو شوپنەیی کە لەوئ سەدان ھەزار گریکستانی لە خەتەردا بوون. دەبوو رێگەییەکم بینیبایەتەوہ بۆ گواستنەوہی ئەو خەلکانە بۆ گریکستان و رزگارکردنیان. ئەو یەکەمین جار بوو لەژیاندا دەرفتیکی لەو چەشنەم بۆ دەرخسا کە لەبری

مەملانێی لەوہ زیاتر لەگەل تیۆر و فیکر و مەسیحگەل و بووزاگەلدا، قۆلی ئیشکردنی لەگەل خەلکانی زیندووی لە گوشت و خوین خولقاودا لێ ھەلمالم. خەنی بووم. ئاخر ئیدی لەو شەرە بۆکسە و ھەمییە شەکەت ببووم. شەکەت ببووم لەم شوپنە و شوپنکردن بەکۆلیک پرسیار و گەران بەدوای وەلامەکانیاندا. پرسیارەکان ھەمیشە خۆیان نزیک دەکردنەوہ و وەلامەکانیش ھەردەم جیگۆرکییان بوو. پرسیار لەسەر پرسیار، مار لەسەر مار کەلەکە ببوون و دەستیان نابووہ بینم. ئیدی کاتی ئەوہ ھاتبوو بزنام ئاخۆ کار، کاتی بەشمشیرەکەیی گریکۆپەرەکانی ژیان دەکاتەوہ، دەتوانی بەتەنێ وەلامیک بداتەوہ.

ھۆیەکی تریش کە ھانی دام ئەو مەئموورییەتەم قەبول بێ، دلسوتانی ھەمیشەیییم بوو بەگەلە لەخاچدراوہکەم. ئەو گەلەیی کە ھەمدیس لە چیاکانی پرۆمیسسیۆس، لە قەوقاز لە خەتەردا دەژیا. ھەمدیس (دەولەت) و (زەبروزەنگ) بزماریان بە جەستەیی پرۆمیسسیۆس، نا، بەلکو بە جەستەیی ھەموو گریکستاندا دادەکوئی و لە چیاکانی گریکستاندا لە خاچیان دەدا. ئەمە خاچی گریکستان بوو، ھاواری دەکرد. ھاواری بۆ خوداوند نەدەبرد، بەلکو ھاواری بۆ ئینسان و رۆلەکانی دەبرد رزگاری بکەن. بەم پێیە، بۆ یەکانگیرکردنی کارەساتەکانی ئەمرۆ لەگەل ئازارە نەمرەکانی گریکستاندا، بۆ بەرزکردنەوہی ھەوراز و نشیوہ تراژیدییە ھاوچەرەکان تا ئاستی سەبولەکان ئەم مەئموورییەتەم قەبول کرد.

ئیتالیا جی ھیشت و لە ئەسینا لامدا. (دە) کەسم ھەلباردن کە زۆر بەیان کریتی بوون و پیکەوہ بەرەو قەوقاز کەوتینە رێ تا رێگەییەک بۆ رزگارکردنی ئەو ھەزارەھا گریکستانییە بدۆزینەوہ. لە باشوور کوردەکان ھەر گریکستانییەکیان گرتا بزماریان بە پێیدا دادەکوئی. لە باکوور بەلشەویکەکان بەئاگر و تەورەوہ بۆیان دا بەزیبوون. گریکیگەلی خەلکی باتوم و سوخومی و تیفلیس و قارس. رووت و برسی و نەخۆش لەو ناوہندەدا گیرۆدە ببوون و چاوەریتی مەرگیان دەکرد و تا دەھات تەوقی نیو ملیان زیاتر دەھاتەوہیەک. ھەمدیس دەولەت لەلایەکەوہ راوہستاو و زەبروزەنگیش لەلایەکی تر - ھاوپەیمانانی ئەزەلیی -.

چ خۆشە رۆیشتن بۆ ئامانجیکی سەخت و ھاوکارانی چالاک و دلسۆز بەدەوری

خۆتەوۋە بېنېت. كەنارى گرىكستانمان جېھېشت. بەيانىيەكىان كۆستەنتىنيە لە ئاسۆۋە بەرھەنگىكى كال وەدىار كەوت.

بارانىكى خۆش دەبارى، منارەگەلى سىپى و دارسەرووگەلى رەش، وەكى ئەستونگەى شارىكى غەرقبوو تەتمومانىان شەقار دەكرد. قەدىس سۆفيا، كۆشكەكان و دىوارە نىوۋە ويرانەكانى پادشايەتتى لەبارانى ھىور و ئائومىددا بزر بېوون. ھەمووان لەپېشى كەشتىيەكەدا كۆبېووينەوۋە و ھەولمان دەدا پروانىنمان تەتمومانە چرەكە بېرى تا بېنېن.

يەكى لەھاوكارەكانم گوتى: "لەعنەتى لىبى! قەھپەيە لەگەل توركا دەنوئ!" واىگوت و چاوانى پر لە فرمىسك بوون.

ئەوى تر بە چرپە گوتى: "رۆژى دى دەبىتەوۋە بە ھىي خۆمان!"

بەلام دالم چ خورپەى نەكرد. گەر لە ھەلومەرجىكى تردا بەم ئاۋە ئەفسانەبىيەدا تىپەرىبام، ئەو زەينم بەھەكايەت و گۆرانى مىللىي و ئارەزوۋە بەتەن و تاۋەكان كاپەى دەسەند و ھەستەم بەفرمىسكى درشت و گەرم دەكرد كە لە پەيكەرەكەى مەرىمەى پاقىژەوۋە دەپژىتە نىو لەپى دەستەم، بەلام لەم رۆژەدا، تەواۋى ئەو شارە ئەفسانەبىيەم وەك وینەى ئارەزوۋىيەكى دوور دوور، وەك مەخلوقىك لە تەمومر و خەيالدا دەھاتە پىش چاۋ.

ماۋەى دوو رۆژ، لە دوورەوۋە لە كۆستەنتىنيەمان دەنۆرى و چاۋەرى بووین زەريا ھىور بىتەوۋە و بەرىكەوین. خۆشحال بووم لەوۋەى كە باران لى نەدەگەرا ئەو شارە بېنېم، خۆشحال بووم كە پاسەوانە كەتە توركەكان رېگەيان نەداين لە كەشتىيەكە دابەزىن و پى بنىنە ئەو ئەرزە پىرۆزە تەترىك كراۋەوۋە. ئاخىر ئەوانە ھەموۋى لەگەل روخسارى خەمىن و مۆنى رۆح و دللى نەدى و بدىي گىلم ھاۋئاهەنگ بوون كە نەيدەويست ئازارەكانى بخاتە روو.

باران بەخورتر و كۆستەنتىنيەش تا دەھات رۆتر دەچوو. بەلام پاشان زەريا رەنگىكى سەوزى رووناكى پۆشى و شەپۆلەكان وردە وردە ھىور بوونەوۋە و ئىدى لە بەيانى رۆژى سىيەمدا بەرىكەوتەن. بە(بىسفۆر)دا رەت بووین. باخە چرەكان تا دەھات پەرتتەر دەبوون و خانوۋەكانىش كەمتر. كەنارەكانى ئەوروپا لەلای

راستمانەوۋە و كەنارەكانى ئاسيا لەلای چەپمانەوۋە روخسارىكى وەھشىتەريان بەخۆۋە دەگرت. چوۋىنە زەرياي ترسناكى رەشەوۋە. ھەمدىس بايەكى توند ھەلى كرد، بۆنى زەرياي سوپىرمان بەسەردا ھات. شەپۆلەكان بەرەو پېشەوۋە گۆزىمان دەدا و كەفچىرپانە خۆيان كەوانەبى دەكردنەوۋە و وەكى ئەسپە سىپىيەكانى ھۆمەر نەعەرەتەيان دەكىشا. لە ژوورەكەمدا كۆبېووينەوۋە. لەبارەى گرىكستانەوۋە دواين - گرىكستانى نەمر و گورز لىدراۋ و خاۋەن ھەزارەھا برىن - لەبارەى ئەو ئەرەكەوۋە دواين كە بۆى ھاتبوۋىن تا پاشان شەرمەزارى نەبىن.

لىرەدا چ مەبەستە نىيە نشىو و ھەورازەكانى ئەرەكەكەمان تۆماركەم. خۆم و ھاۋكارەكانم مانگىكمان بەسەردانى ئەو شار و گوندانەوۋە بەسەر برد كە گرىكىيەكان تىيانداندا پەرتەوازە بېوون. بەگورجستاندا تىپەرىن و چوۋىنە ئەرمەنستان. لەھەمان ئەو رۆژانەدا، كوردەكان ھەمدىس گرىكىيەكانىان - ئەمجارە سى كەس - دەسگىر كوردبوون، پاشان وەك بارگىر ئالىيان بەپىياندا داكوتىببوو. نىزىكى قارس بېوونەوۋە. شەو و رۆژ گرمەى تۆپەكانىانمان دەژنەفت.

گوتم: "دەبى يەككىمان لە قارس بىمىنئەتەوۋە و وەك سەرگەورەيەك ھەموو گرىكىيەكان - بەپىاۋ و ژن و مندال و مەر و مالأت و كەلوپەلەكانىانەوۋە - كۆكاتەوۋە و بۆ بەندەرى (باتوم)يان بگۆزىتەوۋە. من لەم بارەيەوۋە راپۆرتەم نووسىوۋە و داوام كردوۋە كەشتى بەبارى خۆراك و جلك و داودەرمانەوۋە بىنئىردى و كەشتىيەكانىش لەكاتى گەرانەوۋەياندا ئەو خەلكانە ھەلگرن. كى دەيەوئ لە قارس بىمىنئەتەوۋە و ئەو ئەرەكە بگرىتە ئەستۆ؟ پىويستە چ ھەلەيەك روونەدا، ئاخىر ئەركى ئەو كەسەى دەمىنئەتەوۋە، ئەركىكى خەتەرە!"

رېش سىپىيانى گرىكىكى خەلكى قارس لە دەورمان كۆبېوونەوۋە و گوپيان بۆ قسەكانمان رادىرابوو. ھەر (دە) ھاۋكارەكەم ھاتنە پىشى. ھەموو دەيانويست بىمىننەوۋە، ئازاترىنيانم ھەلبژارد. وى ھاۋپۆلىكى دىرىنم بوو كە لە جەنگەكانى پىشووۋا برىندار بېوو. كەسىكى ئازا بوو، تەژى بوو لە سەرچلى و بىباكىي، ھەزى بە بەرھەنگار بوونەوۋەى خەتەر بوو.

گوتم: "ھىراكلىس تۆ بىمىنەرەوۋە. ھىوادارم خوداۋەندى گرىكستان پشت و پەنات بى."

به پیکه نینه وه وه لآمی دایه وه: "گەر مردم گهر دنم نازاکهن. خودا پاداشتی خیرتان بداته وه!"

توقه مان له گه ل کرد و جیابووینه وه. دواى چهند ههفته یهک، تۆزوخۆ لآویی، رهشدا گه پراو وهک خه لۆوز و جلک دپراو، له باتوم سهرو که لله ی پهیدا بووه. له پیشه وه ده رۆیشت و له دواشییه وه سوپایه کی گه وره له گرتیکیه کانی قارس به گایه ل و ئەسپ و که لوه له کانیانه وه. قه شهش له ناوه راستا به ئینجیله بهرگ زیوییه کانه وه که له کلێساوه هیئنا بوونی، پیره میردان په یکه رگه لی پیروزیان له بن ههنگل نابوو. ئاخو له وانه رهگو ریشه ی خۆیان هه لکیشاو و دواچار روویان ده کرده گرتیکستانی نازاد تا له وئ رهگی نوئ به خاکدا دا کوته وه.

له و ماوه یه دا ئیمه یه هه موو گرتیکیه کانی گورجستانمان کو کرد بوونه وه. به یانییه کیان گویم له هاوار و هوتافی شادیی و ته قوتوقی تفهنگ بوو. به ره وه بندهر پامکرد. یه که مین که شتی گرتیکستانی بو گواستننه وه یان گه یشتبوو.

چ بهر خۆدانیکى سهخت بوو! له تاو شه که تی و دردۆنگی و بئ خه ویی باریک و بنیس ببووین. جارناچار دزه سه رنجیکى خیرام ده گرته چیای وه حشیی و ئەفسانه یی و ده شتی ئارام و خه لکانی میهره بانى ئیره به چاوانی گه وره و خۆره لاتییانه و شیرینی سه رکهش و رۆحی خه نی و بیپه روايانه وه. ئەوانه ده یانخواردوه و سه مایان ده کرد و ماچیان ده کرد و به شکۆیه کی مه زنه وه وهک میرووی رهنگا و پهنگ یه کترین ده کوشت.

له گه ل ئەوه دا که ده رفه تم نه بوو، خۆیشم هه زمه نه ده کرد فیکرم له سه ر ئەو نه رکه گه وره یه ی که له پیناویدا هاتبووم، به لایه کی تردا وه رگێرم. پیاوان و ژنان و مندالانی گچکه ی برسی و نائومێدم ده بینین که ده وریان دابووم و چاویان له چاوانم بریبوو – چاوه رپۆ بوون رزگاریان بو بێنم. ئیدی چۆناوچۆنی ده متوانی خیانه تیان لئ بکه م؟ هه رده م پیم ده گوتن: "برایینه مه ترسن. چاره نووسی هه موومان به یه که وه گریدراره. له گه ل ئیوه دا یان رزگار ده بم یاخۆ تیا ده چم!" هه ندی جار له باره ی گه له سه مه دیده که مانه وه بۆیان ده دوام. له باره ی ئەو گه له وه که چه ندین سه ده به درنده و برسیتی و هه ژاری و بومه له رزه و ناکۆکی گه مارۆدرا بوو. ئاخو ئەو هیزانه

ویستوو یانه گرتیکستان بسرنه وه، به لآم وی هه ر نه مر بووه. بنۆرن چۆن هه زاره ها سال ژیاوه و نه شونوماى کردوو. ئەو خه لکه به سه زمانانه به م جوړه، به بهرجه سه ته کردنی گرتیکستان له زه ییناندا، توانیویانه بهرگه بگرن.

ته نی یه ک ئیواره بوو که به سه ر ئیواری خیانه تکردن لیتیان گیرسامه وه. وا به شه رمه وه ده که ومه گێرانه وه ی: ئیواره ی رۆژتیکیان له که ناری زه ریا له باتوم، له باخیکى دلرفین که نه رزه که ی چه ورپۆتکراو و ده ورانده وره که ی به دار هه یزه ران په رژینکراو و گوئی سوور و شه پۆلاوی له سه ر پشکو تیبوو. ئەو رۆژانه، دلراوکیه کی قورس گینگلی پئ ده دام. چ خه به ریک له که شتی زیاده نه بوو. ئاخۆ ده هات یان نا؟ ئاخۆ هه موو ئەم رۆحانه ی که له ئەستۆم بوون رزگاریان ده بوو یان نا؟ چه ند رۆژیک له وه بهر به (جورجیانا باربارا نیکولایفنا) ئاشنا ببووم و ئیواره ی ئەو رۆژهش بو باخه که ی خۆی داوه تی کردبووم، چونکه ده یزانی له چ وه زعیکدام و دلئ پیم سووتا. باربارا شوخترین ژنیک بوو که له ژیاندا بینییتم. نا... شوخ نا، به لکو شتیک که به وشه ده رنا بردری. چاوانی سه وز و بئ ئەندازه ئەفسووناوی وهک چاوی مار. دهنگی که میک خه مین، هه ر هه مووی به لئین و نکولی و شیرینی. که لیم ده نۆری زه یین شپه رزه ده بوو. مه رمپکی نائینسانیی له که له که مه وه هه لده سا. چالی قوول و تاریک له ناوه وه مه را ده میان ده کردنه وه و باپیره کو لکنه کانی لئ ده هاتنه ده ر. که چاویان به باربارا ده که وت ده یانمپاند.

منیش وهک ئەوان چاوم له چاوانیی بری و به خۆم گوت: ئیدی ئەم ساته وه خته دووباره نابیته وه. هه مدیس ژنیکى وهک ئەمهش پهیدا نابیته وه. هه زاره ها هه زار ریکه وت و شانس و چاره نووس، ملیۆنه ها سال له هه ولی ئەوه دا بوون تا ئەم ژن و پیاوه بیننه دونیا تا له که ناریکى قه وقازیی و له نیو باخیکى پر له دار هه یزه رانی شکۆفه کردوودا یه کتر له ئامپز گرن. ئەدی چما لیگه راباین ئەم ساته وه خته مه له کوتییه مان له دهس چووبا؟

باربارا ئاوری دایه وه و به چاوانیکى نیوه لیکنراوه وه گوتی: "نیکولای میخایلوفیچ، هاتوویت له گه ل خۆتدا بمبهیت؟"

زه نده قم چوو. ئاخو ئەو ژنه جورئتی کردبوو ئەو شته بینیته سه ر زار که من نه موپرابوو بیلیم.

بدۆزینه‌وه. به‌واتایه‌کی تر زه‌ینمان ئاماده‌که‌ین تا ڕێگه‌ نه‌ده‌ین یه‌قین گیلمان کا، بجه‌نگین تا هه‌ر ده‌رگایه‌کی داخراو بکه‌ینه‌وه که له‌به‌رامبه‌رماندا ده‌ببینین. ئه‌و که‌سه‌ی په‌له‌یه‌تی جی‌گی‌ری و زه‌مینه‌یه‌کی سفت بدۆزیته‌وه له‌سه‌ری ڤاوه‌ستی، بێئه‌وه‌ی ئاپۆره‌ی ده‌می کراوه و برسی‌ی له‌ودیه‌وه خوارده‌وه که ده‌یخوا ببینی، ده‌لی: (به‌ بێ یه‌قین ناتوانم بژیم!) ئه‌و که‌سانه‌ش که به‌ویژدانیکی ئاسووده‌وه ناخۆن و به‌بێ مۆته‌که ناخه‌ون و نالین: ئه‌م دونیایه‌ خالییه له‌ خه‌وش و با وه‌ک خۆی بمینیته‌وه. هاوارده‌که‌ن: (نامه‌وی و ناتوانم به‌بێ نایه‌قین بژیم!) ئه‌و که‌سانه‌ خودا ئاگاداریان بێ، خوی خواداوه‌ندن. ئه‌وانه‌ن که ناهیلن ڤۆج بگه‌نێ. کاتێ ئه‌و پیره‌مێرده‌م به‌دردۆنگییه پیکه‌نیناوییه‌که‌یه‌وه بینی، پیکه‌نیم و گالته‌م پێی هات. به‌لام براکه‌م، ئه‌ی هاوخه‌باتم، هه‌نوکه‌ گه‌ر بمتوانیبا جارێکی تر بتبینمه‌وه، ئه‌وا خۆم فریده‌دایه ئامیزته‌وه!

*

که‌شتییه‌که‌ پر له‌ خه‌لکانیک بوو که له‌ سه‌ر زه‌مینه‌کانیان ریشه‌کیش کرابوون و منیش به‌ره‌و گریکستان به‌پۆه‌ بووم تا له‌وی بیانروینمه‌وه. ئینسان، ئه‌سپ، گا، ته‌شتی هه‌ویر شیلان، بێشکه‌، په‌یکه‌ری پیرۆز، کتیبی پیرۆز، پاچ و خاکه‌ناز. هه‌مووان له‌ده‌ست به‌لشه‌ویک و کورد هه‌لده‌هاتن و به‌ره‌و گریکستانی ئازاد کۆچیان ده‌کرد. چ شه‌رمه‌زاری نییه‌ گه‌ر بلیم له‌ ناخه‌وه‌ڤا وروژابووم. هه‌ستم ده‌کرد سانتوریکم و ئه‌م که‌شتییه‌ش به‌ئاپۆره‌ی سه‌رنشینه‌کانییه‌وه له‌ گه‌ردنه‌وه به‌ره‌و خوار جه‌سته‌مه‌.

زه‌ریای ره‌ش هه‌لاوسانیکی ڤۆشنی تی که‌وت. شه‌پۆلی ره‌شی شینباو بۆنی شووتی لی ده‌هات. له‌لای چه‌په‌وه که‌نداو و چیاکانی پۆنتۆس که ڤۆژیک له‌ڤۆژان هی ئیمه‌ بوون، له‌لای راستیشه‌وه زه‌ریای به‌رین و دره‌وشاوه. قه‌وقاز له‌ ڤۆشناییدا دیارنه‌ما بوو، به‌لام پیره‌مێردان کۆمه‌ کۆم له‌ دواوه‌ی که‌شتییه‌که‌وه دانیشتبوون و نه‌یانده‌توانی چاوه‌سه‌ر ئاسۆی ئازیز هه‌لگرن. قه‌وقاز دیار نه‌مابوو، له‌تارمایییه‌ک زیاتر نه‌بوو، که‌چی له‌ بیلبیله‌ی چاوی پیره‌مێرداندا وه‌ک خۆی ڤیک و ئاوا نه‌بوو ڤاوه‌ستاوو. ئاخ‌ر بۆ ڤۆج بێ ئه‌ندازه زه‌حمه‌ته‌ دلێ له‌ زیدی خۆی، له‌ زه‌ریا، له‌ چیا،

له‌ ئازیزان، له‌ خانووی ئازیز و هه‌ژارانه و گچکه‌ی پیشه‌کیش کات. ڤۆج جالجالۆکه‌یه‌که و هه‌موو ئه‌وانه پێو پلی وین.

له‌ عه‌رشه‌ی که‌شتییه‌که‌دا له‌سه‌ر گوریسیک دانیشتم. ژنان و پیاوان، هه‌ندیکیان خه‌لکی قارس، ژماره‌یه‌کیان خه‌لکی سوخۆمی، ژماره‌یه‌کی تر خه‌لکی تایجان. ئازاریان بێ کۆتایی و هه‌ریه‌که‌یان هه‌له‌په‌ی گێرانه‌وه‌ی هه‌کایه‌تی خۆی بوو تا به‌شکم شتییک له‌ باری شانی خۆی سووک کات. گویم ڤاده‌دێرا و له‌به‌رخۆوه به‌رگه‌گرته‌نی نه‌ژادی گریکیم ستایش ده‌کرد. چونکه‌ له‌ نیوه‌ندی شین و گریان بۆ ئازیزه له‌ده‌سچوووه‌کانیان و بۆ ماله‌ سووتاووه‌کانیان و بۆ ئه‌و برسیتی و ترسه‌ی ڤوبه‌ڤووی ببوونه‌وه. له‌په‌ر یه‌کیکیان نوکته‌یه‌کی ده‌گێراییه‌وه و ئیدی ده‌موده‌ست ته‌واوی موسیبه‌ته‌کان ده‌ڤه‌ینه‌وه و سه‌رله‌نووی سه‌ره‌کان بلند ده‌بوونه‌وه. ژنیکی قه‌له‌و بۆ مێرده‌ کۆژراوه‌که‌ی که‌وتبووه شیوه‌ن. زه‌لامیکی که‌ته‌ی سمیل ڤه‌ش و شوڤ، ده‌سته زله‌که‌ی ڤایه‌ل کرد و به‌شانی ژنه‌که‌یدا کیشا. گوتی: "ماریوریستا، ده‌ست له‌گریان هه‌لگه‌ره. ته‌نانه‌ت گه‌ر دوو که‌سیش له‌ دونیادا مابێ - گریمان من و تو- ئه‌وا سه‌رزه‌مینی گریکستان پر ده‌بیته‌وه له‌ مندا!" وای گووت و چاویکی به‌که‌شتییه‌که‌دا گێرا و ئه‌وجا درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "برایینه، ده‌زانن ئومیدی دنیا له‌کویدا نووستوو؟ ئیوه ده‌لین له‌ سه‌ردا؟ نا... خوارتر! ده‌لین له‌دلدا؟ نا... برایینه خوارتر! خوارتر!" پاشان سه‌رنجیکی خێرای له‌ ژنه‌ مێرد کۆژراوه‌که‌دا و گوتی: "به‌و خودایه قه‌سه‌م، گه‌ر شه‌رمم له‌م ژنه‌ نه‌کردبا، هه‌ر ئه‌لعان پیشانتانم ده‌دا ئومیدی دنیا له‌کویدا نوستوو. که‌واته ژنه‌که‌، مه‌عز بۆ ڤه‌زای خودا مه‌گری!"

ژنان سوور هه‌لگه‌ران. پیاوان دایان له‌ قاقای پیکه‌نین و گوتیان: "تیۆدۆریس، هه‌ر ویننه‌ت نییه‌. خودا خیرت بنوسی که‌ ئاوها ئیمه‌ت هینایه پیکه‌نین." ته‌نها یه‌ک که‌سه‌ هه‌بوو که له‌ولاوه دانیشتبوو قسانی نه‌ده‌کرد. ئه‌م پیاوه پینه‌ده‌که‌نی و له‌باره‌ی ئازاره‌کانییه‌وه نه‌ده‌دا. پیده‌چوو نه‌یه‌وی قورسایه‌ سه‌ر دلێ سووک کات. وی خاوه‌ن جه‌سته‌یه‌کی که‌ته و ملیکی وه‌کی ملی گا و ده‌ستی زل و درێژ که هه‌له‌به‌ت تا ئه‌نۆوی ده‌گه‌یشتن، له‌ کراسه‌ کراوه‌که‌یه‌وه سینگه‌ تووکنه‌که‌ی دیاربوو. له‌هه‌موو ژیاندا که‌سیکی ترم نه‌بینیوو هینده‌ی وی له‌ به‌راز بچی.

کاتی خه لکه که بلاوه یان لیکرد و رایه خه کانیاں راخست تا بنوون، ئەو پیاوه له جیی خۆی نه بزوا. مله ئەستور هکه ی بردبووه پیشی و له زه رایای دهنۆری. چوووه لایه وه.

بۆ ئەوهی سه ری قسانی له گه لدا دامه زینیم، گوتم: "ئەدی تو هیچ قسه ت نه کرد!" ناویری دایه وه و ته ماشای کردم. پاشان دهستی رایه ل کرد، کرته له ئیسکه کانیه وه ههستا.

- قسان بکه م؟ چ بلایم؟ له باره ی نازاره کانمه وه بدویم و هیور ببه وه؟ ناخر من گه رکه م نییه هیور ببه وه!"

بیده نگ بوو. له جینگه که ی ههستا. وهک بلای حه ز نه کات بروا، هه مدیس دانیشه وه. ههستم کرد له گه ل خۆیدا له جه نگدایه. نهیده ویست بناخفی. به لام دلای لیوریز بوو له قسه. به هۆی ئەوه وه که شه و راشکاو و ئیمه ییش ته نیا بووین، بۆیه ههستی بۆ قسه کردن بزوا:

- چیا و دارستانه کانی قه وقازت بینین؟ ساله های سال به تاقی ته نیا هه ر هه موویانم له پیه وداون. ناویان نابووم به رازه کتویی چونکه هاونشین کس نه بووم. قهت نه ده چوووه چاخانه. پیم نه دهنایه کلایسا. ههروهک گوتم، به تاقی ته نی به دارستان و چیاکاندا دهگه رام. به رد به به ردی چیاکانم له پیه وداوه. کریکاری کانه به رد و خه لووزه وان بووم و رووت و ره جال و برسی، به لام جحیل بووم. وهک گا به هیز بووم و پیویستم به کس نه بوو. به لام رۆژیکیان که به چیاکاندا هه لده گزام، ههستم ده کرد هیز و گورم کول دها و خه ریکه ده مخنکینی. جا بۆ ئەوهی خۆم له تره کین رزگارکه م، که وتمه هه لکه ندنی چیاکه و داتاشینی ئەستوونگه له دارکاج و رۆنانی خانوو. خانوو هکه م له نزیک کانیه که وه رۆنا، به ده رگا و په نجه ره و هه موو شتیکییه وه. له گونده نزیکه کانه وه، ژنان و پیاوان بۆ بینینی ده هاتن. مه ی و خۆراکیان له گه ل خۆیاندا ده هینان. به لام من له سه ر به ردیک داده نیشتم و سه یری خانوو هکه م ده کرد. کیژۆله یه ک هات و له پالمدا دانیشتم. ئەویش ته ماشای ده کرد. هه روا که پیکه وه سه یری خانوو هکه مان ده کرد، سه ره گیزه م پی که وت. به یانی رۆژی دواتر بینیم ژنم هیناوه.

هه ناسه یه کی هه لکیشا.

- به لای. خۆم بینی ژنم هیناوه. سه ره گیزیه که م ره وییه وه. له ترۆیکی ئەو چیا به رزانه وه ئەقلم بۆ گه رایه وه.

پیم گوتم: "ژنه که من ناتوانم خۆراکی تاقه نه فه ریک دابین که م، ئیدی چۆن ده توانم خۆراکی دوو که س بده م؟ چ جای مندا له کان!"

گوتم: "خه مت نه بی، وه ره با بچین بۆ کلایسا."

- بچین بۆ کلایسا چ بکه ین؟ من نایه م.

- به قسه م بکه با برۆین.

رۆیشتم. خاچمان کیشا و نازایه تیمان تی گه را.

ژنه که م گوتم: "ئه لعانیس ههسته با برۆین له کینگه که ماندا بکه وینه ئیش."

- کینگه؟ کام کینگه؟ مه به ستت له به رده؟

- به رده کان ورد ده که ین و ده یانکه یه خۆل!

رۆیشتم. به ردمان ورد کرد و کردمانه خۆل و دانه ویله مان چاند.

ئه مجاره یان ژنه که م گوتم: "ئه لعان واچاکتره برۆین و دار زه یتوونه کان قه لاه که ین."

- کام دار زه یتوون؟ ئەو داره وشکانه ده لای؟

- پیت ده لایم با برۆین!

رۆیشتم. داره وشکه کانمان قه لاه کرد. روانمان، قه له ممان کردن، زگی خۆمان پر له نان و زه یتی زه یتوون کرد. خودا له با پیره م خۆشبای که هه میشه پی ده گوتم: له هه ژاری و رووتور ه جالی مه ترسه، به و مه رجه ی ژنیکی باشت هه بی.

هه مدیس بیده نگ بوو. لایه کی گوریسه که ی گرت و وهک پشیله یه کی کتویی به چنگ تیی که وت. له و تاریکییه دا گویم له ددانه قرچیی بوو.

به شپرزیه یه وه لیم پرسی: "ئه ی دوایی؟"

- به سه، پیتوایه وهک ئەوانی تر نازاری خۆم باس ده که م؟

- ژنه که ت چیی لی به سه ر هات؟

- گوتم بهسه!

سهری له نیو نه ژنوی نا و ئیدی هیچی تری نه گوت.

*

(فرمیسیکی ئینسان دوتوانی ئاشه کانی دنیا بگه ریئی، به لام ناشی خوداوهندی بۆ ناگه ری!)

ئه م قسه یه پیره میردیکی سه د ساله ی خه لکی گوندیکی مه که دونه پئی گوتم که له بهرده م کوخته هه ژارانه کهیدا کروشکه ی کردبوو تا خوئی به ره تاو بدا و گهرم دابی. سوژ و ئه فین کیژانی ئینسانن نه ک کیژانی خوداوهند. ئه م که شتییه چ نازاریکی له راده به دهری له گه ل خویدا هه لده گرت و بۆ گریکستانی دهر! به لام زه من، په حمه تی خودای لی بی، به زه بی پیاماندا دیته وه. زه من ئیسفه نه جه و دهریته وه. گژوگیای به هاری خیرا کیلی گۆره کان داده پۆشی و به هه ناسه برکیوه هه لگژانی خوئی ده ست پنده کاته وه.

ئاسمان لیوانلیو بوو له ئه ستیره. بورجه خو شه ویسته که ی من، بورجی دوو پشک به کلکی هه لگه راهه و چاوانی سووره وه له زه ریا هاته دهر. عه زابی ئینسان له دهوروبه رما و ئاسمانی ته ژی به ئه ستیره ش به ژوور سه رمه وه، لال و نائینسانی و توقینه ر. هه لبه ت ته واوی ئه و خاله ته نکانه مانایه کی شاراو هیان له خو دا هه لگرتبوو. بیگومان ئه م (ئارگوس) ه هه زار چاوه پاسه وانی نه ئینییه کی ترسناک بوو. به لام کام نه ئینی؟ نه مده زانی. تاقه شتی له قوولایی ناوه وه مرا هه ستم پی ده کرد ئه وه بوو که ئه م نه ئینییه چکۆله ترین په یوه ندیی به دلئ ئینسانه وه نییه. واپیده چوو دوو ده سه لاتداریتی جودا له گه ردووندا هه بی: ده سه لاتداریتی ئینسان و ده سه لاتداریتی خوداوهند.

به ئاوها وتووێژ و رامانیکه وه، له زه ریای ره ش تی په رین. هه ممدیس کۆستانتینییه مان له دووره وه بینیه وه. ئه مجاره هیان خوئی شتبوو به هه تاو و ته ژی بوو له باغ و مناره و ویرانه. هاوسه فه ره کانم له پرووی وروژانیکی عاتیفییه وه خاچیان کیشا و بۆ ریزگرتن له به رامبه ریدا نووشتانه وه. پیره میردیک له پیشی که شتییه که دا کرینۆشی برد و هاواری کرد: "دایکه، وره ت هه بی دایکه!" که گه شتییه به رامبه ر

که ناری گریکستان، قه شه هاوسه فه ره که ی خه لکی سوخومی، هه ستایه سه ری و باسکه چرچ و لۆچه که ی بۆ ئاسمان هه لپری و به دهنگیکی به رز، به جوړیک که دهنگی بگاته گوئی خوداوهند هاواری کرد: "خودایه، خودایه، گه له که ت رزگارکه! یارمه تییا ن بده تا له خاکی نویدا ره گ دا کوته وه و به رد و دار بکه نه کلپسا و قوتابخانه و به زبانیکی که خو شتده وی ناوت به رز و پیروژ راگرن!"

به که ناره کانی تراس و مه که دونه یادا سووراینه وه، له کیوی پیروژ تی په رین و چوینه به نده ری سالونیکا. ئه رکه که م یازده مانگی خایاند. ئیدی په یته په یته که شتی، خه لک و مه رومالاتی له قه وقازه وه هه لده گرت و خو ئینیکی نوئی به دمه ره کانی گریکستاندا ده که وته گه ر. بۆ دهوروبه ری مه که دونه و تراس چووم تا ئه و کیلگه و گوندانه ببینم که تورک دوا ی رۆیشتنیان جییا ن هیشته بوون. خه لکانی تر دهبوونه خاوه نیان و ئیدی ده که وته کیلان و تووکردن و رۆنان. پیموایه شه رعیتترین چیژی ئینسان، هه ولدان و بینینی به ری ماندوو بوونه که یه تی. جاریکیان ئه ندازیاریکی کشتوکالیی رووسی من و ئیستراتی بۆ ده قهریکی بیابانی نزیکی ئیسترخان برد. باوه شی کرده وه و به هه ستیکی سه رکه وتوانه وه ئامیزی به لی به ردیندا کرد و گوئی: "هه زاران کریکارم هه ن. جو ره گیایه کی ره گ دریز دهر وین که باران و خاک به خو یه وه راده گری. له ماوه ی چه ند سالیکی که مدا هه موو ئه م بیابانه ده بیته باغ. - چاوانی پرشنگیان ده دا- بنۆرن! گوندو باغ و ئاو له هه موو جیگه یه ک، له دهوروبه ری خو تاندا ده بین."

ئیستراتی به سه رسورمانه وه پرسیی: "له کوئی؟ من هیچ شتیکی نابینم!"
ئه ندازیاره کشتوکالییه که زه رده خه نه یه کی هاتی و گوئی: "چه ند سالیکی تر هه مووی ده بینیت!"

وا ی گوت و وه ک ئه وه ی سویند بخوا، گۆچانه که ی به له که دا رۆ برد.
هه نووکه ده بینم ئه و ئه ندازیاره راستی ده کرد. منیش له دهوروبه ری خو م دهنۆرم. له و ویرانه خا که دهنۆرم که هاوسه فه ره کانم له نیو خو یاندا دابه شی ده که ن. دهنۆرم و ده بینم پر له خه لک و باغ و ئاو ده بی. زینگی زه نگ له کلپساکانی ئاینده وه ده بییه م. گه مه و پیکه نینی مندالان له حه وش قوتابخانه کاندا ده بییه م. لیتره له به رامبه رما دارچوا له یه ک چرووی کردوه، ده بی خو می بگه یه نمی و په لکیکی پر

شكۆفە لىكەمەۋە. چونكى گەر بەدل و گيان باۋەر بە شتى بىننن كه بوونى نىيە، ئەۋا ئىمە ئەۋ شتە دەخولقننن. عەدەم شتىكە كه ۋەك پىۋىست ئارەزوومان نەكردوۋە و بەئەندازەيەك بەخوئىنى خۆمان ئاومان نەداۋە كه بتوانى لە دەركى تارىكى عەدەم تىپەرى.

دوچار ھەموو شتى كۆتايى ھات. لەناكاۋىكرا ھەستم كرد چەندىك شەكەتم. نەمدەتوانى بەسەر پىۋە خۆم راگرم. نەمدەتوانى بخۆم يان بخەوم ياخۆ بخوئىنمەۋە. ئاخىر شەكەت و كفت بووم. ھەموو ھىزىم بۆ ئەۋ ئەركانە خستبوۋە گەر كه خواستى گەرەى تىدا ئەنجام دەدراۋ خواستى گەرەش درىژەى كىشا. رۆح يارمەتى جەستەمى دابوو، نەيھىشتبوۋ بەلادا بكەوى. بەلام دەمودەست شەپكە كۆتايى پىھات. ئەم مۆلدانى ناۋەكى ھىزەش لەبەين چوو. ئىدى جەستە بى بەرگرى مایەۋە و كەوت. بەلام نەك پىش كۆتايى ھاتنى ئەۋ ئەركەى كه پىم سپىردرابوو. ھەنوۋە ئىدى ئازاد بووم. دەستم لەكار كىشاپەۋە و ئەوسا يەكسەر رووم بەلای كرىتدا ۋەرچەرخان. دەمويست ھەمدىس بەسەر خاكەكەيدا برۆم و دەست لە چىاكانىەۋە بدەم بۆ ئەۋەى ھىزىم تى بىتەۋە.

*

كۆرە لاسارەكە دەگەرپتەۋە

كاتى ئىنسان دۋاى سالانىك گەران و ھەۋلدان لە دەرەۋە، بۆ زىدى باۋانى دەگەرپتەۋە و پال بەبەردى باپىرانەۋە دەداتەۋە و چاۋ بەشۋىنگەلى ئاشناى تەژى بەرۆحى نەتەۋەبى و يادەۋەرى مندالى و خەونى جىللىدا دەگىرپتەۋە، جەستەى لەسەر ئارەقەيەكى سارد دەنىشىت.

گەرپانەۋە بۆ زىدى باپىران، دلمان دەھىنپتە خورپە، پىدەچى لە سەرچلىگەلىك گەرپىنەۋە كه ناكىرئ باسىان بكرئ، ۋەك بللى پىمان نابىتە ناۋچەيەكى نوئى و مەحرەمەۋە و كوتوپ لەمانەۋەى كاتىماندا لە دەرەۋە قورسىكمان لەسەر دلمان ھەست پى كردبى. ئەدى ئىمە چ ئىشىكمان بە بەرازگەلى بەرووخورى ئىرە ھەيە؟ ئاور لەدۋاۋە دەدەينەۋە و لەۋ زىدە دەنۆرپن كه جىمان ھىشتوۋە و ئاھ ھەلدەكىشىن.

بە ۋەبىر ھىنانەۋەى گەرمايى و ئارامى و ناز و نىعمەت، ۋەكى كۆرە لاسارەكە بۆ سىنەى داىكايەتى دەگەرپىنەۋە. ئەم گەرپانەۋەيە ھەمىشە لەرزىكى نەئىنى لە مندا خولقاندوۋە. ۋەك بللى بەرەۋە تامكردنى مەرگ چوۋىم. پىدەچوو دۋاى كىشمەكىش و دەسبلاۋىيەكانى ژيان، بۆ زىدى باپىران بگەرپتەۋە. ۋەك بللى ھىزى تارىك و نەئىنى، ئەنجامدانى ئەركىكى تايبەتى بەئىنسان سپاردبى و ھەنوۋەكە لەگەل گەرپانەۋەى ئەۋ ئىنسانەدا، دەنگىكى بەزەبروزەنگ لەناخى عەرەكەيەۋە بەرزىتەۋە و پىرسى: "ئەركى خۆت بەئەنجام گەياند؟ دەى ياللا راپۆرتىك لەۋ روۋەۋە بخەرە روۋ!"

ئەم ناخە ئەرزىيە بەوردى بەھى ھەريەك لە رۆلەكانى دەزانى. ھەر رۆحىكى دروستكراۋى خۆى، ھەرچەندىك بالاترى، ئەركى قورستىرى دەخاتە ئەستۆ – رىگاركردنى خۆى يان گەلەكەى ياخۆ دونيا – پلەۋپايەى رۆحى ئىنسان بەپابەندبوونى بەيەكى لەۋ ئەركانە لە مەھەك دەدرئ، يەكەم يان دوۋەم ياخۆ سىيەم. سروشتىيە ھەر ئىنسانىك ئەم ھەلگزانە بىننى، ھەلگزانىك كه رۆحى ۋى، ئەركى ئەنجامدانى لە ئەستۆدایە، بەشىۋەيەكى زۆر قوۋل لەسەر زەمىنى لەداىكبوونىدا ھەلگۆلراۋە. لەنپوان ئەم خاكەى كه ئىمەى لى دروست بوۋە و لەنپوان رۆحماندا ھاۋپەيمانى و لىكحالىبوونىكى شاراۋە ھەيە. تەۋاۋىك ۋەك ئەۋەى كه رەگ فەرمانىكى نەئىنى بۆ درەخت دەنيرئ تا گول بكا و بەر بگرئ. بەمجۆرە ئەۋ رەگەنە پاساۋ بۆ بوونيان دەدۆرنەۋە و لە سەفەرەكەياندە دەگەنە ئەۋ ئامانجە. ھەمدىس خاكى باپىرانىش ئەركى دژوار دەخاتە ئەستۆى ئەۋ رۆحانەى كه دروستى كرىدون. ۋا پىدەچى ئەرز و رۆح لەيەك قور شىلرابن و ھەمان ھىرش بەرن. ئىدى ئەۋە رۆحە كه دوچار سەرەكەۋتنى تەۋاۋەتى ۋەدەس دىنى.

ھەمىشە نكولى كردن لە جىللىت ئەفەرۆزكە تا دۋا قۇناغەكانى پىرى، بەدرىژايى ژيانت لە نەبەردابە بۆ گۆرىنى نەمامەكانى ھەرزەكارىت بەدرەختىكى بەبەر. پىمۋايە رىگەى ئىنسانى كامل ئەمەيە.

رۆح باش دەزانى – گەرچى زۆر چاران ۋا خۆى پىشان دەدا شت لەبىر دەكا – كه دەبى حىسابى خۆى بەخاكى باۋان بدات، نالپم سەرزەمىنى باۋان، بەلكو دەلپم

خاکی باوان. ئاخىر خاکی باوان و اتايه کی قوولتر، خوئنه و يستانه تر و پىر شکوتىرى ههيه و له ئيسكى دېرىن و هار راو پىکھاتوو.

ئەو پوژى قىيامەتى زەمىنى و- بى ھاوتا- يە کە تيايدا کاره کانت هەلەسەنگىنرى. گویت لیدەبى کە بیدەنگى سەخت و دادوهرانه له خاکی باوانتەو بەرز دەبیتەو و تۆيش لەرز داتەدەگرى. ئەدى دەتوانیت چ وەلامىكى بەدەپتەو؟ لىو دەگەزیت و بەخۆت دەلێى: ئای گەر توانىبام سەرلەنوئى ژىابام. بەلام ئىدى تازە درەنگە، تەنئى يە کجار دەرفەتەيان پى داوین، تەنھا جارىک بۆ هەتا هەتا و ئىدى دەرفەتى دووبارەمان نىيە.

یادەوهرىبەکانى مندالیيش کە له هەموو ئاراستەیه کەو بەلام دەگرن، ئازارە کە قوولتر دەکەنەو. توپکلیكى ئەستور گەماروئى پوچى بەرەو ژوور هەلکشوومان دەدا و بەدروستکردنى کۆمى و چرچولۆچ و رەفتارى دزىو، هیزى گەرانى لى دەسەنیتەو. ئەم پوچە کە له هەرتى جحیلیدا پەروشى ئەو بوو کۆنترۆلى دوتیا بکا و قەلاى بە شکوى جحیللى زور پى تەنگ بوو، هەنووکە لەگۆشەى جەستەیه کى ژاکاو و چرچولۆچدا بەلەرزۆکى کروشکەى کردوو. بپهوهه حیکمەتى کۆن و نوئى هانى دەدەن بەحەوسەلە و لیکحالیبوونەو سەر بۆ یاسای ناچارى نەوى کات. ئەم حیکمەتە لەمیانەى تەسلەلادانەو بەهە کى ترسنۆکانەدا پى دەلێ کە پوووک و نازەل و خودایان هەموو بەهەمان شىو گۆرم بۆ پيشەو دەخۆنەو، دەبەنەو، دەدۆرپن و دەکەون. بەلام پوچى بیانووگر خوئى تەسلىمى ئاوا تەسلەلادانەو بەهە ک ناکات. ئەدى بۆ وابکات؟ ئاخىر وى بۆ ئەو لەداىک بوو کە جەنگ دزى یاسای ناچارى راگەپەنئى. گەرانهو بەرەو زىدى باوان پووداوىکى چارەنووسسازە. توپکلى ئارام و فریودەر دەقلیشینئى و دەرگای تەلەکە دەکریتەو، تەواوى ئەو قەوارانەى کە دەکرا پوژیک لەپوژان هەبن و ئیمە کوشتمانن، تەواوى ئەو خودە باشترانەى کە دەمانتوانى ببینە ئەوان و بەهوى تەمبەلئى و بى شانسی و ترسنۆکییەو نەمانتوانى، وەک تارماى دزىو هەمدیس گیانیان تى دیتەو و باز بۆ هوشياريمان دەدەن.

ئەم ئەزمونە قورسە کاتیک بەرگە نەگىراوتر دەبى کە خاکی باوکیتى سەرکیش و جلەو نەکراوبى و چیا و زەریاکانى و پوچگەلێک کە لەئاوا بەرد و سوپەرە ئاویک

خولقاون، مۆلەت نەدەنە کەسێک کە تەنانەت بۆ ساتیکیش جیگیر و ئارام بى و بەئاسوودەبىیەو بلى: (بەسە!). ئەم کریتە شتىکى زالمانه و نائىنسانىيانەى تىدایە، نازانم ئاخۆ ئایا پوژەکانى خوئشەوئى بۆیە ئازاریان دەدات؟ ئەوى دەیزانم ئەوہیە کە هیند قامچیان تى دەسروینئى تا خوین له جەستەیانەو فیچقە دەکات.

پوژیکیان له شىخ جەلilanى کورى حارىسەیان پرسى: عارەب چ بکەن بۆ ئەوى هەرەس نەهین؟ ئەویش وەلام دەداتەو: (هەموو شتىک بەدلى خوئان دەبى مادامە کى شمشیر بەدەست و مێزەر بەسەر بۆ پيشەو غار دەدەن) کە هەواى کریت هەلەمژم و له کریتىبەکان دەنۆرم، چ خەلکێکى تری سەر ئەرز نابینم وەک ئەوان موو بەموو ئەو وەستتە لەخوبایىيانە عارەبىیەى پراکتیزە کردبى.

له چارەنووسسازترین ساتەو ختەکانى ژياندا - کاتى کەسێکى جحیل ئەگەرگەلێکى کراو وەلادەنئى، تەنھا يە کىکيان هەلەبژىرى و بەچارەنووسى خوئەو گرى دەدا و پاشان پى دەنیتە تافى جحیلییەو - سى پووداوى کریتى پوچیان رزگار کردم. - نا، پوچیان رزگار نەکردم، بەلکو هەولیان دا رزگارى کەن- دەشى پوچى تریش رزگارکەن، هەر بۆیە لیم دەبوورن گەر باسیان کەم. ئەو سى پووداوه زور ساکارن بەتوپکلى ئەستورى جوتیارىیەو، بەلام هەر کەسى ئەو توپکله بشکینئى، ئەوا تامى سى بابۆلە مۆخى شىرانە و حیسابى دەکات.

*

پووداوى یەکەم: شوانىکى خەلکى ئانۆگیا، ئانۆگیا گوندىکى دوورە دەست و قاقرى دامینى چىای پسيلۆریتىیە. ئەو شوانە وا پراھاتبوو لەبارەى شتە سەیر و سەمەرەکانى میگالۆکاسترۆو گوى بۆ قسەى خەلکى گوند رادىرى. بۆیان دەگىراپەو کە دەتوانى لەو شارەدا تەواوى کەلوپەلەکانى دوتیا پەیدا کەیت: لۆبیا بەقاپ، ماسى کەپوور بەزەمیلە، ماسى ساردین بە بەرمیل. مەغازەگەل پىر لە پىلاو، مەغازەگەل کە تەفەنگ و بارووت و قەلەم بىر و خەنجەرى لى دەفرۆشن، نانەواخانەکان هەموو بەیانىیەک باوہش باوہش کولیرەى سپى و تەنک دەبرۆین، جگە لەمەش بەگۆرەى رىواپەتەکان ژنانیک بەشەو لەو شارەدا هەن، کە گەر دەستیان بۆ بەریت وەک کىژانى کریتى ناکوژن. پىستى ئەو ژنانە سپى و بەتامە وەک کولیرە.

کاکه‌ی شوان به‌گوپراډیرانی بۆ ئەو موجیزانه، ئاو دەزایه دەمی و میگالۆکاسترۆ له ئەندێش‌هیدا وهک به‌هه‌شتی کریت، ته‌ژی له ماسی که‌پوور و تفه‌نگ و ژن دهره‌وشایه‌وه. گوپی را‌ده‌دیرا و گوپی را‌ده‌دیرا، نیوه‌پۆیه‌کیان که ئیدی برستی لی برا، پشتینه‌که‌ی توند کرده‌وه، پارزینگ^(*) ه‌به‌نه‌خش و نیگار چناره‌که‌ی کرده‌کۆل، گۆچانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و له پسیلۆریتی ئاودیو بوو. له‌ماوه‌ی چهند سه‌عاتیکدا که‌یشته‌ میگالۆکاسترۆ. ه‌یشتا دونیا رووناک و ده‌روازه‌ی شار کراوه‌ بوو. شوانه له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستا، هه‌نگاوێکی تر و ئیدی پێی ده‌نایه به‌هه‌شت. به‌لام کوتوپر پۆچی را‌په‌ری و له‌سه‌ر پێیان راست بۆوه. پێده‌چوو وا هه‌ست کا که هه‌ناسه‌ی به‌ئاره‌زوو قانگه‌رابی، ئیدی ئەوه‌ی ئەنجام نه‌دا که ئاره‌زووی ده‌کرد، ئیدی ئازاد نه‌بوو. شوانه‌ی کریتی به‌شه‌رمه‌وه برۆی هینایه‌وه یه‌ک، ئاخ‌ر ده‌بوو به‌رگری له عیزه‌تی نه‌فسی خۆی بکات.

گوپی: "گه‌ر به‌ه‌وێ ده‌چمه ژووری، گه‌ر نه‌ه‌وێ ناچمه ژووری. که‌واته من ناچمه ژووری!"

وای گوت و ئەوسا پشتی کرده‌ میگالۆ کاسترۆ و هه‌مدیس ریتی چیا‌ی گرت‌وه به‌ر.

*

رووداوی دووهم: جحیلێکی قۆز و به‌هێز له گوندێکی تری کریت، له چیا سپیه‌کان مردبوو. چوار که‌س له‌نێزیکترین هاو‌پیکانی هه‌ستان و گوتیان: "ئه‌رێ باشتر نییه ئە‌مشه‌و بچین به‌دیار جه‌نازه‌که‌یه‌وه بمینینه‌وه تا ژنانیش ده‌ست له‌شین و شه‌پۆر هه‌لگرن؟"

هه‌ر چواریان به‌ده‌نگی که‌ی هه‌مین گوتیان: "به‌لێ با برۆین!"

ئەو جحیلێه‌ی مردبوو باشترین پالیکار^(**) ی گوند بوو. ته‌مه‌نی بیست سالان و

(*) کۆله‌پشت.

(**) پالیکار وشه‌یه‌کی گریکیه‌ واته‌ پیاوی راسته‌قینه و حیسابی. پیاوی ئازا و به‌هێز و به‌توانا بۆ به‌رگه‌گرتنی ئازار. ئەم نازناوه له‌ به‌نه‌رتدا به‌و سه‌ربازانه‌ی هێزی پیاوه‌ دهدرا که هاو‌پیتی سواره‌یان ده‌کرد، به‌لام دواتر ئەم نازناوه به‌هه‌موو سه‌ربازیکی ئازا دهدرا، هه‌نوکه‌ش به‌هه‌ر جحیلێک ده‌لێن پالیکار که هه‌لگری سیفاتی سه‌ربازی ئازابی. ئەم نازناوه له‌ گریکستانی ئەم‌رۆدا ئەوه‌په‌ری ستایشکردن ده‌گه‌یه‌نی. و. ع

مه‌رگی وی خه‌نجه‌ریک بوو به‌دلی هاو‌پیکانیدا پۆچوو‌بوو. یه‌کێکیان گوتی: "ئه‌م‌رۆ که‌میک عاره‌قیان بۆ هیناوم. عاره‌قی شاتووه. ئەم عاره‌قه ته‌نانه‌ت مردووش زیندوو ده‌کاته‌وه. کورینه چ ده‌لێن، چۆنه ئەو عاره‌قه له‌گه‌ڵ خۆمدا بینم؟"

- دایکی منیش ئەم‌رۆ نانی کردووه، چ ده‌لێن منیش چهند نانیک بینم؟

- منیش که‌میک سوسیسی به‌رازم هه‌یه، چۆنه شیشیکی لی بینم؟

چواره‌میشیان گوتی: "منیش په‌رداخ و بریک به‌رووله خه‌یار دینم!"

ئەوسا هه‌ریه‌که شتی خۆی نایه ژیر که‌په‌نه‌که‌ی و له‌گه‌ڵ داهانتی شه‌ودا خۆیان به‌مالی هاو‌پێ کۆچکردووه‌که‌یاندا کرد.

جه‌نازه‌که‌یان له‌نیو تابووتیکدا درێژ کردبوو. تابووته‌که له‌ ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا له‌سه‌ر سێپایه‌ک دانراو و به‌پێحان و شیوه‌ران را‌زینرا‌بووه. پێی جه‌نازه‌که رووه‌و ده‌رگا‌که و ژنانیش به‌ده‌وریدا شیوه‌نیان ده‌کرد و ده‌یانلاوانده‌وه.

چوار هاو‌پیکه سالویان کرد و به‌ژنگه‌لیان گوت: "وا باشتره ئیوه بچن بنوون، ئیمه به‌دیار جه‌نازه‌که‌وه ده‌مینینه‌وه!"

ژنان چوونه ژووره‌کانی ناوه‌وه و ده‌رگا‌کانیان له‌ودیوه‌وه داخست. چوار هاو‌پیکه له‌سه‌ر کورسی دانیشتن و عاره‌ق و مه‌زه‌کانیان لای قاچیا‌نه‌وه دانا و به‌چاوانیکی پر له‌فرمی‌سکه‌وه له‌هاو‌پێ کۆچکردووه‌که‌یان ده‌نۆری. نیوسه‌عات تێپه‌ری و پاشان سه‌عاتیک. دوا‌جار یه‌کێکیان چاوی له‌سه‌ر جه‌نازه‌که هه‌لگرت.

- کورینه، ئەرێ پێکی نه‌خۆینه‌وه؟

هه‌موو وه‌لامیان دایه‌وه: "بێگومان، ئاو بینه و ده‌ست بشۆ. ئەدی خۆ ئی‌مه

نه‌مردوین، یاللا ده‌ی با بخۆینه‌وه!"

دانه‌وینه‌وه و ده‌ستیاندا‌یه مه‌زه‌که. یه‌کێکیان به‌سووتاندنی مقه‌با سوسیسه‌که‌ی برژاند، ژووری مردووه‌که سێخناخ بوو له‌ بۆنی خۆشی دووکه‌لی گۆشت. ئەوسا پێکه‌کانیان تێ کرد و په‌رداخه‌کانیان له‌ یه‌ک دا.

- خودا لێی خۆشبی. ده‌خۆینه‌وه به‌سلامه‌تی خۆمان!

- به‌سلامه‌تی! خودا لێی خۆشبی!

پێکیک و دووان و سیان و مه‌زه‌که‌یان هه‌موو خوارد و بوته‌که‌یان چۆپرکرد و

هَيور هَيور نه شوه گرتنى.

هه مديس له جه نازكه ورد بوونه وه. کوتوپر يه كيكيان راپه رى و هه ستايه سه ر پا و گوتى: "كورپنه ده لئين چى؟ - به لچاو سه ير تكي جه نازكه كى كرد - ده لئين چيى بينيژين؟"

- باشه دهى!

ئيدى شهرواله ده لبه كانيان هه لكيشاو چمكيان له ژير پشتوينه كيان نا، تا له كاتى راکردندا دهره لنگه كى له قچيان نه گيريت. پاشان تابووته كيان رووه و دهرگای دهره وه برد و دهرگای رووه و هه وشه كيان كرده وه. ئه وسا تفيان له له پى ده ستى خو كرد و به ره و ناشتنى جه نازكه كه وتنه خو.

*

ئهمه ش دوا رووداوه.

يه كشه ممه يه كى جيژنى پاك، كه ميك بهر له سپيده، باوكه كاپاتوس له چياكانى كريت به خيراى برووسكه راده كا و مه سيح زيندو ده كاته وه. په له په لى وى له بهر ئه وه يه كه ژماره ي گونده كان زورن و جگه له م، چ قه شه يه كى تر له و ناوچه يه دا نيبه. بويه ده بوو بهر له سپيده رتوره سمى زيندو بوونه وه ي مه سيحى له هه موو ئه و گونده دا به نه جامگه ياندا. باوكه كاپاتوس قولى لى هه لكردبوو. له ژير قورساى جبه ره به انيبه كه ي و ئينجيله قورسه بهرگ زيويه كه ي ده ستيدا، به سه ر چياى به رده لان و پوشر او به درك و دالدا هه لده گزا. به هه ناسه بركيوه به دريژاى ئه و به ره به انيبه هه ر راده كا. ده گاته هه ر گونديك و هاوار ده كا: "كريستوس ئانىستى (*). - واته مه سيح هه ستاوه ته وه - پاشان به زوبانيكى به په لاس بووه وه به هه لده اوان به ره و گونديكى تر ده كه ويته رى.

له دوا گوند كه كه وتوته نيوان دوو گابه رده وه، خه لكى له كلپسا يه كى گچكه دا كو بوونه ته وه. پيو سو زه كانيان دا گيرساندوون و په يكه ره كان و سه ر دهرگای كلپسا كيان به گه لاي دارديمشت و گوله مؤرت رازاندوونه ته وه. ئه و گه لا و گولانه يان

(*) Christos Anesti

له زناره عاسيه كه ي چياوه هيناون، مؤمه كانيان به دانه گيرساوى به ده سته وه يه، چاوه رپى (وشه ي مه زن) ن تا مؤمه كان دا گيرسين.

له و بيده نكيه دا خر مه ي به ريه ككه وتنى چه ويان ده كه ويته بهر گوى. وا پيده چى ئه سپيك به غار به دامينى چيادا هه لگرتى و بهر د له ژير پيدا بترازى.

- واها ت... واها ت!

هه مووان دهرژينه دهرى. خو ره لات گولرنگ و ئاسمان بزى ده ها تى. ده نكي هه ناسه بركيى قورس ديته گوى. سه گى پاسه مه ر له خو شيدا ده كه ويته وه رين. پاشان کوتوپر له وديو دارگويزي كه وه، به كراسيكي قوچه تران او وه، شه لال له ناره قه، سووره لگه ر او به هو ي راکردنه وه، نوقوم له و مه سيحگه له ي كه زيندووى كرده بوونه وه، باوكه كاپاتوسى پير و كورته بنه، به سه ر و قزى ئالوزكا وه وه و ديار ده كه وى.

له هه مان ئه و ساته وه خته دا، خو ر خه ريكه له وديو چياكه وه هه لدى. قه شه بازيك دها و له به رده م خه لكى ئاواييدا خو ي ده گريته وه و باوه شى ده كاته وه. هاوار ده كا: (كريستوس ئانستا كاس) (**). ئاخو وشه ي باو و دوو باره ي (ئانستى) کوتوپر به لايه وه بچووك و هه رزان و ناچيزه خو دهنويى كه ئيدى ناتوانى (مزگي نيبى مه زن) له خو بگرى. وشه كه له سه ر زارى قه شه ده كشى و مه ودايه كى به رينتر له خو ده گرى. ئيدى ياساكانى زمانه وانى پاشه كشى ده كهن و له به رده م گورى ئه و هيزه مه زنه ي رو حدا تيكوپيك ده شكين و ياساى نو ي ده خو لقي ن. ئيدى بنوره! ئه م به انيبه له خو لقاندى وشه ي نويدا، كريتى پير بو يه كه م جار هه ستى كرد كه هه ر به راستى مه سيح زيندو ده كاته وه، ته واوى بوونى وى و ئينج به ئينجى بالا مه زنه كه ي زيندو ده كاته وه.

*

عيشق به نازادى، سه ر نه ويى نه كردن بو قه بولكردى كو يلايه تى رو حمان، ته نانه ت له به رامبه ر به هه شتيشدا، گه مه كردنى نازايانه له سه روو ئه فين و عزا به وه، له سه روو مه رگه وه، شكاندى قابله كو نه كان، پيرو زترين قابله كان، كاتى كه ئيدى جيگه ت تياياندا نابيته وه - ئه مانه سى هاواره مه زنه كه ي كريت.

(*) Christos Anestakas

ئەوھى لەم سى رووداوەدا، پۆخ تەژى لە چىژىكى پاقژ و ساخ دەكات، ئەوھىيە كە لىرەدا فەيلەسووفان و رەوشتگەران ناخافن، ئەوانە نادۆين كە لەكاتى بى ئىشى و دوور لەھەر خەتەرئىكدا تىۆرە دژوار و قورسەكانيان رادەگەيەنن. ئىمە لىرەدا لە برى ئەوانە سەرۆكارمان لەگەل خەلكانى ساكار، لەگەل جوتيارانى كرىتيدا ھەيە. سەرۆكارمان لەگەل ئەوانەدا ھەيە كە شوينىپى ئارەزوو ناوھەيەكانيان ھەلدەگرن و بىئەوھى لەھەناسە بكەن، بەبەرزترين ترۆپىكدا ھەلدەگژين كە ئىنسان لە توانايدا بىگاتى. واتە ترۆپىكى ئازادى. واتە گالته كردن بەمەرگ. واتە خولقاندنى ياساى نوئى. لىرەدا بنچينە رەسەنەكەى ئىنسان لەبەرچاوانماندا وەدياردەكەوئى. بۆيە دەبينن چۆناوچۆنى ئەم وەحشە دوو پىيە بەگرتنەبەرى پىگەگەلى جياواز لە پىگەى ئەقلانى، دەگاتە ئىنسان بوون. بەم پىيە سەفەرەكەمان بەجەلجەتاي دژواری ئەقلانيدا، لىوانلىو لە بەرپرسيارى دەبى، چونكە ئەلعان بەبينى كرىتییەكان دەزانن كە ئەگەر لەپىگەى بەئىنسان بووندا شكست بىنن، ئەو تەنها و تەنها خۆمان خەتابارين، ھەر لەبەر ئەمەش ئەو جۆرە والایە - ئىنسان - بوونى ھەيە. لەسەر ئەرز وەدياركەوتوو و ئىدى چ پاساويك بۆ ترسنۆكى و كەوتنمان نىيە. لەكرىت ئەو كەسەى ھەولئى فریودانى خۆى يان فریودانى خەلكانى تر نادا، ئەوا خۆى رووبەروو لەبەردەم خواوھندى يەك مەمكى ئامازۆن (*) دا دەبينتەوھ. ئەم (خواوھندى بەرپرسيارى) يە رووى خۆش پيشانى كەس نادا و لەسەر ئەژنۆى چ كەسىك - نە خودا و نە ئىنسان - دانانىشى.

*

پۆزانىكى زۆر بەو پەناگە ئازیزانەدا گەرام كە جحىلیم تىاياندا گوزەراندىبوون. پىاسە لە كەنارى زەريادا. باى فىنكى عەسران ھەمان ئەو با فىنكە بوو كە جارمان بەسەر قژە رەشەكەمدا ھەلئى كرىبوو. بۆنى ياسەمىن و پىحان و شەوەر ھەمان بۆن بوون. بۆنيان چ فەرقىكى نەكردبوو لەگەل بۆنيان لەگەل ئەو پۆزانەدا كە ئىواران بەكۆلانە تەنگەبەرەكاندا تىدەپەرىم و دەرگاكان كراو بوون و كىزان لە حەوشە ئىنجانەكانيان ئاو دەدان.

(*) ناوى گەلىكى ئەفسانەبىيە كە ھەر ھەمووى ژنى جەنگاوەرن. دەگوترى ژنەكانى ئەو گەلە مەمكى چەپيان قرتاندووھ تا بتوانن بەھاسانى كەوان راکيشن. و. ع

شەنە و بۆن و زەريا خاوەن جحىلئىيەكى نەمر بوون، تەنها خانووھەكان و ھاوړىكانى جارمان پىر ببوون. زۆر لەو ھاوړىيانەم نەناسىنەوھ، زۆرىشيان منيان نەناسىيەوھ. بۆ ساتىك دىقەتەيان دەدام - كەسىك وەياديان دەھىنايەوھ - بەلام كى؟ وەختى لە تىفكرين شەكەت دەبوون ئەوسا بەپىگەى خۆياندا دەرويشتن. تەنها يەكەك لەو ھاوړىيانە بەبينى من، بەسەر سوڤمانەوھ راوھستاو دەستى ھەلبېرى و ھاواری كرد: "ھاوړى دىرین ئەمە تۆيت؟ تەماشای خۆت كە، چ بووھ؟"

ئەوھ ھاوړىيەكى دىرینی گيانى بەگيانىم، سىيەمىن ئەندامى ئەنجومەنى ھاوړىيان بوو. پىدەچوو ھاوگوزەرانى باشبى، پايپىكى بى تووتنى بەدەمەوھ بوو تا بۆنەكەى ھەلمژى و بەو پىگەيە - بەفریودانى خۆى - واز لە جگەرە بىنيت. دىقەتى دام، پاشان بەتوندى باوھشى پىداكردم.

- چەندىك لاواز و رەش داگەراوئىت! گۆناكانت بەقوولاچوون و نىوچەوانت پرىبووھ لە چرچولۆچ، برۆت وەك دىك تۆپەل بووھ و ئاگر لە چاوانتەوھ دەپژى. چىت لى بەسەرھاتووھ؟ ئەرى تاكەى دەسووتى؟ تا كەنگى دونيا لەپىوھ دەدەى؟

- تا زىندوو بم! تا ئەو كاتەى كە ئىدى ناتوانم بگۆرىم. ئەوسا خۆشگوزەران و مردوو، پايپىكى بى تووتن بەدەمەوھ دەگرم و رادەوھستم و لاقرتى بەژيان دەكەم!

ھاوړىكەم گوتى: "يەنى من پىرم؟ يەنى مردووم؟" واى گوت و داىە قاقاى پىكەنىيىكى گالتهجارپانە.

ھىچم نەگوت. ئاخىر بىر كەردنەوھ لەم ھاوړى دىرینەم، كوتوپر لىوړىژى لە خەم و توورەبى كردم. ئەدى چۆناوچۆنى خۆشم وىستبوو؟ لەو رۆژە پىر شكۆ و مەلەكوتىيانەى جحىلئىدا كە تا بەرەبەيان شەقامەكانى مىگالۆكاسترومان لەپىوھدەدا، وەى بە چ باوهر و كەفوكۆلىكەوھ دونيامان وىران دەكرد و سەرلەنوئى رۆماندەنايەوھ! لەناو چوارچىوھى تەنگى شارەكەماندا جىمان نەدەبووھ، لەو فىكرانەدا جىمان نەدەبووھ كە لە مامۆستاكانمانەوھ فىريان دەبووين. مەحالى بوو بەلامانەوھ داسەكنان لەژىر سىبەرى لەزەت و چىژە ھاكەزايىيەكانى ئىنساندا. ھەمىشە دەمانگوت: وەرن با سنوورەكان تىكۆپىك بشكىنن! بەلام كام سنوور؟ نەماندەزانى كامە! تەنها باسكمان راپەل دەكرد، وەك بلئى خەرىك بىن بخنكىن!

هه‌نووکە باسکی هاوړیکەم شوږ و چ کیشه‌یه‌کی له هه‌ناسه‌داندا نه‌بوو. خو گەر هیشتا ئاره‌زوویه‌کی ناشه‌رعیی له که‌لله‌یدا مابئ، ئەوا هه‌ولئ دەدا بە‌کیشانی پاییی بئ تووتن ئەو ئاره‌زووه دامرکینیتە‌وه.

*

هەر ئەو شه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌وه، بام لئی پرسیم: "چۆن بوو چوویت بو روسیا؟ بوچی چوویت؟"

وای گوت و به‌توورپه‌یی ته‌ماشای کردم. به‌زه‌حمه‌ت توانی جل‌ه‌وی توورپه‌یی خوئی بگرئ. ئاخر سالانیکی زۆر چاوه‌رپئی ئەوه بووه نووسینگه‌یه‌ک بکه‌مه‌وه و گونده‌کان بگه‌رپیم و ببه‌ شاهیدی رپۆره‌سمی غوسلئ ته‌عمید و عه‌رووسییه‌کان. ئیدی به‌و جوژه هاوړیکه‌لیکی زۆرم له ده‌ور کۆده‌بوونه‌وه و ده‌متوانی له‌و رپیه‌وه خویم له هه‌لبژاردنی پارله‌ماندا کاندید بکه‌م. به‌لام ئەلعان ده‌ببینی دونیا له‌په‌په‌وه‌ده‌دم، سه‌رباری ئەوه، هه‌وال ب‌لاویۆته‌وه که خه‌ریکی کتیب نووسینیشم. دوايه‌مین جارئ که بینیمی، لئی پرسیم: "چ جوژه کتیبئ ده‌نووسیت؟ هه‌کایه‌ت؟ نامه‌ی د‌ل‌داری؟ گۆرانی ئەمان ئەمان؟ نووسین ته‌نها کاری خه‌لکانی خه‌سیو و قه‌شه‌کانه. چ شه‌رمه‌زارییه‌که! وه‌ره‌ واز له‌م ئیشه‌ بینه. ئاخر تو پیاویت، ده‌سه‌ره ئیشئ ئیشئ پیاوان بئ!"

وا ئەلعانیش به‌تيله‌ی چاو سه‌یریکي کردم و گوتی: "ناشئ بووبیت به‌لشه‌ویک؟ ئەوانه نه خودایان هه‌یه و نه نیشتیمان و نه شه‌ره‌ف. بئ باوه‌ری وه‌ک خویمان هه‌ر نییه!"

به‌خویم گوت هه‌نووکە کاتی ئەوه‌به‌ بوئی روون که‌مه‌وه که له روسیا چ رووده‌دا و له‌وئ چ جوژه دونیا‌یه‌کی نوئ روډه‌نرئ. بوئه به‌زوبانیکی ساکار بویم باس کرد که ئیدی فه‌قیر و ده‌وله‌مه‌ند له‌روسیادا نییه. هه‌مووان کار ده‌که‌ن و ده‌خۆن. ئەلعان له‌وئ ئاغا و کۆیله نییه، هه‌ر که‌سه‌ی بو خۆی ئاغایه. له‌وئ ئینسانیه‌تی نوئ و ره‌وشتی بال‌و خیزانی نوئ دروست بوون. ئیدی روسیا بوته‌ پ‌ش‌پ‌ه‌وه و رینوین، ته‌واوی دونیا له‌وه‌دایه شوینپئی روسیا هه‌لگرئ تا داد و به‌خته‌وه‌ریی بال به‌سه‌ر سه‌راپای ئه‌رزدا بکیشئ.

هه‌ماسه‌ت گرتبوومی و له‌وه‌ده‌چوو نوتق بده‌م. بام به‌بیده‌نگی گوتی رادیرابوو. لیکدا لیکدا سیگاری ده‌پ‌چایه‌وه و هه‌لی ده‌وه‌شانده‌وه بیئه‌وه‌ی دایگیرسینئ. به‌خویم گوت: "سوپاس بو خودا که بام تیده‌گات!" له‌ناکاویکرا به‌توورپه‌یی ده‌ستی هه‌لب‌ریی و ئیدی من بیده‌نگ بووم.

سه‌ریکی راوه‌شاندا و گوتی: "هه‌موو قسه‌کانت چاک و به‌رزن، به‌لام ئەه‌ی ئەگه‌ر بکریته کردار چیی؟"

به‌واتایه‌کی تر: به‌رده‌وامبه! قسه‌بکه و قسه‌بکه گه‌ر پیتوایه مه‌سه‌له‌که ده‌هینئ، به‌لام ئەه‌ی نه‌ک به‌حه‌رام، ئاگادار به‌ و قسه‌کانت نه‌که‌یته کردار.

وه‌ی چ‌ه‌ند هه‌زم ده‌کرد بمتوانیبا قسه‌کانم بکردنایه‌ته کردار! به‌لام ئەفسوس نه‌مه‌توانی. ئاخر هیزی مه‌زنی گه‌له‌که‌م له‌مندا ره‌ویبووه و که‌شتی پر له‌ چه‌ته‌ی زه‌ریایی باپیرانم غه‌رق ببوو. کردار ببوو قسه‌ و قسه‌ش به‌مه‌ره‌که‌ب. له‌جیاتی یم هه‌لگرتن و شه‌ر هه‌لایساندن، په‌ره‌مووچیکي چکۆله‌م گرتبوو به‌ده‌سته‌وه و ده‌منووسی. تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ل خه‌لکیدا بیزاری ده‌کردم. هیزی ئەقینی لی زه‌وت ده‌کردم. ته‌نئ له‌ خه‌لوته‌ی خویم و پامان له‌ چاره‌نووسی ئینساندا بوو که د‌ل‌م ته‌ژی له‌ میهره‌بانیی و ئومید ده‌بوو.

به‌وه‌شه‌وه، له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌مدا له‌ تاقیگه‌ی جیهانزای روسیا، ئازایه‌تیم تئ هاته‌وه. هه‌نووکە به‌خویم ده‌گوت: ئینسان ده‌توانئ به‌سه‌ر لاوازیی و به‌سه‌ر خه‌وشه‌کانیدا زال بئ. ناتوانئ؟ هه‌لبه‌ت ده‌توانئ. چ‌ه‌ند شه‌رمه‌زارییه ئاوها به‌تال و هه‌تال دانیشم و هه‌رچییه‌ک که سه‌روشت ده‌مدا تئ قه‌بولم بئ. ئیدی ئالای یاخیبوون به‌رز ده‌که‌مه‌وه.

رێک له‌و ساته‌وه‌خته‌دا که پ‌ی‌ویستم پ‌ئی بوو، مام‌یکي ده‌وله‌مه‌ندم هات و برێک پاره‌ی پئ دام تا به‌قه‌ولی خوئی، له‌ بری ئەم ولاته و ولات کردنه بیه‌هووده‌یه، به‌ئیشیکه‌وه بنووسیم و نووسینگه‌یه‌کی پارێزه‌ریی بکه‌مه‌وه و خویم بو نوینه‌رایه‌تی پارله‌مان هه‌لب‌ژیرم. ده‌شئ رۆژیکیش داوام لئ بکری ببه‌ وه‌زیر و به‌و شیوه‌یه ناوی خیزانه‌که‌م به‌رزکه‌مه‌وه. ئاخر من دوا که‌سی ئەم بنه‌ماله‌یه بووم که به‌سه‌واد بووم و ده‌متوانی کتیبان بخوینمه‌وه، بوئه پ‌ی‌ویست بوو به‌و ئه‌رکه هه‌ستم.

چەندىنجا ئۇ مەسەلە يەم لەگەل خۆمدا ھېناويد. نا، ھېشتا نەمدەتوانى خۆم لە نووسىنگە يەكى پارىزەرىدا زىندانى كەم چونكە دەتاسام. رېگە يەكى تر دەدۆزمەوہ بۆ چوونە نىو ژيانى ئىشكردن. كام رېگە؟ نەمدەزانى. لە خەيالى خۆمدا، كرىكارانم كۆدەكردەنەوہ، پىكەوہ دەستمان دەدايە ئىشيك، يەك جۆر خواردنمان دەخوارد، يەك جۆر جلكمان دەپۆشى، خاوەن كار و كرىكار لەميانا نەبوو.

دواى گەرانەوہ لەروسیا، خۆيشم ھەزم بەوہ بوو ھەول بەدم لەكەرى شەيتان بيمە خواری و لەگەل ئىنساندا بکەومە كار.

رىك لەوكاتەدا- ھەك ئەوہى قەدەر ھەزى لە گەمە بى- بەكرىكارىكى پىرى كانەكان، بەناوى (ئەليكسىس زۆربا) ئاشنا بووم.

*

زۆربا

خەون و سەفەر گەورەترىن يارمەتيدەرانى ژيانم بوون. خەلكىكى كەم نەبى (چ زىندوو چ مردوو) لە تىكۆشاندا كۆمەكيان نەكردووم. گەر ھەول بەدم ئەو خەلكانە دەسنیشان كەم كە كارىگەرى قووليان لە ناخدا جىھىشتووہ، دەشى ناوى ھۆمەر، بووزا، نيچە، برگسۆن و زۆربا بىنم. ھۆمەر بۆ من چاويكى ئارام و وردبىن بوو كە بەشكۆ شىفابەخشەكەى دونىاي رووناك دەكردەوہ، بووزا چاويكى رەنگ شەبەقىي و قوول بوو كە دونيا لەناويدا غەرق دەبوو، ئىدى پاشان رزگارىي و دەس دەھينا، برگسۆن لەو كيشە فەلسەفییانە رزگارى كردم كە لەتافی جىلدا ئازاريان دەدام، نيچە شەھدى عەزابى نوپى بەرۆحم نۆشىي و فيرى كردم چۆناوچۆنى شكست و تالوتفتىي و گومان بکەمە شانازىي، زۆرباش فيرى كردم كە ژيانم خۆشبووى و لە مەرگ نەترسىم.

گەر پرسىياري عومرم لەبارەى ھەلبىژاردنى رينوينى رۆحىي، يان ئەوہى ھىندۆسەكان پىي دەلین (گۆرۆ) و راھىبەكانى چىاي ئاتوس پىي دەلین (باوك) لى بكرى، ئەوا بەدلىيايىيەوہ زۆربا بەرینوينى رۆحىي خۆم ھەلدەبژىرم. لەبەرئەوہى وى خاوەن ھەموو ئەو شتانە بوو كە خاوەن قەلەمان بۆ رزگارىي پىويستىيان پىيەتى.

ئەو خودان روانىنىكى خۆرسكانە بوو كە ھەك تىر نىچىرەكەى خۆى بەئاسمانەوہ دەپىكا، بېھونەرىيەكى ئەفرىنەر كە ھەموو سپىدانىك نوپى دەبۆوہ و گورى ئەوہى پى دەبەخشى كە ھەمىشە شتەكان بۆ يەكەم جار بىينى و پاقىژەيى دەبەخشىيە توخمە پۆژانە و ھەمىشەيىيەكان: ھەر لەھەوا و زەريا و ئاگرەوہ تا ژن و نان. دەستىكى بەجموچوول، دلتيكى جىل، خاوەن جورئەت بۆ راپسكاندى رۆحى خۆى، ھەك بلتي لە قوولايىرا خاوەن ھىزىكى زۆرتربى لەرۆحى خۆى. دواجارىش قاقاي پىكەنەنە ھەمەجىيانەكەى كە لە قوولايىيەكى قوولترەوہ لە ناخى ئىنسان ھەلدەقولى، قاقاي پىكەنەنەكەى كە لە ساتەوختە قەيراناوييەكاندا لەسىنگى پىرى ئەودا دەتەقىيەوہ و تەواوى بەرەستەكانى: رەوشت، ئايىن و نىشتىمانى رادەمالين. بەرەستەكەلكە كە ئىنسان، ئەو مەخلوقە ترسنۆكە داماوہ بەدەورى خويدا رۆيان دەنى تا لە زەلكاوى ژيانە فەلاكەتبارەكەيدا دلتيايى تەواوى پى بەخشى.

ھەر كاتىك ئەو كىتب و مامۆستايانەم و ھىبىر دىنەوہ كە سالىھى سالى ھەوليان دا بۆ قايلىردنى رۆحى برسىم چ خۆراكىكم دەرخوارد بەدن، پاشان كاتى (زۆربا) شم بىردىتەوہ كە تەنھا لەماوہى چەند مانگىكا چ رۆحىكى تۆكمە و شىرانەى رژاندە گىانەوہ، ئىدى پىم زەحمەتە بتوانم بەرگەى ئەو تالى و تفتىي و توورەيىيە بگرم كە لەخۆيمەوہ دەپىچى.

كاتى ئەو قسانەيم بىردىتەوہ كە پىي گۆتم، كاتى ئەو سەمايانەيم بىردىتەوہ كە بۆى كردم، كاتى ئەو سەنتوورەيم بىردىتەوہ كە بۆى ژەندم، چۆن دەتوانم دلەم رانەچلەكى؟ لەو كەنارەى كرىتدا لەگەل ژمارەيەك كرىكارى تردا بۆ ماوہى شەش مانگ عەردمان ھەلدەكەند گوايە بەدواى كانەخەلووزى بەردىندا دەگەرپىن، بەلام ئىمە ھەردووكمان دەمانزانى ئەم ئامانجە تەپوتۆزىكە بۆ بەھەلەبردنى چاوانى خەلكى. بەدلەراوكىوہ چاوەرپىي ئاوابوونى خۆرمان دەكرد تا كرىكارەكان دەست لە ئىش ھەلگرن و ھەردووكمان دوو قولى سەفرەى شىو لە كەنارى زەريا راخەين و ئەوسا بکەوينە خواردنى ژەمە دىھاتىيە بەتامەكەمان و خواردنەوہى شەرابى خەستى كرىتتىي و دامەزراندنى سەرى قسە.

من بەدەگمەن زارم ھەلدەھىنايەوہ. ئاخىر (رۆشنىبىر) يك دەتوانى چ بە(غەول) يك بلتي؟ بۆيە من ھەر گوپم رادەدراو ئەویش باسى گوندەكەى خۆى بۆ دەكردم كە

کهوتیووه دامینی چیای (ئۆلۆمپ)هوه، باسی بهفر و گورگ و قه‌دیس سوڤیا و خه‌لۆوز و ژن و نیشتیمانپه‌روه‌ریی و مردن، کاتیکیش ئیدی وشه به هاناپه‌وه نه‌ده‌هات و هه‌ستی به‌هه‌ناسه‌ته‌نگیی ده‌کرد، ئەوا یه‌ک قه‌له‌مبازی ده‌دا و له‌سه‌ر لم و ورده زیخی که‌نار ده‌که‌وته سه‌ما. باریک ئەندام و به‌هیز، بالابه‌رز و ریک، چاوانی ورد و گرد وه‌کی چاوانی ته‌یر، سه‌ری نه‌وی ده‌کرد و سه‌مای ده‌کرد. هاواری ده‌کرد و پێ زله‌که‌ی به‌که‌ناردا ده‌کیشا و ده‌موچاوی به‌ئاوی زه‌ریا ته‌ر ده‌کردم.

گه‌ر به‌قسه‌ی - قسه‌ نا، به‌لکو هاوار - ی ئەوم کردبا، ئەوا ژیانم به‌هه‌یه‌کی وه‌ده‌س ده‌هینا. ئەو شته‌ی که ئەلعان وه‌کی به‌نگکیشان تیندا رۆده‌چم و هه‌ول ده‌دم به‌قاز و مه‌ره‌که‌ب بیناسم، ئەوکات به‌خوین و گوشت و ئیسک ئەزموونیم ده‌کرد. به‌لام نه‌مویرا. زۆربام ده‌بینی نیوه‌شه‌وان سه‌مای ده‌کرد و نه‌عه‌ته‌ی ده‌کیشا. بانگی ده‌کردم تا منیش له‌هه‌شارگه‌ی ئەقل و عورف و عاده‌ته‌وه بازیک بده‌م و له‌گه‌لیدا به‌ره‌و سه‌فه‌ره‌گه‌وره بی‌گه‌رانه‌وه‌کان بچم. به‌لام من جووله‌م له‌خۆ ده‌بیری و له‌جیگه‌ی خۆدا هه‌لده‌له‌رزیم.

له‌ژیاندا جاره‌های جار شه‌رمه‌زار بووم، چونکه رۆحم ده‌ره‌قه‌تی ئەو کاره نه‌هاتوه که هه‌ماقه‌تی مه‌زن (جه‌وه‌ری ژیان) پتی سپاردووم، به‌لام رۆحم له‌به‌رامبه‌ر هه‌چ که‌سه‌یکدا خۆی سه‌رشۆر نه‌بینیوه وه‌ک ئەوه‌ی له‌به‌رامبه‌ر زۆربادا خۆی ده‌بینی.

په‌رۆژه‌ی که‌نه‌خه‌لۆوز به‌با چوو. من و زۆربا هه‌رچییه‌که‌مان توانی کردمان تا به‌پیکه‌نین و گه‌مه و گه‌توگۆ به‌قوولایی کاره‌سات بگه‌ین. ئاخه‌ر ئیمه ئەرمان بۆ دۆزینه‌وه‌ی خه‌لۆوز هه‌لنه‌ده‌که‌ند. ئەوه ده‌مامکێک بوو بۆ چه‌واشه‌کردنی کالقام و خۆپاریزان، تا زۆربا گوته‌نیی نه‌هیلین به‌ر توپکله‌ لیمۆمان بده‌ن. زۆربا له‌کاتیکدا که له‌تاو پیکه‌نین خه‌ریک بوو ژانی ده‌کرد، ئەو قسه‌یه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: "به‌لام ره‌یس (وی منی به‌ره‌یس بانگ ده‌کرد و پیده‌که‌نی) به‌لام ره‌یس، ئیمه خۆمان ئامانجی ترمان هه‌یه، ئامانجی مه‌زن."

لیم ده‌پرسی: "زۆربا، ئەو ئامانجانه‌چین؟"
- وایده‌چی ئیمه بۆیه ئەرز هه‌لده‌که‌نین تا بزانی چ شه‌یتانگه‌لیک له‌ناوه‌وه‌مانرا خۆیان هه‌شارداوه؟

له‌ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا توانیمان ئەو پاره‌یه ته‌خشان و په‌خشانه‌که‌ین که مامی نازیم پیدابووم تا گواپه نووسینگه‌یه‌کی پێ بکه‌مه‌وه. من و زۆربا کریکاره‌که‌مان ئیزن دان، به‌رخیکمان برژاند، به‌رمیلیکی چکۆله‌مان پر کرد له‌شه‌راب، ئەوسا له‌که‌ناری زه‌ریا و له‌به‌رده‌م که‌نه‌که‌دا، سه‌فره‌مان راخست و که‌وتینه‌ خواردن و خواردنه‌وه. زۆربا سه‌نتوره‌که‌ی هه‌لگرت، مله‌ پیره‌که‌ی درێژکرد و که‌وته‌ گۆرانی. خواردمان و خواردمانه‌وه. هه‌رگیز له‌ژیاندا وره‌و چالاکییه‌کی هاوشیوه‌ی ئەوه‌م له‌خۆم دا هه‌ست پێ نه‌کردبوو.

پیکه‌وه هاوارمان ده‌کرد: "خودا له‌کوچکردووانی نازیم خۆشبێ، خودا په‌رۆژه جواوه‌مه‌رگه‌که‌مان غه‌رقی ره‌حمه‌ت کا و عومری درێژ به‌خۆمان عه‌تا به‌فرمووی کا نه‌خه‌لۆوزیش به‌دۆزه‌خ!"

سپیده له‌یه‌که‌تر جویبووینه‌وه. من که به‌تیری خویناوی رۆح - چونکه نازانین چ ناویکی تری لێ بنیین - زامیکی به‌سووم تێ ببوو، هه‌مدیس په‌نام بۆ کاغه‌ز و مه‌ره‌که‌ب برده‌وه. زۆربا به‌ره‌و باکوور رۆیشته‌ و له‌نزیکی (سکۆیلیچه) له‌سیربستان نیشته‌جێ بوو. هه‌لته‌ له‌وی که‌نه‌به‌ردیکی دۆزنبۆوه، کریکارانی له‌ده‌وری په‌رۆژه‌که‌ کۆکردبوونه‌وه و دینامیتی بۆ لیدانی تونیل به‌نیو ئەرزدا به‌کاره‌ینا، جاده‌ی راکیشا، ئاوی هینا و خانووی رۆنا. به‌وه‌ی که‌ پیره‌مه‌ردیکی ته‌ژی به‌چالاکی و ژیانیش بوو، بیوه‌ژنیکێ شوخ و به‌که‌یفی به‌ناوی (لیوبا) هینا و مندالکی لێ بوو.

په‌رۆژیکیان برووسکه‌یه‌که‌یم پێ گه‌یشته. نووسیبوو: "به‌ردیکی سه‌وزی له‌پراده‌به‌ده‌ر جوانم دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌ر ئیستا بکه‌وه ری. زۆربا."

ئهمه له‌و کاته‌دا بوو که‌ یه‌که‌مین هاتویاتی جه‌نگی دووه‌می جیهانی به‌رگویی ده‌که‌وت. نوقلانه‌ی تۆفانیک که‌ سه‌راپای ئەرزى داده‌پۆشی، ملیونه‌ها که‌س به‌مه‌زنه‌ده‌کردنی ئەگه‌ری نه‌هاته‌ سال و قه‌تلوعام و دیوانه‌یی له‌رز دایگرتبوون. سه‌رجه‌م ئەه‌رمه‌نه‌کانی ناخی خه‌لکی بیدار ببوونه‌وه و هه‌ر هه‌مووشیان تینووی خوین. له‌و په‌رۆژه‌ سه‌ختانه‌دا بوو که‌ برووسکه‌که‌ی زۆربام به‌ده‌ست گه‌یشته. سه‌ره‌تا تووره‌ بووم. ئاخه‌ر وا خه‌ریک بوو دونیا نغرق ده‌بوو، شه‌ره‌ف و رۆح و ئینسان و ژیان له‌خه‌ته‌ردا بوون. له‌وه‌زعیکی ئاوه‌ادا برووسکه‌یه‌که‌م پێ بگا و بانگیشتم کا که

هزاران کیلومتر بۆ بینینی بەردیکی جوانی سەوز بېرم! بەخۆم گوت: "نەفرەت لەو جوانییە بۆ! ئەمە بەلگەیی ئەوویە کە ئەو کابرایە چ دلی نییە و غەم بۆ رەنج و عەزابی خەلک ناخوات!"

بەلام کۆتوێر ترستیک لەخۆوێ پێچام: کاتێ تووڕەیییم دامرکایەو، بەترسەوێ پەیم بەوێ برد کە بانگیکی تری نائینسانیی لە قوولاییمرا وەلامی ئەو بانگە نائینسانییە زۆربا دەداتەو. هەلۆیەکی چنگ بەخوین لەناخمرای هیلانە چی کردووە، هەلۆیەکی کە لە قوولاییمرا بال لیکدەدا تا هانم بۆ ئەو سەفەرە بدات.

ئەمجارەیش نەچووم. چونکە هەمدیس ترسام. گوێم بۆ ئەو بانگە غەیبیی و زالمەنیە رانەدێرا کە لە ناخەوێ بەرز دەبوو و بەو جۆرە شانم نەدایە بەر کاریکی خەتەر و نائەقلانی. ئاخر من هەر بەتەنی گوێم لە دەنگی هاوسەنگ و ساردوسر و ئینسانیی مەنتیق رادێرابوو. قەلەمم هەلگرت و لە نامەییە کدا باسی ئەو وەزەم بۆ زۆربا کرد.

ئەویش ئاوا وەلامی دامەو: "رەیس، تۆ هەر کاغەز رەشکەرەوێ کە جارانی. تۆ هەلی عومرت لە بەردەمدا بوو تا بەردیکی جوانی سەوز بینیت و لە کیس خۆت دا و نەتینی. دەی بەشەرەفم من زۆر جار، کاتێ بۆ ئیش دەبم، لەخۆم دەپرسم ئاخۆ دۆزەخ هەیە یان نا؟ بەلام دۆینی کە نامەکی تۆم پێگەیشت بەخۆم گوت هەلەت دەبۆ دۆزەخ هەبۆ تا چەند کاغەز رەشکەرەوێ کە وەکی تۆی تۆی تۆی بدرۆ!"

سالانیکێ زۆر تێپەرین، سالانیکێ ترسناک کە تیااندا زەمەن وزەیی خۆی کۆدەکردووە و شیتیی لە کەلەیی دەدا. سالانیک کە سنوورە جوگرافیەکان دەکەوتنە سەما و رووبەری ولاتان وەک ئۆکۆردوین دەکشان و دەهاتنەوێ کە. لەو رۆژانەدا پەییەندی نیوان من و زۆربا پچرا. بەلام جار ناچار پۆستکارتیکی بچووکی بە دەست دەگەیشت. جاریکیان پۆستکارتیکیم لە سیربستانەو بە دەست گەیشت. بۆی نووسیووم: "هیشتا زیندووم. لێرە سەرمایه کە شەیتانیش دەییەستی، هەر لەبەر ئەمەبو ناچار بووم ژن بینم. کارتە کە هەلگێرەوێ دەموچاوی دەبینی. ژنیکێ وردەندام و قەشەنگە. زکی کەمیک ئاوساوه، چونکە خەریکە زۆربایەکی گچکەم بۆ دینی. ژنە کەم ناوی (لیویا) یە. ئەم پالتۆییە لەبەرمدا یە و یەخەکی لە پێستە رێوییە،

دیاریی ئەو. ماینیکێ رەسەن و حەوت بەچکە بەرازیشی لەگەڵ خۆیدا هیناوه. لە دلەوێ ماچت دەکەم. ئەلیکسیس زۆربا. بوخچە نەکراوێ کە جار،

جاریکی تر ئەرەقچنیکێ ئاوریشمی لە سیربستانەو بۆ ناردم. زەنگیکێ زیو بەگولنگە کە یەو بوو. بۆی نووسیووم: "رەیس! کاتێ خەریکی نووسینە قۆرەکاننیت، ئەم ئەرەقچنە لەسەرکە. ئاخر منیش لەکاتی ئیشدا ئەرەقچنیکێ وەک ئەمە لەسەر دەکەم، خەلکی پێدەکنن و دەپرسن: زۆربا چییە شیت بوویت؟ ئەو زەنگە چییە بەکلاوێ کە تەو؟ بەلام من پێدەکنم و وەلامیان نادەمەو. ئاخر رەیس، هەر بەتەنی ئیمە هەردوو کمان دەزانین کە بۆچی زەنگ بەکلاوێ کەمانەو یە!"

لەو ماوێ دەدا هەمدیس خۆم بەکاغەز و مەرکەبەوێ گریدایەو. ئاخر ئیدی من زۆربام درەنگ ناسیوو، ئیدی چ رزگار بوونیکم نەبوو، دەبوو مل بۆ قەدەری ئەو باش کاتیبییە خۆم بدەم.

کەوتە نووسین. بەلام هەرچیەکم دەنووسی – شیعەر یان شانۆنامە یاخود رۆمان – هەمیشە نووسینە کەم بەبۆی چ هەلۆیکێ ئاگایانە لە منەو، رەنگ و شیوێ یەکی درامیی بەخۆوێ دەگرت کە تەژی بوو لە هیزی بەشەرەهاتوو، پڕ لە مەملانی، پڕ لە تووڕەیی، پڕ لە شۆرش، پڕ لە گەران بەدوای هاوسەنگییەکی بزبوودا، لێوێژ لە هەوایی شووم و لێوانلیو لەو پزیسکانەیی لە زریانیک نزیک دەبوونەو. هەرچی هەوێم دەدا شیوێ یەکی هاوسەنگ بەنووسینەکانم ببەخشم، کەچی خیرا ریتیمیکێ درامییان لەخۆدەگرت. دەنگیکێ ئارام کە دەمویست بەرجهستەیی کەم، بەپێچەوانەیی ئارەزوومەوێ دەبووێ هاوار. بەهەمان بەلگە، دواي تەواو بوونی نووسینیک و کاتیک سەرئەنجام دەدا دەمبینی کە ئەو نووسینە قورساییی سەر دلی هەلنەگرتوو، ئیدی نائومێدانە دەکەوتە نووسینیکێ تر و هەمیشەش بەنومێدەوێ بووم بتوانم لەنیوان هیزە تاریک و رووناکەکاندا – کە ئەوکات لە شەردا بوون – ناشتی بەرقەرارکەم و پەیی بەو شیوێ بەندییە بەم کە لەگەڵ هاوئاھەنگیی ئایندهیاندا دەهاتەو.

فۆرمی درامایی لەرێگی بەرجهستەکردنی هیزە سەرکێشەکانی سەردەمە کەمان و رۆحمانەوێ لە پالەوانانی کاری ئەدەبیدا، توانای ئەو بە ئەدەبیاتی داھینەر دەدا کە ئەم هیزانە دیسپلین کات. هەوێم دەدا بەئەمانەت و وردبینییەکی تەواو، ئەو سەردەمە چارەنووسسازە ئەزموون کەم کە تیایدا لەدایک ببوو.

چینییه‌کان نه‌فره‌تیک‌ی سه‌پریان هه‌یه، ده‌لین: (نه‌فره‌تت لی بی، هیوادارم له سه‌رده‌میک‌ی چاره‌نووس‌سازدا له‌دایک بیت!) ئیمه له سه‌رده‌میک‌ی چاره‌نووس‌سازی لیوانلیو له ئەزموونی دووباره و رووداو و به‌یه‌ک‌دادانی جو‌راوجو‌ردا له‌دایک بووین. نه‌ک وه‌ک رابردوو پیک‌دادان له‌نیوان چاکه و خه‌راپه‌دا، به‌لکو- ئەمه‌ش له هه‌مووی مه‌رگه‌ساتتره - له‌نیوان خودی چاکه‌خو‌ازیدا. ئاخ‌ر چاکه‌خو‌ازییه ناسراوه دیرینه‌کان خه‌ریکه ده‌سه‌لاتی خو‌یان ون ده‌که‌ن. چیدی ناتوانن خو‌استه ئایینی، ئەخ‌لاقی، ئەقلی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی رۆحی سه‌رده‌م وه‌لام بده‌نه‌وه. واپی‌ده‌چی رۆحی ئینسان به‌رینتر بووی و ئیدی نه‌توانی خو‌ی له قالبه‌ کۆنه‌کاندا بگونجینی.

شه‌ریکی ناوخوی خو‌یناوی له‌نیوان ئەندامه‌ ژیانیه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ماندا هه‌لایساوه، ئاگا یاخو‌ نااگا جه‌نگیک له‌نیوان ئەندامه‌ ژیانیه‌کانی هه‌ر ئینسانیک له‌گه‌ل سه‌رده‌مه‌که‌پیدا هه‌لایساوه: جه‌نگیکی ناوخو‌ له‌نیوان ئەفسانه‌ی کۆن و ئەفسانه‌ی نویدا. ئەفسانه‌ی کۆن که پیشتر خودان ده‌سه‌لاتی رها بووه و ئەلعانی‌ش هیزنی پی نه‌ماوه، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌حیره‌سه‌وه هه‌ول د‌دا پارێزگاری به‌ده‌سه‌لاتیه‌وه به‌سه‌ر ژیانماندا بکا و رۆلی خو‌ی له ریک‌خستنی ئەم ژیاندا به‌ی‌لیته‌وه. ئەفسانه‌ی نویش که هه‌ولی داوه و هه‌نووک‌ه‌ش ناشیانه و به‌بی ریک‌خستن هه‌ول د‌دا فه‌رمان‌ره‌وایی رۆحمانکا. له‌به‌ر ئەمه‌یه واده‌کا که هه‌موو ئینسانیک زیندوو، به‌هۆی ئەو چاره‌نووسه‌ درامیه‌ی زه‌مه‌نه‌که‌یه‌وه ئینسانیک بی له رهنج و ع‌زاب.

ددانه‌کانی ره‌وره‌وی چاره‌نووس به‌ر له هه‌موو که‌س هونه‌رمه‌ند ده‌شیلن. جو‌ره لیو و سه‌ره‌په‌نجه‌یه‌کی هه‌ستیار هه‌ن که به‌ر له‌تۆفان، له‌وه‌ده‌چی هه‌زاران سوژنیان پيدا رۆ بیری. ئاخ‌ر لیو و سه‌ره‌په‌نجه‌ی هونه‌رمه‌ند به‌و جو‌ره‌ن. کاتی هونه‌رمه‌ند به‌یه‌قینیکی ته‌واوه‌ له‌باره‌ی ئەو زریان‌ه‌وه ده‌دو‌ی که هورژمان بو‌ دینی، ئەوا ئەوه‌ی ده‌ئاخ‌قی خه‌یالی هونه‌رمه‌ند نییه، به‌لکو لیو و سه‌ره‌په‌نجه‌کانی وین که یه‌که‌مین پریشکه‌کانی زریانیان به‌رده‌که‌وئ. ئیمه ده‌بی به‌پاله‌وانی‌تییه‌وه خو‌ ته‌سلیمی ئەو حه‌قیقه‌ته‌ بکه‌ین که ناشتی و خو‌شیی و ئەوه‌ی پی ده‌گوتری به‌خته‌وه‌ری، مه‌سه‌له‌گه‌لیکن هی سه‌رده‌مه‌کانی تر: هی رابردوو یاخود ئاینده. به‌لام

هی ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ نین. سه‌رده‌مه‌که‌ی ئیمه له ده‌میک‌ه‌وه چووه‌ته مه‌داری به‌ش‌تیویه‌وه.

به‌لام من بو‌ دیس‌پلین‌کردنی ئەم په‌ش‌تیویه‌، به‌بی چ هه‌ولیک‌ی ئاگایانه له شه‌ردا بووم تا له‌وه تپه‌رینم و فۆرمی رزگاریی بدۆزمه‌وه (یا بیخو‌ل‌قینم). له‌هه‌موو نووسینه‌کاندا، زه‌مینه‌ی کاره‌کانم به‌زه‌مه‌ن و ئەفسانه‌ دیرینه‌کان پۆشیوه. ئەوه بو‌یه که جه‌وه‌ه‌ری نووسینه‌کانم نو‌ی و زیندوو بووه، تانوپۆیان به‌ئازار و مه‌سه‌له‌گه‌لی هه‌نووک‌ه‌یی چنراون. به‌لام ئەم ئازارانه له‌چاو ئومید‌ه‌ مۆله‌ق و هیشتا نادیاره‌کاندا که له هه‌ولی جیگیرکردنی رۆخساریاندا بووم، که‌متر ئازاریان داوم و ئەفسوونیان کردووم. ئاخ‌ر ترووسکه‌ی ئەم ئومید‌ه‌ مه‌زنانه‌ توانای ئەوه‌مان پی ده‌به‌خشن تا ریک و راست به‌پێوه خو‌مان راگرین و به‌دانیاییه‌وه له‌وبه‌ری زریان، له‌به‌رده‌م خو‌ماندا، له چاره‌نووسی ئینسان بنۆرین.

نیگه‌رانیم بو‌ ئینسانی ئەمرۆ له‌ وه‌زعه‌ لیک‌به‌ره‌لوه‌شاوه‌یدا، که‌متر بووه له نیگه‌رانیم بو‌ ئینسانی ئاینده له‌حاله‌تی دروست‌بوون و نه‌شونومایدا. هه‌میشه له‌بیری ئەوه‌دابووم که ئەگه‌ر هونه‌رمه‌ندی دا‌هین‌ر ته‌واو و راست‌گۆیانه گوزارشت له وتووێزه قووله‌کانی ناخی بکا، ئەوا به‌م کاره‌ی یارمه‌تی ئینسانی ئاینده د‌دا تا سه‌عاتیک به‌ر له واده‌ی خو‌ی له‌دایک بی و ئیدی ئەم ئینسانه‌ش نزیکتر ده‌بی له‌کاملی.

له‌به‌رئمه‌ به‌ناشکراییه‌کی فره‌وه، به‌رپرسیاریتی هونه‌رمه‌ندی دا‌هین‌رم ستایش کردووه. به‌خۆم ده‌گوت: "ح‌قیقه‌ت، ته‌واو و ئاماده و سه‌ره‌به‌خو‌ له‌ئینسان بوونی نییه. به‌لکو ح‌قیقه‌ت به‌هاوکاری ئینسان و به‌هۆی به‌شداریی ئەوه‌وه ده‌خو‌ل‌قی. ئەم ح‌قیقه‌ته‌ش رێژه‌یییه به‌گوێره‌ی به‌های ئینسان. کاتی به‌نووسین یان به‌کار رێژه‌وی رۆباریک ده‌که‌ینه‌وه، ئەوا ح‌قیقه‌ت به‌ناو ئەو رێژه‌وه‌دا ده‌روا و ئاراسته‌یه‌ک وه‌رده‌گرێ که ئەگه‌ر ده‌ستی‌وه‌ردان و به‌شداریی ئیمه‌ نه‌بی، ئەوا ئەو ئاقاره ناگریت‌ه‌به‌ر. هه‌لبه‌ت ئیمه به‌رپرسیاریتی ته‌واو له ئەستۆ ناگرین، به‌لام به‌رپرسیاریتییه‌کی گه‌وره‌مان له‌سه‌رشانه.

ده‌شی نووسین له سه‌رده‌مه‌کانی تردا چه‌مکیکی هونه‌رکاریی هه‌بووی: رۆژانی هاوسه‌نگی و هاوگونجان. به‌لام نووسین ئەورۆکه ئه‌رکیکی خه‌ته‌ره. ئامانجی

نووسین خه له فاندنی ئەقله کان نییه بهحه کایه تیی دیوودرنج یا خود یارمه تیدانی ئەقله کان بۆ له بیرکردن، به لکو ئامانجی نووسین وه دیه پینانی دۆخیکی یه کانگیریه له نیوان سه رجهم ئەو هیزه رووناکانه دا که هیشتا له م سه رده مه راگوزهریه ی ئیمه شدا توانای ژیانیا ن هه یه . ئامانج له نووسین هاندانی ئینسانه تا ئەوپه ری وزه ی خو ی به کاربێنی له پینا و تپه راندنی درنده شاراوه کانی ناخیدا .

له تراژیدیای گریکستانی دیریندا، قاره مانان ئەندامانی په رته وازه ی جهسته ی دیونیزیۆس بوون و له نیوان خو یاندا له کیشمه کیشدا بوون. پیکه له پزانیا ن به هۆی په رته وازه ی بیبانه وه بوو. هه ره که بیان گوزارشتی له به شیکی خواوه ندیتیی ده کرد، واته هه یج کامیا ن خواوه ندیکی ته وا و نه بوون. دیونیزیۆس، خودای ته وا، به نه بینراوی له جه وه ره ی تراژیدیدا راده وه ستا و له دایکبوونی چیرۆک و گه شه و ساته وه ختی ترۆپک و پاکژبوونه وه (کاساریس) به رپه ده برد. به لای بیبه ره ی هۆشیاره وه، ئەندامانی په رته وازه ی خواوه ند، گه رچی له ناویه کدا له پیکه له پزاندا بوون، به لام به نه یینی له قوولایی ئەو بیبه ره دا یه کانگیر و ته با بوون. وی ده یزانی ئەم ئەندامانه جهسته ی خواوه ندی له گه ل پیکه ده یین و له ناویه کدا به ته رزیکی راسته قینه ته با و هاوگونجا ون.

هه میشه له و باوه ره دا بووم که هاوئا هه نگیی ئاینده له تراژیدیای ئەمرۆدا ده بی به هه مان شیوه به ژوو ر دوژمنا یه تیی و جه نکه وه بشه کیته وه و له نیو قاره مانانی په رته وازه و دوژمن به یه کدا به کاملی بمینتته وه. ئاوها ئەرکیک له راده به ده ر قورسه و ده شی هه ر وه دیش نه یه ت. ئیمه خو مان له ساته وه ختی نابووتی که ونیی و خو لقا ندنی که ونیی بیبیه وته وه که ته نانه ت مه زنترین هه ولی فه ردیی له زۆر کاتدا نه زۆک ده که ویتته وه. به لام خودی ئەم هه وله بی سه مه رانه وه به ردین، نه ک بۆ ئیمه، به لکو بۆ ئەوانه ی دوا ی ئیمه دین، رینگه ده کاته وه و کۆمه کی ئاینده ده کا تا له و رینگه یه وه هه نگا و بنی.

له کاتی نووسیندا، چ له سه فه ر و چ له ماله وه و له ناو خه یزاند، هه رگیز ئەم به پرسیار تپیه خه ته ره به ری نه داوم. سه ره تا ته نها وشه بوو، وشه به ر له کردار – کو ر، ته نها کو ر – خودا وه ند بوو: ئەو وشه نوتفه یه ی پیکه وه هه ردوو دنیای بینرا و و نه بینرا و ده خو لقی نی.

هتور هتور، به شۆز و شه وقیکی زیاتره وه، له زه ریای مه ره که بدا پۆده چووم. ئیدی سیبه رگه لی مه زن – ژولیا نی مورته د، نیسفۆزۆس فوکاس، کونستان تین بالیلۆگۆس و پرۆمیسسیۆس – گه مارۆی چالی دلایان دابووم و له چاوه روانی ده رفه تیکدا بوون که خو یینی گه رم بخۆنه وه تا بۆ ژیا نیا ن بگه رینیتته وه. ئەم پۆحه مه زن و ئازار چه شتووانه له ژیا نیا ندا رووبه رووی په نج و ئەقینیکی فره ببوونه وه و به توندی به رامبه ر خودا وه ند و چاره نووس را وه ستا بوون. زۆر هه ولم دا تا ئەم پۆحانه له و دنیای تر ده ربینم، تا عه زاب و به رخۆدانیان – که عه زاب و به رخۆدانی ئینسانه – له به رده م زیندوو اندا به رز و پیرو ز را گرم و خو یشم ئازا یه تیم تی بی.

من ده زانم هه رگیز نووسینه کانم له رووی هونه ریه وه کامل نابن. چونکه من به ده ستی ئەنقه ست هه ول ده دم که له سنوره کانی هونه ر تپه رینم. به و جو ره ش هاوئا هه نگیی جه وه ره ی جوانیی ده شکێ. هه رچه ندیک زیاتر نووسیم، قوولتر په یم به وه برد که له نووسیندا هه ولم بۆ جوانیی نه داوه، به لکو سه ره ریه ی هه ولم بۆ پرزگاری بووه. پپچه وانه ی نووسه ریکی واقیعی، له به کاره پینانی گوته یه کی جوان یا ن سه جعیکی مه وزوون له زه تم نه بر دووه. ئاخه ر من ئینسانیک بووم له مملانی و عه زاب، ئینسانیک له دووی پرزگاری. ویستوومه له هاوار و نه عه رته ی با پیرانم قوتارم بی و بیانکه مه مه خلو قکه لی زیندوو. هه ر له به ر ئەمه بوو یارمه تیم له و که سی تپیه مه زنا نه ده خوا ست که به سه رفرازی له ئەزمونه سه خت و دژواره کان هاتبوونه ده ر. ویستوومه به ته ماشا کردنی توانای پۆحی ئینسانیی بۆ هه لگزان به سه ر هه ر شتیکدا، ئازا یه تیم تی بی. ئەمه بوو ئەوه ی زانیم و ئەوه ی بینیم: هه مان جه نگی هه میشه یی که له ناخی مندالیما له پش چاواندا هه لایسا بوو، ئەو جه نکه هیشتا بی و چان له ناخم و له دنیای ده ره وه دا درێژه ی هه یه. ئەو جه نکه ببوو هه فا کته ری بی پشووی هه مو ژیا نم. له به ر ئەمه یه که له ته واوی کاره کانا، ئەم دوو مملانی که ره، ته نها ئەم دووه، هه میشه که سایه تی سه ره کیی بوون.

حه یفیک نووسین تا قه ئامرا نیکه که له به رخۆداند شکم بر دووه، ده ی هه ر له به ر ئەمه ش په نام بۆ نووسین برد. کریت و تورکیا، خه رو شه ر، روونا کیی و تاریکی بی و چان له ناخدا له مملانی دا بوون. ئامانج له نووسین، ئامانجیک که سه ره تا

نائاگایانه و دواتر ئاگایانه بوو، ئەوه بوو که بهه‌موو توانامه‌وه یارمه‌تی کریت و خیر و رووناکیی بدهم تا سه‌رکه‌ون. ئامانجی من له نووسین جوانیی نه‌بووه، به‌لکو پزگاریی بووه.

کاتیک هاتمه دنیا ئەم مملانییه له‌وپه‌ریدا بوو، پیدایستی کۆمه‌ککردن هیند هه‌نوکه‌یی بوو که به‌خیرایی توانیم په‌یوه‌ندی توندوتۆلی نیوان خه‌باتی که‌سیم و خه‌بات له دنیای هاوچه‌رخدا هه‌لگۆزم. هه‌ردووکه‌مان له شه‌ره‌که‌ماندا بۆ پزگاربوون له‌یه‌که ده‌چووین، پزگاربوونی من له باپیره تاریکه‌کانم و پزگاربوونی دنیاش له کۆنی تاوانبار. ئاخر هه‌ردووکه‌مان ده‌جنگین تا پزگارمان بۆ له تاریکی.

جه‌نگی دووه‌می جیهانی هه‌لایسابوو، شه‌ر بآلی به‌سه‌ر سه‌رانسه‌ری ئه‌رزدا کیشابوو. هه‌نوکه به‌ئاشکرا ده‌بینم که هه‌ر سه‌رده‌میک شه‌یتانیکی تایه‌تیی خۆی هه‌یه. فه‌رمانه‌وا ئەو دێوه‌یه نه‌ک ئیمه. شه‌یتانی سه‌رده‌مه‌که‌ی ئیمه له‌جۆره خۆینخۆره‌کانه. هه‌ر وهختی دنیا ده‌گه‌نێ و پتویسته ئیدی له‌به‌ین بچێ، بارودۆخه‌که به‌و ته‌رزهی لێ دێ. پیده‌چێ ئەقلیکی ناینسانیی، سه‌روو ئینسانیی هه‌بێ که یارمه‌تیی پۆح بدا تا خۆی له ئینسانی گه‌نیو پزگارکا و هه‌لگۆژی. کاتی ئەو دێوه مرۆفخۆره ئاگاداریی له‌وه‌ی که دنیایه‌که له به‌رده‌میدایه، ئیدی وێرانیی بۆ په‌وانه ده‌کات تا ته‌فروتوونای بکات و ریگه، ریگه‌ی هه‌میشه خۆیناوی پۆح هه‌موار کات.

هه‌نوکه، به‌بێ چ ده‌رفه‌تیک، دنیای چوار ده‌ورم ده‌بینی و ده‌ژنه‌فت که نابووت ده‌بوو. هه‌موو ئینسانییک نابووتیی دنیای ده‌بینی. پۆحه پاقره‌که‌کان هه‌ولێ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌یان دها، به‌لام دێوه‌که په‌روبا‌لیانی ده‌سووتاند.

که جه‌نگ هه‌لایسا، هه‌مدیس پێی چیاکانی کریتم گه‌رتوه به‌ر. ده‌مزانێ له‌وێ ئارامیی و سه‌بووری وه‌ده‌ست ناهینم. به‌لکو تاچه شتی به‌ده‌ستی دینم غورووریکه که بونیاده‌م له ساته‌وه‌خته دژواره‌کاندا گه‌ره‌کیه‌تی تا خۆی له بێ به‌هایی پێ قوتارکات. جارێکیان جه‌نگاوه‌ریکی پیرم بینێ که دواي نوێژی یه‌کشه‌مه‌مه له‌سه‌ر سه‌کۆی کلایسا دانیشتبوو، له‌باره‌ی پتوره‌سمی پیاوانه‌وه قسانی بۆ جحیلان ده‌کرد تا ئازایه‌تیان بخاته به‌ر. ده‌یگوت: (له ترس بنۆرن، گه‌ر ده‌توانن ریک چاو له‌چاوانی بپرن. ئیدی ئەوکات ترس ده‌ترسێ و هه‌لدێ.) هه‌ر بۆیه منیش گۆچانه‌که‌م هه‌لگرت و

پارزینگه‌که‌م له‌کۆل نا و رووم کرده شاخ. ئەمه له‌وکاته‌دا بوو که ئەلمانه‌کان پێی خۆیان بۆ نه‌رویت ده‌کرده‌وه و له داگیرکردنیدا بوون. نیوه‌رۆیه‌کیان به‌دامینی پسیلۆریتیدا تیده‌په‌ریم، که‌سیک له قه‌دی شاخه‌که‌وه به‌ده‌نگیکی زیقن بانگی کردم: "هیتی ئامۆزا، ئا قه‌یریک راوه‌سته. گه‌ره‌که‌م په‌رسیاریکت عه‌رزکه‌م!"

که سه‌رم هه‌لبه‌ری، پیاویکم بینێ له چیاکه‌وه شه‌ریده‌بووه. له‌مبه‌ره‌وه بازی بۆ ئەوه‌به‌ر دها و به‌رده‌کانی ژیرپیی ده‌ترازان و ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یان ده‌خسته‌وه. پیده‌چوو ته‌واوی شاخه‌که له‌ته‌کیدا هه‌ره‌س بێنیتته خواره‌وه. هه‌نوکه ده‌متوانی ببینم که وی شوانیکی پیر و که‌ته‌یه. راوه‌ستم و چاوه‌پێیم کرد. له‌خۆم پرسێ:

"ده‌بێ چیی لیم بوێ و ئەم هه‌موو په‌رۆشیه‌ی بۆ وه‌لامی چ په‌رسیاریک بێ؟"
لیم نزیك بۆوه و له‌سه‌ر به‌ردیک راوه‌ستا. سینگی رووت و کولکن و هه‌لمی لێ هه‌لده‌سا. به‌هه‌ناسه‌به‌رکیوه پرسیی: "هیتی ئامۆزا، ئەرێ وه‌زعی نه‌رویت چۆنه؟" ئاخر بیستبووی ولاتی که له‌خه‌تری دیلیدایه. هه‌لبه‌ت نه‌یده‌زانی نه‌رویت کام ولاته و که‌وتۆته کوپوه و چ جۆره بونیاده‌میک لێ ده‌ژین. تاچه شتی که ده‌یزانی ئەوه بوو: ئازادیی له‌خه‌ته‌ردایه.

وه‌لامیم دایه‌وه: "باشتره باپیره، جیی نیگه‌رانیی نییه!"
شوانه‌ی پیر به‌ده‌م خاچکیشانه‌وه، مراندی: "سوپاس بۆ خودا!"
پرسیم: "حه‌زت له سیگار نییه؟"

– نا، چیی له سیگار بکه‌م؟ مادامه‌کی نه‌رویت باشه ئیدی ئەوه‌نده‌م به‌سه!
وای گوت و گۆچانه‌که‌ی بادا، هه‌مدیس به‌هه‌ورازدا هه‌لزییه‌وه تا به‌گایه‌له‌که‌ی بگاته‌وه.

به‌خۆم گوت: هه‌ر به‌راستی هه‌وای گریکستان پیرۆزه، هه‌ر به‌راستی ئازادی لیره له‌دایک بووه. ئاخر چ جوتیار و شوانیکی ترم نه‌بینیوه وه‌کی ئەم شوانه به‌شله‌ژان و په‌رۆشیه‌کی ئاوهاوه خه‌م به‌ئهم‌مونی دژواری سه‌رزه‌مینیکی نه‌ناسراوه‌وه بخوا که له‌پیناوی ئازادیدا ده‌جنگی. خه‌باتی نه‌رویت ببوو خه‌باتی ئەم شوانه گریکستانییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئازادیی به‌لای ئەم شوانه‌وه وه‌کی کیژه‌که‌ی وابوو.

هه‌روا که له ئارامیی ژینگه‌ی خیزانیدا ده‌منووسی، په‌یامی به‌رخۆدانه‌م ده‌خسته

ئەستۆم. ھەولم دەدا رۆلى خۆم لەو جەنگەدا ببینم. بەلام ناویەناو قەلەم و کاغەزم وەلا دەنان تا ئەو رێگەبە بگرەمبەر کە بەدارزەیتوون و رەز گەمارۆ دراو و بە(کنۆسۆس) کۆتایی دەھات. سەرھتا کە ئەم موجیزە پێشبینی نەکراوەی کریت وەک ھەلقولینی کانی لە خاکەو وەدیارکەوت، سەرھتا کە پێپلیکانەى بەردین، ستونگەکان، ھەوشە و نیگارەکانی سەر دیوارم بینن، خۆشیی و خەمیک دایگرتم کە لەدەرپرین نایەت، خۆشیی و خەم بۆ دونیایەک کە ویران ببوو، خۆشیی و خەم بۆ چارەنووسی پالەوانیەتیەکانی ئینسان: جێکردنەوہی خۆی لەرووناکیدا بۆ چاوترووکانتیک و پاشان رۆچوونیکى نەمرانە لە گەرداوی فەنابووندا .

ھەروا کە لە ئەندیشەمدا کۆشکی پادشایەتی رۆنرابۆو، ھەمدیس لەژێر ھەتاوی کریتدا قەدی راست کردبۆو، ھەروا کە شەرە گا و ژنان بەسینگ و مەمکی رووتەو، لێو سووراو کراو و کەزى لول و پەخشان، ھەموو ئەوانە بەسەر دیوارە نیوہ ویرانەکانەوہ زیندوو ببوونەو، بەھەمان ئەندازەش قیامەتیک لە بەرامبەرما وەدیاردەکەوت. باپیرانی نەناسراو لە قوولایی سەردەمەکانەوہ سەریان بەرز دەکردەو: پیاوانی لال و کەیفەساز و فیلباز، ژنان بەئاوئەکرەسی چنراو بە ئەستیرەى ئاسمان و چنراو بە ئەستیرەى زەریا و چنراو بەگولئەرز و ماری ژەھراوی خوداوەنیش لە قوول و باسکیانەوہ ئالابوو.

بەلام رۆژیکیان کە ھەمدیس ئەم رێگە بە بەرەکەتەم گرتەبەر و گەیشتمە (چیای پیرۆزی قیامەت) و بەسەعات لەنتو ئەو موجیزە دارووخاوانەدا کەوتە پیاسە، تابلۆیەک زیاتر لە تابلۆکانی تر راپچلەکاندم. وەک ئەوہی یەکەم جار بى ببینم. بى چ دوو دلییەک، ترس و ئومیدەکانی ئیستای رۆجم وەلامی ئەو تابلۆیەیان دەدایەوہ. ھەر لەبەر ئەمەش بوو ئەو رۆژە بۆ یەکەم جار پەیم بەمانا شاراوہکەى برد. ماسیی جۆراوجۆر بەکلکی بەزبانەوہ شاد و خۆشحال لە ئاوەکەدا ھەلبەز و دابەزیان بوو. لە ھەمان ساتدا، کوتوپر ماسییە بالداریک لە ناوہ راستیانەوہ بەگچکەکانی دەکردەو، لە ئاوی زەریاکەدا خۆی رادەپسکاند تا ھەوا ھەلمژى. ئاخەر کاریکى ئاوا لە سروشتی ماسیتی ئەوہو بەدوور بوو، بەلام لە ھەمان کاتیشدا نەیدەتوانی ھەموو تەمەنى خۆی لە ئاودا بەسەر بەرەى. لەبەرئەمە حەزی کردبوو لەچارەنووسی

خۆی ئەولوەتر بچى و بۆ ساتیکى تێپەر، بەگۆیرەى توانای خۆی ھەوا ھەلمژى و بیئتە مەل. بەلام ئیدی ئەمە بەس بوو، ئەو ساتەوہختە تێپەرە ئەبەدیەت بوو. ئەمەییە مانای ئەبەدیەت.

کە سەیری ئەم ماسییە تەیرەم دەکرد، لەگەلیدا ھەستم بەھاودلی دەکرد و تەژی لە وروژان دەبووم. وەک بلی تەماشای رۆحی خۆم بکەم کە ھەزاران سال لەوہوہەر بەدیواری ئەو کۆشکەوہ وینەکیشرابوو. بەچرپە گوتم: "ئەم ماسییە پیرۆزە کریتە، ماسییەک کە خۆی رادەپسکینى تا لە ناچارى تێپەرینى و ئازادى ھەلمژى." ئەدى مەگەر عیسا، Ichthys(*)، بەتێپەراندنى چارەنووسی بەشەری و یەکانگیربوون لەگەل خوداوەند دا، بەواتایەکی تر، بەیەکانگیربوون لەگەل ئازادى رەھادا ھەمان تەشتى داوا نەکردووہ؟ ئەى مەگەر ھەموو رۆحیکى جەنگاوہر بەدواى ھەمان تەشتى ناگەرئ: تیکویککشکاندى بەرەست و سنوورەکان؟ بەخۆم گوتم: "بەخت یاوہرى کریت بووہ تا یەکەمین جیکەى سەر ئەرز بى کە دەشى زیدی لەدایکبوونى ئەم رەمزەى رۆح بى کە لە پیناوی ئازادیدا دەجەنگى و دەمرئ." ئەمەییە ماسییە بالدار، رۆحى ئینسانى بەرخۆدەر و تەسليم نەبوو!

لە ئازایەتی ماسییە بالدارەکە ورد دەبوومەوہ کە سەرکیشانە لەئاوہکە بازى دەدایە دەرى. دیکەتى پیاوان و ژنانیکى شوخ و شەنگ و ناوقەد باریکم دەدا کە لە گۆرەپانى بەرد ریزکراودا لەگەل گادا گەمیان دەکرد. لە مییە شیریکم دەنۆرى کە لەنتو گولە سووسەنەکاندا راکشابوو. ھەولم دەدا ئامازە شاراوہکانیان لیک بەدەمەوہ. ئەرى سەرچاوەى ئەو ھەموو ئازایەتی و خۆشحالییە چ بوو؟ باسکی داکیرکەرانەى ژن، ئەو باسکە رووتەى کە ماری رەشى تێوہ ئالابوو، چ نوژیکیان دەکرد و نوژیان بۆ کى دەکرد؟ ئەم تینویتیییە بى کۆتایییە بۆ ژیان و ئەم زەردەخەنە ئازایانە و بى ترسە لە بەرامبەر خەتەر و مەرگدا، سەرکیشى و سەرچلیی مەرگبارى باپیران و رووبەرۆبوونەوہیان لەگەل مەرگدا، لە مندا دەژیانەوہ. وا پیدەچوو گا و ئینسان، مەرگ و رۆح لەگەل یەکیددا ھاوئى بن. ھەردووکیان رووت، ھەردووکیان وەک جەنگاوہر بەزەیتی بۆنخۆش چەورکراو، سەعاتیک، دوو سەعات تا ئاوابوونى خۆر

(*) ئەم وشەییە بنەچەکەى گریکییە. بەمانای ماسیی دیت. و. ف

گه مه دهكهن. شپرزه و تووره بهخۆم دهگوت: "لیرهدا، لهساتهوهختی ئەم رووبهروبوونهوهیهی نیوان کریت و هەلدێردا، نهینی کریت شاردراوتهوه. پێویسته لهسهرم ئەو نهینیه بدۆزمهوه.

مهسیح و بووزا و لینین له قولاییمرا رهنگیان پهری بوو. خاکی کریت هۆشی پێ نههشتبووم. ههنووکە بێ ئەوهی ئاور بدەمهوه، سهرم ههلبهری تا بهپهروۆشی و ترسهوه چاو بپر مه ترۆپکی نهینزاو که هیشتا بهههور پۆشراوو. چاو بپر مه ترۆپکی سینا که خوداوهندی من لهوێ، چهکار بهبلێسه و یاساگهلی بهزهبروزنگ نیشتهجێ بوو. (دلم وای پێدهگوتم).

ههستم دهکرد هیزی نوێ، بهرپرسیاری نوێ پزاونته دهمارهکانمهوه. وا پێدهچوو که پۆم پیکهوه لهگهڵ خاکی کریتدا، بهپیکههین و فرمیسی دیترینهتر شیلرا بن. جارێکی دی سهرنجم دا خاکی کریت چهندی سفت و پتهو و به چ دانیاییهکی پههانهوه پهیوهندی خۆی بهروحهوه دهخاته روو. بهههمان شیوه، گوێش ههمان هۆشیاری ناوهکی بهو گله هیه که بهرهگهکانیدا ههلهگژی و دهیکاته رهنگ و بۆن. بینیم پۆم وهک مینیاوۆری نهینیا میزی کریت له خویندا راخراوه و شیوهی چارۆکهیهکی سێ ستونگی وهگرتهوه، لهههمان سهدهکاندا و بهههمان ترس و پهروۆشییهوه دهژیا و بهنیوان سێ کیشوهر و سی (با)ی بهزهبروزنگ و نوتفهیدا - ئاسیای پیروۆ و ئهفریقایی ههلايساو و ئهوروپای هۆشیاردا - سهفهری دهکرد. ههنووکە پهروۆشیی ئاگایانه - یاخود نااگایانه - ی سالاهاى سالم بهپیداویستییهکی زیاترهوه لهناخدا وهئاگابوونهوه. پهروۆشیی بۆ ئاشتکردنهوهی ئەم سێ ئارهزووه و ههولێ ناهاورنگ و گهیشتن بهپالهوانیتهی مهزن - گهیشتن بهپیکهاتن، واته گهیشتن بهتاکى پیروۆ و سینییه^(*) یی.

رهزى ئایینی (سینییهی پیروۆ) له ناخدا له ئاستیکی تردا بووه ئاماژهیهکی کهتر سیمبولی، بووه واقیعیکی سوتینه و مهکهم و ئهرکیکی خیرا و بالی. له ساتهوهختی جهزهیدا بهلینم بهخۆم دا که (یان ئەمه یاخود هیچ!) بهفهرمانیکی

(*) له دهقه فارسییهکهدا (ئوقنوم) بهکارهاتوه. ئەم وشهیه سربانییه و واتای کهس، قالب، ریشه و هۆی شتیك دهگهیهنێ. سێ ئوقنوم لای مهسیحیهکان واته: باوک، کوڕ و روح القدس. و. ک

سهروهه ئەم سینییهیهم بهئامادهکراوی بۆ نههات، بهلکو دهبوو خۆم پۆینیم. ئاخهر ئهرکی من ئەمه بوو، ئەمه و چ شتیکی تر نا. بهخۆم گوت: "بێ هووده نهبووه که کریت کهوته نیوان ئەو سێ ههناسه مهزنهوه. بێ هۆ نهبوو که پۆم باری قهدهری کریتی لهکوێ نا. ئهرکی من ئەوه بوو تا هاواری کریت له ساتهکانی خه و بیداریی وی لهگهڵ خه لکهکهی، چیاکانی، زهریا که فچرینهکانی دهروبهری، جهسته و رۆحی وهرگرم و بیکه مه پهیامیکی یهکانگیر. ئەدی مهگهر ئەز کووری ئەو نهبووم؟ چما من له خاکهکهی وی نهخولفا بووم؟ ههنووکەش که لهگهڵ دیرینترین شکویدا رووبهروو دهبوومهوه، ئەدی ئەو فهرمانی پێ نهدهدام که مانای شاراوهی بهرخۆدانهکهی، هۆی هاواره هه میشه یییه کهی له میانهی سهدهکاندا، چۆنیتهی پهیامه تایبهتییه کریتیانه کهی که ههولێ دها بهمرۆقایهتی بگهیهنێ، بدۆزمهوه؟

رێی ماله وهم گرته بهر. کهنگی له چره دارزهیتوون و رهزهکانهوه تیپه پریم؟ کهنگی گهیشتمهوه میگالۆکاسترو و خۆم بهمالدا کرد؟ بێئهوهی ئاگاداریم، ماسییه بالداره که لیکدا لیکدا لهپیش چاواندا بازی دها. بهخۆم دهگوت: خۆزیا بمتوانیبا پۆم خولقاندبا که بیتوانیبا بۆ ساتهوهختیکی زووتیپه ریش با بازی دابا و سنوره مرۆیییهکانی تیکوپیک شکاندا. بیتوانیبا گهر بۆ ساتهوهختیکی زووتیپه ریش با له ناچاریی رایکردبا. شادومانیی و غه م و وهههههکان و خوداوهند له دواى خۆیهوه جێ بیلێ و ههوایهکی پاقر ههلمژێ که بهر هیچ عهردیك نهکهوتبێ و هیچ مرۆفیک ههلی نهمرتبێ.

نامهیهکم بۆ هاتبوو که بهفردیلهی تازیهباری پێچراو و پوولی سیربستان له زهرفهکهی درابوو. تیگهیشتم. بهدهستیکی لهرزۆک نامهکهم هه لگرت. بۆچی بیکه مهوه؟ ئاخهر دهستو برد مهزنهدهی ههواله جهرگبهرهکهم کردبوو. بهچرپه گوتم: "مرد... مرد!" وام گوت و ئیدی دونیا تاریک داهات.

ماوهیهکی زۆر له پهنجهرهکهوه له هاتنی شهوم دهنۆری که داوینی رادهخست. بێگومان ئیواره گوڵدانهکانی ههوشهیان ئاودابوو، ئهرز بۆنیکی خۆشیی لێ ههلهسا. ئەستیرهی شهو لهسهر په لکنیکی درکاوی ئهکاکیا وهک دلۆپیک شهونم شوڕ ببۆوه. بۆ ساتیک نامه خه مینه کهی دهستم لهبیرکرد.

کوئوپر ههستم کرد که بههوهولدانم بۆ رامان له جوانی دودیا، ههول ددهم مهرگ لهبیرکهم. شهرمهزار لهو مهسهلهیه، بهجوولهیهکی گرز سهری زهرههکهه م دری. بهکهم جار وشهکان لهپیش چاواندا کهوتنه سهما. بهلام هیور هیور له سهما کهوتن و توانیم نامهکه بخوینمهوه:

- ئەز مامۆستای گوئدم و ئەم ههواله بهسهوێهتان پێرادهگهیهنم سهبارهت بهئهلیکیسیس زۆریا که لێره خاوهن کانهبهردیک بوو. یهکشههمی رابردوو له سهعات شهشی ئیواردا کوچی دوا یی کرد. لهکاتی گیانداندا بانگی کردم و گوئی: (مامۆستا نیزیکم بهروه، هاوړپیهکم له گریکستان هیه و ناوی فلانه، که مردم نامهیهکی بۆ بنوووه و پیتی بلی من تا دوا دهقیقه ئاگام لهخۆم بووه، بیرم لهو کردوتهوه و له هیچ کام لهو کارانهش ژیان نیم که کردوومن. پیتی بلی ئومێدهوارم وهزی باش بی و ئهلعانیش ئیدی کاتی ئهوهیه هۆش بینیتهوه بهر خۆی. گهر ههر قهشهیهک هات گوئی له ددانپیانانهاکانم بگری و دوای غیفرانم بهسهردا بخوینتی، بهو قهشهیه بلی ههرچی زوه لهم ناوهدا نه مینتی و ههر چهندیک دهیهوی دوتوانی بهنهفرتم کات. له ژياندا زۆر شتم کردوون، بهلام ههنووهک تیدهگه که ههموو ئهو شتانه بهس نهبوون. ناخر خه لکانی وهک من پتیویسته ههزار سال بژین. شهوباش!

چاوانم لیکنان و دلۆپه فرمیسکی گهرم، هیور هیور بهگوئاندا رژیایه خوار. بهچریه گوتم: "ئهو مرد، ئهو مردووه، مردووه، زۆریا بهیهکجاری ریشتهوه. پیکه نین مرد، گورانی چرا، سهنتور شکا، سهمای سهه خره بهردهکانی که نار زهریا کوئیای هات. ئهو زاره له پرسیارکردن نه دهکهوت ههنووهکه پره له خوێ. ئیدی له موهولا چ دهستیکی لهو میهرهبانتر و چالاکتر شک نابری تا بهرد و زهریا و نان و ژن نهوازش کات!"

ههجمینم نهبوو، نهک له غهmada، به لکو له تووریهیدا. هاوارم دهکرد: "ئهمه زولمه، ئهمه زولمه! رۆحگهلی وهک ئهو نابری بمرن. ناخو ئایا ئهرز و ئاو و ئاگر و ریکهوت دوتوانن زۆریایهکی تر دروست کهن؟"

گهرچی چهن مانگیک له ههوالی بی ئاگا بووم، بهلام چ نیگهرا نهبووم. وهک بلی باهرم بهنهمیری وی هیئابلی. بهخۆم دهگوت: "ئیدی چۆن دهی سهراوهیهکی

ئاوها وشک کا؟ چۆن چیرۆن دوتوانی رۆحیکی سه رکیشی وا ناچارکا که قهپال به خاکدا بکات؟ ناخو له دوا ساتدا پیکه نینتی، سهمایهک، یان ههر فیلیکی تری شک نهدهبرد تا چیرۆنی پی فریو بدا و لهدهستی ههلبی؟"

به درییایی ئهو شهوه نهتوانی چاوانم لیکنیم. یادهوهریهکان بهخیرایی یهک له دوا ی یهک رهوانه دهکران تا نیگهرا و تهنهگه نهفهس به پیلپیکانهی زهینمدا سه رکهون. وهک بلی بیانهوی زۆریا له ئهرز و ههوادا کوکهنهوه و نه هیلن په رته وازه بی. تهنانهت چکوولهترین رووداوی تایبهت بهو، رووناک و خیرا و شکۆدار، وهکی ماسی رهنگاو رهنگی نیو ئوقیانووسیکی تهنکی هاوینه له یادهوهریمدا دهرهوشایهوه. پیدهچوو ئهوهی دهستی زۆریای بهرکهوتبی ئیدی بووبیتته شتیکی نهمر.

به درییایی شهو له بیری ئهوهدا بووم که تو بلی بتوانم چ دوعایهک بخوینم تا مهرگ - مهرگی وی - له خۆمدا ئهفسوون بکهه؟

دهرهوازهکانی ناخم دهکهوتنه سه رپشت و یادهوهری تووره دهرهوه پینه دهری و بی نارامانه هوروزمیان دههینا تا له سهه دل که له کهه بین. دهمیان دهکردنهوه و بانگیان دهکردم تا زۆریا له ئهرز و زهریاو ههوادا کوکهنهوه و بۆ ژیان بگه رینمهوه. مهگهر ئهی ئهرکی دل ئهمه نهبوو؟ مهگهر ئهی خودا دل بۆ ئهوا مه بهستیک نهخولقاندهوه: ژياندهوهی ئازیزان و گهراندنهویان بۆ ژیان؟

زیندووی کهوه!

له راستیدا دلنی ئینسان چالیکی قوول و داخراو و پر له خویننه. کاتی دهکریتهوه، تهواوی تارماییگهلی بی تهسهللا و تینوو که خویشمانویستوون، بو تینویتی شان و ههستانهوه هوروزم دینن. له چواردهورماندا چرتن دهبنهوه و ههوا تاریک دهکهن. باشه ئیدی بچی بۆ خواردنهوهی خوینی دلمان هوروزم دینن؟ چونکه دهزانن که ئهمه تا قه زیندووبوونهویان وههوانه و لهودا نهبی، چ ههستانهوهیهکی تریان نییه. لهو رۆژهدا، زۆریا له پیشی تارماییهکانهوه بهههنگاوی بهرین رای دهکرد، پالی پیوه دهنان و وهلاوهی دهنان، چونکه دهزانی که من ئهوم له ههموو ئازیزانی ترم خوشتن دهوی.

که پۆژبۆوه بریاری خۆم دابوو. کوتوپر ئارام بوومهوه. وهک بلیی پابوونهوه له پيشهوه، لهناوهوه مپرا دهستی پئ کردبئ. پیدهچوو دلم مهگدهلییهک بی و بهپهله بهرهو لای گۆر و زیندوو بوونهوه ههنگاوی دهنا.

تا کاتیک درهنگ لهنیو جیگهدا مامهوه. خۆری دهم بهپیکه نینی به هاریی هاتبوووه ژوروهوه و نیگارهبهرده یادگارییهکهی ژور تهخته نوینهکه می رووناک کردبووه. بام ئهم نیگار ههردهی دۆزیبۆوه و کاتیک منداڵ بووم به ژور سهرمدا ههلیواسیبوو. من بپوام به بهخت نییه، بهلام بپوام بهقهدهر و چاره نووس هیه. ئهم نیگار ههرده، نهینیی ژیانم و دهشی نهینیی ژیان (زۆریا) شی به ساکارییهکی سه رسوریهین کردبیتهوه. ئهم نیگار ههرده بریتی بوو له نوسخه ی بهردیکی هه لکۆلراوی سه ر گۆرپیک که تیایدا جهنگاوه ریکی رووتوقوت که تهنا نهت له ساتی مردنیشدا دهسه برداری کالوه ئاسنینه کهی نه بووه. جهنگاوه ره که ئه ژنۆی راستی له سه ر ئه زه که داناوه و به ههر دوو ده ست سینگی خۆی دهگوشی و زه رده خه نه یه کی ئارام به سه ر لیوه کلۆمدراوه که یه وه ده شنیته وه. جوولهی ئهم قاره مانه هیند ئه فسووناوییه که نازانیت ئه وهی ده یکا سه مایه یان مه رگا! خو ناشی سه ما و مه رگ پیکه وه بن؟

منیش که ئه و خۆره دهم به پیکه نینه، ئه و خۆره ی که جهنگاوه ری رووناک کردبووه و ئه وی بۆ ژیان گه راندبووه، گه رمی دا هینابووم، به خۆم دهگوت: گه ر مه رگیش بی ده یکه یه سه ما. ئه ی دل، وه ره من و تو خوینمانی بده ینی تا به لکو ژیان تئ بیته وه. وه ره هه مو وه ولتیکمان بخه یه کار تا ئهم ئینسانه زۆرخۆره، مه یخۆره، ئیشکه ره، میتباز و ئاواره یه بۆ ساتیکی تر بژی. وای له م سه ما که ره قاره مانه که خاوه ن چ رۆحیکی مه زن و جه سه ته یه کی به توانا و دهنگیکی ئازادانه یه، به هه موو ژیانم چ که سیکی ترم نه بینیه وه و نه ناسیه وه له و بچی.

*

کاتی نه مامی ئۆدیسسه له ناوه وه مپرا چرۆی کرد

ئه فسانه ی زۆریا خه ریک بوو له ناوه وه مپرا ده رهنگی. سه ره تا شو ریکی مۆسیقایه بوو. ریتمیکی نو ی بوو. وه ک بلیی خوین به گور به نیو ده ماره کاندما بی و بچی. هه ستم ده کرد تام لی هاتوه و سه رم گیژ ده خوا، هه ستم به تیکه له یه ک له شادیی و که سه ر ده کرد که لیکجیا کردنه وه ی زه حمه ت بوو. پیده چوو بار سه ته یه کی نامۆی چاره گران هاتبیته خوینمه وه و هه موو ئه ندامانی جه سه تم بۆ وه درنانی هه ستانه سه رپی. به لام ئه و جه سه ته نامۆیه که وتبووه به رهنگاری، که وتبووه تکاو ره جا، ره گی داده کوتا، پری به ئه ندامهکانی جه سه ته دا ده کرد و نه یده ویست بچیته ده ر. ببوووه تۆ، ببوووه ده نکه گه نمیکی ره ق. پیده چوو واهه ست بکا که گوله گه نم و نانی چه سپیوی ناو ئه و تۆوه له خه ته ردا بن و ئه میش نا ئومیدانه بجه نگگی تا خۆی و - ئه وانیش - له فه نابوون بپاریزی.

ده چومه ده ری و چه ند سه عاتیک به کی لگه کانداه گه رام، له زه ریادا مه له م ده کرد، دووباره و دووباره بۆ کنۆسۆس ده گه رامه وه. وه کی ئه سپیک که خۆی را ده وه شینی و هه ولّ ده دا ئه و میشه که رانه یه له خۆی بکاته وه که به پیستییه وه نووساوه، ئاوا منیش خۆم را ده وه شان و جووته م ده هاویشته. به لام بی هو ده بوو. تۆوه که لیکدا لیکدا ره گی تاره ی داده کوتی و بالی به سه ر بووندا ده کیشا.

هه ر له و ده مه دا دوو مه ین گۆر انکاری نه یینی له ناخمدا ده ستی پیده کرد. به خۆراکدان و ئاودانی ئه و تۆوه به خوینم، ده مکرده به شیک له هه ناوم و به و پییه به هه رسکردنی ده مخسته ژیر کۆنترۆلی خۆمه وه. ئاخه ئه مه تا قه رێگی رزگارییم بوو. تۆویک که وه ک داگیرکه ریک هاتبوووه بوونمه وه، ده بوو یه کانه گیرم بی تا هه ردوو کمان ببوونایه ته براوه و دۆراو.

وشه و سه روا و لیکچوو اندنه کان یه که نده ردوو چوارده ری تۆوه که بیان ده دا تا وه ک نوتفه یه ک خۆراکی بده ن. یاده وه رییه کاله کان ژیانیان تئ ده هاته وه، شادیی و که سه ری هاوئاویتته، پیکه نین و وتووێژی شاره وه به رز ده بوونه وه. رۆژانی پیکه وه ییمان وه ک کۆتری سپیی نازدار به به رده ممدا تیده په رین. یاده وه رییه کان

چینیک بالاتر له حقیقته، دوو چین بالاتر له درو سهریان دهکرد. زوربا ورده ورده شیوهی دهگوراو دهبووو ئهفسانه.

شهوانه جورئتی ئهوهه نهبوو بچمه سهه تهخته نوینهکهه. ههستم دهکرد تووهکه لهکاتی نووستنی مندا کاردهکات. له ئارامیی پیروزی شهو دا بههه موو جهستهه گویم بۆ رادهدیتر. وهک کرمی ئاوریشم په ره په ره ی دلمی دهجووی و دهیویست بیانکاته ئاوریشم.

شهوانه بهکۆلانه تهنگه به رهکانی میگالو کاسترودا پیاسهه دهکرد. یادهه رییه دیرینهکان له ههه گوشه و قوژبنیکهوه دههاتنه دهه. خووم وهک مندالیک دهبینی که بهتاقی ته نیا ریدهکا و ههز ناکا لهگهله مندالانی تر دا گههه بکا. پاشان خووم وهک ههزه کاریک دهبینی که لهگهله هاوریکانیدا بهسهه شورا قینیساییهه که دا پیاسه دهکات، ئهه شورا قینیساییهه که بهسهه زه ریادا دهینۆری، ئیواریه و شنیهه کی فینک ههلی کردوو، شنیهه کی تهژی بهخوپی زه ریا، گووله یاسهه مین له با خچه گچکهکانی دهرو دراوسپوه، بۆن عهتری کچگهلیک که ئهوانیش پیاسهه یان دهکرد و پیدهکه نین و سهه ریان دهکرده سهه رمان تا ئاوریک بدینههوه و تهماشایان کهین، بهلام ئیمه له به ره ی خودا و نه مریی یان مردووی روچههوه دههوانین. ههه کاتیک مانگ دهبووو چواره و پرشنگی دهه دا، سهه رمه ستهیهه کی ئهفسووناوی بالی بهسهه بوونمدا دهکیشا. دهه رگا و خشتی سووری سهه ربانی خانوهکانیش سهه رمهست دهبوون. بهه رد و دار و سهه رچاوه و بورجی ناقوسهه کان جلکی قورسیان دادهه کند و لهژی باری قورساییهه کی خویمان رزگار دهکرد که بهه دیرژیایی رۆژ پرزه ی لی بریبوون. ههه نووکه رۆحیان له رووتوقوتیهه کی تهواو و لهژی تریفه ی مانگا پرشنگی دهه دا.

یهکهه مین پاییزه باران دهباری. ئاسمان بۆ سهه ئهه رز دادهه بزی. تووهه کان سهه ریان له په ناگهکانی خویمانوه دههینایه دهه ری و شاد و خه نیی چاوانیان له ئاسمان دهه بری. ههه نووکه چوارچیوه ی مالهه بابم گهلیک پی تهنگ بوو، ته نیای ته نیا خوومه گه یانده خانوویهه کی گچکه و چۆلی یه کییک له هاوریکانم. خانووکه له دهه وه ی شار و کهوتبووه که نهاری زه ریاوه. ههوشه یه کی بازنه یی هه بوو که چوارهه وری به دیواری بهه رز گیرابوو. دوو دار لیمو و دارسهه روویهک و چهند ئینجانیه ی

ریحان و شیوه رانی تیدا بوو. دهه رگای خانووکه قورس و له سی چینکۆی ته خته یی و به سی چین دروست کرابوو که کوتومت له دهه رازه ی قه لا دهچوو. کیلۆنی دهه رگا که به رادهیهک قورس بوو که بۆ راکیشانی دهبوو هه ر دوو دهست و تهواوی هیزی خو ت بختبایه گه ری. چ به خته وه رییهک دایدهه گرت کاتیک کیلۆنه کهه رادهه کیشا و دهه رگا کهه دادهه خست، ئیدی به ته نیی دهه مامه وه و چ کهه سی نهیدهه توانی پی بنیته خه لوه تمه وه. به سوپاسگوزارییهه وه له کیلۆنی دهه رگا کهه دهه نۆری و پیم دهه گوت: "کاتی دهچمه بهه هشت، توند له بن ههنگلی خو مت ده نییم و له گهله خو م بۆ ئه ویندهه رت دهه م!" هه ندی کهه سه ئهه ئه شیا یانه له بن ههنگل ده نیین کهه گوزه رانی ژیانیان پی دابین کردوو، هه ندی کهه سی تر ئهه رمانه هه لدهه گرن کهه پییان جهه نگیون، خه لکانیکی تر ئهه قه له مانه دهه بن کهه پییان نووسیون، خه لکانیکی تریش دهستی دولبهه رهکانیان دهه گرن. دهی منیش ئهه م کیلۆنه له گهله خو مدا دهه م.

چ به تامه ته نیا بیت و گو ی بۆ هه ناسه هه لکیشانی زه ریا رادی ریت. گو ی رادی ریت بۆ دا کردنی یه کهه مین دلۆبه باران به سهه ر دار لیمو و دارسهه رووی هه وشه دا و هه ست بکهیت وا توویک خه ریکه هه ناوت دهه کرۆژی.

زوربا له ناوهه مپرا وهک قوژاخه یه کی پیچراو له تویکلیکی توکمه و ته نک راکشابوو. جووله ی نه ده کرد. به لام ههستم دهکرد شهو و رۆژ بزواتیکی پر نه نیی له نیو ئهه قوژاخه یه دا له کاردا یه. هه یور هه یور دهه مارهکانی پر له خوین دهبوون و گوشتی جهسته ی نهه رم دهبوو - تویکله کهه له هه ر ساتیکدا بۆی هه بوو لای شان هکانیهه وه درزی تی بی و باله ناکامل و نهه کراوه و بی تواناکانی وه دیارکهون. کرمیک له نیو قوژاخه کهه دا راکشابوو کهه هه ناسه یه کی شیتانه ی کوتوپر و مه له کوتی تی تی هاتبوو، خواخوا ی بوو له شیوه ی په یوله یه کهه دا بیته ده ری. منیش خو ره ی یه کهه مین بارانم دهژنهه فت، دهنگی قلیشبردنی عه رد کهه بارانی له خویدا چیگه دهه کردهه، دهنگی دهه نکه گه نم کهه له نیو خاکدا ئاوی دهخوارهه وه و دهئاوسا و رهگه سهه وزه توکمهکانی خو ی به خاکه وه گریدهه دا، پاشان خاکه کهه ی لادهه برد و قه دی به رهه ئاسمان هه لدهه بری تا گه نمه کهه بیته نان و خه لکی بیخون بۆ ئه وه ی به زیندوویتی میین و خوداوه ند له مردن رزگارکهه ن. بهه ردیی گویم رادهه دیتر و دهنگی رۆحیکم دهژنهه فت کهه له پال هه ر

ته ئىكى گچكەى گيادا وەستا بوو تا له گەشه و ئەنجامدانى ئەركەكەى لەسەر ئەرز هانى بدات. لېرە له قەلای تەنبايى خۆمدا هەستەم دەکرد كه تەنانەت ناچيزەترین مەخلوقاتەكانى خودا - دەنگە گەنم، كرم، مېروولە - كوتوپر نەسەبى مەلهكوتىي خۆيان وەبېردىتەوه. دىوانەبىيەكى له خوداوه نازىل بوو دەيانگرى و دەكارن پله بەپله هەلگژين تا دەست له غروورى خوداوهند بدن و هاوشانى فریشتە و مەلايكەتەكان لەپالیدا راوەستن، نەك هەر ئەوهەندە، بەلكو بۆ خۆشيان ببە مەلايكەت.

كاتى بەزۆر پاشنا بووم، ئەو كاتەى كه هیشتا سېبەرەكەى دەكەوتە سەر عەرد و زانیم نه جەستەى و نه گۆرانى و تەنانەت نه سەماكەشى هیند گەورە نەبوون كه جىگەى وىيان تیدا بىتەوه، لەخۆم دەپرسى ئاخۆ بەدرز بردنى قۆزاخەكه چ جۆره درندەپەك لەناخمەوه دیتەدەر؟ دردۆنگانە چاوهرى بووم. چ درندەپەك، چ بەرهوتىكى برسى، چ بلیتسەپەكى نەمر و ناومید؟ بەخۆم دەگوت: "كاتى كرم، كرمى ناچيزە گەرەكى بى بىتە پەپوولە، ئىدى دياره كه زۆر پەگەرەكەتە بىتە چى!"

ئەوانە رۆژانكى پىرۆز بوون لەرامانى پىرۆز. باران دەبارى، هەورەكان دەرهوینەوه و خۆرى تازەكى خۆ شتوو وەديار دەكەوت. گولە لىمۆ بەرى دەگرت و لىمۆ سەوز و پىرۆز بەدرەختەكانەوه دەرهوشانەوه. شەوانە ئەستىرەكان وەديار دەكەوتن و بەزور سەر مەوه دەگەران و لەلای خۆرئاواوه دەكەوتن. زەمەن وەك ئاوى زەمزم خورەى دەهات. هەستەم دەکرد سەرم بەدلىبايى و ئازايەتییەوه وەكى كەشتیەكەى نوح بەسەر زەمەن و گەرداودا، تەژى لەهەموو جۆره دووانەپەك، ئازەلان، مەلان، ئىنسان و خوداوهندەكان - چارۆكەى هەلداوه و دەچیتە پىش. هەموو يادەوهريەكانم رېكخستەنەوه، سەرلەنوئى بەهەموو گەشتەكاندا سەفەر مەكردەوه و هەموو ئەو رۆجگەله مەزنانەم گەردانەوه زەين كه له ژياندا مۆم بۆ داگىرساندبوون. ئىدى شەپۆل شەپۆل خوينى خۆم بۆ خۆراكدانى تۆوهكەى ناخە دەبەخشىي و چاوهرى بووم. خۆراكى ئەو تۆوه هەنگوینىكى گرانبەها بوو كه دواى عومرىك هەلمزتنى بۆنخۆشترین و ژەهراووترىن گول كۆم كەردبووه. بۆ يەكەمىن جار مانای واقىعى ئەقىنى باوكایەتیم دەچەشت و دەمزانى كور چ سەرچاوهپەكى نەمريه. تەواویك

وەك ئەوهى كه مروارى ماپەى نەخۆشىي سەدەف و لەهەمان كاتیشدا مەزنترىن دەسكەوتىتىي، ئاوها منیش هەستم بەشپرزىي و (تام) له خويندا دەکرد و لە هەمان كاتیشدا پەيامىكى نەينى لەو سەرچاوه قوولانەوه كه له چارەنووسسازترین ساتى ژياندا پىيان گەيشتبووم - يان لەودا بووم پىيان بگەم - دەهاتەدەر. چارەنووسم لەسەر بناغەى ئەم تۆوه، ئەم كورە ديارى دەكرا.

*

پايىز تىپەپىي و زستان هات. له كىلگە كىلراوهكانى دەوروبەرى خەلۆهتگەكەمدا پىاسەم دەکرد و ورەى ئەو عەردە بۆ گۆگىاپەم ستايش دەکرد كه تۆوى له ناخى خۆيدا دەپاراست و بەباوەر بەخۆبوونەوه چاوهرىي هاتنى بەهارى دەکرد. منیش لەگەل خاكدا چاوهرىم دەکرد، هەستم دەکرد جىنسى خۆم گۆريوه، وەك بلىي بووىتەمە ژن و وەك عەرد تۆوهكەم - وشە - خۆراك دەم و چاوهرىم. بەخۆم دەگوت: چ دەبوو گەر بمتوانىيا تەواوى ئازار و ئومىدەكانم لەم وشەپەدا بەرچەستە كەردبا و كاتى دەركى عەرد دەكەمەوه تا برۆم، ئەم كورەم له دواى خۆم جىهتتبا!"

زاهىدىكم بىركەوتەوه كه رۆژىكىان له چىاي ئاتوس بىنبووم. گەلای سپىدارىكى نابوو بەر رووناكى و دىقەتى لى دەدا و هۆن هۆن فرمىسكىش له چاوانىيەوه دەرپزايە خوار. حەپەساو لەجىي خۆم راوەستام و پرسىم: "باوكى پىرۆز، ئەرى لەو گەلایەدا چ دەبىنى كه ئاوها تۆى هیناوهتە گريان؟"

وەلامى دامەوه: "مەسىحى لەخاچدراو دەبىنم!" واى گوت و گەلاكەى ئەمدىو و ئەودىو كرد و روخسارى له خۆشحالیدا پرشنگى دا.

ئەمجارەيان پرسىم: "ئەى هەنووكە چ دەبىنى كه ئاوها خۆشحالیت؟"

- كورەكەم، مەسىحى را بوو دەبىنم!

چ دەبوو گەر هونەر مەندىش بەهەمان شىپوه توانىباي سەرلەبەرى ئازار و ئومىدەكانى لەناچيزەترین بەشى دونیا - له مېروو، سەدەف، دلۆپە ئاودا - بىنبىبا. نەك تەنها عەزاب و ئومىدەكانى خۆى، بەلكو عەزاب و ئومىدەكانى هەموو گەردوون. چ دەبوو گەر توانىباي لەهەر خورپەپەكى ددا، ئىنسانى لەخاچدراو و ئىنسانى را بووى بىنبىبا! چ دەبوو گەر پەى بەوه بردبا كه مېروولە و ئەستىرە و مارماسى و

ئەندىشەكان وەك ئىمە لەرەحمى ھەمان داىكەو ھاتونەتەدەر و تىگەيشتبا ھەموومان عەزاب دەچىژىن و ھەر ھەموومان چاوەرپى ھاتنى رۆژىكىن چاوانمان بکەينەو و ببينن ھەموومان يەككىن و - ئىدى رزگار ببين.

ھەرگىز ئەو مانگە عىرفانىيانەى چاوەروانىم لەياد ناچىتەو. خشەى گەلى لىمۆ، فرىنى ھەنگ، ئارام نەگرتن و لىكدا لىكدا ئاھ ھەلكيشانى زەريا و خۆكىشانى بەدەرگای مالىكەمدا، تىپەرىنى قزقرەيەك بەسەرباندا - ئەمانە ھەموو ئازاريان دەدام و كۆلى گريانيان بەردەدام. پىدەچوو خودايەك جەستەمى بەر قامچى دابى و جەستەم تەنانەت ھەوسەلەى ھەلكردنى شەيەكى بەسەرىدا نەمابى. تا دواچار ئىدى رۆژىكيان نەمتوانى لەو زياتر بەرگە بگرم. ئاخر ئەزمونى سالانى لەووبەرم فىرى كردبووم كەتاقە رىگەى خۆرزگارکردنم لە ئازارى بەسو و شاگەشكە بوون و و دەستەپىنانەو ھى ئازادىم ئەوھى كە بەوشەگەلى سىحر ئەو ئازارە ياخود ئەو خۆشيبە ئەفسون كەم. لە ولاتە گەرمەسىرىيەكاندا، كرمىكى زۆر ورد و قەيتانى، پىستى بونىادەم درز تىدەبا و دەيخوا. سىحرباز دەگاتە جى و (ناى) ھ ئەفسوناوويەكەى دەردىنى و دەيزەنى. كرمى ئەفسون بوو وەديارەكەوى، وردە وردە خاوەدەيتەو و دىتەدەر. ئاخر (ناى) ھونەرىش ھەر ئاواھايە.

رۆژانى ئارام و بەتیشكى ھەتاو شۆراوى يانىوھرى ھاتبوون. رۆژانىك كە خودا بەمىھربانىي رەھى خۆى لەچلەى زستاندا دايناون تا مەلە زەريايىيە بەستەزمان و گوناھەكان بتوانن بەدلىيىيەو لەو رۆژانەدا ھىلكەكانيان لەسەر بەردەكان دانىن. لەو رۆژانەدا جارىكيان چووم بۆ زەريا و مەلەم كرد، لە ئاوى زەريا ھاتمەدەر و خۆم بەھەتاو وشك كەردەو. بەھەموو تەمەنم تامى ئارامىيەكى جەستەيى و بەختەوھرىيەكى رۆحى ئاواھام نەچەشتبوو. گەراموھ مالىوھ، پەرەمووچەكەم ھەلگرت (ئاخر نايەكەى من ئەوھى) و بەنەرمە لەرزيكەو بەسەر كاغەزدا نوشتامەو.

دەمنووسى و دەمكوژاندەو. نەمدەتوانى وشەگەلى گونجاو بدۆزمەو. گا وشەكان ھىچ و بى رۆح بوون و گا بەشىوھىەكى بى مانا ئالووالا و بىرى جارى ترىش روتوقووت و پر لەھەوا و چۆل لەجەستەى گەرم. لەرپى گەرانەوھمدا لە زەريا دەزمانى دەمەوى چ بلىم، بەلام وشە تەمبەل و جلەو پساوھەكان بۆ جىگەيەكى ترىان

كىش دەكردم. دەسنووسەكەم بەخشىل رازايەو و لەو قالىبە سەرى كرد كە بۆم دارشتبوو. بيشەرمانە فەزا و زەمەنىكى زياترى داگىرکرد. لىكدا لىكدا لەگۆراندابوو. نەمدەتوانى روخسارى ديارى كەم. رۆحيشم لەگەلیدا دەگۆرا و سەرلەنوئى دەگۆرا و نەمدەتوانى روخسارى ئەويش ديارى كەم.

بىوودە ھەولم دەدا زاراوھىەكى ساكار و بى زىرو زيو بدۆزمەو، زاراوھىەك ھەستم پر نەكا لە خشل و تىكوپىكى بدا. ئەرى ئەو سۆفییە موسولمانە تىنووه كى بوو كە جامەكەى بۆ ناو بىرىك شۆر كەردەو تا ئاوەلگۆزى و تىنووتىي خۆى پى بشكىنى؟ كاتى جامەكەى ھەلكيشا و ببىنى پر بوو لە زىر، زىرەكەى رۆكرد و ھەمدىس جامەكەى شۆر كەردەو و پاشان رايكىشايەو و ببىنى ئەمجارەش پر بوو لە زىر، ئەمىشى رۆكرد و گوتى: "خودايا، من دەزانم تۆ پريت لە كەنز، بەلام تەنها تۆزىك ئاوم بەدەرى بىخۆمەو، ئاخر من تىنوومە!" جارىكى تر جامەكەى شۆر كەردەو و ئاوەكەى ھەلگۆزى و خواردىيەو. وشە پىويستە ئاواھى، بى زىرو زيو.

حالى بووم جارى كاتى نووسىن نەھاتوو، ئاخر ھىشتا گۆرانكارى نەپىنى ناو تۆوھەكە كامل نەببوو. بۆيە قەلەمم دانا.

بىرم دى جارىكيان قۆزاخەيەكەم لە قەدى دار زەيتوونىك كەردەو و لەنيو لەپى دەستەدا دامنا. لەنيو توپكەلە تەنكەكەيدا مەخلوقىكى زىندووم بەرچاوكەوت كە دەجوولايەو. ھەلبەت پرۆسەى نەپىنى ناو قۆزاخەكە گەبببوو كۆتايى. پەپوولەى ئايندە كە ھىشتا ئازاد نەببوو، بەلەرزىكى ئاراموھ چاوەرپى ئەو ساتە پىرۆزە بوو كە بىتە دەرى و سلاو لە ھەتاو بكا. پەلەى نەبوو، پشت ئەستور بەرووناكىي و ھەواى گەرم و ياساى ئەبەدىي خودا چاوەرپى بوو.

بەلام من پەلەم بوو. دەمويست ھەرچى زووترە شاھىدى رودانى موجيزە بم، دەمويست ببينم چۆن جەستە لە گۆر و كفن دىتە دەرى و دەبىتە رۆح. دانەوېمەو و بەھەناسەم كەوتەم گەرمكردنى قۆزاخەكە، ھەر ھىندە و ئىدى زوو بەزوو درزىك كەوتە پشتى قۆزاخەكە و ھىور ھىور تەواوى كفنەكە لەسەرەو بۆ خوارەو قلىشا. پەپوولەى ناكامل بەرەنگىكى سەوزى تۆخ وەديارەكەوت. پەپوولەكە ھىشتا گرمۆلە و بالەكانى نەكراو و قاچەكانى بەزگىيەو نووسابوون. لەژىر ھەناسەى گەرم و

به‌رده‌وامی مندا به‌ئارامیی ده‌جoolا و زیندووتر خۆی ده‌نواند. یه‌کیک له‌باله‌کانی که له‌ره‌نگی خونچه‌ی سپیدار ده‌چوو، خۆی له‌جه‌سته‌که جیاکرده‌وه و که‌وته جووله. په‌پوله‌که هه‌ولئ دها ئه‌و باله‌ی زیاتر بکاته‌وه، به‌لام بی‌ووده بوو. نیوه‌کراوه و له‌رزوک مایه‌وه. به‌زویی باله‌که‌ی تریش که‌وته جووله و هه‌ولئ دا بیکاته‌وه، به‌لام نه‌یتوانی و ئه‌میشیان به‌نیوه‌کراوه‌یی و له‌رزوک مایه‌وه. منیش به‌سه‌رچلییه‌کی بونیاده‌مانه‌وه به‌رده‌وام بووم له‌که‌رمکردنه‌وه‌ی په‌پوله‌که و باله ئیفلج‌ه‌کانی به‌هه‌ناسه‌م، به‌لام ئیدی باله‌کان له‌جووله‌که‌وتن و وه‌ک به‌رد بی‌گیان و وشک هه‌لگه‌ران.

دل‌م لیوریز بوو له‌که‌سه‌ر. ئاخ‌ر به‌هۆی په‌له‌په‌ل و به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌ غیره‌تم دابوو به‌رخۆم یاسای ئه‌به‌دی پیشیل‌که‌م، په‌پوله‌که‌م کوشتبوو. هه‌نووکه‌ جه‌نازه‌یه‌ک به‌سه‌ر له‌پی ده‌ستمه‌وه بوو. سالانیک تیپه‌ریون، که‌چی ئه‌و جه‌نازه‌ گچ‌که‌یه‌ که‌وره‌ترین باریکه‌ که‌ به‌سه‌ر کۆلی ویزدانمه‌وه هه‌لمگرتوو.

ئینسان په‌له‌یه‌تی. به‌لام خودا په‌له‌ی نییه. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ کاره‌کانی ئینسان شتواو و ناتاوان و کاره‌کانی خوداش ریک و ته‌واو. به‌چاوانیکی فرمی‌سکاوییه‌وه سویندم خوارد که‌ ئیدی ئه‌م یاسا ئه‌به‌دییه‌ پیشیل‌که‌م. وه‌ک دره‌ختیک قامچی با و خۆر و بارانم ده‌جه‌شت و به‌باوه‌ریه‌خۆبوونه‌وه‌ چاوه‌ریم ده‌کرد. ساتی پشکوتنی گول و گه‌یی میوه‌ ده‌هات.

به‌لام بنۆره‌ ئه‌وه‌تا له‌هه‌مان له‌هزده‌ سوینده‌که‌م ده‌شکاند. گه‌رچی هه‌شتا قۆزاخه‌که‌ی زۆربا کمال نه‌ببوو، که‌چی په‌له‌م بوو کفنه‌که‌ی بکه‌مه‌وه. ته‌واوی هه‌موو ئه‌و شته‌ هه‌لیت و پلێتانه‌م دراندن که‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسیبوومن و چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ تا له‌زیک زه‌ریاوه‌ راکشیم.

ئه‌و قسه‌یه‌م بیرکه‌وته‌وه که‌ جاریکیان زۆربا پتی گوتم: "من هه‌میشه‌ جوړیک ره‌فتار ده‌که‌م وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌مر بم!" ره‌فتاری خودا ئاوه‌ایه. ئیمه‌یش خه‌لکانی سه‌ر ئه‌رن، ده‌بی شوینپی وی هه‌لگرین، به‌لام نه‌که‌ له‌رووی خۆبه‌زلزانیی و لاسارییه‌وه، به‌لکو له‌رووی په‌رۆشبوونی رۆحه‌وه‌ بۆ بالایی. هه‌ولدان بۆ لاساییکردنه‌وه‌ی خودا، تا‌قه‌ شیوازیکی ئیمه‌یه‌ بۆ تیپه‌راندنی سنووردارییه‌کانی به‌شه‌رییه‌ت، ته‌نانه‌ت گه‌ر

ئه‌و تیپه‌راندنه‌ش له‌ساتیک زیاتر نه‌بی (ماسییه‌ بالداره‌که‌ وه‌بیر خۆتان بیننه‌وه‌!). مادامه‌کیی ئیمه‌ له‌جه‌سته‌ماندا هه‌سپین، مادامه‌کی ئیمه‌ قۆزاخه‌ین، ئه‌وا ئه‌و فه‌رمانگه‌له‌ سه‌ختانه‌ی که‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ خراونه‌ته‌ سه‌ر شانی ئیمه‌ بریتین له‌ ئارام بگه‌ر، پامینه‌، باوه‌رت هه‌بی.

له‌ ئاوابوونی خۆرم ده‌نۆری. دوورگه‌ چۆله‌هۆله‌که‌ی به‌رامبه‌ر، گولره‌نگ و دم به‌پیکه‌نین، وه‌ک گۆنای دوا‌ی ما‌ج پرشنگی دها. ده‌نگی ته‌یره‌ سترانچره‌کانم ده‌ژنه‌فت که‌ شه‌که‌ت و ماندوو دوا‌ی رۆژیک له‌ راو و گۆرانی، خه‌والوو بۆ مال‌ه‌وه‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌ تا بنوون. زوو به‌زوو ئه‌ستیره‌کان هه‌لده‌هاتن تا جیگه‌ی یه‌ک به‌یه‌کی ته‌یره‌کان بگه‌رنه‌وه، ره‌وره‌وه‌ی شه‌و ده‌که‌وته‌ سوورانه‌وه. نیوه‌شه‌و ده‌هات، کازپوه‌ ده‌هات و هه‌لبه‌ت خۆریش هه‌لدی و ره‌وره‌وه‌ی رۆژیش ده‌که‌ویته‌ سوورانه‌وه‌ی خۆی.

ریتمیکی مه‌له‌کویتی. تۆوه‌کانی ناو خاک، مه‌لان و ئه‌ستیران هه‌موویان ملکه‌چی ئه‌م ریتمه‌ن. ته‌نی ئینسانه‌ ده‌ستی یاخیبوون هه‌لده‌برئ و ده‌یه‌وی یاسا پیشیل‌کا و ملکه‌چی بکاته‌ ئازادی. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ له‌نیوه‌ هه‌موو مه‌خلوقه‌کانی خودادا ته‌نها ئینسانه‌ که‌ گونا‌هی لی ده‌وه‌شیته‌وه. ئه‌دی گونا‌ه‌کردن مانای چیی؟ یانی تیکوپیکدانی هاوگونجان و هاوئا‌هه‌نگیی (هارمۆنی).

*

به‌هه‌ستکردنم به‌وه‌ی که‌ سه‌فه‌ریک هه‌وسه‌له‌ی ئارامگرتنم پی ده‌به‌خشی، له‌ به‌له‌می‌کدا دانیشتم که‌ به‌ره‌و دوورگه‌ چکۆله‌کانی سانتۆرین، ناکسۆس، پارۆس و می‌کۆنیۆس ده‌چوو له‌ زه‌ریای دل‌رفینی ئیژه. گوتوو مه‌ هه‌مدیس ده‌یلیمه‌وه: یه‌کیک له‌ مه‌زنترین ئه‌و چیژانه‌ی که‌ له‌م دونیایه‌دا به‌بونیاده‌م به‌خشراره‌، ئه‌وه‌یه‌ به‌هاران، کاتی شنه‌یه‌ک هه‌لده‌کات به‌زه‌ریای ئیژه‌دا سه‌فه‌ر بکا. من هه‌رگیز نه‌متوانیوه‌ چ جیاوازییه‌ک له‌نیوان ئه‌وه‌ و به‌هه‌شتا بدۆزمه‌وه. چ له‌زه‌تیکی ئاسمانیی تر یاخۆ زه‌مینیی تر ده‌توانی که‌ ئاوها له‌گه‌ل جه‌سته‌ و رۆحی بونیاده‌مدا له‌هاوئا‌هه‌نگیی ته‌واودا بی؟ ئه‌م له‌زه‌ته‌ تا سنووری سه‌رمه‌ستبوون ده‌چی. به‌لام سوپاس بۆ خودا، له‌وه‌ تیناپه‌رئ و به‌م پییه‌ دونیای ئازیز و بینراو مه‌حف نابی. به‌پێچه‌وانه‌وه‌، نادیار وه‌دیارده‌که‌وی، ئه‌وه‌ی که‌ ناومان ناوه‌ خودا و ئه‌به‌دییه‌ت و جوانیی، له‌ به‌له‌مه‌که‌دا

داده نیشن و له ته کماندا سه فهدر ده که ن. له ساته وهختی تر سناکی مه رگدا، چاوانت لیکنی، نه گهر سان تو رین و ناکسو س و پارو س و میکونو سست بینی نه و ا بیته وهی بچیته ناو گوړوه یه کسه ر خو ت به به هشتا کردوه. سینگی ئیبراهیم و به هه شتی نامادیدی مه سیحیه ت چیه له چا و نه م نه به دیه ته گریکیه ی که له نا و گردو لکه و بای دلرفینی باکوور خو لقاوه؟

خهنی بووم به وهی که ئینسانم، ئینسان و گریکستانی. به و پییه دهم توانی زه ریای ئیژه به هی خوم بزائم، میراتی باوانم و به شیوه یه کی غه ریزی و به بی دستیه و ردانی شیوینه رانه له لایه ن فیکری نه بستراکته وه - دهم توانی له نیوان دوورگه کاند له به خته و هریه که وه بو به خته و هریه کی تر چارو که ه لدم به بیته وهی له سنوورداریه کانی روحم نه و لاهتر بچم. نه م دوورگه مه له کوتیانه وه ک تووکی نه رمی سینگی که ویک پرشنگیان ددا. له ژیر سیبه ر و هتاودا هر ساتیک و به ره نگی و هدیارده که وتن، گا به ره نگی قاوه بییه کی توخ و گا دره وشاوه به ته پونم یکی ئالتوونی که کاریوان به گولی سوور و نیوه روان به سو سه نی پاک و مه غریبانیش به و نه وشه ی گهرم ئارایشت کرابوو.

نه م سه فهدری مانگی هه نگوینی ئاسایه دوو هه فته دريژه ی کیشا. کاتی گه رامه وه خانووه گچکه که ی که نار زه ریا، ئیدی زه نیم گه رابووه شوینی خو ی و دلشم به ئارامی لپی ددا. مه سیح و بوزا و لینین، نه و سی چته زه ریاییه مه زن و نازیه ی ژیانم بز نه بیوون، به لکو له بوولتی یادوه و ریدا وه کی هیرو گل فیایه کی زینه تی ددره وشانه وه.

له ته وای ماوهی سه فهدرا، چکو له ترین مه شغه له تی زه بینی نه قلمی شلو ی نه کردبوو. چ خه ونیکیشم نه بینی تا وه بیرم بینیته وه که گرفتی داهینانم هیه و دبا یه کلای بکه مه وه، به لام نه متوانیوو. دونیام ساکار ده بینی و ده ژنه فت و بو ن ده کرد. وه ک بلپی رو حیثم بوو بیته جه سته و نه ویشم له دوخیکی تهنروستدا ده بینی و ده ژنه فت و بو ن ده کرد.

نه و دوو نیگار کی شه ی سه رده مانی دیرین کی بوون که له سه ر نه وهی کامیان ده توائی ورت وینه ی دنیا ی بینرا و بکیشی، کیبه رکپی یه کترین ده کرد؟ یه که میان

په رده یه کی پیشانی نه ویتردا و گوتبووی: "نه لعان پیت ده سه لمینم من باشترم؟" دووه میان گوتبووی: "باشه، په رده که لابه ره تا وینه که ببینم!" هونه رمه ندی یه که م به پیکه نینه وه وه لامی دابووه: "په رده که خودی وینه که یه!"

له ماوهی سه فهدر که مدا به زه ریای ئیژده ا، به قوولی هه ستم ده کرد که له راستیدا په رده که وینه که یه. چهنده به سته زمانه نه و که سه ی که بو بینینی وینه که، په رده که لادبا. ئاخر جگه له فه وزا چ شتیکی تر نابینی.

چهنه روژیکی تریش غه رق له بیده نگیه کی گوشه گیرانه دا مامه وه. وهرز وهرزی به هار بوو. له ژیر دار لیمویه کی شکوفه کردوودا دانیشتم و نه و شیعرم له به رخومه وه ده گوته وه که له چپای ئاتوس بیستبووم:

دارچواله خوشکی

له باره ی خداوه بو م بدوی!

که وام گوت، دارچواله شکوفه ی کرد و

گولی گرت!

هه ر به راستی په رده که به شکوفه و مه ل و ئینسانه وه چنرابوو - ده بی نه مه ش خوداوه ند بی. نه م دونیایه، به و جوړه ی سه رده مانیک پیمو ابوو پو شاکي خوداوه ند نییه، به لکو خودی خوداوه نده. شیوه و ناوه روکیان یه کیکه. له هه جه ئیژه بییه که م گه رامه وه و نه م یه قینه، نه م غه نیمه ته گرانبه هایه م پیبوو. زوریا نه مه ی ده زانی به لام نه یده توانی بیلی، به لکو نه وه ی به سه ما ده گوت. به خوم گوت: "چ ده بوو گه ر بمتوانیا نه م سه مایه م بگردایه ته وشه!"

کوتوپر زه نیم کرایه وه. بو م ده رکه وت ته وای نه و سالانه له دووی خودا بووم، که چی سه رنجم نه داوه که ریک و راست له به رده ممد بووه. ته و او یک وه ک ده سگیرانیک که پیوایه نه لقه ی ده سگیرانیه که ی بزکردوه و به دردنگی هه موو شوینیکی له دوو ده گه ری، که چپی نه لقه که وا له په نه چی خویدا. گوشه گیری و بیده نگی و زه ریای ئیژه به نه نی و میهره بانی هاریکاریان ده کردم. زه مه نیش که یه کیکی تر له هاوکارانم بوو به ژوو سه رمد تیده پری و تووه که ی له ناخمد دهر ووکاند. شانبه شانی مه لان و نه ستیران خوم به روپه وه ی نه به دیه ته وه گریدا و

ههنوکه پیموایه بۆ یهکه مجار له ژياندا ههستم کردبێ که ئازادی راستهقینه چیه: ئازادی راستهقینه بریتیه له تهوقی خوداوهند له گهردنکردن - بهواتیهکی تر تهوقی هاونا ههنگی له ملکردن.

داهینان وهک ئهقین گهرانیکی ئهفسوونگه رانهیه، لیوانلیوه له بێ یهقینیی و خورپه کۆتری دل. بهیانیی ههر رۆژیک بۆ ئەم گه رانه عیرفانییه دهچومهدهر، دلم له تاو شیرزهیی و په یجۆری دهکهوته خورپه و له غرووریک ئه ههریمه نانهی سهیر (که نازانم چۆن و بۆچی) و له خۆنه ویستییهکی قوول و له وهسفن هاتوو دهچوو. چونکه بیتوهی پیشتر ئهوهم له زهیندا هه بێ، ههر له یهکه م رۆژهوه به ترسه وه پهیم به وه دهبرد که له دووی راوکردنی کام مهلی نادیار - دهشی نه بوو - بووم.

چیاکان پر له کهو بوون و رینگه و بانه کانیس پر له قومری و زه ریاچه کانیس پر له مرای کیوی. به لام من به لای ئەم هه موو گوشته به تامه دا تیده په ریم و هیلنجم دها. ئاخه نه ز له دووی راوی مه لیک بووم که نه ده گیرا و جار ناجار له قوولایی دلمدا دهنگی به یه کدانی باله کانیم ده ژنه فت. مه لیک که ته نها له بال دروست ببوو، هه ولم دها جهسته بدهمه ئەم مه له تا به شکه م بتوانم راوی که م.

سه رهتا نه مده توانی ناویک له م مه له بنیم، دهشی خۆم نه مو یستی. چونکه باش ده مزانی ناو زیندانی رۆحه. وشه رۆح هیند ده گوشتی تا له واژیه کدا جی ی کاته وه. ناچاری دهکا تا ته وای تاییه تمه ندیه گرانبه ها و له گوزارشت نه هاتوو هکان که ناتوانرێ ئالته رناتیفیکیان بۆ بدۆز ریته وه، بباته ده ره وهی سنوووری ئەم ناوه وه.

به لام زوو به زوو پهیم به وه برد که ئەم بێ ناوییه، پرۆسهی راوهکه دژوار و دژوار تر دهکا. نه مده توانی شوینگی نیچیره که م بدۆز مه وه و داویکی بۆ بنیمه وه. ئامادهیی نادیار له هه موو شوینیک پیاسه ی دهکرد. ئینسان ناتوانی پشتیوانی ئازادیی ره ها بێ. ئاخه ئازادییه کی ئاوه به ره و ئاژاوه رینوینی دهکا. گهر بۆ ئینسان ره خسیبا به ئازادیی ره هاوه له دایکبا، ئەوا گهر ویستبای که لکیکی له سه ر ئه رز هه بێ، یه که مین ئه رکی بریتی ده بوو له سنووردارکردنی ئەو ئازادییه. ئینسان ده توانی ته نها له گۆره پانیکی دیاریکراو و سنوورداردا هه لسوورێ. له کاتیکدا که من له خوازیارانی تیپه راندنی بیتوانایی ئینسان بووم، ئەوا ده بوو ته سلیمی ئەو بیتوانایییه بام. به م

پییه و به په ی بردنیکی ته وای و تال به وهی سنوو ره کانی ئاره زووم به ره ته سک ده که مه وه، ئەوا پیویست بوو ناویک له و مه له نه ئینییه بنیم که نیازی راوکردنیم هه بوو: ناویکی به پیی توانا خودان سنوو ری نه رم، به پیی توانا خودان چوارچیوهی ته نک، به شیوه یه که که بتوانم گهر به ته رزیکی نائاشکراش بێ، هه موو رو داوه کانی دواره و ده ور به ری ببینم.

ئەم خواسته شه و و رۆژ به نه ئینی له ناخما هه لده سوورا. خۆشبه ختانه زه نیم ئاگای له وه نه بوو. هه موو ئەوانه به بێ ئاگاداریی ئەو روویان دها. به یانییه کیان وه ئاگا بوومه وه و ناوی مه لی پیشینی نه کرا و خه ته رناک له فه زادا دره وشایه وه. مه ل نه بوو، به لکو هاوارێ بوو له زارگه لی بێ شوماره وه. یه که نده روو ناسیمه وه، ئەم هاواره هه مان ئەو شته بوو که له دووی راوکردنی بووم - هاواری ئاینده، ئەو هاواری که له پیناویدا خۆم ئازار دها و شه رپم له پیناویدا هه لده گیرساند. هاواریک که له پیناویدا له دایک ببووم. ئیدی شته کانی تر - غه م و شادومانییه کانم، سه فه ره کانم، چاکه خوازی و خه راپیه کانم، شتیکی نه بوون جگه له پیشه روییم به ره و ئەو هاوار ه. مه سیح و بووزاو لینین ویستگه بوون و ده بوو پیناندا تیپه ریم. ئەوان بوون ده سنیشانی تیپه رینی مه لی نه ئینیان ده کرد و له رۆلی ته پل لیده ردا، مه لی هاوار یان له حه شارگه کی هه لده فراند.

که واته ئایا چ شتیکی به هه ده ر نه چوو بوو؟ پیده چوو شیرزه ییه فیکریه کانم و له م ده رگا و له و ده رگادانه کانم هه ریه که یان به جیا، کات به فیرۆدان بووبن: ئاکامیکی ئەقلیی په رت. به لام هه نووکه ده مبینی که هه مووی پیکه وه هیلکی ریک و راستیان پیکه ینا بوو، راسته هیلکی که ته نها به له م ده رگا و له و ده رگادانه کان ده یه توانی له سه ر ئەم ئه رزه فانییه بجیته پیش. خیانه ته کانم به رامبه ر فیکره مه زنه کان ده ستیان نابوو ده ستی یه کدی و باوه ریکی تۆکمه یان پیکه ینا بوو - ئاخه ده سه به رداری فیکره گه ره کان ببووم دوا ی ئەوه ی پینان ئه فسوون ببووم و به تال ببوونه وه له ئیهام - پیده چوو شانس (ناوی چیی لئ بنین؟ شانس نا، به لکو چاره نووس) خاوه نی دوو چاو و خاوه نی میه ره بانیی بێ، ده ستی گرتبووم و رانومایی ده کردم. هه نووکه ده زانم به ره و کوئ رانومایی کردووم و چیی لئ چاوه ری

کردوم. هه‌لبه‌ت چاوه‌رپی ئه‌وه بووه لیم که هاوار ی ئاینده بیهه، ته‌واوی هه‌وله‌کان به‌کاربه‌ینم تا پیشینه‌ی ئه‌وه بکه‌م که هاواره‌که چی لیم ده‌وی و بۆچی بانگم ده‌کا و به‌ره‌و کوئی بانگی‌شتمان ده‌کا بۆین.

خوین هورۆمی بۆ سه‌رم هینا و له‌ خویشیانداندا که‌وته‌ قولته‌ قولت. قه‌له‌مم هه‌لگرت و له‌سه‌ری لاپه‌ره‌که‌وه هه‌وی خۆش‌نوودانه‌ی دوا‌یه‌مین کاریکم تۆمار کرد که که‌وتبوومه نووسینی:

"سلاو ئه‌ی ئینسان، ئه‌ی که‌له‌بابی چکۆله‌ی په‌ری قاچوقول هه‌لپاچراو. راسته - گوئی مه‌ده‌ره ئه‌وه‌ی خه‌لکانی تر ده‌یلین - تا تۆ نه‌قویتی خۆری کازیوان هه‌لنایه‌ت!"

*

بلیسه‌یه‌کی فینک و بزێو له‌سه‌ر ته‌وقی سه‌رم هیلانه‌ی چی کردبوو. هه‌ستم ده‌کرد وه‌ک په‌ریکی سوور له‌ فه‌زادا ده‌شنایه‌وه. مه‌لکی نه‌ینیا‌میز و نه‌غمه‌خوین بوو، کلاوه ئاسنینه‌کی ئاگرین بوو به‌گوریکی ئه‌فسانه‌یییه‌وه تا تووره‌یی و ئومیدی جه‌نگاوه‌ر زیاتر بکات. دل‌م نا‌ارامانه‌ لێ دها و له‌ چرک‌ده‌وه‌ی هیزی خۆیدا بوو. به‌لام به‌بینینی گیزه‌نی (گیزه‌ن یان خودا؟) به‌رامبه‌ر، زنده‌قی چوو. جه‌سته‌ی به‌سته‌زمان گچکه‌ترین ئاماده‌یی بۆ پیشقه‌چوون نه‌بوو. له‌و خانووه‌ بچووک و ئارام‌دا، له‌گه‌ڵ دارلیمۆ و زه‌ریا و کیلۆنی قورسدا، به‌ئاسووده‌یی پالی لێ دابوو و یه‌ک‌بینه‌ ده‌کشایه‌ دواوه‌ و ده‌یزریکاند. به‌لام خاوه‌ن شکۆیه‌کی نادیار، بال‌تر و راسته‌قینه‌تر له‌ جه‌سته‌م، به‌ژوو سه‌رمه‌وه‌ وه‌دیاره‌که‌وت و حوکمی ده‌کردم. من ببوومه که‌شتی و ئاماده‌ ده‌بووم تا سینگی زه‌ریا شه‌ق که‌م. بووکی زه‌ریا له‌ پیشی که‌شتیه‌که‌دا بزمارکوت ببوو، ده‌ستیکی له‌سه‌ر مه‌مکی و ده‌سته‌که‌ی تریشی به‌شیوه‌یه‌کی فه‌رمانده‌رانه‌: (بۆ پیشه‌وه!) دانا‌بوو. ئه‌و نایک (*) یکه‌ نه‌بوو، به‌لکو هاوار ی مه‌زن بوو، له‌نیوان ئاسمان و زه‌ریادا ریگی پیشان ده‌دام.

ته‌واوی وشه‌ و مه‌سه‌ل و ئه‌و قسه‌ خۆشانه‌ی که‌ ده‌مزانین هاتنه‌ ناو که‌شتیه‌که‌.

(*) خواوه‌ندی سه‌رکه‌وتن لای گریک. ئه‌و به‌رجه‌سته‌کردنی سه‌رکه‌وتنه. ئه‌ویان به‌بال و له‌کاتی‌که‌دا که‌ به‌خیراییه‌کی تیژه‌وه‌ ده‌فری، وینه‌ ده‌کیشا. و. ع و ف

نازیزترین هاو‌ریکانم و ناهاو‌ره‌نگترین جه‌نگاوه‌رگه‌لێکی ئازا که له‌ ئه‌ندیشه‌مدا شکم ده‌بردن، هه‌روا ئازووقه‌ و به‌رمیله شه‌رایه‌کی زۆرم بردنه‌ ناو که‌شتیه‌که‌وه. ژماره‌یه‌کی باش له‌ خوداوه‌ندانی دیرینم له‌گه‌ڵ خۆدا بردن که ناشیانه له‌سه‌ر ته‌خته هه‌لکۆلرا‌بوون تا له‌ به‌سه‌ر بردنی کاتدا یارمه‌تیم بده‌ن. چارۆکه‌کان پر له‌ هه‌وا بوون و ئیدی له‌زه‌ریامان دا.

ده‌بوو به‌کام ئاراسته‌دا رۆیشته‌با‌ین؟ چ شتیکم له‌ زه‌یندا نه‌بوو. لاجانگه‌کانم له‌سه‌ر پشت و (با) له‌ هه‌ر چوار‌لاوه‌ به‌گوریکی یه‌کسان به‌سه‌رمدا هه‌لی ده‌کرد. تۆپه‌له‌ قوریکی ره‌ق - ئاینده - م له‌نیوان په‌نجه‌کانمدا گرتبوو، ده‌مشیلایه‌وه و شیوه‌ی جیا‌جیام لێ ده‌رده‌هینا - ئینسان، خوداوه‌ند، شه‌یتان - پاشان تیکم ده‌دایه‌وه و سه‌رله‌نوئی دروستم ده‌کرده‌وه. شیوه‌کان له‌سه‌ر په‌نجه‌کانم ده‌خلیسکان و بۆ ساتیک له‌ هه‌وادا شیوه‌یان ده‌گرت و پاشان بۆ بۆ سه‌روبه‌ری ده‌گه‌رانه‌وه. پیتوانه‌یی گه‌مه‌م ده‌کرد. گه‌مه‌م نه‌ده‌کرد، به‌لکو عه‌زایم ده‌چه‌شت - ئاخ‌ر هه‌ولم دها روخساری رۆحم به‌و قوره‌ ببه‌خشم.

به‌وه‌ی که نه‌مه‌دزانی روخساری رۆحم کامه‌یه و شیوه‌ی چۆنه، بۆیه به‌رخۆدانه‌که‌م سه‌خت و نا‌ئومیدانه‌ بوو. به‌شیلانی قوره‌که هه‌ولم دها ئه‌و روخساره‌ بدۆزمه‌وه. چ متمانه‌یه‌که‌م به‌ئه‌قل نه‌بوو، چونکه جگه له‌جه‌سته و هیلله سه‌ره‌تاییه‌کانی جه‌سته چ شتیکی تر نا‌ناسیته‌وه، ئه‌و بلیسه‌یه‌ نابینێ که به‌دووی جه‌سته‌دا پرشنگ دها و له‌ سه‌ردا لرفه‌ ده‌کا و وه‌ک ئالا له‌ هه‌وادا ده‌شه‌کیته‌وه. رۆحیش ته‌واویک ئاوه‌ییه، هه‌ر بۆیه ته‌نها رۆخسه‌تم به‌هیزه‌ عیرفانییه‌کاندا تا په‌نجه‌کانم رانومایی بکه‌ن.

سێ رۆژی له‌سه‌ر یه‌ک، بێ ده‌نگ و بێ جووله‌ وه‌ک گه‌دایه‌کی هیندوستانیی دانیشتم و سه‌رله‌نوئی ژیا‌مه‌وه. چ شتیکه له‌به‌ین نه‌چووبوو، ته‌نانه‌ت نا‌چیزه‌ترینیان. داره‌نه‌اریکی چرۆ کردوو له‌نزیک (کالاماتا)، کاله‌کیکی بۆخۆشی سانتۆرینی که هیند گه‌وره‌ بوو نه‌مه‌دته‌وانی له‌بن هه‌نگلی نیم، کیژۆله‌یه‌کی چکۆله‌ی گه‌نمه‌رنگ که له‌ ناپۆلی یاسه‌مینی ده‌فرۆشت، ته‌قه‌ته‌قی قاپقاپی بیوه‌ژنیک که له‌حه‌وشی ماله‌که‌یدا و له‌زه‌ماوه‌ندی‌که‌ دا سه‌مای ده‌کرد، برۆی که‌وانی ژنیکی چه‌رکه‌سیی له‌ مۆسکو، هه‌موو ئه‌وانه له‌ده‌رکی یاده‌وه‌ریمه‌وه ده‌هاتنه‌ده‌ری و ته‌ژیان له‌ به‌خته‌وه‌ریی ده‌کردم.

شهوانه که دهچوموه نیو جیگه، له خهونهکانمدا دهکهوتمه دووی سهفهرهکانم. بهو جیاوازییهوه که ههمان ئهوه سهفهرانه له ههوادا پیاسهیان دهکرد، له حهقیقهت دادهمالزان و جهستهیهکی رۆح سووکتر و گرانبهاتریان پیکدههینا.

ناخو چ شتیکی راستهقیقتهتر له حهقیقهت بوونی ههیه؟ بهلای ههیه. ئهفسانه. ئهفسانهیه که مانایهکی ئهزهلیی دهبهخشیتته حهقیقهتهتی زووتیپهه. ههنوکه تهواوی سههرگهردانییهکانم پیکهوه گریدهدران و هاواهنگ دهبوون و لهقالبی سهفهریکی بههاداردا وهدیاردهکهوتن. سهفهریک که ئاشکرا بوو کهنگی دهستی پی کردووه و بوچی و بهرهو کوئی کهوتوته ری. ههر خالیکی راوهستان، زادهی ههوهسیکی بی مانای شانس نهبوو، بهلکو وهجیهینانی نهخشههی چارههنووس بوو. ههموو سهفهرهکانم ببوونه هیلیکی سوور که بهئینسان دهستیان پیدهکرد و بو گیشتن بهلووتکه- بهمانایهکی تر بو گیشتن بهترویکی بهرزی هومید - ههلههگزا.

رۆژی چوارهم، ههروا که دهجهنگیم تا ببینم ئهوه هیله سوورهی پیشاندهری ههلهگزانم بوو گهییوته کوئی، کوتوپر سهسامییهکی پیروژ سهراپای بوونمی لهخوییهه پیتجا. ئهم هیله سووره بهخوینی من نهکیشرابوو. کهسیکی تر ههلههگزا، کهسیکی تر خوین له برینهکانییهوه دهچۆرا و نیشانهی سووری لهسهه عهرد و زهریا جیدههیشته - کهسیکی بالاتر لهمن، باپیرانی کهته و زل، جهنگاوهرازی زهریا و چیانشین. من چ شتیک نهبووم جگه لهسیبهری وی، سیبهریکی وهفادار که وهدووی دهکهوتم. ئاگام لپی نهبوو، بهلکو تهنها ناو بهناو دهنگی ههناسهدانی یاخو قاقای پیکهنینه گرمه ئاساکهیم دهژنهفت. له دهووبهری خۆم دهنۆری و کهسم نهدهبینی، بهلام ههستم دهکرد که ههناسههی مهزنی ویم بهژوور سههروهیه.

بهچاوانیکی لیورپیز له ئامادهیی ئهوه (چاوانی قورپین نا، بهلکو چاوانیکی تر) بهسهه پهه کاغهزهکانمدا چهمیوه. بهلام ئهلعان ئیدی کاغزی سپی وهکی جاران ئاوینهیهک نهبوو که روخسارم پیچهوانه بکاتهوه. بو یهکهمین جار روخساریکی ترم بینی، روخساری هاوسهفهری مهزن. یهکهندهردوو ناسیمهوه. کلایکی ناخودایی بهسههروه، خاوهن سهرنجی تیژی ههلۆ و ریشیکی کورت و لوول، چاوانی ورد و تیژ و فریودهه وهک چاوی مار، جووتیک برۆی گری گری وهک بلایی بهسهرنج مهریک

کیشانه بکا که دهکاری بیدزی، یان لهههوریک رامابی که لیورپیزی له (با) و کوتوپر لهزهریاوه هاتبیتتهدهری، یاخو هیزی خوی بهقهده هیزی نهمران بگری بهرلهوهی بریاردا که چما کامهیان له قازانجیهتی: ئازایهتی یاخو فرتوفیل!

قودرته له روخساریدا چاوهری بوو. بی دهنگ و بی جووله و ئامادهی دهرپههین. ئهوه پالانهوانیکه ریزی مههرگ دهگری و بهپهریز و مههارهتهوه و بی هاوار و جنیو، زۆرانی لهگهله دهگری و ریک چاو له چاوانی دهبری. ههرتک به زهیت چهورکراو، ههرتک رووتوقوت لهرووناکیدا کهوتونهته زۆران و یاسا ناسکهکانی زۆرانبازی پهیرهو دهکن. گهرچی هاوسهفهری مهزن دهزانی که حهریفهکهی کییه، کهچی ناکهویته بوسهی ترسهوه، بهلکو سهه ههلهدهبری و له روخساری مههرگ دهنۆری که خورهی دی و ههرجارهی روخساریکی جیاواز لهخۆدهگری. گا روخساری ژنیک له کهناریکی لین که مهکی خوی گرتوو و گۆرانی دهچری. گا روخساری خوداوهندیک که تۆفان بهریادهکا و دهیهوی ئهم غهرق کا. جاریکی تر لهشپوهی ستوونیکی بهرزی دووکهله، لهسهه سهربانی مالهکهی. لیو دهلیسیتهوه و لهزهت له ههموو روخسارهکانی مههرگ دهبا و زۆران لهگهله ههموویاندا دهگری و بهپهروشهوه ههر ههموشیان له ئامیز دهگری.

تۆ بوویت... تۆ! چما چ چارهیهکی تر ههبوو جگه لهوهی که دهبوو یهکسههرتناسمهوه ئهی ناخودای گریکستان، ئهی باپیرهی خوشهویست! تۆ بهو کلاره ناخودایهتییهتهوه و بهو زهینه ههمیشه سهرکیش و برسییهتهوه که ئهفسانهکان دهخولفینی و درۆ دهکهینه کاری هونهری. ئهی میبازی سههسهخت، ئهی تیکهلهیهک له حهزمی ئینسانی و حهماقهتی مهلهکوتیی، ئهی ئهوهی که بهغروورهوه له کهشتی گریکستاندا ریک و پتهه راوهستاویت و ههزارهها ساله کلاره ئاسنینهکهت دانهگرتوو و ههزارهها سالی تریش داینارگیت! له ههموو لایهکهوه دهتبینم و سهرم له گیزهوه دهچی. گا له باوکیکی تهمن سهه ساله دهچیت و گا له جهنگاوهریکی بههیز و بالابهرز و قز لوول و شینی شهلال بهخوی زهریا، گا له مندالیک دهچیت که ههردوو مهکی ئاسمان و عهردی گرتوو و دهیانمژی. له ههموو لایهکهوه دهتبینم و ههول ددهم لهقالبی وشهیهکدا جیگهت کهمهوه تا روخسارت بهدهستهوه بگرم و

رایگه یه نم: تۆم گرت. ئیدی ناتوانی له دهستم ههلبیت! بهلام تۆ وشه که دهشکینیت (ئاخر تۆ چۆن دهتوانیت له ناو وشه دا جیگه بهخۆت بگریت؟)، له دهستم ههلبیت و گویم لیته له فهزای ژورور سهردا پیده که نیت.

بۆسه ی چ ناوگه لیکم بۆ نه نایته وه تا بتگرم! تۆم بهم ناوانه بانگ دهکرد: خودای فیلباز، خودای جهنگاوهر، خودای جادووگهر، خودای فریودهر، حهوت پۆخ، چهند زهین، ئەقل پێویی، ئەقل چهند په لک، ئەقل چهند ترۆپک، ئەقل راست-چەپ، فریودهری دل، جهنگاوهری دل، رینوینی دل، مال ویرانگهر، پۆخ فریودهر، رابهری پۆخ، جیهانگهر، کهوان زهین، قه لاسان، قه لاپیرانگهر، جهنگاوهری زهیا، سینه ئوقیانووس، دۆلفین، ئادهمی پینج ئەقل، ئیراده پۆلایین، پشسهوا، ته نیا، راوچی، به له می سی ستوونی ئومید!

جاریکیان له وه سه ره تایانه دا که نه مده ناسیت، بۆ نه وه ی بهر به رویشنت بگرم، بۆسه یه کم له سه ر پنگهت بۆ نایته وه و پیمو بوو نه وه زیره کانه ترین داو، (ئیساکا) یه، که نرابیتته وه. به لام تۆ له قاقای پیکه نینت دا. هه ناسه یه کی قوولت دا و ئیساکا بووه هه زار پارچه وه. نه وکات تیگه یشتم - به لوتفی تۆ بوو - نه ی رزگار که ری نیشتمان تیگه یشتم که ئیساکا بوونی نییه. ته نها شتی هه بی زه ریایه و به له میک به چکۆله یی جهسته ی ئینسان که به له مه وانه که ی ئەقله. ئەم به له مه وانه له ژورره ئیسقانییه که ی خۆیدا راده وهستی. وی که هه م نیره و هه م می، هه م تۆو ده وه شینی و هه م ده زینی: هه م غه م ده زینی و هه م شادی، هه م جوانیی ده زینی و هه م چاکه خوازی و سه رچاییه کانی و هه مو تارماییه خویناوی و نازیره کانی ده زینی. وی بی جووله راده وهستی و چاوانی له قه لبه زه ی مه رگ ده بری که به له مه چکۆله که ی به ره و لای خۆی راده کیشی و برسییانه هه ر پینج هه سته وه ره برسییه کانی به سه ر نه رز و زه ریادا راده خا، بی جووله له جیگه ی خۆیدا راده وهستی، هاوار ده کا: "کورپنه وهرن بۆ هه ر شتی که ده رفه تمان بۆ وه چنگه ی تانی هه بی - جامی ئاوی سارد، شنه یه ک که به سه ر لاجانگه کانماندا هه لبا، هه ناسه ی که رمی ژن، فیکر، هه رچییه ک له سه ر پنگه ماندا بی - باده ست وبرد بکه یین، ئاخر ناتوانین بدۆرین."

عومریک هه ولم دابوو که وانی ئەقلم تا سنووری شان راکیشم، بۆ نه وه ی

فیکریکی مه زن بخولقینم که بتوانی مانایه کی نوێ ببه خشیته ژیان، مانایه کی نوێ ببه خشیته مه رگ و ته سه لایه کی ئینسان بداته وه. هه نووکه ش بنۆره! به کۆمه کی کات و گو شه گیری و دارلیمۆی به شکۆفه، نه و فیکره به رگی هه کایه تی پۆشیبوو. وای چ خۆشییه کا! ساته وه ختی پیروژ هاتبوو. ئیدی کر مه که ببوو په پوله.

حاخامیک-حاخام نوعمان- له پۆژگاری دیریندا سالانیک له وه وه بهر فیری کردبووم که نگی کاتی نه وه به لێو هه لپینمه وه و بدویم و که نگی کاتی نه وه به قه له م هه لگرم و بنووسم. نه و که سیکی خاکی و خۆش مه شره ب و ئیماندار بوو. قوتابییه کانیشی فیر کردبوو که چۆن ده توان خاکی و خۆش مه شره ب و ئیماندارین. به لام پۆژیکیان قوتابییه کانی که وتن به سه ر پیددا و به گله یییه وه پیدان گوت: (حاخامی نازین، نه ری بۆچی تۆیش وه ک حاخام سادق نادوینیت، بۆچی ناکه ویته خستنه رووی فیکری مه زن و دۆزینه وه ی تیوره ی گه وره تا خه لکی به گوێر ادیران بۆ قسه کانت سه رسام بن؟ ئاخۆ جگه له قسه کردن به زوبانیکی ساکار و هه کایهت گێرانه وه وه ک داپیران، چ شتیکی ترت له ده س نایهت؟)

حاخامی میهره بان زه رده خه نه یه کی هاتی. ماوه یه کی درێژ وه لامی نه دایه وه. دوا جار زاری هه لپینایه وه و گوتی: (پۆژیکیان گه زنه گه ل له پنچه گولیکی سووریان پرسی: خانم! ده توانیت نه ینی خۆتمان پی بلینیت که بزانی چۆن گول دروست ده که یهت؟ پنچه گوله که وه لامی دانه وه: خوشکینه، نه یینی من زۆر ساکاره، نه ز به درێژی زستان به حه وسه له و باوه ر و نه قینه وه له خاکدا کار ده که م و ته نی یه ک تشتم له زه یندایه نه ویش: گولی سووره. باران بهر قامچیم ددا، (با) گه لاکانم ده ژاکینی، به فرم له سه ر که له که ده بی، به لام من ته نی خه یالم لای یه ک تشته، نه ویش گولی سوور! خوشکینه ده ی نه یینی من نه وه یه!)

موریده کانی حاخام گوتیان: (مامۆستا، حالی نه بووین.)

حاخام پیکه نی و گوتی: (خۆیشم به ته واوی حالی نه بووم.)

- (باشه مامۆستا مه به ستهت چییه؟)

- (پیموایه ده مو یست بلیم: کاتیک فیکریک بالیم به سه ردا ده کیشی، ماوه یه کی

درێژ به حه وسه له و باوه ر و نه قینه وه کاری تیدا ده که م. کاتی زار هه لپینمه وه -

کوره‌کانم ئەمە چ نەینییەکه! - کاتی زار هەڵدینمەوه، فیکرەکه لەشیوهی حەکایه‌تدا دیتە دەری!

هەمدیس پیکەنی و گوئی: (ئیمە ی بونیادەم ئەوهمان ناوناوه حەکایه‌ت و پنچکه گولیش ناوی ناوه گولی سوور!)

*

هەرگیز هەستم نەکردوو هەرگیز باوکم لەگەڵمدا میهره‌بان بووی. ترسێک که ئەو تیامدا دەبوورژاند هیند گەوره بوو که هەموو شتەکانی تر - خۆشەویستی و ریز و هۆگری - لەناو دەبرد. قسەکانی رەق بوون و بێدەنگییەکه‌شی رەقتر. بەدەگمەن دەدا. کاتیکیش زاری هەڵدەهینایه‌وه، ئەوا قسەکانی هاوسەنگ و بەوردی حیسابی بۆ چتاقیان دەکرد. ئیدی چ پاساوێکت بۆ سەرپێچی کردنی شک نەدەبرد. هەمیشە ئەو لەسەر حەق بوو، هەر ئەمەش وای لێ کردبوو که هەلۆیستی سفت بێ. زۆرجاران بەخۆم دەگوت: "چ دەبوو گەر بۆ تەنها جارێکیش هەلەپه‌کی کردبا. دەشیا ئەوکات ئازایەتیم بدایە بەرخۆم و رەخنەم لێ گرتبا. بەلام ئەو هەرگیز دەرڤه‌تیکی لەو جۆره‌ی پێ نەداوم، ئەمەش شتیکی که هەرگیز بونیادەم ناتوانی لەودا ببوووری. وی داربەروویەک بوو بەقەدیکی پتەوه‌وه، گەلای پتەو، میوه‌ی تال و بۆ گول. تەواوی هیزه‌کانی دەورووبه‌ری لووش دەدا و هەموو دەرڤه‌تیکی له‌سێبه‌ری ویدا دەرژاکان. منیش له‌سێبه‌ری ویدا دەرژاکام. نەمدەویست لەنێو مه‌داری هەناسه‌یدا بژیم. که جحیل بووم، ئالای یاخی بوونم لەناوه‌وه‌مرا بەرز دەرکردوه. ئاماده‌بووم خۆم له‌سەرکێشیگه‌لی خەته‌رناک بدهم. بەلام هەرکاتی بابم دەرکەوتەوه‌یاد، ئیدی ترسم لێ دهنیشت. هەر له‌به‌ر ئەمەیه، له‌ترسی بابم ناچار بووم له‌بری ئەوه‌ی له‌بواری کرده‌ییدا بيمه‌ تیکۆشه‌ریکی مه‌زن، له‌بری ئەوه‌ که‌وتمه‌ نووسینی هەموو ئەو شتانه‌ی که حەزم دەرکرد بیان کهم. ئەوه‌ باوکم بوو که خوینی کردمه‌ مه‌ره‌که‌ب.

*

دوای سێ رۆژ، کاتی بۆ ماله‌ گچکه‌که‌ی که‌نار زه‌ریا گه‌رامه‌وه، ئارامییەکی سروسشتی و ده‌گمەنم له‌خۆمدا هەست پێ دەرکرد. قورسای سێبه‌ریک له‌ شانم داگیرابوو. ئەو پەته‌ نەینی و نادیاره‌ پسابوو که به‌ملکه‌چی و ترسه‌وه‌ گرتی داوووم.

هەنوکه ده‌متوانی بئاخقم و بنووسم و هەرچ شتیکم بوی بیکه‌م. ناچار نەبووم حیسابی که‌س بدهم. ئیدی پاسه‌وان رۆشنتوو. ئەو چاوه‌ نووقا بوو که ده‌بیینی و نه‌ده‌بوورا. په‌یمانامه‌ی کۆیلايه‌تی درا بوو. هەنوکه ئازاد و رها بووم.

بەمەیشه‌وه‌ کات زۆر دەرنگ بوو. ئاخر رێگه‌یه‌کم گرتبووه‌ به‌ر که‌ خۆم هەلمه‌بژاردبوو، به‌لکو رێگه‌که‌ منی هەلبژاردبوو. هەموو رێگه‌کانی دواوه‌ و پیشه‌وه‌م داخرا بوون. له‌ بازنه‌ی داوونه‌ریتی چه‌سپاو و هاوسۆزی و رقی چه‌سپاودا گیرم خواردبوو. ئیدی هەنوکه‌ کاتی ئەوه‌ به‌سه‌رچوو بوو که گۆرانکاری خیرا و ئالوگۆر له‌سه‌رگه‌کاندا بکری. ئەو رێگه‌یه‌ی گرتبوومه‌به‌ر ده‌بوو بیگه‌یه‌نمه‌ کۆتایی. ئەمه‌و چ شتیکی تر نا. بەلام هەنوکه‌ دەرڤه‌تیکی مه‌زنم هەبوو. باری سه‌ر شانم داگیرابوو. دواچار ده‌متوانی به‌ئارامیی و به‌و شیوه‌یه‌ی خۆم ده‌مویست به‌گۆزانی گوتنه‌وه، به‌پیکه‌نیه‌وه، به‌پراوه‌ستان و گه‌مه‌ کردنه‌وه هەنگاو هەلینم، له‌ به‌رامبه‌ر هیچ که‌سه‌یکدا هەستم به‌شه‌رم یان ترس نەدەرکرد. له‌ژيانمدا تهنی له‌په‌ک که‌س ترسا بووم: ئەویش له‌ بابم. ئیدی هەنوکه‌ کێ هەبوو لێی بترسیم؟ که‌ مندال بووم کاتی ته‌ماشایم دەرکرد وه‌ک دیویک ده‌مبینی. که‌ گه‌وره‌تر بووم هەموو شتیکی ده‌ورووبه‌رم، به‌ئینسان و خانوو و دەرڤه‌که‌نه‌وه‌ چکۆله‌تر بوونه‌وه. تهنی بابم بوو به‌و شیوه‌یه‌ی مایه‌وه‌ که‌ به‌مندالی بینبووم: یه‌ک دێو له‌به‌رامبه‌رمدا خۆی راست دەرکردوه‌ و به‌شی منی له‌ هه‌تاو دەربرد. هه‌ولدام بۆ ئەوه‌ی له‌ ماله‌ باب، له‌ بێشه‌ی شیردا نه‌مینمه‌وه، بیه‌ووده‌ بوو. گه‌رچی ئاواره‌ییم کرده‌ پیشه‌ و سه‌فه‌رم کرد و خۆم هه‌لدايه‌ نێو سه‌رکێشیگه‌لی سه‌ختی ئەقلییه‌وه، که‌چی سێبه‌ری باوکم هەمیشه‌ له‌نیوان من و رووناکیدا له‌جیگه‌ی خۆی ده‌مایه‌وه. بۆیه‌ من هەمیشه‌ له‌ خۆرگیرانیکی هەمیشه‌ییدا سه‌فه‌رم کردوه.

برێکی زۆر تاریکی، برێکی زۆر له‌ بابم، له‌بوونی مندا هه‌یه. به‌دیریژایی ژیانم هه‌ولم داوه‌ ئەم تاریکاییه‌ بکه‌مه‌ رووناکیی. ئەوه‌ هه‌ولتیکی سه‌خت و بیری‌وحمانه‌ بووه. گەر بۆ تاقه‌ساتیک ماندووایم و رێگه‌م دابا دەرڤه‌تیکی گچکه‌ بکه‌وتایه‌ دوژمنایه‌تییه‌که‌وه، ئەوا تیا ده‌چوووم. گەر هەندێ جاریش براوه‌ بام، ئەوا ئەو براوه‌ییه‌ وای چ ئازار و چ برینگه‌لێکی لیده‌که‌وته‌وه! ئاخر من پاقرز له‌دایک نه‌بووم، به‌لکو

جهنگيم تا پاقر بم. بؤ من چاكه خوازي بهري سروشتم نه بووه، بهلكو بهري جهنگه كانم بووه. خودا ئه وهى پى نه به خشيوم، بهلكو ده بووه هه ولم دابا به زهبرى شمشير ليم سه ندبا. لاي من خاكي چاكه خوازي ته پۆلكه يه كه شياكه يه كه شكل و شيوهى خوى گۆريوه.

هه رگيز ئه م جهنگه نه برابيه وه. تا ئيستنا نه دؤراوم و نه به ته واويش بردوومه ته وه. هه ميشه له جهنگدام. ده شى له هه ر ساتيكدابى به ته واويى تياچم و ده شى له هه ر ساتيكي شدا بى به ته واويى رزگارم بى. ئه ز هيشتا به به رزه خدا تيده په رم كه به باريكايى موو به ژووو خه رهنده وه ده شنيته وه.

*

خۆم رووت کرده وه، خۆمدايه زهريا و مه له م كرد. ئه و رۆژه هه ستم به نه ينى پيرۆزى فه ريزه ي غوسل له ساكاريه نه مره كهيدا كرد. تىگه يشتم كه بۆچى زۆر له ئاينه كان ئاو و هه مام، به مانايه كى دى غوسل، به مه رجيكى پيشينه و هه تمى ئه و سرووتانه دانه ين كه كه سى هيدايه تىكراو ژيانى نوپى پى دس پى ده كات. ئاخىر فينكايى ئاو تا موخى ئيسكه كانى رۆده چى، به رۆح ده كا و رۆح به بينى ئاو وهك مه ليكى گچكه ي زهريا شادومانا نه باله كانى ليكده دا، خوى ده شوا و خه نى ده بى و ده بوو ژيته وه. ئاوها ئاوى ساده ي رۆژانه ده بيته ئاوى نه مرى ژيان و له داى كبوونى كى نوى ده به خشيه ئينسان. كاتى كه سى هيدايه تىكراو له ئاو دپته ده رى، دونيا له به ر چاواندا گۆراوه. دونيا نه گۆراوه، دونيا هه ميشه سه رسوپه ين و ترسناك، گونا هبار و پر له جوانيه، بهلكو هه نوو كه، دواى غوسل، ئه و چاوانه گۆراون كه دونيا ده بين.

كه له زهريا هاتمه ده ره وه، خۆر له ئاوا بووندا بوو. دوو دوورگه ي چۆل له به رامبه رمدا گولرنگ ببوون. وهك بلى رۆژ له هه لاتندا بى. شه پۆله دلر فينه كان به سه ر چه وه سپيه كه دا به ئارامى چه چپيان بوو. ته واوى كه نارى دپرين به ئاسووده ييه وه زه رده خه نه ي ده هاتى. به له ميكى ماسيگرتن به سه وه له بريقه داره كانيه وه تيده په رى. سه وه له كان كه له ئاوه كه يان ده دا و برينداريان ده كرد، ئاسه واريكيان له ته لاي تواوه له شوپنى خوياندا چيده هيشت. له ناو به له مه كه دا، ماسيگر به توندى ئاهى هه لده كيشا و دهنگى هه ناسه ي له سكوتى ئيواره دا ليورپژ له

شكۆ و سۆزى شه هوانى ده بوو. وى كه بيگومان جحيل و بى هاو ده م بوو، به جوانى زه رباى هيند به رگه نه گيراو ده بينى، كه ئيدى ته نى ئاهه كانى ده يانتوانى ئه و جوانيه له خوياندا چيگه بكه نه وه.

هه نوو كه دوورگه بچووكه كان به رهنگى وه نه وشه بوون و زه ربا تاريكتر ده بوو. مه لانى شه و به ده م هه ستردن به فينكايى شه وه وه له سه ر پيلووه كانيان، چاوانيان ده كردنه وه. برسيى بوون. دوو شه مشه مه كويزه به ده مى كراوه وه به ژووو سه رمه وه به بيده نكيى باليان ليكده دا و به دووى نيچيردا ده گه ران. ئه وانه رۆژانتيك مشك بوون - پسپوران ئه مه نازانن بهلكو جوتياران ده يزانن- به لام خويان كر دووه به كلتيسادا، له جه سته ي مه سيحيان له كوليزه ي پيرۆزدا كرۆژتوووه و ئيدى باليان لى رواوه. له و تاريك و روونه دا جه سته مشك ئاساكانيانم ته ماشاده كرد و هه مديس هاونا هه نكيى په نهانى دونيا ليورپژى له سه رسامى ده كردم. بوينا ده م و ئاژه لان به هه مان ياساى ساكار به رپوه ده برين. سه ركي شيه كانى رۆحى ئينسان و خوشكه شه مشه مه كويزه يه كيكن. رۆحى ئينسانيش رۆژانتيك مشك بووه. له جه سته ي مه سيحى خوار دووه، له شپوى ره بانيدا خودا شتيكى به ش داوه و ئيدى بالى ليرواوه.

چ ئاژه ليك شك نابهم قيزه وه نتر له مشك و چ مه ليك شك نابهم نه فره تا ويتر له شه مشه مه كويزه و چ قلافه تيكي خولقاويش له گوشت و تووك و ئيسك شك نابهم ترسي نه رتر بى له جه سته ي ئينسان. به لام بنۆره له چۆنيتى گۆراني ئه و هه موو پيسيه كاتى خودا وه ند تياياندا چيگيرده بى - توويك كه ده بيته بال-

گه رامه وه مال. به درپژايى شه و ئه م ئه نديشه يه سه بوورى ده دامه وه. لاي سپيده بابم هاته خه نم. روخساره بيجووله كه ي پرسنگى ده دا و ته ژى له ميهره بانى بوو. له نيو چيمه نيكي سه وزدا به رامبه رم راوه ستا، زۆر بالا به رز و زۆر ته نك وهك ئه وه ي له هه ور خولقايى. هه روا كه ديقه تيم ده دا و به خو شحاليى خهريك بوو ده م ده كرد وه بؤ ئه وه ي ئه و وشه شيرينه ي پى بلىم كه تا له ژياندا بوو پيم نه گوتبوو، ئيدى شنه يه كى فينك هه لى كرد- ئاخۆ ئه وه شنه بوو يا خود هه ناسه ي خۆم؟- هه وره كه جوولاو ته نكتر بۆوه و شيوه ئينسانيه كه ي پيشووى بزر كرد و وهكى شه ونمى به ره به يان به هه موو لايه كدا، به سه ر گژوگياكه دا پرزا.

کاتی وەئانگا بوومەوه، هەتاو هاتبوو ژووڕەکەم و پرووی تەختە نوینەکە ی پۆشیبوو. خۆم بەباسکەوه گرت تا لە پەنجەرەکەوه لە دەرەوه بنۆرم. زەریا پێدەکەنی و مەمکە چکۆلەکانی بەرز دەرکەوه تا تیشکی گەرم بتوانی نەوازشیان کات. ئەمە رۆژیکی جوانی تر بوو. هەموو بەیانییەک دنیا سەرلەنوێ پاکیژەیی خۆی کەشف دەکا. پێدەچوو لەهەمان ساتدا گەرموگور لەنیو دەستی خوداوەندەوه هاتییەتە دەر. ناخر وی خاوەن چ یادەوهریبەک نییە. هەر بۆیە هەرگیز چرچ و لۆچی لەسەر روخساری دەرناکەوێ. نە بیرێ دێ رۆژی پیشوو چیی کردوو و نە سەبارەت بەویش کە دەبی سبەینی چ بکات، دەیکاتە هەرا. بەلکو ساتەوهختی نیستا لە شیوەی ئەبەدییه تدا ئەزموون دەکات. چ ساتەوهختیکی تر بوونی نییە. پیش و پاشیی ئەم ساتەوهختە، هیچ-ه.

لەبەر پەنجەرەکەدا دانیشتبووم تا هەتاو راستەوخۆ لە سینەم بدا و ئیدی بەسەر پەرە کاغەزی سپیدا دانەویمەوه. پەرە کاغەزی سپی نەبوو، بەلکو ئاوینەپەک بوو کە تیایدا روخساری خۆم دەبینی. دەمزانی ئەوهی دەینوو سم دانپیانانیکە. ساتەوهختی یەکلاکەرەوهی رۆژی قیامەتە. لەبەردەم دادوهری نادیاردا رادەوهستیت و دلت بەبی شەرم دەکەوێتە راگەیانندی گوناھەکانی: دزیم کردوو، خەلکم کوشتوو، درۆم کردوو، زینام لەگەل ژنی دراوسێدا کردوو، سوپایەکی تەواوم لە خوداوەندان پیکهیناوه، سوژدەم بۆ بردوون، تیکوپیکم داوونەتەوه، خوداوەندانی ترم رۆناون، جورئەتی ئەوهم هەبووه حەز بکەم لە ئینسان تێپەرینم و ئەو شتە بکەم کە تۆ نەتوانیوه یاخود نەتویستوو بیکەیت، دەستم لەگەل تەواوی هیزە رووناک و تاریکەکاندا تیکەلاو کردوو تا تۆ لە عەرشەکەت بەینمە خواروو و خۆمی لەسەر دانیشم و یاسایەکی نوێ لەدوینادا بەرقەرارکەم- یاسایەک کە زۆم و زۆر و برسیتی تیدا کەمتری، چاکەخواری تیدا زیاتر و ئەقینی تیکۆشەرانە ی تیدا فرەتر.

هەستم دەرکرد دلم لەناخمرا هاواردەکات. گلهیی و گازەندە ی زۆر بوو، سەرپێچی خودای دەرکرد و ئیدی کاتی ئەوهی بوو کە راپۆرتیک ئامادەکا و لە توورەیی و عەزابەکانی ئاگاداری کا. گالیسکە ی عومر بۆ پیشەوه خلۆر دەبووه و منیش

لەگەلیدا بۆ پیشەوه خلۆر دەبوومهوه. دەبوو بدویم و پاشان خاک زاری داخستبام. ناخر هەر ئینسانیک هاواریکی هەیه، هاواری خۆی کە دەبهوێ بەر لەمردن ئەو هاوارە بکیشی. بۆیە پێویستە لەسەرمان، کات بەهەدەر نەدەین تا نەبا ئەجەل بوارمان نەدات. راستە ئەم هاوارە بێهۆوده لە فەزادا پەرش دەبی و دەشی چ گوێیەک نەبی چ لەئاسمان و چ لەسەر عەرد بێژنەفی. بەلام قەیدی ناکا. خۆ تۆ مەر نیت، بەلکو تۆ ئینسانیت، ئینسانبوونیش واتە ئارام نەگرتن و هاوارکردن. کەواتە دە ی هاوارکە!

بەخۆم دەگوت: مەترسە، مادامەکیی تۆ ئازەلێکی فانیت، ئەوا داغە ی ئەوه لیمەدە کە ناتوانیت دەست وەردەیتە بەرپێوەبردنی گەردوونەوه. حەیفیک کە بەقودرەتی خۆت هۆشیار نیت، گەر هۆشیار بایت، ئەوا تا هەنووکە لە سنوردارییەکانی مرۆقت تێپەراندبوو!

*

بەهار هات و من هیشتا هەر دەجەنگیم و هەولم دەدا ئەو ماینە کێوییانە - وشەکان - رام کەم. گەرچی هەزارهەا و ملیۆنهەا سال لە پەیداوونی یەکەمین ئینسان تێپەرپوه، کەچی شیوازی لەبۆسەنانی (نادیار) و یاساگەلی راوکردنی، هەر وەک خۆیەتی. هیشتا هەمان فیل بەکار دینین، هەمان نوێژ دەکەین کە بەرژەوهندییەکی شەخسی لە پشتهوهیه: دەپارێنەوه، هەرەشە دەکەین، بەهەمان فیلەوه بۆسە بۆ نادیار دەنێنەوه - لەبەرئەوهی کە رۆح ناتوانی لەژێر باری قورسی جەستەدا بال لەیەک دا، بۆیە ناچارە شوینپی جەستە هەلگرێ.

مرۆفی سەرەتایی لە ئەشکەوتەکاندا هەولێ دەدا وینە ی ئەو ئازەلە درندانە بکیشی کە دەیویست راویان کا. ئەوان بۆیە ئەم کارەیان دەرکرد چونکە برسی بوون. چ مەبەستیکیان لە بەرھەمەینانی هونەر یان جوانیی نەبوو. نیگار یاخۆ بەردکاریی شیوهی گیانەوهرەکە بۆ ئەوان وەک جادوو بوو، تەلەییەکی سیحراوی بوو کە ئازەلە درندەکە ی بۆ لای خۆی رادەکیشا و پێوهی دەبوو. بەم پێیە زۆر پێویست بوو وینەکە بەپێی توانا لە ئۆرگینالەکە بچی تا بەهاسانی بتوانی ئازەلەکە فریو بدری.

منیش بەهەمان شیوه وشەکانم وەکو تەلە، بەتەواوی فیلێکەوه کە بەلەد بووم

دهنانهوه تا ئه و هاوار ه سرکه رام کهم که یه کبینه به بهردهمدا تیده پیری.

کوتوپر دیواری درز تیبووی که شف و ههول به بی سرته رما. ریک وهک ئه و
وهحشییانهی به دوزینه وهی ناوی خوداوهند یان ئه و شهیتانهی عه زابیان دهدا،
دهتوانن لغاوی کهن و سواری بن و قامچی لیدن و بو هه ر جیگه یه کیان دهوی ببینه.
منیش هه روا به ناوانانی پالنه وانه کهم هه ستم ده کرد که هیزی ئه وم تیدی و چاو
قایمانه ده چمه پیش، ته واویک وهک ئه وهی که هیزی ئه سپ دزه ده کاته سواره کهی
سه ر پشتییه وه و هیزو گوری ئه وی تیدی.

پردهی هه موو شتیک له پیش چاواندا هه لدرایه وه - سیبه رگه لی خالی که له
حه سرتهی ئه وه دا بوون خوینی خومیان بدهمی تا بتوانن ببنه جه سته، سه فهر و
سه رکیشییه کانی قاره مان، جه نگه کان، قه تلوعامه کان، سووتانه کان، ئه فین و
ئه فیندارییه کان، روویه روو بوونه وهی نه یینیانه له گه ل رۆحگه لی مه زن، دوا جاریش
له کو تایی سه فهدا به له میکی در پۆکۆله و باریکی وهک تابووت و له نیو به له مه که شدا
دوو به له مه وانی پیر، دوو جه نگاوه ری سالخورده: چیرۆن و پالنه وانه کهم. شه پۆله کانی
نیوهندی زه ریای کریتی که یه که به دوا یه کدا ده هاتن و له بهر هه تاودا پرشنگیان
هدا و پیده که نین و به چریه سهریان به خرپه به ردی که ناردا ده کیشا، ده بوونه به یتی
شیر و قه له شی به هه تاو شوروی زه نیم له خو ی ده گرتن و ئه میس وهک که ناری
کریت ده که وته پیکه نین.

به تیپه رینی رۆژه کان و هه فته کان، بهرده وام نیگه رانی هاتنی سپیده بووم تا
سه رله نو ی سه ر به سه ر په ره کاغه زی سپیدا شو رکه مه وه و بزانه ئه وورۆکه
پالنه وانه کهم چ ده کات، گه ره کییه تی بو کو ی بجی، چۆن له گه ل ئه و هیزه رووناک و
تاریکانه دا زۆران ده گری که له خیه تی ئاسۆوه هه لده کهن و هه وا ده که نه
چارۆکه که یه وه. خویشم نه مه دزانی چ رووده ات. چاوه ری بووم، ئه فسانه م
له ناوه وه مریا ده کرده وه تا فیر بم. بی چ نه خشه یه کی زه نیی ده منووسی. هیزی تر
حوکیان ده کردم، هیزگه لیک که له سه ردا کو نه ببوونه وه، به لکو له ده وروبه ری
که له که دا. ده ستمیان پینوینی ده کرد و زه نیان ناچار ده کردم که بهرده وام بی و
یاسا به رقه رارکات.

هه رگیز له وه وه بهر ئازار و ئارامی کی کرمی ئاوریشم به هه سته لی کچوونکی
ئاوه اوه ئه زموون نه کردبوو. کاتی ته واوی ئه و گه لا تووانه هه رس ده کات که
خواردوونی و ده یانکاته ئاوریشم، ئیدی قو ناغی دا هیان ده ست پیده کات. سه ر
به ملاولادا راده وه شی نی، هه ناوی به له رزیکی گرژ بووه وه بو ده ره وه ده رژی نی،
ئاوریشمه که رست رست راده کیشی و به تاقه ت و حیکمه تیکی عاریفانه وه کفنی
خوی - سپی، ئالتوونی، هه ر هه مووی له ماتریالی گرانبه ها - ده چنی.

پیموایه چ نازاریکی شیرینتر و چ ئه رکیکی به په له تر نییه له وهی که کرم ببیته
ئاوریشم و جه ستهش ببیته رۆح. چ به رپرسیارییه کی تر نییه تا ئه م راده یه
هاوگونجاو بی له گه ل ئه و یاسایانه دا که کارگه کهی خودا وهند به رتیه ده بن.

*

نیگای کریتیانه

له ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که مرۆف سەرگەرمی داھێنانە، نەخۆشی بەیانانی ژنیک بآلی بەسەردا دەکێشێ کە کورپەکە ی بەهەناوی خۆی خۆراک دەدا. من لەو ساتانەدا دیداری خەلکیم پێ مەحالە. گچکەترین دەنگ ته‌واوی جەستەم لەرز لێ دێنێ. وەک بآیی ئاپۆلۆ بەر قامچیم بدا و دەمارە دەریەریوێه‌کانم بەهۆی بەرکەوتنیان بەهەوا زامدار بین.

شیعەرە هەشت بەیتیەکان بەهاتوباتەو، بەیت لە دوای بەیت هەڵدەقۆلین و وەک زەریا لەسەر پەرە قاقزەکە پەرش دەبوون. بۆ جوولە لەسەر کورسییەکە دانیشتبووم و نەبەرد و میحنەتەکانی ئۆدیسەم ئەزموون دەکرد. وی بۆ سەفەرێکی بۆ گەرانەو لەنگەری گرتبوو. هەنووکە دوورگە چکۆلەکە، ژنە گچکە و ناچیزەکە، کورپە سافیلکە و دلسافەکە زۆر بۆی بەپەرۆش بوون. بەبێزارییەو خۆی بەسەفەر دەسپارد. لە (ئەسپارتا) رادەووستا و (هیلین)ی دەرفاند. هیلینیش سیوای لە ژبانی ئاسوودەیی ببۆو. بۆ کریت رۆیشت و بەپێوەندیکردن بە بەرپەرەکانەو کۆشکی گەندەلبووی گرتی بەردا. بەلام خەریک بوو دەخنکا، تەنانەت ئەم دوورگە‌یەش دووچاری هەناسەتەنگی دەکرد و هەمدیس ریتی باشووری دەگرته‌بەر. من خۆم لە کەشتییەکی ویدا دانیشتبووم و لە تەکید سەفەرم دەکرد. پەیکەرێکی بووکی زەریا لە پیشی کەشتییەکەدا بوو. زەینم ببوو گۆیەکی ته‌واو، ببوو گۆیەکی خاکی و بەمەرەکەبی سوور ئەو بەندەرەمان لەسەری دیاری دەکردن کە دەیانگەیشتی و ئەوانەش کە هیشتا پێیان نەگەیشتبووین- تاکو تایی ئەرز- هەموو شتیکم دەزانی، هەموو شتیکم دەبینی و رێگەکە بەلەد بووم. رێگە ی خەتەرناک لەناووەمرا بەئاشکرایییەکی ته‌واو دەدرەوشایەو. بەلام ئاخۆ داخستنی ته‌واوی ئەو خەونە بە وشە، بۆ ئەوێ تەنھا قەترەیه‌ک برژێتە دەری، چ بەرخۆدانێکی گەرەمک!

هونەرماند لەگەڵ جەوهەرێکی رەق و نەبێنراودا دەکەوتتە زۆران، جەوهەرێکی زۆر بالاتر لە خودی خۆی. تەنانەت گەورەترین براوێش لەو زۆرانەدا بەدۆراوی دیتەدەری. چونکە قوولترین نەپتییەکانمان، تا قە نەپتییەک کە شیوای دەربڕینە،

هەمیشە بەبەیاننەکراوی دەمێنیتەو، ئەم نەپتییە هەرگیز تەسلیمی چوارچۆی ماتریالی هونەر نابێ. لەنێو ناخی هەر وشە‌یە‌کدا تەنگەنەفەس دەبین. بەبینی درختیکی چرۆکردوویان پالەوانیک یان ژنیک یاخود ئەستێرە ی بەیان هاواردەکەین: (ئاه!) بۆی لەوانە چ شتیکی تر لەگەڵ شاگەشکەبیماندا نایەتەو. کاتی کە دەکەوینە شیکارکردنی ئەم (ئاه) و دەخووزین بیکەینە فیکر و هونەر و بیبەخشینە ئینسان و لە فەنابوون قوتاری کەین، دەبین چۆناوچۆنی بۆ ئاستی وشەگەلی برۆنزی و بەباق و بریق، پڕ لەخۆپەرستی و جوانکاری دادەبەزیت!

بەلام حەیف چ رێگە‌یە‌کی تر بۆ گواستنەوێ ئەم (ئاه) نییە - تا قە بەشی نەمری ئە ئیمەدا - بۆ ئینسان. وشەکان! وشەکان! ئەفسووس کە بۆ من چ رێگە‌یە‌کی تر نەبوو. جگە لە بیست و شەش سەربازی قورقوشمین- بیست و شەش پیتی ئەلفووی- دەسەلاتم بەسەر چ شتیکی تر نەبوو. گوتم: نەفیرێکی گشتیی رادەگەینم و سوپایەک پیکەو دەنیم و دژی مەرگ دەجەنگم.

چاک دەزانم کە مەرگ تیکناشکێت. بەلام بەهای ئینسان لە سەرکەوتندا نییە، بەلکە لەبەرخۆدانیدا پێناوی سەرکەوتندا. ئەمەش دەزانم کە لەوێتر سەختترە: بەهای ئینسان تەنانەت لەبەرخۆدان لە پێناوی سەرکەوتنیدا نییە، بەلکە بەهای ئینسان تەنھا لەیەک شتدا، ئەویش ئازایانە ژبان و مردن و سەر نەوینەکردن بۆ هیچ جۆرە پاداشتیکی. ئەم بنەمای سێمەش دەزانم کە ئەمیش لەوانی تر سەختترە: دلنیابوون لە نەبوونی پاداشتی نابێ زەندەقمان بەری، بەلکو دەبێ لیورپێژمان لە شادومانی و شکۆ و جوامیری بکات.

هەروا کە دەمنووسی، دەبینی هەمیشە دوو وشە وەدیاردەکەوتن و نەیان دەویست دوور بکەونەو، گەرچی من بۆ خۆم ئەوهم نەدەویست و لە راستیدا هەولم دەدا خۆمیان لێ بەدوور بگرم. ئەو دوو وشە‌یە‌ خوداوەند و هەلگژان بوون. خوداوەند چییە؟ هیولای مەزنە یان ئومیدی مەزن یاخۆ یەقینی مەزن؟ یان دەشی گومانی مەزن بۆ؟ گەرچی سالەها بوو تیدەکووشام، کەچی هیشتا نەمدەتوانی وەلامێکی ئاشکرا بۆ ئەم پرسیارە تراژیدیە بدۆزمەو. ئاخ وەلامەکە لەناووەمرا هەمیشە بەپتی ئازایەتی یان بڕوا یاخۆ ئەو ترسە دەگۆرا کە رۆحم لەمیانه‌ی رامانەکانیدا لەخودا هەستی پێ

دهکرد. هه‌رگیز ته‌واو د‌لنیا نه‌بووم که ناخۆ ده‌بێ له‌پال کام یه‌ک له‌م سێ ساپرینه‌وه: هیۆلا، ئومید، یه‌قین - پ‌اوه‌ستم و پ‌وحمی پ‌ی بسپ‌یرم. ناخر هه‌ر سێ سترانه‌که وه‌ک یه‌ک نه‌فسوونیان ده‌کردم و هه‌رچه‌ندی‌ک زیاتر گویم بۆ یه‌که‌کیان ر‌اد‌یرابا، ئاره‌زووم بۆ پ‌یش‌ره‌ویکردن که‌متر ده‌بووه. به‌لام له‌ ته‌واوی ته‌مه‌ندا له‌ یه‌ک تشت د‌لنیا‌بووم: ئه‌ویش ئه‌وه بووه که ته‌نها و ته‌نها ر‌یگه‌یه‌ک به‌خوداوه‌ند کۆتایی د‌ی ئه‌ویش ر‌یگه‌ی هه‌لگژانه نه‌ک د‌ابه‌زین، نه‌ک ر‌یگه‌ی ئاسۆیی، به‌لکو ته‌نها هه‌لگژان. ب‌یتواناییم له‌جیاکردنه‌وه‌ی ئاشکرای واتاکانی وشه‌ی خوداوه‌ند- وشه‌یه‌ک که به‌هۆی زۆر به‌کاره‌ینانییه‌وه چ به‌هایه‌کی نه‌ماوه- چه‌ندین جار دووچاری د‌له‌پ‌راوکی کردووم. به‌لام سه‌بارت به‌و ر‌یگه‌یه‌ی به‌خوداوه‌ند، یان به‌مانایه‌کی تر به‌ترۆیکی به‌رزی ئاره‌زووی ئینسان کۆتایی د‌ی، هه‌رگیز دوو‌د‌لی داگیری نه‌کردووم.

ئه‌مه‌یش ب‌لیم، که هه‌میشه سێ مه‌خلوقی خودا ئه‌فسوونیان کردووم، کرم که ده‌ب‌یته‌ په‌پوله، ته‌یره ماسیی که له ئاودا باز د‌دا تا به‌شکم له‌ سروشتی خۆی ت‌په‌رینێ، کرمی ئاوریشمیش که هه‌ناوی خۆی ده‌کاته ئاوریشم. له‌گه‌ل ئه‌و سێ بوونه‌وه‌ردا، هه‌میشه هه‌ستم به‌یه‌کانگرییه‌کی عاریفانه کردووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌میشه له‌لای من سومبول بوون بۆ ر‌یگه‌ی پ‌وحم. مه‌حاله‌ بتوانم ئه‌و شاگه‌شکه بوونه‌ گوزارشت ل‌ی بکه‌م که بۆ یه‌که‌م جار به‌بینینی هه‌لکۆل‌راوی قۆزاخه و په‌پوله‌یه‌ک له‌سه‌ر دوو تایی ته‌رازوویه‌کی ئال‌توونیی له‌قه‌برسانی شاری (میس) داگیرتم. چ‌یژیک که به‌بینینی ئه‌و هه‌لکۆل‌راوه‌ تيامدا وروژا، له‌وه‌سفکردن نایه‌ت. په‌رۆشی قۆزاخه بۆ به‌په‌پوله‌ بوون، هه‌میشه ر‌ه‌مزی به‌په‌له‌ترین و له‌هه‌مان کاتدا ر‌ه‌واترین ئه‌رکی ئه‌و - ئینسان - بووه. خودا له‌شپۆه‌ی کرمدا ده‌مانخول‌قینێ، ئه‌وه ئه‌رکی ئیمه‌یه که ده‌بێ هه‌ول بده‌ین ب‌ینه‌ په‌پوله.

کاتێ ته‌یره ماسیم به‌سه‌ر نیگاربه‌رده‌کانی (کنۆسۆس) هه‌وه‌ بینی، خۆشیی و شاگه‌شکه‌بوونیک‌ی هاوشی‌ه‌وه‌ی ئه‌وه‌ داگیرتم. به‌و بالانه‌ی بۆ خۆی دروستی کردبوون، ته‌یره ماسی به‌سه‌ر زه‌ریادا ده‌سوورایه‌وه. له‌گه‌ل باپیره ه‌ی‌جگار دووره‌کاندا هه‌ستم به‌هاوشوناسی ده‌کرد. هه‌نوکه د‌وای هه‌زاران سال ش‌وین‌پ‌یانم هه‌ل‌ده‌گرت: ناخر منیش سه‌ره‌زمینی کریتم ده‌کرده‌ بال.

ر‌ۆژیکیان له‌ نوێژخانه‌ی گوندیک‌ی گچکه‌ی یه‌کی له‌دوورگه‌کانی گرێکستاندا،

ئه‌یکۆنی پاکیژهم بینی (بینیم؟ ده‌شی له‌ خه‌وندا بینیب‌یتم) که ئیمانداران له‌ چوارچ‌پۆه‌یه‌کی د‌رکیان نابوو. گه‌رای کرمی ئاوریشمیان به‌سه‌ر چوارچ‌پۆه‌که‌یدا په‌رش کردبوو، گه‌راکان ترووکابوون و کرمگه‌لی موجیزه‌نوین ر‌ۆژانه گه‌لی توویان خواردبوو. ئه‌و ر‌ۆژه‌ی که ئه‌یکۆنه‌که‌م بینی، کرمه‌کان ئه‌رکی سه‌رشانیان به‌جی ه‌ینابوو، گه‌لا تووه‌کانیان هه‌رس کردبوو، کردبوویانه ئاوریشم و پاکیژه‌ش به‌قۆزاخه‌ی سپی له‌چوارچ‌پۆه‌ گیرابوو. به‌خۆم گوت: چ ده‌بوو گه‌ر بمتوانیبا تا به‌هاری به‌رامبه‌ر پاکیژه‌ بمامایه‌ته‌وه و کردنه‌وه‌ی قۆزاخه‌کان و په‌پوله‌ لوول خواردووه‌ سپیه‌کان - به‌قه‌ولی جوتیاران ر‌ۆحگه‌لم - ببینیان، که به‌چاوانی دره‌شواوه و زۆر وردیان دایکی خوداوه‌ند له‌ ئامیز ده‌گرن!

مه‌سیحیه‌کی ئیماندار پ‌یم ده‌لی: "ئه‌وه‌ی بینيوته خه‌ون نه‌بووه. ناخر تۆ کرمته نه‌بینیوه، به‌لکو ئیمه‌ی مرۆفت بینیوه. کاتێ ئه‌رکی خۆمان له‌سه‌ر ئه‌رز به‌جی د‌ینین و ده‌چینه‌ گۆره‌وه، له‌و‌یشه‌وه له‌شپۆه‌ی ر‌ۆحدا د‌ینه‌ ده‌ری و تا ئه‌به‌د به‌ده‌وری دایکی خوداوه‌ند دا بال ل‌یکده‌ه‌ین. خوداوه‌ند چ‌اوی پ‌ی به‌خش‌یوین تا به‌و چ‌اوانه و به‌بینینی کرمی ئاوریشم ر‌ینوینیمان کا. ئاماژه‌ی پ‌یرۆز و پ‌یغه‌مه‌رانه بۆ ساتیک د‌لمان ده‌سه‌پۆلینێ. به‌لام زات ناکه‌ین هه‌نگاوێکی تر هه‌ل‌ینین: باوه‌ر‌ه‌ینان و گۆرینی ئومید به‌ یه‌قین!"

*

بۆ به‌یانی دنیا پ‌ووناک و هه‌لمی ل‌ی هه‌ل‌ده‌سا. شه‌و زریانیک‌ی توند هه‌لی کردبوو، خاکی تینوو ئاوی ئاسمانی خواردبووه و بووژابووه. که چوومه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که، بۆنی خۆشی ئه‌رز و زه‌ریا گه‌ییبه‌ که‌پووم. ئاسمان تازه خۆ شتوو، له‌ تیشکی هه‌تاودا به‌ سپ‌یتیی ئه‌لماس ده‌ره‌وشایه‌وه. سینگی منیش وه‌ک پارچه‌ عه‌ردیک‌ تیر ئاو و بووژابووه. ئه‌ویش وه‌کی خاکی تینوو، ته‌واوی زریانکه‌ی شه‌وی له‌ ئامیز گرتبوو. ئه‌و چ‌یژه‌ی هه‌ستم پ‌ی ده‌کرد ه‌یند گه‌وره‌ بوو که پ‌یم مه‌حال بوو چه‌مینه‌وه به‌سه‌ر په‌ره‌ کاغه‌زدا و گۆرینی دنیا بۆ بتگه‌لی هه‌شت ته‌فعیله‌یی. هه‌ر‌بۆیه‌ ده‌رگاکه‌م کرده‌وه و چوومه‌ ده‌ری.

مانگی ئاب بوو، سه‌خ‌یت‌ترین و خۆشه‌ویست‌ترین مانگ. وه‌ک سه‌رگه‌وره‌ی خ‌یزانیک،

که به باوه شیک میوهی ناوداره وه، به بیستانه کانی کالهک و به ره زه کاند دهگه پری و ده موچاو و جلکه کانی شه را باوی بووه - ساتیریکی پیروز به دوو غه به به و سی و رگ و کلکیکی ستوونیه وه که نه مرانه له ره زه کهیدا، له گریکستاندا - تری پنی دهکات.

ئه وانه چوار خوداوهندی خو مانه ن، خوداوهندانی راسته قینه و نه مر. له ژیر هتاویکی ناوهادا و به رامبه زه ریاهه کی ناوها و له نیوان ناوها نه مریه کدا، چون خودایانی تر - به بی و رگ، بی شادی، بی گه لامیو به لاجانگه کانیانه وه، دهیانتوانی بیته دونیاوه و چون دهیانتوانی به خته وهر بن؟ کوران و کیژانی گریکستان چون دهیانتوانی ئیمان به به هه شتیکی جیاواز له به هه شته ئه رزیه بهین؟

چوو بوومه نیو ره زه کانه وه. کیژولانی گچکه تریان دهرنی. توند روخساریان به سه ریوشی سپی پیچابوو تا خوین له تیشکی سووتینه ری هتاو بیاریزن. کاتی ریباریک به لایاندا تیده پیری، سه ریان هله دهری و جگه له دوو چاوی ورد و رهش چ شتیکی تر نابینی که له رووناکی خوردا پرشنگ ددهن و تهژی له سیبه ری پیاوان.

لنگه رام جهسته هه ره ریگه یه کی پیخوشه ئه ویان بگریته بهر. له زه تیکی زورم دهرده له وهی که جهسته رینوینیم دهکا نهک خوم. ناخر متمانه پی بوو. کاتی جهسته به نووری گریکستان شوردرابی، ئه و ئیدی مادده یه کی که و لال و بی گیان نییه. به لکو لیوریزه له روحتیک که نورانی دهکات. خو گه لنگه ریت سه به سستی خو

وه گری، ئه و دهتوانی بریاری خو بداد و به بی دهستی وهردانی ئه قل ریگه ری راست بدوژیته وه. به پیچه وانه وه، روخ تارماییه کی غه بیی نییه، له دلنایی و گهرمای جهسته به هره مند بووه و چیژیکی شه هوانی به دونیا ده چیژیست. وهک بلپی دم و لووت و دهستی هه بی و دونیایان پی نه وازش کا. به زوری ئینسان خاوه نارامی

نییه بو پاریزگاری کردن له ته وای ئینسانیه تی خو. ئیدی خو دهکاته په ند. گا نارزوو دهکا له روخی رزگاری بی و گا له جهسته ی، پیده چی به هره مند بوون به هه ردوکیان سزایه کی توند بی. به لام لیتره، له گریکستان، ئه م دوو پیروز و نه مره دهتوانن وهک ناوی سارد و گهرم تیکه لاو بکرین و روخ شتیک له جهسته وهرگری و جهسته ش شتیک له روخ. هه ردوکیان دهنه هاوری و به م شیوه ئینسان دهتوانی

ساخ و هه تکنه کراو بژیست و سه فهر بکات.

له ریگه مه رکانه ناویکم بینی و راوه ستام. به زنجیریکی باریک جامیکی مسینی پیدا شو ری بووه. تینووم بوو. ناو تا قوزهنگی پام بوو ژانمییه وه و کرته ی له ئیسکم هه ستاند. بو تاویک له ژیر دارزهیتوونیکدا راوه ستام. سیسرکه کان زگیان نووساند بوو به قه دی دره خته که وه و دهیانزیکاند. کوتوپر بیده نگ بوون. به بینی ئه م سیسرکه گه وره یه ترسیان لی نیشته. دوو جووتیار به لامدا تپه رین. به رچه تریان له گویدریزه چکوله کانیان بار کردبوو. به دانانی دهستیان له سه ر سینگ سلاویان لی کردم. شیله ی تری به ریشیاندا هاتبووه خورای. ریگه که هه ره مووی بوونی شیله ی تری لی ده هات. له به رامبه رمدا دار سه روو و خاچگه لی ره شم ده بینی که له ویدو دیواری سه و مه عه یه که وه هه لکشابوون. ئه و شوینی مردووان و بابیشم له نیواناندا بوو. گه لا زهیتوونیکم لیکرده وه و له نیوان داندما دامنا. زارم پر له تالیی و تفتی بوو.

له ژیر سیبه ری دار زهیتوونه که هاتمه دهری و هه مدیس که وتمه وه ری. ئه وسا تیگه یستم که جهسته م بو کویم دها - بو لای باپیره دیرینه کان به چاوانی ورد و بادامیانه وه، به لچولتوی ئه ستوور و هه وه سباز و نیوقه دی باریک و بازنیانه وه، باپیرانیک که هه زاران سال له مه و بهر نازایانه له گه ل خوداوهندی قودره تمه ند، له گه ل گادا گه مه یان کردبوو.

پیموایه ئینسان هه رگیز ناتوانی ترسیکی قوولتر و ریشه ییتر له و ترسه دایبگری کاتی به سه ر ئه و ئه زهدا دهری که باپیرانی - رهگ و ریشه کانی - له ژیریدا راکشاون. له پیوپلته وه ره گه کان دریز بوونه ته وه و بو قوولایی ئه رز روچوون و دهگه پین تا ناویته ی رهگ و ریشه ی مهن و نه مری مردووان بین. بوونی توندی خاک و به یبوون ناخته تهژی له نارامی و نارزوو بو ته سلیمبوونیک نازایانه به یاساکانی ئه به دیهت دهکا. ئه گه ره هیشتا میوه ی شیرینی مه رگ له ناوه و تری نه گه یی، ئه و توره ده بیته و نالای یاخیبوون به رزده که یته وه. یاخیبوون له مه حر و مبوون له رووناکیی، له به رخودان، له گرفته مه زنه کانی ژیان. له م حاله ته دا به خیراییه کی ته وای به سه ر ئه م خاکه دا تیده پهریت که له ئیسک و موخی باپیران پیکه اتووه و

دەرفەت نەدەیتە پتوپلت رەگ بەخاکدا رۆبەرئ، ئیدی هەمدیس بۆ دەروە هەلدەفریت و پێ دەنئیتەوه رووناکیی.

خروشانیک که کاتیک بەسەر خاکی دێرینی کنۆسۆسدا دەرویشتم، هەستم پێ دەکرد، هیند دەولەمەند و تەژی لە مەرگ و ژیان بوو، که ئیدی نەمتوانی بەناشکرا راقەهی کهم و تیی بگەم.

لە بری غەم و مەرگ، لە بری ئارامیی، لە زارگەلی بەخاکببوهوه فەرمانی سەخت دەهاتەدەر. هەستم دەکرد که مردووان بەشیوهی زنجیری درپژ بەپتوپلمدا هەلواسراون – نەک بۆ ئەوهی دابەزمە تاریکاییه ساردەکهیانەوه، بەلکو بەو مەبەستەهی که بتوانن دەست بەتشتیکهوه بگرن و لەگەلمدا بینه رووناکییهوه تا شەرەکه هەلایستەوه. شادومانیی و تینوویتییهکی هەرگیز نەشکاو، هاوکات گای زل که لە چیمەنزارەکانی دونیای بەریندا دەیانبۆراند و خویی زهرا و بۆنی گژوکیا، هەر هەموو ئەوانە هەزاران سألە لەتویی عەرەوه روچوونەتە خوارئ و ناهیلن مردووان بمرن.

لەو زۆرانبازییهی (گام) دەنۆری که لەسەر دیوارەکان وینە کیشرا بوو: چوست و چالاکیی و دلرفیتی ژن، هیزی بێ سنووری پیاو، شیوازی گەمەکردنیان لەگەل گای توورە و بەرەنگار بوونەوهیان لەگەلیاندا بەروانیی نازایانە. هەرۆک ئەوهی لە نایینه خۆرەلاتییهکاندا هەیه، گاکەیان لە رووی ئەقینهوه نەدەکوشت تا لەگەلیدا یەکانگیربن، لەرووی ترس و جورئەتی سەیرکردنیشییەوه ئەم کارەیان نەدەکرد، لە بری ئەوه بەسەر سەختیی و ریز و بەبی رق و کینه، تەنانهت دەشی بە شوکرانەبژیریشەوه گەمەیان لەگەلدا کردبێ، چونکه ئەم شەرە پیرۆزە لەگەل گا دا، هیزی کریتی تیز دەکردهوه. چاپوکیی و جوانیی جەستە، نازکیی جوولەهی ناگرین و هاوکات خوینساردانە، دیسپلینی ئیرادە و نازایەتی لەودا دەچاند تا بیئەوهی ترس کۆنترۆلی کا، هیزی خوی بەهیزی ترسناکی گا پتوانە بکا. بەمجۆرە کریتییهکان ترسیان گۆری و کردیانە گەمەیهکی بالاکە تیایدا چاکەخواریی ئینسان بەبەرکەوتنی راستەوخوی بەقودرەتی نائەقلانیی دەورووژا و گەمەکهی دەبردهوه – بردنەوهی بەبەهای نابووتبوونی گا بەدەست نەدەهینا، چونکه ئەوی بەدوژمنی خوی

نەدەژمارد، بەلکو وهکی هاوکاریک حیسابی بۆ دەکرد. ئاخر جەستە بەبی گا نەیدەتوانی هیند پتەو و بەهیز بێ و روچیش نەیدەتوانی هیند نازا بێ.

گەر ئینسان بیهوی جورئەتی بینینی ئەم گایه و توانای ناوا گەمەیهکی خەتەرناکی لەگەلیدا هەبی، ئەوا بنگومان پتویستی بەراھینانئیکی زۆری جەستە و روچی هەیه. بەلام هەر که لە راھینان دەبیئەوه و فیری هونەری گەمەکه دەبی، ئیدی هەر جوولەیهک لەجوولەکانی ساکار و دلنیا و سووکەلە دەبی. نازایانە چاو لەچاوانی ترس دەبرئ. هەر وا که لە نەبەردی هەلکۆلراوی سەر دیوارەکانم دەنۆری، بەدەم تەماشاکردنی ئەو شەرە دێرینهی نیوان ئینسان و گاوه (که ئەورۆ ناومان ناوه هین)، بەخۆم دەگوت: "ئاوا بووه روانینی کریتیانه!"

لەناکاویکرا وەلام بالی بەسەر زهینمدا کیشا. نەک بەتەنی زهینم، بەلکو دل و هەناویشم. ئاخر من بەدوای ئەودا دەگەرام و ئەوهم دەویست. دەبوو چاوانی ئۆدیسەیم تەژی لەم روانینه کریتییه بگەم. سەر دەمی ئیمە سەر دەمیکی توورە بوو. گا (هیزی ژیر زهینیه تاریکهکان) بەلەسە ببوو. توپکلی عەرد دەقلیشا. ریز، هاوگونجان، هاوسەنگیی، بەختەوهیری، شیرینی ژیان، ئەمانە هەموو چاکەخواریی و شادیگەلئیک بوون که دەبوو نازایەتی ئەوه لەخۆدا راببینن که خودا حافیزیان لی بکەین. ئەوانە هی سەر دەمانی تر، هی رابردوو یاخۆ هی ئاینده بوون. ئاخر هەموو سەر دەمیکی خودان روخساری تایبەتی خویەتی. روخساری سەر دەمهکهی ئیمە توورە و روخە ناسکهکان جورئەتی ئەوهیان نییه راستەوخۆ چاو لە چاوانی بمرن.

ئۆدیسە، ئەوهی که بەسەر شیعرەکانی منەوه چارۆکهی هەلدا بوو، ئەو کاتەهی که لەخۆبایییانە بەلیتواری خەرەندەوه راوەستا بوو – بەبی ترس و ئومید و هەرۆهه بەبی سەرچلپیش – دەبوو بەئاوا روانینیکی کریتیانهوه هەلدیری تەماشاکردبا.

لەو رۆژەوهی ئەوهم ناونا رۆژی روانینی کریتی، ئیدی ژیانم گۆرا. روحم لەوه گەشت که دەبی لە کویدا راوەستی و چۆناوچۆنی بنۆرئ. مەسەلەگەلئیکی ترسناک که گینگلیان پیدەدام، هێوربوونەوه و زەر دەخەنەیان دەهاتی. وەک بلپی بەهار هاتبی و لاوڵاو کتیبیهکان وەک درک و دالی بەهاران تەژی بووبیتن لەگۆل. ئەوه گەرانهوه بوو بۆ جحیللییهکی پشبینی نەکراو. وەک حەکیمیکی چینی دەورانی کۆن، وا

پیده‌چوو وهک پیره‌میردیکي کهفته‌کار و به‌پیشی سپی چون به‌فروهه هاتبمه دنیا . به‌تیپه‌پینی سالان، ره‌نگی ریشه‌که گۆرابی و بوویته ماشوبرنجی و پاشان هیور هیور رهش بوویته‌وه و دواتر پروتایته‌وه و له سالانی پیریشمدا گنده مووی نهرم له روخسارم روایی .

جیحلیم جگه له دل‌ه‌راوکه و مؤته‌که و پرسیار چ شتیکی تر نه‌بووه . سالانی بالقبوونیشم جگه له‌وه‌لامی پهرت چ شتیکی تر نه‌بوون . له ئەستیره و ئینسان و فیکرگه‌له‌کانم دنۆرین - چ بیسه‌روبه‌رییه‌که شوینپی هه‌لگرتنی خوداوه‌ند! چ عه‌زابیکه بوونی ئەو مه‌له شینه به‌چنگاله سووره‌که‌یه‌وه له‌نیوانیاندا! ریگه‌یه‌کم ده‌گرته‌به‌ر، ده‌گه‌ییمه کۆتاییه‌که‌ی - خه‌رند . زنده‌ه‌چوانه ده‌گه‌رامه‌وه و ریگه‌یه‌کی ترم ده‌گرته‌به‌ر . له‌کۆتایی ریگه‌که‌دا جاریکی تریش خه‌رند . ئەوجا سه‌ره‌له‌نوئ پاشه‌کشه ، سه‌فه‌ریکی نوئ و کوتوپر هه‌مان خه‌رند ده‌می له‌به‌رده‌مدا داده‌چپری . ته‌واوی ریگه‌کانی ئەقل به‌هه‌لدیر کۆتایییان ده‌هات . جیحلی و بالقبوونم له‌فه‌زادا به‌ده‌وری هه‌ر دوو ته‌وه‌ری ترس و ئومیددا سوورابۆوه ، به‌لام هه‌نووکه له‌تافی پیرییدا به‌ئارامیی و به‌بی ترس له‌به‌رامبه‌ر هه‌لدیردا راده‌هه‌ستم . ئیدی راناکه‌م ، ئیدی خۆم زه‌لیل پیشان ناده‌م ، نا ، من نا ، به‌لکو ئۆدیسسه‌یه‌ک که خۆم خولقاندوومه . ئەو ده‌خولقیتم تا به‌ئارامیی رووبه‌رووی هه‌لدیر بیته‌وه . له‌کاتی خولقاندیدا هه‌ولم داوه له‌و بجم . ناخر ئەوه خۆم که خولقاوم . قورسایی هه‌ر هه‌موو په‌رووشییه‌کانم خستۆته سه‌رشانی ئەم ئۆدیسسه‌یه . ئەو قالبیک بوو دامرشتوو تا ئینسانی ئاینده‌ی تی برژی . هه‌موو ئەوه‌ی خواستبووم و ده‌ستم پی نه‌گه‌ییبوو ، ئەو ده‌ستی پیراده‌گات . سیحریکه که هه‌موو هیزه تاریک و پروناکه‌کانی خولقیته‌ری ئاینده به‌داوه‌وه ده‌کا . باوه‌ر چیاکان ده‌له‌رزینی . متمانه‌ت پی هه‌بی و دی . کی دی؟ ئۆدیسسه‌یه‌ک که خولقاندوومه . وی ئارکیتیپ (*) (نموونه‌ی ئەزه‌لی) یه .

ئەفرینه‌ر به‌رپرسیارییه‌کی مه‌زنی له‌سه‌رشانه . ئەو ریگه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه که ده‌کرئ ئاینده هاندا و ناچاری بکا بریاری خۆی بدات .

له‌زه‌ریای کریتیم دنۆری و له‌وه‌پۆلانه‌ی به‌شکۆوه هه‌لدیگزان ، بۆ ساتیک له‌ژیر

هه‌تاودا ده‌ره‌وشانه‌وه و په‌له‌یان بوو تا به‌رژانیان به‌سه‌ر زیخ و چه‌وی که‌ناردا ، به‌پیکه‌هینه‌وه رو‌حیان ته‌سلیمی خولقیته‌ر بکه‌نه‌وه . هه‌ستم ده‌کرد خویتم به‌هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌دل و بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌سه‌ری په‌نجه و ره‌گه‌کانی موودا ، شوینپی نه‌غمه‌ی شه‌پۆله‌کان هه‌لدیگرئ . ده‌بوومه زه‌ریایی ، ده‌بوومه سه‌فه‌ریکی بی کۆتایی و ته‌ژی له‌سه‌رکی‌شیی دوور ، ده‌بوومه قه‌سیده‌یه‌کی له‌خۆبایی و ئاومید که به‌چارۆکه‌ی ره‌ش و سووره‌وه ، به‌ژوور خه‌ره‌نده‌وه سه‌ولی لیده‌دا . به‌ترۆکی شیعه‌وه ، کلای ناخوایی و له‌ژیر کلاره‌که‌شدا ، نیوچه‌وانیکی گرژ و به‌هه‌تاو سووتاو ، دوو چاوی ره‌ش و ده‌میکی سپی به‌خوئ ، خوارتریش دوو ده‌ستی زل و دیوانسا که سووکانه‌که‌یان گرتبوو .

ئیدی ئەو نه‌یده‌توانی - ئیمه نه‌مانده‌توانی - له‌وه زیاتر له‌زیدی ته‌نگ و ترووسکا هه‌لکا . سرکترین پۆحگه‌لی دوورگه‌که‌مان هه‌لپژارد و ئەوه‌ی بتوانین له‌ماله‌کانمان هه‌لیگرین ، هه‌لمانگرت و سوار که‌شتی بووین و رویشتین . بۆ کوئ؟ با هه‌لدیگا و ریگه‌مان پیشان ددا . به‌ره‌و باشوور! به‌ره‌و لای هیلین که له‌هه‌ردوو به‌ری ئیروئاسه‌وه ، که‌وتبووه نیو مه‌ینه‌تی و عه‌زابه‌وه و وه‌کی ئیمه دلی له‌ژیانی دلیا و ئاسووده گوشرابوو . به‌ره‌و دوورگه‌ی کریت که ده‌ژاکا ، چونکه قودره‌ت له‌که‌له‌که‌ی فه‌رمانه‌واکانیدا بارگه و بنه‌ی پێچابۆوه . له‌ناوه‌پراستی زه‌ریادا ده‌ستی به‌رزکردبۆوه و به‌به‌ره‌کانی بانگ ده‌کرد تا به‌شکم مندالی لیلیان بی . به‌ره‌و ئەفریقا ، به‌ره‌و کۆتایی عه‌رد ، به‌ره‌و به‌فهره‌نه‌مه‌رکان ، به‌ره‌و مه‌رگا!

سه‌ره‌تا مه‌له شینه‌که به‌چنگاله سووره‌کانییه‌وه له‌پیشه‌وه ده‌رویشت . به‌لام به‌زوویی شه‌که‌ت بوو ، جیمان هیشت و به‌بی مه‌لی رینۆین له‌هه‌وا‌ی خالییدا به‌ئازادی ماینه‌وه . جار ناچار پۆحگه‌لی گه‌وره و نه‌مر چنگیان له‌گوریسی که‌شتییه‌که گیر ده‌کرد و ده‌که‌وتنه‌ چرینی گۆرانی تا به‌شکم بۆ لای خۆیانمان راکیشن . به‌لام ئیمه ده‌ماندا له‌قاقای پیکه‌نین و ئەوانیش ده‌ترسان و ده‌رویشتن . هه‌ندی جار هاواریکی ترسناکمان ده‌ژنه‌فت که له‌بنی زه‌ریاوه ده‌هاته‌ده‌رئ : (راوه‌ستن! کوپوه ده‌چن؟ به‌سه!) وایان ده‌گوت و ئیمه‌یش پالمان به‌لیواری که‌شتییه‌که‌وه ده‌دایه‌وه و هاوارمان ده‌کرد : (نا ، به‌س نییه ، بیده‌نگ بن!) ئیدی

(*) وینه‌ی ئەزه‌لی Archetype وینه‌ی نوعی و نمونه‌ی دیرینیشی پی ده‌لین . و . ک

ئىوارەھەكىيان مەرگ ھات و لەسەر عەرشى كەشتىيەكە كرووشكەى كرد. ئەوئىش وەك ئىمە پىستە رىوى لەبەردا و كلاًوئىكى شىنى بەگولئىنكەى سوورەوھ لەسەردا. رىشى وەك بەفر سىپى و پوخسار و سىنگ و باسك و رانى پۆشرابوو لەزامى دىرىن. بەمىھربانىيەوھ زەردەخەنەى بۆ كردىن. تىگەيشتىن. دواچار ئىدى لەكۆتايى سەفەرەكەمان نرىك دەبووئىنەوھ.

لەسەر پشت لەسەر عەرشى كەشتىيەكە پاكشاين. چاوانمان لىكنان و بىنيمان بەژوور ئەو كىشووھ و زەريايانەوھ كە پىاياندا تىپەرىبووئىن، بەژوور ئەو ئىنسانانەوھ كە رووبەروويان بىوئىنەوھ، بەژوور ئەو ژنانەوھ كە ماچمان كردبوون، بەژوور عەرد و ئاو و ئاگر و جەستەوھ، سەفەرىكى تر ھەبوو. لەم سەفەرەدا كەشتىيەكە لەھەور دروست كرابوو. كىشووھ و زەريا و خەلكىش تالە دەزووى ئاورىشمىن بوون و لە ھەناومانەوھ ھاتبوونەدەر. سەرروتر، لە ئاستىكى بەرزتر لە ھەموو ئەوانەوھ، كەشتىيە ھەورەكەمان رەوييەوھ و تالە دەزووھ ئاورىشمىيەكانىش پچران. تارمايىيەكانى دونيا بزر بوون و جگە لەخۆرىكى لال و كوئىر و بىججولە، خۆرىكى رەشتر لە رەشايى، چ شتىكى تر نەما. بەخۆمان گوت: (رەنگە خوداوەند بى. كى چوزانى، رەنگە خوداوەند بى!) ھەولمان دەدا دەستى سلاوى بۆ ھەلبىرىن، بەلام نەماندەتوانى!

*

كاتى لە كەنارى كرىتەكەمدا خەرىكى نووسىنى ئەم ئۆدىسەيە بووم، ھىزە دۆزەخىيەكان دووھمىن شەرى جىھانىيان ھەلايساند. (باى شىتىيە بەسەر رەگەزى مرؤفايەتيدا دەيگقاند، بناغەكانى عەرد دەلەرزىن و دەقلىشان. منىش بەسەر پەرە كاغەزدا چەمىبوومەوھ و گوئىم بۆ ھاتوباتى شەپۆلەكان و ئىنسان و ھىزە دۆزەخىيەكان رادىرابوو، دەستەودامىنى رۆحم بىووم تا لەدەسلەلاتى ترس قوتارم بى. ھەموو ھەولم بۆ ئەوھ بوو تا ئەو ئىنسانەى لەودىو كوشتار و فرمىسكەكانەوھىيە، لەودىو ئىنسانە مەيمونى ئەمپرووھىيە، بە وشەى ھاوسەنگ و ھاوئاهەنگ بەرەو لای خۆم راکىشم. گەرچى بەشىوھى تارمايىيەك لەنىوھندى ھەوادا ھەلواسرابوو، كەچى ھەستەم دەكرد خوينى خۆمى دەدەمى. من بەتالەدەبوومەوھ و وى پر دەبوو. ھىور ھىور جەستەى دەكەوتە جوولە و شىوھى دەگرت.

رۆ چووبوومە خەونىكى قوولەوھ. قوولترىن ئاستەكانى حەقىقەت مەحف بىوو. ھەمان ئەو ئاستە سفتەى كە لەبەرامبەر عەردا بوو، بەرزترىن ئاستى حەقىقەت، رۆحى ئىنسان، وەك ئاگرىك كە بايەكى توند بەسەرىدا ھەلىكردبى لە ھەوادا كۆپەى سەندبوو.

بەدرىژايى رۆژ دەمنووسى و بەدرىژايى شەوئىش دەنووستەم. ھەرگىز لە ژياندا نەمتوانىوھ شەوانە بنووسم. لە كاتژمىرىك دەچم كە بەخۆر ئىش بكات. بەبى ھەتاو بىدەنگ دەبم. ئاخر شەو بەخەون و بىدەنگىيەكانى خۆيەوھ، بەو دەرگا تارىكانەوھ كە لەسەر ناخم دەپانخاتە سەر پشت، كارى رۆژى داھاتووم بۆ ئامادە دەكات.

دەسكەوتى گەورە لەم مەسەلەيەدا كاتە. كە خەلكى دەبىنم دەچن بۆ سەيران، يان بى مەبەست پىياسە دەكەن، ياخۆ بەوتوئىزى بى كەلك كاتى خۆيان بەفەرۆ دەدەن، قەستەمە بچمە گۆشەيەكى شەقام و وەكى سواكەرىك دەست پان كەمەوھ و بەپارانەوھە بلىم: "ئەى مەسىحىيە مېھربانەكان، خىرىكم پى بكن. نەختىك لەو كاتەى خۆتانم بدەننى كە بەھەدەرى دەدەن. سەعاتىك، دوو سەعات، ھەرچەندىك خۆتان پىتان خۆشە بمدەننى!"

*

دواچار خۆر بەرەو ئاوابوون دەچوو. باسك خاچ ئاسا لەسەر يەك دانا و سەرم لەدواوھ بە دىوارەكەوھ نا و كەوتە تەماشاكردنى خۆراوابوون. ھەستەم بەشادومانىيى، خەم و شەكەتىيە نەدەكرد. ئارامىيەك دايگرتبووم و دەنگوت ھەموو ھەناوم بەتال بۆتەوھ، دەنگوت ھەموو خوينى جەستەم رژاوه، دەنگوت توئىكلئىكى تۆكەمە و تەنكەم و سىسركىك لەكاتى ھىلكە جوقاندا لەسەر قەدى دارزەتوونىك جىي ھىشتووم. بەلەمىكى گچكە بەچارۆكەى سوورەوھ لە راوھ ماسى دەگەراپەوھ. دەمتوانى ماسىيە برىقەدارەكان لەسەر عەرشى بەلەمەكە بىنم. دوورگەيەكى چكۆلە لە بەرامبەرمدا پر بوو لە وەنەوشە. نوئىژخانەيەكى لەخاچدانى چۆل و چكۆلە وەك ھىلكەى مرىشك بەترۆپكى چپاكەوھ و بەسپىتتىيە ئەلماس دەدرەوشايەوھ. رووناكىي بەدىوارە بە بۆرەك سواغداروھكانىيەوھ نووساو و حەزى نەدەكرد ئەوئى جىبىلئى.

لەلای راستمەوھ گوئىم لەدەنگى بەرىكەكەوتنى چەو بوو. كەسىك بەپەلە ھەنگاوى بەسەر چەوھەكەدا دەناو نرىك دەبۆوھ. ئاورم دايەوھ، كلاًوئىكى ناخودايى لەو

تاریکاییه ئه‌رخه‌وانیی ره‌نگه‌دا دره‌وشایه‌وه و بۆنی تیژی ئاره‌قه‌ی ئینسان له‌هه‌وادا بلا‌وبۆوه. له‌سه‌ر ئه‌و سه‌کو به‌ردینه‌ی له‌سه‌ری دانیش‌ت‌بووم جی‌گه‌یم کرده‌وه تا له‌پال‌مدا دانیشی. گوتم: (خۆش هاتیت، چاوه‌ریت بووم!)
دانه‌وێوه و بریک گژوکیای زه‌ریایی هه‌لگرت که شه‌پۆله‌کان له‌گه‌ل خۆدا هینابوویان. گژوکیاکه‌ی نایه‌ سه‌ر لئوی.

گوته‌ی: "به‌دیدارت خۆش‌حالم."

شه‌و شین و مه‌لئکی که‌ره‌ک له‌ ئاسمانه‌وه ده‌هاته‌ خوارێ و خۆی به‌زه‌ریادا ده‌کرد. له‌ پشت‌مانه‌وه، له‌سه‌ر وشکایی، مه‌لانی شه‌و له‌م دارزه‌یتوونه‌وه ده‌فرینه‌ سه‌ر ئه‌و دارزه‌یتوون. دوو هاواری مه‌زن و نه‌مری ئه‌قین و برسیتی له‌و بیده‌نگییه‌ په‌شه‌دا ده‌نگیان ده‌دايه‌وه. ئاژه‌له‌ چکو‌له‌کان له‌نێو ته‌لانه‌کاندا، ئه‌وانیش هه‌ر برسریان بوو. ئه‌وانیش هه‌ر گه‌ره‌کیان به‌ئه‌قین بوو، نه‌غمه‌یه‌کی خه‌مین له‌عه‌رده‌وه هه‌لده‌سا.

بیده‌نگ ماینه‌وه. هه‌ر کامان تریه‌ی دلی ئه‌ووترمانی ده‌ژنه‌فت. پیده‌چوو ته‌واوی ئه‌و په‌رۆشییه‌ شاراوه‌یه‌ی شه‌وانه، ته‌واوی ئه‌و ده‌نگه‌ دژبه‌یه‌کانه، به‌تیپه‌ر‌بوونیان به‌هه‌ناوماندا هاوئا‌هه‌نگ بووبن.

خۆش‌حالی و خه‌نی بوون هیند مه‌زن بوو که کو‌توپر کولی گریانم به‌ربوو. وشه‌گه‌لی دیرین و عیرفانی له‌ناخمه‌وه هه‌لقولین و له‌سه‌ر زارم نه‌خشین:

جگه‌رگۆشه‌کانم، مردن و ژیان وه‌ک یه‌کن

غم و شادی هه‌روه‌ک یه‌کن

له‌نگه‌رگرتن و چاره‌که‌ هه‌ل‌دان

سلاو و خوا‌حافیزیش وه‌کی یه‌کن!

لام بۆ لای هاواری بیده‌نگه‌که‌ی لای راستم کرده‌وه و لیم پرسی: "ناخودا ئۆدیسسه، ئه‌ری حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین؟ چما گه‌یشتین؟ پیده‌چی زه‌مه‌ن راوه‌ستای و بووبیته‌ ئه‌به‌دییه‌ت. فه‌زا له‌ له‌پی ده‌ستمدا وه‌ک تو‌ماریکی کۆن که وینه‌ی زه‌ریا و وشکاییه‌کانی له‌سه‌ر کیشرا‌بی، لوول بووه. په‌هایی- ئه‌وه‌ی ناومان ناوه‌ په‌هایی و ناو‌میدانه‌ ده‌ست بۆ ئاسمان هه‌لده‌برین تا پیتی بگه‌ین - بۆته‌ چله‌ ریحانه‌یه‌کی لاگویم. چما بۆنی له‌ هه‌وادا ناکه‌یت؟"

هاواری‌که‌م هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و گوته‌ی: "له‌ په‌هاییدا به‌په‌هایی گه‌یشتوویت!" ده‌نگی به‌ با‌ی زه‌ریا گر‌بیوو- "له‌ په‌هاییدا به‌په‌هایی گه‌یشتوویت، ئه‌مه‌ش با‌ل‌ترین نه‌به‌ردی ئینسانه. خزمه‌تی تو له‌ حزووری ترس و ئومیددا ته‌واو بووه. به‌سه‌ر هه‌ل‌دیردا چه‌ماوینته‌وه. لنگه‌وقووج بوونی تارمایی دونیات بینیه‌وه و زنده‌ه‌قت نه‌چوو. هاوسه‌فه‌ری ئازیزم، هه‌ردوو‌کمان به‌سه‌ر خه‌رهددا دا‌هاتوینه‌ته‌وه و زنده‌قه‌یشمان نه‌چوو. بیرت ده‌ی؟"

سه‌فه‌ری ترسناک له‌زه‌ینمدا ته‌کانی ده‌دا. زه‌ریا له‌م لاجانگه‌مه‌وه بۆ ئه‌و لاجانگه‌م ده‌که‌وته شه‌پۆلان. یاده‌وه‌ریم ده‌کشیا و ده‌منۆری. هه‌مدیس ده‌منۆری و سه‌ره‌له‌نوێ له‌زتم ده‌برد له‌وه‌ی که چۆناوچۆنی خۆمان له‌ کور و ژن و زیدی باوان و ژیا‌نی ئاسووده‌ دا‌ده‌بری و چاکه‌خو‌ازی و حه‌قیقه‌تمان له‌ دوا‌ی خۆمانه‌وه جیده‌ه‌یشت، چۆناوچۆنی به‌نێوان سیسلا و کاربید (*) ی خوداوه‌ند دا تیده‌په‌رین بیئ‌ه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌مان تیکوپیک بشکی. به‌چارۆکه‌ی فوودراوه‌وه رومان ده‌کرده‌ زه‌ریای ئازاد و ئازایانه‌ ریگه‌مان به‌ره‌و هه‌ل‌دیر شه‌ق ده‌کرد.

ده‌ستم به‌ئه‌ژنۆی هاواری‌که‌مدا هینا و گوتم: "سه‌فه‌ریکی جوان بوو، وا هه‌نوکه‌ گه‌یشتین!"

به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسی: "گه‌یشتین؟ مه‌به‌ستت چییه‌!"

- ده‌زانم. مه‌به‌ستم له‌وه‌یه‌ که هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین!

- به‌لێ، هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین. بی‌به‌له‌م، بی‌زه‌ریا، بی‌جه‌سته‌!

- ئازاد.

- نا، ئازاد له‌ ئازادیی. ئه‌ودییو.

- ئه‌ودییو؟ کو‌ی؟ له‌مه‌ ناگه‌م!

(*) سیسلاو کاربید، گاشه‌به‌رد و ته‌پۆلکه‌ی ئاوی له‌ ته‌نگه‌ی مسینای نێوان ئیتالیا و دوورگه‌ی سیسیل که له‌ زه‌مانی زوودا زه‌ریاوانانی رووبه‌رووی مه‌ترسی کردۆته‌وه. له‌ ئه‌فسانه‌دا سیسیلا ژنیک بوو که له‌ به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌پیدا شه‌ش سه‌گ هه‌بوون و هه‌ر که‌سێک له‌ نزیکانه‌وه‌ تپه‌ریبا هه‌لا‌هه‌لایان ده‌کرد. کاربید کیژی عه‌رد و پۆسیدیۆن، پۆژی سی‌ جار له‌ ئاوی زه‌ریای ده‌نۆشی و هه‌ر هه‌موو که‌شتیه‌کانی که‌ناری هه‌ل‌ده‌لووشی. و. ف

- ئەودىو ئازادىيى، ئەي ھاوسەفەرم ئازايەتتىيى بدەرە بەر خۆت!

- دەترسم لەدواي تۆوہ بيم. توانام ھەر ھيئندە بوو، ناتوانم لەمەندە زياتر برۆم!

- باوکە گرینگ نىيە. تۆ ئەرکى خۆت بەئەنجام گەياند: کورپىكى باشترت لەخۆت ھيئايە دونيا. تۆ لئيرەدا ھەك بەلەمى فرياکەوتن بمىئەوہ، من دوورتر دەرۆم!

لەجىگەكەي ھەستا. پشتيئەكەي توند کردوہ و لە تاريكايى دواوہي روانى. ئەستيرەيەك بەپانتايى ئاسماندا بلابوؤوہ و ھەك فرميسك بەگۆنای شەودا تكا. بايەك لە عەردوہ ھەلى کرد. شەپۆلەكان لە بىدەنگيدا ھەك ئەسپ بىدار ببوونەوہ و دەيانحيلاند. دەستى بۆ رايەل کردم.

ھەك بلئى رۆحم جيم بيلئى، ھاوارم کرد: "دەرۆيت؟"

دانەوتوہ، شانى راست و پاشان چەپ و دواتر ھەرتك چاوى ماچ کردم. لئوى تەر تەر بوو بە خويى زەريا. زەردەخەنەيەكەي ھاتى و دەنگى ميھربان و برئو:

- ئەو زاھيدە كى بوو كە چل سال بەدووى خوداوند دا گەرا و نەيدۆزىيەوہ؟ شتىكى تاريك كەوتبووہ بەينەوہ و نەيدەھيشت. بەلام بەيانىيەكيان بينى ئەوہي نەيھيشتووہ خوداوند بدۆزىتەوہ، فەرەنجىيەك بووہ كە زۆرى خوئشەدەويست و نەيدەتوانى دەسبەردارى بى. ئەوسا فەرەنجىيەكەي فرى دا و يەكسەر خوداوندى لەبەردەمى خوئدا بينى. تۆيش ئەي ھاوسەفەرى ئازيز، فەرەنجىيە كوئەكەي منيت. خوداحافيز!"

زەندەقم چوو. پىدەچوو ئەم وشانەي دوايى لە دوورەوہ، لە كەنارىكى ترەوہ بى. قنچەپى ھەستام و لە تاريكييدا بەدوايدا كەوتمە گەران.

كەس لەو ناوہدا نەبوو!

*

کۆتایی

باپیره گهوره^(*)ی ئازیز، دهسته کانت ماچ دهکەم. شانی راستت ماچ دهکەم. شانی چهپت ماچ دهکەم. ددان پیاوانه کانت تهواو. ئیدی دهبێ خۆت حوکم بدهیت. ورده کاریه کانی ژيانى رۆژانه م نهگيراون تهوه. ئاخو ئهوانه له تلپه زياتر چ شتيكى تر نهبوون. تو خۆت هه موو ئهوانه ت رۆكرده زبڵخانهى خه رهندهوه و دهى منيش ههروام كرد. ژيان به غه مه گچكه و گه وره كانى هه وه، به شادومانيه گچكه و گه وره كانى هه وه، گا برينداريان كردووم و گا نه وازش. ئه و شته رۆژانه يى يانه دهسبه ردارمان بوون و ئيمه يش دهسبه رداريان بووين. ئاخو شايانى ئه وه نه بوون زهحمه تى ئه وه به خۆمان بدهين تا له خه رهندهوه بۆ سه ره وه يان هه لكيشين. دونيا هه يچ له دهست نادا گه ر ئه و خه لكانه ي ناسيومن له فه رامۆشيدا بميننه وه. ئاشنا بوونم به هاوسه رده مه كانه م كارى گه ريه كى ئه وتۆيان له سه ر ژيانم نه بووه. خه لكانى كى زۆرم خۆشنه ويستوون. ئه مه ش له به ر ئه وه بووه كه يان نه متوانيه تيان بگه م، ياخۆ له به ر ئه وه بووه كه به حه قاره ته وه ته ماشام كردوون. ده شى له به ر ئه وه ش بووبى، به خه لكانى كى زۆر ئاشنا نه بووم كه شايسته ي خۆشويستن بووين. له گه ل ئه وه شدا رقم له كه س نه بووه. بى ئه وه ي خۆم ويستبى تهم چه ند كه سي كيشم ئازاردان. ئاخو ئه وانه په ره سيلكه بوون و ويستوومه بيانكه مه هه لۆ. هه ولّم داوه له شتى رۆژانه قوتاريان كه م. بى ئه وه ي تواناى به رگه گرتنيانم كيشانه كردبى، به ره و پيشه وه بردووم و ئىدى ئه وان له سه ر عه رد تى كوپى ك شكاون. ته نى مردووه نه مره كان ئه فسوونيان كردووم: سايرينه مه زنه كان، مه سيح و بووزا و لينين. هه ر له هه مان به رايى ژيانمه وه، له به ر پيياندا دانيشتم و گويم بۆ غه زه لى ته زى له عيشقيان رادىرا. هه موو ته مه نم هه ولّم داوه، بى ئه وه ي نكو لى له هه يچ كام له م سايرينانه بكه م، خۆم يان لى په هاكه م. هه ولّم داوه تا ئه م سى دهنگه دژ به يه كه يه كانگيركه م و بيانكه مه

* له م فه سلّه وه وه ديارده كه وى كه ئه و باپيره يه ي كازاتزاكيس قسانى له گه ل دهكا و وهك رهمزى ك به كارى دهه ينى، (ئيل گريكو) هونه رمه ندى ئيسپانيايى به ره چه له ك كرتييه. ئه و هونه رمه نده له سالى ١٥٤١ له داىك بووه له ١٦١٤ دا مردووه. و. ع

نه غمه يه كى هارمۆنى.

ئەز ژنگه لىك خۆشويستوون. بهخت له گه لّم يار بوو كه به درى ژايى سه فه ر به ژنگه لىك ئاشنا بووم. هه يچ پياويك هينده ي ئه م ژنانه ميه ره بان نه بووه له گه لّمدا و هيند له به ر خۆدانه كاندا كۆمه كى نه كردووم، له سه روو هه مووشيانه وه دوايه مين ژن. به لّام روپۆشى كى دابوو به سه ر ئه م جهسته ئه قين زه ده يه دا له هه مان ئه و روپۆشه ي كه كورانى نوح دابوويان به سه ر عه وره تى باياندا. من ئه فسانه ي پيشينانمان سه باره ت ئىروّس و ده روون^(**) خۆشه وى. هه لّبه ت باپيره توّيش خۆشويستووه. ئاخو مايه ي شه رمه زارى و خه ته رناكيشه كه چرايه ك هه لكه يت و تاريكى بره وى نيته وه و دوو جهسته ي تىكّالّاو ببينيت. تو ئه مه ت ده زانى، تو كه (جىرونيما دى لاس كويقاس) دۆلبه رت له نيو ته متومانى مه له كوتى ئه قيندا هه شاردا، ده ي منيش هه مان تشتم له گه لّ جىرونيماكه ي خۆمدا كرد. هاونه به ردى دلّير، كانى به كى سارد له گۆشه گى ريه نائىنسانى به كه ماندا، ئارامى به كى مه زن! هه ژارى و رووت و ره جالى - به لّى، كرتى به كان راست ده بى ژن كه ده لّين به مه رجى ك ژنى كى ميه ره بان ت هه بى، ئه وا رووتو ره جالى چ نيه. ئيمه ژنگه لىكى ميه ره بانمان هه بوون. ژنه كه ي تو ناوى جىرونيما بوو، ئه وه ي منيش ناوى هيلين. باپيره، چ به ختى كى يار بوو. كاتى كه سه يرمان ده كردن، چه ند جار نه مانگوتووه: خۆزگه مان به و رۆژه ي كه تيايدا له داىك بووين!

به لّام ئيمه ريگه مان به ژنان، ته نانه ت ريگه مان به ئازىز ترينيشيان نه دا گومرمان كهن. ريگه به گولّ پۆشراوه كه ي ئه وانمان نه گرت به ر، به لّكو ئيمه ئه وانمان له ته كه

(**) له ئه فسانه كانى گرىكستاندا ئاواها باسى هه كايه تى ئىروّس Eros و ده روون Psyche ده كرى: ده روون بۆى نيه شووه كه ي خۆى ببينى. هه ر جۆره هه ولّيك كه بۆ ئه و مه به سته ي ده دا، ده بى ته هۆى ئه وه ي كه تا هه تايه ئه و له ده سته دا. خوشكه كانى فيريده كهن كه به دزى به چرايه ك لاي خۆيه وه دانى و شه وى هه ركاتى شووه كه ي خه وى ليكه وت، چراكه به رزكاته وه و شووه كه ي ببينى. ئه و يش ئه مه ده كا و ده بى نى جحى لى كى جوان له پالّيا خه وى لى كه وتووه. كه ئه وه ده بى نى ده خرۆشى و له هه ژمه تا ده سته ده له رزى و دلّوى زه يت له چراكه ده رۆژى و به ر جحى لّه كه ده كه وى. ئىروّس له ناكوا و يكرّا وه ئاگا دى ته وه و هه لّدى و ئىدى هه رگى ز توخنى ئه و ناوه ناكه وى ته وه. و. ف

خۆماندا بردن. نا، له تهك خۆماندا نهما نبردن، به لكو ئهو هاوړي جهر به زانه مان به ئيرادهي خويان شوينځي هه لگزان ئيمه يان هه لگرت.

ئيمه به دريژايي ته من له دووي شتيك بووین: خهونيكي توندوتيز و درندانه و نهمر - جه وهه ر. له پيناوي ئهو خهوندها چ ژه هريکمان به دهستي ئينسانه کان نه نوشي و چ فرمي سک و چ خوي و چ ئاره قه يه کمان نه رشت! به دريژايي ژيانمان شه يتانيک (ئهرئ شه يتان يان فريسته؟) ئارامي لي زهوت ده کردین! به سه رماندا ده چه مایه وه، پيمانه وه ده نووسا و به گويماندا ده چرپاند: (بيهووده يه! بيهووده يه! بيهووده!) پيويابوو ده تواني کولمان پي بدا، به لام ئيمه به سه ر ته کانداتيک له خۆمانمان دوور ده خسته وه، ددانمان جي ر ده کرده وه و وه لاممان ده دايه وه: (کو تومت ئيمه يه هه ر ئه مه مان ده وي. ئيمه بو پاداشت کارناکه ين، داواي کري روژانه ناکه ين. له فه زاي خاليدا، له وديو ئوميد و به هه شته وه ده چه ننگين!)

ئهم جه وهه ره ناوي زوري هه بوو. ته واوي ئهو ماوه يه ي له دووي بووین، به رده وام ده مامکه که ي خوي ده گوړي. هه ندئ جار ناومان ده نا ئوميد ي بالا و هه ندئ جاري تريش نا ئوميد ي بالا، هه ندئ جار ناومان ده نا تر وچي ئينسان و هه ندئ جاري تريش سه رابي بيابان، هه ندئ جار ناومان ده نا مه لي شين و هه ندئ جاري تر ئازاد ي و هه ندئ جاري تريش له باز نه يه كي داخراو ده چوو که دلي ئينسان چه قه که ي بي و نه مريش چيوه که ي، باز نه يه ک که به ويستي خۆمان ناويكي قورس و ليور پيژمان له ته واوي ئوميد و فرمي سک که کاني دونيا ليتا، ئهو ناوه ش (خودا وه ند) بوو.

هه ر ئينسان يكي کامل، ناوه نديكي نه ئيني ئاميز له ناخيدا، له نيو دليدا هه يه که هه موو شته کاني تر به ده وريدا ده سوور پينه وه. ئهم سوورانه وه نه ئيني ئاميزه يه کاني گيري به بير و کرداره کاني ده به خشي و يارمه تتي ده دا تا هاوئا هه نگی گه ردووني بدوژيته وه يا خود بيخولقيني. ئهم ناوه نده لاي هه ندئ که س ئه قينه، لاي هه نديكي تر ميهره بانبي يان جووانييه، لاي ژماره يه كي تر تينو يتييه بو مه عريفه يا خو په رو شيه بو زي و زي و ده سلات. به هاي پيژه يي شته کاني تر هه لده سه ننگين و ده يخه نه ژير فه رماني ئهم خواسته سه نتراله وه. هه ش به سه ري ئهو که سه ي که هه ست ناکا له ناوه و هيرا له لايه ن سولتانيكي دل په قه وه حوکم ده کري. ژياني مؤله ق و

ناهاوسه ننگي ئهو که سه، ده که ويته به ر زه بري (با) ي چوا رينه.

با پيره گه وه، ناوه ندي ئيمه يه ش، ناوه نديک که دوني اي بينراوي ده نايه ني و کاليسکه يه که وه و ده چه ننگي تا به ره و بالاترين پله کاني نازايه تتي و به رپرسياري تتي به رزي کاته وه، جه ننگين بوو له گه ل خودا وه ند. کام خودا وه ند؟ تر وچي سه ختي روچي ئينسان. تر وچيک که يه کبينه له هه ولي ئه وه دابووین بيگه يني و ئه ويش بيو چان له هه لگزاندا به رز و به رز تر ده بووه. روژيکيان چه ند ئاشنا يه ک به گالته پيکر دنه وه ليان پرسيم: (چما ئينسان له گه ل خودا وه ند دا ده چه ننگي؟) هه ر به راست، ئه دي ئينسان له گه ل کيي تر دا به ننگي؟

له به ر ئه مه بوو که هه ر هه موو ژيانمان هه لگزان بوو: هه لگزان، خه رهنه، گو شه گيري. له گه ل هاوسه ننگه رانيكي زور و فيکري زوردا که وتينه ري. هه روا که هه لده گزاي و تر وچي خوي ده گواسته وه و دوور تر ده که وته وه، ئيدي هاوسه ننگه ران و فيکر و ئوميد ده کان مائئا وايي يان لي کردین. بري ستان لي برا، نه خويان ده يانو يست و نه گوړي ئه وه شيان هه بوو له وه زياتر سه رکه ون. ئيدي ئيمه به ته ني ماي نه وه و چا واني شمان له جه وهه ري بزوز، له تر وچي گه روک بري بوو. نه له خوبي بوون و نه يه قينيكي سافيلکانه ش خستينييه سه ر ئهو باوه ره ي که روژيک تر وچي له جووله ده وه ست و ئيمه يه ش ده يگه يني، نه ئهو باوه ره شمان لا دروست بوو که ته نانه ت بي شگه ينه سه ر تر وچي، له وي، له و به رزايي يانه، به خته وه ري و په هايي و به هه شت ده دوژينه وه. ئاخ ر ئيمه هه لده گزاي، خودي هه لگزان بو ئيمه به خته وه ري و په هايي و به هه شت بوو.

سه رسام به روچي ئينسان. چ هي زيک نييه نه له ئاسمان و نه له سه ر عه رد له و مه زنت ر بي. بي ئه وه ي به خۆمان بزاني له ناخي خۆماندا هه لگري هي زيكي په هاي ن. به لام روچمان له ژير قورسايي گوشت و به زدا ده پلي شتيني نه وه و ده مرين بي ئه وه ي بزاني ئيمه چين و ده توانين چ بکه ين. کام هي ز هه يه له سه ر عه رد بتواني راسته وخو له سه ر هتا و کو تايي دونيا بنوړي و کوپر نه بي؟ وشه سه ر هتا نه بوو (وهک ئه وه ي که روچگه لي پلي شا وه ي ژير قورسايي گوشت و به ز وه عزي بو ده دن)، کار يش سه ر هتا نه بوو، ده ستی خودا وه نديش پر له قوړي ژيان به خش نه بوو. به لكو ئاگر سه ر هتا بوو.

له كۆتاييشدا نه نەمرى ھەيە و نه پاداشت، نه بەھەشت ھەيە و نه دۆزەخ، بەلكو له كۆتاييدا ئاگر ھەيە. باپىرە گەورەى ئازىز، ئىمە بەنيوان ئەو دوو ئاگرەدا سەفەرمان كرد، بەگوڤرايەلىي بۆ فەرمانى ئاگر و ھارىكارىكردى، كەوتىنە جەنگىن بۆ گوڤرىنى جەستە بەبلىسە، بۆ گوڤرىنى فيكر بەبلىسە، بۆ گوڤرىنى ئومىد و ئائومىدىي و شەرەف و عار و شكۆ بەبلىسە. تۆ لەپيشەو دەرويشتيت و من شوڤنت كەوتبووم. فىرت كردم كە بلىسەكەى ناخمان، بەپىچەوانەى سروشتى جەستەو، بەلرفەيەكى گەورەو بەبالاي سالاكاندا كلپە دەسەنى. ھەر بەو ھۆيەو بوو – ئەمەم له تۆدا بينى و ھەر لەبەر ئەمەش پىت سەرسام بووم – ھەر كە پىت نايە ئاستانەى پىريەو، توندوتىژ تر بوويت و لەگەل نىزىكبونەوتدا لە خەرەند، ئازاتر. جەستەى قەدىس و فەرمانرەوايان و قەشەكانت خستە نىو بۆتەى نىگاتەو و وەكى كانزا توانتەو و ژەنگت لى دامالين و زىرى ساخت لى دەرھىنان: رۆحى ئەوان، كام رۆح؟ بلىسە. ئەوت لەگەل ئەو كلپە سووتىنەرەدا يەكانگىر كرد كە لىي لەدايك بووين و دەيشمانكاتە خو لەمىش.

واقىعەبىنەكان بەو تەوانباريان دەكردين كە ئىمە بالە فرىشتەئاساكان گەلىك گەورە پىشان دەدەين و دەخووزىن تىر بۆ ئەودىو سنوورەكانى بەشەرىيەت بەاويژىن. بەلام ئىمە كەسانىك نەبووين كە بمانەوى تىر بۆ ئەودىو سنوورەكانى بەشەرىيەت بەاويژىن. شەيتانىك لە ناخمانرا – با ناوى بنىين شەيتان، لەبەر ئەوئەوى روناكى ھىنەرە – ھانى دەداين، ئەو بوو كە ئارەزووى لەتپەپاندنى سنوورەكان و رۆيشتن بۆ جىگەيەك بوو كە نەماندەزانى كوڤىيە. ھەموو ئەوئەوى دەمانزانى ئەوئەبوو: ئەو رۆيشتن بەرەو سەرۆتەر. وەكى قەدىس ژۆرژ كە شازادەيەكى جاحىلى دەنايە پاشكوئى ئەسپەكەى تا لە شەرى ھەژدەيا رزگارى كات. ئەم شەيتانە ھەلگىر ژيان بوو، ژيانىك كە لە ناخى ھەر مەخلوقىكى زىندوودا لەمەترسىدا و لەپىناوى رزگاركردى گىيانى خویدا خەيالى لاي ھەلاتن بوو. ھەلبەت مەيمونەكان بەھەمان شىو ھىزى گەردوونيان لەناخى خوڤاندا ھەست پى كردبوو، ھىزىك كە ھانى دەدان لەسەر دوو پى راوەستن گەرچى لەحەژمەت ئازارىش دەيانقىرىشكاند. دوو پارچە داريان بەيەكدا دەمالى تا پرىشكە ئاگرى لى دەكەوتەو، گەرچى مەيمونەكانى تر گالتهيان پى دەكردىن. ئاوا بوو كە ئىنسانە مەيمون – ئىنسان – لەدايك بوو.

باپىرە گەورە، ئاوا بوو كە ھىزى نەمر و بىروحمىش لەسینگماندا كەوتە لنگەفرتى تا خوئى لە ئىنسان رەھا بكا و بۆ ئەودىو ئىنسان سەفەرکا. ئەدى تۆ پىتوايە بۆچى ئىمە لەنىو خەلكىدا ھىند گىنگلمان دەدا و عەزابمان دەچەشت؟ ئاخىر ئەوان ھاواريان دەكرد: (ئىمە لەوئەندە زياتر نارۆين، دەى بالەكانتان جووت كەن و ھىندە تىر مەگرە ئەم قەدەرەى سەرى. ئەنگۆ لە خودا ناترسن و گوئى بۆ دەنگى ئەقل رانادىرن. دەى لەجىي خوئان داسەكنىن!) بەلام ئىمە ھىچمان نەدەگوت، بەلكو ئىمە كارمان دەكرد. لەسەر بالەكانمان كارمان دەكرد و كەوانەكەى خوئان رادەكيشا. ناخمان دەكردەو تا رىگە بۆ تپەرىنى شەيتان بكەينەو.

رۆژىكيان پشكەرى گشتىي لە (تۆلىدۆ) سەرزەنشتى كرديت و پىي گوتيت: "نە خوئىم لەو فرىشتانە دى كە وىنەيان دەكيشيت و نە لە قەدىسەكان. ئاخىر لە برى ئەوئەى خەلكى بۆ عىبادەت ھان بەدن، سەرساميان دەكەن. ئىدى ئەوكات جوانىي وەك لەمپەرىك دەكەوتە نيوان رۆح و خوداوه."

تۆ پىكەنىت و لە دلى خوئا گوتت: "من ناخووزم وا لە خەلكى بكەم عىبادەت بكەن. كى بەتۆى گوتوو كە من دەمەوى خەلك بۆ عىبادەت ھان بەدم؟" بەلام چ قەسەيەكت بەزاردا نەھات.

جارىكى تر، نىگاركىشىكى ھاوړىي خوئا، بەبينىي (تۆلىدۆ لە تۆفان) سەرى بادا و گوتى: "تۆ ياساكان ژىر پى دەنىيت. ئەمە ھونەر نىيە. تۆ لە سنوورەكانى ئەقلىت تپەپاندوو و چووئەتە نىو قەلمرۆى دىوانەيىيەو!"

زەردەخەنەيەكت ھاتى (ئەرى چۆن لە توورەيىدا نەترەكىت؟) و وەلامت داپەو: "كى پىي گوتووئەت من ھونەر بەرھەم دىنم؟ من ھونەر بەرھەم ناھىنم و جوانىشم چ پى گىرنگ نىيە. ئەقل و ياساكان جىگەيان لەمندا نابىتەو. من وەك تەيرەماسىي لەئاو ھىمنەكانەو بۆ دەرەو گۆرم دەدەمە خووم و دەچمە فەزايەكى ئەسىرىي ترەو كە تەژىيە لە دىوانەيى!"

بۆ ساتىك بىدەنگ بوويت و لە تۆلىدۆت روانى كە وىنەت كىشابوو: تۆلىدۆى پىچراو لە ھەورى رەشەو، قلىشبردو بەھەرە گرمە، بەبورج و كلپسا و كوئشكەكانىيەو كە لە جەستە بەردىنەكانيان خوئان رزگار كردوو تا وەك تارمايى

پۆشراو به شکۆیهکی ناآرام له قوولایی رهشاییهوه بینه دهڕی. لهوانهت دهنۆری و په رهکانی کهپوت دهکهوتنه له ره. بۆنی گوگردت کردبوو. دواى ئەوهی بۆ ساتیک له بیدهنگیدا لهفیکروهه چوویت، چنگت له سینگت گیر کرد و لهحهژمهت ئازاری سهرت هاوارت کرد: (کام شهیتان لهناخمدایه؟ کى ئاگرى له تولیدۆ بهردا؟ من ههوایهک ههلهمژم که تهژیه له دیوانهیی و مهرگ، مه بهستم لهوهیه تهژیه له ئازادی!)

تاقه کهسیک که توانی لهو دیوانهیییه مهلهکوئییه بگات، شاعیریکی بوو (گرینگ نییه راهیبیش بووبی)، ئەویش باوکه (هۆرتینزیۆ فیلیکس پارافیسینۆ) بوو. ئەو تاریکایی ترسناکی بینی. هه ورهگر مهی کیویی، بالگهلی مهزن و قه دیسانی بینین که جهستهیان توابۆوه و بیوونه مۆمی هه لایساو. رۆژیکیان دهسته بۆیاوییهکانی گرتیت و ماچی کرد. گوئی: "تۆ بهفریش دهکهیته بلێسه. تۆ له سروشت ئەولاهتر چوویت و رۆح خانهگومان بووه لهوهی که ئاخۆ دهبی کامیان لهم دووه – مهخلۆقی خوداوهند یان مهخلۆقی تۆ – شایستهی ژیان بی!" که قسانی دهکرد، دهنگی دهله رزی.

ئارام و به زهردهخه نه وه گویت بۆ سووکایه تی پیکردن و به شانوبال هه لدا نه کاندرا ده دیرا. گهر زۆر جار وا خۆت پیشان دابی که تووره بوویت، ئەوا ئەوکات تووره بی له روخسار تا تۆفانیکی رووکesh بووه و قوولایی بوونت بی جووله بووه. چونکه تۆ له نهینیی مهزن ئاگادار بوویت، نه ترس و ئومیدت هه بوون و نه خۆفریودان. ئینسانه کان له گه ل خیر و شه ر، له گه ل ئەو دوو تارمایییه گه وره یه دا له زۆراندان. (کی چوزانی، ده شی روخساری دوانه ی خوداوهند بن). سافیلکه کان ده لێن خیر و شه ر دوژمنی یه کدین. هه ندیکی تر پله یه ک له وه زیاتر هه لده کشین و ده لێن: خیر و شه ر هاو پین. هه ندیکی تریش به پروانینیکی شه هین ئاساوه له گه مه ی ژیان و مهرگ له سه ر ئەم توپکلی عه رده دهنۆرن و خۆشحال له هاوئا هه نگیی ده بیژن: خیر و شه ر یه کیکن!

باپی ره گه وره، به لام ئیمه لهو نهینیی به ئاگاین. ئیمه ئاشکرای ده که یین و چش گهر که سیش باوه رمان پی نه کا! وا باشته ره باوه ر نه که ن. ئاخ ر ئینسانی لاواز ئەوه یه که پیویستی به ته سه للا یه. گهر باوه ر بهینى ئەوا له ترسا زهنده قی ده چی. کام نهینیی؟ نهینیی ئەوه ی ئەم یه که ه چ بوونی نییه!

باپی ره گه وره، رۆژیکیان بۆ ماله کهت چووم له تولیدۆ تا منیش ئەو قه دیس و

پهغه مبه ر و به گزادانه ببینم که وینهت کیشابوون. ئەوانهت له ژیر قورسای جهسته دا ره ها کردبوون و ئیدی ئاماده ی ئەوه بوون بینه بلێسه. هه رگیز له ژیانمدا بلێسه یه کی ئاوا به لرفه تر نه بینیبوو. به خۆم گوئ: (ئاوا جهسته ژیر ده که وئ). ئاوا هییه ریگه ی ره ها کردنی جه وه ره ی گران به ها له فه نابوون. نه قاچمان و نه ده ستمان که له قور دروست بوون، نه قژی زهر د یان ره شمان، به لکو جه وه ره ی گران به ها که له ناو ئەم مه شکه یه دا ده جه نگئ، هه ندئ که س پی ده لێن رۆح و هه ندئ که سی تر پی ده لێن (بلێسه).

باپی ره گه وره، گهر هیشتا له ژیاندا بایت، ئەوا بریک هه نگوین و پرته قالم وه ک دیاری له کریته وه بۆ ده هی نایت. (هاریده میمۆس) ئەو که مانچه ژه نه به توانایه شم بۆ ده هی نایت که چله ریحانه ی دهنایه لاگوئی، تا ئەو سی گۆرانییه ت بۆ بچری که گه لیک حه زت به ژنه فتنیان بوو:

چارۆکه که بلندکه، باوه رت له ئامیز بگره

ئیدی هه رچی ده بی با بی

چ خه م، گهر نه خشه یه ک بگاته ئەنجام

یان بمرئ!

*

کاریک له پیسه، چارۆکه هه لده و له زه ریا مه ترسه

جحیللیت به بی فه تره فرمیسکی

له بهر پییدا بریژه!

*

من کوری برووسکه م و نه وه ی هه وره گر مه

به ئاره زووی خۆم

برووسکه لیده ده م و ده گر مینم

به ئاره زووی خۆم

ته رزه ده بارینم!

*

به لآم تو بووینتهه بلآسه. ئیدی دهتوانم له کوئی بتدۆزمهوه؟ چۆناوچۆنی دهتوانم بتبینم؟ دهتوانم چ دیارییهکت بو بینم تا کریتت وهبیر بینیتتهوه و له گۆرهکهتا ههستیت؟ تهئى بلآسه دهتوانى شایانی بینینی توئ ههبئ. ئاخ گهر بمتوانیبا ببوومایهته بلآسه و بمبینیبايت!

سى و حهوت سال لهم هۆدهیهدا که ناوی تۆلیدیویه دانیشتی. ههلبهت سى و حهوت سال پیت ناوهته ئەم بانیزهیهی که ههنوکه منی لئى راوهستاوم. لیرهوه له رووباری (تاگوس) ی لیلئ روانیوه که بهژیر پردی (ئه لکانتا) دا دهروا. لیتت روانیوه که هه لئى و دهچیتته پیش تا برژیتته ئوقیانووسهوه و مهحف بئ. زهینت لهگه لیدا رویشتووه و ههروهها ژیانیششت چووته پیش تا برژیتته مه رگهوه و مهحف بئ. هاوارگه لی تال و یاخیکه رانه له ناختهوه بهرزبۆتهوه. مشتت هیناوهتهوه یهک (ئاخت هه لئه کیشاوه، به لکو تووره بوویت) و بهخۆت گوتووه: (تا ئەلعان چ کاریک نه کردووه. ئاخ روچ دهتوانئ به رهنگ و قوماش چ کاریک به رهو پیش ببات؟ شیاوی من نییه که له مسهری دونیا دانیشم و رهنگه کان تیکه لآو کهم و بهفلچه وینهی قه دیس و مه سیحگه لی له خاچدراو بکیشم. ئەم وینه له بهرگرتنه وانه قورسایى سه رشانم سووک ناکهن. دونیا تهنگه، ژیان تهنگه، خودا تهنگه. ئەز ده بوو ئاگرم به دهسته وه گرتبا _ ئاگر و زه ریا و با و بهرد - تا دونیا بهو شیوهیه روینیم که دهمه وئ: دونیا یهک شیاوی پله وپایه ی خۆم بئ!)

خۆر له ئاوابووندا بوو، سه ربانه کان ئالتوونیی ببوون، رووبار ره شداگه راو و ئەستیره ی ئیواره به ژووور چیاکه وه هه لاتبوو. چراکانی ماله کهت داگیرسابوون. (ماریا گومز) ی کاره کهری پیر و وه فادارت خه ریکی ئاماده کردنی شیو بوو. جیرونیما ی هاوده می خه ون و بیدارییه کانت هاته هه یوان، تا نه با بترسییت، به ئەسپایی دهستی له دهستته وه دا و گوتی: "دونیا تاریک دا هاتووه. به درپژایی روژ کارت کردووه و دهمت له زاده وه نه داوه. ئەرئ به زه ییت به جهسته دا نایه ته وه؟ وهره...."

به لآم ههنوکه ئیدی له خو لقاندنی دونیا که وتبوویت و به رهو کریت با لئ گرتبوو. به سه ر چیاکانی کریتدا ده رویشتی و ئەو دهنگه میهره بانهت نه ده ژنه فته و ئەو دهسته سپیهت ههست پی نه ده کرد. هیشتا ته مه نت نه گه ییبوو ه بیست سال. هه وا بوئی

شیوه رانی لئ دههات. به چرینی ئەو سئ گۆرانیهیهی که هه زت پیدان بوو، ده سه سریکی ریشا لدارى درپژت به قژه ره شه که ته وه به ست و گو لئکی هه می شه به هارییت نایه لا گوئ و بو دهیری (فرۆندیسی) به ناوبانگ رویشتیت تا مه راسیمی (ژنه ینان له قانا) وینه بکیشیت که عابید لئی داوا کردبوویت.

زهینت لیوانلیو له رهنگی شین و سوور و سهوز. بووک و زاوا له سه ر دوو کورسی بهرز دانیشتبوون. نه خشی هه لئى دووسه ر له سه ر کورسیه که یان کیشرا بوو. خوانی عه رووسی ئاماده و میوانه کان ده یانخوارد و ده یانخوارد وه. که مانچه ژهن له ناوه را ستیاندا دانیشتبوو. که مانچه ی ده ژهن د و گۆرانی عه رووسی ده چری. مه سیح هه ستا - مه ست و لیو سوور هه لگه راو - پارهیکی زیوینی نایه سه ر نیوچه وانی که مانچه ژهن...

کو توپر نه غمه یه کی ئازیز، وهک ئەوه ی له دووری دووره وه بئ، هاته گویت. وه لامیت دایه وه: (وا دیم!) به زه رده خه نه وه، به دوا ی ژنیکدا رویشتیت که به میهره بانیه وه توئ بو عه رد ده گه رانده وه. به لآم (ژنه ینان له قانا) له ناوه و ه ترا تان و پۆی چنیبوویت. که مانچه ی کریتی ده یژهنی و له ناوه و ه ترا ده ینا لاند، ئیدی بنۆره که ژمه خواردنی روژانه وهک خوانی عه رووسی لئهات، دوو مؤسیقا ژهن ت لای خۆت گلدا نه وه. به زاوا بانگت ده کردن تا له کاتی خواردندا عوود و گیتارت بو بژهنن، تا خواردن و شه رابی هه ژارانه ت ببیته خوانی عه رووسی قانا. کاتیکیش ده ستت له سفره کیشایه وه، هه ستایت (ئهو وینه یه ییت بیره که ته وه که له خه یالئا کیشابووت) و به سه خا وه تئیکی پادشایانه وه دوو لیره ت نایه سه ر نیوچه وانی مؤسیقا ژهنه کان.

له به ره ئه وه ی وهکی پادشا ده ژیا ییت، رقت له ره زیلی و ده سبلا وانه هه موو ئەو پارهیته خه رج ده کرد که به هونه ره کهت په یدا ت ده کرد. دۆست و دوژمن سه رزه نشتیان ده کردیت و ده یانگوت: (خانوی بیست و چوار ژوو ریت بو چییه؟ مؤسیقا ژهن ت بو چییه؟ بو وهک خه لکانی تر په یکه ره کانت ناکه یته کو ل و بچیت له کلآسا و دهیره کاندان بیانفرۆشیت؟)

به هه وه سباز و لووت بهرز و بوغزن بانگیان ده کردیت. گه ر قسه یه که له دژی تو به زاردا هاتبا، ئەوا له تووره ییدا ئاگرت ده گرت. کاتی نرخیان بو تابلۆکانت داده نا،

تووړه دهبوويت و دعتگوت: (تابلوكانى من هى فروشتن نين. ئەوانه ناكردرين. كارى هونه ريبى وهك كارهكانى من له نرخدا جتگه يان نابيتته وه. ئەو كارانه تان به رههن له لا داده نيم. هەر كاتى به وى پارهكانتان ددهمه وه و تابلوكانى خوم وهرده گرمه وه.)

دادوهران لتيان دهبوسيت: (خه لكيى كوويت؟ بوجى بؤ توليدؤ هاتوويت؟ تؤ كيتت؟) قسه كانيانت پى دهبيرين و دعتگوت: (ناچار نيم وه لام بدهمه وه و وه لام نادمه وه!) به لام كاتى ناچار يان نه ده كرديت، ئەوا به خه تىكى گه وره ناوى خوت له سهر تابلوكان دهنووسى و به شانازيه وه له ژيريشيدا نازناوى (كريتتى) يت بؤ زياد ده كرد.

كاتى سولتان فيليپ، ئەو كه پوو مارتاسايه به بينى تابلوى (قهديس مؤريس) كه بؤ ويت كيتشابوو، زنده هقى چوو، ددانت به خوتا گرت و سازشت نه كرد بؤ ئەوهى رهنه گه كانت رووناكتر بكه يتته وه. له برى ئەوه پچراو له بلتسه، تووړه ريبى و شانازى و هونه رى سركت له گه ل خوت هه لگرت و ريكات به ره و توليدؤ گرت بهر.

چ ساته وهختىكى مه زن بوو. ويژدانىكى پاقر و گۆشه گير له تاى تهراروودا و يهك ئيمپراتوريه تيش له تاكهى تريدا. ئەوه تؤ بوويت، ئەوه ويژدانى ئينسان بوو كه تاى تهرارووه كه به لاي خويدا دهخست. ئەم ويژدانه ده توانى له رۆژى قيامه تدا له حزوورى خودادا راهستى و داوهرى نه كرى. به لكو خوى داوهرى خوى بكات، له بهر ئەوهى پاقرى و نازايه تى ئينسان، ته نانه ت خودا و نه كانيش ليورپژ له ترس دهكات.

باپيره گه وره بمبووره كه نه متوانى ددان به خودا بگرم. ئەو ساته وهخته پر شكويهى كه له ناستانهى (ناسكؤرال) هوه تپه ريت و سهرفرازانه كوچت كرد و به قيزه وه دهبه ردارى بهر ژه وهندييه گه وره و گچكه كانى دنيا بوويت و له دواى خوتته وه جيت هيشتن، ئەو ساته وهخته پر شكويه هيند پرى كردم له سه رسامى و ستاييش كه جورئتم كرد ئەو ساته وهخته له پؤشاكى شيعردا براز ينمه وه تا نه هيلم به هه در بچى. ئەم لا واندنه وه يه م به ره كه بى رهش و به م ره كه بى سوور نووسى و به فزادا هه لمواسى:

چه ماوه به سه ر سه كويه كى به ردين و له ژير هه تاو يكى

سووتينه ردا

پادشا - كرم - به روانى به رينى

له به ناكان دهنوړى كه تابووتى چوارگوشه ي ته نيابى

به ده وريدا دروست دهكهن

سه ردا بيك و كوشكيك و قه بريك

خاراي كيوى، رهق و رووت

به سه ر به ردى زردا خرؤشا

دهمه كه فاوييه كه ي ده قليشا و

روخسارى مؤم ناساي سپى و

جهسته چرچ و لؤچه كه ي سولتاني گونا هبار

هيور هيور داده رزا

كه كوتوپر له ترؤپكى چياوه

هه لؤيه كى برسى، به هاوارى كى شادومانانه وه

دابه زى به سه ر ئەو په يكه ره نيوه گيانه دا

سى سال بهر له وه، بؤنى ئەو جهسته رزيوهى كردبوو

جحيلى بؤشناخى كريتتى، له زهينى خودا

فرينى ئەو مه له نيچيرفانه ي ههست پى كردبوو

كه ده رويشت تا چهنگال بكات به جهسته ي سولتانا

له ئەشكه وته كانى هه رتك گويدا هيشتا

گيقيه ي قامچيه كه دهنگى ده دا يه وه

كه ئەوى له په رستگه ي خه ونه كانييه وه راونا بوو:

(سولتان تابلوى سان مؤريسى ناوى!)

هه وا كه وته له ره و، بلتسه له هه موو لايه كه وه كلپه ي سه ند

چهك و فريشته، سينگه كان ليوانليو له ناگر، غه رق له خودا وه ند

نيزه كان سو سه نى شو راو به خور

له سه ر به رده كلپه سه ندو وه كانه وه، گول ده پشكوان

قه‌لغانی له مینا و زومروود و یاقووت

له‌م میانهدا، پرووناکیی وهک شیریک بۆ نیچیر ده‌گه‌رئ

ئه‌و هه‌مووه هه‌لده‌لووشی

له ئاسمان، جه‌نگاوه‌رانی دلیر

به‌رپز تیده‌په‌رن وهک تارمایی له تۆفانی ئه‌ووه‌لیندا

جحتیلان به‌سه‌رقامکی گرژ و به‌هیزیان

له شیلهی هه‌لآله‌ی گه‌رمی کتیوانی کریت بارسته‌په‌ک

دروست ده‌که‌ن

تا ئه‌به‌د ناوله‌پیان بۆنی عه‌تر ده‌گرئ.

کات نیوه‌رۆیه، هه‌تاو له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌دره‌وشیته‌وه

مه‌رجانی نازک مه‌خلوقتیکی تر ده‌بینئ

که له‌ژیر رۆشناپییدا، به‌په‌نهانی پرشنگ دها

پوخساری رووت و ئاسمانیی وه‌دیارده‌که‌وی که زه‌حمه‌ته

ببینرئ

وهک بالی ژاکاو که به‌ده‌نگیکی به‌رن، بکرینه‌وه

ده‌که‌ویته‌ له‌ره، ده‌یر له‌نیو دیواره‌کانیدا وه‌دیارده‌که‌وی

قه‌لای سه‌نگینی ئینسان، جه‌سته‌ی داپرزیو

به‌رووی ئاسماندا ده‌کریته‌وه په‌نجه‌ره‌یه‌کی شین

فریشته‌گه‌لی له‌شیوه‌ی مه‌لدا تا ناخی ئه‌قل داده‌به‌زن

تووره‌بییه ره‌شه‌کانی سولتان وه‌کی سیوه لاسووره ده‌له‌رینه‌وه

به‌ژورر ئاسمانی پاکیزه‌وه

دالی ئه‌قل به‌بیده‌نگیی بۆ سه‌ر مۆخی پیاوی کریتی دابه‌به‌زی

فریشته‌ی مه‌زن، به‌ده‌می ته‌ژی له‌ ناگر.

مندالان تیده‌په‌رن، وهک پشکۆی دوا‌ی بارانی ئیواران

راهیبان و کیژان و لۆردگه‌ل

تیده‌په‌رن به‌گۆنای دا‌که‌وتوه‌وه،

دایکانیک خۆ قوربانیکه‌ری رۆله‌کانیان: خوداوه‌نده‌کانیان

ده‌ستانی جحتیل له‌ سوئی سه‌ره‌تا‌دا ده‌سووتین

ئاره‌زووی شاراوه‌ ده‌س ده‌نیته‌ گه‌رووی

به‌زاریکی داپچراو و برسییه‌وه

قوماشی تابلۆ ئه‌سیرییه‌که له ئاسماندا ئه‌مدیو و ئه‌ودیو ده‌کا

له‌نیو مۆخیدا، ره‌نگه‌ تیژ و چره‌کان ده‌رژین و

شادومانانه قولپ ده‌ده‌ن، به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌ست بتوانی بیانر‌فینئ.

فریشته‌گه‌لی بازوو ئه‌ستورر داده‌به‌زن

ئاپۆره‌ی نه‌یزه‌که‌کان له سه‌ره‌کاندا ده‌ته‌قنه‌وه

مه‌شخه‌ل به‌ده‌ست، په‌یامبه‌ران ده‌چنه مۆخیه‌وه

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، وه‌ک ئالای سه‌ر به‌ره‌و خواری جه‌نگ

کلله‌کان له ده‌ستیاندا، ئاگره‌کان و ئه‌و ره‌مزه‌ پیرۆزه

جامیکی گه‌وره‌ی نه‌خشی مار له‌سه‌ر کیشراو

جحتیله‌که هه‌ست ده‌کا خوداوه‌ندی به‌سه‌ردا نه‌ویوه

که وه‌ک بارسته‌ی ئاگر به‌سه‌ریدا دیته‌خوار

ده‌زریکینئ و جه‌سته‌شی به‌سه‌ر خاچه‌وه هه‌لواسراو

ئه‌رنز قولپ دها، وه‌ک زوبانی شیر

عه‌تفی خودایی به‌ئیشتیایه‌کی ته‌واوه‌وه به‌رده سووتینه‌ره‌کان

ده‌لپسیته‌وه

قه‌واره‌یه‌کی ئاوله‌مه‌یی، له سه‌مایه‌کی چالاک و پینچاوپینچا

نیوقه‌دی جحتیله‌که له‌خۆ ده‌گرئ.

سه‌ره‌نه‌جه‌کانی پریشک ده‌ده‌ن و ئه‌ویش یه‌ک یه‌ک

دایانده‌گیرسینئ به‌بلیسه‌ی خامۆشی مۆگه‌لیک به‌رن

دوو به‌قه‌د بالای ئینسان.

وھك ھالەى مروارىنى مانگ

پووى بەرىنى خاك، لەرزە لەرز، تىشكپىژى دەكا:

(ئەم جەستەيە رەھا دەكەم، لىگەرپى با بشكى

خودا، موگناتىسى بەرزى نىو ھەرەكان

پامدەكىشى بۆ ھۆلى سەماى ئەسىرى سىينە

بەلام سولتان، ئەو بەرازە ژەرراويىيە

لە كولانە مريشكى تەنگ و تاريكى خۆى و دەدرم دەنى

پووناكى دەبىنى و دەترسى.

نەفرەتت لى بى! مالتاوا... بەلام بزانه ئەى جەستە بىژەنگ

كە ھونەر نە دەستەمۆبوونە و نە ياسا

بەلكو شەيتاننىكە قالبەكان تىكويىك دەدا

من لىدەگەرېم تا بە وىنەكىشە خەسيو تەرەھاتەكانت

تووكەبەرى ژنان گسك دەيت!

ئاواھا ئاخافت و پوو لە خۆر و خارا پراوھستا

چاوانى، ئەو دوو گەوھەرە تۆكمە گرانبەھايەى برىيە

گاشە بەردەكانى عابىدنشىن

ھەلەلەى بۆن كرد: كرېت، مى پلنگى ئازىز

ھاتە پىشى و لە تاريكايى چرى ناخيدا كەوتە پياسە

خەمى قورس، ئارەزووى گەرە و پياوانە

لە سىنگىدا وھك تەپل كەوتبووھ زرمە

ئاپۆرەى ھەنگان لەنىو گولانى شىوھراندا دەفرېن

فىرۆندىسى ئازىز دىتە سەرىيەوھ

پسىلۆرىتى كلىپەى سەندووھ و ھەلمى لى ھەلدەسى

شەختە، سەرچاوەى مەرەپى دەكا بەژىرەوھ

پرد بەرەو سەرەوھ قەد راست دەكاتەوھ، كەمانچە نەغمەى

بەسۆز دەژەنى

لىوى تەر دەكا بەئاوى سوپىرى زەريا، ھىشتا دەتوانى لەگوپى

پۆھيدا ببىيەت:

– ئەى كەنزى شاراوھ.

دەنگى مجپورى زاھىد لە بەندەرى كاسترۆ بەر لە سەفەرى

زەريايى و

ئاگادار كەردنەوھى يەك لەدواى يەكى مەولا پىرەكەى

كە گوتبووى:

" كرىاكۆس تۆ بەبلىسەى پىغەمبەرىتى چەور كراوى

مەكەوھ داوى سەرەوت و سامان

مەبەرە كاسە لىسى دەربارى پادشايان

رېگەيەك بگرەبەر لەوھوبەر كەسى پىدا رەت نەبووبى

وا بكو بەرەو پىشەوھ برۆ!"

ئەى دلى لەخۆبايى و ھەوھسباز

كاتى ئومىدى فرىودەر، سەخى تەبەعانە

خەونى شىرىن و كۆيلانەى بەديارى دەدامى

بۆچى خۆت حەشاردا و

پاژنەى توورەى خۆت بەسەردا نەدام

تا وامان لى بكەيت برۆين؟

ئەى دل بگەرپۆھ، بۆ مالىوھ بگەرپۆھ!

واى دەگوت و پۆحى وھكى پلنگى ھەدادانى نەبوو

كۆشەگىرىيە ھەستايە پى، توندو تۆل

خوداوەند وھك ئەستىرە بەنىوچەوانىيەوھ پىرشنگى دا

لە دووى دەھات، ئاوپرى دايەوھ و گەرەكى بوو پراكا

مانتینای جحیلایی بهخش

تای تهرازوی ئیرادهی قورستر دهکرد:

(کارت له پیتشه، له زهریا بده و مهترسه

جحیلایی بکهره قوربان، بیئهوهی فرمیسکی له چاوانتهوه

برژیتته خوار!)

من و فرمیسک رشتن بۆ جحیلایی؟ ههرگیز

ئارامیی تهنگه نهفهسم دهکا، چهوسه له م نهماوه

من و تو ئه ی دل خوئقاوین بۆ ئه وهی

به هیزی بازوو باله بنه رهتیه کانی ئازادیی والا کهین و

رینگه بالاکان بگرینه بهر.

شمشیریکمان به دهسته وهیه له نور.

به رهو رووی خوڕ برۆ، رووهو کریت

تا ئازادیی بدۆزیته وه و گو شه گیری پیرۆز!

به په له به لای راستدا داده گه رۆ

به رهو ماله بابی له په ناگه ی دوور

ترۆپکی سه رفرازی، پسیلۆریتی.

وهک مه ندیلک به سه ر زه نییه وه ده له رایه وه

پیده شتی (میسارا) به رین و سه وز راکشاو

ئاشنا به باغه کانی

به لام کوتوپر له سه ر پنیان را وه ستا

دوو دهستی ترسناک ده یگرن

دهنگی باله کان، دهنگی تو فائاسای باله کان ده بییه ت و

ئا ه... ئه ی پرشنگی مه زن

چاوانی ته ژی له ئه ستیره ده بن!

بلایسه ی تارمایی ئاسا

سه وز و زپرین، به خیرایی کاسه ی سه ری له خو وه ده پپچی و

گوگرد، پزیسکی له گه ل ره شه بای سووتینه ر

فریشته ی مه زن به سه ریدا باز دها

بای گه رمی باشوور، به بایی شه لال له بۆنی هه لاله

جحیلکه به سینگی به رینی خو یه وه ده گو شی

پی به عه ردا ده کیشی و به ره و سه ره وه هه لده گژی

جحیلکه له سیلاوی به هوروژی نووردا رهنگی ده په رۆ

دهسته سه ره کریتییه که ی توند له هه نییه ی ده به ستی

به چاوانی ره شی کراوه و لئوی ئه ستووری قوچاوه وه

له وه هه تاوه سووتینه ره ده نو رۆ،

که قوولترین چینه کانی عه ردی تواندۆته وه.

لاشه یه ک له مه زاری پرشنگی خو ردا، میرووله بینا سازه کان

دهیشۆنه وه

چیاکان دهنه پین، رینگه کان ده چه منه وه

سه ر دهنیته سه ر سینگی فریشته، رووناکیی دره و ده کا:

به رزایی ئاره زوو

بالای نه بینراوی ئه رز راده بی

هه نوکه سینگی ئه و فریشته یه ی که له ناخیدا یه

به سه ر ترۆپکه پاکیزه کانییه وه ی داده نی

به تاقه هیوای سه ره به ستیی، سه ره به ستیی کیوی

سه رفه رازترین په ناگه ی ئینسان

کریتی بالا، نیشتمانی راز!

به درپژایی رۆژ به کو لانه تهنگه به ره کانی تو لیدۆدا ده گه رام. بۆنی گوگردم له هه وادا

هه لده مژت، وهک بلایی برووسکه یه ک لئی دابی. زیاتر له سی سه ده دوا ی تیپه رینی

تۆ، (با) هیشتا بۆنی ئازه لی کیوی لی ده ات. پیده چوو شی ریک بیره دا تیپه ری بی.

چەند ترسناک و خۆشه برۆیت و هەست بەکەیت که پۆچیکی مەزن بەتووپهیی بەژوور سەرتهوه باڵ لێک دەدا!

باپیره گەوره، کاتێ شەوانە دەچوو مە جیگە و ناخم پڕ لە هەناسە تۆ دەبوو، ئیدی خەو دەهات و بۆ دوور هەلی دەگرتم. خەو بوو یاخۆ بە لەمیکی سێ دینگە بەچارۆکە هەلداوهوه؟ سەر دەکەوتم، ئەو ساتە تۆم تا لە ناخودا بپرسم بۆ کوێ دەچین، ئیدی ئیمە هەر لەو ساتەدا لە میگالۆکاسترۆ لەنگەرمان گرتبوو. بەرەدە رەشە فینیسسیاییە که لە ژێر هەتاوی ئیوارەدا سوور دەچۆوه. ئالای (قەدیس مارکۆس) بە سەر بورجە مەزنە کەوه دەشە کایەوه، کوڕنیشە که شە لال بوو بەبۆنی مە و زەبیتی زەیتون و لیمۆ و پرتەقال. لە پال دەروازە بەندەرەوه، مەبخانە جیرونیمۆ شەپۆلی دەدا لە فینیسسیایی مەست و لە زەریاوانانی باشوور و لە ژنانی برۆنزی که جیژوانیان لەنگەرگاکە بوو. هەر دوو کمان لەودیو بەرمیلیکەوه دادەنیشتن. هیلکە شەپتانۆکە و قرژالی سوورەوه کراویان وەک مەزە بۆ دەهێناین. جار دوای جار پێکە کمان هەلدا و سەر لەنوێ پیمان دەکردنەوه، هیچکامان نەدەدوان، هەریە کەمان دیقەتی ئەوی ترمانی دەدا.

هەر دوو کمان جاحیل بووین، تۆ تەمەنت بیست سالان و منیش حەقدە سال. گەرچی هەر دوو کمان هەمان کێژمان خۆش دەویست، کەچی بە شەپ نە دەهاتین، ئاخر ئیمە دوو هاوڕێی گیانی بە گیانی یەکتربووین. شەوانە هەریە کەمان لە بەر پەنجەرە داخراوە کەیدا رادەوهستا و بە گۆرانی چرین تەسکینی دلی خۆمان دەدا. گۆرانییە کەمان لە گەڵ عودژەنینی تۆ و گیتارژەنینی مندا دەگوترا. دەنگمان ئامیتە ی دەنگی یەکدی دەبوو. دەنگی تۆ قوول و پیاوانە و دەنگی منیش هیشتا زیقن. پاشان کێژە کەمان سەریشک دەکرد که لە مدیو پەنجەرە داخراوە کە یەوه بە ئازادی یە کێکمان هەلبژێری. لای سپیدە لە یەکتەر جیادەبووینەوه. تۆ بەبی خەو، هەر وەک ئاکاری خۆت فلچەت هەلدا گرت و دەکەوتیتە وینە کیشانی فریشتە گەلی بالدار که لە ناخی بلێسەوه دەهاتنە دەر. منیش کفت و شەکەت رووم دەکردهوه مالهوه، تا بنووم و لەخەوندا ببینم که پەنجەرە کە دەکریتەوه و سیوه لاسوورە یە ک دەکەوتیتە نیو لەپی دەستمەوه.

هەنووکە لە ناو پرستی مەبخانە کەدا، هەریە کەمان بیتەوه ی بئاخقی لەویترمانی دەنۆری. چونکە تۆ دەتویست سپیدە ی پۆژی دوایی برۆیت. خوار دمانەوه تا سوێی لیک جیا بوونەوه لەبیرخۆمان بەرینهوه.

نیوه ی شەو راشکا بوو که هەستاین مەبخانە کە جی بیتین. بادە یەکی خەستی مالفیتزیمان خوار دبووه و زەنمان کرابۆوه و پەلی هاویشتبوو، تەواوی دنیای تەنبوو.

پیم گوتیت: "برام مینگی، دنیا هی خۆمانە، با برۆین!"

دەستمان نایە ناوقەدی یەکتەر تا خۆمان رابگرین و نەکەوین. هەناسە کانتەم لە سەر گۆنام هەست پی دەکرد. لەخۆم دەپرسی: "تا کە ی؟ تا کە ی؟ چەند سەعاتیکی تر سپیدە دی و ئەم هەناسە ئازیزە جیم دیلی و ئیدی هەرگیز نایدا لە گۆنام!" بەلام من جیحیل بووم، بەرگە ی ئازارم دەگرت و فرمیسک نەزایە چوانم.

لە دەروازە ی بەندەر تێپەری. بە لای چەپدا داگە راین و بەدیوارە فینیسسیاییە کانی دەوری شاردا سەرکەوتین. مانگ چوار دە و خەمین بەژوور سەرمانەوه شوڕ ببۆوه. تەنی ئەستێرە گەورە کە دەیان توانی خۆیان لە بەر تریفەیدا راگرن و لەو ئاسمانە شیرییە بیدەنگەدا دەردەوشانەوه. زەریای کریت لای چەپمانەوه نەعرەتە ی دەکیشا.

ئە ی هاوسە فەری ئازیز، تۆ راوەستایت و دەستت رایەل کرد. گوتت: "بنۆرە، لە ئاوه کە بنۆرە چۆن هورۆم دەبا تا دیوارە کە هەللووشی و فینیسسیاییە کەمان وەدەرنی. ناتوانیت ببینیت؟ باش بنۆرە، میناگی چکۆله ئەمانە شەپۆل نین- میناگی چکۆله ئەو نازناوه بوو که بۆ کینایەت لیت نابووم- ئەوانە ئەسپن، گرو ی ترسناکی سوارەن!"

پێکە نیم و گوتم: "مینگی، ئەوانە شەپۆلن، ئەسپ نین!"

شانەت لەقاند و گوتت: "ئاخر تۆ بە دوو چاوانی قورین دەبینیت، بەلام من بە هی تر دەبینم. تۆ جەستە دەبینیت، بەلام من روچ دەبینم!"

- دەشی ئەمە دووپاتکەرەوه ی ئەوه بی که ئیمە دوو هاوڕێی ئازیزین و ناخووزین لیک دابڕین. ئاخۆ روچ حەز دەکا جەستە جی بیتی؟

لیکدا برانمان بیرکەوتەوه و خەمی لیکدا بران سینگی ریشال ریشال دەکردین.

باسکت گوشیم و گوت: "وهره، له باره ی لیکدا برانه وه مه دوی!"
 ماوهیه کی دریز، به ژیر تریفه ی مانگدا رویشترین، به لام خه یالمان هر لای
 لیکدا بران بوو. هر دوو کمان هه ولمان ددا نه وه بیر خویمان به رینه وه تا نه با بیینه
 نیچیری فرمیسک، ناخر شه رمان ده کرد بگرین. هر دوو کمان نه فسانه ی
 قه دیسانمان خویندبووه و به خیلیمان به خوړاگری قه دیسان له ژیر زهبری نازاری
 فیرا قدا دهرد. ناخر نه وانه گهرچی تا نه بهد لیک دابه بران، له نازیزترین
 خو شه ویستانیان دابه بران، که چیی دلویه فرمیسکی له چاوانیانه وه نه دهرژا. ئیدی
 ئیمه ییش سویندمان ده خوارد که شوینپی نه وان هه لگرین.

بو نه وه ی بیده نگیه که بره وینته وه، لیت پرسیم: "بیر له چی ده که یته وه؟"
 هه ولم ددا هه سته کانم هه شارده م. وه لام دایته وه: "له هیچ! ها، راسته، بیرم له وه
 ده کرده وه که چند فراوانه نه م زه ریای کریته. به لام هز ده که م دابه زمه که نار و تا
 ده خنکیم له گه ل شه پوله کاندای بجه نگم!"
 وه لامت دامه وه: "جحیلپی پی وایه نه مره، بویه به رهنگاری مردن ده بیته وه!" وات
 گوت و دستت گرتم. ده تو یست نه هیلیت بو که نار دابه زم.

خه نیی بووم. دستت گوشینه که ت زور ناشنایانه بوو. گهرچی نازاری لیکدا بران ت
 له لام زیده تر ده بوو، به لام خو م بی باک پیشان ددا و پیشنیارم کرد که قسه کانمان
 به لای شته روژانه ییه کاندای به رین تا بو ساتیک خه می لیکدا برانمان له بیرکه یین.

لیم پرسیت: "نه ری مینگی چون ده توانیت له سه رزه مینه دوره کاندای بژیتیت؟ تو نه
 که س ده ناسیت و نه که س ده تناسی و هیشتا نه ستیره ی به خت هه لنه هاتووه. نه وه
 پاره یه ی که (مانوسوس) ی براشت داویتی پیت پاره یه کی زور نییه و منیش هر خو م
 ده زانم تو چند ده سبلاویت و له چاوتروو کانیکدا ته خشان و په خشانی ده که ییت. نه ی
 دوا ی نه وه؟ چما ناترسیت؟"

وه لامت دامه وه: "خه می منت نه بی میناگی چکوله. هر چه ندی که مم پی بی به سه.
 هر چه ندی زورم پی بی به س نییه. تیده گه ییت چ ده لیم؟"
 - نا!

وهک مند الیک پیکه نیت، گوت: "خویشم تینا گم. گرنه نه مه مه سه له که یه!"

به لام تو سه رنجت دا که حاله خه راپه. ده ستت نایه سه ر شانم تا ته سه للام
 بده یته وه. گوت: "میناگی چکوله، هیچم به سه ر نایه ت. ناخر نامانجی مه زن له
 زه ینمدایه و هیژیکی مه زنیس وا له ده ستمدا. له وئی، له نه وروپا، ده که ومه
 به ربه رکانیکردنی تر سناکترین هیز. من ده روم بو نه وئی تا روم ناچار که م یان
 بیباته وه یا خود تیاچی. ده بینیت، ده بینیت، ده بینیت، بهر له هر شتیک، مه سه له که
 له گه ل - مه ترسه - مه سه له که له گه ل مایکل نه نجیلودا په کلایه ده که مه وه. چند
 روژیک له مه وه بهر نوسخه یه کی گچکه ی (روژی قیامت) م بینی که له روم وینه ی
 کی شاره. به دلم نه بوو!"

چاوانت له بهر تریفه ی مانگدا پریشگیان ددا. ده نگت وشک هه لاتبوو. داهاتیته وه
 و بهر دیکت هه لگرت و گرتته زه ریا. وهک نه وه ی بته وئی به بهر دباران کردنی
 شه پوله کان، هیزی خو ت بنوینیت.

- بوچی ناوها ته ماشام ده که ییت؟ پیتوایه زورم خواردو ته وه و سه رخوش بووم؟ من
 سه رخوش نیم. نا، من هه زنا که م سه رخوش بم. نه وه خودایه که جه سته ده ژیتیته وه و
 سه رله نوئی دونیا پرده کاته وه له جه سته. من هیچیانم پی گرنه نین. نه قیامتیکه
 تر وینه ده کی شم. واده که م. به دوو ئاستیش ده یکه م. ئاستیکه نزم: گو ره کان -
 کراونه ته وه و کرمگه ل به قه باره ی جه سته ی ئینسان، نیگه ران و به سه ری به رزه وه،
 وهک نه وه ی هه وا بو ن که ن، دینه ده ری. ئاستیکه به رزیش: مه سیح - ته واویک ته نیا،
 داده نه ویته وه و فوو به کرمه کاندای ده کاو ئیدی هه وا لیوانلیو له په پوله ده بی. نه مه
 مانای ژیانه وه یه. پیویسته کرمه کان ببه په پوله، نهک ته نی به ره و لای ئیمه
 بگه رینه وه و ببه کرمگه لی نه مر.

سه رم هه لبری و له بهر تریفه ی سیحراوی مانگدا ته ماشام ده کردیت. هه وای ژوو
 سه ره کلپه سه ندووه که ت سیخناخ بوو له په پوله.

ده مو یست لیو هه لبینمه وه و شتی بلیم (ناخر نه و روژی قیامتیم بی نه ندازه پی
 هه رته قه بوو) به لام تو وروژا بوویت و په رو ش بوویت که له ساتی گونجاودا
 نه یینییه کانی خو تم له لا بدرکینیت. سپیده له هاتنا بوو، ناچار بووین دوا ی تاویکی تر
 لیک دابریین. ئیدی باوهرم نه ده کرد قسه کانت بو من بکه ییت، به لکو هه نگاوت ده نا و

بۆ خۆت دەدوایت.

– ئەوان وینەى رولقودس لەشیوہى كۆتردا دەكیڤشن كە بەسەر سەرى
حەوارییەكاندا دادەبەزى. چ نەنگییەكە! ئاخۆ ھەرگیز ھەستیان نەكردووہ كە
رولقودس دەیانسووتینی؟ ئەو مەلە فەقیرەیان لەكوۆ دۆزیووتەوہ كە بۆ خواردن
دەشى؟ چۆن دەتوانن لە شیوہى رولقودسدا پیشانمانى بدەن؟ نا، رولقودس
كۆتر نییە، بەلكو ئاگرە. ئاگرىكى مرۆخۆر كە ئینسان ھەلدەلووشى، چەنگالەكانى لە
سەرى قەدىس و شەھید و تىكۆشەرە مەزنەكان گىردەكا و دەیانكاتە خۆلەمیش. ئەوہ
پۆحە سەرشۆرەكانن كە رولقودس بەكۆتر دادەنن، پىيانوایە دەتوانن بىكوژن و
بىخۆن!

پاشان پىكەنیت و گوتت: "پۆژىك لە رۆژان – گەر خودا بخوازى – وینەى
رولقودس بەسەر سەرى حەوارییەكانەوہ دەكیشم. ئەوكات بىینە!"
لە بىدەنگیدا نوقووم بوویت. پاشان بەخىراى دەستت بۆ سەرەوہ و بۆ خوارەوہ
تەكاندا. وەك ئەوہى وینەى جىژنى گولپىزان (*) ئىندە لە فەزادا بكیشى.
ئىم پرسیت: "ئایا دەتوانیت ئاگر بكەیتە رووناكىی؟" ھەر كە وام گوت، دەسویرد لەو
وشانە ژىوان بوومەوہ، چونكە رولقودس رەش داگەرا.

برۆت گرز كرد و وەلامت دامەوہ: "ئاخ لە تۆ و لە دیوانەى تۆ بۆ رووناكىی!" وات
لێ كردم كە پىموابى توورە بوویت: "پەلەى چیتە؟ ئەمە ئىشى تۆ نییە. ئاخ ئەمە
عەردە و ھەور نییە. عەردىش لە جەستەى بەگۆشت و بەز و ئىسك دروست بووہ.
وہرە تا ئەوہ بكەینە بلىسە. ئەمە ئەو شتەى كە دەتوانن بىكەین و ناتوانن بى لەوہ
چ شتىكى تر بكەین. ئەمە بەسە! ئاگر تەنانەت لە رەگى درەخت و گەلاو لە جلكى
شاھانە و گرانبەھا و ئاورىشمىندا نوستووہ، نوستووہ و چاوەرپى ئىنسانە كە
وہئاگای بىنیتەوہ. ئاگر بىداركەوہ! ئەمە ئەركى ئىنسانە! بلىسە رۆدەچیتە نىو بەرد
و ئىنسان و فرىشتەكانەوہ. ئەم بلىسەى ئەو تىشتەى كە گەرەكمە وینەى بكیشم.
نامەوئ وینەى خۆلەمیش بكیشم. من ھونەرمانەندم نەك زانای ئایىنى. ئەو لەرزەى

(*) جەژنى گولپىزان دەكەویتە حەوتەمىن ھەفتەى داى جەژنى پاكەوہ كە تىايدا رولقودس
بەسەر حەوارییەكانى مەسىحدا دادەبەزىت. و. ف

كە گەرەكمە وینەى بكیشم لەرزەى كە كە مەخلوقاتەكانى خودا لە ساتەوہختى
سووتاندان، رىك بەر لەوہى بىنە خۆلەمیش. ئای گەر لەساتى گونجاودا گەپشتبام،
لەوہندە زىاترم ناوئ كە لەساتى گونجاودا بگەم. ھەر بۆیە دەبىنى ھەناسەبىر كىمە و
پەلەمە، گەرەكمە بەر لەوہى مەخلوقاتەكانى خودا بىنە خۆلەمیش، من بگەم!"

ھەستم كرد جەستەت تەنراوہ بە بلىسە. گوتم:

– ئەى ھاوسەفەرم، ھىور بەرەوہ. من دەترسم!

– میناگى چكۆلە مەترسە. ئاگر داىكە پاقىزەى. ئەو ھەلگى كورە نەمرەكەى؟ كام
كور؟ رووناكىى. دونیا بەرزەخە. ئىمە دەسووتىن. ئەوہ ئەركى بەھەشتە ئەو
بلىسەى كە ئامادەمان كردووہ وەرگرئ و بىكاتە رووناكىى. وا باشتەر لىگەپرىن
بەھەشت ئەو كارە بكات.

ھەمدىس بۆ ساتىك بىدەنگ بوویتەوہ. بەلام پاش چركەى ك گوتت: (دەمەوئ بزانىت
كە ئىنسان بەم شیوہى ھارىكارىى خودا دەكات. ھەندى كەس پىم دەلین: رافىزىى.
چ دەلین با بىلین. ئاخ من خاوەن كتىبى پىرۆزى خۆم و كتىبەكەشم ئەو تىشتە
دەلئ كە كتىبەكانى تر بىريان چووہ یاخۆ نەیانوئراوہ بىلین. دەيكەمەوہ و لە سىفرى
خەلىقەتەوہ دەخوینمەوہ: خودا دونیاى خولقاند و لە حەوتەمىن رۆژدا حەواىوہ، لەم
قوناغەدا دوا مەخلوقى خۆى – ئىنسان – ی بانگ كرد و پى گوت: كورەكەم گەر
بەرەكەتى منت مەتلەبە ئەوا گویم بۆ رادىرە. من دونيام خولقاند، بەلام تەواوم نەكرد
و بەنىوہ ناچل بەجىمەپىشت بۆ تۆ. تۆ درىژە بەخولقاندنى بدە. دونیا بسووتىنە،
بىكەرە ئاگر و ئەوسا خۆلەمیشەكەم بۆ بىنە تا بىكەمە رووناكىى.)

لەژىر كارىگەرىى ھەواى پاقز و ئەو وتووئىژە ترسناكەدا كارىگەرىى بادەكە بەرى
داين. لەسەر گاشە بەردىك دانىشتىن و چاوانمان لە زەرىا برى. لە رىرەوتى خۆردا،
ئاسمان لای ئاسۆوہ سپى دەچۆوہ. لەژىرىشمانەوہ زەرىا ھىشتا تارىك و بەلرفە.
مىنىگى، كاتى رووم تى كردىت، وا پىدەچوو لە بلىسە تەنرابىت.

گوتم: "تۆ ئەشكەنجەدەر و بىروحمىت، جەستە ئەشكەنجە دەدەیت تا رۆح
رەھاكەیت!"

وہلامت دامەوہ: "تۆ ئەوہ ناو دەنیت رۆح و مىنىش ناوى دەنیم بلىسە!"

- من جهستهه خوښدهوئ. لای من جهستهه پیرۆزه، ناخر ئه‌ویش هه‌ر له خوداووهیه. تووره مه‌به گه‌ر شتیکی تریشت پی بلیم: له جهستهه دره‌وشانه‌وهیه‌کی رۆحیی هه‌یه و له رۆحیشدا کولک و مووی جهستهه. ئه‌وانه وهک دوو کیژۆله‌ی هاوری و هاوسئ به‌هاوسه‌نگیه‌کی هاوگونجاووه له‌گه‌ل یه‌کتريدا ده‌ژین. تو ئه‌م هاوسه‌نگیهه پیرۆزه تیکوپی‌ک ده‌دهیت.

- هاوسه‌نگی واته زه‌لکاو، زه‌لکاوویش واته مه‌رگ.

- به‌لام ژیان له‌م باره‌دا رهنکرده‌وهیه‌کی هه‌میشه‌یییه. تو شتی رهن ده‌که‌پته‌وه که توانیویه‌تی خوئی له‌به‌ر تیاچووندا بگری و هاوسه‌نگی پیک بیئی. تو ئه‌مه تیکوپی‌ک ده‌شکینی و به‌دوای نایه‌قیندا ده‌گه‌رپیت.

- من به‌دوای یه‌قیندا ده‌گه‌رپیم. ده‌مامکه‌کان ده‌درپیم و چینه‌کانی جهستهه داده‌مالم. به‌خۆم ده‌لیم: شتیکی نه‌مر له‌ژیر گوشتدا هه‌یه و ناگری جگه له‌وه شتیکی تر بی. ئه‌مه ئه‌وهیه که به‌دوایدا ده‌گه‌رپیم و ئه‌وهیه که گه‌ره‌کهه وینه‌ی بکیشم. ئه‌وه‌ی ده‌مپیتته‌وه - گوشت و ده‌مامک و جوانی - به‌شانازییه‌وه ده‌یده‌مه (تیتیان) (*ه‌کان و تینتۆریتۆ) (**ه‌کان و هیوادارم چیژی لئ وهربرگن.

- ده‌ته‌وئ له تیتیان و تینتۆریتۆیش تپه‌رپیت؟ ئه‌و گۆرانیهه کریتییه‌ت له یاد نه‌چی که ده‌لئ: گه‌ر هیلانه‌که‌ت له جیگه‌یه‌کی به‌رزدا پۆنا، ئه‌وا په‌لکه‌که‌ی ژیری ده‌شکئ!

سه‌رت راوه‌شاند و گوته: "نا، نامه‌وئ له که‌س تپه‌رپیم. من ته‌نیا و گوشه‌گیرم."

- مینیگی زۆر به‌خۆتا ده‌نازیت، وه‌کی ئیبلیس.

- نا، من له راده‌به‌ده‌ر ته‌نیا!

- هاوری ئازیز ناگاداره! خودا له‌خۆباییوون و گوشه‌گیری سزا ده‌دات.

(* Titian وینه‌کیشیکی ئیتالییه، له سه‌ده‌ی هه‌قده‌یه‌مدا ژیاوه. له کاره شیوه‌کارییه‌کانی: هه‌لگژانی روه‌لوقودس بۆ مه‌ریه‌می پاکیزه، قیامه‌ت، مه‌سیح به‌تاجی درکه‌وه، جیژنی ته‌بشیر. و. ف

(**) Tintoretto وینه‌کیشیکی فینیسایی سه‌ده‌ی هه‌قده‌یه‌مه. له‌نیو کاره شیوه‌کارییه‌کانیدا، هه‌ردوو تابلۆی (هه‌لگژان به‌جه‌له‌تا) و (له‌خاچدان) ناوبانگیکی جیهانیان هه‌یه. و. ف

بیئ‌وه‌ی وه‌لام به‌ده‌پته‌وه، دوا سه‌رنجت له‌زه‌ریای خروشاودا و رووت به‌لای شاردا وهرگی‌را که هیشتا له‌شیرینه‌خه‌ودا بوو. یه‌که‌مین که‌له‌باب قووقاندى. هه‌ستایته سه‌ری و گوته: "وه‌ره، ئیدی سپیده‌ی دا."

هه‌م‌دیس ده‌ستت نایه‌وه نیو‌قه‌دم و که‌وتینه‌وه ری. له‌ژیر لیوه‌وه بلمه‌بلمیکت ده‌کرد و ده‌مت داده‌خست و ده‌کرده‌وه. ئاشکرا بوو ده‌ته‌وئ نه‌پنییه‌کم له لا بدرکینیت به‌لام دوو‌ل بوویت. دواچار نه‌توانی ددان به‌خۆتا بگری و گوته: "میناگی چکۆله، ئه‌وه‌ی پیت ده‌لیم مایه‌ی نیگه‌رانیهه. بمبووره، وای دانی سه‌رخۆشم!"

پیکه‌نیم و گوتم: "هه‌نووکه که سه‌رخۆشیت ده‌رفه‌تی ته‌واوت هه‌یه هه‌موو ئه‌و شتانه بلئی که به‌هۆشیاری ناتوانیت بیانلئیت. ناخر ئه‌وه باده‌ی مالفیتزییه که ده‌ناخقی نه‌ک تو... باشه؟"

له پروناکیی بی‌ده‌نگی سپیده‌دا، ده‌نگت قوول و پر له تالی و تفتی هاته گویم!

- شه‌ویکیان له خوداوه‌ندم پرسى: مه‌ولا، که‌نگئ له ئیبلیس ده‌بووریت؟

خوداوه‌ند وه‌لامی دامه‌وه: هه‌ر کاتئ که ئه‌و لیم ببوورئ!

هاوری جحیلم تیده‌گه‌یت؟ گه‌ر رۆژیک له‌رۆژان لیت بپرسن گه‌وره‌ترین هاوکاری خوداوه‌ند کییه، ئه‌وا ده‌بئ بلئیت ئیبلیس. گه‌ر لیت بپرسن ئه‌دی خه‌مینترین مه‌خلوقی خوداوه‌ند کییه، ئه‌وا ده‌بئ بلئی ئیبلیس. دواچار گه‌ر لیت بپرسن: ئه‌دی کوره لاساره‌که، ئه‌وه‌ی که بابی گویره‌که‌ی دابه‌سته‌ی بۆ سه‌ربری و به‌نامیزی کراوه‌وه چاوه‌ری گه‌رانه‌وه‌یه‌تی، کییه، ئه‌وا ده‌بئ بلئیت ئیبلیس!

ئه‌ز شاراوه‌ترین نه‌پنییه‌کانی خۆمت بۆ ئاشکرا ده‌که‌م. چونکه ده‌مه‌وئ بزانیته گه‌ر تاخیر بووم یاخۆ نه‌توانی هه‌موو ئه‌و شتانه ئه‌نجام دم که ده‌مه‌وئ ئه‌نجامیان دم، ئه‌وا ده‌بئ تو دریزه به‌به‌رخۆدان به‌هیت. به‌بئ ترس دریزه به‌و به‌رخۆدانه به‌و و ئه‌و وه‌سپته له‌بیر مه‌که که کریتییه‌ک بۆ کریتییه‌کی تری ده‌کا: (جحیلتییه بکه‌ره قوربان، به‌بیئ‌وه‌ی دلۆپه فرمی‌سکئ له چاوانته‌وه برژیتته خوار!) ئه‌مه‌یه مانای جوامیری، ئه‌مه‌یه مانای ئازایه‌تی راسته‌قینه، ئه‌مه‌یه ئه‌وپه‌ری ئاره‌زووی پیرۆز.

سویند ده‌خۆیت؟ ده‌توانیت ئه‌نجامی ده‌یت؟ که‌مه‌ترخه‌می تیدا ناکه‌یت؟ ئاور ناده‌پته‌وه بۆ دواوه و بلئیت: خۆشگوزهرانی شتیکی جوانه، ئامیزی ژن و

شانازیش؟ بۆ نادوئیت؟

- مینگی، ئاخیر ئەو بەرپرسیارییهی که دهیخهیتە سەرشانم قورسە. چما ناگرئ ئەرکی سەرشانی ئینسان که میک سووکتەر بی؟

- بەلئ دەکرئ. بەلام بۆ من و تو نا! ئاخیر سئ جوړ روچ هەن و سئ جوړ نزا. یهکهەم: خوداوەند من کهوانیکم وام لە دەستتا، رامکیشە تا نەرزیم. دووهم: خوداوەند زۆرم رامەکیشە تا نەچریم. سییەم: زۆرم راکیشە خوداوەند، دە لیگەرئ با بیچریم! هەلبژیرە!"

*

وەئاگا بوومەو. زەنگەکانی کلێسای (سانتۆ تۆمی)ی ئەو دەورووبەرە، وادەیی نوێژی بەیانیان رادەگەیان. رۆژ ببۆو. هاوارەکان لە شەقامدا دەنگیان دەداپەو. پاژنەیی پیللوی ژنان بەر ورده زیخ دەکوت، بارۆکەیهک بەدەنگیککی زیقن دەیفوقاندا. تۆلیدۆ وەئاگا دەبۆو. خەونەکانم هیشتا بە پیللۆوەکانمەو لەکابوون. هیشتا نەمدەتوانی ئەو دوایین وشە بیروحمە ببیەم که پری لە ترس و بیداری کردبووم: هەلبژیرە!

باپیرە گەورەیی ئازیز، ئەرئ لەو شەووەو چەند تیپەرپووە که لەتۆلیدۆ نووستم و تو بەبۆنکردنی هاتنی کریتییهک بۆ هاوسییەتیت، لەگۆرەکەت هەستایت و بوویته خەون و بەدوامدا گەرایت؟ ساتیک یاخود سئ سەدە؟ ئاخیر کئ دەتوانئ لە فەزای ئەفیندا جیاوازی لەنێوان ساتیک و ئەبەدییهتیکدا بکا؟ لەو کاتەو عومریک تیپەرپووە، قژی رەش سپیی بوو، لاجانگەکان داکەوتوون، چاوان تاریک بوون. هەرگیز نەمتوانیووە بزانی ئاخۆ کهوانەکه بەدەستی کێو، بەدەستی خوداوەندەو یان شەیتانەو دنگەیی هات. بەلام خەنئی بووم بەهەستکردنم بەوێ که هیزیککی زۆر گەورەتر و پاقرتر لە هیزی خۆم، هەمیشە بەتیروکهوان چەکدارم دەکا و یارمەتیم لە هاویشتنیدا دەدا. تەواوی تەختەکان لە خاچی راستەقینەن، چونکه دەتوانرئ لە هەموو تەختەیهک خاچ دروست بکرئ. بەم جوړه هەموو جەستەکان پیرۆزن، چونکه دەتوانرئ کهوانیان لئ دروست بکرئ. بەدریژایی عومرم، کهوانیک بووم لەنێوان دوو دەستی بیروحم و

برسیدا. ئەو دەستە نەببیراوانە، چەندین جار کهوانیان کشاندوو و هەر کشاندوو تا کرتەیی شکانیم ژنەفتوو! هەر هەموو جارەکانیش هاوارم کردوو: "با بیچرئ!" ئاخیر باپیرە گەورە، تو ئەمەرت پئ کردبووم هەلبژیرم و دەی منیش ئەوهم هەلبژاردبوو.

هەلمبژارد. ئەلعان، تاریکوورونی سپیدە تاریکی بەبالای گەردۆلکەکاندا دەبرئ. سیبەرەکان درێژ بوونەتەو، فەزا پڕ لە مردووان بوو. جەنگ لە تەواو بووندا یە. ئەدەیی ئاخۆ بردوومەتەو یان دۆراوم؟ تەنها شتی دەیزانم ئەوێه که: جەستەم سەرپا زامە و کهچی من هیشتا هەر بەپێو پراوەستاوم.

پرم لە برین، هەموویشی وا لە سینەمدا. باپیرە گەورە، ئەوێه توانیم کردم. زیاتر لە توانای خۆم، تەواویک بەو شیوێهێ که رینوئینیت کردم. نەموستوو بەمە مایەیی شەرمەزاریت. ئەلعانیش که شەر کۆتایی پئ هاتوو، دیم و لە پالتا رادەکشیم، بۆ ئەوێه لەپالتا بێمە خۆل، بۆ ئەوێه هەردوو کمان پیکەو چاوەروانی رۆژی حەشر بکەین.

باپیرە گەورە، دەستەکانت ماچ دەکەم. شانئ راستت ماچ دەکەم. شانئ چەپت ماچ دەکەم.
باپیرە گەورە
سلأ!

*

415	.....	فینا... نه خوشکەوتنم
437	.....	بەرلین
483	.....	روسیا
571	.....	قەوقاز
535	.....	کۆرە لاسارەکە دەگەرپیتەو
547	.....	زۆریا
566	.....	کاتتی ئەمامی ئۆدیسە لە ناو دەمرا چرۆی کرد
593	.....	نیگای کریتییا
609	.....	کۆتایی

ناوەرۆک

5	.....	سەرەتا
11	.....	بەر لە پیتشەکی
13	.....	پیتشەکی
22	.....	پیتشینان
30	.....	باوک
34	.....	دایک
43	.....	کۆر
55	.....	قۆناغی خۆتندنی سەرەتایی
68	.....	مردنی باو و گەورە
73	.....	کریت لە بەرامبەر تورکیادا
78	.....	ئەفسانە ی قەدیسان
83	.....	تاسە ی هەلاتن
96	.....	کوشنار
104	.....	ناکسۆس
118	.....	نازادی
124	.....	گرفتەکانی هەر زەکاری
146	.....	کیژە ئایر لەندی
152	.....	ئەسینا
162	.....	گەرانهو و بۆ کریت... کۆسۆس
180	.....	زیارەتکردنی گریکستان
208	.....	ئیتالیا
222	.....	هاورئ شاعیرە کەم... کیتی ناتوس
283	.....	ئۆرشە لیم
310	.....	بیابان... کیتی سینا
372	.....	کریت
386	.....	پاریس... نیچە - شەهیدی مەزن

